

THEOPHANTIS.
CHRONOGRAPH.

41607

~~No 4~~
Tw 32-1-B.

2. p. 2. C. 71.

2. p. 2. C. 71.

S. P. N.

THEOPHANIS,

CHRONOGRAPHIA,

LEONIS GRAMMATICI

VITÆ

RECENTIORVM IMPP.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

S. P. N. THEOPHANIS

CHRONOGRAPHIA.

LEONIS GRAMMATICI

VITÆ RECENTIORVM IMPP.

R. P. IACOBVS GOAR Ord. FF. Prædic. Congreg. S. Ludouici Vicarius
Generalis Latinè reddidit, THEOPHANEM Notis illustrauit,
Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adiecit.

R. P. FRANCISCVS COMBEFIS *eiusdem Instituti, ac Congregationis,*
iterum recensuit, Notis posterioribus THEOPHANEM; integris,
LEONEM GRAMMATICVM *strictim discussit,*
exque fide Codd. auxit, emendauit.

PARISIIS,
E TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DC. LV.

CANDIDO LECTORI.

F. FRANCISCVS COMBESIS Ordinis FF. Prædicatorum
Congregationis S. Ludouici.

EN tibi diu expectatum Viri sanctissimi, nec àxov minus ac confessione, quam scribendi industria ac labore illustris, Theophanis Chronographicum opus, ac historiam; ut cuius summarius Græcis pariter ac Latinis hætenus fruebaris, ipso nunc pleno, ac quale vel ipse edidit, vel ad nos Codicum non parua seges transmisit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod eius toties descripta lucubratio, ipsa breuitate cum pari perspicuitate Lectorem recreans, immensumque historiarum aquor haud ita multis versibus representans: quod item si qui fere Græci, Latinique post eum eo velut charactere scripsere, ac historiarum breuiaria posteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam suum aliquid produxerint, quam sublectum Theophanem, inque maiores coactum angustias suppressis non paucis, iisque minime spernendis, alio vel idiomate, vel stylo nonnihil puriori reddiderint.

De Theophane, eiusque natalibus, ac vita tota institutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coævis aliis eiusdem nominis, ac instituti; præter monumenta ipsi libri fronti præfixa, multis satis R.P. Iacobus Goar ὁ μακαρίτης, ipso statim liminè earum Notarum, quas illius posthumas produxi. Iam enim Theophanis toto ipso textu, adeoque & Leonis Grammatici, exceptis fortasse pauculis foliis, typis mandato, Notisque ad Theophanem duntaxat digestis, dum absolutionem, maioraque alia vir pietati, literis, Græcia natus cogitat; mox fere sanctissimi Prædicatorum Antistitis Dominici ad Nonas Augusti anni M. DC. LIII. expletis feriis, grauis accensa bile morbus inuadit, ac ad Septembrem iam vergentem varie discrucians, ac corpusculum deterens, de patria, atque exitu sollicitum facit; quando & pie inter fratrum manus (quin & filiorum, Sodalitij totius vice Magistri Ordinis, ut vocant, Præsides existens) diem obit. Statim itaque appetente inualetudine, ut nihil ea ipso exordio mitior fuit, ut quod superesset Theophani præstare pro antiquo amicitia iure, ac communibus studiis etiam etiamque rogauit. Annuï; nec enim vel amico aliquid, aut rem sic iustam, eque re communi negare potui. Notas itaque quales relicta erant, prælo subieci, ac quam potui, ut emendate prædeant, curauï. Indicem copiosissimum, quod ita commodum videretur Chronographica tanta molitioni, adieci; totumque adeo Theophanis ipsum textum, ac Leonis Grammatici, versionemque recensens, occurrerunt multa, quæ secundas curas sic spisso opere viderentur desiderare. In eam rem igitur Notas posteriores, ac emendationes strictim, peneque defunctorie instituendas putauï, ut id fere præstare Patri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regia editionis Cedreno. Nec enim quod Gretsero in Codino, ubi non defunctorius, sed plane exquisito opere, de Græca sequioris præsertim mediæque aui literaturæ, idem

LECTORI.

laudem habet. Interim angebat animum, quod Græcum exemplar Laudationis Theophanis nusquam occurreret: Lipomanus duntaxat, exque eo Surius ad Martij XII. Latinam repræsenteret. Ipsum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium indicabat, quo & Anastasius delectatus esset. Audieram sæpe querentem P. Goar, quod nusquam illius copiam nancisceretur: ipse nihilominus nihil importunitatem veritus, quam gratissimam fore noueram, pulsandas iterum Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini fores in eam rem decreui. Scribo igitur, deplorato Fratris charissimi apud communem, olimque amicum funere, vnum deesse, quo Theophanis pater ipse atque productor videatur esse. Multum quidem in eum contulisse, quod Roma per Buccardum domesticum Latio donatum prælo adornauerit, eamque Parisios versionem si quid vsui esse posset, destinauerit; ut nempe illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis vno, & altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmiserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab equali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros impleuisse: eius editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in calis demeruisse potentissimum. Audit hæc nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Roma, ac aliorum frustra excutit pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venetias rimatur; illique tandem fauente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliotheca Codice; ex quo in nos deriuatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collega Cardin. Ottoboni beneficio, atque munere. Habes, Lector, quid fere præstitum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, Ἰωάννης Πυρραῖος, & quem Deus diu superstitem seruet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nesciueris. Præter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiæ Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit humanissime commodatum, etiam Peyrezianum eidem procurarunt, ac eius esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem breui sequetur Continuator ex Eminentissimi eiusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spississimus suggeret, iusto complendo volumine. Vale. IV. Kalendas Maij M. DC. LV.

BΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ
ΣΥΜΠΑΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.
S. P. N. THEOPHANIS,
QVI ET ISAACIVS,
VITA ATQVE LAVDATIO.

ΟΙΟΝ ἡ πάροισι ἡ κοσμηκὴν ἀναπαραστάσι-
μοι θαλάσσης ἐμποροῖ, καὶ τὰ μακρὰ πη-
λάγη μείζονα ἐφόσ' κερδῶν ἀφαιμεύοντες, ἀ-
πορρομαχῶ μὲ κλύδωνι, καὶ κύμασι δὴλεπαλλήλοισι
σφοδρονάτοις καταιγισμοῖς τοῖς πνέμασι πορ-
ρωπαλίοις ζοφώδεις καὶ θύελλῃ, μικροὶ δὲ αὐ-
ταῖς ὑπὸ τῶν ναυαγιστῶν. Εἰ γὰρ ποὺ μακρὰς αἰ-
θρίας ἐπαυρασάσῃ, ἀπὸ τούτοις ἐπορευτείλη χει-
μαρμόροις σωτήριος, ἀλλ' οὐδὲν πλεὺς ψυχῶν συμ-
πορροπῇ τῇ φθόρῃς ἀπὸ καταιγισμοῖς, ὅ
πλείστον τῆς ἀθυμίας ἀποσπάζονται. ὅν τ' οὖν οἱ-
αῖον ἐκκαθάριον πορροπῇ ἐκκαθαίρει τούτων
ἐκκαθαίρει, ὁ δὲ ὅμμα πείρας μετέωρον, καὶ
ὡσπερ ὁδηγῶν ὅ καταιγισμοῖς χερσίν, ὅ βρο-
σοῖν τῇ κλύδωνος τέχῃ καταιγισμοῖς, πορροπῇ ἀ-
θίας πείρας πηδαλιουχῇ πλεὺς ὀλέκετα. ὁδοῖον
ἡ τ' οὖν ἡ πορροπῇ τ' βίου δεκαστάσι θαλάσσης,
καὶ πορροπῇ ἀνύμνας τῇ μνήστῃς ἀνδρὸς ὁδο-
μαθίαν λιμῶνας καταιγισμοῖς ἐπισυμβαίνει
εἴωθεν. ἀφροσύνη γὰρ τῇ πειρασμοῖς καταιγισμοῖς
μύροις κλύδωνι, καὶ βαθυπῆται σῶν τ' δαμνητῶν
καταιγισμοῖς πορροπῇ, αἱ τ' πορροπῇ ἀνδρὸν
ὡσπερ ὅσ' ὅσ' πορροπῇ ὑπὸ τῇ, τῇ μὲ οἰκείᾳ
λαμπηδὸν τ' ἐκείων σῶν ἀποσπάζονται, διδα-
καλίας τ' τ' πορροπῇ. ὅ τ' πορροπῇ καταιγισμοῖς
σῶν κλύδωνι ἡ δὲ γὰρ γαλιῶν καταιγισμοῖς,
τ' πορροπῇ πορροπῇ ῥῶνα πορροπῇ κλη-
ροπῇ, ὅ φέρων τ' ἀγαθῶν ἀγαθῶν. ἄλ-
λοις μὲ ἄλλοις ἐμπαρροπῇς ἀπὸ ὁδοῖς τοῖς καται-
γισμοῖς. τ' μὲν ὅ τῇ ἐκκαθαίρεις τῇ ἀπὸ

QVÆ mercatoribus, mundi pe- <sup>Elegans simi-
lagus, & longinqua maria ma-
ioris lucri gratia transcurrentibus so-
lent accidere, dum cum inuictis flu-
ctibus, undisque crebro se impetu
atque procellæ, ventorumque vi at-
que turbine validissime collidentibus
luctantes, prope desperata salute,
naufragium expectant: (si enim
paulo sereniori celo salutare iubar
periclitantibus ipsis affulserit, eius lu-
ce perspecta respirant, animumque
recipiunt, ac rectorem navis ad gu-
bernacula sedentem hortantur, ut a-
lacrius munere fungatur suo: ille
vero sublatis oculis splendorem in-
tuitus, coque tanquam duce usus,
trucem procellam arte superat, &
ad rectum cursum navem dirigit:)
Eadem fere in hoc vitæ pelago na-
uigantibus, & ad tutum futuri sæ-
culi portum studiose tendentibus,
contingere consueverunt. Incredi-
bili enim tentationum æstu laboran-
tibus, densissimisque casuum dæmo-
niaca arte, ac invidia res humanas
excipientium tenebris circumfusi,
res a sanctis viris gestæ sub aspectum
velut positæ, splendore suo nebu-
lam eam discutunt; diuinaque do-
ctrina perturbationum feroces sopien-
tes fluctus, iucundissima implent tran-
quillitate; ac pretiosis mercibus o-
nustos atque lætantes, ad optatam
facile prouehunt hereditatem. Alios
igitur aliis ornatos virtutibus inue-
nies: hic abstinentiæ rigorem rebus</sup>

Sanctorum
res gestæ quid
lectæ præstet.

THEOPHANIS VITA.

ipsis palam facit: ille castitatis splendorem, vique incontinentiæ vis superetur, strenue admodum docet: alter virtutes velut principi tabellæ humanæ vitæ appingit: alius ad sæculi totius contemptum erudit: est denique qui ad inanem gloriam spernendam valde accendat. At si diuinissimi Patris Theophanis res gestas consideraueris, tanquam in horto florido virtutum omne genus altis in eo radicibus adultum inueneris.

Has ego vt laudatione prosequer-
er, multorum adhortatione addu-
ctus, prompto animo prouinciam suf-
cepi, illius precum auxilio fretus:
non vt viro diuino ac admirando
gloriam conciliarem (Quæ enim il-
li gloria ex oratione mea, quæ vir-
tutibus eius longe est inferior, ac
quiri potest?) sed contra potius, vt
rebus ab ipso gestis commemoran-
dis vim ipsam dicendi exornarem, &
eas imitari studentibus, adiuuentum
maximum offerrem. Quamquam in
ipso statim principio, antequam in
ipsum laudationis stadium ingredi-
ar, tanto me oneri imparem sentio. Si-
mul enim & patria, & genus, &
natura præstantior, & qua magni-
tudine naturam superat virtus, vi-
rum laudationis argumento proposi-
tum egregie honestant; vt cunctis
exordio occurrentibus, quid horum
magis congruat, haud facile quis
inueniat. Patria enim tum laudatio-
num legibus, tum parentis titulo in-
structa, primas sibi vindicat partes:
oratque nos, atque obtestatur, ne
propriis ornamentis spoliatur. Paren-
tes autem hanc cubito opposito pro-
pellunt, educatione ac disciplina ip-
sius gloriantes. Virtutes vero, pro-
posito eius ac possessione confixæ, glo-
riosam ceruicem attollunt, magna-
que voce reliquis clamant, solum il-
lius studium, atque animum spectan-
tes, facillime victas se illæ agnoscant.
Ego itaque inter res, quæ se vinci non
patiuntur, iudex constitutus quid fa-
ciam? Parumper scilicet in prioribus
immorabor, vt ostendam, quznam ip-
se Creatoris amore inflammatus con-
tempserit, & pro nihilo duxerit: dein-
de pro illius propositi ratione virtuti-
bus eius exponendis totus insistam.

Theophanis
pessia.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria, quæ Imperij dignitate decorata, cæteris omnibus tantum antecellit, quantum reginam subditis præstare par est: de qua multa me dicere volentem impedit, tum quod nulla sermonis vi explicari possunt, quæ

ἐργαίς ὡφείλεις ὑπογράφοντα, τὴν δὲ ὅτι τῆς συ-
φορομένης ἀμφοτέρων, καὶ ὅπως ἡ τῆς ἀκροατοῦς
ἀδελφότητι διασποτή, μέγα πεινικῶς ἐκιδά-
σκοντα. ἔπειτα ἡ δὲ ἀρετῶν ὡς ἀρετῶν πῶς
καὶ πῶς κτῶν ἀφ' ἑωραιοῦντα τὰ βίον ἄλλον
πρὸς πῶς τῶ βίου πῶτος παιδοποιεῖν κα-
ταφύσιν, καὶ ἄλλον πρὸς πῶς τῆς κατὰ δό-
ξης ὑποφύας καταπῶς ὑποαλείφοντα. Θεο-
φάνους δὲ τῶ ἡσυχαστοῦ πῶς παρομιλλῶντας ὡς
πρὸς ἑσσι, πῶς αὖ ἰδίαν κατὰ δόξιν καλῶν, ὡς
ἐν ἀγαθῇ ἀρετῇ αὐτοῦ φουρνηροῦνται.

Ταύτας ἑκατόμους ὑποθέτειν προσηπάεις,
ἐπείμωας. Εἶξα τῇ πρῆμει, πλεὺς ὅτι τις ἐκεί-
νου προσφείας ὑπεκτεύειας καταπείσινων ἀποφασ-
αδαι οὐ πρὸς δόξαν τῷ θαυμασίῳ, πῶς γὰρ
οἷσθ' δόξαν λόγος μετὰ τῷ μέσῳ τῷ ἐκεί-
νου καταπρῆματόντων ἀπολειπόμενος, ὑποκαθίς δ'
μαλλον, τῇ ὑποῦ μῆμῃ, καὶ λόγοις αὐτοῖς κα-
σιμῶσαι, ἔς μεγίστην ὑποθέσιν ὠφελείας αὐτοῖς ἐκ-
μιμῶσαι περὶ αὐτοῖς ἀποδοῦσαι χλιχλόμενος.
ἀλλὰ πρὸς τῷ κρητῶναι τῷ λόγῳ προσεῖσθαι,
καὶ τοῖς ἰδρῶσι ἐναθλῶσαι τῷ ἑκατόμῳ, τῆς αἰ-
πείας αἰσάτομον. βοᾷ γὰρ τὸν εἰς διφρημίας
προσεκόμενος πατεῖς καὶ γῆρος, καὶ καίσα φῶ-
σι, καὶ ταῦτον ἐν μεγάλῳ δόξῃ τῷ ἀποπεί-
χουσα, καὶ πόρταν εἰς δόχλῳ ἀποδύων, πλεὺς
προσεκόμενος φάδῃς οὐκ ἐστὶν ἀρετῇ. πατεῖς μὲν
γὰρ ὁμοῖος ἑκατόμῳ, καὶ τῇ ὑποῦ αἴτια κατα-
πλῆθῖσα, ἔς ἀποπεία τῷ ἄλλῳ ἀπενέκα-
σαι φιλοποικίᾳ, μὴ τῷ οἰκείῳ πλεὺς ἐρήσιν καλ-
λωπίσματος ὑπομείναι σὺν ὅρχεις καλῶντῶν-
σαι. γρηπότες δὲ πρὸς τοῖς τοῖς, παιδεία τε τῇ
ὑποῦ, καὶ ὅφειοις ἐναθρυνόμενοι, κατόπιν ταῦ-
τον ἀποδύονται δόξῃ δὲ τῷ ἐκείνου προσ-
δέσιν, καὶ κτῆσθ' μεγαλαυχόμενοι, αἰχλῶναι
γαδρὸν ἐπαίρεισι, καὶ μέγα τοῖς ἄλλοις βοᾷ-
σι, πρὸς πλεὺς ἐκείνου μένῳ ἀπιδόντες ἔφεσι,
ράσας πλεὺς ἦταις ὑπῆγοντε. ἡ δὲ πρὸς δόξῃς
προσεκόμενος, ἦταις οὐ δυναμῶναι ὑποπείναι,
ἐκείνους; ἢ διότι, ὡς μετὰ τοῖς πρὸς τοῖς
ἐκμιμῶσαι, τῷ διεικνύειν χροῖν ὅποιον ὑποπεί-
σῃς γρηπῶναι τῷ φίλῳ πεπιδυμένος τῷ κτῆ-
σῃς, ὅλος τῷ δόξῃς καὶ πλεὺς ἐκείνου γρ-
ήσῃς προσεῖσθαι;

Ἡνέκε τὸν θωμάστον πατέρα πατέρων, ἡ βα-
σιλείας ἐκκαταπεριζωμένη καὶ ἀδριμάσσει, καὶ τῇ
ἄλλων ἀποσῶν ὅτι ἱσοῦσιν ἀδριμάσσει, ὅσον
ἐκτός τῇ ὀρχηδύσων πῶς διαπορεύουσιν. πε-
ρὶ ἧς πολλὰ λόγους ἐθέλων καὶ τε πόρτες τὸν
αὐτὸς λόγον μακρὰ ὅς μέγα, ὡς ἀπὸ τῆς
πῶς ἀφ᾽ ὧν, καὶ τῇ διὰ πᾶσι καὶ τῶν (α)
(αδ)

tantum & opinione sunt eiusmodi, pos-
federit, innumeris implicatur molestiis,
quibus vitæ finis ægre immunis sit. Quid-
nam vero ex iis quæ huic suppetunt bo-
nis, firmum ac stabile? Num diuitiæ? At
certe illæ, quæ vitij magis, quam vir-
tutis ministræ sunt, non recte admini-
stratæ, ac cum multorum insidiis obno-
xiæ existant, nondum ex voto partæ sæ-
pius dilabuntur. An pulchritudo corpo-
ris, quæ ex quadam coloris suauitate,
atque apta figura membrorum consistit?
Verum illa aut tempore extinguitur, aut
morbo deflorescit. Humanæ gloriæ o-
stentatio? Quid vero illa abiecius, &
Coniux charissima, præsertim si cum æ-
terna illa, quam nec oculus vidit, nec
auris audiuit, comparatur? Quæ enim
eiusmodi est, ut cum eam mane adeptus
sis, nescias an usque ad vespertinam sit per-
mansura, quid est cur in bonis nume-
retur? Hæc cum ita sint, si videtur, tan-
tisper naturæ obsecuti legibus, nobis ip-
si supernisque studeamus, iis omnibus
opportune reiectis, quæ futuro ævo mi-
nime perseverant.

Hæc, atque alia multa ille corpore
iuuenis, sed prudentia senex loqueba-
tur; cum pura, atque integra Christi co-
lumba, & turtur solitudinis, & castita-
tis cupidior quam nuptiarum, atque
Mardarij Martyris vxoris accensum in
Christum amorem longe superans, quo
meliora consulens in omnibus illis viro
soccia exitit; verbis eiusmodi marito
respondit. Multo æquius fuerit, Sponse
charissime, virginitatis pulchritudinem
semper integram seruare, quam maxi-
ma ex parte eam inquinare. Quis autem
fore spondeat, ut qui huic sæculo ser-
uiunt, dantque liberis operam, voti com-
potes quandoque fiant, non maturiore
præcepti fato inani spe emigrent? Quan-
to clarius, ut leue Christi iugum ab a-
dolescentia tollentes, beatitudine, quæ
inde sequitur, nos dignos præstemus,
quam ut ad breue tempus caducis istis,
ac inanibus operam ponentes, hærente
illis animo, pessimis rebus iugiter infi-
stamus? Hæc illa cum dixisset, obstu-
ruit adolescens; quippe qui rem no-
uam, omnique maiorem expectatione
audisset. Ac primum quidem humi pro-
stratus, gratias egit Creatori; deinde læ-
tiori vultu coniugem intuitus, ac polli-
citus, se illam honestis omnibus in stu-
diis, adeoque in futuro sæculo sociam
habiturum, vna præclarum opus auspi-
catur. Statimque monasticum institu-
tum in sæculari vita consecrantes, omni
virtutum genere vitam excolunt; san-
ctum nempe par effecti, qui spirituales ful-
cos scinderent, inque cælestibus horreis

καλὰ κεκτημένοις, ἀπειροῖς ἀνιαιροῖς ἀπει-
ρίστοις ἰδιοποιεῖν τὴν τελευτήν. ποῖον δὲ τῆς
τοῦτου καλῶν μόνον ἐσσκε; πλοῦτος; ὁ κακίας
μᾶλλον ἢ ἀρετῆς ἱσχυρότερος, μὴ καλῶς κυ-
βερνώμενος, ἀλλὰ μυρίοις τοῖς ὑπεβουλόνοισι
ἔχων, ὡς ἡ γυνὴν καταδύων πολλὰς διω-
λολε. καλὸς σώματος δύσχευς τε, καὶ συμμε-
τεῖα μὲν προσγονέμενος; ἀλλ' ἢ χροῖα σθε-
δὴν, ἢ ὥς μὴ δυνάμεν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχειν. διέξως ἀν-
δραπνῆς ἀπειρία; καὶ τῆς αὐτοῦ δι' ἐπιλέγειν, ὡς
φιλάτη, μάλιστα πρὸς τὴν αἰδὼν ἐκείνην, ὡς
ὀφθαλμὸς εἰς ἰδίαν, ἢ εἰς εἰς ἡκούσας, ὡς
ἀσχημολογίας. ὡς γὰρ ὁ πρὸς κτηνομαχίας εἰς οἶδον
ἢ μὴ εἰς δειλὴς ὁφείας ὡς ἀσχημολογίας, πῶς αὖ τῆς
τοῦτο καλῶς λογισαίτο; μικρὸν οὖν, εἰ δοκῇ,
τοῖς τῆς φύσεως λειτουργήσας νόμοις, ἢ μὴ
αὐτὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἡρώμεθα. πῶς ὁ μὴ ὡς ἀσχημολογίας
ἢ μέλλοιτι προσφυαῖς ἀποπνεύματι.

Τοιαῦτα μὲν ὁ νέος ὡς σώματι, καὶ παλαιὸς
ὡς φρονήματι, καὶ πολὺ τοῦτον ἔλεγε πλείονα. ἢ
δὲ τῆς Χειρὸς ἀμύδης, ἢ ἀκαρῆς ἀπειρία,
ἢ πρὸς τὴν φιλικήν μᾶλλον καὶ φίλῃ, ἢ
φιλόστομος, ἢ ὁ τῆς μὴ τῆς Μαργαρίτης γύ-
νακος πολλὰ ὡς μέγα ὁ εἰς Χειρὸν φίλος
ὡς ἀσχημολογίας, ὅσοι τὰ χροῖα συμβουλόνο-
σαι, χροῖα τοῦτον ὡς ἡρώμεθα εἰς ἅπαντας, τοῖς
τοῖς ἀμύδης λόγους τὴν σὺνδον. Καὶ πῶς μὴ
λοῖν δικαστέον, ὡς φίλῃ, δὲ ὅλον ὁ τὴν πρ-
οφείας τῆς καλῶν, ἢ ὡς πλείονα μὲν κατὰ
ἐνδοξον. ὡς ὁ τοῦτον ἐνδοξον, ὅτι ὡς βίος λει-
τουργίας, ἢ πρὸς παιδοποιίας ὡς ἀσχημολογίας
ὁ ἀδελφὸν ἐκδίδεται τοῦτον, ἀλλὰ μὴ τῆς χρο-
ῖας ἢ πῶς πρὸς ἀσχημολογίας ματαίας * τοῦτον * ὡς
εἰς ἀμύδης. πῶς δὲ δικαστέον τὸν ἐλαφρόν
τῆς Χειρὸς ζῆλον εἰς πλείονα ἀσχημολογίας, τῆς
πολλοῦ τοῦτον κατὰ ἐνδοξον μὴ κατὰ ἐνδοξον, ἢ
πρὸς βίον δὲ τῆς ματαίας εἰς ἀσχημολογίας
τοῖς χροῖας εἰς ἀμύδης. ἐκπλεῖς εἰς τῆς
λεγομένης τὴν νεομαχίαν τῶν πρὸς πᾶσαν πρὸς
δοκίαν ὡς ἀμύδης ἀσχημολογίας καὶ πρὸς τὴν
δοκίαν πρὸς τῆς γῆς πρὸς ἀμύδης, τὴν ὡς
τῆς τοῦτον ἀσχημολογίας ἀσχημολογίας τῆς
κατὰ τὴν γυναικα πρὸς ἀμύδης ἰσχυρότερον,
καὶ σὺν τῆς πρὸς τῆς πρὸς ἀμύδης ὡς
κατὰ τὴν πᾶσαν καλῶν ἔξω, καὶ εἰς ἀμύδης τὸν
μέλλοντα, σὺν αὐτῇ τῆς καλῆς ἐργασίας ἀ-
πὸ τῆς πρὸς ἀμύδης κατὰ τῆς πρὸς ἀμύδης
πολυτῆτος, τὸν ἐκείνην βίον ἀσχημολογίας
ἐκπλεῖς πρὸς ἀμύδης, τῆς πρὸς ἀμύδης
ἀσχημολογίας, καὶ τῆς οὐρανίας σπουδῆς

THEOPHANIS VITA.

ὅτι νοητὸν εἶπεν ὁ ἀποστόλῃς. ἕτερον Χριστὸν
διωκὶα τοῦτον θρόνον· καὶ τῆς ἐκείνου τῆς μύ-
ρου ὁσμῆς ἀντίλαμπόμενοι, ἡ ἐκείνου κα-
τεπλούτων ὑπερδύναμις.

Τῆς σπουδαίας ζωῆς πρὸς αὐτοῖς συκτερεῖς ἐκ-
τερουμένης σπουδαίας, διωκὶας ὁ οἶκος πᾶς ἀ-
ναπήμιπλάται, πᾶσαν σπουδὴν μακρὰν ὡς μέ-
σω ἀντιπροσέχουσας, ἔτι πλεονεξίας τοῦτον πρὸς
ἐκείνου ἀντιπροσέχουσας, ὅς τῃ ἀντιπροσέχουσας τῇ
ἐκείνου ἀντιπροσέχουσας, τῇ οἰκίᾳ κατεπλούτων ὑπερ-
δύναμις. ὑπαπλάσθησας δὲ ἐκείνους ὡς ἐκείνους,
τῇ τῇ ἐκείνους ὑπερδύναμις τοῦτον ἡτοῦ πρὸς. καὶ
δὲ τῆς θείας ἐμφανείας πρὸς ἐκείνους, τὸν πρὸς
τὸν κεκοιμήτους, τὸν δευτέρου ἐκείνους χερσὶ, * καὶ
πρὸς τὸν ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους. ἀντιπρο-
σέχουσας τῇ τῇ ἐκείνους τῇ κακοῦ πολέμου πᾶσι
βασκαίων καλῶς, ἔτι ἐκείνους ὁ ἐκείνους ἐπὶ αὐ-
τοῖς μένους τῇ ἐκείνους τῇ βίου σελήνῃ, ἐπὶ το-
σοῦτον χαλεπῶς τῇ ἀντιπροσέχουσας, ὡς καὶ βα-
σιλέα πρὸς μέγαν ἐκείνους θυμῶν. Λέων δὲ
ἐκείνους, ὁ τῇ Κοπρονύμῳ υἱὸς ἔτι ἐκείνους,
ὅς τὸν ἵον ἀντιπροσέχουσας, καὶ τῇ οἰκίᾳ φίλον ὑ-
περδύναμις, ὁμμάτων διῆξαι χερσὶν τὸν νεανίαν, ἐπὶ
μὴ τῇ ἐκείνους ἐκείνους σπουδῇ ὁρῶν διπλοῦ-
ται καὶ πρὸς τῇ Κυζικῶν ἀντιπροσέχουσας, ἀντιπρο-
σέχουσας ἀντιπροσέχουσας διοίκουσαν, ὡς αὐτοῖς
μακρῶς, καὶ ὡς ἐκείνους ἀντιπροσέχουσας ἀντιπρο-
σέχουσας, λητὴ ἀντιπροσέχουσας τῇ αὐτῇ ἐκείνους
ἀντιπροσέχουσας, ὁ τῇ ὡς ἐκείνους ἐκείνους ἀντιπρο-
σέχουσας, ἐπὶ τῇ ἐκείνους τῇ ἐκείνους πρὸς
ἐκείνους τῇ πρὸς τῇ ἐκείνους, Γρηγορίου τοῦτον
ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἐκείνους, ἀλλοῖς τε κατεπλούτων
ἐκείνους ἀντιπροσέχουσας, ἔτι ἀντιπροσέχουσας ἐκείνους
ἐκείνους ὡς πολλοῖς ἰδρῶσι ἐκείνους τῇ παθῶν
τῇ ἐκείνους ἐκείνους ἀντιπροσέχουσας, πρὸς τῇ ἐκεί-
νους ἐκείνους, καὶ πρὸς τῇ ἐκείνους ἐκείνους ἐκεί-
νους ἐκείνους, καὶ τῇ ἐκείνους ἐκείνους ἀντιπρο-
σέχουσας, καὶ τῇ ἐκείνους ἐκείνους ἀντιπρο-
σέχουσας, ὁ δὲ σπουδαίως τῇ πρὸς ἐκείνους
κατεπλούτων πρὸς ἐκείνους, ἐκείνους δὲ σπουδῇ, φησὶ,
τῆς ἐκείνους, ὡς νεανίαν, μετ' ὅλῃς ἀκαλύ-
του τῆς ἀντιπροσέχουσας ἐκείνους. ὁ τῇ ἐκείνους
τῆς ἐκείνους τῇ βασιλεύοντι τῆς ἐκείνους βιοτῆς
ἀντιπροσέχουσας, πρὸς τῇ ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους ἐκείνους, καὶ τῇ ἐκείνους ἐκείνους ἐκεί-
νους ἐκείνους, ὡς ὁ ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους, καὶ
ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους τῇ
ἐκείνους.

Ἡ τῇ τῇ ἐκείνους ἀντιπροσέχουσας ἀντι-
προσέχουσας, καὶ τῇ ἐκείνους ἡ τῇ βασιλεύοντι τῇ ἐκεί-
νους ἀντιπροσέχουσας ἐκείνους ἐκείνους ἐκεί-
νους.

Theophan. Vita.

spiritale itidem triticum reconderent.
Christi bonus odor effecti ipsum oble-
ctabant; bonumque eius unguentorum
odorem percipientes, illius praesentia
fruebantur.

Cum igitur pro sponforum more sic
noctem transegerent, tota domus boni
odoris fragrantia repleta est, quae longo
interuallo odoris omnem consuetam
suauitatem superans, Domini praesen-
tiam indicabat. Is nempe admirabilem
coniugum propositum approbans, prae-
sentia eos sua honestavit. Se se igitur
humi prosternentes, ut sibi misericordiae
fontes manarent, obsecrabant. Adeo-
que ubi res transacta esset, praeterierat-
que diuinæ ille conspectus praesentiae,
opes affatim effundentes, pauperum ma-
nibus contradabant, quo se ad vitam in
solitudine degendam compararent. Sed
communis hostis invidia, quam ipse ex
rebus honestis praetatisque contrahit,
aduersabatur. Socerque eius, qui om-
nem in ipsis solis rerum suarum speciem po-
sitam habebat, consilium sic ægre tulit,
ut ipsum quoque Imperatorem in ma-
gnam indignationem impulerit. Leo hic
fuit Copronymi filius, ac Imperij he-
res. Is adolescentis vicem dolens, pro-
priumque amicum honorans, iurciuran-
do comminatus est se adolescenti oculo-
s effossurum, nisi a proposito desiste-
ret. Misit itaque Cyzicum, munusque
praclarum commisit, ut dum rebus va-
nis, ac quae tempore diffluunt, ignauiter
impenditur, earum quae semper per-
manent, obliuisceretur. At ille tanquam
oblatus, quod Vrbe exeundum esset,
amplexus, remque lubenter habens;
dum apud Sigtianem transit, admiran-
do seni Gregorio nomine, viro cum a-
liis donis, tum prophetiae gratia illustri,
occurrit. Multis enim is iudicibus ani-
mum ad contemplationem rerum diui-
narum, tum ad eorum, quae ventura es-
sent, cognitionem, aptum reddiderat.
Huic Theophanes animi sui propositum
aperit, ac se fugam meditari subindicat.
Ille sancto Spiritu, ut erat solitus, illu-
stratus: Nihil est, inquit, ὁ Iuuenis,
quamobrem de fuga cogites: paulo post
enim licebit tibi, nemine prohibente,
ad solitudinem te conferre. Tuus nam-
que focer, necnon Imperator viuis ex-
empti ad aui futuri contubernium com-
migrabunt. Tum uxori, quae comes e-
rat, labiis ad aures susurrat, fore, ut prae-
clarus iuuenis Martyrum quoque lau-
ream opportuno tempore reportaret.

Senioris inseruiebat iumento, eo-
que magis, quam regio equorum mi-
nisterio gloriabatur, quo ipso ornatus

εἰ

* forte πρὸς

Distribuit
facilities pau-
peribus.

Theophanis
certamen
cum Leone.

Gregorius se-
nior Theopha-
nem consiliis
dirigit.

erat. Senis igitur doctrinæ assiduus, ac dum visendis aliis Patribus tempus terit, domum rediturum hora tardior prohibuit, unaque cum sociis loco primum obuius cum supellestili confedit. Cumque interim ingenti æstu, sitique, ipse pariter ac comites excruciantur, haud tamen quod acciderat indigne ferens, vel aquæ penuria eo adductus, ut se itineris præriteret, aut ut saltem sitim depulsurus Dominum suum voris fatigaret; sed ubi solitas preces reddidisset, super tapete illic expanso recumbebat, somno paulisper sitim leniturus. At rerum mirabilium effector Deus, iuuenem intuens propter se libenti animo labores ferentem, magno illum miraculo decorauit. Qui enim ingrato populo ex durissima petra latices effudit, cur probo iuueni necessaria non subministraret? Probe igitur ubi is strato tapete iacebat, diuino iussu fons quidam admiranda scaturigine profluxit: tactuque suo seruum Dei excitans, se se illi patefecit: qui sociis conuocatis, sitis remedium a Deo datum ostendit. Cuius igitur manibus aquam haurientes, suaves illos, diuinoque munere concessos latices, debitas bonorum omnium largitori Deo gratiarum actiones reddentes, pro eo ac officij ratio petebat, perceperunt. At ne quis posset suspicari, fontem illum cum occulte lateret, repente in apertum productum erupisse, nocte sic euauit, ut ne vestigium quidem eius vllum mane relinqueretur. Hoc amoris, quo sanctus hic iam inde a puero Deum prosequabatur, signum fuit: tanto maius illo, quod Moyses Dei inspector edidit, quod ipse precibus rem impetrauit; hic autem ne id postulans quidem. Præterea ille murmurantium suorum necessitate adductus, Dominum ad largiendum impulit: hic autem patientia, & gratiarum actione vtens cum sociis suis, proprium Dominum mouit? Ad hæc Iudæi (ne dicam Mosem) incredulitate munus inquinarent; hi autem concessum donum honestatis accessione honestarunt.

Nondum anni tres præterierant, cum focer eius, & Imperator a mundi gloria excisi, ad domicilium quod eos deceret, translati sunt. Irene autem mulier illa fortis animi, ac diuino sensu prædita, cum filio Imperij gubernacula suscepit (si tamen mulier dicenda est, quæ aduersum hostes, ac perturbationes virilem animum gessit.) Tumque humanum genus, quod diuturno bello laborauerat, cum secum ipsum, tum cum Deo conciliatur: prorsusque depulsis tenebris, latiore omnia faciem inducunt. Tunc quoque sol, qui cuncta lustrat, diem ex

αρεσι. τούτου τῇ διδασκαλίᾳ προσμεύσας, ὡς πατέρων ἐτέρων ἐπισκέψασθαι ἐμβροδύνας, ἀφίστησι τὸ οἶκα δι' ἡσυχασίας, ὃ δὲ τυγχόντι χειρὶ σὺ τοῖς σπουδάζον, ὡς εἶχα σκεδῆς, ἐκκατέμεινε· καὶ σὺν τε πολλῶν, ὃ δὲ σὺ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν σπουδάζοντες, οὐ δύνασθαι σὺ σπουδάζοντι, σὺν ἀπορίᾳ τῶ ὕδατος πρὸς μεταμέλειαν ἡσυχάζοντος, οὐ * πρὸς τῶν δι' αὐτοὺς τὸν οἶκον * περιεστῆ. διαπύλιν ἐκμελισσάμενος, ἀλλὰ τῷ σπουδάζοντι. ἀποδοὺς τούτῳ προσευχῶν, ὅτι τῷ προσόντος ἀρέκειτο ἡσυχίας, ὅπως βραχὺ πρὸς ἀντιμετώπιον τῶ δι' αὐτοὺς ἐχέτω. ἀλλ' ὅ τ' ἡτοιμασίαν Θεοῦ σπουδάζοντα δι' αὐτὸν τοῖς πόνοις τ' καλοῖς ὁρᾶν, μεγαλοπρεπὲς τετραπύργημα. ὁ γὰρ ἀνθρώποι λαὸς ἐξ ἀκροπόλεως βλύσας τὰ κάματα πῶς σὺ ἐβλῆεν ἀνθρώποι καρδίᾳ τῆς χειρὸς πρὸς ἐξουσίαν; πολλοὶ γὰρ οὐκ ἐπέκειντο ἡσυχίας, πηγὴ ἡς ἡεὶ πρὸς αἵματι πρὸς ἀδελφούς, ἀνέβλυσε, καὶ ἡεὶ τὰς περὶ πόλιν αἰσθῆσιν ἐμποικίσασα, πρὸς ἐκτίσασιν αὐτῆς διήγειρεν· ὡς τοῖς σπουδάζοντες προσκαλεσάμενος, ὃ προσώπων ἐπέδεικνε τῷ δι' αὐτοὺς ἡεὶ καὶ καίτοι χειρὶ δρυσάμενος, τῷ προσόντος ἐκείνου, καὶ προσδοκῶν κατεπλάθειν καμάτος, πῶς προσδοκῶν δι' ἡσυχίας πρὸς δοτῆρα πᾶν καλόν, ὡς ὃ εἰκὸς ἀναπύματα. τῷ μὴ ἵνα δι' ἡσυχίας ἐμποικίσασα, ὡς ἀφαιρία καλυπτομένη, τῇ πρὸς τὸ συμφέρον ἢ καὶ ἀδρόν ἀναφαιρία, ἀφ' ἡσυχίας ἀπώγειν, ὡς μὴ δὲ ἡσυχίας ἐς τὸ πρὸς τῶν ἐκτίσασιν αὐτῶν. ἡεὶ τῆς τ' ἡεὶ προσδοκῶντος παιδείαν πρὸς τὸν ἀγαθὸν πρὸς ἡσυχίας, ἡεὶ τῶν πᾶν τῷ προσώπου Μαυρίως πρὸς ἀντιμετώπιον ἡσυχίας, ὅσον ὁ μὴ ἀντιμετώπιον, ὁ δὲ μὴ ἡεὶ πρὸς ἀντιμετώπιον ὡς ὁ μὴ ἀντιμετώπιον τὸ γὰρ ἡεὶ τὸ οἶκον ἐκκατέμεινε δοῦναι διαπύλιν· ὁ γὰρ κατελείπει, ὡς τῇ τ' σπουδάζοντων δι' ἡσυχίας τ' ἡεὶ ἀφαιρία καὶ δοῦναι διαπύλιν· ὃ οἱ μὴ ὃ δρῶν, ἵνα μὴ λέγω Μαυρίως κατεπλάθειν ἀντιμετώπιον· οἱ γὰρ ὃ δρῶν, τῇ τ' καλὸς πρὸς ἀντιμετώπιον κατεπλάθειν.

Οὕτω γὰρ τῶν πρὸς ἀντιμετώπιον ἐκτίσασιν, καὶ δρῶν ὁ τούτου ἡεὶ βασιλεύοντι τ' πρὸς ἀντιμετώπιον δι' ἡσυχίας, πρὸς τὸ ἀφαιρία καὶ πρὸς ἀντιμετώπιον ἀντιμετώπιον. Εἰρήνη δὲ τὸ κατεπλάθειν ἐκείνῳ, ὃ προσδοκῶν γὰρ τῆς βασιλείας σὺν ἡεὶ τοῖς οἰκίαις ἐκκατέμεινε. ἡεὶ τῇ γὰρ γὰρ καλὸν πᾶν κατ' ἐξουσίαν, ὃ παθῶν ἀντιμετώπιον κατεπλάθειν πρὸς ἀντιμετώπιον· ὡς ἀντιμετώπιον φῶς βρῶν ἀλλήλους τε καὶ Θεοῦ, πολλοὺς κατεπλάθειν τὸν πόλεμον καὶ εἰς ἀπὸν ἐκκατέμεινε, πᾶν πρὸς τὸ φαίδρον μεταβάλλειν. ὅτι καὶ ἡλῖος ὁ πᾶν ἐφορᾶν, ἡμεῖς

Aquam Deus
scientibus lae-
gitur.

Irene & Con-
stantini mo-
tuo Leone Im-
perium.

* forte i-
cognat.

* ὅτι τῶν ὁλοκαυρῶς ἐλθούτων, ἐπὶ συχνὸν τῆς κατηφείας ὃ πολλοῖς περιεβέβλητο χρόνιος ἀποδυσιμῶμος, καθυρότερον ἐξέλαμπεν. ὅτε ἴστω τὴν οἰκείων βουθυμῶτων ἡ ἡσυχαστικῆς, καὶ φιλόχρους ἐκωρῆς ἐν ἐξοσίᾳ ἡσυχίᾳ, τὴν ἀποσπῶντα ποικίλῶν πλοῦτον τὴν οἰκίαν ἀφοροῦντες, πᾶσι τῆς ἐν χρείᾳ κατεστηκόσι διένεμον καὶ μία φιλοφῶν οἰκία, πολλοῖς ἐπηρεττομένη καὶ ἀποφροσσε, ἐπὶ τῇ ἡδὴ ἀποσπῶντῶν καὶ φασγανῶν ἀφαιρέτως ἡσυχάζουσα, τὴν ἐκείνων ἰδιοποιούμενοι μετὰ τὴν κατέτερε.

Ταῦτα οὖν καὶ τ' ἄλλα ὅσα περὶ οὗτο δὴ κατα-
ξάμενοι, ἢ μὴ παρ' αὐτῶν Γερμανικοῦ σημειῖω αὐτοῖς
κτῆμασι ἐκκατοικίεσθαι ὃ ἔπειθ' ἡ μέγαν ἐπα-
ναγέχῃ Στρατήγιον, ἐν παρ' αὐτῶν ἡ Σιγριδωνῶν
Πολυχρονίᾳ τυγχάνουσι, ὃ πάλαι οὕτω παρὰ
αὐτοῖς διδύμηνον ῥασιῶντος χάριν ἔδραπαυσεως,
καχεῖσσι τὴν ἐκείνου χερσὶν ἀποκείρεται· μάλλον μὲν
οὖν ἱερουργεῖται, πολλὰ τῆς τῷ μεγάλῳ Ἰσαάκ
θυσιᾷ ἱερουργίας ἱερωτέρων, ὅσοι τὸ ἀκοινοῦ σμυ-
νόπτερον ὁ ἐκούσιον, καὶ τὸ μὴ τετελεσμένου ὁ πέ-
ρας λαβόν· καχεῖσθαι τὴν μονὴν αὐτοῖς κτῆμασιν
ἀνάγει, πολλὰ γὰρ οὗ, ἀ τούτῃ σκυκαθιέρωσιν
βουλήσθαι οὗτου καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ οὖσι δὴ καταπα-
ρεοῦται οὗ Κόσμου μὴν κακῆς καὶ, καὶ ὁ παρὸν
ἐν τούτῃ παρ' οὗτον κτεμένον μεταστρέφει ἐκ τῆς
ὑπολειφθείσης δημόσιον, ἐκ τῆς Θεοδώρου
μνησῆς ἀδελφίας μετατρέποντας, ὅν Μονοχέραιον
οἱ οἰδότες ἐπονομάζουσι. ὅσοι τὸν δὲ τῆς ὑποκρί-
σεως ἀνάπλεως, καὶ ἡ δημόσιος ἑαυτοῦ πρὸς
παροίμια. οὗτοι τὴν τὴν μνησῆς δεσποτίας ἀντιστά-
μενος, καὶ τὸ πρὸς τὸν δοκιμάσθαι ἀναδείξας ἡ γὰρ
μνησῆς, δὲ χεῖν τὸν ὑποκρίσεως τοῖς λοιποῖς ἐννοεί-
ζει, ἑαυτοῦ μὴ ὑποκρίσεως κοσμοῦ μνησῆς, ὡς μη-
δὲ τὴν ἄλλων οἰκὸς ἐστὶν παρὰ βάλλας ἀσκήσθαι
τὸ καὶ χαμμενία τὴν καὶ τὴν παρὰ μνησῆς, ὡς
παρὰ τῆς πολλὰ τὴν μέγαν τοῖς ἀπομνησῆς. τῇ τὴν
τὴν τοῖς βίβλων γὰρ οὐκ ἔστιν ἀντιμνησῆς, οὗ
οὐκ ἐκ παρὰ μνησῆς ἀντιμνησῆς, ἀλλὰ ποῖα διηγε-
ται, καὶ τοῖς κτῆμασιν χάριν ἀντιμνησῆς μετῆρ-
χον. πρὸς τὸν τὴν καὶ τὴν παρὰ μνησῆς Χει-
ρὸν ἐκ δὴ μνησῆς τὴν πρὸς μνησῆς, τὴν μνησῆς ἐφείλ-
κετο οὗτου. ἔστι μνησῆς δὲ καὶ δαμνῶν γραπτοῦ γή-
σεως καὶ παρὰ μνησῆς τοῖς πᾶσι ἀντιμνησῆς Μωσῆς
* ἐπεὶ καὶ τὸν παρὰ μνησῆς τὸν γήσων ἀπο-
στρέφας ἐκ τῶν ἀπομνησῆς τοῖς τοῖς παρὰ μνησῆς.
ἀντιμνησῆς δὲ καὶ κατὰ μνησῆς, ἔστι τὴν τὴν δεινῶν ὑπο-
κρίσεως ὅση κατὰ μνησῆς, οἱ τὴν τὴν μνησῆς μέ-
γαν παρὰ μνησῆς γήσων.

Οὕτω δὲ τοῖς τῷ ἀρετῆς ἀπακμαζόντος, ὃ ἐ-
πίκεινται βιώτῳ ὃ τῷ μακρῇ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ

omni parte liberum exiit, & merorem
atque tristitiam, quæ diu ipsum occupa-
uerat, exuens, nitidius eluxit. Tunc igitur
a Deo ornatum, ac castitatis amans
par illud, eius quod animo constitutum er-
rat, natum potestatem, vberes domo di-
uitias proferentes, in omnes large egenos
erogabant. Adeoque vna Dei amantium
domus, multis, quæ victui erant neces-
saria subministrans, & eorum qui se Deo
dederant, pauperiem vitæq; incommo-
da eximie subleuans, Deum ipsum, qui
hæc sua fecerat, vehementer oblectabat.

Cum igitur hæc, & alia multa perfectissent; illa quidem in Monasterio quod in insula Principe situm est, collatis facultatibus suis confedit: hic autem ad magnum Strategium reuertitur apud Sigranium degentem in Monasterio, cui nomen Polychronius, quod is ab ipso otij quietisque gratia donatum acceperat: illicque manibus illius detondetur; imo vero immolatur, hostia quam magnus Isaac longe sacratiore, quo præstantius sanctiusque quod vltro fit, quam quod præter voluntatem; atque id quod peractum est, eo cui finis rei que absolutio defuit. Illi itaque Monasterio cum prædio totaque possessione, quæ amplissima erat, donario oblato, eius voluntate ac consilio ad insulam, quam Calonymum vocant, se contulit; ac prædiolo, quod in ea patrum habebat ex ceteris facultatibus, in Monasterium extructo, Monachos ex Theodori, quem Monacharium vocitant, acciuit Monasterio. Quantæ autem is virtutis esset, vel vulgi proverbium facile indicat. In horum iura Monasterio concessio, omniumque probatissimo Præfecto illius constituto, obedientiæ exemplar seipsum exhibuit. Tanta præstabat humilitate, ut supra omnes miserabilem se se deploraret. Sic autem austerioris vitæ exercitiis, lectique duritiæ clarebat, ut longo omnes post se relinqueret intervallo. Diuinorum librorum scriptioni assidue incumberebat, quorum scientiam non humana disciplina, sed labore continuo, & diuina gratia plene callebat. Noctem precando consumens, puraque oratione in Christum cuius tenebatur desiderio, excedens, illius sibi beneuolentiam conciliabat. Cumque aduersus demones, animique ægri tudines instructa ira pugnaret, cunctis lenis tanquam Moses alter apparebat. Rerum terrenarum cupiditatem sic abiecerat, ut diuinis tantum vacaret. Quanta porro fortitudine eniteret, laborumque ac ærumnarum sustinentia atque contemptu, extrema ipsius tempora potissimum indicarunt.

Sic igitur illo virtutibus florente, Monasterij Præfectus ab hac mortali vita dis-

- Arrête! Mon
cœur s'insurge
c'est la vie.

* *Exercitia*,
et *virtutes*.

Monasterii
præfecturam
fugit.

Phil. 3. v. 15.

Theophanis
virtutes.

cessit ad immortalem. Tum ad eum vni-
versorum concursu facto, cum lacry-
mis supplices rogant ipsi præesse velint,
ac salutis ducem agere, qui vel extre-
mum apud eos locum tenens, virtutibus
vitaque agenda illis præluceret. Nihil
tamen eius animum mouere potuerunt,
cuius vnum studium erat, ut in abie-
ctis humilis permaneret: ac quanto sub-
limior virtute tollebatur, tanto his ho-
nestari amplius contendebat. Denique
spretis omnibus, assumptoque in ma-
num baculo, ac spei vi, cui quoad vi-
xit nixus fuerat, Christum pro thora-
ce apte induens, ad Sigrianæ montem
venit: coemptoque ab agricola præ-
diolo, cui olim iam agri nomen erat
(nempe mutuo a viris religiosi accepta
pecunia, cum præter animum, vilesc-
que pannos quibus tegebatur corpus ni-
hil possideret) clausis sensibus, ac car-
ne mundoque excedens, illic domici-
lium sibi statuit. Manuum labore, ac
diuinitus concessa operis industria tan-
tum profecit, ut nondum elapso anno
cum mutuo sumptam pecuniam redde-
ret, tum victui necessaria compararet.
In dies autem seipso melior euadens,
& quæ retro sunt (ut Apostoli verbis
utitur) obliuiscens, ad anteriora contende-
bat. Neque enim profectus loco du-
cebat, ut in bono quod adeptus erat,
confisteret: imo non mediocrem damnum
existimabat, nisi semper in eo prouche-
ret. Comes autem & adiutrix omnibus
in bonis illi erat gratia Dei, quæ a pue-
ro in illo conquireuerat, ac iugiter lu-
cebat.

Quis eius, precum vi in Deum ex-
cessus, qui a terrenis prorsus emun-
datum diuinarum operationum orga-
num efficiebant, pro dignitate explica-
re queat? Quis castimonie decus cor-
dis illius enarrare possit, quæ beatissimis
Spiritus coniungebat, Deique
purissimum vasculum præstabat, tum-
que in Dei conspectum attollebat, &
ut futura tanquam præsentia essent as-
pectaret, efficiebat? Quænam oratio
assequi valeat insatiabilem illius erga
Deum atque proximum charitatem, li-
cet vi sua æthera conscendat? Quæ fi-
dei firmitatem, ab omni duplicitate
alienam? Quæ spei constantiam, qua
ille iam inde a puero instructus, ac se
futuris tanquam præsentia forent potiri
existimans, confirmabatur? Cæterum,
viri tanta virtus lucidis irradians faci-
bus, ad imitandum plures inuitabat.
Denique qui suauem Christi iugum sub-
ierant, vitæ eum institutorem, qui ad
virtutem animaret, ingenti compendio
habebant. Accuratis enim in proxi-

τὴ ἀγῆρω μεταβιβάλλεται λήξιν. πάντων δὲ στυ-
δρομῇ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἰκεσία σὺν δάκρυσι, πρε-
σβύται ἰκετεύοντες, καὶ τῆς σωτηρίας ἡ-
γήσασθαι, ὣν καὶ πλεὺς ἐχράτειν ἔαζεν πληροῦν,
ἄρεταις ἐφωταγώγῃ τούτοις καὶ πωρξέσει. ἀλλ'
οὐκ ἐπειθοὶ γινώσκων, τοῖς ταπεινοῖς ἐμμελεῖν
ἐμμελετήσασθαι· καὶ ὅσον ἄρετῇ πρὸς ὕψος
ἦγα μετίωρον, ἐπιποσύντων τοῖς φιλοεικελὸς
σθαι ἐκκαλλιπίζεσθαι. ἀμέλει πᾶντα πρὸς φαῦ-
λον ἡμιδρος, πλεὺς ράβδον ἐπὶ χεῖρας λαβὼν,
ἐπὶ τῇ ἐλπίδι Χρυσόν, ἢ ἀλφ' βίου σωτὴρ πᾶν-
τος, ἄρα ὁρῶντας ἡρωακιστάμιδρος, ἐπὶ δὲ τῇ Σι-
γριανῆς ὄρεος ἀφικνούμενος καὶ πρὸς ἱεροῦ Γεωργίου
χειρὸν ὀνομασάμιδρος ὅσῳ ἀνέκχετο Ἀγῆρος ὡνο-
μάζετο. ὡς δὲ πρὸς φιλοφιλῶν καχεμισμῶν
δαμνέων, οὐ γὰρ ψυχῆς ἐκέκτητο καὶ καὶ τῇ πει-
καμῶντος ρακίου τῷ σῶματι, μύσας τῷ αἰσθη-
σις, ἐπὶ ἄρετος ἔξω καὶ κόσμου ἡμιδρος, ἐν αὐ-
τῷ πλεὺς πρὸς ἰκασίαν ἐποικίει· τῇ βίου τῇ μὲν ἡσο-
δῶν τῇ χειρὸν ἐργασίαν ἐπιποσύντων πρὸς αἰ-
μιδρος, ὡς οὐκ ἔστι πρὸς πᾶν σῶματος ἀρετῶν ἀπο-
δοῦναι μὲν τοῖς δεδουλευκόσι τὸ ὄφλημα, ἑαυτῷ δὲ
τῷ τῆς ἄρετας ἐκ τῇ χειρὸν πορίζεσθαι. αὐ-
τὸς δὲ ἑαυτὸν κρείττω ἐκείνης ἡμιδρος, τῇ ὁ-
πῆν ἐπιλαμπρύνεσθαι, ἀποκαλῶντες εἰπεῖν,
ἐπὶ τῇ τοῖς ἐμπερῶσθαι, οὐ πλεὺς ἐν τῷ καλῷ
μυτῷ πρὸς κατὰ ἡμιδρος, ἀλλὰ τῷ μὲν πρὸς
βαρεῖν ἐν τοῖς, ζῆμιας οὐ πλεὺς τυχεδόντων εἰ-
δῶντος. σωτήρ δὲ τοῖς ἄρετας ἐν πᾶσι κα-
λοῖς, ἢ παιδοῖς ἀναπαύσασθαι τοῖς, καὶ
διηγεῖσθαι ἐπιλαμπρύνεσθαι.

Καὶ ὡς αὖ τοῦτο τῷ πρὸς Θεὸν δι' ἀγῶν
ἐκδημίας, αἱ τῇ ἐνύλων εἰς ἀπὸν ἀποκατά-
ρεται ὅργανοι τῶν ἐνέργειαν ἡρώσασθαι, κα-
ταξίας ἐκφράσαι διηγεῖσθαι; ὡς δὲ τῷ τῆς ὁ-
φροσύνης κάλλος τῆς τοῦτο κατὰ τῆς ἐξείπεῖν
ἰχθύσιεν; ἢ τοῖς ἀσώματοις σπλάπνουσας, καὶ ἡσο-
δοῦναι ἐργασίαν κατὰ τῶν πᾶν, πρὸς τῇ ἡσο-
πίαν ἀνῆγα, ἐπὶ δὲ μὲν ὡς πρὸν ὄρεος πρὸς
κατάσσει. ὡς δὲ λόγος τῆς ἐκείνου πρὸς Θεὸν
καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης περὶ τῶν φιλοεικελῶν
τὸ ἀκέρειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγῶν πρὸς φου-
σαι ἐπὶ μακάρι; τῆς πίστεως δὲ τῶν, καὶ δι-
πλόος ἀπάσης ἀμέτοχοι. τῇ ἐλπίδες δὲ ἀρῶντες,
ἢ παιδοῖς ἡρωακιστάμιδρος, πλεὺς τῇ μὲν
τῶν ἀπολαύσιν ὡς πρὸς σθαι λογισμῶν, ἐ-
κατῆναι; ἀλλὰ γὰρ ἄρετῇ φανερῶντες πυρ-
σύνουσαι χάρις πολλοῖς ἐνὶ τῇ πρὸς μίμη-
σιν. ἀμέλει δὲ ἡπὶ Χρυσόν ζῶν ἡσοδῶν-
τες, παιδοῖς τῷ ζῶν πρὸς ἄρετῇ ὡ-
παιδοῖς κατὰ πᾶν. τῆς γὰρ τῇ πλη-

νὸν ἀγάπης ἀκριβέσι θεομοίς τιχιζόμενος, οὐ καὶ δι' αὐτῆς ὁ λαπινὸν ἔφρονηματος, καὶ περ-
σαῖς ἑνὶ τῷ ἐδύκω, ὡς πολὺ πλεόν ὁ λαπιν-
νὸν ἔφρονηματος ἀμείλιαν τοῖς παρὲς ὁρετῶν
χειροχρηστούς ἀπέπικτεν· ἀλλ' ἀναλογισθῶν
τῇ παρὲς αὐτοῦ σφρηγὶ καὶ ὑπακλῶ πείρῳ, καὶ
ὁρετῶν ἀδούλων.

Ὡς γὰρ καὶ ἡία λαμπρόντος χάριτι, ἔσυν-
ιδίῳ ῥάστα ὁ δέος οἶσθε ὡς, τοῖς καὶ Βιθυνίας ἐν-
δησῶν μοναστηρίοις, καὶ ἐτέροις ἀλλὰ ῥάστα παρ-
ομιλῶν τοῖς ἐκείνων ὁ ὁρετῆς λειμῶσι, καὶ ὅς
ἐπαφείς, σπουδάζοντες ὡς ῥάστα ὁ λαπιν ἀγνή-
σματα, καὶ τοῖς οἰκίοις προσεκύμειν, ἀγάπης ἀρί-
στης, καὶ ὑποποιῶν λαπινάσις ὡς ἐαυτοῦ παρὲς φέρων
καὶ παρὲς ῥάστα. ἔκχευε καὶ ὁ δέος καὶ σπου-
δῶν, ὡς καὶ φίλων ἐκάλει παρὲς ῥάστα
πάλιν, ὅς ὁ ἔκχευε καλὸν ὡς δούλῳ ἡθ-
λῶν, καὶ κυρίως παρὲς ῥάστα ὁρετῶν χορτάζε-
σθαι τε, καὶ ὑποποιῶν καὶ ὁ μέγαν Παῦλον οἰκίδας,
ἔκχευε δέος δραπέτῳ πλεόν ὁρετῶν
μικροῦ καὶ ὁ ἐκείνου καλὸν δέος ὁ μέγαν
παρὲς ῥάστα Νικαίας συνόδου συστάσης ὁ
δούλῳ, σὺν τοῖς ἄλλοις παρὲς ῥάστα
ἐκέλευν. παρὲς ῥάστα ὁ ὁρετῶν ὁρετῶν ἀδού-
λῳ, καὶ λαμπρόντος γαρνυρόντος ὁ δούλῳ,
αὐτοῖς τῷ σὺν ῥάστα τελεῖν καὶ σπουδῶν, καὶ
ὁρετῶν τε ὁρετῶν καὶ ὁρετῶν, πλεόν ὁρετῶν
ἀσμενῶς ἐποιεῖν, ὡς ὁ ὁρετῶν ἀπὸ τῶν ὁρετῶν
πλεόντος κομῶντες ὁ παρὲς ῥάστα ὁρετῶν
καλλωπίζοντες, ὅς αὐτοῖς μέγαν ὁ ὁρετῶν
δρεφάδου πλεόν ὁρετῶν, ὁρετῶν ἀπὸ τῶν
ἀσμενῶν πλεόν. ὁ ὁρετῶν σὺν αὐτοῖς τῷ
ἀληθείᾳ, καὶ πλεόν πλεόντος καπρεφάδου,
τῇ ὁρετῶν τῇ ὁρετῶν καλλωπίζοντες, ἐ-
πλεόν.

Τούτου τοῖς καλοῖς οἱ τοῖς κακίας ἡμῶντες
βασκάνοντες δαίμονες, μικροῦ τῆς ἡκίως ἀφ-
πνοῦν ὁρετῶν ὁρετῶν, καὶ τοῖς ὅλοις
καρὲς πλεόν ὁρετῶν σὺν δέος ἀγνῶν τοῖς ὁ-
δοῖς λαβόμενοι, δριμύτως πλεόν ἀληθῶν, ἔ-
κχευον ἀσμενῶν, τοῖς καὶ ὁρετῶν τῶν
ἐπαφόντες τῷ μέγαν τῷ σώματος. ὁ δὲ ὁρετῶν
Θεὸν ἔρωτι καλλωπίζοντες, καὶ τῆς ἐκείνων ὁ-
ρετῶν ὁρετῶν καὶ ἀρχῶν καὶ ὁρετῶν, οὐδ' οὐ-
τως ἐπλεόντες ὁρετῶν τοῖς βασκάνοις ἐπ-
δύκω δαίμονας ἀσμενῶν ὁρετῶν ὁρετῶν
ὡς ὁρετῶν ἀσμενῶν, ὁρετῶν καὶ παρὲς ὁ-
ελάθοντες πλεόντες ὁρετῶν ὁρετῶν ἀσμενῶν
λαπιν. ὁ ὁρετῶν καὶ ὁρετῶν ὁρετῶν ὁρετῶν
τοῖς ἐκείνων πλεόντες ἐπλεόντες πλεόντες, καὶ ὁ-
ποις λαπινὸν τῷ φρονηματος, ἀσμενῶν κα-

rum charitatis scitis munitus, sic hu-
mitem de se sensum vincebat, eorum-
que Præfectum agebat; quorum animis
initiante illo ad virtutem, impensior il-
la submissio contemptum velut progi-
gnebat: tamen illi eius virtutem reue-
niti, pro benevolentia qua eos profe-
quebatur, amorisque modo, obedi-
entiam parē rependebant.

Velut autem divina illustratus gra-
tia, eoque ingenio præditus, ut quæ
recta ac consentanea essent facile dispi-
ceret, quæ in Bithynia, ac locis aliis
Monasteria sita sunt inuisens, inque eis
monasticem profitentibus familiarius
colloquens, coniectis in illorum virtu-
tum præta luminibus, rosarum instar
quibus prælucebant decerpebat certa-
mina, domumque ad suos reportabat,
perfectam charitatis, & sublimis humi-
litis in se circumferens documenta.
Iugi autem abstinencia duratus, cum a-
micorum inuisentium præsentia ad ci-
bum percipiendum vocaret, illius ho-
nestatem in secundis habens, virtutum
dominam illi prælatam volebat: qui
magni Pauli more sciret satiari, & pe-
nuriā pati, inanisque gloriæ domina-
tum fugeret. Pulcherrimum illius fa-
ctum me pene præterit. Cum enim Ni-
cææ Synodus secundo coacta esset, ad
eam ipse quoque cum aliis Patribus vo-
catus est. Cumque omnes equis præ-
stantibus, & splendidis vestimentis or-
nati venirent, ipse solito cilicino sacco
indutus, ac asinæ insidens, lætus itet
suscepit. Sed cum omnes viderent eum,
qui prius omnibus diuitiarum copiis a-
bundauerat, vili nunc habitu glorian-
tem, maiore ex illo, quam ex reliquis
percepta utilitate, ingenti læticia reple-
ti sunt. Ipse vero strenue propugnata
veritate, ac errore everso, fide, quæ
virtutum generalissima est, inclutus re-
diit.

Verum cum malitiæ auctores dæmo-
nes præclatis ipsius factis inuiderent, ei
nocte parumper dormienti impudenter
illudere conati sunt. Manus enim ip-
sius pollicem, tanquam fues agrestes,
dentibus corripientes, acerbum dolo-
rem inuulerunt, in eaque corporis par-
te luxata, dentium vestigia reliquerunt.
At ille Dei amore confixus, & nequi-
tia dæmonum animum gerens superio-
rem, ne sic quidem ea se gloriari inui-
dos dæmones permisit. Sed quam pro-
pere licuit pretiosorum lignorum vn-
guento manum luxatam vngens, dicto
citius omni plaga liberam reddidit. O
rem miram! gratia enim divina illius
semper laboribus, summissique animi
motibus præsens, Apostolicorum eum

Phil. 4. 11.

Eius in Nicæ-
na secunda
Synodo mo-
delia.

* ιδιαι.

THEOPHANIS VITA.

ἀφείς, ὅτι τὰ κυριώτερα τῆς λέξεως μεταβί-
σται.

[illegible]

Theophan. Vita.

randa, quæ rei institutæ magis conueniunt, ac præcipua sunt, prosequemur.

Ecclesiæ ager bonis omnibus abundabat. Nam & rectis institutis fanaque doctrina instructus erat, & factis congruentibus affluebat. Ac quidem religiosissimi Imperatores, pietatis studio potius, quam Imperij amplitudine gloriabantur. Porro magnus Pontifex sublimem cathedram consecutus, virtutis lumina per vniuersum orbem terrarum accendebat. Qui autem sub eo erant Antistites, suos quique greges sine reprehensione tutos in portus perducebant. Monasteriorum denique Præfides, quibus tanquam sol nitidissimus, admirandus hic vir prælucebat, viam in cælum ducentem docentes discipulos, nudum opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicatione monstrabant. Sed inuidus serpens Ecclesiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripiens, ita permittente Deo, Ecclesiæ pulchritudinem peruertere aggressus est. Verum cum propriæ peruerfitatis ministrum idoneum quæreret, aptiorem inuenit, quam optabat: Leonem, inquam, scellestissimum hominem, qui ab Armeniis & Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imitatione expresferat: imo vero longo eos interuallo superans, feritate dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, & ad persuadendum ea, quæ mentiebatur, aptissimus. Fraude, loco virtutis utebatur, eamque aduersus coniunctissimos exercebat. Hic in blandum, ac qui multum ei honoris habuerat Imperatorem confurgens, ornatissimum ac qui nunquam occidat Ecclesiæ solem eiicit, ac cum illo omnes fere exturbat Antistites. Hanc itaque ab Apostolis per manus traditam institutionem spernens, diuinæ carnis Christi imaginem excindit; idemque in Matris eius, ac Sanctorum venerandas imagines committit; ac Ecclesiæ grauiores longe Ægyptiacis, densissimasque tenebras offundit. Hinc tyrannorum quos tulit Gentilitas violentiæ patrium astum admiscens, ac veterem illum Rapfacem superans, iniquitatem in sublime loquebatur; & ciuitatem Dei, quæ est Ecclesia, multis machinamentis dolisque concutere studebat. Statim itaque omnis respublica illius violentiæ procella naufragium facere, cum ne obniti quidem conaretur. Qui virtutum quo præstabant merito reliquis ad cælestia duces erant, illius nequitiae fluctibus secus agi, astuque decipi, tamen

Nempe Michael Rancabus
S. Niccolorus
Patriarcha :
non Leo III.
Rom Pontif,
vi inepet no-
ratum apud
Suriem,

Leo Armenus
Iconoma-
chus.

Erutus Impe-
rio Michael;
S Nicephorus
actus exilio.

²¹ *Isai.* 36.v.2.

THEOPHANIS VITA.

ἀφείς, ἐπὶ τῇ κυριώτεσθ τῆς λόγου μετελθί-
σιν.

Πᾶσι μὲν οὖν ὁ τ' ἑκακλήσιος λήϊον ὡς ἡ κε-
 λοῖς· δόγμασι μὲν ὀρθοδόξοις ὡς μέγιστα κατε-
 δεικνόν, ἀναλόγως δὲ τοῖσι πασιμένοις περ-
 ξεσι. καὶ βασιλεῖς μὲν φιλοφιλῆς τοῖσι, ἢ δὲ παρ-
 ὄντι τ' βασιλείας ὅλκα· μεγαλαυρυμένοι διε-
 κρινον· ὁ δὲ χειρὸς δὲ ὁ μέγας τ' ὑψηλῆς ἐπειλη-
 μένος κακῶδρας, τοῖς τ' ὁρεῖται λαμπρότητας γὰρ
 ἐπὶ πᾶσιν, ὅσιν ἥλιος ἐφορεῖ, διεπύρσθεν οἱ
 δ' ἄπα' αὐτὸν τελοῦντες ἀρχιερεῖς ἀμέμπως τ'
 οἰκίαις ἑκαστος ποίμνῳ οἰοεὶ ἵνα ὀλκῆται πρὸς
 γαλήνῃσι λιμῶνας ἐπὶ θαλάσσι· οἱ δὲ τ' σιμνεῖον
 παρὰ τὸν, ὡς παρὰ τὸν αὐτὸν ἄρα καὶ κατὰ
 πατὸς ἥλιος ὁ θαυμάσιος, τ' ἐς οὐρανὸν φέρεται
 τοῖς ἄπα' αὐτοῖς ἐκδιδάσκοντες τείβον, γυμνὸν
 κτημάτων ἐδείκνουν τὸν παρὰ τὸν κακῶς δι-
 κνόντα. ἀλλ' οὐκ ὡς ἔλεγε ὁρεῖν ὅφιν ὁ βάσκα-
 νος πελικοῦτος ἐπὶ πᾶσι τῶν ἑκακλήσιος καλοῖς,
 τ' δὲ τῇ πολλῇ ἀμύρῃσι συνεργῶν παρὰ τὸν
 σάμῃσι, συλκῶν τῇ θείᾳ τ' αὐτῆς κέλλος ἐπὶ
 λυμῆσιν ἀφαιρῶνται. ἀνδρα γὰρ ἐπὶ τῇ
 τ' ἰδίᾳ σκαμνῶν ἀπάσης χωρητικὸν, ἐφ' ὅσον
 πλεον ἢ ἐβούλετο· λέγοντα τὸν ὁρεῖται, ὅς Ἀρ-
 κηνοῖς τε καὶ Αἰουνοῖς ἐπὶ θαλάσσι τὸν ἥλιον,
 μὲν ἐπὶ τῇ τ' ὑποῦν, καὶ ἐκακῶς, τ' τ' ὁ
 εὐαῖς εἰς ἀπὸν ἐκμυνόμενος· μέλλον μὲν αὖ
 μακρὰ τὸ μέγα τοῖσι παρὰ τὸν ἥλιον, ὁ
 εὐαῖς μὲν ὁρεῖται τὸ ὑποῦν, ἄπα' τὸν τ' ὁ
 εὐαῖς πρὸς τὸν ἥλιον μὲν ἴσους, δει-
 νὸς δὲ ἐπὶ τῇ πᾶσι τοῖς ἐκμυνόμενοις· ὁρεῖται
 ἡνυμένιος τ' ἀπᾶν, καὶ αὐτῇ τ' οἰκονομῶν
 κακῶς. ὅς τ' μελιχρὸς, ἐπὶ πολλὰ ἐκμυνόμενος
 κατὰ θαλάσσι βασιλείας, ὁρεῖται μὲν τ' ἑκακλήσιος
 τ' παλαιοῖς καὶ ἀδυτονῆσι, συνεξῶν δὲ τ' τοῖσι
 τ' ὁρεῖται μικρὰ δὲ τοῖς ἀπᾶν καὶ τ' ὁ
 ἐκακῶν ὁ δὲ ἀπᾶν αὐτῇ παρὰ τὸν ἥλιον πρὸς
 οὐδὲν ἡνυμένιος, ὁρεῖται τὸν Χριστὸν τῆς θείας
 ἀρχῆς τὸ ὁμοῖον· συνεξῶν τ' τ' τοῖσι μὲν
 ὅς, καὶ πόλιν ἀγίων τοῖς σπῆναι εὐνοίας, καὶ τ'
 ἑκακλήσιος παλαιῶν σὺν τοῖς ἐκμυνόμενοις, πολ-
 λαὶ δὲ πρὸς Αἰγυπτίους χαλεπῶς. ὁρεῖται τῇ
 ἐκμυνόμενῃ βίᾳ τ' παρὰ τὸν ἥλιον ἀναμύξας ἀπᾶν,
 ἐκμυνόμενῃ μὲν εἰς ὑψος ἀπᾶν τ' παλαιὸν ἐκμυ-
 νόμενῃ παλαιῶν ἡνυμένιος. τ' πάλιν τ' ὁρεῖται, τ'
 ἑκακλήσιος φημι, πολλοῖς κατὰ τὸν ἐκμυνόμενῃ
 ἐκμυνόμενῃσι. πολιτεία μὲν αὖ αὐτῶν ἀπᾶν τ'
 τ' ἐκμυνόμενῃ βίᾳ ἀναμύξας κλύει, μὲν αὐτῇ
 ἐκμυνόμενῃσι· οἱ δὲ τὰ ὑψὺ τῇ ἀρετῶν χειρῶν
 γυνῶν τοῖς ἄλλοις παρὰ τὸν οὐρανόν, τοῖς τῆς
 πορείας ἐκμυνόμενῃσι πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐκμυ-

Theophan. Vita.

randa, quæ rei institutæ magis conueniunt, ac præcipua sunt, prosequemur.

Ecclesiæ ager bonis omnibus abundabat. Nam & rectis institutis sanaque doctrina instructus erat, & factis congruentibus affluebat. Ac quidem religiosissimi Imperatores, pietatis studio potius, quam Imperij amplitudine gloriabantur. Porro magnus Pontifex sublimem cathedram consecutus, virtutis lumina per vniuersum orbem terrarum accendebat. Qui autem sub eo erant Antistites, suos quique greges sine reprehensione tutos in portus perducebant. Monasteriorum denique Præfides, quibus tanquam sol nitidissimus, admirandus hic vir prælucebat, viam in cælum ducentem docentes discipulos, nudum opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicatione monstrabant. Sed inuidus serpens Ecclesiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripiens, ita permittente Deo, Ecclesiæ pulchritudinem peruertere aggressus est. Verum cum propriæ peruerfitatis ministrum idoneum quæreret, aptiorem inuenit, quam oprabat: Leonem, inquam, scellestissimum hominem, qui ab Armeniis & Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imitatione expresferat: imo vero longo eos intervallo superans, feritate dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, & ad persuadendum ea, quæ mentiebatur, aptissimus. Fraude, loco virtutis utebatur, eamque aduersus coniunctissimos exercebat. Hic in blandum, ac qui multum ei honoris habuerat Imperatorem confurgens, ornatissimum ac qui nunquam occidat Ecclesiæ solem eicit, ac cum illo omnes fere exturbat Antistites. Hanc itaque ab Apostolis per manus traditam institutionem spernens, diuinæ carnis Christi imaginem excindit; idemque in Matris eius, ac Sanctorum venerandas imagines committit; ac Ecclesiæ grauiores longe Ægyptiacis, densissimasque tenebras offundit. Hinc tyrannorum quos tulit Gentilitas violentiæ patrium altum admiscens, ac veterem illum Rapsacem superans, iniquitatem in sublime loquebatur; & ciuitatem Dei, quæ est Ecclesia, multis machinamentis dolisque concutere studebat. Statim itaque omnis respublica illius violentiæ procella naufragium facere, cum ne obniti quidem conaretur. Qui virtutum quo præstabant merito reliquis ad cælestia duces erant, illius nequitix fluctibus secus agi, astuque decipi, tamen

Nempe Michael Rancabus
S. Nicephorus Patriarcha :
non Leo III. Rom. Pontif.
vineque notatum apud
Sutium.

Leo Armenus
Iconoma-
chus.

Erutus Impe-
rio Michael :
S. Nicephorus
actus exilio.

² *Isai.* 36. v. 2.

si poenitentiae remedio noxam refarcire. Qui autem res terrenas, seque ipsos contemnentes mentis solertia scelus vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabantur: nunquam etiam noctu concubabant in mare.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non quidem manu tyrannica, & ut illata vi adducatur, sed ut tyranno consuetis blanditiis ac dolis ad iter inducatur. Aduersus hostes, aiebat, belli mihi moles incumbit: sed antequam manus cum illis conferam, precum tuarum præsidio muniar necesse est. Theophanes autem cognita hominis malitia, quamvis renum & viarum difficultate laboraret (instrumentis enim per naturalem cuniculum in veficam admissis, quæ lapides infitos commolirent, humidis excrementis exitum præbebat) ac cum maximis molestiis vexaretur, inque lectulo ægrotus assidue decumberet, scapha tamen ad urbem regiam traiecit. Quod cum sceleratissimus ille intellexisset, sancti viri aspectum (eius puto constantiam animo reputans) veritus, per unum aliquem maximæ inter illius domesticos fidei, hæc illi significat. Si venisti, ut mihi morem geras (morum enim qua præditus es lenitas, ut de te id sperem, facile suadet) scito tam multis te bonis fruiturum, quam multis eos frui par est, qui propriæ voluntati Imperatoris voluntatem, & consilium anteponunt: tumquæ Monasterio tuo omnis generis muneribus aucto, tum propinquis tuis maximis dignitatibus, favoreque regio condecoratis, primas apud me amicitie ac auctoritatis partes ipse consequeris. Sin, quod vix cogitare fas est, peruiacaci animo tuo preces meas posthabueris, & consilium meum neglexeris, ac quæ tibi proponuntur, bona fueris aspersus, inuitus faciens, quæ volens, recusas, maximi tibi ipse dedecoris, ac calamitatis auctor existeris.

Ad hæc vir diuinus, perspecta dicto-
rum stulticia, auctoremque irridens, ita
nuncio responder. Ego nec pecuniis,
nec possessionibus, aut vllis aliis vitæ
huius bonis indigeo. Quæ enim ado-
lescens, cum iis frui possem, amore
Christi inflammatus repudiaui, ea iam
senex quomodo complectar, ac eum
cuius desiderio teneor, contemnâ?
præsertim cum corpus morbis con-
fectum sit, vt vitæ finis procul abesse non
possit, & hæc inania esse constet. Quod
autem ad Monasterium propinquosque
pertinet, id Deo erit curæ, cui vtrô-
que commendo: & quibus Deus me-
lius, quam Imperatores & Principes,
consulere potest. Quod si, quemadmo-

καὶ μεταμελεία πῶς ἦσαν ἀνεκκαλέσθη. οἱ δὲ
τῆς ὕπης, καὶ ἐαυτῶν ἀφαιδίστητες, ἔφρε-
ναν ἀλχηνόα πῶς πονηρία ἐνεκλήσθητες, οἱ μὲν
λιμὸν παροσχεπτέον, οἱ δὲ μέγα δὴ ἀνελκείας
ἤκιστον. ἔαδ' ὅτε καὶ νυκτὶ θωλάτῃ σὺν παρ-
πύλοι.

[illegible]

Ο δὲ ἡσίοτατος τῆς διηθείας τῆς λεγομένης
ἐκφυγῆσαι τοὺς εἰρηκτάς, τοῖσι δὲ λόγοις ἀ-
μειβεταὶ τὸ πνιμώτα. χρημάτων μὲν ἐκφυγῆ-
ται, ὅσοι τὸ ἀφροσύνης ἐστὶ κατὰ βιοτῆς, ὡς δὲ
ἐν χειρὶ κατένευκα· οὐ γὰρ παύσει ἀπιστοῦ-
μένων διωκόμενος χρῆσθαι, τὰς Χειρὸς κεχε-
ταμένους ἔρωι· πως αὖ γρηγορὸς ἐπὶ ἀγνότητι τῆς
πονητικῆς πειρασθῆσκει; καὶ οὕτως τῆς ὀπι-
σιμῆς νόσημα τὸ πνιμώτα σῶματι τῆς χειρὸς μη-
νύονται πᾶν ἔξοδοι, καὶ τὸ κτήσιν τούτων μεταβα-
λεῖται φαινόμεναι μνηστῆς, καὶ σὺ γὰρ Θεοῦ με-
λήσῃ, καὶ ἐκφυγῆται τούτοις, καὶ χρειότητος ὀπι-
σιμῆς διωκόμενος ἢ βασιλεὺς τε καὶ ἀφροσύνης. εἰ δὲ

Præclarum vi-
ni Dei ad im-
pium Leonem
respondit.

νόσοις καὶ γήρατι παρρησιόμοιρος, αἱ μὲν νῦν σεν-
έχουσι μορμολύθους ἱσθὲς ἀπειλαίς, καὶ δει-
μασιῶν ἐθέλεις κατὰ τὸ σκυτάλη τοῦ ἀγῆνῃ τῆς
μειρακίᾳ οἱ παιδευταί, ἀπὲρ ὅτι πυρὸς, ἐτοι-
μαζέσθω σφελωτήρια, καὶ παρῶσιν ἀπα-
σθῇ ἐκ νικῶντα, καὶ ἔσπους μηχανημάτων πα-
ρατρέχοντα, ὅπως εἶδης ἐν ἱσθὲς ἐμῆς ἀ-
δεινίας πλὴν τῆς Χειρὸς τελειομύθου σαφέ-
στα διώαμιν. αὐτὸς παρὲς πλὴν πυρὸς ἐλθεῖν
ἐπειρησάμεν, ὁ γὰρ ἐπὶ δεινῶν ὅλας οὐ διωά-
μορος, πλὴν ἐπὶ κειμύθου ἀδένειας ἐκ νικῶντος τῆ
παρῶσιν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τριτάτος, κατεπλάγη μὲν
οἷς τῆς θνητῆς ψυχῆς ὁ παρῶσιν οὐ μὲν
ἀπὸ τῆς πλὴν νίκης, τὰς θνητῶν τῆς πρὸς αὐ-
τῶν παρῶν ἀθλητῶν, ὅς γρηγορῶν ἐπὶ ὄντι καλ-
λωπιόμορος μαζομύθου, καὶ σφιστικῆς δὴθεν
ἐκκαλλώπιτο τετραπύθου, ἱσθὲς ἑλλεύων οἰωνο-
σκοπίας, καὶ τῆς δι' ἡπάτος μαρτυρίας ἐπὶ πλείω
μαζομύθου, ἡ ἱσθὲς μαζομύθου. ἔσθ' ὅτι
τῆς ἀδένειας ἐλάνθης τῆς δύστην βάρου. ἔσθ' ὅτι
τῆς παρῶν πρὸς αὐτῶν τῆς διωαμίας ἐκέντησεν.
ἱσθὲς τὸν μαζομύθου ἐκέντησεν, ἀδένειας πλὴν
τῆς ἱσθὲς τῆς ἱσθὲς λόγου οἰωνομύθου. ἀλλ' ὅτι
αὐτὸς παρὲς λύρας ἱλίσκετο καὶ τῆς ἀμύθου τῆς
δρὸς παρῶσιν τῆς λόγου κατεπλάγη, παρῶ
συμπλοκῆς τῆς ἱσθὲς ἱσθὲς, καὶ τῆς κραυγῆς
διηγήσειεν ὡς κρείττω πλὴν λόγου, καὶ ἀπειλῶν
ὁ ἀνὴρ, ἐπὶ ἱσθὲς ἡδὴ περὶ σφιστικῆς ἐπὶ κειμύθου
ἱσθὲς ἀνὰ τῆς τῆς ἐλάνθης. ὁ γὰρ ἀδένειας
μαρτυρίας ἐκέντησεν, καὶ ἀνὰ τῆς πλὴν τῆς
τῆς ἀδένειας μαζομύθου. ὁ φίλος παρῶν
κίπτη ἀκρόσιν, ὁ μὲν μὲν τῆς τῆς βίου πε-
ρατῆς ἀμύθου. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπὸ τῆς
μαζομύθου ὁ τυραννικῆς ἀμύθου ἐμπλοκῆς τῆς
ἐλάνθης δὲ ἀνὰ τῆς ἀσφαλεστάτη φερού-
σθ' ὡς ἀδένειας, φύλακας ἐπὶ τῆς, τῆς μὲν ἱσθὲς
τῆς οἷς ἀδένειας τῆς φύσεως παρῶσιν ὡς ἀμύθου
ἐμπλοκῆς τῆς ἀμύθου Χειρὸς καμύθου. σῶμα
μὲν οὐκ ἱσθὲς πολυχρόνις τικόμενος καὶ μὲν
εὖ παρὲς φθορὰν ἐπὶ γὰρ, καὶ ἀνὰ πλὴν ὁ-
ξείας πλὴν τῆς ζήμειας ὡς οἷς τῆς
ἱσθὲς ἐπὶ κειμύθου ἐλάνθης ἀδένειας, ἀλ-
γομύθου ἐπὶ κειμύθου, καὶ πλὴν τῆς ζωῆς ἱ-
διοποιοῦσθ' πλὴν τῆς πλὴν. ἀλλ' ἡ ἀμύθου τῆς
παρῶν τῆς ὁρεκτῶν ἱσθὲς παμποθήκης ἐπὶ
φθορᾷ καλλεσι, τῆς ἱσθὲς ἀλλοίς μὲν οἷς ἀμύθου
φθορᾷ ὡς ἔφερον. ἔφερον ἀμύθου πλὴν μαζομύθου
χρῶσιν τῆς βροτῶν δραπνύσασθ' καρτείας
ὁφθαλμοῖς αὐτῆς ἐπὶ κειμύθου ἐπὶ κειμύθου
χρῶσιν καὶ τῆς ἱσθὲς σενεμύθου κατ' ἐλάνθης

Theophan. Vita.

dum pueros parum generosos Magistri
scutica perterrefaciunt, ita tu me mor-
bo & senectute confectum, minis terri-
tum iri speras, rogi accendatur, tor-
menta parentur, & omnia cruciatuum
genera, eaque eiusmodi ut vim omnem
propositi superent, artificiososque cun-
ctos modos excedant; ut scias planissi-
me, Christi virtutem in meis infirmita-
tibus perfici. Ego qui in terra gradi non
valeo, valetudinis infirmitate superata,
in rogi promptus insiliam.

His auditis, turpissimus ille constan-
tiam quidem animi fortis admiratus est;
de victoria tamen spem non abiecit, ho-
minis inter suos dolis strenuissimi fre-
tus suadæ vi: is nempe magorum præ-
stigiis, ac Sophistarum imposturis, Græ-
corumque auspiciis, atque iecinoris in-
spectionibus, quam disciplinis instru-
ctior erat; cumque miserum hominem
in impietatis barathrum traxisset, a-
pud eum valebat plurimum. Huic bea-
tum tradit Theophanem, sperans illius
verborum lenocinio omnino deceptum
iri. Verum tanquam asinus ad lyram de-
prehensus est. Inuictam itaque viri fan-
tasi dicendi libertatem vehementius ad-
miratus, antequam congrediretur, se
victum esse confessus est: nunciauitque
Imperatori, cum præstantiorem esse,
quam ut oratione, aut minis ullis supe-
rari posset: quin etiam si ibi diutius
commoreretur, fore, ut aliorum animos
in sententiam iamiam concessuros, a
proposito abstereretur. O mentem ada-
mante firmiorem, & nullis cedentem
machinis oppugnantibus veritatem! O
amoris vim erga Creatorem incredibi-
lem, quæ nullis vitæ tentationibus dis-
solui potuit. Cæterum ab impugna-
tione non destitit homo tyrannica plenus
crudelitate: sed virum sanctum in Eleu-
therij palatio includi iubet, adhibitis
custodibus, ne quis humanitate ductus,
ei propter Christum patienti consolatio-
nem ullam afferret. Itaque corpus eius
diuturna fame confectum, paulatim ta-
bescerebat; ipsumque hoc detrimenti lo-
co erat, quod non cito morte tollere-
tur. Morbi porro per Medicorum cu-
ræ absentiam grassandi nacti licentiam,
gravius sæuiebant, & vitam reddebant
morte ipsa longe acerbiorē. At ipse,
eius qui desiderabilium primatum tenet
desideratissimam pulchritudinem in de-
liciis habens, quæ nec audita reliquis
tolerabilia sunt, patienti ac æquo ani-
mo perferebat. Gaudebant Angeli, cum
tolerantiæ vim, quæ longo tempore ab
humanis exulauerat, postliminio reuer-
sam felici longe spectaculo cernerent: ac
viri sancti præstanti adversus hostes vir-

Vincit præsti-
giatorem.

Includitur fa-
me pedoreq;
cruciandus.

tute lætantes, victoriæ præconium illi concinebant. Horrebant dæmones, quod Sanctos, quorum vel nomina audire non poterant, & imagines oppugnabant, rursus ipsis factis florentes spectare cogerentur, misereque acti invidia satellites suos, ac ministros imbecillitatis arguebant. Christus denique muneribus omnem vim dicendi superantibus, pugilem suum decoratum, victoriæ corona donauit.

Mexique.

Duos igitur annos acerbissimo defunctus carcere, in Samoethracem insulam deportatus: quod ipse mentis oculo prospiciens, ei, qui sibi ministrabat, prænunciauerat. Cumque tres supra viginti illic dies egisset, tamquam suavis hostia communi Domino oblatus est: illiusque manibus sacrum, ac sanctissimum spiritum suum tradens, ad hereditatem olim desideratam contendit. Neque vero victoriæ insignibus clarum eius corpus, ac quod animo gerenda omni virtute socium, comesque extiterat, meritis muneribus caruit, quanta in ipsum conferre licuit. Nam piorum virorum manibus in lignea arca compositum, & conuenientibus cantibus, ut tempus ferebat elatum, admirandis gratiis a Deo fuit illustratum. Cum enim lues in insulæ pecora defauisset, adeo ut mortua repente conciderent, aqua extremis illius arcae oris delibuta, (neque enim corpus ausi erant contingere) pecora peste laborantia conspergebant, & periculo liberabant.

Leo in templo
exiit.

Haud multo post immitis ille Ecclesia Christi aper, multorum reatum scelorum vno supplicio luit; inque sacris locis, in quæ nequiter debacchatus fuerat, turpiter vitam amisit. Quare, densa caligine paulisper disiecta, obscurus quidam libertatis sol, tenuissimis nubibus sublucent emergit. Tunc igitur sancti viri discipuli assumpta fiducia in insulam nauigio aduecti, præclarum illud, & splendidissimis gratiis effulgens corpus cum arca sublatum, in locum quendam Hieria dictum asportant, duodecim stadiorum intervallo a Monasterio distans, inque templo S. Martyris Procopij deponunt.

**Santi mira-
cola.**

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futuræ gloriæ Sancti sui statum declararet, incolas omnes illius regionis munerum ipsius fecit esse participes. Confluebant enim, vndarum instar qui morbis grauissimis, nec vllam curationem admittentibus laborantes, illius impertiri bonis satagebant; ac quidem a dæmonibus vexati, inuitis, ac dolore suum clamore nimio gemituq; testantibus, cū adhibita vi huc pertraherentur, solo arcæ contactu, siue etiam aqua

Ὁ δὲ Ἰσχυρὸς ἐπὶ τὴν γυναικαὶν ἐφείκει
 δαίμονες, ὡς μὲν ἀκοῇ φέρεται ὡς ἔχοντες
 ὁδοματὰ, καὶ ὡς πρὸς πολέμου τοῖς εἰκοισμοῖς,
 τοῖσι αὖτις αὖτις ἐπὶ ματῶν τοῖς πρὸς
 ἡμᾶς κακοδαίμονες, ἐ βασιλεία δὲ
 ἀντιμεταστροφῶν, τοῖς αὖτις ὡς τῆς ἀσθενείας
 ἐκείνης. Χρὲς ὅτι, τοῖς πρὸς λόγον ἡμῶν
 οἰκίον ὁ δὲ κατὰ λαμπερῶν ἡμῶν, ὡς
 ἡμῶν κατὰ λαμπερῶν ἡμῶν.

[illegible]

Οὐ πολὺ δ' ἐν μέσῳ, καὶ δίκην δίδωσιν μίαν
ἀντὶ πολλῶν τῇ ἀδικημάτων ὁ τῆς Χειρὸς ἐκ-
κλησίας ἄρχιερος μονιὸς, ἐν ἱερῶν ὑποίς, εἰς ὅς
κακῶς εὐέλπειν, ἀζημῶντας κατατρέφας τὸν
βίον καὶ τῆς παχέας ὁμίχλης ἀπὸ μέρους ἐκ-
καταρθείς, ἀχλυώδης ὡς ἐλδιδείας ἐπὶ πνεύ-
τει λενῆλιος, λεπτοπύκνους ὑπολαμπόμενος νέφεισι.
Ὅτε δὴ πῦρ παρρησιόητες οἱ τῷ ταυμασίῳ φησι-
πῶ, λέμβω τῇ ἡσῶ παρρησιάζονται, καὶ δ' αἰόδι-
μον ἐκεῖνο καὶ λαμπροτάτης ἀποσίλβον τῆς χάρι-
τος σῶμα, σὺν τῇ λαφύρα κομισάμενοι ἐπὶ πνεύ-
ματι εἰς ὑποῖν ὑπὸ, σημείοις ἀπὸ χροῖα τῇ μονῆς
δυὸ καὶ δίκῃ, ὄνομα δὲ ὑπὸ φασὶν ἱερεῖα...

Αλλ' ὁ δὲ ξάζων θεὸς αὐτὸν δὲ ξάζοντας κύριος,
 τῆς μελλούσης δόξης τοῦτου φανεράν τινα κατὰ-
 σαιιν, θεὸς ἀπὸ πᾶσθι ἐκείνῳ οἰκιστὴν τῇ γλῶ-
 τῇ τοῦτου ἡρώτων μεταχθὲν ἐστεποίησεν. ἤσαν γὰρ
 γὰρ οἱ νύσσις ἀμνηστικοὶ πεπιδνημένοι, κύματα
 θαλάσσης ἀπομυμνούμενοι, τῷ τοῦτου κελευθὶ διμοι-
 ρῆσαι ἡξαποδυδίζοντες, καὶ θαμνοῖσι τῆς βίβας ἐν
 κρυφῇ τῇ ἐξοσίᾳ ἐλκόμενοι, ὁλοθυμοῖς γὰρ καὶ
 φωναῖς ἐξαοίοις τῷ τοῦ δικσήμερον, τῇ θεῇ μύθῃ

ἡ θήκης, εἰς τὴν ἐπιμυροῖσθαι, ἥ δὲ αὐτοῦ λουάντων
 ἀπολυομένοι, ὅτι σπασκύνει δι' αὐτὴν Θεοῦ ἡ παρ-
 ἥκουσθαι ἀναφύεσθαι ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς ἐκείνου. οἱ
 δὲ κρυφίως τῆς ἐκείνου λαίμας μεταληφόντες,
 τοῖς αὐτοῖς κατὰ δόξαν εἰς τὸ συμφανὲς ἀνομέ-
 νων, ἥνι ἐνοικοῦντων ἐπιταγῇ τῇ ἀλλοτρίᾳ δρα-
 πετυοῦνται, ἐλθὼν ἐπὶ τοῖς διδασκάλους. καὶ
 λυτοὶ τῆς κλύας μέλιν ἐπιφύεσθαι, τῷ τοῦ
 αὐτοῦ αὐτοῦ τῶ μέλιν σπινθέρων, τοῖς ὅμοις τῶ
 τῆς ἀναφύεσθαι σπινθέρων ἀπὸ τῆς ἐκείνου. τυ-
 φλοῖ, τῇ πᾶσι τῇ τῆς σώματος * ἀποφύεσθαι πε-
 δυνάμει, ὅτι ἐτέρων χειρουργοῦνται, πᾶν οἷον
 χειρουργὸν ἐπιταγῇ οὐ φανερὸν ἐπὶ τῇ χειρὶ,
 καὶ τὸ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις διείσποντες ἐπὶ τῇ
 χειρὶ, ὅτι χειρουργοῦνται, ὅτι οἷον δραπετυοῦνται.
 καὶ τῶ μέλιν τῇ σώματος, ὅτι τῇ γῇ παρ-
 εἶναι εἰς οἷον ἐπὶ ἐκείνοις κατὰ δόξαν, οἱ
 τῆς ἐτέρων χειρὸς ἀναφύεσθαι παρὰ τὴν ἐ-
 λθόν, ἀποφύεσθαι εἰς ἀλλοτρίους πᾶσι τοῖς
 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀναφύεσθαι. ἀκούει δὲ, καὶ τῇ λέγειν
 ἐπὶ τοῖς κατὰ δόξαν τοῖς ἐτέρων, τῆς ἐτέρων ὁ-
 μιλίας κατὰ δόξαν ἐπαφύεσθαι, ὁμοφύεσθαι τῇ δι-
 αφύεσθαι ἐπὶ τῇ. ἀποφύεσθαι τῇ γῇ τῇ δι-
 νῇ καὶ χύσει τῇ αἵματος ἐπὶ τῇ τῇ τῇ ἀπο-
 φύεσθαι παρὰ τῇ ἐκείνου ἀποφύεσθαι, οὐ κατὰ
 τοῦ ἀποφύεσθαι, ἀποφύεσθαι δὲ θήκης ἐπὶ τῇ
 κατὰ δόξαν ἀναφύεσθαι τῆς ῥύσεως, πᾶσι
 ἀνθρώποις ἀποφύεσθαι ἀνθρώπων. χειρουργοῦν
 μετὰ μορφοῦ παρὰ τῇ ἐκείνου ἐπὶ τῇ θή-
 κῃ παρὰ τῇ, ὡς μετὰ πᾶσι τοῖς γῆρας
 πᾶσι ἐκείνου, καὶ τῇ ἀποφύεσθαι ἐπὶ τῇ
 αὐτοῦ τῇ θήκης ἀναφύεσθαι. ἀλλὰ ὡς
 αὐτοῖς τῇ τῇ παρὰ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 κατὰ μέτρον ἐκείνου διωκόμεναι, ὅπου καὶ ἐκεί-
 νος εἰς εἰς ἀνθρώπων, καὶ γλαυκῶν διωκόμεναι.
 καὶ εἰ δὲ καὶ ἀνθρώπων, καὶ γλαυκῶν διωκόμεναι.

Ὅλον γυνὼ ἐναικὸν τῷ καὶ τῷ καλλιπικῷ
Περικλείου προσκατερήστητες, ἥ μὴ ἢ θεόδω-
ρον χάριν τῷ μάχεσθαι ἀνατεῖλαι τῷ Διομήδῳ,
ἐνῆ καὶ μόλις πλεῖν διὰ τῷ ἐκείνου μαθήσας τείβον
ἦσαν, τετραμερὸς σπᾶς αἰθεὶς αἶθε ἢ δῆκην ἐν-
τάξοντες. μέσον γὰρ τῷ πατέρων οἱ ἀνέκριτοι ὤ-
μισον ὄντες, οἳ ἵνα κίβων ἐκόμενον, οὐ
τάμνον ἐχούσῃ ἐνδον ἀγνωμόνων ἔσθης φυλα-
κτῆρον, καὶ πλάσας λιθίας, καὶ τῷ ῥάβδον . . . μῦν.
Ἐσώματος ὁμότος διέξας ἀρετῶν ἀνωτέρων μόνον
πομπῆς, ἀμβλυώας τε φησίου κέντρα τῇ φυσικῇ
γαλινότητι ὁ πομπῆς ἀγάπης ἐξόχως λαμπό-
ρῳ. ὁ πῆψι μὲν ἀμφήρῳ κακτομῆνι μένος
φρεσὶ αἰδώς, καὶ τῷ ἐνδονίῳ ἐν τῷ τῷ κελῶ-
λινὸν γυνώματα ὁ ἐλπίδι Χερσὶ τῇ ἐπὶ ἀγαπῇ

arca attractu delibuta ab spirituum nequam vexatione soluti, Deo, qui per illum sanos effecisset, quas par erat gratias agentes, domum reuertebantur. Qui autem clame ea peste laborabant, eadem se necessitate prodentibus daemonibus, athletæque iussu diffugientibus, ab iis liberi reddebantur. Paralytici, qui vix in lectulis suis gestari poterant, Sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris reportantes, ad sua redibant. Cæci, qui omni corporis actione destituti aliorum manibus ducebantur, verosque duces lumina requirentes venerant, voti compotes facti sine labore ita redibant, vt alienæ manus opera nulla desideraretur. Claudii, membra corporis, quibus gradi infuetum est, humi fœde trahentes, aut alienas manus ad iter mutuantes, caprearum in morem rectis tibiis saliendo discedebant. Qui aurium aut linguæ munere fungi non poterant, miro nouoque euentu aliorum fabulantium sermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. Fœminæ, quæ perpetuo fluxu sanguinis laborantes, insiti caloris discessu emortuo pene corpore fuerant, non Domini fimbriæ, sed serui arcae contactu, mirabiliter exsiccatæ fluxu, grati probique animi monumento gratiarum actionis fontes promebant. Chirographum flagitiosis actionibus plenum, cum obignatum arcae admotum esset, sic omnes mundum aspexerunt, ac si nihil vnquam in eo fuisset scriptum; cunctique Apostolicam potestatem ex huius arca manantem suspexerunt. Verum, quis ea, quæ tunc ab ipso gesta sunt, singulatim valeat enarrare, cum ne genera quidem numerari facile queant? Quisue etiam, quamuis illi linguæ sint decem, oraque decem scriptis consignare?

Integrum igitur annum in templo illustri Christi Martyris Procopij commemorati, ne supplices diuino viri munere prohiberent, vix tandem aliquando iter ad eius Monasterium recta contenderunt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipsius constitissent. Medio enim inter Patres loco constituti viri nobiles in humeros sublatum, velut arcam quandam gestabant, in qua non vrna erat ingrati populi cibum conseruans, non lapideæ tabulæ, non virga Aaron qui virtutem omni reprehensione superiorem ostenderat, innataque tranquillitate inuidiæ aculeos obtuderat; qui charitatis insigniis eximie claruerat; qui fide, cui nihil ambiguum est, in primis præstiterat, inque ea aduersariorum munitiones euerterat; qui spe Christi firmissima velut

- Transfertus ad
sua Monas-
teria.

1 H 6

Deest vanna
soluna : neo
minus in Li-
pomano, cifi
illius interpre
velut nulla es
set lacuna cur.
ita conuenit.

THEOPHANIS VITA.

thorace munitus atque protectus, hostium tela prorsus inania stultaque ostenderat; qui donorum Spiritus fluvius erat; qui pectus omne quibus affluebat gratiis, exhilararet; in Ecclesiae firmamento sol occasum nesciens, semperque lucidus esset: qui hæreticorum oculos doctrinæ splendore perstrinxerat, piorumque animos ad fidem inculpatam direxerat.

O ægrotantium medice: ò peccatorum propitiatio, largire mihi celerem mearum ægritudinum curationem: vt recuperata sanitate, rursus ad te supplex accedam, gratique animi testimonium afferam. Libera me a periculis, quæ quotidie imminēt, vt cum pulcherrimis factis pro virili mea incubero, illorum te auctorem perspicue agnoscam. Ignorantiæ, ac iuventutis delicta mea diuina aboleri clementia exorans, vt quondam illius, qui tuo charitatem imposuit loculo, præclarum te mihi patronum ante Iudicis tremendum tribunal ostendito. Pessimæ contra nos incitatæ inuidiæ tela mira dexteritate detundens, ab inuidorum peste tutos integrosque conserua: vt sine offensione præsidio tuo salutis semitam conficientes, venerandi tui certaminis trophæa lætis animis celebremus; in Christo Iesu Domino nostro: cui gloria & imperium in sæcula sæculorum.

Δι' ἐξ βίον θωρακισάμενος, ἐξ ἐξ τῶν πολεμίων δι' αὐτῆς βέλη κατὰ πᾶσιν ἐσαποδείξας, καὶ μάταια· ὁ ποταμὸς τῶν χάρισμάτων τῷ πνέματι· ὁ πᾶσιν καρδίαι ἰλαρυῶν τῆς χάριτος· ὁ τῷ τῆς ἐκκλησίας τρεφόμενος ἄδύτος ἡλίας· ὁ κῆρυξ μὲν αἱρεσιωτῶν ἀμβλυώας τῇ τῶν δογματικῶν λαμπρότητι, ψυχὰς ὅμως φιλαὶν χειρομαχίας πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Τὸ τῶν ἀδελφῶν ἰατρεῖον, τῶν παθόντων δ' ἰγαστῆριον, δίδου μοι τῶν ἐπιχειρημάτων νοσημάτων ἐλδοθερίας ἔχοντα, ἵνα ῥάσως φανῶ πάλιν ἐκείνης δι' ἡμᾶς. δίδου μοι τῶν ὁσημέραι περισσομένων ὡφεισάσεων ἀπολύτρωσιν, ἵνα τῶς καλλιέργειας τῶν περὶ ἐξέων ἐκ διαπονήσας δ' διώσας, δημιουργὸν ἐκτελέσω τῶν κετορθωμάτων σαφές τε. ἀμύπητον ἀγνοίας, καὶ νεότητος πρὸς Θεοῦ τῶν ἐμῶν ἀποκρυπτός ἀντιστάμενος, ὡς πρὶν ἐκείνου τῷ τῇ σὴ θύκῃ τὸν χάρτιν ἀναθεμένου, λαμπρὸν πρὸς τὴν τῶν φοβεροῦ βήματος ἐσαπιδείξον. τῷ καὶ ἡμῶν κακίστου φθόνου ἐξ ἐνός τε πρὸς ἀδελφῶς ἀμβλυώας, ἀσώτῳ τῆς τῶν βασκαίων ἀφ' ἡμέρας λείμης· ἵν' ἀπερσοκοπὴν ἀφ' ἐξ πλὴν τῆς σωτηρίας ἀφανίζοντες τείβον, δ' ὀπτιχίον τῆς σὴς σπῆης ἀφ' ἡμέρας σὺν ἀθρημία· πτωχὸν ἐξέωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησῷ τῷ κυρίῳ, ὃ ἡ δόξα καὶ δ' κλέος καὶ.

Τῷ αὐτῷ μὲν 16. τῷ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τῷ ὁμολογητῇ
τῆς Σιβεριανῆς.

*Mensis Martis die 12. Sancti Patris nostri Theophanis
Confessoris Singrianæ Monachi.*

Εἰς δὲ, Κύριε ἐκένταξά, στήλαισιν ἡχὸς
πλάγ. θ'.

Ω τῆ ἀφ' ἧς ἐξέρχεται τὸ αἷμα.

ΠΑΤΕΡ ἰσχύει Θεοφάνης, θεοφάνειας
Χειρὸς καλληγῆρος ἐπάνυμος, ζωφάρεος
ἔχεισι θεῖς αὐτῇ ἡκολούθησας, καὶ ἡ τερπνὰ τῷ
βίου κατέλιπες, ὡσαυτὴν τῇ ποιοῦμένην θεῖ
κἀλλῇ, πλημάρει· ἐ θεῖς θείας νόησις τῇ παρὰ
αὐτὸν ἀρετῇ θεοφάνους, καὶ τελεώτατα.

Ομολογ.

Πάτερ ἡρόδοτον θεύφομεν ὑπερφύλας πικρὸς
ἀνιπνὸς ἀφελείμνος κερπυρὸς ὑπερβίβας,
ἀφειδίστος τῷ σώματι ὑπὲρ σπινθὶ εἰκόων,
ποθυβίβημι θυμῷ λείοντων ἔξορμύβημιος ὡς κε-
τορχύβημιος ἔξ βουλάς ἐμύβημιος, ἢ λοχισμοῖς
ἔστας ματῷβημιος, ἔ ποῦ ἀλγῶβημιος.

Ομοιον.

Ὅπως αὐμοῖας ἤβ' ἔπεινεν ἔν τ' ἀγαθὸν ὁ
δοτὴρ διαμύχως ἐν δευῶνται, ἀπελάσσειν δια-
μνας, περὶ πένειν ποσὶ μάλα πῆρεχ' αὖτε τρε-
μύκαρ πλὴν δυνάμειν κατεξίωθης ἐν τ' ἀφ' ὧν
χρῶς ἔνθα χρῶνται τ' ἀλ' ἔχον ἔχματα, ἀφ'
πλὴν τὸς πῶς ὁσὶν πῶς ὁσὶν τ' πῶς ὁσὶν.

Καὶ τὸ Ἅγιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοφάνης μέλπει τε τὸν

Θεοφάνειω.

Ωα. α. η. η.

Θαλασσίας ὁ Ερυσσάιος πέρδικος.

Θεοῦ τῆ ἁγίας φωνῆς ἵσχυσι ἐπηκαλούμε-
σαι, ὡς ὁσβεΐα κότερ πυρσὺν αἰς, ὡς ἐσπεύθην
τίλῃ κλῆσι πλουτεῖν ἢ ἀληθῶς φερανόμεν, ὡς
τῇ παρρησίᾳ παρρησιεύων.

Εξελθὼν πορευομένη ἔρωτι πρὸς τὴν διακονίαν
ἐν κατεφορητοῦ παύλου σωματικῶς συλχεθῆναι ὅτι
χάριτι βιοπικὴν τέρενότητι ὁσέως ἡγήσῃ, παμ-
μακάριστε.

Ad Vesperas Versiculus. Tonus
obliquus 4.

O nouum miraculum.

DI VINO sensu prædite Pater Theophanes, a Christi nomen sortitus apparitione, eius viuifica prestiffi vestigia, ac sæculi reliquiffi oblectamenta, in desideratam tibi pulchritudinem animo intendens, ô vir optime, diuinaque in eam propensione Deitatem præclare, ac perfectiffime induens.

Similis.

Diuino sensu prædite Pater Theophanes, molesta exilia cum imbecillo esses corpore fortiter sustinuisti, oblitus corpori parcere ob venerandas Imágenes, vir clarissime; exilio relegatus, velut qui leoninæ feritatis viro insultares, consilia fatua ostendisti, vereque stultas cogitationes, ac mentem nequissimam.

Similis.

Vere laborum quos posuisti præmia,
bonorum tibi dator vberissime donauit,
vim præbens fugandi dæmones, morboſ-
que curandi, ô ter beate. Accessit & gau-
dium nullis verbis explicabile, vbi Ange-
lorum agmina choros ducunt, ipſeque
ſemper Omnipotentis vultum contem-
plaris.

Canon in S. laudem, cuius initiales stroph. literae Graco hunc sensum reddunt. Theophanes Theophanem modulis canit:

Ode 1. Tonus 4.

Maris rubrum pelagus.

Dei qui in carne apparuit vestigia secutus es, Pater pietatis luce illustris; ut inde congruam vere nominis appellationem feliciter consecutus sis, pro eo ac providentia præfinitum erat.

Dulcissimo Domini tui amore delin-
nitus es, vt sæculi amorẽ contemne-
res: porto autem gratia imbutus, mun-
di dulcia nihili fecisti, perquam beatif-
sime.

THEOPHANIS OFFICIUM.

Ferali modo irruens Leotyranus electos persequutus est, non ferens videre Christi imaginem venerationem habere: cum quibus te quoque, ô Theophanes, damnauit exilio.

Ode 3. Tractus.

Non in sapientia.

Diuina plenus luce Theophanes apparuisti, charitatis vi desiderato coherens, ô beate: eam ob rem gloriosam tuam memoriam veneramus.

Impia Leonis dogmata tibi interdicens, pie admodum confirmasti Ecclesie leges : quomobrem te Christus clarum miraculis effecit.

Roboratus, vir sancte, animus spei, atque fidei firmitate, carnis imbecillitatem roborat; vtique conseruum corpus Deo concilians.

Seffio. Tonus 3.

Divina fide.

Diuina prædictis æmulatione, impium dogma detestatus es, multisque ac variis periculis es defunctus, iniuste deportatus exilio, pieque, ô beatissime, consummatus. Pater Theophanes Christo Deo supplica, vt magna nos misericordia donet.

Ode 4.

Sublimem elatum videns te Ecclesia.

Cælorum tibi regnum, vir sancte, paratum est tanquam athletæ: terreno enim tabernaculo gaudens translatus es clamans Domino, gloria potentie tue, Domine.

Triumphator Theophanes effectus es. Venerandam quippe Christi effigiem non abnuisti colere, Deo afflate vir beate: idcirco etiam clamabas, Gloria potentix tuæ, Domine.

Exilio eiektus vir sanctus impij tyranni decreto, imbecillæ carnis nullam profus rationem habuit, clamans auctori, Gloria potentiæ tuæ, Domine.

Magnificis effulxisti miraculis, vir Deo
plene: Deus namque vicem reddidit suf-
ficientiæ; quomobrem etiam velut e fon-
te sanationum remedia egentibus fundis,
vir sacratissime.

Ode 5.

Tu Domine meum lumen.

Piissima doctrina orthodoxæ fidei doctrinam prædicauit sanctus Theophanes, Spiritus luce illustratus.

Ορμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε Λέων ὁ τῦρηνος
τοῖς ἐυλεκεπῆς, μὴ φέρον ὄντα ἡμιανθρώπου εἰ-
κόνα Χρυσῷ. μὴ δ' ἂν καὶ σε, Θεόφανες, ὑψι-
ορέα κατεδίχασιν.

Ωελ. γ'. Ο Εἰρημν.

Οὐκ ἐστὶν Γραία.

Φωτὸς τῷ θείῳ πεπληρομένος ἀρχὴς Θεό-
φάνης, δι' ἀγάπης συγκεχαίς ἐκ ποθουμένη μα-
κάριε· διό σου τ' εὐδόξοι μνημὲν γεραίονον.

Απαγορεύεται τὰ διαπῆν ἡ Λείψανος δόγμα-
τι, ὑπὸ ἰσχυροῦ πατρισταθῆς τῆς ἐκκλησίας ἐ-
κκατάσταται, διότι οἱ ἱερεῖς Χριστοῦ ἐδίδασκεν.

Νενυρωμένη τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως ὅστε,
 ὃ ἄλλοις ὁ ἄδικαιος ψυχὴν ἐννόηται, ῥώνησι, Θεοῦ
 οἰκαιώσεται σῶμα ὁμόθυλον.

Καῖσιμα. ἡ γ. γ'.

ΘΕΙΟΣ ΠΙΣΤΩΣ.

Ζῆλον ὄντων πρὸς σκεπηδῶνος, δόγμα ἄντων
ἀπεδιδούξω, καὶ καθιδύοις πολυέσποις ὠμίη-
σας, ὑψοφείας ἀδίκως τελλόμενος, καὶ θισβείας
παμμακάκην τελειούμενος. πᾶντες Θεοφάνες Χρι-
στον τὸν Θεὸν ἐκέντευε διηρησάσθαι ἡμῖν ὁ μέγας
ἔλεος.

Ω.η. Ν.

Εξήλθα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Η οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία ὡς ἀβελήῃ
 ὧς ἔδωκε· ὁ γὰρ ὑπὲρ τοῦ χαίρου μετετέτης σκη-
 νῆς, βοᾷν τῇ διαπότῃ, ἔδωκε τῇ διανομῇ ὧς,
 κύριε.

Στη φωνή φέρεις θεόφανες ἀνεδήχτης. ὅ γ' ὅ
σπ' ὅσον εἰκόσιμα Χερσὶν, ἡσυχὸν μακρὰ, σὺ
ἡρήσῃς ἡμῶν ὅς τ' εἴχες, δόξα τῇ δυνάμει
Ἰν, κύριε.

Μετὰ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν τῷ τυραννίδου τῷ
δυοπολεῖς ὁ ὅσιος, ἀφ' ὧν ἀδελφείας ὅλων οὐκ ἐ-
φρονέσσει, καὶ συζῆσαι τῷ κτήσῳ, διότι τῇ δυ-
τάμει οὐ, κύριον.

Εμμεγαλυνήσῃς τῆς θαύμασι, παφόρε, ὁ γὰρ
Θεὸς ἡμῶν· ἵνα σὶ ἡ καρτερίαν· ὅθεν, καὶ ἰάματα
ποιεῖς τῆς χερί σου ὡς περὶ ἐκ πηγῆς, ἰε-
ρώτατα.

 $\Omega, \Omega', \epsilon'$

Σὺ κ' ἐγὼ μου Φᾶς.

Λόγω πειρασμοῦ ὁρθοδόξως ἐκάρυξεν ὁ σὸς
Θεοφάνης ὅ τῆς πίστεως δόγμα, τὰ πάλιν
ἀσμεπόμενος.

THEOPHANIS OFFICIUM.

Προσὶν πρὸς τὴν ἡμετέραν, διέτιμας,
παραστάται τῇ διακονίᾳ, τοῖς πνεύματι σου ζῶντι,
ἐπὶ μέντοι πνεύματι σου.

Εἰς τὴν ψυχὴν κατ' εἰκόνα τῇ κτίσεως,
τὴν ἀρχὴν τῇ διακονίᾳ παρακλῆς εἰκόνα,
τῇ πνεύματι ἀποκαλύπτει.

Ως δὲ.

Θύσω σοι μὲν φωνῇς ἀνέσας, κύριε.

Ἰσχυοῦν πρὸς δόξαν τὸν βίον μου, ὅστις πνεύματι
τῇ ἀσκήσει τῇ δόξῃ σου, πᾶτερ, ὁ
οὐρανός, ἐν σπουδῇ σου ποιεῖς με μέγα
ἀξίως.

Σωφρονέως σε πνεύματι διδόνουσαι ὅστις μὲν
φρονέσεις γὰρ ἔχεις σὺ ἀνδρεία γὰρ τῇ δικαιο-
σύνῃ, ἐν τῇ κύκλῳ τῇ δόξῃ σου ἐφ' ἡμῶν χρημο-
νίως.

Εὐκλείας μνηστρικῆς ἐπίσης Θεοφάνης, τῇ
ἡμετέρας κόρης καὶ μνηστρίων, πᾶτερ, τοῖς χα-
ρακτηριστικῶς ἡμῶν, καὶ τοῖς διώκταις ἀντιπαθί-
μος.

Κοιτάξιν. ἡχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εἰς τὴν χάριν πνεύματι τῇ δόξῃ σου ἀποκαλύπτει, ὁ
ἡμετέρας ἀποδοῦναι ἐν μέσῳ τῇ δόξῃ σου, καὶ μενέσας,
ὅστις, εἰς τὴν χάριν σου καὶ παρακλῆς ἀξίως
μα, συμβίου καὶ πλούτου περιούμιος.

Ὁ οἶκος.

Επὶ τῇ γῇ μνηστρικῆς ἀποκαλύπτει, ἡμετέρας
χαίρων, ὅτι καλοῦντί σε Χριστῷ, καὶ τῇ ζῴντι
αὐτῇ εὐφρανέσθαι ἐπὶ τῇ δόξῃ σου πᾶν πνεύματι,
καὶ ἀπάνασαι ὅστις τῇ ψυχῇ σου. ἐν τῇ καμῶν
τῇ χάριτι καὶ χάριτι καὶ χάριτι, τῇ λέγει, καὶ
μνηστρικῶς ἀποδοῦναι, ἀλλ' ἐπὶ χάριτι σου ἐν τοῖς
τῇ βίου παραστάται. ἐν ταυμάζοντι πᾶν πνεύματι
ἐφ' ἡμῶν, συμβίου καὶ πλούτου περιούμιος.

Μνήμη τῇ ὁσίου πατρὸς ἡμετέρου Θεοφά-
νου τῇ ὁμολογητῇ, τῇ τῇ Σιζυγιά-
νης, τῇ σὺ τῷ Μεγάλῳ ἀρχεῷ κει-
μένου.

Ὁ οἶκος, πατρὸς μὲν ἡμετέρου Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδό-
της. τῇ τῇ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ κατ' αὐτὴν
διαπολίτῃ τῇ Αἰγαίου πελαγονίας δόξῃ, ἐν τῇ
τῇ μητρὶ ἀνατρέφεται καὶ πεφύκει. ἡμετέρου δὲ
αὐτῇ ἡμετέρου, ὅστις, ἀφ' ἡμετέρου γυναικὶ, καὶ αὐτῇ σπυ-
ρίτῳ ἐν τῇ χάριτι καὶ πλούτῳ τῇ ἀμφοτέρω

Theophan. Offic.

Vberes diuitias diuino sensu egenis di-
stribuisti, Domini praecepto obsecutus,
vir clarissime.

Qui ad auctoris imaginem animo con-
ditus esses, intemperatam Domini vene-
rabilis imaginem, desiderio exosculans.

Od. 6.

Sacrificabo tibi cum voce laudis,
Domine.

Dirige ad virtutem vitam meam, vir
sancte, religiosae institutionis semitam
tuis, Pater, precibus complanans; quam
roga, vir beate, ut recto tramite concite,
ac contente percurram.

Sobrie castèque vitam peregisti, vir
sancte: quippe cum prudentia, fortitudi-
ne, ac iustitia praeditus fuisti, virtutum-
que choro ornatus eluxisti.

Martyris claritatem Theophanes ade-
ptus es, velut qui Dei parentis puellae,
Martyrumque imagines, o Pater, vene-
ratus sis, ac persecutoribus resisteres.

Contacium. Tonus 2.

Superna quærens.

Diuina e celso reuelatione accepta, e
mediis turbis festinus excessisti, Mona-
chique amplexus institutum, vir sancte,
operationis ac prophetiae munus accepisti,
uxore carens, atque diuitiis.

Domus.

Cum in terra nihil cuperes, vocan-
tem Christum gaudens secutus es, eius-
que iugum in humeros tuos alacri ani-
mo sustulisti, ac requiem animae tuae
inuenisti. Hanc mihi quoque paupe-
ri, segnique mitte, qui dicam, nec pror-
sus efficiam, sed vacem adhuc saeculi cu-
ris; mirerque, ut cuncta effugeris, con-
iuge carens, atque diuitiis.

Memoria sancti Patris nostri
Theophanis Confessoris Sin-
griana Monachi, qui in Ma-
gno agro quiescit.

Hic Isaacio patre natus est, matre
autem Theodota. Patre mortuo, dum
Ægæopelagitarum Praefecturam gerit,
sub matris cura instituitur, ac educatur.
Annorum factus duodecim, foeminae de-
sponsae iunctus, cum ea annis octo vitam
socialem agit. Erant ambo opibus locu-

λαβουσὴν· καὶ τῆς αὐτῆς δουριδοῦς ὄψας τῆ τυ-
ραννοῦ σὺν ἔτυχεν· πολλὰ μάλιστα ἐχρήσατο πρὸς
αὐτὸν· εἰ κατὰ δόσεις λέγων τῇ παλαιότητι μου,
καὶ οἱ ἐπὶ τῇ μνηστῇ ἀγαθὰ πρὸς ἐξω· εἰ δὲ μή
γε, ξύλων ἀνέχουσι παλαιότητα, καὶ τῶν λοι-
πῶν εἰς φόβον σε παρὰ δέξω. ὃ δὲ ὁμοιοπαθὴς
τῶν δουριδῶν οὐκ ἔφη, μὴ κενώσης τοῦ ἐπισταυροῦ·
ὃ δὲ ἀνέχου ξύλον, ἢ καὶ ὃ πῦρ ἀπέπαισον σή-
μερον· τῶν γὰρ ἐφίεμαι πλεονάζει· ἢ Χερσὶ μου
ἀγάπη. οὐκ οὐδὲ ἀναιδὲς ἀκούσας, πρὸς δὲ αὐ-
τὸν ἰωάννην τῶν μαρτύρων πρὸς λόγους ἀνέχουσι, καὶ
ὃ μῖστος τῶν Εἰκονομάχων ἐμπροσθεν, σπεί-
λονται τῇ παλαιότητι αὐτῶν· ἢ γὰρ αὐτοὶ. ὅς πα-
λαιότητις ἐπὶ τῇ Ορμίδι μνηστῇ Σεργίου καὶ Βάκ-
χου τῇ παλαιότητι παλαιότης, καὶ πρὸς
λόγους ἀμύλλαι τῶν μαρτύρων συνελθόντων, καὶ τῶ-
ν ἡγήσας, καὶ τῶν παλαιότητι τῆς ὁφείας καὶ α-
βρογνίσας, καὶ ὃ ἀμετρήτως ἐπὶ ἀναιδῶς, τῶ-
ν ἡγεμονίαν εἰς τὸν μαρτύρων ἀπὸ πη-
λῶν. ἀνέχου μᾶλλον ἢ ῥήτορες δόξας ὃ δὲ ἄλλος
ἀπὸ πηλῶν. ὅς ἀνέχου πρὸς αὐτὸν, χρῆσται ἔφη
βασιλεὺς καὶ μὴ ἀνέχου σὺ δὲ πρὸς τὸν ἀν-
δρα μὴ ἀνέχου πρὸς ὃ οἱ ἐφίεται. οὐκ οὐδὲ ἐπα-
κούσας ὃ τῶν μαρτύρων, μαρτύρων τῶν εἰς τῆς Εὐθυ-
πείου ἀνέχου, καὶ καὶ ἀνέχου αὐτὸν ἐν οἱ-
κῆματι σκεπτενοτάτω, κατεστῆσας καὶ φρονεῖς
ὡς μὴδὲ ἀνέχου αὐτὸν πρὸς ἑνός. οὐ-
κ οὐδὲ τῶν μαρτύρων ἀνέχου, ἀνέχου τῶν μαρτύρων
περὶ αὐτοὺς, κατὰ τῶν καὶ οὐκ οὐκ τῶν μαρτύρων.
ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκείνη ἀνέχου τῶν ἀνέχου βουλήν
ἐπὶ ἀνέχου, μὴ εἰδῆς, ἐξορίσται ἐπὶ τῇ Σα-
μοθράκης νήσῳ. ἢ δὲ πρὸς τῇ ἀνέχου ἀπα-
γωγῇ, ἀνέχου ἐπὶ τῇ ἀνέχου ἀνέχου. ἢ δὲ πρὸς
τῇ ἀνέχου πρὸς τῇ εἰδῆς τῇ ἐπὶ τῇ νήσῳ
ζῶν ἀνέχου, ἐπὶ κατεστῆσας ἀνέχου ἐπὶ
κυρία ὁφείας καὶ εἰρηνικῶς. ἢ δὲ πρὸς λέγειν ὁφείας
μὴ ἀνέχου τῇ ἀνέχου ἐπὶ ἀνέχου, ἐπὶ ἀνέχου τῇ ἀνέ-
χου ὁφείας ὁφείας ἐπὶ ἀνέχου ἡγεμονίαν.

Ὀδ. ζ'.

Εν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κατεστῆσας, καὶ ὁμοίως
βίῳ ἀνέχου πᾶν πατέρα παλαιότητος, δι' ἀν-
εστῆσας ἀνέχου ἀνέχου. ἀνέχου ἀνέχου εἰς τὸν
πρὸς βοῶν τῇ ἀνέχου οὐ, κύριε.

Ὀμοίως σὺ πατέρα πᾶν πατέρα ἀνέχου, ἀνέ-
χου ἀνέχου ἀνέχου τῇ ἀνέχου, τοῦ πρὸς τῇ
ἐπὶ ἀνέχου ἀνέχου. ἀνέχου ἀνέχου εἰς τὸν
πρὸς βοῶν τῇ ἀνέχου οὐ, κύριε.

Τῷ πατέρα σὺ πατέρα ἀνέχου τῇ ἀνέχου
Theophan. Offic.

bem regiam vehitur: nec tamen tyrannus
in conspectum venire concessum; sed mi-
nistro ad eum misso: Si, inquit, hortanti
mihi annueris, cum tibi, tum Monasterio
tuo bene faciam; sin autem, probro pub-
lico e furca laqueo suspendam, ac reli-
quis in terrorem exponam. Tum Confes-
sor: Noli, inquit, tuorum munerum the-
sauros effundere: patibuli vero lignum,
sive etiam ignem expedi hodie: id enim
qua dilectione in Christum feror, deside-
rio cupio. His auditis, impudens tyran-
nus Ioanni ariolo tradidit, homini eruditi
nomen ambienti, quique Ichonomacho-
rum odio in fideles plenus esset, fore ratus
ut is obliquitate in aduersum viri constan-
tiam flecteret. Assumptus ille in Hormi-
dæ Sergij ac Bacchi Monasterio quod pa-
latio adiacet, ac disputatione cum ariolo
congressus, eoque victo, ac eximia sa-
pientiae percussio, præclareque constan-
tia prodita, vir sanctus consilium cum ad
infantum tyrannum ablegat; miserque ru-
stici magis, quam oratoris sibi nomen ascē-
uit. Ascendens itaque ad Imperatorem,
Facilius, inquit, ferrum cera emollias,
quam viri animum in id quod tibi collibi-
tum est, transferas. His auditis, tyrannus
ad Eleutherij eum palatia traducit, inque
tenebrosa quadam ædicula concludit,
datis etiam custodibus, ut ne quis etiam
affecto corpori ministerium impenderet.
In hunc modum exacto biennio, afflic-
tus, ac angustia confectus, vel sic tyranno pu-
dorem incussit. Cumque quotidie vis ad-
hiberetur, ut illius consiliis animum ac-
commodaret, nec is quicquam e mentis
firmitate remitteret, exilio relegatur in
Samothracem insulam. Eam in exilium
abductionem, breui secuta eductio e cor-
pore. Post enim dies tres supra viginti,
consummato ea in insula vitæ curriculo,
illic requieuit, sancte ac pacate ad Do-
minum commigrans: Quid autem refert
dicere quanta locum benedictione im-
pleuerit, ac quanta prædium sanationum
munera per illum consecutum sit?

Ode 7.

In camino.

Ut ad imaginem esses adeptus, vita-
que clarissima similitudinem Pater con-
secutus, utroque eximie fulisti; clamans,
Benedictus es Domine in templo gloriæ
tuæ.

Confessionis tuæ Pater corona clarui-
sti; opere factique impiorum verba con-
futati, fideles vero confirmasti; clamans,
Benedictus es Domine in templo gloriæ
tuæ.

Firmissimo alacrique animi propo-
siti

THEOPHANIS OFFICIUM.

to corporis dolores Pater fortiter pertulisti, Deo gratias agens; clamans, Benedictus es Domine in templo gloriæ tuæ.

Ode 8.

Manibus expansis Daniel.

Videns vir beate, Leo tyrannus firmo te proposito illi obniti, grauissimo nequissimus damnauit exilio: tu vero lætus pertulisti, clamans; Benedicite omnia opera Domini Dominum.

Cum intelligeres honorem imaginis ad exemplar transire, ad stadium ut quam legitimus athleta cucurristi, victorque acclamatus coronam accepisti, dulcius concinens, Omnia opera laudate Dominum.

Cæleste tibi pro eo quod in terra est tabernaculum vniuersorum Dominus contulit: arcæque custodiæ loco latitudinem exultationis in paradiso voluptatis cum Martyribus inuenisti, clamans, Benedicite omnia opera Domini Dominum.

Spiritali luce illustratus es, ac diuino Spiritu perfusus, vir beate Theophanes: indeque sanitates scaturis fidelibus ad te confugientibus, tuumque sanctum loculum amore venerantibus, ac clamantibus, Omnia opera laudate Dominum.

Ode 9.

Lapis sine manu præcisus.

Omni substantia tua in egenos distributa, vir diuino sensu prædite, iustitiam palam tibi orientem illius præmio retulisti: pro iis quæ sunt corruptilia, ea decerpens quæ in sæculum virescunt.

Morbos curas, vir beatissime, Paracleti potentia, dæmonesque palam illius vi abigis, vir felicissime: idcirco nos fideles te consuetes beatum prædicamus.

Lucida, diuino sensu prædite, tuæ migrationis dies fideles omnes inuitat, ut sanctificatione participantur: quam & nunc gaudentes peragimus, vir sacratissime.

Tribuas quæso vberem tuam gratiam illi, qui tuarum laudum carmen alacri animo texuit: iisdemque tecum moribus, uti & eodem censetur nomine, Deo gratias precibus tuis facito, vir sacratissime.

πὸς πᾶν ἀλγῆδός ἐκείνης καρτερῶς, διχάζειν ὃ διαπόνησεν· βιολογημένος εἰς τὸ ὅτι καὶ βοᾷν τὸ δόξης σου, κύριε.

Ωιδ. η'.

Χεῖρας ἐκπεπαισῶς Δαμιῆλ.

Θεώμενος μέγαρ δ' εὐρύνει τὸ ὅς ἐστὶ σῶς· Λέων ὁ τύραννος, ὑποφύλασσε ἐκρίνε πικροτάτη, ὁ παμπόνητος· ἐν ἀφροσύνῃ ἢ βοᾷν ταύτῃ· ὑποφύλασσε, βιολογίτε πάντα τὰ ἔργα τὸ κύριον.

Επὶ δ' ἀσπύτυποι εἰδὼς πλὴν τὸ εἰκόνος ἡμιῶν ἀφελὲς αἰσῶν, ὅτι δ' ἐσθλὸν ἔδραμες ἀθλητὴς ὡς ἐπομώματος· καὶ νικητὴς ἀναδιχάζεις εὐφρόνῃ· εἰληφάς, ἀναμέλπων πάντα τὰ ἔργα ἀνυμνεῖτε τὸν κύριον.

Οὐράριον αὐτὴ τῆς ἐν γῇ σκητῇ· ὅτι δέδωκε πάντας κύριος· ἀπὸ γενέσεως ὄντος δὲ πλάτυσεν ἀγαλλιάσας, ἐν τῷ δέσῳ τρυφῆς αἰσῶν· μὴ τύραννος βοᾷν· βιολογίτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Φωτὶ ἐλάμψης κοίτῃ καὶ γὰρ πνέματι, μακάρι Θεοφάνης, ὅταν ἰάμεθα βρῆναι γὰρ τοῖς ἐν πίστι· ὅτι παρὰ σέθεν, καὶ τὸ ἅγιον σου θεὸν πάντα γεραίροισι, καὶ βοᾶσι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ωιδ. θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Απὸ τῆς πρὸς βίον σαρπίσας τοῖς διορδοῖς, ποφόρε, πλὴν διανοητῶν· ὅπως ἀντικείμενον ὅτι αἰατίλλουσαν· αὐτὴ φαρτῶν δρεπόμενος τὰ δὲ ἁπάντος ἀνατίλλουσα.

Νόσους θεοπαθείας παμμέγαρ τὸ πᾶν κλητὸν τῇ διωάμῃ· δαίμονας ὅπως ἀπὸ λαόνων τῇ ἐσθραγίᾳ τύπον πρὸς ὅλβον, ὅς ἐστι πιστὸν θεοῦ· ὅτι ποφόρε μέγαρ ὁ κύριος.

Ἡ σὺ φωτφορὸς ποφόρε τὸ μέγα σῶς ἡμῶν· πάντα πρὸς σὺν ἀντικείμενον τοῖς πιστοῖς πρὸς μετῶν τὸ ἅγιον· ὡς καὶ τῶν γηθόμοι ὅτι τελοῦμεν ἱερώμεν.

Νέμεις πλὴν σὺν ἀφροσύνῃ χάριν ὅτι ἐπαίνοισι σου τοῖς, λόγοις πλέξῃς ποφόρε· πρὸς ὅλβον· ὁμοῦ σοι ὡς ὁμοῦ μόνον τῶν δεικνύσας· ὅτι καὶ τῆς βιολογίας τοῖς, ἱερώμεν.

VOCVM
IN THEOPHANE,
ET
LEONE GRAMMATICO
NOVARVM, SEV MIXOBARBARARVM
INDICVLVS.

A BINA I, Scutica, habenæ. 306. d	Αποκρισάριος. Responsalis. 303. d
Αβουριαί. Subadiuua. 247. d	Απομελιστήν. Exmonetarius. 201. b
Αβουλοκοπίη. Poplitum neruos fucci- dere. 137. a	Αποστολική σάλη, χήμα. Patriarchalis ha- bitus, faccus. 202. a. 140. d
Αβουρος. Masculus, robustus. 460. c	Αποστακτος. Irritus. 34. a
Αβουραία. Forum, αγορά. 249. b	Αργυροπράτης. Argentarius. 201. d
Αβουρίμω. Nomenclatura, recensitio nominum. 497. b	Αεθμός. Cohors, numerus. 64. c
Αβήλαμοι. Præstigiatores. 413. c	Αεσπιδίπρον. Prandij cœnæue conui- uium. 313. d
Αίφνης ορμή. Subita irruptione op- pressus. 209. a	Αρμαμέντον. Armamentum. 231. c. 370. c. 249. b
Αιδοδότης. Aquæductus. 424. c. 429. a	Αρματα. Arma. 308. a. 315. a. 362. b
Ακουβίτα. Accubita. 196. d	Αρμιστάμενος, Armis indutus. 364. b
Αλογον. Equus. 265. c	Αρμυρίζω, ὁ ἐπαιρώ. Vela facio, con- tendo. 318. a
Αμνικωτός. Sine manicis. 372. a	Ασμεν. Argentum. 268. b
Αμμόν. Ambo, suggestus. 136. b. c	Ασπρός. Candidus. 144. c
Αμνηβίω. Saracenorum summum Prin- cipem ago. 280. a	Αὐθεντικός χάρτης. Primum exemplar. 133. b
Αμνημόνητος. Cuius nulla à morte me- moria, excommunicatus. 373. a	Αὐλιζεσθαι τὸν χειμῶνα κτερόν. Hyberna ducere. 126. c
Αναβάσιον. Ascensus. 379. d	B
Αποτίθειν. Dedicate Ecclesiam, id est, fa- cere publicam diuinis officiis addi- ctam. 193. d	Βάδρα. Transtra, sedilia. 307. b
Αννάη. Annona, commeatus. 126. c.	Βάιουλος. Baiulus. 83. a
476. d	Βάκλον. Baculus. 200. b
Αντιμύσιον. Corporale. 379. d	Βαμίζω. Choros duco. 54. b
Αξιωματικοί. Primores, viri in digni- tate constituti. 270. c	Βαϊδον. Vexillum. 153. d. 181. b. 265. d
Απληκύνειν. Castra admouere, appli- care. 153. c. 259. d	Βαπτίζω. E sacro fonte suscipio. 149. a
Απλώματα τῆς θυσιαστηρίου. Mappæ al- tarium. 44. b	Βαπτιστὴν ὄνομα. Nomen in baptismo inditum. 341. b
Αποκαθολικύνειν. Equo defilire. 432. c	Βασιλίσκος. Regulus. 151. d
	Βαττόν. Ambo Ecclesiæ, ascensus. 296. c
	Βερνδάριος. Veredarius. 162. d
	Βεστῆτορες. Vestitores. 192. a

VOCVM MIXOBARBARVM

Βίλλα. Excubia.	257.d. 348.c	Εμβολος. Porticus, rostra.	64.a 95.c	
Βικάριος. Vicarius.	278.b	Εμβολοί. Cortinæ ad tentorium.	268.b	
Βουλγάρης. Bulgarorum proceres.	367.a	Εμπροσθεν. Moliens aliquid.	313.c	
Βουκινάτωρ. Buccinator. A. C.		Εμπροσθεν. Solenni ritu, & pompa.	335.a.b	
Βουλλέω. Sigillo regio obfigno.	369.c	Ενδυτής. Palla, corporale.	439.d	
Βορδύνης. Burdo.	155.c	Ενόρδοι τύποι. Sanctiones, pacta rite disposita.	303.d	
Βεφχάλια. Dextralia.	266.d	Εντολιχέως. Deputatus à subditis ad Principem: Procurator Anast.	236.a 240.c	
Γ		Εξάρχης μοναστηρίων. Generalis Præfectus ac visitator Monasteriorum.	195.c. Militiæ Princeps, ac rerum summam tenens.	241.b. 337.b
Τὸ Γαλικόν. Sapo Gallicus.	292.c	Εξερχέται. Exercitus.	198.a. 202.c	
Γαρσινοςάσιον. Pucrorum, seu militum statio.	203.c	Εξουβίτωρ. Excubitor.	191.b. 116.a	
Γιγγέρι. Ginger.	268.b	Οἱ ἐξωτικοὶ ὄχλητες. Exteri duces.	310.a	
Γιστήριον. Cisternæ.	129.a	Τὰ ἐξω καβαλαρεύει. Exteræ equestres copiae.	310.b	
τὴ Γουαρία. Pelitiariorum officinæ.	505.c	Επίκτης. Operarum præses.	306.c	
Γυναικόπαιδα. Mulieres & pueri.	325.d	Επιάγος. Virilis, robustus, stipatus.	460. Not. post.	
Δ		Επιεπλάειον. Integumentum capitis.	490.c	
Διλάτωρ. Delator, accusator.	442.c	Επισήτος. Intimus.	394.a. 399.d	
Διμήριος. Tribunus factionum populi.	241.d	Επιφανής. Nobilissimus.	46.a	
Δήμι. Populi factiones.	62.b. 141.b. 154.c	Επιφάνεστος. Nobilissimus.	59.d	
Δήμι. Demi ita dicti in Circo.	507.d	Εργαστηριακοί. Artifices.	379.b	
Δημοτέω. E popularibus militiam cogo.	197.d	Εργοδιώκτης. Operarum præfectus.	371.a	
Δημοκρατία. Populati factione obtineo.	142.c	Ετοιμοθάνατοι. Pœnarij, furcarij.	155.d	
Δημοκρατία κοσμητική. Vbique obtinentes factiones.	154.b	Ευλογία. Munusculum gratitudinis signo in Principem ab electo Patriarcha conferri solitum.	84.c	
Δημιότι. Factionarij.	156.c. 158.a	Ζ		
Διαγνέσιος. Zetarius, atriensis.	268.d	Ζάχα, Ζάχος. Stabuli cellaria.	208.c	
Διγιστίον. Saccus, vestis imperatoria.	456.d	Ζάχαρ. Saccharum.	268.b	
Δίπταν. Circi stadium.	341.d. 342.a. 353.a	Η		
Δίπταν. Via ad Circum.	372.a	Ησυχάζειν. Priuatum agere.	85.c	
Διοικητής. Publicanus, vectigalium exactor.	345.d	Θ		
Διορία. Occasio, tempus opportunum.	398.a	Θαλάσσιον πῦρ. Ignis marinus.	295.a.	
Δογή. Malim δοχά. Conuiuium, epulum.	317.b	qui & ὕψος.		
Δομέστικος. Domesticus.	90.a	ἡ Θεοδωρική μορφή. Christi Dei hominis imago.	216.b	
Δουξ. Dux.	110.a. 136.a.b	Θύμων ῥινοκτυπωῶντες. Nares thymo leuius ferientes, eisque illud crebro adhibentes.	52.a	
Δούριον. Celox, minor triremis.	333.d	Ι		
Δρυγίτης. Drungus, cohors.	184.c	Ιδικτον. Edictum.	52.b. 203.d	
Ε		Ιλουέριος. Illustris.	158.b	
Εργαστήριον. Ergastulum.	397.c	Ινδουλγία. Indulgentia.	200.b	
Εκδικος. Defensor.	119.d			
Εμβάτη. Aquæ conceptaculum in balneo.	50.d			

INDICVLVS.

Κ		
Καθήμενος. Eques.	266. c	407. d. P. Goar eius capitis scul- pta imagine. Verum id commu- ne nummis aureis.
Καβαλλαρικά ἤματα. Equeſtres turmae.		Κατηχητής. Catechista.
321. c		397. b
Καβαλλαρικόν. Equitatus.	298. d	Κατηχούμενα. Porticus interiores ad Eccleſiam.
Καβαλλικένω. Eques incedo.	324. d	348. b
Καθήμενα. Stercus equinum.	397. a	Κηρυλλάριος. Cerularius, qui vendit cereos.
Κάδος. Cadus.	292. d	412. d
Η κερδολική ἐκκλησία. Ecclesia urbis pri- maria.	314. b	Κηρυττωλῆα. Addictæ officinæ illi ne- gotio.
Καισαρικὰ κεφαλάρια. Cæſarum ſtemmata.	374. b	505. c
Κακροπυρφόροι βιήρεις. Biremes igna- riæ.	294. b. 351. b	Κηρυττειν μεταθεσίς. Decretum transla- tionis ex vno in alium Episcopā- tum.
Καλοχέρειον. Æſtas.	326. b	322. b
Καμηνόκριν. Pileolus caput & aures obtegens.	510. a	Κιβώρια, & κιβώρια. Ciboria, parua fornices ad altaria. 196. a. 197. b. d. ἄγρυπνὰ κιβώρια.
Καμηνόκριν. Διφθέριον. Totilæ ſtemma gemmis ornatum.	193. c	Κιονάκιον. Columellæ altaris.
Καμίσιον. Camiſia.	268. b	318. b
Κάμπος Τριβουναλίου. Tribunalis cam- pus.	244. c	Κιχάριος. Circulus.
Καράβιον. Nauigium.	432. c	207. a
Καρδαρχίας. Dux primarius Perſa- rum.	214. c	Κλεισσοδραί. Cluſuræ, montium angu- ſtiæ ac fauces.
Κασίδα. Caſſis.	266. c	258. d
Κατίλλιον, κατίλλιον. Propugnaculum, caſtellum.	109. b. 267. a	Κλεισσοφύλαξ. Anguſtiarum huius- modi cuſtos.
Γαλῖα κατελλωμένη. Naues turritæ.	250. a	291. a
Κάτρον. Oppidum, urbs munita.	299. a.	Κληροδῶν. Conuiuium celeberrimum, in- uito.
309. c 326. a. etiam exercitus.	396. a	313. d
Καταφρακτικὰ. Equi e loris ſepi- mentum ac tutamen.	266. b	Κοιμῆται. Quæſtor.
Καπίνα. Nauis prægrandis.	331. c	143. d
Καῦκος. Caliculus, poculum.	248. d	Κοιμῆται. Conuentus, comitia. 145. d.
Αποκαλυπτικὸς. A calicibus olim mi- niſter.	320. b	364. c
Καυλοσημῆσαι. Virilia exſecare.	151. a	Κοιμῶν. Decipio, illudo.
Κένταυρος. Centurio.	241. b	126. d
Κένσος. Sedes.	249. c. 313. d	Κόντος, ἄλ. κονδῆρ. Sagulum.
Κεντηναρίον. Auri libræ centum.	335. c	372. a
Εκ κεντητῆ εἰκῶν. Imago ductis acu co- loribus picta.	144. b	Κονταίον. Haſta.
Κεντητὸς αὐτὸς Διφθέριος. Punctioni- bus effigiatum crucis ſignum inſu- ſo atramento.	224. d	249. b
Κεράτιον. Ceratium, obolus, minutum monetæ genus.	235. d	Κονταγῆα. Haſtæ ictus.
Κεφαλαί. Homines.	362. a	266. b
Κεφαλήτιον τῆ βασιλείας. Eius veluti ca- pitis cenſione penſa numiſmata.		Κόρδα. Funis, reſtis.
		312. a
		Κόρτη. Comitatus, aula. 455. d. Supel- lex, aulea Anaſt.
		390. a. 395
		Κορταλίζω, ſeu potius κορταλίζω. Ad choræ numeros ſtrepitum edo.
		54. b
		Κυβικουλάριος. Cubicularius.
		142. a
		Κυβούκλιον. Cubiculum.
		480. c
		Κυβούκης. Catulus.
		375. d
		Κυμῆριον. Veſtigal mercibus impoſi- tum.
		396. c. 401. c
		Κουμῆριον. Veſtigalibus grauare.
		477. b
		Κουρῆται. Curator.
		69. a
		Κουρῆται βασιλική. Imperatoris fiſ- cus.
		412. a. 504. b
		Κουρῶν. Detondeo.
		334. a. 348. c
		Κουρῆται. Tonſores.
		39. d
		Κυρκοῦ. Marſupium Anaſt.
		305. d
		Κορδοῖν. Prædatio. 270. c. item turma militum.
		400. a

VOCVM MIXOBARBARVM

Κουρσύνειν. Prædas agere, excurrere.	Μαῖδρα. Locus peculiaris, & mona-	
264 d	sterium.	96. d
Κουφίζω. Tributa minuo.	Μανδύλιον. Mantile.	397. a
Κρέμασις. Arcus in ædificio.	Μανδύον. Mandias, palliolum.	148. a
Κεῖματις. Comatus.	Μανιάκιν. Torques.	207. a
Κυκλόποδες. Calcei vncis ferreis instru-	Μανίαια. Manicæ.	327. b
ῥτι ad montes hyeme superandos.	Μαρτύρια. Ecclesiæ Martyrú.	27. b. 91. a
329. c	Ματζόλα. Colaphis cædere.	236. a
Κυριακὰ. Templà, Ecclesiæ.	Μειδελον. Semihora.	441. a
Κώδιξ. Codex. 140. c. Λογιστήριον κώδι-	Μελαγχρυσματέω. Pullis induor.	104. d
κας. Publici ærarij libri.	Μεταῦλος. Securis.	187. a
Κωδωνάτις. Personatus.	Μεσίανλον. Medium atrium.	203. c
Κωκυθόρομος. Circulator.	Μεταφύρουαίω. Ex vno in alium Epi-	
Λ	scopatium transfero.	110. d
Λαγκίδιον. Lanccola.	Μέταξα. Fila serica.	153. a. 268. b
Λαός. Exercitus.	Μητάται. Metationes.	62. d
Λαρχηπρόδον Κόμης. Largitionum Co-	Μίλιον. Milliare.	114. d
mes.	Μιλιαρήσια. Nummi argentei.	346. d.
Λαρόν. Laridum.	254. a	
Λαυρίζουσαι. Nàues altum petentes	Μίμας. Mima.	79. a
P. Goar. 331. c. Anast. consumptæ.	Μισύω. Dimitto, abeundi copiam fa-	
Λαυρήται. Principum imagines.	cio.	201. c
Λείψος. Diminutus.	Μονήται. Moneta.	18. b. 305. a
Λίβελλος. Libellus, accusationis, pro-	Μονέζωνοι. Expediti milites.	339. d
fessionis fidei.	Μοροπάται τῷ κρησίουματις. Semita secre-	
24. b. 17. d. 45. d	tior ad Imperatoris in Circo se-	
Λίθια. Lapides pretiosi.	dile.	157. d
Λιμητήν. Limes.	Μορογράφτης. Supremus Dux.	310. b
Λινόχρυσος. Lana auroque contextus	Μουλαία γαφύρε. Pons Miluius.	14. d
pannus.	Μοδός. Moles, portus ager.	247. c.
207. a	367. b	
Λιταί. Supplicationes. 94. b. 136. c. 104. a	Μοδλται. Seditio.	400. d
Λιτομυλίων. Processiones obire.	Μουλταίω. Seditionem moueo, tu-	
94. c	multuor.	430. d
Λίξβουλκας. Infame nomen.	Δια μουσίου. Opere musiuo, tesscl-	
135. d	lato.	373. b
Λούπιον. Lupini.	N	
Λουρίκια & λουρίκια. Lorica.	Νακοπάπηται. Lectisternia.	268. b
266. c	Νακοπάπηται ὁρώματα. Grandes tapetes	
Λωρικῆται. Loricati.	acupicti.	434. b
137. c	Ναρθηξ. Vestibulum Ecclesiæ.	203. c
M	Νερόφους. Balnei crater.	122. d
Μαχαίτης. Fidei desertor. 262. d. 284. d	Νοτάριος. Notarius.	314. c. 86. d. 149. a
Μαχαρίζειν. Apostatare.	Νουβίτιαται. Virgines viris desponsatæ.	
334. d	381. d	
Μάχλημα. Machinæ.	Νούμερος. Cohors.	43. b. 64. b
32. c. 33. a. c	Ξ	
Μαχλημικά. Instrumenta bellica.	Ξηρόλιθος. Murus ex solis lapidibus.	
317. c	331. b	
Μαχλημικά. Verbera.	Ξυλοκέκουδα. Ligna crepitacula. Vi-	
454. b	de Nor. post.	238. b
Μάγιστρος. Magister.	Ξυλοπύργος.	
117. d		
Μάγιστρον. Magistri dignitas.		
ibid.		
Μαγιστριανός. Magistrianus.		
240. c		
Μακλήπια. Pistrina.		
63. b. 199. a		
Μαῖονμα. Maiuma festum profanum.		
380. d		
Μαῖων. Magister mechanicus.		
156. c		
Μαυδάτωρ. Præco, qui ex Principis		
persona respondet.		
154. 155. 156		
Μαυδάτωρ. Responsum.		
211. b		

INDICVLVS.

Ξυλινὰ δένδρεα. Lignei funes, ac vincula.	364. b	Περικαυδάλια. Καυπερία. Caesarum stemmata.	374. b
Ξυλινὰ ποδῆς. Compedes.	215. d	Περσέω, ὁ ἑστῶ. Traicio.	198. c
Ολοκρότην. Nummus aureus.	345. d	Πετραβολα. Petrobolus.	322. a
Ολοσίδνεσι. Milites vndique ferro tecti.	434. a	Πῆχυν. Nili exundantis mensura.	13. a
Ομογραφία. Cautio, syngrapha.	305. b	Πιάω. Capiō, apprehendo.	334. c
Ομφίον. Officium, vitæ institutum, métier.	316. b	Πίστι. Pilæ, pinnacula, parietes.	197. b
Οναζος. Machinæ genus.	33. a	Πισάκια. Locus vbi excipiebantur libelli supplices.	68. a
Οπερα. Opera, manœuvre.	306. c. 371. a	Πλῆθον πλῆθος Ρωμαίων. Romanus exercitus.	219. d. 231. d
Οπίοι. Optiones milites.	175. b	Πλουμία χρυσά. Phrygionis opere intextum aurum.	144. b
Ορναπύρεον. Malim cum Cedr. ὄρμα- πύρεον.	321. b	Πολυχρόμιστα. Candelabra multifida.	253. d
Ορύα. Funes.	434. d	Πομπή. Ignominia traduco.	313. c
Οστρακάρειοι. Testacei operæ.	371. a	Πορτίω. Constupro, maculo.	363. b
Οφθαλμικός. Officialis, qui aliquo fun- gitur munere.	479. c	Πορφύρεα. Aula vbi nascebantur Imperatorum filij.	398. d
Οψίδες. Obsides.	329. b	Πούλιπα. Pulpita.	154. b
Π		Πραδῶ. Deprædor.	23. c
Πάκτα. Pacis conditiones, ista fœdera, pacta tributa.	154. a. 214. b	Πραπρόσιτος. Præpositus, Cubicularius.	85. a. 142. a
Πάλλια σκευή. Pallia, vestes sericæ.	374. c	Πρατώριον. Prætorium.	64. a
Πάλος. Palus.	413. c	Πρακτορές. Exactores.	280. d
Πανηγύριον. Nundinæ.	396. c	Πράνδια. Taniæ, vittæ.	196. d
Παπίας. Palatij custos & ianitor.	447. b	Πρεσβύτερος Κόμης. Præsentis Comes.	141. c
Πάππας. Papa, Romanus Pontifex aut Alexandrinus.	86. d. 87. b. 104. c	Προκέντος. Processus.	191. d. 454. c. 478. d
Παπαπᾶς. Clericus sæcularis.	85. a. c	Προμισθία. Equus Imperatrici additus; fortè equi candidi.	400. a
Παπυλίω. Papilio, tentorium.	268. b	Προμοσκέλιος. Scriniis præfectus.	411. a
Παροδωασύων. Subadiuua, summâ pollens in aula auctoritate, cuius maxime consilio Resp. regitur.	84. a. 86. b	Προδίκος. Maior-domus.	337. b
Παρεγκλιμαθρός. Accubitor.	240. a	Προπαιταρες. Protectores, satellites.	157. a
Παρεκκινδαλίω. Velito.	298. c	Προπόρτα. Fornix.	197. b
Παραμύθειον. Pugio, sicca.	185. a. 318. d	Πρωτοδιδάσκαλος. Spadonū primus. Anast.	306. c.
Παραμονάριος. Mansionarius.	189. b. 459. d	Πρωτὴ θροῖνος. Primæ Sedis à Patriarcha Episcopus.	110. d
Παραπόρπον. Minor porta.	318. c	Πρωτοκαθεδρία. Primus confessus.	140. b
Παρίππας. Veredarius.	347. d	Πρωτοκέρτωρ. Cursorum princeps.	247. a
Παχαλίω. Pascha celebros.	362. c	Πρωτοσύμβουλος. Saracenorum concilij princeps, eorumque rex.	309. c. 331. b
Παχαλία. Paschatis hebdomada.	95. b	Ρ	
Πατέρες ἀνακλητήται. Patres, siue Patri- cios creare.	90. a. c	Ρεγίον. Urbis regio.	308. b
Πατριμόνια. Quæ dicuntur S. Petri pa- trimonia.	343. d	Ρέσκεα. In vulgus spargi.	394. c
Πέλμα. Circi area.	157. d	Ρῆξ. Rex.	143. a
Πεζοίλιον. Exedra.	459. d	Ρόζα. Stipendium militum, annona, munus.	41. c. 134. d
Theophan. Ind.		Ροζάσιον. Munus spargere.	142. a

VOCVM MIXOBARBARARVM

Ρυάιν. Riuus.	394. b	Σολαία, ἄλ. ἡ σολέα. Solca, locus vicini.	371. a. 451. b
Ρουσιος. Puniccus.	144. c	nus altari.	
Σ.		Σούρα. Veru.	316. c
Σαγόν. Sagulum.	238. b	Σούδα. Vallum.	416. c
Σαγίτηλος. Iactus sagitta.	266. c	Σπαρχεως. Defensorum princeps, ac	
Σακελλάριος. Thesaurarius, 246. c. 306. c		satellitum.	109. d
Σάκκος. Saccus.	313. d	Σπίνζα. Sponsalia.	374. c
Σάκρον. Diploma Regium, Sacra. 110. d		Σπούδα πλατεια. Lata fossa: male, nam	
Σαλιοδάριον. Frænum equi.	21. a	in MS. Cod. est Γούδα.	435. a
Σαίδαροι. Lintres magnarum nauum.	332. c	Σπάμα. Meta, Circi locus. 372. b. 247. a	
Σεκρέτιον. Secretum, palatii cubiculum.	193. c	status Anast. id est, quies, cessatio.	266. d
Σεκρέτιον. Domus, vbi statio ad processiones.	393. d	Στάβλον. Stabulum.	192. b
Σελήτιον, ἄλ. Σιλέτιον.		Στάβλον Κόμης. Comes stabuli.	454. a
Σέλλα. Sella equilis.	266. d	Σπείραντες. Coniugatus.	368. a. 441. c
Σελίον. Imperatoris Sedile.	456. b	Στίμνον. Coronatio.	428. a
Σέσιον. Sedes Imperatoris in Circo.	107. c	Τάπητα. Vallum, columellæ ad petus ascendentes.	331. b. 457. d
Σημάδιον. Pignus.	205. b	Σπιδάριον. Imago à pectore, vn Busto.	307. b
Σημαδάρειος. Mutuatarius sub pignore.	205. b	Σπίνης ἄσπερος. Tunica alba.	144. b
Σημαδάρης. Vexillifer.	171. b	Σπίμνον τῷ Γόντῳ. Ponti fauces.	108. d
Σηκάνω. Colligo, metaphora ab ouibus.	432. c	Στραγολομαλωπία. Stragulæ vestes.	434. b
Σιγίλλιον. Sigillum.	422. a	Στρατηγός. Magister militiæ.	149. b
Σῆμα. Fornix.	470. d	Σπείρα. Exercitus, castra. 240. d. Not. post.	
Σιλέτιον. Comiticia, conuentus.	342. c.	Στρατόν. Strator.	325. c
358. d. 208. b. 448. a		Συνήθημα. Consuetudo stipendia.	200. c
Σιληνιάρης. Silentarius.	115. d	Σχεδία. Naues tumultuariæ compa- ctæ.	65. c
Σιληνιάρειον. Silentiariorum statio.	201. b	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σισύρα. Cuculla, habitus Monachalis.	98. d	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σιφνοφόροι δρόμους. Ignarij, cum si- phonibus.	294. a	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκιάρα. Pensilis scandula in equo.	470. b. 365. d	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκαλλάριος. Scandularius.	456. a	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκαρμαίν. Clamys, vestis superior.	266. d. 454. a	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκῆπτρον. Clauæ honorariæ, banda.	344. d. 379. d	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκλάβος. Seruus. Esclau.	370. d	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκωπία. Inopia.	248. c	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκατάρης. Excæcatus.	371. d	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκουπίον. Scutum.	266. d. 307. b	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκρίβων. Satelles, σωματὸφύλαξ Theo- phyl.	231. d	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
Σκρίνια. Scrinia.	249. a	Σχηματική Εἰκόντων ἀποδοκίμησης. Relatiua adoratio, ac velut attributione.	340. c. d
		Τ	
		Ταμίς. Equis pabulum præbeo.	266. c
		Ταγματάρχης. Turmarum ductor.	215. b
		Ταξάτης. Miles.	271. b
		Ταξείον. Præsidium militum.	309. b. c
		460. d	
		Ταξίδιον. Expeditio.	455. b. 456. a
		Ταυλὶς χρυσή. Aurea tabula.	144. b
		Τένδα. Tentorium.	455. c
		Τετραβία. Petrobolus.	322. a
		Τετραβία. Velata quadrata.	419. c

INDICVLVS.

Τετραγυρίον. Quadratum tabulatum.	flamula.	305.d. 377.a
355.c	Φοιδευράτων Κόμης. Federatorum Co-	mes.
ὅα Τετραῖνον. Quadripartito opere.	μέλις. Folla, obolum.	134.c
157.b	Φόλλις. Le port, habitus.	147.a
πὲ ἀλίνια Τζάβια. Ocreæ ruber Im-	φορσία, ὁ χῆμα.	196.d
peratorum insigne.	φορτώ. Curribus impono, onero	
263.a. 384.c	434.c	
Τζαχαρία. Officina futoria.	Φούλον. Cuneus, militum manus.	
155.a	265.d	
Τζάβια ρούνα. Ocreæ puniceæ.	Φύρα, Φυρκίω. Furca, patibulum, su-	
144.b	spendo.	156.c
Τζαχάρος. Sutor.	Φουάτον ποιείν, & φυσατέλειν. Castra	
436.	metari.	164.b. 198.a
Τζυφμιστήριο. Spæristerium.	Φουσκιάζω. Fuscia condio.	334.a
480.c	Φυγοπόλεμος. Imbellis, timidus.	55.d
Τούρμα. Turmæ.	Φυλακτά. Crux, siue reliquiæ collo ap-	
450.a	pensæ.	318.b
Τοδίδον. Impedimenta, supellex bel-	Φώσα. Vallum.	331.b
lica.	Φωσάτον. Exercitus.	329.b. 266.c
212.b. 216.b. 221.b	Φωστακώς ἀπληκάνειν. Hostiliter obfi-	
Τοφά, ὁ σφαῖρα. Globus.	dere.	309.c
456.a	Φωτίω. De susceptore & procurante	
Τελουῶος. Tribunus.	baptismum.	144.b. 149.a
95.a	X	
Τερχεροκίτης. Pilosus.	Χαρβάσινα καμίσινα. Carbasina.	268.a
337.c	Χαρτησίνα. Computorum liber.	362.a
Τερεπή. Ambitus.	Χειμερία πολλή. Longa pluuiis hyems.	
373.d	190.c	
Τερόλλος. Trullus, copula.	Χελκιδόδες. Linter minor.	316.c
197.b	Χειστή. Liniatores.	371.a
Τύρωνες. Tyrones.	Χρυσαργγεον. Tributi genus ex omni	
249.b	rependi solitum.	123.c
Υ	Χρυσοκλαδάροι. Phrygiones.	395.d
Υλογραψία. Imagines in ligno sculp-	Χρυσίων. Aurificina.	395.d
ptæ. S. Niceph. cerâ fusas habet.	Ω	
373.d	Ωμοφόριον. S. Deiparæ vestis in Bla-	
Υπατεία. Munus Consulare, pecunia-	chernis.	453.d. 500.c
rurum effusio.	Ωρεϊά. Horrea.	129.a
211.c	Ωρολόγιον. Horologium.	183.c
Υπατοι. Præsides, procures.		
45.b. 71.b		
Φ		
Φακιάλιον λιτόχρυσον ἐσφενδονισμένον. Pi-		
leolus e panno aureo gemmis di-		
stincto.		
207.a		
Φακτοναρίας. Factionarius.		
453.b		
Φάλδα. Equi Heraclij nomen.		
266.b		
Φηστόω. Falso.		
269.d		
Φαμιλία, & φαμιλία. Familia.		
326.b.		
390.a		
Φεμπασία. Ostentatio, superbus appa-		
ratus.		
37.c. 100.c		
Φατλίον. Bacillus, fusus.		
485.b		
Φιάλη. Fons, fontis machina.		
307.b		
Φλάμουρον, & φλάμουλον. Vexillum,		

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
 ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ
 ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ
 ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ.
 ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
 Διοκλητιανού, ἕως δευτέρου ἔτους Μιχαήλ καὶ Θεοφυλάκτου υἱοῦ αὐτοῦ.
 τῆς ἐστὶν δὲ τοῦ 1507. ἔτους τῷ κόσμῳ ἕως ἔτους 576.
 καὶ τοῦ Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ Ῥωμαίου 576.
 S. PATRIS NOSTRI
THEOPHANIS
 ABBATIS AGRI ATQUE CONFESSORIS
CHRONOGRAPHIA
 annorum 10XXIIX.

AB ANNO DIOCLETIANI PRIMO,
 ad Michaëlis & Theophylacti eius F. annum secundum: id est, ab
 anno mundi 5000 CCLXXVII, ad annum secundum Alexandrinos
 VI000 CCCV, secundum Romanos vero VI000 CCCXXI.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

τῆς χρονολογίας.

PROOEMIUM

Chronographia.

Ο μὲν μακαριώτατος ἄββας
 Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γεροντὶς
 Ταρσῶν καὶ ἀγιοπύτου Γατελαρῶν
Theophanis Chron.

SANCTISSIMI Constanti-
 nopoleos Patriarchæ Tarasij
 Georgius Abbas quondam Syn-
 A

cellus, vir eximius & eruditissimus, multis Chronographorum & Historicorum libris euolutis, & non vulgari diligentia examinatis, compendiarium ab Adamo ad Imperatoris & Christianorum persecutoris Diocletiani tempora Chronographiam scripsit; discussisque studiose temporum rationibus ad inuicem comparauit, emendauit, ac, vt nullus ante eius ætatem, solertissime composuit: Priscorum insuper regum & nationum vniuersarum statu & regimine annotato, singulorumque, quantum licuit, obseruatis ætatibus, supremarum & vniuersalium Sedium, Romæ, dico, & Constantinopolis, Alexandriæ, Antiochiæ, & Hierosolymorum, siue qui sanis dogmatibus, ceu pabulis, Ecclesiam aluerunt, siue qui per vim & latronum more principatu arrepto, hæresum prauitate gregem infecerunt, Pontifices enumerauit, & eorum tempora & annos egregio ordine digessit. Enimvero cum vitæ termino præreptus, ad propositum finem non potuerit opus inceptum perducere, sed, vt præmonuimus, scriptis solummodo quæ Diocletiani attingunt ætatem, vitam hanc mortalem deferuit, & cum recta fide ad Dominum professus, nobis velut sincerioribus amicis, quod fuerat molitus, opus imperfectum simul reliquit, &, vt quæ desiderantur absolueremus præbuit argumentum. Nostra vero imperitia sermonisque inopia non ignorata, onus, cui vires nostræ forent impares, sustinere detrectabamus. Ille contra plura hortatus, vt torpore omni excusso imperfectum opus

^A Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος αὐτῶν καὶ πολυμαθὴς αὐτῶν, ἄλλοις τε χρονολογικοῖς καὶ ιστοριογραφικοῖς ἀναγνώσας, ἐκκριθεὶς τούτοις διεξερῶν σαμῶν, συντόμῳ χρονολογίαν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ τῆς βασιλείας καὶ δώκτου τῆς Χριστιανῶν ἀκριβοῦς συνεγράψατο, τοῖς τε χρόνοις ἐν πολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησαμῶν, καὶ τὰς τούτων ^B διαφωνίας συμβεβάναι, καὶ ἱστοριοδοξασαμῶν ἐσυστήσαι, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῆς παρ' αὐτῶν, τὰς τε τῶν δεξαμένων βασιλείων παντὸς ἔθνους πολιτείας τε, καὶ τῶν χρόνους ἀναγραφασαμῶν, καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῶν τῶν δεξαμένων τῶν μεγάλων ἐοικυμηνικῶν χρόνων, Ρωμαῖς τε, Φημί, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας τε, ἐκ Ἀρποχρίας, ἐκ Ἱεροσολύμων, τοῖς τε ὀρθοδόξως πλεονεκλήσαν ποιμαίνοντας, καὶ τῶν ἐν αἰρέσει ληστρικῶς δρέζοντας, καὶ τῶν τούτων χρόνοις ἀκριβοῦς ἐνέταξεν. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου τῆτον κατέλαβεν, καὶ εἰς πᾶς ἀγαθὴν ἐαυτῷ κόπον ἐκ ἴχυσεν, ἀλλὰ, καθὼς παρ' ἐφημῶν, μέχρι Διοκλητιανοῦ ἀναγραφασαμῶν, τὴν δὲ βίον κατέλυσεν, ἐκ παρὸς κύριον ἐξεδήμησεν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστι, ἡμῖν, ὡς γνωστοῖς φίλοις, πλεονεκτήσοντες ἡμῶν συνέταξε ἀτελὴ κατὰ λέγειν, ἐκ ἀφορμῆς παρέχον τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶσαι. ἡμεῖς δὲ πλεονεκτήσαντες ἀμαρτάνων ἐκ ἀνομιῶν, καὶ τὸ γεννὸν τῆς λόγου, παρηγοούμεθα τῆτο ποιῶν, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν πλεονεκτήσιν οὖσαν. αὐτὸς δὲ παρακαλέσας ἡμῶν πολλὰ μὴ ὀκνήσας, καὶ ἀτέλειον κατὰ

λιπεῖν τὸ ἔργον, ἐβιάσατο ὁππότε ἔλθειν. διὸ ἀναγκαζόμενοι διὰ πλεονέκειν ὑποακούω, εἰς τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐγχαρήσαντες, κόπον οὐκ ἔχοντα κατεβαλόμεθα. πολλὰς γὰρ βίβλους καὶ ἡμεῖς ἐκλήθησαντες, καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἡμῖν ἐρυνήσαντες, τὸδε χρονολογεῖον ἀπὸ Διοκλητιανοῦ μέχρι τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοφυλάκτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὰς τε βασιλείας καὶ τοῦ πατριάρχου, καὶ τὰς τύπων ἀρχαῖς σὺν τοῖς χρόνοις κατὰ τὸ δυνατὸν ἡμῖν συνεγραψάμεθα, οὐδὲν ἀφ' ἐαυτῶν συντάξαστες. ὅλλα ἐκ τῶν δεξαρίων ιστοριογράφων τε, καὶ λογογράφων ἀναλεξάμενοι, ἐν τοῖς ἰδίοις τοποῖς πεπλάγμεν ἐκάστου χρόνου τὰς ἀρχαῖς ἀσυνχύτως κατετάθηοντες. ἵνα εἰδέναι ἔχωσιν ἀναγινώσκοντες ἐν ποίῳ χρόνῳ ἐκάστου βασιλείας ποῖα ἀρχαῖς γέγονεν, ἢ τε πολεμικῇ, ἢ τε ἐκκλησιαστικῇ, ἢ τε πολιτικῇ, ἢ τε δημοσίᾳ, ἢ τε πρὸς ἑτέρας. οὐ γὰρ μικρὰν ὠφέλειαν, ὡς οἶμαι, καρποδύται ὁ τὰς δεξαρίων ἀρχαῖς ἀναγινώσκων. εἰς πρὸς ἐν τούτῳ ποιήματα ἡμῶν ὀνομασθέντες ἄνθρωποι, πλεονέκειν τῷ Θεῷ ἀχρηστῶς δόσαντες, καὶ ἡμῖν ἀμαρτίαν καὶ ἀμάρτυροις διὰ τοῦ κύριου ὑπερβύξεται. καὶ εἰς πρὸς ἐλλείποντες ἄνθρωποι, τῇ ἀμαρτίᾳ ἡμῶν τὸτο λογίσεται, καὶ τῇ δεξιᾷ τῆς χαμερπείας τοῦ ἡμῶν, καὶ συζητήσει ἡμῖν διὰ τοῦ κύριου. Φίλοι γὰρ τῷ Θεῷ τὸ κατὰ δύναμιν.

Theophanis Chron.

non despiceremus, dedit animum, & ad illud capessendum manibus, & perficiendum coëgit. Quocirca eius monitis morem gerere compulsi, molem robore nostro longe grauiorem subire, & pene dicam immensum laborem exantlare suscepimus. Multis siquidem voluminibus diligentius exquisitis, & quantum facultas & ingenium dedit, examinatis, præsentem Chronographiam a Diocletiani temporibus, ad Michaelis & Theophylacti eius filij Imperium, Reges insuper & Patriarchas, necnon eorum gesta & ætates, qua par fuit sedulitate, ex proprio penu nil depromentes aut conferentes, in vnum congeessimus: quin potius selectis ex veteribus Historicis vel Rhetoribus plerisque, singulorum acta per annos & tempora propriis quibusque locis pulchro ordine cuncta disposuimus: ut quoto quoque anno rem gestam vel facinus editum, siue in bello, siue in Ecclesia, siue in ciuili administratione, siue in populari statu, siue qualibet alia ratione commendandum Lector in promptu habeat, & in propatulo. Haud enim vulgare est, me quidem iudice, eorum qui veterum gesta euoluunt, emolumentum. Si quis autem ex eo quem aggredimur labore fructum aliquem decerpat, debitas Deo grates referet; nobisque licet ineruditis & peccatoribus a Domino bene precabitur: si quid deesse comperiat, imperitiæ & abiecti nostri ingenij tarditati adscribat, & ex Domini charitate condonet. Id enim Deo acceptum opus, quod e facultate nostra proficiscitur.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ,

ΑΠΟ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ
καὶ Θεοφυλάκτου τῶ υἱοῦ αὐτοῦ βασιλέων.

CHRONOGRAPHIA,

A DIOCLETIANO AD MICHAELEM
& Theophylactum eius filium Imprr.

Αννι mundi 1777.	Roma- norum Imp. Diocle- tianus annis 20.	Perfarū rex Ana- reuches annis 17.	Roma- Episco- pus 18. Caius annis 15.	Hiero- soly- morum Episco- pus Hyme- noxus an. 14.	Alexā- ndria Episco- pus Theo- pas an- nis 19.	Antio- chia Episco- pus Ty- rannus annis 13.
	1	15	7	13	11	2
	2	16	8	14	12	3
	3	17	9	15	13	4
		Peria- rum rex Vasa- nes an- no 1.				
	4	1	10	16	14	5

Hoc mundi anno, Imperij sui quarto,
Diocletianus Maximianum Herculum
supremæ potestatis socium renunciavit.

Τούτω τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς Μαξιμι-
ανὸν τὸν Ερκούλιον κοινωνὸν ἀνεδείξατο τῆς αὐτοῦ
βασιλείας τῷ τέταρτῳ αὐτοῦ χρόνῳ.

		Perfarū rex 7. Narles annis 8.				
	5	1	11	17	15	6
	6	2	12	18	16	7

Hoc anno Maximianus Herculus, &
Diocletianus Busrim & Coptum The-
baidis in Ægypto ciuitates in Romanum
Imperium rebelles funditus euerterunt.

Τούτω τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς ὁ Ερκούλιος καὶ
Διοκλητιανὸς Ὁβούσιν καὶ Κόπην πόλεις ἐν
Θήβαις τῆς Αἰγυπτίου εἰς ἐδαφος κατέσκαψαν
ἀποστατήσας τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς.

	7	3	13	19	17	8
	8	4	14	20	18	9
	9	5	15	21	19	10

Hoc anno Diocletianus & Maximia-
nus Herculus Constantium & Maximia-
num Galerium instituerunt Cæsares. Et
Diocletianus quidem filiam Galerio loca-
uit coniugem: & Maximianus pariter suam
nomine Theodoram Constantio copula-
uit. Vterque vero ex obseruantia & in Im-
peratores amore, coniugem quam prius
habebat, dato repudio lecti confortio red-
didit alienam.

Τούτω τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμια-
νὸς ὁ Ερκούλιος Καίσαρας ἐποίησαν Κωνσταντίον καὶ
Μαξιμιανὸν Γαλλέριον. καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς
δίδωκε τῇ αὐτῇ θυγατρὶ πρὸς γάμον τῇ Γαλ-
λεΐᾳ, ὁ δὲ Ερκούλιος Μαξιμιανὸς τῇ αὐτῇ θυ-
γατρὶ Θεοδώραν τῷ Κωνσταντίῳ συνῆλθε.
καὶ τὸν γάμον τῶν γαμειῶν ἐχόντων, αἱ ἀπό-
στροφαι, ἀφ' ὧν εἰς τοὺς βασιλεῖς ἐσχηκέναι.

			Ρώμης ἐπισκο- πος Μάρ- κυλος ἔτος 6.	Αλι- ξάνδ. ἐπίσκο- πος Πέτρος ἱερομό- νος ἔτος 10.		
	ι	ς	α'	κβ'	α'	ια'

Τούτω τῷ ἔτει Ἀλεξάνδρῳ σὺν τῇ Αἰ-
γύπτῳ εἰς ἀποστασίαν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀρ-
χιστά, οὐ κατέχον Ρωμαῖαν παροσβολῇ, καὶ
ὡς πλείστοι ἀνιέρχοντο, δίκην διδόντες τῇ
τῆς ἀποστασίας αἰτίαν.

	ια'	ξ	β'	κγ'	β'	ιβ'
--	-----	---	----	-----	----	-----

Τούτω τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμι-
νὸς ὁ Ερκεύλιος διωγμὸν μέγαν καὶ φοβερότα-
τον καὶ Χριστιανῶν αἰχμαλωτῶν, καὶ πολλὰς μυριά-
δας μάρτυρων ἐποίησεν, πύρραιας βασάνους ἐπι-
νοοῦντες, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργαζόμενοι. καὶ ὧν
ἐκ τῶν χρόνων πέντε ἐκτάβωλον τῆς ἐκκλησιαστι-
κῆς ἱστορίας Εὐσεβίου τῷ Παμφύλῳ ἵσταται.

Κόσμος ἐκ τῆς ἐκκλησίας	Ρω- μαῖος βασι- λεὺς ἔτος 15.	Περσὶς βασι- λεὺς ἔτος 4.	Ρώμης ἐπίσκο- πος Εὐ- κλεὺς ἔτος 1.	Ἰερο- λύμων ἐπίσκο- πος Υ- πάρχων ἔτος 10.	Αλι- ξάνδ. ἐπίσκο- πος Πέ- τρος ἔτος 11.	Αρμε- νίας ἐπίσκο- πος Τύ- χεος ἔτος 17.
	15	4	1	10	11	17

Τούτω τῷ ἔτει νεωτερισμὸς γινώσκων ἐν
Γαλλίᾳ ὑπὸ Ἀρμενίου καὶ Αἰλίου Μαξι-
μιανὸς ὁ Ερκεύλιος ἀφ' ὧν κατήλθεν αὐτοῦ.
ἀλλὰ καὶ Κράσος αἰτῆρε, καὶ Βρετανίαν κατέχευε,
καὶ οἱ πάντες Γεσηνοὶ πέντε Ἀφρικῶν, καὶ Ἀχιλ-
λέως ἡ Αἰγύπτου. ἀλλὰ Κράσος μὲν ἐπὶ τρι-
σὺν ἔτεσι πέντε Βρετανίαν κατέχευε, Ἀσκληπιο-
δοτος δ' ὁ παρὸν αἰεῖλεν. ἐν δὲ ταῖς Γαλλίαις ἀν-
τίπαλος ἐν τῷ Κράσῳ γέννησε Κωνσταντῶν
Καίσαρι τύχη. ἐν ὧν γὰρ ἐξ αὐτῶν ἡμέ-
ρας ἡ πόλις ἀφ' ὧν, καὶ πάλιν ἀπεδίχετο. καὶ
πάλιν γὰρ ἐπικύρουντες οἱ Ἀλανοὶ τῷ Κων-
σταντίνῳ στρατῷ ἄγει καὶ εἰς τὰ τεῖχη κατεδίω-
ξαν. αὐτὸς δὲ ἐκ τῶν πάλαιον Φόβοντι τῷ
στρατῷ. ἔπειτα δὲ κακῶς ἐπὶ τῇ πυλῶν, οὐ-
δὲ εἶσα τῇ τεύχεσι ἡδυνάμην εἰσελθεῖν, χεῖρας
ὀξέτερας οἱ πολέμοι παρὰ τὸ συλλαβεῖν αὐ-
τὸν. χοινοῖς δὲ κατέκτανεν σὺν τῇ τεύχεσι, αἰε-
λκυσθὲν αὐτὸν. ἔστω δὲ ἡνέμενος, καὶ τὸν στρα-
τὸν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν, ἐπελθόντων τοῖς Ἀλανοῖς, ἡ-
κίω ἔχε λαμπρότην, ὥστε ἐξακροατοῖς ποσὶν.
Μαξιμιανὸς δὲ ὁ Ερκεύλιος τῇ πύττι Γεσηνοῦ

			Roma Episco- pus Marcel- lus an- nis 1.	Alexa- ndria E- pisco- pus Pe- trus fa- cer Martyr ann. 11.		
	10	6	1	22	1	11

Hoc anno Alexandria & Ægyptus ab
Achille ad defectionem concitata, illa-
tum a Romanis bellum sustinere non po-
tuerunt: plurimis autem primo impetu
sublatis, rebellionis autores meritis ex-
soluerunt pœnas.

	11	7	2	23	2	12
--	----	---	---	----	---	----

Hoc anno Diocletianus & Maximia-
nus Herculius vehementi & horrenda in
Christianos persecutione suscitata, & om-
nis generis excogitatis tormentis, pluri-
mas Martyrum myriadas confecerunt: de
quibus qui octo libros Ecclesiastica histo-
ria ab Eusebio compositos percurrerit,
notitiam accipiet.

Annus mundi 1715.	Roma Impe- rator annis 10.	Per- sa rex Narces annis 8.	Roma Episco- pus Eo- lebius annis anno 10.	Hiero- soly- morum E- pisco- pus post- ty- moneus annis 14.	Alexa- ndria Episco- pus Pe- trus an- nis 11.	Anno- chiz Episco- pus Ty- rannus annis 13.
	12	8	1	24	3	13

Hoc anno nouis rebus Amandum &
Ælium in Galliis studentes Maximia-
nus Herculius suscepta in eos profectio-
ne confecit. Crassus quoque seditionem
mouit, & Britanniam occupauit: quem-
admodum quinque Gentiani Africam,
& Achilles Ægyptum inuaserunt. At
Crassum quidem tribus annis Britannia
potitum Asclepiodotus præfectus sustulit
e medio: in Galliis autem anceps omni-
no dubiaque belli fortuna Constantio Cæ-
sari ex inopinato contigit. Eiusdem quip-
pe diei sex horarum interuallo victus &
& vicisse visus est. Nam effusi in Con-
stantij exercitum Alani ad castrorum vs-
que muros eum sunt insequuti: ipse vero
dux extremus fugientis exercitus premens
vestigia se recipiebat. Obseratis vero por-
tis cum intro non potuisset admitti, ex-
tensas adeum comprehendendum hostium
manus nusquam euasisset, nisi demissis
per murum funibus ad castra fuisset sub-
uectus. Intro receptus, verbis exercitum
animat & corroborat, & impetu in Ala-
nos facto, cæsis eorum sex millibus præ-
claram assequitur victoriam. Maximianus
Herculius pari sorte quinque Gentianos

παισι. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα χρυ-
σίῳ, καὶ μύρζαρίταις, καὶ λίθοις τιμίαις. Κωνσταν-
τίνου δὲ υἱὸς Κωνσταντῖνος ἐν τῇ αἰατολῇ καὶ Πα-
λαιστίνῃ ἀφ' ἧτος, καὶ τὰ Χριστιανῶν φρονιμώ-
τες, ὅρασι τῆτον ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς σενί-
σι ψυχῆς καὶ σώματος βίωσιν καὶ τῇ ἀπὸ πλὴν παι-
δύσει διφύεια περὶχέοντα, μαρτυροῦντος
τε τῆτον χαλκὸν πλὴν ἔσονται τῆς τυραννίδος καὶ
τῆς δουλείας αὐτοῦ, δόλον θανάτωσαι τῆτον
ἐσκέψατο. Πῶς δὲ περὶ μνηστῆρα δόλον μαθὼν,
ὡς Δαυὶδ φεύγει, καὶ πλὴν σωτηρίας ποιεῖ-
ται, καὶ παρὰ τὸν ἴδιον πατέρα ἀφασίζεταί,
πολλὰ αὐτὸ αὐτῷ τῷ Χριστῷ ἀντισταθὺν τῷ
σώσῳ αὐτοῦ.

		α'	β'	γ'	δ'	ε'
--	--	----	----	----	----	----

Τούτω δ' ἔτι Θεοτέκνο γῆτι πειθόμενος ὁ
Γαλλέριος Μαξιμιανὸς ἐν τῷ θύλῳ δαίμονι,
καὶ λαμβανόντων χρησμοῖς ὑποδὶς δ' αὐτοῦ Θεό-
τεκνος, χρησμοῖν, καὶ Χριστιανῶν ἐν αἰσὶ δια-
γινόντων, τούτω δίδωκε. τὰ δὲ ὑπομνήματα ἔσ-
πῃτος ἐπιδόσας, καὶ πᾶσι παρὰ ἑφ' ἑβδόμη ἀπέστει-
λε, καὶ τοῖς χρησμοποδοδασκαστοῖς τοῖς παῖδας
διδάσκειν περὶ τῆς αἰσῆς, ὡς ἀφ' ἧτος ἀφασίζεταί,
ἡμᾶς μυστήριον περὶ τῆς αἰσῆς ἀφασίζον.

		Παροῦν βα. Σε εὐφρ. ἐπὶ δ'.				
α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'

Τούτω τῷ ἔτι τῷ περὶ τῆς αἰσῆς βασι-
λικῷ ἐδόθη τῷ ἐκκλησίᾳ οὕτως Χριστὸν ἐδα-
φίεσθαι, καὶ τῷ θύλῳ βίβλοις χαλκῶσαι ἱε-
ρεῖς δὲ καὶ πᾶσι Χριστιανοῖς βασανῶντες περὶ τῆς
αἰσῆς, καὶ θύλῳ βίβλοις ἀνακρίεσθαι. καὶ ὡς οὕτως
ὁ δουγμὸς πᾶσι φεικόμενος ἀνακρίεσθαι
μὴ τῶν ἀποτελέσας.

						desb.
α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'

Τούτω δ' ἔτι Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ
Ερкулίου ἀφασίας τῷ βασιλείῳ ἀπὸ τῆς ἰδιω-
τικῆς ἀναλαβόντες γῆμα. καὶ Διοκλητιανὸς μὲν καὶ
Σάλωνα τῆς Δαλματίας πλὴν αὐτῶν πόλιν ἰδιω-
τεύον, βίον. Ερкулίου δὲ ὁ Μαξιμιανὸς ἐν Λυ-
καονίᾳ, πρὸ τῆς ἑβδόμης ἐπὶ τῆς αἰσῆς ἀφασίζον.

At it : verum auro, margaritis, & pretio-
fis lapidibus calceamentum adornavit.
Constantinum autem Constantij filium in
Oriente & Palæstina tunc temporis com-
morantem, & de Christiana fide bene
sentientem, & tum animi præstantia, tum
corporis robore, tum denique ad omnem
honestam disciplinam propensione in dies
incrementa fumentem cernens Galerius
Maximianus, cum tyrannidis & impij pro-
phanique idolorum cultus eversorem fu-
turum vaticiniis accepisset, dolis eum in-
terficere meditabatur. Ille detectis infi-
diis, quæ fuit Dei providentia, Davidis
exemplo fuga salutem parat, & ad pa-
trem, servatori Christo debitis grati-
bus persolutis sospes & incolumis regre-
ditur.

	18	6	2	6	8	5
--	----	---	---	---	---	---

Hoc anno Theoteco præstigiatori
morem gessit Galerius Maximianus ut
dæmonibus sacra faceret, & oracula re-
portaret : Antrumque subiens Theotec-
nus, ut in Christianos persecutionem ex-
citaret oraculum retulit. Idem Servatoris
monita confinxit, & in eius iniuriarum spar-
sim disseminavit : & ut fidei nostræ mys-
terium facilius deridendum proponeret,
ludimagistros ea pucros docere, edixit.

		Persec. rex Sa- pores annis 70.				
19	1	3	7	9	6	

Hoc anno ut Christi Ecclesiæ subuer-
terentur, sacrique libri traderentur igni
Imperiali sancitum est edicto. Sacerdotes
quoque & omnes Christianos tormentis
applicandos, & ut victimas idolis offer-
rent, cogendos. Horrenda præ omni-
bus, quæque Martyres innumeros conse-
cravit, extitit hæc persecutio.

						Antio- chie Episco- pus Philo- genes an. 10.
20	2	4	8	10	1	

Hoc anno Diocletianus & Maximia-
nus Hercules ex animi væcordia, priuato
habitu resumpto, depofuerunt Imperium.
Et Diocletianus quidem Salonæ patria
civitate Dalmatiæ priuatus agit. Hercu-
lius autem Maximianus ducta prius Ro-
mæ triumphantium more victoriæ pom-

pa, qua curruum copia, vxores, liberi, sorores Narsem captiuum præcedebant, parem viuendi modum in Lycaonia elegit. Seiuncti deinceps ab inuicem victitabant solitarij constitutis vice sua Imperatoribus, Orientis quidem Galerio Maximiano, Occidentis vero Constantio; qui modica Imperij sorte contentus, plurima mansuetudine morumque probitate præcelluit. Nulla ei de ærario cura: quinimo thesauri loco subditos habere maluit. Adeo pecuniarum a possessione sibi temperabat, vt dies festos ludis exhibitis frequenter celebraret, & magnam amicorum partem cum honore conuiujs exciperet. A Gallis morum asperitatem in Diocletiano, & in Maximiano cædium consuetudinem, (quibus malis per eum sunt erepti) condemnantibus præcipuo amore colebatur. Anno Imperij vndecimo vita fungitur in Britannia. Adhuc superstes in totius populi conspectu, circumstantibus etiam reliquis eius filiis, eodem nimirum patre cum Constantino natis, Constantio, dico, & Anaballino, qui & Dalmatius, Theodora matre Herculij filia genitis, Constantinum primogenitum declarauit Imperatorem. Hic enim Constantinus Helenæ prioris Constantij vxoris partus exitit. Eorum pater Constantius nepos Claudij Imperatoris ex filia: Galerius, filia Valeria ducta, Diocletiani gener fuit. Ea tempestate Galerius Maximianus in Italiam profectus, Cæsares duos creauit: & proprium quidem filium Maximinum Orienti præfecit, Seuerum autem Italiz: Romæ milites Maxentium Maximiani Herculij nuper Imperatoris filium salutauerunt principem. Vnde Herculus in spem cupiditatemque recipiendi rursus Imperij erectus, proprium filium Maxentium potestate exuere molitus est: & paribus dolis, vt Constantium generum interficeret, animum adhibuit. Verum a noxa filio inferenda depulsus est a militibus: a funestis autem in generum conatibus, a Fausta filia denunciatus præpeditur, & ob praua facinora necatur. Eusebius Cæsariensis refert, Diocletianum mentis morbo laborantem vna cum Herculo, depositis Imperij insignibus, priuatam vitam resumpsisse: & hunc quidem laqueo commutasse vitam, Diocletianum vero diuturno languore consumptum penitus emarcuisse. Gelasius eiusdem Cæsareæ Antistes narrat: eos abdicati Imperij pœnitentes, & regressum ad illud molitos, publico Senatus decreto interfectos. Illis igitur e medio sublati, tum Constantio, cuius fides & religio Christiana fuit, defuncto, Constantinus Augustus & Maximianus Galerius, vt a nobis præmissum, obtinuerunt Imperium.

Α πομπῇ, ὃς ἡ παρεπομπὴν μὲν Νάρσεως τὸν ὀχημάτων δὲ πλῆθος, καὶ αἱ τοῦ γυναικὸς, καὶ παῖδες, καὶ ἀδελφαί· μὲν τῶν δὲ αἰσχυρῶς διήγον ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ ἀσπόμεναι αὐτ' αὐτῶν βασιλίδιν, τῆς μὲν εἰσὶν Γαλλίαν Μαξιμιανόν, τῆς δὲ Εὐαγγελίαν Κωνσταντίνον, ὅς ὀλίγον μὲν τὸν χρόνον ἀποκρίμενος, λίαν δὲ ἡμερῶν ἀγαθὸς τὸν ἔσπιν, καὶ ὁδὸν αὐτῶν πρὸς τὸν Ἰαμεινόντα δάξεν· μᾶλλον δὲ τοῖς Ἰσταντικοῖς ἀποταρξέειν ἐξέδουλεν, καὶ Ἰσοδότῳ μὲν ἐξέχευεν τῆς ἐπὶ χειμῶντων κτήσιν, ὥστε καὶ πτωχὸν οὖν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, καὶ πολλοὶ τῶν φίλων συμποσίοις ἡμῶν· ἡρατῶν πόλιν πρὸς τὴν Γαλλίαν δὲ πικρὸν τῷ Διοκλητιανῷ καὶ τῷ Φορκῶν τῷ Μαξιμιανῷ συκρινόντων, ἀν' ἀπηνάγησθαι δὲ αὐτῶν. Ἐπὶ τὴν αὐτὴν Βρετανίαν βασιλεύσας ἐτι τοῖς ἀναγνώσας αὐτ' αὐτῶν βασιλέα Κωνσταντίνον τὸν πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ πόλιν τῆς ἑαυτοῦ, ἀφείκων τῇ λοιπῇ αὐτῶν παίδων τῶν ὁμοπατερίων Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνου Φημῆ, καὶ Αναβαλλίνου, τῶν καὶ Δαλματίου, ἡμερῶν τῶν ἐκ Θεοδώρας θυγατρὸς Εὐκρυλίου. ὁ δὲ Κωνσταντίνος ἐξ ἑλπίος μὲν τῆς πατρὸς γυναικὸς Κωνσταντίνου, ὁ δὲ Κωνσταντίνος ὁ τοῦ πατρὸς θυγατρίδος μὲν Κλαυδίου τῆς βασιλέως. Γαλλίαν δὲ γαμβρὸς Διοκλητιανῷ μὲν ἐπὶ θυγατρὶ Βαλερίᾳ. ὅτε Γαλλίος Μαξιμιανὸς ἐπὶ Ἰταλίαν ἐλθὼν, ἐχρηστέοντο Καίσαρας δύο· καὶ ἐπὶ τῶν μὲν ἰδίων καὶ Μαξιμιανὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ, Σεβήρῳ δὲ καὶ τὴν Ἰταλίαν. οἱ δὲ ἐν Ρώμῃ γραπταὶ ἀναγνώσας Μαξιμῶν τὸν καὶ Μαξιμιανὸν τῶν Εὐκρυλίου τῆς βασιλέως. ὅταν ὁ Εὐκρυλίου εἰς ἐπιθυμίας πάλιν τῆς βασιλείας ἀφίκεται, ἐπεχείρησε μὲν ἀποδύσαι τὸν ἰδίον καὶ Μαξιμῶν. ἐπεχείρησε δὲ ἄλλῃ τῇ γαμβρῷ Κωνσταντίνου αἰελεῖν. ἄλλῃ τῆς μὲν πρὸς τὸν καὶ ἐπὶ ἀφίκεται ὑπὸ τῆς γραπτῶν ἀπηνάγη. ἐκ δὲ τῆς καὶ τῇ γαμβρῷ, ὑπὸ Φαύσης τῆς θυγατρὸς καὶ ἀμνηστικῆς, αἰσχυρῶς κακῶς παρῆλθε. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καίσαρ δὲ φησὶ· Διοκλητιανὸς πρὸς τὸν γαμβρὸν, καὶ σὺν τῇ Εὐκρυλίᾳ τὴν βασιλείαν ἀποκρίμενος ἰδιωτικὴν βίον ἀπέλαβε. καὶ ὁ μὲν ἀφ' ὧν τὸν βίον μετέλλαξε, Διοκλητιανὸς δὲ νόστον μακρὴν διαπρωμῶντος ἐμμενῶν. Γελάσιος δὲ ὁ Καίσαρ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς φησὶ· ὅτι μετὰ μελητήντες, καὶ πάλιν βασιλεύσας ἡλίσσονται, ἡφ' ὧν κοινῇ τῆς συκλήτης αἰσχυρῶνται. τοῦτων οὖν ἐκ μέσου ἡμερῶν, καὶ τῶν Χριστιανῶν φρενὸς Κωνσταντίνου τελευτήσας, τὴν βασιλείαν, ὡς παρῆλθε, κατέχει Κωνσταντίνος ὁ Σεβαστὸς, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλίος.

Κωνσταντ. 1797.	Ρωμα. βασιλεὺς Κωνσταντίνος 1797.	Γαλλίαν βασιλεὺς Σαυρὸς 1797.	Βούρβαν βασιλεὺς Σιλβανός 1797.	Ερμεν. βασιλεὺς Ζαβδάς 1797.	Αλεξ. βασιλεὺς Σεργίος 1797.	Αρμεν. βασιλεὺς Φιλίππος 1797.
Α	1	3	5	9	11.	1

Τούτω πρὸ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ ῥήτορας καὶ Χριστιανικώτατος Ρωμαίων βασιλεὺς ἐν Γαλιλίας καὶ Βρετανία. καὶ τὸν αὐτὸν αὖν χρόνον τίσ-
 σαι οἱ τοὶ συνεβασιλεύοντες αὐτοῦ, Μαξιμιανὸς ὁ
 Γαλλίαν καὶ δυοὶ Καίσαρες Σαυρὸς καὶ Μαξι-
 μινὸς ὁ Γαλλίαν καὶ Μαξιμίνου υἱὸς καὶ Ερ-
 κυλίον ἐν Ρώμῃ καὶ τὸν ἑταίρω τῶν ἀναγερ-
 θέντων βασιλεῖς. οἱ δὲ ἄλλοι οὐκ ἔχοντες ἀστυ-
 νονεῖς καὶ καὶ Χριστιανὸν διωγμὸν. Μαξιμίνος δὲ
 ὁ τυραννὸς τῆς Ρώμης αὐτῶν βασιλεύων πομπή-
 να εἰργάζετο κακὰ, μαχίας τῶν ἐν τέλει γενο-
 μένων φόνους καὶ ἀρπαγαί, καὶ ὅσα βίαιαι ὁμοία. καὶ
 δὲ πάλιν αὐτοῦ Μαξιμίνος χρίσας διωκτέ-
 τας κακὰ, δύο καὶ τρεῖς αὐτοῦ καὶ δύο
 κληρονομήσαν, καὶ τὸ καὶ τῶν Χριστιανῶν πόλε-
 μων, διωγμὸν ἀναρρίπτονταν. ὅτε καὶ Λικίνιος
 Καίσαρ Ρωμαῖοι ἀνηγέρσαντο, καὶ οὐκ ἔχοντες
 Κωνσταντίνου γαμβρὸς αὐτῶν ὄντι εἰς ἀδελφὸν
 Κωνσταντίνου, καὶ ὑποκρίνοντο ἰουδαῖος πρὸς
 καὶ ἡμᾶς βίαιος, Σαυρὸς διὰ τὴν τελευ-
 τήσαντος.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Αλεξανδρείας
 ἑπίσκοπος ἐν φυλακῇ καὶ ἀρῶν παρὰ γα-
 ρι Μαξιμιανὸς τῶν Γαλλίαν καὶ Μαξιμίνου
 καὶ υἱὸς αὐτοῦ καὶ καφαλίω ἀποτμήσας, ἐν δὲ
 ἐμὴν τύραννον. ὅστις τὸν ἄρτον ἀφαιρῶν ὄντα τῆς αὐτοῦ
 ἐκκλησίας ἀκοινοῦντων ἐποίησεν. ὅστις γενοὺς κα-
 καδίζου αἰρέσεως παρὰ τῆς, πολλοὶ τῆς βί-
 βίας ἀπέστησαν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τούτων τῶν
 τυραννῶν τὸν καὶ Χριστὸν μὴ τυραννῶν ἐφάρων
 ἀνιδέοντες, ὡς εἰς Φιλίππος ἑπίσκοπος Θμοῦσας
 τῆς Αἰγύπτου, ὁ Πνιδίος καὶ Νήλος ἑπίσκοποι
 τῆς Αἰγύπτου, Αἰθίως ἑπίσκοπος Νικημειδίας,
 Τυραννίος ἑπίσκοπος Τύρου, Σιλβανὸς ἑπί-
 σκοπος Εμεσῆς, καὶ Σιλβανὸς ἑπίσκοπος Γα-
 λίας, Λουκιανὸς πρεσβύτερος Αντιόχειας, Ζη-
 νόβιος ἑπίσκοπος Σιδῶνος, Πάμφιλος πρεσβύ-
 τερς Καίσαρας, καὶ ἄλλοι ἀναριθμήτοι. οὗτοι
 ὁ Γαλλίαν Μαξιμιανὸς γενομένης αὐτοῦ
 ἐν τούτῳ, ὡς οὗτοι καὶ αὐτὸν τελοῦντες με-
 λετῶν ποδὲς καὶ οὐκ ἔχοντες ἰδίαν γαμῆλα. ἐκτε-
 τικῶς τῶν τῶν πολλῶν δαγμόνων ἀπάτη, ὡς μὴ
 αὐτοῦ καὶ ἑνὸς ἀδελφῶν αὐτοῦ μαρτύρια. οὗτοι πα-
 νολεθρίαν Χριστιανῶν ἡμέραν παρὰ τῶν, οὐ
 ἔχοντες ἀφ' ὧν αὐτῶν ἀσπάζονται, ὅσοι ἀφ' ὧν πάλιν

Theophanis Chron.

Hoc anno in Galliis & Britannia facer-
 rimus & Christianissimus Romanorum Im-
 perator Constantinus regnavit: cum eo-
 dem tempore quatuor isti cum illo eius-
 dem forent Imperij collegæ, Maximia-
 nus Galerius cum duobus Cæsaribus Se-
 uero & Maximino Galerij filio, atque
 etiam Maxentio Herculij filio, qui Ro-
 mæ a militibus Imperator fuerat renun-
 ciatus. Isti quis alter alterum in Christia-
 nis crudelius persequendis vinceret, ad
 inuicem contendebant. Maxentius autem
 tyrannus quibusvis pessundatis legibus Ro-
 mæ imperans flagitiosa quæque patrauit
 facinora, nobilium forminarum adulte-
 ria, cædes, bonorum direptiones, &
 quotquot scelera his similia. Peiora per
 Orientem Maximinus exequabatur: dua-
 bus exitiosis pestibus Orientem Occiden-
 temque inter se partientibus, & bellum
 aduersus Christianos, persecutionem ni-
 mirum vbique suscitantibus. Tunc tem-
 poris Romani gratiam Constantino repo-
 situri Licinium ob sororem Constantiam
 in coniugem acceptam eius Leuirum Cæ-
 sarem appellauere, Seuero videlicet mor-
 tuo, familiarem nobis pietatem dolose si-
 mulantem.

Eodem etiam anno Petrus Alexandriæ
 Episcopus carcere detentus, Maximiani
 Galerij & Maximini eius filij mandato
 capite truncatus gloriosum subiit marty-
 rium. Hic Arius, dum Diaconi vices ad-
 huc ageret, Ecclesiæ communione fecit
 extorrem: qui postmodum sectæ
 antesignanus factus, plurimos a vera reli-
 gione auertit. Sub iisdem tyrannis alij
 plerique martyrij corona sunt redimti,
 quorum in numero recensentur Phileas
 Thmucos Episcopus, Peleus, & Nilus
 Ægyptiaci præfules, Anthimus Nicome-
 diæ, Tyrannion Tyri, Syluanus Emesæ,
 alter Syluanus Gazæ Antistites, Lucianus
 Antiochenis Presbyter, Zenobius Sido-
 nis Episcopus, Pamphilus Cæsareæ Pre-
 sbyter, & innumeri alij. Galerius iste Ma-
 ximinus insano penitus & effræni mulie-
 rum amore æstuabat, adeo ut eius pote-
 stati subditi, ubi proprias coniuges occul-
 tarent, anxie meditarentur: alioquin fal-
 lacium demonum fraudibus tantopere de-
 uinctus, ut absque oraculi præstigijs ne
 cibum quidem vellet delibare. Idem non
 adeo religionis impiæ cultu quam bono-
 rum rapiendorum cupidine motus, de-

B

ἐπιγραφῶν ἐν τούτῳ νικᾷ. ὅππας δὲ αὐτοῦ ὁ κύριος εἶπεν ἐν ὄραματι τῆς νυκτός· χρῆσαι δὲ δαδύνῃ σοι, καὶ νικᾷ. ὅτε σήμερον, ἐκείλῃσιν περὶ αὐτοῦ ἐπὶ πολέμῳ. Ἐ συμβολῆς γενομένης ἡ τῆς θυσίας οἱ ἀπὸ τὸν Μαξέντιον, ὃν οἱ πλείους ἀπεργάζοντο. Μαξέντιος δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς φθίβαν, τῆς γεφύρας θείας διωάμεν διαρρήγαιος ἐν τῷ ποταμῷ καταπνίγεται, ὡς πάλαι Φαραὼ περὶ τῆς, ὡς πληρωθῆναι τὸν ποταμὸν ἵππων σὺν ἀναβάταις πεπνιγμένοις. οἱ δὲ πολῖται τῆς Ρώμης, ὡς ἀγνοοῦντες αὐτὸν ἀφαιρῶνται εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, λυτρωθέντες τῆς τῆς πονηροῦ Μαξεντίου τυραννίδος ἢ πόλιν τιφιδωσάντες εἰσεδέξαντο μὲν χρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον σὺν τῷ νικητοῦ ἐπιβὰς σωτῆρα αὐτὸν ἀνθυφηνόμους.

Κωνσταντῖνος	Ρωμαῖοι	Περσῶν	Ρωμαῖοι	Βυζαντινοί	Ιεροσολιμίται	Αλεξάνδρινοι	Αντιόχειοι
Κωνσταντῖνος	Κωνσταντῖνος	Σαβῶ	Σιλῶ	Μηρό	Ερμῶ	Ξανθῶ	Παυλῶ
αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν

Τούτῳ δὲ ἔπειθετο πρὸς Ρώμην Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβὴς πρὸς πάντων τὰ λείψανα τῶν ἁγίων μάρτυρων ἐκείλῃσιν συλλεγμένα ὅσα ἔστιν ἐκείλῃσιν. καὶ ἡσυχία οἱ Ρωμαῖοι ἄγοντες ἐπιτήκειον ἐορτὴν ἡμέρας πέντε, καὶ τὸν ζωοποιὸν σήμερον ἐπὶ ἡμέρας ἐπὶ, καὶ Κωνσταντῖνον τὸν νικητὴν μεγαλυνόντες.

8	10	12	3	7	6	3
9	11	13	4	8	7	4

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Μαξιμιανὸς ὁ υἱὸς Γαλλερίου ἐπισημαίνοντες, καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐπισημαίνοντες, ἀφαιρῶντες τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀφαιρῶντες ὁ Μαξιμιανὸς Γαλλερίου ὁ υἱὸς πατὴρ, ὃν ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ερμούλου ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Κωνσταντῖνου τῆς διωάμεν τῆς σαρκοῦ καταπνίγη, φοβηθεὶς, τὸν καὶ τῆς Χριστιανῶν ἀπὸ διωγμοῦ.

10	12	14	5	9	8	5
----	----	----	---	---	---	---

Τούτῳ δὲ ἔπειθετο Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Γαλλερίου ἐπισημαίνοντες, καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐπισημαίνοντες, ἀφαιρῶντες τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀφαιρῶντες ὁ Μαξιμιανὸς Γαλλερίου ὁ υἱὸς πατὴρ, ὃν ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ερμούλου ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Κωνσταντῖνου τῆς διωάμεν τῆς σαρκοῦ καταπνίγη, φοβηθεὶς, τὸν καὶ τῆς Χριστιανῶν ἀπὸ διωγμοῦ.

Theophanis Chron.

A inscriptione: IN HOC VINCE. Tum in nocturna visione astant ei Dominus, inquit: Vtere ostenso tibi signo: & vince. Aurea tum cruce, quæ in hanc usque diem superest, in promptu confecta, eam exercitui præferri, & in conflictu iussit se præcedere. Initio igitur certamine, victi sunt qui sub Maxentio militabant, & eorum plurimi trucidati. Maxentius fuga cum reliquis arrepta, ponte diuina virtute disrupto, flumine submergitur non secus ac Pharaon cum toto exercitu, ita ut tam equis quam sessoribus fluminis alueus repletur. Romani demum victorem Constantinum, ceu ad ferendam ipsis opem expectitum Seruatorem, populique liberatorem acclamatum, vrbe coronata, communique tripudio exultante, improbi Maxentij tyrannide redempti cum cruce victoriarum largitrice triumphantem exceperunt.

Rom. Imp. Constantinus	Perf. rex Sapores	Rom. Imp. Constantinus	Byz. Ep. Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-
Constantinus	Sapores	Constantinus	Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-
Constantinus	Sapores	Constantinus	Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-
Constantinus	Sapores	Constantinus	Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-
Constantinus	Sapores	Constantinus	Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-
Constantinus	Sapores	Constantinus	Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-
Constantinus	Sapores	Constantinus	Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-
Constantinus	Sapores	Constantinus	Me-tro-ph. mon	Hier. Ep. Hier-mon	Ale. Ep. Alexan-	An-tioch. Ep. Paul-

Hoc anno diuino fretus auxilio Constantinus collectas sanctorum Martyrum reliquias sacræ sepulturæ mandari iussit. Romani vero festis ob partam victoriam institutis, per dies septem continuos Deum viralemque crucem debitis prosequabantur honoribus, victoremque Constantinum summis laudibus extollebant.

8	10	12	3	7	6	3
9	11	13	4	8	7	4

Hoc anno Maximinus Galerij filius, cum aliorum fines inuaderet, & integrum sibi arrogare vellet Imperium, vitam deinde turpiter amisit in Cilicia. Maximianus vero Galerius eius pater Maxentium Herculi filium a Constantino virtute crucis victum cum didicisset, nuncio territus accensam in Christianos persecutionem remisit.

10	12	14	5	9	8	5
----	----	----	---	---	---	---

Hoc anno sacratissimus Constantinus diuino religionis zelo motus in Maximinum Galerium Orientis partes moderantem bellum, opem ferente Licinio suscepit. Ille vero ingentes copias contra in aciem educens, manus cum eis conferuit. Fidebat Maximinus dæmonum oraculis, & magorum præstigiis: viuifica crux ex aduerso magno Constantino præibat. Sub

primo conflictu versus in fugam tyrannus, A magna exercitus eius parte caesa, exiit Imperatoris vestem & insignia; militari- que habitu sumpto, cum paucis sibi beneuolis e vico in vicum fugitiuus vagaba- tur; Idolorumque sacerdotibus & diuinis congregatis, vocatis etiam cunctis in arte magica celebrioribus ac varibus, cunctos velut seductores mactauit.

τῇ προσβολῇ κατεπίεσε ὁ τύραννος αὐτὸν ἐκ πλήρης καὶ στρατοῦ καὶ βασιλικῶν ἐσθῆτων ἀπέθε- πε, καὶ στρατιωτικὸν περιέθηκεν ὄχημα μετ' ὀλί- γων διουσιάνων τε ἀλφιδραῖς, ἀπὸ κώμῳ εἰς κώμῳ ὤχετο, καὶ τοῖς ἱεροῖς τῶν εἰδύλων καὶ μαγί- ταις ἀφ' ὧν ἔμελλεν ἐκδοκίμασθαι ἐπὶ μαγίᾳ καὶ προσφύτας αὐτὸν ὡς ἀπατεώνας κατέστραξεν.

					Hie- roso- lym. Ep. 12. Ma- carius annis 20.	An- tio- chiz Episc. 13. Eu- sta- thius an. 18.
	11	13	15	6	1	9

					Ιερο- σολ. ἐπισκ. 12. Μα- κάριος ἐπ. 20.	Αντι- οχίας ἐπισκ. 13. Εὐστα- θίου ἐ- π. 18.
	11	13	15	6	1	9

Hoc anno Galerium Maximianum vi- uum iam iam in piissimi Constantini ma- nus casurum diuina praeueniens ira occu- pauit. Ardor enim in mediis eius visceri- bus & ossium medullis accensus cum into- lerabili dolore & obstructo anhelitu cer- num in terram deiecit; adeo ut ambo eius oculi exilirent e capite, & lumine priuatum desererent impium. Carnes au- tem eius immodica illa inflammatione putrescentes defluebant ossibus, atque ita totus iam in saniem & tabum resolu- tus infensam Deo animam euomuit.

Τούτῳ τῷ ἔτει μέλλοντα τὸν διωκόμενον Κωνσταντῖνον ζῶντα χειροθετῶν τὸν Γαλλίειον Μαξιμιανόν, προσλαβόμενα τὰ αὐτῶν κατέλαβε τὸ πῦρ. φλόξ γὰρ ἐκ μέσου τῶν σπλάχνων καὶ μυε- λων αὐτοῦ ἀναφύσσει, μετ' ὀδυμῆς αὐτοῦ πύσου σπρωπὴ κατ' ἐδάφους ἀδεδυμένοντα διέητο ὡς ἀμφοτέρω πα ὄμματα ἐκπηδήσας, καὶ τυ- φλὸν καὶ ἀλγυπὴν τὸν αἰσίοτον. αἱ δὲ Ἑλληνες αὐτὸν συναπαύσαντες ἀμέτρητον ἀκαούσιν τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέπι- πνον καὶ οὕτως καὶ σταθερῶς ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς ζω- C μῆτον ψυχῆς.

	12	14	16	7	2	10	2
--	----	----	----	---	---	----	---

	12	14	16	7	2	10	2
--	----	----	----	---	---	----	---

Hoc anno Licinio armorum socio, & religionem Christianam dolose simulanti sacratissimus Constantinus Romanorum ditionis partem administrandam assigna- uit: eodemque Imperij collega renuncia- to, ne quid mali aduersus Christianos molirerur, fidem exegit & pacta. Ab hoc tem- pore tyrannorum aduersum nos Dei gratia cessauit persecutio.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λικινίῳ συμμαχούσῃ τῇ τῆς Κωνσταντίνου καὶ ἀποκρινομένη διληρώς τὸν Χριστιανισμόν, καὶ ἀφορέσας μείζονα τῆς Ρωμαίων γῆς ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτὸν βασιλεῖα, ἀ- παρτήσας αὐτὸν σιωπῆς καὶ μὴδὲν κατ' ἑκείνους Χριστιανὸν ἀποδέχῃ καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν τῶν τῶν κατὰ τὴν ἡμέρην χάριτι Θεοῦ πέπαυσεν διωγμὸς.

Rom. Im- perat. Con- stan- tinus annis 32.	Persa- rum rex Sapo- resan- nis 70.	Roma- nus Episc. Sylve- ster annis 18.	Byza- nus Episc. Me- tro- phas- ius annis 10.	Hie- roso- lym. Episc. Ma- carius annis 20.	Ale- xand. Episc. Ale- xan- der annis 11.	Antio- chiz Episc. Eusta- thius annis 18.
13	15	17	8	3	11	3
14	16	18	9	4	12	4

Rom. Im- perat. Con- stan- tinus annis 32.	Persa- rum rex Sapo- resan- nis 70.	Roma- nus Episc. Sylve- ster annis 18.	Byza- nus Episc. Me- tro- phas- ius annis 10.	Hie- roso- lym. Episc. Ma- carius annis 20.	Ale- xand. Episc. Ale- xan- der annis 11.	Antio- chiz Episc. Eusta- thius annis 18.
13	15	17	8	3	11	3
14	16	18	9	4	12	4

Hoc anno magnus Constantinus Ro- manae ditionis compos factus, & solus Imperio potitus, curam omnem ad dis- ponendas res diuinas conuertit, Ecclesias construens, ipsasque ex publico censu li- beraliter largeque ditans. Hic ad leges addidit, Crispo eius filio vna cum eo san- ciente, primum, Idolorum templa viris

Τούτῳ ἔτει ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κρατή- σας Ρωμαίων γῆς, μονοκράτωρ ἡγεμόνος, πᾶσαν εἰς τὴν αὐτὴν μετέβαλε φροντίδα, ἐκκλησίας ἀνα- γείρων, καὶ φιλοτιμίας αὐτὰς πλουσιῶν ἐκ τῆς δη- μασίου λῶρου. Ἐπὶ αὐτοῦ τὸν νόμον ἔγραψεν περὶ τῶν τοῖς εἰδύλων καὶ ἀποδέχονται τοῖς Χρι- στῶ ἀφιερωμένοις· συνεμνηστέται δὲ αὐτοῦ ὁ Κρί-

απος ο υιος αυτου. δδ' τερον δε Χρειατοις μὲν
 νους γρατεῖν εἶναι, τε καὶ γραπτεῖν
 ἔργον. τοῖς δὲ ὑπάρχουσιν τῇ εἰδωλοκρατεῖα
 κεφαλικῶς τιμωρεῖσθαι. τρίτον τῶν παλαιῶν
 δύο ἐβδωμάδας ἀπερχόμενους τελεῖν πέντε παρὰ
 τῆς αἰσαλάσεως, καὶ πέντε μετὰ αὐτῶν. τούτων οὖ-
 τως ἐχόντων, εἰρήνη βασιλεῖα ἐγαλῶν κατέ-
 ρχε πέντε οἰκουμένην, καὶ ἀγαλλίας τοῖς πιστοῖς,
 παρσφρεχόντων ὡς ἡμέραν πόντων τῷ ἐθνῶν
 τῇ πίστι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισμῶν, καὶ τὰ
 πατρίδα εἰδωλα συνθραπτόντων. τὸν δὲ πῆχυν
 τῆς αἰσαλάσεως τὴν καὶ πέντε Αἴγυπτον ποταμὸν
 τῷ Νείλῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνομοτίκουν ἀνα-
 φέρεσθαι, καὶ οὕτως ἐν τῷ Σαλαπίῳ, ὡς εἴ-
 ηστο τοῖς Ἕλλησι. Λικίνιος δὲ παρὰ τῷ τελείῳ
 μετῴναι εἰς Ἀντιόχῃαν ἐλθὼν Θεότικον γέ-
 νηται καὶ τοῖς συνῶν αἰσὶ μὲν πολλὰς βασάνους
 ἀπέειλε.

		α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'
--	--	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ δὲ ἔπει Λικίνιος ἤρξατο καὶ Χρεια-
 ναὶν διωγμὸν κοινῶν. καὶ παρὰ τὸν μὲν τοῖς ἐν τῷ
 παλαιῷ Χρειατοῖς ἐδίδωκε λήθην λαβὼν τῆς
 τῷ παρὰ αὐτῷ τυραννικῆς κατωρέσεως, καὶ τῷ
 παρὰ τῷ μέγα Κωνσταντίνῳ συνθηκῶν. γενο-
 μενῶν δὲ καὶ ἀδικῶν καὶ φονδίων Χρεια-
 τοῖς οὕτως ἐπαύετο. τούτῳ δὲ γενομένων οὖ
 θεῖος Κωνσταντῖνος κελύουσιν ἀποστείλας τῆς μα-
 νίας οὕτως ἐπέσειν. οὗτος καὶ Βασιλεῖα τὸν ἐπίσκο-
 πον Ἀμασίας, καὶ ὡς τινες φασὶ, καὶ τοῖς πε-
 σαρχέοντα μὲν τυραννῶν, καὶ ἄλλοις πολλοῖς δὲ
 βασάνων τελέωσθαι ἐπέσειν.

					Βυζαν- τινῶν ἀντι- στ. ἀντι- στ. ἀντι- στ. ἀντι- στ.					
		α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'

Τούτῳ τῷ ἔπει ὁ Ἀριος τῆς μαρίας ἐπώνυ-
 μος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πέντε αὐτῷ αἰρεσιν ἐπ' ἐκ-
 κλησίας ἐφάμερσε, ἐν ὅσῳ εἰργάζετο, συν-
 εργῶντος αὐτῷ τῷ ποιητοῦ, μὴ φέροντος βλέ-
 πειν πέντε εἰρήνῃ τῆς ἐκκλησίας. ἐγέρθη δὲ ση-
 σμὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαβρότατος, ὥστε πλείον
 οἰκίας πολλὰς, καὶ λαὸν πολὺν ὀλεσθαι.

		α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'
--	--	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ δὲ ἔπει μετὰ τὸν μέγα Κωνσταντῖνον
 πέντε τῷ Ἀρείῳ κίνησιν σφόδρα λυπηθεῖς, ἔγρα-
 ψεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀρείῳ κληνὸν ἐπιστολὴν, συμ-

Christo consecratis addicenda : secun-
 dum, solos Christianos in militiam ascri-
 bendos, ipsosque gentibus & exercitibus
 imperare : qui peristerent in idolorum cul-
 tu capite mulctarentur : Tertium, duas
 Paschales hebdomadas, tum quæ resur-
 rectionem præcederet, tum quæ seque-
 retur, ab omni opere feruari. His ita dis-
 positis, profunda pax & iucunda tran-
 quillitas, gentibus cunctis in dies ad Chri-
 sti fidem studiose accedentibus, & bap-
 tismo lustratis, & patria confringentibus
 simulachra, vniuersum orbem occupauit.
 Mensuram quoque exundantis Nili, qui
 fluuius est in Ægypto, & aquæ eius in-
 crementorum, non iam amplius in Sera-
 pidos fanum, prout Ethnicis pridem mo-
 re receptum, sed in Ecclesiam inferri fan-
 xit. Licinius autem antequam insaniret pe-
 nitus, Antiochiam adueniens, Theore-
 cnum præstigiatores vna cum sociis post
 multos cruciatus interemit.

		15	17	19	10	5	13	5
--	--	----	----	----	----	---	----	---

Hoc anno persecutionem aduersus
 Christianos mouere cepit Licinius. Ec
 primo quidem præcedentium tyrannorum
 necis immemor, fœderis quoque cum
 magno Constantino initi oblitus, Chri-
 stianos omnes palatio expulit. Circa in-
 fanos mulierum amores, tum scelera, &
 Christianorum cædes assidue versabatur:
 nec litteris magni Constantini iussus ab
 hacce vœcordia desisteret, morem gessit.
 Hic Basileum Amasæ Episcopum, & vt
 quidam ferunt, quadraginta Martyres, &
 plurimos alios tormentis consummari man-
 dauit.

					Byzā- tia E- pisc. Ale- xan- der annis 21.					
		16	18	20	1	6	14	6		

Hoc anno Arius ab infania nomen ade-
 ptus, in publico Ecclesiæ conuentu ex-
 cogitatam a se hæresim prædicauit: & opi-
 tulante maligno spiritu perpetuo pacis
 Ecclesiasticæ aduersario, schismatis au-
 thorem se præbuit. Horrendus autem ter-
 ræ motus Alexandriæ contigit, quo ple-
 raque diruta ædificia, & innumera popu-
 li multitudo periit.

		17	19	21	2	7	15	7
--	--	----	----	----	---	---	----	---

Hoc anno magnus Constantinus cum
 Arii motum rescuisset, & ægre ferret,
 ad Alexandrum & Arium, vt malignum

omnem dissidij motum dissoluerent, & pacem inter se agerent, communem epistolam dedit. Sed & eiusdem Arij causa Hosium Cordubensem Episcopum misit Alexandriam, & mox in Orientem, ad antiquam Orientalium consuetudinem, qua Iudaico vicini ritui Pascha celebrabant, emendandam. Vtraque tamen re infecta, reuersus est.

Hoc eodem anno magnus Constantinus filium Constantem declarauit Cæsarem, & in Galliam misit.

| 18 | 20 | 22 | 3 | 8 | 16 | 8 |

Hoc anno, vt nonnulli referunt, magnus Constantinus cum Crispo filio Romæ a Syluestro baptizatus est: prout ad hanc vsque diem veteris Romæ incolæ Baptisterium eius seruant, in testimonium & fidem post tyrannorum necem cum a Syluestro Romæ fuisse baptizatum: alij in Oriente, Nicomediæ videlicet, ab Eusebio Nicomediæ Præsule, Arianæ partis fautore, circa mortis tempus baptismo lustratum asserunt: quo loco eundem obdormisse contigit. Differerebat enim, vt aiunt, Iordanis fluente se tingendum sperans. Mihi fane tanquam pro vero compertum est eum a Syluestro Romæ baptizatum: perindeque Constitutiones ad Militiadem eius nomine vulgatas ab Arianis confectas apud me indubium. Hinc vel suum facere student, vel certe piissimum Imperatorem infamare conantur, absque baptismate eum decessisse declarantes, quod absurdum est, & a vero alienum. Nondum enim lustratus si Nicænæ interfuisset Synodo, fane neque diuinorum mysteriorum, neque precum a sanctis Patribus factarum extitisset particeps: id vero dicere, nedum sentire iniquissimum est. Alij vero Ariani & Ethnici, velut spurium calumniantur magnum Constantinum: at mentiuntur & ipsi, regia siquidem est eius familia, & ante Diocletianum nobilis. Pater quippe Constantius Claudij Imperatoris nepos extitit, & ex priore

Κωνσταντίνου. καὶ μηδεὶς θαυμάζειται, εἰ περὶ τῆ βαπτίσματος ἐγγλωτίζοντες δύο ἀδελφὰς ἐγνη-
μον ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός.

Βουλῶν καὶ αὐτὸς τὴν πομπὴν κίνησιν, καὶ εἰρωδύσαι εἰς Ἀλλήλους. ἀπέστειλε δὲ καὶ Οσίου τὸν ἑπίσκοπον Κοδρουῖνης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς Ἀρείου, καὶ ἐν τῇ αἰατολῇ ἐφορῶσάμηνος τοῦ αἰατολικοῦ ἐκ παλαιᾶς σιωνησίας Ἰουδαϊκῶ-
τερον ἐορτάζοντες ὁ Πάρα. ὑπερέβη δὲ ἀπρεκτος πρὸς ἀμφοτέρους.

Τούτω δὲ ἔπει ἐκώσαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κων-
σταντῖνος ὁ μέγας παρεβάλλειν Καίσαρα, καὶ ἀπέστειλεν ἐν Γαλλίᾳ.

| 1 | 11 | 21 | 25 | 27 | 29 | 31 | 33 |

B

Τούτω τῷ ἔτει, ὡς Φασί λινες, Κωνσταντῖ-
νος ὁ μέγας σὺν Κεῖσῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν Ρώ-
μῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθησαν. ὅσοι καὶ τὴν
πρεσβυτέρων Ρώμῃ μέγας σήμερον τὸν βαπτί-
σμον ἔχουσιν εἰς μῆτυρίαν, ὅτι ὑπὸ Σιλβέ-
στρου ἐν Ρώμῃ ἐβαπτίσθη, καὶ τὴν αἰατολὴν τῇ
τυραννίδι. οἱ δὲ καὶ τὴν αἰατολίαν ἐν Νικομη-
δείᾳ φασὶν αὐτὸν πρὸς τὸν θάνατον ὑπὸ Εὐσε-
βίου καὶ Νικομηδεῶς Ἀρριανοῦ βεβαπτίσθαι. εἶπα
καὶ ἐτυχεν αὐτὸν κοιμηθῆναι. ἀναβαλλόμενος γὰρ
ὡς τὰ βαπτίσματα, φασὶν, ἐλπίσαν ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ βαπτισθῆναι ποταμῷ, ἐμοὶ δὲ ὁ ἀληθὲς
φαίνεται, ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ρώμῃ βεβα-
πτίσθαι αὐτὸν, καὶ ταῖς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ φερε-
μένας ἀγαπᾶσθαι πρὸς Μιλτιάδην, πεπλα-
σμένης εἰς τοὺς Ἀρριανούς, δόξαν ἐντέλλειν πε-
ποιεῖσθαι ἀποδοῦναι ἐαυτοῖς, ἢ τὴν πομπὴν
σὺν βασιλεῖ καὶ ἐξελθόντων, ἀδελφίαν δὲ
κρυώτες ἐντέλλειν, ὅπως ἀποποιῶν καὶ ψευδῆς. εἰ γὰρ
ἐκ τῶν βεβαπτισμένων ἐν τῇ καὶ Νικομήσει
δω, λοιπὸν ὅσοι μεταμέλουν τῇ θείᾳ μνη-
σίᾳ, ὅσοι συνήχοντο τοῖς ἀγίοις πατέραςιν, ὅπως
ἀποπάταξιν ὅτι καὶ λέγει, καὶ φερεῖν. ἄλλοι δὲ
Ἀρριανοὶ καὶ Ἕλληνες, ὡς νόστον, ἀφαιρῶνται
τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. ψεύδονται δὲ καὶ οὗτοι.
καὶ γὰρ ἡ ἱστορία αὐτοῦ βασιλικὴ ὑπερῆκε,
καὶ περὶ Διοκλητιανοῦ. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Κων-
σταντῖνος θυγατρὸς ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως,
καὶ Ελένης ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς ἔχε
τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. εἶχε δὲ καὶ ἄλλους υἱούς
ἐκ Θεοδώρας τῆς θυγατρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ τοῦ
Ερκουλίου, ἀδελφῆς δὲ Μαξιμιανίου, τῷ καὶ τῷ
Ρώμῃ τυραννίσαντος, καὶ ἀναγεγνητός ὑπὸ
Κωνσταντίνου πρὸς Μουλαῖαν τὴν γέφυραν, ὅτε
καὶ ὁ τῷ σαρκοῦ σημεῖον ἐλάσσειν ἐν τῇ οὐ-
ρανῇ, καὶ Φάος τῆς γαμετῆς τῆς μεγάλης

D

πρόν, ἡ τούτοις ἔξοχα κτ' ἐπεμψα, συμπα-
 ρόντας αὐτοῖς ἐν τῷ παρθένῳ βασιλείας Κων-
 σταντίνου ἐ σωτηριωῦτος ἐν πᾶσι τοῖς κτ' Θεοῖς,
 ἄλλοις τε αὐτ' αὐτῶν χρονογραφῶν ἐκείνου-
 σι· πῶς τε ἐκλήσιν ἐγραφοὶ ἐξήνεγκε, πῶς
 κτ' πᾶσιν ἐκκλησίαις ἐρροδοῦν τῶν ἀπαγα-
 λωμένων. ὅτε Ἀρείου τῷ δουλοῦ κτ' ἄλλοις
 ἐν τῇ συνόδῳ ἐ χρυσοῦ, Εὐσέβιος ὁ Νικο-
 μεδίτης, ἡ Θεόγνης, ἡ Μάρης, ἐ Νάρκισσος,
 καὶ Θεόφαντος, καὶ Γ' αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
 Ἀρείου, οἱ συνεισφέροντες πῶς λόγον βλα-
 σφημῶν, ἐπιδόξω τῇ συνόδῳ. τῷ δὲ ἀφ' ἑρ-
 ρήντος, οἱ πεποικηότες τῶν αὐτοῖς αὐτοῖς
 κατεδικασμένων Ἀρίων χωρὶς Σεκουῦδου Γ' πα-
 μίδου τῆς Αἰγύπτου, ἡ Θεοῦ τῷ Μαρμα-
 ρίτης, ὡς ἐκκλησίαν τῶν Ἀρίων, ἐ ἀνα-
 θεματισθέντων, ὅ ἀγνοὶ σύμβολοι τῆς πίστεως
 ἀντιθέσθω, ὡς ἀντιθέσθω ἀπομνηστικῶν
 τῶν ὁμοῦ βασιλεῖ, ἐ ἀφ' ἑρρῶν, ἡ οὐ-
 τως διελύθη ὁ σύλλογος.

Τούτῳ δ' ἔτι Κεῖσπος ὁ υἱὸς τῷ βασιλείας
 Χρυσιάνου ἐποιμήθη καὶ ὁ Βυζάντιος ἤρξατο
 κλιθεῖν.

Συνέστη αὖτε ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη πρὸς τῇ
 συνόδῳ τῇ ἐν Ἰνδικτ. ἔτι κ' τῷ μεγάλῳ Κων-
 σταντίνῳ, μετὰ Μάρκ' κ' ἐγραψα δὲ ὁπποῦν ἐ-
 κκλησίᾳ τῶν αὐτοῖς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐ Λιβύῃ, ἐ
 Πενταπόλῃ, δι' ἧς ἐδύνατο τῷ ἐκκλησίᾳ Ἀρείου,
 ἡ Σεκουῦδου, ἡ Θεοῦ· ἐσήμεν τῷ ἐν Μελ-
 λήτου, ὡς ἐδύνατο ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλῃ ἡσυχάζοντα
 τοῖς τῷ αὐτῷ χρονογραφῶν μνηστικῶν
 χρονοῖς βεβαιώσθαι. ἐγραψα δὲ ἐπὶ τῷ
 Πάσχα μνηστικῶν Ἰουδαίων αὐτῶν ποιῆν, ἀλλὰ
 τῷ κτ' Ἰταλῶν τῷ κτ' πῶς κυριακῶν μνη-
 στικῶν ἡμερῶν ἐορταζόντας. ὁμοίως ἐ ὁ παρθεν-
 οῦς βασιλεῖς ὁπποῦν ἐγραψα πᾶσι τοῖς
 αὐτοῖς βασιλεῦσιν, ἐ κελεύσας τῷ αὐτῷ τῷ ἀγίᾳ
 συνόδῳ ἐκκλησίαν, ἐ Ἀρίων αὐτῶν ὁμο-
 φροῦν αὐτῶν ἀποκρίνῃ, Πορφυριανῶν τε αὐ-
 τοῖς ὁμοῖς εἶναι, ἐ πᾶσι συζητήματα αὐτῶν κα-
 τατάξαι, ἡ τοῖς μὴ ἔτι ποιῶντας κατατάξαι
 ἐξέστη τῷ ὁμοῖς βασιλεῖς ἐν τῷ αὐτῷ γένει.
 τῷ ἐορτῆς ἐορτῆς κατ' αὐτῶν τῷ εἰκοσθετηρίῳ
 τῷ αὐτῷ βασιλείας, πᾶσι τοῖς πατράσι ἐστῆ-
 σιν ἀντιθέσθαι, οὐκ ἐκκλησίαις αὐτοῖς, ἡ λαμ-
 παρῶς ὑμνήσας αὐτοῖς· Γ' αὐτοῖς τῷ ὁμοῖς
 ὁμοῖς τῶν τοῖς ἐξορρῶν ὁφθαλμοῖς, ἡ πᾶσι
 πρᾶγμα μέγα ἐν τῷ αὐτῷ κατεφίλη, ἀνα-
 στήν ἐν αὐτῷ πρᾶγμα. πρᾶγμα τῷ πᾶσι τοῖς
 ἐκκλησίαις εἰρηνῶν ἀγῶν, ἡ τῷ κτ' τῷ πᾶσι
 λαοῖς ἀντιθέσθαι. τοῖς δὲ λαοῖς, οἱ κατ'

Theophanis Chron.

ne interdictos misit in exilium, sancita
 cuncta laudatissimo Imperatore Constantino
 sua praesentia firmante, omnibusque
 quae Deo forent consona opitulante: in-
 super alios in abdicatorum locum institu-
 it ordinari: ac demum, quae nunc per
 omnem Orthodoxorum Ecclesiam publi-
 catur scriptis mandatam fidei expositionem
 euulgavit. Cum vero impius Arius ad ipsam
 praesens astaret & examinaretur, Eusebius
 Nicomediae Theognis, & Maris, Narcissus,
 & Theophrastus, & Papatrophilus, blasphemio
 fidei libello composito, Synodoque tradito,
 partem eius susceperunt defendendam: quo in
 frustra conciso, eius authores, mutata senten-
 tia, damnauerunt Arium, excepto Secundo
 Ptolemaidis Aegypti, & Theona Mar-
 marices Episcopis: quibus mox cum Ario
 cunctis, & anathemate percussis, vna cum
 cunctis cum augustissimo Imperatore subscri-
 bentes, sanctum fidei Symbolum, felicibus
 etiam precationibus & acclamationibus
 additis, publicauerunt: atque ita
 conuentus solutus est.

Hoc anno Crispus Imperatoris filius
 Christianus effectus decessit: & Byzantium
 coepit condi.

Coacta est sancta & vniuersalis prima
 Synodus duodecima Indictione, anno
 magni Constantii vigesimo, mensis Maii
 die patiter vigesimo. Circularem autem
 epistolam in Alexandriam, Libyam & Pen-
 tapolim Synodus misit, qua Arij, Secundi
 & Theonae depulsionem declarauit: De
 Meletio item, ut se quiete in propria ciui-
 tate contineret, & qui ab eo manuum im-
 positionem acceperant, alia secretiori ordi-
 natione confirmarentur, significauit. De
 Paschate praeterea, ne amplius ritu Iudaico
 celebraretur, sed iam per Italiam recepto
 more, Dominico magis die festiue colere-
 tur, edixit. Pari quoque modo litteras in
 prouincias piissimus Imperator misit, qui-
 bus cuncta, quae a S. Synodo fuerant pro-
 nunciata, probarentur, & nunciarentur
 exequenda. Ariumque vna cum sectae af-
 fectis ab Ecclesia proscripsit, eos Porphy-
 rianos vocari, libros eorum igne consu-
 mi, & qui non acquiescerent, morti tra-
 di decreuit: & super his omnibus demum
 Imperatorium promulgauit edictum. In-
 stante vero sub id tempus vicennalis eius
 Imperij die festo, cunctis Patribus ad epu-
 lum inuitatis vna & ipse accubuit: & splen-
 dide & cum honore cunctos excipiens,
 Paphnutij & sociorum Confessorum ef-
 fossos in persecutione oculos, & mutilata
 membra, quasi sanctimoniam in se exinde
 deriuaturus, exosculabatur. Cunctos dein-
 de Episcopos hortabatur ad concordiam,
 & ut a proximorum criminibus deferendis
 abstererent: Libellos autem quos aduersus

inuicem nonnulli dederant, igne consumpsit; hoc addito sacramento firmans, quod si adulterantem Episcopum cerneret, ipse propria purpura libenter regeret. Donis denique immensis per omnes Ecclesias distributis, prouinciarum Præsidibus, ut sacerdotes colerent, præcepit; lætos tandem omnes dimisit. Cum autem Echnici Philosophi probris Imperatorem Byzantij onerarent, quod præter Romanorum Imperatorum mores, communi religione innouata, prauè se gereret; e. Philosophorum grege selectum vnum cum Alexandro Episcopo in disputationis certamen committere placuit. Alexander vero vir quidem diuinus erat, sed ingenio ac litteris rudis. Hic versatissimo in Dialecticæ præceptis Philosopho, linguæque lasciuia laboranti, Te, inquit, in nomine Iesu Christi veri nostri Dei silere iubeo, & conticescere. Eo dicto obmutuit ille, & loquelæ factus est expertus. Macario præterea Hierosolymorum Episcopo, qui Concilio interfuit, mandauit Imperator, ut reuersus sanctæ Resurrectionis locum, & Caluarij Golgotham, & viuificum crucis lignum requireret. Eodem quoque anno matrem Helenam mulierem diuino sensu præditam coronauit Constantinus, & ut Imperatrix monetam suo charactere cusam distribueret, donauit. Ostentum autem vidit iubens eam Hierosolymam proficisci, & diuina loca sub terram ab impiis & prophanis defossa in lucem educere. Tunc ipsa filium Constantinum rogat, ut diuinitus sibi imposita munera adimpleret. Ille diuino nutu concitatus matri morem gessit. Pius idem Constantinus urbem suo de nomine condere volens, in planitie, quæ Illo subiacet ad Aiæis tumulum, vbi Græcos ad Troianam expeditionem profectos nauium stationem habuisse ferunt, iussus est in somnis a Deo in Byzantij, quæ nunc Constantinopolis, illud moliretur opus. Vrbe igitur præclaris ædificiis extructa, viros dignitate præcipuos ab vrbe Roma, aliisque subinde locis selectos illuc transfudit, & præclaris habitationibus assignatis, urbem præcepit incolere. Eo tempore sanctæ Sophiæ, sanctæ Irenes, & Apostolorum, & sancti Mocij, & Archangeli, ad locum qui Anapulus dicitur, templa, Christi amans Imperator extruxit: prophanaque idolorum fana, deiici, & Ecclesias ædificari iussit. Tunc templum Æsculapij ad Ægas, & Veneris in Aphacis, & alia plurima sunt euersa, atque illorum reditus Ecclesiæ addicti. Sub hoc idem tempus multæ Gentes ad Baptismum accesserunt, miraculis moræ edictis a quibusdam Sacerdotibus, qui antea sub Galieno Imperatore a Gothis, Celtis, & Gal-

Αλλήλων υἱὲς ἐξεδόκησαι, πυρεὶ κατέκαιόντες, ὅρ-
 κω βεβαιώθη, ὡς εἰ ἴδῃ ἑπίσχεσαι μοι χεῖνται, τῇ
 πορφυρέῃ σκέπην τέτυκτο παρ' ὅμοις. πολλὰ δὲ
 πάσας τ' ἐκκλησίας δωρησάμενος, καὶ τοῖς ὁμο-
 γροῖσι τ' ἐπὶ τὴν τιμὴν τοῖς ἱερεῖς παρὰ κελευσάμε-
 νος, χαίροντας ἀποδύνας ἐξ ἀπείρου. τ' δὲ βασι-
 λέως ὑπὸ ἑσθλῶν Ἑλλήνων ὁφειλομένης ἐν Βυ-
 ζαντίᾳ, ὡς οὐ παρ' ἡτοῖ καλῶς παρὰ τὰ ἔτη τῆς
 βασιλείων Ρωμύων νεωτερίῃ τ' ἑρπικείας ἐδό-
 ξε δὲ βασιλεῖνα τ' φιλοσόφων Ἀλεξάνδρου τῶν
 ἑπιστάτων τῶν παρ' ὁ δ' ἀφ' ἡμετέρων μετ' αὐτῶν
Β παρὰ πέντε. ὁ δ' Ἀλεξάνδρος ἦτορ μὲν ὑπὸ αὐτῶν,
 λόγων δ' ἀπειρος. εἶπε δ' τῷ ἀφ' ἡμετέρων φιλο-
 σόφῳ γλωσσολογῶντι, ἵπταπέτησιν ἐν τῷ ὁμο-
 ματι ἱππὸ Χειρὸς τ' αὐτῶν ἡμῶν. Οὐδ' ὡς παῖς,
 καὶ μὴ φησὶ καλῶς. ἄμα δ' τῶν λόγων ἐφημῶν, καὶ ἡ-
 γαντες ἀλλοθεν. τῶν δὲ ἑπιστάτων Ἱεροσολύμων
 Μακκαρίου ἡρώδῃ ἐν τῇ συνόδῳ παροῦσιν ὁ
 βασιλεὺς ἐπομνίαν ἐρύκῃσιν τ' ὅπως τ' ἀγίας
 αἰσάσας, καὶ ὁ δ' ἑκαστοῦ Γολγοθῆ, καὶ ὁ ἑω-
 ποιὸν ξύλον. τῶν δ' αὐτῶν εἶπε τ' Ἑλένη πέντε ἡέ-
 φρονα αὐτῶν μητέρων ἑσθλῶν, ἐμοι τὴν ὡς βα-
 σιλίδι ἀπὸ ἡμῶν. αὐτῇ δὲ ὁπλίσας ἐνέσχεκε κε-
 λδύουσαν αὐτῶν καὶ ἑσθλῶν τὰ Ἱεροσολύμα, καὶ
 τοῖς ὑπὸ τῆς αὐτῶν καὶ ἑσθλῶν τῶν ἡγίων τῶν
Γ εἰς φῶς ἀγαγῆν. ἡ δὲ τὴν πᾶντα Κωνσταντῖνον
 ἡτίσασα τὰ ἡέδον αὐτῇ καλῶς ἐν τῇ πληροῦσιν.
 ὁ δὲ πέντε ὑποκαλὼν πεπνίκε, ἡγίω ἐν ἡμῶν
 κινουμένων. ὁ δὲ σέβας Κωνσταντῖνος πάλιν εἰς
 ἴδιον ὄνομα κλίσας βουλῆς ἐν τῇ παρ' ὁ δ' ἱλίου
 πιδίῳ, ὑπὸ τὴν Αἰάτωρ ἑσθλῶν, οὐδ' ἡ φασὶ τὸν
 καὶ σέβας ἐσθλῶν τοῖς ὁπλίσας Τερίας ἐσθλῶν
 ἑσθλῶν Ἑλλήνων, Οὐδ' ἡ κατ' ὅσα αὐτῶν ἐκείδου-
 σιν ἐν τῷ Βυζαντίῳ κλίσας τ' ὑπὸ Κωνσταντῖν-
 πολιν ὑπὸ φιλοτίμους δι' ἡμῶν οἴκους ἐσθλῶν
 ρεσι, τοῖς ὑπὸ Ρώμης ἀχολογῶν μετῴκησι, καὶ ὁ
 ἄλλων τῶν καὶ ἡγίω ἐπὶ ἑσθλῶν, καὶ οἴκους
 μετῴκους αὐτοῖς ἡσθλῶν, οἴκους πέντε πάλιν
 πεπνίκε. τότε δὲ τὸν καὶ τῆς ἀγίας Σοφίας, ἐν τῇ
Δ ἀγίας Εἰρήνης, καὶ τ' Ἀποστόλων, καὶ τ' ἀγίου Μω-
 χίου, ἐν τῇ Ἀρχαγγέλου ἐν τῷ Ἀνάπλῳ ὁ φιλό-
 χριτος βασιλεὺς ἀφ' ὁδοῦ μοι τοῖς δ' τ' εἰδύλων εἰ-
 δυλικοῖς καὶ ἑσθλῶν παρ' ὁδοῦ, καὶ ἐκκλη-
 σίας οἰκοδομῆσιν. τότε κατεσκάφη ὁ ἐν Ἀἴγας
 Ἀσκληπὶας καὶ, καὶ ἐν Ἀφάκας τ' Ἀφροδίτης, καὶ
 πολλοὶ ἑτεροι καὶ τῶν ὑπὸ τῶν παρ' ὁδοῦ τ' ἐκκλη-
 σίας ἐδωρήσαντο. τότε πολλὰ ἐπὶ τῷ βασιλείῳ
 παρ' ὁδοῦ τοῖς καὶ ἡμῶν τοῖς ἡμῶν ὑπὸ τ' ἀ-
 χμαλῶν τῶν ἐπὶ Γαλιανῶν τ' βασιλέως ἀ-
 χμαλῶν τῶν ὑπὸ τῶν παρ' ὁδοῦ ἐν τῇ ἑσθλῶν
 καὶ τῶν Ρωμύοις Γοτθῶν, καὶ Κητῶν, καὶ Γα-

λατῶν τῶν ἑσπερίων. καὶ νῦν δὲ ἐπὶ τῷ πατριᾷ Κων-
 σταντίνῳ πλείω μέρη τῆς ἐσθλῆς ἐφωτίστησαν ὡς
 Χριστῷ, παρὰ δρακόντων. Ἰνδοὶ οἱ ἐν ὁδοῖσι ἐπι-
 στασάντων τῷ Χριστῷ, Μερωπίου φιλοσόφου Τύρου
 Αἰδίου, καὶ Φερωνόμου τοῦ μαθητῆς αὐτοῦ λα-
 βόντες, καὶ εἰσελθόντες ἐκείνῳ προσέειπον, καὶ
 διδάξαντες αὐτοὺς τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ. παρῶν ὅπτι-
 στες Φερωνόμου χριστοῦ Ἀγαπίου ἐν αὐ-
 τοῖς, ὁμοίως καὶ Ἰβηρες ἐπὶ αὐτῷ ἐπίστασθαι ἕως
 τῆς ἀρχιεπισκοπῆς γυναικὸς Χριστιανῆς ὁραίντες
 γινώσκοντες αὐτὴν, καὶ τὴν ἐπίστασθαι ἀγγέλου
 τοῦ βασιλέως αὐτῆς κωμωδῶν ἰασμάτων. ὅταν
 Ρουφίνος ἰσχυρῶς τῷ αὐτῷ βασιλεῖ τῆς
 Ἰβήρων βασιλείας ἀντιπρόσθεν, ὁμοίως καὶ Ἀρμε-
 νικοὶ τελείως ἐπὶ αὐτῷ ἐπίστασθαι διὰ Τριδάτου
 τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου αὐ-
 τῶν, τὴν σωτηρίαν διδάσκοντες. ὅτι καὶ Δωρόθεος
 ἐπίσκοπος Τύρου, ὁ ἐπὶ Διοκλητιανῷ πολλὰ
 κακοπαθήσας, καὶ ἔξορίας καὶ βασάνων ἕως θανά-
 τος, καὶ ἔκτα πλείω συζητήματα καὶ λαλῶν,
 Ρωμαϊκὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὡς ἀμφοτέρων γλωσ-
 σῶν ἐμπειροῦτος, καὶ πολὺς διὰ τὴν ἐκείνου γι-
 νώσκοντες. ὅταν ἀκριβῶς καὶ αὐτῷ τῷ ἐπισκόπῳ
 τῷ Βυζαντίου καὶ ἄλλων πολλῶν τίππων διεξήλ-
 θη. αὐτὸς ἐπὶ μελῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐν τῇ
 σκηνῇ διήρως, καὶ λαλῶν τὴν ἰδίαν πα-
 ροῖαν, διήρως μὲν Ἰουλιανῷ τῷ πα-
 τέρῳ, καὶ ἐπὶ διὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ κρυ-
 πτῶς διὰ τῆς ἀρετῆς ὁμοίως αὐτῷ εἰς τοὺς
 Χριστιανούς, πάλιν ὁ μακάριος Δω-
 ρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσοπόλιν, ἐν τῇ καὶ
 συζητῶν ἕως τῆς ἀρετῆς Ἰουλιανῷ, καὶ πολ-
 λούς ἕως θανάτου αἰσίου, ἐν βασιλείᾳ γι-
 νῶν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἐκλογίαν τῆς βα-
 σίλειος ἐκείνου ἐκείνῳ ἐπὶ τῇ τυχόντων
 ἐτῶν.

Alis Hesperis, qui tunc aduersus Roma-
 nos incursiones faciebant, captiui ducti
 fuerant: nunc vero sub victore Constantino
 innumeræ ex his Gentibus ad Chri-
 sti cultum confugientes illuminatæ sunt.
 Indi præterea interiores Christi fidem sus-
 ceperunt, Meropio Tyrio Philosopho
 Aedem & Frumentium discipulos se-
 cum assumente, & ad ibi posita loca quæ-
 que describenda profecto, iisdemque di-
 uinum verbum prædicante: primusque
 Frumentius Episcopus ab Athanasio apud
 ipsos consecratus. Iberes similiter sub Con-
 stantino fidem acceperunt, visis a Chri-
 stiana muliere captiua patris miraculis,
 quæ inter cætera oculorum caliginem regi
 inter venandum ingruentem sanauit.
 Hæc Rufinus ab Iberum rege Baccurio au-
 dita narrat. Pari quoque euentu ipsius æta-
 te Armeni Tiridatis eorum regis, & Gre-
 gorij eorum Episcopi hortatibus fidem
 vna cum salute susceperunt vniuersi. Eius
 quoque temporibus Dorotheus Tyri Epi-
 scopus pluribus sub Diocletiano malis ex-
 antlatis, exilium etiam & tormenta per-
 pessus, florebat: qui, vt vtriusque lin-
 guæ Græcæ pariter & Latinæ peritissimus,
 & tum ob ingenij felicitatem, tum ob
 rerum experimenta variam eruditionem
 adeptus, præclara nobis in vtraque scri-
 pto reliquit monumenta. Hic de Byzan-
 tij, & aliorum plurium locorum Episcopis
 diligenter differuit. Idem exilio reuo-
 catus interfuit Synodo, & propriæ resti-
 tutus Ecclesiæ ad præuaricatoris Iuliani
 tempora permansit in viuis. Cum vero non
 aperta, sed occulta vi per Magistratus in
 Christianos scelestus ille debaccharetur,
 beatus Dorotheus Odysopolim rursus
 profectus, & a Iuliani Magistratibus ibi-
 dem comprehensus, variis contusus iniu-
 riis, in extrema senectute, ob Christi
 confessionem, centum & septem vitæ nu-
 merans annos, in tormentis occubuit.

Χρόνος τῶν ἑσπερίων	Ρωμ.	Περ.	Ρωμαί.	Κων.	Ιερ.	Αρ.	Αρμεν.
Τῆς ἐκείνου ἐκείνου	Βασιλ.	Βασ.	Σιαν.	Βασ.	Βασ.	Βασ.	Βασ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.

Τούτων τῶν ἐπὶ Ἰνδοῖσι τε, καὶ Πέρσῃ τῷ Χρι-
 στιανισμῷ ὁραίντες ἀντιπρόσθεν, καὶ τὴν Περσί-
 δα ἀφελόντες Σαβόρη Περσῶν βασιλεῖ Σι-
 μωνῶν, ἀντιπρόσθεν Κτιστῶν, καὶ τῷ Σε-
 λευκίᾳ, ὡς φίλοις τῶν Ρωμαίων βασιλέων, καὶ με-
 νῶν τῶν Περσῶν παρὰ γὰρ. ὡς μεγάλου
 διωγμοῦ ἐν Περσίᾳ κινήσαντες, πλείους τῶν ἑσπε-
 ρίων Χριστῷ μάρτυρας κατέκοσμησεν, ἐν οἷς καὶ Οὐ-
 Theophanis Chron.

D

Χρόνος τῶν ἑσπερίων	Ρωμ.	Περ.	Ρωμαί.	Κων.	Ιερ.	Αρ.	Αρμεν.
Τῆς ἐκείνου ἐκείνου	Βασιλ.	Βασ.	Σιαν.	Βασ.	Βασ.	Βασ.	Βασ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.
Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.	Κατ.

Hoc anno Iudæi & Persæ, cognito fi-
 dei Christianæ per totam Persiam aug-
 mento, Symeonem Cresiphontis & alte-
 rum Seleuciz Archiepiscopum, seu Ro-
 manorum Imperatorum amicos, quique
 res Persicas eis reuelarent, apud Sabo-
 rem Persarum regem criminati sunt: vn-
 de horrenda in Perside persecutione com-
 mota, plurimi pro Christo Martyrij co-
 rona fuere decorati: inter quos Vithaxa-

des Saboris Pædagogus, & Symeon Archiepiscopus, & præter alios plures centum Clerici & Episcopi, & alia innumera multitudo vna die Martyrij palmam adepti sunt. Ab eodem insuper infidelissimo Sabore in præcipuis vrbibus nobilissimi quique ad decem & octo millia cruciatibus horrendis, & ab humana penitus alienis natura Martyres fuere consummati. Ea tempestate Apficimas Episcopus, Æthalas presbyter, & Turbulia Symeonis Archiepiscopi foror cum plurimis aliis eiusdem sexus Martyrio afficiuntur. Quibus auditis sacratissimus Imperator Constantinus, ut Christianorum sanguini fundendo parceret, & a tanta crudelitate sibi temperaret, per litteras, additis etiam precibus, Saborem est adhortatus. Mirando ac diuino stilo composita est hæc epistola: duram tamen viri mentem flectere non valuit.

Eodem anno beatam Helenam cum ingenti pecuniarum pondere, ad viuificam Domini crucem perquirendam, diuinus Constantinus Hierosolymam misit. At cum debito honore Imperatrici factus obuiam Macarius Hierosolymorum Patriarcha vna cum ipsa semotus a comitatus tumultu, mentis dico tranquillitate, feruidis orationibus & ieiuniis vacans desiderati ligni perquisitionem agebat. Quibus ita persolutis, diuino tandem nutu, locus, quo Veneris impuri demonis templum ac simulachrum erecta fuerant, ipsi Macario manifestatus est: cumque Helena diuinitus coronata Imperatrix regia potestate vsa, operatum adhibita multitudine, a fundamentis effossum deiecit, rudera exportauit, & cuncta ab Ælio Adriano quondam ibi magnis sumptibus constructa demolita est & expurgauit. Confestim vero sanctum monumentum detectum, & Caluarij locus patefactus, & his proxime tres cruces ad Orientem effossæ: sed & studiosius inuestigantibus clauis etiam reperti. Anxiis vero cunctis, quæ vtique crux Dominica foret, & beata Helena valido mœrore confecta, Macarius Episcopus proprij nominis claritudine beatus, dubium omne fide sua dissoluit. Illustrium enim fœminarum cuidam de vita desperatæ, & iam animam agenti, huius & illarum crucium admotis lignis, Dominicam agnouit. Nam ut ad infirmam sola accessit vmbra, quæ absque spiritu, & omni motu destituta iacebat, diuina virtute confestim exiit, & magna voce Deo laudem reddidit. Pientissima vero Helena cum tremore, & plurimo cordis tripudio viuifica cruce sublata, partem quidem cum clauis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo inclusam Macario Episcopo tradidit sequuturæ de-

αθαξάνος παιδαγωγὸς Σαβωρίου, καὶ Συμεὼν ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς ἑκατὸν κληρικοὶ καὶ ἐπίσκοποι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐμάρτυρησάν, καὶ πολλὰ πλῆθη αἰαλείμηντα. ἐκ δὲ τῆς πόλεως τοῖς ἐπισήμοις ἑκταχάδεκα χιλιάδας πλείμηντον μάρτυρων βασάνοις φεικόμενοι καὶ γένεαις τῆς φύσεως τελώσοντας ὑπὸ Σαβωρίου τῷ ἀθεωπάτῳ. ὅτε καὶ Ἀψικίμας ἐπίσκοπος, καὶ Αἰθαλάς πρεσβύτερος, καὶ Τουρβουλία ἡ ἀδελφὴ Συμεὼν τῷ ἀρχιεπίσκοπῳ συνῆλθον πλείεσσαι, ἐμάρτυρησάν. Κωνσταντῖνος δὲ ὁ ῥώματος βασιλεὺς Σαβωρίῳ διὰ τῆς ἡραμιμάτων κήρυξι φείσασθαι Χριστιανοὺς αὐτῶν, καὶ παύσασθαι τῆς ἱσχυρῆς ὀμότητος· ἢ τίς ἐπιτολὴ θυμασίως συντέτακται, καὶ ῥώματα ἄλλ' οὐκ ἔπεισε.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Ελένη τὴν μακαρίην μὲν χρημάτων ἀπέσχετο εἰς τὴν Ἱερουσόλυμα ὁ θῆσις Κωνσταντῖνος πρὸς τὸ αἰαλῆσθαι τὴν ζωοποιὸν τῆς κυρίου εἰματα. Μακάριος δὲ ὁ πατριαρχὸς Ἱερουσόλυμον συναστῆσαι τῇ βασιλίδι μὲν τῆς διούσης τιμῆς, τὴν ζήτησιν τῆς ποθουμένης εὐλογοῦντος αὐτῇ, μὴ ἡσυχίας, καὶ προσευχῶν ἀποδιδόναι, καὶ νουθεσίας. ὧν τῶν δὲ ἡγουμένων, ἐφαίνετο συντήριος ῥώτης πάρος τῷ αὐτῷ Μακαρίῳ διήξει, ἐν ᾧ ἴδρυρ τῆς ἀκαθάρτου δαίμονος Αφροδίτης ὁ ναὸς, καὶ τὸ ἀγαλμα· ὃν τῇ βασιλικῇ αὐθιγῇ χρωμένη συντήριος κατέλειπε ἡ ἡσυχία Ελένη διὰ πλῆθος περὶ τῶν ἐκ βαθέων καθεσάμενα, καὶ τὴν τῶν ἀπορίτων, ὑπὸ Ἀδριανοῦ Αἰλίου παλαιὰ κτίσματα πολυτελῆς. αὐτῇ δὲ τὸ ἀγνοῦμεν, καὶ ὁ τόπος τῆς κεφαλῆς αἰεδεῖσθαι, καὶ πρὸς αἰαπλὴν συνέλυσιν ὧν τῶν εἰματα χρωσμένοι ἐρυνήσαντες δὲ ὄρεον καὶ τοῖς ἡλίοις ἀμυγδαλοῦται δὲ πύργων πῶτος ἄρα ὅτι δὲ δεσποτικῆς εἰματα, καὶ σφόδρα τῆς μακαρίας Ελένης λυπουμένης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ἔλκυσε τὸν ζητούμενον. ἀπεγνωσμένη γὰρ τὴν γυναικὶ τῇ ἐμφανῶν, καὶ ὁρῶν περικλεῖα προσερχομένη ἑκατέρων τῶν εἰματα τὰ εὐλόγα, τὸ δεσποτικὸν δέξω. μέγαν γὰρ ἦλθισεν τῇ ἀσθενούσῃ ἡ σικὰ αὐτῇ, ὡς ἡ ἀπνοῖα καὶ ἀκίνητος, ἡ δὲ διωκόμεναι πᾶσι χρωσται ἀεπτόναι, διὰ αἰζουσα τὸν Θεὸν μεγάλη τῇ φωνῇ. ἡ δὲ πύργου Ελένη μὲν φόβου καὶ πολλῆς χάριτος αἰετομένη τὸ ζωοποιὸν εὐλογοῦν, μέγας μὲν αὐτῇ συνῆλθον ἡλίοις ἡλίοις πρὸς τὴν παῖδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸν γυροῦν καθεσάμενον γλωσσώμενον, κήρυττε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς μετάνοιαν

ἔμετ' ἔπειτα θρησκείας. ὅτε δὲ καὶ ἐκκλησίας ἐκέ-
 λαισε καὶ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ πόλει ἀγίας μητέρας, καὶ
 ἐν τῇ κρήνῃ, ἐπὶ ὀνόματι τῆς εὐαγγελιστρὸς ἡ-
 γαίας ἐρέστη ὁ ζωοποιὸς ἔξυλον, καὶ ἐν Βηθλεὲμ, καὶ
 ἐν τῷ ὄρει τῆς ἑλαμῶν, καὶ οὕτως ἐπὶ πᾶσι τοῖς
 πόλεσιν ὡς Κωνσταντῖνον. ὁ δὲ δεξιόμορος ἀν-
 τὼν μὲν χαρῆς, τὼν δὲ τῷ ζωοποιῷ ἔξυλον μὴ-
 ραν ἐν χρυσῇ ἡλικίᾳ κρήνην, ὡς ἀδελφὸς τῷ ἔπι-
 σκόπῳ εἰς τὴν πόλιν ἦλθον ἰσὺς μὲν εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν τῆς κεφαλῆς ἐχάλευσε, τοῖς δὲ ἀδελφοῖς
 τῇ καλλιβάσει τῷ ἵππῳ αὐτοῦ, ἵνα πληρωθῇ
 ὁ ῥῆθρ' αὐτοῦ τῇ περὶ τὴν λέξαντος ἐν τῇ μέ-
 ρᾳ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῷ χαλινῷ ἵππου ἀγίου
 τῷ κυρίῳ πρὸς τοὺς πόλιν. ὁ δὲ αὐτὸς πρὸς τὴν
 Κωνσταντῖνον ἐγραψεν τῷ Μακαρίῳ φερό-
 ντιμος ἐπίσκοπος ἐν τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ ὅρῳ τῇ
 ἐργῇ ἀπέστειλε μὲν δαφνίαις χρημάτων, κα-
 λῶσαις οὕτως καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀγίου τόποις, ὡς
 μὴ εἶναι τοιαύτην καλλομένη ἐν ὅλῃ τῇ οἰκονο-
 μίᾳ, καὶ ἀφ' ἧς ἡμεῖς τῆς ἐπαρχίας συνδραμεῖν
 τοῖς ἐργοῖς ἀποδοῦναι ἐκ τῆς δημοσίου λόγου. καὶ
 δὲ ὁ βασιλεὺς φανερὰς εὐχαρίστησεν καὶ ἀγαθὰ
 τῷ Θεῷ τῷ ποιήσαντι τοιαῦτα ἀγαθὰ ἐν τοῖς
 χρόνοις αὐτοῦ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ὁ φερόντιμος Μακάριος ὁ
 πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ,
 ἐπεδίεξαν τὸν θρόνον αὐτοῦ Μαξιμὸς πρεσβυ-
 τὴρ καὶ ἐπίσκοπος, ὃς πολλὰς βασάνους ὑπέστη
 διὰ τὸ Θεὸν ἐν τῷ διωγμῷ, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφ-
 θάλμῳ ἀπολέσας.

Κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον καὶ ἡ μακαρία Ελένη
 ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ἐπὶ τῷ ὀρθοκλίματι πολλὰ ἐκ-
 τετραμένη ὡς ἀπὸ τῆς εἰς Χερσὸν δισπορίας.
 ἐπέφη δὲ ἐν τῇ πόλει τῇ ἀγίᾳ ἀποστόλων ἐν Κων-
 σταντίνῳ πόλει, ὃν ἐκ ποσὶ ὁ ἦτορ αὐτῆς Κωνσταντῖνος,
 εἰς ὃν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς βασιλῆος Χερ-
 σιανῆς. περὶ τῇ δὲ ἐν αὐτῇ ἐπέφη ἡ μακαρία
 Ελένη, μητὴρ τῆς φανερᾶς καὶ πρὸς τὴν ἡμετέ-
 ραν, αἱ δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεραὶ κληρικοί, αἱς ἐπι-
 στασίσι δὲ αὐτῆς, ὡς περὶ παρὰ, τὴν πρὸς τὴν δι-
 κήναι ἡ ἡσυχία Ελένη, διὰ τὸν πόλεμον τῆς μη-
 τῆς αὐτῆς ἐμακάριον. Εὐσεβίῳ δὲ τῷ Παμ-
 φίλῳ βιβλίῳ ἱεραὶ καὶ ἀποστόλοις ὁ βασιλεὺς
 περὶ τὴν λέξαντος ὡς ἐκκλησίας Κωνσταντῖνου-
 πόλεως, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν.

A incepit posteritati monumentum. Eccle-
 sias quoque iussit extrui in sancto Sepul-
 chro, in Caluario, & singularem aliam
 de filij sui nomine, vbi vivifica crux re-
 perta est, in Bethleem, & in oliuarum
 monte, quibus peractis ad illustrem Con-
 stantinum reuerfa est. His hilare acceptis,
 vitalis crucis partem auro inclusam Epi-
 scopo seruandam commendauit: clauorum
 autem hos quidem in galeam scite compo-
 suit, alios in equi eius frænum fabrefactos
 admiscuit, vt adimpleretur vaticinium Pro-
 phetæ, dicentis: *In illa die, eris in equi
 fræno Sanctum Domino omnipotenti.* Ipse ce-
 lebratissimus Constantinus Macario, cu-
 ius viri nomen laudes etiam testatur, vt
 fabricam vrgeret & promoueret, scripsit:
 ac liberali sumptu dato Præfectum operis
 misit, qui sancta loca ex eius mandato
 curaret adeo sumptuose extrui, vt splen-
 dore pares in orbe vniuerso non extarent
 ædes, etiam prouinciæ Præsidibus ex æ-
 rario publico collatis expensis, ad opus
 inceptum absoluendum opem suppedita-
 re Imperatoris rescripto iussis. Quibus con-
 fectis Imperator dies festos hilariter cele-
 brauit, debitasque Deo, a quo Imperij
 sui tempora tot bonis cumulata sunt, gra-
 ties persoluit.

Eodem anno tanto nomine dignus Ma-
 carius Hierosolymorum Patriarcha quie-
 uit in pace: in cuius thronum successit
 Maximus vir mansuetus & eximius, qui
 mota propter Dei religionem persecutio-
 ne, dextrum oculum amisit, & plurimos
 sustinuit cruciatus.

Sub idem tempus beata Helena annis vi-
 tæ octoginta numeratis, multisque Chri-
 stianæ vitæ præceptis filio relictis obdormi-
 uit in Domino. Sepulta est Constantinopoli
 in æde sanctorum Apostolorum, quam
 filius eius Constantinus, vt Imperatores
 Christiani ibi post obitum humarentur,
 construxerat. Prima vero beata Helena in
 hac sepulta fuit solemnibus Ecclesiæ offi-
 ciis, & nocturnis vigiliis honorata. Sacræ
 autem Hierosolymitanæ virginis, quibus
 religiose de Deo sentiens Helena seruarum
 more stans propriis manibus ministrabat;
 iugi piaque recordatione nomen eius ce-
 lebrantes, æternam ei beatitudinem pre-
 cabantur. Denique in Ecclesiarum Con-
 stantinopolis gratiam Eusebium Pamphili,
 suppeditatis ex ærario publico expensis, ius-
 sit Imperator sacros libros colligere.

Καὶ τὸν χρόνον	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Ρωμαῖοι	Κωνσταντῖνοι	Ἱεροσολύμοι	Αἰγύπτιοι	Αἰθίοπες
Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον
Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον
Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον
Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον	Καὶ τὸν χρόνον

Αἰὶν μὲν	Διὰ τὸν χρόνον	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Ρωμαῖοι	Κωνσταντῖνοι	Ἱεροσολύμοι	Αἰγύπτιοι	Αἰθίοπες
Αἰὶν μὲν	Διὰ τὸν χρόνον	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Ρωμαῖοι	Κωνσταντῖνοι	Ἱεροσολύμοι	Αἰγύπτιοι	Αἰθίοπες
Αἰὶν μὲν	Διὰ τὸν χρόνον	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Ρωμαῖοι	Κωνσταντῖνοι	Ἱεροσολύμοι	Αἰγύπτιοι	Αἰθίοπες
Αἰὶν μὲν	Διὰ τὸν χρόνον	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Ρωμαῖοι	Κωνσταντῖνοι	Ἱεροσολύμοι	Αἰγύπτιοι	Αἰθίοπες
Αἰὶν μὲν	Διὰ τὸν χρόνον	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Ρωμαῖοι	Κωνσταντῖνοι	Ἱεροσολύμοι	Αἰγύπτιοι	Αἰθίοπες

Hoc anno magnus Constantinus expeditione aduersus Germanos Sarmatas & Gothos suscepta, constructo in Danubio, quem pertransiuit, lapideo ponte, venerandæ crucis virtute maximam reportauit victoriam, deuastatisque eorum agris, extremam in eos induxit seruitutem.

Eodem quoque anno Drepanam in honorem Luciani ibi martyrio consummati restaurans, Helenopolim de matris nomine appellauit. Fidei in Nicæna Synodo a Patribus expositæ Eusebius Pamphili testimonium reddens, rectum & legitimum omnem sensum illud continere suis ciuibus scripto profiteretur, & singulorum eius verborum mentem explanat. Ad Africanos scribens Athanasius Eusebium voci Consubstantialis assensum præbuisse asseruit. Theodoretus autem Eusebium Pamphili cum Arianis, Eusebio videlicet Nicomedie Episcopo, eiusque sectatoribus, sensisse refert: unde cum ipsis ad sanctum Eustathium Antiochie Præfulem dignitate deponendum concurrat: cum quibus, eius abdicationem velut iustam Imperator approbans, exilium apud Illyrios eidem parauit.

		23	25	27	8	13	21	13
--	--	----	----	----	---	----	----	----

Eodem anno Dominicum Octagonum Antiochie ædificari cœptum.

		24	26	28	9	14	22	14
--	--	----	----	----	---	----	----	----

Hoc anno piissimus Imperator Constantinus Danubium traiecturus lapideum pontem in eo construxit, & Scythas edomuit.

				Rome Ep. 12. Mar- cus an. 1.				
		25	27	1	10	15	23	15

Hoc anno pius Constantinus Constantinopolim a se constructam nouam Romam sanxit appellari, & Senatū habere decreuit: atque columnam ex Porphyrite, cui propriam imposuit statuam, ea in vrbis parte, qua eius ædificia condita, ad occidentalem regionem, qua Romam iturus via sternitur, erexit: urbem ipsam variis distinxit ornamentis, & si quod opus vspiam prouinciarum & ciuitatum extitit elaboratum ac præstans inter statuas, æra, & marmora, illud omne Constantinopolim transportari curauit.

Α Τούτω τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ Γερμανοὺς, καὶ Σαρματῶν, καὶ Γότθων στρατεύσας ἐδυνάμει παρὰ τὰς γέφυρας αὐτῶν [ἐνθα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος γέφυραν ἐν τῷ Δανουβίῳ ἐκ-
τισε] λιπύλῳ καθάσκειν ἀσας, ἡκίμῳ πύργῳ καταμαίει, καὶ τῷ ἡμίονῳ σαρκεδὼν δυνάμει, καὶ τοῖς ἐρημύσας εἰς ἐλάτῳ ἀσβὲς ἤγαγε δουλείας.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἐδρεπανάμῳ ἐπικτίσας εἰς ἡμίονῳ Λουκιανὸς ὁ μάρτυρς ὁμολογῶν τῇ μνητὶ αὐτῆς Ελενόπολιν κέκληκε. τῷ συμβόλῳ τῆς ἐκτελέσεως ἐν Νικαίᾳ ὑπὸ τῶν πατέρων πίστεως πᾶσιν ὁρθοδόξῳς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου μάρτυρ ἐξέφωκ τοῖς αὐτοῦ πολίταις, καὶ ἐρμηνεύων περὶ τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἀθανάσιος δὲ ἐν τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ἐπιστολῇ μάρτυρεται τῷ Παμφίλῳ εἰσοδεσάμενόν τινος φωνῆν τῷ ὁμοουσίῳ, ὁ δὲ Θεοδώρῳς φησὶν ὅτι Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου σύμφωνον τῇ Ἀρρεθρῶν ὑποστήριξιν Εὐσέβιου τῆς Νικομηδείας καὶ τῇ αὐτῇ αὐτῷ, ὅταν ἐν τῇ καταμαίσει τῷ ἡμίονῳ Εὐσταθίου Ἀντοχίας συνειδράμῃ, μὴ ὡς καὶ τὸν βασιλέα πίστεως διατάξας αὐτὴν καταμαίεσθαι ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ πρὸς ἐκείνους αὐτὸν ἐξοριζήσας.

		κγ'	κδ'	κε'	στ'	ζ'	κα'	ιβ'
--	--	-----	-----	-----	-----	----	-----	-----

Τῷ αὐτῷ ἔτει δὲ ἐν Ἀντοχίᾳ ὁκτάγωνον κυριακὸν ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι.

		κδ'	κε'	κς'	στ'	ζ'	κα'	ιβ'
--	--	-----	-----	-----	-----	----	-----	-----

Τούτω τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ δυνάστης τὸν Δανουβίον παρὰ τὰς γέφυρας αὐτῶν λιπύλῳ πεποίηκε, καὶ τοῖς Σκύθαις ἐπέταξε.

				Ρώμῃ ἐπὶ κς. Μάρ- κος ἐτ. 1.				
		κδ'	κε'	κς'	στ'	ζ'	κα'	ιβ'

Τούτω τῷ ἔτει κτίσαν Κωνσταντῖνος ὁ δυνάστης τὴν Κωνσταντινούπολιν Ρώμην ἑαυτοῦ χρονία τῶν αὐτῶν ἐκτίσας, καὶ συνελκόντων ἐξ ἑκείνων τῶν ἐκείνων καὶ πορφύρεων κίονα, ἐπὶ τῷ αὐτῷ αὐτῶν αὐτῶν, ὅπου ὁ πόντος, οὗ ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὁδῷ τῆς ἐκείνων Ρώμης ἐξουσίας πύλης, κοσμησας τὴν πόλιν, καὶ καμίσας ἐπ' αὐτῇ ὁδοῦ πύλης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, εἰ τι ἔργον ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ αὐτοδράμων, καὶ χαλκοῦ, καὶ μάρμαρου.

necatur, viuis a Dalmatio Cæsare igni traditus.

Eodem anno Arius ob simulatam penitentiam exilio reuocatus, & Alexandriam missus, ab Athanasio in Ecclesiasticam societatem nullatenus est admissus.

	30	32	4	15	20	5	2
--	----	----	---	----	----	---	---

Hoc anno Piissimi & Victoris Constantini tricennalia magna cum festiuitate & munificentia celebrata sunt. Antiochie media die ad cæli partem Orientalem visa est stella, ex qua densus velut e camino fumus exhalabat a tertia ad quintam usque horam. Arius enim vna cum Eusebio Nicomediensi reliquisque asseclis rebus animis excitatus, libellos sinceræ rectæque fidei testes, additis etiam iuramentis, Imperatori obtulit, quibus, ut tum ipse, tum socij congregatis olim Nicææ patribus assentirentur dolose mentitus asseuerauit. His Imperator suafus in Athanasium indignatione mouetur, quod Arium & Euzoium ab Ecclesiastica quondam communione ab Alexandro rescissos, ipso Euzoio Diaconi munus tunc exercente, non recepisset. Istam vero Eusebius, & qui fauebant, occasionem nacti, aduersus Athanasium tanquam veræ fidei propugnatorem decertabant.

Annus mundi 687.	Rom. Imp. Constantinus annois 32.	Persarum rex Sabores annois 70.	Rom. Episc. Iulius annois 17.	Constant. Episc. Alexander annois 23.	Hierosol. Episc. Dadas annois 13.	Alex. Episc. Athanasius annois 46.	Ant. Episc. Eusebius annois 3.
	31	33	5	16	1	6	3

Hoc anno conceptam aduersus Athanasium Imperatoris iram, quod Arium & Euzoium, post simulatam videlicet eorum conuersionem, Ecclesiæ non aggregasset, qui Eusebij Nicomediensis & Meletianorum partes fouebant, velut nequitie commodum instrumentum adepti, plura in eum machinati sunt. Et primum quidem ordinationem eius calumniabantur, de qua tamen Apollinarius Syrus fidem faciens graue dabat testimonium. Secundo ob lineam vestem, quam sanctum superimponere eius aduersarij criminabantur. Tertio de Philumeno, ad quem magnam auti copiam, ad parandas nimirum Imperatori insidias, eum misisse mentiebantur. Aduocans autem Imperator Athanasium, & cuncta mendacijs compacta reperiens, cum honore plurimo cumulatam cum litteris Alexandriam remisit.

Eodem anno perniciosum Ischyre con-

Αλικίας, καὶ τοῖς ζῶντι ἀπὸ Δαλματίας καὶ Ἰσχυροῦ.

Τὸ δ' αὖτις ἔτι καὶ Ἀρῆος ἐκ τῆς ἑξουσίας ἀνακληθεὶς δι' ὑπερπλάτου δῆθεν μετανοίας, καὶ εἰς Αλεξάνδριαν πεμφθεὶς, οὕτω ἐδέχθη ἀπὸ Ἀθανασίου.

	α'	λ'	δ'	π'	κ'	ε'	β'
--	----	----	----	----	----	----	----

Τούτω τῷ ἔτι Κωνσταντίνου τῷ δισσεβασμένου καὶ κλητοῦ ἤρξη τετρακονταετηρεὶς πᾶν φιλοτιμία. καὶ ἐφάρη ἀσὴρ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ὁ αἰατολικὸς μέγας καπνίζων σφοδρὰ, ὡς ἀπὸ καμίνου, ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας πέμπτης. ὁ γὰρ Ἀρῆος σὺν τῷ Νικημεδίᾳ Εὐσέβῳ, καὶ τοῖς ὁμόθετοις αὐτῷ ἀφαιρέτησιν, μετ' ὅρκων λιβέλλοις ἐρτοδόξιας ὑπερδωκῆτες τῷ βασιλεὶ δι' αὐτὸν, ὅτι ὁμοθετοῦσαν πῶς ἐν Νικαίᾳ πατράσι ψευδομένοι. Τούτοις παρὰ πᾶσι ὁ βασιλεὺς, ἠγάπακτοσιν καὶ Ἀθανασίου, ἐφ' οἷς Ἀρῆον καὶ Εὐζώνιον οὕτω ἐδέξατο τοῖς ἀπὸ Αλεξάνδρου καθαιρεθέντες, ἀφαιρέτου πᾶσι ὅντες Εὐζώνιον. Ὡρὴν δὲ ἀφορμὴν ὁ Εὐσέβιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἠγωνίζοντο κατὰ Ἀθανασίου, ὡς παρὰ μέγαν τῆς ὁρθῆς πίστεως.

C

Annus mundi 687.	Rom. Imp. Constantinus annois 32.	Persarum rex Sabores annois 70.	Rom. Episc. Iulius annois 17.	Constant. Episc. Alexander annois 23.	Hierosol. Episc. Dadas annois 13.	Alex. Episc. Athanasius annois 46.	Ant. Episc. Eusebius annois 3.
	31	33	5	16	1	6	3

Τούτω τῷ ἔτι τῷ ἀγαπάκτοσιν τῷ βασιλεὺς πᾶν καὶ Ἀθανασίου ἠγορεύον, ἀφ' οὗ μὴ δεῖσασθαι Ἀρῆον καὶ Εὐζώνιον μετ' αὐτῶν ὑπερπλάτου δῆθεν ὑπερπρόβου, οἱ περὶ τὸν Νικημεδίᾳ Εὐσέβιον ἄμα καὶ Μελετιόμοις ὄργανον κακίας ἐνέχοντες, πᾶσι καὶ Ἀθανασίου συνεσκεύαζον. καὶ πᾶσιν μὴ πᾶν χρεοπίας διέβαλλον, καὶ ἄρ' Ἀπολλινάριον τῷ Σύβῳ μεγάλῃ τῆς αὐτῆς Ἀθανασίου χρεοπίας μὴ τυχεῖν. δὲ περὶ δὲ αὐτῆς τῆς ληϊκῆς ἐαδῆτος, ὡς οἱ ἐχθροὶ ὑπερπῶν πᾶν ἄγιον ἐννοφάντω τῶν αὐτῶν Φιλομεδίου, ὃ χρεοπίον πολὺ πᾶσι ἐλεγον, ψευδομένοι, εἰς ὑπερπῶν τῷ βασιλεὺς. μετὰ κελευσάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀθανάσιον, καὶ πᾶσι ψευδομένοι, μετ' ἡγεμονίας καὶ ἡμεῖς πολλὰς εἰς Αλεξάνδριαν τῶν ἀπείρων.

Τὸ δ' αὖτις ἔτι καὶ ἡ ἰσχυρὰ καὶ Ἀθανασίου ὑπερπῶν.

ἐπιβουλὴ εὐρέθη ἐν τῷ Μαριώτῃ. Ἐπὶ δὲ Ἰζύρῃς ἱερέα ἑαυτὸν ῥηματίσας, πρὸς ὅσους μαθῶν Ἀθανάσιος, τῶν ἐκείνου τῷ παλινέμετος, διὰ Μακαρίου προσεβύπτεον. ὁ δὲ φυγὼν, ἦλθεν πρὸς Εὐσεβίον τὸν Νικομηδείας, κατηγόρει Ἀθανάσιον, ὡς καὶ ἱερὰ σάβη τῷ χειρὶ τῆς μυσαγωγίας ἐκ τῆ ὑποσχεθείου κατεσθάντας, καὶ ἱερὰς βιβλούς διὰ Μακαρίου καύσαντας. Ἀρσενίου τε πλὴν ἀπειθήτον χεῖρα ἀποκόψαι κατεψεύσαντο πρὸς μαγίας ἑαυτῶν καλεῖσθαι τὸν ἄγιον, οὕτως αἰσθῶνς διὰβάλλοντες. ἦτοι δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀθανασίῳ διὰβόλῃς, Δαλματίῳ πρῶτον τῷ ἰδίῳ ἀνέψιφ' ἐπιτρέπει ζήτησον εἰς Ἀντιόχῃαν ὄντι. ὕστερον δὲ μετὰφέρει πλὴν δίκην εἰς Καίσαρην, ὡς ὑπερβλήσας ὁ Ἀθανάσιος διὰ τὸν Παμφίλου Εὐσεβίον, ἐν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῷ ἀπιδίκῳ τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δὲ, φημί, τῷ Νικομηδείας ἀπαπέσθαι τὸν βασιλέα, ἑπιθυμία δὴ τὸν ἑαυτοῦ οἰκοδομηθέντων ἁγίων ἔκταν, καὶ τῷ εὐρεῖσθαι εἰς τὸν ἑλκερισμὸν αὐτοῦ. καὶ μὲν μεγάλης πρὸς ἀπίστου, καλῶς λυθῆναι τῷ καὶ Ἀθανασίῳ διὰβόλῃς, καὶ οὕτως οὖν Ἀθανάσιος εἰς πλὴν εὐρεῖται ἑλκερισμῷ ἡμῶν. συνελθόντων αὐτῶν ἐν Τύρῳ, εὐρέθη καὶ Μάξιμος Ἱεροσολύμων ἀγορῶν καὶ Ἀθανασίου συνελθόντες. εἰσλθόντων δὲ Ἀθανάσιος εἰς τὸ συνέδριον ἡμῶν κακοφρόνῳ, ἀρχὴς δίκην τῷ συκοφαντίας ἡμῶν κατηγόρει δέλυσιν, ὡς αὐτοὶ ἐφ' οἷς ὡφισθῶν ἡμετέροις, καὶ μέντες, συλχῶν ἀπομύα καὶ βοῶν. ἀρχὴς τὸν ῥήτορα ἀπομύα φημῶντα. Δαλμάτιος δὲ ὁ Καίσαρ καὶ ἀνέψιφ' τῷ βασιλεὺς μὲν εὐαγγελιστῆς ἡμῶν μέλις Ἀθανάσιον ἀείδωσιν αἰσθῶνται ὑπὸ αὐτοῦ μέλλοντα. τότε καὶ Ἀρσένιος καὶ Θεοδῶς παρῆσαν ἐν Τύρῳ πρὸς ἡμῶν, καὶ τῷ κατ' αὐτὸν πλάσματος διελέξαντος, ὅτι πλὴν καὶ Ἰζύρῃς συκοφαντίῳ οἱ ἑσθῶντες ἐπείποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τῶν ἀφορητικῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῆς ὑποχρήσας τῆς Τύρου, πρὸς δὲ καὶ μοναχίας συνησάμενοι οἱ Ἀρσένιος, καὶ Θεοδῶς ἀπὸ τῶν Ἀθανάσιου. Ἀρείῳ δὲ καὶ Εὐζοίῳ συγκαταστήσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἑαυτοὺς ἐξέπεμψαν. καὶ οὕτως αὐτῶν ἡμετέρας χεῖρας εἰς τὰ ἑλκεῖνα. πόρταν δὲ τῷ κακῷ ὡς ὁ Νικομηδείας Εὐσεβίος. λόγος δὲ ἀληθείας κρατεῖ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος φυγὼν ἐκ Τύρου αὐτῶν

Theophanis Chron.

A filium in Athanasij caput ad Mareotem conflatum est. Hic Ischyrae sacerdotem se fingens Ecclesias circumibat: quod resciscens Athanasius hominem a temerariis ausibus Macarii presbyteri ope prohibuit. Hic fuga saluti consulens, Eusebium Nicomediae, structa in Athanasium accusatione, convenit; & quasi peracti sacri Mysteriorum tempore sancta vasa ex altari deturbata confregisset, sacros quoque libros per Macarium combussisset, & declamatorum abscidisset Arsenij manum illa magicis in operibus usus, sanctum virum hac arte reum impudenter agebant. Cognitis in Athanasium criminationibus Imperator Dalmatio fratris filio Antiochiae tunc commoranti horum disquisitionem committit: Postmodum vero iudicium Caesarem transtulit: quod cum propter Eusebium Pamphili recusaret Athanasius, dies ei a veritatis aduersariis Tyri dicitur, ab Eusebio dico Nicomediae Praefule fraudibus Imperatorem circumveniente, & sanctorum locorum recenter aedificatorum se desiderio teneri, atque praesentia sua dedicationem eorum cohonestare se velle praetextente. Magno itaque comitatus apparatu dimissum iubet Imperator obiectas Athanasio criminationes diluere, & hoc pacto cum eo dedicationis solemnitati interesse. Iis Tyri coactis, Maximus Hierosolymorum Antistes, cui nulla paratarum Athanasio insidiarum erat noticia, aduenit. Athanasius demum iniquorum confessum ingressus accusatorum calumnias araneorum instar dissolvit: adeo ut, quod in mendacio fuissent deprehensi, concitati & vehementius indignati, cuncta tumultu clamoribusque complere ceperint vociferantes: Tollite praestigiatores omnes imposturas circumvenientes & opprimentem silentio. Ac vix Dalmatius Caesar Imperatoris nepos armata militum manu instructus Athanasium morti sibi inferendae proximum potuit eripere. Tunc etiam Arsenius, quae Dei fuit providentia, Tyri comparuit: & coniecta criminis intentati fictione, & calumnia in Ischyrae faciem repulsa, Athanasij hostes turpiter confusi conventum dissoluerunt: Athanasius quoque propter intolerandas in se paratas insidias Tyro discessit. Mox qui Arij mentem tuebantur, ex unius factionis Episcopis inito conciliabulo absentem Athanasium sua dignitate deponunt: quique Ario & Euzoio communionem impertiebant, eos Alexandriam miserunt: ac ita cruentis manibus dedicationis peregere mysteria. Omnium vero malorum princeps atque author extitit Eusebius Nicomedienfis. Sane veritatis fama obtinuit magnum Athanasium Tyro fugien-

D

tem accessisse Hierosolimam, & conceptis precibus loca orationibus, & sacrificiis destinata sancto inunxisse unguento, & ante impiorum aduentum consecrasse: mox ad Imperatorem profectum omnia aduersum se gesta exposuisse. Quibus ex admiratione attonitus præclarus Imperator ob aduersariorum malitiam, magno auctum honore cum litteris Alexandriam remisit. Cum vero Nicomediensis Eusebius, vel contra nomen ab omni pietate alienus, & Theognis & Vrsacius & Patrophilus a dedicationis solemnitate Byzantium reuersi essent, præteritis prioribus aduersus Athanasium struatis calumniis, viros quatuor Episcopalis ordinis dignitate insignes testes falsos produxerunt: qui cum iuramento asseuerare ausi sunt his verbis: Audiuimus Athanasium frumenti transuersionem Byzantium ex Ægypto destinatum impediturum se minitantem. Ex quo Christi amatissimo Imperatori iram concitantes, ipsum ad magnum Athanasium apud Treueros Galliarum urbem relegandum impulerunt. Athanasio igitur in exilium pulso, rursus Arius perturbabat Ægyptum. His ad se delatis, Imperator accessitum rogat Arium, num de Confubstantiali apud Nicæam sancitis dogmatibus assentiri, & dolos ex more comminissetur. Duas namque schedas paratas tenuit: hanc quæ Confubstantialem profiteretur, alteram quæ foret aduersa: secundam manu propria, primam alieno caractere conscriptam exhibuit. Suadet itaque Imperatori, & ita se credere iuramento affirmat: & ut eius iussibus in Ecclesiam Catholicam admittatur postulat. Quod cum diuinus Alexander rescivit, cum querelis lachrymas in Ecclesia cui nomen Irene coram Deo profudit: & dicto citius in Arij linguæ turpi profluuiio dignis, in publicis dico latrinis, eius effusis visceribus, circa horam, qua sacra adyta penetraturum se confidebat indigne, truncata, de repente vita præfente, & æterna amissa, diuina ultio ipsum prosequuta est. Hæc trigesimo primo Magni Constantini anno contigerunt, diuino Alexandro Constantinopoli Episcopatum gerente, nec ut Eusebius ex omnibus Historicis solus narrat, Nicomediensis Irreligiosus Eusebius, cum circa Dedicationis solemnitatem periculum Athanasio pararet, Constantinopolitanam sedem obtinebat. Hoc enim vel ex temporum collectione falsi arguitur: Siquidem Constantinus annos omnino duos & triginta imperauit: qui primis decennialibus actis, tertio & decimo Imperij anno Byzantium profectus, Metrophanem, qui prior Alexandro præfatum gessit, primum inuenit. Metro-

φαν εις Ιεροσολυµα· καὶ ποτήτας διχαί, καὶ τὰς ἀγίας χεῖρας μύρω, καὶ ἀγιάσας τοὺς διακτελείους οἴκους, πρὸς τῆς τῆς ἀσπίδος ἀφ' ἧς οὐσίας, κατέλαβε τὸν βασιλέα. καὶ πᾶντα κατ' ἐαυτὸν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ παρθένος Κωνσταντῖνος θαυμάσας τὴν τῆς ἀντιδίκου αὐτοῦ ποικίαν, ἡμῶς μεγίστης ἀξιώσεως αὐτὸν, μὲν γραμμῶν ἀπέλυσεν εἰς Ἀλεξάνδρην. μὲν δὲ τὴν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τὸν δὲ πάσης ἐπισκοπίας ἀλλοτρίως Νικομηδείας Εὐσέβιος, καὶ Θεόγνης, καὶ Οὐρσάκιος, καὶ Πατρόφιλος, καταλαβόντες ὁ Βυζάντιον, καὶ τὰς πρὸς τὰς Ἀθανασίου διδασκαλίας σωτηρίας, μὲν τυράς ψευδῶς πρὸς σφάλαντο τέσσαρες ἐπισκοπῶν χρεωσθέντες ἔχοντες οἵτινες μὲν ὅρκου εἰπὼν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι καὶ σαρὶν Ἀθανασίου ἀπειλούμεν καλῶν τὴν σιτοπικίαν τὴν ἐργασίαν ἐκ Αἰγύπτου εἰς ὁ Βυζάντιον. ὅταν καὶ κινήσαντες εἰς ὅρῳ τὸν φιλόχριστον βασιλέα, πρὸς ἐκκλησίαν ἐξέρχονται τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἰς Τροῦρον τῆς Γαλλίας. Ἀθανασίου δὲ ἐξοριθέντος, Ἀρῖος πάλιν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν Αἰγύπτου. γοῦν δὲ ὁ βασιλεὺς, μέγα πεμφθέντος αὐτὸν, ἡρώτα εἰ τοῖς εἰς Νικαίαν δόγμασι συνήτηται καὶ τῶ ὁμοιῶν, τῶ δὲ μὲν ὅρκου εἰπόντος συνήτηται, δόλον τε νῦν, ὡς αὖτ' ἐργασίαν. δύο γὰρ γράμματα συντέθηκαν· ἓνα μὲν κατ' τῶ ὁμοιῶν, τὰ ἄλλα δὲ κατ' αὐτὸν ὅτι καὶ δι' ἐαυτὸν ἔγραψεν, τὸν πρὸς τὸν δι' ἐτέρου γράμματος. πρὸς τοῖς τὸν βασιλέα, ὁμοῦ οὕτω πιστεύειν. καλῶν δὲ τῶν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκκλησία. ὅτι μαθὼν ὁ ἡγιος Ἀλέξανδρος, τὰς Θεῶν πρὸς ἐκκλησίαν εἰς τὴν καλῶν ἐκκλησίαν Εἰρήνῃ ἐκκλησία· καὶ λόγου ἡγῆται ἡ θεία δίκη μετὰ τὸν Ἀρῖον, ἐν τοῖς ἀξίοις τῆς τῆς γλώσσης ἀντιδίκου, ἐκκλησία τῶ ζῆν, ἐν τὰς νῦν καὶ ἐν τὰς μέλλοντι, τῆς ἀπαλῆς αὐτὸν κατεχρῆνται ἐν ἀμφοδῶν, κατ' ἡμῶν ἔμελλεν τῆς ἱερῶν ἀνακρίσεως ἐπιβάρευν πρὸς ἐκκλησίαν. ταῦτα τὰς τελευτῶν πρὸς τὴν γένεσιν τῆς μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁ θεῶν Ἀλεξάνδρου ἐπισκοπῶν τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ οὐχ ὡς φησιν, Εὐσέβιος μένος, ὅτι ὁ Νικομηδείας Ἀσπερ-θούσιος, ὅτι εἰς τὰ ἐκκλησία τὰς Ἀθανασίου ἐκκλησία, τὸν Κωνσταντινουπόλεως ζῆλον ἐπὶ τῆς τῆς γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῆς χεῖρας ὁμάδος δίκου πρὸς ψεδῶδες. ἐπειδὴ Κωνσταντῖνος τὰ ὅλα ἐπὶ τελευτῶν δύο ἐβασίλευσεν· ὅς μὲν τὴν πρὸς τὴν δευτερεύοντα, τὰς δευτέρω τῆς αὐτοῦ ἐπὶ καταλαβὼν ὁ Βυζάντιον, Μιχαήλ τὸν πρὸς Ἀλεξάνδρου ὁρεῖ ἐπισκοπῶν πρὸς τῆς, εἴτα

Αλέξανδρος ἔτη κγ'. ἐπεσχέθησιν· ὡς εἶ-
ναι ἀπὸ τῆς δόξης τῆς βασιλείας τῆ μεγά-
λου Κωνσταντίνου, ἕως κοιμήσεως Αλεξάν-
δρου, ἔτη λζ'. ἂν Κωνσταντίνος σὺν ἔφ-
θαιεν· καὶ οὕτω μὲν ἐκ χρονικῆς ὁμάδος
δείκνυται μὴ ἀρῆσαι τὸν Εὐσεβίου ἐπὶ Κων-
σταντίνου τῆ δευτέρου Κωνσταντίνου πόλεως. δει-
κνυται δὲ καὶ ἐκ τῆς Εἰρημίων ἀνωτέρω
πρὸς Ἀρείου καὶ Ἀθανασίου. ἥ τε γὰρ Ἀθανα-
σίου ὁμοεία, καὶ ἡ Ἀρείου κατὰ τὴν, μὲν
παραχρῆσιν ἔτος Κωνσταντίνου γέροντος, καὶ μὲν
τὰ ἐκείνητα Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ μέγας Αλέξαν-
δρος ἐπὶ πρῶτον.

							Αντ. δότης. κ. Εὐ- φρό- νιος ἔτη κ.
α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'

Τούτῳ τῷ ἔτι Εὐστάθιος πρεσβύτερος Κων-
σταντίνου πόλεως ἀποστολικὸν βίον ἐπονηρημένος,
καὶ εἰς ἄκρον δόξης ἐληλαμένος, ἀπαφρίπτων
ἐκφράζει· καὶ Ζηνόβιος ὁ δόχτικτος, ὁ δὲ
Μαρτυριον ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομήσας τῇ
τῆ Κωνσταντίνου ἑπιταφίᾳ.

Τῷ δ' αὖτ' ἔτι πολλοὶ τῶν ἐν Πέρσῃσι Ἀσ-
συρίων ἐν Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Σαρακενῶν
ἐπιπράσσαντο. Πέρσαι δὲ ἐδύλωσαν πόλεμον
πρὸς Ρωμαίους, καὶ ἐπὶ τῇ Κωνσταντίνου ὁ δι-
σθεῖς τῇ Νικομηδείᾳ πόλει κζ' Περσῶν πρῶτος
πατάσματος, ἀδινῶντας ἐκοιμήθη ἐν Εἰρήνῃ,
ὡς πρὸς φασὶν Ἀρδιοφρονης, ὅτε ἀξιώται τῆ
βασιλείας ὑπὸ Εὐσεβίου τῆ Νικομηδείας
μέγα πένθος ἐν Κωνσταντίνου πόλει· ὅθεν καὶ δίδε-
σται, ὡς ἀποδείχεται ἐν γὰρ Ρώμῃ ὑπὸ Σιλβέ-
στρου ἐδαπίαθη, ὡς παραπείθεσθαι. ἔζησιν δὲ
πρὸς ἔτη τ' ζ' αὖτ' ἔτη ζε'. βασιλεύσας ἔτη
λα'. καὶ μετὰ δέκα. γράψας δὲ ἀφ' ὧν τῶν
τρίσιν υἱοῖς αὐτοῦ τῇ βασιλείᾳ κατέλιπεν Κων-
σταντίνου, Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνου. δισθεῖς καὶ παρὰ
τῇ δόξῃ χρησάμενος. πρῶτος βασιλεὺς Θεοδῶς
παρανοία χρηματίας Χριστιανῶν πολλῶν βαρ-
βάρων ἐνεχέναι ἀπὸ Βρετανίας ἕως Γερμανίας,
καὶ τῶν ὁμοφύλων τυρηνῶν, ὧν σημεῖον ζωοποιῶν
ἐκείνου τοῖς ἐχθροῖς ἐλέσας. ὧς δὲ ἀφ' ὧν τῶν
αὐτῶν Ἀρδιοφρόνι πρεσβύτερος ὑπὸ Κωνσταντίας
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ κακοφρόνως πρῆσαι ζῆν-
τι πρῶτον, ἐντειλάμενος μηδὲν ταῦτας πα-
ραχεῖν πλὴν Κωνσταντίνου τῶν τῆς ἐκείνης βασιλῆς.
ἐκείνου δὲ Ἀθανασίου τῆς ὁμοείας ἐπονηλ-

Theophanis Chron.

A trophani vero successor Alexander vigin-
ti tres annos in Episcopi dignitate exe-
git: adeo ut ab Imperij Magni Constanti-
ni principio usque ad Alexandri obitum
septem supra triginta, quos Constanti-
nus haud attigit, numerentur anni: ac
ita ex accurata temporum ratione Con-
stantinopoleos throno Constantini æta-
te Eusebium non præfuisse demon-
stratur: quod & de Ario & Athanasio
superius dictis fit manifestum. Athanasij
siquidem exilium prout Arii exitium post
Constantini trigelimum annum, & Hie-
rosolymorum dedicationem accidere: quo
tempore Magnus Alexander inter viuos
adhuc superstes extabat.

B

							Αντι- χίαν Επίσ. κ. Εὐ- φρο- νιος ἔτη κ.
32	34	6	17	2	7	1	1

Hoc anno Eustathius Presbyter Con-
stantinopolitanus Apostolicam vitam du-
cebat, & ad virtutis culmen prouectus,
inter reliquos insignis habebatur: Vna-
que Zenobius Architectus, qui Constanti-
ni mandato Martyrum ædem Hierosoly-
mymis ædificauit.

Eodem autem anno plures Assyriorum
Persis subiecti in Mesopotamia a Sarace-
nis varnierunt. Persæ vero Romanis bel-
lum indixerunt: Exinde Constantinus ad
Nicomediensium urbem profectus, acie
iam aduersus Persas instructa, morbo cor-
reptus, in pace quieuit, tum primo Ba-
ptismi gratia donatus, ut quidam ex Aria-
norum assēclis referunt, & ab Eusebio
Nicomediæ Episcopo in Constantinopo-
litana sedem translato iustratus, quod
falsi superius arguimus: Romæ siquidem,
prout iam demonstratum, a Syluestro ba-
ptizatus est. Vixit omnino quinque supra
sexaginta annis: quorum exegit Impera-
tor vnum & triginta, & insuper menses
decem. Conscripto testamento tribus li-
beris Constantino, Constantio, & Con-
stanti reliquit Imperium. Religiose pe-
nitens ac clementer summa sua potestate
usus: Primus Imperator, quæ circa eum
fuit Dei prouidentia, Christianorum est
appellatus. In plures Barbaros, a Britan-
nia ad usque Persicos tractus, & in ty-
rannos domesticis armis sæuientes viuifica-
crucis signo fufis hostibus victorias repor-
tauit. Testamentum vero Ariano cuidam
sacerdoti a Constantia sorore malitiose
subinducto mandans, ne cuiquam alteri
quam Constantio Orientalium partium
Imperatori exhiberet, consignauit. Po-
stremo Athanasium præcepit exilio reuo-

D ij

cati. Constantius autem ex Oriente reuerfus, vt patris recepit corpus, in sanctorum Apostolorum templo condidit. Ac deinceps nefarius ille Arianae sectae Presbyter, traditis Constantio testamenti tabulis, magnam in Imperatoris palatio familiaritatem & auctoritatem est assecutus: & cum Eusebio Nicomediae Episcopo, tum eius discipulis opitulantibus Imperatricem ad Arianas partes transire coegit.

Αννι μηνί. 1849.	Εορταζ. Ιουλιαν. 199.	Rom. Imperat. Constantius annis 21.	Perfarum rex Sabores annis 70.	Rom. Episc. Iulius annis 15.	Constantinopolis Episc. Alexander an. 23.	Hierosol. Episc. Maximus annis 16.	Alexand. Episc. Athanasius annis 46.	Antiochie Episc. Eusebius annis 18.
	I	35	7	18	3	8	2	

Hoc anno magni & sancti Constantini vita functi tres filij Romanorum Imperio sunt potiti. Constantius nimirum Orientis, Galliarum Constans, & Constantinus Italiae. Constantius autem Athanasium ab exilio reuocatum cum litteris commendatitiis Alexandriam dimisit: quem plurima cum voluptate susceperunt Alexandrini, maxime vero Clericorum collegium. Eusebius porro Pamphili primo aduersus Marcellum libro, ac tertio pariter, vehementius in eos inuehitur, qui Dei filium creaturam vocare non verentur: cuius dicta referens Socrates eius defensionem instituit, & ab Ariano sensu alienum fuisse toto studio demonstrare conatur: sed contra verbis & sententiis fucum facere, & in diuersas partes pro temporum varietate ipsum agitari ferrique ipsa veritas declarat. Confestim vero magno Constantino defuncto, mortuus est Eusebius, & Caesariensis Throni successorem reliquit Acacium discipulum, virum quidem eximium, at qui de variis rebus compositis libellis, Arianis omnino partibus, pro animi in magistrum consensione additum se testatur.

Eodem anno Sabores Perfarum rex Nisibis deuastationem meditatus, exercitum in Mesopotamiam intulit: positaque per tres & sexaginta dies ad urbem obsidione, cum subigere non valuisset, recessit. Iacobus porro Nisibensium Episcopus diuini cultus operibus vir assuetus, omnia ex animi sententia per preces facile confecit: adeo vt, quam de subuertenda Nisibi Perse spem conceperant, ipse frustrancam & irritam reddiderit. Extemplo quippe quasi orationis eius statu agitati, & retro in fugam acti ab vrbe se subduxerunt, & in propriam reuersi prouinciam, impietatis cuius exhibuere facinora, mercedem promeritam fame & pestilentia confecti re-

Αγίου. Κωνσταντῖος δὲ κατέλαβεν ἐκ τῆς εἰώσεως τῆ πατρὸς σῶμα, ἐν τοῖς ῥωμαιοῖς κατήκτο· ὁ δὲ αὐτοῖς Ἀρριανὸς παροβύπρετος ὑποδίδει τὰς Κωνσταντῖου τὰς ἀφ' Ἀθήνας, πολλῆς ἐτυχὲς πέρρησις ἐν τοῖς βασιλείοις. καὶ αὐτῶν πλεὺν βασιλῖδα Ἀρριανίζιν ἐπίσειν σπουδερῶς ἔχον Εὐσεβίου τὸν Νικομηδείας, καὶ τοῖς ὁμοφροσύναις αὐτῶν.

Κόσμος τῶν μηνῶν.	Ρωμ. βασιλεὺς Κωνσταντῖος τῶν μηνῶν.	Περσ. βασιλεὺς Σαβὼρ τῶν μηνῶν.	Ρώμης ἐπίσκοπος Ἰούλιος ἄν.	Κωνσταντ. ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἄν.	Ιεροσολ. ἐπίσκοπος Μαξιμὸς ἄν.	Αλεξ. ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ἄν.	Αντιοχ. ἐπίσκοπος Εὐσεβίος ἄν.
	α'	λε'	ζ'	α'	γ'	α'	β'

Τούτῳ τῷ ἔτι Κωνσταντῖου τῷ μεγάλῳ καὶ ἁγίῳ ἀναπαυσανθῶν, οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐκείνου σὺν τῇ Ρωμαίῳ. τῆς μὲν εἰώσεως Κωνσταντῖος τῇ δὲ Γαλλίῳ Κωνσταντῖος, καὶ Κωνσταντῖος τῆς Ἰταλίας. Κωνσταντῖος δὲ Ἀθανάσιον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακαλεσάμενος, μετ' ἡραμμάταιν συσπικθῆν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπέλυσεν· ὃν μετ' πολλῆς χάριτος ὑπεδέξατο οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ μελίττα ὁ κληρὸς. Εὐσεβίος δὲ ὁ τῷ Παμφίλῳ ἐν τῷ παρὸν λόγῳ καὶ Μαρκέλλῳ, καὶ ἐν τῷ περὶ, σφόδρα κατήχησεν τῇ παλινθῶν κήρυγμα λέγον τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ οὐ καὶ τῷ χρηστῷ φέρων ὁ Σωκράτης ὑποφωτολογίται Εὐσεβίου ἀπουδάων διῆσαι, ὅτι ἐκ τῶν Ἀρριανόφρων. ἡ δὲ ἀλήθεια δύναιται αὐτὸν ἀνατινῶν τῷ λόγῳ, καὶ ἄλλοτε ἄλλως καὶ τοῖς κατεστῶτος φέρμενον. ὁ δὲ μετ' τὸν μέγαν Κωνσταντῖον ἀπέθανεν, Ἀκίσιον μεθ' αὐτῶν καὶ ἀφ' Ἀθηνῶν τῷ ῥωμ. Καίσαρος εἰσάγει, ἐκδόμῳ μὲν ἀνδρῶν, τὸν δὲ τὰ σύμμικτα συζητάμενον, τοῖς δὲ Ἀρριανοῖς λίαν συγκαίμενον. διδοῦναι τῇ παρὸς τὸν διδασκαλὸν ὁμοφροσύνῃ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Σαβώρης ὁ Γερσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ πορθήσας Νισβίαν, καὶ πῦρ ἐκείνῳ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήκατο καὶ μετ' ἐκείνου αὐτῶν λαβεῖν, ἀνελθόντων. Ἰακώβος δὲ Νισβιανὸν ἐπίσκοπος ἐν τῷ τῆς κοσμοειρίας ἡ καὶ ἀφ' Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τῷ γινώσκοντι ῥαδίως ἐξελύσεται· ὅστις καὶ τῇ Γερσῶν πλεὺν Νισβίαν ἐλπίζοντων κατέσφραξαται, διημερτέλει τῆς ἐλπίδας πεπνίχκεν. αὐτὸς καὶ τῷ τῆς μὲν πόλεως ὑπερχώρειον, τῷ τῆς διχῆς πνέοντι διωκόμενοι, εἰς δὲ πλεὺν ἐαυτῶν χόρην ἐλθόντες, λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ ὑπεδέξατο μὲν τῆς ἀσθενείας, ὡς ἔδρων, αὐτῶν.

χαμδαρότες. Δαλματίας δὲ ὁ Καῖς δι' οὗ
μὲν πρὸς τὸν πᾶν τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον
ἐπὶ τῇ γραπτῶν ἀφῆρξεν, οὐ καλὸς οὐκ
Κωνσταντῖνου πρὸς σφαιρῶν, ἀλλ' οὐ καλὸς οὐκ.

		β'	$\lambda\epsilon'$	α'	ρ'	δ'	θ'	γ'
--	--	----------	--------------------	-----------	---------	-----------	-----------	-----------

Τῷ δ' αὖτ' ἔπει τῷ νέῳ Δαλματίῳ ὑπὸ
τῆς στρατιωτῶν ἀγαγμένης, ἡμελλεν σιωπᾶσαι·
ρεῖσθαι Γάλλος καὶ Ἰουλιανὸς, οἱ Κωνσταντίου τῆς
ἀδελφῆς Κωνσταντίνου ὁ μεγάλου παῖδες. Ἄλλὰ
πρὶν μὲν Γάλλος νόστος, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν νεκρῶντες
διέσωσαν· οὐκ αὖτις γὰρ ὧν. Κωνσταντῖος δὲ παρ-
εργὴν διχόλημος ὁ ὁμοούσιον, ὕστερον μὲν ἔθε-
το κυφώτητι γνάμῃς, καὶ ἀπάτη τῷ Ἀρζαμὸν
φρεσύν τεργον, καὶ Εὐσεβίου τῷ τῆς Εὐνούχου
πρεσβυτέρου, καὶ τῷ Νικομηδείᾳ Εὐσεβίου, ὃ
τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ.

Κεκορυθ	Παμ.	Παρ.	Παμ.	Κων.	Ιεροσ.	Αμξ.	Αστ.
βασ.	σὺν	ἐπι-	ὀπίσθ	ὀπίσθ	ἐπίσθ	ἐπίσθ	ὀπίσθ
Κων-	βασ.	σκατος	Αλι-	Μά-	Αθι-	Ει-	Ει-
αυ-	Χαβό-	Ιάλας	ζας-	ζουρ	ράσος	φρά-	φρά-
ως ἡ-	ρος	ἔτη	θρος	ἔτη	ἔτη	ρος	ρος
τη κα.	ἔτη ο.	α.	ἔτ. κυ.	ς.	με-	ἔτ. α.	ἔτ. α.
γ'	λ'	θ'	κ'	ε'	ι'	δ'	δ'

Τούτω τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντῖνου ἐπὶ λῶν τοῖς Κώστας τῷ ἰδίου ἀδελφοῦ μέρεσιν, ἔσυνδαλὼν πόλεμον, αἰτηρῆν ἑαπὸ τῆς γραπιατῶν καὶ ἐκράτησεν Κώστας μόνος πάσης τῆς ἐσπερίου γῆς. Κωνσταντῖος δὲ τῆς εἰσῆς βασιλεύων, Γάλλοι καὶ Ιουδαῖοι παυδολέοντες ἤρξαντο ἐν χωρίῳ Δεμακλήλῃ καλουμένῳ, πλησίον Καϊσρείας Καππαδοκίας ὄντι. οὗτοι δύο ἀδελφοὶ ἀναγνάσαν γενέασιν, καὶ ἐκκλησίαν κτίσαν τῷ ἁγίῳ μύστει Μάματι προσοσημνήσαντες. ἐν τῇ δὲ μέρῃ κτίσαν Ιουδαῖοι ἐλάσαν τῶν καὶ τῇ ἐκ ἐδύσαν. διπλοκρεμάμενος δὲ ἐκ τείρας μοναχικῶ ἀσκησιν ἐπεκρίναν. Κωνσταντῖος δὲ καὶ ὁ Κώστας ἐνομαθήσαντες, Ιουδαῖον μὴ ἀνείδαντες δοῦσαν. ἐπὶ ἀφαιρέσας αὐτὸν εἰς τὴν δημόσιον λόγον. εἰ δὲ καὶ ἀφαιρέσας πολυμήσοι δοῦσαν. ἔτι καὶ ὑποφρεῖσας, καὶ θυμειεύσας.

			d'	nd'	l'	nd'	r'	nd'	t'
--	--	--	------	-------	------	-------	------	-------	------

Τούτω τῷ ἔτι Κωνσταντῷ Ἀμίδην οἰκοδο-
 μεῖ, τῆς χάσας θηναίας. καὶ ἔξ δὲ Κωνσταντίας, πρὶν
 παρὲν Ἀντωνίου πόλιν λεγομένην, ἐπαυόμε-
 σιν αἰτιῶν ἑαυτῶν, διεγνώσθη Ἀμίδης γὰρ τοῖς
 ἐπὶ τῶν οὐκ ἐπὶ μεσομβρίας.

		2	36	8	19	4	9	3
--	--	---	----	---	----	---	---	---

Hoc anno, Iuniore Dalmatio militum tumultu sublato, Gallo & Iuliano Constantij magni Constantini fratris liberis par interitus intentabatur, ni Gallum morbus, Iulianum vero infantiae tenerior ætas, octennis enim erat solummodo, seruasset. Constantius autem Confubstantialis vocabulo præbuit assensum, quem demum mentis leuitate, tum Ariani Presbyteri fraudibus, & Eusebij Eunuchorum Præpositi, & Eusebij Nicomediensis Episcopi, & demum ejusdem opinionis consortium dolis circumuentus deposuit.

Ani mandl [89].	Rom. Imp. Con- stan- tius annis 11.	Perfi- rum sex Sabo- resan. 70.	Ro- mx Episc. Iulius annis 15.	Con- stant. Ale- xander Episc. annis 23.	Hie- rofol. Episc. Ma- timum annis 6.	Ale- xand. Episc. Atha- nadius annis 46.	An- tioch. Episc. Eu- phro- ninus annis 8.
	3	37	9	20	5	10	4

Hoc anno Constantinus magni Constantini filius, assignatos Constanti proprio fratri fines inuadens, & cum eo bello congressus interimitur a militibus: & vniuersi tractus Occidentalis Imperium Constantius occupat: Constantius autem totum Orientem adeptus, Gallum & Iulianum loco, cui Macellum nomen Cæsareæ Cappadociæ vicino, litterarum disciplinis instituendos amandauit. Hi duo fratres Ecclesiasticis Lectoribus adlecti, sancto Martyri Mamanti Ecclesiam construere moliti sunt. Qua vero Iulianum fabricare contigit, solum fabricam non admisit. Is porro capillis abasis, monasticam viuendi rationem simulauit. Constantius autem & Constans, ne Iudæus seruum sibi pretio compararet, seruum alioquin in publicum censum referendum, si seruum auderet circumcidere, cum gladio puniendum, & eius bona publicanda suis edictis cauerunt.

4	38	10	21	6	11	5
---	----	----	----	---	----	---

Hoc anno Constantius Amidam validis
firmatam mœnibus construxit. Constan-
tiam quoque, Antonij urbem prius dictam,
suo de nomine deinceps nuncupandam,
& ab Amida septingentis stadiis ad meri-
diem distantem ædificauit.

					Hie- rosol. Episc. Cyril- lus annis 15.		
	5	39	11	22	1	12	6

Hoc anno centum & nonaginta Episcoporum Synodo, cui Nicomedie Antistes Eusebius praeidebat, coacta; alterum Eusebium Emese praefulem Alexandriae praeficiunt. Quo, seu Sabelliano, reiecto, Gregorium quendam Arianum cum valida militum manu, & Syriano duce, Athanasium Alexandrina sede depulsurum, vel certe interfectorum mittunt. Tunc Athanasius solerti cum Deo inito consilio, inter Cantorum turbam Ecclesia dilapsus, intentato & iam imminenti sese eripuit letho. Eusebio vero etiam ab occupanda Alexandria sede impedito, ipsi fidei normam sibi consciscunt ciues, Ario palam recepto, & conscripta post eius mortem fidei expositione, Consubstantialis vocem omnino tacuerunt. Sub id quoque tempus Antiochenae Ecclesiae a magno Constantino aedificatae celebratae sunt encenia.

Eodem pariter anno Antiochia tremendis terrae motibus quassata, tribus continuis diebus extremum subiit periculum. Sacro ritu dedicata Ecclesia rotundae formae fabrica praestabat: sed quidem annorum spatio condita, a magno Constantino fundata, & ab eius filio Constantio perfecta fuit & consecrata.

Anni mundi 514.	Rom. Imp. Constantinus annis 21.	Perfarum rex Sabores annis 70.	Romae Episc. Julius annis 15.	Constant. Episc. Alexand. annis 23.	Hierosol. Episc. Cyrillus annis 15.	Alexand. Episc. Athanasius annis 46.	Antioch. Episc. Euphrasius annis 8.
	6	40	12	23	2	13	7

Hoc anno Constantius deuictis Assyriis triumphauit. Sabores vero Perfarum Rex pristinis sceleribus hoc adiecit, ut subditos Christianos dire persequeretur. Constans in Occidente Francos debellauit. Ceterum horrendo terrae motu in Cypro exorto urbis Salaminiae maxima pars concidit.

				Const. Episc. Paulus Confessor annis 1.			
	7	41	13	1	3	14	8

Hoc anno Neocaesarea terrae motu ma-

					Imper. Theod. Kyr- ellus annis 15.		
	1	13	14	15	1	15	1

Τούτω τῷ ἔτει σινοδὸν ἡρμοδύης ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀπισθόπων ρ 4. ὃν ἡγῆτο Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, παρῃ εἰσόντας Ἀλεξανδρείας ὀπίσκειον Εὐσέβιον τὸν Ερμέσης, οὐ μὴ δεξιόντος, καὶ παρῃ Σαβελλιανοῦ ὄντος, Γρηγόριον τὸν Ἀρξανὸν σὺν πολλῇ στρατῷ καὶ στρατηγῷ ἡνὶ Συεινῶν ἐκπέμπουσιν, ἐκδιὰ ξαυ Ἀθανάσιον τῷ δεξιῷ Ἀλεξανδρείας, ἢ καὶ αἰελεῖν. τότε Ἀθανάσιος ἦτορ σφῶς βουλομένης, μὲν τῷ λαλλόντων τῆς ἐκκλησίας ἐξελθὼν, τὸν ἐπηρεαζόμενον διέφυγε θάνατον. Εὐσέβιον δὲ τὸν μὴ δεξιόντα ὑπὸ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πύλῳ πίσιν μετὰ ποιοῦσιν οἱ αὐτοὶ, Ἀρξὸν μὲν φανεροῦς διγρόμοι, καὶ μὲν θάνατον ἐκχεσιν πίστεως δόλῳ τῶν γράψαντες ὁ ὁμοῦσιν παρσιώπησιν. τότε καὶ ἐν ἑνὶ τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ἧς ἐκποιν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ἐποίησιν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Ἀντιόχεια ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ὀπί τριῶν ἡμέρας ἐκινδυνώσιν. τῷ δὲ ἡ ἐκκλησία σφῶς ἐξ ἑτῶς κηδεῖται, ὑπὸ μὲν Κωνσταντῖνου τῷ μεγάλῳ θεμελιωθεῖσα. ὑπὸ δὲ Κωνσταντῖνου πληρωθεῖσα, καὶ ἐκκλησία.

Κωνσταντῖνος	Ρωμ. Βασ. Λεὼ Κωνσταντῖνος annis 21.	Περ- σῶν Βασ. Σαβ- ορ annis 70.	Ρώμ. ἐπισκ. Ιούλιος annis 15.	Κωνσ. ἐπισκ. Αλέξανδρος annis 46.	Ιερ. ἐπισκ. Κύριλλος annis 15.	Αλεξ. ἐπισκ. Αθανάσιος annis 46.	Αντ. ἐπισκ. Εὐφράσιος annis 8.
	6	40	12	23	2	13	7

Τούτω τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος Ἀσσυρίους νικήσας, ἐξορίσθη. Σαβῶρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς παρῃ τοῖς αὐτοῖς καχοῖς, καὶ τοῖς ὑπὸ χεῖρα Χριστιανοῦ ἐδίωκε. Κωνσταντῖνος δὲ ἐν τῇ δυνάμει Φεαγῶν ἐπὶ ἦσαν. σφῶς δὲ ἡρμοδύης μεγάλῃ ἐν Κύπρῳ, Σαλαμίνης τὴ πόλιν τὰ πλεῖστα ἀφῆκε.

				Κωνσ. ἐπισκ. Παῦλος ἐπισκ. annis 1.			
	7	41	13	1	3	14	8

Τούτω τῷ ἔτει σεισμῶν μεγάλῳ ἡρμοδύης

Νεοχρησθέντα Πόντου κατεπίσθη, πλὴν τ' ἐκκλησίας, καὶ τ' ὁπίσχευόν, καὶ τ' ἐκ τ' αὐτῶν ἀνέστησαν ἀνδράνες. οἱ δ' Ῥωμαῖοι συνέβαλλον πόλεμον μὲν Περσῶν, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκλον.

Τῷ δ' αὖτε αὖτε καὶ Παῦλος ὁ ὁμολογητὴς χριστιανεύων ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

							Αντ. ἐπισκ. κτ. Φλα- κίτης ἐν. 16.
	α'	μ'	δ'	β'	δ'	α'	α'

Τούτῳ τῷ ἔτει σέσημοδ' μεγάλου θρημολήνου, Ρόδος ἡ νῆσος κατέπεσεν. οἱ δ' Ἀλεξανδρεῖς Γρηγόριον τὸν λησρικῶς ὁπλιζόμενον Ἀθανασίον, καὶ τὸν θρόνον καθίστατον τ' Ἀλεξανδρείας ὁπλίζοντες ἔτεσσιν, ἀπέκλον. καὶ χριστιανεύων Γεώργιος Ἀρβανὸς ὑπὸ Ἀρβανῶν, τέσσας καὶ Καππαδόκιον.

		θ'	μ'	α'	γ'	ε'	15'	β'
--	--	----	----	----	----	----	-----	----

Τούτῳ τῷ ἔτει Δυρράχιον τ' Δαλματίας ὑπὸ σέσημοδ' διεφθάρη καὶ Ῥώμη ἡμέρας πρὸς ἑκατὸν διώδυσεν σφοδρῶς. τ' δ' Καμπανίας 16. πόλεις διεφθάρησαν. Παῦλος δ' τὸν ὁπίσχευον Κωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν Κωνσταντῶν εἰς τὸ Βυζάντιον τῷ θρόνῳ ἀπήλασεν, καὶ τὸν ἀσθενέστατον Εὐσεβίον τὸν Νικομηδείας ἀντιστηλάτην λησρικῶς, καὶ ἀνέσχεως, τὸ τῷ καλῶς καθίστατον.

			Ρωμ. ἐπισκ. Λαβ- εῖος ἐν 16.	Κωνσ. ἐπισκ. Εὐσε- βίος Νικ. ἐν. 16.			
	1	μ'	α'	α'	ε'	α'	γ'

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῶν τὸν ἐν Σελυκίᾳ τ' Συρίας λιμὴν πεποίηκεν, ὅσους ὁπλὸν πολὺν ἀφαιρέσας καὶ πάλιν ἀνακοδόμησεν. καὶ πόλιν ἐκπέσεν ἐν τῇ Φοινίκῃ, ὑπὸ Κωνσταντίας κατέκαυκεν, πάλιν κατέκαυκεν καλουμένην Ἀντιόχειον. Σαβώρης δ' ἐν τῇ Περσῶν βασιλείᾳ ἐπέλαθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ, Νίσιβιν πρὸς ἐκείνην ἡμέρας οὐκ. καὶ πάλιν ἀναμύηκεν, ἀνέκαυκεν.

Τῷ δ' αὖτε αὖτε ἐκκλησίαις ἡλίου ἐξέμεν, ὥστε καὶ ἀπὸ τῆς Φαιλῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν ὧν τριτῇ τ' ἡμέρᾳ, μετὰ Δαοσίαν καὶ Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον, καὶ ὅσοι ὑπὸ τ' ὁρῶν λόγῳ ἐξελθόντες, ἐν Ῥώμῃ πρὸς Ἰούλιον κατέφυγον καὶ τὰ κατ' ἐαυτὸν ἕκαστος Ἰούλιον ἐδίδαξεν, ὧν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ μὲν γραμματέων ἀποκατέστη.

A ximo absorpta est, præter Ecclesiam, Episcopos, & in eis repertos deuotos quosdam viros. Romani, conferto cum Persis prælio, plurimos ex eis interfecerunt.

Hoc anno Paulus Confessor Constantinopolcos ordinatur Episcopus.

							Antio- chie Episc. Phila- citus annis 12.
	8	42	14	2	4	15	1

Hoc anno facto terræ motu vehementi, insula Rhodus concidit. Gregorium vero, qui prædonum more in Athanasium grassatus, Alexandrinam sedem annis sex occupauerat, interfecerunt Alexandrini. Sufficitur tamen ab Arianis Georgius Arianus, portentum in Cappadocia exortum.

		9	43	15	3	5	16	2
--	--	---	----	----	---	---	----	---

Hoc anno Dyrrachium Dalmatiæ ciuitas terræ motu corruit: & Roma tribus continuis diebus pariter afflicta vltimum metuebat periculum. In Campania duodecim vrbes sunt euerse. Constantius autem Byzantium adueniens, Paulum Episcopum CP. throno deiecit, & impiissimum Nicomedie Episcopum Eusebium, velut in scelerum sentinam, prædatorie & perquamnefarie intrusit.

			Ρωμ. Episc. Λαβ- εῖος annis 16.	Κωνσ. Episc. Εὐσε- βίος Νικ- com. an. 12.			
	10	44	1	1	6	17	3

Hoc anno Constantius, monte maxima ex parte præciso, Seleuciæ in Syria portum parauit, & urbem ædificiis amplificauit. Aliam quoque in Phœnicæ, Antaratum prius dictam, de suo nomine Constantiam vocauit. Sabores autem Persarum rex in Mesopotamiam grassatus diebus septuaginta octo Nisibin obsedit: ac nonnili pudore reportato, abcessit.

Eodem etiam anno solis defectus contigit, quo in cælo, hora diei tertia, mense Decisio, stellæ apparuerunt. Athanasius & Paulus, & quotquot pro sana fidei doctrina suis sedibus sunt expulsi, Romam ad Iulium Pontificem confugerunt. Singulis autem de rebus ad se spectantibus Iulium edocentibus, Iulius singulos propriis Ecclesiis datis litteris restituit.

Anni mudi 689.	Distanz linear. 11.	Rom. Imp. Constantinianus 11.	Perfar. rex Saboretanus 70.	Rom. Episc. Liberius 6.	Constant. Episc. Eusebius 12.	Hierosol. Episc. Cyrillus 15.	Alex. Episc. Athanasius 46.	Ant. Episc. Pulaucius 12.
		11	45	2	2	7	18	4

Hoc anno Athanasius & Paulus iisdem ipsis litteris Iulij Romæ Pontificis confis proprias sibi sedes receperunt. Constantius autem Antiochiæ degens, & Paulo Athanasioque Iulij litteris munitis proprias sedes restitutas audiens, ira permutus iisdem eos derurbare præcepit. Hoc etiam anno hora diei Dominicæ secunda obscurior atque squallidior sol iterum factus est.

		12	46	3	3	8	19	5
--	--	----	----	---	---	---	----	---

Hoc anno magno Beryti in Phœnicia terræ motu exorto, plurima ciuitatis pars concidit: ita vt non contemnendus Gentilium numerus pari nobis ritu Christianam vitam acturum pollicitus ad Ecclesiam accederet. Inde velut abacta præda, mutatis religiosæ nostræ vitæ institutis, ac rebus nouis studentes, deseruerunt Ecclesiam; locumque de Orationis nomine designantes, in eo magnam hominum turbam admiserunt: & Ecclesiasticam agendi rationem imitati, nobis euaserunt quamsimillimi: quo pacto Gentilium obseruatis ritibus Iudæorum effigiem Samaritæ nitebantur exprimere.

		13	47	4	4	9	20	6
--	--	----	----	---	---	---	----	---

Hoc anno Sabores Perfarum rex Nisibis obsidione renouata, magnas vrbi calamitates intulit: & elephantorum bello idoneorum comparata multitudine, & regum stipendiis conductorum auxilio, nec non omnis generis congregatis instrumentis, nisi deditionem facerent ciues, urbem a fundamentis deleturum comminabatur. Nisibinis aduersas vires generose proferentibus, & deditionem detestantibus, demum ipse fluminis urbem prætermeantis vorticibus decernit obruere. At ciues propitio sibi Numine reddito, precibus hostes superabant. Cum enim, quæ muros erant disiecturæ, ipsorum situi iam forent æquales aquæ, pars quidem murorum non modica, Deo ita permittente, subuersa est, vt ex sequentibus manifestum fiet: illæsam tamen urbem seruari, & ipsos hostes aquis inundari, & in eis plurimos absorberi & perire contigit. Qui vitæ huiuscemodi pacto fecere iacturam, iidem erant, qui per col-

[illegible]

Τούτω τῷ ἔτι Αθανάσιος καὶ Παῦλος, καὶ οἱ
 αὐτοὶ τοῖς γραμμασιν Ιουλίῳ τῷ Πάπᾳ Ρώμης
 παρέρχοντες, τοῖς ἰδίῳις θρόνοις κατέλαβον. ὁ δὲ
 Κωνσταντῖνος ἐν Αὐτοκρατορίᾳ θρόνον, μαζὺν ὅτι
 Παῦλον καὶ Αθανάσιον διὰ γραμμάτων Ιουλίῳ
 τοῖς ἰδίῳις ἀπέδωκε θρόνους, ὀρχισθεὶς, κελδή
 αὐτοῖς ἀπελαθῆναι τῶν ἰδίων θρόνων. ταῖς δὲ αὐ-
 τῶν ἔτι ὁ ἥλιος πάλιν ἀνήμερότερος γέγονε,
 ἐν ὧρα δευτέρα τῆς κυριακῆς ἡμέρας.

		κ	$\mu r'$	γ'	γ'	ϵ'	δ'	ϵ'
--	--	----------	----------	-----------	-----------	-------------	-----------	-------------

Τοῦτω πάλ' ἔπει σφόδρ' ἠγορήσου μέγα-
 λου ἐν Βηρυτῶν τῆς Φοινίκης, ὃ πλεῖστον τῆς
 πόλεως πέπληκεν· ὡς δὲ πλῆθος τῆν ἐθνητικῶν
 εἰσαπληθύνας ἐκκλησίας, ὁμοίως ἡμῶν χρι-
 στιανίζον ἐπαγγέλλεσθαι. ἐντυπύθη νεωτερίστη-
 ρες, τοὶ ὑποὶ τῆς ἐκκλησίας, ὡς περ ἀπο-
 συλήσασθαι, ἄξιόν· καὶ τόποι διχῆς ἐποιο-
 μέσθαι, ὃ πλῆθος ἐν αὐτῷ ὑπερέβηκεν,
 ἅπαντα πάλ' τῆς ἐκκλησίας μεμνημένοι,
 ὡς πλῆστοι γερονότες πρὸς ἡμᾶς· ὡς ἡ
 τῆν Σαμάρειτῶν πρὸς Ἰουδαίους αἵρεσις, ἐθνη-
 κῶς ζῶντες.

		γ'	μ_S^2	δ'	δ''	δ'	κ'	ϵ'
--	--	-----------	-----------	-----------	------------	-----------	-----------	-------------

Τούτων τῶ ἔτει Σαβώρης πάλιν ὁ βασι-
λὴς Γερσῶν τῇ Νίσβει παρὰ καθεστῆς, ἰκα-
νὸς αὐτῇ διενόχῃ, ὡς καὶ ἐλεφάντων πλη-
θος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν, καὶ
βασιλεῖς μυθιστοεῖς, μέγιστα τε πλῆθη
ὡς εἰ μὴ βούλωνται ἀναχωρεῖν, πλὴν πόλιν
ἄεφραδίζῃ ἐκ βάθρου ἠπείρου. τὸν δὲ Νι-
σιβίων ἀπεργόντων πρὸς τὴν παρὰ πόλιν, τότε
λοιπὸν ἐξυδατῶσαι αὐτὴν ὥστε πρὸς αὐτὴν
ποταμῷ διεγνώκει. οἱ δὲ ἄνδρες τῇ ἀρχῇ ἐνί-
κων τοῖς πολεμίοις, διμῆν τῇ Θεῶν ἔχοντες.
τῇ γὰρ ὑδάτων μαλόντων πλὴν ἦσαν τῇ τει-
χῇ ἐξομαλίζῃ πρὸς πλὴν πῶσιν, μέγας
μῆτοι τῇ τείχει ἐπεπόρθηται, καὶ τῷ κατὰ
Θεοῦ συγχώρησιν, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς διλωγ-
σεται. ἀγῆως γὰρ γίνεται πλὴν τε πόλιν φυλα-
γῆναι, καὶ τοῖς πολεμίοις τοῖς ὅδοις ἰκχε-
σται, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος διεφθάρηται. οἱ
δὲ τῷ πεποιθότες, ἠπείρου δὲ αὐτὴν κατὰ πῶσιν

οὐκ οὐκ τείχεα εἰσληψὺν, καὶ ἀποσπῶντες τοὺς ἐλέ-
φαντας ἐνόησαν, καὶ τὸν ὄχλον διπρεπείσαντες,
προσέχοντες ἐμβεβήκεσαν τῷ πολέμῳ μετὰ
νείας τε παρτοίαις. οἱ δὲ πάλιν φρουρού-
ντες κραδίᾳ ἐντολῇ τὴν ἡμέραν τῇ Θεοῦ
προνοία ἐχέουσιν, τὴν τε ὑπὸν ἐπαύριον
παρτοίαις ὅπλοις. ὁ δὲ ἄρχων ὅς τις πλείους ἐλέ-
φαντας ἀπέκτεινεν. ἕτεροι δὲ ἐν τοῖς κα-
πάλμασι τῇ πύρρῳ ἐπέστησαν. ἄλλοι δὲ
χρυσάειντες ἀπεγράφοντες εἰς τοὺς πόδας, καὶ
ὑπὸ μύριαις αὐτῶν ὀπλήταις ἀπέθανον. τοῖς
δὲ λοιποῖς σπῆρος οὐρανὸν ἐπέπεσον, καὶ νε-
φελῶν γειφωδῶν, καὶ νεφῶν λαύρων, καὶ βρο-
τῶν φωνῶν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς τοῖς
πλείους τῶν φόβῳ ἀφθαρτῶν. πάντοθεν δὲ
ὁ νέος Φαραὼ Σαβῶρος γενούμενος, ἡγήσας
τοῖς τῷ φόβῳ κύμασιν ὅς ἀπέναντος τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ ὁ καὶ παρὸν τῷ τείχεα, ὅς αὐτῶν
λαὸν δὲ ὁ ἄρχων ἐσπῶτα λαμπαρῶς ἐπολιμένος,
καὶ τῷ χεῖρῳ τὸν βασιλέα κρατοῦσα Κων-
σταντῖον ὅς διήκως ἱεραρχεῖται, τοῖς μέγροις θά-
λασσιν ἡπείλῃ. μαθόντες δὲ τῇ αἰτίᾳ, διεγεί-
κοντες τῇ φωνῇ τὴν δύναμιν ἐρμηνεύοντες
τῷ βασιλεῖ ὡς μύριον, ἢ κατ' αὐτοῦ. δι' ἧς
ἐντολῇ ἐπηγοῖς τῷ κινδύνῳ τῇ αἰτίᾳ, καὶ ἐμ-
φοβὸς ἡρώδης, ἐκείλῃσι πάντεσσι μετὰ
καλῶν, καὶ ὅσα αὐτοῖς τὴν τῷ πολέμῳ πα-
ρασχιδῶν κινεῖται ἀφελῶν. αὐτὸς δὲ σὺν
τοῖς ἰδοῖς φύγῃ ἐδίωκε τὴν πατρίδα. . . .
αὐτῶν δὲ λοιμικὴ νόσος ἀφθαρτῶντες.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Τούτῳ δὲ ἔτι Κωνσταντῖος ὁ Αὐγύστως μέγρος
βασιλεύων, Γάλλων ἀνέστην ἰδίον κοιτανὸν τῆς
ἐαυτοῦ βασιλείας Καίσαρα ἀναρρῶντας, καὶ ὀνο-
μάσας αὐτὸν Κωνσταντῖον, ἐν τῇ αἰατολῇ ἀπέ-
στηλεν, καὶ τὴν Ἀντιόχειαν, τῇ Γερμανῶν ἐπὶ ὁκτα-
χειλῶν.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Τούτῳ δὲ ἔτι οἱ καὶ Γαλασίῳ Ἰουδαῖοι
ἀνέστησαν. ὅτι πολλοὶ τῶν ἀλλοεθνῶν Ἑλλήνων τε
καὶ Σαμάριτῶν ἀνέστησαν καὶ αὐτοὶ δὲ παλῶν
ὑπὸ τῷ γρατοῦ Ρωμαίων ἀνέστησαν, καὶ ἡ πό-
λις αὐτῶν Διοκαίσα ἡφάνισεν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Κωνσταντῖος Λιβερῖον
ἡρώδην τῷ αὐτῷ αὐτῷ τῷ ὀνομασθέντι, ἐν τῇ
ἱεροῦ Ἀθηνῶν, ἡμῶν, καὶ ἀποστείλας ἐξώ-
ρισε τὸν καὶ τὴν Βερρόδιον τῆς Θράκης, Εὐ-
σεβίου τῷ αὐτῷ τῷ ἀντιόχῳ τῷ αὐτῷ τῷ αὐτῷ.

Theophanis Chron.

lapi muri ruinam, admotis armatis ele-
phantis, & omni machinarum genere
parato, acies instructas bello ardentius
incumbere sollicitantes, ingressum in
urbem minabantur. Exinde vero urbis cu-
stodix deputati milites victoriam diu-
no nutu concessam adepti sunt. Disiecti
quippe muri loco omni armorum genere
obstructo, elephas, immixtis in eos
onagris, plures interfecerunt. Nonnulli
hostium in fossarum lacunas lapsi, alij for-
titer repulsi, retro versi sunt in fugam,
adeo ut ex eorum armatis militibus supra
decem millia caesi desiderarentur: Reli-
quos fulmen cœlitus immixtum disperxit,
& caliginosa nubes, & effusorum imbrum
diluvia, tonitruumque sonitus cunctos
tanto terrore percussit, ut eo plures ex-
animati vitam penitus amitterent. Talibus
igitur angustiis Sabores novus Phraeo con-
strictus, terroris sibi incussi fluctibus ab-
sorbeatur. Quocirca coniectis ad eam
muri partem, quæ collapsa erat, oculis,
Angelum splendido amictum ornatum sum-
ma in parte stantem, & Constantium Im-
peratorem manu tenentem conspiciat. Quo
viso conturbatus Magis mortem mina-
tus est. Illi portenti causa cognita vim
eius maiorem esse, quam quæ superari
posset, regi nunciare decreuerunt. Cau-
sam itaque periculi edocuit, maiori que
Cmetu territus, bellicas machinas combu-
ri, cæterumque omnem apparatus com-
minui, & inutilem reddi iussit. Ipse vero
cum suis fuga patriam insequatur, quo
antequam pervenirent plurimi pestilentie
morbo consumpti sunt.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Hoc anno Constantius Augustus cum
solus moderaretur Imperium, Gallum
consobrinum Cæsarem renunciatum col-
legam Imperij declaravit: eidemque Con-
stantij nomine imposito, Persis etiamnum
bello prouinciam adhuc vexantibus, in
Orientem, versus Antiochiam misit.

D

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Hoc anno tumultuati sunt in Palæsti-
na Iudæi, & plurimis tum Græcorum,
cum etiam Samaritarum alienigenis inte-
remptis, ipsi demum a Romano exercitu
ad ultimam internecionem caesi sunt: ip-
sorumque ciuitas Diocæsarea deleta.

Hoc eodem anno Constantius Liberio
Pontifici de Consubstantialis fide deque
Athanasij negotiis scribenti grauer in-
fensus, rescriptis ad eum missis, in Thra-
cia Berthoeam Eusebio Eunuchorum Præ-
posito Arianæ sectæ fautore malum illud

E

machinante, exulare iussit: & Felicem eius loco ordinatum substituit. Hic Romanæ quidem Ecclesiæ Diaconus extitit, Nicænamq; recepit Synodum: At communionem ipsi præter rationem cum Arianis habita, huic communionis consortium præbere detrectabant Romani: sed seorsum inter se cætus ac conuentus Ecclesiasticos habebant. Iubente propterea Constantio Synodus coacta est Mediolani, trecentorum quidem ex Occidente, ex Orientis vero partibus paucorum admodum Episcoporum. At cum Occidentales praua quæque aduersus Athanasium nollent confirmare sancita, nullius roboris & irrita permansit. Imperator demum Romanorum precibus coactus, Liberium exilio reuocat, & in thronum restituit: Felix vero Roma decedens, nusquam reuersus est.

συντος τῷ Αρμόφρονης· Φίλικα δὲ αὐτ' αὐτὸν ἐχέροτοπον, ὅς ἀφ' αὐτοῦ μὲν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἦν, πλὴν δὲ ἐν Νικαίᾳ συνεῖδον συνοδικόμηνος, Αρμόφρονης δὲ κοινῶν ἀλόγων· ὡς τὸ κοινῶν οἱ καὶ πλὴν Ρώμῃς ἐκ τῆς ἐκκλησίας· ἄλλ' ἰδίᾳ κατ' ἐαυτοὺς ἐκκλησίαζον. καὶ δὲ κέλυσιν Κωνσταντίου συνεβραβεύθη συνόδος ἐν Μεδιολάνῳ, τετρακοσίων μὲν ἑπισκοπῶν δυτικῶν, ἀστυλικῶν δὲ, πλὴν ὀλίγων. διελύθη δὲ ἄπρακτος, ἥν' δυτικῶν μὴ κατὰ δόξαν μὲν πάλιν ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἀθανασίου συσκέψας. ἥν' δὲ Ρωμῆϊσι ἀντισταδῶν τῶν βασιλεῖ, βιασθεῖς, ἀνακαλεῖται Λιβέριον, καὶ ἀποκαθίστα τῶν θρόνων· Φίλιξ δ' ἐξελθὼν τῆς Ρώμης, ἐκ ἐπὶ ἐπὶ πᾶσι.

			Rom. Episc. 35. Felix anno 1.				
16	50	1	7	12	23	9	
			Rom. Episc. 36. Damasus annis 13.				
17	51	1	8	13	24	10	
18	52	2	9	14	25	11	

			Rom. Episc. 37. Philoxenus anno 1.				
α'	γ'	α'	ζ'	α'	κ'	θ'	
			Rom. Episc. 38. Damasus anno 14.				
ιζ'	ια'	α'	η'	ιγ'	κδ'	ι'	
α'	ιβ'	β'	θ'	ιδ'	κε'	ια'	

Hoc anno Gallus Constantius Cæsar prospera belli fortuna usus, propriæ felicitatis impatiens, tyrannidem meditatur: Domitianum Orientis Præfectum interficit, & Magnum Questorem, qui Constantium de conspiratione fecerant certiorum. Eum ad se vocatum ad insulam Thalmionem occidi iussit Imperator, & eius fratrem Iulianum sub custodia tenuit. Hunc Eusebia Constantij coniux sibi concedi deprecata Athenas amandauit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Γάλλος Κωνσταντῖος Καῖσαρ ὢν, καὶ ἐν πολέμοις θρισκεῖν, τὴν δι' ἀπαιτίας μὴ ἐνέκων, τυραννίδα μελετᾷ. κτείνῃ τε Δομιτιανὸν ἐπαρχὸν τῆς ἐξῆς, καὶ Μάγνον Κοινοβιάρχον, μέγιστον Κωνσταντίου τῆς ἐπισκοπῆς. τῶν μετὰ πενήτα μὲν ὁ Κωνσταντῖος ἐπὶ ὁδοῦ ὁδοῦ τῶν ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἀθανασίου ἀδελφῶν ἐν Φρυγίᾳ κατέχευται. Εὐσεβία δὲ ἡ γαμὴ Κωνσταντίου τῶν ἐξ ἀπαιτίας, ἐν Ἀθῆναις ἀπέστη.

Ann. mundi 535.	Rom. Imperat. Constantinus annis 21.	Perf. Sabotianus annis 70.	Rom. Episc. Damasus annis 18.	Constant. Episc. Eusebius annis 12.	Hierosol. Episc. Hilarius annis 12.	Alexand. Episc. Athanasius annis 46.	Antiochie Episc. Philocius annis 12.
19	53	3	10	1	26	12	

Hoc anno Maximum Hierosolymorum Episcopum Acacius Cæsareæ & Patrophilus Scythopoleos Præfules Ariana labe infecti deposuerunt: & Cyrillum, quem una secum sentire sperabant, in eius locum suffecerunt. Sub id tempus Cyrillo Episcopum agente viuificæ crucis signum luce magna coruscans, die sacro Pente-

Καὶ τὸν ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἀθανασίου ἀδελφῶν ἐν Φρυγίᾳ κατέχευται.	Rom. Episc. 39. Damasus anno 15.	Περ. Sabotianus annis 71.	Rom. Episc. Damasus anno 16.	Κων. Episc. Eusebius annis 13.	Περ. Episc. Iulianus annis 72.	Αλ. Episc. Athanasius annis 47.	Αντι. Episc. Philocius annis 13.
α'	γ'	α'	ζ'	α'	κ'	θ'	

Τούτῳ τῷ ἔτει Μάξιμον τὸν Ἱεροσολύμων κατέχευται Ἀκάκιος ὁ Καῖσαρεας καὶ Πατρόφιλος ὁ Σκυθοπόλεως, Ἀρμόφρονης ὄντες, καὶ ἀπειρήσαντο Κύριλλον, δοκίμιον ἔχον αὐτὸν ὁμολογεῖν. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κυρίλλου ἐπισκοποῦντος Ἱεροσολύμων, ὁ σημεῖον τῆς ζωοποιῶς σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ Γεν-

bem repetiit; & Paulum quidem Episcopali throno deiecit, Macedonium tamen in illum haud prouexit. Tum vero ob Hermogenis eadem iratus, ex octoginta millibus panum, quos pater Constantinus singulos in dies distribui praeceperat, quadraginta millibus urbem multauit. Tunc itaq; Paulus, ut iam praemissum, Iulium Romanum Episcopum conuenit, & acceptis ab eo litteris Constantinopolim rediit. Quo percepto, Paulum nempe a Iulio sedi suae restitutum, Constantius Antiochiae moram agens exarsit animis, & Paulum a Philippo Praefecto iubet expelli, & Macedonium in eius thronum subrogari. Praefectus rerum in Hermogenem Pauli causa patratarum memor, & similes pati veritus, ad balneum Zeuxippi de nomine Paulum accersitum, & fenestra demissum, Thessalonicam, ex qua trahebat originem, in exilium imperat deportari: Macedonium curru secum una uentum uolenter intratum, uelut Ecclesiae tyrannum sede rursus locat Episcopali, Orthodoxis adeo contra resistentibus, ut ad tria millia centum & quinquaginta viro- rum caesa fuerint: atque ita demum Ecclesiam obtinuerint Arianii. Eodem quoque tempore Athanasio mortem minatus est Constantius, cuius metu fugitiuus iterum Romam contendit: subindeque Thessalonica eo profectus est Paulus: qui Constantem conuenientes, quae passi fuerant, narrauerunt. Constantis sanctorum virorum vices dolens, ut erat merore commotus, Paulo & Athanasio suam cuique sedem reddendam significat, aut bellum indicendum fratri minatur: quinimmo ut Concilium Sardicae congregaretur, litteris hortatus est: ad quod ex Occiduitercentum, ex Orientalibus triginta sex conuenerunt Episcopi. Hi de Paulo & Athanasio citiendis facti in primis postulatione, controuersias cum Occidentalibus egere. Hosius vero Cordubensis & Protogenes Sardicenfis Episcopi viros sanctos Paulum atque Athanasium Concilio non interesse minime patienter tolerabant. Tunc igitur Orientales Philippopolim secedentes, anathemate Confubstantialis vocem impudenter damnauerunt: qui vero Sardicae remanserunt, rectam & sanam recteque & sane prolatam Niceae definitionem, Anomaeorum repudiata sententia, firmare: tum demum Paulo & Athanasio, nec non Marcello Ancyrae Praefuli scripta sua ab accusatoribus nusquam intellecta causanti, & Confubstantialis fidem profitenti, ablatas sedes restituerunt. Ita Sardicenfis Synodus aduersus Orientales, qui se separauerant, Confubstantialis firmato dogmate, fanciuit. Post hoc Constantius Athanasio Pauloque cum honore susceptis proprios reddidit thronos: & in hunc modum Alexandriam re-

λίδουσαν ἤλασεν, καὶ τὸν Παῦλον ἔδρενον ἐκβαλὼν, Μακεδόνιον τῆς αὐτῆς ἐκείνου. ὅτε ὀργισμένος διὰ τῆς ἑρμογηνέας φόνου, πάλιν ἐξορίσας τὰς αὐτῆς μυριάδας ὥρτων ἡμερῶν, ἐκ τῆς διωρηνέας ἑαπὸ τῆς πατρὸς αὐτοῦ μυριάδας ἔκτα. τότε οὖν ὁ Παῦλος, ὡς περιήρπαι, πρὸς Ἰούλιον ἦλθεν Ρώμης, καὶ ἐπορεύθη μὴ ζῆσθαι αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Κωνσταντῖος καὶ τότε ἐν Ἀντιοχείᾳ διέτριβεν, μαζῶν ὅτι τὸν Παῦλον Ἰούλιος τῷ δρένον ἀποκατέστησεν, καὶ ὀργισθεὶς, καλὴν Φιλίππου τῇ ὑπάρχει Παῦλον ἐκδιόξαι, καὶ Μακεδόνιον ἀντικαθίστασθαι ἐν δρένον. ὁ δὲ ὑπαρχὸς φόβῳ τῆς γενιότητος εἰς ἑρμογηνέαν διὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ καὶ τὸ Ζούζινπον λούειν μετὰ τὸν ἀνδρῶν, τὸν Παῦλον διὰ τὴν ἑαυτοῦ χαλκίαν, εἰς Θεσσαλονίκην ἐξώρεισεν, ὅθεν καὶ ὤρμασεν. Μακεδόνιος δὲ ἐν αὐτῇ ὀργισθεὶς ἀντικαθίστας, ἀποκατέστησεν, ὡς τύραννος τὸν ἐκκλησίας ληστῶν, τῇ ὀρθοδόξῳ ἀπεκρίναντο ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀντιθέμεναι γὰρ. ἀδρας καὶ οὕτως τῆς ἐκκλησίας ἀρξάμενος κρατῶσαι. ὅτε καὶ Ἀθανασίῳ θάνατον ἠπέλυσεν Κωνσταντῖος, ὡς φερόμενος, φυγὰς αὐτοῦ τὸν Ρώμην κατέλθον. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Παῦλος διὰ Θεσσαλονίκης· οἱ καὶ προσελθόντες τῷ Κωνσταντῖ, τὰ κατὰ αὐτοὺς διεκρίσαντο. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐπαλθὼν τοῖς ἀγίοις, καὶ τῷ Κωνσταντῖῳ ἐν ἀδελφῷ λυποῦμένῳ, ἀποδιδόναι Πάულῳ καὶ Ἀθανασίῳ τοὺς ἰδίους δρένους, ἢ πόλιν ἀπὸ τῆς κατὰ αὐτοὺς πατρὸς. πρὸς τὸν δὲ αὐτὸν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ συνόδου ἐν Σαρδικῇ, ἐν τῇ ἑαυτοῦ συνήλθον ἐπίσκοποι τριῶν τοῦ ἀνατολικοῦ διὰ τὸν αὐτὸν. οὗτοι τοῖς δυτικοῖς ἀντίκριπον, ἀντιπῶντες ἀντικαθίστασθαι πρῶτον Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ· ὁ δὲ ὅσος ὁ Κουδρουβίτης ἐπίσκοπος καὶ Πρωτοπρεσβύτερος ὁ Σαρδικῆς, ἐκ τῆς συνόδου μὴ παρίστασθαι τοῖς ἀγίοις Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ. ὅτε οἱ ἀνατολικοὶ ἐν Φιλίππου πόλει ἡμέτεροι, ἀγαθῶς τὸ ὁμοούσιον αἰνέτην. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ, ὀρθοδόξον τὸν ὀρθόν τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως ὅσον ἐκύρωσεν τὸ ὁμοούσιον ἀναθεματίσαντες. ἀποδεδώκεν δὲ καὶ τοῖς δρένοις Ἀθανασίῳ, καὶ Παύλῳ, καὶ Μαρκέλλῳ τῷ Ἀκύρας ὁμοδοξαῖον τὸ ὁμοούσιον ἐν ἀπολογισμῶν μὴ ἐννοεῖσθαι τὰ συζητηθέντα ἐν τῇ συνόδῳ ἀντικαθίστασθαι αὐτοὺς. οὕτως τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ τῶν ἀποκριμάτων ἀνατολικοῦ καὶ κυρωσάσης τὸ ὁμοούσιον. Κωνσταντῖος δὲ ἔθεν Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ καὶ τοῖς ἰδίῳ δρένοις ἀποδίδωκεν καὶ οὕτως Ἀθανασίος ἐν Ἀλε-

Ξανδρεία ἦλθεν, ἣ ἐδέχθη μὲν χάρις μεγάλης Αρρετιῖ Αθανάσιου, & Georgio Ariano depulso, ipse communi civium lætantium applausu receptus est.

Μαγνέντιον δὲ ἐν Γαλλίᾳς τυραννίσαντος, ἢ Κωνσταντίνου τοῦ βίσεκτον ἀφελόντος Κωνσταντίνος Αὐγούστου ἀφαιρῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ μετῴν, πρὸς τὸν Παύλον ἀποστείλας τῆς πόλεως ἐξώρεισεν ἐν Κουκουσῶν καὶ καὶ ὑπὸ Ἀρβανῶν ἀταρρεῖται. καὶ ὅτε Μακεδόνιος τῷ θρόνῳ ἀπληροβόληται. Κωνσταντίνος δὲ ἔτι Μαγνέντιον ἐπὶ πλεῖν Ἰταλίᾳς ἐξόρμησεν. ἡ δὲ σύγκλητος ἐν Ρώμῃ Νεποτιανὸν ἐνδύσασα ἔτι Μαγνέντιον ἀπέλυσεν. ὅς συμβαλὼν τῷ Μαγνέντιῳ ἐν Ρώμῃ ἀναρρεῖται ὑπὸ αὐτοῦ βασιλεύσας μετὰς τρεῖς μῆνας ἡδὲ φθάσας ἢ ἀπελθὼν τὸν βασιλεῖα ἐν Ρώμῃ. Κωνσταντίνη ἡ ἑλὲν ἢ Κωνσταντίνου ἀδελφὴ ἀναγέρουσε Βρεττανίαν εἰς βασιλεῖα ἀνδρα ἐντιμὸν, καὶ αἰετοῦ ὅ Μαγνέντιον παρὲς πλεῖν μετῴν. φθάσας δὲ Κωνσταντίνος ἐν Ρώμῃ, καὶ ἀποδοξάμενος τὸν Βρεττανίαν μὲν πολλὰς ἡμέρας, ἐπαλέμεσθαι ἀμφὺ τὸν Μαγνέντιον παρὲς Μούρσθον. καὶ ἡγήσας ὁ Μαγνέντιος ἐφυγῇ ἐπὶ πλεῖν Ἰταλίᾳς. πολλὰς δὲ ὑπὸ τῇ στρατιῶν Κωνσταντίνου πολεμητῆς, συμβάλλων τῷ Σελεύκῳ καὶ ἡγήσας, ἐφυγῇ εἰς Λουδοῦνον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ παρὲς σφάξας, καὶ πλεῖν ἰδίᾳς μετῴν, ὅτε καὶ αὐτὸν ἀνέλωσιν. καὶ Δακύντιος Καῖσαρ ὁ τοῦ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀλγὺν ἐχρῆσται.

Τότε ἡ Σιλβανὸς τυραννίσας ἐν Γαλλίᾳς ἀναρρεῖται ὑπὸ τῇ στρατιῶν Κωνσταντίνου. ἐλθὼν δὲ ἐν Ρώμῃ Κωνσταντίνος εἰσῆλθεν μὲν πολλὰς φημερίας καὶ πρὸς αὐτὸν, ὁνομαστῆς ὑπὸ τῷ παρὲς αὐτοῦ βασιλεῖς. σιωπῶν δὲ αὐτὰ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία, ἢ ἐποίησεν δεκαπεντῆρας ἡμέρας ἐν τῇ Ρώμῃ. ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τειβουναλίῳ Κάμπῳ, καὶ εἰς ἐφ' ὅλοις συμπαρόντος αὐτοῦ τῇ στρατιᾷ, καὶ τῇ Βρεττανίαν, ἐδμηγέρη πύθων τὸν λαόν, ἀχλὺν δὲ τῆς βασιλείας, καὶ πλεῖν ἐξοισίῳ ὑπὸ ἀρχόντῳ τῷ ἐκ παρῶν βασιλεῖαν ἀφαιρῶν ἀντὶ τῶν συμφέρων τε τῷ λαῷ, ἢ τῷ κοινῷ ὑπὸ μίας ἐξοισίας διοικῶσαι πᾶσι δυνάμει, ἢ πᾶσι τοῖς ἀχλὺν. ὅτε ἀποδύσας τὸν Βρεττανίαν βασιλεύσωντα μετὰς δίκῃ κατ' αὐτὸν πλεῖν ὡς πρὸς αὐτὸν παρὲς ἐστάσιν ἐκοινώνουν. καὶ μὲν πάντες ἡμέρας, καὶ διασφορίας, καὶ πολλὰς χαρισμάτων ἐν Περίῳ τῆς Βιθυνίας ἀπέστειλεν. Χριστιανὸς δὲ ὢν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐχράζετο, καὶ πολλὰς ἐλεημοσύνας ἐποίησεν εἰς τοὺς πένητας. ἐπὶ δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἕως ἡμέρας πε-

Arpetit Athanasius, & Georgio Ariano depulso, ipse communi civium lætantium applausu receptus est.

Magentio vero tyrannidem in Galliis exercente, & Constante Religioso principe ab eo sublato, Constantius Augustus tunc temporis Antiochiæ degens de his eruditus, datis confestim litteris Paulum vrbe Regia iussit Cucufum exulem agi: vbi ab Arianis mortem recepit: & mox thronum occupavit Macedonius. Constantius autem Magnentium debellaturus, in Italiam profectus est. Romanus porro Senatus Nepotianum Cæsareis insignibus ornatum in expeditionem aduersus Magnentium misit. Qui cum Magnentio congressus Romæ mense Imperij tertio ab ipso interemptus est, priusquam Romam appelleret Constantius. Constantina, quæ & Helena, Constantij soror Britannionem honoratum & illustrem virum renunciatum Imperatorem: eumque in bello contra Magnentium opposuit. Constantius autem Romam ingressus, Britannionem maximis ornauit honoribus, vnaque cum ipso ad Murfam Magnentium aggreditur. Victus Magnentius remeat fugitiuus in Italiam. Demum repetitis præliis fatigatus & superatus, renouata ad montem Seleucum pugna fractus penitus, fuga Lugdunum appulit, ibique fratre primum interfecto, & propterea matri pari nece illata, postremo sibi ipsi conscivit lethum: tandemque Decentius Cæsar eius frater laqueo vitam finivit.

Ea tempestate Syluanus tyrannidem arripere molitus, a Constantij militibus neci traditur. Constantius autem ingenti cum ostentatione, & apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes retro Imperatores cumulatus est. Vna cum ipso coniux Eusebia urbem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. Hinc ad Tribunalium campum profectus, & astante exercitu & Britannione suggestum altiorum conscendens, adlocutione ad populum & milites habita, vt Imperium colerent, ac Maiestati submissi obsequerentur, suadebat: A maioribus & auiis Imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab vno Principe publicas res administrari populo & communi vtilitati conducere, & id genus similia. Quocirca Britannionem decem a mensibus focium Imperij factum eadem hora dignitatis insignibus exutum, conuiuium ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus, donorum amplitudine, & muneribus auctum Prusam Bithyniæ ablegauit. Cum vero Christiano ritu esset initiatus, Ecclesiarum cultui indulgebat assiduus, & erga pauperes erogatis eleemosynis liberalem, erga sacerdotes ad vltimum vsque vitæ

diem se se cultorem deorum exhibebat. A
Constantius vero Byzantium reuersus,
Eusebiæ coniugis precibus sollicitatus,
Iulianum Galli fratrem eductum e custo-
dia Cæsarem designat, & propria sorore
Helena, cui nomen etiam Constantia
fuit, in matrimonium copulata, mittit in
Gallias.

Eodem etiam anno Iulius Papa Romæ diem suum obiit: & Liberius vir per omnia mirandus, & recta in Deum fide præstans in eius locum est promotus. Ariani porro Imperatorem in Athanasium adeo commouerunt, vt pœnam capitis in eum decerneret. At sanctus fuga tum etiam salutem consuluit.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει καὶ Ἰούλιος ὁ Πάππας ἐν
Ρώμῃ ἐκαιμήθη, καὶ ἐχρηστοποιήθη αὐτῷ Λι-
βέριος αὐτῇ τῇ πύλῃ τῶν θαιμαστῶν καὶ ὀρθόδοξος. οἱ
δὲ Ἀρμένιοι τὴν βασιλείαν καὶ Ἀθανασίου οὕτω
πρόβησαν ὡς κεφαλικὴν αὐτῷ πημεσίαν
ὀπίσσω φέρεσθαι. ὅλλὰ καὶ τότε φυγὴ ὁ ἄγιος ὁ
Β. σωτηρίας ἐπραγματεύσατο.

В сѣтѣхъ іерузалиμѣхъ.

Ann. mundi. 1590.	Rom. Insp. Con- stantinus annis 24.	Pedatu- m rex Sa- bores annis 70.	Romae Epi- scop. Da- masius annis 18.	Con- stant. Epi- sc. Ma- cedonius annis 18.	Hie- rosol. Epi- sc. Hila- rion annis 12.	Alexand. pisc. Atha- nasia annis 46.	An- tioch. Epi- scop. Ste- phanus annis 1.
	22	56	6	1	4	32	3

Hoc anno magnus terræ motus Nicomediæ exortus, hora noctis tertia urbem concussit, & numerosam populi multitudinem oppressit. Perijt etiam illa communi clade ciuitatis Episcopus Cecropius.

							Annio- chiz Episc. Leon- tius annis 8.
	23	57	7	2	5	33	1

				Const. Episc. Eudo- xius annis 20. eiccto Mace- donie			
	24	58	8	1	6	34	2

Macedonius itaque C. P. sede tyrannice obtenta, magni Constantini corpus & sanctorum Apostolorum æde, ruinam eius causatus, ad sancti Acacii templum transtulit. Populo vero depositionem huiusmodi prohibente, magna adeo cædes edita est, ut puteus & Martyrici templi area, adiacentesque plateæ cæzorum sanguine complerentur. Constantius, eo cognito, in Macedonium iratus, virum gradu deponi iubet: & ingens malum maiori calamitate commutans, Eudoxium in eius locum substituit.

Hoc anno Castrum, cui nomen Bed-
zacchdi, Perfz obtinuerunt. Constantius
autem audiens Iulium bellica laude con-

[illegible]

Τούτω δ' ἐπιστάμεθα μεγάλου ἡμετέρου καὶ
Νικομηδείας ἀπὸ ὧσαν γ' οὐκ ἐκρινώ τ' ἄλλιν
κατέλαβεν καὶ πληῖον πολλὰ διέφθρεν στυγὰ πό-
λεω δὲ καὶ ὁ δῆσιος κοπὸς τ' ὀλέως Κεχροίτος.

							Διτ. Επιση. Ασπ- πας ΕΤΑ κ.
	κγ'	κζ'	ζ'	β'	ε'	λγ'	α'

				Κ Π. Επιση. Εοδδ- Ξιες Ιτ. κ. οκλκ- Νιπας Μακ.			
	κδ'	κθ'	κ'	α'	ε'	λδ'	β'

[illegible]

Τούτων τῶν ἑστὶ Πέρσας Βεδζαχχοῦ καλού-
 μιναι κέρτοι πρέσβευον Κωνσταντῖος δὲ ἀκη-
 κοῦς, ὅτι Ιουλιανὸς ἐν Γαλλίᾳς ἐν πολέμοις

ὅτι χρησάμενος ἔλγῃ, χαράκα τῆρας ὃ τ' ὄψαίον
 μιμησάμενος, καὶ ἐπὶ τῆς Ιουλιανοῦ λόγον συζητά-
 λας, ὃν ἑστὶ ἀληθείας ὑπὲρ γὰρ, πολλὰ τ' ἐκ-
 κλησάμενος ἀφίλησεν. Ἀθανάσιος ὃ τ' μέγαν Ἀλε-
 ξανδρείας ἐκτελεσάμενος ἐκέλευσεν, πολλὰ τ' Ἑλ-
 ληνῶν σφοδρῶς αἰτιῶν πρὸς ἑωυτόν τε καὶ αὐτῷ.
 ὃ ὃ ἐξερχόμενος, παρ' ὃν εἶπε Χριστιανὸς τοῖς ὑπὸ
 αὐτῷ δακρυόεσι, φησας· παροῦντε, καὶ ἐδρίον ὅτι,
 ἐπὶ τῇ γῇ. Ἐπὶ τὸν ἱερὸν ἐπίσκοπον Βόσρων
 Ιουλιανὸς ἐγχαψὶ Βοσριανοῖς ἐκτελεσάμενος τῶν τ'
 πόλεως, Δωδεκῆν τε τ' πολυάριθον ἐπίσκοπον
 Τύρην, τὸν πολλὰς ἱσχυρίας ἡγάγετο ἐκκλησια-
 στικάς, ἐν λόγοις ἀφασίπειν τε, τὸν ἐπὶ Διο-
 κλητιανοῦ ὁμολογητὴν γενεῖν τε, καὶ αὐτὸς ἐπὶ
 Λικινίου, ἐν γῆρα φησάμενος βασιλεῖ, ἐν τῷ δό-
 κτω γένει τῆς παλαιότητος οἱ τοῦτον ὄψαίον
 ἐν Οδυσεὶ πόλει τῶν ἐνέοντες ἰδιόσφαιρα πολ-
 λὰς ἀκρίβειας ἀφ' ὧν εἰς Χριστὸν πίστεν ἐπα-
 γνῶντες αὐτὸν ρῆζ. γένειον ὑποαρχόντα. ὅς δὲ
 Χριστιανὸν διόποιας ὁ ἀχρηστὸς καὶ παλαιότητος
 μιμησάμενος ξένους τε καὶ πατριῶτας τὰ παλαιὰ
 χρεῖαν προσηύδατο ἐκέλευσεν, ἀπατῶν τοῖς ἀ-
 πλουσίους. ταῖς εἰκόσι εἰσὶν Δία, καὶ Ἀρεα,
 καὶ Ἑρμῶν συζητάμενος παροῦντα ἐν δυσ-
 σιότη, καὶ τοῖς λοιποῖς δαίμονας τοῖς δὲ ἀειδαλ-
 λαμένοις τὴν τοῦτον παροῦντα, ὡς ἐφ' ὧν
 τῆ βασιλείας κρατεῖσθαι. τὰ δὲ στρατῶν τ' ῥό-
 γας ἀφαιρέσει πῦρ παροῦντα, καὶ λιδοῦν, ἐ-
 θυμῶν ὁ στρατῶν μακάριον ἐν Καίσαρος ὃ
 τῆς Φιλίππου, τῇ τῷ Παριάδι, ὅθεν κατέχευ
 καὶ αἰμάρτοι, αἰδριὰς ἵστατο παρ' τῆς εἰκὸς αὐτῆς
 τῆ κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐφ' ὧν
 καὶ ἐπὶ τῇ ἀχρηστῇ αἰδέσθαι. τῶν κατεργα-
 σάμενος παροῦντα ἐν δυσσιότης Ιουλιανὸς, ὃ καὶ γέ-
 γνην. καὶ ἐμπαιγμὸν δέχον συζητῶν τῇ Ἑλ-
 ληνῶν τὸν ἀνδριάντα, καὶ αὐτὸν αὐτῷ ξίαται ὁνόμα-
 τι Ιουλιανοῦ ἐποδόντων. τῶν δὲ λαβόντες Χρι-
 στιανοὶ τὸν ἀνδριάντα εἰς ἐκκλησίαν ἀπέστη-
 ὃ δὲ τῆς παλαιότητος ἐξόδον κατελθὼν πῦρ ἐκ
 τῆς οὐρανῶν κατέφλεξε. βοτάνη δὲ ἐφ' ὧν
 ἐπὶ τὴν βίαν τ' αἰδριάντες πᾶσις ἰσχυρῶς ἀλε-
 ξητέριος, ἥτις καὶ παλαιὸς φησὶν ἐκτελεσάμενος τὸν
 ἀποστόλου Ιουλιανὸν ἐκτελεσάμενος τῆς κυρίου
 ἀνδριάντα. ἐν Νικηπόλει τῆς Παλαιστίνης τῇ
 λεγομένη ὁ σελὺν Εὐμασίς πορτῆς τὸν πομπῶν
 πατῶν αἰδέσθαι τε καὶ ἀδύνατον ἰσχυρῶς πρὸς ἑω-
 στα. ἐν αὐτῇ γὰρ, φασὶν, τὸν κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστὸν τοῖς πόδας ἀποτίνασθαι ἐξ
 ὁδοποιίας, καὶ τῶν τῶν δυσσιότης ἐκτελεσάμενος
 ἐπὶ τῇ γῇ. ἐν Ἑρμιουπόλει τῆς Θεβαίδος
 ἀνδριάντα ἵσταται πρὸς αὐτὸν. αὐτὸς φύλλος καὶ κέρ-

Theophanis Chron.

Scriptura argumento sibi proposito, eodemque vetustiorum, quos initiatus est, dictione & charactere ornato, librum, quem, Pro veritate, inscripsit, aduersus Iulianum edere molitus, Ecclesiam magnopere iuuit. Magnum vero Athanasium Iulianus a Gentilibus in ipsum concitatus Alexandria pelli praecepit. Ille discessum parans, Christianos sui causa lachrymis perfusus bono animo iubebat esse, dicens: Confidite, nubecula est: commodum dissipabitur. Titum insuper sacrum Bostrensi Episcopum ut ciues urbe eicerent, rescripto mandauit: Dorotheum quoque Tyri Praefulem multis certaminibus praeclarum, variarum Ecclesiae historiarum scriptorem, dicendi peritia praestantem, cum, inquam, qui Confessoris nomen sub Diocletiano, & Licinij rursus temporibus fuerat adeptus, secundo demum Imperij Prauaricatoris anno, cum Magistratus ab eo missi priuatam vitam agentem Odyssipoli offendissent, centum & septem annis prouectum verberibus & contumeliis ob Christi fidem obrutum letho dederunt. Christianam pietatem & beneficentiam imitatus ille nefarius & Prauaricator, peregrinis & egenis res necessarias edixit suppeditari: hinc fucus animis simplicioribus factus. Iouem, Martem, Mercurium, reliquosque demones propriis appingi voluit impius imaginibus: qui adorare detrectarent, velut in Principem perduelles, puniri. Annonam exercitui distributurus, ignem & thus apponi iubebat, & milites suffire cogebat. Caesarea Philippi, quae nunc Paneas, & olim mulieris sanguinis profluuiio laborantis, patria fuit. Ibi ante proprias aedes Domini nostri & Dei Iesu Christi statuam Gentilium morem sequuta beneficij & grati animi memor illa crexerat, quam deiici sacrilegus Iulianus imperauit: quod & factum est: Gentilibus nimirum cum ludibrio imaginem trahentibus, & simulachrum Iuliani nomine in eius locum sufficientibus. Receptam Christi imaginem Christiani reposerunt in Ecclesia: Prauaricatoris autem simulachrum ignis e caelo missus consumpsit. Ex imaginis porro basi enascebat herba morborum omnium praesentissimum remedium, quae ad euertendam Domini effigiem Iuliano Desertori inuidiae faces suggessit. Nicopoli Palaestinae, quae prius Emmaüs vocabatur, fons exoritur, qui omnibus tam brutorum quam hominum morbis remedium exhibet: in eo quippe Dominum & Deum nostrum Iesum Christum ex itinere reuersum pedes abluisse referunt: eundemque aggesta terra obstrui nefarius imperauit. Hermipoli in Thebaide arbor extat nomine Persea. Eius folium vel ra-

μύτων, οἱ δὲ αἰσάντες ὑπερμελείας ὑπὸ τῶν
 ἰδίων ὀργάνων. καὶ Θεότεκνος παρσούτερος ἐν
 παρσάτῳ Αντιόχειας ἐκκλησίᾳ πεπιστευμένος
 δι' ὑποσχέσεως ἀπατηθείς, αὐτομάτως ὑπὲρ πλεῶν
 εἰδωλοθρησκείας ἐχώρησεν ὃν ὁ Θεὸς ἐτίμησεν
 τὸ πῶς ἔζη. σκυληκέρως καὶ θηρόδους,
 ἐν τῇ ὁδῇ δόξα λαλῶν, πλεῶν γλαυκῶν ἐσθίων,
 ἀπύκτων. Ἐν Ἡρών ὑπὸ σκῆπτρον Θεοῦ αὐτομά-
 τως ἀπεσάτησε τῇ Αντιόχειαν πόλιν, ὃν ὁ Θεὸς
 πῶς ἔζη εἰς πῶς ἔζη καὶ φόβον πολλὸν ἐπι-
 μνήσας. Ἐν σπυδαίου νοσήματι ἀγαλόντων
 αὐτὸν τῇ μαλακίᾳ ἐν τῇ πλατείᾳ ἐρριμμένος,
 ἐν ὀφθαλμοῖς πόρταν ἐξέβλεπεν. ἄλλοι δὲ ἐν
 τοῖς δεικνύουσιν ὁμολογία τῇ εἰς Χριστόν. Οὐα-
 λεντινιανὸς Τριβουνὸς τότε ἐν πάγκρατος Κων-
 σταντίνου λεγόμενον νομίσαντος, οὐ μόνον τῷ ἀξιώ-
 ματος καὶ παρσάτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐξορία ὑποβλη-
 θῆς, ὅστις μὲν ταῦτα ὑπὸ Θεοῦ βασιλῆος ἀν-
 δεικνύει. ὁμοίως ἔτι Ἰουλιανὸς τῷ ζῶντι ἔλυσεν κε-
 ζῶν Χριστιανὸς εἰμι· ὃν ὁ λαὸς ἀγαπῶν στρα-
 πεδάρχῳ ὄντι ἐξήντησεν τὸν βασιλέα, μὴ
 ἀδικεῖσθαι αὐτὸν· ὅς τις καὶ βασιλῆος μὲν Ἰου-
 λιανὸν ἀνδεικνύει. Ἀρτέμιος τε ὁ Δύξ τ' ἐκ τ' Ἀγ-
 γηλὸν διοικήσας, ἐπιδήσας ὑπὲρ Κωνσταντίνου
 ζῶντος πολλῶν καὶ τῶν εἰδωλῶν ἐρεδίζαν ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ, ἐδιδόκει, πλεῶν κεφαλῶν δόξα μνηστῆς.
 ἐμψύχισεν δὲ καὶ ἐν Δωροστόλῳ τῆς Θράκης καὶ
 Αἰμυλιανὸς δὲ ἐν στρατιῶν, πρὸς πῶς ἔζη
 ὑπὸ Καπετουλιανῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι καὶ ἀφ-
 φόροις τοῖς δεικνύουσιν ἐν τῇ εἰς Χριστόν ὁμολο-
 γία. Θαλάσιος δὲ τις ἐπ' ἀσπλγείας καὶ ἀσπ-
 τείας ὑπὸ σκῆπτρον, ὃ καὶ τῆς ἐαυτοῦ θυμῶς ἐπ'
 ἀρχουρία παρσάτῳ, ἐτίμητο ὑπὸ τῷ βα-
 σιλέως, ὡς ἀπαλχοσκήπτος οἰκῶν ἐν Αντι-
 χείᾳ πλησίον τῷ παλατίῳ. συμπεσόντες δὲ αὐ-
 τὰ τῷ οἴκῳ μένος ἀπώλετο καὶ ἐνὸς βίου
 χου, ὃ καὶ συμπεπλεγμένος ὄρεθῃ. ἐσώθησαν
 δὲ πάντες οἱ ἴδιοι αὐτῶν Χριστιανοὶ ὄντες, ἥ τε
 τοῦτον γενῆ, καὶ οἱ αὐτοῦ παῖδες δὲ ἕως τῶν
 ἐπὶ τῶν χρόνων ἐκεῖ ὄρεθῃ καὶ σωθῇ, ἐρωτῶμε-
 ρον πῶς ἐσώθη; εἶρηκεν ὡς ὑπὸ ἀγγέλου βασι-
 λῆν. ὁ δὲ δυσώπυμος Ἰουλιανὸς ἐπ' ἀνὰ τὴν
 τῆς θείας δόξα δόξας τὸν τῶν Ἰουδαίων καὶ οἰ-
 κδομηθῆναι παρσάτῳ, Ἀλύπιον Ἑλλήνᾳ
 ἵνα ἀποδύσῃ καὶ Χριστὸν παρσάτῳ
 τῷ ἔργῳ. τῷ δὲ καὶ τῷ ἀφάνῳ τῶν θημελίων κα-
 τὰ τὸν ἐκκλησίαν αἵματος βιασά-
 τος ὑπερβύσας σὺν λαίλαπι τῷ πῶς ἔζη
 σμέντιν ἀσέβων ἀνθρώπων, μολὼν μυριάδων
 εἰκοσι οἰσθῶν ὑπερβύσας δὲ τῶν Ἰουδαίων τῇ ἐλ-
 χείσῃ τῷ ἔργῳ, πῶς ἔζη τῶν τοῖς κατὰ φλέξεν,
 Theophanis Chron.

A & honorum pollicitis, alij verò necessi-
 tate a propriis Ducibus imposta coacti.
 Theotecnus quoq; presbyter, cui in An-
 tiochenfi suburbio Ecclesia fuerat credi-
 ta, promissorum blanditiis deceptus, ad
 idolorum cultum sponte defecit: eumque
 diuina statim infectata est vindicta. Ver-
 mibus siquidem depastus, amissis lumini-
 bus, linguam corrosit, & efflauit animam.
 Heron etiam Thebaidos Episcopus nul-
 lo cogente in Antiochenfi ciuitate fidem
 desertor abnegauit: quem mox Deus ad
 exemplum & terrorem ceterorum vltus
 est. Ille namque dissolutis ex putredine
 membris, in plateam proiectus sub om-
 nium oculis expirauit. Alij ex aduerso his
 angustiiis pressi Christianæ fidei confessio-
 ne clarissimi euasere. Valentinianus Tri-
 bunus Legionis Coronatorum, quibus Nu-
 merus nomen, non modo dignitate se-
 met exuit, sed & exilio damnatus est: qui
 demum temporis processu Imperator a
 Deo est renunciatus. Pari animi vigore
 cingulum militare soluit Iouianus cla-
 mans: Christianus sum. Hunc cum Magi-
 stri militum officio fungeretur, ceu bene
 meritum, ne quid aduersi pateretur, po-
 pulus sibi concedi expetiit: isque idem
 extincto Iuliano adeptus est Imperium.
 Artemius item Diceceseos Ægypti Dux,
 datis sub Constantio, quo ferebatur in
 idola, auersi animi indiciiis, Alexandria
 in publicum raptus capite truncatur. Æ-
 milianus insuper Dorostoli, quæ Thra-
 cica vrbs est, a Capetuliano vir emeritæ
 militiæ igni traditus fuit: alijque quam-
 plurimi Christiana confessione per varia
 loca celebres effecti sunt. Ex aduerso Tha-
 lassius quidam perditio luxu atque libidi-
 ne famosus, qui propriam filiam ad tur-
 pia officia producebat, ceu Extispex Impe-
 ratori Iuliano charus habebatur, & iuxta
 Palatium Antiochiæ sedem obtinuit. Col-
 lapsis autem in eum ædibus, solus cum
 Eunuchis, quem forte complexu stringe-
 bat, periisse repertus est, cunctis eius do-
 mesticis, ipsa etiam vxore, & eius comi-
 tibus, Christiana fide insignitis, incolumi-
 bus omnino seruatis. Inter quos vix an-
 norum septem puellus saluus a ruina col-
 lectus, qui lethum euasisset interrogatus?
 Ab Angelo deportatus, respondit. Iulia-
 nus porro vir execrandi nominis, quasi Dei
 notitiam omnem extincturus, Iudeorum
 templum reparari iussit, & Alypium quen-
 dam Gentilem Christo maxime infensum
 operi præfecit. Qui dum fundamenta so-
 lo aggesto obruta effoderet, maxima vis
 venti cum turbine & procella per effos-
 sam terram crumpens, modiorum calcis
 viginti myriades ad id operis paratas dissi-
 pauit: Iudeos vero cæptis insistentes, ignis
 ex eisdem fundamentis egestus absumpsit:

& hoc viso a refumptis conatibus destituerunt. Impius Iulianus sacrorum Euangeliorum confutationem scripsit, quam Cyrillus magnus Alexandriæ Præsul selectis & luculentis editis commentariis refutavit. Porphyrius ad hæc, qui adeo contra Christianos debacchatus est, genere quidem Tyrius, Christianus vero prius infelix exitit: sed cum Cæsare in Palæstina a Christianis cæsus fuisset, ad Gentilitatem præ indignatione defecit, & tum demum contra veritatem scribere canis iste ausus est. Interea diuina crux luminis instar & lumine circumdata, a Golgotha vsque ad montem oliuarum, illa, quæ sub Constantio visa est, splendidior in cælo apparuit. Quinetiam inter altarium mappas, libros, cæterasque Ecclesiæ vestes, sed & super hominum tam Christianorum, quam Iudæorum pallia crucis signum sponte frequens enatum est: idque non solum Hierosolymis, sed etiam Antiochiæ, reliquisque in vrbibus euenit: adeo vt Iudæi & Gentiles, illius, quam impudentissime credere recusant, crucis vestigia nigra vtplurimum in vestibus vndequaue resperfa agnouerint. Cæterum Iulianus multos in diuersa loca vaticinationes & oracula consulturos, quo dæmonum impulsu bellum aduersus Persas suscipere testaretur, submisit. E multis vero variisque responsis, quæ ad ipsum perlata sunt, vnum apponam, quod ita habet: Nunc omnes dii victoriæ trophæa ad feram [Tigrim] fluvium deferre parati exiliimus: eorum ego dux promptus & bellicis tumultibus affuetus Mars. His animatus, & Christianis multo pecuniarum pondere mulctatis, exercitum versus Persidem eduxit. Antiochiam profectus, rerum vernalium prætextu, contumelias ab Antiochenis latas sustinere coactus est: quo tempore, Misopogona, Antiochenum opus, iniurias nimirum hac arte repulsurus, composuit. Theodorum tamen iuuenem audacia conspicuum iniuriarum in ipsum latarum præcentorem duris subiecit verberibus. Exinde plura & magis horrenda in Christianos aggressus, hisque fœdiora, confecto Persico bello, moliturum se minitatus, scelestissimam vitam in eo misere finiuit. Hoc quippe anno, diuina insequente vindicta, extra Imperij fines sublatus est, post Imperij annos duos, & menses nouem, Ianuarij die sexta supra vigesimam Indictionis sextæ, annos ipse natus vnum & triginta diuina opera in Perside est interfectus. Eo Persidem ingressio mense Dio portentum contigit. Hydria aquæ plena in ædibus rusticæ cuiusdam mulieris Christianæ in mustum recens, siue vinum ebulliens circa vesperam conuersa est: eademque hora vas, vt erat plenum, in vici Ec-

κὴ οὕτως ἐπαύσατο τῆς πόλεως. ἀνὰ τὸ πλὺν δὲ
Ιουλιανὸς ὁ δυναστεὺς ἐγραψεν τῇ θείῳν δια-
γελίῳν, ὡς ὁ μέγας Κύριος Αλεξάνδρειας ἐν
ἐξαρέτῳ πορευματῶν λαμψαῖ ἐπαμύνη-
ται. Πορφύριος δὲ καὶ ἡμῶν λυτήσας, Τύ-
ριος μὲν ὡς τὰς θῆρας, Χρειαῖος δὲ ὡς τὸ πρὶν ὁ
ἀθλίος τυφλὸς δὲ ὑπὸ Χρειαῖαν ἐν Κα-
ταρεία τῆς Παλαστίνης, κατ' ὄργην μετέστη
εἰς τὴν ἑλλήνισμὸν, καὶ τότε γράψαι αὐτῇ τῆς ἀλη-
θείας ὁ κύριος ἐπέλεξε. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὡφθὲν ὁ θεὸς
σαυρὸς ἐν τῇ οὐρανῷ φωτὸς κυκλούμενος
ὑπὸ τριφύλλου φωτὸς, ἀπὸ τῆς Γολγοθᾶς ἕως
τῆς ἀγίας ὁδοῦ τῆς ἐλαμῶν, λαμψότερος μάλ-
λῃ ἢ ἐπὶ Κωνσταντίου. αὐτὸς μάλιστα τὸς ἀπλώ-
μασι τῇ θυσιασθείῳν, καὶ βίβλοις, καὶ ἄλλοις
ἐσθίμασι τῇ ἐκκλησίῳν, καὶ εἰς ἱματίοις, οὐ μόνον
Χρειαῖαν, ἀλλὰ καὶ Ἰουδαίων ἐπεπόρευε
ὡς σημεῖον τῆς σαυρῆς, οὐ μόνον ἐν Ἱερουσολύμοις,
ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἄλλαις πόλεσι: καὶ ὅν
αἰαχμῶντος ἡπίστῳ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες δι-
είσαν παρ' ἡμῶν αὐτῶν πεπληρωμένα σαυρῶν.
ἐν τοῖς δὲ ἐμελάνιζον. Ἰουλιανὸς δὲ πολλοὺς ἐν
ἀμφόροις τοῖς ἀπέστειλεν, εἰς τε μαρτίαις καὶ
χρησίαις, ὅπως αὐτὸς μετ' ἐπιτοκῆς τῆς δια-
μύων ἐπὶ Πέρσας πόλεμον ἐλάττειν. καὶ πολλὰν
ἐκ ἀμφόρων χρημάτων αὐτῶν χρησμάτων, ἐνὸς
ἐπιτοκῆς. ἐξ αὐτῶν οὕτως πᾶντες ἀρ-
μύματα θεοὶ ἡκίς ἔσπαται κομίσασθαι πρὸς
θεοὶ πεταμῶν, τῇ δὲ ἐγὼ ἡγεμονίῳν ἰσοδὸς
πολεμολόγος Ἀρης. τοῖς βεβαιωθεῖς, πρὸς
τὸν αὐτὸν Περσῶν ἀπλῆστον πόλεμον, πολλὰ χρη-
ματα τοῖς Χρειαῖοις χρημίσσας. ἐν Ἀντιοχείᾳ
δὲ ἡρόμενος, πρὸς αὐτῇ τῇ ὡμίῳν, ὑβρίσθη
σοφιδρῶς πρὸς τῇ Ἀντιοχείῳν, ὅτε καὶ τῇ Μι-
σσοπόρῳ λόγον Ἀντιοχέῳν, πρὸς ἀμύματα δῆ-
ξαν, ἐκόντος. Θεοδωροῖ δὲ ἵνα πεισῶν πρὸς κα-
τάρξαντα τῇ κατ' αὐτὸν ὑβρίων πικρῶς ἡκίσα-
το. πολλὰ δὲ καὶ μέγιστα αὐτῇ Χρειαῖαν ποιή-
σας, καὶ πλείονα ποιεῖν μετ' αὐτῇ Περσικὸν πόλεμον
ἐπαγγέλλομενος, κακῶς τὸν παμμίαρον αὐτῇ
βίον ἐν αὐτῇ πεπληρωκῶν. ὑπὸ τοῖς γὰρ δι-
κῇ θείᾳ ἀνέστη τοῦτο τὰς ἔτι, βασιλεύ-
σας ἔτι δύο καὶ μίλλας ἐνεία, αὐτῇ πλὴν Περ-
σικῷ ἡρόμενος γέγονεν ἐν τῇ κατ'. τῇ Ἰα-
νουαρίου μίλλας Ἰνδικτιῶνος εἶ. ἐπὶ τῇ ὑπὸ
ἀρχὸν πειράσαντα ἐνός. ἐγγύς δὲ ὡς σημεῖον ὅ-
τις αὐτῇ ἐν τῇ Περσίδι μίλλῃ Δίῳ. ὑβρία
πεπληρωμένη ὕδατος ἐν οἰκίᾳ ἀρξικίδος ἱ-
eros Χρειαῖης μετεβλήθη εἰς οἶνον βράζοντα
μούστον αὐτῇ πλὴν δὲ λυτῶν ὄσαν. αὐτῇ δὲ τῇ ὡρῇ
ὡς ἀγγεῖον πεπληρωμένον πρὸς ἀνέλεον τῇ ἐκ-

κλησία τῷ χειρί. ὁ δὲ χρὶ τὸν τόπον προσδύτης
πληρώσας μικρὸν ἀγίον δὲ αὐτὴν ἐκόμισε τῇ
ὑποστάσει Αβγαρί. ὁ Κάρρας δὲ ἐρέθη γυ-
νὴ ἐκ τῆς τευχῶν κρεμαρμένη. καὶ ὁ Αντιοχία
κενία πολλὰ ἀνδρῶν, δι' ὧν ὁ πρῶτος
παμμαρτία τῷ χρὶ Περσῶν πολέμου ποιούμενος,
σφραγίδας καὶ κλειῖθρα τοῖς ὑποκαταστάταις.

Κόσμος	Ρωμ.	Περσ.	Ρωμ.	Κωνσ.	Ιεροσ.	Αλεξ.	Αντ.
Τὸ 1000	Βασίλειος	Βασίλειος	Δαδ.	Εὐδ.	Ισα.	Αρ.	Αντ.
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000

Τούτῳ τῷ ἔτι Ιουλιανὸς χεῖρας ἀνὴρ
προσέτατος καὶ ὀρθόδοξος Χριστιανὸς βασιλεὺς
Ρωμαίων ὑποπνύσας τῇ στρατῷ, καὶ τῇ στρα-
τῷ, καὶ τῇ ὑπὸ αὐτῶν ἀνηρῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
τῆς Περσῶν γῆς, ὅς ὁ πρῶτος ἀνὴρ ἐστίν. καὶ
μὴ μίαν συμβολὴν πολέμου εἰρήνην γέγονεν, καὶ
ὡς ἀπὸ Θεοῦ συμφωνίᾳ ἀνέβη ὑποπνύσας Ρω-
μαίων καὶ Περσῶν, καὶ ὡς ἐστὶν ἐπὶ λ'. ὁ δὲ πρῶτος
τῷ πλὴν βασιλείᾳ φάσκων μὴ διύλασθαι
αὐτῶν ὄρεσιν στρατὸν ἐλλυμίσθους ἐπὶ Ιουλιανῷ.
ὁ πρῶτος ὅν πρῶτος ὁμοφώνως ἐβόησαν Χρι-
στῖανοι ὑποπνύσας. Ιουλιανὸς δὲ πόλιν μεγά-
λιν Νίσιβιν Πέρσας πρὸς ἑαυτὴν σωτήρια
τῇ ἀνελθόντος λαοῦ, καὶ εἰρήνης. νό-
μοις δὲ θρησκευτικαῖς ἐπέμψαν ὑποπνύσας ἐκκλη-
σιαστικῶν εἰς πᾶσαν γῆν Ρωμαίων, πλὴν ἐπὶ τῇ μα-
κεδονίᾳ Κωνσταντίνου καὶ ἡμεῖς πλὴν
καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀποδιδόντες. τοῖς δὲ ἐν ὁμο-
εῖᾳ ὑποπνύσας ἀνελθόντες, καὶ τῇ ἱερᾷ
Αθανασίᾳ ἐγράψαν τῆς ἀποστολῆς πίστεως
ἐλθόντος σημαίνει αὐτῷ ἀνελθόντες, ὅπως καὶ
πέπεσαν πᾶσι ὀρθοδόξοις Ιουλιανῷ ὑποπ-
νύσας. ὅταν Ιουλιανὸς βεβαίως εἰς
ὀρθοδόξου θρησκείας, τοῖς δὲ ἀλλοῖς ὁμο-
ούσιον ἐδωρήσαντο πολλὰ, καὶ ἀτελεῖς ἐποι-
σαν. Ακακίος δὲ ὁ κτίστης Καίσαρος Ἀρ-
ριανὸς συνελθὼν μὲν ἑτέρων ὑποπνύσας εἰς Αν-
τιόχου λιμένα ὀρθοδόξας διήκοντες συνέταξε,
ὅς ὁμοούσιον καὶ πλὴν ἐν Νικαίᾳ συνέδρον ὁμο-
λογῶν φόβῳ τῷ βίσιον βασιλέως, καὶ οὐ χρὶ
Θεόν. ὁ δὲ ἀνελθὼν Ιουλιανὸς ἐπέβη τῇ
Αντιόχῳ μὲν ὑποπνύσας. καὶ ἐγγράψαν
παῖδιον ἔξω τῆς πόλεως τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ
λεγάμῳ Τελεπλῶν ἀνελθὼν κηρυξάντων ἡλ-
ἐπὶ ἀμύνοντων ἔχον κεφαλὰς δύο διωρισμένας,
ἐκείνη δὲ πλάσμα τετελεσμένον, ὡς ἀπὸ τῆς

eclesiam illatum, ex quo loci Presbyter vas-
culum aliud replens ad Abgarum Episco-
pum deportavit. Carris mulier capillis sus-
pensa reperta. Antiochiae pariter plurimae
hominum caluariae visae, quibus indicto
Persis bello in vaticiniis exercendis Prae-
uicator vteretur. Loca in quibus haec re-
posita erant, feris atque sigillis diligen-
ter occluserat & firmarat.

Αντ.	Αλεξ.	Ιεροσ.	Κωνσ.	Ρωμ.	Περσ.	Ρωμ.	Αντ.
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000

Hoc anno Iouianus Tribunus militum
vir mitissimus, & de recta fide bene sen-
tiens, ab omni exercitu, Ducibus, &
Consulibus, ipso Persidos in loco, quo
Præuicator extinctus, Romanorum Im-
perator salutatur. Post unicum vero belli
conflictum pax composita, & velut Dei
nutu a Romanis pariter atque a Persis de-
nunciata, ad triginta annos sancita. Io-
uianus Imperium suscipere detrectabat
exercitui, qui Gentilium ritus seruasset
sub Iuliano, se præfieri non posse affirmans:
ad quem omnes se Christianos esse vna
voce conclamarunt. Is autem Nisibin ci-
uitatem maximam, residui populi saluti
consulturus, Persis concessit, & pacem
egit. Generales quoque leges in vniuer-
sum Romanum orbem de sacris ædibus
misi, quibus Ecclesiam Catholicam in
pristinum statum atque honorem, quo sub
beato Constantino potiebatur, restituit,
& exulantes Episcopos reuocauit. A sacro
insuper Athanasio, ut accuratam sinceræ
fidei expositionem scriptis significaret per
litteras expetiit: quod ille demum præsti-
tuit, ad Iouianum, quæ rectum omnem
fidei sensum complecteretur, data episto-
la. Quare Iouianus in recta fide stabilior
redditus, in eos, qui Consubstantialis do-
gma profiterentur, dona contulit, & a pen-
dendo tributo fecit immunes. Acacius au-
tem ille pessimus Cæsareus Episcopus, con-
uentu cum aliis Episcopis facto, libellum
ex sinceriori Ecclesiæ sensu compegit, &
pientissimi Imperatoris metu, licet non
ex Dei cultu, Consubstantialem, & actam
Nicææ Synodum professus est. Iouianus
autem Imperator mense Hyperberetæο
Antiochiam aduenit, quo tempore extra
ciuitatis portam, loco cui Tripylon no-
men, rustico hortulano infans foemina
partu septimestri nata est duo habens ca-
pita a se inuicem disuncta, utriusque vero
capiti forma fuit absoluta, adeo ut etiam

collo separatentur ab invicem. Foetus ille mortuus est editus mense Dio, qui nobis Nouember. Exinde Iouianus Antiochia Constantinopolim profectus, & Ancyram Galatiae perueniens Consul cum filio Vraniano in publicum processit: & eundem Illustrissimum, absque purpura tamen insignibus, designavit & renunciavit.

Eodem anno Iouianus Christianissimus Imperator post menses nouem, & dies quindecim ab accepta potestate ad Dasthanos Bithyniae pagum sic dictum, vita functus est: in cuius locum Valentinianus Augustus, qui annos vndecim tenuit Imperium, quod, tanquam Christianus, ex propria confessione celebris haberetur, Imperator ab exercitu renunciatur. Ille confestim Constantinopolim contendit, & in urbem Reginam appulsus Valentem fratrem, assignatis ei Orientis partibus, Imperij consortem declaravit: ipse vero Occidentales tenuit.

Annus mundi 557.	Rom. Imperat. Valentinianus annis 11.	Persarum rex Saborianus 70.	Romae Episc. Damasus 18.	Constantin. Episc. Eudoxius annis 10.	Hierosol. Episc. Hilarius annis 12.	Alexand. Episc. Athanasius annis 46.	Antioch. Episc. Leontius annis 8.
	I	63	13	6	11	39	7

Hoc anno Valentinianus Augustus cum Gratianum filium Imperij collegam simul & Consulem declarasset, Augustum iussit salutari; fratrem vero Valentem Arianum insignem ab Eudoxio baptizatum, Imperatorem, prout praemissum est, renunciavit. Orthodoxi porro Valentinianum conuenerunt Hypatij Heracleensis Antistitis ope deprecaturi, vt de Confubstantialis sancito dogmate edendo in vnum coactis sibi potestas fieret. His responsum dedit Valentinianus. Mihi inter Ecclesiae plebem recensito de his curiosius indagari, nefas. Vt igitur vobis Sacerdotibus pro bono videtur consulendum, discutite. Lampfacum itaque conuenientes, & mensibus duobus in eo morari, quae ab Eudoxio & Acacio fuerant acta Constantinopoli, resciderunt: Eidem vero Seleuciae probatam voluerunt retineri. Impius Valens in aduersum Lampfaceni conuentus euerit edicta, & Episcopos, qui interfuerant egit in exilium: ceterum Eudoxio, qui secum sentiebat, Constantinopolitanas commisit Ecclesias: ita vt Catholici neque pastorem neque Ecclesiam tunc habuerint.

2	64	14	7	12	40	8
---	----	----	---	----	----	---

παρχίαν ἐκείνης κεφαλῆς χειροποιήτης. νεκρὸν δὲ τῆς ἐπὶ τῇ μενίδι Δίῳ, ὅς ἐστι Νοέμβριος. ὁ ἑορμασὶν δὲ Ιουλιανὸς ἀπὸ τῆς Ἀντιόχειας ἐπὶ ΚΠ. καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀνκῶρα τῆς Γαλατίας Ὑπαντος προσήλθεν αὐτῷ ὃν ἦν αὐτῷ Οὐρανιανῶς Ἐπιφρονέτα τὸν αὐτὸν αἰταγορεύσας, αὐτῷ τῷ ἐοδῶσιν αὐτὸν πορφύραν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι βασιλεύσας μενῶς ἐνέα καὶ ἡμέρας δεκάπεντε Ιουλιανὸς ὁ Χριστιανικώτατος ἐν Δαδαθανοῖς χωρίῳ τῆς Βιθυνίας λεγόμενῳ ἐτελεύτησεν· καὶ ἀκηγόρευθη βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς Αὐγύστες ἔτη ια'. ἀπὸ τῆς γρασιπιδίου, ἀφ' ὅς δὲ δόκιμότητι αὐτὸν ὡς Χριστιανὸν ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ ὁρίσας ὁ ἑορμασὶν ἐπὶ ΚΠ. καὶ φθίσας πλεὺς βασιλεύσας, Οὐαλέντα τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κοινοῦ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀκηγόρευσε, ἀπονεύσας αὐτῷ τὰ ἀνατολικὰ μέρη. αὐτὸς δὲ τὰ δυτικὰ κατέχευεν.

Ἰεροσολ. Episc. Ἰλarius	Ἀλεξ. Episc. Ἀθανάσιος	Ἀντ. Episc. Λεόντιος	Ἰεροσολ. Episc. Ἰλarius	Ἀλεξ. Episc. Ἀθανάσιος	Ἀντ. Episc. Λεόντιος
12	13	8	12	13	8

Τούτῳ δὲ ἔτι Οὐαλεντινιανὸς ὁ Αὐγύστες Γερμανὸν τὸν αὐτῷ ἦν Αὐγύστες ἀκηγόρευσε, κοινοῦ τῆς βασιλείας ὁμοῦ καὶ Ὑπαντος προσαναγορεύσας, καὶ Οὐαλέντα τὸν ἀδελφὸν βασιλεῖα, ὡς προελέλεκται, ἀφ' αὐτοῦ Ἀρφαρόν, καὶ ἑαπὸ Εὐδόξειον βαπτισάμεναι. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι προσήλθον Οὐαλεντινιανῶς δὲ Ὑπαντοῦ ἑπισκόπου Ηρακλείας, δόμοι ἐπὶ τῆς πύλης σιναλῶν ἐπὶ διορθώσῃ τῆς ὁμοιοῦσιν ὁμοιοῦσιν. πρὸς οὓς Οὐαλεντινιανὸς ἀπεκρίνατο. ἐμοὶ μὲν λαοὶ τεταγμένῳ πρὸς τοιούτων πολυπραγμοσιῶν, οὐ ἴσμεν. ὡς οὖν δοκεῖ ὑμῖν τοῖς ἱεράσι ἀφ' ἡμεῶν. τότε σιναλῶντες εἰς Λαμψακὸν, καὶ δύο μενῶς ἐκείνῳ ἀφ' αὐτοῦ τελευτήσαντες, τελευτῶν ἡλικίᾳ τῇ ἀπὸ Εὐδόξειον καὶ Ἀκκίῳ ἐν ΚΠ. προσήλθοντες κατέχευον ὃν ἐν Σελευκίᾳ πίστιν. Οὐαλένης δὲ ὁ δυναστεὺς τὰ ἐν Λαμψακῇ προσήλθοντες ἀπέχευεν, καὶ τοῖς σιναλῶντας ἐκείνους ἐξορία παρέπεμψεν. Εὐδόξειον δὲ τῷ ὁμοφρονίᾳ ἐκκλησίας παρέδωκεν ΚΠ. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι οὔτε ποιμένα, οὔτε ἐκκλησίας εἶχον.

13	13	8	12	13	8
----	----	---	----	----	---

que aqua recurrente navigationem re- A μὲν βροχὴ πάλιν ἐπὶ μελλεῖν ὁ ὕδωρ, καὶ
sumplisse & confecisse. οὕτω πλώσται.

	4	66	16	9	2	42	2
--	---	----	----	---	---	----	---

Hoc anno Valentinianus Senior, Se-
uera vxore Gratiani matre adhuc inter vi-
uos superstite, Iustinam ab ipsa Seuera ob
pulchritudinem commendatam illegitime
duxit, ex qua Valentinianum Iuniorem
dictum suscepit, quem mortuo patre exer-
citus Imperatorem salutavit: tres item fi-
lias ex eadem procreavit Iustam, Gratam,
& Gallam, quam secundas adiens nuptias
magnus Theodosius duxit vxorem: ex
qua nata est ei Placidia: Arcadius enim B
& Honorius ex priore coniuge Placilla
concepti erant. Sanxit ille legem plane
illegitimam: Volenti liceret duas vxores
eodem tempore tenere. Impius autem Va-
lens duas filias genuit Anastasiam & Ca-
rosiam, quarum nomine geminas ædifi-
cavit thermas, tum etiam Aquæductum
in hanc vsque diem Valentiniani appel-
latione celebrem excitavit. Cæterum Do-
minicam Valentis coniugem ei tantam per-
tinaciam ad Arianas partes suggessisse qui-
dam arbitrantur: Narrant alij, cum sus-
cepto iam Imperio baptizaretur ab Eudo-
xio, Arianorum sententiam tenere, nec
vnquam Confubstantialis confessionem
suscepturum dato sacramento se adstrin-
xisse: atque ita deinceps variis persecu-
tionibus in Ecclesiam motis ambo vexa-
uerunt orthodoxos. Ad Liberium autem
Romanum Episcopum mittunt Eusta-
thium Armenium, Syluanum Tarsensem,
& Theophilum Castabolorum Episcopos,
eorum opera se Confubstantialis fidem
suscepisse confirmantes. Hi litteras dant
ad Liberium, & Confubstantialis dogma-
ti probando Libellum offerunt, quo hæ-
resim omnem Nicænæ Synodo contra-
riam se auersari profitentur: receptos in
communione Liberius admisit: datisque
commendatiis & Formatis eorum fidei,
velut orthodoxæ, testimonium reddi-
dit. Valens demum expeditione aduer-
sus Gotthos mota Marcianopoli hycma-
uit.

Ann. mundi 551.	Rom. Imp. Valentinianus annis 12.	Perfianus Saboretis annis 70.	Romæ Episc. Damasus annis 17.	Constantin. Episc. Eudoxius annis 10.	Hierosol. Episc. Cyrillus annis 35.	Alexand. Episc. Athanasius annis 46.	Antioch. Episc. Anastasius annis 4.
	5	67	17	10	3	43	1

Hoc anno Synodus apud Tyana coa-
cta, cui interfuerunt Eusebius Cæsarex in

	δ'	ξ'	κ'	ν'	ς'	μ'	β'
--	----	----	----	----	----	----	----

Τούτω τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας
ζώσας τῆς αὐτῆς γαμετῆς Σεβήρης τῆς μη-
τρὸς Γρατίαν, ἑξημερὶ παρθένου ἰουστ-
ινῆς καὶ καλὸς μὴ τυρηνιστὴν ὡς τὸ Σεβή-
ρης, ὃς ἦς ἔχεν τέκνα Οὐαλεντινιανὸν νέον
λεχόμενον, ὃν ὁ κρατὶς μὲν θάνατον τῷ πα-
τρὶ βασιλείᾳ ἀπηγόρευεν, καὶ θυγατέρας
τρεις ἰουστῆν, Γρατίαν, Γάλλαν, ὡς ἑξη-
μερὶν ὁ μέγας Θεοδοσίος καὶ δεύτερον γάμον,
ὃς ἦς ἐτέρῃ αὐτῷ ἡ Πλακιδία, Ἀρκάδιος,
καὶ Ονώριος ἐκ Πλακιδίης ἡστὶν Θεοδοσίῳ
τῆς πατρὸς γαμετῆς. ἔγραψαν δὲ καὶ νόμον
παρθένου τῶν ἡλόντι δύο γυναῖκας ἔχον
καὶ ταῦτ' ἐν μὴ καλύεσθαι. Οὐάλης δὲ ὁ δυσ-
σεβὴς δύο θυγατέρας ἔχεν Ἀναστασίαν καὶ
Κάρωσθον, ὧν καὶ ἐπ' οἰόμεσθαι δύο λου-
πὰ ἐκπίον, καὶ τὴν ἀγαθὴν τὴν μέλει νῦν
Οὐαλεντινιανὴν λεγόμενον. Ἰνὲς δὲ φασιν
ὅτι Δομνίκα ἡ γυνὴ Οὐάλητος ἔπεισεν αὐτὸν
Ἀρεθμίζον οὕτω σφοδρῶς. ἄλλοι δὲ ἰσχυροῦσιν,
ὅτι μὲν ὁ βασιλεύσας βασιλεύει ὡς Εὐ-
δοξίου ὅρα διεδεδοκίμασται, αὐτὸν ἐν αὐτῇ τῇ
C βασιλείᾳ πρὸς Ἀρείου Πρεσβυτέρου, καὶ μὴ δίχε-
σθαι ὁμοιοῦσιν, καὶ οὕτως οἱ ἀμφοτέρω
μυεῖς διαγμοῖς καὶ τῷ ὀρθοδόξῳ ἐκλή-
σθαι οἱ αὐτοῖς. πέμποισι δὲ καὶ πρὸς Λιβέ-
ριον τὸν Ρώμης Εὐσέβιον τὸν Ἀρεθμίζον, καὶ
Σιλβανὸν τὸν Τάρσον, καὶ Θεόφιλον Κα-
σταβίων, ὡς τὸν ἀντιπρόσωπον διέ-
σθαι ὁμοιοῦσιν. οὗτοι Λιβέριον ἔγραψαν,
καὶ ὡς ὁμοιοῦσιν Λιβέριον ἔδωκαν, ὁμο-
λογεῖντες πᾶσιν αἵρεσιν ἀποστρέφασθαι ἐκ
ἀντιπρόσωπου τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ. οὗ καὶ
ὡς ὁδοδὲξας Λιβέριος, ἐκοινώσῃ, γρά-
ψας τοῖς τῆς ἀγαθῆς, μὴ τυρηνιστῶν ὀρθο-
D δοξίδων. ἐν Μαρκιανούπολιν δὲ Οὐάλης κρα-
τεῖται καὶ Γότθων, πρὸς ἡμᾶς ἐκείνους.

Καίσαρ ἐν ὕδατι.	Ρωμ. βασι. Οὐαλ. αντιστ. καὶ ἰστ. κα.	Περσ. βασι. Σαβ. αντιστ. κα.	Ρωμ. βασι. Δα. αντιστ. κα.	Κων. βασι. Εὐδ. αντιστ. κα.	Ιερ. βασι. Κ. αντιστ. κα.	Αλεξ. βασι. Αδ. αντιστ. κα.	Αντ. βασι. Α. αντιστ. κα.
	δ'	ξ'	κ'	ν'	ς'	μ'	β'

Τούτω τῷ ἔτει συνήλθεν ἐν Τυάνῳ γέ-
ροντες, ἐν ᾗ ὄντην ὁ Εὐσέβιος ὁ Καίσαρ
Καππα-

Καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζεύς, ὁ πατὴρ τῆς Θεολογίας Γρηγορίου, καὶ ὁ Με-
λιτινὸς Ορεσίος, καὶ ἕτεροι, οἱ πῖνες τοῖς Λι-
βερτίου γραμμασι ἀγαλλιασάμενοι πᾶσι τοῖς
ὀρθόδοξοις ἐπισκόποις ἐσήμασαν παρὰ τὴν
αὐτῶν εἰς Τάρσον ἐπὶ βεβαίως τῆς ὁρῆς
πίστεως, ὅτι ἀκούσας Οὐάλης ἐκάλεσε γε-
νέσθαι. Εὐδόξιος δὲ πάλιν Οὐάληντα πρε-
σβύτην κελύσας τοῖς καὶ ὑπὸ τῶν ὁρῶν
ἐξορισθῆναι πᾶσι τοῖς καὶ Κωνσταντίνου
ἐξορισθέντες. ὅτε Ἀθανάσιος ἐκείνως ἐκπα-
λιν Ἀλεξανδρείας, μὴ συγχωρεῖν τῆς δι-
κῆς τῶν ὁρῶν ἐκβαλεῖν αὐτόν, ὅς ἐκ πο-
λὺν χρόνον ἐκρύπτετο ἐν πατρὶος μνημείῳ.
ἕτεροι δὲ Οὐάλης φόβῳ πάσης Ἀλεξαν-
δρείας ἐξέφυγον ἐκ τῆς πόλεως. τῆς
δὲ κοινοῦς Εὐδόξιος ἀπὸ τῆς Εὐνόμιος ἀφ' ἧς
ὁ μὴ κρινεῖν Εὐδόξιον Ἀετίῳ τῶν διδασκα-
λῶν Εὐνόμιου. Εἰ γὰρ καὶ ἀμφότεροι ὁμο-
φρονεῖς ἦσαν. ἀλλὰ ἀφ' ἧς τῶν πᾶντων
μισῶν Ἀετίῳ, Εὐδόξιος ἀπετρέφετο αὐ-
τόν, μὴ ἀρχιερέως παρὰ τὴν τοῖς οἰκείοις
δόγμασιν, ὡς ἀσέβειαν, ἀπετρέφεσθαι. Εὐ-
νόμιος γὰρ ὑπογραφεὶς γέγονεν τῆς ἀθῆναι
Ἀετίου ὁριστικῆς λόγου μαχῆς, ἥ ἐν τῇ
ἐκείνῃ παρῆν, ὡς διὰ τὴν μάχην οἱ ἐπὶ αὐ-
τῇ ὄντες. οἱ δὲ Κυζικηνὸι ἐδίωξαν Εὐνόμιον
ὡς ἀρετικὸν καὶ βλάσφημον. οὕτως δὲ ἐλθὼν
ἐδίωξε Εὐδόξιος. διὸ καὶ ὡς βλάσφημος,
παρὰ τὴν λέγειν ὅτι ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐ-
σίας ἐστὶν οἶον πλέον ἡμῶν. ἐλλεινικὸς δὲ
διωχθεὶς πλείοντα σκεῖται τοῖς ὀρθόδοξοις ἐπὶ
Οὐάλητος καὶ Εὐδόξiou ἧς ἀσέβειαν.

Τούτων τῶν χρόνων Εὐδόξiou παλαιότρο-
πος Δημόφιλος Ἀρφαδιὸς ἀπέβηκεν ἐπισκο-
πον. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι Εὐάγειον πῖνα, ὃν ἐχ-
ρημάσαν Εὐστάθιος ὁ ἱερεὺς Ἀντιοχείας λα-
δραῖος ἀφ' ἧς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπα-
νελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπὶ Ἰουλιανῶν. μὴ
δύσων δὲ αὐτὸν ζῶντα ἐν τῇ πόλει ἐκρύπτε-
ται. πάλιν δὲ Εὐαγρίου χροσπῆτος ἀκούσας
Οὐάλης ἐν Μαρκιανουπόλει ἀφ' ἧς Εὐστά-
θιος καὶ ὁ ἱερεὺς εἰς Κύζικον ἐξώκειν, Εὐά-
γειον δὲ τῆς πόλεως ἐκβαλὼν, Δημοφί-
λον τοῦ ἐκκλησίας ἀφ' ἧς τῶν Ἀρφαδῶν.

				Κ. Π.			
				ἐπισκ.			
				Δημό-			
				φίλος			
				ἱ. τ. κ.			
ε'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	β'

Theophanis Chron.

A Cappadocia, & Gregorius Nazianzi, pa-
ter Gregorij Theologi, & Otreius Me-
litinæ, & alij Præfules, qui Liberij litte-
ris exhilarati, cunctis Orthodoxis Epi-
scopis, Tarsum suis decretis rectam fidem
confirmaturi ut accederent, indixerunt.
Hoc cum ad Valentem fuisset perlatum,
prohibuit fieri. Eudoxius vero cunctos sub
Constantio in exilium actos, suis per quæ-
que loca Magistratibus, ut in exilium pa-
riter mitterent, Valentem iubere rursus
impulit. Tunc Athanasius, cum plebs
Alexandrina ipsum a Præfecto expelli mi-
nime sinitet, urbem sponte excedens, in
paterno sepulchro diutissime latuit. De-
num vero Valens Alexandrinorum sedi-
tionem veritus Athanasium reuocari re-
scripsit. Eudoxij communionem semet se-
gregavit Eunomius, quod cum Actio Eu-
nomij Magistro communionem habere
nollet Eudoxius. Quamvis enim in vnam
sententiam uterque iret, tamen quod om-
nium odiis obiceretur Actius, ipsum auer-
sabatur Eudoxius, nec quantum ipse hoc
facto propriis dogmatibus, tanquam im-
piis, detraheret, aut alienum aperte se
redderet, advertebat, vel reuerebatur.
Eunomius siquidem varium & excultum,
quale Sophistarum est, dicendi genus edo-
cendus, a Deo extortis Actij fuit Ama-
nuensis, ex quo præsumptionis aura in eius
animum immissa, nulla licet ex parte diui-
narum litterarum rudimentis esset initia-
tus, ut septem ab eo tomi conscripti li-
quido manifestant. Cæterum Cyziceni
Eunomium velut hæreticum & blasphemum
expulerunt. Profectus ille iunctus
est Eudoxio. Quin blasphemus mirum in
modum extitit, enūciare ausus: Deum
præter aut supra nos de propria natura
nullam cognitionem habere. Sub impiis
istis Valente & Eudoxio multo asperiora,
quam quæ suis persecutionibus Gentiles
exercuerint, Orthodoxis acciderunt.

Hoc anno, mortuo Eudoxio, Demo-
philum Episcopum sibi præfecerunt Ari-
ni, Euagrium quendam ex aduerso ele-
gerunt Orthodoxi. Hunc Eustathius sacer-
dos Antiochiæ Præsul Constantinopoli
clam degens consecrauit, reuersus nimirum
ab exilio Iouiani Principis edicto, quem
cum viuum non offendisset, occulte mora-
batur in vrbe. Audita Euagrii ordinatione
Valens Marcianopoli moram trahens fa-
ctum Eustathium relegauit Cyzicum, ex-
pulsoque Constantinopoli Euagrio, Eccle-
lias Demophilo Ariano commendauit.

				Const.			
				Episc.			
				De-			
				mo-			
				philus			
				an. n.			
6	68	18	1	4	44	2	

Hoc anno ad impium Valentem Nicomediam profectum legationem summisserunt Orthodoxi viros ex Ecclesiastico ordine octoginta, quorum principes erant Theodorus, Urbanus, & Menedemus: quos omnes ipso quo appulerant nauigio igne supposito Valens concremari iussit. Omnes itaque cum naue ad Daciza vsque semper ardente consumpti.

7	69	19	2	5	45	3
---	----	----	---	---	----	---

Hoc anno sacrorum & conuentuum agendorum Gentilibus potestatem fecit scelestus Valens: Iudæosque præcipuo cultu prosequeretur: solos duntaxat Orthodoxos persequebatur, & res ad Apostolicam Ecclesiam spectantes deprimebat.

8	70	20	3	6	46	4
---	----	----	---	---	----	---

Hoc anno Valens Antiochiam Syriæ profectus atrociam quæque in Orthodoxos exercuit supplicia, plurimos occidit gladio, alios in præterfluentem fluuium demersit. Sicitiam Edeffam adueniens peiora multo patrauit. Modestum enim Præfectum plebem Orthodoxam ad S. Thomæ sacram ædem congregatam concludere præcepit, & crudeliter mactare. Quod autem mulieri accidit, quæ cursu concitato filium paruulum ad necem trahebat, Valenti pudorem incussit, Præfecti perculit animum, & dirum facinus, ne progrediretur, Deo nimirum ita disponente, compescuit. Eusebium porro Samosatensium Episcopum exulare iussit in Thraciam: quo factum est, ut Sanctus sponte decedens ex vrbe, & populo quamuis obistente agentes se properanter insequens maiorem de se mirandi causam dedit. In eius vero locum Eunomium Arianarum partium insignem patronum intruserunt Ariani, cuius communionis Samosatensium nullus se se consortem adiunxit. Hic ad publica balnea progressus, cum populum simul lauare adhortaretur, nullus lotum ire sustinuit, quin prius qua lauerat aqua, receptaculum integre purgaretur, & alia recens infunderetur. Infecta est, dicebant, prior aqua ab Eunomio. Quod cum ille resciret, se nimirum irreconciliatis animis infensum, ciuitatis discessu seipsum dampnauit. Eo dilapso, Lucium quendam lupum manifestum promouerunt Ariani. Cappadociæ pariter Ecclesias Arianis committere studebat Valens, accepta vexandi causa ex generoso Basilij tunc magnæ Ecclesiæ Cæsariensis Presbyteri animo quo se tunc opposuit, & Eusebium Episcopum in veræ fidei defensionem, ne Valentis impietati succumberet, fortiter excitauit.

Τούτω ἔτι Οὐάλης ἐν Νικομηδείᾳ ἀπέστειλεν οἱ ὀρθόδοξοι ἐν Νικομηδείᾳ ἐλθόντι ἀνδρας ἱερατικοὺς ὀγδοήκοντα πέμψαντες, ὧν πρῶτος Θεόδωρος, καὶ Οὐρβανὸς, καὶ Μενέδημος, οἱ ἄλλοι δὲ σὺν τῷ ἀρχιεπισκοπῇ Οὐάλης ἐκέλευσαν καὶ πάντες σὺν τῇ κατεφλέχθησαν μέχρι Δακίζων τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστασίας.

5	68	18	4	6	45	3
---	----	----	---	---	----	---

Τούτω τῷ ἔτι Οὐάλης ὁ μακρὸς τῆς Ἑλληνιστῶν ἀδελφῶν ἐδωκεν θυσίας καὶ πωρηγόρας ὅτι τελεῖν ὡσαύτως καὶ Ἰουδαίοις ἐτήμα. μέντοι δὲ τοῖς ὀρθόδοξοις, καὶ τὰ τῆς ἀποστατικῆς ἐκκλησίας ὧν ἀδελφῶν δῶκεν.

5	68	18	4	6	45	3
---	----	----	---	---	----	---

Τούτω τῷ ἔτι Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰσελθὼν πᾶσι τοῖς ὀρθόδοξοις ἐπέδωκε πολλοὺς ἀεὶ μισθούς, καὶ ἄλλους ἀποπέμψας εἰς τὸν ὁρμαίνοντα ποταμὸν ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς Ἐδεσσὴν καὶ ἄλλας πόλεις ἐπέδωκεν, κελεύσας Μοδίστω τῷ ἐπαρχῷ τῆς πόλεως τῶν ὀρθόδοξων συνελθεῖν εἰς τὴν ἑκτὴν τῆς ἀγίου Θεωμῆς συνουσίαν, καὶ φοβεῖσθαι. ὁ δὲ καὶ πρὸς γυναικὰς συμβαλὼν πρὸς ἑλκυσθῆναι τὸν τεκνὸν αὐτοῦ ὅτι τὸν θάνατον, τὸν τε Οὐάλην ἤματι, καὶ τὸν ὑπαρχὸν κατέπληξεν, καὶ ὁ ἄλλος ἐκέλευσαν, Θεοῦ δηλοῦν τῆς οἰκονομίας. Εὐσέβιον δὲ τὸν Σαμοσατῆων ἐξώρισεν εἰς πρὸς Θράκην, ὅτε καὶ πλεονέκτημα τῶν ὁρίων ἐκοινοῦσε τῆς πόλεως ἀφελθῶν, καὶ ἀκαλοῦ θύσας τοῖς ἐλατόνοισι, μὴ συγχωρεῖν τῆς λαοῦ αὐτῶν δὲ οἱ Ἀρριανοὶ Εὐνομίον τινα Ἀρριανὸν ἀφ' ὧν παρεβάλλοντο, ὅς τις Σαμοσατῆων ἐκοινοῦσε. Τούτου λαοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν συλλογισμάτων πρὸς τὸν λαόν, εἰ μὴ ὁ ὕδαρ τῶν ἐμβάτης ἐν ἡετοῖς Εὐνομίος ἐκένωσαν, καὶ ἄλλου ἐπληρώσαν, οὕτως ὡς ἔχοντος λαοῦ αὐτῶν. μεμιαῖται, λέγοντες, ὅτι Εὐνομίου, ὁ πρὸς τὸν λαόν μαθὼν ἐφυγε τῆς πόλεως ἀποστὰς μισοῦντος. Τούτου δὲ ὡς ὁ λαὸς ἀποστὰς, Λούκιον ἵνα παρεβῇ λαόν Ἀρριανοὺς παρεβάλλοντο. ὁμοίως καὶ ἐν Καππαδοκίᾳ τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐδιδύμει ἐκένωσαν, ὅς τις ἐκ τῶν ἀποστὰς δρακόντιος, ὅς ἐχεν πρὸς αὐτῶν τῶν μεγάλων Βασιλείου πρεσβυτέρων τῶν τῶν μεγάλων ἐκκλησίας Καππαδοκίας ὑπαρχόντων, καὶ Εὐσέβιον πρὸς ὁπίσθεν διεγείροντος εἰς ζῆλον ὀρθοδοξίας, μὴ ὡς αὐτοὶ τῇ δυναστείᾳ Οὐάλητος.

daueram magistratum, Tu, suffragio meo a iuris tramite nullatenus declinasse probato, animarum curam commiseris. Lucius porro iuuantibus Arianis multa mala Alexandriae perpetravit. Dæmonum siquidem cantilenas in Ecclesia, quæ Theonæ nomine dicitur, una cum saltatoribus introductis cecinere; virgines etiam vestibus reductis in faciem, & nates atrociter cæcas, nudas per urbem circumducentes impudentissime constuprauerunt: sed & plerasque confecerunt, quarum etiam corpora parentibus misere deposcentibus in sepulturam reddere recusarunt. Quinetiam intus ad ipsum altaris sacrarium puerum cynædum ad turpia officia illic præstanda adduxerunt. Cum vero totus Occidens Confubstantialis Trinitatis fidem profiteretur, facta suis petitionibus a Valentiniano potestate, Synodum in Illyrico coegerunt, qua Nicææ fidem expositam confirmauere. Valentinianus quoque edictum ad Asiæ, Phrygiæ, totiusque Orientis Episcopos rescripsit, quo ipsos a Synodo decretis stare iubebat, & in hunc finem Valentem fratrem & Gratianum filium datæ sententiæ socios adhibuit. Tum etiam Gregorius Theologus Basilij, Meletij, & aliorum pietatis propugnatorum industria Constantinopolitanæ Ecclesiæ regimen suscepit: ac nisi sua diligentia ad sincerum fidei sensum urbem reuocasset, illam vtrique totam Ariana contagio suis erroribus infecisset. Cunctas enim, dempto Anastasiæ Martyris Oratorio, Ecclesias illi occupauerant: quorum Demophilus Episcopum agebat. Eo tempore Gregorius Nyssæ Antistes, & Petrus Basilij fratres, Optimus quoque Pisidiæ, & Amphilocheus Iconij Præfules clari habebantur. Barsen porro Edesiæ Episcopum, & Laodiciæ Pelagium, ceu rectæ fidei propugnatores Valens in exilium eiecit: Valentinianus iniquum facinus fratri Valenti exprobrauit, & auxiliares copias reprimendis Gotthorum incurfibus mittere decretauit, dicens: Homini bellum Deo inferenti suppetias ferre, mihi nefas est.

Ἀρχὸντι πρὸ ἐμοῦ ἡγουμένῳ, καὶ ταῖς ἐμαῖς ἡ-
φοῖς διχῆς ἀπιφύτας. Λοῦκιος δὲ ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ πρὸς τοῖς Ἀρδινοῖς δι-
επραττ. ὡς αἱ γὰρ δαίμονες εἰς τὴν Θεο-
νᾶ ἐκκλησίαν ἦδον, καὶ ὀρχησάς ἐτίθοντο,
καὶ πρὸς τὴν εἰσόδον ἀποσκεπάζοντες,
πρὸς τὴν ῥινοκτυπωμένην, γυμνὰς ἀπὸ τῆς
πόλεως ὤρεον, ἀσπλῆς αὐτῆς χρωμα-
τοι. Ταῖς δὲ καὶ αἰετοῖς, μηδὲ πρὸς τὰ φέ-
δοντες τοῖς γυνόσι πρὸ σώματι αὐτῶν λίαν
ἐδυεργάζοντο. Εἰς δὲ ὁ θυσιαστήριον εἰδὼν μι-
κροῖον ἀσπλῆς ἀγχορρηγῆσαι αἰνάζον. τῆς δὲ
δύσεως πάσης τελευτᾷ Ομοούσιον ὁμοούσι-
ον, ἡπταμὴν Οὐαλεντινιανόν, καὶ ἐποίησαν
συνόδον ἐν τῷ Ἰαννεῶν, καὶ πρὸς ἐν Νι-
χέᾳ πίστιν ἐκάρωσαν. Ἰδικτὸν δὲ Οὐαλεν-
τιανὸς ἐγραψεν τοῖς ἐν Ἀσίᾳ, καὶ Φρυγίᾳ,
καὶ πάσῃ ἀνατολῇ ὑποτάκτους ἐμμένειν τοῖς
ἀριστοιμένοις πρὸς τὴν συνόδον πρὸς ἡγουμέ-
νος, κοινῶν καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφόν, καὶ
Γρηγόριον τὸν υἱὸν ἐν τῷ ἰδικτῷ πρὸς ἡ-
γουμένῳ. ὅτε καὶ Γρηγόριος ὁ θεολόγος τῆς
ἐκ Κ.Π. ἐκκλησίας πρὸς τὴν βασιλείαν,
καὶ Μελετίου, καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ἀσθεῖας
ἐπαμύχαν ἐτίθησκον. καὶ εἰ μὴ φθά-
σας πρὸς τὸν πόλιν ἀνεκαλέσασθαι, πᾶσαι αἱ τῆς
Ἀρείου καὶ Εὐνομίου λάβης ἐπεπλήρωται.
πάσας γὰρ ἐκκλησίας αὐτοὶ κατεῖχον, πλὴν
τῆς δικταίου Ἀναστασίας τῆς μύτινος. ἐπι-
στήσκον δὲ τῶν Ἀρδινοῦ Διμήφιλος. Γρη-
γόριος δὲ τότε ὁ Νύσσης, καὶ ὁ Πέτρως ἀδελφοὶ
βασιλείου διέλκοντο, Ὀπτιμὸς τε ἐν Πισιδίᾳ,
καὶ Ἀμφιλόχιος ἐν Ἰκονίᾳ. Βαρσέω δὲ τὸν ὑπὸ
ἐκτον Εἰδῆς, καὶ Πελάγιον Λαοδικίας, ὡς
πρὸς τὴν ὀρθοδόξου ὁ Οὐάλης ἔκλειπον.
Οὐαλεντιανὸς ἀνείδισεν Οὐάλεντα τὸν ἀδελ-
φόν, ὡς κακῶς, μὴ πᾶντας αὐτῶν βοή-
θας καὶ τῶν Γότθων αἰτιῶν, ἀλλ' εἰπάν· οὐ
ἦν ἀμύνειν ἀπὸ τῆς ἐπιμέλειας.

D

		11	2	23	5	9	2	3
--	--	----	---	----	---	---	---	---

Hoc anno magnus Valentinianus annis vitæ 84. Imperij vndecim exactis vitam hoc pacto finivit. Sauromatæ, gens pusilla & infirma, Valentiniano rebellantes, & perdomiti, pacis petendæ gratia Legatos ad eum miserunt. Eo Legatos interrogante, num Sauromatæ cuncti adeo misero & despicibili forent corporis aspectu? responderunt: Reliquis præstantiores hic tenes, quos & coram conspicias. Violentius ille inclamans, dixit: Male

		14	15	17	1	1	1	1
--	--	----	----	----	---	---	---	---

Τούτῳ ὅτε Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ἐπι-
λαβὴς ἐγένετο πρὸς τὴν βασιλείαν. ἔτι 14. ἔτι
τοῖς δὲ. Σαυρομάται ἔθνος μικρόν τε καὶ οἰκίσ-
τον. ἐπιδρασκόντες αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας
ἐπεμύσαν αἰτιῶντες πρὸς εἰρήνην. Οὐαλεντι-
νιανὸς δὲ τοῖς ἀρεστέως ἐρωτῶντος, εἰ πόρτες, οἱ
Σαυρομάται τοιοῦτοί εἰσιν τοῖς σώμασιν οἰκίσ-
τοι; καὶ αὐτὸν εἰπόντων ὅτι τοῖς χρεῖσιν πόρτες ὡς
ἐχθροὶ, οὐ καὶ ὁμοῖοι. ἀνακρίνας βίαιως ἔφη. δὴν

Ρωμαίων ἡ βασιλεία ἀπορρίψῃ εἰς Οὐαλεντι-
νιανὸν ἀνέστα, εἰ Σαυρομάται τοιοῦτοι ὄντες Ρω-
μαίων κατεξήρισανται. ὅκα δὲ τὸ ἀφασίας καὶ τὸ
κρότου τὸ χρεὼν φλεβὸς ραγίσῃς, καὶ πλείον
ἀναδεδῆκτος αἵματος, ἐν ἡνι φρουρῇ Γαλλίας
ἐπὶ σκῆ, μέντι Δίω ἱζ'. ἰνδικπιδνός γ'. Γρα-
πιδνός δὲ τὸ ὑπὸ αὐτῷ μὴ διρεχόντος ἐκείσε, ὃ
Οὐαλεντος ἐν Αἰποχία ἀφάροντος, ὃ διρε-
χόν γραπιδνός ἐν τῷ πότῳ, ἐν ᾧ ἐτελεύτησεν
Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας, Οὐαλεντινιανὸν τὸν
ὑιὸν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δ'. ἀνθρώπων Αὐγρυσον,
συμπαροῦσης καὶ Ιουστίνης τῆς μητρὸς αὐτῷ ἐν
τῇ Παννονίᾳ χῶρε. τῷτο μαθὼν Γραπιδνός
τὸν μὲν ἀδελφὸν αὐτῷ εἶχεν συμβασιλεύοντα
μετ' αὐτῷ. τοῖς δὲ ἀναγροῦσιν ἀφάρεσι
ἐσποῖς ἐπὶ μυστήσας, ἀφ' ὃ τοῦτο γινώσκων
αὐτῷ τῷτο γινώσκων. Οὐαλὸς δὲ καὶ Γότθαν
Τροϊανὸν γραπιδνὸν πῆμπε, ὃς ἡπὶ τῆς ἀπὸ
ἀνέκμπε. ὀνειδιζόμενος δὲ μαλακίαν ὑπὸ
Οὐαλεντος, ἀπεκρίνατο. εἰς ἐγὼ ἡπὶ τῆς βα-
σιλεῖς. ἀλλὰ σὺ καὶ Θεοδ' γραπιδνός καὶ
τῷ αὐτῷ ῥοπῶν περὶ τῶν τοῖς βαρβάρους.
πολλοὶ δὲ ἀνέλεον Οὐαλὸς ἀφ' τοῖς ἐκ τῷ
μαρτυρῶν ὑπονοήσαντος βασιλεύοντος ἀπὸ τῷ
στοιχείῳ, ἐν οἷς καὶ Θεοδ' πῆμα περὶ ἐν
Γατρικίῳ.

Εν τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ ὑπὲς τῆς Ναυαπα-
γῶν ἐν Φρυγίᾳ ὃ Γάλα ἡρξάμενος ποιεῖν μὲν
Ιουδαίων, σινελόντες ἐν Γαζῇ τῇ κάμῃ,
καὶ ῥομὸν ἐξέλεον μὲν Ιουδαίων παρὰ τῶν. ὅκα
τοῦτων οἱ λεγόμενοι Σαββαπῶροι ἀπὸ Σαβ-
βαίου πρὸς ἀνέφύσασιν. ὑπερὸν δὲ Απολλινά-
ριος ὁ Σύρος ὅτε φανερώς ἀπέστη τῆς ἐκκλη-
σίας. Δάμασος δὲ ὁ Ῥώμης, καὶ Πέτρος Αλε-
ξανδρείας περὶ τοῦτοι ἀπεκρήσαντο καὶ Εὐ-
νόμιος ὁ δυσπεθὴς ἐτόλμησε ὃ βάπτισμα ἐν
μῇ καθεδρῳῃ τελεῖν. εἰς εἰς τεράδα, ἀλλ'
εἰς θάνατον τῷ Χριστῷ δεῖν βαπτίζεσθαι λέ-
γων καὶ τοῖς ἐν τεράδι βαπτίζομένοις ἀνέκαπι-
ζεν Ιουλιανὸς ὃ, ὃ καὶ Σάβας, ἱερὸς ἀσκητὴς εἰς
Αἰπὸχίαν ἐλθὼν ἀπὸ Εδέσης τοῖς ὃ Ομοούσιον
δοξάζοντες ὀρθόδοξους ὑποστήριζεν, περὶ φα-
νώς αἰατηματίζων τοῖς Ἀρξάνοις, καὶ Ἀφραά-
της ὁ ἥγιος μὲν πολλῆς πρὸς ῥομῆς καὶ περὶ
ἐν Αἰπὸχίᾳ διηλεγέτο. τὸ τῷ Οὐαλεντος
ἀπέβηται εἰς δὲ τῷ δινούχῳ θρασείως τῷ Ἀ-
φραάτῃ λαιδερήσας, καὶ ἀπειλήσας, κατελ-
θὼν ἐπιμάσας βαλάντιον τῷ βασιλεῖ, πλη-
γὰς τῷ ἀφάσας, ἑαυτὸν εἰς ὃ θερμὸν ὕδωρ
βαλὼν ἀπώλετο. καὶ Εφραῖμ ὁ μέγας ἐν ἀσκη-
σῇ, καὶ ἡία διδασκαλία διέλαμπε πολλοὺς μὲν

Agitur cum Romano Imperio, quod in
Valentinianum desit: cum Sauromatae
adeo viles aduersus Romanos insurgere
audeant. Ex clamoris vero contentione
& manuum violento complosu rupta ve-
na, & plurimo sanguine emissio, mensis
Dij decimo septimo, Indictione tertia
moritur in quodam Galliae castello. Gra-
tiano eius filio absente, & Valente An-
tiochiae degente, exercitus loco quo Ma-
gnus Valentinianus obiit repertus, Valen-
tinianum eius filium quadriennem, Iusti-
na eius matre in Pannoniae prouincia prae-
sente, Augustum declarauit. Gratianus eo
percepto fratrem quidem in Imperij con-
sortium admisit: quod autem ex proprio
consilio id non processisset, variis modis
facinoris authores ultus est. Hinc Valens
aduersum Gotthos Traianum Ducem mit-
tit, qui turpiter victus, remeauit. Valen-
ti vero animi molliem exprobranti, re-
spondit: Non ego victus sum, Impera-
tor, sed tu, qui bello in Deum illato
victoriae momenta in partes Barbarorum
propendere coegisti. Caeterum non modi-
cam virorum manum, quorum nominis
Theta littera caput esset & initium, quod
vaticiniis Imperium ipsis deberi suscipia-
retur, atque vna cum ipsis Theodorum
quendam inter Patricios primum Valens
interfecit.

Eodem quoque anno quidam ex No-
uatianis in Phrygia ad vicum Pazum con-
uenientes Pascha simul cum Hebraeis ce-
lebrare coeperunt: atque deinceps solem-
nitatem Paschalem cum Iudaeis agendam
etiam lege lata sanxerunt: ex quibus Sab-
batiani, a quodam Sabbatio traxerunt
originem. Tum demum vero Apollinari-
us Syrus ab Ecclesia palam defecit. Da-
masus autem Romae & Petrus Alexan-
driae Episcopi eos primi condemnauere.
Impius deinceps Eunomius baptismum vni-
ca immersione perficere attentauit: neque
in Trinitatis nomen, sed in Christi mor-
tem peragi oportere asseuerauit: quare qui
Trinitate appellata forent baptizati, reperi-
to baptismo initiabat. Iulianus vero cogno-
mento Sabas sacer Asceta Edessa Antio-
chiam profectus Orthodoxos, qui filium
Dei patri Consubstantialem assererent, in
fide, Arianis anathemate publice damnatis,
confirmabat: sed & diuinus Aphraates Va-
lenti impietatem magna cum libertate An-
tiochiae coram exprobrauit & obiurgauit.
Ex Eunuchorum autem numero vnus,
Aphraatem conuictis & minis petulanter
adortus, cum ad balneum Imperatori pa-
randum fuisset profectus, mentis impo-
tentia subito percussus, in feruentem a-
quam seipsum coniiciens interiit. Magnus
insuper Ephtam virtutum exercitio & ex-
ditione plane diuina clarebat: & multos

quidem sermones ad Monasticæ vitæ instructionem, plures vero ad Christianorum dogmatum, stabilimentum spectantes diuino spiritu effudit: quædam etiam ex suis operibus dedit Syris decantanda, se-gniores videlicet ad deuotionem cantus suauitate illecturum se arbitratus: Tre-centas quippe versuum myriadas ab homine rerum diuinarum peritissimo, vere-que sapientissimo compositas affirmant.

Ammonius 388.	Greg. Inscr. 146.	Rom. Inscr. Valens 1.	Peris. Inscr. 4.	Rom. Inscr. 24.	Con. Inscr. 6.	Bie. Inscr. 10.	Alex. Inscr. 3.	Ant. Inscr. 4.

Hoc anno Messalianorum, hoc est Eucharitarum, & Enthusiastarum hæresis enata est: Isti Dauidis verba pingui rudique captu interpretari inter concinendum Psalmotripudia choreasque ducunt. Hæresis huius principes fuere Dadoës, Sabbas, & Adelfius, & ut autumant quidam, etiam Eustathius Sebastæ Episcopus: quibus Amphilocheus Iconij, Letorius Melitines, ac demum Flavianus Antiochiæ Præsules se se fortiter opposuere. Cæterum Valens deuastata vniuersa Ecclesia, in diuinum Basilium furens ex Oriente Cæsaream se contulit, vbi demum ex admisit, quæ Gregorius in funebri oratione in Basilium refert: quo tempore Galates Valentis filius graui morbo factatus perit, & coniux Domnica difficili ægritudine vexata est. Demosthene vero vno e coquorum Valentis numero, diuinum Basilium, ea quam habuit ad Imperatorem allocutione, incurstante, & Barbarica dialecto nonnulla interlocuto: Doctor sermone ad eum conuerso: En, inquit, etiam Demosthenem illicetatum conspeximus. Valens itaque Basilium reueritus, multa prædia, eaque optima, leprosis, quorum vir sanctus curam habebat, concessit: robur tamen pectoris, & inflexum Basilij animum conspicatus, exilij sententiam in eum pronunciauit. Latis exilij tabulis cum subscribere veller, tribus contritis calamis, luxatisque manus & obstupefactis viribus, ne litteram quidem apponere vsquam valuit.

1	2	4	25	7	11	4	5
---	---	---	----	---	----	---	---

Hoc anno Mauiæ Saracenorum regina, multis cladibus Romanorum Imperio illatis, pacem expetiit, & Moysen quendam solitariam vitam in desertis agentem, conuersis penes se ad Christum Saracenis, Episcopum dari postulauit. Imperatore

λόγους δοκητικούς, πλείους δὲ καὶ δογματικούς. ὅσα τοῦ πνεύματος ἀγαθότης, ἵνα δὲ καὶ τῇ ποιητικῇ αὐτῶν, καὶ ἀδυναμία Συ-
ροις. ἡρέδωκεν ἡ δὲ τῶν μέλλουσιν ἀρετῶν ἐφελκόμενος. φασὶ γοῦν τετρακοσίας μυριάδας εἶχεν αὐτὸν ἐκδιδάσκοντα τὸν ὄν-
τως πόσιον.

Ammonius 388.	Greg. Inscr. 146.	Rom. Inscr. 1.	Peris. Inscr. 4.	Rom. Inscr. 24.	Con. Inscr. 6.	Bie. Inscr. 10.	Alex. Inscr. 3.	Ant. Inscr. 4.

Τούτῳ περ' ἔτι ἡ Μεσσηλιανὴ αἵ-
ρεσις, ἡρῶν Εὐχαρίτων, καὶ Εὐδοκιστῶν,
ἐφ' ἃ οὗτοι λαλῶντες βαλλίζουσιν πρὸς
τὸ Δαδῶν παλῶς ἐκλαμβάνοντες, καὶ
αἰσῆτας. ταῦτα αἰρεσιάρχης Δαδῶς, καὶ Σάβ-
βας, καὶ Ἀδελφίος, φασὶ δὲ πρὸς, ὅτι καὶ
ὁ Σεβαστιῆς Εὐστάθιος· εἰς ἀπέστησιν ἡρ-
μῶος Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου, καὶ Ἀντώνιος Με-
λιτινῆς, ἔγραψεν δὲ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας.
Οὐάλης δὲ πᾶσαν ἐκκλησίαν πορΐσας, ἤ-
κεν εἰς Καρχήδας ὅς αἰατοῦ καὶ τοῦ τοῦ
Βασιλείου μεγάλου. ἔγραψε δὲ καὶ ὁ ὁ
μέγας. Γρηγόριος εἰς τὸν Βασιλείου ὀνη-
φιον ἔλεξεν ἰωάννα καὶ Γαλατίας Οὐάλετος
ὑὸς χαλεπῶς χημαδὶς ἀπέθανεν, καὶ ἡ
σύμβιος Δομνίκα ἀνάς ἐπέστη. Δημοσθέ-
νιος δὲ εἰς τῇ ὁλοποιῇ Οὐάλετος ὅς τῇ
πρὸς τὴν βασιλείαν σιωπυρία τοῦ τοῦ Βα-
σιλείου καὶ δραμόντας, καὶ βαρβαριστῶντες
μικρὸν, ἐφ' ἃ πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· ἰδὼν
ἐθαύμαζε καὶ Δημοσθένι ἀρετῶν. Οὐά-
λης δὲ αἰδοῦντος Βασιλέως, πολλὰ χρεῖα καὶ
καὶ καὶ αὐτῶν φροντιστῶντος λεω-
σημῶντος ἐδαρῶντος. καὶ ὁ τερῶν καὶ ἀκρίβης τῇ
Βασιλείᾳ ὁρᾶν, ὅς αἰας κατ' αὐτὸν ἐλπίσας.
ὁ δὲ γράμμα τῇ ὁλοίας ὀνηφίαν καὶ κα-
σὶς ὅς ἴχουσι, πρὸς μὲ καλῶν σιωπυ-
βερῶν ἔχοντος καὶ τὸ χρεὶς αὐτῶν ἀρετῶν.

1	2	4	25	7	11	4	5
---	---	---	----	---	----	---	---

Τούτῳ περ' ἔτι Μαυία Σαρακηνὴν βασι-
λισσὴν πολλὰ κακὰ Ρωμαίοις ποιήσασα εἰρῶν
ἤρῶσας, καὶ Μαυίᾳ ἵνα τὴν ἀσκητικὴν καὶ πρὸς
ἐρημίαν ὀνηφίαν δοῦναι τοῖς χημαδὶς
καὶ αὐτοῖς Σαρακηνοῖς ἤτοι. τῇ δὲ βασιλείᾳ

αυτοδαίμων τῶν ποιημάτων, Μαυῖος οὐ κατεδίξατο, ὑπὸ Λουκίου τῷ Αρράμου χριστιανεύοντι, ἀλλ' ὑπὸ υἱοῦ τῷ ἐν ἔξορίᾳ ὀρθόδοξον, ὅπως καὶ γέγονεν τῷ τῷ λαβόντι Μαυῖα πολλοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ Σαρακενῶν ἐποιήσατο. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ αὐτὴ χριστιανὴ ἦν, Ρωμῆα παρ' ἡμέτερον, καὶ λαφύσασα ἀγκυράτωτος, ἤρσεν ἀπὸ καλλὸς τῷ βασιλεῖ τῷ Σαρακενῶν καὶ οὕτως τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. Ἰσχυρὴ δὲ παρὶ τῶν ἐθνῶν ὁ Σωζόμενος, ὅταν τε ἤρξατο, καὶ οἰονομάζεται, καὶ ὅτι δικαιοσύνην ἐταῖν πεποιμένη. οἱ δὲ Γότθοι ὑπὸ τῷ Οὐνῶν πολέμῳ ἵκνουν, βοήθησαν αὐτοῖς παρὰ τῷ βασιλεῖ Οὐάλεντος δι' Εὐφίλου ἐπισκόπου αὐτῶν Αρριόφρονος παρσινοδόχου ἱεροῦ ἐπὶ Κονσταντίνου Εὐδοξίου καὶ Ακακίου τοῦ Αρριανῶντος. ὅτι Αρριανιστὴν τοῖς Γότθοις ἐδίδαξεν. οἱ Γότθοι διηρέθησαν εἰς δύο· καὶ τῷ μὲν ἐγρατήρῃ Αθανάσιος, τῷ δὲ Φριτιγερνῶ. ὅτι ἡγήθη, καὶ βοήθησαν λαβὼν παρὰ Οὐάλεντος, καὶ τοῖς Αθανάσιον Οὐάλεντι δὲ χειρὶ δόσαν, Αρριανιστὴν ἐπὶ πλέον τοῖς Γότθοις ἐδίδαξεν.

Καὶ αὐτὸν τὸν	Ρωμαίους	Περσῶν	Εὐρωπαίων	Κυρηνίων	Αρριανῶν	Αντιόχων
Βασίλειος	Οὐάλες	Εὐδοξίος	Ακακίος	Αρριανός	Αθανάσιος	Φριτιγερνός
ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος
γ'	γ'	γ'	γ'	γ'	γ'	γ'

Τούτων τῶν ἔτι οἱ Γότθοι πάλιν ἐνωθέντες ἔκλινον εἰς τὴν γῆν Ρωμαίων, καὶ ἡρμήνευσαν πολλὰς ἐπαρχίας, Μισίαν, Θράκιον, Μακεδονίαν, καὶ Αχαΐαν, καὶ πᾶσαν πρὸς Ἑλλάδα, παρὶ τῶν εἰκοσι ἐπαρχίας. ἔθαλπον δὲ καὶ ἐν τοῖς τῶν γένων ἐν αἰεὶ ἐν ταῖς νεφέλαις ἐρηματισμένοι ἄνδρες ἐνοπιοί. ἐγνήθη δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ παιδίον ὀνταλὲς μὲν πᾶσι μέρη, ὅφθαλμοὶ δὲ ἑναὶ ἔχον ἐν μέσῳ τῶν μετὰ πῶ, χεῖρας δὲ πέντε, καὶ πόδας πέντε, καὶ πύργα. Οὐάλες δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλιν, καὶ μαθὼν παρὰ τῷ Γότθῳ, ἦλθεν εἰς ΚΠ'. οἱ δὲ Βυζάντιοι ὕβριζον αὐτὸν, ὡς αἰσχροῦ, ἐφυγόπολεμον. Ἰσάκιος δὲ ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν κρατίστην τῶν χαλκῶν τῶν ἵππων τῶν Οὐάλεντος ἐξερχομένου αὐτοῦ εἰς πόλεμον, ὅτε ἔλατον ἐφ' ἑαυτοῦ αὐτὸν. ποδὶ βαδίξας, βασιλεὺς, καὶ Θεοδῶν ερατευνόμενος, καὶ Θεὸν ἔχον ἀντίπαλον; ὅς τινι ὀργαζομένῳ φερεσθῆναι πᾶν δίδωκεν, ἀπειλήσας αὐτὸν θάνατον, εἰ ἐπαμείλ-

A sedulo id annuente, Moyses Lucij Ariani Ordinationem non admisit, verum ab Orthodoxorum quopiam in exilium misso se voluit consecrari: quod & factum est. Eo secum deducto, multos ex Saracenis Christianos effecit Mauia. Illam religione Christianam, genere Romanam extitisse ferunt, inter captiuos autem abductam, Saracenorum regi ob vultus speciem summopere gratam, hoc pacto regni potestatem obtinuisse. De Saracenorum gente narrat Sozomenus, vnde cepit, & acceperit nomen, & ut tertio supra decimum anno circumcidi se patiatur. Gotthi porro ab Hunnis bello superati, ab Imperatore Valente per Euphiliam Episcopum suum Ariana labe infectum, atq; cum Eudoxio & Acacio pariter Arianis sub Constantio conuersatum, quo pacto Gotthos Arianum dogma edocuit, auxilium exposcunt. Gotthi in duas factiones diuidebantur: & horum quidem Athanarichus, aliorum Phritigernes Dux extitit. Hic viribus inferior & victus, superitis a Valente acceptis, Athanarici comites debellat. Hinc Valentem gratia promeriturus, Gotthos in Arianorum dogmate amplius obfirmavit.

Αντιόχων	Αρριανῶν	Αθανάσιος	Φριτιγερνός	Ακακίος	Εὐδοξίος	Οὐάλες	Ρωμαίους
Επίσκοπος	Επίσκοπος	Επίσκοπος	Επίσκοπος	Επίσκοπος	Επίσκοπος	Επίσκοπος	Επίσκοπος
Μέλιος	Μέλιος	Μέλιος	Μέλιος	Μέλιος	Μέλιος	Μέλιος	Μέλιος
ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος	ἔτος
γ'	γ'	γ'	γ'	γ'	γ'	γ'	γ'

Hoc anno Gotthi rursus eruptione facta in Romanam ditionem grassati, plures prouincias depopulati sunt; Mysiam, Thraciam, Macedoniam, Achaïam, & omnem Græciam, ad viginti vsque prouincias. Eo anno visi sunt in aëre viri armis instructi e nubibus formati. Antiochiæ vero puer cæteris omnibus membris constans natus, vnum tantum oculum in frontis medio ferebat, manus autem quatuor, totidem pedes, & barbam. Porro Valens diutius in Antiochena vrbe moratus, ac tandem de Gotthorum ausibus certior factus, Constantinopolim se contulit. Cæterum Byzantij hominem contumeliosis respergebant, velut imbellem, & qui Martis opus fugeret. Exin Isacius sacer Monachus, apprehenso freno equi Valentis aciem ex vrbe educens, & ad bellum progredientis, quasi vltima verba præcinens, ad eum dixit: Quo properas, Imperator, in Deum militaturus, & iamiam Deum experturus aduersarium? In eum frendens Imperator custodiæ mancipauit, mortem, vt Michææ quondam

λίον ἐξ ὁπίσθεν, οἱ δὲ Μελέτιον τὸν ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἔρχομαι. οἱ δὲ βασιλεῖς νόμον ἐξεύρασαν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἐξέπεμψαν διὰ Σάπυρος πρὸς στρατηγὸν καὶ ἑτάσας, ὅς κε καθάρα ἡ Αντιόχεια, ὅπου ἔστι δὲ Παυλίνου τὸ ἐπισκοπικὸν ἀντίποιον μόνον, καὶ Ἀπολλινάριον ἐπισκοπικόν ἐν Δρεῖν. Μελέτιον δὲ τὸν ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἔρχομαι φλαυιανὸν δὲ ὅτε προσβύτερον ὄντα καὶ Παυλίνῳ ἀντίπαλον, Ἀπολλινάριον δὲ καταισχύνοντα, καὶ Μελετίῳ τὸν Δρεῖν ἐκ διωγμῶν τὸν στρατηγὸν Σάπυρον πρὸς γυνώσκοντα καὶ ὅτι κυρώσας αἰσχρονοῦν. τότε Διόδωρον ἐπίσκοπον Ταρσοῦ ὁ μέγας Μελέτιος ἐχθροποίησεν. Εἰς οὗτος τὸ Σαμοσατῶν ἐπίσκοπος ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἐπαυλῶν, πολλοὶ ἐπίσκοποι ἐχθροποίησι διὰ φόβου πάλαι. ἐλθὼν δὲ ἐν Δολικῇ χερσὶν Μαρίῳ ἐπίσκοπον, εἰσερχόμενος ἐν τῇ πόλει, φησὶ περὶ γυναικὸς Ἀρμενίας ἐξ ὑφ' οὗς ῥιπαῖος κεκαμῖδα καὶ τῆς ἑσθῆος ἀγίου κεφαλῆς, Θεοδὸς συγχρησάμενος οἷς οἱ δὲ χρίμασι. καὶ οὗτος ὁ Γρηγόριος θεολόγος φησὶν. Ζητῶ μου ὁ ἄνθρωπος σφάλλον τὸν Ἀβραμῶν ἵδοντα.

Τότε καὶ Γρηγόριος ὁ θεολόγος πρὸς ῥησιν κώτερον ἐδίδασκεν ἐν ΚΠ. εἰς τὸ ἀκτῆριον τῆς αἰτίας Αναστασίας, ἔστι καὶ ἡ ὁδοὶ ἀνάστασις θαύματα ἐξ ἐμφανείας τὸ πᾶν αἰτίας Θεοτόκου, καὶ διαπονήτης ἡμῶν λόγους.

						Αλεξ. ἐπίσκ. Τιμόθεος ἐτ. α'	β'
	β'	γ'	α'	δ'	ε'	α'	β'
			Ρώμ. ἐπίσκ. Σιλβί- κος ἐτ. α'				
	γ'	δ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Κόσμος ἐτ. α'	Ρώμ. ἐπίσκ. Θεόδω- ρος ἐτ. α'	Περ- σικ. ἐπίσκ. Αρτέ- μιος ἐτ. α'	Ρώμ. ἐπίσκ. Σιλβί- κος ἐτ. α'	ΚΠ. ἐπίσκ. Διό- φυλος ἐτ. α'	Επρ. ἐπίσκ. Κύ- ριλλος ἐτ. α'	Αλεξ. ἐπίσκ. Τιμό- θεος ἐτ. α'	Αντ. ἐπίσκ. Μελέ- τιος ἐτ. α'

Τούτω δὲ ἔπει Γερασιὸς ὁ βασιλεὺς ἀνέστη δὲ Ἀνδραγαθίου τὸν στρατηγὸν Μαξιμίῳ τὸν τυράννου. αὐτὸς γὰρ ἐφ' ἄρμα ἀμαξίας εἰσελθὼν ὑπεκρίθη τῷ ἡγεμῶνι Γερασιῳ, καὶ οὕτως ὑπεκρίθη ἀφ' ὧς αὐτὸς αὐτὸν ἀνέλεον αὐτὸν Ἀνδραγαθίου. Τούτου δὲ ἀναιρεθέντος ἐκείνησιν Οὐαλεντινιανὸς ὁ Ρωμαίων βασιλεὺς.

Theophanis Chron.

						Alex. Episc. Timotheus annis 8.	
	2	3	28	10	14	1	8
			Romæ Episc. Silvius annis 16.				
	3	4	1	11	15	2	8
Ant. muni 1575.	Rom. Inop. Theodosius annis 16.	Perth. cum rex Atabellus annis 5.	Rom. Episc. Silvius annis 16.	CP. Episc. Demophilus annis 11.	Hierosol. Episc. Cyrillus annis 35.	Alex. Episc. Timotheus annis 8.	Ant. Episc. Meletius annis 17.
	4	5	2	12	16	3	10

Hoc anno Andragathij Maximi tyranni Ducis dolo Gratianus Imperator occisus est. Hic siquidem rhedam ingressus Gratiani coniungem se esse simulavit, cui velut delusus cum incaute occurrisset Gratianus, ipsum Andragathius interfecit. Eo sublato tenuit Romanum Imperium Valentinianus.

Hoc eodem anno magnus Theodosius A graui morbo Theſſalonicae iactatus, ab Aſcholio Epifcopo baptizatus eſt. Legem etiam rectam Conſubſtantialis ſententiam tenentibus fauentem promulgauit, quam & Conſtantinopolim miſit. Ipſe in urbem profectus Demophilo ſignificauit, aut ab Arii diſcederet erroribus, aut mox Eccleſia migraret. Ille coaſta Arianorum plebe cum Lucio Alexandriae Epifcopo, quem tum ſecum habebat, ſuos extra ciuitatem cætus celebrauit. Atque ita demum diuinus Gregorius, vna cum iis quos veræ fidei doctrina illuſtrauerat, omnes tandem Eccleſias, quas Ariani quadraginta & amplius annis occupauerant, recepit.

		Perſa- rum rex 12. Vara- nos annis 11.	Con- ſtante, Epi- ſcop. Gre- gorius Theo- logus an. 2.			
	5	1	3	1	17	4
						11

Hoc anno Antiochiæ ad Iobitarum, quam nuncupant, viciniam, mulier quatuor mafculos vno partu edidit: qui cum menſes duos ſuperuiſſent, vnus poſt alium, cuncti quatuor letho ſunt abrepti.

		6	2	4	2	18	5	12

Hoc anno magna & œcumenica ſancta Synodus centum & quinquaginta orthodoxorum Epifcoporum Conſtantinopoli a magno Theodoſio congregata eſt, ad confirmanda Nicænæ Synodi dogmata. Conuocauit etiam ex Macedonijs ſecta triginta ſex Epifcopos, inter quos primas tenebat Eleuſius. Sanctorum autem centum & quinquaginta Patrum præſides erant Timotheus Alexandriae, Meletius Antiochiæ, ſacerrimus Cyrillus Hieroſolymorum, & diuinus Gregorius C. P. Epifcopi. Macedonij ſententiam ſequuti triginta ſex Epifcopi Nicææ decreta vt amplecterentur, moniti, quemadmodum iam olim ſub Valente cum Liberio conuenerant, libellos dederunt. Qui vero vna cum Syluano Romam fuerant delegati, veritati aſſentiri renuerunt: & ab vrbe dilapſi riſum cunctis mouerunt, cum aliud mente tenere, aliud verbis profiteri, & Liberij litteras, quæ de recto eorum circa fidem ſenſu teſtarentur, fraudulentè proferre deprehenderentur. Sancta porro Synodus Conſtantinopolitanum Epifcopatum Gregorio Theologo ſuis ſuffragiis confirmauit, & pro toleratis labo-

Τὸ δ' αὐτὴν χρόνῳ Θεοδοῖος ὁ μέγας νό-
σῳ παρέπεσον ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐβαπτίσθη ὑπὸ
Ἀσκληίου τῷ ἐπίσκοπον, καὶ νόμον ὑποβίβη
ὀρθοδόξῳ τῷ Ομοιοῦ ἐγράψαν, ὃν ἐν ΚΠ.
ἀπέστειλεν. ἐλθὼν δὲ ἐν ΚΠ. ἐδήλωσεν Δη-
μοφίλῳ, ἢ ἀποστῆναι τῆς Αρείου πλάτης, ἢ ὡς
χρὴς τῆς ἐκκλησίας ἐξελθῆναι. ὁ δὲ πλῆθος Αρρι-
ανῶν συνάξας, ἐξω τῆς πόλεως ἐκκλησίασεν,
ἔχον καὶ Λούκιον τῆς Αλεξανδρείας ἐπίσκοπον
Ἀρριανὸν συνὶ αὐτοῖς καὶ οὕτω λοιπὸν ὁ θεῖος Γρη-
γόριος, μὲν ὡς αὐτὸς εἰς τὴν ὀρθοδόξον πίστιν ἐφώ-
τισε, καὶ ἐκκλησίας πάσας πᾶν ἔλαβεν τῷ Αρρι-
ανῶν τεταπεινωμένῃ, καὶ μικρὸν πᾶρος, πᾶσα κα-
τὰ θεοῦ αὐτῶν.

		Περ- σῶν βασι- λέως 12. Ουαρ- νός 11. α.	Κ Π. ἐπίσκ. Γρηγό- ριος ἐ- πιστά- τος 17. 4.			
	5	1	3	1	17	4
						11

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν Ἀπρίλῳ
Ιουλιανῶν, οὕτω λεγόμενον, γυνὴ ἔτεκεν ὁμοῦ
καὶ ὁ αὐτὸς παῖδιά τέσσαρα ὁμοεικέα καὶ ἐπέ-
ξιστον μὲν ὡς δύο, καὶ ἀπέναντον, ἐν ὅτῳ ὁ ἐν,
κατὰ τῶν τεσσάρων.

		6	2	4	2	18	5	12

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ μεγάλη καὶ οἰκουμένη
ἀγία δειντέρα συνόδος τῇ 19. ὀρθοδόξῳ ἐπι-
σκόπων ἐν ΚΠ. ὑπὸ Θεοδοῖου τῷ μεγάλῳ
συνήθροισεν πρὸς βεβαίωσιν τῇ ἐν Νικαίᾳ
δογματῶν. μετεβίβη δὲ ἐκ τῆς Μακεδ-
ονίου αἰρέσεως ἐπισκόποι 18. ὧν ἡγεῖτο Εὐδό-
σιος. τῇ δὲ ἀγίᾳ 19. παρενηνῶν Τιμό-
θεος ὁ Αλεξανδρείας, Μελέτιος Ἀντιοχείας,
Κύριλλος ἱεράρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ὁ θεῖος
Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως. οἱ δὲ κατὰ Μα-
κεδονίῳ φρονοῦντες πειράζοντες ἐξ ἐπισκόποι
παραστάντες ὑπὸ τῇ πατρὶν καὶ ἐν Νι-
καίᾳ δέξασθαι δόγματα, κατὰ καὶ Λιβερίου
ὑπὸ Ουάλεντος συνθέμενοι, λιβέλλοις ἐπέ-
δωκαν. οἱ δὲ πρὸ Σιλεβανῶν ἐν Ρώμῃ πεμφθέν-
τες ἀπηνέστησαν τῇ ἀληθείᾳ συνθέσθαι, καὶ ἀνε-
χόμενοι γέλωτος ἀπασιν γενομένοις, ἄλλα δὲ
φρονοῦντες, ἄλλα δὲ συνθέμενοι, ἀπατη-
λὰς καὶ Λιβερίου ἐπισκόπου ἐπαχέμενοι μὴ
τυχεύσας αὐτοῖς ὀρθοδόξιας. ἡ δὲ ἀγία σύ-
νοδος Γρηγόριον θεολόγον τιμὴν ἐπισκοπῶν Κων-
σταντινουπόλεως ἐκύρωσεν, καὶ ἄκοντα τῶν

τῶν ἑρῶν ἐνδρυσθῆναι, ὡς πολλὰ χαρίζεσθαι, καὶ τῆς λαΐκης τῆν ἀφίεσθαι πλεονεκτησίαν ἐλευθερώσασθαι. Ἰσχυρὰ δὲ τῆν δὲ Αἰγυπίου μα-
θῶν ὁ τὰ πέντε σφῶς καὶ μακαριώτατος φρο-
νιστέμενος τῶν παροχῶν, τὸν συντακτικόν
λόγον ἐπιδικάζων, ἐκείνους τῆς ἑρῶν τῆς
βασιλίδος ὑπεχώρησι. Ἰούτου δὲ ἀποταξάμε-
του, Νεκτάριον ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡ συνάδης παρ-
χέειται, Ταρσία μὲν τῶν ἡνίκα, πλεονεκτησίαν
τῶν δὲ ἑρῶν τότε διέπειται, ἀλλὰ πλεονεκτη-
σίαν ἑὸς τότε τυγχάνοντα, σημεῖον δὲ ἐκ ὧν
πλεονεκτησίαν. ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ συνάδης Οὐ-
κείνου ἐκείνου, καὶ παροχῶν τῶν συμβόλων
πλεονεκτησίαν τῆς πνεύματος. ἔξῃ τε καὶ κα-
ρίας ἐκ οἷς τῶν ἑρῶν τῆς ΚΠ. τὰ παροχῶν
ἑὸς Ρώμης ἀπέφηναν. ὅτε Γρηγόριος ὁ Νύ-
σης, καὶ Πελάγιος Λαοδικεῖας, Εὐλόγιος τε
Εδέσσης, καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου ἐκ τῶν
λαμπρῶν, σὺν τῶν μεγάλων Γρηγορίων, καὶ ὧν
παροχῶν. ἡ δὲ ἀγία συνάδης Ἀρσίν τε, καὶ
Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας, Εὐζών τε, καὶ Ἀκ-
κίον, Θεόφιλον, καὶ Εὐφρόνιον, καὶ ἑτέροις ἀν-
τιπνεύμασι πρὸς ἑαυτοὺς καὶ Μακεδόνις τὸν
πνεύματος, Εὐδόξιον τε, καὶ Ἀέτιον, καὶ Εὐνό-
μιον ἀπεκήρυξεν. Μελέτιος δὲ ὁ μέγας μὲν ὁ
πληρωθῆναι πλεονεκτησίαν ἐκ ΚΠ. ἐκ εἰρήνης
ἐκκοιμήθη. ὁ δὲ ἑρῶν αὐτῶν σῶμα διεκοιμήθη
Ἀποχίαν, καὶ ἐπὶ τὴν πλησίον τῆς ἑρῶν
μὲν τῶν Βαβυλῶν. ἐχρηστονίσθη δὲ Φλαβιανὸς
Ἀποχίαν ἐπισκοπῶν ζῶντος καὶ Παυλίου,
καὶ ὅπως διδάσκων, ὅτι οὐ κατεδέχεται
ἐπισκοπῶν χρεστονίστην Φλαβιανὸς. πάλιν οὖν
ἑρῶν πλεονεκτησίαν Ἀποχίαν εἶχον τῶν
μὲν Παυλίων, τῶν δὲ Φλαβιανῶν ὑπεκρί-
ναι. ὅτε καὶ Παύλου τῆς ὁμολογητοῦ ὁ σῶμα
ὁ βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσῆλθον, ἐκ
ἀπέθανον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἀποδόμησι Μα-
κεδονίως ἐπιβουλεύων Παύλου.

A ribus bene meritum, quodque hæresium labe expurgasset Ecclesias, etiam inuitum & renitentem in sede collocauit. Huiusmodi decreto sapientissimus æque ac beatissimus Pater quosdam Ægypti Episcopos inuidia motos persentiens, oratione de abdicando Præfultu euulgata, spontaneus throno sibi commisso recessit. Illo hunc in modum Pontificatus munere cedente, Nectarium Imperator & vna Synodus promouet, virum genere Tarsensem, qui tum Prætoris onus gerebat, ad eam quidem horam nondum Baptismi ritu lustratum, honestis alioquin & deuotis clarum moribus. Sancta & œcumenica Synodus Consubstantialis dogma stabilivit, sanctamque de Spiritu sancto doctrinam Symbolo apposuit. Promulgauit etiam Canones, quibus Constantinopolitanæ Sedi nouæ Romæ priuilegia concessit. Tunc Gregorius Nyssæ, & Pelagius Laodiceæ, Eulogius quoque Edeßæ, & Amphilochius Iconij, cum magno Gregorio, & aliis memoratis ea in Synodo florebant. Sancta vero Synodus Arium & Eusebium Nicomediensem, Euzoium pariter & Acacium, Theognim, & Euphronium, & reliquos anathemate damnauit: & præter eos Macedonium, qui Spiritum sanctum impugnabat, Eudoxiumque, & Aetium, & Eunomium abdicauit. Magnus autem Meletius, absoluta Synodo, Constantinopoli in pace quieuit. Sacrum eius corpus Antiochiam deportatum ad loculum sancti Martyris Babylæ reconditum fuit. Cæterum, Paulino adhuc inter viuos superstite, Flauianus Antiochiæ ordinatus est Episcopus, quamuis promotionem nullatenus admissurum, vel dato iuramento antea professus fuisset. Exinde igitur renouati tumultus Antiochenam Ecclesiam diuexabant, his quidem Paulino, aliis Flauiano obsequentibus. Tunc etiam Pauli Confessoris corpus Constantinopolim induxit Imperator, & in Ecclesia, quam Macedonius Paulo structis insidiis ædificauerat, deposuit.

				K ₂ O.			
				(H ₂ O).			
				Na-			
				OH-			
				CO ₂			
				H ₂ SO ₄ .			
	Z'	Y'	X'	α'	β'	γ'	δ'

Τούτω δ' ἔπει Θεοδότος ὁ Ἀγρυσεὺς Οὐάριον
 ἔχον αὐτῷ ἡγηγῆναι ἐκ Πλακίλλης τὴν δισθεσά-
 τος Επιφωμίαν καὶ Ὑπατον ἀνέδειξεν. δις ἐπι-
 αθῆναι δὲ πολέμαйн δὲ τυράννου Μαξίμου, καὶ πολέ-
 μιστος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἐσπείρια μέρη, φή-
 μες ψευδοῦς ὅτι νενίκηκε Μαξίμος, οἱ Ἀργεῖοι
Theophanis Chron.

					Constant, Epist. No. 1 clarus annis 16.			
		7	3	5	1	19	6	13

Hoc anno Theodosius Augustus filium Honorium e Placilla susceptum Illustrissimum, atque vna Consulem designauit. Bellum etiam in Maximum tyrannum parauit: qui cum in partibus Occidentis aduersus eum præliaretur, falso rumore sparso, Maximum victorem euasisse, Ariani

manifesto furore rapti Neſtatij CP. Epi-
ſcopi ædes incenderunt.

		8	4	6	2	20	7	14	
--	--	---	---	---	---	----	---	----	--

Hoc anno Antiochiæ in porta, quæ
dicitur Tauriana, appendix ædificata eſt
ad pontis laticitudinem, teſtoque operta:
Item parua Baſilica in veteri prope maio-
rem extructa. In Palæſtina vero pago Em-
maüs infans natus eſt ab umbilico deor-
ſum vnus & integer, ſuſum autem in duas
ſpecies ſeparatas diuiſus: adeo vt duo pe-
ctora, geminum caput, & vtriuſque com-
pletos ſenſus haberet. Vnus comedebat
& bibebat, alter cibum reſpuebat. Dor-
miebat ille, & alius in vigiliis erat. Con-
tigit etiam vt colluderent inuicem, &
ambo ſicerent, & ad inuicem coſuſtantes
rixarentur. Simul vixere autem annis am-
plius duobus: & vno quidem morte præ-
repto, alius diebus quatuor manſit ſuper-
ſtes, & pari fato deceſſit.

Hoc etiam anno Theodoſius Imperator
Tauri ſtatuum erexit.

		9	5	7	3	21	8	15	
--	--	---	---	---	---	----	---	----	--

Hoc anno menſis Epiphei ſexto ſupra
vigefimum, Timotheo Alexandriæ Epi-
ſcopo vita functo, in eius locum Theo-
philus eſt ordinatus.

						Alex. Epi- ſcop. Theo- philus annis 28.		
		10	6	8	4	22	1	16

Hoc anno Theodoſius pientiffimus Im-
perator victor renunciatus Maximum ty-
rannum interfecit duodecimo Kalendas
Auguſtales: Andragathium quoque Du-
cem, quod Gratianum dolo interfeciſſet,
morti tradidit.

		11	7	9	5	23	2	17	
--	--	----	---	---	---	----	---	----	--

Hoc anno Theodoſius cum filio ſuo Ho-
norio Romam eſt proſectus, quem velut
Imperatorem cum quinto Idus Iunias ſo-
lio collocaveſſet, ipſe Conſtantinopolim re-
meauit.

		12	8	10	6	24	3	18	
--	--	----	---	----	---	----	---	----	--

Hoc anno Eugenius artis oratoriæ Ex-
profefſor, & Contrarotulatoris ſive Ra-
tiocinarii munere fungens Imperij libidi-
ne exarſit, cui Artabaſtus ex minore Ga-

Αἰαυσυργάντες πύλιν οἰκίδην Νεκταρίου ἐνέσκη-
σαν τῆ ὑπὸ τοῦ ΚΓ.

		α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'
--	--	----	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπεκράθη ἐν
τῇ Ταυριατῇ λεγομένη πύλῃ παρθενικαὶς πλά-
τος τῆς γαφύρας, καὶ ἐπετεγράθη. ἐκτίσθη δὲ καὶ μι-
κρὴ βασιλικὴ ἐν τῇ παλαιᾷ πηλοσίῳ τῆς μεγά-
λης. ἐν δὲ Γαλασίῃ Εμμανουὴλ καὶ μὴ παιδίον
ἐγγενήθη τέλειον ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ αὐτὸ διηρη-
μένον, ὃ εἶχεν δύο στήθη, δύο κεφαλὰς, καὶ ἐκεί-
σων τῶν ἀνδρῶν ἔχον. ὃ ἐν ἑαδίῃ ἐπέπεσε, καὶ ὃ
ἕτερον ἐκ ἑαδίῃ. ὃ ἐν ἐκείνῳ δὲ, καὶ ὃ ἕτερον
ἐκ τῆς γαφύρας καὶ ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ σωματικῶς ἀλλ-
ληλα, καὶ ἐκλαμὸν ἀμφοτέρω, καὶ ἐτυπῶν ἀλλήλα.
ἔζησαν δὲ μικρὸν πρὸς ἑτηδύον. καὶ ὃ μὲν ἐν ἀπέ-
θανεν, ὃ δὲ ἕτερον ἔζησεν ἡμέρας πέντε, καὶ
ἐκείνῳ ἀπέθανεν καὶ αὐτό.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ἔφησεν ὁ βασιλεὺς Θεο-
δόστος τὸν κίονα Ταύρου.

		θ'	ι'	κ'	λ'	μ'	ν'	ξ'	ο'
--	--	----	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτει Τιμοθέου τελευτήσας τῆ
ὑπὸ τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΜΕΛΩ ΕΠΙΦΙ ΕΙΧΑΔΙ
ἐκτῇ χρονοεινται αὐτὸ αὐτῷ Θεόφιλος.

						ΑΛΕΞ. ΕΠΙΣΚ. ΘΕΟ- ΦΙΛΟΣ ΕΤΗ 28		
		ι'	ς'	η'	θ'	κ'	λ'	16

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόστος ὁ δυνάστης βασι-
λεὺς πηλὸν Μαξιμὸν τὸν τύραννον αἰεῖλεν
πρὸς 16. καλανδῶν Αὐγούστου, καὶ Ἀνδρα-
γάθιον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ὡς διδασκονήσας
τὸν Γεωργιανόν.

D

		κα'	ς'	θ'	ι'	κ'	λ'	17	
--	--	-----	----	----	----	----	----	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Θεοδόστος ἐν Ρώ-
μῃ 15. Οκτωβρίου τῷ ὑποδ' αὐτοῦ, καὶ ἐκείθιν
αὐτὸν βασιλεὺς ἐν αὐτῇ πρὸς 1. εἰδὼν Ιουλίῳ,
καὶ ἀπῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

		16	8	10	6	24	3	18	
--	--	----	---	----	---	----	---	----	--

Τούτῳ ἔτει ὁ Εὐγγενὴς ὁ ἀπὸ Γεωργιανῶν Ζωσιμ.
ἐτυχεῖν ἁπλοῦς, Ἀντιγρῶφας ὡν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἦεν.
ἀπὸ τῆς ἁπλοῦς, συνόντος αὐτοῦ καὶ Ἀρταβαστοῦ δὲ ἀπὸ Σιερῆαν.
fol. 23. &
Henric.

τῆς μικρῆς Γαλατίας. καὶ ἀκούσας Οὐαλέν-
 ππαιὸς ὁ υἱὸς τῆς Οὐαλεντίας τοῦ μεγάλου ἔξ
 Ιούσης, ἐαυτὸν ἀνείλεν ἀφ' ἑαυτοῦ. ὁ δὲ Θεοδόσιος τῆ-
 ρ μαχὴν ἀπαυλίζον τῇ κατελθῆναι εἰς ἐκδι-
 κησιν αὐτῆς. Θεόφιλος δὲ ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
 δρείας αἰτήσας Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ὅς ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐδημοσίωσιν,
 φαλλοὺς τε, καὶ εἴ τι ἀσπληγέστερον, καὶ βεβηλό-
 τερον ὅν ἐν τῷ πλῆθος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαίων,
 πολλοὺς φόνους εἰργάσατο. Θεοδόσιος δὲ μαχὴν
 τοῖς γενομένοις ὑπὸ αὐτοῦ φόνους, τοῖς μὲν ἀ-
 γαρῆσιν Χριστιανοῖς, ὡς μὴ τυράννης ἐμακάρι-
 σεν τοῖς δὲ Ἑλλήσι συγχωρεῖν ἐπιβίβλατο, εἰ
 πρὸς Χριστιανισμὸν μετὰβόηται. τὰ δὲ ἱερὰ αὐ-
 τῶν καὶ ταῖς ἀειδίαις, καὶ τὰ εἰδωλὰ καὶ ἀειδίαις,
 καὶ εἰς χρεῖας πνιγνῶν δοῦναι ἐκέλευσεν. τῇ
 δὲ καὶ τῇ Σεραπίδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λυ-
 οῦρου, ἱερογλυφικὰ γράμματα ἀνέστησαν γα-
 ροῦ τύποι ἔχοντες, ὅσων οἱ ἐξ Ἑλληνικῶν πνεύ-
 σοντες θαυμάσιοι, εἶπον, σημεῖον τὸν γα-
 ροῦ τὴν τῆς ἱερογλυφικῆς γραμμάτων ἐποίησαν
 ζῶν ἐπὶ τῇ γα-
 ροῦ.

latia oriundus se socium adiunxit. Quod
 ubi rescivit Valentinianus magni Valen-
 tiniani filius ex Iusta laqueo sibi ipsi vi-
 tam praescidit. Eo comperto Theodosius
 arma mouet, & in eius vindictam parat
 expeditionem. Theophilus Alexandriae
 Episcopus a Theodosio Imperatore licen-
 tiam precatus, Gentilium fanum, men-
 tulas, & si quid magis obscenum atque
 prophanum erat reconditum traduxit in
 publicum: unde Gentilium plebs pudore
 perfusa cædes quamplurimas perpetravit.
 His porro Theodosius auditis, & de tantis
 cædibus certior factus, Christianos mor-
 ti traditos inter Martyres Beatorum nu-
 mero statuit recensendos. Gentilibus ve-
 ro, si modo se ad Christianam religionem
 transferrent veniam obtulit: Fana demum
 euerti, idolaque conflare, & in pauperum
 necessitates erogari mandauit. Diruto por-
 ro Alexandriae Serapidis templo, repertæ
 sunt sacrae Ægyptiorum cruditis dictæ li-
 teræ crucis formam referentes: quas cum
 ex Gentilibus fideles conspicerentur, di-
 xerunt, crucem iuxta sacrarum litterarum
 interpretationem significare Vitam aduen-
 turam.

Ρωμα.	Περσ.	Ρωμα.	Κωνσ.	Ιερ.	Αλεξ.	Αντ.
Βασιλ.	Βασιλ.	Επίσκ.	Επίσκ.	Επίσκ.	Επίσκ.	Επίσκ.
Θεοδ.	Θεοδ.	Νικ.	Νικ.	Κυ.	Θεο.	Μιχα.
16.	16.	16.	16.	16.	16.	16.
17.	17.	17.	17.	17.	17.	17.
18.	18.	18.	18.	18.	18.	18.
19.	19.	19.	19.	19.	19.	19.

Ρωμα.	Περσ.	Ρωμα.	Κωνσ.	Ιερ.	Αλεξ.	Αντ.
Βασιλ.	Βασιλ.	Επίσκ.	Επίσκ.	Επίσκ.	Επίσκ.	Επίσκ.
Θεοδ.	Θεοδ.	Νικ.	Νικ.	Κυ.	Θεο.	Μιχα.
16.	16.	16.	16.	16.	16.	16.
17.	17.	17.	17.	17.	17.	17.
18.	18.	18.	18.	18.	18.	18.
19.	19.	19.	19.	19.	19.	19.

Τούτῳ τῷ ἔτι Μαρκέλλος ὁ Ἀπαμείας τῆς
 Συρίας ἐπίσκοπος ζῆλον θείου κινούμενος τὰ
 ἱερὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἀπαμείᾳ κατέσφρα-
 ξεν, καὶ ἀφ' αὐτῶν ἀνέστη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς. Νε-
 κτάριος δὲ ὁ ΚΠ. ἐκάλυψε τὸν ἐπὶ τῆς μετα-
 τοίσεως προσκυτῆρος ἀφ' οὗ γενομένης ἀμάρτημα
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ πρὸς ἀφ' αὐτοῦ εἰς τὴν
 γυναικα τὴν ἐπὶ τῇ μετονομασίᾳ χορεύουσαν. ἐν
 δὲ τῇ Ρώμῃ καὶ πάση τῇ δούλῃ ἐπιμελῶς φυλάτ-
 τεται ἕως τῆς νῦν, καὶ τὸ πρὸς ἡφίσταται τοῖς με-
 τονομοῦσιν. Θεοδόσιος δὲ ὁ βασιλεὺς νόμον ἔγρα-
 ψεν γυναικα εἰς ἀφ' αὐτοῦ μὴ παρὰ τὸν
 εἰ μὴ ὑπὸ τῆς ἐξέλιπτα ἔτι καὶ τὸν ἀπο-
 τῶν. Εὐνόμιον δὲ ἐξέλειπον παρὰ τὸν ἀπο-
 τῶν ποιῶντα, καὶ λαοὺς ἀπατῶντα, καὶ ἐν τῇ
 ἐξέλειπον ἀπατῶντα.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Γλακίλλια ἡ γαμετὴ Θεο-
 δόσιου ἐκοιμήθη θύσας οὐσα καὶ φιλοπύχως
 οἰκίαις χρυσῶν λαβοῖς καὶ ποσὺν ὑποκρετοῦ-
 σα. Ταῦτες ἀνδραγαθῶς κατέαζαν οἱ Ἀντιόχεις
 καὶ εὐσεβῶς ἀνακατασκευάζοντες ἀφ' αὐτῶν τὰ ἐπιτελεῖν
 δημόσια παρὰ τῇ βασιλείᾳ τελῶν αὐτοῖς. οἷς

Hoc anno Marcellus Apameæ in Syria
 Episcopus, diuino religionis zelo motus,
 Gentilium fana Apameæ euertit: quod ei
 factum mortem a Gentilibus promeruit.
 Nectarius autem Constantinopolitanus
 Presul presbyterum super pœnitentia con-
 stitutum remouit, propter flagitium in
 mulierem pœnitentia vacantem in Eccle-
 sia a quodam Diacono admissum. Ro-
 mæ vero quemadmodum in toto Occi-
 dente mos iste vsque in hanc horam ob-
 seruatur sedulo, ubi etiam seorsim locus
 pœnitentibus assignatur. Theodosius por-
 ro Imp. legem tulit, ne mulier in Dia-
 conissam promoueretur, nisi iuxta dictum
 Apostoli annum sexagesimum superaret.
 Eunomium quoque illegitimos cœtus con-
 gregantem, & populis facientem fucum,
 in exilium quo mortuus est, eiecit.

Hoc eodem anno Placilla Imperatoris
 coniux obdormiuit, pia vsquequaque ha-
 bita, egenorum amatrix, & quæ propriis
 manibus ægrotis ac leprosis ministrare
 soleret. Huius statuam irritati Antio-
 chenses, ob imposita sibi ab Imperatore
 pendenda vectigalia, per ciuitatem igno-
 miniose traxerunt & confregerunt. His

Τούτω τῷ ἔτει Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς Εὐ-
 ρύμῳ κραταιῶς μαχησάμενος ἐν ταῖς Αλπί-
 σι πύλαις. ζῶντά τε συλλαβὼν, αὐτὸν ἀνέ-
 λεν. Αργαδίας δὲ ἀφ' ἧς εἰσὶν διελθ-
 εῖσαν.

Τῷ δ' αὖτ' ἔπει τὰ τῶν πατριάρχων Ἀμβρα-
 κίου καὶ Μιχαίου λείψανα ποῖον εὐρέθην, Βε-
 ζένῳ τῷ ἐπισκόπῳ Εὐλευθεροπόλεως τῆς Γα-
 λασιῆς χρηματίζοντα ἐν δυὶ χειρίοις τῆς
 πατριαρχικῆς Εὐλευθεροπόλεως. ἐλθόντι δὲ τῷ
 βασιλεὶ ἐν Ρώμῃ προσήλθον αὐτῷ οἱ ἐπί-
 σκοποι γερμανοὶ Ἰεροκλήτου τῆς Ρώμης καὶ
 Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. ὁ δὲ Χρι-
 στιανικώτατος βασιλεὺς τὰ πρὸς Εὐφρώδην
 πατριάρχην αὐτοῖς, ἡρώσας ἀφ' ἧς. ἐπὶ
 καλῶς ἐπιστάτης ἐκ τῆς αἰατοῦς ἐν
 Ρώμῃ πατριάρχου, καὶ ὡς καὶ Ἀρχάκιος ὁ
 Βεροῖνης ἐστὶν. πολλὰ δὲ χειρίσματα δίδω-
 κεν τῇ Ρώμῃ Θεοδοσίος, πρεσβυτέρων καὶ τῶν
 ἱερέων ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἀπὸ καὶ τῶν
 ἐπιστημονίων ξένων, καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὡς γή-
 ρως ἐν τοῖς μυλῶσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν μοι-
 χευομένων ζωονομῶν ὕβριν ἐν τοῖς πορνείοις
 μὴ συγχωρήσας αὐτάς ἐπι συγκελεύσας, καὶ
 ἀφ' αὐτῶν τὴν πρᾶξιν ἐλέγχσας.

1	16	12	14	10	28	7	22
---	----	----	----	----	----	---	----

Τούτω δ' ἔπει μὲν τῷ Εὐφρόνῳ τὸ τυραννικὸν
 αἶμαρσιν, καὶ τὴν τῶν πατριάρχων καλῶσαν,
 ἀπῆρεν ἀπὸ Ρώμης ὁ δόσιος βασιλεὺς Θεοδό-
 σιος, καὶ ἤρχετο ἐπὶ ΚΠ. ἐλθὼν δὲ ἐν Μεδιολάνῳ
 πρὸς τὴν Οὐάριον τὴν υἱὸν μετετίθηκε, καὶ
 παλαιῶν αὐτὴν, ῥᾶν ἔχει. ἱπποδρομίας δὲ
 ἰδὼν μὲν τὸ ἀεὶ κακῶς διετίθη ἀφ' ἧς, καὶ
 μὴ ἰσχύσας τῇ δόλῃ ἀελεῖν, ὥς ἡδ' ἐκ ἐλθὼν
 αὐτὴν πληρῶσαι, καὶ τῇ ἐπιτοῇ ἐκ τῆς αἰα-
 τῆς ἐν κυρίῳ ὑπαρξάν ἐπὶ τῇ βασιλεύ-
 σαις ἔτη 15. καὶ λαλῶν βασιλεὺς τοῖς δύο
 υἱοῖς αὐτοῦ, Ἀρχάδιον μὲν πρὸς τὴν πατριάρχην τῆς
 εἰσας, Οὐάριον δὲ τῇ πατριάρχῃ. ὁ δὲ σῶμα αὐτοῦ
 μετένεγκεν ὁ Ἀρχάδιος ἐν ΚΠ. καὶ ἔταψεν εἰς
 τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις.

Ρωμ.	Περ-						
Imp.	Imp.						
Arca-	Arca-						
dus	dus						
Theo-	Theo-						
dosi	dosi						
annis	annis						
11.	11.						
14.	14.						
15.	15.						
16.	16.						
17.	17.						
18.	18.						
19.	19.						
20.	20.						
21.	21.						
22.	22.						
23.	23.						
24.	24.						
25.	25.						
26.	26.						
27.	27.						
28.	28.						
29.	29.						
30.	30.						
31.	31.						
32.	32.						
33.	33.						
34.	34.						
35.	35.						
36.	36.						
37.	37.						
38.	38.						
39.	39.						
40.	40.						
41.	41.						
42.	42.						
43.	43.						
44.	44.						
45.	45.						
46.	46.						
47.	47.						
48.	48.						
49.	49.						
50.	50.						
51.	51.						
52.	52.						
53.	53.						
54.	54.						
55.	55.						
56.	56.						
57.	57.						
58.	58.						
59.	59.						
60.	60.						
61.	61.						
62.	62.						
63.	63.						
64.	64.						
65.	65.						
66.	66.						
67.	67.						
68.	68.						
69.	69.						
70.	70.						
71.	71.						
72.	72.						
73.	73.						
74.	74.						
75.	75.						
76.	76.						
77.	77.						
78.	78.						
79.	79.						
80.	80.						
81.	81.						
82.	82.						
83.	83.						
84.	84.						
85.	85.						
86.	86.						
87.	87.						
88.	88.						
89.	89.						
90.	90.						
91.	91.						
92.	92.						
93.	93.						
94.	94.						
95.	95.						
96.	96.						
97.	97.						
98.	98.						
99.	99.						
100.	100.						

Hoc anno pius Imperator Theodosius, confertis fortiter ad Alpium fauces cum Eugenio manibus, viuum acceptum obtuncat. Argabastus autem fuga ereptus lethum sibi met conscuit.

Eodem anno Abacum & Michæ Prophetarum reliquæ Bezeno Eleutheropolcos in Palæstina Episcopo diuinitus reuelatæ in duobus pagis Eleutheropolitani agri inuentæ sunt. Cæterum cum Romam aduenisset Imperator, Episcopi consilio Innocentij Romæ Pontificis eum adierunt Flavianum Antiochiæ Episcopum postulant. Verum factis de pace incunda verbis, & ex Oriente Romam ire suo iussu compulsis Episcopis, cum quibus etiam Acacius Beroæ Præful missus est, animos per annos septemdecim ab inuicem discordes Christianissimus Imperator reconciliauit. Plurima porro beneficia Romanis contulit Theodosius. Eam quoque rescidit consuetudinem, qua pleraque præter fas & æquum in peregrinos pistrinariis fortuito occurrentes, & in eorum potestatem lapsos committebantur, vbi pistrinis clausi, & ad extremam usque senectutem detenti, molas circumagere cogebantur. Adulterarum insuper mulierum infamiam compescuit, nec ulterius prostibulis custodiri, & tintinabuli sonitu facinora earum publicari permittit.

16	12	14	10	28	7	22
----	----	----	----	----	---	----

Hoc anno extincta Eugenij tyrannide, & rebus quiete restituta, pius Imperator Theodosius Roma migravit, & CP. repetiit. Iamque Mediolanum progressus, in morbum incidit: aduocatoque filio Honorio, & eo viso, nonnihil conualuit. Dato mox equestris certaminis spectaculo, de repente post prandium aduersa valetudine iactatus, cum sub vespem se præsentem exhibere nequireret, filium iussit spectaculum absolueret, & insequenti nocte quieuit in Domino, cum annis sexaginta vixisset, sexdecim regnasset, filiorum autem Arcadium seniore Orientis, Honorium vero partium Occiduarum Imperatorem relinqueret. Eius corpus CP. transtulit Arcadius, & in sanctorum Apostolorum templo recondidit.

Rom.	Per-						
Imp.	Imp.						
Arca-	Arca-						
dus	dus						
Theo-	Theo-						
dosi	dosi						
annis	annis						
11.	11.						
14.	14.						
15.	15.						
16.	16.						
17.	17.						
18.	18.						
19.	19.						
20.	20.						
21.	21.						
22.	22.						
23.	23.						
24.	24.						
25.	25.						
26.	26.						
27.	27.						
28.	28.						
29.	29.						
30.	30.						
31.	31.						
32.	32.						
33.	33.						
34.	34.						
35.	35.						
36.	36.						
37.	37.						
38.	38.						
39.	39.						
40.	40.						
41.	41.						
42.	42.						
43.	43.						
44.	44.						
45.	45.						
46.	46.						
47.	47.						
48.	48.						
49.	49.						
50.	50.						
51.	51.						
52.	52.						
53.	53.						
54.	54.						
55.	55.						
56.	56.						
57.	57.						
58.	58.						
59.	59.						
60.	60.						
61.	61.						
62.	62.						
63.	63.						
64.	64.						
65.	65.						
66.	66.						
67.	67.						
68.	68.						
69.	69.						
70.	70.						
71.	71.						
72.	72.						
73.	73.						
74.	74.						
75.	75.						
76.	76.						
77.	77.						
78.	78.						
79.	79.						
80.	80.						
81.	81.						
82.	82.						
83.	83.						
84.	84.						
85.	85.						
86.	86.						
87.	87.						
88.	88.						
89.	89.						
90.	90.						
91.	91.						
92.	92.						
93.	93.						
94.	94.						
95.	95.						
96.	96.						
97.	97.						
98.	98.						
99.	99.						
100.	100.						

Hoc anno Arcadius Imperator renunciatus e Prætorij regione maiorem porticum extruxit.

			Romæ Epi- scopus 38. An- natus annis				
	2	2	1	12	30	9	24
	3	3	2	13	31	10	25
Ani mens 1890.	Rom. Im- perat. Arca- dus annis 14.	Pers- ium rex Isi- dorus annis 27.	Rom- æ Epi- scopus Inno- cen- tius annis 15.	Con- stant. Epi- scopus Ne- cta- rius annis 16.	Hie- rosol. Epi- scopus Cyri- lus annis 35.	Alex- and. Epi- scopus Theo- philus annis 28.	Antioch. Epi- scopus Fla- vianus annis 26.
	4	4	1	14	32	11	1

Hoc anno sexto mensis Pauni Kalendas sancti Prophetæ præcursoris & Baptiste Ioannis reliquæ Alexandriam sunt translatae.

	5	5	2	15	33	12	2
--	---	---	---	----	----	----	---

Hoc anno Anatolius vir clarissimus Alexandriæ combustus est. Arcadius autem Imperator militum Numerum, quos dixit Arcadicos, Constantinopoli instituit.

	6	6	3	16	34	13	3
--	---	---	---	----	----	----	---

Hoc anno Nestarius Episcopus Constantinopolitanus vita functus est. Theophilus autem Alexandrinus cum adesset Ioannis Chrysostomi electionem impedire, imo suum quendam Presbyterum Isidorum nomine, quod ei fideliter olim ministrasset, ambiguis nimirum & ad utramque partem litteris ac muneribus ab eo acceptis, cum Theodosius Princeps de Imperij summa cum Maximo tyranno contenderet, virum Episcopatu dignum re-

statu, promouere satagebat: Imperator ex aduerso, & vrbs tota Ioannem ad hoc munus sustinendum Antiochia euocatum censuerunt ordinari. Erat Ioannes ex illusterrimis Antiochiæ ciuibus, patre Secundo & Anthusa matre genitus. Hic inter reliquos ob eruditionis præstantiam, & diuinorum munerum copiam conspicuus, versatissimis quibusque ac Gentilium peritissimis Sophistis fuit admirationi: Vnde Libanius circa mortis tempus a discipulis rogatus, quis scholam post eum moderator exciperet? Respondit: Ioannem dicerem, nisi hunc nobis Chri-

A Τούτω ὁ ἔπει Ἀρχιδιος ἀποκρίτωρ ἀναδιδραῖς τὸν μέγαν ἑμβολὸν ἀπὸ τῆς Πραγμῆς ἐκτίσιν.

			Ρώ- μης ἐπί- σκοπος 38. Ανα- τάσιος ἐτ γ.				
	5	5	2	15	33	12	2
	6	6	3	16	34	13	3
Ανι μην 1890.	Ρωμ. Im- perat. Arca- dus annis 14.	Περ- σῶν βασι- λεὺς Isi- dorus annis 27.	Ρωμ- æ Epi- scopus Inno- cen- tius annis 15.	Κων- σταντ. Epi- scopus Nes- tarius annis 16.	Ἱερου- σολ. Epi- scopus Κυ- ρίλλος annis 35.	Ἀλεξ- ανδ. Epi- scopus Θεο- φίλος annis 28.	Ἀντι- οχ. Epi- scopus Φλα- βίανος annis 26.
	4	4	1	14	32	11	1

Τούτω τῷ ἔτει μετετέθη τὰ λείψανα τῶν ἁγίων προφῆτου προδρομοῦ, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκτίσιν.

	5	5	2	15	33	12	2
--	---	---	---	----	----	----	---

C Τούτω ὁ ἔπει ἐκ τῆς Ἀνατολίας ὁ λαμπρότατος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἀρχιδιος ὁ βασιλεὺς ἐπέστεινεν ἰδίῳ ἀεθλῶν ἐν ΚΠ. οἷς ἐκάλεισεν Ἀρχιδίον.

	6	6	3	16	34	13	3
--	---	---	---	----	----	----	---

Τούτω τῷ ἔτει Νεκτάριος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐκοιμήθη. Θεόφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας παρὼν ἐπαυδαῖε καλῶσαι πλεὺς Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομῳ ἵψον, ἰσίδωρον πλεὺς ἰδὼν περιεβύτερον μὴ τυρανν εἰς ἑταίρῳ τῆς βασιλείας, ἀφαιρήματα αὐτῷ ἰσίδωρον Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς παρὲς Μαξιμὸν τὸν τυραννὸν ἐπολέμει, διατῆς ἑταίρῳ καὶ δῶρον ἑαυτῷ ἐλχευαίς. ὁ δὲ βασιλεὺς, καὶ πᾶσα ἡ πόλις τὸν ἰωάννου ἀπὸ Ἀντιοχείας ἑαυτῷ αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ προσελήλυθα χρονοπληθύνει διδόνοντα. ὡς δὲ ἰωάννης ἦν περὶ φανερώτατον Ἀντιοχείας, Σεκουάνδου πατρὸς, καὶ μετὰ Ἀνθούσης. οὗτοι ἐλλογμώματος σφοδρὰ τυχεύοντες, ἐκ τῆς ὁπλίστης χάριτος καὶ τοῖς ἀφροσύνης τῇ ἑλλενῶν σοφιστῶν ἐταυμάζεον ὅτι Ἀθανάσιος πλεὺς τὸν θάνατον ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τῆς φαιτῶν, πῶς ἀφ᾽ Ἀλεξάνδρου πλεὺς ἀφαιρήσει μετ' αὐτῶν; ἐφ᾽ ἰωάννου ἔλεγον, εἰ μὴ τῶν ἡμεῶν οἱ Χει-

στάνοι

ἑταροὶ ἀποσύλῃσιν. Ἐν μὲν περὶ θείας γραφῆς ὁ Χρυσόστομος πρὸς Καρτερίον πρὸς ἡγουμένον ἐν μοναστείᾳ ἐπαυδύη· τὰ δὲ ἐκκύκλια πρὸς Λιβανίον τὰς παρεφημέριον.

Τὸ δὲ αὐτὸ ἐπεὶ ἐτέθη τῷ βασιλεῖ Ἀρχαδίου υἱὸς ὁ Εὐδοξίας τῆς Αὐγούστης Θεοδοσίας ὁ μικρὸς, ὃν ἐδείξαν Ἰωάννης ἐν τῷ βαπτίσματι ὁ Χρυσόστομος.

				Κ Π. ἐπίσκ. Ἰωάν. ἐκ- κύκ- λιος ἐν τ. ε'.			
	ζ	ζ	δ'	α'	λ'	ρ'	δ

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρχαδίῳ γυνάτι υἱὸς Θεοδοσίας ὁ μικρὸς ὁ Εὐδοξίας.

				Ἰωάν. ἐπίσκ. Ἰωάν- νης ἐν τ. ε'.			
	η'	η'	ε'	β'	α'	ι'	ε'

Τούτῳ τῷ ἔτει Γαῖος ἐτυράνησε καὶ Ἀρχαδίου, καὶ πολλά κακὰ τῷ Βυζαντίῳ ἐπεδείξαν. ὅρκοι δὲ λαβὼν πρὸς Ἀρχαδίον, καὶ διὲς ἐν τῷ ναὶ τῆς αἰτίας Εὐφημίας ἐν Χαλκηδόνι τοῖσι πατέρεσιν, καὶ πλείονα δράσας κακὰ εἰσήλθεν ἐν τῇ πόλει χωρήσας πρὸς ἀρπαγαί, καὶ ἐτέρας ἀποπίας. ὅτε δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν Χερσόνησον τῆς Θράκης γαδίας ποιήσας κατεσκέασεν ἵνα πρὸς τὴν Ἀσίαν ἀναπεράσας ἐν αἰατολίᾳ πόλιν χερσὶν αἰσθῇ. εἶτα πολέμου πολλοὶ συρράγματος καὶ τι γυνὴ καὶ παῖδες, ἀπώλετο σὺν τοῖς στρατεύμασι.

		θ'	θ'	ε'	γ'	β'	κ'	ε'
--	--	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτει Ονώριος ἐν Ρώμῃ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκείνου. ἐπὶ συμφορῇ γὰρ τοῖσι πρὸς μασι κινήσας πρὸς τοῖς πολίταις, καὶ μὴ κατὰ τὴν ὁρμήν, εἰς Ραβένναν μετέστη πόλιν τῆς Ἰταλίας πρὸς ἄλιον. πύμψας δὲ τῷ πρὸς δινα-γεῖν αὐτὸν βαρβάρους ὅς ἦν ὁ Γάλλος μὲν πλῆθος στρατοῦ, ἐκέλευσε παραδύσασθαι, καὶ λυπῆσαι τοῖς εἰς αὐτὸν ἀμνηστῆσθαι· ἀφ' οὗ μικροῦ διὲν ἡ Ρώμη πολιορκουμένη διεσθάρη πᾶσα. ὁ δὲ Ἀλαρίχος πρὸς αὐτὸν τοῖς συλληπτικαῖς τῆς πόλεως, καὶ πόρτα τὰς χερσὶν αὐτοῦ παλατίου λαβὼν, καὶ πῶν ἀδελφίῳ Ονώριου

Theophanis Chron.

stiani praecepissent. Diuinæ Scripturæ mysteriis a Carterio Monasterij cuiusdam præfeto Chrysostomus fuit instructus, a præfeto Libanio liberalium omnium doctrinam accepit.

Eodem anno Arcadio Imperatori ex Eudoxia Augusta filius natus est Theodosius Iunior, quem Ioannes Chrysostomus in Baptismo suscepit.

				Const. Episc. Ioan- nes Chry- sosto- mus an. 6.			
	7	7	4	1	35	14	4

Hoc anno Theodosium Iuniorem ex Eudoxia coniuge filium suscepit Arcadius.

				Hi- erol. Episc. Ioan- nes annis 6.			
	8	8	5	2	1	15	5

Hoc anno Gainas tyrannidem aduersus Arcadium excitare molitus, multa mala Byzantio intulit. Datis autem & acceptis ab Arcadio iuramentis in Chalcedonenfi sanctæ Euphemie templo periurij reum, pluribus per nefas sceleribus attentatis, etiam ad urbis Regiæ direptionem, & tetra eiusmodi facinora progressus dammandum se probavit. Inde ad Thraciæ Chersonesum diuertens tumultuaria confecit nauigia, ut in Asiam transfretatus Orientales vrbes sub potestatem mitteret. Ibi demum magno terra marique prælio commisso, cum suis exercitibus periit.

		9	9	6	3	2	16	6
--	--	---	---	---	---	---	----	---

Hoc anno tumultus & seditiones Romæ mouit Honorius. Leui quippe rerum prætextu concitatus in ciues, & ipse impotens, in Rauennam ciuitatem maritimam se transfert. Inde Gallum quendam natione Barbarum, ex iis quorum penes se autoritas erat summa, cum valido exercitu in Romanos ablegat, & eos qui deliquerant, depradari, & armis vexare iubet: subinde parum abfuit quin obsessa ciuitas funditus in ruinam ageretur. Alarichus autem Senatorum ordini in vrbe moranti se defensorem adiunxit, & direpta Palatii tota suppellectile, Placidiam Honorij ex patre sororem, virginem im-

pubem suis abreptam, ad proprios lares, & gentem deduxit in Gallias, & recessit. Constantius ex Alarichi Comitibus vnus, cui puellæ custodia demandata fuerat, secum acceptam ad Imperatorem Honorium retulit. Imperator Constantium humane susceptum Senatoris dignitate muneravit, & breui temporis interuallo puellam eidem in coniugium sociavit, & renunciauit Imperatorem. Ex ea fustulit ille filium Valentinianum Iuniorem nomine. Constantius iunctis cum Honorio viribus tyrannos Romæ extinxit, publicatiffue ipsorum ædibus, urbem in pace composuit. Ioannes porro magnus Doctor non Ecclesiam modo Constantinopolitanam, verum Thracas quoque, nec non Asias, & Pontum illustravit: ex quo constat etiam ante Concilium Chalcedone coactum tractuum huiusmodi Ecclesias Constantinopolitano Præfui fuisse subiectas. Cæterum e Macedonij secta quispian exiliens sancti Patris suafu & doctrina rediit ad Ecclesiam: cum vero propriam vxorem, vt eodem reuerteretur, & Ecclesiæ communionem resumeret, frequens hortator impelleret: vix obtinuit. Illa deductæ secum ancillæ e Macedonianorum cœtu communionem acceptam tradidit, & vt secum deferret præcepit. Inde ad Chrysostomum progressa, & ex sanctis eius manibus communionem sumens, tum comestione simulata, demum in ancillæ manus eam mittit, & quam a Macedonianis tulerat acceptam ori ad-mouet, & mox in lapidem conuersam experitur. Exhorrescens illa & tremebunda ad pedes Ioannis aduoluitur, scelus attentatum fatetur, ad Ecclesiam supplex accedit: lapis exinde inter sacrarij vasa seruandus deponitur. Chrysostomi vero epistola ad Theodorum Mopsuestiæ Episcopum, non ad primum, sed ad eum, qui vltimo promotus, conscripta fuit. Arsenius demum qui magnam per vniuersum orbem sibi famam conciliauit, cunctisque rebus despectis, vita, sermone, & miraculis, in Monastico floruit ordine, diuinam Philosophiam in Ægypto hac tempesta-te profitebatur.

Eodem anno Xerolophi columnam Arcadius erexit, & Arcadiopolim Thraciæ ciuitatem ædificauit.

Ἀπὸ πατρὸς Πρακιδίας, μικρὰν οὖσαν παρ-
γένον, πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθνος ἀπηλθὼν εἰς τὰς
Γαλλίας. Κωνσταντῖος δὲ τις Κόμης τῇ μὲν
Αλαρίχου, πιστευθεὶς πρὸς τὸν Πρακιδίαν,
ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἤγαγε πρὸς τὸν βασι-
λέα Οὐάριον. καὶ ἀποδεδωμένος ὁ βασιλεὺς
τὴν Κωνσταντίον, ἐποίησιν αὐτὴν συλκεντικὴν.
μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον ἔδωκεν αὐτῇ πρὸς τὸν
βασιλέα γάμον, καὶ ἀνηγάγετο αὐτὴν βα-
σιλέα, ὃς ἦν ἔχων υἱὸν ὃν ἐκάλεσεν Οὐα-
λεντινιανὸν νέον. ἀγωνισάμενος Κωνσταντῖος
συνὸς Οὐαρίου, αἰεὶ δὲ ἐν Ρώμῃ τοῦ τυραν-
νοῦ, καὶ ἐδήμιευσεν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, καὶ εἰρή-
νην αὐτῶν πρὸς πόλιν. Ἰωάννης δὲ ὁ μέγας διδά-
σκαλος κατεφώτισεν οὐ μόνον πρὸς ἐκκλησίαν
ΚΠ. ἀλλὰ καὶ τοὺς Θράκας, καὶ Ἀσίας, καὶ Γόττον.
ὥστε καὶ πρὸς τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδὸνι συνεό-
δου τῆς ἐκκλησίας ἔγινον ὁ ΚΠ. ἦρχον. Μα-
κεδονίαν δὲ τις διὰ τῆς τῆς πατρὸς διδασκα-
λίας πρὸς ἡλθὼν τῇ ἐκκλησίᾳ· παρρησίας δὲ
ἐν τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ὑπερέβη, καὶ κοινωῖται,
μόλις ἐπισπιν. ἡ δὲ κοινωὶα δόδοι τῇ ἰδίᾳ
παίδεσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ἐκίμωσεν ἔχον
αὐτὴν. καὶ δὲ πρὸς ἡλθὼν Χρυσόστομος,
καὶ δόξα μὲν πρὸς κοινωὶαν ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐ-
τῇ χρίαν, ὑποκρίσας τῷ πρὸς μετὰ λαμ-
βάνῃ, ἐλάττω ἐπέδωκεν αὐτῇ τῇ παίδεσιν,
καὶ λαβὼν πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ πρὸς
σάτ' αὐτῇ εὐμαρ. καὶ ὤρεν αὐτῇ λίθον γυ-
ροῦν καὶ φεῖξας, πρὸς ἡλθὼν ὑποπο-
μος τοῖς ποσὶν Ἰωάννου, ὁ ἀγαθὸς οὗτος τὸ πλ-
μημα, καὶ εἰλικρινῶς πρὸς ἡλθὼν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ. ὁ δὲ λίθος ἐν τῇ σκηνῇ φυλακείᾳ ἀ-
πετέθη, φυλακισμένος. ἡ δὲ τῇ Χρυσόστομου
ὑποπομῇ, ἡ πρὸς Θεόδωρον, πρὸς τὸν ἔχα-
τον ἡρόμενον ὅτι. Ἀρσένιος δὲ ὁ μέγας καὶ
κρίσας γυναικὶ, καὶ πρὸς καὶ φεῖξας,
πρὸς τῇ φιλοσοφίᾳ ἐν Αἰγύπτῳ μετέβη-
ν, βίβη, καὶ λόγῳ, ἐν ταῖς ἀφ' ἡμῶν
ἐν τῇ μοναχικῇ τάξει.

Τὰ δ' αὐτῇ ἐτι ἔστιν Ἀρχιδίος τὸν κίονα
τῇ Ξηρολόφου, καὶ πρὸς Ἀρχιδίου πόλιν ἐκ-
σε τῇς Θράκης.

Ann. mundi 1591.	Rom. Imp. Accadius 24.	Perf. sum 1592.	Rom. Imp. Epi. 1593.	Con- stant. Epi. 1594.	Hie- rocol. Epi. 1595.	Ale- xand. Epi. 1596.	An- tioch. Epi. 1597.
	10	10	7	4	3	17	7

Ann. mundi 1591.	Rom. Imp. Accadius 24.	Perf. sum 1592.	Rom. Imp. Epi. 1593.	Con- stant. Epi. 1594.	Hie- rocol. Epi. 1595.	Ale- xand. Epi. 1596.	An- tioch. Epi. 1597.
	1	1	7	4	3	17	7

Τούτω τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πο-
 λὺς ὡς ἐν βίῳ, καὶ λόγῳ, καὶ τοῖς χειρίσμα-
 σι ἀφελόμενος, καὶ ἀκριβὲς πρὸς πάντων ὁρ-
 τήν. τῶν ἡγάπα πᾶς ὁ λαὸς οἰκοδομούμενος
 σφόδρα ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ, οἱ δὲ ζῶν-
 τες ἀποτῶς ἀπετρέφοντο αὐτὸν, οἱ καὶ εἰς τὸ
 κατ' αὐτὴν πόλεμον συνήρουν. ἐν οἷς συνε-
 βη, καὶ τὰς εὐχὰς τὸν εὐνοδῶν ἔπι δὲ
 καὶ ἡ φιλοτιμία Σάβουλατος τῆς Γαβάλων
 πρὸς Σαραπῖωνα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννου,
 καὶ ὁ τῶν μοναχῶν ἐξ Αἰγυπτίου Φυγάντων
 ἀφ' τῆς Θεοφίλου, καὶ τὰς πατρὸς Θεοφίλου
 πρὸς Επιφάνιον πεμφθέντα γράμματα. ἐξ
 ὧν ἀπορῶν ὁ θεράπων τῆς Χρυσόστομου ἐπιβου-
 λήεν. Επιφάνιος δὲ ὁ Κίπρου ἐλθὼν ἐν τῷ
 Εὐδόμῳ τῆς χριστιανίας καὶ σωφροσύνης πατρὸς τῆς
 Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. τῷ δὲ Ἰωάννῳ τῶν
 κτηνοτροφῶν ἀφ' ὧν ἦσαν ἀγάπῃ, καὶ μάλ-
 λον πρὸς τὴν ἀμύνην τὸν Επιφάνιον ἐν τῷ ὅπτι-
 σι πρὸς συμμεῖναι αὐτοῦ, ὅτι εἴθετο πρὸς κα-
 ταληφθῆναι τῆς ἀφελότητος τῆς Θεοφίλου πρὸς
 καὶ τῆς μακαρίου Ἰωάννου.

		α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'
--	--	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Τούτω τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λό-
 γον καὶ γυναικῶν ποικίλῃ ἐποίησεν, ὅν οἱ δυ-
 σμενεῖς, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ πρὸς Εὐδοξίαν
 κτηνοφύλῳ λέγοντες, κατ' αὐτῆς εἰρηάζειν τὸν
 λόγον. ἡ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον δὴνὰ πεποιθὲναι
 λέγουσα, τῶν κτηνοφύλων μετὰ τὴν ἀφελότητα
 Θεοφίλου πρὸς δὲ τὸν Ἰωάννην ἐχθρὸν, ὅς
 πατρὸς ἡγεμόνος ἐν τῇ Δρυὶ τῇ νῦν Ρουφινιανῇ
 λεγομένη πρὸς καὶ Ἰωάννου ἐπιβουλὴν εἰργα-
 σασθαι, καὶ τῶν τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. τῶν δὲ
 γυναικῶν ὁ λαὸς εἰσὶν μάλα ἐποίησεν, μὴ συ-
 χωρῶν ἐκκλησιῶν τὸν Ἰωάννην. ἐν οἷς καὶ
 Εὐδοξία τοῖς ὀδυρμῶσι τῆς λαοῦ ἐπιτακτικῶς
 κτηνοφύλων Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα, καὶ πύμ-
 νας Βερίωνα εὐνοδῶν ἀπὸ Γρανέτου τῆς Ἰωάν-
 νου ἀνεκκέλευσε. ὁ δὲ πρὸς δημοσίας συνόδου
 εἰσαλθὼν ὅτι ὡς ἔχοντο εἰς πρὸς τὸν δὲ καὶ ὁ
 Ἀνάπλου διετέλεσεν. ὁ δὲ λαὸς ἐκκαλεσθὼν τῆς
 βασιλείας εἰσαγαγὼν τὸν Ἰωάννην ὡς ἔχοντο, καὶ
 τῶν ὁρῶν ἐκκαλεσθῆναι ὥστε Θεοφίλον καὶ τοῖς
 αὐτοῦ φόβησθαι φυγαῖν ἐκ τῆς πόλεως.
 τότε ἐξήκοντα ἐπίσκοποι συνελθόντες ἀνερ-
 γάστα τὰ καὶ τῆς τοῦ Ἰωάννου πατρὸς τῆς Θεο-
 φίλου, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐκλύσαντο διχάζως.

		α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'
--	--	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Theophanis Chron.

Hoc anno Ioannes Chrysostomus vitæ
 sanctitate, sermonis eruditione, & diuini
 donis clarus, ob compositos ad virtu-
 tis rigorem mores celebris habebatur.
 Hunc populus omnis eius instructus do-
 ctrina summopere prosequabatur: qui re-
 laxationem & luxum affectabant, virum
 auersabantur, ita ut etiam ad tumultum
 aduersus eum motum operam suam con-
 tulerint. Inter hæc contigerunt, quæ cir-
 ca Eutropium Eunuchum gesta, ut &
 contentio Seueriani Gabalorum Episco-
 pi cum Serapione Ioannis Archidiacono,
 ad hæc Monachorum propter Theophilum
 ex Ægypto fuga, & demum ad Epi-
 phanium a Theophilo datæ litteræ: quo-
 rum omnium causa insidiæ Ioanni Dei fa-
 mulo conflata. In his Epiphanius Cypri-
 Antistes ad Hebdomum secedens, ordi-
 nationes & Ecclesiasticos conuentus præ-
 ter Ioannis consilium agebat. Hæc Ioan-
 ne ob Dei dilectionem dissimulante & si-
 lente, imo Epiphanium, ut vna secum in
 Episcopio habitaret rogante, ille crimi-
 nationibus a Theophilo contra Beatum
 Ioannem compositis præoccupatus ire detestauit.

		11	11	8	5	4	18	8
--	--	----	----	---	---	---	----	---

Hoc anno Ioannes Chrysostomus aduer-
 sus prauas mulieres sermonem instruxit,
 cuius occasione flagitiosi quique & veri-
 tatis hostes Eudoxiam ipsi infensam red-
 didere, orationem in eam compositam as-
 ferentes. Hæc apud Arcadium contume-
 lias passam conquesta, Theophilum Ioan-
 nis apertum hostem ut aduocaret, impulit:
 ille ad locum Quercus nomine, qui
 nunc Rufiniana dicitur, insignem aduo-
 lans, in Ioannis perniciem molitur insi-
 dias, & cum Vrbe deturbat. Eo cognito,
 populus ad seditionem mouetur, nec Ioan-
 nem vrbe depelli patitur. Ad hæc Eudo-
 xia populi clamoribus flexa, Arcadium
 pro eo deprecatur, & Eunuchus Brisone
 missio a Præneto Ioannem reuocat. Is au-
 tem ante publicum Concilium Urbem in-
 gredi recusans, ad Anaplum in suburbio
 moram trahebat. Exin populus Imperato-
 rem, ut Ioannem in Urbem indueret, &
 throno restitueret, adeo compulsi, ut
 Theophilus, & qui cum illo erant terro-
 re perculsi fuga sibi consulere. Tum ve-
 ro ex Episcopis conuenientes ad sexaginta,
 cuncta quæ a Theophilo & affectis
 aduersus diuinum Ioannem decreta fue-
 rant, æquiore multo sententia cassa red-
 diderunt & irrita.

		12	12	9	6	5	19	9
--	--	----	----	---	---	---	----	---

I ij

Hoc anno Imperatrix Eudoxia suam statuam argento conflare, & ad sanctæ Irenes templum, loco, qui Pittacia dicitur, collocari iussit. Præfectus autem vrbis Manichæorum hæresi vitiatus, & adhuc Gentilium ritibus addictus, ex plausibus, choreis, & saltationibus ibidem loci actis tumultum & strepitum ciens immodicum, Pontificem angebat, nec pacate & cum animi quiete, cantoribus frequentius interruptis, diuina mysteria cum permittebat celebrare. Quare sacer Ioannes verbis in ipsum vehementer inuectus est: is autem Eudoxiam in Ioannem quasi eius imaginem communi populi cultu honorari indignaretur, commouit. Inde rursus odia in Ioannem, inde rursus iræ. Ipse pariter subinde orationem habuit, cuius principium, Rursus Herodias fuit. Ex his Imperatricis iræ ad cumulum incensæ, ex his iterata a Pontificatu exauoratio, & exilium. Populus ignem in Ecclesiam misit: & plerique Ioannis causa vitæ periculum subierunt. Ioannes vrbis pulsus, Cucufum deportatur: inde Pitium transfertur. Cum autem ad Comanos, quod est Armeniæ oppidum, diuertisset, in Domino consummatus est. Eo in exilium pulso, Atfacius Nectarij, qui Chrysostomum in throno præcessit, Pontificatum obtinuit. Cæterum neque Innocentius Romanus Præsul, neque Flavianus Antiochenus Ioannis eiectioni consenserunt: imo ciuitatis Clerum, litteris ad eum missis, consolati sunt, & de memoratis gestis grauiter afflictabantur. Epiphanius autem, Deo, vt postea visum est, vitæ decessum ei prænunciante, Cyprum abnauigauit. Ioanni mortem in exilio prædixisse, & in aduersum Epiphaniij lethum in nauí Ioannem vaticinatum ferunt. Epiphanius vix comitibus dixit. Ego festino: Vobis autem libros, vrbem, & simulandi artem relinquo.

Hoc etiam anno Eudoxia decessit.

				C. P. Episc. Arcad. civis annis 1.			
	13	13	10	1	6	20	10

Hoc anno Arcadio Imperatore in Cariam, in qua sanctum Martyrem Acacium passum narrant, profecto: post fufas preces, sub ipso templi egressu, confestim domus ampla concidit in Caria: multitudo vero incolumis seruata, salutem Imperatoris precibus acceptam retulit.

	14	14	11	2	7	21	11
--	----	----	----	---	---	----	----

Α Τούτω τῷ ἔτει ἡ βασιλισσα Εὐδοξία ἀργύρας ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ποιήσασα ἔστην ἐν ὕψει πρὸ λεγρομένη τῇ Γρηγορία πλησίον τῆς ἀγίας Εἰρήνης. ὁ δὲ τῆς πόλεως Ἐπαρχὸς Μανιχαῖος ἐλλανοφρογὰν κρότοις, καὶ χοροῖς, καὶ ὀρχήσεσιν ὑπερτελῶν, θορύβοις τε ποίων ἐλύπει τὸν ἀρχιερέα, μὴ συλγῶν αὐτὸν ἡσύχως τῆς ἁγίας λειτουργίας ὑπερτελεῖν. πολλὰ κίς γὰρ ἐφύρεν τοῖς ψαλλόντας. ὁ δὲ ἱερεὺς Ἰωάννης ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ ἀφ' ὁμοῦ. αὐτὸς δὲ Εὐδοξίας καὶ Ἰωάννου διήλθεν, ὡς δυσχερῆς ὄντι τῆς ἡμῶν τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς. καὶ λοιπὸν πάλιν μῖσος καὶ τῷ Ἰωάννῳ, πάλιν ὀργή. αὐτὸς δὲ τότε τὸν λόγον ἐπεδείξαντο, οὗ ἡ ἀρχὴ πάλιν Ἡρωδίας μνησται. ὅτε ἐφ' αὐτῇ τελεία τῆς βασιλείας κατ' αὐτὴν ἐκινήθη, καὶ πάλιν κατακρίσεις, καὶ ὀξορία. ὁ δὲ λαὸς πλὴν ἐκκλησίας ἐπέστησαν. πολλοὶ τε ἀφ' Ἰωάννου ἐκινδύνισαν. Ἰωάννης δὲ ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ ὁξορία εἰς Κουκουσὸν, ἐκείθεν δὲ μετανέστη εἰς Πιποιῦτα. ἡμέτερος δὲ ἐν Κομάνοις καὶ πρὸς τὴν Ἀρμενίαν ἐτελεσθῆν ἐν κυρίῳ. τοῦτο δὲ ὁξορία δέσποτος Ἀρσάκιος ἐχρησθέντος ὁ ἀδελφὸς Νεκταρίου τῷ πατρὶ Χρυσόστομου. Ἰνοκέντιος δὲ ὁ Ρώμης, καὶ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας ἐκ ἐκκοινωνήσαντες τῇ ἐκκλησίᾳ Ἰωάννου, ἀλλὰ ἀφ' ἡραμμάτων τῆς πόλεως τὸν κληρὸν ἠφρονήσαντες, καὶ ἐδυσχερῆσαν ὅτι τοῖς πλημύμασιν. Ἐπιφάνιος δὲ ἀπέπλυνεν ὅτι Κύριον τῷ Θεῷ, ὡς ἔοικε, πλὴν μὴ ἔσσαν αὐτὸν παρμηνύσαντες. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Ἰωάννης πλὴν ἐν τῇ ὁξορίᾳ τελευτῶν ἐδήλωσεν καὶ Ἰωάννης Ἐπιφάνιος ὅτι ἐν τῇ πλοίᾳ. Ἐπιφάνιος τοῖς παρρησιόχοις εἶπεν· ἀπὸ δὲ ἐγὼ, ἀφίημι δὲ ὑμῖν τὰ βιβλία, πλὴν πόλιν, καὶ πλὴν ὑποκρίσιν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν ἡ Εὐδοξία.

				Κ. Π. ἐπίσκ. Αρσά- κιος ἐτῶ β'.			
	17	17	1	4	4	14	1

Τούτω τῷ ἔτει Ἀρκადίος ὁ βασιλεὺς γυναικὸς ἐν Καρίᾳ, ἐν ἣ καὶ τὸν ἅγιον μάρτυρα Ἀκακίον λέγουσιν πατῆν, ὁξορία, καὶ ὁξορία ἐν τῇ ναυί, ὁξορία μέγας οἶκος ἐν τῇ Καρίᾳ κατέπεσεν. ὁ δὲ πληθὺς σωθὲν τῇ ὁξορίᾳ τῷ βασιλεὺς ὅτι σωτήριον ἐπέγραψεν.

	18	18	14	5	7	14	14
--	----	----	----	---	---	----	----

perum & peregrinorum habitaculis, atque Monachorum ædibus, cunctis congruos redditus regia liberalitate assignavit. Quinetiam Sozomenus Deum hanc sua visione dignatum affirmat.

		2	16	13	2	9	23	13
--	--	---	----	----	---	---	----	----

Hoc anno Atticus CP. Præful Iudæum, paralyticum cum de recipienda fide præmonuisset, cum vero suafum sacro Baptismate lustraret, sanum & vegetum e fontibus eduxit: iuxta diuina quippe instituta vitam composuisse refertur.

		3	17	14	3	10	24	14
--	--	---	----	----	---	----	----	----

Hoc anno Roma ab Alaricho capta est nono Kalendas Septembris: paucisque diebus exactis Constantinus vir Clarissimus cum plerisque aliis occisus est.

		4	18	15	4	11	25	15
--	--	---	----	----	---	----	----	----

Hoc anno Iouianus & Sebastianus viri Clarissimi in Galliis necati sunt, & eorum capita Romam delata: & post dies quinque Salustius & Heraclianus pariter interfecti.

				Romæ Episc. Zosimus annis 8.				
		5	19	1	5	12	26	16

Hoc anno Iudæi Alexandria multa mala Christianis intulere. Tessera namque annuli palmæ folio compacti, quo se dignoscerent, ad inuicem data, publicos præcones ut noctu conclamarent Ecclesiam incendio vastari, compulerunt. Ita Christianos ad ignem concurrentes trucidarunt Iudæi. Scelere comperto Christiani Magistratus Iudæos Alexandria exulare, & eorum bona publicari iusserunt.

Hoc eodem anno Antiochus Persæ viuis excessit: beatissima vero Pulcheria supremam & absolutam rerum administrationem exercuit.

Antiochus 1906.	Rom. Imp. Theod. annis 41.	Persæ Imp. Sas. annis 11.	Rom. Episc. Zosimus annis 8.	Constant. Episc. Antiochus annis 10.	Hierosol. Episc. Ioannes annis 16.	Alex. Episc. Theophilus annis 28.	Ant. Episc. Flavianus annis 11.
	6	15	2	6	13	27	17

Hoc anno Hypatiam Theonis Philoso-

χάια, ξενώσας τε, καὶ μεταστάσια κτίσασα πᾶσι τὰς ἀρμόδιους προσηκούσας βασιλικῶς ἀπέταξε. ὁ δὲ Σωζόμενος φησὶ περὶ αὐτῆς, ὅτι καὶ θείας ἐμφανείας ἤξιούτο.

		β'	16'	13'	2	9'	23'	13'
--	--	----	-----	-----	---	----	-----	-----

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθηναῖος ἑπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἰουδαῖον πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικῶν νομιματικῶν, πείσας τε, καὶ βαπτίσας, ὑπὸ ἐκ τῆς κλυμμένης αἰχμαλτίας. καὶ Θεὸν γὰρ λέγοντι βεβαιώσασθαι.

B

		γ'	17'	14'	3	10'	24'	14'
--	--	----	-----	-----	---	-----	-----	-----

Τούτῳ τῷ ἔτει Ρώμη πᾶσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομιματικῶν καὶ βαπτίσας, καὶ βαπτίσας, ὑπὸ ἐκ τῆς κλυμμένης αἰχμαλτίας. καὶ Θεὸν γὰρ λέγοντι βεβαιώσασθαι.

		δ'	18'	15'	4	11'	25'	15'
--	--	----	-----	-----	---	-----	-----	-----

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν ἐν Γαλλίᾳ Ἰουδαῖοι καὶ Σεβαστιανοὶ οἱ λαμψρότατοι. καὶ ἦλθον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐν Ρώμῃ, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ πάντες ἐσφάγησαν Σαλυστιος καὶ Ηρακλίδης.

C

				Ρώμης ἐπίσκοπος Ζωσίμος ἐν 8.				
		5	19	1	5	12	26	16

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρίᾳ πολλὰ κακὰ Χριστιανοῖς ἐπέδειξαν. στυγερῶς γὰρ πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς φορεῖν δακτύλιον ἀπὸ φοίνικος, τῷ κυκλίον πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς κήρυξας, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐστὶν ἐκκλησία. καὶ δὲ Χριστιανῶν στυγερῶς ἐσφάγησαν, ὡς καὶ Ἰουδαῖοι κατέσφαξαν. τῷ δὲ δράματι φωροῦντος οἱ Χριστιανοὶ ὄντες ἐν τῇ Ἀλεξανδρίᾳ ὄντες ἐσφάγησαν, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ πάντες αὐτῶν ἐδήμευσαν.

D

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Ἀντίοχος ὁ Γερμανός ἐκ πάσης γένεσε, ἐν ᾗ μακαριωτάτη Πουλχερία τελείως τῇ περὶ γένεσιν ἐκείνην.

Antiochus 1906.	Rom. Imp. Theod. annis 41.	Persæ Imp. Sas. annis 11.	Rom. Episc. Zosimus annis 8.	Constant. Episc. Antiochus annis 10.	Hierosol. Episc. Ioannes annis 16.	Alex. Episc. Theophilus annis 28.	Ant. Episc. Flavianus annis 11.
	6	15	2	6	13	27	17

Τούτῳ τῷ ἔτει Ὑπατία πᾶσι τοῖς φιλοσο-

φοι θυγατέρα Θεόφλου τῷ φιλοσόφου βιαῶν
θανάτω ἕως ἀπέθανε.

Τῷ δ' αὖτ' ἔτι Ισδεργίδης ὁ τῷ Γερσῶν
βασιλεὶς παρ' ἑστὸν Μαρυθᾶ τῷ ὑποκόπῃ
Μεσποταμίας τοῖς πρῶτοις περὶ ἑξήκοντα, &
Αβδαᾶ τῷ τῆς βασιλευσίνης ἐν Γερσῶν ἔκ-
σπου, εἰς ἄκρον καὶ πλεονεξίας, ὥς ἐμελ-
λε καὶ βαπτίζεσθαι ἀπὸ τοῦ ταυματοργίας
τῷ Μαρυθᾶ, καὶ τοῖς μέτραις ὡς ἀπατάνας
ἐκάλει. τῷ δ' κ' ἔτι τεταλάνηκεν. αἴτια
δὲ τῷ διαγνοῦν αὐτὸν γέγονεν Αβδαᾶς τῆς βασι-
λευσίνης ἐν Περσῶν ἐπίσκοπος, ἥτις μὲν Θεοφ-
φράστῃς, οὗτος εἰς διόν δὲ τῷ ἥτις χρυσά-
μιος τῷ κατὰ τῷ πρὸς ἐνέαρηκεν. τῷ δ' ἔ-
ξουτος βασιλεὶς τῷ ἐν Γερσῶν ἐκκλησίας κα-
ταλυθῆναι παροτρύνει, καὶ τὸν Αβδαᾶν ἀφ' ὅ-
φους καλῶσι ἐπιμαρτυρεῖ. τῷ δ' διαγνοῦν
ἐπὶ πάντι χρόνῳ κατεπόνηται, πολλοὶ μὲν
καὶ ἀσθενεῖται ἐνέαρηκεν. οἱ γὰρ μέτραι καὶ
πάλιν καὶ χρόνος ἐξήρδον τοῖς κατὰ τῷ
ἄλλοι δὲ καὶ τοῖς ὑπαίσις ἐαυτοὺς κατεμύονον
ὥς μὴ σιγῇ διῆται τὸν Χριστὸν ἀπαρτισθῆναι.
ἀφ' ὧν δὲ τῷ Χριστιανῶν καταπονήσαν, πλη-
στοὶ καὶ ἐν αὐτοῖς τῆς βασιλευσίνης ἀνέβησαν.
πολλοὶ δὲ καὶ τοῖς Ρωμαίοις παροτρύνον.

Κοίμηται Θεοφίλος Αλεξανδρείας, καὶ παρ' ὅ-
λῳ θείου Κυρίου καὶ Ησυχίου παρ' ὅλῳ.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτι Θεοφίλος ἐπίσκοπος Αλε-
ξανδρείας ἀπέβη. καὶ Κίριλλος ἀνεψιὸς αὐτοῦ
αὐτὸν αὐτὸν παρ' ὅλῳ.

Τῷ δ' αὖτ' ἔτι ἡτὶ τῆς διδασκαλίας
Ησυχίου παρ' ὅλῳ τῆς Ιερουσαλὴμ.

Περ- σῶν βασι- λεὶς Ουὐ- ρα- νός ἐν κ'.	Αλε- ξαν- δρείας ἐπί- σκοπος Κί- ριλλος ἐν κ'.	Περ- σῶν βασι- λεὶς Ουὐ- ρα- νός ἐν κ'.	Αλε- ξαν- δρείας ἐπί- σκοπος Κί- ριλλος ἐν κ'.	Περ- σῶν βασι- λεὶς Ουὐ- ρα- νός ἐν κ'.	Αλε- ξαν- δρείας ἐπί- σκοπος Κί- ριλλος ἐν κ'.
1	2	3	4	5	6

Τούτῳ τῷ ἔτι Ιουδαῖοι εἰς τὸν Ἰμμοῦ
παῖδον Χριστιανὸν συλλαβόντες, ὡς παύ-
ζοντες διῆται, καὶ τὸν ταυρὸν ἀφ' ὧν τῶν
αὐτὸν παῖδα ἐκρέμασαν ἐπὶ ξύλου ἀνέλ-
οντες βασιλεῖς. τῷ γοῦν ὁ βασιλεὶς Ιουδαίους
ἀνέβηται ἐκάλει.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

A phi filiam in Philosophiæ studiis exerci-
tatissimam violento mortis genere non-
nulli sustulerunt.

Hoc eodem anno Isdegerdes Perfarum
rex Maruthæ primo Mesopotamiæ, & Ab-
daz regis in Perside ciuitatis Episcopo-
rum suafu ductus, in pietatem totus pro-
penderat: adeo ut visis Maruthæ mirandis
operibus Baptismum iamiam suscepturus
videretur: unde & Magos, ceu seducto-
res, variis exagitabat suppliciis. Anno ve-
ro vigesimo diem obiit extremum. Perse-
cutioni porro ab eo suscitatz causam de-
dit Abdaas regis Persidos vrbis Episco-
pus diuino quidem zelo motus, at non
eo ex rationis norma vsus, ignis templum
succendit. Eo cognito rex erectas per to-
tam Persidos regionem Ecclesias euerti
iussit: Abdaam autem diuersis affixit tor-
mentis. Persecutione ad quintum vsque
annum prorogata, plures, immo Marty-
res innumerati declarati sunt. Latentes enim
Christianos per vrbes & vicos Magi ve-
natorum more insequabantur. Christiani
seiplos viris Consularibus prouebant, ne
vel silentio Christum abnegasse videren-
tur. Quibus demum ad mortem hoc pa-
cto quæsitis, plurimi tormentorum vi ne-
ci traditi sunt: multi etiam ad Romanos
transfugerunt.

Eo tempore Theophili Alexandriæ Epi-
scopi dormitio, & diuini Cyrilli, atque
Hesychij Presbyteri promotio audita est.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno Theophilus Alexandriæ Epi-
scopus excessit e viuis: & in eius locum
Cyrillus eius nepos successit.

Hoc eodem anno Hesychius Hieroso-
lymitanus Presbyter litterarum doctrina
florebat.

Per- sæ rex Vasa- næ annis 10.	Αλε- ξαν- δρείας Επι- σκοπος Κυρί- λλος annis 11.	Περ- σæ rex Vasa- næ annis 10.	Αλε- ξαν- δρείας Επι- σκοπος Κυρί- λλος annis 11.
8	1	4	8

Hoc anno Iudæi puerum Christianum
ad Immo comprehendentes, ludibriis
exercendis, ac crucis deridendæ causa
puerum eundem de ligno suspendentes,
cruciatibus interfecerunt: de quo Impe-
rator certior factus Iudæos dignis suppli-
ciis vitus est.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

					Hiero- folym. Episc. Prau- lius annis 20.		
	11	4	7	11	1	4	22

Hoc anno Leontij Philosophi filiam Athenaidem nomine baptizavit Atticus, quam & Eudociam appellavit. Illa corporis elegantia, animi solertia, & facundia sermonis cum excelleret, Theodosio Pulcheræ confiliis nupsit.

Eodem anno Valentinianus patri Constantio ex Galla Placidia Rauennæ natus est.

						Iερο- λύσα. Πρω- τας ἐτη κ'.		
	1α'	8'	ζ	1α'	α'	8'	κ'	

Τούτω ἔτι Λεοντίου τοῦ φιλοσόφου θυγα-
τερς Αθηναΐδα λεγομένην ἐβάπτισεν Ἀττικός,
καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασεν, ἥ τις καὶ γράμμη Πυλ-
χέας γημῶται Θεοδοσίῳ, καλλὴ σύμματος, καὶ
συνέσθη ψυχῆς, καὶ ἐν λόγοις ἀφ' ὧν ἐπορεύσατο.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ἐξηγήθη Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς
Κωνσταντίου καὶ Γάλλας Πρακιδίας ἐν Ραβέννῃ.

Αὐτοὶ μὲν οὖν 1911.	Rom. Imp. Theo- dosius annis 42.	Peda- gum- tex Vara- ranes annis 20.	Rom. Episc. Zosi- mus annis 8.	CP. Episc. Ate- cus annis 20.	Hie- rofol. Episc. Prau- lius annis 20.	Alex. Episc. Cyni- lus annis 32.	Ant. Episc. Theo- dotus annis 4.
	12	5	8	12	2	5	1

Hoc anno Atticus Episcopus Ioannitas extra Ecclesiam conuentus celebrantes conspicatus, Ioannis Chrysostomi nomen ex Ecclesiæ diptychis memorari præcepit, vnde & plures hoc pacto Ecclesiæ restituit.

Hoc eodem anno Valentinianus Constantij filius Theodosij consobrinus Rauennæ nascitur.

Κωνσταντίνος 1912.	Rom. βασίλ. Θεοδ. πας ἐτη μ'	Περσ. βασίλ. Ούα- ραχί- μας ἐτη 1α'.	Ρομ. ἐπίσκ. Αβι- μάς ἐτη 1α'.	ΚΠ. ἐπίσκ. Αβι- μάς ἐτη 1α'.	Ιερο- λύσα. ἐπίσκ. Πρω- τας ἐτη 1α'.	Αλεξ. ἐπίσκ. Κυ- ριλλός ἐτη 1α'.	Αντ. ἐπίσκ. Θεο- δότος ἐτη 1α'.
	16'	1'	1'	16'	8'	1'	α'

Τούτω τῷ ἔτι Ἀττικός ἐπίσκοπος ἱερὰ ἰωαν-
νίτας ὁρῶν ἐξω τῆς ἐκκλησίας συνάγεισθαι, ὅ
ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τοῖς διπτύ-
χοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μνημονεύεσθαι προσέ-
ταξεν, καὶ πολλοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ὥωσεν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ἐξηγήθη Οὐαλεντινιανὸς
ὁ υἱὸς Κωνσταντίου ἐν Ραβέννῃ ἀδελφὸς Θεο-
δοσίου.

			Romæ Episc. Bonifacius annis 4.			
	13	6	1	13	3	2

Hoc anno Constantius Valentiniani pater Imperium obtinuit sexto idus Februarias: quarto vero Nonas Septembris occisus est.

	14	7	2	14	4	7	3
--	----	---	---	----	---	---	---

Hoc anno Callistus Augustalius a propriis seruis mense Thoth Alexandriæ fuit interemptus.

	15	8	3	15	5	8	4
--	----	---	---	----	---	---	---

Hoc anno Imperator Honorius Augusti mensis die quintadecima Romæ defunctus est: quo CP. nunciato, ex eius mortis mærore diebus septem vrbs tota vacauit, & clausa est. Ioannes autem qui

			Rom. ἐπίσκ. Βονι- φάκιος ἐτη δ'.				
	17'	1'	α'	17'	7'	1'	1'

Τούτω ἔτι Κωνσταντίνος ὁ πατὴρ Οὐα-
λεντινιανὸς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐξ εἰδῶς Φε-
βρουαρίου καὶ ἐσφάγη παρὰ τεινάρων ῥώνων
Σεπτεμβρίου.

	18'	ζ	β'	18'	8'	ζ	7
--	-----	---	----	-----	----	---	---

Τούτω ἔτι ἐσφάγη Κάλιστος ὁ Αὐγου-
στάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων δού-
λων μὲν ὁ ὄψῃ.

	19'	1'	γ'	α'	1'	κ'	δ'
--	-----	----	----	----	----	----	----

Τούτω τῷ ἔτι ἐπελύθησαν Οὐάκειος ὁ
βασίλευς ἐν Ρώμῃ τῇ 16'. Αὐτοῦτον μὲν οὖν,
καὶ ἐδολέθη ἐν ΚΠ. καὶ ἐκλείθη ἡ πόλις ἡμέ-
ρας ἐπὶ τούτου τελευτήσας. Ἰωάννης δὲ τις

ἐκ τῆς βασιλείου Ὑπογράφων τὴν ἐν Ρώμῃ βασιλείαν ἀρπάξῃ, καὶ πρὸς Θεοδοσίον ἀποστείλῃ δεξιῶν εἰς βασιλείαν δούλους. ὁ δὲ Θεοδόσιος ἐν Φεβρουαρίῳ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ στρατιώταις, Ἀρδαβούριον τὸν στρατηγὸν ἀποστείλει κατ' αὐτὸν ὄντα ὁ τύραννος εἰς Ραβένναν χειρωσάμενος κατέχευσε. τῷ δὲ μαζῶν Θεοδόσιος, Ἀσπερὸν τὸν τοῦτον υἱὸν ἀποστείλει κατ' αὐτὸν, καὶ τῷ τῷ Νοφιδίῳ βασιλεὺς ὄντι, ἀγλαὸς κυρίου ἐν γήματι ποιμήντος φανείς ὡδήγησε τὸν Ἀσπερὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ. καὶ ἄρ' αὐτοῖς ἀφ' τῆς πόλεως καὶ τῆς Ραβέννης λίμνης ἀλάτου οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ Θεὸς βαπτὼν εἰργάσατο, ὡς περὶ τῆς Ἰσραηλίων. καὶ ἀφ' αὐτῶν ἀφ' ἐξουσίας, ἀναγκάσας τὰς πόλεις ὡς τῆς πόλεως, τὸν μὲν τύραννον ἀνείλον, τὸν δὲ Ἀρδαβούριον τῇ δεσμῶν ἀπέλυσεν. τῷ δὲ ἀναγκάσας, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος Οὐαλεντιανὸν τὸν υἱὸν Κωνσταντίνου καὶ Γάλλης Πλακιδίας Καίσαρα ποιήσας, ὅτι τὰ ἐσπέρια ἀπέσχετο, ὡς ὀφείλουται καὶ τὸν αὐτὸν βασιλεῖα καὶ ἐκασίλυσεν ἐπὶ λαῷ.

Adam ex Imperatoriis Notariis Imperium Romæ occupat: Legatosque ad Theodosium, ut se Imperatorem allegeret, approbareque rogatum misit. Theodosius Legatis in custodiam missis Ardaburium Ducem aduersus eum destinat: quem tyrannus Rauennæ comprehensum vinculis mancipauit. Eo cognito Theodosius Asparum eius filium in eum mandat: & religiosi Imperatoris precibus, Angelus specie Pastoris visus, Aspari ceterisque qui in eius comitatu militabant se in itinere ductorem præbuit. Per adfusam & adiacentem itaque Rauennæ paludem natura imperuiam, cælesti vero opera transitu facilem redditam, velut olim Deus Israelitas, exercitum Angelus traiecit. Emenfa palude & continente peragrata, resecratas ciuitatis portas compererunt: Hinc tyrannum e medio tollunt, & Ardaburium vinculis liberant. Eo sublato, Theodosius Imperator Valentinianum Constantij Gallæque Placidie filium Cæsarem renunciatum, Imperatoremque eius consiliis breui post instituendum, in Occidentis partes mittit. Regnavit ille annis vno & triginta.

ΑΥΤ.	ΕΠΙΣΚ.	ΙΩΑΝΝ.	ΕΤΕΡ.	ΑΥΤ.	ΕΠΙΣΚ.	ΙΩΑΝΝ.	ΕΤΕΡ.
15'	8'	8'	14'	5'	8'	α'	

C

ΑΥΤ.	ΕΠΙΣΚ.	ΙΩΑΝΝ.	ΕΤΕΡ.	ΑΥΤ.	ΕΠΙΣΚ.	ΙΩΑΝΝ.	ΕΤΕΡ.
16	9	4	16	6	9	1	

Τοῦτω τῷ ἔτει ἀκλυστοίαι καὶ ἀλλοτρίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γέγοναι πολλά.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος ἀφ' Ἡλίου Πατριάρχου εἶφαιον βασιλικὸν ἐπέμψεν τῷ Οὐαλεντινιανῷ ἐν Ρώμῃ. Μαροῦθας δὲ ὅτι ἐκ τῆς Μεσοποταμίας τὸν υἱὸν τῆ βασιλείας Περσῶν Ἰσδεργδὺν δαμνιστὴν ἰάσατο ἀφ' αὐτοῦ καὶ κατέλαβεν, ὅταν Ἰσδεργδὺς πολλὴν πληροφροσύνην εἰς τὸν Χριστιανισμὸν προσελάβετο.

Κόσμος	Ρωμ.	Περ.	Ρωμ.	Κων.	Περ.	Αλεξ.	ΑΥΤ.
ΕΠΙΣΚ.	ΕΠΙΣΚ.	ΕΠΙΣΚ.	ΕΠΙΣΚ.	ΕΠΙΣΚ.	ΕΠΙΣΚ.	ΕΠΙΣΚ.	ΕΠΙΣΚ.
17	18	10	1	17	7	10	2
18	11	2	18	8	11	3	

Τοῦτω ἔτι Ἰσδεργδὺς θανόντος Οὐαλεντιανῆς ὁ τοῦτον παῖς αὐτοῦ τῇ βασιλείᾳ, καὶ τὸν τῆς ἐκείνης διεδέξατο διωγμὸν, καὶ πρὸς Θεοδόσιον πρὸς τὸν ἐπέμψεν τοὺς φυγάδας ὅσων τῶν βασιλέων ἐκ τῆς Ρωμαίων βασι-

Theophanis Chron.

Hoc anno tumultus cædesque plurimæ inter Alexandrinos ciues mutuo agitata.

Eodem etiam anno Theodosius per Helionem Patricium Imperatoriam coronam ad Valentinianum Romæ morantem destinavit. Maruthas porro Mesopotamiæ Episcopus Isdegerdem regis Persarum filium dæmone vexatum precibus & ieiuniis saluti restituit: ex quo Isdegerdes plurimam erga res Christianas fiduciam accepit.

D

ΑΥΤ.	ΕΠΙΣΚ.	ΙΩΑΝΝ.	ΕΤΕΡ.	ΑΥΤ.	ΕΠΙΣΚ.	ΙΩΑΝΝ.	ΕΤΕΡ.
17	10	1	17	7	10	2	
18	11	2	18	8	11	3	

Hoc anno Isdegerde fati functo Varanes filius simul cum regno religionis persecutionem iniit. Legatos itaque qui transfugas e regno requirerent ad Theodosium misit. Theodosius Romanorum Impera-

K

tor eos reddere detrectat: ex quo fœdere soluto bellum ingens inter utrumque suscitatum. Hinc Theodosius Ardaburium Ducem cum Romanis copiis, inde cum Persicis exercitibus, & innumeris Saracenorum auxilium copiis Arseum Vararanes mandat. Ardaburius in Persidem usque penetrans, Arxane prouincia deuastata, in Mesopotamiam ingreditur: Persarum Dux pariter in Mesopotamiam versus Euphratem progreditur cum suis, qui cum Romanas acies ingruere arbitrantur, Dei impulsu, vanis terroribus agitati, ut erant armis instructi in flumen defilierunt: adeo ut decem myriades aquarum vorticibus perierint: reliquos omnes, & eam maxime legionem, ac myriadem, cui a Persis Immortalium nomen factum, cunctosque eorum duces quaqua versus Romano milite circumclusos, Christo, a Persis, quod iniustam viris religiosis mortem intulissent, vindictam exigente, Ardaburius deleuit.

Annus mundi.	Rom. Imp. Theodosius annis 42.	Persarum rex Vararanes annis 20.	Romæ Episc. Celestinus annis 10.	Constant. Episc. Antiochus annis 20.	Hierosol. Episc. Praeulius annis 20.	Alexand. Episc. Cyrillus annis 20.	Antiochie Episc. Ioannes annis 13.
1919.	19	12	3	19	9	12	4

De inuentione reliquiarum Zachariæ Prophetæ & Protomartyris Stephani.

Hoc anno in pago quodam agri Eleutheropolitani Zachariæ Prophetæ reliquie repertæ sunt, ac pariter Stephani Protomartyris in pago ad Pargamala, in quo præfati Martyrum antesignani corpus Gamaliel Pauli Apostoli præceptor vna cum Abibone filio curauit.

20	13	4	20	10	13	5
----	----	---	----	----	----	---

Hoc anno Theodosius pius Imperator beatam Pulcheriam imitatus magnam pecuniarum vim egenis distribuendam, auream quoque crucem pretiosis lapillis interstinctam sancto Caluarie loco figendam ad Hierosolymorum Episcopum misit. Præsul hæc dona vicario munere compensaturus dextæ manus Martyrum principis Stephani reliquias per sanctum Papharionem obtulit. Eo Chalcedonem usque profecto cernit beata Pulcheria nocturno in ostento sanctum Stephanum verbis istis se compellantem. Viden, ut preces tuæ sunt exaudite, & ut petitio tua iam adimpleta Chalcedonem usque peruenierit? Exurgens illa, fratre comite sanctis reliquiis in occursum processit: il-

Α λὰς οὐ κατεδίξατο τοῖς περὶ αὐτὸν πόλεμος διὰ τὸς συνεκρηγῆ. καὶ ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀποστella Ἀρδαβύριον τὴν στρατηγὸν μὲν διωάμειος Ρωμαιοῦς, οὐαρεχένης τὴν ἀποστella Ἀρσέον στρατηγὸν μὲν διωάμειος Περσικῆς, καὶ πολλὰς μυριάδας Σαρακενῶν πρὸς βοήθειαν ἔχον. ὁ δὲ Ἀρδαβούριος κελευσάτων τὴν Περσίδα, καὶ πορῆσας πρὸς λεγεωνάριον Ἀρξάνιον ἐπαρχίῳ ἐπὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἔρχετο. ὁμοίως δὲ ὁ τὴν Περσίαν στρατηγὸς κατέλαβεν τὴν Μεσοποταμίαν πλησίον τὴν Εὐφράτην, καὶ τομίσαντες τὴν Ρωμαιοὺς διωάμειος ἐπὶ γὰρ αὐτοῖς, ἐκ Θεοῦ δὲ λαβόντες εἰς τὴν πόλιν αὐτοῖς ἐνοπλοὶ ἐρρίπτον καὶ ἔτι πρὸς τὴν μυριάδα πηλὴν διεφθάρησαν. οἱ δὲ Ρωμαιοὶ τοῖς λοιποῖς μισολεβήσαντες πόντας αὐτοῖς, καὶ τὴν μυριάδα τὴν πρὸ αὐτοῖς λεγεωνάριον Ἀθανάσιον ἀνέβλιν, καὶ τοῖς στρατηγοῖς αὐτοῖν, τὸν Χριστὸν δὲ ἐκείνους ἀποστella αὐτοῖς Πέρσας, αὐτὸν δὲ πολλοὺς τὸν δολοφῶν ἀπὸ κτείναν ἀδίκως.

Καὶ τοῦτο ἔτι ἐπὶ τὸν χρόνον.	Ρωμ. βασιλεὺς Θεοδόσιος	Περσ. βασιλεὺς Οὐαρεχένης	Ρώμης ἐπισκ. Καρρίσιος	Κωνσταντ. ἐπισκ. Θεοφίλος	Ιεροσολ. ἐπισκ. Πραῦλης	Αλεξ. ἐπισκ. Κύριος	Αντιοχ. ἐπισκ. Ιωάννης
1919.	42	20	10	20	9	12	4

Γερεὶ τὸν ἀντίσας τὴν λεγεωνάριον Ζαχαρίου τὸν πρὸς φῆτον καὶ Σπυριδίου τὸν πρὸς φῆτον μάρτυρας.

Τοῦτον δὲ ἐπὶ τὸν πρὸς φῆτον Ζαχαρίου τὴν λεγεωνάριον ἀντίσας ἐν κώμῃ ἐπὶ τὴν ἀντιοχίαν Ἐλεutheropolitaneas, ὁμοίως καὶ Σπυριδίου τὸν πρὸς φῆτον ἐν κώμῃ καὶ Παργαμάλῃ, ἐν τῇ Γαμαλιελ ὁ διδάσκαλος Παύλου τὸν ἀποστόλου σὺν Ἀβιβῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπαύσαν κηδύνσαντες τὸ σῶμα τὸ πρὸς φῆτον μάρτυρας.

19	12	3	19	9	12	4
----	----	---	----	---	----	---

Τοῦτον δὲ ἐπὶ Θεοδόσιος ὁ δολοφῶν βασιλεὺς καὶ μίσησιν τὴν μακαρίαν Πυλχρίαν πολλὰ χεῖματα ἐπιτόκῃσι Ιεροσολύμοις ἀπέστειλεν πρὸς ἀφ' ὧν τὴν χεῖρα ἐχόντων, καὶ σαυρὸν χρυσίου ἀφ' ὧν ληθὸν ποιῶν πρὸς τὸν παλιν αὐτὸν ἐν ἀγίῳ κρηθῶ. ὁ δὲ πρὸς χεῖρας αὐτῶν ἀπέστειλεν λείψανον τῆς δεξιᾶς χεῖρος τῆς πρὸς φῆτον μάρτυρας Σπυριδίου ἀφ' ὧν ἐν ἀγίοις Πατριάρχαις. τοῦτον δὲ εἰς Χαλκηδὸνα φθάσαντος ἡμερῇ τῇ μακαρία Γουλχερία αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐν ὁράματι τὴν ἀγίαν Σπυριδίου λέγοντα αὐτῇ· ἰδοὺ, ἡ πρὸς φῆτον σου ἡκούσθη, καὶ ἡ ἀγία σου γένηται, καὶ ἡ ληθὸν εἰς Χαλκηδὸνα. ἡ δὲ ἀνέστη καὶ τὴν ἀδελφὸν αὐτῆς λαβὼσα, ἐξήλθεν εἰς σιναῖτον τὴν ἀγίαν λεγεωνάριον, ὅ

ἑωτίειν εἰς τὸ παλάτιον λαβοῦσα κηλὶς ὅταν Ἀ
ἰνδοῖον τῷ ἀγίῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ καὶ τὰ ἄλλα
κατέχευε λαβάνῃ.

lisque demum in palatium illatis, sum-
ptuosam sedem sancto Martyrum ducto-
ri extruxit, & in ea sacra munera depo-
suit.

				ΚΠ.			
				ἑτάμ.			
				Σισί- νιος			
				ἐπὶ C.			
κα'	ιβ'	ε'	α'	ια'	ιβ'	ε'	

				CP.			
				Episc.			
				Sisinnius			
				annis			
				L.			
21	14	5	1	11	14	6	

Τούτῳ τῷ ἔτι ἀγαθότητι πολλῇ κινούμε-
νος Θεοδόσιος βασιλεὺς καὶ πρὸς νικητὰς καὶ κα-
τὰ Πέρσας, φειδὼ τῇ κατακλιμένην ἐν
Γερσίδι Χρυστάλῳ, εἰρηνῶς ἀσπάζεται, καὶ
ἀποστείλλει πρεσβυτέρῳ Ἡλίῳ τε τῷ Πατρι-
κίῳ, ὃν πάλαι ἀφ' ἡμῶν ἦν, καὶ Ανατό-
λιον τῷ τῆς αἰατικῆς στρατηγῇ εἰρηνῶς ἀπέ-
στασθαι. Οὐαρεσθέντος δὲ τοῦ πλὴν ἐαυτῷ ἦ-
τον δέχεται πλὴν πρεσβυτέρῳ, καὶ οὕτως ὁ καὶ
τῷ Χρυστάλῳ ἐπαύσατο διωγμὸς. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς Θεοδόσιος ἐπὶ ταῖς ἑαυτοῦ διεργα-
σίαις τὸν Θεὸν ἀρχαίῳ, ῥαφὴν τοῖς ὕμνοις
οὕτως ἐπαύθη, κοινοῦς ἔχων τῆς ἐμμεδίας τοῦ
ἰδίας ἀδελφῆς ἀφ' οὗ πλὴν πρὸς ἡμῶν ἀ-
σπάζεται.

Hoc anno Theodosius Imperator, licet
armorum vi Persas & victoriis premeret,
Christianorum tamen in Perside commo-
rantium sanguini parciturus, summa cle-
mentia ductus pacem amplectatur, & He-
leonem Patricium virum summis semper
honoribus auctum, & Anatolium Orien-
tis Præfectum Legatos pacis fœdus fir-
maturos mittit. Vararanes, cognita suo-
rum iactura, lubens admittit Legatos, at-
que ita excitatus in Christianos perse-
cutionis motus resedit. Imperator porro
Theodosius in tantorum beneficiorum vi-
cem grates acturus Deo una cum suis so-
roribus, quæ perpetuam virginitatem co-
lebant, sacris canticis Numen celebrare,
& eius laudes extollere nusquam desiste-
bat.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Σισίνιος ἀρχιεπίσκοπος
ΚΠ. Πέρσας χρεώσεται ἐπίσκοπος Κυζίκου
ὃν ἵστα οἱ Κυζικηνὸι μὴ δεξιὰν, μοναχὸν
ἵστα πρὸς γράμμην Σισινίου Δαλματίας λα-
βάντων χρεώσεται. ὁ δὲ Πέρσας ἰδίας ἐκ-
κλησίας μὴ ἔχων, ἐν ΚΠ. πρεσβυτέρῳ Σισι-
νίου ταῖς διδασκαλίαις τοῦ ἀφ' οὗ πλὴν.

Eodem anno Sisinnius CP. Archiepi-
scopus Cyzici Episcopum ordinat Pro-
clum: quem cum agnoscere Cyziceni de-
trexissent, Monachum quendam nomine
Dalmatium inuito Sisinnio sibi met præ-
ficiunt Antistitem. Proclus propria desti-
tutus Ecclesia, Sisinnij monitis & permis-
su sermonibus populo docendo habitis
clarebat.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ὁ καὶ τῷ Χρυστάλῳ διω-
γμὸς ἐν Περσίδι ἐπαύσατο.

Eodem quoque anno mota in Christia-
nos Persas persecutionis tempestas seda-
ta est.

	κ'	κ'	ε'	β'	ζ'	α'	ζ'
--	----	----	----	----	----	----	----

	22	15	6	2	12	15	7
--	----	----	---	---	----	----	---

Τούτῳ δὲ ἔτι Φίλιππος πρεσβύτερος Σί-
δος Χρυστάλῳ ἱερῆς συζητάμενος ἐν
λα'. βιβλίῳ πολλὰ κατὰ πλὴν Σισινίου ἀφ'
ὁ πρεσβυτέρῳ τῷ Σισίνιῳ Φιλίππου εἰς πλὴν
ἐπισκοπῆς ἄμα καὶ Πέρσας ἀφ' οὗ δὲ Σι-
σίνιος ἐτελεύτησεν.

Hoc anno Philippus Sides Presbyter
Christianam Historiam libris triginta sex
absoluens acerbius in Sisinnium inuehi-
tur, eo quod ipsi Philippo pariter ac Pro-
clo Sisinnius idem ad Episcopatus electio-
nem fuisset prælatus. Non diu post vero
Sisinnius e vita migravit.

ΚΠ.	Ρομ.	Περ.	Ρομ.	Κον.	Περ.	Αντ.	Αντ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.

Αντ.	Ρομ.	Περ.	Ρομ.	Κον.	Περ.	Αντ.	Αντ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.	Θεοδ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.
ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.	ἑτάμ.

Τούτῳ δὲ ἔτι Σισινίου ἐπισκοπῆς ΚΠ. καὶ
Theophanis Chron.

Hoc anno Sisinnio CP. Pontifice de-
K ij

functo, Nestorius in Episcopatu succedit. Is Germaniciam habuit patriam: simul autem ac thronum conscendit, confestim eius prava fides, & peruersa circa Ecclesiæ dogmata mens manifestata. Orationem quippe de rebus fidei suo Syncello traditam in publico Christianæ plebis conuentu iussit recitari ita continentem. Mariam nemo nuncupet Dei Genitricem. Homo namque Maria extitit: & ab homine Deum gigni impossibile. Hanc vocem Eusebius quidam Imperatricis Constantinopolcos Scholaisticus primus reprehendit, ex quo Byzantium plures turbati. Nestorius autem sermonis confirmandi studiosus, Deiparæ vocem vnde cumque potuit, aboleuit: & simplicem purumque hominem Dominum affirmabat. Die vero quodam Dominico, ipso Nestorio Ecclesiæ præsidente, Proclus sacram concionem exponere iussus, dixit: Homilia in Deiparam. Homiliæ principium hoc fuit. Virginis hodie celebritas, fratres. Exinde impius Nestorius propter factum & prauam fidem cunctis execrandus extitit. Anastasium quippe quempiam Antiochenum Presbyterum familiarius sibi deuinctum, ceu prauitatis & sensus eiusdem consortem, virum lingua præpetem & audacem, & in Ecclesia perpetuam virginem Deiparam suis blasphemias vitiantem secum habuit: in quem Eusebius Dorylæi Episcopus insurrexit primus: quod cum fecisset, multos tumultus turbasque concitauit.

Hoc eodem anno dignum admiratione prodigium Ephesi auditum: sanctorum videlicet puerorum septem, qui de somno, quo per annos 184. conscripti remanebant, suscitati sunt.

	24	17	8	2	14	17	9
--	----	----	---	---	----	----	---

Hoc anno Cyrillus Alexandriæ Episcopus auditis Nestorij blasphemias, ipsum prauis opinionibus disseminandis abstinere, & rectam fidem sustineret, litteris hortatur & admonet: ad quem Nestorius contumelias blasphemiasque rescripsit. Tum quæ Nestorius effutiret, & ad se litteris dedisset blasphemias, Papæ Romano Cyrillus scriptis manifestat. Mox Nestorio scribit Celestinus, & dierum decem præfixo termino iubet hominem a blasphemias abstinere, & mentem retrahere, alias in sensus prauitate perseuerantem, neque Sacerdotem Ecclesiasticæ communionis consortem eum deinceps habendum. In hanc mentem de Nestorio & ipsius hæresi Ioanni Antiochiæ Archiepiscopo & Praulio Hierosolymorum litteris significauit. Ipse Ioannes scribit Nestorio, & de abdicanda hæresi consilium

Αμνηστίας Νεστόριος τὴν ὑποκρίσιν ἀφέντα Γερμανικεὶς τῷ ἡμῖν. ἄμα δὲ τῷ Σεβερῷ ἐπέβη, πρῶτοντα ἢ αὐτὸν κακιστίαν, καὶ ἐν τοῖς δόγμασι διαφραμμένον φερόμενον ἐδείκνυν. ὁμιλίαν γὰρ περὶ πίστεως ἔδωκεν περὶ αὐτοῦ Συγκέλευσιν, καλεῖσας αὐτοὺς ταῦτα ἐπ' ἐκκλησίας κηρύττειν· ἐξουσίαν οὕτως. Θεοτόκον τὴν Μαρίαν καλεῖται μηδὲν. Μαρία γὰρ αἰ. Θεοτοκος ὡς, καὶ ὑποδὸς αἰ. Θεοτοκου Θεοῦ περὶ αὐτῶν ἀδυνάτων. Ταῦτα ἐπιλέγειν τῶν τῆς Φωτὸς Εὐσεβίου τῆς Σχολαστικῆς τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι πολλοὶ Β. ἡ Βυζαντινὴ ἐπαρέχοντο. ὁ δὲ Νεστόριος τὸν λόγον κυρώσας ἀπειδὴν πῶμαχον τὴν Θεοτόκον φωνὴν ἐξέβαλλεν, ψιλὸν αἰ. Θεοτοκὸν λέγων τὸν κύριον. ἐν μᾶ δὲ κυριακῇ περὶ αὐτῶν Νεστόριος περὶ αὐτῶν Πέτρος τῷ ἐξηγήσασθαι, εἶπεν· ὁμιλία εἰς τὴν Θεοτόκον, ἥς ἡ ὄρχη· πρῶτοντα πῶμαχον σήμερον, ἀδελφοί. ὅτε μιστὸς γενέσθωμεν τῶν πάντων ὁ δουλοῦς Νεστόριος ἀφ' ὧν καὶ κακιστίαν. Εἶχεν γὰρ καὶ Αἰσασιὸν πᾶσι περὶ αὐτοῦ Ἀντιόχεια, ἐν σφοδρᾷ ἀπειθείᾳ, ὡς ὁμοφρονα, αἰδρα πλημμελῶτα, ἐπ' ἐκκλησίας βλασφημοῦντα τὴν αἰ. πρῶτοντα Θεοτόκον. τοῦτο δὲ Εὐσεβίος ὁ τῷ Δορυλαίου περὶ αὐτοῦ κατῆλθεν· αὐτὸν δὲ ἀφ' αὐτοῦ πολλοὺς δορυλοὺς ἤγαγε καὶ ὁμοφρονα.

Τῷ δ' αὖτε καὶ ὁ φοβερὸς ἡμῖν αἰ. ἀγίων ἐπὶ πᾶσι ἐν Εφέσῳ γίγνεται αἰσασιῶν αὐτῶν ἀφ' ὧν ἔτι.

	κδ'	ι'	κ'	β'	δ'	ι'	ν'
--	-----	----	----	----	----	----	----

Τούτων ὅτι εἶπε μετὰ Κύνελλος ὁ ὁ Αλεξανδρίαν ἐπίσκοπος τῷ Νεστόριον βλασφημίας, γραφὴ αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ καλεῖται, καὶ τῶν ἀπὸ αὐτοῦ διαφραμμένων αὐτῶν δόγματων, καὶ ὁ ὅριος πίστεως ἀπὸ αὐτοῦ. ὁ δὲ Νεστόριος αὐτὰ πᾶσι λαοῖς ἐδείκνυν καὶ βλασφημῶν. τότε Κύνελλος γραφὴ ὅτι Πάππας Ρώμης πᾶσι Νεστόριον, καὶ πᾶσι αὐτὸν γραφὴν περὶ Νεστόριον βλασφημίας, καὶ ἀδυνατῶν αὐτοῦ πᾶσι. ὅτε Κελεστίνος γραφὴ Νεστόριον, ὅτι αὐτὸς αὐτοῦ ἡμερῶν ἰ. περὶ αὐτοῦ, ἵνα παύσῃ τῆς βλασφημίας, καὶ μετὰ μὴ ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν εἰς κοινωκὴν ἱερέα. γραφὴ οὖν ὁ ὁμοφρονα Κελεστίνος καὶ Κύνελλος Ἰωάννη τῷ ὁμοφρονα Ἀντιόχειας, καὶ Πραυλίῳ τῷ Ἰεροσολύμων, αἰ. Νεστόριον καὶ κατ' αὐτὸν αἰρέσεως, Ἰωάννης ὁ γραφὴ Νεστόριον συμβουλεύων αὐτοῦ

ἀποστῆναι τὸ αἰρέσθαι, ἡπομιμνήσκων αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος
 τῷ ἀποστόλῳ ῥηθὲν ὁ ἄνθρωπος ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ ἡμετέρου ἐκ γυναικὸς. ἡμεῖς δὲ ὁ Νεστόριος
 ὅτι ἐκ αἰρέσεων οἱ Πατριάρχαι ὡς ἐκαστος
 οὕτω τετραγυμνῶν τῷ ἐκκλησιῶν, πρε-
 σβύσας τὸ βασιλεὺς γράψαι πάλιν πρὸς Κύ-
 ρλλον πλήρη σιγμάτων, καὶ δοκῶν ἐκ τούτων κτυ-
 πῆν, μᾶλλον διήγαγεν. Ἀφῆκας γὰρ γράφει ὁ
 βασιλεὺς καὶ τῷ ἱερέϊ ἀδελφῶν, πρὸς τὸ ὅτι πῶς πί-
 στως, καὶ τῷ Νεστόριῳ κεκοδοξίας, ἀμα καὶ αἰνέμε-
 νος σὺν ὁδὸν οἰκουμένην ἡμεῖς εἰς τὸ γυμνα-
 σθῶναι ἐκδοκῶν τὰ κατὰ τὸν Νεστόριον. ὅτι ὁ βασι-
 λεὺς Θεοδοῦς γράφει πᾶσι τοῖς ἱερεῶν ἐπι-
 σκόποις ὡς ἡμεῖς εἰς Εφεσον χωρὶς πύσης
 ἡποστῆναι καὶ τὸ Πατριάρχαις, ὅτι ὁ δὲ μίαν
 ἐξ ἡμεῶν Θεὸν ὁ δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀποδοξίας ὁ
 μὴ πλὴν ἡμεῶν τῆς ἀγίας Πεντηκστῆς ἐκδοξί-
 ας εἰς πλὴν σὺν ὁδὸν εἰς Εφεσον. ὁ δὲ τῆς Ρώ-
 μης Κελεστίνος γράφει Κυρίλλῳ πατρὶ Αλεξαν-
 δρείας τὸν αὐτὸν ὅτι ὁ πρὸς ἡμᾶς ἐκδοξίας, καὶ
 ἀφῆκας τῆς παλαιᾶς κόπον τῷ ἡμετέρῳ, μὴ
 διωκτοῖς ἀρεθῶν.

		κ'		α'		β'		γ'		δ'		ε'		ς'		ζ'		η'		θ'
--	--	----	--	----	--	----	--	----	--	----	--	----	--	----	--	----	--	----	--	----

Τούτων πῶς εἶται ἡ ἐκ Εφῆσιν ἀγία καὶ οἰκου-
 μενική σὺν ὁδὸν τῶν ἀφῆκας πατέρων σὺν ὁ-
 δοξίᾳ. πᾶν τὸν ἱερέϊν ἐπισκόπων ἐλθόντων
 ἱερῶν ὁ Ἀντιόχειας, καὶ οἱ αἰατολικοὶ ἐκ
 ἀπῆντησιν τῇ ἐκδοξίᾳ πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῇ δε-
 κατῇ ἐκτῇ ἡμέρᾳ μὲν πλὴν ἐκδοξίᾳ, καὶ ἱερῶν
 μὴ ἐλθόντος, ἐφῆκας ὁ Νεστόριος μὲν πολ-
 λῆς ἀρεθῶν. καὶ τῇ εἰκοστῇ τῷ ἱουνίου μην-
 ος ἐκδοξίᾳ σὺν ὁδὸν Νεστορίου, καὶ Κυρίλλου,
 καὶ Πραυλίου πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντων, τῷ δὲ Κυρίλ-
 λῳ τὸν κόπον τῷ Ρώμης ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἱε-
 ρῶν ὁ Νεστόριος μὲν πολλῆς ἀρεθῶν.
 ἐγὼ τὸν ἡμετέρου διμύνατον καὶ τεμνύνατον
 ἐκ αὐτοῦ ὁ ὀνομάσθαι. καὶ ἀφῆκας τῶν κατὰ
 εἰς τὸν τῷ αἰματός ὑμῶν καὶ τὸν τῷ νῦν πρὸς
 ὑμᾶς ἐκ ἐκδοξίᾳ. καὶ ταῦτα εἰπόν, ὁ
 ἀφῆκας μὲν ἐξ ἐπισκόπων τῶν ἡμετέρων ἀκαρ-
 σιστῶν αἰετῶν. οἱ δὲ πρὸς Κύρλλον τῇ ἐξῆς
 σὺν ὁδὸν, ἀπῆκας τρεῖς ἐπισκόπους κα-
 λέσθαι αὐτὸν, καὶ οὐχ ἡποστῆναι. ὁμοίως δὲ ἐ-
 δόκασαν, καὶ τῶν κατὰ τὸν πρὸς ἡμᾶς
 ἡποστῆναι, οὐ πρὸς ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ τοῖς πα-
 λαιοῖς ἐκδοξίᾳ, καὶ ἀπῆκας τῶν κατὰ τὸν
 σὺν ὁδὸν, ὅτι ἡ ἀγία ἐκδοξίᾳ σὺν ὁδὸν ἐκδοξί-
 ας, καὶ ἡ ἡμετέρους διμύνατον τοῖς ἀπῆκας
 ἐκδοξίᾳ, ἀπῆκας κατὰ αὐτὸν, καὶ ἀλλο-
 τερὸν αὐτὸν ὡς πρὸς τὸν ἱερέϊν ἡμετέρους,

dat, hoc etiam suggesto Apostoli dicto:
 Misit Deus Filium suum natum ex mu-
 liere. Ceterum cum Patriarchas in hac-
 ce Ecclesiarum perturbatione silentium
 nequaquam acturos praevideret, Impe-
 ratorem ut Sacraminis & terrore gra-
 uem ad Cyrillum daret, impulit. Vnde
 Cyrillum percellere & ferire meditatus,
 ad pugnam magis exiuit. Quare renoua-
 tis animi viribus, ad Imperatorem, & eius
 sorores, de recta fide & pueris Nesto-
 rij dogmatibus scribit, vnaque ut legiti-
 ma Ecclesiae consuetudine Nestorij res dis-
 cuterentur, generale Concilium celebra-
 ri postulat. Tunc Imperator Theodosius
 cunctis suae ditionis Episcopis, ut sine di-
 latione, post Pascha, conuenirent Ephe-
 sum scripto mandauit: nullam apud Deum,
 neque apud nos habiturum defensionem,
 qui sanctae Pentecostes die Synodo apud
 Ephesum praesentem se non exhibuerit.
 Romanus vero Pontifex Celestinus, cum
 Synodo adesse nequireret, ob labores hye-
 mali tempestate in mari tolerandos, Cy-
 rillo Alexandriae Episcopo, ut suum lo-
 cum teneret, rescripsit.

		25		18		9		3		15		18		10
--	--	----	--	----	--	---	--	---	--	----	--	----	--	----

Hoc anno Sancta & Occumenica Sy-
 nodus ducentorum Episcoporum Ephesi
 congregata est. Cum omnes igitur Epi-
 scopi conuenissent, Ioannes Antiochiae
 Pontifex, nec alij Orientis Episcopi ad
 praefinitum diem non occurrerunt: elapsis
 deinde a condito termino diebus sexde-
 cim, Ioanne nondum comparente, cum
 multo comitum fastu Nestorius aduenit.
 Die itaque Iunij mensis vigesima celebra-
 ri coepit Concilium, Nestorio, Cyrillo, &
 Praulio Conuentui praesidentibus, Cyril-
 lo vero Romani Pontificis locum obti-
 nente: cunctisque iam Theologicas dis-
 quisitiones instituentibus, non sine ma-
 gna arrogantiae ostentatione dixit Nesto-
 rius. Eum equidem qui bimus aut trimus
 agnitus fuerit, nusquam ego Deum ap-
 pellauerim: Eapropter mundus sum ab
 omnium vestrum sanguine: nec ad vos
 postmodum me quavis ratione rediturum
 testor. His dictis, cum sex Episcopis eius
 sententiae obsequentibus egressus est. Cy-
 rilli sequaces postera luce congregati, tres
 Episcopos qui Nestorium vocarent, des-
 tinant: quibus obedire renuit: eodem-
 que pacto secundo, & iterum, imo quar-
 to accessit, non accessit: sed & legatos
 iniuriis probrisque respergi prouidit. Tum
 vero delegatos Episcopos iniuriis ita pro-
 brisque affectos Sancta & Occumenica
 Synodus excipiens sententiam aduersus
 eum pronunciauit, & omni sacro Ordine,

hoc est dignitate , alienum deinceps futurum sanxit : hancque veram & indubitatam eius depositionem presenti & coram denunciauerunt . His ita perfectis , Ioannes Antiochiæ Præsul sex & viginti comitatus Episcopis tertia die aduenit . Hi de Nestorij exautoratione certiores facti , se a sancto Concilio segregauerunt , separatimque cum Nestorio confidentes , Cyrillum , & Memnonem Ephesiorum Antistitem depositione , vt sibi videbatur , multauerunt . Theodoretus sane Cyrillum insectari & redarguere arbitratus , duodecim capitibus expositis , Nestorio virus omne euomitum suo resperfit operi . Sanctus autem Cyrillus fortiter insurgens suorum capitulorum defensionem instruxit , expositionem adhibuit , & in lucem prolato Ecclesiasticæ doctrinæ thesauro , quam ad pietatem propria collimaret sententia , omnium oculis reddidit manifestum . A sancta postmodum Synodo tertium vocatus Antiochenus Præsul Ioannes , cum accedere detrectaret , aduersam excepit cum sociis sententiam , adeo vt omni Ecclesiæ remouerentur ministerio , donec arrepti consilij pœnitentes admissam fateantur culpam . Et hæc quidem sancta definiuit Synodus , quo constaret , quæuis in Cyrillum & Memnonem sanctissimos Ecclesiæ Præsides præter pietatis iura & Canonum auctoritatem attentata , nullius omnino roboris esse vel firmitatis . Itaque controuersiis de his omnibus agitatæ , ac scriptis ad Theodosium Imperatorem relatis , vtriusque partis Episcopi CP. tendere iussi . Conueniunt illi , & Dei opera vincunt qui sanctæ Synodi partes tuebantur : firmitaque Nestorij exautoratione , Maximianus Ecclesiæ Constantinopolitanæ Presbyter consecrationis ritu præficitur Episcopus . Orientales autem Nestorium secum assumptum deduxerunt in Orientem . Cæterum anno a Nestorij depositione quarto Ioannes Antiochenus Episcopus Dei timore vberim clarus , cum insignissimos quosque Antiochenus Nestorij doctrina cerneret adulterari , de Nestorio ex Oriente penitus eliminando suppliciter Imperatorem postulat . Imperator Nestorium apud Thasum deportari iubet : ad Cyrillum autem & Ioannem , vt sine dilatione pacem in eant , quo cuncta penitus dissensio ab Ecclesiis eliminetur , imperat . Iussis obtemperat Ioannes , suamque Cyrillo fidem , & quæ fuit Nicææ Patrum confessio , quæ centum & quinquaginta Constantinopoli congregatorum , denique quæ apud Ephesum fuerunt acta se recipere scribit . Id ubi Cyrillus accepit & probauit , epistolam ad Ioannem & reliquos Orientales mittit , cuius principium : Latentur cæli

A Διανοσὶ ἀλιμάρκτος, καὶ ἀπίστῳ αὐτῷ εἰς
 παρῶντων ἡ οἰκίῃν κατάρσεν. Ἰούτων οὕτω
 τελεοῦντων ἦλθεν μὲν πρὸς ἡμέρας Ἰωάννης
 ὁ Ἀντιόχειας ἐπίσκοπος ἔκκοσι ἐξ ἐπισχό-
 ποις ἔχον μὲν ἑαυτῷ, εἰ ἄλλες μαζόντες κα-
 ταρεῖν αὐτὸν, ἀποχέοντες τῆς ἀγίας
 συνόδου, καὶ μὲν Νεσσερίου συνεδρῶντες
 κατὰ ἡμέραν, ὡς ἐνόμισαν, Κύριλλον, καὶ
 Μέμνονα ἡ Εφέσιον. Θεοδῶντος μὲντοι νομί-
 σαι Κύριλλον κατὰ δρᾶμιν, τὰ δὲ δέκα κεφά-
 λα κατὰ ἐκκλησιαστικὸν, ἐκείνῳ τὸν Νεσσερίου
 ἐξέμισαν ἰσὺν. ὁ δὲ ἐν ἀγίοις Κύριλλος θρησκείας
 διακρίνας ἑαυτῷ αὐτῷ κεφαλῶν ἀπελογή-
 σαι, ἐρμηνεύων αὐτῷ, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐκ-
 κλησιαστικὸν ἡσυχάζει ἀνακαλύπτει, καὶ τὸν οἰ-
 κῆον ἐκείνῳ σχεπὶν φέρειν πῶς. ἑαυτῷ δὲ
 τῆς ἀγίας συνόδου κληθεὶς ὁ τῆς Ἀντιόχειας
 Ἰωάννης ἐκ τρίτου, καὶ μὴ ἑαυτοῦ αὐτοῦ πα-
 ροχρημάσαι, ἀπέφασιν ἐδίξασθαι σὺν τοῖς μετ'
 αὐτῷ, ὡς ἀλλοτειοῦναι πάσης ἐκκλησιασ-
 τικῆς λειτουργίας, ἄλλως αὖ ἑαυτῶν κατὰ νότον
 ὁ οἰκῆον ὁμοδοξοῦσιν σπλάμα. καὶ τὸν δὲ ἡ
 ἀγία οὖρεσι συνόδου, ὡς τὰ παρὰ τῇ ἀνατο-
 λιᾷ ἀγίως καὶ ἀλθμονίως ἐφ' ὅρα τῇ ἀγιο-
 πάτων τῆς ἐκκλησίας παρὰ δρᾶν Κυρίλλου καὶ
 Μέμνονος ἰσὺν ἡαυτῶν ὅλως ἔχον. Ἰούτων
 C Ἰούτων πῶς αὐτῶν ἀφορᾶ δὲ ἀναφορᾶς τῇ
 βασιλεῖ Θεοδότῳ αὐτοῦ ἐκείνῳ ἐκκλησιαστικῷ
 ἐκ τῆς ἀμφοτέρων μερῶν ἐπίσκοποι ἀειλῶν
 ἐν ΚΠ. καὶ ἀειλῶντες τῇ συνεργίᾳ ἡ Θεοῦ
 ἐκκλησίᾳ οἱ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ κυρωσίσης
 ἡ κατὰ νότον Νεσσερίου, Μαξιμιανὸς χρε-
 στωμένης ἐπίσκοπος ἐν ΚΠ. παρὰ δρᾶντες ὡς
 αὐτῆς ἐκκλησίας. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ ἔλαβον τὸν
 Νεσσερίου μὲν ἑαυτῶν εἰς ἀνατολῶν. ὁ δὲ πε-
 πύρω χρεῖν τῆς Νεσσερίου κατὰ νότον Ἰωάν-
 νης ὁ τῆς Ἀντιόχειας ἐπίσκοπος τὸν τῇ Θεοῦ φέ-
 ρον κατὰ νότον, βλέπων πολλοὺς τῶν κατὰ
 D Ἀντιόχειας λογάζων ἑαυτῶν Νεσσερίου ὁδοιπο-
 ροῦς, γράφει παρὰ κατὰ τὴν βασιλείᾳ τῶν
 ἐκείνῳ τῇ ἀνατολῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Νε-
 σσερίου ἐκείνῳ ἐν τῇ ὁδοῦ, παρὰ δρᾶντες δὲ
 ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ Ἰωάννης αὐτοῦ ἐκείνῳ ἐκ-
 κλησίας παρὰ δρᾶντες τῇ ἀνατολῆς δι-
 χροῦς ἀπ᾽ αὐτοῦ. εἰς δὲ τῇ παρὰ δρᾶντες Ἰωάν-
 νης, καὶ γράφει Κυρίλλῳ τὸν ἑαυτῷ πῶς, καὶ
 τὸν τῇ ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὁμοδοξίαν, καὶ τῇ
 ῥῆ. τῇ ἐν ΚΠ. ἀποδοχῆς, καὶ τὰ ἐν Εφέ-
 σω πεπερασμένα. πῶς ὁ Κύριλλος ἀποδοχῆς
 ἡ γράφει Ἰωάννῃ, καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς ἐπι-
 σκόποις ἡ ἐν τῇ. Εἰφραμέωσιν οὐρανῶν,

καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ τῇ αὐτῇ ὁμοδοσίᾳ σιωπῇ· ἡ δὲ ἀμφότεροι, ὡς ὦν ἐπὶ εἰρήνῃ καὶ ὁμο-
νοσίᾳ αἱ παρ' ἐκκλησίας ἀγίας ἐκκλησίαι. καὶ ἔστω
ὁ τὸν χρόνον Νόντος ὁ ποθέτης ἐποίμας τὸν Ἐδ-
σινῶν ἐκκλησίαν, ὁ δὲ παρ' αὐτῶν τὸν Μιμέδαν Αν-
τιοχείαν ὁ Θεὸς ἀφιερώσας, καὶ αὐτὴν Μαργαρίτῃς
πρωτοῦς ἀγίας αὐτῶν Γ' ἀγίας παρ' αὐτοῦς ὁ Χρι-
στὸς. ἔστω δὲ ὁ ἐν ἀγίοις ἀπολυμένους ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ
ὁμοσίᾳ, καὶ ὁ δὲ παρ' αὐτῶν ἰωάννη νοῦ-
σίας καὶ διδασκαλίας ῥήματα, ἐν οἷς καὶ ἔστω. καὶ ἔστω
τὸν ἐκκλησίαν, ὡς αὐτὸν περὶ Θεοῦ, ἀπὸ τῆς Νε-
στοριανῆς ζυγισμῶν, καὶ τῆς αὐτῆς διόδοις. τὸν δὲ ἀπο-
βῆ καὶ βλασφημῶν Νεστοριανὸν ἐν τῇ ὁμοσίᾳ ἡ ἴδια
δικὴ μετὰ τὴν σπινθήρα τῆς μελῆς αὐτῆς πόρῳ, καὶ
μετὰ τὴν δὲ τῆς μελῆς αὐτῆς γλώσσῃς, ἡ παρ' αὐ-
τῶν διδασκαλία τῶν ἰωάννη, παρ' αὐτῶν τῶν ἀπὸ
Θεοῦ αὐτῶν ἐκκλησίαν εἰς ἕτερον τόπον.

Καὶ αὐτὸν ὁ Θεός.	Ρωμ.	Περ- σῶν	Ρωμ.	Κων- σταντ.	Περ- σῶν	Α. Μ. Ε.	Α. Μ. Ε.
Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος
ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ
μετὰ	μετὰ	μετὰ	μετὰ	μετὰ	μετὰ	μετὰ	μετὰ
κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Οὐαλεντινιανὸς ἀπὸ
Ρώμης ὁ Γάλλος Παλατίδας καὶ Κωνσταντίνου υἱὸς
ἐν Κ. Π. καὶ ἐξημερῶν γυναικᾶ τῶν θυγατέρων Θεο-
δοσίῳ τῷ βασιλεῶς Εὐδοκίᾳ τῇ δὲ Εὐδοκίᾳ ἡ-
μερῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐν Ρώμῃ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Ἡσύχιος πρεσβύτερος Ἱε-
ροσολύμων ἐτελεύτησεν, καὶ ἡ μετὰ τὴν Μετὰ τὴν
ἡ τῆς μετὰ τὴν ἐξῆς ἐν ἀσκήσει ἐποιμήθη ἐν
βίᾳ τελείᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Ρωμ.	Περ- σῶν	Ρωμ.	Κων- σταντ.	Περ- σῶν	Α. Μ. Ε.	Α. Μ. Ε.
Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος
ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ
κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'

Τούτῳ δὲ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς τῷ γα-
μινῶν Εὐδοκίᾳ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπέστειλεν ὡς
καὶ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ παρ' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, ἡ τῆς
πάμπαντα τῇ ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσας, καὶ παρ' αὐ-
τῶν πᾶντε ἀγίοις καὶ ἁγίοις, ὡς ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ
καὶ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὰ βασιλεία.

Ρωμ.	Περ- σῶν	Ρωμ.	Κων- σταντ.	Περ- σῶν	Α. Μ. Ε.	Α. Μ. Ε.
Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος
ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ
κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'

A & exulter terra. Et ambobus quidem in
hanc confessionem convenientibus, sub-
ditæ utrique Ecclesiæ in pacis & concor-
diæ unionem redierunt. His temporibus
Nonnus Deo plenus Pontifex Edeffeno-
rum pascebat Ecclesiam, qui mimarum
Antiochenium insignissimam Deo con-
secrauit, & Margaritus scorti vice Pela-
giam sanctam pœnitentem Christo exhib-
uit. Hic igitur sanctorum non ultimus
de sanctorum inita reconciliatione exul-
tans, verba monitionum & doctrinæ ple-
na Ioanni scripsit, hæcque inter alia: Ex-
purga Ecclesiam, Vir Dei, a Nestorij zi-
zaniis, & eorum perfidia. Impium tan-
dem blasphemumque Nestorium diuina
iustitia in exilio vltā est, membris eius
omnibus, & impura maxime lingua, ta-
bo fluentibus, quo quidem corrosus le-
tho absorbitur, & e Thaso in alium lo-
cum reuocationem præuenit.

Αἰὲς mundi.	Rom.	Perla- rum	Rom.	Con- stant.	Hie- rosol.	Ale- xand.	An- tioch.
Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος
ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ
κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'

Hoc anno Valentinianus Gallæ Placi-
diæ & Constantini filius, Constantinopo-
lim profectus uxorem duxit Eudoxiam
Theodosij Imperatoris filiam ex Eudocia
coniuge sibi natam: & posthac Romam
reuerfus est.

Eodem anno Hefychius Presbyter Hie-
rosolymitanus vltimum diem obiit: & bea-
ta Melania magnæ Melaniæ neptis in re-
ligiosarum virtutum exercitiis & perfe-
ctione vitæ Hierosolymis requieuit.

Rom.	Perla- rum	Rom.	Con- stant.	Hie- rosol.	Ale- xand.	An- tioch.
Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος
ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ
κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'

Hoc anno Theodosius Imperator Eu-
dociam coniugem laudes & grates relatu-
ram Hierosolymam misit, quæ plurima
dona Ecclesiis contulit: & adorata sacra
cruce, locisque sacris perlustratis, in re-
giam Constantinopolim se recepit.

Perla- rum	Rom.	Con- stant.	Hie- rosol.	Ale- xand.	An- tioch.
Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος	Θεο- δοσί- ος
ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ	ἐν τῇ
κε'	κε'	κε'	κε'	κε'	κε'

κρατορὶ Ἰούδῳ Αἰτίος ὁ Βονιφάσιος, οὗ Θεοδο-
σιος καὶ αὐτὸν Οὐαλεντινιανὸν εἰς Ρώμην ἀπέ-
στειλεν. Βονιφάσιον δὲ τὸν ὄντως ἐκείνου Λι-
βύος λαβόντες, φθονήσαντες ὁ Αἰτίος ἀφελώ-
ποιήσας κατ' αὐτὸν, ὡς αὐτοῖς μελετῶντος,
ἐτὶ Λιβύην κρατῶσαι ἀπειδόντες· καὶ ταῦτα μὲν
πρὸς Γρακιδίου ἐλέγην πλὴν τὸ Οὐαλεντινιανὸν
μητέρα. καὶ αὐτὸν δὲ Βονιφάσιον οὕτως, ἐὰν μετὰ-
πεμφθῇς, ἀποστρέψεται μὴ θαλάσσης, διεβλή-
της γὰρ, καὶ δόξα σὺ οἱ βασιλεῖς βούλονται χρεώ-
σασθαι. ταῦτα δὲ λαβὼν ὁ Βονιφάσιος, καὶ ὡς γρη-
οῖα φίλῳ ὁ Αἰτίος περὶ τούτων, μετὰ πεμφθῆς οὐ
ἀφστρέψεται. τότε οἱ βασιλεῖς τὸν Αἰτίον ὡς δι-
νοῦντα ἀπεδέξαντο. Ἰούδῳ δὲ τότε Γότθοι, καὶ
ἔτι πολλὰ τε, καὶ μέγιστα πύον τῷ Δαυνοβίου
ἐν τοῖς ὑπερβορείοις τόποις κατωκισμένα. τού-
των δὲ ἀξιολογώμεθα εἰς τὰς τῶν, Γότθοι,
Υπέργιοι, Γήπιδες, καὶ Οὐαυδῶλοι ἐν ὀνό-
ματι μόνῳ, καὶ σὺν ἐν τῇ ἀγῇ ἀγαλλήτοις,
μὲν ἀγαλλέων κεχημένοι· πάντες δὲ τῆς
Αρείου ὑπαρχοῖσι κατωκισίας. οὗτοι δὲ τῇ Αρ-
καδίου καὶ Ονωρίου τὸν Δαυνοβίον ἀφελώσαντες,
ἐν τῇ Ρωμῶν γῇ κατωκισάμενοι. καὶ οἱ μὲν Γή-
πιδες, αὐτὸν ὡς ἐπὶ διηρέθησαν Λογιστάρδοι,
καὶ Αβαρῆς, τὰ πρὸς Σιγιδνία καὶ Σερμῶν χω-
ρία ὤκησαν. οἱ δὲ Υπέργιοι μὲν Ἀχέρην πλὴν
Ρώμην περιήσαντες, εἰς Γαλλίαν ἐχώρησαν,
καὶ τὸ καὶ ἐκράτησαν. Γότθοι δὲ Παννονίαν ἔχον
πρῶτον, ἔπειτα τῇ ἰθὺς, ἔπειτα τῆς βασιλείας,
τὸ Θεοδοσίον ὁ νέον ὑπεκρέποντες, τὰ τῆς Θρά-
κης χωρία ὤκησαν, καὶ ὅλην τὴν χερσόνησον ἐν τῇ Θρά-
κῃ διέτελλον, καὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐκρά-
τησαν. οἱ δὲ Οὐαυδῶλοι Ἀλαίους ἐπακιστάμενοι,
καὶ Γερμανοὺς, τοὺς νῦν καλουμένους Φρογκοὺς,
ἀφελώσαντες τὸν Ρῶν ποταμὸν, ἐκ τῶν ὀνέων ἐχού-
ντες Μοδίσκον, κατωκισάμενοι ἐν Σπομῖα πρῶ-
τη οὐσὴ τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῆς ἐκείνου Ὀκκα-
νοδ. Βονιφάσιος δὲ φρονήσας τοὺς τῇ Ρωμῶν
βασιλεῖς περὶ τῶν Λιβύος εἰς Σπομῖαν
πρὸς τοὺς Οὐαυδῶλους ἦλθεν. καὶ ὁρῶν τὸν Μο-
δίσκον τελευτήσαντα, τοὺς δὲ ἐκείνου παῖ-
δας Γώθαιον τε καὶ Γίζερχον πλὴν ὄντως διέ-
ποισας, τοῖς αὐτοῖς πρῶτον λαβόντες τὸν ἐκείνου Λι-
βύην εἰς τὰς μέσας διελθὼν ὑπερβόαν, ἐφ' ὃν
ἕκαστον τῶν τούτων μέσας ὄντως σὺν αὐτοῖς, καὶ
δὲ ἀμύνεσθαι τὸν ὅτι δύνανται πολέμῳ. ὅτι ταῖς
οὐλοῦσας οἱ Οὐαυδῶλοι τὸν παρὸν ἀφελώ-
σαντες, πλὴν Λιβύην κατωκισάμενοι ἀπὸ τῆς Ὀκκα-
νοδ. μέγιστον Τριπόλεως τῆς καὶ Κυρηνάων. οἱ δὲ
Υπέργιοι αἰσάντες ἀπὸ Γαλλίας ἐκράτησαν
καὶ πλὴν Σπομῖας. ἕως δὲ τῆς συλήσεως Ρωμῶν φίλοι Βονιφάσιον πλὴν Αἰτίου ἡγουμένη

erant Aetius & Bonifacius, quos rogante
Valentiniano Theodosius Roman misit.
Bonifacio vero Libyæ Occidentalis præ-
fecturam assequuto inuidens Aetius, in
eum quasi defectionem meditatum, & iam
Libyam occupare conatum, machinatur
calumniam. Et hæc quidem ad Placidiam
Valentiniani matrem deferebat: Interea
vero Bonifacio scribit. Si accersitus fue-
ris, ne de reditu cogitato: criminis enim
calumniam passus es, & te Imperatores
dolis comprehendere moliantur. His ac-
ceptis velut sinceriori amico Bonifacius
confidens Aetio, vocatus non accessit.
Tum vero ceu fidum & beneuolum Im-
peratores habuerunt Aetium. Erant ea
tempestate Gotthi, gentesque quampluri-
mæ & copiosæ trans Danubium in Hy-
perboreis regionibus habitantes, inter quas
præcipuæ quatuor omnino sunt, Gotthi,
Wisigothi, Gepedes, & Vandali, nullo
alio, quam nominum appellatione a se in-
uicem discretæ, & vbiq; vna communi
lingua vrentes: omnes alioqui prauas Arii
sectantur opiniones. Isti Arcadio & Hono-
rio imperantibus traiecto Danubio, in Ro-
manæ potestatis solo fixerant sedem. Gepe-
des quidem, ex quibus demum Longo-
bardi & Abares diuisi sunt, loca ad Sin-
gidonem & Sirmium posita occupauerunt.
Wisigothi post illatas ab Alaricho cla-
des Roma deuastata, in Galliam seceden-
tes, varias obtinuerunt prouincias: Got-
thi Pannoniam primum adepti, mox no-
no supra decimum Imperij anno, Theo-
dosio iuniore ita permittente, Thraciæ
regiones incoluere, & Thracica habita-
tione per annos octo & quinquaginta pro-
tracta, Occidentalis tandem Imperij facti
sunt domini. Vandali demum Alanis, &
Germanis, Francos nunc istos vocant, si-
bi ascitis, Rheno flumine traiecto, duce
Modigiselo, in Hispania, quæ ab Hesperio
Oceano Europæ prima regio est, se-
dem posuerunt. Bonifacius autem ab Im-
peratoribus Romanis sibi metuens, e Li-
bya traiciens in Hispaniam ad Vanda-
los se recepit. Mortuo iam Modigiselo,
Gontharim & Gizerichum eius filios re-
gnum administrantes offendit: ipsos plu-
ribus hortatus Libyam Occidentalem in
tres partes se diuisurum promisit, ut vnus-
quisque secum tertiam partem obtine-
ret: cunctique simul aduersarium omnem
quisquis ille foret, vlsceretur. His con-
ditionibus firmatis, Vandali enauigato
freto Libyam ab Oceano ad Tripolim,
quæ est iuxta Cyrenem, incoluerunt. Wi-
sigothi quoque e Gallia migrantes occu-
pauerunt Hispaniam. Porro quidam ex
Romanis Senatoribus Bonifacij amici do-

los Aetij cunctasque eius calumnias Placidiae denunciauere, & Bonifacio epistolam ipsam Aetij ad eos submittentem, ipsi eandem Placidiae fecerunt manifestam, & palam exhibuerunt. Augusta his exterrita, Aetium nullatenus vlta est; ad Bonifacium autem, quae officium suaderent, etiam addito iusiurando verba fecit. Gonthari vero e viuis sublato, Vandalorum Imperium suscepit Gizerichus. Bonifacius ex aduerso data fide confirmatus, copioso exercitu Roma Byzantioque sub Aspare Duce transmissio, bellum aduersus Vandalos mouit. Inito cum Gizericho certamine Romanae acies deletae. Ita Bonifacius cum Aspare Romam ingressus, rei veritate probata, conceptam de se suspensionem diluit: Africa vero sub Vandalorum potestate remansit. Tum etiam Marcianus miles Asparis domesticus, viuis a Gizericho captus est: ac postmodum successit Imperio.

		32	5	6	5	2	25	17
--	--	----	---	---	---	---	----	----

Hoc anno sancta Martyr Euphemia sexto Kalendas Octobris Alexandriam translata est.

		33	6	7	6	3	26	18
--	--	----	---	---	---	---	----	----

Hoc anno Cantharus, quod balneum fuit Alexandriae completus est. Porro quidam Monachi CP. profecti molestiam Imperatori inferebant causa Theodori Mopsuestiae quondam Episcopi, quem etiam post mortem haereticis infimulabant. Imperator autem ad Orientis Episcopos, inquisitionem plenam instrui, & si vera proferrent Monachi, vt Theodorum anathemate ferirent, Proclo commisit vt scriberet. Ioannes vero Antiochiae Episcopus de recto Theodori sensu cum sua Synodo Proclo rescriptis, & de eadem Imperatori fidem fecit.

								Antiochia Episc. Domnus annis 18.
		34	7	8	7	4	27	1
				Roma Episcopus Leo annis 21.				
		35	8	1	8	5	28	2

Hoc anno Charmosynus Augustalis ad

Alia anēγλῆσαν τῇ Πλακιδίᾳ, ἐμφατῇ ποιήσαντες, καὶ πάλιν πρὸς Βονιφάτιον Αἰτίου ὑποσολῶ, τῷ Βονιφάτιον ἑαυτὴν εἰδὸς ἀποτίλῃαντος. ἡ δὲ Πλακιδία ἐκπλαγίστα, πὺν μὲν Αἰτίον ἐνδὲν ἡδίκησεν, Βονιφάτιον δὲ λόγον παρεξηρήσαν ἡδὲ ὅρκω ἀπέστρεψεν. τῷ δὲ Γοιθαρίου τελευτήσαντος, Γεωζέριχος τῷ Οὐανδύλῳ γέγονεν ἀντικράτωρ. Βονιφάτιος δὲ τὴν λόγον δόξαντες, τῷ Οὐανδύλῳ κατεγράτευσεν, στρατὸν μέγαν ἐλόντος ἐπὶ δότῃ τῇ Ρώμης καὶ δότῃ Βυζαντίου, στρατηγῶντος Λαπαρῶν. πολέμου ὑποτιθέντος πρὸς Γεωζέριχον, ἡγήθη τῇ Ρωμῆϊ στρατός, καὶ οὕτως Βονιφάτιος μὲν Λαπαρῶν εἰς Ρώμην ἐλθὼν, τῇ ὑποτίμῃ διέλυσεν δόπονδ' ἑαὶ ἀλήθειαν. ἡ δὲ Αφρικὴ ὑπὸ Οὐανδύλῳ γέγονε. πῦν καὶ Μαρκιανὸς στρατῶντος ὡς, καὶ δουλώσας ὧς Αἰσπαι, ζῶν στυγερῶς ὑπὸ Γεωζέριχον, ὁ μὲν ταῦτα βασιλεύσας.

		28	6	7	6	3	26	18
--	--	----	---	---	---	---	----	----

Τούτῳ πάλιν ἔτι μετετέθη ἐν Αλεξάνδρειᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Εὐφημία πρὸς εἰς καλῶν Οκτωβρίων.

		29	7	8	7	4	27	1
--	--	----	---	---	---	---	----	---

Τούτῳ πάλιν ἔτι ὁ Κανθάρους ὁ βαλανεῖος ἐν Αλεξάνδρειᾳ ἐπληρώθη. μοναχοὶ δὲ ὕπτες ἐλόντες ἐν Κωνσταντινουπόλει πῦν ὁρχαίω τῷ βασιλεῖ καὶ Θεοδώρῳ τῷ ἡγεμόνῳ ὑποσώσαντος Μεψυεσίας μὲν θάνατον ἄντ' ὡς ἀρετικῶν ἀφβάλλοντας. ὁ δὲ βασιλεὺς Περὶ κῶ ἐπέστρεψεν τοῖς ἀνατολῆς ὑποσώσαντες γράψας τῇ ζήτησιν ποιῆσαι, καὶ εἰ ἀληθείουσιν ἀναθεματίσαι Θεόδωρον. ἰωδύνας δὲ Αντιοχίας ἀντιγράφας Περὶ κῶ μὲν τῆς ἁγίας συνόδου καὶ ὧς βασιλεῖ ὁρθοδόξως μάρτυρας Θεοδώρα.

								Α.Ι.Τ. ὁρῶν. Δείκ. 108 ἔτη π. 1.
		28	7	8	7	4	27	1
				Ρωμ. Episc. Λέων 21.				
		29	8	1	8	5	28	2

Τούτῳ πάλιν ἔτι Χαρμοσύνης ὁ Αὐγουστῆλος ἐν

ut honores assequatur operam adhibent. Porro Chrysaphius Eunuchus summam in Palatio potestatem exercens dolis ei mortem intulit: a quo perpetratum scelus diuina iustitia inultum sero differri non est passa.

	39	12	5	12	9	32	6
--	----	----	---	----	---	----	---

Hoc anno Cyrillus Alexandriae, & Proclus CP. Episcopi cum pietate obdormierunt: & Proclum quidem Flavianus Presbyter, & Ecclesiae CP. Sceuophylax, vir sacris praestans & ornatus virtute exercebat, in Cyrilli vero locum Dioscorus flagitiosus, & omnis expertus doctrinae, nulli bonus, sed sola naturae ferocitate conspicuus suffectus est. Haec eius summa laus, quod inter Cyrilli affines numeraretur, quorum aedes summa licet altitudine spectabiles, ac super tertiam contignationem elcuiatas prophano ritu consecrauit.

Annus mundi 5940.	Rom. Imp. Theodosius 42.	Persarum rex Idderger 17.	Rom. Episc. Leo 21.	CP. Episc. Flavianus 2.	Hierosol. Episc. Iovennalis 18.	Alex. Episc. Dioscorus 5.	Ant. Episc. Domnus 8.
	40	13	6	1	10	1	7

Hoc anno Chrysaphius Eunuchus summam in Palatio, & penes Imperatorem assequutus potestatem, Flavianum ordinatum cum inuidia & moleste ferens, Imperatori alioqui minime malo, Chalcedone tunc moram agenti, suggestit, ut in ordinationis & dignitatis vicem benedictionis aliquod munus rependeret Patriarcha, litteris significaret. Flavianus mundos ac puros panes in benedictionem misit. Hos auersatus Chrysaphius, aurea benedictionis munera Imperatorem postulare rescripsit. Pecunias, quas mitteret, nisi constaret ex sacris Ecclesiae vasis, se non habere retulit Episcopus. Ex huiusmodi responso non modicus ab inuicem animorum ortus dissensus, cuius ad Pulcheriam nulla delata noticia. Et haec quidem CP. Alexandriae porro Dioscorus velut in arrepti muneris primo limine Cyrilli affinium facultates deprædatur, & eorum quaecumque bona rapit: confobrinum Athanasium Presbyteri dignitate promotum, publicatis etiam quæ possidebat omnibus, officio remouit. Ista quidem vir a teneris vnguibus Hæreticus, & Origenis opinionibus infectus, rectam Cyrilli fidem euersurus attentabat: & a Flauiano, ob nonnullas eius affinibus datas suppetias, animum ferebat auersum. Interim Chrysaphius cum impietatem ani-

μῆς ἀξιοῦν αὐτὸν παρὰ μακάριοισιν. ὁ δὲ Χρυσάφιος εὐνοῦχος ὢν, καὶ παρὰ διωγμάτων ἐν τοῖς βασιλείοις, δολοφονίας αἰνῶν αὐτὸν ὀφείλει εἰς μακρὴν τῆς ἡμετέρας μεταστῆναι.

	18	15	1	15	8	15	1
--	----	----	---	----	---	----	---

Τούτῳ παρ' ἐπὶ Κεῖνλος Αλεξανδρείας, καὶ Περσῆλος Καισαρινουπόλεως ἐπισκόποις ἐκοιμήθησαν. καὶ τὸν αὐτὸν Περσῆλον Φλαβιανὸς ὁ πατριάρχης, καὶ Σκευοφύλαξ τῆς ἐκκλησίας Καισαρινουπόλεως διεδίδξαν, αὐτὸν ἱερώτατος καὶ ἐσώτερος. Κεῖνλον δὲ Διόσκορος ὁ δυσσεβὴς διεδίδξαν, μολὴ ὅλως ὢν διδασκαλικός. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς πῶς, ὅταν ῥέτας δὲ ἐν τοῖς συγγράμμασι Κυρίλλου ἡρώδης, οὗ καὶ πλεῖς οἰκίαν αὐτοῦ καὶ πρὸ οὐδὲν ἐν ὧν πολλὰ ἐπὶ τῷ τείχεσσι οἶκον κατήρασαν.

Καισαρὶς 1840.	Ρωμα. βασιλ. Θεοδόσιος 42.	Περσ. βασιλ. Ιδδέργης 17.	Ρωμα. ἐπισκ. Λεὼ 21.	Κωνσ. ἐπισκ. Φλαβίανος 2.	Ιεροσ. ἐπισκ. Ιωβεννάλιος 18.	Αλεξ. ἐπισκ. Διόσκορος 5.	Αντ. ἐπισκ. Δομνὸς 8.
	40	13	6	1	10	1	7

Τούτῳ παρ' ἐπὶ Χρυσάφιος εὐνοῦχος τῇ τε παλατίῳ καὶ τῇ βασιλείᾳ κρατῶν τῇ Φλαβιανῷ χρεστηνὰ φρονήσας, ὑπέστη παρὰ βασιλεὶ ἀνέχων ὄντι, καὶ εἰς Χαλκηδὼνα ἀφ' ἧς διελθὼν τῇ πατριαρχίᾳ ἀποστείλαι τὰς ὑπὸ τῆς χρεστηνῆς διλογίας. ὁ δὲ Φλαβιανὸς κατὰ τὴν ἀπείρητον διλογίαν, ὁ δὲ Χρυσάφιος ἀποστρέψας ταύτας, ἐδύλωσε χρυσῆς διλογίας ζητεῖν τὸν βασιλέα. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀπεδύλου μὴ ἔχειν χρήματα ἀποστείλαι, εἰ μὴ ἂν χρεστηνὰ τῷ ἱερῷ σκιδῶν. γίνεται οὖν ἐν τούτῳ οὐ μικρὸ λῦπη ἐν μέσῳ αὐτῶν. Πουλχερίας ταῦτα μὴ εἰδύσας, καὶ ταῦτα ἐν Καισαρινουπόλει. ἐν Αλεξανδρείᾳ δὲ Διόσκορος ὡς ἐν παρομοίᾳ τοῖς συγγράμμασι Κυρίλλου πορθεῖ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀντιθέται. τὸν δὲ ἀδελφιδιῶν Ἀθανάσιον πατριάρχην ὄντα κατὰ τὴν ἀπείρητον, δημεύσας αὐτὸν ἐλάττω. ταῦτα ἐπὶ ἐκδοτικῶν τῇ ὁρῇ πῶς Κυρίλλου ἀρετικῶς ὢν ὅτι ἀπάλλων ὄντων πᾶσι Νικηταῖς φερόντων. ἐν τούτῳ δὲ καὶ Φλαβιανὸς, ὅτι μὴ ἐπὶ ἐκδοτικῶν πρὸς τοῖς συγγράμμασι τῶν μακαρίων Κυρίλλου. ὁ δὲ Χρυσάφιος δυσσε-

ὅς ἐστιν, καὶ μὴ φέρον ὁρᾶν ἢ τῇ ἐκκλησίᾳ ἁ-
 ῖοις, ἀποδιδόναι ποιεῖται αὐτῇ ἱερά, &
 πόμπῃς γίνεται εἰς τὸ Φλαβιανὸν τῆς ὀπίσ-
 κης ὁρᾶται, βουλόμενος εὐτυχὲς ἵνα δι-
 χυμυδρίτῃ ὁμόφρονα αὐτῇ εἰς τὴν ὀπίσκει-
 πον ἀποχρίσασθαι, καὶ τῇ Πουλχερίᾳ κε-
 αῖς τῇ περὶ μαρτύρων ὁρᾶν ἵκαν, ἀπο-
 εἰσέρχεται τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπεῖραι οὐσίᾳ, καὶ εἰς φρό-
 νοι αὐτῇ ἐρεθίζει καὶ τῆς οἰκίας μελῆς, καὶ
 ὑποτίθεται αὐτῇ λυσιτελεῖν αὐτῇ πᾶσι τῶ
 βασιλεῖ περὶ τὸ λαβεῖν αὐτῇ τὸν Πραξιόσι-
 πον ἔπειτα ἡ Πουλχερία εἰς τὴν διοίκησιν τῇ
 περὶ μαρτύρων ἀνδραγαθίᾳ εἶχε τὸν Πραξιόσι-
 πον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς γενναίας ἐν-
 τρυφῆς, ἀφαιρῶν αὐτῇ λέγων, μή σε τῶ λυ-
 πῶσι Πραξιόσιπῳ γὰρ ἔχῃ σε οὐκ ἐστὶ δυνα-
 τὸν ὁρᾶν τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν καλῶς διοικου-
 σάν, καὶ ἐμπείρους, καὶ βίσιβας, ἐγὼ πᾶσι
 λα. οὗτου δὲ ἀποτυχὼν Χρυσάφιος ἐφ' ἑτέρας
 μετέρχεται σκευὴν, καὶ ὑποτίθεται τῇ Εὐδοκίᾳ
 ὁρᾶν τῶ βασιλεῖ, καὶ ὀπίσκειν αὐτῇ Πατρι-
 αρχὴν Χρυσάφιον αὐτῇ ἀφαιρῶν, ὡς πᾶσι
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἔπειτα πλείον τῆς Εὐδοκίας
 ὁρᾶν, ἔπειτα τὴν κοφύτῃ τῆ βασιλείας.
 καὶ τῶ περὶ μαρτύρων ὁ μακρὸς Φλαβια-
 νὸς πᾶσι τῆ βασιλείας ἐλυπῆται σφόδρα περ-
 βλέπων τὰ μέλλοντα ἐκ οὗτου ἀναφυλά-
 σκαίδια. καὶ τῶ μὲν βασιλεῖ ὑποέρχεται. τῇ
 δὲ Πουλχερίᾳ ἔγραψεν πᾶσι καλῶς αὐτῇ
 μὴ διακινῆσαι εἰς πᾶσι αὐτῆς, ἵνα μὴ ἀν-
 ἀδικῶ φασιν, τῇ λυσιτελεῖν αὐτῇ πᾶσι.
 ἡ δὲ ἐκ τῇ γραφείᾳ ἐκίνασα τὸ μελετώμε-
 νον, τὸν μὲν Πραξιόσιπον τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέ-
 λεν εἰς τὸ ἑβδομῶν ὁρᾶν ὁρᾶν πᾶσι.
 ἐκ οὗτου ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐδοκία σφόδρα
 καὶ Φλαβιανὸν ἐλυπῆθησαν, ὡς τὸ μυστήριον
 ἐκκαλύψαντες. τῆς δὲ Πουλχερίας ἡσυχάζου-
 σης, καὶ Εὐδοκίας τὴν βασιλείαν ἡσυχάζου-
 σιν, αὐτῇ πᾶσι τῇ Εὐδοκίᾳ. Παυλῖος πᾶσι Μάρ-
 τρος ἡσυχάζων πᾶσι τῆς Εὐδοκίας, ὡς λυσι-
 τελεῖ καὶ ὁρᾶν, ὡς ἵνα σὺν ἰδίᾳ συ-
 νετίχθῃ. τῇ οὗτω ἡμέρᾳ τῇ ἀγίᾳ Θεοφανίᾳ
 περὶ τῆς πᾶσι βασιλείᾳ μῆλον μέγα τε
 καὶ θαυμαστὸν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶ θαυμαστῶς
 ἀπέβλεπεν αὐτῇ τῇ Εὐδοκίᾳ, καὶ αὐτῇ ἀπέ-
 λεν αὐτῇ τῇ Παυλίᾳ. ὁ δὲ Παυλῖος μετὰ
 δύο ἡμέρας ἀπέβλεπεν αὐτῇ τῇ βασιλεῖ. ὁ δὲ
 βασιλεὺς τῶ θαυμαστῶς ἐκρυψεν. καὶ ἀπε-
 λεν λέγων τῇ Αἰγυπτίᾳ. τὴν σωτηρίαν μου, τὸ
 μῆλον ὁ ἐπέμειλά σοι, πᾶσι ὁρᾶν; ἡ δὲ ἔφη
 μὴ τὴν σωτηρίαν σου, ἔφαρξεν αὐτῇ. τότε εἰς

A mo recoqueret, nec Ecclesiarum concor-
 diam posset conspiciari, studium illis tur-
 bandis adhibet, ac ut Flavianum Episco-
 patu deliciat omnem lapidem mouet, Eu-
 tychem quendam Archimandritam, qui
 cum ipso male de fide sentiebat, Episco-
 pum praeferendum secum confiliatus. Quo-
 niam vero Pulcheria rerum summam ad-
 ministrante, nulla valebat ipse authorita-
 te, in rudem & inexpertum Eudociae ani-
 mum sese primum insinuat, & in propriae
 matris perniciem invidiae facies accendit,
 eique suggerit, ut eam apud Imperato-
 rem Praepositi sibi adfiscendi sine carpat
 & incuset: Pulcheria namque coniunctam
 Praepositi operam in negotiis gerendis ne-
 cessario exigebat. Imperator a coniuge
 molestius interpellatus, hoc ad eam re-
 sponsum dat. Depone animi anxietatem,
 Praepositum enim obtinere nequis: neque
 sororem praeclare, solerter, & cum pie-
 tate res Imperij administrantem ego re-
 moueo. Intentis frustratus Chrysaphius,
 aliam dolorum componit machinam. Fit
 Eudociae author, ut ipsa precibus Impe-
 ratorem fatiget, ac Pulcheriam, quam
 virginitatem Deo consecrassse ferebant, a
 Patriarcha Diaconissam ordinandam, co-
 iubente, impetret. Ita Eudocia in rogan-
 do frequentior, & in postulatis exigen-
 dis importunior, leniorem Imperatoris
 animum, quo desiderabat impellit. Bea-
 tus Flavianus, accepto Imperatoris iusso,
 mala ex eo, si fiat, nascitura praesentit, &
 in anxietatem coniieitur. Imperatoris ta-
 men dictis obsequentem se fore pollice-
 tur; ac simul Pulcheriae, ne in eius con-
 spectum admittatur; ne forsan, inquit,
 quod a te libenter non sit ferendum, cir-
 ca te quippiam exequi cogar, litteris si-
 gnificat. Ex scriptis, quod parabatur, illa
 coniiciens, Praeposito ad Eudociae libitum
 cedit, & in Hebdomum secedens priuatam
 vitam agebat. Hinc in Flavianum, vel-
 ut commissum sibi arcanum reuelantem
 Imperatoris & Eudociae commota indi-
 gnatio. Caeterum Pulcheria ad priuatam
 compulsam vitam, & Eudocia negotiorum
 curam gerente, tale quippiam accidit.
 Erat Paulinus quidam vir litteris omnibus
 & formae venustate conspicuus, Eudociae
 apprimè charus, cum quo familiarius age-
 re, & seorsim colloqui illa solebat. At
 cum sanctorum Theophaniorum die ma-
 lum elegans omnino & stupendae magni-
 tudinis nonnullus Imperatori obtulisset,
 ille fructum admiratus Eudociae misit, hæc
 Paulino dedit: Paulinus duos post dies il-
 lud Imperatori obtulit. Imperator malum
 agnatum exlaui, & ad Augustam profe-
 ctus, Per salutem, inquit, meam, obtestor,
 quid de malo, quod tibi dedi, actum est?
 Ita saluus sis, inquit illa, comedi. Impera-

tor in iram versus malum, proferri iubet, & Paulinum in Cappadociam exulem abactum trucidari. Porro memoratus Eusebius Scholasticus, qui prius Nestorium confutavit, ad Dorylæi Episcopatum prouectus, disceptatione cum Eutychæ Archimandrita habita, a recto fidei sensu comperit alienum. Pluribus autem precibus & exhortationibus emendare conatus, nihil profecit. Eo tempore, quæ sibi nota de illo forent, Eusebius detulit ad Flavianum Episcopum: qui quadraginta Episcoporum coacta Synodo, Eutychem adesse iubet, & iuxta positum Ecclesiasticorum Canonum ordinem examinatum, cum Hæreticum, & in errore tuendo subdolum deprehendisset, dignitate multauit. At Chrysaphius Eutychis sententix particeps supremam in Palatio exercens potestatem, his auditis magis ac magis in Flavianum accenditur, & rem Dioscoro Alexandriæ Episcopo facit manifestam, vt ad quæuis sibi placita præstaret operam, ad aduersa quæque in Flavianum & Eusebium reos agendos proferenda iuaret, ac demum Eutychis partes pro virili susceperet tuendas. Commouet insuper Augustam Eudociam in Flavianum, quæ a Pulcheria pertulerat acerbam reducere in memoriam. Vna igitur ambo Imperatorem hortantur secundam Ephesi congregari Synodum indicat: ac simul Dioscoro, vt præsit, potestatem faciunt, non contemnenda militum manu in eius auxilium summissa.

	41	14	7	2	11	2	8
--	----	----	---	---	----	---	---

Hoc anno prædatorium & illegitimum conciliabulum Flauiani & Eutychis dirimendo ab impio Dioscoro discrimini, iubente Theodosio Imperatore, & Chrysaphio Eunuchio, cui cognomen Taimas, hortante, ac nimis facilem Imperatoris animum, quo vellet, vertente, congregatum est. Coactis igitur omnibus, cum præsideret Dioscorus, nullum Synodo Notarium adesse permisit, sed suos duntaxat acta quæque conscribere præcepit. Instituta itaque disceptatione propriam enunciare sententiam rogabatur Eutyches, qui responsum dedit in hæc verba: Profitcor ex duabus naturis vnionem Dominum constitisse: post vnionem solam vnâ naturam admitto. Ad hæc Dioscorus. Et nos, inquit, omnes his assentimur. Conspecto porro Dioscori furore, & quod Papæ ad Flavianum epistolam, aliamque ad ipsam Synodum nullatenus legi permisisset, imo se ludibrio habitos Leonis Papæ Romani Legati cernentes, fuga se subdlexerunt, & Romam

ἀφῆλθον κινήσεις, καὶ ἐπὶ τὸ μῆλον ἐνεργήσωσι, καὶ τὸν Παυλῖνον ἔξοριάζωσι εἰς Καππαδοκίαν, καὶ κατὰ σφαλίωσι. ὁ δὲ αὐτῶτερον μνημονεύεις Εὐσέβιος ὁ Σχολαστικός, ὁ παρὰ Νεστορίου λαβόμενος, παρὰ τῶν εἰς ἐπισκοπὴν Δορυλαίου, καὶ παρὰ Εὐτυχήν τὸν ἀρχιμασδρίτην πρὸς πίστεως ἀφελήμενος, ὥρεν ὅτι ὅπως φερόμενοι αὐτόν. πολλὰ δὲ παρεκαλέσας καὶ πείραντες ὠφελήσας αὐτόν, οὐκ ἴσμεν. ὅτε ὁ Εὐσέβιος ἀνέλαβε τὸ πρὸς αὐτὸν φλαβιανὸν τῷ ἐπισκόπῳ, ὅστις συγχρότως συνέδου τετραμήκοντα ἑπισκόπων, μεταβίβηται τὸν Εὐτυχήν, καὶ τὴν πᾶσαν ἀκολουθίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκλήσεως ἀνακρίνας, καὶ ὁρίων αὐτὸν αἱρετικὸν καὶ ὑπουργόν, κατήλθεν αὐτόν. Χρυσάφιος δὲ τοῦτου σύμφωνος τῇ παλατίῳ κρατῶν, καὶ τῶν μαζῶν ἐπὶ πλείονος ἐκπέμπεται εἰς ὀργὴν καὶ φλαβιανὸν, ὃς διὰ τοῦ τῷ Διοσκόρῳ Αλεξάνδρειον, εἰς πόλιν αὐτοῦ συνεργεῖν τὴν κατὰ νόμον ἐν τῇ φλαβιανῷ καὶ Εὐσέβιου συνδράμῃ ἀπὸ κατηρενίας καὶ ὑπὸ Εὐτυχείας ἀγανάσσει. κοίτηται δὲ παρὰ τῶν καὶ τῶν Αὐγούστου Εὐδοκίαν τὴν πρὸς Γουλχερίαν λυπηρὴ καὶ φλαβιανὸν ὑπομνήσκων αὐτῶν καὶ παρὰ σκευάλοισιν ἀμφότεροι τὴν βασιλείαν κατέστη δαυτεῖαν ἐν ἐφύσῳ συγχροτηθῶσαν συνέδου, καὶ πρὸς τοὺς Διοσκόρῳ ἐξάρχον τῆς συνέδου ἀπεκρίναντες ἀπὸ κρατὸς πλείονος παρὰ βοήθειαν.

	μα	δ'	ζ'	ς	ια	β'	γ'
--	----	----	----	---	----	----	----

Τούτων ὅτι καὶ ἐπὶ βασιλείᾳ Θεοδοσίου ἡ ληστρικὴ καὶ παρὰ νόμον συνήθροισι συνέδου τῆς κρητικῆς καὶ πρὸς φλαβιανὸν καὶ Εὐτυχείας ὑπὸ Διοσκόρου ὃς δυναστεύει καὶ πρὸς Χρυσάφιον τῆς δυνάστεως, ὃς ἐπὶ τῶν τῶν βασιλείας κοινότητι παρὰ πείσαντος. συναθροισθέντων δὲ πόλεων προκατήσαντος ὁ Διοσκόρος, οὐ συνεχίσθησαν πρὸς τὴν Νοτίαν ἐπὶ τῇ συνέδου, ἀλλὰ τοῖς ἰδίῳις μέτοις ἐποίησε γράφειν τὰ παρὰ τὸ νόμον. ζητήσεως αὐτοῦ ἡρώδης ἀπητήσας Εὐτυχείας ὃς ἰδίαν δόξαν ἐκφάνει, καὶ ἀπεκρίναντες λέγων ὁ μολογῶν ἐκ δύο φύσεων γεννηθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν παρὰ τὴν ἐνάσωσιν. καὶ δὲ τῶν ἐκείνων μίας φύσιν ὁ μολογῶν. καὶ ὁ Διοσκόρος εἶπεν. ὃς ἡμεῖς τοῖς συνέθετα πόλιντες. καὶ οἱ μὲν ὑποπρήνται τῇ Πάπῃ Λέοντος Ρώμης κατὰ νόμον τῶν Διοσκόρου ὁρμῶν, καὶ ὅτι τῶν ἐπὶ τῶν τῇ Πάπῃ τῶν παρὰ φλαβιανὸν οὐ συνεχίσθησαν ἀναγνωθῆναι, οὐτε δὲ παρὰ τὴν συνέδου, ἀλλὰ πρὸς ἐκείνην ἐφύθη, καὶ κα-

pendens Theodosius, & se Chrysaphij fraudibus circumuentum agnoscent, de impiis in Flavianum perpetratis sceleribus, & admissis in reliquos Episcopos iniuriis, summum animi concepit dolorem. In iram itaque prorumpens, primo Chrysaphium in quandam insulam ablegat: tum in Eudociam grauiter obiurgatam, malorum omnium auctricem eam dicens, quæ Pulcheriam aula cieciisset, durius inuehitur, & ea insuper quæ circa Paulinum acciderant cum probris obiicit. Illa desperatis in rebus Hierosolymam se dimitti rogat: Seueroque Presbytero, & Ioanne Diacono sociis itineris acceptis, Hierosolymam tendit. Illos autem ad eam frequentius in Vrbe prius itasse, & modo cum ea Hierosolymis reperiri, ac insuper pluribus ab ea donis augeri audiens Imperator, missis litteris, capite multari iussit: tum demum Beatam Pulcheriam multis precibus sollicitatam reduxit in aulam: quæ extemplo mandauit Ephesum, qui sancti Flauiani corpus asportarent, illudque magno pompæ satellitio per mediam Vrbem stipatum in sanctorum Apostolorum ædem sepeliendum inferrent. Eo tempore Chalcooprætorum Ecclesiam, quæ Iudæorum Synagoga prius fuerat, Deiparæ consecrauit. Cæterum dum, vt supra præfatum, Legatorum Gizerichi aduentum, & Imperatoris mandata classis Romana præstolatur in Sicilia, interea Omnudij filius Attila, in Scythia natus, vir alioqui fortis & superbus, Bdela seniore fratre amisso, solus Scytharum, quos Vnnos vocant, principatum arripit, & in Thraciam excurrit: quo maxime motus Theodosius pacem init cum Gizericho, & ex Sicilia classem reuocat. Tum Asparem, Areobindum, & Argaliselam mittit aduersus Attilam, qui iam Ratiariam, Nassam, Philippopolim, & Arcadiopolim, Constantiamque, & alia pleraque oppida subuerterat, quique cum innumeris captiuis etiam Romanis Ducibus superatis prædam immensam agebat. Tantis victoriis auctus Attila, & ad verumque mare Ponticum videlicet, & quod Callipolim vsque ad Sestum expanditur, ciuitatibus cunctis, munitisque locis suæ seruituti, præter Adrianopolim, & Heracleam, cui nomen olim Perinthus, subactis, ad Athyram vsque castellum progreditur. Ad Attilam itaque legationem decernere Theodosius cogitur: eiq; sexies mille auri libras ad recessum e Romanis finibus faciendum promittit; ac insuper mille librarum tributum annum, si pacem egerit, annuit se pensurum. Porro Romanis copiis a bello contra Attilam receptis, paulo post diem obit Theodosius, mensis Iunij vigesimo, indiétione tertia. Cæterum Beata Pulcheria nondum vlli

A
 ἡ γὰρ τοῦ ἐκείνου ἀπατεῖται ὑπὸ τῆς Χρυσάφου
 πονηρίας, ἡλυπεῖται δὲ τὸ εἰς Φλαβιδίου γα-
 νημῆος ἀσθεῖας, ἡ δὲ εἰς τοὺς λοιποὺς ὑποσχόμε-
 ἀδικίας. ἡ ἀφροακτικὸς σφοδρὰ, ὡς ποῖται μὲν
 Χρυσάφου ὅτι ἔλπειν εἰς τὴν ἡσυχίαν. τῇ δὲ Εὐδοκίᾳ
 ἐπιφέρειται σφοδρὰς πόνων τῶν κακῶν αἰτίων
 αὐτῶν ἀποκρίναι, ὡς ἡ Πυλαγεία τῆ βασιλείων
 ἀποδιδῶσθαι αὐτῇ ἡ μὲν δὲ καὶ τῇ τῆ Παυλῖνος οὐκ
 διζῶν αὐτῇ. ἡ δὲ ἀπογοῦσα πᾶσι καὶ ἐκείνῃ ἐπὶ τῇ
 Ιεροσολύμοις ἀπολυθῶν αὐτῶν. καὶ λαβόντα
 μὲν ἐαυτῆς Σελῆρον τὸν ἀρεστὸν τε, ἡ Ιωάννην
 B
 τὸν ἀφροακτικὸν, ἡ ληθὼν εἰς Ιεροσολύμοις. καὶ μετὰ τὸν
 βασιλῆα, ὅπως ποῖται τῇ πόλει αὐτῇ ἐνύχαιον, ἡ
 εἰς Ιεροσολύμοις μετ' αὐτῆς εἰσι, ἡ πολλὰ αὐτοῖς
 διακρίναι, ἀπερὶ τῆς ἀπικεφαλίας αὐτοῖς. τότε ὁ
 βασιλῆα μακαρίου Πυλαγείας πολλὰ πᾶσι
 κακῶν, ἡ γὰρ εἰς τὰ βασιλῆα ἡπὶς ἐνύχαιον ἀπο-
 κρίναι εἰς Εφεσον, ἡ γὰρ ὁ λαίψαιον τῆ ἀγίου
 Φλαβιδίου καὶ μὲν δροφείας δὲ τῆ μέσης ἐκχυ-
 μίσις, ἡ τῆ ἐν τοῖς ἀγίοις ἀποκρίναι. τότε τῇ
 τῆ Χρυσάφου ἐκκρίναι τῇ Θεοτόκῃ αἰνῶν
 ρεῖται, πᾶσι γὰρ ἡ ἡδονῶν ἀρεστῶν δόξαι τῇ δὲ
 λαοῖς, ὡς ἀρεστῶν, εἰς Σικελίαν ἐκδεχόμενῃ τῇ
 τῇ ἀρεστῶν Γίγνητον ἀφίξειν, ἡ τῇ βασι-
 λέως κελύειν, εἰ δὲ μετὰ τὸν Αἰλῆαν Ομοφείου
 C
 παῖς, Σκυθῆς, ἡ γὰρ ἀρεστῶν καὶ ἐνύχαιον
 ἀποκρίναι Βασιλῆαν τῇ ἀρεστῶν ἀδελφόν, καὶ
 μέσης δὲ τῇ Σκυθῶν βασιλῆαν, οὐκ ἡ Οὐ-
 νοῖς καλῶν, καὶ τῇ τῇ Θράκῃ, δι' ὃν καὶ με-
 λισα Θεοδόσιος ἀπὸ δὲ τῇ Γίγνητον, καὶ ἐπὶ τῇ
 τῇ ἐκ Σικελίας, ἀποκρίναι τῇ Αἰλῆαν αὐτῇ
 ὑπὸ αὐτῶν διωκόμεν, ἡ Αρεστῶν, ἡ Αργαλι-
 σκῶν ἐπὶ τῇ Αἰλῆαν Ρατάρφας ἡδονῶν, ἡ Ναστῶν,
 ἡ Φιλιππουπόλιν, ἡ Αρεστῶν, ἡ Κωσταν-
 τίας, καὶ ἐπὶ τῇ πολίσις πολίσις καὶ ἀρεστῶν
 καὶ αὐτῇ ἀρχιερέσις πολλοῖς ὑπὸ τοῖς συμ-
 φερῶνται λαοῖς, τῇ συγκατακρίναι ἐλαττωμένῃ
 σφοδρὰ τῇ μέσης ἀρεστῶν Αἰλῆαν, ἡ μέ-
 σα λαοῖς ἐκκρίναι, τῇ τῇ Γόντῃ, ἡ τῇ ἀρε-
 D
 Καλλιπόλιν, καὶ Σέρον κακῶν, πᾶσι πόλιν καὶ
 φρεῖα δουλοῦντος, πᾶσι Αδριανουπόλεως,
 καὶ Ηρακλείας, τῇ τῇ Περύου κακῶν, ὡς καὶ
 εἰς τῇ Αθῶν αὐτῇ φρεῖα ἐλθῶν. ἀνακρί-
 ναι αὐτῇ Θεοδόσιος ἀρεστῶν ἀρεστῶν Αἰλῆαν
 καὶ ἐκείνῃ καλῶν μὲν αὐτῇ λίγας ὑπὸ τῇ ἀνα-
 κρίναι ἀρεστῶν καλῶν δὲ λίγας ἐνύχαιον φρε-
 ρον αὐτῇ ἡρεσμένῃ ἀρεστῶν ἀρεστῶν τελεῖν. ὅ-
 τε αὐτῇ ἐπὶ τῇ τῇ Ρωμῶν διωκόμεν
 ἐκ τῇ πολέμου τῇ ἀρεστῶν Αἰλῆαν μὲν βραχὺ τε-
 λῶν Θεοδόσιος μὲν Ιωάννην εἰς τῇ ἡδονῶν
 τῇ τῇ. ἡ δὲ μακαρίου Γουλαγείας μὲν πᾶσι
 τῇ

ἡ βασιλεία τελευτῆς γυναικὸς μετὰ τὴν ἀφ' ἧς βασιλεύοντος, ἀφ' ἧς ἐν συμφερούσῃ καὶ σεμνότητι ἀφαιρέοντα, γέροντα ὄντα, καὶ ἐκφυλάττοντα, λέγει πρὸς αὐτὸν. ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δὲ σὲ ἐξελέξαμην ἐκ πάντων τῶν συγχρόνων, ὡς ἐσάρχῃ μοι λόγον, ὅτι φυλάττης καὶ πατρὸς μου, ὡς καὶ Θεὸς ἀνέστημι, καὶ ἀναγορεύω σε βασιλέα. τῷ δὲ συνθηκῶν τῶν ποιεῖν, μετὰ τὴν Πάτριάρχην καὶ τὴν συγχρόνων, καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν βασιλέα Ρωμαίων.

Κ. (Κωνσταντίνος)	Ρωμ. βασιλ. Μαρ-κίανος	Περσ. βασιλ. Ιουλιανός	Ρωμ. βασιλ. Λαύριος	Κυρ. βασιλ. Δαυίδ	Περσ. βασιλ. Ιουλιανός	Αλλ. βασιλ. Δαυίδ	Αντ. βασιλ. Μαξιμianus
5.	1.	1.	1.	1.	1.	1.	1.
α'	α'	α'	α'	α'	α'	α'	α'

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκίανος ὁ βυσιανὸς γένει ἡρώδης ἀνδραγαθὸς ἀδελφεὸς, τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ πάντας ἀνεκκέλευσε. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία τὸν παμμύστην Χρυσάφιον τὸν εὐνοδοχὸν ἐκδίδωκεν Ἰορδάνῃ τῇ παιδί Ἰωάννου, τῷ ἐν Ρώμῃ τυραννιστῇ, καὶ παροχρησθέντι πρὸς Ἀρδαβούριον, καὶ Ἀσπαρ, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐλθόντος, καὶ ἡμῶν ἀξιοφάνους, ἀναρρήντος δὲ δόλῳ ὑπὸ Χρυσάφιου ὀνταδὸν Ἰορδάνης ἀνέλει. ἀξίον δὲ εἶναι, καὶ τὴν ἐξ ἐξουσίας τῷ Θεοῦ εἰς Μαρκίανον τὸν βασιλέα ἐκλογὴν σημαίνει. ἐν τοῖς πρῶτοις χρόνοις, ἐν οἷς ὁ Περσικὸς πόλεμος ἐκινήθη, στρατιώτης ὢν λιπὸς ὁ Μαρκίανος μὲν τῷ ἰδίου νομίσματι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Περσῶν ἀπῆλθε, καὶ ἡρόδοτος ἐν Λυκίᾳ, πόλιν ἀφ' ἧς ἀφίκεται, καὶ κατελήφθη ἐν πόλιν Σιδεμᾶ, καὶ εἰς χρόνον τελευτήσας, παροχρησάται δύο ἀδελφοῖς Ἰουλίῳ καὶ Τατιανῷ καλουμένοις· οἱ πῖνες εἰς τὸν ἰδίον οἶκον λαβόντες αὐτὸν, ἀφαιρέσαντες. εἰς πόλιν δὲ ἐλθόντες, ἔλαβον αὐτὸν μετὰ ἑαυτῶν. κοπιᾶσθαι δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ἐκκοιμήθησαν. παροχρησθέντες δὲ ὁ Τατιανὸς θεωρεῖ τὸν Μαρκίανον εἰς τὸν ἥλιον κοιμώμενον, καὶ αὐτὸν παμμεγέστατον ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντα, καὶ τῷ ἑαυτοῦ στήθεσιν ἀφαιρέσαντα, καὶ σκιδρὸν ἐπ' αὐτῷ ἀφαιρούμενον. καὶ τῶν διασπιδόντων, ἐγείρει τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν, καὶ τὸν ἴοντα ὑποδείκνυσιν· καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζοντες τὴν τῷ πεπεισμένῳ εὐνοικίᾳ δουλείαν, ἐξυπνίζουσι τὸν Μαρκίανον καὶ λέγουσιν. ἐν βασιλεύσει, ἡ ἡμῶν γένεσις. ὁ δὲ εἶπεν. τίς γὰρ εἰμὶ, ἵνα εἰς ἐμὲ τῶν ἡρώδων; οἱ δὲ ἐκ δούλου τὸν λόγον εἶπον. λέγει ὁ Μαρ-

Theophanis Chron.

Imperatoris morte manifestata, Marcianum virum prudentia & honestate morum celebrem, ætate iam prouectum, & ad negotia gerenda idoneum, ad se accersitum alloquitur: Quandoquidem decessit Imperator, ego te ex omni Senatu, seu virtute præstantissimum elegi. Da fidem: virginitem meam, quam Deo consecraui, te seruaturum inuiolatam: & Imperatorem renuntiabo. Illo se ita facturum pollicito, Patriarcham & Senatum Pulcheria conuocat, & Marcianum Romanorum Imperatorem declarandum curat.

Αντιμον. 1941.	Διων. Ιστορ. 441.	Rom. Imp. Marcianus annis 6.	Pers. Iosephus annis 17.	Rom. Episc. Leo annis 11.	Const. Episc. Anastolius annis 9.	Hierosol. Episc. Iouenalis annis 18.	Alex. Episc. Dioscorus annis 5.	Ant. Episc. Maximus annis 4.
1	16	9	2	13	4	2		

Hoc anno pientissimus Marcianus diuino suffragio Imperator renunciatus cunctos exules ad propria reuocauit. Beata porro Pulcheria Chrysaphium Eunuchum cunctis exosum Iordani Ioannis (qui Romæ quondam tyrannide arrepta ad Ardarburium & Asparem post deditionem se recipiens cum eis Byzantium profectus, atque ad honores & dignitates promotus, tandem a Chrysaphio mortem illatam sustinuerat) filio tradidit: quem Iordanes pari mortis pœna multauit. Cæterum operæ pretium fuerit, quomodo Marcianus ad Imperium a Deo fuerit destinatus, scripto significare. Superioribus annis quibus Persicum bellum susceptum, Marcianus milesgregarius cum existeret, e Græcia versus Persiam cum proprio numero proficiscebatur. In Lyciam cum venisset, morbo correptus, in vrbe Sidema a suis relinquitur: in ea diurnius moratus duobus quibusdam fratribus, quorum nomina Iulius & Tatianus, amicitie fœdere connectitur. Isti Marcianum in propriis ædibus acceptum curant, & quietem iubent ducere: vxnatumque aliquando egressi, comitem cum adiungunt: ac circa meridiem fatigati sopore fruuntur. Prior cæteris a somno excitatus Tatianus Marcianum ad solem adhuc dormientem conspiciens, ingentem aquilam aduolantem, & in eum expansis alis vmbram facientem animaduertit. Portentum miratus, fratrem excitat, miraculum indicat. Ac vterque tandem volucris beneuolum officium diu miratus Marciano somnum excutit: & his cum compellat. Si nonnunquam Imperium assequaris, quid nobis gratiarum rependes? Respondet ille: Quisnam sum ego, cui tale quid contingat? Illi repetitis verbis denuo interrogant: quibus Mar-

M

cianus. Si succedat a Deo Imperium, inquit, Patres vos renunciabo. Tunc ducentis nummis donato dicunt. Proficiscere CP. & nostri memoriam habe, vbi te Deus in meliorem fortunam eueixerit. Digressus ab eis Ardaburio & Aspari Arianæ opinionis hominibus adiungitur, & quindecim annos cum eis moratus, ac Domesticus factus, cum Aspare tandem expeditionis in Africam aduersus Gizerichum comes, in conflictu capitur. Gizerichus captiuos atrio conclusos ex superiore cœnaculo contemplatur circa meridiem procumbens in fenestram, Marcianum somno detentum conspicitur, & aduolantem aquilam extentis pennis cum obumbrantem. Re visa Gizerichus, eam diuinæ prouidentię consilio gerimente perpendit: ac vbi accersitum ad se Marcianum Asparis Domesticum esse nouit, ad Imperij culmen virum aliquando euehendum præuidit. Itaque Dei consilium a nullo præpediri arbitratus, mortem inferre noluit: at iusiurando exacto, vt si eum imperare Deo videretur, numquam Vandalos bello lacefferet, polliceri compulit. Ita Marcianus dimissus incolumis CP. regreditur. Mox vero breui prætercurrente tempore, ac Theodosio fatis functo, Imperator, vt præmisimus, est salutatus, & in subditos omnes humanissimum se præbuit. Cæterum Attila Impp. & Romæ Principem Valentinianum maxime bello vexare studuit, quod Honoriam propriam sororem ei coniugem locare recusasset. Ad Aureliano- rum itaque ciuitatem progressus, confertis cum Aetio Romano Duce manibus, pluribus suarum copiarum ad Ligerim fluuium amissis, superatur, & cum dedecore proprios repetit fines. Marcianus beneficij sibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum & Iulium ad se accitos Patres renunciat: & Tatianum quidem Urbis, Iulium vero Libyca decorat Præfectura. Beata porro Pulcheria plures ac alias Christo construxit Ecclesias: maxime vero quæ celebrandæ Dominæ nostræ Deiparæ dicata conspicitur in Blachernis sub pietissimi Imperatoris Marciani exordia. Cæterum Beatus Leo Romanus Papa, quæ Dioscori & Eutychis temerariis ausibus aduersus sanctum Flavianum Ephesi fuerant attentata in generali Concilio recudi ac discuti litteris expetiit: Imperator vero vniuersos Episcopos congregari mandauit.

κιδμός. εἰς τὸν ὅσον Θεοῦ ἡγήται, πατέρας ὑμᾶς ἀνακηρύξω. ὅτε διδάσιν αὐτῇ ἀγαθότατα νομίματα, λέγοντες. πορεύου εἰς ΚΠ. καὶ μνησθῇ ἡμῶν, ὅτε ὁ Θεὸς σε ἡγάγη. ὁ δὲ ἀπειθῶν, πρὸς σκληρὰν Ἀρδαβουρίαν, καὶ Ἀσπαρὶ Ἀρδαβουρίαν ὄπισθεν, καὶ ποιήσας πρὸς αὐτοὺς 16. χρόνοις, καὶ Δομestικὸς αὐτῶν γενετός, κατέλθων μὲν τῇ Ἀσπαρὸς εἰς Ἀφρικὴν πρὸς ταῖς ἀσπασαίς εἰς Γιζερίχον, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκράτησεν. Γιζερίχου δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῇ τοῖς ἀρχιμελωπαστῶν ἀποκλείσθαι, καὶ ἐκ τῆς ὑποφύων κατεῖχε αὐτοὺς. καὶ πρὸς μισσηβείαν πρὸς αὐτῶν ὅσον τὸν Μαρκιανὸν κατέλθοντα, ἐπειθὲν ἐλθόντα, ἐπὶ τῇ ἀφῆρνας ἐκτίοντα, ἐσκιάζοντα αὐτὸν ἐν τῇ ἰδῶν ὁ Γιζερίχος θεὸς (εἰς) οἰκιστομίδην ἐλογήσαντο αὐτῶν. καὶ μετὰ πεμψάμενος τὸν ἀσπάρην, ἐγὼ τοὺς (εἰς) αὐτὸν Δομestικὸν τῇ Ἀσπαρὸς, ἐγὼ ὅτι εἰς βασιλεῖα ἀνάγασθαι μέλλει. καὶ ἀποκτεῖναι αὐτὸν ἐκ τῆς ἡλίκης, λογισάμενος ὅτι τῇ Θεοῦ βουλήν ὁ θεὸς δύναται καλύψαι. ὅρκον δὲ αὐτὸν ἀπήτησεν, ὅτι εἰ πρὸς Θεοῦ φίλον βασιλεύειν αὐτὸν, οὐ πολεμήσῃ ποτὲ Οὐαυδῆλους. καὶ οὕτως ἀβλαβῆς ἀπλευθῆς ὁ Μαρκιανὸς, ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον. χρόνου δὲ ὀλίγου διελθόντες, ἐπὶ Θεοδοσίου τελευτήσας βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς πρὸς φημὶν. ἐγένετο δὲ χρόνος πρὸς πᾶν τοῖς ὑποκρίσιν. ὁ δὲ Ἀθίλας ἐπὶ τῇ βασιλεύσει, καὶ Ρώμης Οὐαυδῆλους, διότι ἐκ ἐδωκεν αὐτῷ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Οὐαυδῆας, καὶ ἐλθὼν μέγας πόλεως Ἀντιόχειας, ἐσπληναίετο Ἀσπάρην ὅσον τῷ Ρωμῶν, καὶ τῇ τῆς, πλείους ἀποβαλὼν τὸν δυνάμειος πρὸς Ἀντιόχειαν ποταμὸν, ὑπέστρεψεν κατὰ χυμὸν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς τὸν ἐν Λυκίᾳ γεννημένους αὐτῷ ὑπομνηστὴς διεργασίας Ταπασὸν καὶ Ἰβλίων μετὰ πεμψάμενος πατέρας αὐτοὺς ἀνέκηρυξεν. καὶ τὸν μὲν Ταπασὸν Ὑπαρχὸν ἐποίησε πόλεως. ὁ δὲ Ἰβλίων τὸν Ἀντιόχειαν ἐστράτευσε. ὁ δὲ μακαρία Γουλχερία πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας ἐκ Χριστοῦ ἀνέλαβεν ἐκκλησίας, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν ἐν Βλαχέρνας τὸν πρὸς τῇ διαποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ διόδοις Μαρκιανῶν. Λέων δὲ ὁ μακαρίος Πάπας Ρώμης ἐγχαίρει Μαρκιανῶν αὐτῶν τὰ πολυμήντα πρὸς Διοσκὸρον καὶ Εὐτυχοῦς ἐν Εφέσῳ εἰς τὸν ἄγιον Φλαβιανὸν ζητησάμεν ἐπὶ οἰκουμένης σωώδους, καὶ ἐκ ἐλθόντων ὁ βασιλεὺς σωμαζήσας πᾶν τοῖς ἐπισκόποις.

2 | 17 | 10 | 3 | 14 | 5 | 3 |

3 | 15 | 1 | 7 | 14 | 1 | 7 |

Hoc anno sancta & quarta Synodus Chalcedone celebrata est, mense Octobri indictione quinta, Marciano iam vnum

Τούτω ὅτε ἐπὶ τῇ Χερσηδὸν ἀγία δ'. γήγονεν συνόδος μετὰ Ὀκτωβ. 15. δ. 1. μὲν ὁ συνάγειν

καὶ μὲν οὖν δύο τῆς αἰαζερβώσεως Μαρκιανὸν ἄνθρωπον δὲ ὑπερσώπων συνελεγχόντων ἐν τῇ μὲν πρῶτῃ τῆς ἀγίας Εὐφροσύνης, καὶ τῆς συνκλητικῆς, καὶ γυναικὶς ταύτῃ τῆς αἰαζερβώσεως ἐν δικασίῳ, καὶ πάλιν Εὐτυχοῦς προσελθόντα, καὶ πάλιν Εὐφροσύνην Διοσκόρου ἐκπεριερίετο, εἰς καὶ εὐφροσύνην Διοσκόρου πάλιν ὑπέστη, ὅτι ἡ ἀγία Εὐφροσύνη καὶ Εὐτυχὴς καὶ μὴ διωκτοὶς ἐκφυγεῖν τὴν ἐν ταῖς προσελθούσαις ἐλέγχον, ἡπερείτω, καὶ ἡ ἀγία Εὐφροσύνη γυναικὶς. ὅτε μὴ ἔχον ἀπολογίαν, καὶ τὴν γυναικὴ, εἰς συνεδρῶσέν τε αὐτῶν ἐν τῇ λατρινῇ συνόδῳ, ἡλθόντων αὐτῶν ἡ βίαν ἡ ἀγία Εὐφροσύνη, ὡς ἐπὶ μὲν αὐτῶν. καὶ συνώμην τῇ συνόδῳ ἀντιθέμεντες, ἐδήξασάν τε ὡς εἰς ἐπὶ ἡγεῖται ἡ ἱεραρχία ὁ ἱεροσολύμων ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ὁ Διοσκόρος, καὶ μὴ ἔχον ἀπολογίαν, ὅτε ἐπὶ ἐπιληψίαν ἐμφανισάμενος τῇ συνόδῳ. τότε ἡ σύνοδος συνεστῆς ἐκ τῆς βασιλείας Μαρκιανου, ἅμα τῆς συνκλητικῆς, ἀπεφάνησαν καὶ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ ὑπότοις καθήκον. ἐν τῇ καὶ ταύτῃ τῇ βασιλείᾳ τὸν μὲν Διοσκόρου ἀπέσεισας εἰς Γαλιζάρην, ἡ δὲ συνόδος ἐπαρτίσας, εἰπὼν χρεὶν μετῴκει ἡμεῶν ὡς τῶν πόλεων ἡμεῶν διώσκοντες καὶ Θεοῦ, ὅτι αἰαζερβώσεως τῆς διωκτοῦς, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν συνεληλύθαμεν. καὶ Οὐλοφρόντος ὑπὸ ἡμεῶν καὶ τῶν πόλεων ἡμεῶν πατήρας ἀπέλυον ἔχασον εἰς τὰ ἴδια ἐν εἰρήνῃ. ἐξ ὧν τὸν δὲ Προτέριον αὐτῇ Διοσκόρου ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας Αλεξάνδρειας.

annum & duos menses imperante. Cum-
his igitur Episcopis & Senatu congrega-
tis in aede sanctæ Martyri Euphemie di-
cata, & quæ prima indictione, cum quæ
ab Eutyche gesta, & quæ a Dioscoro Ephe-
si fuerant innouata, discussis, de his in-
terrogatus Dioscorus ad rerum actuum
ignorantiam confugit: at cum argumen-
tis, quæ ab ipsis actis petebatur convince-
retur, perplexus hæsitabat, ac simul veri-
tas in apertum proferebatur. Tunc quid pro
defensione diceret nescius, erubuit. Qui
vero cum ipso in prædatoria Synodo con-
uenerant, vis sibi ab eo illatæ Dioscorum
arguebant: & venia sibi a Synodo petita,
in gratiam sunt recepti: e quorum nume-
ro Iunianus Hierosolymorum Episcopus
exitit. Dioscorus animo fluctuans, & quid
responderet incertus, Synodo se præsen-
tem exhibere non ulterius est ausus. Tum
vero Synodus ipso Imperatore Marciano,
& Senatu præsentem aduersam Dioscoro
& Eutyche sententiam pronunciauit, &
eos depositione puniuit. Pronunciata sen-
tentia Synodus soluta est. Imperator Gan-
gras relegato Dioscoro, in Synodi laudes
erumpens, dixit. Deo nostrum omnium
Domino maximas debeo grates: quod
sublata omni dissensione, in vnam tan-
dem & eandem sententiam omnes ieiunus.
Sanctos demum sexcentos & triginta Pa-
tres postquam benigne & humane sus-
cepisset, singulos cum pace ad proprias
sedes dimisit. In Dioscori vero locum
Proterius Alexandriæ Episcopus est ordi-
natus.

Καὶ τὸν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Καὶ τὸν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Καὶ τὸν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

Καὶ τὸν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Καὶ τὸν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Καὶ τὸν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	Πα- τρι- αρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

Τοῦτο τὸ ἔτος Γεννηθρία ἡ μακαρία καὶ ἐν-
δοξαστα καὶ ἐν Χριστῷ πολλὰ ποιήσασα κα-
ταργήματα, καὶ πόλεως τὰ αὐτῆς Πρωτὶ καὶ κα-
ταργήματα, ὅσοι Μαρκιανὸς πλείστα οὕτως κατε-
θύμους διδωκεῖ. Ἐκτίσας δὲ ἡ αὐτὴ πολλὰ ἐν-
δοξαστα καὶ ἐν Χριστῷ, καὶ ἐνδοξαστα, καὶ
ἐνδοξαστα, ἐν οἷς καὶ τὸν κατὰ τὸν ἄγιον μὲν τὸν
Λαοφρόνιον. τῷ δὲ Διοσκόρου ἐξομολογούμενος καὶ τῷ
Προτέρῳ προσελθόντες, οἱ σύμφρονες Διο-
σκόρου καὶ Εὐτυχοῦς ὅσον μετῴκει ἐπὶ πόλεως, ἀπι-
λόντες καὶ τὴν πόλιν ἀποπικνύν. Μαρκια-
νὸς δὲ μετῴκει, ἐκελύοντες ἐκ τῆς Αλεξάνδρειας,
ἀλλ' εἰς τὸν Πρωτὸν τὸν οἶτον τῆς Αἰγύπτου κα-
ταργήματα ἐκτίσας τὸν Νείλον, καὶ οὕτως εἰς τὴν

Hoc anno multis rebus præclare gestis,
cunctisque suis bonis pauperibus relictis,
beata & pia Pulcheria obdormiuit in Chri-
sto: bona eius licet immensa Marcianus
libentissime consignauit. Ipsa porro quam-
plurimas sacras aedes siue oratoria, multa
item publica pauperum loca, peregrino-
rumque domicilia, & eisdem mortuis cæ-
meteria, in quibus sancti Martyris Lau-
rentij templum numeratur, ædificauit.
Dioscoro vero in exilium pulso, & in eius
vicem Proterio suscepto, qui cum Dio-
scoro & Eutyche sentiebant, magnum
concitauerunt tumultum, frumentarium
etiam comitatum se interclusuros mina-
ti. Eo cognito, non Alexandriam, sed
Pelusium per Nilum Ægyptum frumen-
tum deuchi, ac inde C.P. reginam Vr-

bium deportari Marcianus mandauit. Hinc ipsi Alexandrini fame vexati, Proterium, qui pro ipsis Imperatorem deprecaretur, interposuerunt: sicque tumultuari destiterunt.

Hoc etiam anno Diocletianum balneum Alexandria reparatum: & Attila Aquileiam urbem incendio deuastauit.

Hoc eodem anno Theodosius Monachus vir exitiosus, peracto Chalcedone Concilio, cursu concito Hierosolymam delatus, & de Eudocia Augustæ versus Dioscorum a Concilio depositum affectu certior factus, aduersus illud, quasi rectam peruertisset fidem, vociferari & declamare cœpit: & Augusta in propriam sententiam rapta, circumuentis etiam Monachis, familiaribus sibi cædibus vsus, barbarico more in Pontificium thronum, etiam ipsis Augustæ domesticis inuasionis huiusmodi ministris, intruditur, & per vrbes, Episcopis adhuc in Concilio confidentibus, Episcopos destinat: Seuerianum autem Scythopoleos Episcopum cum ipsius prauis erroribus assentiri noller, ciuitate expulsum interfecit, persecutionemque in eos qui eius communionem auersarentur, excitat, & quosdam quidem examinatore tormentis, aliorum ædes igne depopulatur, adeo vt ciuitatis a Barbaris deuastatæ faciem in ipsa ciuitate exhiberet. Tandemque Athanasium sanctæ Resurrectionis Diaconum summam eius in Deum impietatem probris & reprehensionibus insectantem necauit crudeliter, sanctique corpus per urbem publice in ludibrium raptum canibus obiecit. Dominus vero Antiochiæ, & Iuuenalius Hierosolymorum Episcopi in cremum secessu salutis consuluerunt. Cum vero illa pestis viginti menses continuos Hierosolymitanam occupasset sedem, Marcianus, re comperta, ipsum comprehendi iussit: at ille fuga Sinæum in montem se recepit. Ipso vero vna cum sacrilege ordinatis eliminato, Iuuenalius in sedem sibi propriam est restitutus.

							Ant. Episc. Basilius annis L.
	4	2	12	5	16	2	1

Hoc anno Valentinianus Imperator Aetij Patricij potestatem nimiam Romæ suspectam habens, Heraclio quodam Eunuchio adiutore adscito, ipsum dolis interfecit. Aduersus autem Marcianum pactum a Theodosio tributum reddi non ferentem Attila bellum parabat. Interea puellæ, cu-

βασιλίδα πηλίζεσθαι. ὁ δὲ Ἀλεξάνδρις λιμνῶ-
ξαντες Προτέριον ἤτησεν διηλευσάμενος αὐτὸν
ἢ βασιλέως, καὶ οὕτως ἡ ἀπαξίας ἐπαύσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέκτισεν ὁ Διοκλητιανὸς
βαλανεῖον ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ· καὶ Ἀττίλας ἔκαυ-
σε τὴν Ἀκυλίαν πόλιν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Θεοδοσίος μοναχὸς ἀνὴρ
λυμῶν κατελθὼν δρομέως μὲν τὴν ἐν Χαλ-
κηδὼνι συνόδον εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔκθετον Εὐδο-
κίαν τὴν Αὐγούστου κατασκευάσαι Διοσκόρου τῷ
καθαιρεθέντι ὑπὸ τῆς συνόδου, ἤρξαντο καλε-
σοῦν τῆς συνόδου, ὡς τὴν ὁρίαν αἰσφραγίσας
πίστιν, καὶ συναρπάξαι τὴν Αὐγούστου, καὶ τοὺς
μοναχοὺς, καὶ τῆς ἰδίας μιαιφονίας χρησάμε-
νος, βαρβαρικῶς ἔτιον τὸν ἀρχιερεπίσκοπον Δεθ-
ρόν ἀρπάξαι, καὶ τοὺς τῆς Αὐγούστου ἀδελφούς
ὑπουργοὺς ἔχειν, χρεστικῶς ἐπισκόπους καὶ πό-
λιν, ἥντι ἐπισκόπου ἐπὶ ὄντων ἐν τῇ συνόδῳ.
Σβηθειμὸν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως μὴ
ὑπακούοντα τῇ αὐτῇ κακοδοσίᾳ τῆς πόλεως
ἐξαγαγὼν κατέσφάπη, καὶ ἐγείρει διουγμὸν
καὶ ἥντι μὴ κοινοποιῶνται αὐτῷ, καὶ πολλοὺς
μὲν ἐκασθρίσει, καὶ ἑτέρων δὲ τοὺς οἴκους πυ-
ρὴν πῦρ δάκεν, ὡς νομιμαζόμενος ὑπὸ βαρ-
βαρῶν τὴν πόλιν ἐαλωκέαι. ἀπίστωσεν δὲ
καὶ Ἀθανάσιον ἀρχιερεπίσκοπον τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως
ἐκκλησίας, καὶ ἐξελέγεσθαι τὴν αὐτῇ ἀγίαν,
καὶ ὁ τῆς ἀγίου σῶμα καὶ τὴν πόλιν πομπεύ-
σας τοὺς κυρεπὶ πῦρ δάκεν. Δόμος δὲ ὁ ἀρχιε-
πίσκοπος Ἀντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἐφυγῆναι
καὶ Ἰουβετάλιος Ἱεροσολύμων. τῷ δὲ λυμῶ-
νος Θεοδοσίῳ ἐπὶ εἰκοσὶ μείων τὸν Δεθρόν Ἱε-
ροσολύμων κρατήσας, τοῖς ὁ βασιλεὺς
Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ
δὲ φυγὰς ὄντων ἐπὶ ὁ Σιναιὸν ὄρεος. τούτου δὲ
ἐκ ποδῶν γεγενῆστος, καὶ ἥντι ὑπὸ αὐτῷ χρε-
στικῶν, πάλιν Ἰουβετάλιος τὸν Δεθρόν αὐτῷ
ἀπέστρεψε.

							Ant. Episc. Basilius annis L.
	4	2	12	5	16	2	1

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντιανὸς βασιλεὺς ἐν
Ρώμῃ ὑποφωτιστὸς ἡ Αἰτίῃ ἡ Γαβριέλιος διώκων,
δοξοφονῆσαι Ἡρακλεῖον υἱὸς ἡ Ὀνούριον συμ-
μαρτυροῦντος αὐτῷ, ὁ δὲ Ἀττίλας διηγερέσει πολε-
μῆσιν Μαρκιανὸν μὴ ἀνταρῶν τῷ φόνῳ αὐτῷ
καὶ ἡ γὰρ ἡ ὑπὸ Θεοδοσίῳ ἡρξάντα μετὰ τὸν

κέρως πρὸς δι' ὧν ποιεῖ ἐραδίαις, καὶ τὸ πρὸς αὐτῶν
 γάμον ὑπετελεῖν, οἰνωθεὶς δὲ σφόδρα, καὶ ὑπὸ
 βαρυπνέως, αἵματος ἀβρότον διὰ ῥιναί τε καὶ τῆς
 στόματος ἐνερθεύσας, τελευτᾷ τὸν βίον. τὴν δὲ
 σπυρίων αὐτῆς διωρατῆρας οἱ παῖδες τοῦτον ἀφ-
 δεξάμενοι, καὶ πασιπλάτους πρὸς ἀλλήλους, δι-
 φθέρουσι. οἱ μὲν τοὶ γὰρ καὶ ἑώας Ρωμαῖοι Μαρ-
 κiano βασιλεύοντες πάσης ἀπέλαβον εἰρήνης,
 καὶ δικαιοσύνης, καὶ δι' ὧν ποιεῖ. Ἐν ὧν ὁφθαλμοὶ
 ἔτι χερσὶ τῆς βασιλείας χρηστὸν γαλή-
 νης πᾶσι ὅτι καὶ χυμῶν καὶ πρὸς ἅμα.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Τούτῳ τῷ ἔτι Οὐαλεντινιανὸς ὁ τῷ Ρώμης
 βασιλεύοντι μὲν ὁρῶν τῆς ἐκκλησίας δογμα-
 των αἰτεταμένους. πολλὴν δὲ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐν-
 τὴν αὐτῶν διέκρινεν διαίτη. δι' ὧν ποιεῖται γὰρ γυ-
 ναίκεν Εὐδοξίαν τῇ θυγατρὶ Θεοδοσίου τῷ βασιλέως
 συνωκεῖν ἀλλοτρίαις δαμνωδῶς ἐκείνην.
 ὡμίλει στυγρῶς καὶ τοῖς πᾶσι τοῖς πρὸς αὐτὴν
 διὰ καὶ αἰσχύνης πρὸς αὐτὴν θανάτου. Μαξιμὸν γὰρ
 ἐπὶ Θεοδοσίου τῷ μεγάλῳ τυραννιστῆς ἔχων
 καὶ ὁμῶνιμος ἐν τοῖς καὶ τῷ Ρώμης Πατριάρχῳ τε-
 λῶν, ἐν δὲ τῷ πατρὶος θυμῷ, τῷ Οὐαλεντι-
 νιανῷ ἀπέσπασεν, καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βίαν συνεθήκεν,
 καὶ τῷ βασιλείᾳ ἐκέρχισεν δι' ὧν γὰρ τὸς ἀμύ-
 νῃ, δι' αὐτῶν καὶ παιδίδεσται. ἐπὶ τοῖς τοῖς Εὐδοξίᾳ
 ἀρρομένη, ἔμμενίδην βοήθειαν ἐκ τῷ Βυζαντίῳ
 ἐστὶν αὐτῇ λογισαμένη, Θεοδοσίῳ τῷ πατρὶος αὐτῆς
 τελευτῆς, καὶ Πυλαγέας, μετὰ αὐτῇ Γί-
 ζειρον εἰς Ρώμην, πρὸς αὐτὴν λατρεύοντα
 ἐκ τῷ Μαξιμῷ τυραννιστῆς. Γίζειρον δὲ πάλιν
 μεγάλῳ ἐκπληθύνοντες εἰς Ρώμην, Μαξιμὸς
 φρονήτως φονγὴν ἐχρήσατο. οἱ δὲ συνόντες αὐτῇ ἀφ-
 λον αὐτὸν βασιλευσόμενα ἔπον ἐν. ὁ δὲ Γίζειρος
 μηδὲν αὐτῇ ἀντιπρὸς, εἰσπλῆν εἰς Ρώμην τῇ
 γ'. ἡμέρᾳ τῇ σφαγῆς Μαξιμου, καὶ λαβὼν πᾶσι
 χερσὶ, ἔκ τῇ πόλει καὶ ἄλλα εἰς τὰ πλοῖα
 ἐμβαλὼν, ἐν οἷς ἡ καὶ κειμήλια ἐλόχευσε καὶ δι-
 λυθὰ ἐκκλησιαστικά, καὶ σκῆν Εὐραϊκά, ἀπὸ Οὐε-
 σπασίουδ' Τίτος μὲν τῷ ἄλλωσι Ιεροσολύμοις εἰς
 Ρώμην ἡ γὰρ ἡσυχία τοῖς λαβὼν καὶ Εὐδοξίᾳ τῇ
 βασιλείᾳ, καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, εἰς Αφρικήν
 ἀπέπληθυσεν καὶ τῇ μὲν Εὐδοξίᾳ Οὐαλεντινῶν πρῶ-
 τῶν καὶ αὐτῇ συνωκεῖν, καὶ τῇ Πλακιδίᾳ αὐ-
 δρὰ ἔχον μαζὼν Οὐαλεντινῶν τὸν πατρίκιον μὲν τῆς
 μητρὸς ἐφύλαξεν Εὐδοξίας. μαζὼν δὲ Μαξιμου
 γάμον Μαγῶνος ἐβασίλευσεν ἔτι δύο, καὶ μὲν
 αὐτὸν Αἰθῆρας τῷ Ρώμης βασιλείᾳ ἐκέρχισεν
 ἐν αὐτοῖς δύο καὶ μὲν τῷ Σαβίρῳ ἔτι γ'. καὶ μὲν

B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Hoc anno Valentinianus Romæ impe-
 rans recta quidem Ecclesiæ dogmata su-
 stinebat, innumeris licet flagitiis quoti-
 dianum vitæ vsum respergeret. Formosif-
 simæ siquidem vxori Eudoxiæ Theodo-
 siji Imperatoris filix coniunctus, alienis
 mulieribus per artes dæmoniicas abute-
 batur. Etiam curiosa sectantibus assidue
 conuersabatur: quare fœdissimo mortis
 genere plectitur. Eius quippe Maximi, qui
 sub magno Theodosio tyrannidem fuerat
 aucupatus, nepos, & eiusdem nominis
 consors inter Patricios Romæ adscitus,
 in Palatium irruens, Valentinianum tru-
 cidauit, Eudoxiam vi oppressit, & Impe-
 rium obtinuit. Etenim per quæ peccat
 aliquis, per eadem castigatur. His afflicta
 Eudoxia, cum Theodosio patre & Pul-
 cheria iam extinctis, nullum sibi Constan-
 tinopoli affuturum auxilium expectaret,
 Gizerichum, ex Maximi tyrannide eximi
 se deprecata, Romam aduocat. Eo cum
 ingenti classe Romam adnauigante, de-
 territus Maximus fugæ se committit: &
 a suis, cum vix annum imperasset, inte-
 rimitur. Gizerichus nullo resistente, ter-
 tio a cæde Maximi die Romam ingreditur,
 directisque omnibus Urbis diuitiis,
 & cunctis eius ornamentis spectatu dignio-
 ribus in naues impositis, in quibus etiam
 fuit copiosa Ecclesiæ suppellex ex auro
 solido & gemmis conflata, & Hebræica
 vasa a Vespasiani filio Tito post Hieroso-
 lymorum excidium Romam allata, & in-
 super Eudoxia Imperatrice, eiusque filia-
 bus vna secum abductis, in Africam na-
 uibus remeat: ibi demum Eudociam Ho-
 noricho filio suo maiori coniugio copu-
 lat, Placidiam vero cum Olybrium Patri-
 cium virum habere comperisset, vna cum
 matre Eudoxia sub custodia tenuit. Ma-
 iorinus, audita Maximi morte, duos an-
 nos Imperio potitur: eo sublato, Auitus
 pari annorum numero occupauit: post
 hunc Seuerus annos tres. Post istos nul-

lus Romæ exitit Imperator : verum Recimer Dux exercitus magna instructus potentia, rerum summam administravit.

Hoc etiam anno Eudocia donis maximis in Ecclesias collatis Microsolumis decessit.

								Ant. Epi- cop. Mar- tyrius annis 14.
	6	4	14	7	18	4		I

Hoc anno Ravenna ciuitas igne consumpta est: & post dies paucos Ramitus Patricius ad Clafas est interfectus: dieque abhinc vndeviginti a Remico superatus est Auitus: factus autem Placentiæ ciuitatis Episcopus, in Gallias profectus occubuit.

		7	5	15	8	19	5	2
--	--	---	---	----	---	----	---	---

Hoc anno pridie Maias Kalendas Mar-
 cianus Imperator decessit, & in Imperio
 successit magnus Leo. Eadem tempestate
 Gratiani balneum Alexandriae reparatur,
 & Regia maior ad Stoechium. Marcianus
 porro valde pius religioso timore Deum
 colebat, & Processionibus ad Campum
 celebratis, pedes incedebat, & multis
 beneficiis sibi deuinciebat egentes: qua-
 re his conspectis, non amplius sella sub-
 latus, vt mos tunc ferebat, sed pedibus
 quoque iter agens Anatolius Patriarcha
 Processionum supplicationes obibat.

Hoc etiam anno Timotheus Ælurus præstigiis & fraudibus vsus, Monachorum cellas nocturnus ambulator circumibat, nominatim singulos vocans: cui cum responderet quispiam, referebat ille. Ego sum Angelus: & vt a Proterij communione, & ab iis quæ Chalcedone sunt acta, cuncti abstineant; & subinde Timotheum Ælurum Alexandriæ constituent Episcopum, enunciatum sum missus.

Hoc eodem anno Eudoxia Theodosij Imperatoris filia, Valentiniani vero tertij coniux, cum Placidia filiarum altera, Olybrij vxore, ex Africa remeavit: Eudocia siquidem Honoricho Gizerichi filio matrimonio iuncta non rediit.

Anni mundi 1950.	Rom. Im- perat. Leo annis 17.	Perfi- ram rex Pero- rex annis 14.	Rom. Em- Episc. Leo annis 21.	Con- stant. Episc. Ana- tolius annis 9.	Hie- rofol. Episc. Iusi- nolius annis 38.	Ale- xand. Episc. Pro- terius annis 6.	An- tioch. Episc. Mar- tyrius annis 13.
	I	6	16	9	20	6	3

Τούτοις οὐκ ἔστι βασιλεῖς, ἀλλὰ Ρεκίβερ ἰδοί-
κει τὰ ἔργα αὐτοῦ στρατηγῶν, ὃς μεγάλῳ πε-
ριχείματος διώσκει.

Τὰ δ' αὖτε ἐπελάττησεν Εὐδοκία ἐν ἱε-
ροσολύμοις πολλὰ καὶ ἀειψάσα²⁷ ὀκνησίαις.

							Arr. diffen.
							Nap- oleons line
							7-
	e'	d'	c'	b'	a'		a'

Τούτων περ' ἔπει ἐκείνη ἡ Ράββινα, καὶ μετ'
 ὀλίγας ἡμέρας ἐσφάγη ὁ Πατριάρχης Ραμμένος
 εἰς Κράσας. καὶ εὖ^Β ἡμέρας ἰθ'. ἐκινήθη Ἀβι-
 πος ὑπὸ Ρεμίκου, * ἐξήχονεν εἰς πόλιν Πρα-
 κεντίας εἰς Γαλλίους. * *Isoms*
mentis.

ζ'	ϵ'	α'	π'	θ'	ϵ'	β'
----------	-------------	-----------	--------	-----------	-------------	----------

Τούτων τῶν ἔτι Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐπε-
λύττειν παρὰ μᾶς κελευσάων Μαρίων καὶ ἐβασί-
λευσε Λέων ὁ μέγας. αὐτῷ δὲ ἔτι ἀνεκώθη ἐν
Αλεξάνδρῃ ὁ Γεωργίου βασιλεῖον, καὶ ἡ βα-
σιλικὴ μεγάλη εἰς ὁ σπηλεόν. πῶς δὲ ἐν ὁ βα-
σιλῆος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν Μαρκιανὸς, ὅστις ἐν
ἐν ταῖς τῶν Καίπου περὶ ἐξή, πολλὰ ταῖς δεο-
μαῖς ἐν ποιεῖν ὅταν τῶν ὁρᾶν ὁ Πατριάρχης
Ανατόλιος καὶ αὐτὸς ἐν ἐπὶ φορεῖα φερύμενος,
καὶ ὁ ἔπος, ἐλυτρώθη, ἀλλὰ περὶ.

Τούτω παρ' ἑπεί Τιμύσχος ὁ Αἰθιοφὸς μα-
γαστεία χρησάμενος, νυκτὸς ἐν τοῖς καλίοις τῆς
μοναχῆς ἀπειρήχθη, δι' οὐνόματος καλὴν ἔκα-
νον. τῷ δὲ δόπορινα μὲν οὐκ ἔλαβη. ἐγὼ ἄγγελος
εἰμὶ, καὶ ἀπεσταλὴν εἶπὺν πᾶσιν δόποσθαι μὲν
τῆς κοινωρίας Προστέλειον καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι,
Τιμύσχοι δὲ τὸν Αἰθιοφὸν ἐπίστατον παρὰ
ἐλπίσασθαι Αλεξάνδρειας.

Τὰς οὖν αὐτὰς ἔπει Εὐδοξία ἡ θυγάτηρ Θεο-
D δδοίου τῷ βασιλεὺς, ζωὴ δὲ Οὐαλερτίανου
τῷ πέπτου μὲτ' αὐτῆς θυγάτηρ Πλακιδίας γενο-
μῶς Ολυβρίου ἐπομνήσθη ἔξ Αφρική· ἡ γὰρ
Εὐδοξία τὰς ὑφ' Ἰζιδόρου Ονωρίχῳ ἐξέδρα-
νεν καὶ οὕτως ἐπομνήσθη.

Κ	Ραμ.	Περ.	Ρομ.	Κασ.	Ιερου.	Αναξ.	Αντ.
κ	βασ.	βασ.	έπι-	έπιτκ.	έπιτκ.	έπισκ.	έπισκ.
κ	Αίωμ	Περω-	έποικε	Ανα-	Ιουδ-	Προ-	Μαρ-
κ	έτε	έτε	Αίωμ	πίλος	πίλος	πίλος	πίλος
κ	κ	έτε	έτε	έτε	έτε	έτε	έτε
κ	κ	κ	κ	κ	κ	κ	κ
κ	α'	ς'	μ'	θ'	κ'	ε'	ζ'

Τούτω ὅρ' ἔπει Λεὼν ἐβασίλευσεν, Θράξ παρ' Ἀ
 γρή, Τεβουῶνος ἡ ἀξία, μὲν Φεβρουαρίου ἡ
 δικτ. ια'. πεφθίς ὑπὸ Ἀνατολίου Πατριάρχου.

Τῷ δ' αὖτ' ἔπει σέσημοι φοβεροὶ ἡμοῦ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ γινόμενοι πᾶσα ἡ πόλις κατέπεσεν. ἤλ-
 θεν δὲ ἐν Αλεξανδρείᾳ Καμηλοπαρδαλὶς, καὶ
 Ταυρέλαφοι, καὶ ἄλλα θηρία. σὺν αὐτοῖς καὶ Τιμό-
 θεος, ὁ ἐπίκλην Αἰλουδὲς, ὃς Αλεξανδρείαν πόλιν
 διεπέρασεν. πλήθον γὰρ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὠνησά-
 μενος, τυραννικῶς τὸν θρόνον Αλεξανδρείας
 ἐκράτειν, καὶ καὶ ἡμεῖς ὡν, ὑπὸ δύο καὶ ἡρη-
 μῶν χρεωνήται. ἐντεῦθεν πόλιν τὰ σκαῖδα λα-
 βεῖν ἐν Αλεξανδρείᾳ. πόλιν γὰρ τῇ οἰκου-
 μένῃ ἱερέων τὸν ὄρον τῆς ἐν Χαλκηδὼν συνόδου
 ἀποδοῦναι, ὅτι ὁ μαρτυρῶν μὲν λυτῆς τινὸς
 ἀγίου τῶν καὶ ἐκείνῃ, καὶ χρεωνήταις ἐπι-
 σκόπων ἐκείνῃ ἀχρεωνήταις ὡν, καὶ βάπτισμα ἐπέ-
 τέλει πρὸς ὅτι μὴ ὡν. ὁ δὲ μακάριος Προτε-
 ρίος ἀσκήσαντος πῶν κατ' αὐτὸν σκαῖδα ἡμεῖς
 ὑπὸ τῶν Αἰλουδῶν ἐπιβουλήν, δίδωσι ὅτι τῇ
 ὁργῇ, καὶ τῷ σπῆϊ πρὸς τὸν βαπτισμὸν ἐν
 τῇ πόλιν τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ τῶν Ἀντιο-
 χέων πρὸς ὅτι μὴ ἀνδραγαθῶν, μηδὲ πῶν ἀγίων
 ἡμεῖς, μὴ τε τοῖς σεβασμίσις ὅτις, ἀποδείξας
 καὶ ἀσφάλειαν τὸν ἀνδραγαθῶν ὁρῶν καὶ ἄλ-
 λων ἐξ τῇ σὺν αὐτοῖς. καὶ ὁρῶν πρὸς ὅτις
 τοῦτον ὁ λείψανον ἀπὸ τῆς ἀγίας ἐξέβαλον κο-
 λυμβήσαντες, καὶ πομπὴν αὐτὸν καὶ τὴν πόλιν,
 ἡμεῖς αὐτὸν ἀνδραγαθῶν τέλος αὐτὸ καὶ πῶν πόλιν
 πῶν κατέκασθεν, καὶ τὸν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν
 πεμπεύ.

Τῷ δ' αὖτ' ἔπει ἐνέστη ὁ λείψανον τῆς ἀ-
 γίας Αναστασίας ἀπὸ τῶν Σερμίων, καὶ κατε-
 τέθη ἐν τῇ καὶ αὐτῆς ἐν τοῖς Δομνίκου ἐμβό-
 λαις. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουδὲς τὰ συζητήματα
 Κυρίλλου τῶν μεγάλων μὴ ἐκδοῦναι ὁρῶν
 ἐνέστη ἐν πολλοῖς ὅτις, ὡς ἰσχυρῶς ὁ
 πρὸς ὅτις Αλεξανδρείας.

				Κα- σαρ. ὁρῶν. Γεννα- δίου ἐν 17.		Αλεξ. ἐκρά- τειν ἀσκή- της Τιμόθ. Αἰλου- δῶν. 6.	
	β'	ζ'	ξ'	α'	κα'	α'	δ'

Ischy-
mutilus
ex Ana-
stasio re-
binitus.

Τούτω ὅρ' ἔπει μαθὼν Λεὼν ὁ βασιλεὺς τῇ ἀν-
 τὶν θάνατον Προτερίου, καὶ τῶν Αἰλουδῶν ἀνέστη
 πρὸς τὸν γένον, πῶν καὶ, Κατασκήσαντες ἐν γλωσσῶν
 μῶν, καὶ ἀμφοτέρωθεν ὁρῶν, ὡς κοινωμένης
 ὅρ' ὅτις Προτερίου Τιμόθῳ ὁ ἀνέστη κατέπε-

Hoc anno Leo, genere Thrax, digni-
 tate Tribunus, Imperator salutatur, men-
 se Februario, indictione decima, & ab
 Anatolio Patriarcha coronatur.

Hoc anno maximo terræ motu Antio-
 chiz facta, tota ferme ciuitas corruit.
 Alexandriam porro Camelopardalis, Tau-
 relaphi, & alia ferarum monstra sunt il-
 lata: simulque cum illis Timotheus, co-
 gnomento Ælurus, Alexandrinam urbem
 turbauit. Coempta quippe siccatorum
 manu, sedem Alexandrinam inuasit ty-
 rannice, & omni Ecclesiæ gradu deiectus,
 a duobus pariter Ecclesiastica dignitate
 extorribus Episcopis ordinatur. Hinc eun-
 cta, quæ Alexandriam vexauerunt, scan-
 dala originem habuere. Cunctis enim per
 vniuersum orbem sacris viris Chalcedo-
 nensis Concilij decretum admittentibus,
 peruersus ille rabie quadam effræni mo-
 tus, contumelias in illud euomere non ve-
 rebatur: prophanus & Ordinis expers,
 Episcoporum consecrationes perficiebat:
 & qui ne Presbyter quidem, alios collato
 baptismo initiabat. Cæterum paratas sibi
 ab Æluro insidias Beatus Proterius præ-
 sentiens, locum dat iræ, & primo Pas-
 chalis celebritatis die ad venerandum Ba-
 ptisterium confugit. At vero Præcursor
 Antichristi neque sacræ solemnitatis diem,
 neque veneranda loca reueritus, misit qui
 Præfulem prorsus innoxium cum sex aliis,
 qui cum illo erant, interficerent. Hi cor-
 pus Pontificis funibus alligatum extra san-
 cti lauacri septa rapuerunt, & per ciuita-
 tem ignominiose circumductum inhumane
 penitus & impie attrectauerunt, & il-
 lud demum ignibus absumpserunt, cine-
 ribus in aërem dispersis.

Eodem anno sanctæ Anastasiæ corpus
 Sirmio delatum, in eius templo ad Do-
 mnici porticus depositum. Timotheus au-
 tem Ælurus Cyrilli magni opera nondum
 in lucem edita nactus, ea plerisque lo-
 cis adulterauit, vt Petrus Presbyter Ale-
 xandrinus testatur.

				CP. Episc. Gen- nadius annis 17.		Alex. Episc. prædo Ti- mo- theus Ælu- rus an. 2.	
	2	7	17	1	21	1	4

Hoc anno Leo Imperator de iniusta
 Proterij cæde & iniqua Æluri promo-
 tione certior factus, misit Cæsarium, &
 linguis mutilatis relegauit eos, qui Pro-
 terij cædi communicauerant. In prophana
 vero Ælurum non animaduertit: iu-

dicium de eo ad Episcopos pertinere pronuncians.

Hoc etiam anno Zeno Ariadnæ Leonis filia matrimonio iunctus est.

3	8	18	2	22	2	5
---	---	----	---	----	---	---

Hoc anno ad singulos omnium provinciarum Episcopos litteras dedit Imperator, ut propriam ipsi renunciarent sententiam: num Chacedonenſis Concilij decretis acquieſcerent, & de *Æluri* promotione quid ſentirent? Sancto inſuper *ſimeoni Stylitzæ*, & *Bardæ Monacho*, tum *Iacobo* miraculorum patratori ſcripſit, quaſi Deo rerum omnium Domino rationem reddituros, de controuerſis rebus ut iudicium facerent cunctos obteſtatus. Illi vna voce communique ſenſu, coactam Chalcedone Synodum ſanctam eſſe firmant, & expoſitis ab ea definitionibus mentem ſubmittere proſtitentur: parique ſententia, ceu perpetratæ cædis reum & hæreticum, *Timotheum* damnant. Ad hæc, ut quæ nefarie perpetrata condignè ſubiicerentur ultioni, ſtudio omne penes Imperatorem *Gennadius* adhibuit: aduerſæ licet parti oppoſitus faueret *Aspar Arianus*. Porro pientiffimus Imperator *Gangras*, quo *Dioſcorus* eius magiſter fuerat deportatus, *Ælurum* relegauit. Is vero conuenticula celebrare, & turbas illic mouere denuo cœpit: quorum certior factus Imperator, hominem in *Cherſonem* relegauit. Alius autem *Timotheus*, cognomento *Leucus*, qui & *Salophacialus*, vir de rebus fidei recte ſentiens, & ob morum probitatem omnibus charus, in prioris locum Episcopus *Alexandriæ* ordinatus eſt.

						Alex. Episc. Timoth- theus Leu- cus an. 1j.	
4	9	19	3	23	1		6

Hoc anno Iuuenalius sanctissimus Hierosolymorum Episcopus diem ultimum obiit, in cuius locum sacro ritu Anastasius successit. Eodem quoque anno quiescit Symeon magnus Srylita, cœtus Monastici celebratissimus, qui eiusmodi virtutis exemplum factus præ reliquis antesignans exhibuit.

		5	10	20	4	24	2	7
--	--	---	----	----	---	----	---	---

Hoc anno Septembris mensis die secundo, indictione decima quinta CP. ma-

ἔηλθεν πάλιν ἐπ' αὐτοὺς κρίσιν ὀπισθοστροφίς· εἰπὼν
ἀρμόζειν.

Τούτω δ' αὖτις ἔτι καὶ Ζιῶων ἐξέστη
Αἰαδὴν τῇ θυγατρὶ Λέοντος.

		γ'	α'	α'	β'	$\alpha\beta'$	β'	ϵ'
--	--	-----------	-----------	-----------	----------	----------------	----------	-------------

Τούτω ὡς ἔπει χάριματα πρὸς τοὺς ἐκ-
της ἐπαρχίας ὑποσχετοῖς ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς,
χράζων αὐτοὺς πλὴν οὐκ αἰσάν γούμνῳ αὐτοῦ. πό-
τερον δὲ τοῖς ἐν Χαλκηδὼν ὀρεαῖταις δρό-
σχισιν, καὶ πρὸς τῆς τῷ Αἰλιδεῶν χερσονήσου
B ἢ λέραιεν; ἐν οἷς καὶ τῇ ἀγίᾳ Συμεῶν τῇ
Στυλῆτι, καὶ Βαρδὰ τῇ μοναχῷ, καὶ Ια-
κάβῳ θαυματουργῷ ἀγαθῷ πνεύματι, ὡς
ὡς Θεῷ τῇ ὅλῃ κτίσει μέλλοντες πλὴν κρί-
σι τῇ ἀμφισβητουμένην ποιήσασθαι. οἱ δὲ
παμψηφὲς ἐμφερῶς κυροῦσι μὴ πλὴν ἐν
Χαλκηδὼν ἀγίᾳ συνάσει ἀγίας εἶη, καὶ τῇ
ἡσυχίᾳ αὐτῶν ἐκτελέσων ὅταν ἀποδύω-
ται. Τιμῶν δὲ συμφάνως κατεψεύσαν-
ται, ὡς φοβῶν καὶ αἰρετικῶν. ἐαυτοῦ δὲ
ἐν Γεννάδιος πρὸς τὸν βασιλέα ἐκδικῆσαι τὴν
παλαιοῦντα. αὐτοῦ δὲ αὐτῷ Λαοῦ
ὁ Αρφαός. ὁ δὲ διπλῆς βασιλεὺς τὸν μὴ
Αἰλιδεῶν ἐξάγειν εἰς Γάλην, ἵνα ὁ
C Διόσκουρος ὁ τοῦτον διδάσκαλος. ὁ αὐτὸς δὲ
ἐκεῖ ἤρξατο πρὸς αὐτοῦ ποιῆν καὶ ἡ-
ρασίαν, ἀλλὰ μετὰ ὁ βασιλεὺς, μετεξάγει
αὐτὸν ἐν Χερσῶνι. Τιμῶν δὲ ἄλλος,
ἐκ τῆς Λαοῦ, καὶ ὁ Σαλοφάκας, ὁρ-
γῶν καὶ ἀγαθὸς αὐτῷ, ἡσυχίᾳ φιλο-
μῶν, ἐκτελέσων αὐτῷ αὐτῷ ὑποσχετοῖς Ἀλε-
ξανδρείας.

							ΛΑΛΕ
							Ποιη.
							Τυπο-
							ποιε ε
							Αδελφ
							ετοιμ.
8'	8'	10'	7'	12'	α'	ε'	

Τούτων τῷ ἔπι Ιουβενάλιος ὁ ἀγνώστως
ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐπελάττει, καὶ αὐτὸν
αὐτὸν ἐχρηστίσθη Ἀναστάσιος, καὶ ὁ αὐτῷ χρο-
νὸν ἐκοιμήθη καὶ Συμεὼν ὁ μέγας Στυλῖτης, ὁ
τῆς Μάρδρας πατριάρχης, καὶ ἀδελφεὸς ἡ ὑπαὶ τῷ
Ἰωάννῃ, καὶ σημειοφόρος ἡρόδωτος.

		ϵ	ϵ'	x'	β'	$x\beta'$	ζ	ζ'
--	--	------------	-------------	------	----------	-----------	---------	----------

Τούτω τῷ ἔπι ἐμφασιμὸς μέγας γίνεται ὡς
ΚΠ. τῇ δὲ πρᾶ τῇ Σεπτεμβρίου μηνὸς Ἰνδι-
κτοῦ

paschitis usurpari consueverunt. Martyrius porro ad Imperatorem Leonem profectus, Gennadij CP. Præfulis commendationibus multo cum honore suscipitur. Antiochiam deinde reuersus, cum populi factiones varias eisdemque tumultibus comperisset agitataς, & Zenonis fauore fortiores, in Ecclesiæ conuentu cessit Episcopatu, verbis vsus huiusmodi. Clero inobedienti, populo contumaci, & Ecclesiæ sordibus infectæ nuncium remitto: solaque Sacerdotij dignitate mihi reservata, Episcopale munus depono. Eo secedente Petrus Fullo in Antiochiæ thronum insiliens confestim Ioannem quemdam degradatione damnatum ordinat Apameæ Episcopum. Nuncio de his accepto, Gennadius cuncta refert ad Imperatorem, qui Petrum Fullonem exilio plebendum pronunciat: quod cum Petrus audisset, ipse fuga proprium exilium cuitat: moxque communibus suffragiis Iulianus quidam Antiochiæ Episcopus institutus est.

Hoc etiam anno, quinto Idus Maias Elisæi Prophetæ corpus Alexandriam delatum in Pauli Leprosi Monasterio reponitur. Sanauit ille Leprosus, alij lepram induxit, & in æde a Leproso erecta reconditus est.

	8	13	2	7	27	5	10
--	---	----	---	---	----	---	----

Hoc anno S. Ioannis nomine quadra figura constructum opus Alexandriæ, & Baptismo lustrandis adiunctum ædificium: Heptabisus etiam publicum balneum ciuitati restitutum. His etiam temporibus Daniel Stylica, vir plane mirandus, columnam in Anaplo positam conscendit. Ioannes porro vir Consularis, cui a Bingomalis cognomen, sanctum Basianum deprecatus, apud eum in Monachorum normam viuendi rationem instituit. Curia potro assiduus frequentator in Senatorum numero confidebat: & vt Consularis magno clientum stipatus comitatu in Basiani Monasterium secedebat. In Monasterium e

Hoc etiam anno Anthimus & Timoteles Tropariorum Poetæ florebat.

Hoc eodem anno Senatu Romano per Legatos postulante, Anthimum Marciani decessoris sui generum, virum alioquin Christianis dogmatibus probe instructum, & Imperij munus piissime administrantem, Leo Imperator Imperatorem Romæ designauit.

Α παρίταις ἐκράτησε λέγεσθαι. Μαρτύριος δὲ πρὸς Λέοντα βασιλέα πρὸς ἡμῶν, καὶ ἀπεδέχθη μὲν πολλῆς ἡμῶν αὐτοῦ Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου. ἐπαυλῶν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ ὁρῶν τοὺς λαοὺς σασιζομένους, καὶ Ζηνόνα τοῖς συμφορὰ ὄντα, ἐπ' ἐκκλησίας πλὴν ἐπισκοπῶν ἀπεπέξατο, εἰπὼν. κληρὸν αὐτοπάκτω, καὶ λαὸν ἀπειθῆ, καὶ ἐκκλησία ἑρρύπωμένη δόξα τῆς φουλάτῃ ἐαυτῷ ὁ ἀξίωμα τῆς ἱερουσιῆς. τοῦτο δὲ ὑποχωρήσας, Πέτρος ὁ Γραφεὺς τῷ θεῷ Ἀντιοχείας ἐπέβησεν, χριστοπότης ὡς Ἰωάννης Ἀπαμείας ἐπίσκοπον δὲ ἀπὸ καθαιρέων ὄντα. τοῖς δὲ τοῦτο Γεννάδιος ἀπομνηστὴς βασιλεὶ ἀπαίτηται, καὶ κελεύει Πέτρον τὸν Γραφεῖα ἐξοριθῆναι. ὁ δὲ ἀκούσας ὁ Πέτρος, φυγὴν πλὴν ἐξορίας διέφυγε. ἔπειτα δὲ κοινῇ Ἰουλιανὸς τις ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας παρεχρέσθη.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ πατριάρχης Εὐδοκίμος πρὸς πάντας εἰδὼν Μάγον ἐν τῇ μοῇ Παύλου τῷ Λεωφῶν. Λεωφῶν γὰρ ἰάσατο, καὶ λεωφῶν ἐποίησεν, καὶ εἰς τὰ τῷ Λεωφῶν ἐτέθη.

	8	13	2	7	27	5	10
--	---	----	---	---	----	---	----

Τούτων δὲ ἔτι ἐκράτησε ὁ τετραγώνος ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ὁ ἀγαστήριον καὶ ἐπὶ αὐτοῖς ὁ δὲ δημοσίων βαλανεῖον ἀπέδωκε τῇ πόλει. τοῖς δὲ τοῖς χρόνοις καὶ Δαμιῶν ὁ Στυλίκης ἐν τῷ Ἀνάπλῳ τῷ σὺν ἐπέβη αὐτῷ θαυμαστός. Ἰωάννης δὲ καὶ Ὑπατικός, ὁ ἐπίκλην τῷ Βιχομήλου, δυσωπότης βασιλῶν τῶν ὄσων, πρὸς αὐτῷ, ὡς μοναχὸς ἐτέτακτο. πρὸς αὐτῷ δὲ αἰεὶ ἐν τῷ Γαλατῆᾳ εἰς τὴν συλκῆτιον καὶ αἰαχωρὸν μέχρι τῆς μοῆς τῷ Βασίλειῳ, ὡς Ὑπατικός ἀφικαίνετο ἐνδὸν δὲ ἡρόμενος, ὡς πλὴν μοναχικῶν σούρων ἀφελόμενος, μαγείρου, καὶ σούρου, ἐπὶ τῷ πρὸς ἀπλοσίῳ πλὴν ἀφικαίνετο ἐπὶ αὐτῷ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Ἀθημὸς καὶ Τιμοκλῆς οἱ τῷ Ἑσπερίῳ ποιηταὶ ἐγνωρίστην.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι καὶ πρὸς αὐτοῖς τῆς συλκῆτου Ρώμης ἀπέβη ὁ Λέων ὁ βασιλεὺς Ἀθημον τὸν γαμβρὸν τῷ Μαρκιανῷ τῷ πατριάρχῃ βασιλῆος βασιλέα ἐν Ρώμῃ αὐτῷ χρυσιδωκῆται, καὶ ὡς βασιλεὺς πλὴν βασιλείας ἔχοντα.

occiduo mari nauium non penitenda manu cum Gizerichi classe frequentiores conflictus exercuit, plerasque naues in profundum demersit, & ipsam tandem Carthaginem potentia superauit. Demum donorum illecebris & vi pecuniarum inescatus, priorem impetum remisit, & spontaneus denique, prout Historix Thrax Persicus commisit, profligatur. Referunt alij Asparem & Ardaburium Arij sectatores, cum ob id maxime ad Imperij fastigium minime possent peruenire, Leonem, qui tunc eorum Procurator erat, ad Imperium euexisse, quasi rerum omnium summam posthac administrare praeftolatos. Ab eorum spe cum animum auerteret Imperator, rectam eius gubernandi rationem labefactare, & in peius trahere contendebant, & Basilisco Imperium se pollicebantur tradere, si modo classem cum toto exercitu Gizericho, qui vna cum ipsis Arias opiniones sequebatur, proderet: qua de causa Basiliscum ad exercitum prodendum inclinasse dicunt. Tum Gizerichus dolos meditatus, naues hostilibus similes materia ad ignem facile repleuit, remque noctu molitus, dum Romani dormirent incustoditi, ipsas e terra vento exinde aspirante, in Romanam classem emisit, adeo ut multa quidem nauigia igne consumpta defecerint: alia vero periculo subducta in Siciliam reuerterentur: atque ita demum Basilisci dolus, cum ne vllum amplius in toto exercitu lateret, manifeste deprehensus.

Hoc etiam anno Patricius Asparis filius, quem Leo Caesarem crearat, ut ab Arij prauis opinionibus Asparem auocaret, & de Imperio bene mereretur, cum magna apparatus ostentatione missus est Alexandriam, ac tum balneum Corium nomine restauratum.

			Romae Epi- scopus Simp- plicius annis 14.				
	13	18	1	12	32	10	2

Hoc anno Leo Imperator Zenonem militiae in Oriente Magistrum & proprium generum, urgente belli necessitate, in Thraciam misit; & ex proprio satellitio alium exercitum ad suppetias ferendas ei colligi mandauit. Milites a caede Zenoni suavis Asparis inferenda leuiter errauerunt. Periculum enim subodoratus, Serdicem Thraciae urbem fuga clapsus saluti consuluit: ex quo Aspar Leoni suspectus habetur.

Αέσπερος ἔκ ἐλίκης δυνάμεως συμπλακίς
Εἰς ναυμαχίας πολλάκις τῇ Γιζείχου μὲν
τῇ πάλιν τῷ βύζῳ πῶς αὐτοῦ, εἶπε καὶ αὐ-
τῷ ἡδυνήθη Καρχηδῶνα κρατῶσα. ὕφε-
ρον δὲ δώρις ὑπὸ Γιζείχου, καὶ πλείστοις
χερμασι δελεασθεὶς, συνέδωκεν, καὶ ἡττή-
θη ἑκὼν, ὡς Γερσικὸς ἰσόρκεν ὁ Θράξ. Φα-
σὶ δὲ ἱκανοὶ ὅτι Ασπαρ, καὶ Αρδαβοῦριοι, Α-
ρδαῖοι οὔτε, καὶ εἰς βασιλείαν ἐλθεῖν
ἄλλ' οὐκ μὴ δυνάμειοι, Κουρῶταρα αὐτῶν
οὔτα Λέοντα, βασιλεία πεποιήκασι· αὐτοὶ
προσδεκῶντες διοικεῖν ὁ βασιλεὺς. τῷ δὲ βα-
σιλεὺς μὴ καθεδεγμένον τῷ, ἡγοῖζον-
το ἄσπερον τὰ ὑπὸ αὐτῷ καλῶς διοικεῖν
μῦθα, καὶ Βασιλίσκου σιυνέζοντο δοῦναι τῷ
βασιλείᾳ, εἰ προσδέσῃ τὴν τῷ βασιλεὺς
ἐλθόντε, καὶ λαὸν τῷ Γιζείχῳ Αρδαῖοι οὔ-
τε, καὶ ὁμῶς αὐτῶν. καὶ οὕτω χάριν προσ-
δεδωκέναι τὴν Βασιλίσκου φασίν. ὅτε Γιζεί-
χος τετρασάμμιος σκάφη τῇ πολέμῳ ἕλκε
ἐμπλήσας καυσικῆς, νυκτὸς ἐπισταί, καὶ τῇ
Ρωμῶν ἀφυλάκτως ὑπνοῦντων, ὥσπερ ἐπα-
φῆκεν ἀπὸ τῆς χέρσου μὲν πτόματος ὑπο-
γείου καὶ τῷ Ρωμῶν ἐλθόν, καὶ καθεφλέ-
γῃσι μῦθ' πολλὰ τῇ σκαφῇ· τὰ δὲ ἄλλα τὴν
κίνδυνον φέροντα, εἰς Σικελίαν ἐπὶ πῆλ-
θον. ὅτε λοιπὸν καὶ ὁ Βασιλίσκου δόλος ἠλέει, καὶ
μηδὲνα λατῶν τῷ στρατοπέδῳ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Πατρίκιος ὁ υἱὸς Ασπα-
ρος, ὃν Καῖσαρ ὁ βασιλεὺς Λέων πεποιήκεν,
ἄλλ' ὁ ἐλκύνει τὸν Ασπαρ ἐκ τῆς Αρδα-
νῆς δεξῆς, καὶ ὀνοεῖν ὁ βασιλεὺς, πῶς ἡμέ-
ρα ὡς Αλεξάνδρεια μὲν μεγάλης φαντασίας, ἐν
ὧ ἐφειρώθη ὁ Κορῶν βαλάνθον.

			Ρωμ. ἐπίσκ. Σε- μπάσιος ἔτε 14				
	13	18	1	12	32	10	2

Τούτῳ ὧς ἔτι Λέων ὁ βασιλεὺς Ζιῶνα Σφα-
τιλάτῳ τῆς ἐξῆς, καὶ γαμβρῶν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
τῇ Θράκῃ ἐπὶ ἡνὰ χρεῖας πολέμικῳ, κελύ-
σας πῶς αὐτοῦ αὐτῷ στρατὸν ἐκ τῇ ἰδίῳ πρὸς
συμμαχίαν. οἱ τῆς καὶ πῶς ἡμεῖς Ασπαρ μί-
κροδ δὲ τὴν Ζιῶνα διεχρεῖστο, εἰ μὴ πρὸς
τοὺς πῶς ὑπὸ βουλῇ εἰς Σερδικὴν ἀπεσώθη φυ-
γὼν πόλιν τῆς Θράκῃς. ἐκ οὗτου ὑποπίος γίνεται
Ασπαρ Λέωντι τῷ βασιλεῖ.

Placidia conjugem Romam misit Imperatorem prius renunciatum. Recimer post Anthemij eadem cum solos tres menses supervixisset, morbo extinctus est; paulo post etiam Olybrius in infirmitatem incidens vita decessit. Istos igitur fato functos excepit in Imperio Maiorinus vir cordatus, & in bellis exercitissimus. Hic devastatis a Gizericho urbibus conspectis, in Lianem irruit, & occupata Liguria, Vandalis se formidabilem præbuit: iamque victoriis coronandus, interea dysenteria morbo correptus diem ultimum obiit. Dux vero belli, facto discessu, fretoque traiecto, Patrum se recepit. Porro dum Gizerichi familiares & exercitus in his detinentur, junior Eudocia Theodosij neptis annis iam sexdecim cum Honorio conjugem in Africa exactis, & puero Ildericho ex eius amplexibus suscepto, virum, seu Arianum, auersa, occasione sese ultro offerente, fugam arripit, & Hierosolyma dirigit iter: tum venerandis locis Christiano ritu adoratis, salutato etiam auxilii sepulchro, cum paucos dies in sancta vrbe moram fecisset, bonis suis omnibus sanctæ Resurrectionis ædi testamento relictis, Curco insuper, cuius opera & auxiliis, velut sibi fidissimi, dum Honorichum conjugem fugeret, vfa fuerat, cum liberis Archiepiscopo Hierosolymorum commendato, in pace animam efflavit.

Αννι μηνί 1961.	Rom. Imp. Leo annis 17.	Perf. eum rex Peto- xei annis 14.	Rom. Episc. Sim- pli- cius annis 14.	Con- stant. Episc. Aca- cius annis 17.	Hie- rofol. Episc. Iuven- alius annis 18.	Ale- xand. Episc. Theo- dorus annis 15.	Antio- chie Episc. Iulianus annis 6.
	16	21	4	2	35	13	5

Eodem anno Leo Imperator Zenonis & Ariadnæ filium Leonem proprium nepotem corona redimitum, Imperatorem renunciavit. Olybrius vero, Recimere, & Maiorino morte sublati, Glycerius vir non contemnendæ probitatis, Italiæ declaratur Imperator. Eum quinque menses Imperio potitum Nepotianus Dalmata potestate priuat, nec ipse diu ea dignitate potitur, Oreste quodam eum throno deturbante, quem germanus filius Romulus, cui cognomen Augustulus, excipiens, post regni a Romulo Romæ fundatore instituti mille trecentos & tres annos, duos ipse solos in Italiæ Imperio Princeps summus obtinuit. Illud porro observandum, quod Occidentis Imperium a Romulo initium habens, tanto post tempore in altero Romulo desierit. Cæterum Odoacer Gotthus quidem genere, Italico tamen solo educatus, vi barbarica Imperio sibi

Α πὸν τῆς Πλακιδίας σύζυγον ἀπέμπει τῇ Ρωμῇ, καὶ ἀναγορεύει τὴν αὐτοκρατορεῖν. ὁ δὲ Ρεκίμερ μὲν πρὶν Ἀνθίμου σφαλὺν περὶς μὲν ἡμε- ροῖς ἀφ' ἑξήκοντος ἵστω τελευτᾷ, συναπελθόντος αὐτοῦ Ολυβρίου δὲ τῷ αὐτῷ σωματικῇ. Ἰούλιος ὁ τελευτησέντων Μαμαρίνος πρὶν βασιλείας διε- δέξατο αὐτὸν φρενῆρης ὁ πολέμου ἔμπειρος. οὗ- τος ἔτι πόλιν ὑπὸ Γεζερίου πεπορημένην διόρῳ εἰσέβαλεν εἰς Λιανὴν, καὶ καταλαβὼν πρὶν Λιζηνείαν, φειδόμενος τοῖς Οὐαδὴλοις ἀφ' ὧν καὶ μέλλων ἦν ἰκλῆναι ἀναδύσασθαι ἐν τῷ μετὰ τὸν ἴστω δυστυχεῖας λαφύροις ἐπελύντην. ὁ δὲ στρα- τηγὸς ἀφ' ὧν Πάτριον ἀπέσπειρεν. ἐν ἱούλιος δὲ αὐτοῦ λαοφρονίᾳ τῇ πρὸς Γεζερίου ἡγήτορος Εὐδο- κία καὶ Θεοδοσίᾳ ἐγέννητο. ἡγεῖται ἐν τῇ Αφρικῇ ποιήσασα μὲν ἄνδρὸς αὐτῆς Οὐαρίου, καὶ παῖ- δα ὅς αὐτὴν Ἰλδέριον ἡγήσασα, δυσφοροῦσα καὶ τῷ αὐτῷ, ὡς Ἀρβανὸς ὄντος, ἀδελφὸν ἐβόρε, καὶ φυγῇ χρησαμένη, ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πρὸς σκηνώσασα τοῖς σεβασμίσις τότε, καὶ ἀσπα- σαμένη τὸν ἱερεὺς τῆς αὐτῆς μαίμενης, ὁλίγας ἡμέ- ρας ἐξελίξασα ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλιν, ἐπελύντην ἐν εἰρήνῃ, πρὶν τὰ αὐτῆς καταλείψασα ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσι, πρὸς τὴν καὶ Κοδρινὸν σὺν τοῖς τέ- κνοις αὐτῆς ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, ὡς συνεργῶν αὐτῇ ἡγουμένην ὁ πρὶν εἰς τὰς ἐκφυ- γὰς Οὐαρίον Ἀρβανὸν τὸν αὐτῆς.

Κόσμος τῶν ἔτη.	Ρωμ. βασι- λεύει	Περ- σῶν βασι- λεύει	Ρωμ. ἐπίσκο- πος	Κων- σταν- τῖνος	Ἱερου- σολ. ἐπίσκο- πος	Αλε- ξανδ. ἐπίσκο- πος	Αντιο- χίας ἐπίσκο- πος
	16	21	4	2	35	13	5

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Λέων ὁ βασιλεὺς Λέοντα τὸν Ζεωνῶνος υἱὸν ὁ Ἀρεάδης τῆς ἰδίας θυγατρὸς τὸν εἰς αὐτὸν ἐλθόντα εὐφραν, βασιλεὺς ἀναγορεύσιν. μὲν δὲ τὸ Ολυβρίου θάνατος, ὁ Ρεκίμερ, ὁ Μαμαρίνου, Γλυκερίου Ἰταλίας ἀναγορεύεται βασιλεὺς αὐτὸν ἐκ ἀδόκιμος, ὁ περὶ μὲν ἡμερῶν κατὰ τὸν Νε- ποτιανὸς Δαλματὴν ἐκβάλλει τὸν δὲ βα- σιλεὺς καὶ αὐτὸς χρονοὺς ὀλίγους, Ορέστου υἱὸς ἐκβό- λωντος αὐτὸν, ὃν οἰκείος παῖς Ρωμύλλος ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦ δὲ ἀφ' ὧν ἀδελφὸς, καὶ δύο μῆσις δὲ βασι- λεύει αὐτοῦ αὐτὸς ἐν Ἰταλίᾳ βασιλεὺς κα- θίσταται μὲν, αὐτὸν ὁ Ρωμύλλου, ὁ δὲ Ρωμύλλου κτίστης, βασιλεὺς. ὁ σημεῖον τὸν ὡς ἀπὸ Ρω- μύλλου ἡ τῆς ἐσπέραις ἀκμήματα βασιλεία πάλιν ὁπὲρ Ρωμύλλου μὲν ἱούλιος ἐπαύσατο χρόνους, Οδοάκρου λοιπὸν Γότθου μὲν τῶν ἡμερῶν, ἐν Ἰταλίᾳ ὁ πρῶτος χρονογράφος διναίμει βασιλεὺς καὶ

mum, cui nomen Vara. Inde rursus cum Ariadna vxore in Thessædem se recipit ex huiusmodi causa. Illo & Secundo illuc usque Basilisco bene affectis obsidione cum prementibus Porro Basiliscus Imperator in Campo acclamatus, mox Marcum filium Cæsarem creat, & Augustæ corona Zenodiam coniugem ornat: ac statim, Zenodiar maxime verbis ad id impulsus, rectæ fidei bellum indicit. Quare Timotheum Ælurum promulgato edicto reuocauit exilio, Petrumque Fullonem in Infomnium Monasterio latitantem sedi restituit: quotquot autem sanctam Synodum Chalcedonenfem aduersarij respuebant, ij liberrime impugnabant veritatem. Ælurus ad hæc perditis ac sceleratis Alexandrinis, qui forte Constantinopoli hospitabantur, collectis, e Palatio supplicatione ducta, asino vectus ad Ecclesiam profectus est: Cumque ad ædem Octagonum dictam aduenisset, asino lapsus, attrito pede cum ignominia retromere coactus est. Eum post hac imperiali diplomate munitum, & Synodi decretis infensum Basiliscus Alexandriam transmisit, & Antiochiam Petrum Fullonem; animis vtriusque aduersus veritatem exasperatis, & eius suasu corroboratis. Timotheus autem Salophaciolus, Alexandria Antistes, audito Timothei Æluri aduentu, ad Monasteria in Canopo posita, in quibus Asceticam vitam olim fuerat professus, secessit. Hunc multis in plures alios illatis malis, quod omnibus charus existeret, lædere non potuit Ælurus: quinimo Æluro Alexandriam aduentanti partium eius studiosi succubabant: Hostes tuos cibasti, o Papa. Ille vicissim respondebat: Ita est, cibavi. Hoc pacto impius ille execrationes in Chalcedonenf. Synodum coniecit. Cæterum Iulianus Antiochiæ Præsul, ex gestis rebus dolore concepto, vitam amisit. Petrus autem Fullo thronum inuadens, se ad anathemata & tumultus excitandos conuertit: ex quo cædes & domorum direptiones ob appositum Ter sancto hymno additamentum. Basiliscus edicto in publicum lato Chalcedonenf. Synodum eliminauit, & Acacium CP. illud idem iussit exequi: verum totius ciuitatis mulierum etiam ac puerorum conferta plebs aduersus Basiliscum concurrens in Ecclesiam scelus prohibuit. Acacius autem atra veste proprium corpus, tum thronum, ac tandem altare circumcinxit: magnus quoque ille Daniel diuino plane zelo accensus, columna, qua confederat, descendit, & cum Acacio populique frequentia assiduus cunctis Ecclesiasticis conuentibus aderat. Cæterum Peroxes aduersus Nephthalitas Hunnos cepit expeditionem, &

ἐν Οὐαρεὶ καλεσμένον. εἰς Τεσσαρδύν ἐκεί-
την μετέστη δι' αἰτίαν ταύτην μὲν τῆς γυναι-
κὸς Ἀρεάδνης. Ἰλλοῦ καὶ Σεκουάνδου πολιορ-
κωμένων αὐτῶν ἐνοίκα τίως τῇ Βασιλίσκῳ. *
Βασιλίσκος ὃ ἐν τῷ Κάμπῳ ἀνηγορεύθη βα-
σιλεὺς. Μάρκον τε τὸν υἱὸν Καίσαρος ἐποίη-
σεν, καὶ Ζήνωδιαν πλὴν ἐαυτῆς γαμετὴν Αὐ-
γούστην ἔστειλεν καὶ Ὀθίαν καὶ τῆς πίστεως πρῶ-
τοῦταρον, Ζήνωδιαν δὲ μάλιστα πρῶτορμω-
σας αὐτὸν εἰς τὴν. Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλιδ-
ρον αἰεκαλίσατο διὰ τύπου, καὶ Πέτρον τὸν
Γραφεά κρυπτόμενον ἐν τῇ μοῇ τῇ Ἀκκομή-
των, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐχθροὶ τῆς ἀγίας ἐν Χαλ-
κηδὼνι συνόδῳ ἐπαρρησιάζοντο καὶ τῆς ἀλη-
θείας. ὁ δὲ Αἰλιδρος συναγαγὼν ἀπὸ πάντας
Ἀλεξανδρεῖς ἐκδημιῶντας ἐν τῷ Βυζαν-
τίῳ, ἐκ τῆς παλατίου λιτάρων ἤλθεν εἰς
τὴν ἐκκλησίαν ἐχθροὺς ὄντας. ἔλθων δὲ εἰς
τὴν λεγόμενῃ Οὐκτάστον παλαιὰς συνε-
πέσει τὸν πόδα, καὶ μετ' αἰσχύνης ἔστειλεν.
Βασιλίσκος δὲ τὴν μὲν τύπον εἰς Ἀλεξαν-
δρείαν, καὶ τῆς συνόδου ἐξέπεμψεν, καὶ Πέ-
τρον Γραφεά εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ τῆς ἀλη-
θείας ἐνίσχυσε ἀμφοτέρους. Τιμόθεος δὲ ὁ Σα-
λοφασκίουλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας μα-
χρὼν Τιμόθεον τὸν Αἰλιδρον πολεμήσθαι,
ἐπεχώρησεν ἐν τοῖς μοναστείοις τῇ Κανώ-
που, ὡς ἐγγράφῃ καὶ τῆς ἀσκήσεως. πολλοὶ
δὲ κακώσας ὁ Αἰλιδρος Τιμόθεον βλάψας ἐν
ἰσχύσιν διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἀγαπᾶσθαι αὐ-
τὸν. εἰσερχομένη δὲ τῷ Αἰλιδρῳ ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ ἐπεφάνοιεν ὅτι αἰσχρὸν ἐκείνῳ εἰ σπου-
δασαὶ αὐτὸν. ἐλπίστας τοῖς ἐχθροῖς σου, ὦ
Πάππας. ὁ δὲ ἀπεφώνη· καὶ ὅπως ἐλπίσ-
ται. οὕτως ὁ δυναστεὺς καὶ πλὴν ἐν Χαλκηδὼνι
συνόδῳ ἀνέστημασιν. Ἰουλιανὸς ὃ ἐπίσκοπος
Ἀντιόχειας τίθησιν ὑπὸ λύπης τῇ μοιρῶν.
Γέτρος δὲ ὁ Γραφεὶς κατὰ κράτος τὸν δεῖνον
εἰς αἰαθήματα, καὶ τὰς ἐχθροὺς. ὅθεν
D φόνι καὶ κρύπταται διὰ τὴν περὶ τὴν τῆ
τρίστον γένεσιν. Βασιλίσκος δὲ τύπον γε-
νητὴν πλὴν ἐν Χαλκηδὼνι συνόδῳ ἐξέβαλεν.
Ἀλέκιον δὲ τὸν ΚΓ. καλέσας ὁ αὐτὸ ποιῆ-
σαι. ἄλλ' ἢ πόλις ἅπαντα σὺ γυναιξὶ καὶ τέ-
κνοις. εἰς πλὴν ἐκκλησίας συναεληθοῦσα καὶ
Βασιλίσκου τὴν ἐκάλυσεν. Ἀλέκιος δὲ με-
τανομήσας τὸν δεῖνον, καὶ θυσαφείον ἡμ-
φίσας. Δαμιῆλ δὲ ὁ μέγας τῆς εὐλῆς ὡπ-
λαὶ δὲ ἔθηκεν ζῆλον Ἀκακίᾳ τίως καὶ τῷ
λαῷ συνεκκηρύσσας. Περόξης δὲ ἐπεστρά-
πτυσεν κατὰ τῇ Νεφθαλιτῶν Οὐγγαί, καὶ
πέψας

πρὸς αὐτοὺς ἐδίωκεν. αὐτοὶ δὲ ἐν τοῖς πε-
ποις τὴν φυγὴν ποιουμένοι κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς
ἔρημοις, δοξάζοντες καὶ ἀεικλινοῦντες, ὑποχωροῦντες,
ἐξοπίσω τοῦτον ἡμῶντες, ἀφωχέοντες αὐ-
τοὺς ἀπὸ κληρονομίας. Περὶ δὲ τῆς Περσῆς ἡγε-
μῶν. ὁ δὲ τῆς Νεφθαλιτῶν βασιλεὺς οὐ
πρότερον τῆς ποίησιν, πρὶν πρὸς τὴν
προσκυνοῦν, καὶ ὅρκους πληροφωρῆσαι, μηκέτι
καὶ τῆς Νεφθαλιτῶν στρατεύσασθαι. ὁ δὲ τῆς βί-
αιως ἐχθρὸς τῆς δυνάμεως ἡνέκαθεν, καὶ ἐν
πολλῇ ἀπμείᾳ ὑπερέβη. ὅθεν μὴ φέρων
τὴν ἀρχαίαν πάλιν κατ' αὐτὴν ἐστράτευσε
τοὺς ὅρκους ἀπὸ τῆς.

Καὶ τῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ	Περσ. Βασ. Λίαν τη ζ.	Περσ. Βασ. Παρί- ξος τη κδ.	Περσ. Βασ. Σαρ- πείας τη ιδ.	Κατε. Βασ. Ακα- κίος τη ζ.	Περσ. Βασ. Ιου- δαίος τη κδ.	Αναξ. Βασ. Τιμω- τίου τη β.	Αναξ. Βασ. Πε- τρῶν τη γ.
ε	κδ	ζ	ι	κδ	α	β	

Τοῦτο τῶν ἐστὶ τῶν κληρῶν καὶ τῶν μοναχῶν
ΚΠ. ὑπερμαχοῦντων τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδὼ-
νι συνόδου φοβητῆς Ακακίος πᾶσι πλήθιν ὁμο-
φροσύνῃ αὐτοῖς ὑπεκρίνατο. ὅθεν ἐπὶ ἁμω-
νος καὶ Βασιλίσκου καὶ Ζωνώτος προσεφώ-
νη. Βασιλίσκος δὲ μαζὶν ἔπειτα, καὶ φοβη-
τῆς ὁ θερμὸν τῶ λαοῦ τῆς πόλεως, ἐξήλθεν,
κελεύσας τῇ συκλήτῃ μηδὲνα τυχεῖν Ακακί-
ου. ἔμελλε γὰρ ὁ λαὸς ἐμπυρῆσαι τὴν πόλιν. Δα-
νιὴλ δὲ ὁ θαυμάσιος Στυλίτης πρὸς λαβὼν τοὺς
μοναχὰς καὶ τῶ λαοῦ τοὺς ζηλωτὰς, ἐξήλθεν
πρὸς Βασιλίσκον, καὶ μὲν πολλῆς πρῆξις αὐ-
τῷ διελέχθη. ἀλλ' οὐ προσήκατο αὐτοῖς.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἐστὶ Περσῆς πάλιν ἐπὶ στρατεύ-
σας πρὸς τοὺς λεγόμενους Λαυκίους Οὐνοῖς, τοὺς
λεγόμενους Νεφθαλίτας, ἀπὸ τῆς πόλεως. ὁ-
ρῶντες γὰρ πᾶσι βασιλεῖς, καὶ κατὰ μέρος, καὶ ὅλην
ἐπὶ τῆς ἐμείνας ἐνδοῦ. ὀλίγοις δὲ ὑπερ-
συν τοῖς τοῖς ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εἰς φυγὴν
πρᾶπντες, καὶ κατὰ τὰς ἐνδοῦ ἀφωχόμενοι, ὁμοῦ
τοὺς ἄλλοις ἐφυγον. οἱ δὲ Περσῶν μηδὲν δεῖν
ὑποπίδουσαν, ἀνελάττω τοῖς ἐδίωκεν, καὶ
ποῦντες ὁμοῦ συν τῷ Περσῇ, καὶ τοῖς αὐτῶν πα-
σὶν εἰς βάσιν ἐμπέσαντες, ἀπώλοντο. ὁ δὲ
Περσῆς ἀφωχόμενος ἐξ ἐνδοῦ, τὸν μὲν λαόν, ὃν
αὐτὸς εἶχεν λαχόντα καὶ μέγα εἰς ὑπερ-
βολὴν ἐπὶ τῶν ἐνδοῦ τῶν ἀφωχόμενος,
ἐπὶ τῶν, ὅπως μὴ τις αὐτὸν ὀπίσθιν αὐτῶν φο-
ρήσῃ, ἐπὶ ἀφωχόμενος ὑπερβολὰς ἡ, ὅσον
εἶπε πρότερον ἐτέρῳ βασιλεῖ γέγονεν. οὕτω
μὲν Περσῆς διεφθάρη συν πάσῃ τῇ στρατιᾷ.

Theophanis Chron.

Ain fugam versos armis insequabatur. Illi
per montium angusta loca in leues tur-
mas dispersi, dextrorsum & sinistrorsum
se recipiunt: demum retro Persas collecti,
incustoditos angustiis locorum includunt.
Ita Peroxes arctatus pacem expetit: quam
non prius Nephthalitarum rex concessit,
quam ille pronus in terram ipsum adoras-
set, & interposito iuramento fuisset pactus,
se non amplius bellum Nephthalitis illatu-
rum. Peroxes necessitatis vi constrictus,
illubenti animo id omne praestitutum pol-
licetur, & cum multo dedecore reuer-
titur: late tamen ignominiae postmodum
impatiens violatis foederibus armis eos la-
cessere non destitit.

Αντι μηνὶ 1968.	Rom. Im- perat. Zeno annis 17.	Persa- rum rex Pero- xes annis 14.	Rom. Im- perat. Sim- plicius annis 14.	Con- stant. Episc. Aca- cius annis 17.	Hie- rosol. Episc. Ioue- nalis annis 38.	Alex. Episc. Timo- theus annis 2.	An- tioch. Episc. Pete- rus annis 3.
2	24	7	5	38	1	2	

Hoc anno Cleri Monachorumque Con-
stantinopolitanorum agmine pro Chalce-
donensi Synodo decertante territus Aca-
cius, in vnam cum eis ire sententiam dis-
simulans, ea de causa adversus Basiliscum
& Zenonem ex Ecclesiae suggestu pero-
rauit. Quo comperto, populi furorem
Basiliscus metuens excessit ciuitate, ne
quis Acacio familiaritatis aut conuictus
præberet consortium indicens Senatui:
iam enim populus igne ciuitatem deuasta-
re parabat. Daniel autem Stylites vir ille
mirandus, e Monachorum & populi turba
nonnullis rerum diuinarum æmulatoribus
assumptis, ad Basiliscum profectus, multa
libertate coram eo disseruit, cuius ille ser-
monem respuit.

Hoc eodem anno Peroxes iterum aduer-
sus Vnnos Albos nomine, qui & Neph-
thalitæ, arma mouens, ex integro proflig-
atur. Fossa quippe profundius excavata,
calamos cum terra leuiter aggesta desuper
imponentes, latenter in ea Persas præsto-
labantur. Paucis autem, qui Persico exer-
citu occurrerent, missis, iisdemque in fu-
gam versis, & exinde locorum angustias
subeuntibus singulis, & vna fugientibus
reliquis, Persæ nihil aduersum suspicati
effulis habenis eos insectati, omnes cum
Peroxæ ipsiusque liberis in barathrum inci-
dentes perierunt. Peroxes dolum expertus,
gemma quam habebat candidissimam,
& insignem, atque immensi pretij aure
dextra detractam a se proiecit, ne aliquis
post eum illam gestaret, cum tam eximie
& admirandæ speciei existeret, qualem
nondum prius rex alius possedisset. Tali
strage Peroxes cum omnibus copiis periit.

τὸν εἰς τὸ ἄγιον Βάπτισμα, μὴ παροδυνῶν. ὁ δὲ Ἀρμάριος συνδραστήρας τῷ Ζηνῶνι καὶ Νίκαῳ τῆς Βιθυνίας οὕτως αὐτὸν κατέπληξεν, ὡς μικροδιδῶν αἰσθῆναι μὴ τῆς Ἰσαυρικῆς βοηθείας πάσης. Ἀλλὰ διόρις τοῖς πατρὶς Ζηνῶνος καὶ ἔπειτα ὡς ἐπὶ πολὺ τυφλωθεὶς, καὶ ὑποχρῆσθαι διὰ δόξαν στρατηγείας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκον Καίσαρα ποιῆσαι, καὶ συγκαθεδρὸν αὐτῷ σὺν αὐτοῖς, καὶ Βασιλίσκον ἐπομνήλῃν. τῷ δὲ Ζηνῶνι σὺν Ἀριάδῃ τῇ βασιλευσσῇ καὶ ἡλικιωτέρῃ, ἐδέχθη ὑπὸ τῷ λαῷ, καὶ τῆς συκλήτης. ὁ δὲ Βασιλίσκος ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν βασιλικὸν ἀποθήκευτος εἶπας ἐν τῇ θείᾳ τραπεζίᾳ, ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ παροσέφυγεν σὺν Ζηνῶνι τῇ κακοδύξῃ αὐτοῦ γυναικί, ὃν Ζηνῶν καὶ ἡλικιωτέρων εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεβόησαν, καὶ οὕτως εἰσῆλθον εἰς τὰ βασιλικά. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔλθε τὸν Βασιλίσκον, δοὺς αὐτῷ λόγον, μὴ ἀποκαταλιζέτω αὐτοὺς τε, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ. ὃν ἀποστείλας εἰς Κωνσταντίνης Καππαδοκίας ἀποκρίσθαι παροσέταξεν εἰς ἕνα πύργον, σὺν γυναικί, καὶ τέκνοις, καὶ τῷ λιμῷ διὰ φθαρῶναι ὑπὲρ δέ φασιν, ὅτι ἀπαρμόμενος ἀποσφράττειται. ὡς ἦν ὁ ἰππικὸς ποικίλος Βασιλίσκον τῷ Ἀρματίῳ υἱὸν παροβάλλεται ὁ Ζηνῶν Καίσαρα, καὶ καὶ τῷ ὑποχρῆσθαι συνεκλήσιν αὐτοῦ βασιλεῖ ἐν τῷ σίνῳ, καὶ ἐπὶ μα τοῖς ὑποχρῆσθαι σὺν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ζηνῶν αἰσθησάμενος, ὅτι ὡς ἐκ ἐφύλαξεν Ἀρμάριος πρὸς τὸν βασιλεῖ ὁμῶς, ὅσπερ ἐμοὶ φησὶ. Ἀλλ' ἐὰν ἀσφράτθῃ ὁ Καίσαρ, ὁ καὶ υἱὸς αὐτοῦ, ἐπομασθήσεται μοι. ἐγὼ δὲ ἂν συνεβήμιον αὐτοῦ ἐπλήρωσα, καὶ στρατηγέτω αὐτὸν ἐποίησα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα. ἐκέλευσε στρατῶν αὐτοῦ, ὡς ἐπίτοκον, καὶ ἐσφράγη εἰς τὴν κοχλίαν τῆς παλάτης, ὡς αἰνέσας εἰς τὸ ἰσχυρόμοιο. τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ τὸν Καίσαρα ἐχρηστῆσαν Ἀναγνώστην. Ἀριάδην γὰρ αὐτὸν ὡς ἐξ ἀδελφὸν διέσωσιν, ὅς μὴ ταῦτα Κωνσταντίνου ἐπισκῆψιν αἰετα. ὁ δὲ Ζηνῶν Πέτρον Γραφεῖα ἀπεγράψεν διὰ τὸ συντρέχειν αὐτοῦ τῷ Βασιλίσκῳ. ἔπειτα δὲ τῆς αἰατολικῆς συνόδου κατήρτη, καὶ αὐτὸς αὐτῷ Ἰωάννῃ [ἐχρηστῆσεν] ὁ μὴ τεύμενον ἐκβληθεὶς, καὶ μετ' αὐτὸν Στέφανος αὐτῷ ἐκβληθεὶς παροβλήθη Ἀντοχείας ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πέτρος εἰς Πιτύους ὁμοεὶς ὁμοίος, ἀπατήσας τοῖς ἀπαρῶντας, παροσέφυγεν εἰς τὸν ἄγιον Θεόδωρον Εὐχαΐτων. Τιμῆτος δὲ ὁ Αἰλιδος ἐν ὑπότοις θύραις, αὐτὸς αὐτῷ δὲ Πέτρος ὁ Μολγὸς εἰσάγεται, αὐτῷ κακοδύξας, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχρῆσθαι, παροκαθημένους ἦδη. χρίσταιται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπίσκοπου, καὶ αὐτὸς κατηρημένους. ὡς ταῦτα καὶ Θεοδὸς ζῆλον ἐπελθόντες

Theophanis Chron.

sanctum Baptisma dato, ne se proderet, obtestatus est. Armatus ad Nicæam Bithyniæ occurrens Zenoni tantum incussit terrorem, ut cum auxiliaria Isaurorum manu retrocederet, parum abfuerit: verum amplorum donorum pollicitationibus etiam ipse obsecratus, tum quod Magistri militum officio succederet, inescatus spe, filiumque Basiliscum nomine creandum Cæsarem, Zenonisque ipsius videret afflorem, Basilisco factus hostis iter conuertit. Zeno deinde cum Ariadna ad urbem reginam accedens exceptus est a populo & a Senatu. Basiliscus in Ecclesiam fugiens, deposita sacra in mensa corona cum Zenodia coniuge prauarum opinionum sectatrice, in Baptisterium se recipit. Ita Zeno regiam recuperauit. Missis autem in Ecclesiam qui Basiliscum detinerent, nec ipsum, nec eius liberos capite plectendos fidem dedit: Cucusum tamen Cappadociæ missum cum vxore & liberis sub custodia seruari, & fame confici iussit: alij dum abduceretur iugulatum narrant. Confestim vero Circensibus ludis celebratis, Armatum Basilisci filium Zeno Cæsarem declarat: Hic in regia sella iuxta patri facta pollicita ad Imperatoris latus adsedit, imo cum Imperatore præmia distribuit aurigantibus. Porro Zeno hæc secum animo volutans: ut Armatus dato iusiurando fidem oppignoratam Imperatori nullatenus liberauit: ita neque mihi seruaturus est in posterum: imo si vires cum ætate sumperit filius eius Cæsar iam renunciatus, dubio procul in me insurget: quod promiseram impleui; patrem militæ Magistram, Cæsarem filium institui. His perpensis ipsum, ut periturum, in Palatii cochlea, qua tenditur in Circum obtruncari; Cæsarem autem eius filium Lectorem præcepit ordinari: Ariadne quippe ipsum ut consobrinum voluit seruatum, & postmodum Cyzici Episcopatum optime gessit. Cæterum Petrum Fullonem, ut qui Basilisco fauerat, Zeno habuit exosum. Orientalis itaque Synodi decreto dignitate motus est, & in eius locum Ioannes ordinatus. Hic quoque post menses tres eiicitur, ac demum successor eius Stephanus vir pietate spectabilis Antiochiæ promouetur Episcopus. Petrus autem Pityos relegatus, custodes eludit, & ad sanctum Theodorum Euchaïtarum tutelarem profugit. In his Timotheus Ælurus motitur, & in eius locum Petrus Mongus inducitur, vir nequam, & veritatis aduersarius, olim depositionis pœna multatus. Hic ab vno Episcopo, eoque pariter deposito consecratur. Hunc Dei zelo moti

O ij

τῷ ῥωμύλῳ βασιλευσέντος, αἷρ ὃ τῆς
 Λεοντίας, Βερίνης μὲν θυγαῖς, ἀδελφῆς δὲ
 Ἀρεάδνης τῆς βασιλίδος, ἐπορεύεσθαι ῥωμύ-
 λῳ τὸν Ζιῶνι τῷ βασιλεῖ, ὡς μὲν τὸν βασι-
 λείας Λεόντος ἡμετέρας Λεοντίας τῆς αὐτῆς γα-
 μετῆς. ἡ γὰρ Ἀρεάδνη παρὰ τῷ βασιλεὺς αὐτὸν
 ἐπέστη. πολέμου δὲ κραταὸς μετὰ τὸν Ζιῶντος.
 ὁ Μαρκίανος κροτηνῆτος, νικᾷ Μαρκίανος ῥω-
 μέτης πόλιντας συνελάσας τοὺς παρὰ Ζιῶντος
 εἰς Φρυγίαν εἰς τὰ βασίλεια, συμμαχούντων
 αὐτῷ ῥωμύλου καὶ Προκοπίου τῷ ἀδελφῷ αὐ-
 τῷ. καὶ μικροὶ δύνανται βασιλείου κατέχον. ὁλιγω-
 ρήσας δὲ τῶν παρὰ τῶν βασιλέων, καὶ εἰς διήκονα, καὶ
 ὑποπταπῆς, πολλοὶς τε διὰ τῆς νυκτὸς ἀφα-
 ρεῖς τῶν αὐτῶν συμμαχούντων Ἰλλου Μαρί-
 νου δούρις αὐτοὺς ὑποπείσθητες, ἐλαττοῦται
 τὸν μέγαν καὶ τὸν ἐφεξῆς ἑσπέρου, ὡς εἰς τῶν
 ἀποστόλων δικτήριον καὶ ἀφύρην, καὶ ὑπὸ Ἀκα-
 κίου χριστοφωρίου ἀρεστέτερον καὶ κέλδον
 Ζιῶντος, ὁ δὲ ὁρίζεται εἰς τὸ Παπουρίου κα-
 τὰ εἰς Καππαδοκίαν. Προχέτιος δὲ καὶ ῥω-
 μύλος οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν τῇ νυκτὶ λουόμενοι εἰς
 τὸ Ζιῶντιον ἐχρήσθησαν ὑπὸ Ἰλλου, οἱ καὶ
 ἀφύρηντες τὸν ῥωμύλῳ κατέλαβον.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτῳ ὅτε ἐβλάστησεν Ἰλλος ὁ Μάγιστρος ὁ
 βασιλεὺς Ζιῶντι, ὅπως Βερίνας τὴν πενθερὰν αὐτῆς
 ἐκβάλλῃ τὴν πόλιν. καὶ δόξα πᾶσι πᾶσι αὐτῶν
 εἰς Χολκιδόνα, μετὰ ὁλίγον εἰς τὸ Παπουρίου κα-
 τὰ εἰς τὸν αὐτῶν ἀπέστειλεν συνελάσας Μαρκίανον
 καὶ Λεοντίαν τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ. ἡ δὲ ἔγραψεν πρὸς τὴν
 οἰκίαν θυγατέρα Ἀρεάδνην πρὸς ἀκρότητα αἰα-
 κηδεῖν τὸν ὁρίζεται καὶ ἀφύρην ἡ βασίλισσα
 τὸν Ζιῶντα. ὁ γὰρ αὐτῆς ἀπήγαγε τὸν Πατερίον
 Ἰλλου παρὰ αὐτῆς. ἡ δὲ μετὰ τὴν ἀφύρην αὐτὸν
 μὲν διακρύβει. ὁ γὰρ εἰς τὴν εἰρήνην εἰπὼν. ζητεῖς ἵνα
 ποιήσῃς ἄλλον βασιλέα καὶ ὅτι αὐτὸς. ὅτε θυ-
 γατρίαν Ἀρεάδνην εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ὅτι ἡ Ἰλλος
 ἐχρήσθη εἰς τὸ παρὰ τὸν, ἡ γὰρ εἶπεν αὐτῇ ὁ βα-
 σιλεὺς. ὅτι ἐγὼ σε θέλω. εἰ δὲ πᾶσι διώκῃ εἰς αὐτὸν ποίη-
 σον. ἡ γὰρ κατεσκέασεν φονὴν αὐτῶν τὸν Ἰλλου. καὶ
 κελδὶ Οὐρβικίου Κουδικουλαρίου πρὸς ἐλα-
 ττοῦται τὴν ἀφύρην αὐτὸν. καὶ ἀφύρην αὐτῆς εἰς
 τὸν κοχλίδην τῆς ἱππικῆς, Σχολάριος ὀνόματι
 Σπαθάριος ὁπληταπῆς καὶ τὸ κεφαλὴν αὐτῆς ἡ γα-
 ρὰ ὁ ξίφος. πρὸς ἀφύρην αὐτῆς ὁ Σπαθάριος
 ὁ Μάγιστρον εἰδὼς αὐτὸν εἰς τὸ βραχίονα αὐτῆς.
 ὁ δὲ ἄκρον τῆς ξίφους ἀπέντε μὲν ὁ αὐτὸν τὸν Ἰλλου
 ὁ δόξεν. τῶν γὰρ Ζιῶντι ἀφύρην, πᾶσι τὸν Μά-
 γιστρον Ἰλλου μὴ συνελασάτω τὸν γαίον. τῇ δὲ

A Romæ imperauerat, filius, idemque
 Leontia, Verina quidem filia, Impera-
 triciis vero Ariadnae sororis maritus, ad
 Constantinopolim aduersus Zenonem
 Imperatorem bellum mouet: eo quod
 Leontia eius vxor ex Leone iam impe-
 rante, Ariadna vero priusquam impe-
 rium fuisset assequutus, nata fuerat. Igi-
 tur acri praelio inter Zenonem & Mar-
 cianum commisso, Marcianus, Romulo
 & Procopio eius fratribus vna suppetias
 ferentibus, viribus superior euasit, om-
 nesque Zenonis copias in Palatium tan-
 quam in praesidium se recipere adegit:
 tantumque abfuit vt Palatio simul & im-
 perio potiretur. Verum de rebus gerendis
 parum sollicitus, ad coenae epulas som-
 numque capiendum versus, & Illo Ma-
 gistro donis copias eius subducente, bel-
 li fociis spoliatus, sequenti luce inferior
 adeo recessit e pugna, vt ad Apostolo-
 rum aedem & tutelam confugeret, & ad
 Zenonis iussum ab Acacio Presbyter ordi-
 natus, ad Papurium Cappadociae castel-
 lum exul ageretur. Procopius autem &
 Romulus eius fratres noctu, dum laua-
 rentur, ab Illo comprehensi, & ex eius
 potestate fuga dilapsi, Romam se contu-
 lerunt.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno Zenoni Imperatori, vt so-
 crum Verinam vrbe eiiceret, Illus Magi-
 ster consilium dedit: eamque dolosa qua-
 dam specie Chalcedonem missam, non
 diu post in Papurium castellum Marcia-
 no & Leontiae conuicturam amandauit.
 Illa vero litteris ab exilio reuocari Ariad-
 nam propriam filiam supplex rogauit:
 tum Imperatrix interpellabat Zenonem.
 Ille sic eam affatur. Illum Patricium pro
 matre deprecare. Illa accersitum ad se la-
 chrymis emollire tentabat. Inflexus ille
 respondit. Alium a tuo coniuge Impera-
 torem fieri quæris. Tunc Ariadna furore
 succensa dixit Imperatori. Aut Illus in
 Palatio morari debet, aut ego? Ad hæc
 Imperator. Manecas mecum, iubeo: si
 quid vero potes in illum, exequere.
 Tum Illo parans insidias, vt quempiam
 ad eius cædem impelleret, Urbicium Cu-
 bicularium hortatur. Eo vero Circi co-
 chleam ascendente, Scholarius quidam
 nomine Spanicius, ad facinus perpetrân-
 dum incitatus, in eius caput gladium vi-
 brat. Hunc attente conspiciatus Magistri
 Spatharius brachio gladium excepit: e-
 ius tamen acies extrema dextram Illi au-
 riculam abscidit. Porro Zeno Magistro
 Illo facti huius nullatenus se conscium
 suafurus, iussit Scholarium occidi: ve-

τοῖς Ἀποστόλοις Σύνοχιν εἰς τὸ δεῖξαι τὴν
Λεόντιον βασιλέα· καὶ πρὸς πάντας δὲ τοὺς τῆς
αἰαταλῆς ὄρχοντες, καὶ τῆς Αἰγυπτίου, καὶ τῆς
Λιβύης ἐποίησεν σάκεας, ὥστε δεῖξαι τὴν Λεόν-
τιον βασιλέα, καὶ μὴ αἰτηθῆναι.

Ad Antiochenos Syros, vt Leontium Imperatorem fusciperent, ac insuper ad omnes Orientis, Ægypti, atque Libyz Præfectos Sacras etiam dedit vt Leontium Imperatorem agnoscerent, nec vlla ratione contra obstitent.

						Алѣ, Ѣмѣ, Іаѣ- рѣ ѡ Та- Сѣмѣ- мѣмѣ Іѣ ѡ.	Аѣмѣ- Ѣмѣ, Іаѣ- рѣ ѡ Ка- Іаѣ- Ѣмѣ Іѣ ѡ.
н'	Ѣ'	Іѣ'	Іѣ'	Ѣ'	Ѣ'	Ѣ'	Ѣ'

Τούτῳ τῷ ἔτει κατελαβόντων τῇ σακραν
τῆς διαπόνης Βερένης καὶ αἰαγρωδιστῶν, ὡς
ἡ παροχή οὕτως. Βερένα Αὐγούστα τῆς ἡμε-
τέρας ᾠρχοισι, καὶ φιλοζελήτοις λαοῖς χαίρειν.
ἵκε ὅτι ὁ βασιλεὺς ἡμέτερος ἔστιν, καὶ ὅτι μὲν
πρὸς δόσινουσιν τῇ ἐμοὶ ἀνδρὸς Λεόντος παρ-
εχρησάμεθα βασιλέα Τρακαλιαστῶν, τὸν
μετ᾽ ἐκλήθητε Ζώνωνα, ὡς ἐπαθήκοις ὑπι-
βελπιδεύων. ὁρῶντες δὲ νῦν καὶ πρὸς πολι-
τίαν κατόπιν φρεσὶν ἔκ τῆς αὐτῆς ἀπλη-
στίας· αἰατῶν ἐλογισάμεθα βασιλέα ὑμῖν
τέλειαι Χειριστὸν Διοσέειαν, καὶ διαποσιῶν κα-
σμηλῶν, ἵνα πά τε τῆς πολιτείας ἀξιοσύνη
παρῆματι, καὶ ὁ πελεμικὸν ἡσύχως ἔξῃ.
ἐστὶν ἡμεῖς δὲ Λεόντιον τὸν Διοσέειαν βασι-
λέα Ρωμίων, ὅς πάντας ὑμᾶς παρονοίας ἀξιώ-
σι. οἱ δὲ δόσινουσιν διφήμετον τὸν Λεόν-
τιον βασιλέα.

		θ	γ'	β'	α'	ζ	β	δ
--	--	----------	-----------	----------	-----------	---------	---------	----------

Τοῦτω πρῶ ἐπειλλος καὶ Λεόντιος Λαζάρου
ἀδελφὸν Ζεῶνος, καὶ πρῶ μνηστὴς αὐτῶ ἐκ τῆς
καπυλίου ἀπίλυσσιν. Βερέη δὲ ἐκεῖ ποσίσταται
ἐτελεύτησεν, καὶ μετ' ἡρώους ἀποκομίσθη εἰς τὸ
Βυζάντιον ἀπὸ Ἀσιατικῆς.

				Pays. cinq. 0/100 de 6.				
i'	j'	k'	xy'	n'	y'	y'	y'	y'

Τὸν δὲ εἰσὶλθον ὁ Λεόντιος ἐν Ἀρτοχίᾳ
ὡς βασιλὰς μένει Ἰσίδωρος. Ζ. καὶ προσεβόη-
σεν Ὑπαρχος Πρατωρίων Διλιάνον. καὶ ἔξελθόν
ἐπολέμοισιν Χιζιέδι πόλιν αὐτῶν. ὁ δὲ Ζιώνων Ἰωάν-
νης τὸ Σκύθων ἀπέστειλεν καὶ Ἰλνυ καὶ Λεοντίου μετ'
πλείσθις δυνάμεως, καὶ ὅτε γινώσκοντες αὐτὸν.

						Alexand. Episc. Ioan- nes Tabe- nacho- raanis I.	Anchie- chir Episc. Calsi- dion annis 4. I
	8	2	13	II	6	I	I

Hoc anno Dominæ Verinæ Sacræ delatæ sunt, & palam lectæ: His autem verbis conceptæ fuerant. Verina Augusta Præfests nostris, & Christum amantibus populis, Salutem. Imperium nostrum esse nouistis, & post Leonis coniugis decessum Trascalissimum, qui postmodum Zeno nuncupatus est, Imperatorem renunciaueramus, Reipublicæ in meliorem statum reuocandæ spem habentes: Nunc vero cum eam in deterius inclinare, & ob inextinguibilem istius cupiditatem cadere cernamus, vobis Imperatorem Christianum, & pietate æque ac iustitia ornatum coronare necessum duximus: ut Rempublicam saluam præster, bellumque moderate atque prudenter administret. Leontium igitur piissimum Romanorum Imperatorem coronauimus, qui vos omnes cura sua atque prouidentia dignabitur. Illi Sacris acceptis Leontium Imperatorem faustis acclamationibus exceperunt.

		9	2	14	12	27	4	2
--	--	---	---	----	----	----	---	---

Hoc anno Illus & Leontius Longinum Zenonis fratrem, & eius matrem castelli custodia liberarunt. Verina vero ibidem morbo correpta diem obiit: cuius corpus post aliquos annos Byzantium ab Ariadna delatum est.

				Rom- miz Epi- scopus Felix annis 9.					
	10	4	I	13	8	3	3		

Hoc anno Leontius tanquam Imperator Antiochiam ingressus est mense Iunio, Indictione septima: & Liliannum Prætoriorum Præfectum instituit. Ex ea digressus Chalcidi patriæ ciuitati bellum intulit. Zeno vero Ioannem Scytharum ingentibus copiis terra marique Illum & Leontium oppugnaturum misit.

Exin graui certamine commissio Illus & A Leontius cum Pamprempio Magistro, qui Præstigator audiebat, in Papurium castellum fugam arripuerunt. Tum etiam Trobundum Illi fratrem Barbarorum copias collecturum abeuntem Ioannes apprehendens capite damnauit. Illus & Leontius Pamprempij Magistri Præstigatoris dolis seducti ad annum quartum obsidione cincti præstolabantur. Comperta tandem eius cæde Pamprempius, seu seductorem in frustra dissectum e muris præcipitem egerunt.

Hoc etiam anno partium Petri Mongi studiosi largitionibus atque imposturis B Zenoni, ut Ioannem Tabennesciotam Episcopum, quasi præter eius mentem consecratum, expelleret Alexandria, Petrum vero Mongum ab Euchaitarum locis Alexandriam reuocaret, suaserunt. Tum vero Henoticon, pacis nimirum sanctionem, ab Acacio C. P. prout affirmant nonnulli, dictatum, Zeno tulit, & per omnes prouincias promulgauit. Mongum vero, priusquam rediret Alexandriam, cum Simplicio Romano Pontifice, & Acacio iussit Zeno communionem habere. Hinc, ut Mongum acciperent, eiicerent autem Ioannem, Acacius ad Alexandrinos scripsit. Ioannes Petri aduentu comperto, Clero licet & populo, pro eo animas ponere paratis, ac ne discederet deprecantibus, mala quæ Petrus foret commissurus secum reputans, prudenter & citra tumultum vrbe dilapsus est.

παλέμου δὲ συρράχοντες σφοδρόν, Ἰλλος τε καὶ Λεόντιος ἡττηθέντες εἰς τὸ Παπούρειον κατέλινον περὶ σφύροντων Παμπερεμπίου Μαγίστρου γῆνι λεγόμενον (ἦ). τότε τὸν Τροβουῦδον τὸν ἀδελφὸν Ἰλλου ἐπὶ συλλογῇ βαρβαρίων ἀπὸντα ἰωδόντος συλλαβὴν ἀπὸ τέρου. τῷ τῷ Ἰλλος καὶ Λεόντιος ἐπὶ τῷ παρῶν ἔτι φερούμενοι αἰέμενοι, ἀπατερόμενοι ὑπὸ Γαμπερεμπίου Μαγίστρου τῷ γῆνι. ὅθεν τὸν ἰούην αἰάρεσιν μαζοῖτες Παμπερεμπίου ὡς ἀπατεῖνα δόντε μόντες τῷ τέρου κατεκρήμισαν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ὁ Πέτρος τῷ Μόγγῳ οἱ ἀποδοῦναι διὰ τῶν χρημάτων καὶ φανακισμῶν ἐπιστῆναι Ζήνωνι ἐκ βασιλείας ἰωδόντος ἐπισκοπῆς Ἀλεξανδρείας τῷ Ταβεννισκίῳ, ὡς καὶ ῥαββὶν αὐτῷ χρεοστησίαν, καὶ Πέτρος τῷ Μόγγῳ πάλιν εἰς Ἀλεξανδρίαν ἀπὸ Εὐχαιτῶν ὑποστρέψαι. ὅτε καὶ ἐνωτικὸν ἐποίησε Ζήνων, ὃ πρὸς τὰς διέπειμλιν, ὑπὸ Ἀκακίου τῷ ΚΓ. ὑποαγροῦντος, ὡς φασὶν οἱ. Πέτρος ὁ τῷ Μόγγῳ πρὸς τὸ εἰς Ἀλεξανδρίαν ἐπὶ τῷ ἐκ βασιλείας Ζήνωνι κοινοῦσαι Συμπληκτικὸν ὅς Ῥώμης καὶ Ἀκακίου, ὅς τις καὶ ἐγχαίρει Ἀκακίος τοῖς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ διζαῖσθαι τὸν Μόγγον, καὶ ἰωδόντος ἀποβαλεῖσθαι. ἰωδόντος δὲ αἰούσας τὸν Πέτρον προοίσιαν, τῷ κλήρου αὐτῷ τῷ ῥαββὶν διομένῳ αὐτῷ μὴ εἰσέλθῃν, ὡς ἐπίμωρος ἐχόντων ὑποαποστρέψαι αὐτῷ. ὁ δὲ πᾶσι μέλλοιτα πολυμάχου Πέτρος διὰ τὸν ὁμοῦ ὡφὺς καὶ ἀπέρχους ἐκλήθη.

Ann. mundi 975.	Rom. Imp. Zeno annis 17.	Perfarum rex Cabaces annis 41.	Rom. Episc. Felix annis 9.	C.P. Episc. Acacius annis 17.	Hierosol. Episc. Anastasius annis 18.	Alex. Episc. Petrus Mongus annis 6.	Ant. Episc. Eudon annis 4.
	11	5	2	14	9	1	4

Hoc anno Theuderichus Valameris filius, cuius nomen, seu fortis & prudentis, & a bonis litteris non alieni, tum apud Barbaros, tum apud Romanos celeberrimum (Byzantij enim quandoque fuerat moratus obfès, & optimos quosque præceptores frequentauerat, patre nimirum Valamere post Attilæ filios in Gotthicam gentem Leonis temporibus imperium exercente) e Thracia Byzantium accersitus, Consulque renunciatus, & Thraciæ Præfectura donatus, cum Ioanne Scythia aduersus Illum a Zenone missus est. Illo vero Leontioque stricta obsidione in Papurio Castello pressis, Ioanne qui bellum vrgeret relicto, ipse rediit ad Zenonem: subindeque in Thraciam digressus, & castrametatus, Byzan-

Κόσμος τῷ 975.	Ρωμ. βασιλ. Ζήνων 17.	Περσ. βασιλ. Cabaces 41.	Ρωμ. Episc. Felix 9.	Κ.Π. Episc. Acacius 17.	Ἱερ. Episc. Anastasius 18.	Αλεξ. Episc. Petrus Mongus 6.	Αντ. Episc. Eudon 4.
	α'	ε'	β'	δ'	ε'	δ'	δ'

Τὸν δὲ ἔτι Θεοδέιχος, ὁ Οὐαλάμερος, οὗ πολὺς ἐν βαρβαρίᾳ ἐρμηνεύει λόγος, ὡς ἀδριάνου τε καὶ περμενίου, καὶ οὗτος λόγος ἀμείβου. καὶ γὰρ Βυζάντιον ὁμνημένους πᾶσι τοῖς αἰετοῖς τῷ διδασκάλῳ ἐφοῖτοσι, τῷ πατρὶς αὐτῷ Οὐαλάμερος μὲν τοῖς Ἀθηναῖσι παῖδας ἡγεσάμενος τῷ Γότῳ, ἐπὶ τῆς Λέοντος βασιλείας. τῷ τῷ αὐτῷ ὁ Ζήνων ἐκ Θράκης μετὰ καλεσάμενος εἰς Βυζάντιον, καὶ ὕπατος αἰαδίζας, ἐκ Θράκης ἡγούμενος, μὲν ἰωάννου τῷ Σκύθῳ καὶ τῷ Ἰλλου ἐξέπειμλιν. ὅς καὶ μὲν τῷ ἀποκλεισθῆναι Ἰλλου καὶ Λεόντιον εἰς Παπούρειον κατέλινον, κατὰ τὴν ἰωδόντος πολιρχεῖντα αἰετοῖς, αὐτὸς πρὸς Ζήωνα ἦλθεν. καὶ ἐξελθὼν ἐν τῇ Θράκῃ, ἐκ τῆς πεδυστάμενος ἐπὶ τῇ Βυζαντίᾳ.

perpetua in Papurio castello clausi fratris A vxoris Procundi a Zenone in hunc finem missi prodicione tandem capti sunt, & decollati: eorum vero capita ad Zenonem translata, contisque in Circo circumacta, atque inde trans portum oppido, cui Sicz nomen, in ludibrij ostentationem affixa. Porro Zeno Acacij suggestionibus Orientales Episcopos Concordia sanctioni subscribere, & Petro Mongo communicare cogebat: sed & ipsos Felicis Romani Pontificis Apocrisiarios blanditiis delinitos & pecuniis inescatos prater mandatorum sibi impositorum fas in Petri communionem adduxit, omnibus Catholicarum partium in aduersum contestantibus atque reclamantibus: & primo quidem hamum funiculis circumligantes vni ex illis publice appenderunt; secundo, librum immiserunt; tertio etiam olerum cophino imposuerunt. Felix vero cognitis Legatorum suorum gestis, Ecclesie dignitate deiecit, & aduersus Acacium parem depositionis sententiam scripsit. Qui ipsam perferebat, eos qui Abydi in insidiis locati fuerant, praterlapsus, ad Dij Monasterium appulit. Dientes autem Monachi Acacio in sacrario stanti die Dominica Felicis epistolam tradidere. Acacij fautores quosdam ex Monachis, qui dederunt epistolam, necauerunt, alios suppliciis examinatos in carcerem detruserunt. Acacius absque animi motu depositionem excepit, & Felicis nomen e diptychis expunxit.

				C P. Epi- scop. Phra- uitas men- sis. j. mēf. j.			
	15	9	6		13	5	5

Hoc anno Calandion Antiochenus Episcopus Eustathij magni reliquias Philippis, vbi sanctus exul obierat, transtulit; tota Antiochie ciuitate ad duodecimum milliare in occursum cum plurimo honore effusa: Qui vero sancti causa ab Ecclesia se resciderant, annis ab eius obitu exactis centum, iterum ei se sociauerunt. Acacio defuncto Phrauitas tres menses Episcopatu potitus Felici litteris significat, se cum illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo nullam. In aduersum Mongo scribit, se cum illo communionem coniungi, a Felice vero se penitus alienum. Felix porro de litteris ad Mongum prius datis ab Orthodoxis cum certior factus fuisset, Phrauitae Legatos cum Synodalibus litteris ad se aduenientes minus honorifice tracta-

ερύμνοι ἐν τῷ Παπουρίῳ κατελλίον ἐχρήθησαν περὶ δόξα τῷ ἀδελφῷ τῆς γαμετῆς Προκοπίου δόξα τιμωθέντος ὑπὸ Ζωνῆτος. καὶ ἀπεμύθησαν, καὶ αἱ κεφαλὰὶ αὐτῶν ἐπιμύθησαν ἐν Ζήνῳ, καὶ εἰσπύθησαν εἰς κεντοὺς ἐν τῷ Ἰππακῶ, καὶ κείθεν ἐπαγέστην πέσαν εἰς Συκίς εἰς Δριάμβον. ὁ δὲ Ζώνης τῇ βουλῇ Αἰκαίου τοῦ καὶ πλεῖν ἐφάσθητο τοῖς ἐβδόμοις γράψαι τῷ ἐνωτικῶ, καὶ κοινοῦσαι Γέρεα τῷ Μογγῶ τοῖς δὲ Αποκρισταρίοις Φίλικος τῆς Ρώμης μεταχειρισάμενος, καὶ γράμματα διελόσας, Αἰκαίῳ κοινοῦσαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῖς ἐπεισεν καὶ τοὺς τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκ τείνου ἀγαμύτρου μὲν αὐτοῖς. περὶ τοῦ ἀδελφῷ περὶ τῶν γοητίων, καὶ ἐπὶ αὐτῶν δημοσίᾳ ἐξαριθμηθέντων. δότι οὐκ ἐπὶ τὴν βίβλον ἐνέβαλλον. καὶ τείνον κοφίνα λαχόντων ἐνέβαλλον. Φίλιξ δὲ μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Αποκρισταρίων αὐτῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν αὐτοῖς, γράμματα Αἰκαίου κατάρσεν. ὁ δὲ αὐτῶν ἐπιφροσύνης, ἀγαθὰς τοῖς ἐν Αβύδῳ, κατέλαβεν ὁ Δίου μόνον. οἱ δὲ τῆς Δίου μεταστῆναι τῇ κυριακῇ εἰς τὸ ἱεροτεῖον ἐπέδωκεν Αἰκαίῳ πλεῖν ἐπιστάλῳ. οἱ δὲ πρὸς Αἰκαίον ἀεῖσαι ἵνα τῇ ἐπιτίδειν κότων μεταστῶν. ἄλλοις δὲ ὑποφροσύνης κατάρσεν. Αἰκαίος δὲ αἰμασίντως ἔχει πρὸς τὴν κατάρσεν, καὶ ὁ ὅμοιος αὐτῷ ὄξεν τῇ διπύρῳ.

				Κ. Π. ὁ πρὸς θεο- σίτις μὲν γ. μὲν			
	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'

Τούτῳ δὲ εἶται Καλάνδιον ἐπίσκοπος Αντιοχείας ἡγάγη τὸ λαίψμον Εὐσταθίου τῷ μεγάλῳ ἀπὸ Φιλίππων, εἶπε καὶ ὁμοίως ἐκοιμήθη ὁ ἄγιος. ὁ καὶ πολλὰς ἡμῶν ἀπὸ δωδεκά μυλίων ἡ πόλις Αντιοχείας ὑπῆλθον. οἱ δὲ ἀποστάτες τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν ἄγιον ὡμώθησαν μὲν ἐκ τῶν ἐν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ. Αἰκαίου δὲ τελευτήσας τῶν Φραυίτας τειμνῶν τῆς ἐπισκοπῆς κατάρσας, ἔγραψεν Φίλικι, ὡς αὐτῷ μὲν κοινοῦναι, Γέρεα δὲ τῷ Μογγῶ οὐ κοινοῦναι. ὁ δὲ Μογγῶν ἔγραψεν, ὡς αὐτῷ μὲν κοινοῦναι, Φίλικε δὲ Ρώμης ἀποστέλλεται. Φίλιξ δὲ πρὸς τὴν αὐτῶν τῶν Μογγῶν τιμωθέντα ἐβδόμοις πρὸς τῇ ὀρθοδόξῳ περὶ λαχόντα, καὶ φησὶν τῶν Αποκρισταρίων Φραυίτα μὲν τῇ σπουδαίῳ ἀγίῳς τοῖς οὖτοις ὁ Φίλιξ ἀπέ-

πεμψαν. τῷ δὲ Φραυίτῃ τελευτήσας Εὐθύ-
μιος πρεσβύτερος, καὶ πτωχόφίλος Νεαπό-
λεως πλὴν ἐπισκοπῶν Κ.Ρ. ἐκράτησεν, καὶ δι-
κῶς ἰδίᾳς χερσὶ ὁ νόμος τῷ Μοργὶ τῇ δι-
πύλῳ ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἐκάλισεν εἰς τὸν
Σέρρον, καὶ ὁ τῷ Φίλικος Ρώμης ἐπαίξει.

A 10: dimisit. Phrauita tandem mortuo Eu-
thymius Presbyter, & pauperum in vrbe
Neapoli Curator C.P. Episcopatum asse-
cutus est. Is extemplo Petri Mongi no-
men e sacris tabulis erasit manibus pro-
priis, & Felicis Pontificis Romani repo-
suit: atque ita confedit in chrono.

Κ.Ρ.	Ρωμ.	Περσ.	Ρωμ.	Κωνσ.	Περσ.	Αλεξ.	Αντ.
Τῶν ἡμερῶν	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.
17.	Ζώνης	Καλάνδης	Φίλικος	Εὐφρόνιος	Αθανάσιος	Πέτρος	Παῦλος
18.	Ζώνης	Καλάνδης	Φίλικος	Εὐφρόνιος	Αθανάσιος	Πέτρος	Παῦλος
19.	Ζώνης	Καλάνδης	Φίλικος	Εὐφρόνιος	Αθανάσιος	Πέτρος	Παῦλος

Αντ.	Αλεξ.	Περσ.	Ρωμ.	Κωνσ.	Περσ.	Ρωμ.	Κωνσ.
Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.	Βασιλ.
10.	6.	14.	7.	1.	10.	16.	17.
10.	6.	14.	7.	1.	10.	16.	17.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γ' ἔτος ὁ Μοργὶς ἀπέθανεν
ἐν Αλεξανδρείᾳ, καὶ Αθανάσιος ἀντ' αὐτοῦ ἐχ-
ρηγήσῃ, ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντίνου. Ζώνης δὲ βα-
σιλῆς αἰετῶς τῇ τυραννίᾳ, ἐξέβαλε τὴν ἐκ-
κλησίαν Ἀντιόχειαν Καλάνδῳ, καὶ ἐξέει-
πεν εἰς ὧσιν, Πέτρον δὲ τὸν Γραφεῖα κα-
τήσονται, Νέστορα δὲ Ρωμαῖον Χαλκηδόνος,
Εὐσέβιον Σαμωσατῶν, Ιουλιανὸν Μοψου-
στίας, Παῦλον Κωνσταντίνου Μάρτυρα, Ημερίαν,
καὶ Ἀνδρέαν Θεοδοσιουπόλεως, παρὰ τὴν μὲν
τῆς πατρὸς τοῦ τυράννου ὁνομασίαν, τῇ δὲ ἀλη-
θείᾳ ἀπὸ τοῦ ἑωυτοῦ Ζώνουτος. Πέτρος δὲ
ὁ Γραφεῖς εἰσέλθων εἰς Ἀντιόχειαν πολλὰ
κακὰ πέπραχεν, ἀναθεματισμοὺς πλὴν συνό-
δου, καὶ ἐκδολὰς ἐπισκόπων, ἐπιλήπιον
αἰτίσεων τε, καὶ χρεστονίας ἀδελφῶν,
καὶ πᾶσι τοῖς ὁμοίᾳ. πρῶτος δὲ τῷ Τει-
σαρίᾳ προσέθηκε, Χερσὶ βασιλεὺς ὁ σωρω-
τὴς δὲ ἡμᾶς. Πέτρος δὲ πάλιν ἐλθὼν, πε-
ρὶ αὐτοῦ, Χερσὶ βασιλεὺς. Ξεναῖας δὲ ὁ
δοῦλος τῷ Σατοῦρᾳ πλὴν διαπονήκῳ εἰκόνα
καὶ τῇ ἀρίστῃ ἐδίδασκε μὴ δέχεσθαι. Πέτρος
μὲν γὰρ ὡς ἦν, δοῦλος δὲ πλὴν τυραννῆος, φυ-
γὼν ἐξ ἰδίου διαπονή, ἐπὶ Καλάνδῳ τῷ
αὐτῷ Ἀντιόχειαν καὶ αἰετῶν ἀπὸ τῆς πίστεως,
ἀδελφῶν ὡν, καὶ κληρικῶν αὐτὸν λέγον. τῶν
Καλάνδῳ ἀπῆλθεν. Γ' ἔτος δὲ ὁ Γραφεῖς
ἐπίσκοπον Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν χρεστονίας, φι-
λοξένον μετανοήσαν. μετὰ τὸν δὲ ὕστερον ἀδελ-
φῶν αὐτὸν (τῇ), ὡς αὐτὸς πλὴν χρεστονίας
αἰτὶ βαπτίσματος ἐφίκοιτο. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὀρθο-
δότος Ἀναστάσιος τὸν Σιλεντῆριον τὸν κακῶς
μὲν τῷ βασιλεὺς τῆς ἐκκλησίας ἐδίω-
κεν, ὡς αἰρετικὸν καὶ ὁμοφρονα Εὐτυχῆς ἐο-
χλοποιούμενον ὅταν ἦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθέδραν
αὐτοῦ ἀνέσχετο, ἀπειλήσας αὐτοῦ, ὡς, εἰ μὴ
παύσῃ, ἀποκτεῖναι τὸ κεφάλαιόν αὐτοῦ, καὶ τοῖς
ὄχλοις αὐτὸν δριμύτως ἐκάλειεν ὡς Ζη-

B Hoc anno Petrus Mongus Alexandria
decessit e viuis: & Athanasius cognomi-
ne Celites, in eius locum promotus est.
Imperator autem Zeno a tyrannis se op-
primantibus liber Calandionem Antio-
chenum Ecclesia expulit, & Oasim re-
legavit, atque Petrum Fullonem in se-
dem restituit: Nestorem autem Roma-
num Chalcedonis, Eusebium Samosatensium,
Iulianum Mopsuestiae, Paulum
Constantinae, Manum Hemeriae, & An-
dream Theodosiopolis Praefules, specie
quidem collati in tyrannos fauoris, sed re
vera concordiae sanctionis ab eis reiectae
causa dignitate moueri iussit. Petrus au-
tem Fullo Antiochiam ingressus, multa
nefanda perpetravit, ut puta Synodi exe-
crationes, Episcoporum abrogationes,
noxiorum intrusiones, ordinationes ille-
gitimas, & his similia. In primis autem
Ter sancto hymno addidit: Rex Christe
qui pro nobis crucifixus es. Reuersus
idem sustulit verba: Rex Christe. Xe-
naias porro Satanæ mancipium Domini
Sanctorumque imagines proscribendas &
amoliendas docebat. Erat is genere Per-
sa, fortuna seruus, & a proprio domino
sub Calandione profugiens vicos Antio-
chiae viciniore, nondum baptismi lauacro
expiatus, Clericum se fingens, a vero
fidei sensu deturbabat. Et Calandion
quidem exitium exterminauerat: Petrus
autem Fullo Hierapoleos Episcopum con-
secratum, appellauerat Philoxenum: eun-
demque demum baptismo nondum ini-
tium comperiens, eius Ordinationem
baptismum defectum supplere sanxit. Cæ-
terum rectae fidei propugnator Euthy-
mii Anastasium Silentiarium, qui dein-
de imperium est adeptus, velut Hæreti-
cum & Eutychis sectatorem, ac plera-
que molestias Ecclesiae inferentem, etiam
euerſa eius in Ecclesiae cætu Sella, tem-
pli liminibus extorrem fecit, minatus in-
super, ni quantocyus desisteret, eius ca-
put se rasurum, & in plebem traductu-
rum. Ille querelas ad Imperatorem detu-

lit : & aduersus Patriarcham licem eui-
cit. In his Zeno Marianum litteratissi-
mum Comitem interrogat (erat is quip-
pe secretorum præcius, & futura vaticin-
abatur) *Quis post me imperabit?* Res-
pondet ille. Ex Silentariis vnus vxorem
& imperium excipiet. Hunc Patricium
licet ac doctrina præstantem, virumque
pietate, prudentia, morumque probitate
conspicuum proscripsit iniuste, ac demum
in custodiam coniectum ab Excubitorib-
us, qui ipsum asseruabant, interfici ius-
sit. Quo percepto, Præfectus Arcadius
conuitia in Imperatorem misit; quibus il-
le perceptis, accedentem in Palatium
mandauit occidi. Præfectus latam in caput
sententiam resciciens, & in Ecclesiæ
præsidium se recipiens, misera nece libe-
ratus est: domum tamen eius publicauit
Imperator.

Annus mundi 1554	Roem. Imp. Zeno annis 17.	Persarum rex Cabades annis 11.	Romanor. Episc. Felix annis 9.	Constant. Episc. Euthymius annis 7.	Hierosol. Episc. Anastasius annis 13.	Alexand. Episc. Anastasius annis 7.	Antiochie Episc. Palladius annis 10.
	17	11	8	2	15	1	2

Hoc anno Synodales Euphemij litte-
ras Felix accepit, & vt Catholico com-
munionis impertiit consortium: haud ta-
men Episcopum agnouit, quod Acacij,
quique in Episcopatu successerat, Phra-
uitæ nomen e tabulis Ecclesiasticis non
expunxerit.

Hoc eodem anno Petrus Fullo inter-
iit: & Palladius sanctæ Protomartyris
Theclæ Ecclesiæ, quæ est in Seleucia,
Presbyter promotus est Episcopus. Cum
Palladio etiam electi sunt Ioannes Con-
stantini & Anastasius Silentarius, qui
postmodum pessime imperauit. Porro
Zeno tyrannorum prosperis cædibus cla-
rus, ad proscriptiones & iniusta homici-
dia transfertur, & singulos quosque ho-
mines, vel quasi prius opitulatos, vel ad
imperium inuadendum suggessisse consi-
lium criminatur. Cottain etiam Ioannis
Scythæ armorum socium, & Illi Leontii-
que ab eis obsecrorum victorem, virum in
edendis carminibus præcipuum & admi-
ratione dignum, Pelagiumque Patricium
prudencia & æquitate celebrem iniuste
interficit. In his Zeno morbo comitali
correptus, Pelagij contra fas & æquum
occisi nomen assidue repetens moritur:
Filium quidem nullum, fratrem vero
Longinum post se reliquit bis Consulatu
functum, Senatus Principem declaratum,
amentem fane, cunctis inuisum & luxui
plane deditum: qui cum Isaurorum multi-
tudinem Byzantij sibi adiunctam haberet,

Ανων, ἐπὶ τὴν κατ' αὐτὸν ὀξοισίαν ἔλθεν. Ζή-
νων δὲ ἡρώτησεν Μαριανὸν τὸν σφωπῆται Κό-
μητα (ὡς γὰρ μυθικῶς πᾶσα περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ
ἐλευθέρου αὐτοῦ) ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύσει; ὁ
ᾗ εἶπεν αὐτῷ. ὅτι ἐπὶ τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν
γαμῶνά σου ἀφαισθήσεται τις ἀπὸ Σιλεντάρ-
ειων. Πατεῖκειον δὲ ἡρώτησεν, αἴθερα σφόν, καὶ
δισκοῦ, καὶ σκυτῶν, καὶ ἐνάρκτων, ὅν διμεύουσιν
ἀδίκως, καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβαλὼν, ἀπὸ τῆς φυ-
λακῆντων Ἐκσχυρῶνταίρων ἀναγρεψῶναι περὶ
παῖξεν. Ἐύπευ δὲ ἡρωτῶν αὐτοῦσας Ὑπαρχος
Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν βασιλέα: καὶ αὐτοῦσας
ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσε αὐτὸν Ἐπιστράτηνον εἰς
ὁ παλαιὸν στρατῶνα ὁ δὲ Ὑπαρχος μαθὼν
τῶν, περὶ φύγε τῇ ἐκκλησίᾳ: καὶ ἐρρύσθη τῷ
πικροδ' ἀνάτου. ὁ δὲ οἶκον αὐτοῦ ἐδήμευσεν.

Κόμης τῆς ἐκκλῆς.	Ρωμ. βασιλ. Ζήνων.	Περσ. βασιλ. Καβάδης.	Ρώμης ἐπισκ. Θέμις.	Κωνσταντ. ἐπισκ. Ευδοκίμος.	Ιεροσολ. ἐπισκ. Αναστάσιος.	Αλεξανδ. ἐπισκ. Αθανάσιος.	Αντιοχ. ἐπισκ. Παλλάδιος.
1554	17	11	8	2	15	1	2

Τούτῳ ᾧ ἔπει τὰ συνωδικὰ Εὐφημίου Φί-
λιξ ἀπεδίδετο, καὶ ὡς ὀρθόδοξος αὐτῷ περὶ σπῆ-
ζι, ἐπίσχυπον δὲ αὐτὸν εἰς ἐδέξαν, ἀφ' ὅ
μὴ ἐκβαλεῖν ὁ ὄνομα Ἀκακίου ἐκ τῆς δι-
πύλου, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Φρασίτα.

Τούτῳ δὲ αὐτῷ ἔπει Πέτρῳ ὁ Γραφεὶς τέ-
θνηκεν, καὶ περὶ ἐβλήθη ἐπίσχυπος Παλλαδίου
περὶ σπῆζι τῆς ἐν Σελευκίᾳ ἐκκλησίας τῆς
ἀγίας περὶ σπῆζι τῆς Θεολογίας. συνε-
ᾗ Παλλαδίῳ, ἐκ Ιωάννης ὁ Κωνσταντίνου, καὶ
Αναστάσιος ὁ Σιλεντάρειος ὁ κακῶς βασιλεύ-
σας. ὁ δὲ Ζήνων ἐπαρῆς τῇ τῆς τυραννῶν
ἀναγρεσὶ περὶ δήμευσι καὶ φόνοις ἀδίκως
χορεῖ, καὶ πύμπαι ἀφαισθήσεται αἰσώμενος, ὡς
ἐκείνοις, ἢ συμμαχήσονται, καὶ συμβου-
λεύσονται πᾶσι ἐπίσχυσι. ἀναγρεῖ δὲ καὶ Κότ-
ταιν ἀλόγως, τὸν ἄμα Ιωάννην τῷ Σκύθῃ πο-
λιορκίᾳ περὶ ἡρώτησεν Ἰλλου καὶ Λεοντίου, καὶ
ὁ θαυμαστὸν περὶ ποίησιν ἐπὶ αὐτοῦ ἀξίολογον, Πε-
λάγιον τὸν Πατεῖκειον ὡς φερόμενον καὶ δίκαιον
καὶ ἐπὶ τούτοις τελευτῶν Ζήνων ἐπὶ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ ἐπὶ τῷ σώματι φέρων ἀπαύτως
τὴν Πελαγίου περὶ σπῆζι τῆς πύμπαι φε-
ρῶντος ἀδίκως: παῖδα μὲν μὴ καὶ ἐκκλησίαν,
Λογῆτον δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ δις ἑσπῶν
σώματα, καὶ τῆς συλκήτου βουλῆς πάσης ἡγεμέ-
νον, ἀρότην δὲ, καὶ βαρύν, καὶ ἀνέλασεν ὄντα,
ὡς καὶ πολλοὶς Ἰσαύροις ἐν Βυζαντίᾳ ἔχον,

ὁ δὲ Λογγίνος τὸν Μαγίστρον ὄντα, ἐφίλον αὐτὸν, καὶ τοῖσι παρρησιασάμενοι τὴν βασιλείαν ἔχοντες, τῆς Ἀρεάδνης, καὶ τῆς συκλήτου βουλῆς, ἐπὶ τῇ γραμμῇ πρὸς τὸν Ἀναστάσιον τὸν Σιληντιάρχου ἀναγερθεῖσαν βασιλείαν, τῆς ἐλπίδος ὁ Λογγίνος πρόχρησεν. βασιλεύσας αὖτο ὁ Ἀναστάσιος ἐξέγραφεν ἀπητήτην ὁμοδοχίαν πρὸς τὸν Εὐφρημίον τῷ Πατριάρχῳ πρὸς τὸ μὴ σαλευσθῆναι τῆς ἐκκλησίας, καὶ πίστεως, ἀλλάξιν αὐτὸν ἀποκαλεῖν τῷ Χριστιανῶν τῆς βασιλείας. βιαζομένης δὲ αὐτὸν τῇ βασιλίδος Ἀρεάδνης, καὶ τῆς συκλήτου, ἔλαβεν αὐτὸς τὸ ἰδιόχρηστος, πῶς ἀποδέχεται εἰς ὅσον πίστεως καὶ δόγματι τῆς ἐκ Χαλκηδόνος συνόδου. καὶ ὅταν τῇ φησὶ ἔστω αὐτῷ, Ἀρεάδνην ἀγεται εἰς γάμον οὐ πῶς παρὸν γαμετῇ συνουχίᾳ. Μερμηχῶν δὲ ὁ Ἀρεάδνι ἔχοντι ἐπὶ Ἀναστασίῳ. Μερμηχῶν μὲν ὡς τὸ μητίετα τῇ βασιλείᾳ ζηλωτοῦς οὖτος καὶ περιστολῆς αὐτῷ. Ἀρεάδνι δὲ ὡς Κλέαρχος τὸν ἑὸν αὐτῷ ἀδελφὸν τῆς κεφαλῆς μὲν ὡς ὁμοδόχον ἔχοντες. τῷ δὲ ὅτις ἐκ τῶν Ζωνῶν τέθηκα, ἐκ Ἀναστασίου ἐβασίλευσεν ἀπὸ Ἀδάμ μὲν 5999. Ρωμαίων 1044. καὶ τῶν ἀκριβῶν, καὶ ἀληθινῶν ἡφον Ἀλεξανδρείᾳ 1073. ἀπὸ τῆς δευτέρας Διοκλησιανῆς 1073. τῆς ἡμέρας ἑκατόν οὐκ. 1073. ἐξήλθη δὲ Ἀναστάσιος τῇ πεντηκостаίᾳ 1073. 1073. μὲν Ἀπριλ. 1073. ἡμέρα πέμπτη τῇ μετὰ τὴν Πάσχα ἐν τῇ κεκοιμηθείᾳ ἱεροδρόμου.

A & Longinum Magistrum amicitia sibi deuinxisset, eorum ope confusus, absque labore imperium consequi posse putabat. Ariadna porro, totoque Senatu & exercitu Anastasium Silentiarium Imperatorem proclamantibus, spe Longinus excidit. Anastasius itaque potitus imperio pactiōnem scripto firmatam, qua circa fidem & Ecclesiam se nihil innouaturum promitteret, ab Euphemio Patriarcha Christianorum imperio indignum palam publicante exposcitur. Ariadna Imperatrice Senatuque ad exhibenda postulata impellentibus, chartam propria manu subscriptam, qua velut fidei normam Chalcedonenſis Synodi decreta se acceptare profiteretur, ab eo traditam accepit Euphemius. Exin ab eo coronatus, Ariadnam in uxorem, erat quippe cœlebs, ducit. Sane Manichæi & Ariani de Anastasij promotione sibi gratulabantur: Manichæi quidem, quod Imperatoris mater eorum partibus amice afficeretur; Ariani vero, quod Clearchum eius auunculum, matrisque praeſentis fratrem suum, omnino possiderent. Cæterum annus quo Zeno mortuus est, & Anastasius imperare cœpit ab Adamo 5999. apud Romanos numeratur, qui iuxta diligentiorē & veriorē Alexandrinorum calculum 5983. a Diocletiani imperio 207. a diuina Incarnatione 483. Indictione 14. notatur. Coronatus est Anastasius præfata Indictione 14. mensis Aprilis 14. magna Paschalis solemnitatis feria quinta, in Circi sedili.

Κόσμος	Ρωμ.	Περ.	Ρωμ.	ΚΠ.	Υμε.	Αλεξ.	Αν.
Τῆς Διοκλ. ἀπ. 27.	Βασιλ. ἀπ. 27.	Βασιλ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.
α'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ζ'	ζ'

Αντιοχία	Ρωμ.	Περ.	Ρωμ.	ΚΠ.	Υμε.	Αλεξ.	Αν.
Αντιοχία ἀπ. 27.	Βασιλ. ἀπ. 27.	Βασιλ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.	Εὐφρ. ἀπ. 27.
1	1	2	3	4	5	6	7

Τὸν δὲ ὅτι βασιλεύσας Ἀναστάσιος τὸν Διρραχίαν τὸν Διόκωρ ἐβασίλευσεν καὶ αὐτὸς ὁ Λογγίνος ὁ Ζήνωνος ἀδελφός, ὃν χριστιανὸς ἐπ' Αἰγυπτίῳ πέμπει ἀξίεισιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐκάλωσεν χριστιανὸν αὐτὸν ἀρεσθύνεσθαι. ἐπὶ αὐτῷ δὲ ὅτις ἐκ τῶν Ζωνῶν τέθηκα, ἐκ Ἀναστασίου ἐβασίλευσεν ἀπὸ Ἀδάμ μὲν 5999. Ρωμαίων 1044. καὶ τῶν ἀκριβῶν, καὶ ἀληθινῶν ἡφον Ἀλεξανδρείᾳ 1073. ἀπὸ τῆς δευτέρας Διοκλησιανῆς 1073. τῆς ἡμέρας ἑκατόν οὐκ. 1073. ἐξήλθη δὲ Ἀναστάσιος τῇ πεντηκостаίᾳ 1073. 1073. μὲν Ἀπριλ. 1073. ἡμέρα πέμπτη τῇ μετὰ τὴν Πάσχα ἐν τῇ κεκοιμηθείᾳ ἱεροδρόμου.

Hoc anno cum Anastasius Dirrachienſis Dicoſus imperaret, Longini Zenonis fratris ſeditionem & inſidias perpeſſus eſt: cumque mox in poteſtatem accipiens, Alexandriam Ægypti mittit exulem, & Preſbyterum iubet ordinari. Ille ſeptennio Alexandriæ ſuperſtes mortem obiit. Imperator vero Longinum Magistrum & aduenas Iſauros habens ſuſpectos, Magiſterium Longino abrogauit. Tum autem Petrus Fullo ab exilio Antiochiam propriam ſedem reuocari deprecabatur, quem ut poſtliminio rediret, non tamen Antiochiam ingrederetur, Imperator permiſit: Palladium etenim Antiochiæ Præſulem ordinari præcepit. Hinc Euphemius C.P. Præſul, coactis, qui tum in Vrbe verſabantur, Epiſcopis, ſanctam Chalce-

donensem Synodum confirmavit. Ioannes vero Tabennefiota Romæ degens, Anastasium imperare, & Byzantium audiens occupare, gratam beneficiorum vicissitudinem ab eo, quod olim Alexandriæ summam in eum exercuisset humanitatem, quem etiam nudum naufragio exceperat, adeoque benigne fouerat, ut miseriarum reddidisset immemorem, ad eum proficisci decrevit. Anastasius virum audiens accedere, ingenti prorsus ingrati animi vitio iussit exulem agi, nec solo conspectu dignatus excipere. Ioannes re præscita, Romam fugiens saluti consuluit.

			Roma Epi- scopus Gria- sius annis 5.				
	2	2	1	4	17	3	4

Hoc anno Anastasius Imperator Isau-ros CP. commorantes ob pleraque fœda ab illis admitta flagitia Vrbe eiecit: qui post discessum tyrannidem excitare sunt moliti. Longinus vero Exmagister, istis cum ingenti Barbarorum ac prædonum multitudine ad centum & quinquaginta millia collectis, & armorum atque pecuniarum, quas Zeno in Isauria repositus copia fretus, in Isaurorum prouinciam contendit, vel ipso Imperatore profectio- nem permittente, vel certe inuasionem suspicante. Confestim Longinus rebellio- nem exequitur, & in Phrygiam vsque & Cotyæum cuncta occupat loca, ciuitatesque plurimas deuastat, Ducem licet exercitus non se gereret: Ninilingis enim Isauriæ Præfectus a Zenone olim constitutus vir audacissimus aciem regebat, & Athenodorus vir simplicissimus ex ordine Senatorio, & Conon Apameæ Episco- pus, qui relicta sede ab Episcopo in mili- tem armatum mutatus inter copiarum Du- ctores expeditionem susceperat. Cunctis istis Ioanne Scythæ, qui Illi Leontii- que tyrannidem dissipat, & altero Ioanne, cui Cyrtus cognomen: utroque Thraci- carum copiarum Præfecto, & Diogene, (erant isti Scholarum Comites) & aliis quibuspiam viris egregiis Ducibus insti- tutis, Romanum exercitum opponit Ana- stasius. Prælio ad Cotyæum conferto, Dux Ninilingis necatur; cætera vero Isau- rorum manus maiori ex parte ad interne- cionem cæsa, vix locum, quo cruperat, se recepit: ac nisi Romanus exercitus in spoliis colligendis tempus inutiliter ex- pendisset, plenam ex hoc bello victoriam reportabat: sed dum in his incaute deti-

Χαλκηδόνι ἀγίας σιωσὸν ἐκείρωσι. Ἰωάννης ὁ Ταβεννησιώτης ἐν Ρώμῃ ὄν, ἤκουσεν ὅτι ὁ Ανα- στάσιος ἐβασίλευσεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀ- γαστὸς ἀμοιβὰς ἐλπίζων παρ' αὐτοῦ, αἰσθ' ὅτι ὡς ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ πεποικώς αὐτὸς οἰκονομίᾳ, οὕ- τε καὶ γινώσκων ἀπὸ ναυαγίου δὲ ξάμενος, καὶ συλκροτή- σαις οὕτως, ὡς ἀσάφιστα αὐτὸν ποιῆσαι τὴν συμ- φορῆς. Ἀναστάσιος δὲ ἀκούσας ὅτι παρ' ἐχθροῦ, ἀγρωμοσιῶν πολλῇ τῇ- τον ἐξορεαδίῳ παρσε- ταξεν, μηδ' ὅλως αὐτὸν δὲ ξάμενος. Ἰωάννης δὲ τῇ- τον παρσεγοῖς, ἐπὶ Ρώμῃ φεύγων διεσώθη.

B

			Roma Epi- scopus Gria- sius annis 5.				
	β'	β'	α'	δ'	ιγ'	γ'	δ'

Ταύτῃ τῷ ἔτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν ΚΡ. Ἰσάουροις διὰ πολλὰς ἀποπίας ἐδίωξεν, οἱ ἐξελθόντες τυραννίδα ἐμελέτησαν. Λογῆτος ὁ ἀπὸ Μαρίτων συλλαβὸν τοῖς τε, καὶ ἄλλῃς δυνάμει βαρβαρίαν, καὶ ληστῶν, ὡς δεκαπέντε μυριάδας, ὅπλων τε καὶ χρημάτων ὅπως ἐπάρσαν ἐν Ἰστανίᾳ παρ' Ζιῶντος τῆ- μῶν, ἐξήγαγεν εἰς τὴν τῇ Ἰστανίᾳ χω- ρον, ἐν διδακτοῖς τῆ βασιλείας τὴν ἐξοδὸν, καὶ τοῖς ἀποπάζοντος τὴν ἐπὶ τῇ. ἄρμα χρη- μα δὲ ἐπὶ τῇ, καὶ μέγας Φρυγίας, καὶ τῆ Κοτυαίου χωρεῖ, πόλεις τε πολλὰς ληστῆρας, πλὴν ἐν αὐτοῖς ἡγουμένων τῶ στρατεύματος. Νινίλιδης γὰρ ὡς ὁ τῆς Ἰστανίᾳς ἡγεμὼν ἐπὶ Ζιῶντος καὶ αὐτὸς αὐτὸν δραστύματος, καὶ Ἀπ- ροδωροῦ ἀπλούματος ἀνδρῶν εἰς τῇ συλκρο- πῇ, καὶ Κόνων ὁ τῆς Ἀπαμείας ἐπίσκοπος, κα- ταλιπὼν μὲν τὸν δρόμον, εἰς ὁπλίστην δὲ καὶ στρατηγὸν δὲ ἱερέως μετὰ ξάμενος. τοῖς αὐ- τῇ στρατεύματι Ρωμῆς Ἀναστάσιος ἡγου- μένου ὄντος Ἰωάννου τε τῷ Σκύθου τῷ Ἰλλου καὶ Λεοντίου τυραννίδα κατελάττον, καὶ Ἰωάννου τῷ ἐπὶ κλίμα Κυρπὸν, ἀμφοτέρων τῶ Θρακίου στρατεύματος ἡγουμένων, καὶ Διογῆτος (οὗτοι Κόμητες ὄντες τυραννόντες) καὶ ἑτέροις Ἰστανί- ἐπαμνετῶν ἀνδράν. μέγας ὁ αὐτὸς Κοτυαίου ἡγουμένης, Νινίλιδης μὲν ὁ στρατηγὸς ἀποστρά- τειν. μικροὶ δὲ ὁ πλείστοι Ἰστανίᾳ ἀπολλυ- μένων μέγας ἐπὶ τῇ σφέτερον διεσώθη. καὶ εἰ μὴ αὐτὸς τῇ σκύλλῃ τοῖς Ρωμῆς γάρτοις πολλὰ, τε- λείας αὐτὸν ἐκέρχισαν τῶ πολέμου. ἀλλ' ἐκεί- νων ἐν τοῖς ἀποστράτευσιν, Φεργίου πρὸς

ἐπὶ τῆς ἀκρᾶς τῆ Ταύρου κεκτῆσθαι οἱ Ἰσταν-
ροι τρεῖς ἔτος ἤρκεσθαι πολέμου ὡς χωρὶς μέ-
νοι τῆ ἡσὶ τῆ Ἰσταν τῆ Ταύρου πολιμαίων
τε καὶ φρουρίων.

		γ'	γ'	β'	ε'	μ'	δ'	ε'
--	--	----	----	----	----	----	----	----

Τούτω τῷ ἔτει ληφθείσης Κλαυδίου πόλεως
ὑπὸ Διογένηος τῆς μεταξὺ τῆς δύο Ταύρων ἐν
πείῳ κειμένης, οἷα συνέκοντες Ἰστανροι καὶ
βαρσοὶ τῆ Ταύρου, καὶ ἐπὶ πολὺ πολιορκουσαὶ τὴν
Διογένηος, ὡς καὶ λιμῶν κινδυνώσαι, καὶ φθαρῶσαι
ὁ στρατός. πάλιν Ἰωάννης ὁ Κυρτός Ἰσταν-
ρος τὰ πρὸς τῆ Ταύρου, καὶ τοὺς φύλακας
ἐλὼν, ἀφηνείως αὐτοῖς ἐπέταξε, διέφυγε δὲ στρα-
τους τῆς πολιορκουμένων, ὑπεξελθόντος καὶ
Διογένηος. τότε καὶ Κόων ἐπίσκοπος πληρεῖς
μὲν βραχὺ πάλιν, καὶ γίνεται Ρωμαίοις αὐ-
τῇ δούλῃ καὶ μεγάλῃ νίκη.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Ζαμασφῆς ὁ υἱὸς Περσέ-
ως βασιλεὺς Περσῶν ἀξιώσας Καβάδην, ἐκεί-
νην ἔτι δὲ ἐκ αὐτῆς βασιλείας Περσῶν.

						Ἰερο- σόλυμα μαρ- τύριος ἐπὶ δ.		
	δ'	δ'	γ'	ε'	α'	ε'		

Τούτω δὲ ἔτει Λογίος τις ὁ λεγόμενος Σε-
λευκωῆτος τῆς Ἀντιόχειας τῆς Ἰστανρίας οὐκ ἐπὶ
πρὸς ὅρους κειμένην ὑψηλὴν καὶ μεσημεριανὴν
τῆς χώρας θαλάσσιον εἰσῆλθαι τοῖς Ἰστανροῖς ὁλ-
κίαι πολλὰς ἐμπορεύμενος πρὸς τὸν πόλεμον τῆς Ἰσ-
τανρίας, καὶ ἐν ταύταις τῆς δυοῦς διὰ τὴν Λογί-
ος ὁ Μάγιστρος καὶ Ἀθηνόδωρος. ἀπεκαμὼν δὲ
ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ χρονίᾳ τὸν πόλεμον, ἐπὶ τῇ
Εὐφηνίᾳ δὲ ἐπιστάτην, ὡς εἰρήνης ἐφύκει, καὶ
συνάξει τοὺς ἐνδημιώτας ἐπιστάταις παρῶν
ταῖς πόλεσιν ἐκείναις δὲ τῇ Ἰστανρίᾳ.
Εὐφηνίος δὲ ὁ μυστήριον ἐξήγαγε πρὸς Ἰωάν-
νην τὸν Πατριάρχον πρὸς τὸν Ἀθηνόδωρον τῆς
ἐκείνου τῆς τυραννίδος. ὁ δὲ δρᾶμα τῶν βασι-
λεῖ ἀπὸ γὰρ, ὅπως εἰς ἀδιάντακτον ἔξαρκεται
Εὐφηνίου τὸν βασιλέα Αναστάσιον ἡγήρεν. ὅθεν
τῆς τῆς Ἰστανρίας ἐπιστάτης Εὐφηνίου ἐπέ-
γραψεν. Εὐφηνίος δὲ ἴδους ἐπιστάτης, ἐπέ-
στην ὑπὸ τῆς Μαρτυρίου ἔξοδος ἐλθεῖν
καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς. Παῦλος δὲ ὁ ἐκείνης

A nentur, Isauri munitissimam in Tauri sum-
mitate obtinentes arcem, bellum usque
in tertium annum protraxerunt, oppido-
rum atque arcium in Tauro monte con-
stitutarum situ opportuno muniti.

		3	3	2	5	18	4	5
--	--	---	---	---	---	----	---	---

Hoc anno Claudiopolim inter utrum-
que Taurum in planitie positam, a Dio-
gene capram non ferentes Isauri descen-
dunt e Tauro, & Diogenem adeo perti-
naciter obsidione vallant, ut totus fame
perire, & extrema internecione deleri
periclitaretur exercitus. Verum Ioannes
cognomento Cyrtus, superatis Tauri an-
gustis, prehensisque excubiis, improv-
sus adueniens, & una simul Diogenes ir-
ruptionem faciens, hostium urbem obsi-
dentium copias omnes prostravit. Ibi vul-
nere accepto Conon Episcopus breui post-
modum spatio moritur, & fit Romanis se-
cundæ & maximæ accessio victoriæ.

Eodem anno Zamasphes Peroxis Per-
sarum regis filius Cabade expulso regnum
Persarum obtinuit quatuor annos Cabad-
is regno debitos.

						Ἰερο- σόλυμα μαρ- τύριος ἐπὶ δ.		
	4	4	3	6	1	5	6	

Hoc anno Longinus quidam Selenun-
tius dictus Antiochiam Isauriæ in præcel-
so quodam monte ad meridianum regio-
nis mare sitam inhabitans, commeatum
undeque conquestum nauibus onera-
riis ad Isauros asportavit: in hisce vero
locorum angustiis Longinus Magister &
Athenodorus agebant. Imperator autem
longarum belli morarum pertæsus, Eu-
phemio Episcopo, se pacem exoptare,
fidenter retulit: ac peregrinantes in Vr-
be Episcopos tanquam Isaurorum nomi-
ne veniam deprecaturus congregare ius-
sit. Euphemius Ioanni Patricio Atheno-
dori, qui tyrannidis excitæ author &
princeps extiterat, socero reuelavit se-
cretum. Ille cursu concito rem Impe-
ratori renunciat, quæ immortalis odij
fomitum in Anastasij Imperatoris ani-
mo aduersus Euphemium succendit, ex
quo Isaurorum insidias & molitiones im-
putavit Euphemio: structis capropter
Euphemio insidiis, cuidam, ut ante
Martyrium in eius caput gladium vibra-
ret, suggererunt. Paulus autem quispiam

Ecclesiae Defensor totis humeris Patriarcham excedens, istum capite non sine ingenti periculo excepit: insidiatorem vero Sira, gladio sic dicto, interfecit. Cæterum Euphemio in conuentu Montis mortem moliti sunt rursus inferre, quam ille priuato habitu assumpto effugit, & salutem quæsiuit. Denum Anastasius Imperator fidei confessionem olim editam ab Euphemio violenter extorsit.

Α τῆς ἐκκλησίας ὑποφωμίαις ὢν, πῶς πλημὴν
χρὶ τῆς κεφαλῆς ἐδέξατο, καὶ ἐκινδυνώσας τὴν
δὲ ἐπίθουλον τῇ λεγόμενῃ σίρᾳ ἀνέλεν. πάλιν
ἐν τῇ συνάξει τῷ ὄρει ἐσπένδρουν ἀνέλεν.
Εὐφῆμιον, ὃς ἰδιωτικῶν ἡμίαντα ἀφου-
γῶν ἐσώθη. Αναστάσιος δὲ ὁ βασιλεὺς πῶς ἑμο-
λογίας αὐτοῦ παρὰ Εὐφημίον μὲν βίας ἀφεί-
λατο.

Ann. mundi 1933.	Rom. Imp. Ana- stasius 17.	Perf. cum sex Caba- des 10.	Rom. Episc. Gela- sius 1.	CP. Epi- scop. Euphe- mius 7.	Hic- tolos. Episc. Mar- tyrius 4.	Alex. Episc. Atha- nasius 7.	Ant. Episc. Palla- dius 10.
	5	1	4	7	1	6	7

Κ. Μ. 1933.	Ρωμ. βασις. Ανα- στάσιος 17.	Περσ. βασις. Καβ- αδης 10.	Ρώμ. ἐπί- σκοπος. Ευφ- ῆμιος 7.	Κων. ἐπί- σκοπος. Ευφ- ῆμιος 7.	Περσ. ἐπί- σκοπος. Μα- ρτιος 10.	Αλεξ. ἐπί- σκοπος. Αθ- νασιος 7.	Αντ. ἐπί- σκοπος. Παλ- λιδιος 10.
	5	1	4	7	1	6	7

Hoc anno Ioannes Scythia post diuturnam obsidionem tandem Longinum Exmagistrum, & Longinum Selenuntium, atque Athenodorum, cæterosque tyrannos cepit, & gladio ferit, eorumque capita Byzantium Anastasio Imperatori misit: qui ludum equestrem celebrans, tyrannorum capita, & Isauros, qui missi fuerant, vinctos in triumphi morem circumduxit, ac tandem præfata capita palis affixa publice exposuit in Sycis: Isaurorum autem multitudinem in Thraciam migrare adegit: Ioannem Scytham, & alterum Ioannem Cyrtum Consulatus dignitate & aliis honoribus auxit, ac tandem Euphemio Episcopo per Eusebium Magistrum significauit: Preces tuæ, o Venerande, amicos tuos infecerunt fuligine. Apud coactos enim Constantinopoli Episcopos de Euphemio conquerebatur Imperator: qui in Imperatoris gratiam ipsius interdictum, & abdicationem tum a communione, tum a munere, suis suffragiis comprobarunt: in cuius locum Macedonium, qui iam sacrorum vasorum Custos erat, Constantinopoli Episcopum designauit Imperator. Populus autem Euphemij causa tumultuabatur, atque in Circum publica supplicatione acta procedebat: at nihil exinde proficere valuit, Imperatore causam hanc euincere impotentius exortante. Macedonius autem male ab Anastasio persuasus Zenonis Con-

Τούτω πάλ' ἔτι Ἰωάννης ὁ Σκύθης πολιορκῶν πῦρ ἐλαβὼν τὴν τε Λογγίνου τὴν ἀπὸ Μαγίστρων, καὶ Λογγίνου τὸν Σελευσιώπου, καὶ Ἀθηνόδωρον, καὶ τοὺς λοιποὺς τυράννους. Ἐ τούτοις ἀπο- τεμὼν, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὸ Βυζάντιον ἔπεμψεν Ἀναστάσιῳ τῷ βασιλεῖ. Αναστάσιος δ' ἰσχυρῶς ἐπικτελέσας τὰς κεφαλὰς τῶν τυράννων, καὶ τοὺς πεμψέντας διερμύνει τῇ Ἰσαύρῳ ἐδραμύβουσιν, καὶ ἐπὶ σκαλώπων ἐς Συκίης τούτας ἀναρτήσας, πᾶσιν ἐδημοσίωσιν. Ὁ δὲ πλῆθος τῇ Ἰσαύρῳ ἐν τῇ Θράκῃ μετόπισιν. Ἰωάννῳ δὲ τὴν Σκύθην, καὶ τὴν ἐπερὶ Ἰωάν- νῳ τὴν Κυρτὴν ὑπατάς καὶ ἡμῶς μεγάλης κτίσεως Εὐφημίῳ δὲ πάλ' ἐπιστάτῳ ἐδύλωσεν δ' Εὐσεβίου Μαγίστρου· αἱ δ' αἰχμαῖ, ὡς μέγα, τοὺς φίλους σου πόσειλωσθαι. συναγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐδραμύβοντας ἐπιστάτῳ καὶ Εὐφημίῳ ἐπέχει. οἱ δὲ χειρὶ ἰσχυροὶ τῷ βασιλεῖ ἀχρηματοίαν, καὶ κατὰ τὴν αἰσθησιν ἐπαφίζοντο. παρὰ τὸν βασιλεὺς Μακεδόνην ἐπιστάτῳ Κωνσταντινουπόλεως Σκουφίλακα ὄντα. ὁ μὲντοι λαὸς ἀπὸ τὸν Εὐφῆμιον ἐσαΐαζον, καὶ εἰς τὸ ἰσχυρότερον ἔδραμον λιτὴν ὄντες, ἀλλ' ὅσῳ ὄντος ἰσχυροῦ, τῷ βασιλεῖ κακῶς πεισθῆσαι ἀπεύδοντες. Μακεδόνης δὲ κακῶς πεισθῆσαι Ἀναστάσιῳ, ὑποτάσσας τῷ ἐπιστάτῳ Ζήνωνος.

CP. Episcopus Macedonius an. 16.							
1	2	7	8				

Hoc anno Anastasius Euphemium Eu-

Κ. Μ. 1933.	Ρωμ. βασις. Ανα- στάσιος 17.	Περσ. βασις. Καβ- αδης 10.	Ρώμ. ἐπί- σκοπος. Ευφ- ῆμιος 7.	Κων. ἐπί- σκοπος. Ευφ- ῆμιος 7.	Περσ. ἐπί- σκοπος. Μα- ρτιος 10.	Αλεξ. ἐπί- σκοπος. Αθ- νασιος 7.	Αντ. ἐπί- σκοπος. Παλ- λιδιος 10.
5	1	4	7	1	6	7	8

Τούτω πάλ' ἔτι Εὐφῆμιον Ἀναστάσιος εἰς Εὐχαι-

Εὐχαρίστησεν ἔξορσεν ἀπέστειλεν. ὁ δὲ λόγος ἦτοσσι
 διὰ Μακεδονίου παθεῖν, ἀπεπνεύσαντο μὲν
 ναί ἐν τῷ ἀπύκνωσθαι ὑπὸ τῆς ἀπείρας δὲ Μακε-
 δονίας διωγῶν τὸν λόγον, εἰσπράχοντος ἐν τῷ
 βαπτισμῷ πρὸς τὸν Εὐφρόμον ἀφελὲν ἀπ'
 αὐτοῦ ὁ ἄρμόφωρος τῷ ὁρχιδιανῶν παρῶντα-
 ξεν, καὶ οὕτω λιπὲς πρὸς Εὐφρόμον εἰσπράχον,
 διὰ τὸν ὁρχιδιανῶν τε χεῖματα διδάσκον Εὐφρόμον,
 ὡς πρὸς πολλὰν ἐπαρρησίαν καὶ τοῖς δύο
 ὅσοις. ἀσκητικῶς γὰρ ἐν καὶ ἐκτός, ὡς ἀπὸ
 Γεωργίου παρῶν, οὐ καὶ ἀδελφίδος ἑα-
 ῖον.

Τὰς δὲ αὐτὰς ἔτι Ἀθανασίου τῷ ὑποστά-
του Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος ἐχρησάθη B
ἡ ἰωάννης ὀνομαζόμενος παρ' ἐν τούτοις ὁ οἰκο-
νόμος, ὁ ὑπάρχων Ἡμοῦλας.

Popul. Stations.			Ance. Stations.		
Popul. Stations.	Ance. Stations.	Popul. Stations.	Ance. Stations.	Popul. Stations.	Ance. Stations.
1	2	3	4	5	6

Τούτω δ' ἔπει ἐπιδρομῆς τῇ λεγομένην
Σκηπτῶν Αρσάων ἐν Εὐφρατικῇ ἡμερήϊας
ἐν Βιθράβη καλουμένη χωρίῳ παρὰ τῆς
Συρίας, Εὐθύμιος στρατηγὸς τῇ ἐκείνῃ κατ'
αὐτῶν παρὰ πύλινον, ἀνδρὸς ἕργον, καὶ λόγῳ
αὐτοῦ δαίμον, ἐκράντισε τῆς μάχης. οἱ δὲ νικῆντες
Περσῶν ὑπὸ ἀσπίδι ἵσαν τῇ Νααμάνου ἔφυ-
λάρην Φυλῆς. οὗτος καὶ Ρωμαῖος τῇ ἐν Παλα-
στῇ διωκόμενος ὄντων, αὐτῷ ἀεὶ ἐκὼς ἐν βουλῇ
ἔστρατηγία, χρεώσας εἰς πόλεμον Ἀγάρου
τὸν ἔσθλην τῆς Θαλασσοῦς ὀνομαζομένη
παίδος σὺν ἀρχμαλῶντων πλήθι πολλῶν. κα-
ταγνώσκειτο δὲ, καὶ ἐφινάδδισα παρὰ τῇ μάχης
ἐκείνης ὁ Ρωμαῖος καὶ ἔπειρον Σκηπτῶν, Γά-
μαλον ὀνόματι, καταδραμόντι πρὸς Παλαστῇ-
ν κατὰ τῇ αὐτῇ προοίᾳ. ὅτε καὶ Ἰωάννης τῇ
ἦσαν κειμένη ἐν τῷ κήλπῳ τῇ ἐρυθρῇ θα-
λάσσης, καὶ ἔπειτα τῇ φέρεσι ἐκὼς ὀλίγοις ὑπὸ
ἀρχουσὴν βασιλεῖ Ρωμαίων, καταλαβόντων τῇ
μέλει τῇ Σκηπτῶν Αρσάων, μάχης
ἰσχυρῆς ὁ Ρωμαῖος ἡλθιθέρων, αὐτῆς Ρω-
μαῖοις παρὰ μακρυότητι διὰ αὐτοῦ οὐκ εἰκὼν
τῇ ἦσαν, καὶ πρὸς Ἰνδῶν ἐκπαρβύεσθαι φορτία,
ἔτ' ἐπὶ πηλὸν βασιλεῖ φέρεσι εἰσάγει.

		α'	β'	γ'	δ'	ϵ'	ζ'	η'
--	--	-----------	----------	-----------	-----------	-------------	----------	---------

Τούτων δ' ἔπει Μακεδόνος γαίῃ τῆ βασιλείας ἐνάσθαι πρὸ μεταστάσια τῆς βασιλείδος
Theophanis Chron.

A chaſtam exulem miſit. Ille fidem ſibi dari per Macedonium poſtulauit, vt inſidiarum ſecurus, dum deduceretur, in itinere maneret. Macedonius fidem obſtringere permiſſus, Euphemium in Baptiſterio adiecit, Archidiacono a ſuis humeris pallium auferre prius iuſſo : atque priuato Sacerdotis habitu Euphemium conueniens, pecunias mutuo ab aliis acceptas elargitus eſt illi : adeo vt ex utroque capite non minimam a plerique laudem reportaret. Virtutem quippe pietatiſque iura, tanquam a Gennadio, cuius nepos erat, educatus colebat.

Hoc eodem anno Athanasio Alexandrino Præfule mortuo, Presbyter & Oeconomus Ioannes nomine, cognomento Hemula in eius locum sacra ordinatione suffectus est.

				Rome Episc. Ana- stasius annis 4				Alex. Episc. Ioan- nes annis 9				
		7	3	I	2	3	I	9				

Hoc anno Arabes, Scenitas dictos, crebris excursionibus Euphratesiam instantes, Eugenius regionum illarum præfectus, vir litteris & fortitudine præstans aduersus eos ad primum Syriæ oppidum, cui Bithrapus nomen, consertis manibus præliis superior remansit. Qui fuere deuicti, prius cum Persis, tribus nimirum Naamani Phylarchi, foedus inierant. Tum vero Romanus exercitus per Palæstinam ductor, vir consilio militari & disciplina præcellens Agarum Arethæ, qui Thalabanes filius audiebat, natum cum magna captiuorum multitudine bello vicit, cepitque. Alium porro Scenitam nomine Gamalum ante susceptam expeditionem huiusmodi totam Palæstinam suis excursionibus vastantem Romanus idem prostrauerat, & verterat in fugam. Sed & Iotaben insulam in sinu maris rubri sitam, vectigalia magna Romanorum Imperatori quondam pendentem, tum vero ab Arabibus Scenitis occupatam, idem Romanus per acerrima prælia iterum liberam Romanis negotiatoribus præstitit: eisque demum insulam concessit, in qua liberi suisque legibus vtentes habitarent, & ex mercibus ex India conuectis constitutum Imperatori vectigal soluerent.

		8	4	2	3	4	2	10
--	--	---	---	---	---	---	---	----

Hoc anno Macedonius Imperat. confilio Monasteria Urbis a præcipuæ Ecclesiæ communione ob Zenonis Concordiæ

sanctionem se dirimentia studuit reconciliare. At cum propositum non posset exequi, de conuocandis in vnum per urbem peregrinantibus Episcopis, deque scripto firmandis, quæ Chalcedonenſis Synodus recte decreuerat, Imperatori author fuit: quod per actum ſcripturæ conſignatum poſtea factum eſt. Adhortabatur ſubinde ad pacem & concordiam Monasteria, Dij maxime, & Baſſiani, & Inſomnium, atque Matronæ, quæ ab iis, qui Vnionis ſanctionem admiferant, cœtus Eccleſiaſticos ſeparatim agere propoſuerant, aut potius exilia quæque ſponte & alacriter tolerare. Illis igitur in arrepto ſemel conſilio conſtanter perſeuerantibus, illos potius ſux concedere voluntati decreuit Macedonius, quam duriorē in eos ciere perſecutionem. Porro Matrona ſancta inter viuos adhuc ſuperſtes, nec tamen cæteris fœminis parem religioſæ vitæ normam obſeruantibus, ob Zenonis ſanctionem communionis impendens conſortium, multa vel ſupra humanam fidem fortiter aggreſſa eſt, & tulit, dum Chryſorius Eccleſiæ Diaconus illam vi cogere vellet. Altera pariter nomine Sophia inter Moniales ſcientiarum cultu inſignis multa paſſa, eximiam prorfus conſtantiam exhibuit. Theuderichus autem Afer cum Diaconum haberet ſibi admodum charum, qui Theuderichum dominum Arianas partes tuentem ſibi cuperet promereri, Arii quoque doctrinam fuerat amplexus, gladio caput eius abſcidiſſet, dicens: Si Deo fidem non ſeruasti: nec uſque mihi ſeruaueris. Cæterum Palladio Antiochiæ Præſule defuncto, Imperator, Flauianum Preſbyterum & eiufdem Eccleſiæ Miſſum in mortui locum designauit: Flauianum hunc Chalcedonenſibus decretis mentem oppoſitam tenuiſſe narrant. Olympius vero quidam cum in Helenianorum balneo inter lauandum impias omnino blaſphemias euomiſſet: in ipſo aquæ labro perditam animam miſerum in modum efflauit: quod portentum in pictam imaginem relatum fuit. Eutychianus porro quidam Dictatorum princeps muneribus ab Arianis corruptus, cum appenſam Olympij vellet deponere imaginem, toto corpore ab illo die funeſte extabuit, & periit.

Αἰαπιδὴν ἀποχρίσας ἀλλ' ὁ ἐνωπὶχὸν Ζήνωνος, ἀδιωκτῶν δὲ τῶν ποιῶν, συνεβούλευσε τῷ βασιλεὶ τοὺς ἐσθλημῶντας ὅτι σὺν τοῖς συνεληθῶν, καὶ τὰ ἐν Χαλκηδὼνι κελεύει δόγματι πάντα ἐξῆραφως βεβαῶσαι, ὅπως καὶ γέγονεν δι' ἐξῆραφου παρὰ ξεῶς. καὶ παρῆρτε τὰ μοναστήρια παρὲς ἔνοσον, μάλιστα δὲ πλεὺς Δίου μονῶν, καὶ Βασιλικοῦ, καὶ τῶν Αἰκοιμένων, καὶ Ματρωνῆς, ἃ ἵνα μᾶλλον καὶ ἀπέχρησεν τῶν διχορρήων ὁ ἐνωπὶχὸν Ζήνωνος, καὶ ὁμοῦ παρὰ τῶν ἐσθλημῶν. ἐσθλῶν δὲ αὐτῶν συνεκέν Μακεδόνιος τῇ παρὰ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν, ἢ διωκτῶν ἐκείνων κατ' αὐτῶν. Ματρωνῆς δὲ ἡ οὐσία ἐπὶ ζῶσα, καὶ μὴ κτενοδοῦσα σὺν τῇς σὺν αὐτῇ ἀσκητικῇ ἀλλ' τὸν ἐνωπὶχὸν Ζήνωνος, πρὸς πολλὰ ἐσθλῶν, Χρυσοστόμου ἀρχιεπισκοπῆς ἐκκλησίας αὐτῶν ἀντιχρήστους. καὶ ἄλλῃ δὲ τῇ Σοφίᾳ κελευμένη ἐπισκοπῇ ἐν μοναζούσαις πολλὰ μαρτυροῦσα, μὲν ἡ ἀπομνηστικὴ ἐσθλῶν. Θεοδότης δὲ ὁ Αἰφὸς ἀρχιεπίσκοπος ἔχων ὁρμήδων πρὸς ἀγαπῶμεν ὡς αὐτῶν, μετὰ τῶν δὲ εἰς Αἰφὸν ἀρδύοντων ἀντιχρήστους Θεοδότην ἀρδύοντων, ἀπέτερεν αὐτῶν ἐξ ἑαυτοῦ. Εἰ τῷ Θεῷ πίστις οὐκ ἐφύλαξας, οὐκ ἐμὲ φυλάξεις. Παλλαδίου δὲ τῇ ἐπισκοπῇ Ἀντιοχείας πλεονεκτήσας Φλαβιανὸν παρὰ τῶν καὶ ἀντιχρήστους τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας ὁ βασιλεὺς ἐπέστειλεν. Φασὶ δὲ Φλαβιανὸν τοῖς ἐν Χαλκηδὼνι δόγμασι ἀντιχεῖσθαι. Ολύμπιος δὲ τῇ Αἰφῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίας, ἐλεεινῶς ἐν τῇ παρὰ τῶν πειστικῶν ὅπως ἐν εἰκότι ἐξῆραφ. Εὐτυχιδὸς δὲ τῇ παρὰ τῶν Διακόνων δόγμασι πειστικῶς ὡς τῇ Αἰφῇ, πλεὺς αἰατῶν ἐκκλησίας τῇ Ολύμπιου κατέλειπεν. καὶ ὁμοῦ δὲ οὐκ ἐπὶ τῇ δόγμασι ἀντιχεῖσθαι, καὶ ἀπέχρησεν.

Αἰὲς μὲν 1996.	Κωνσταντ. Ἰμπερ. Αναστασιος 27.	Πελαγον. βασιλ. Κωνσταντ. 30.	Ρωμ. βασιλ. Αναστασιος 4.	Κωνσταντ. Ἰμπερ. Μακεδ. 16.	Βιζαντιν. Ἰμπερ. Ηλίας 3.	Αλεξ. Ἰμπερ. Ιωάννης 9.	Αντιοχ. Ἰμπερ. Φλαβιανός 11.
	9	5	3	4	1	3	1

Κωνσταντ. Ἰμπερ. 1996.	Βιζαντιν. Ἰμπερ. 1996.	Ρωμ. βασιλ. 1996.	Πελαγον. βασιλ. 1996.	Κωνσταντ. Ἰμπερ. 1996.	Βιζαντιν. Ἰμπερ. 1996.	Αλεξ. Ἰμπερ. 1996.	Αντιοχ. Ἰμπερ. 1996.
1996.	1996.	1996.	1996.	1996.	1996.	1996.	1996.
1996.	1996.	1996.	1996.	1996.	1996.	1996.	1996.

A

					Hierosolym. Episc. Salustianus annis. 12.		
	12	8	2	7	1	6	4

					Προ- στα- δομή- σμων. Σαλμ- σας 179 H.		
	6'	η'	θ'	ζ'	α'	ε'	δ'

Hoc anno Anastasius cum Aretha, qui Thalabanes filius audiebat, & Badicharimi nec non Agari pater, fœdus percussit, ac ita deinceps Palæstina omnis, Arabia, & Phœnicia profunda tranquillitate & pace fruebantur. Neocæsareæ vero cum terræ motus iam iam esset futurus, miles quidam agens iter, tanquam duos milites civitati videt imminentes, aliumque a tergo clamentem : Servate domum in qua Gregorij locus. Moxque insequuto terræ motu urbis pars plurima corruit, præter sancti Gregorij templum.

Τούτῳ τῷ ἔτι ἀνίδεται πρὸς Ἀρέθην
ὁ Ἀναστάσιος, τῷ Βασιλεῖ, καὶ Ἀγάρῳ πατέ-
ρα, τὸν τῆς Θεοδοσίας λεγόμενον, καὶ λοιπὸν
πᾶσιν ἡ Γαλασίῃ, καὶ Ἀρεσίᾳ, καὶ Φοινίκῃ πολ-
λῆς γαλιῆς, καὶ εἰρῆνης ἀπῆλκον. ἐν Νεοκ-
ταίᾳ δὲ μέλλοντος γίνεσθαι σφοδρῶς γραπῶτος
ὁδῶν ὡς δύο γραπῶτας ἐπ' αὐτῶν εἶδεν, ὅ-
τι οὐκ ἄλλοι κελύοντα. φυλάττετε τοὺς οἴκους ἐν
ᾧ ἡ Σίχη Γρηγορίου ἔστιν, ἡμοῦ δὲ σφοδρῶς,
ὅτι πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ, πλεῖον τῷ
τῷ καὶ τῷ ἀγίου Γρηγορίου.

Ann. mundi. 1997.	Rom. Imp. Anastasi- us 497.	Per- fari- um rex Caba- des 50.	Roma- e Episc. Sym- ma- chus annis 12.	Con- stant. Episc. Mace- do- nius annis 16.	Hie- rosol. Episc. Salu- stius annis 12.	Ale- xand. Episc. Ioan- nes 9.	Antio- chia Episc. Fla- vian- us annis 13.
	I 3	9	3	8	2	7	5

[illegible]

Hoc anno Cabades Persarum rex pecunias exigebat ab Anastasio. Anastasius cautionem scribere iussit, si modo mutuum accipere vellet : alioqui se nullas daturum. Ex quo pacis quondam cum Theodosio Iunioris firmatae violatis foederibus, cum magno Persarum atque auxiliarium exercitu primum quidem in Armeniam irrumpit, & Theodosiopolim, Constantino Senatorij ordinis viro Illyricarum copiarum Ductore eam prodente cepit: tum vero penetrata Mesopotamia, Amidam obsedit, cum non satis numerofo exercitu locus esset munitus, imo solus Alypius, vir alioqui laudatissimus & Philosophiae amans, qui ad urbium defensionem annonae & commercatus curam conferebat omnem, cum exigua admodum praesidij manu eam tutaretur. Habebat autem Constantinam, quae Nisibin ad occasum sex & quinquaginta stadiis, totidemque Amidam Septentrionem versus distantes habet. Verum nonnullo temporis spatio interim lapsa, priuatisque certaminibus inter Persas Romanosque commissis, quibus nonnunquam inferiores, & aliquando Gentilium victores pro varia belli fortuna recesserant Romani : tandem Amida post trimestrem obsidionem a Barbaris bello fatigata, ab turrium

Τούτω δ' ἔτι Καβάδης ὁ τ' Περσῶν βασιλεὺς
 χεῖματα ἀπῆντι Ἀθανάσιον, ὁ δ' Ἀναστάσιος, εἰ
 μὴ δυνείσαιτο βάλειν, ἐξ ἑξαφονοῦ μελοποιίας ἐλε-
 γην ποιήσας, εἰς ἄλληλ' ἔειπε, μὴ διδόναι, ὅταν πα-
 ρισσιν δίδουσι, ἡμιμήριον πρὸς Θεοδοσίον τ' νέον
 ἐμπροσθεν εἰρήνῃ, ἐπ' ἧ' ἔκ' ἡλίου πολλῶ
 Περσικοῦ τε, καὶ ἐπιστάκην, πρὸς τερον μὲν εἰς Ἀρ-
 μηρίαν, καὶ λαμβάνει Θεοδοσιούπολιν, Κωνσταντί-
 νου πρὸς δόντος αὐτῷ αἰδρὸς, συκκηκῆς τε καὶ
 Ἰλνυεῖον ἀρξάσας τῶν ματος, εἶπα εἰς Μεσσοπον-
 μίαν ἐλθάν, Ἀμιδην ἐπολιόρχει, Ρωμῆκοι ἐρα-
 τεύματος ἀξιολόγου μήκω τοῖς τόποις ἐσθι-
 μοῦτος, Ἀλυπίς δ' ἡμῶν βοήθησαν ἔχοντες ὀλίγην,
 αἰδρὸς πῶμα χόρην ἐπαρεῖν, καὶ φιλοσοφίας ἐρα-
 τοῦ, μέλιστα τ' διχομήνῃ πρὸς τε τ' Φυλακίῳ τ'
 πόλεων, καὶ τὰ δόξατα τ' Ἐσφῶν ἐπὶ μέλιστα ποι-
 ρόν. ὅκει δὲ αὐτὸς Κωνσταντίνος πατρίους κ'· καὶ
 δύσιν ἀφ' ἐσθῶς Νίσσις καὶ Ἀμιδην πρὸς Ἀρκετον.
 Ἀλλὰ χεῖρον ἡνὸς μετὰ ξυρρίσματος, καὶ ἵσαν με-
 ειχῇ συμπλοκῇ Πέρσης τε, καὶ Ρωμῆκοις ἡμι-
 μῶν, καὶ ὅς ποτὲ μὲν ἐλάτῃς, ποτὲ δ' ὅπτεα
 τέθει τ' ἔσθῃς ἐν ἀφ' ὁφθῶς κηρύσσιν οἱ Ρω-
 μῆκοι τέλος Ἀμιδην πρὸς δίδουσι τοῖς Πέρσης,
 πολιόρχησιν μὲν ὑπὸ τοῖς πρὸς μιν ὡς πρὸς αὐ-

τῶν βαρβαρῶν, παρ' ὁδοῦ δὲ τῆς εἰκταρ δ' ἐνὶ
 τῇ πύργῳ ἀπὸ μοναχῶν φυλακισθέντων, κλί-
 μαξιν οἱ πολέμιοι χρησάμενοι, ἐν οὕτως ἔσω τῆς
 πόλεως γενοῦντες, ληίσονται πάντες, καὶ κατὰ
 ὁδοὺς, καὶ πολλοὶ λαμβάνονται πολλῶν, Καβάδου
 δὲ βασιλέως ὑπὲρ ἐλέφαντος εἰς αὐτὴν εἰσελθόν-
 τος μὲν ἡ τελευτή τῆς παρ' ὁδοῦ, καὶ πολλοί-
 τον μὲν οὐ πολλῶν, Γλοῦν δὲ τῇ πόλιν καὶ ἁλ-
 πόντες φύλακα, Καβάδου εἰς Νίσβιν ἐπιμα-
 ζάμενος πόλιν, καὶ τῆς Περσικῆς δυναστείας
 μέγα δὲ Ἀμίδας, καὶ Κωνσταντίας ἀφ' ἐκείνης.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο παρὰ τῶν βασιλέως
 Αἰασιῶν στρατὸς Γότθων τε, καὶ Βεσπών, καὶ
 ἑτέρων Οὐαλῶν ἐξ ὧν, στρατηγὸς τῆς ἐξουσίας,
 καὶ ἑξαρχὸς αὐτῆς Αἰσίδου δὲ Δαλαγαφ-
 φου πατρὸς Υπάτου γενοῦντος Ορδναρίου, (ὅ-
 που παρὰ τὸν ἐξ ὧν παῖς Αἰσίδου, ὁ
 καὶ τῶν Θεοδοσίου δὲ τοῦ Χρῆστον διδοκμησας
 καὶ Περσῶν, ἐπὶ τῇ δὲ Αἰσίδου δὲ Δαλα-
 γάφῳ πατρὶ Δυναστείας, τῆς Αἰσίδου δὲ
 πατρὸς Αἰσίδου, οὗ πατρὸς ἐμνη-
 σθῆναι) ἐπὶ δυναστεία μεγάλη, συναπ-
 τήσιν τῷ Αἰσίδου καὶ ἑτέροις πλείοσι στρα-
 τηγῶν, οἱ οὗτοι ἐπὶ τῇ Πατρικίῳ, καὶ
 Υπάτου, ὁ Σεκουδίου δὲ τῇ ἀδελφῇ Αἰασι-
 οῦ δὲ βασιλέως υἱός, καὶ Φαρομαχὸς ὁ Ζοῖν-
 πατὴρ δὲ ἡνὶ Λαζός, καὶ Ρωμῆνός ὁ παρ' ὁδοῦ
 μέγας δὲ Εὐφρατῆος συναφθῆς ὡς στρατὸς
 καὶ Ιουστῆς ὁ βασιλεύσας μὲν ὡς καὶ Ζήμ-
 χος, καὶ ἑτέροις ἵνα δὲ δυναστείας συναφθῆς
 ἐν Εὐφρατῇ τῇ πόλιν τῇ Οὐρβανῇ, καὶ Σαμοσατῇ πό-
 λεω δὲ Εὐφρατῆος, οἱ μὲν οὗτοι Υπάτου καὶ Πα-
 τρικίου ἐξ ὁδοῦ πρὸς Ἀμίδαν ἐλθόντες
 τῆς Περσικῆς φυλακῆς. Αἰσίδου δὲ μὲν Ρω-
 μένους, καὶ Αἰσίδου φυλακῆς, καὶ ἵππων στρα-
 τοπιδύσας, ὡς παρὰ τὸν Καβάδου ὅ-
 τε εἰς Νίσβιν ἀφ' ἐκείνης ἀφ' ὧν μάχης
 καὶ ἁλόντες τῇ Περσικῇ, καὶ τῇ Νίσβιν Κα-
 βάδου ἀπελάττει, καὶ πολλοὶ ἀφ' ἐκείνης ὑ-
 γιῶντες τῆς χώρας πεπνίχην, αἶψα δὲ καὶ στρα-
 τηγῶν μέγας τῇ Περσῇ, ἐν μὲν συμπλοκῇ,
 οὗ δὲ ὁ ξίφος καὶ ὁ βεσυχόλιον ὡς Αἰσίδου
 πατρὸς τῇ ἀνελόντος αὐτὸν Σκῆτον, καὶ ἀνελ-
 λον, ὡς μέγας φαίεν, σύμβολον τῆς ἰκῆς
 ἐστὶν τῇ βασιλείᾳ τῆς οὖν Περσικῆς στρατῶν
 ἐλθόντες οὕτως ὡς Ρωμῆνός στρατηγὸς
 παρ' ὁδοῦ Αἰσίδου Καβάδου ἐπὶ τῇ
 τελευτῇ πατρὸς καὶ Ρωμῆνός, ὡς Αἰσίδου

A vna, quam propugnandam susceperant
 Monachi, cuiusdam prodicione, noctu, in
 hostium (scalis autem ad inuasionem ute-
 bantur) potestatem venit. Hunc in modum
 illi intra urbem admissi ad prædas & exci-
 dium vertuntur, copiosis vndeque con-
 gestis sibi manubiis. Tertio vero a prod-
 ictione die Cabades elephanto insidens vr-
 bem ingreditur: & diuitias quidem exi-
 guas admodum, Gloën autem in urbis
 custodiam relinquit: ipse demum Nisi-
 bin regressus est, Persarum castris & ex-
 exercitiis Amidam inter & Constantiam
 locatis.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno Gotthorum, Bessorum, &
 aliarum Thracicarum nationum exercitus
 Orientis Duci Præfætoque Arcobindo
 Dalagaïphi filio, qui cum potestate magna
 dignitateq; Consulatum Ordinarium ges-
 sit, commendatus ab Anast. Imp. mittitur.
 Huic ex patre auus fuit Arcobindus, qui
 Theodosij Iunioris temporibus in præliis
 aduersus Persas claruit. Porro Arcobindus
 Dalagaïpho patri e Dyagesthea Ardabu-
 rij filia, & Aspatis, cuius nomen supra
 memoratum, nepoti susceptus fuit. Arc-
 bindo pariter socij plures dati sunt, &
 cum eo missi Duces, quorum illustriores
 fuere Patricius, & Hypatius Secundini
 & sororis Anastasij Imperatoris filius, &
 Pharasmanes genere Lazicus Zunæ pa-
 ter, & supra laudatus Romanus, qui ex
 Euphrateia exercitui se adiunxerat, nec
 non Iustinus postmodum Imperator re-
 nunciatus, & Zemarchus, & alij nonnul-
 li. Copiis omnibus Edessæ Ostroënæ pro-
 uincie ciuitate, & Samosati altera Eu-
 phræteie vrbe coactis, qui comitabantur
 Hypatium & Patricium circa Amidam
 Persica custodia liberandam occupaban-
 tur. Arcobindus autem cum Romano &
 Asuado Tribunis & quibusdam aliis ca-
 stra metatus, Cabadem ipsum Nisibi tunc
 commorantem aggreditur, variis præliis
 Persicas acies lacessit, Cabadem ipsum
 Nisibi fugat, & ex eius agris multorum mil-
 lium spatio cum secedere coegit: Quin-
 etiam præcipuum Persarum in quodam
 conflictu occidit Ducem, cuius gladius &
 armilla a Scythia, qui virum mactauerat,
 Arcobindo primum oblata, deinde qua-
 si spectatissimum victoriæ monumentum
 ad Imperatorem missa. Imminuto in hunc
 modum Romanorum Ducum virtute Per-
 sarum exercitu, vires ampliores sibi com-
 paratas aduersus Romanos immitteit, ad-
 eo vt Hypatij Patriciiq; copias adhor-

παρ' ὁδοῦ ὡς παρὰ τὸν Υπάτου, καὶ Πατρικίου

taretur Areobindus, relictis circum Amida locis, ad suppetias sibi ferendas contendere. Qui cum prae inuidia dimoueri recufarent, Areobindus ipse de repetendo Byzantio cogitasset, nisi Aegyptius Appio totius exercitus Praefectus, & annonae rebusque singulis inspicendis inuigilans, eum locis in illis consistere compulisset. Ita dissidentibus ab inuicem Ducibus, Cabades Nisibin ingreditur, habitaque discriminis inter Duces orti notitia, cum alioqui copiosae adessent illi vires, toto exercitu per turmas & globos diuiso, in vniuersam, ita loquar, excurrit Romanam ditionem, & abacta a Syris longe positae praeda, plures interim ad Areobindum de pace componenda Legatos decernit, belumque pecunia dirimendum denunciat. Loca igitur circa Edessam, in qua Areobindus metabatur, deuastans, nil prosperum ibi peregit: quinimmo ex pugna cum Areobindo praeter expectationem commissa viribus deterior recessit. Cum vero insuper Gloem Ducem, quem Amidae praesidio reliquerat, perire paratum rescivit, per aliam viam cum magna clade accepta recessit, fidem, per obsides quos Areobindo dederat, oppignoratam, & de pace colloquutionem parui pendens: Quinetiam Alypium virum illum optimum, & Basilium Edessenum, praeter istas conditiones penes se detinuerunt Persae: ita vt Cabade in ditionis suae fines regresso, Romani Duces a se inuicem disiuncti in diuersa Euphratesis, Osrhoenae, Mesopotamiae, Syriae, atque Armeniae oppida hyemantes se contulerint.

Hoc anno equestri agone celebrato, facta est duarum factionum seditio, & ex utraque perire plerique, inter quos Anastasij filius ex pellice natus numeratus est: cuius morte vehementer afflicto Anastasius plures vicino supplicio, alios exilio mulctauit.

Annus	Rom. Imp.	Persarum rex	Romanarum Episc.	Constantianarum Episc.	Hierosolymitarum Episc.	Alexandrinorum Episc.	Antiochenorum Episc.
498.	Anast. 27.	Cabades 30.	Synmachus 12.	Macedonius 16.	Silvius 8.	Ioannes 9.	Flavianus 13.
	15	11	5	10	3	9	7

Celeste

Hoc anno Cellore * Magistro cum maxima subditarum sibi copiarum vi misso, & cum Theodoro Duce supremam pene in exercitum omnem potestatem adepto vniuersam belli administrandi curam commisit Imperator: Apionem & Hypatium, quorum operam haud amplius in castris desiderari ob exercitus cum Areobindo Duce inimicitias arbitrabatur, Byzantium diligentius

Ακρον, ἀπὸ τῆς αὐτῆς Αμιδα ὑπανέεις συμμαχίας αὐτῶν σπουδαζομένην. ἐκείνων δὲ πρῶται καταβάντων διὰ φθόνου ὑποχωρήσαντες, ἐβόληθη Ἀρεόβινδος καὶ εἰς Βυζάντιον εἰσελθεῖν, εἰ μὴ μόνος Ἀπαῖων ὁ Αιγυπτίος, Ὑπαρχὸς τε τῆς στρατεύματος ὢν, καὶ τὸ δαπάνης, καὶ τῆς ἐπιβίης πόλεων προσερχομένης, ἐπὶ αὐτὸν ἐν τοῖς ὑποῖς. ἀφ' ἐφεσμερίων δὲ τῆς στρατῶν πρὸς ἀλλήλους, Καβάδης εἰς Νισίβιν ἐλθὼν, καὶ τὰ τῆς διχονοίας τῆς στρατῶν μαχρῶν, αὐτὸς τε πολλὰ ὡς τῶ πληθύνει, ἐπὶ πολλὰ χροῖ ἔαυτῶν στραπαὶ καὶ χαλὰ μαχρῶν, καὶ σὺν ὡς εἰπὼν, τῇ Ρωμαϊκῶν κατέδραμεν γὰρ, καὶ ἐδίδωκεν μέγιστα Συναίαν αὐτῶν, πολλοὺς μὲν πρὸς Ἀρεόβινδον ὑπὲρ εἰρήνης ἐκπέμψας πρεσβυτοὺς, καὶ ὑπὲρ χρημάτων καὶ αὐτῶν τὸν πόλεμον λέγων. οἱ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν αὐτῶν Ἐδεσθὺ μάλιστα κατέδραμον, καὶ ὑπὲρ Ἀρεόβινδος ἰὺ πάλιν οὐ παρῆλθον ἐκεῖ δεξιῶς, ἀλλὰ πρὸς ἐλπίδας ἐλαττοῦναι τῇ Ἀρεόβινδου μάχῃ. γοῦν δὲ καὶ τῇ Ἀμίδῃ φίλῃ καὶ Γλαῦν τῇ στρατῶν αὐτῶν ἀφ' ἐφεσμερίων μαχρῶν, ἐπὶ μέγιστα κακῶς δὲ ἐτίρας ἐδίδον, καὶ φρονήσαντες τὸν πόλεμον, αὐτῶν ἐδίδωκεν τῇ Ἀρεόβινδου, τοῖς εἰρήνης λόγους, καὶ κατέστη αὐτῶν ὡς σπουδῆς Ἀλύπῳ τε τῇ χρηστῷ ἐκείνῳ, καὶ Βασίλειον τῇ Ἐδεσθῶν ὡς μὲν τῇ αὐτῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν τῇ ἐπὶ τὰ εἰρήνην, χρίσθαι ἡδὲ καὶ αὐτῶν, τοῖς μὲν στρατῶν Ρωμαῖοις ἐν ἀφ' ἐφεσμερίων τῇ Εὐφρατῆσιν, καὶ Οσροῦνης, καὶ Μεσοποταμίας, καὶ Σύρων, ἐν Ἀρμενίᾳ διαιρεθῆναι παλίστασι τὸν χρίσθαι αὐτῶν ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ἰπποκόδ' ἡμοῦ ἀπαξία γέροντες τῶν δύο μερῶν, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς Ἀναστασίου τῷ βασιλέως, ὃν εἶχεν ἀπὸ παιδικῆς καὶ σφόδρα λυπηρὴς Ἀναστασιος πολλοὺς ἐπέμψαντες, ἐπὶ αὐτοῖς ὡς εἰσὶν ἐπέμψαν.

Annus	Roma. Imp.	Persarum rex	Romanarum Episc.	Constantianarum Episc.	Hierosolymitarum Episc.	Alexandrinorum Episc.	Antiochenorum Episc.
498.	Anast. 27.	Cabades 30.	Synmachus 12.	Macedonius 16.	Silvius 8.	Ioannes 9.	Flavianus 13.
	15	11	5	10	3	9	7

Τούτῳ δὲ ἔτι Κέλωνα τῇ Μάγιστρον ὑπὲρ βασιλέως πρὸς αὐτὸν μὲν τῇ σὺν αὐτῷ πλείους διδάμειν, καὶ τῇ ὅλῳ γένει δόξαι πρὸς αὐτὸν σὺν Θεοδῶτι στρατῶν, τοῖς κατέπευσεν ὁ βασιλεὺς τῇ ὑπὸν τὸν πόλεμον διοικῶν. Ἀπαῖων δὲ καὶ Ὑπάτιον μὲν πρὸς αὐτὸν ἀποσταλῆναι εἰς τὸ Βυζάντιον, ὅτι αὐτῶν ἡγήσασθαι ἐπὶ τῇ στρατῶν ἀφ' ἐφεσμερίων πρὸς Ἀρεόβινδον τὸν στρατῶν

ἔθρας. Καλλιόπιον δὲ τὴν στρατηγὸν ἐπιστήσας Α
τὴ τῷ διαπονήματι δόξῃ. τῷ Κέλκωτος
Γόνιω ἀέριστατον πόρτα πόλεμον ἄμειβον Ἀρεο-
βίνδῳ, καὶ Γατεικίῳ, καὶ Βερύσῳ, καὶ Τι-
μοστράτῳ, ἔρωμασι, καὶ τοῖς λοιποῖς καὶ
ἀφ' ὧν τοῖς οἰκονομίστατος. ὡς γὰρ ὁ
αὐτὸς μὲν λόγου καὶ παιδείας πάσης χάριτος
Θεοῦ πολλὰς πεπληρωμένος, καὶ αἰδρεῖος,
Ἰλλύριος μὲν τῷ ἥμῃ, ὅταν καὶ Ἀναστάσιος
ἄρματι, πολλὰς μὲν τῆς Περσικῆς χώρας καὶ
Φρυγίας ἐπιδραμὼν, τὰ μὲν πύρρ, τὰ δὲ καὶ
ἄλλοις καὶ κατὰ τὴν ἑσπέρην ὥσπερ καὶ αὐτὸν
Νίσβιν μικροῦ δυνάστεως Ρωμαίων ἡμέρας
ἐκέρχεται γὰρ καὶ λιμὸς τῇ Περσικῇ πτωχίσ-
ται. Εἶπε καὶ ἐπιδράσας ἀδελφῶν ἐπισυμβέ-
βαιεν ἐθική, τῇ λεγόμενῃ Καδοσίῳ, καὶ
ἐτέρῳ ἐθῶν, καὶ οὕτως ἀπλῶς ἐπικρατοῦ-
σι τῇ Περσικῇ περὶ τῶν ἡμετέρων, ὡς δὲ περὶ
λαί Καδοσίῳ Ἀσπίον στρατηγὸν ἀπὸ Εἰ-
ρήνης ἐπισυμβαίνοντος ἀφ' ὧν τῶν Ρω-
μαίων, καὶ ἐπὶ μηδὲν ὀλίγον τι κομιζόμενοι, δό-
δωσαν καὶ Ἀμίδην ἀδελφῶν οὐκ ὀλίγον διωκῆναι
μὲν μυρίων πόνων καὶ λιμὸν ἥδη ἐπικρα-
τοῦται τῇ Φρυγίᾳ δὲ Περσῶν αὐτὸν ὄρε-
λέσας, καὶ ἀφ' ὧν τῶν ἑσπέρων, καὶ ἀφ' ὧν
τῇ τειχῇ ἀκαταλύτοι. πάλιν οἱ στρατηγοὶ ἡ-
μέρας πάλιν ὀρώσας ἐπὶ τῇ, καὶ αἰρετάτερον
τῇ κρινάσας ὀλίγον ἀφ' ὧν ὀλίγον ἀφ' ὧν
Ρωμαίων στρατὸν δὲ καὶ ἡμετέρων τὸ πᾶν,
ὡς οἷς οἱ περὶ Ἀσπίον ἐγένοντο λόγοι, τελε-
κόντα πόλεμον περὶ τῶν, καὶ ἀναλαβόντες
Βασίλειον τὸν Ἑδιστινόν, ὃν ὀμνήσαντα περὶ
Πέρσας ἐπὶ, Ἀλύπιος γὰρ ὁ χρῆστος ἐπὶ τῇ
ποσῷ καμὼν περὶ ἐκείνοις, καὶ αἰδρόντες οὐ
εἶχον ὀμνήσαντες, Ἀμίδην τι δόξαντες, καὶ
τῇ περὶ τῆς Εἰρήνης ποιούντες σωτήρας ὡς
μεθορείας ἡμετέρων τῇ Ἀμυδίας, καὶ τῇ
Μαρδῆς χωρίου, καὶ ἡμετέρων τῇ βε-
βαιώσαντες. καὶ τῇ τέλος ἔσας Ἀναστασίου
ὁ Περσικὸς πόλεμος καὶ ὁ ἱεὺς ἐπὶ τῆς αὐτῆς
Βασιλείας, τελεσθῆναι μὲν κατὰ τῆς, μὲλ-
λον δὲ τῇ ἐμπροσθεν πόλεμον τῷ Περσῶν
λυμηνόμενος γὰρ εἰς ὁ τέλος τῇ ἱεὺς ἐπὶ
τῆς Ἀναστασίου Βασιλείας ἔλαξεν. Ἰωάννου
δὲ τῇ ἐπιστολῇ Ἀλεξανδρείας τελευτήσαν-
τες, Ἰωάννης ὁ Νικηφόρος χρηστονίσταται αὐτῇ
αὐτῇ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ἐκείλῳ Ἀνα-
στάσιος, καὶ ἐκείνῳ πολλὰ χαλκουργή-
ματα, ὅς ὡς ὁ μέγας ἔσας Κωνσταν-
τῖνος. ἐποίησε δὲ ὅς αὐτῷ ἐκείνῳ ἰδίῳ,

reuoat: & rei annonariæ summam Cal-
liopio Duci, commendat præfecturam.
* Cellor porro cum Arcobindo, & Pa-
tricio, Boruso, & Timostrato, atque
Romano, nec non reliquis aliis ratio-
nem bellandi optimam per varia quæ-
que loca semper exercuit. Vir enim fuit
præstantis ingenij & magnæ doctrinæ,
animi fortitudine Deique gratia ad sum-
mum repletus, ex Illyrico, unde & A-
nastasius ducebat originem, trahens ge-
nus; & continuis quidem incurfionibus
Persarum agros & munita quæque loca
vexans, alia quidem igne, alia modis aliis
deuastabat: adeo ut ipsa Nisibis in Ro-
manorum potestatem tantum non veni-
ret. Fames enim Persicam regionem in-
uaserat. Tum vero per prouincias, Cadu-
fiorum maxime dictorum, & aliarum gen-
tium tumultus vnus post alium audiebantur
exoriri; illisque tantopere Persarum res
iactabantur, ut Aspetium Ducem de pa-
ce cum Romanis collocuturum propense
Cabades destinarit. Et quamuis leue quid
fuerit a Romanis reportatum; Amidam
certe, quam infinitis laboribus recipere,
nec Persarum in præsidio locatorum ma-
nibus etiam famis in eos inualescentis vi
potuerant eripere, tam ob opportunum
loci situm, quam ob indissolubilem mœ-
nium firmitatem, nullo negotio restitue-
runt Persæ. Ingruentes præterea hyemis
molestias secum reputantes Duces, ex lo-
corum, in quibus cum Aspetio pacis con-
ferebantur sermones, difficultatibus, &
periculosa hyematione Romanum exer-
citus paucis talentis redimere satius esse
duxerunt. Talentis igitur ad triginta da-
tis Basilium Edessenum apud Persas obsi-
dem adhuc agentem (Alypius enim ille
bonus vir morborum diuturnitate penes
eos diem suum obierat) receperunt, red-
ditisque pariter, quos tenebant obsidi-
bus, & Amida recuperata, in Ammodiæ
& Mardes confiniis conuenientes pacis
conditiones tandem tulerunt, ipsasque
demum scriptis obfirmatas dederunt &
acceperunt. Isque fuit exitus belli ab A-
nastasio aduersus Persas gesti, qui circa de-
cimum & quintum imperij illius annum
incidit. Cum autem per totum triennium
bellum durasset, a quo multo magis quam
a cæteris omnibus retro bellis Persarum
ditio exhausta fuit, in hunc tamen fi-
nem Anastasio decimum & quintum an-
num imperante deductum est. Cæterum
Iohanne Alexandriæ Præfule defuncto
Iohannes Nicæota Ecclesiastica consecra-
tione locum eius occupat.

Hoc eodem anno plura ex præopera,
ex his, quæ posuit magnus Constantinus,
Anastasio iussu conflatæ sunt. Ipse vero
propriam ex illis sibi statuam effinxit,

quam in Tauri columna crexit: quæ prius A
enim magno Theodosio locata fuerat,
terra motu disiecta & comminuta fuit.

Ant. mundi 5499.	Domin. locat. 499.	Rom. Imperator Anastasius annis 47.	Perfar. rex Cabades annis 10.	Rom. Episc. Synod. Ma. chus annis 12.	Con. stanti. nop. Episc. Ma. cedo. nius an. 16.	Hie. rofol. Episc. Salu. stius annis 8.	Ale. xand. Episc. Ioan. nes Ni. ceno. an. 11.	Ant. Epi. scop. Fla. uis annis 13.
		16	12	6	11	4	1	8

Hoc anno bellis liberatus Anastasius peruerrendo Macedonio Patriarchæ a recto fidei sensu, studium omne contulit. Plures autem Episcoporum Anastasij gratiæ sibi promerendæ cupidi, Chalcedonensis Synodi se declarauerunt aduersarios: quorum antesignanus Eleusius Asemensis Episcopus exitit. Manichæum vero quendam Syroperfam genere pictoriæ artis peritum Presbyteri vestibus ornatum Cyzico adduxit Anastasius, qui monstrosa quædam, & a sanctis Ecclesiæ imaginibus aliena ad Imperatoris Manichæorum opinionibus assuæci mentem in Helenianorum palatio depingere ausus est: ex quo magna populi seditio coorta. Vt Prefectus in conuentibus Ecclesiasticis, vel publicis processionibus Imperatorem pone sequeretur, nouo commento Anastasius edixit: sibi quippe timebat a Catholicorum tumultibus: & iam res in consuetudinem transiit. Xenaiam præterea Manichæorum sectatorem, Philoxenum alias dictum, vt pote qui vna secum sentiret, Anastasius Byzantium accersiuit. Macedonius autem Clero, Monachis, & populo propter eum tumultuantibus, neque communione, neque alloquij familiaritate dignatus est: quocirca clam eum Vrbe subduxit Anastasius. Acholium porro quendam, ex infensorum sibi suggestione gladium in caput edudentem, menstruam annonam iussit reportare Macedonius, tanta in hominem clementia laudatus: quam pariter liberalitatem in egenos quosdam, qui Ecclesiam compilaue-
rant, exercuit.

Hoc etiam anno vir quidam artis confiatoriæ peritus, ac plane portentum æstimatus, Ioannes nomine, veterator insignis Antiochiæ visus est: qui clam argentatorum tabernas obambulans, statuarum manus, pedes, & animalculorum signa auro solido conflata argentariis ostentabat, dicens: Thesaurum huiusmodi rerum plenum inueni. Et his præstigiis multos decepit, atque delusit: adeo vt de illis monitus Imperator hominem tenuerit. Ille frænum equi auro puro compactum, gemmisque respersum Imperatori obtulit: quo accepto, dixit Imperator. Certe non mihi præstigiis illudes: Eumque

ἔστησεν εἰς τὸν κίονα τῆς Ταύρου. ἡ γὰρ προσέλω
ἐγώσσε Θεοδοσίου τῷ μεγάλῳ ἔπεισεν ἀπὸ σφ
μοῦ, καὶ συνετείβη.

Κόσμος τῶν ἔτη.	Ρωμα. βασιλ. Αἰα. πάσις ἔτη 15.	Περ. βασιλ. Καβ. δας ἔτη 10.	Ρωμα. ἐπισκ. Σόμ. μαχος ἔτη 16.	Κων. ἐπισκ. Μακ. δίνης ἔτη 15.	Ιερο. ἐπισκ. Σαλέ. πορ ἔτη 10.	Αλεξ. ἐπισκ. Ιωάν. ο Νι. χαίουτ. ἔτη 12.	Αντ. ἐπισκ. Φλα. βιαδός ἔτη 13.
	15	10	16	15	10	12	13

Τούτῳ τῷ ἔτει Αναστάσιος ἀεθελὶς τῆς
πολέμου Μακεδόνιον τὸν Πατριάρχῳ ἀφ
τρέψαι ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔαυθεν.
πολλοὶ δὲ τῆς ἐπισκοπῆς Αναστάσιῳ χει
ροῖμοι τῇ ἐν Χαλκηδὼν συνόδῳ ἀντίπι
πτον, ὡς πρῶτος ὡς Εὐδόσιος ὁ Ἀσήμεν.
Μαριχάιον δὲ ὡς Ζωγράφον Συροπέρσῳ
ἀπὸ Κυζίκου Αναστάσιος ἤγαγον ἐν γήμα
τι προσεβύτησαν. ὡς ἀλλότεια τῆς ἐκκλη
σιαστικῆς ἀγίας εἰκόνων ἐπιλήμνην γράψαι
φασματῶν ἐν τῷ παλατίῳ. Ἑλληνοφρονὶ
γνώμῃ τῷ βασιλέως χαίροντος τοῖς Μανι
χαίοις, ὅτι καὶ εἰς τὸ λαὸν γέγονε μα
γάλη. τὸν Ὑπαρχον ἐν ταῖς συνάξεσι, καὶ
ἐν ταῖς λιταῖς τότε ἐπειρόμεν ἀκολουθεῖν ὁ
Βασιλεὺς. ἐφοβεῖτο γὰρ τῆς ὀρθοδόξου τῆς
ἐποπρασίας. καὶ ἐγένετο εἰς ἔθος. Ζενάφον
τὸν Μανιχαίοφρονα ἤγαγον Αναστάσιος εἰς
τὸ Βυζάντιον, τὸν καὶ φιλοξέινον, ὡς ὁμό
φρονα. Μακεδόνιος δὲ κοινωνίας, οὔτε λό
γου αὐτὸν ἠξίωσεν, τῷ κλήρῳ, καὶ τῷ με
ναχῶν, καὶ τῷ λαῷ τῆς Θεοδοσιάρχου. ὅτι
καὶ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐξήγαγον Ανα
στάσιος. Ἀχολίον δὲ ὡς Μακεδόνιος ἀπε
σάμνον κατ' αὐτὸν μέγαλει ἔξ ὑποβο
λῆς τῆς ἐξοριζήτων αὐτὸν, μινωσίας ἀν
τιόχας προσέταξεν αὐτὸν λαμβάνειν, ἐπαμει
βεῖς τῇ προσότητι. τῷ δὲ εἰς ὁδοὺς ἱε
ροπόλεις ἐπεσέει.

Τούτῳ δὲ ἔτει ἀεφάμῃ πρὸς ἀπὸν χυμει
τῆς ὑπαρχῶν, φοβερός, Ιωάννης ὁνόματι,
ἐν Ἀντιόχειᾳ ἐπιθέτης, ὅς τῆς Θεοδοσιάρχου
ἐἰς τὰ ὀργυροπράγῃα ὑποδείκνυσεν
τοῖς ὀργυροπράγῃαι χεῖρας ἀνδριάντων χυμ
οῦς, καὶ πόδας, καὶ ἄλλα ζώδια λέγων. ὅτι
ἡσσωρὸν ἀνέστη γέμισται ταῦτα, καὶ ἠπάτησεν
πολλοὶ, καὶ ἐκμήλωσεν, πολλοὶ ὡς γόντα τὸν
Βασιλέα κρατῶσαι αὐτὸν. ὁ δὲ προσήνεκεν
τῷ Βασιλεὶ χαλιπὸν ἵππου ὀλόχρυσον ἀφ
μὴν γάρβιτων καὶ τῶν λαβῶν ὁ Βασιλεὺς, λέ
γῃ αὐτῷ. ὅπως ἐμὲ οὐ κομβώσης. καὶ ἔξω
ειπεν

εἰσεν αὐτὸν εἰς τὴν Πέτρας ὃ φερούειον τῆς Arclegavit Petram, quod est Asia munimen-
 Ασίας, ἐς οὐκ ἐτελεύτησε. tum : atque ibi tandem interiit.

3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	----	----

1000	100	17	13	7	12	5	2	9
------	-----	----	----	---	----	---	---	---

Τούτων τῶν ἔπει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἐπέ-
χισε ὁ Δάσας χωρίον ὃν τῆς Μεσσοποταμίας μέ-
γα καὶ ὄχυρον μῆστον τῆς ὄρων κείμενον Ρωμηίων
τε καὶ Γερσῶν, καὶ ἐποίησεν ὀκκλησίας, καὶ ἄρφα
ἀπέθηκε σίτου, καὶ γαστέρας υἰδάτων, καὶ ἐμ-
βόλους ὀνομάσας αὐτὴν Ἀναστασιούπολιν. ἔκ-
τισε δὲ καὶ δύο δημόσια λουτρά, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ
δίσκον πύλεως.

Hoc anno Imperator Anastasius Dardas castrum Mesopotamiæ magnum atque firmum in Romanæ ac Persicæ ditionis finibus situm mœnibus cinxit : & Ecclesias, horreaque reponendis frumentis, ac cisternas recipiendis aquis, nec non porticus in eo constituit, & nuncupavit Anastasiopolim : sed & publicæ commoditati duo balnea dicavit, & loco ciuitatis concessit iura.

B

Κείμενο ἑνῆς σελ.	Πρῶμ. Βασ.	Περ. Βασ.	Πρῶμ. ἐπι- στομῆς	Καντ. ἐπιστ.	Περσ. ἐπιστ.	Αἰθ. ἐπιστ.	Αἰγ. ἐπιστ.
Τὸς θύας ἀφῃ, πρ.	Βασ. Αἰα- αἰσῶς	Καθῃ- δῶς	ἐπι- στομῆς	Μακ- δῶν	Σαλ- σῶς	Ιωαν- νῶς	Φα- λαῖς
ἐν πρ.	ἐν Α'.	ἐν Α'.	μαρ- τύρ.	ἐν σ'.	ἐν σ'.	ἐν σ'.	ἐν τ. γ'
α'	α'	α'	γ'	ε'	ε'	γ'	ε'

Amianthus 600-1	Dionysius, pater Imp. Anastasius 17.	Perforatus rex Caballus annis 10.	Rom. Episc. Symmachus annis 14.	Constant. Episc. Macedonius an. 16.	Hierosol. Episc. Salustius 8.	Alex. Episc. Ioannes 11.	Ant. Episc. Flavianus 13.
	18	14	8	13	6	3	10

Τούτω τῷ ἔτι Αναστάσιος ὁ βασιλεὺς
Φραβιδιῶν τὸν Ἀντοχείας ἐπισκοπὸν ἰωάννη-
σιν τῷ ἐνωπικῷ Ζιζάνος ὑπογράψας, ὅς ποιή-
σας συνόδον τῇ ᾧ αὐτὸν ἐπισκοπῶν παλίσ-
τον ἐπιστολῶν ἔγραψεν, πρὸς τὸν Νικήαν, καὶ
Κωνσταντίνου πόλιν, ἔφασκε ὁμοιωτῶν συνό-
δους, πρὸς τὸν Χαλκηδὸν πατριάρχην. ἀπε-
κρίρξε δὲ Διόδωρον καὶ Θεόδωρον, ὑποτά-
ξας κεφάλαια δι' ὧν μὴ συνάδων τῇ τὸν
Χαλκηδὸν φαίνεται συνόδῳ, μάλιστα τὸν τῇ
φωτῇ τῇ, τὸν δύο φύσεις, ἀπεμύχονται. Φα-
σὶ δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀκακίου τῷ Κωνσταντινου-
πόλεως ἐπὶ. ὁ δὲ Φραβιδιῶν ἰδιόζουσαν ἐπι-
στολὴν ἔγραψεν Ἀναστάσιῳ τῷ σκεπῶ αὐτὸν
ἐπὶ ὁμοίως δὲ Ξενοφάνος ὁ δουλοπῆς, ὅστις
καὶ ἀντιθέτας, παροξύνει τοῖς κε-
φαλαίοις ἀντίθετα καὶ τῷ ἱστορικοῦ Λέον-
τος Ρώμης, καὶ τῆς συνόδου, καὶ τῇ ὁμο-
φροῦν αὐτὸν. Κωνσταντῖνος δὲ ἐπισκοπῶν Σε-
λβικίας πρὸς τὸν Χαλκηδὸν ἀγῶν συνό-
δου ἀντιθέτως γράψας ὅτι αὐτὸν καὶ Ξε-
νοφάνος δὲ ὡς ἀφ' ὧν αὐτὸν ἔγραψε
τῷ βασιλεῖ μένουν ταῦτα. ὁ δὲ
βασιλεὺς ἠρμόκτισσε κατ' αὐτὸν, Κωνσταντῖνον
δὲ καὶ Ξενοφάνος μᾶλλον ἀποδοξάμενος, Ἡλίας
τῷ ἐπισκοπῶν Ἱεροσολύμων ἔγραψεν Ἀναστά-
σιος κελεύων καὶ τῆς τὸν Χαλκηδὸν συ-
νόδου ψεφίσσασθαι. Ἡλίας δὲ ἀντέγραψε τῷ
βασιλεῖ ἀντιθέτως Νεφέριον καὶ Εὐτυ-
χέα, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον, καὶ πρὸς

Hoc anno Anastasius Imperator Flavianum Antiochiæ Episcopum Concordiæ sanctioni a Zenone editæ subscribere coegit, qui Episcopum sibi subditorum congregata Synodo, prolixam scripsit epistolam, Nicænam, Constantinopolitanam, & Ephesinam admittens Synodos, Chalcedone vero actam silentio præteriiit. Sed & Diodorum & Theodorum subinde damnauit, quatuor subiiciens capita, in quibus cum Chalcedonensi Synodo minime consentire videtur: maxime vero vocibus istis, IN DVABVS NATVRIS, opponuntur ista capitula. Nonnulli Acacij Constantinopol. Præsulis ea capita fœtum esse dicunt. Porro Flavianus priuatam Anastasio dedit epistolam, qua in mentem eius omnino concedit, quemadmodum etiam impius Xenaïas, qui eo progressus est temeritatis, vt aduersus diuinissimum Leonem Romæ Episcopum, Synodum ipsam, & vtriusque asseclas execrationes immitteret. Quinetiam Constantinus Seleuciæ Episcopus sanctam Chalcedonensem Synodum anathemate percussit, eadem prorsus ac Xenaïas scribens. Flavianus autem ac si ipsos eo nomine accusare maluisset, hæc omnia Imperatori per litteras renunciavit. Imperator Flavianus succensuit, Constantinum autem atque Xenaïam probauit amplius; tum vero Eliæ Hierosolymorum Episcopo, vt aduersus Chalcedonensem Synodum ferret sententiam scripto mandauit. Elias Imperatori rescribens, Nestorium, & Eutychem, Diodorum & Theodorum diris deuouit, &

R

actam Chalcedone Synodum se recipere A
testatus est.

Hoc etiam anno ingens tumultus Alexandria exortus est inter Ioannem Niczotam Episcopum, & Dagalaiphum Comitem Gennadij Phicopetri gratia: eaque seditio plures dies in vrbe duravit. Et quidem milites Episcopi Ioannis domum incenderunt, & Phicopetri aedes a populo pariter combustæ. Alexandrini porro ad Cantharum Imperatori statuum posuerunt.

19	15	9	14	7	4	11
----	----	---	----	---	---	----

Hoc anno Monachi quidam Hæretici numero ducenti ab Oriente Byzantium cum impio Seuero transfretati infidias Macedonio, & Synodo damnationem parabant. Istos Anastasius cum honore suscepit, seu veritatis aduersarios, qui totum conturbarent Orientem, & eadem pariter forent hic molituri. Ioannes autem Alexandria Episcopus ducentas auri libras Imperatori se daturum pollicitus est, si modo celebratam Chalcedone Synodum funditus abrogaret. Imperator itaque Macedonium cum Ioannis Legatis communionem habere cogebat, & Ioanni ipsi, qui nec reciperet, nec respueret Synodum, pacem dare. In aduersum opposuit se Macedonius dicens: Nullam se communionem iis impertiri, nisi matrem & magistram profiterentur Chalcedonensem Synodum. Deuterius porro Atianorum Episcopus, quempiam nomine Barbarum baptizare paratus, repugnante licet Dominica traditione, verba istiusmodi profere ausus est: Baptizatur Barbarus in nomine Patris, per Filium, in sancto Spiritu: & confestim exaruit piscina. Barbarus terrore percussus fugæ se dedit, & omnibus postmodum quod contigerat miraculum manifestauit. In his Imperator Macedonium Constantinopol. Præfulem habitam olim Chalcedone Synodum reprobare, quemadmodum & Hierosolymorum Episcopus Elias, cogebat. Ad hæc Macedonius: Citra vniuersalem Synodum cui primus assideret Romanus Episcopus, id se exequi non posse referebat. Quibus Imperator exasperatus, immunitatis querendæ causâ confugientes in Ecclesiam per vim abripi iussit, & libertatis huiusmodi Hæreticorum fanis concessit iura. Quilibet autem tam e Clero, quam e plebe Byzantij degentes Hæretici Seuero atque Hæreticis istis Orientis in oppugnando Macedonio præstabant operas: Ex quo Deiferi Palæstina Monachi diuino mori affectu Seuerum & eius asseclas Monachos confutaturi Constantinopol. conuene-

in Χαλκηδὼν συνόδον ἀποδιζήσαντες.

Τὰς δὲ αὐτὰς ἔτι ἐγένοντο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τρεῖς μὲν ἐξ Ἰωάννου τοῦ ἐπισκοποῦ Νικηνοῦ, καὶ Δαγαλαίφου Κομίτης, καὶ Γενναδίου τοῦ Φικωπέτου. Ἐγένοντο αὖτις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς καὶ ἐκτενέστερον ἢ οἰκίᾳ τοῦ ἐπισκοποῦ Ἰωάννου οἱ ἐρατοῦται, καὶ δὲ τῶν πολιτῶν ἡ οἰκία τοῦ Φικωπέτου. καὶ ἔστησαν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ.

18	11	8	10	5	8	10
----	----	---	----	---	---	----

Τούτων τὰς ἔτι μοναχοὶ ὄντες ἀρετικοὶ ἐξήχρηστοι ἐλθόντες ἀπὸ ἀνατολῆς ἐν τῇ Βυζαντίᾳ ἄμα Σαύρῳ τῷ δουσιβεί καὶ Μακεδονίῳ, καὶ τῇ συνόδῳ ἐπαυδάσαν. ὧν τις Αναστάσιος ἐπὶ μὲν ἐδείξαντο, ὡς ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τρεῖς αὖτις πρὸς ἀνατολὴν, καὶ ὡς ἐπὶ τῇ πόλει. Ἰωάννης δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας διχαλίας λίτρας χειροῦ διδόναι ᾤχετο τῷ βασιλεῖ, εἰ πρὶν ἐν Χαλκηδὼν συνόδῳ ἐκβάλλῃ τελείας. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐνώληκεν Μακεδόνιον κοιναῖσιν τοῖς Ἀποκρισταρίοις Ἰωάννου, καὶ Ἰωάννην διέσταναι μὴ δεχόμενον αὐτὸν, μηδὲ ἐκβάλλαντα πρὶν συνόδῳ. Μακεδόνιος δὲ αὐτῇ ἐῖπεν μὴ κτενεῖν αὐτοῖς, εἰ μὴ ὁμολογήσουσιν μὲν τὰ καὶ διδάσκαλος ἔσθαι Χαλκηδὼν συνόδῳ. Διουτίος δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῇ Ἀρμενίᾳ βαπτίζων ὑπὸ Βαρβαρον λεγόμενον πρὸς πρὶν διποτικῶν πρὸς δὲ ἐπὶ ἡμῶν εἰπὼν βαπτίζονται Βαρβαρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, δι' υἱοῦ, ἐν ἁγίᾳ πνεύματι, καὶ διότις ἐκτενέστερον ἢ κοινωμένη. ὁ δὲ Βαρβαρος ἐμφόβος ἡρώδης ἐφύγε, καὶ πᾶσι ἐγνώρισε τὸ γαῖμα. ὁ δὲ βασιλεὺς Μακεδόνιον τὸν ΚΓ. ἐνώληκεν αἰσθηματῶν πρὶν ἐν Χαλκηδὼν συνόδῳ, καὶ τῶν καὶ Ἠλίας Ἱεροσολύμων. ὁ δὲ Μακεδόνιος χρεῖς οἰκονομικῆς συνόδῳ ἐγρύσας πρεσβυτέρους τῆς Ρώμης ἐπίσκοποι ἀδυνατοῖν ἐλεῖν τῶν ποιήσαν. ὅταν ἐφύγε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, τοῖς πρεσβυτέροις τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπαπαῖσθαι ἐκέλευσε βίβας, ὅτι ἐκκλησίᾳς ἀρετικῶν ὄντων ἀδυνατοῖς πρὸς τὸν. ὅσοι δὲ κληρικὸι καὶ λαϊκοὶ ἀρετικοὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Βυζαντίᾳ τῷ Σαύρῳ καὶ τοῖς Μοναχοῖς ἀρετικῶν ἀνατολικῶν ἐχθροῖς καὶ Μακεδονίῳ ἀπαυδάσαντες. ὅσοι οἱ καὶ Παλαστίνῃ ποφόρει μοναχοὶ Ζήλα καὶ κληρικῶν, ἦλθον εἰς τὸ Βυζαντίον καὶ Σαύρου καὶ τῶν συν αὐτῶν μονα-

ζών. Δωροθέος δὲ μοναχὸς Ἀλεξανδρῶν πο-
λύστον βιβλὸν ἔγραψεν ὑπὸ τῆς ἐν Χαλ-
κηδὼν συνόδου, ἣν διδάσκει Μάρνα τῇ ἡμέρᾳ
Ἀναστασίου ἐπ' ἀδελφῶν ὀρθοδόξῳ εὐσῃ. αὐτὴ
δὲ Ἀναστασίῳ πάλιν βιβλὸν προσέθηκεν ἐλ-
πίζουσα δι' αὐτῆς μετὰ πᾶσι αὐτὸν. ὁ δὲ
ἐοικυῖον αὐτῇ, καὶ τῷ γινώσκοντι αὐτὴν ὄντων
οὐδὲν, Δωροθέον μὲν εἰς Ὡασιν ἔξορίζει,
καὶ πάλιν βιβλὸν ἔχουσαν διὰ τὸ ἔπιγραφεῖν,
Τραγωδία, ἥντιναι προσφητεία τῆς νῦν κα-
ταστάσεως, ὡς περ τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ Φα-
σὶν εἰρησάσαι καὶ Ἰουλιανὸν. ὁ δὲ Μακεδό-
νιος Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας, καὶ πάντας
τοὺς πολυμάχους λέγει πῶς καὶ τῆς συνόδου
αἰτήματα, καὶ τοὺς Ἀποκρισάμενους Φλα-
βιανὸν ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν διὰ τῶν χρεῶν
αἰτήματα, καὶ εἰδὼς.

κ	στ	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
---	----	---	---	---	---	---	---	---

Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδον κροτηθεῖσαν ἐν Σι-
δωνίᾳ ἐγένετο. Σωτήριος γὰρ ἐπίσκοπος Καπ-
παδοκίας ὑπὸ Μακεδονίου χρεωστούμενος
ἐγράψας ἀμολόγηται διχραδαί τὰ δόγματα
τῆς ἐν Χαλκηδὼν συνόδου, ὡς
ὅσον πίστεως. μὲν δὲ ταῦτα πολεμώματα γέ-
γονεν οὕτως, ὡς ἀπὸ τῆς ἐν αἰατολίῳ, ἐ-
πὶ τῷ δυακτῷ Ξενῶν κοινολογήσασθαι, καὶ
ἀμφὶ συνόδου ἡμεῖς εἰς Σιδῶνα τὸν βα-
σιλέα αἰτήσασθαι ὑπὲρ τῆς τελευτῆς ἐκβολῆς
τῆς ἀγίας ἐν τῇ Χαλκηδὼν συνόδου. ἥτις
συνέβη, καὶ γὰρ τὸν διελεύοντα τῷ βασιλεῖ
πρόσφυγον εἰς τὸν Εὐξείνιον Τειβοῦνον,
ὅς ἐστιν ἀγαθὸς αὐτῶν, Φλαβιανὸν τὸν Ἀν-
τιοχείας, καὶ Ἡλίας τὸν Ἱεροσολύμων συν-
τοκῆς αὐτῶν τὰ κατὰ Σιδῶνας χρεῖαι
τῷ βασιλεῖ προσέβησαν. Φλαβιανὸς δὲ ταῖς
πρὸς μέγας συνόδοις, καὶ τῇ Ζωνιτῶν Εὐ-
ποτικὴν διχραδαί ἔγραψεν, τῆς ἐν Χαλκηδὼν
μνημῆν μὴ ποιησάμενος. Ἡλίας δὲ ὁ Ἱερο-
σολύμων καὶ πάλιν ἐν Χαλκηδὼν ἔγραψεν δι-
σπλάγγεσθαι. Σωτήριος δὲ ὁ Καππαδοκίας,
καὶ Ξενῶν καὶ Φλαβιανὸν, καὶ
Ἡλίας αἰτήσαντες τῷ βασιλεῖ, ὅτι διὰ τὸ μὴ
ἡλθὲν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν τῆς συνόδου τῆς ἐν
Χαλκηδὼν ἀποφασίσασθαι, συνῆλθον διὰ
λοις. Ἀναστάσιος δὲ ὀργισθεὶς ὑπὸ ἑτέρῳ μονα-
χοῦ ἡσυχαστῆς συνελθόντες ἐν Ἀντιο-
χείᾳ, ἐπὶ Φλαβιανὸν καταστάσαι, αἰτιώμενος
αὐτὸν αἰσθηματίας πάλιν ἐν Χαλκηδὼν συνό-
δου, καὶ Διόδωρον, καὶ Θεόδωρον, καὶ Ἰβαν, καὶ Θεο-
δώρητον, ὅς καὶ ἐποίησαν μικροψυχίας Φλαβια-

Theophanis Chron.

runt. Dorotheus interim Alexandrinus
Monachus pro Chalcedonenſis Synodi
defensione volumen ingens a se conscrip-
tum Magnæ Anastasij fratris sponsæ re-
ctum de fide sensum illuc vsque feruanti
obtulit: quem ipsa dedit Anastasio, clari-
tate doctrinæ virum a perfidia dimouere
sperans. Ille libro perlecto, cum præter
opinionem opus digestum animaduerte-
ret, Dorotheum in Oasim ablegat, & flo-
cci fecit librum, quod gereret inscriptum,
Tragedia, hoc est Prophetia præsentis
rerum status: quemadmodum a magno
etiam Basilio aduersus Iulianum pronun-
ciatum narrant. Cæterum Macedonius
Flauianum Antiochenſem, & quicumque
contra Synodum leuiter oblatrant anathema-
tum fulmine percelleretur, Flauia-
nique Legatos, ob quædam negotia se
conuenientes execrationibus suppositos e
conſpectu amouit.

20	16	10	15	18	5	12
----	----	----	----	----	---	----

Hoc anno Synodum Sidoniæ congregari sanxit. Soterichus enim Cæsareæ Cap-
padociæ a Macedonio consecratus, Chal-
cedonenſis Synodi decreta, velut fidei re-
gulas se admittere scripto professus est.
Eius autem postmodum factus inimicus
adeo iuit in aduersum, ut in Orientem
profectus, impio Xenaiæ rem omnem
communicaret, & ad extirpandam funditus
sanctam Chalcedonenſem Synodum aliam
Sidoniæ celebrari ab Imperatore postula-
ret vterque; & hæc conuocata dicto ci-
tius dissipata est & soluta Eutropij Tribu-
ni ab Imperatore in hunc finem missi o-
pera, qui ea abrogata, Flauiano Antio-
chiæ, & Eliæ Hierosolymorum subiectif-
que ipsis Episcopis, ut quæ Sidoniæ fue-
rant acta litteris ad Imperatorem refer-
rent, author fuit. Flauianus porro Synodos
tres solummodo & Zenonis Concordiam
se recipere scripsit, nulla prorsus de Chal-
cedonenſi facta mentione: Elias autem
Hierosolymorum Episcopus Chalcedo-
nensem se proſcribere testatus est: Sote-
richus autem Cæsareæ Cappadociæ &
Xenaias Imperatori aduersus Flauianum
& Eliam reſcripserunt, ipsos nimirum
aduersus Chalcedonenſem Synodum
palam dare sententiam recusarent, quo-
minus in cœtum & vnum sensum coirent
in causa fuisse. Quare iratus Anasta-
sius falsis quibusdam Monachis, ut An-
tiochiæ conuenirent, ubi tumultu in Fla-
uianum excitato, Chalcedonenſem Sy-
nodum simulque Diodorum, Theodo-
rum, Ibam, & Theodoretum cum execra-
tione cum eiurare postularent, suggestit:
quod ille ex animi deiectione executus

est, & in Ecclesie publico conventu eos una cum Synodo percussit anathemate.

Hoc etiam anno Imperator Macedonius struxit insidias: Schismatici vero turba mercede conducti in æde ad Palatium Archangelo dicata, & in magna quoque Ecclesia die Dominico Ter sanctum Hymnum canentes, addidere: Qui crucifixus es pro nobis: ex quo ad eos etiam adiunctis verberibus extrudendos impulsit sunt Orthodoxi. Imperator autem Schismaticorum Monachorum, Clerique virorum, & Iuliani quondam Carie, postmodum vero Halicarnassi Episcopi, & impij Seueri Monachum adhuc agentis opera fœdis palam emissis contumeliis Macedonium oppugnabat. Verum Urbis conferta plebs cum mulieribus & pueris, nec non Orthodoxorum Monachorum Præfectis vociferabatur. Adest Martyrij tempus, ne patrem nostrum deseramus. Et conuicia in Imperatorem coniiciebat, ipsum Manichæum, & imperio prorsus indignum clamitans. Quibus ille territus, Palatii portas obscurauit, & ad fugam naves tenuit paratas: quique prius etiam iureiurando Macedonium ad conspectum nusquam admissurum se obstrinxerat, timore correptus eundem videre exoptabat feruide: ac tum eo ad Imperatorem proficiscente, plebs cum magnis acclamationibus ad Abbates & Monachos conuersa dicebat: Patrem nostrum apud nos habemus. Sed & militares Scholæ pertransuentem illum faustis vocibus prosequiebantur. Denique ad Anastasium introductus, illum ceu Ecclesie hostem obiurgauit: ille vero pacem & vnum cum Episcopo sensum tenere in præsens tempus simulauit.

Αὐτὸς, καὶ ἐπὶ ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀνεστηρίσαντι τῇ συνόδῳ.

Τὸ δὲ αὐτὸ ἔτι καὶ ὁ Μακεδόνιος ὁ βασιλεὺς κατεπελάσεν καὶ οἱ ἀποστάται μὲν μεθ' αὐτῶν ὄχλων ἐν τῷ Ἀρχαγγέλῳ τῆς παλατίου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ φάλλοντες ἐν κύρια καὶ ὁ τριτάτου παροπισθίου ὁ, παυρῶναι δὲ ἡμᾶς, ὡς τοῖς ὀρθοδόξοις ἐξ ἀνάγκης μὲν πληγῶν αὐτοῖς ἐλάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς παροφθαλμῶς ἀφ' ἧς ἀποστάται μοναχῶν, καὶ κληρικῶν, καὶ Ιουλιανὸς τῆς Καρίας ποτὲ ἐπισκόπου, ἔπειτα δὲ Ἀλικαρνασσὸς, καὶ Σάβιθρου τῆς Δυαποβοῦς ἔτι μοναχοὶ ὄντες ἐπολέμει τὸν Μακεδόνιον ὅτε εἰς τὸν δημοσίαν ἀγορὰν συμβάλλων. τὰ δὲ πλήρη σιὸν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἡγουμένοις τε ἧς ὀρθοδόξων μοναχῶν ἔκτατον ἀθροισθέντα. καθεὶς μὲν τῶν, μὴ κατελείψαντων τὸν πατέρα ἡμῶν ὑβρίζοντες τὸν βασιλέα Μαριανόν, καὶ τὸ κράτος ἀτάξιν. ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀπέκλισε τὰς θύρας τῆς παλατίου, καὶ πολλοὶ παρὲς φυγὴν ἀπέπειζεν. τὸν δὲ Μακεδόνιον, ὁμῶς μὴ κέποι θάσσεσθαι, ὅτε ἤρκεσθαι ἰδεῖν, φοβηθεὶς τὰ πλήρη. τοῦτο δὲ ἐρχομένου παρὲς αὐτὸν, ὁ λαὸς τοῖς ἡγουμένοις καὶ μετὰ τοῖς διεμνησμένοις λέγοντες. τὸν πατέρα ἡμῶν ἔχοντες. καὶ οἱ ἧς ὁ λαὸς ὠφειμὴν αὐτὸν διερχομένους. εἰσελθὼν δὲ παρὲς Ἀναστάσιον, ἤλυνεν αὐτὸν, ὡς πολέμιον τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ἀποκρίθη παρὲς πύλιν ὡς ἐν ἐνόδοι αὐτὸν.

					Hieronymum Episcopus Elias anno r.		
	21	17	11	16	1	6	15

					Ιερο- σολ. ἐπι- σκοπ. Παίσι ἔτος α'.		
D	κα'	ιζ'	ια'	ιγ'	α'	ς'	γ'

* Ceterum

Hoc anno commentario per * Cellorem Magistrum misso Macedonium Imperator decepit: ac primam quidem & secundam Synodum se probare fatebatur, Ephesinam vero & Chalcedonensem penitus tacebat: qua magnam sibi inuidiam conciliauit Macedonius: per huiusmodi quippe commentarium Concordie Sanctionem a Zenone editam probauit, cui iam dum ordinaretur subscripserat. Ea propter Macedonius ad Dalmatæ Monasterium profectus ad Clericos & Mona-

Τούτῳ τῷ ἔτι Μακεδόνιον ἡπάτησεν ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἧς Κέλσους Μαρίνου ἀπομνηστικὴν ποιήσας παρὲς αὐτὸν, ἐν ᾧ πύλιν παρὲς πύλιν καὶ πύλιν δειλότερον σιὸν δὲ ὁμολογῆ δέχεται, πύλιν δὲ ἐν Εφέσῳ καὶ Χαλκηδὼν εἶασεν ὅσοι μέμνηται μεγάλῳ τῷ Μακεδόνι παροπισθίου. ἀφ' ἧς τοῦτο καὶ ὁ ἐνωπικὸν Ζιωντος ἐδέξατο, ὅς τινι καὶ χρεστονούμενος ἀπέγραψεν. ὁ δὲ Μακεδόνιος ἀπελθὼν εἰς πύλιν Δαλματίας μονῶν, τοῖς κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς ζηλω-

ταῖς σκαδαλιοῦσιν εἰς αὐτὸν ἀπελογήσα-
το ἂν παρ' αὐτοῦ τοῦ λόγου, ὅτι δέχεται
τὴν ἐν Χαλκηδὼν συνόδον, καὶ τοὺς μὴ
δεχόμενοις αὐτὴν αἰρετικοῖς ἔχει, καὶ συνε-
ληφτοῦρησιν αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς δώρις
ἐπεισὺν τοῖς ὁμόφρονες αὐτῶν κληρικοῖς καὶ μο-
ναχοῖς ἄλλοις ἐπίσκοποις ψήφισατο, ὅσων
καὶ Αἰαδάν, καὶ τοῖς τῆς συγχλήτου με-
γάλου ἐλίπαι· ἡραπαρ γὰρ Μακεδόνιος,
καὶ ἂν ὁ καθαροὶ τῆς βίου, καὶ ἂν ὁ
ὁρὸν τῆς δογματικῆς, εἰ καὶ ἡπατὴρ. καὶ
ἡρεσκίαν ὁ βασιλεὺς δύο φάουλους ἱναὶς
κατηγερεῖσιν Μακεδονίου, ὡς παιδεύειν,
καὶ αἰρετικῶν, ὅτι δὲ αὐτῶν δὲ αὐτῶν ἐξέ-
φωσ τῶν ὑπάρχον, καὶ τῶν Μαρίων ὁμοῖως
δὲ καὶ ἡν ὑπερβύτην καὶ ἀγαθῶν ὁρ-
δῶν. ἐκέλευσε δὲ Κέλλωρα τὸν Μαρίον
καταγαγεῖν αὐτὸν τῷ ἐπίσκοπῳ βιάν, ὡς
βοῶντος Μακεδονίου, ἐπίσκοπος ἀπολογίαν
οὐ μόνον ἐν τῷ Πρατωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ ἡατῶ. πολλοὶ δὲ τῶν κληρικῶν εἰς φυ-
λακὴν ἐβλήθησαν· ἄλλοι δὲ φυγὰν ἐχ-
σάντες, ἐν Ρώμῃ καὶ Φοινίκῃ διασπαρῶν.
ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλεὺς τὸν αὐτοῦ καὶ αὐτῶν
τῶν πεπραγμένων ἐν Χαλκηδὼν ἂν τῶ
Μαρίων ἡρεῖν παρὰ Μακεδονίου, καὶ ἂν
ἡρεῖν ἐπεισὺν Μακεδονίου ὁ σφραγίσας αὐ-
τὸν, ἐν τῷ ἡυσασιεῖ ἀπέστη. Κηροπόδος
ὁ δὲ ὁνομασθεὶς Οἰκονόμος ὡς ὁ μέγας ἐκ-
κλησίας, κλέψας αὐτὸν ἐν βασιλῇ ἀπικόμισιν.
ὅτε Μακεδὼν οὐκ ὄντα ὡς ἀγαθῶν ὁ βασιλεὺς,
βιάν εἰς Χαλκηδὼνα, κατέστη ἐν Εὐχα-
στῶν ἐξοριάζων παρ' αὐτοῦ, μὴδὲν τῶν
κατ' αὐτὸν ἡατῶν πολέμους, φοβητῆς πᾶ-
σιν. τῇ ὁ ἐξῆς παρ' αὐτοῦ ἐπίσκοποι Τι-
μόθεον πᾶσι παρ' αὐτοῦ καὶ Σκενοφύλακα τῶν
ἐκκλησίας, τὸν ἐπίσκοπον Λιζβούλιον, καὶ Κη-
λωνα, ἂν ἡναὶ παρ' αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ τοῖς
ὁμοῖοις, ὅστις εἰσὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρ'
αὐτοῦ τοῖς Μακεδονίου εἰσὼν κατέφερον, καὶ
οὕτως ἐλθόντες· Ἰωάννην ὁ ὁ Αλεξάνδρειας
ἐν τοῖς διπύλοις ἐπέταξε τῷ Νικηατῶν, καὶ
συνεδίᾳ παρ' αὐτοῦ ἐξέστη. Αναστά-
σιος ὁ ἐνομοθετῆς, ὅτι καὶ κατ' αὐτοῦ τὸν
Μακεδὼν ἀκρίτως ἐξώρειν, πέμψας Μα-
ρίον, ἐπέμψεν αὐτὸν ἐπὶ καὶ Κλαυ-
διουπόλεως τῆς Ονωριᾶδος. αὐτοὶ δὲ δικα-
στῆς, καὶ ἡρεῖν, καὶ κατ' αὐτοῦ ὄντες, ἀπὸν-
τα κατ' αὐτοῦ τὸν ἐκκλησίαν παρ' αὐτοῦ καὶ
καὶ δὲ ἐπίσκοποι πέμψοντες τῷ κατ' αὐτοῦ καὶ
παρ' αὐτοῦ Κυζικίου. τοῖς ἰδὼν Μακε-

Achos feruentiori zelo ductos, & visi faci-
noris fœditate indignatos declamatorio
sermone defensionem instituit, protesta-
tus, se Chalcedonem Synodum admitte-
re, & qui eam reiicerent Hæreticos ha-
bere: quibus auditis vna cum eo sacra
missarum peregere mysteria. Interea Im-
perator Clericos atque Monachos vna
secum sentientes donis impulit, vt alium
Episcopum in eius locum subrogarent,
quod Ariadnam & ordinis Senatorij præ-
cipuos afflixit: erat quippe cunctis cha-
rus Macedonius, tum ob vitæ mundiciem,
tum ob rectam & sinceram de fide sen-
tentiam, quamvis dolum postmodum fue-
rit passus. Ad hæc Imperator duos ne-
quam & profligatæ vitæ comparauit viros,
qui Macedonium præposteræ in pueros li-
bidinis & hæreseos criminerentur, & de
istis Præfesto atque Magistro scriptam
offerrent accusationem: & aliam parem
aduersus Catholicos Presbyteros & Dia-
conos instruxit. Imperauit denique Cel-
lori Magistro Episcopali æde Macedo-
nium summa vi deturbare vociferantem,
se non in Prætorio modo, sed etiam in
Theatro defensionem suscipere paratum.
Hinc e Cleri grege plures in carcerem
coniecti: alij fugæ beneficium naçti, per
Romanam & Phœniciam prouinciam dis-
persi. Impius autem Imperator authenti-
cas rerum apud Chalcedonem gestarum
tabulas Magistri ope a Macedonio reci-
pere & discerpere contendebat: eas vero
sigillo notatas in altari Macedonius repo-
suit: quas demum Calepodius Eunuchus
magnæ Ecclesiæ Oeconomus furtim sub-
reptas ad Imperatorem detulit. Postremo
Macedonium noctu per vim abductum
Chalcedonem primum, inde Euchaitam
deportari iussit Imperator, nullam ob ple-
bis metum de ipsi obiectis inquisitionem
facere ausus. Sequenti luce Timotheum
quendam Presbyterum & Ecclesiæ Sce-
uophylacem ex quibusdam gestis nomi-
nibus accommodatis cognomento Litro-
bulem & Celonem, declarat Episcopum:
D qui primum Ecclesias ingressus, Macedo-
nij deposuit imagines, atque ita demum
sacris operam dedit: Ioannemque Ni-
cæotam Alexandrinum in Ecclesiæ tabu-
las recensuit, Synodicasque litteras ad
eum scripsit. Perpendens porro Anastas-
ius Macedonium indicta causa, nullave
depositionis in eum lata sententia in exi-
lium ciectum, misso Magistro diem ei di-
xit ultra Claudiopolim Honoriadis pro-
uinciæ. In eum vero iudices testes & ac-
cusatores instituti deportatum iam ante
iudicium, & absentem muneris abroga-
tione damnant, & per Episcopos & Pre-
byterum Cyzicenum depositionis senten-
tiam mittunt. Quos vbi conspexit Mace-

donius etiam ante sermonis exordium interrogat, num Chalcedonenſem Synodum admittunt? Respondentibus illis: Tu quis es? Dixit ipſe. Sabbatiani aut Macedoniani, ſi mihi de poſitionis deferrent, ſententiam me admittere oporteret. Et ita re infecta reuerſi ſunt: ipſe vero Euchaitam profectus eſt. Eadem quoque tempeſtate Flavianum Antiochiz throno deicere tentauit iniquus Imperator, & in eius locum Seuerum apertum veritatis hoſtem intrudere. Hoc vnum inſimulabant accuſatores, quod ore ſolo, non cordis ſenſu anathema in Synodum pronunciaſet. Conſilium ſubinde dabant qui ad eum expellendum ab Imperatore miſſi fuerant Magiſtratus, vt ob enatos tumultus ad breue tempus ſecederet. Illo itaque ad Platanos profecto, impium Seuerum in Schiſmaticorum Monasterio ad Gazæ Maiumam prius Monachum agentem conſeſtim ordinauerunt Epiſcopum: Flavianum vero Petras ſimul cum aliis pluribus Epiſcopis, Clericis, & Monachis ferro onuſtis relegauerunt. Elias demum Hieroſolymitanus aut cum Seuero communionem gerere, aut abdicati Epiſcopatus mulctam ſuſtinere per vim ab Imperatore compulſus; Monachis eius animum obfirmantibus, Epiſcopatu potius depelli elegit: in cuius locum ſuffectus eſt quidam Ioannes e ſanctæ crucis cuſtodiſtis vnus, qui omnia ad illorum arbitrium ſe facturum pollicitus eſt: quod certe occupata poſt ordinationem ſede nuſquam præſtitit.

Ann. mundi 6065.	Diſtina in cæn. ſol.	Rom. Imp. Anaſtaſius annis 17.	Petræ rex Cabaſes annis 30.	Romæ Epiſc. Symmachus annis 12.	Conſtant. Epiſc. Timotheus annis 6.	Hieroſol. Epiſc. Ioannes annis 23.	Alexand. Epiſc. Ioannes annis 11.	Antiochiz Epiſc. Seuerus annis 7.
	22	18	12	1	1	7	1	

Hoc anno Vitalianum Patricioli Fœderatorum Comitum filium Scythiæ, Myſiæque, cæterarumque regionum incolæ ad arma aduerſus impium Anaſtaſium ſumenda concitabant. Is ita prouocatus inſinitam prorſus exercituum, qui ſub Anaſtaſio merebantur, multitudinem concidit, & auri copiam immenſam ad elargienda ſtipendia miſſam, arma in ſubſidium, commeatum, cæteraque omnia deprædatus eſt. Vno conſpectu ſolo ſexaginta quinque hominum millia ex Imperatoris exercitu cum Hypatio Anaſtaſij conſobrini & Secundini Patricij filio eorum Duce proſtrauit, viuumque acceptum ſub cuſtodia tenuit. Anaſtaſius autem iniquus Imperator, & Timotheus ſacrilegus Epiſcopus C. P. Monachis, Laicis, & Cleri-

A dōnos, πρὸς αὐτοὺς λαλῆσαι, ἡρώτα, εἰ δέχονται πλὴν ἐν Χαλκηδὸνι ſυνέδοτον; ἧς δὲ εἰπόντων. τί γὰρ εἶ; ὅτε αὐτὸς ἐφθ. Σαββατιανοὶ, ἢ Μακεδονικοὶ, εἰ ἐφερόν μοι κατὰρεσιν, ἔδωκεν μὲ δέξασθαι. καὶ οὕτως ὑπερέβησαν ἀπερχομένοι. καὶ αὐτὸς κατέλαβεν πλὴν Εὐχαΐτου. ὅτε καὶ Φλαβιανὸν ἐαυτοῦ δασυν τῷ θρόνῳ Αἰποχίας ἐκβαλεῖν ὁ παρθενομος βασιλεὺς, καὶ Σάβηρον τὸν παρθενοῦ τῆς ἀληθείας ἐξήρῳ ἀπεισιπάρην. ἐπὶ τῷ δὲ κατηγορευόντι αὐτὸν ὅτι ἐμὰ πλὴν μόνον πλὴν συνέδοτον ἀνέστημι, καὶ οὐ καρδία. λοιπὸν καὶ συνεβουλόμην εἰ πεμφθέντες δόχοντες πρὸς τῷ βασιλεὺς τῷ δέξασθαι αὐτὸν, καὶ ὀλίγον ὑποχωρῆσαι ὡς πλὴν ἔσθον. ὅτε δὲ εἰς Πρατῆνους ἐξελητότος, ὡς πλὴν τὸν δυνατεὸν Σάβηρον ἐχρηστίστησαν παρθενομάστῳτα ἐν τῇ μητρὶ τῷ ἀποχιστῶν πλησίον τῷ Μαΐου μὲν Γάβριος. Φλαβιανὸν δὲ ἐν Πέτραις δέξασθαι, καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐπισκοπῶν σιδηρωμένοις, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχοῖς. Ηλίας δὲ ὁ Ιεροσολύμων ἀνακαζόμενος ὑπὸ τῷ βασιλεὺς Σάβηρος κρινώσας, ἢ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκβαλεῖν αὐτὸν, ἢ τῆς μοναχῶν ὀχυρωσθῆναι αὐτὸν, τῆς ἐπισκοπῆς μάλλον ἡρεπίσταν ἐκβαλεῖν αὐτὸν, καὶ ἐχρηστίστησαν ὡς πλὴν τῶν ἀποφυλάκων, συνήμερος ποιεῖν ὅσα θέλοι. χρηστίστης δὲ οὐδὲ ἔτερον ἐποίησεν.

Καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ 6065.	Ρομ. βασιλ. Αναſταſιος ἐπ. 17.	Περ. βασιλ. Καſαſες ἐπ. 30.	Ρομ. ἐπισκ. Συμμαχος ἐπ. 12.	ΚΠ. ἐπισκ. Τιμόθεος ἐπ. 6.	Ιερο. ἐπισκ. Ιωάννης ἐπ. 23.	Αλεξ. ἐπισκ. Ιωάννης ἐπ. 11.	Αντ. ἐπισκ. Σεβερίος ἐπ. 7.
	κς	ιη	δ	ς	α	ζ	α

Τούτῳ ὥς ἐτι Βιταλιανὸν τὸν υἱὸν Γατεχιόλου Κόμης Φοιδεσθῶν οἱ ἐν Σκυθία, καὶ Μισία, καὶ λοιπαῖς χώραις ὀρθόδοξοι πρὸς ἀλλήλους κινήσας καὶ Ἀναστασίου ὃν δυνατεῖος, ὃς κινήσας, πολλὰς μυριάδας ἀνέλεν στρατὸς ἧς ὑπὸ Ἀναστασίου μαχόμενοι, χερσὶν τε εἰς ῥόγας αὐτῶν πεμπόμενοι πληῖστον, καὶ ὅπλα εἰς συμμαχίδην, καὶ διαπῆρας, καὶ ὅσα ἄλλα ἐχρηστίστησαν. Φασὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐξήκοντα πέντε χιλιάδας στρατὸ βασιλικὸς ἐκρήμνησεν σὺν Ὑπατίῳ στρατηγῶντι αὐτῷ, ὃς δὲ ἀδελφῆς Ἀναστασίου, καὶ Σεκοιδίνης Πατρικίης, ὃς καὶ πᾶσις ζῶντες εἶχεν ἐν Φρουρῇ. Ἀναστάσιος ὃς ὁ παρθενομος βασιλεὺς, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀπείρος ἐπισκοπος Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ Μακε-

δαίου καὶ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε, καὶ λαϊκοῖς, καὶ κληρικῶς ἐπιδείξαντο· ὥστε καὶ εἰς Ὡασιν τῆς Ὀρθοδόξου ἐξώλεσαν πολλοὺς. Τιμόθεος δὲ πρὸς τὴν συνόδον, καὶ Μακεδονίῳ πρὸς καθάρσει τοῖς καὶ πολλοῖς ὑποτακτικοῖς ὑπογράψας ἐπιστολὰς· ὡς οἱ μὲν ἀδελφότεροι πρὸς ἀμφοῖν ἀντίστοιχον· οἱ δὲ πρὸς ἀφορετοὺς φύλας τῆ βασιλείας ἀμφοτέροις ὑπογράψαντες· οἱ δὲ μέσσοι τῇ καθαρᾷ Μακεδονίῳ οὐχ ὑπογράψαντες, εἰ μὴ μόνον τοῖς συνωδικαῖς Τιμοθέου, ὅπως ἑαυτὸν ἴδω, εἴπερ ἀφαιρῶν αὐτοῖς ἐδόκει. Τιμόθεος ὅς οὐνομα Σαβήρου βουλευτὴς ἐπάξαι τοῖς διπύλοισι καὶ ὁ Φραβιδιμοδὸς ἐκβάλλας ὑπὸ τῆς λαοῦ ἐκωλύθη. Σαβήρου γὰρ πρὸς κοινωνίαν πάντες οἱ ὀρθοδόξοι ἐφυζαν, μάλιστα οἱ μοναχοί, οἱ μὲν πλῆθους ἀρεσκάν ἡμισυρὰν πολλοὺς ἐφόνυσαν, πρὸς δυσιστάμενα αἰστέπουν, καὶ πρὸς ἱερὰ σκάνη τῶν ὀρθοδόξων χαλκῶν οἱ ἱεροσύλους. Ιουλιανὰ δὲ ἡ παρὰ φανερὰ ἡ κτίσις πρὸς τὸν καὶ τῆς Θεοτόκου ἐν τοῖς Ὀριγένοις ἀντιποιεῖτο σφόδρα τῆς ἐν Χαλκηδὼνι συνόδου, ὡς καὶ τὸν βασιλεῖα πολλὰς αὐτῇ ἀφαιρούσας ἐφύλαττε μὴ πύσαι χριστιανισμὸν Τιμοθέου. καὶ αὐτὸς δὲ Τιμόθεος πολλὰς εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν εἰς ἐπίσταν αὐτῷ. Πομπήιον ὅς ἀνέβη αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, καὶ πρὸς τούτου χαμεῖν κοσμίαν οὐδὲν, καὶ δι-
 C ποίως χρῶντοσιν, πολλὰς παρὰ τῶν ἐπαπείων, ὡς ἡλῶναι τῆς συνόδου, καὶ ὡς χρησιμῶς Μακεδονίῳ ἐν τῇ ἐξορίᾳ πρὸς τὴν χρείαν. οἱ δὲ σαλόντες πρὸς Τιμοθέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Νικηά-
 πρὸς ἐπὶ ἀμύμονος πρὸς ἐν Χαλκηδὼνι ἀγίας συνόδου ἀντιμαρτυροῦν. τῷ δὲ ἡγεμόνῳ τῆς Δίου μοῖης τελευτήσαντος, ἦλθεν Τιμόθεος πρὸς βασιλεῖα ἡγεμόνος. ὁ δὲ μέλλων πρὸς βασιλεῖα ἐφῆ, μὴ δεχέσθαι διζωρίαν πρὸς ἀνδρὸς ἀπαυῶντος πρὸς ἐν Χαλκηδὼνι συνόδου. Τιμόθεος δὲ ἐφῆ ἀντάμα πρὸς-
 D πρὸς ἀνδρὸς πρὸς μὴ δεχέσθαι πρὸς ἐν Χαλκηδὼνι συνόδου. καὶ οὕτως πρὸς βασιλεῖα ὑπὸ αὐτῷ κατεδέξατο ὁ ἡγεμόνος. Ἰωάννης ὅς ὁ ἀρχιδιάκονος Τιμοθέου Μανιχᾶος ὢν, ὑβρίσας Τιμοθέον, πρὸς βασιλεῖ ἐμή-
 νυσεν, ὁ ὅς βασιλεὺς ἀπὸ τῶν Τιμοθέου χαλεπῶς καὶ πρὸς τὸν ἀντιμαρτυροῦν. ὅς ἐφῆ καὶ πάλιν ἀντιμαρτυροῦν τοῖς δεχέσθαι πρὸς ἐν Χαλκηδὼνι συνόδου. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας ὁ δυσπρόσιτος ἐκώλυσε τοῖς Αἰγυπτίοις ἀντιμαρτυροῦν εἰς τὴν Ἱερουσόλυμα, ἀφ᾽ ὅ μὴ κοινωνεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Χαλ-

acis Macedonij Synodique causa plurima mala intulit : adeo ut Oasim Thebaidos ex eis plures in exilium egerit : Synodales vero litteras, & Macedonij depositionem cunctis passim per vrbes Episcopis ad subscribendum misit Timotheus : ex quibus qui fortitudine præcelluerunt, utrique iuerunt in oppositum : qui animo faciliores Imperatori metu subscripserunt utrique : qui medium tenere, Macedonij depositioni nusquam, verum solis Timothei Synodicis, quod tamen idem prorsus fuit, quamvis ipsi discrimen venditarent, nomen & subscriptionem apposuerunt. Timotheus autem Seueri nomen diptychis volens inferere, & Flauiani rescindere, a populo prohibitus est. Seueri quippe communionem auerfabantur Orthodoxi omnes, & maxime Monachi, in quos collecta rusticorum turba crudeliter animaduertit, & altaribus euerfis, sacrifque Orthodoxorum vasis igne conflatis, sacrilegus plures eorum interfecit. Iuliana vero Illustrissima fœmina, quæ templum Deiparæ Virgini posuit in Honoratis, pro viribus Chalcedonensem adeo tuebatur Synodum, ut Imperator ipse adinuentionis etiam multarum fallaciarum technis, ut Timothei communionem subiret, persuadere non valuerit : sed nec ipsemet Timotheus, cum eam sæpius conuenisset, non persuasit. Pompeium insuper conso-
 C brinum suum, eiusque coniugem ornatissimam fœminam, & bonis operibus assuetam, ceu Synodo bene affectos, & quæ ad vitæ necessitatem conducunt Macedonio in exilio subministrantes multis calamitatibus oppressit Imperator. Porro qui ad Ioannem Nicæotam a Timotheo missi fuerunt Alexandriam, illi ex Ecclesiæ suggestu sanctam Chalcedonensem Synodum anathemate damnauerunt. Cæterum Dij Monasterij Præfecto e viuis sublato, Timotheus superiorem alium substituturus accessit. At qui promouendus erat dixit : a viro qui Chalcedonensem Synodum reprobauerit, benedictionem se nolle accipere. Respondit Timotheus. Anathemate feriat qui quisque Chalcedo-
 D nensem non admiserit Synodum : atque ita demum se ab eo confirmari permisit Præfectus. Ioannes autem Timothei Archidiaconus cum esset Manichæus, coniectis in Timotheum conuitiis, rem ad Imperatorem detulit. Sed cum Imperator ipsum ignominiose & dure corripuisset, Timotheus ante Imperatoris conspectum rem negavit omnem, & qui Synodum Chalcedone celebratam reciperent, anathemate perstrinxit. Ioannes autem impius Alexandriæ Præsul Ægyptios Hierosolymam ascendere prohibuit, ne in sanctæ Crucis Exaltationis festo Chalce-

donensis Synodi Patribus communicarent. Tum vero res prorsus horrendæ ab iis qui dæmonibus correpti erant Hierosolymis editæ. Anastasius autem Palæstinæ Dux fieri cum ambiret, nisi Ioannem, qui post Eliam Hierosolymorum Episcopum agebat, cum Seucro communionem habere suaderet, 300. auri libras Imperatori se pensurum promisit. Mox dignitate arrepta, venit Hierosolymam, & Ioannem sibi reluctantem coniecit in custodiam. Zacharias autem quidam Palæstinæ Præfectus, vir religiosus, diuino zelo motus, Episcopo suggestit, Duci quæ placita forent executurum polliceretur, si modo propriam sibi sedem reciperet. Quo illum dimittente ac throno restituente, mox ille Monasteria quæque in S. Stephani templum collegit, & sanctis quatuor Oecumenicis Conciliis publice proclamatis in Nestorium, Eutychem, Seuerum, & Soterichum Cæsarea Præfulem anathema ex ambone pronunciauit. His interfuit Hypatius Imperatoris ex fratre nepos a Seueri communione penitus alienus. Hic cum Ioanni communicaret, Theodosio sancto Monasteriorum Præposito centum auri libras tunc donauit, quas in Monachos, qui rectam fidem & Chalcedone Synodum actam tuerentur, distribueret. Imperator porro Magistratuum nonnullis, ut in sancti Theodori Spharaciorum templo ex ambone hymni Ter sancti subiicerent additamentum præcepit: ex quo populus indignatus, ex processione precibus ad Triconchum eo die propter puluerem igneum habitis, se subduxit: cum etiam Timotheus omnibus Ecclesiis per libellum scriptum edixit, ut Ter sanctum hymnum, non omisso additamento, in publicis processionibus decantarent: quod plerique præ metu fecere. Cæterum Monachi Canticum aliud procedebant psallentes. Iis conspectis exclamauit populus. Bene venerint Orthodoxi: Ex quo tumultus vehemens exortus est, multarum domorum visa incendia, & innumeræ cædes perpetratæ, populi confusa plebe contumeliosis vocibus Anastasium impetente, & alium ad imperium aduocante, & vno consensu, ceu iam declaratum Imperatorem, acclamante Vitalianum: adeo ut fugerit Anastasius, & Blachernis proxime in suburbio delituerit, cum vero, velut multorum authorem malorum conuictis vfa Ariadna corripuerit. Porro Alamundaro Sacracenicarum tribuum Principe baptizato duos Episcopos, eadem, qua ipse tabe infectos, ut ipsi tabem in eum spargerent, ad eum destinauit. Ab Orthodoxis vero Synodo bene affectis, Dei prouidentia baptizatus, Seuerianis Episcopis a vero fidei sensu eum diuertere studiose ma-

A κηδόνι σιωδῶν. φοβερὰ δὲ πῖνα ὑπὸ δαίμονων ἐγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα πῖτε. Αναστάσιος δὲ ἐπιθυμῶν ἡγιάσαι Δοῦξ Παλαιστίνης ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ, εἰ μὴ πείσω Ἰωάννην τὸν μὲν Ἡλίαν ἐπίσκοπον Ἱερουσολίμων κοινοῦσθαι Σελήρῳ δίδῃν τριακοσίας λίτρας χρυσίου. λαβὼν δὲ πλὴν ὄρχην ἦλθεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ Ἰωάννην μὴ περὶ θρόνον εἰσελάλει. Ζαχαρίας δὲ τις ὄρχων Παλαιστίνης φιλικῆς αὐτῷ ὑπέσχετο τῷ ἐπισκόπῳ ζήλω ἡγία φερόμενος ὑποσχεσθαι τῷ Δουκὶ ποιεῖν τὰ δοκίμια αὐτοῦ, εἰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. τῷ δὲ ἀπολύστερος αὐτὸν, καὶ ἀποκαταστήστερος, σωμαζαγῶν τὰ μοναστήρια εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Στεφάνου, καὶ ἀελλῶν ἐπ' αὐτῶτος, ἀειδήματα Νεστόριον, καὶ Εὐτύχηα, καὶ Σελήρῳ, καὶ Σωτήριον τὸν Καλαφείας, ἀναγορεύσας τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμένης καὶ πᾶσι σιωδῶν. ἡρῶν δὲ ὁ Ὑπάτιος ὁ ἀδελφιδὸς τῆς βασιλέως μὴ κοινοῦσθαι τῷ Σελήρῳ τὸ σιῶλον. ἔκ τῆς κοινοῦσας ὁ Ἰωάννης πῖτε χρυσίου λίτρας ἑκατὸν Θεοδοσίῳ τῷ ὁσῷ ἐξάρχο ὄντι τῷ μοναστηρίῳ εἰς ἀναμνήν τῷ ὑπὸ τῆς ὁρῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδὼν ἐκλουμένων μοναζῶν δίδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἵνα τῷ ὄρχων τῶν προσέταξεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Θεοδοῖου τῷ Σφαρακίου ἐπ' αὐτῶτος πλὴν προσθήκῃ τῆς τρισαγίου ὑποστάθης, ὥστε πᾶς πληρὴ ἀναστασιῶντα ὀξελθῇ καὶ πλὴν ἡμέραν τῆς λιτῆς μοναχῆς ἐν τῷ Τειχίῳ ἀφ' αὐτῶν κόνι ἰώικα καὶ Τιμόθους δὲ ἐξάρχο ὑπομνηστικὸς πᾶσι τῆς ἐκκλησίας προσέταξε ὁ τρισαγίου ἐν τῆς λιτῆς μὲν τῆς προσθήκης ἐπὶ τῶν ὁσπερ πολλοὶ φοβούμενοι ἐποίησαν. οἱ δὲ μοναχοὶ ἄλλων ψαλμῶν ἦλθον ψάλλοντες. ἱούσις δὲ ἰδὼν ὁ λαὸς ἐκράξεν. καλὰς ἦλθον οἱ ὁρθόδοξοι. γὰρ τῆς πολλῆς γέροντος, καὶ ἐμφορημὸς οἰκῶν πολλῶν, καὶ φόνοι μύριοι, τῷ ὄχλῳ καθάπερ οὗτος Αναστασίῳ, καὶ ἄλλοι βασιλεῖα αἰτιῶντων, Βιταλιανὸν δὲ πᾶντων θύφμενόντων, ὡς αὐτοκράτωρα, ὥστε φυγεῖν Αναστάσιον, καὶ χρυσῶσαι ἐν τῶν τῶν ἐξ ὧν Βλαχερνῶν, ὑπὸ αὐτοῦ δὲ Ἀρεάδης ὑβριστεῖν, ὡς πολλὰν κακίαν αἰτίαν Χριστιανῶν. Ἀλαμουνδάρῳ δὲ τῷ Φυλάρχῳ τῷ Σαρακηνῶν βαπτισθέντι, Σελήρῳ δὲ δουρατῆς δύο ἐπίσκοποις ἐπεμψαν τῆς λώβης αὐτοῦ μετὰ δίδωσαι αὐτοῦ. Θεοῦ δὲ προνοία ὑπὸ τῶν ὁρθόδοξων ὁ αὐτῷ ἐπαπίαθη τῷ δευτέρῳ πλὴν σιωδῶν. τῷ δὲ ἐπισκόπῳ τῶν Σελήρῳ ἀφ' αὐτοῦ τὸν φυλάρχον τῆς ἀληθοῦς δόγματος ἀνυδόν-

των θάνατος αὐτοῖς ἤλεγξεν Ἀλαμουν-
δαρος δραπετουργία ἑαυτῇ. ἔφη πρὸς αὐ-
τοὺς θάνατα, φθοῖν, ἐδιδάμην σήμερον
ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τίθηκε σήμε-
ρον. ἤν δὲ εἰπόντων, ἀδιδώσαντο ἡ τῶν. ἔφη
πρὸς αὐτοὺς ὁ φύλαργος. καὶ πῶς Θεὸς γυ-
μνὸς ἐπαυράσῃ κατ' ὑμᾶς, εἰ μὴ διὸ φύ-
σιον ἡμεῖς ὁ Χριστός· εἴθε μὴδὲ ἀγγελος ἀπα-
θήσῃ; καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνης ἀπεχώρισθη
οἱ τῷ Σάββατον ὑπὸ τῶν. Καθάδης δὲ ἡ-
ρας ἤν δὲ Περσὶδ Χρυσιανὸν ἡγικολογῶ-
ντων οἱ μὲν ταῦτα ἀπεπαύσαντο.

Μηνὸς	Ἡμέρ.	Ρωμ.	Περ-	Ρωμ.	Κων.	Περ-	Αλεξ.	Αντ.
Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	32	33	34	35	36

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἀρχιερεὺς πᾶ-
σιν πρὸς Θράκιαν, καὶ Σκυθίαν, καὶ Μυσίαν, ἔχων
αὐτὸν πλὴν Ὀντιν καὶ Βουλγάρων, ἀφεί-
λετο πρὸς Ἀθήνας, καὶ πρὸς Ὀδυσσόπολιν,
πιάσας καὶ τὸν Κυρίλλον τὸν στρατηγὸν Θρά-
κης, καὶ ἔλθεν ἀναβαίνων εἰς τὴν Βυζαντίον.
Φιλόδοτος δὲ τῆς πόλεως ἐπὶ Σωθηνίῳ ἐρα-
τοπέδῳ. Ἀναστάσιος δὲ ἀπὸ τῶν πύμπερ ἡ-
ρας τῆς συκλήτου ἀρχιερεὺς εἰρενοδόξου αὐ-
τῇ καὶ ἄλλοις σὺν τῇ συκλήτῳ, καὶ τοῖς ἑτε-
ροῖς ἐπισκόποις ἀνακαλεῖσθαι ἐπὶ Ἡρα-
κλείᾳ τῆς Θράκης. ὁ δὲ Βιταλιανὸς ἀπεσπεί-
κεν, ἵνα εἰ ἐπὶ ἀνέκτιστος ἐκείνης πόλεως ὁμοῦ-
σι τῶν καὶ Μακεδόνος καὶ Φλαβιανὸς οἱ ἀδί-
κως ἐκβληθέντες ἀπολαύσας τοῖς ἰσίοις δεύ-
ροις, ὁμοῦ καὶ πόμπερ οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι. καὶ
οὕτως συκροτήσῃ ἡ συνέσιδος, ἐρχομένων καὶ τῶν
Ρώμης, καὶ πόμπερ ἐπίσκοπων, καὶ οὕτω κινή-
σῃ τὸν δεσποτὸν καὶ τὸν ὀρθόδοξον πλη-
θύνει. τῷ δὲ βασιλεῖ, καὶ τῇ συκλήτῳ, καὶ
τῇ λοιπῇ ἀρχιερεῖ τῇ ἐκείνῃ ὁμοσύνῃ,
καὶ βελαιωσάντων ταῦτα οὕτως γίνεσθαι, εἰ-
ρήνῃ γένοιτο, καὶ ἐπαυράσῃ ἐπὶ τὰ ἴδια. Σε-
κουνδιανὸς δὲ ὁ Πατριάρχης ὁ γαμβρὸς Ἀνα-
στασίου ἐπὶ ἀδελφῇ, πατὴρ δὲ Υπατίου, εἰς
τοῖς πόδας Βιταλιανὸς ἀπεσπείκεν πολλοῖς
δακρύοις, Υπάτιος τὸν ἴδιον ἦν ἐκ τῆς ἐκ Μυ-
σίας διπολὸν ζῶντα ἀπέλαβεν. Ὁμοῦ δὲ ὁ
ἐπίσκοπος Ρώμης ὁ χροῦνδρος ἑπὶ Θεοδο-
χου χροῦνδρος Βιταλιανὸς, Εὐδοκίον τὸν ἐπί-
σκοπον ἐκμήσαν καὶ τὸν Βιταλιανὸν ἀρχιερεῖ
τοῦ ἐπὶ τῇ χροῦνδρῳ τῇ ἐκ Ἡρακλείας σὺν

Theophanis Chron.

A chinantibus, ipse Alamundarus atte mira
commento hocce proposito eos coarguit.
Hodie, inquit ad eos, accepi litteras, qui-
bus Archangelum Michaellem obiisse hoc
eodem die nunciatur. Respondentibus il-
lis, rem esse quæ fieri nequiret: ad eos
Tribuum Princeps conuertit sermonem.
Et quomodo, ait, purus merusque Deus
iuxta mentem vestram fuit cruci suffixus,
nisi duabus ex naturis constiterit Chri-
stus: quandoquidem neque Angelus letho
potest extinguī? Atque ita cum dedecore
Seueriani Episcopi discesserunt. Cabades
porro quibusdam per Persidem Christianis
poplitum succidit neruos, qui nihilo se-
cius postmodum recta processerunt.

Αντ.	Αλεξ.	Κων.	Περ-	Ρωμ.	Περ-	Ρωμ.	Αντ.
Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.	Ἡμέρ.
1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32

Hoc anno Vitalianus occupata vniuer-
sa Thracia, Scythia, & Mysia, ducens
secum ingentem Vnnorum & Bulgaro-
rum numerum cepit Anchialum & Odyf-
sopolim, ipsumque Thraciæ militiæ Ma-
gistrum Cyrillum, prædis quaquā versus
ad Byzantium vsque abactis, comprehen-
dit. At cum Vrbi parceret, ad Sosthe-
nium castra metatus est. Anastasius rebus
in desperatis Senatorij ordinis nonnullos
qui de pace agenda cum rogarent, misit:
iurauitque vna cum vniuerso Senatu Epi-
scopos exules Heracleam Thraciæ se re-
uocaturum. His additum voluit Vitalia-
nus, vt vniuscuiusque Scholæ Principes
idem iureiurando assererent: atque vt
Macedonius & Flavianus propriis thro-
nis iniuste expulsi, eos reciperent, ac re-
liqui pariter Episcopi suos: & ita demum
conuocaretur Synodus, ad quam Ponti-
fex Romanus & cuncti accederent Epi-
scopi: vt hoc pacto quæ aduersus Ortho-
doxos perpetram decreta fuissent, commu-
nis iudicii subiicerentur examini. Impera-
tore vere, & vniuerso Senatu, & Magistra-
tum populique reliquis iusiurandum in-
terponentibus, & data fide res ordine ex-
posito gerendas affirmantibus, pax con-
ciliata, & ipse domum repetiit. Porro
Secundianus Patricius Anastasij ex soro-
re gener, & Hypatij pater, ad Vitaliani
pedes procidens, multis lachrymis Hypa-
tium proprium filium ex vinculis quibus
tenebatur in Mysia, liberum & saluum
recepit. Cæterum Hormisdas Romanus
Episcopus a Theudericho sollicitatus, &
Vitaliano vices redditurus, Euodium Epi-
scopum, & Vitalianum Archidiaconum
inducto Heracleæ Concilio, Legatos mi-

fit. Accesserunt etiamnum ex diuersis locis Episcopi circiter ducenti: qui tam a scelesto Imperatore, quam a Timotheo Constantinopol. Episcopo delusi, re infecta recessere. Impius siquidem Imperator, pactis violatis, ad Papam Romæ ne venirent clam significauit: aliunde vero Vitaliano Sacram Romæ mittendam dederat, qua Papam ad Concilium Heraclæ celebrandum vt accederet dolose inuitabat. Plebs autem omnis & Senatus vniuersus Anastasium, ceu peritum conuictis imperebat. Ad quæ nefarius ille impudentissime dicebat: haberi legem, quæ Imperatorem in necessitate constitutum peierare ac mentiri iubeat. Hæc ille scelestus Manichæorum discipulus.

		24		20		2		3		3		9		3	
--	--	----	--	----	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--

Hoc anno Anastasij periuriis irritatus Vitalianus in eius exercitus & reliquam omnem Rempublicam multa mala exercuit: caedibus enim, rapinis, & militum exautorationibus eos vexans, ad irrogandam demum maiorem contumeliam, singulis obolis singulos milites diuendebat.

Anni marchi 400.	Dulcis Imper. Anas- tasi- us 27.	Per- fusa- nus Caba- des 30.	Romæ Episc. Hormi- stas 10.	Con- stanti- nopol. Episc. Timo- theus 23.	Hie- rosol. Episc. Ioan- nes 23.	Alex- and. Episc. Ioan- nes 11.	Ant. Episc. Seuer- us 7.
	25	21	3	4	4	10	4

Hoc anno Vnni, quibus Samen appellatio Caspiarum portarum limitibus emensis, Armeniam suis incursionibus infestarunt; Cappadociamque, & Galatiam, & Pontum depopulati, ad Euchaita vsque, quæ tantum haud subegerunt, progressi sunt: a quibus fugiens sacer Macedonius, & de vita vbique per viam periclitans, saluus tandem Gangram se recepit. Viri salutem ægre audiuit Anastasius, & sub custodia teneri iussit, misso etiam, vt ferunt, qui cum tolleretur e medio. Ita consummatus, Gangræ in templo sancti Martyris Callinici, ad eius reliquias proximus, vbi morborum sanationes præstat, est reconditus. Macedonium mortuum ac iacentem narrant manu crucis sibi signum expressisse. Theodorus autem quidam ex eius familiaribus vidit eum per somnium sibi dicentem: Excipe ista: & abiens lege coram Anastasio, & dic ei: Ego quidem ad patres meos, quorum seruauit fidem, vado: Dominum autem interpellare non definam, donec tu quoque adueneris, & ad iudicium subeundum vna sistamus.

Αδον. ἤλθον ὁ ἐπίσκοποι ὡς ἀφ' αὐτοῦ ἐκ τῶν φέρων ἑσπών οἱ ἄνθρωποι ἐμπαιζόντες ἐπὶ τῷ νόμῳ βασιλέως καὶ Τιμοθέῳ ἐπισκόπῳ Κ. Π. αἰ-
χῶν καὶ ἀπερχομαι. ὁ δὲ ἀσέβης βασιλεὺς πᾶσι
βασίλειον σὺν ἡμέτεροις, λαὸν δὲ ἐδίδουσαν ἐπὶ Πάπῃ
Ρώμης μὴ πᾶσι γίνεσθαι. ὁ δὲ Βιταλιανὸς σὺν
κράτῳ ἐπὶ πύμῃ καὶ πύμῃ αὐτῷ εἰς Ρώμην
πρὸς τὸ πᾶσι γίνεσθαι τὴν Πάπῃ ἐπὶ τῷ κρο-
τήσῳ σὺν ὁδῶν ἐν Ἡρακλείᾳ. πᾶς δὲ λαὸς καὶ ἡ
σύγκλητος πᾶσι γίνεσθαι ἐλπίδων Ἀναστάσιον ὡς
ἐπίσκοπον. ὁ δὲ πᾶσι γίνεσθαι ἀσέβης ἐλεῖν νόμον τῆς
καλῶν βασιλείας καὶ ἀνάγκην ἐπιτορκεῖν
καὶ φεύγεσθαι. ταῦτα ὁ πᾶσι γίνεσθαι Μανι-
χαῖοι φέρων.

		24		20		2		3		3		9		3	
--	--	----	--	----	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--

Τούτῳ ὅτε Βιταλιανὸς ἀναγκάσας καὶ
Αναστάσιον δὲ αὐτῷ ἐπιτορκεῖν πολλὰ κακὰ τοῖς
ὑπὸ Ἀναστάσιον γραπτοῖς, καὶ τῇ λαοῦ πολι-
τείᾳ ἐπιδικῶν αἰμαρὶν καὶ ἀρπάζων, καὶ ἀφο-
πλίζων, καὶ τέλος πρὸς ὕβριν ἔκαστον γραπτόν
μᾶς φόλεως ἐπιτορκεῖν.

Ρωμ. Βασίλ. Ανα- στάσι- ος 27.	Περ- σῶν Βασίλ. Καβ- άδης 30.	Ρώμης ἐπίσκ. Ορμ- ιστῆς 10.	Κων- σταν- τινου- πόλεως ἐπίσκ. Τιμο- θέος 23.	Ιερο- σολ. ἐπίσκ. Ιωάν- νης 23.	Αλε- ξανδ. ἐπίσκ. Ιωάν- νης 11.	Αντι- οχείας ἐπίσκ. Σεβ- άστιος 7.
25	21	3	4	4	10	4

Τούτῳ τῷ ὅτε Οὐνοὶ λεγόμενοι Σαμίλ
πεφύσμενοι καὶ Κασσίης πύλας πρὸς Ἀρμε-
νίας ἐξέδραμον, Καππαδοκίαν τε, καὶ Γα-
λατίαν, καὶ Γόντιον λεγόμενοι, ὡς καὶ Εὐχάϊται
μικροὶ δύν πᾶσι γίνεσθαι. ὅταν καὶ Φυγῶν
ὁ ἱερεὺς Μακεδόνιος κενωθῶν γενοὶς εἰς
Γάζραν διεσῶν. ὅταν καὶ πᾶσι γίνεσθαι
κακὰ, πρὸς ταῦτα ἐκείνῳ φυλάττειν, πύ-
μῃ, ὡς φασί, καὶ τὴν αἰμαρῶν αὐτῶν. τε-
λευτήσας δὲ ἐν Γάζρᾳ κατετίθη ἐν τῇ
ναὶ τῷ ἁγίου μνήστῳ Καλλιπικῶν ἔργῳ
τῷ λεγόμενῳ αὐτῷ πολλὰς ἰσχύς ἐπιτελεῖν.
Μακεδονίου νεκροῦ κειμένου φασί τῇ χεὶ
καὶ σφραγίσσασθαι τῷ σαρφί. Θεόδωρος
δὲ πᾶσι γίνεσθαι αὐτῷ εἶδεν εἰς ὅταν
λέγοντα αὐτῷ. ἔκλαβε, καὶ ἀπελθὼν ἐπα-
νάγκησεν Ἀναστάσιον, καὶ εἶπε. ἐγὼ μὲν ἀφ-
χόμενος πρὸς τοὺς πατέρας μου, ὡς πᾶσι γίνε-
σθαι τετήρηκα. οὐ πάντοτε δὲ ὅλως τῷ δε-
σπότη ἄλλῃ σὺ ἔλθῃς, καὶ εἰς τὴν δίκην εἰ-
σελθόμενος.

Τὰ δὲ αὐτὰ ἔτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλείους ἀδελφοὶ καὶ γυναῖκες καὶ παῖδια θανάτῳ πληθύνοντες ὑπὸ δαιμόνων ἀδελφῶν ἐλάττωσαν καὶ ὑποὶ τοῖς αἰσθηματισμοῖς τῆς συνόδου τῶν πατρῶν.

Τὰ δὲ αὐτὰ ἔτι καὶ Ἀριάδνη ἡ βασίλισσα ἐπελθούσῃ. οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου τῆς Ζήλα κινούμενοι πύλας ἀφ' ἡμετέρας συντάξαντες, δύο μὲν ἐπέμψαν τῷ βασιλεῖ, μίαν δὲ τοῖς ἄρχοις τῆς χώρας, καὶ μίαν τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμοι, ἀφ' ἡμετέρας μὲν τῆς ἀγίας ἐν Χαλκεδὼνι συνόδου πρεξελθῆναι, μὲν τῷ δουρὶ Σωφρόνι κοινωῆσαι· ἐπὶ τοῖς θανάτοις ἐπίσης ἔχουσιν, ἐμπειροῦντες, καὶ τοῖς ἀγίοις τόποις. τῇ δὲ ἐπισκόπου Θεσσαλονικίας ἀφ' φόβου τῆ βασιλέως κοινωῆσθαι Τιμῶν τῷ Κωνσταντινουπόλει ἐπισκόπῳ, πεπορεύοντα ἐπισκοποῦ τῇ Ἰλλυρικῇ καὶ τῇ Ἑλλάδι συνελθόντες εἰς ἓν, δι' ἐξάφου ὁμολογίας, ὡς ἀπὸ ἰδίου μὲν πολίτου, ἀπέσταλτο ἀπ' αὐτῆς, καὶ εἰς Ρώμην πέμψαντες, τῷ Ρώμης κοινωῆναι ἐξάφως συνέλθον. τὸν Θεσσαλονικὴν ἐπισκοπὸν Θεόδωρον ἰσοκλῆς Πατριάρχῳ ἐνμύσει ἀλόγως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀφ' αὐτοῦ.

	κ'	κ'	δ'	ε'	ε'	κ'	ε'
--	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτι Ἰωάννου τῷ Νικαίῳ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀρετικῶς ἀποθανόντος, Διόσκορος ὁ μικρὸς Τιμῶντος καὶ Αἰλίου ἀρετικῶς πρεσβυτέρῳ ἐπισκόπος Ἀλεξανδρείας, ἐλθὼν δὲ ἐν Βυζαντίῳ ὑπὸ Ἀλεξανδρίαν πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβύταται ἀφ' οὗ τὸν φόνον τῷ υἱοῦ Καλλιπίου τῷ Αὐγουσταλίου, ἀπὸ τῆς ὀρθόδοξης δημοσίας ὑβρίζον καὶ πρὸς τὸν νόμον αὐτὸν καὶ τῆς ὀρθῆς δογματικῆς ἐληλυθέναι. πρεσβύτας οὖν ἀφ' οὗ τὸν φόνον, μὲν αὐτοῦ ἀνέχοντες, ἡ δὲ φόνο ἀπὸ τῆς γένεσιν αὐτοῦ. Χρηστικῶς Διόσκορος ἀνέχοντα πρὸς πληθὺν τῶν χειρῶν λέγοντες· ὅτι εἰ μὴ καθὼς ἀνέχοντες οἱ χυμῶνες τῶν ἀγίων ἀποστόλων κατέχεται ἐπισκόπος. ἡσυχὰς γὰρ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐκδοκίμοι αὐτῶν. ὁ δὲ Διόσκορος ἦλθεν εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον. καὶ ἐλθόντες οἱ κληρικοὶ ἐκδοκίμοι αὐτῶν ἐκ δούλων, καὶ πάλιν ἐχρηστικῶς. καὶ οὕτως ἐλθὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην ἐπετέλεσεν τὴν σέβασιν. ὅπως δὲ ἐκ τῆς Θεοδοσίου καὶ υἱοῦ Καλλιπίου τῷ Αὐγουσταλίου, καὶ Ἀκακίου καὶ Γραττιανοῦ, ἀπεκτίσθησαν οἱ ὅχλοι ἤρξαντο ὑβρίζειν τὸν Αὐγουσταλίον.

Theophanis Chron.

A Hoc etiam anno virorum, mulierum, ac puerorum quamplurimi grauitate a demonibus vexati Alexandriæ frequentius ululabant. Per somnum autem quispiam vidit alium horrendæ speciei virum dicentem: execrationum in Synodum coniectarum causa hæc patiuntur.

Hoc eodem anno Imperatrix Ariadna etiam mortua est. Porro Monachi desertæ Palæstinæ loca inhabitantes diuino furore accensi quatuor fidei scriptas ediderunt obtestationes; quarum duas quidem ad Imperatorem, ad prouinciæ Præfectos unam, & alteram ad Hierosolymorum Episcopum miserunt, palam professi, a sancta Chalcedonenſi Synodo nullatenus se discessuros, neque cum impio Severo communionem habituros, quandoquidem vel ipsis sacris locis incendio consumpti mortem subire parati forent. Episcopo vero Thessalonicensi ob Imperatoris metum cum Timotheo Constantinopol. Episcopo communionem tenente, quadraginta Illyrici Græciæque Episcopi vna conuenientes, tabulis etiam testibus professi sunt, ab eo, velut a proprio Metropolitico, se discedere, missisque Romam tabulis Romani Pontificis communionem obseruare polliciti sunt. Theodorus Historicus Thessaloniciæ Episcopum appellat Patriarcham: sed nulla prorsus ratione: nec cur ita scripserit, satis ipse nouit.

	26	22	4	5	5	11	5
--	----	----	---	---	---	----	---

Hoc anno Ioanne Nicæota Alexandriæ Episcopo Hæretico vita functo, Dioscorus minor Timothei Æluri nepos Alexandrinus Præful est institutus. Pro Alexandrinis vero ciuibus apud Imperatorem ob filij Calliopij Augustalis necem Legatione fungens, & Byzantium profectus, ab Orthodoxis, qui aduersus recta fidei sacra profectiorem eum suscepisse arbitrabantur, publice per viam iter agens conuictis excipiebatur. Ob eandem itaque memoratam officio Legati perfunctus, confestim discessit. Hæc vero fuit perpetræ cædis causa. Dioscoro Episcopo creato oppidanorum multitudo a reliquo Ecclesiæ cœtu segregauit se, dicens: Non sedet Episcopus, nisi qui, prout sancti Canones Apostolici præscribunt, fuerit institutus. Principis enim Magistratus ad thronum eum subuexerant. Igitur ad sancti Marci Dioscoro profecto, conuenientes Clerici vestibus iterum induerunt, & ordinationis ritum circa eum iterato perfecerunt: atque ita ad sancti Ioannis progressus sacram Synaxim obiuit. Cum vero filius Calliopij Augustalis Theodosius, & Acacius militis Magister isthic adessent, turbæ tumultuantes Augustalem,

quod Anastasium Imperatorem laudasset, A conuictis laceffere cœperunt: & deposito metu quidam impetu facto Augustalis filium throno deturbatum interfecerunt: Magister autem militiæ A cacijs quos apprehendere valuit, morte multauit. Eo nuncio accepto, in Alexandrinos ira motus est Imperator. Dioscorus itaque eum Legatione suscepta, animum emolliuit. Cæterum Indos inter & Persas castrum est nomine Tzubdadeser, quo ingenium pecuniarum & pretiosi lapidis quamplurimi congeriem repositam audiens Cabades, occupare contendebat. Dæmones autem circa locum excubantes, ne in hominum potestatem cederet, impedimento erant. Admota itaque Magorum & subinde Iudzorum, quos penes se habebat, arte vniuersa, nec proposito potitus, fufis ad Deum Christianorum precibus, locum se posse consequi persuasus, Christianorum, qui Persidem incolunt Episcopum quendam præcepit adduci, qui Synaxi peracta, diuinorum participes factus mysteriorum, & ad locum progressus, prædicator dæmones ex eo expulit, & nullo labore Cabadi castrum tradidit. Miraculo stupefactus Cabades, prima confessus sede Episcopum voluit honoratum, Manichæis & Iudeis illuc vsque primos honores obtinentibus. Liberam quoque fecit potestatem, vt qui vellent, ad baptismum accederant.

						Alex. Episc. Dio- scorus anast.	
	27	23	5	6	6	1	6

Hoc anno Anastasius Imperator virum terribilem in visione conspexit, codicem manu gestantem; quem cum aperuisset, & comperisset Imperatoris nomen, dixit ei. Ecce ob fidei tuæ peruersitatem annos quatuordecim deleo: Totidemque deleuit. Experrectus Amantium Præpositum vocat, & narrat visionem. Dicit ille. Ego quoque cernebam hac nocte astare me Maiestati tuæ, porcumque magnum irruentem chlamidemque meam prehendentem in terram me prostrauisse, ac deuorasse penitus. Aduocato itaque Proclosomniorum coniectori res visas enarrant. Refert ille. Breui spatio vterque vestrum consummatur. Timotheo vero Constantinopol. Episcopo fati functo, Ioannem Cappadocem Presbyterum & Syncellum G. P. instituerunt Episcopum. Hic ordinatus tertio Paschatis die Apostolicum induit amictum. Populus autem multa importunitate contendebat a Ioanne, vt Seuerum anathemate perstringeret.

Διὰ δὲ ἐπαγεῖν τὸν βασιλέα Αναστάσιον. ἀδελφὰς δὲ ἡγουμένης Εἰσαπὸκρίστους ἕνας ἀπὸ τῆς ἑσθῆτος καθύπερθε τὸν υἱὸν τῆς Αἰθιοπίας, καὶ αἰετὸν αὐτῶν. ὁ δὲ στρατηλάτης Αἰθίοψος ὅσους ἠδυνήθη πιάσαι, ἀπέλειπεν. καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, ὠργισθὲν κατ' αὐτὸν. ὁ δὲ Διόσκορος πρεσβύτερος, κατεπελάτει αὐτόν. μετὰ δὲ Ἰνδῶν καὶ Περσῶν κέστρον ὅτιν' ὀνόματι Τζουβδαδεσέρ ἔσθαι πολλὰ χημάτια, καὶ λίθους ὑμίοις ἔτι πολλοὺς Καβάδες μαζῶν, ἐπέβηται τὴν λαβεῖν. δαίμονες δὲ τῷ τόπῳ πρὸςδρόοντες, ἐκώλυον αὐτὸν χρῶσθαι. πᾶσιν οὖν κινήσας ἦν πρὸ αὐτοῦ μάγαν ἑπτακίς, ἐπίταξε δὲ καὶ Ἰουδαίῳ, καὶ τῷ σκοποῦ μὴ ὀπίσχετον, πενθεὶς διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ἐλπίδος ἦν Χριστιανὸν οὗτον κινεῖσθαι, ὑπόσχον ἵνα Χριστιανὸν ἦν ἐν Περσίᾳ ἀπὸ οὗτον πρὸς αὐτὸν, ὅς σφάλλειν ὀπίσχετον, καὶ ἦν ἡνὶ μυσταίῳ μετὰ λαβῶν, προσελθὼν ὁ ὅπῳ, τοῖς ἐκείῳ δαίμονας ἐξεδίωξεν. καὶ τῷ Καβάδῃ ὁ κέστρον δόκονας πρὸςδρόον οὗτον Καβάδης καταπλάγεις ὁ σημεῖον, περὶ καθεδρίας τὸν ὑπόσχον ἐπίμνησιν, ἕως ὅτε Μαρμαρίαν καὶ Ἰουδαίον πρὸςδρόον, ἀδελφὰς πρὸς καὶ τοῖς βουλομένοις βαπτίζεσθαι.

						Αλεξ. Επισκ. Διό- σκορος ΕΤΑ 1	
	κτ	κγ	ε	ε	ε	α	ε

Τούτῳ δὲ ἐπεὶ Αναστάσιος ὁ βασιλεὺς εἶδεν ἐν ὁραματὶ ἄνδρα φοβερὸν βασίλῳ καὶ κώδικα καὶ τῶν ἀγαπῶν, καὶ ὁρῶν ὀνόματι βασιλέως, εἶπεν αὐτῷ. Ἰδοὺ διὰ τῆς κακοπιστίας σου ἀπαιτῶ φεκατεωρήσεις, καὶ ἀπαιτῶν αὐτὸν. ἔξουσι- αὖτις δὲ πρὸςκαλεσάμενος Ἀμνὸν τὸν Πρα- πόσιον, εἶπεν αὐτῷ ὁ ὁραμα. ὁ δὲ εἶπεν. καὶ γὰρ ἐγὼ σέμηνω τῇ τῇ νυκτὶ, ὅτι πρὸςαμνὸν μου ὁ κεῖται σου, χεῖρας μέγας ἐλθόν, καὶ δρα- ξάμενος μου τῆς χλαίτης, κατέρραξεν με εἰς γλῶ, καὶ ἀπῆλυσεν. πρὸςκαλεσάμενος δὲ Γε- κλον τὸν ὁρῶν καὶ τῶν ἐξείπεν αὐτῷ πὲρ ὁρῶν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἀμφότεροι οὐ μὲν πολὺτε- λησάτε. τὸ δὲ ὀπίσχετον ΚΠ. Τιμὸν δὲ σὺν τῶν ἰωάννῳ τὸν Καππαδόκιον πρεσβύτερον καὶ Σίλκελον ΚΠ. ὀπίσχετον πρὸςκαλεσάμενος. ἔτι χεῖρην τῇ τῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ Πάσχᾳ τῇ δόκον- λικῶν ἐπιδύσαντο τῶν. ὁ δὲ λαὸς οὖν πολλὸν ἐπίπρην ὁ ἰωάννη τῇ ἀναγνώσκειν Σάββον.

Manichæis sentientem, Petrumque Apameæ, cum omnibus eodem contagio afflatis in exilium pius Imperator expulit: & Amantium Præpositum, & Andreæ Cubicularium, & Theocritum Amantij Comitum, quem Imperatorem declarare proponebat, cœu tyrannidem meditando interfecit. Præpositus enim pecunias Iustino donauerat in milites distribuendas, ea conditione, ut Theocritum Imperatorem salutaret: exercitus vero populique Tribus Theocritum imperare non sunt passi, sed Iustinum Principem renunciauerunt: quod illi grauius ferentes, & tyrannidem excitare aggressi, interfecisti sunt. Cunctos demum ab Anastasio inique relegatos ab exilio reuocauit Imperator, Appionem in primis Patricium, quem inuitum Niceæ iusserat ille ordinari: hunc vero Iustinus velut prudentem & cordatum virum Prætorio Præfectum, & Diogenianum militiæ Magistrum in Oriente creauit.

Hoc etiam anno stella apparuit in Oriente, terribilis nimirum cometa, e quo radij inferius demissi protendebantur: Barbatum dicebant Astronomi, & ab eo cunctis metuebant.

Ann. mundi 6015.	Quint. Incarn. sct.	Rom. Imp. Iustinus annis 9.	Perfarum rex Caba-des annis 30.	Rom. Episc. Hecmadas annis 10.	CP. Episc. Ioannes annis 7.	Hierosol. Episc. Ioannes annis 23.	Alex. Episc. Dioscorus annis 3.	Ant. Episc. Paulus annis 3.
		2	25	7	2	8	3	1

Hoc anno Vitalianus a Byzantinis dolo interfectus est: quod enim rebellionis eius in Anastasium tempore plurimæ cædes fuissent editæ, grauius ei succensebant. Ioanne porro Cappadocæ CP. Episcopo defuncto, Epiphanius eiusdem Ecclesiæ Presbyter & Syncellus mensis Februarij die vigesimo quinto fuit ordinatus: & Hormisdas pariter letho quiescente, Ioannes Romæ Episcopatum excepit.

Hoc etiam anno Veneta factio variis per omnes ciuitates tumultibus excitatis, plurima saxis facta lapidatione, multisque cædibus editis per ciuitates omnes reliquum sibi populum subegit, & in Magistratus ipsos temere se se extulit. Antiochiæ vero seditionis malum primo natum, in reliquas deinde ciuitates deriuatum est, & per annos quinque inualuit: gladijs vero Præfatos obuam sibi factos, ac etiam per domos se se occultantes, ipsi intro se immittentes oberuncabant, Magistratibus de tot cædibus pœnas sumere non audentibus. Hæc autem ad sextum vsque pij Iustini annum facinorose gerebantur.

χαρόφρονα ὄντα, καὶ Πέτρον Ἀπαμείας ἐξώκειν ὁ βίσιβος βασιλεὺς Ιουστίνος σὺν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν τῆς λάβης αὐτῶν. Ἀμασπίον τε τὸν Γραμψόπτην, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κουδινυλῆειον, καὶ Θεόκριτον τὸν Κόμητα Ἀμασπίου, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα, ὡς τυραννίδα μελετήσαντας, ἀπέκτελλεν. ὁ γὰρ Γραμψόπτης δίδωκε Ιουστίνῳ χρῆματα ῥοζέσσαι, ὅπως Θεόκριτον βασιλεύσῃ. ὁ δὲ στρατὸς καὶ οἱ Δῆμοι οὐχ εἴλοντο τὸν Θεόκριτον βασιλεύσαι, ἀλλ' Ιουστίνον ἀνεκέρυσεν. αἰετοὶ δὲ δυσφορήσαντες τυραννίδα ἐμελέτησαν, καὶ ἀντιρρήσαντες ἀνεκαλέσαντο δὲ ὁ βασιλεὺς πᾶντας τῶ ἀδίκως ἐξουσιάζοντας ὑπὸ Ἀναστασίου, καὶ Ἀππιάνα τὸν Πατρικίον, ὃν ἐν Νικαίᾳ βία ἐχρηστίστην· ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐχόμενα ἐποίησεν Ὑπαρχον τοῦ Γραμψέω, καὶ Διογηνιανὸν τῆς ἀσιατικῆς στρατηγείᾳ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ ἀστυπόλει φοβερὸς κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα πέμπουσιν ἐπὶ τὰ κατώ, ὃν ἔλεγον ἀστρονόμοι πυρροῖαν εἶναι, καὶ ἐφοβοῦντο.

Καὶ ὁ μὲν τῶν ἐν τῇ	Ρωμα. βασιλ. Ιουστίνος β'	Περσ. βασιλ. Καβάνης β'	Ρωμα. ἐπίσκ. Ορμίσδας β'	Κωνσ. ἐπίσκ. Ιωάννης β'	Ιεροσ. ἐπίσκ. Ιωάννης γ'	Αλεξ. ἐπίσκ. Διδύμος γ'	Αντ. ἐπίσκ. Παύλος γ'
	β'	α'	ζ'	β'	η'	γ'	α'

Τούτῳ τῷ ἔτι Βιταλιανὸς ἐδόλοφονήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντίων μελιωμένων αὐτῷ· ἡ δὲ πολλοὺς ἀσπαρδύων ὡς καὶ τῆς ἐπιδραστήσεως αὐτοῦ καὶ Ἀναστασίου. Ιωάννου δὲ τῷ Καππαδόκεος ἐπισκόπου ΚΠ. τελευτήσαντος, Επiphανίος ἀρεσύντερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ Σύγκελλος ἐχρηστίστη μετὰ Φεβρουαρίου καὶ ὁμοίως δὲ Ορμίσδα τῆς Ρώμης κομηθέντος Ιωάννης ὁ ἐπισκοπὴν διεδέξατο.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ἐδημοκράτησεν ὁ Βένετον μέγας ἐν πάσαις τῇ πόλει φασγὰς ἐγείροντες, καὶ λήθαργοι, καὶ φόνοι πολλοὶ ἀσφαλισμένοι. ἐπὶ τῇ πόλει καὶ οἱ τοῖς φέρουσιν. ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείας ἦλθεν ὁ κακὸς τῆς ἀταξίας, καὶ οὕτως διεδόθη ἐν πάσαις τῇ πόλει, καὶ ἐπεκράτησεν ἐπὶ χρόνους πέντε, καὶ ἑσφαλὸν τοῖς ξίφεσιν τοῖς ἀπὸ πάντων Περσῶν, καὶ τοῖς κατ' οἶκον χρυσοκόμοις· αἰετοὶ δὲ ἐφόνθον, μὴ παλμάντων τῇ φέρουσιν ἐκδικῆσαι τῇ φόνων ποιῆσαι. αὐτὰ δὲ ἐπεφάνησαν ἕως ἑποῖς ἐκ τοῦ Ιουστίνου τῷ βίσιβος.

A

				ΚΠ.		ΑΛΞ.	
				ἐπισκ.		ὀπισκ.	
				Ππ-		Τμδ-	
				φαιλος		δασ	
				ἐπε		ἐπε	
				ρσ'		ρσ'	
γ'	πσ'	κ'		α'	κ'	α'	σ'

			C P.	Ale-
			Epi-	xand.
			sco-	Episc.
			Epi-	Ti-
			pha-	mo-
			nus	theus
			annis	annis
			16.	17.
5	26	8	I	9
				1
				2

Τούτω τῷ ἔτει πολέμου κινήσαντος μετὰ τὸν
 Ρωμαίων καὶ Περσῶν Ἰουστίνος ἀπέστειλε πρεσβυτέρους καὶ
 δῶρε πρὸς Ζιλίγγδην τὴν ῥῆγα τῶν Οὐννων, καὶ συ-
 νέστη μετ' ὅρκων πατερίων συμμαχεῖσθαι ὃν βα-
 σιλεῖ καὶ Περσῶν. ἀποστείλας δὲ καὶ Καβάδης
 πρὸς αὐτὸν, συνέστη καὶ αὐτῷ. τῷ τ' ὅ μωτῶν ὁ
 Ἰουστίνος, ἐλυπήθη σφόδρα. ἀπέστειλε δὲ πρὸς Β
 ἱεὺς Πέρσης ὁ Ζιλίγγδης μετὰ χιλιᾶδων εἰκοσι τέ-
 πολεμήσαντο Ρωμαίοις. ὁ δὲ Ἰουστίνος ἐδήλωσε Κα-
 βάδῃ ὃν βασιλεῖ Περσῶν πρεσβύτων πρὸς εἰρή-
 νης, καὶ ὡς ἐπ' ἄλλῃ πίνυ χάριτας, καὶ πρὸς Ζιλίγγδην,
 ὅτι συμμαχίας ὅρκους ἔχῃ μετὰ Ρωμαίων, καὶ ὅτι
 δῶρε ἔλαβεν πολλὰ, καὶ βούλεται πρεσβύτης γί-
 νεσθαι τῇ Περσῶν, καὶ ὅτι δι' ἡμᾶς ἀδελφοῖς ὄντας
 εἰς φιλίας ἐλθεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ τῷ κυρτῷ ὄντων
 αὐτὰς παύεσθαι. ὁ δὲ Καβάδης ἐπληρώθη κατ'
 ἰδίῳ τὸν Ζιλίγγδην, εἰ ἔλαβεν πρὸς Ρωμαίων
 δῶρε, πρὸς τὰς ἀπὸς καὶ Περσῶν; ὁ δὲ εἶπεν· ναί.
 καὶ ὁρμηθεὶς ὁ Καβάδης ἐφόδισε αὐτὸν, καὶ ἀφ'
 τῆς νυκτὸς πέμψας πλῆθος Περσῶν, ἀπέλειπε τὸν
 λαὸν αὐτοῦ, ὑπονοήσας, ὅτι δόλῳ ἦλθεν πρὸς
 αὐτὸν. ὅσοι δὲ ἠδυνήθησαν φυγαῖν ἀνέβησαν εἰς
 τοὺς ἴδιους.

Εὐφρόσιος δὲ Ἀποστολίας ἦ ἐν Χαλκηδὼνι
 συνόδῳ ᾔξέβαλε τῇ διπύλῳ, καὶ ὅσοι μὲν τῇ
 Γάλλῳ Ῥώμῃ. μὲν δὲ ταῦτα φοβηθεῖς, τὰς
 πύλας συνόδου ἐκέρυττεν.

Καθάδης δὲ ὁ τῷ Γερσῶν ὁ βασιλεὺς τῷ τῷ
Ρωμῶν βασιλεῖ ἐπὶ ἔχοντι αὐτῷ οἴκου κα-
ταλιπεῖν ἠέληκεν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τῷ παρὲν τε-
ρον αὐτοῦ υἱόν, ὃν καὶ ὁ νόμος Γερσῶν ἐκάλει τῷ
Ζῆνι, ὡς δὲ τὸν δούτερον, διότι τὸν ὀφθαλμὸν
ἐκκέκοιτο, Χοσρῶν δὲ ὡς ἐκ τῆς Ασσῆδου ἀ-
δελφῆς ἡγηθέντα ἠγάπα ὁ πατήρ· ἔδωκεν αὖ-
τα εἰς Ρωμῶν εἰρηνώσας· καὶ Χοσρῶν
ἐποίησε πᾶσι τῷ βασιλείῳ ἡμέρας· ἐπὶ τού-
τοις παρὲς εἰς ὁ Βυζάντιον πρὸς Ἰκστὸν ἐπε-
μνην· ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ συνέκλητον εἰς βουλῇ κα-
λέσας οὐ κατεδίξατο τῷ ἡμέρας, δῶλον καὶ
πρεποδοῖα Ρωμῶν τῷ καλοῦντες, Γρόκλου
Κοιᾶς πρὸς ἀνδρὸς σιωπεῖ καὶ ἀλχίους τῷ κα-
λαῖς βουλῶσταιν.

Hoc anno Persas inter & Romanos bello reuocato Iustinus Legatos & muneribus ad Ziligdem Vnnorum regem destinavit : Ille interpositis ex patrio more iuramentis, aduersum Persas Imperatori supplicias ferre promissit. Aliis porro a Cabade vna cum missa legatione acceptis, cum eo pariter praeliari spondit. Nuncio accepto grauiter offensus est Iustinus. Ad bellum itaque contra Romanos mouendum misit Ziligdes hominum viginti millia : Iustinus nouo de pace tractatu per Legatos instaurato, datisque quasi super alia re litteris, Cabadi Persarum regi de Ziligde, vt Romanis auxilia daturum etiam cum iuramento pactus fuerit, significat : in eum finem dona plurima accepisse, Persas Romanis proderet meditari : Nos itaque velut fratres, inquit, in amicitiam redire, & a canibus istis hoc pacto minime deludi oportet. Cabades igitur Ziligdem seorsim interrogat, num ita deludentibus Persis, accepisset a Romanis munera ? Ita est : respondet ille. His exarsit Cabades, & ipsum interfecit : missisque per noctem Persarum agminibus copias eius deleuit, cum dolo ductum ad se accessisse suspicatus. Ij demum quibus fuga permissa est domum redierunt.

Euphrasius autem Antiochenus Chalcedonensis Synodi Patrum, & ipsius Papæ Romani nomina diptychis expunxit. Postmodum vero metu pœnitens redditus, quatuor Synodos publice promulgavit.

Cæterum Cabades Persarum rex Romanorum Imperatorem domus suæ Curatorem instituere proposuit : maiorem quippe natu filium, quem Persarum leges ad regnum vocabant, vel ab eo secundum, quod oculus ei foret effossus, regnare noluit : Chosroem autem ex Aspede sorore susceptum diligebat pater. Quare cum Romanis pacem habere decrevit, & Chosroem Imperatoris filium instituere meditatus, Byzantium Legatos ad Iustinum mittit. Imperator adoptivum ex Senatus consilio eum fieri non admisit : merum enim dolum Romanorumque perniciem, Proclo Questore viro prudente ac sagaci præclare id suadente, eiusmodi arte parari persenserunt.

		β'	α'	θ'	β'	i	β'	γ'
--	--	----------	-----------	-----------	----------	-----	----------	-----------

		4	27	9	2	10	2	3
--	--	---	----	---	---	----	---	---

Hoc anno Dyrrhachium nouæ Epiri in Illyrico ciuitas plagam cælitus immiffam accepit. Imperator vero vim pecuniarum ingentem ad ciuitatis instaurationem erogauit. Parem cladem paffa est Corinthus Græciæ Metropolis; & in eam magna quoque liberalitate vſus eſt.

							Αντ. Επιſκ. Ευφρα- ſιος αονις Ι.
	5	28	10	3	11	3	1

Hoc anno Tzathus Lazorum rex regni Perfarum deſertor factus, Cabade regnante, atque adeo ipſum amante, vt in Lazorum regnum eum exculiſſet, ad Iuſtinum Byzantium veniens, Chriſtianum fieri, & ab eo Lazorum regem renunciari rogauit Imperatorem. Hunc Imperator benigne acceptum baptiſmi lumine illuſtrauit, & filium declarauit. Romanam vero duxit uxorem, Homi Patricij & Excuropalatz neptem, nomine Valerianam, quam demum Lazorum rex creatus in patriam duxit: diſceſſit ille redimitus corona, & chlamyde, qualis eſt Imperatoris candida ornatus, cui ſuperius tabula ex auro fuit adſuta, in qua Iuſtini Imperatoris imago coloribus acu ductis depiſta erat; & toga pariter candida auro Phrygionis arte affixo & Imperatoris effigie conſpicua: Ocreolæ quippe eius puniceæ erant, margaritis more Perſico diſtinctæ, ſimiliter & zona eius erat aurea gemmis inſperſa. Donis demum ab Imperatore pluribus acceptis lætus domum reuerſus eſt. De his Cabades Perſarum rex certior factus, Imperatori Iuſtino ſignificat: Fœdere & pace inter nos ſancitis, quæ decent hoſtes admittis, hominesque Perſarum ſupra hominum memoriam omnem dominio ſubditos tibi recipis. Imperator in aduerſum ſcribit. Nullum regno tuo ſubiectum nobis vindicauimus, aut ad nos pelleximus. Tzathus tantummodo ad regiam noſtram proſectus, & pedibus noſtris aduolutus, vt ab execranda Gentilium ſuperſtitione, & ab impuris ſacrificiis, dæmonumque fallaciis ereptus, ad Deum rerum omnium conditorem acceſſum haberet, fieretque Chriſtianus, rogauit. Illum itaque baptiſmo luſtratum in propriam ſibi regionem ſubinde remiſimus. Ab eo tempore graues Romanos inter & Perſas ſequuntur ſunt diſcordiæ.

Hoc etiam anno nefarium facinus aduerſus ſanctum Aretham cæterosque vrbes Negræ incolæ admiſſum eſt, bellumque ab Eliſbaa Æthiopum rege contra

Α Τούτω τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ βασιλείας τοῦ Δυρράχιον πόλις τῆς νέας Ἠπείρου τῷ Ἰλλυριοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ ζήματα πῦρ ἔχεν εἰς ἀνδρείωσιν τῆς πόλεως. ὁμοίως δὲ ἔη ἡ Κόρινθος μὴ ἔσθ' ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ αὐτὴν μεγάλως ἐφιλομήσοιτο.

							Αντ. Επιſκ. Ευφρα- ſιος αονις Ι.
	5	28	10	3	11	3	1

Β Τούτω ἔτει Τζαθὺς ὁ τῷ Λαζῶν βασιλεὺς ἀποστατήσας τῆς τῷ Περσῶν βασιλείας, Καβάδου βασιλεύοντος, καὶ φιλοῦντος τὸν Τζαθὺν, ὡς καὶ παρθενολόμῳ αὐτὸν βασιλεὺς τῷ Λαζῶν ἦλθεν πρὸς Ἰουστίνον εἰς τὸν Βυζάντιον, καὶ πῦρ ἔκλεσε τὴν βασιλεὺς Χειστάτον αὐτὸν ἡγεῖσθαι, καὶ ὑπὸ αὐτοῦ ἀναγεῖν τὴν βασιλεὺς τῷ Λαζῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτὸν μὴ χαρῆς δόξα ἔχων ἐφώτισεν αὐτὸν, ἔχον ἀντιγρόν. ἔφημε δὲ καὶ γέννησε Ρωμῆας, πλὴν ἔχον Οὐροῦ τῆς πατρικίου καὶ Αποκουροπαλίου Οὐαλεριανῶν, ἔχον τὸν ἴδιον χεῖρα ἔχον, παρὰ χεῖρας τοῦ Ἰουστίνου βασιλεὺς τῷ Λαζῶν, φορέσας σέφατον καὶ χλαμύδα βασιλικὴν ἄσπερον ἔχον χρυσὸν θάμιν χρυσῶν, ὡς ἔχον κεντητὸν ἔχον χεῖρας τὸν ἴδιον βασιλεὺς Ἰουστίνου, καὶ σιγᾶν ἄσπερον ἔχον πλουμίαν χρυσῶν, καὶ εἰκόνα τὴν βασιλέως τῶν τζαθῶν αὐτοῦ ροσσία ἔχον ἔχοντα μὴ χαρῆς Περσικῶν ζήματα. ὁμοίως ἡ ζώνη αὐτοῦ ἔχον χρυσὸν καὶ μὴ χαρῆς. ἔχον βασιλεὺς δωρεὰ πολλὰ, καὶ μὴ χαρῆς ἀπᾶν εἰς τὸν ἴδιον. γνοὺς δὲ τῶν Καβάδης ὁ τῷ Περσῶν βασιλεὺς ἐδύλωσεν τὴν βασιλεὺς Ἰουστίνου, ὅτι φιλίας καὶ εἰρήνης μετὰ αὐτοῦ οὐκ ἔχον τὰ ἔχοντα παρὰ τῆς, ἔχον ὑπὸ πλὴν ἔχον τῶν Περσῶν ὄντας ἀπὸ ἀνδρός παρὰ τῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντιδιδόναι αὐτοῦ. ἡμεῖς πρὸς τὸν ὑποκειμένων πλὴν βασιλείᾳ σου οὐ παρὰ τῶν. ὡς τε παρὰ τῶν. αὐτῶν τῶν Τζαθὺς εἰς τὸν ἡμέτερον βασιλεὺς ἐδύλωσεν παρὰ τῶν ἡμῶν ὡς τῶν μυσταροῦ ἔχον ἐλλεινικὸν δόγματος καὶ ἀσπιδὸν καὶ πλάτης δαγμόντων, καὶ παρὰ τῶν τῶν δημιουργῶν τῶν ὅλων Θεῶν, καὶ ἡγεῖσθαι Χειστάτος. τῶν τῶν ἡμεῖς βασιλεύοντες ἀπᾶν ὡς τῶν ἴδιον χεῖρας. ἔχον πρὸς τῶν ἡμεῖς ἔχον μετὰ αὐτοῦ Ρωμῆας καὶ Περσῶν.

Γ Τῷ αὐτῷ ἔτει ἔχον τὰ κακὰ τὸν ἄγον Ἀρέθαν καὶ ὡς ὁ Νεγρῶν τῇ πόλει ἐπᾶρξεν ὑπὸ τῶν Οὐμη-
εἰτῶν, καὶ πόλεμος ἔχον βασιλέως τῷ
Αἰθίο-

αὐθροπον τέλειον πῆχυ ἓνα, ἔπλαττα σφύδρα, γυρύνουσα τὰ πόλεις ἐλάμβανεν καὶ ἐργασίαν φόνιν μίαν.

A vnus cubiti magnitudine, & corporis in latum sumpti amplitudine superaret. Pererrabat illa ciuitates omnes, & ex singulis officinis obolum vnum colligebat.

		Περ- σαι βασιλ. Χρισ- τιαν. ἑτ. μ. α.					
ε'	α'	γ'	ε'	δ'	ε'	δ'	

		Perla- cum rex Chof- roes annis 48.					
8	1	3	6	14	6	4	

Τούτω ὃ ἔπει μὲν Ὀκτωβρίου τῆς δ'. ἰνδικτιωνος παρωρομία τῆς ἑ' Θεοδόρητος ἐπὶ ληντὴ πόλιν Ἀντιοχείας. ἐμπυρισμός γὰρ μέγας γέγονεν ἀοράτως ἐν ταῖς μέσῃ τῆς πόλεως, ὥστε παρωρομύοντι τὴν μέλλουσαν ἐπαυτῇ τῇ Θεοδῶ ἀπειλῇ. αἰφθῆ γὰρ ὁ πῦρ ἀπὸ τῆς μὲν τυρίου τῆς αἰγίου Στεφάνου, καὶ ἑως τῆς Πρατωρίου ἔφραττα λατὸν ἐφάσταν. αὐτὴ ἡμέρα ὅρα καὶ ἀδινωτο. ἐγὼ οὖν οἱ ἐμπυρισμοὶ ὅτι μὲν αἰετῶν, καὶ ἐκάνου οἰκοὶ πολλοὶ, καὶ ἀπέθανον λαοὶ πολλοί. καὶ ὁ δὲ ἰδὼν ἡδυνάσθη γινώσκων ὅτι πῦρ αἰφθῆ. ἐκ γὰρ τῆς κεφαλῆς τῆς πεντακτῆς ἀνελάμβανεν. καὶ ὁ παρωρομύοντι Εὐφρασίῳ τῷ πατριάρχῳ ἐφίλοτιμήσατο ὁ βασιλεὺς ὅτι πόλιν κατενώρεα δύο χροῖσιν.

Τῷ δ' αὖτε Μαΐου μὲν α'. τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιωνος, ὥρα ζ'. ἡσυχασίας ἐν τῇ Ρώμῃ Οὐλβρίου ἐπαθεν ἡσυχασίας Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη τῆς Συρίας πάρος αἰετῶν. Ἰσοῦτον ἡ ὄρη τῆς Θεοδῶ ἐπὶ ληντὴν, ὥστε πᾶσι μὲν αἰετῶν πᾶσιν τὴν πόλιν, καὶ παρὸν τῆς οἰκητῶντος ἡμέρας. ἵνα δὲ καὶ ἡσυχασίας, καὶ ἐπὶ ζῶντας ἡσυχασίας γὰρ πῦρ ἐκ τῆς γῆς ἐξελην πατίφλεξεν. ἔπειτα πῦρ ἐκ τῆς αἰετος, ὥς ἀπὸ τῆς, κατενόησαν, καὶ κατενόησαν, ὥστε ἀφραπῇ, τὸν ὅρα κατενόησαν καὶ ἐπὶ τῇ ὥρῃ ἐπὶ αὐτὸν ἓνα.

Hoc anno mense Octobri, indictione quarta, diuinæ ultionis primitiæ Antiochenam urbem inuaserunt. Magnum quippe in media vrbe incendium, nec visum vnde, excitatum est, quod imminentem Dei vindictam portendit. Ignis siquidem in Martyrio sancti Stephani accensus, usque ad Prætorium Magistri militum peruasit. Fuit id infaustum dolorum exordium. Incendia vero per menses sex durauere, quibus ædes multæ combustæ, multique viri interempti: nec quisquam potuit dignoscere vnde accenderetur ignis: A regulis enim excelsum & amplum quinque tabulatorum ædificium totum exarsit. Imperator autem Euphrasij Patriarchæ Legatione exoratus auri centenaria duo vrbi largitus est.

Eodem etiam anno, Maij mensis vigesimo, eadem indictione, hora septima, Olybrio Romæ Consulatum gerente, Antiochia magna Syriæ infortunio, quod verbis exprimi vix potest, & ultore Deo iactata est. Dei siquidem ira adeo eam concussit, vt tota pene vrbs corruerit, & ciuium sepulchrum euaserit. Quosdam vero terra obrutos, & adhuc viuentes ignis e terra erumpens combussit. Alius ignis ex aëre instar scintillarum decidit, & quos attigisset, fulminis in morem cremavit: terraque per annum continuum concussa est.

Καὶ ἡσυχασίας ἐν τῇ πόλιν.	Ρωμ. βασιλ. Ιουλιανὸς ἑτ. θ'.	Περ. βασιλ. Χριστιαν. ἑτ. μ'.	Ρωμ. ἐπίσκ. Φίλιξ ἑτ. δ'.	Κωνσ. ἐπίσκ. Εὐφ. ἑτ. ιε'.	Περ. ἐπίσκ. Ιωάννης ἑτ. κγ'.	Αλεξ. ἐπίσκ. Τιμάριος ἑτ. ιε'.	Αντ. ἐπίσκ. Εὐφρασίος ἑτ. ε'.
	δ'	δ'	α'	ζ'	η'	ζ'	ε'

D	Antioch. ἐν τῇ πόλιν.	Rom. ἐπίσκ. Ιουλιανὸς ἑτ. θ'.	Peri- scopus ἐπίσκ. ἑτ. δ'.	Rom. ἐπίσκ. Φίλιξ ἑτ. 4.	Con- stant. ἐπίσκ. Εὐφ. ἑτ. 7.	Hie- ro- τόλ. ἐπίσκ. Ιωάν- νης ἑτ. 15.	Alex. ἐπίσκ. Τιμά- ριος ἑτ. 7.	Ant. ἐπίσκ. Εὐφρα- σίος ἑτ. 5.
		9	2	1	7	15	7	5

Τούτω ὃ ἔπει ἑσθμοδὸς ὅρα κατενόησαν Εὐφρασίος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας κατενόησαν ἡσυχασίας, ἔπειτα οἰκος καὶ ἐκάνου κατενόησαν, καὶ ὁ κατενόησαν τὴν πόλιν ὅρα κατενόησαν. ἔπειτα ἡσυχασίας ἡσυχασίας ὅρα κατενόησαν βασιλεὺς Ἰουλιανὸς αὐτὴν ματῶν μετῶν ἡσυχασίας ὅρα κατενόησαν.

Theophanis Chron.

Hoc anno terræ motu continuo inualescente, Euphrasius Antiochiæ Episcopus ea agitatione obrutus interiit: omnes quoque ædes & Ecclesiæ conciderunt, & vrbs decor omnis deletus est: sed neque talis calamitas aliis sæculis quauis in vrbe audita. Pientissimus autem Imperator Iustinus ea re cognita, ingenti animi dolore percussus, sublato capitis sui dia-

demate, purpuraque deposita, plures dies deformi sacco velatus luctum egit : adeo ut festivo die procedens in Ecclesiam coronæ insignis vel chlamydem deferre non admiserit : verum sic simplici habitu processerit, solo mandya purpureo subornatus, & coram toto Senatu ingemiscens : cæterique omnes lugubria induti vna cum eo luxerunt. Imperator porro Carinum Comitem datis auri centenariis quinque confestim misit, ad effodiendas egerendasque ruinas, si forte posset aliquem periculo liberare, & a prædonibus & raptoribus res ruderibus immerfas suis possessoribus servare. Subindeque post eum in eius vestigia Phocam Crateri filium Patricium, Asterium quoque Patricium, & Expressædum viros cordatos misit Imperator, qui pecuniarum immensa vi ab eo accepta, repararent urbem. Cæterum Aprilis mensis die quarto, Paschali festo eiusdem quintæ indictionis, morbo correptus Imperator Iustinus Iustinianum germanum nepotem Imperatorem adhuc vivus instituit, coronam insuper imposuit, & menses quatuor potestatis collegam habuit. Augusto vero mense eiusdem quintæ indictionis, Iustiniano in Imperatorem relicto, piissimus Iustinus diem obiit.

Euphrasio quoque Antiochiæ Præfule defuncto, Euphræmius Amidenus ea tempestate Comitem Orientis agens, in eius locum ordinatus est, qui divinum prorsus feruorem aduersus Schismaticos exercuit.

Αννι μνηστέον.	Rom. Imp. Iustinianus annis 38.	Perfarum rex Chosroës annis 48.	Rom. Imp. Felix annis 4.	Constantinopol. Episc. Epiphanius annis 16.	Hierosol. Episc. Ioannes annis 21.	Alexand. Episc. Theodosius annis 17.	Antioch. Episc. Euphrasius annis 18.
	1	3	2	8	1	8	1

Hoc anno Imperator Iustinianus rerum summa potitus, Patricium Armenium Orientis Comitem creavit, & ingenti pecuniarum tradita copia, virum abire iussit, & Phœnicie Libanese urbem Palmiram nuncupatam instaurare ad interiorem limitem : & in ea Ducem residere sanctaque loca protegere, & iis inuigilare præcepit. Prima vero mensis Ianuarij die munus in populum edidit Imperator, eamque largitus est pecuniarum vim, quam Princeps ante alium nullus Consulatus nomine profuderit.

Eodem etiam anno Perfarum rex Tzathum Lazicum quod in Rom. partes transfuisset, bello laceravit. Porro Iustinianus Imperator militares copias in eius auxilium & Magistros militie tres Belisarium, Cyricum, & Petrum, qui inito prælio in-

Αλφειοῦ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πλεῖν πορφύρας καὶ ἐπὶ τῇ σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς, ὡς καὶ τῇ ἑορτῇ προσελθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐ κατεδέξατο φορέσαι ὁ σῆμα, ἢ πλεῖν χρυσίδα· ἀλλ' οὕτως λυτῶς προσελθὼν μανδύον πορφυρεῶν φορέσας, καὶ κλαίον ἐπὶ πάσης τῆς συνέκλητου, καὶ πάντες ἔκλαον σὺν αὐτῷ πνιγνὰ φορεῶντες. ἀπέστειλεν δὲ ὁ βασιλεὺς ὁμήτως Καρίνον τὸν Κόμητα διὰ κεντινώδεια πύργου πρὸς ἐκχοισμὸν, εἰ πως διωκθῇ σῶσαι ἑαυτὸν, καὶ τὰ κατὰ χροῖαντα πράγματα ἀφαισώσῃ ἐκ τῆς λησῶν καὶ ἀρπάζων. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὅπως αὐτῷ τὸν Πατρικίον Φαυστὸν τὸν Κρατερόν, καὶ τὸν Πατρικίον Αἰεμίον, καὶ τὸν ἀπὸ ἐπάρχων, ἀδελφὰς σοφοὺς, διὰ αὐτοῦ χρημάτων πολλὰ πρὸς ἀνακτισμὸν τῆς πόλεως. τῷ δὲ Απελλιῷ μὲν δ'. τῆς αὐτῆς ἐ'. ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τῆς Γάλα, ἀδελφῆς ὁ βασιλεὺς Ἰουστίνος παρεχρίσατο ἐπὶ ζῶντος βασιλέως Ἰουστινιανῶν, τὸν ἴδιον ἀνελόν, καὶ ἔταψεν αὐτὸν, καὶ συνεθεσθῆναι αὐτῷ μὲν δ'. τῷ δὲ Αὐγούστῳ μὲν τῆς αὐτῆς ἐ'. ἰνδικτιῶνος ἐπὶ λαύτῳ δισπένετος Ἰουστίνος κατὰ λιπὼν βασιλέως Ἰουστινιανῶν.

Τοῦ δ' Εὐφρασίου ἑπισκόπου Ἀντιοχείας τελευτήσαντος Εὐφράμιος ὁ Ἀμίδιος Κόμης ἀπαπολῆς ὡς ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἐχρηστέηται αὐτὸν αὐτῷ, ὅστις ζῆλον ἔχει τῶν ἀποχρίτων ἐδείξατο.

Κόμης ἐν τῇ πόλει.	Ρομ. βασιλ. Ιουστινιανός ἐν τῷ 38.	Περσ. βασιλ. Χοσρόης ἐν τῷ 48.	Ρομ. ἐπισκ. Φίλιξ ἐν τῷ 4.	ΚΠ. ἐπισκ. Εὐφράσιος ἐν τῷ 16.	Ιεροσ. ἐπισκ. Ιωάννης ἐν τῷ 21.	Αλεξ. ἐπισκ. Θεόδωρος ἐν τῷ 17.	Αντ. ἐπισκ. Εὐφράσιος ἐν τῷ 18.
	α'	γ'	ε'	ε'	ε'	ε'	ε'

Τούτῳ τῷ ἔτει μονοκρατορίας πλεῖν βασιλείας ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς παρεβόησεν Κόμητα ἀπαπολῆς τῷ Πατρικίῳ τῷ Αρμόδιον, ὃν ἔπειτα δέδωκε χρημάτων, καλῶς αὐτὸν ἀπελθόν, καὶ ἀνασώσῃ πολλὴν τῇ Φοινίκῃ Λιβανισίας εἰς ὁ λιμνὴν ὁ ἐσώτερον πλεῖν καλουμένην Παλμύρας, καλῶς καὶ κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ Δοδὴ καὶ τοῖς ἀγίοις τοῖς τοῖς δὲ Ἰερουσαλὴμ μὲν α'. τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἑσπέριας, καὶ ἑσπέριας ἔδωκεν χρημάτων ὅσα ἑδίδε βασιλεὺς ὑπατεύσας.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Περόων ἐπολέμησε τῷ Λαζῷ Τζάδῳ, ὡς παρὰ τὸν Ρωμαίους. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐπέμψεν αὐτῷ βοηθὰς στρατοὺς, καὶ στρατηλάτας τρεῖς, Βελισσαρίον, Ἐκέρκην, καὶ Πέτρον. Ἐπὶ πολέμῳ

σφρτες ἡττήσθη· καὶ ἡγασάκτοισι ὁ βασιλεὺς Α
 χ' ἢ στρατηλάτῳ, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις
 παρείδυχαν τὴν νίκην. καὶ ἀφ' αὐτῶν ἀνδρῶν
 αὐτοῖς, ἀπέστρεψε Γέρον τὸν Νοτάριον αὐτῶν
 στρατηλάτῳ· καὶ συμβαλὼν τοῖς Γέρονσι μὲν
 τῷ Λαζῶν εὐκρίσθη, καὶ πολλοὺς αὐτοῖς
 τῷ Γέροντι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔπειτα παρὰ τὴν τοῖς Ρωμαιοῖς ὁ
 βασιλεὺς τῷ Εὐσέβιῳ Γραφῆς ἐπέμψεν, καὶ
 ἔλθειν ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν τῷ λαῷ αὐ-
 τῷ, καὶ ἡτοίμασε τὸν βασιλεῖα ἡμέρας Χει-
 ριστοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς βαπτίσας αὐτὸν ἐν τοῖς
 χειριστοῖς, ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τῆς βαπτίσμα-
 τος. καὶ ἐβαπτίσθησαν σὺν αὐτῷ συγκατακτι-
 αῖνοι, καὶ οἱ συγγενεῖς δώδεκα· καὶ ἀπέλθον
 μὲν χαρῆς εἰς τὰ ἴδια φιλιωτῆς τῷ βασιλεῖ,
 ἔπειτα γὰρ ἀνδρῶν συμμαχῶν αὐτῷ, ἐν οἷς αὐ-
 βουληθεῖν. παρεβόλετο δὲ ὁ βασιλεὺς στρα-
 τηλάτῳ Ἀρμενίας Τζιτῶν ἀνδρα πολέμιον, καὶ
 ἐξουσιάζον. οὐ γὰρ εἶχεν ἡ Ἀρμενία στρατηλάτῳ·
 ἀλλὰ Δούκας ἔκομιζεν. ἐγράψεν δ' ὁ βασι-
 λεὺς τῷ Ἀρμενίῳ πλῆθος, ὡς εἰδέναι τὰ μέρη
 τῆς Ἀρμενίας. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ ἔσθλ' αὐα-
 πλῆς στρατοῦ ἀειθμεῖς τίματα. καὶ γέγονεν με-
 γάλῃ φυλακῇ, καὶ βελήῃ Ρωμῶν. ἔβλεπον δ'
 αὐτῷ καὶ γυναῖκα ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς Αὐ-
 γούστου ἐπέμψεν Κομηνῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔπειτα παρὰ τὴν τοῖς Ρωμαιοῖς
 γυνὴ τις ἐκ τῶν Οὐνῶν λεγόμενων Σαβὴρ
 βαρβάρως, ὀνόματι Βοαρήξ, χήρα, ἔχουσα
 μὲν αὐτῆς Οὐνῶν χιλιάδας ρ'. ἡ δὲ κατεδυ-
 τάσθη τὸν Οὐνικῶν μερῶν μὲν τῷ τῷ ἰδίου
 ἀνδρὶ Βαλαχ τῷ ἀποβολῆ. αὐτῇ τοῖς
 παρὰ τὴν πόλιν αὐτῆς Καβάδου βασιλέως
 Περσῶν δύο ῥήγας ἀπὸ ἄλλου ἔστις Οὐνῶν
 ἐνδοτέρων, ὀνόματι Στύραξ καὶ Γλώνης, τῶν
 συμμαχῶν αὐτῷ τῷ Ρωμῶν πρὸς ἐλθεῖν, καὶ
 αὐτῇ Βοαρήξ πρὸς τὴν ἀφ' αὐτῆς χώρας ὑπὸ
 τὰ Περσικὰ μὲν χιλιάδας κ'. οὐ καὶ κατέκο-
 ψαν. καὶ τὸν μὲν ἕνα ῥήγα αὐτῇ τὸν λεγόμενον
 Στύρακα συλλαβομένην δόμον εἰς ΚΠ. ταῖς
 βασιλεῖ ἐπέμψεν τὸν δὲ Γλώνην ἐν τῷ πολέ-
 μῳ ἔσφαξεν. καὶ τῷ γέγονε σύμμαχος καὶ
 εἰρηνικῇ τῷ βασιλεῖ Ιουστινιανῷ.

Τῷ τῷ δ' ἔπειτα καὶ ὁ πλοῖος Βοαώρου Ρηξ
 τῷ Οὐνῶν ὀνόματι Γορδάς παρὰ τὴν τοῖς
 βασιλεῖ, καὶ ἐγγύς Χειριστοῦ, ἐβόλετο, καὶ
 ἐδέξατο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ αὐτῷ πρ-
 οσηκῶς δῶκεν, ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὸ ἰδίον χώ-
 ρον φυλάτῃ τὰ Ρωμῶν, ἔπειτα Βοαώρου πό-
 λιν, ἡ δὲ ἐκλήθη αὐτῇ τῷ στυλατῷ Ρωμῶν

fiores evaserunt. Quare indignatus Im-
 perator in Duces, quod invidia ad inui-
 cem moti, certam prodidissent victoriam.
 Iphis reuocatis, Petrum Notarium militiae
 Magistrum in ipsorum locum subrogavit.
 Hic adiunctis sibi Lazis, adversus Persas
 conferta pugna, quamplurimos Persas de-
 leuit.

Hoc eodem anno, Elurorum rex Græ-
 tis nomine, ad Romanos se adiunxit, &
 Constantinopol. una cum gente sua pro-
 fectus est, & in Christianorum religio-
 nem transire ab Imperatore expetiit. Ius-
 sit Imperator in Theophanis virum bapti-
 zari, & ex lauarii fontibus suscepit. Se-
 natores porro, & aulici, & affines eius
 duodecim una cum eo initiati sunt: Tum
 vero pactis cum Imperatore foederibus,
 & adversus quos indiceret ille suppetias
 se laturum pollicitus, domum se recepit.
 Porro Imperator Tzitam virum rei belli-
 cæ peritum, & in cæteris præstantem mi-
 litæ Magistrum in Armenia instituit: Ar-
 menia quippe militæ Magistrum nondum
 habuerat, sed Duces & Comites. Sub eo
 militauerunt Armeniorum copiae, ut po-
 te quæ Armeniæ partes & loca maxime
 nossent: adiuncti sunt eidem ex Orien-
 talis exercitus Numeri quatuor: ex qui-
 bus cura custodia præsidiumque ingens
 Romanis conflatum est. Sororem insuper
 Augustæ Theodoræ, nomine Cometo,
 eidem vxorem copulavit.

Hoc insuper anno mulier quædam bar-
 bara ex Vnnis, Saber vulgo nuncupatis,
 nomine Boarex, vidua, adductis secum
 Vnnorum millibus centum, in Romanas
 partes transiit: Hæc amisso viro suo Ba-
 lach Vnnicis regionibus imperitabat.
 Duos vero reges ex alia Vnnorum natio-
 ne, quæ partes interiores habitat, nomen
 vni Styrax, & alteri Glones, a Cabade
 Persarum rege ferendis sibi suppetiis, &
 Romanos bello vexandis accitos, & iani
 per regionem sibi subditam ad Persarum
 loca, cum millibus hominum viginti tran-
 situm habentes, armis illa excepit, & in fru-
 sta concidit: & eorum quidem regum v-
 num Styrcem vocatum in bello compre-
 hensum, vinculis alligatum Constantino-
 pol. Imperatori misit: Glonem autem in
 pugna interfecit. Ita demum armorum
 societatem & pacem cum Imperatore Iu-
 stiniano mulier perpetuo servauit.

Hoc etiam anno rex Vnnorum Bospho-
 ro proximus, nomine Gordas, cum Impe-
 ratore fœdus habiturus accessit. Is Chri-
 stianam religionem amplexus, baptismi
 lumine illustratus est, & ex lauacro ab
 Imperatore susceptus: multisque subin-
 de ab eo muneribus acceptis, ad Roma-
 nos fines tutandos, & Bosphorum ciuita-
 tem, a Boum nummorum & pecuniarum

Ξαυδρος ὑπὸ τοῦ Διοσπόλεως τῆς Θράκης
καταρτίσθαι, ὡς παμφορῶν, καὶ ἐπιμαρτυ-
ρεῖται ἀπὸ τῶ βασιλέως. καλοστομη-
ται δὲ καὶ προμπεύοντες τῷ κήρυκος βοῶντες.
Ἐπίσκοποι ὄντες ὁ ἥμιον ἄξιμα μὴ ἐνδεύει-
ται, καὶ ἐξέτετο ὁ βασιλεὺς νόμους σφοδρούς, καὶ
τῷ ἀσπληγόντων, καὶ πολλοὶ ἐπιμαρτυροῦν, καὶ
ἐγγετο φόβος πολλὸς καὶ ἀσφάλεια. αἰνέουσι ὁ
ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς παλαιῶν νόμους ποιή-
σαι μνησθῆναι, καὶ καλῶς αὐτὸν τεταρὰς δε-
κάδας, ὡς αἱ οὐ κατεδέχεται τὸν ἄρχοντα ὡς
οἱς ἄρχῃ ὑποὶ ἀρχαῖον κτῆμα, ἢ κτῆζιν οἴ-
κον, ἢ κληρονομίαν ἔχον, παρὸς τὸν, εἰ μὴ τις
συγγενὴς αὐτοῦ ἴσως ἀρχῇ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει μὲν Νοεμβρίῳ καὶ. ὅρα
γ'. ἡμέρῃ δ'. ἰνδικτ. ζ'. ἔπαθεν ὑπὸ θεομη-
νίας πάλιν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μὲν δύο ἔτη
τῷ παρὸς αὐτῷ παλαιῶν, καὶ ἐγγετο σφοδρὸς μέ-
γας ὅτι ὥρην μίαν, καὶ βομβὸς ἐκ τῆς οὐρανοῦ
φωβερῆς, καὶ ἔπειτα πᾶσι τοῖς κτιζόμενοις ἕως
ἐδάφους, καὶ πᾶσι τῇ, καὶ ἐκ τῆς μὴ πισύ-
ται παλαιῶν κτισμάτων ὡς τῶ παρὸς σφ-
οδρῶς κατελύθησαν νῦν, καὶ πᾶσα διαφύεται
ἡ ἡμετέρα ἐκ τῆς πόλεως ἐκ τῆς τῆς βασιλείας
φιλοπονήσας, καὶ ὡς ἐξ ἰδίων οἱ πολῖται ἀποδο-
μῶν, πᾶσι κατεπίσαν. Ταῦτα μαρτυροῦν
αἱ πλησιάζουσιν πόλεις μὲν πᾶσι ἐλπιόμενον.
ἀπὸ τῶν δὲ καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς πόλεως χιλιάδες
πληθεῖς ἐκπαύοντο ἐξοδμήσαντες. οἱ δὲ ὁ-
θέντες ἐφυγὼν εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, ἐκ εἰς
τὰ ὅρα ἐκ καλύψας ἀκαιοί. γόνον δὲ καὶ χι-
μῶν μέγας καὶ βαρύτατος, καὶ ἐλπιόμενον
οἱ ἀπομεινόντες πᾶσι αὐτοπάδου, χαίρον-
τες, καὶ ῥητοῦσι εἰς αὐτοὺς ἀφωτίς εἰς τοὺς
χόρας, καὶ ζῶντες ὁ, Κύριε, ἐλέησον. ἔφαθ
δὲ ἐκ ὁρμητῆρι ὑπὸ θεοῦ αἰδεσθῆναι, ὡς
εἰπὼν πᾶσι τοῖς ὑπολαφῶν, ἵνα ὑπα-
γάγῃσι εἰς τὰ ὑπαρῶν αὐτῶν. Χειρὸς μὲν
ἡμῶν ἔστι. ἐκ τῶν ἡμετέρων, ἐκ τῆς ὁρμῆς τῆς
Θεοῦ, καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς αὐτοῦ πολ-
λὰ ἐδωρήσαντο χρήματα εἰς ἀνατίσας καὶ οἰκο-
δομῶν τῆς Ἀντιόχειας πόλεως, καὶ ἀναπό-
μωσιν αὐτῶν Θεοῦ πόλιν, ὡς δὲ τῆς καὶ τῆς
Μαρτίου μὲν τῆς ἐξοδμῆς ἰνδικτῆρος
ἐπαρτίσθαι. Ἀγαμουδάρεος ὁ Ζεκιχὸς ὁ βα-
σιλεὺς τῆς Σαλαμίνος, ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν πᾶν
παρὸς τῶν Συρίας ἕως τῆς ὁρίων Ἀντιόχειας,
ὁ λεγόμενος Ἀντιόχου, καὶ Σαλαμίνος τῆς κτι-
μάτων, καὶ ἐφόνδου πολλοὺς, καὶ ἐκαστοὺς πᾶν
ἐξ ὧν Χαλκεδόνος, καὶ ὁ Σερμίων κτῆμα, καὶ ἡ
κυνηγίας χώρας. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἑξάρχοντες τῆς

A Diospoleos in Thracia-Episcopi, seu tur-
pi masculorum libidine notati, dignitato
moti, & ab Imperatore graui sunt subie-
cti supplicio. Resecta siquidem virili cau-
le, per urbem ignominiose traducti sunt,
vociferante præcone: Episcopi veneran-
dam dignitatem ne conspurcator. Seue-
ras insuper in impudicos leges tulit, a
quorum plurimis poenās exegit. Antiquas
etiam leges cunctas renouauit, iisque vo-
lumen in vnum collectis, Nouellas Con-
stitutiones nuncupauit. Iis cauet, ne Præ-
fectus, vbi gerit Præfecturam, ibi, vel
possessionem emat, vel construat domum,
vel peregrini, nisi forte sit ei coniunctus
B affinitate, hæreditatem adeat.

Eodem anno, mensis Nouembris die
nono supra vigesimum, hora diei tertia,
feria quarta, indictione septima, biennio
post superiorem cladem, Antiochia ma-
gna ciuitas plagæ cœlitus illatæ damnum
iterum passa est. Ingens quippe terræ mo-
tus per horam continuam durauit, atque
horrendus omnino mugitus ex cœlo audi-
tus, & cuncta prorsus ædificia ad terram
vsque prostrata, vrbis quoque mœnia di-
ruta, quæque subisterant in priori terræ
motu veteres constructiones, ex nunc om-
nes funditus euerse. Denique quicquid
tam Imperatorum liberalitate, quam pri-
uatis ciuium sumptibus vrbis conciliatum
fuerat ornatus atque decoris, id tum om-
ne deiectum in terram. His perceptis, vi-
cinæ ciuitates in luctum & publicas sup-
plicationes effuse. Ea vero clade homi-
num quatuor millia & septuaginta supra
octingentos periere: qui periculo seruati,
in alias ciuitates migrare, vel in mon-
tibus sub tuguriis habitare. Hæc asper-
rime & frigidissima hyems sequuta est, &
processiones cum precibus agebant, qui
remanerant ciuitatis incolæ, excalceati,
ciulantes, & pronos se per niuem demit-
tent, crebris vocibus, Domine misere-
re, inclamantes. Demum religioso cui-
dam viro per visum reuelatum est, omni-
bus qui superfuerant, ediceret, vti supe-
rioribus domorum liminibus inscriberent:
D Christus nobiscum, state. Eo facto ira
Dei pacata est. Porro Imperator atque
Augusta magnas iterum pecunias in An-
tiochenæ ciuitatis instaurationem insum-
pserunt, & mutato nomine Theopolim
nuncupatam voluerunt. Die vero Martij
vicesimo primo, septima indictione, Ala-
mundarus Zecices Saracenorum regulus,
irruptione facta, primam Syriam depopu-
latus est vsque ad ipsius Antiochiæ loca
contermina, ad Litargum dictum, & Sca-
phæenses possessiones: multosque occidit,
incenditque Chalcedonis suburbia, & Ser-
mum prædium, atque Cynegiam regio-
nem. Hæc audientes Romanorum Opti-

mates armati processerunt obuiam : quo cognito Saraceni prædam atque captiuos secum abducentes per interiorem limitem vna cum Persis aufugerunt. Mense porro Aprili, eiusdem septimæ indictionis, copię auxiliares ab Imperatore summissæ aduenerunt pedestri itinere, & ex Phrygia qui Lycocranitæ nuncupantur : & reuocato Hypacio Patricio Secundino, Magistrum militiæ præfecit in Oriente Belissarium. Duodecimo vero Maij Hermogenes Magister vir litteratus, ad Persarum regem ab Imperatore Iustiniano Legatus de pace habenda missus, Antiochiam peruenit. Iunio deinde mense, Samaritæ & Iudei Palæstinam incolentes, Iuliano quodam in regem coronato, motisque in Christianos armis, rapinas, cædes, incendia aduersus eos excitauerunt : quos Deus in Iustiniani manus tradidit, adeo vt deleis omnibus Iulianum tyrannum capite obruncaret. Chosroës autem Persarum rex Hermogenem Magistrum de pace habenda tractatum habiturum cum donis accedentem suscepit : at Iulio mense, fuit is eiusdem indictionis 7. muneribus acceptis, propositum de pace sermonem respuit, ita nimirum a profugis Samaritis persuasus, qui regionem suam & vniuersam Palæstinam, vt pote qui auxiliares copias Iudæorum, & Samaritarum quinquaginta millia haberent, proditione tradere pollicebantur. His confusus Chosroës, pacis conditionem non accepit, quinimmo de Hierosolymis per istos potiundis cogitabat, vrbe videlicet prædiuite, quæ innumera auri centenaria, & ingentem pretiosorum lapidum congeriem penes se haberet. Prætextum vero cepit auri fodinas in montibus Armeniæ, vt pote quæ talentum Romanis simul atque Persis olim, nunc autem solis Romanis penderent, atque alia quædam capita prætendens ad Imperatorem scripsit. Cum vero id Samaritarum commentum esse compertum fuisset, redeuntes e Persia detenti sunt ad Ammidium. Erant autem isti præcipui quinque Optimates, & inter ciues potioribus valebant opibus : & ij militiæ Magistro Belissario traditi, & diligentius examinati, cuncta palam confessi sunt.

Hoc etiam anno Palæstinæ Dux inimicitias cum Saracenorum Romanis subditorum Tribuno suscepit: quo exterritus Tribunus in interiorem limitem se recepit. Quod cum rescisset Alamundarus, irruptione facta, tenuit eum, & morte damnavit: capisque vxoribus & filiis eius, reuerfus est. Eare audita, Phœnicie, Arabie, & Mesopotamiæ Duces, nec non ipse Saracenorum Tribunus ipsum a tergo insequuti sunt: quo cognito, ad Indiæ partes, quas Romanorum nullus hucus-

A Ρωμαίοις ἔξῃλθον κατ' αὐτῶν. καὶ γινόντες οἱ Σα-
ρακεννοὶ σὺν τοῖς Πέρσαις λαβόντες πῦρ φασ-
σάν καὶ τοὺς ἀρχιμαλῶνους διὰ τὸ ἑσπέρην λιμυ-
ποῖ ἔφυγον. πρὶν δὲ Ἀπυλλίῳ μὲν τὸ αὐτῶν ζ'.
ἔκτιστο μῆσας κατέλαβεν βοήθηα στρατὸν πεμ-
ψήσας ἅπασιν τῇ βασιλείᾳ καὶ περὶ τὴν καὶ Φρυγίας
τῇ λεγομένων Λυκαοκαπυλίων· καὶ παρεβάλλειν
στρατηγείῳ αἰαπαλῆς Βαλλιασιεύου ἡγετῆρα
μῆκος Ὑπάππον τὸ Πατείσιον Σεκουδίνον. καὶ τῇ
δ'. τῷ Μάγῳ μὲν τὴν εἰσῆλθον ἐν Ἀποχίᾳ Ερμι-
όνης ὁ Μάγιστρος ἀνὴρ σοφὸς, φρεσὶς ἀπλοῦς
πρὸς τὴν βασιλείαν Ἰουστινιανὸν πρὶν τὴν βασιλείαν
Περσῶν περὶ εἰρήνης. ὅς δὲ Ἰουλιῷ μὲν Σαμα-
ρίται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Παλαστίνῃ βασιλέα ἱνὰ Ιου-
λιανὸν ἐπέψαν. καὶ κατ' Χριστιανῶν ὅπλα κινήσαν-
τες, ἀρπάζας, ἐφόνευσαν, καὶ ἐμπυρρισμοὺς κατ' Χρι-
στιανῶν εἰργάσαντο. οὗτος δὲ Θεὸς πρὸς δὲ οὐρανὸν χι-
ρας Ἰουστινιανὸν, ἐπέλασε πᾶν τὸν καὶ ἀπεκρά-
τισεν τὸν τῶν Ἰουδαίων. Χοσρόης δὲ τῇ Γερ-
σῶν βασιλεὺς διὰ μῆκος Ερμιόνην Μάγιστρον
μὲν δάσαν παρεβάλλοντα περὶ εἰρήνης· ὅς δὲ Ἰου-
λίῳ μὲν τὸ αὐτῶν ζ'. ἰσθμῷ λαβὼν πᾶν τὸν
εἰρηνῶν οὐ κατεδίξασθαι ποῖσας πιαδὶς ἅπασιν
Σαμάριταιν παρεσφυγόντων αὐτῶν, καὶ ἅπασιν
κατέλαβεν αὐτῶν παρεδίξασθαι τὸν καὶ ἅπασιν
τῇ Παλαστίνῃ, ὡς ἔχοντες καὶ συμμαχίας Ιου-
δαίους τε καὶ Σαμάριτας χιλιάδας πεπληγόντας.
C ὧς οὖν παρρησίας Χοσρόης οὐ παρεσίλπειν τὸν εἰ-
ρηνῶν, βυλόμενος τὸν Ἰερουσαλὴμ δι' αὐτῶν πα-
ρελάβεν ἐν χερσὶν χερσὶν αἰαλίβηματα κατὰ τὴν
αἰα, καὶ λιθῶν πολλῶν. ἀφορμὴν τὴν ἑλθόντα περὶ
τὸν χερσὶν καὶ τὸν ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἀρμενίας, ὡς
πρὸς αὐτὴν ἑλθόντων τελευτῶν Ρωμαίους καὶ
Πέρσας, νῦν δὲ Ρωμαίους μέντοι τελευτῶν. καὶ
ἀλλὰ τινα κεφάλαια παρελαβὼν ἐξεφα-
ρὸν βασιλεῖ. γινώσκοντες δὲ τὸ δράματος τῇ Σαμα-
ρίταιν, ἐν ᾧ ἅπασιν αὐτοὺς ἐκ τῇ Γερσῶν,
ἐκχευήσαντο εἰς τὸν Ἀμμίδιον· ὅσον δὲ Σαμάρι-
D τῶν ὀνόματα πέντε ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ πρὸς
δὲ τὸν πρὸς στρατηγῇ Βαλλιασιεύῳ καὶ ἔκτισ-
σόντες ὡς λόγος τὸν πᾶν.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ τοῦ Παλαμῆτος ἐποίη-
σιν ἔργα καὶ τὸ Φυλάρχου τὸ ὑπὸ Ρωμαίων
Σαρακηνῶν καὶ φοβητῆς ὁ φύλαρχος εἰσπλ-
γεν εἰς τὸ ἐσώτερον Λιμνητῶν καὶ μετὰν Αλα-
μυνώδαρος ὑπερρίπας, κτράχαι αὐτὸν καὶ
ἐφόνευσεν καὶ λαβὼν τὰ γενναῖα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα, ὑπέστρεψεν καὶ μαθόντες οἱ Δοδῆες τὸ
Φοινίκης καὶ Αρεβίας καὶ Μασσηπταμίας, ἐὶ οὐ
φύλαρχος, ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ, ἐ ἀκροῖς Αλα-
μυνώδαρος ἐφυθρὺν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη, εἰς αὐτοῦ

δις τῇ Ρωμῶν εἰσῆλθον ποτέ· πρὸς αὐτοὺς δὲ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ ἰσχυρὸν ἀγχιμαλῶσαι πολλὴν Σαρακενῶν, αὐδρῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ παίδων, καὶ ὅσους ἄλλους Ρωμῶν ἀγχιμαλῶσαι, καὶ καμήλους, καὶ πρόβατα, καὶ βόας, καὶ πολλὴν μέταξιν, καὶ ἱματισμὸν. ἑκατόμην δὲ καὶ Περσικὰ ἑσπερα τέταρα· καὶ ἡσυχάζοντες μὲν νίκης μεγάλης.

A que penetrauit, Alamundarus fugit. Eius itaque tentoria diripuerunt, & Saracenum virorum, mulierum, & puerorum innumeram multitudinem abduxerunt captiuam, & quos reperere Romanos captiuitate oppressos, camelos, oues, bouesque, nec non sericorum filorum copiam ingentem, vestesque plurimas secum tulerunt. Castella quoque Persarum quatuor succenderunt igni, & cum præclara victoria regressi sunt.

Ἰουλιανὸς ὁ πρῶτος	Ἰουλιανὸς ὁ δεύτερος	Περσῶν βασιλεὺς	Ρωμαίων βασιλεὺς	Κωνσταντῖνος	Περσῶν βασιλεὺς	Λαλῶν βασιλεὺς	Λαλῶν βασιλεὺς
3	4	5	6	7	8	9	10

Ἰουλιανὸς ὁ πρῶτος	Ἰουλιανὸς ὁ δεύτερος	Περσῶν βασιλεὺς	Ρωμαίων βασιλεὺς	Κωνσταντῖνος	Περσῶν βασιλεὺς	Λαλῶν βασιλεὺς	Λαλῶν βασιλεὺς
3	4	5	6	7	8	9	10

Τοῦτον δὲ ἔτι τῇ ἐκτενέστερῳ ἐπιείκειν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς διωγμὸν μέγαν τῇ Ἑλλάδι, καὶ πάσης ἀντιόχειας, καὶ τῇ ἰουδαίᾳ ἐπέειπεν. κατηργήθη δὲ καὶ Μακεδόνιος, ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς, καὶ Ασκληπιάδης ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς, καὶ Φοβητὴς, ἐπίτευσεν καὶ ἀπέθανεν καὶ Πηγάσιος ὁ Ἡλιεπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει. διὰ τὴν ἀποθνήσκον, καὶ Φωκῆς ὁ Πατρικίου καὶ Κρητῆρος, καὶ Κοιμῆτος Θωμάς, καὶ ἄλλοι συνεληφθῆσαν καὶ φόβος πολλὸς ἐγένετο. καὶ ἐκείνην τὴν βασιλείαν, ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοῖς ἐλλήσι, καὶ μηδὲ τοῖς ἀντιόχεις, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς, διὰ τοῦτο καὶ ἀποθνήσκοντες ὡς μαρτυροῦνται τὰς ἐκτενέστερας. τῇ δὲ Μαρτίᾳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐν Ἀντιόχειᾳ ὁ Ερμολύμης ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς Μάρκος, καὶ Ρουφίνος ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς Πατρικίος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἀποστέλλει, καὶ φησὶν ὅτι εἰς τὸν Δαράν, ἐμμένοντα τῷ βασιλεὶ τῇ Περσῶν τῇ διέστασιν καὶ αὐτοῖς. καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῖς εἰς τὸν Δαράν ἄμα Βελισσάριον ὁ Περσῶν βασιλεὺς τῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν Ρωμῶν, καὶ ἀπληκυνόντων αὐτοῦ καὶ μικρῶν πόλεως, μαθὼν ὁ Μπαρδῆς Περσῶν βασιλεὺς τῆς Περσῶν βασιλείας σὺν τῷ υἱοῦ τῆς βασιλείας, καὶ τῶν λοιπῶν στρατηγῶν τῆς Περσῶν βασιλείας ἐν τῇ Νιζιβίᾳ μὲν Περσικῆς δυναμείας πολλῆς τῇ ἰουδαίᾳ μὲν τῆς ἰνδικτιῶνος ἡ ἀφ᾽ ἑαυτῶν αὐτοῖς μέλει τῶν ἰδίων πλῆθος εἰς τὰ ἑσπερα. καὶ τῶν γόνις οἱ στρατηγοὶ Ρωμῶν σὺν τῷ Μάρκῳ καλῶς στρατηγήσαντες, ὡρμησθαι καὶ τὰ Περσῶν, καὶ ἐγένετο πόλεμος μέγας, καὶ συμβολὴ φοβερά. καὶ ἐκείνῳ Ρωμῶν τοῖς Πέρσας, καὶ δόπισαν αὐτοῖς, ἐπάραιτες ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Μπαρδῆς, καὶ ὁ υἱὸς τῆς βασιλείας Περσῶν, καὶ

Hoc anno, qui octauæ indictionis, aduersus Gentiles & hæresim omnem Iustinianus Imperator persecutionem mouit, & eorum facultates ærario publico addixit. Tunc accusatus est Macedonius Exreferendarius, & Asclepiodorus Expræfatus, qui metu pulsus fidem amplexus est, & obiit mortem: Pegasus etiam cum filiis inter procedendum examinatus est: Phocas etiam Patricius Crateri filius, & Thomas Quæstor, & alij plures comprehensi: quod maximum omnibus timorem incussit. Imperator autem solos Christianos, eosque recta in fide probatos ad communia & Curialia munera sustinenda admitti, Gentiles & Hæreticos ab eis amoueri lata lege sanxit; iisdem vero trimestre tempus incundæ resipiscentiæ terminum vltimum præscripsit. Porro mense Martio eiusdem indictionis Hermogenes Exconsularis & Magister, nec non Rufinus Exmagister militiæ & Patricius Antiochia digressi, & Legatorum munere fungentes Persiam versus profecti, Daras cum peruenissent, regi Persarum, ut se ad colloquium exciperet, denunciauerunt. Dum vero subsistunt ad Daras Belissarius Orientalis militiæ Magister vna cum reliquis Romanis Ducibus vrbi quam proxime castra applicuit: qua re cognita, Meran Persarum regis supremus Dux, ipseque regis filius, & cæteri Persarum Duces cum innumeris copiis Nisibi collecti, acie omni in partes tres diuisa, Iunio mense, memoratæ octauæ indictionis in eos irruerunt. Comperto periculo, Romanorum Duces vna cum Magistro eductis ordine præclaro copiis, obuiam in Persas iuerunt, vnde acre prælium conflictusque terribilis insequutus est. Cæcis itaque Persis, & ad internecionem profligatis, vexillum eorum tulerunt Romani: Meran vero, regisque Persarum filius, pau-

cique admodum e prælio superstites fuga. Nisibim contenderunt, præclara Romanis relicta victoria. Quod ubi Persarum rex agnouit, Patricium Rufinum solum vna cum Alexandro Comite ad se accedere permisit: & insequenti mense Augusto cum convenientes, & ad inuicem sapius colloquuti, firmatis speratæ pacis conditionibus, ipsa pax tandem sequuta est.

			Ro- mor Episc. Boh- facius annis 2. *						
	4	6	I	II	20	II	4		

Hoc anno, mense Septembri, indictione nona, ingens & terribile astrum ad Occidentalem cæli plagam visum, cometes nimirum, Lampadias dictus, in superiorem cæli partem radios fulguris in modum coruscantes emittens, ac per totos viginti dies perseverans: ex quo vniuersales populorum tumultus, & cædes sequitur. Exeunte porro mense Nouembri, Patricius Rufinus sua ad Persas Legatione functus, datis pacis conditionibus ad Imperatorem Iustinianum reuersus est: cum ob firmatam pacem excepit Imperator gratissime, & fœderis initi pactas conditiones ex animo lætusque probauit: atque ita demum Romanorum & Persarum res optima pace potitæ sunt.

		5	7	2	12	21	12	5
--	--	---	---	---	----	----	----	---

Hoc anno, qui Iustiniani imperij quintus, mense Ianuario, indictione decima, seditio, cui nomen ΝΙΚΑ, Vince, factum est, ortum habuit: popularesque Tribus Hypatium Anastasij Imperatoris consanguineum Imperatorem coronauerunt: plurimaque Urbis pars subinde incendium passa est, ut & magna Ecclesia, sanctæ Irenes templum, peregrinorum Sampsonis nomine hospitium, Augusteum, Regiæ atrium columnis circumquaque ornatum, & Chalce Palatij. Inde timor ingens per Urbem vagatus, plurimique eorum, qui vna cum Hypatio in Circo sunt reperi, ad triginta quinque hominum millia, ut narrant, interfecti. Seditio ista, quæ postmodum ΝΙΚΑ, Vince, appellationem obtinuit, hoc pacto exorta est. Populi factionibus ad Circum collectis exclamauerunt Prasini: Acta. Propter Calcepodium Cubicularium, & Spatharium vociferati sunt Prasini. Annos tibi plurimos, Iustiniane Auguste: Tu vincas. Iniuriam

ὁλίγοι ἐκ τῶν παριστανόντων κατέφυγον εἰς τὸ
Νιτζίζιον· καὶ οὐκ ὀκνησάντες οἱ Ρωμαιοὶ ἵκεν μεγά-
λιν. ποιεῖ δὲ τῆτο ὁ βασιλεὺς τῶν Γερσῶν,
ἔπεμψεν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν τὸν Πατριάρχον
Ρουφῖνον μέτρον ἅμα τῷ Κόμητι Αλεξάνδρῳ.
καὶ τῷ Αὐγούστῳ μὲν εἰσῆλθαι πρὸς αὐτὸν,
καὶ πολλὰ ἀφ' αὐτοῦ λαλῶντες, καὶ εἰρήνης πάμπαν
τυπώσαντες, ὥς ἦλθεν εἰρήνη.

			Ραμ. δυναμ. Βασι- λειας του Θ.				
	δ'	ε'	α'	ισ'	κ'	ισ'	δ'

Τούτω τῷ ἔτει μὲν Σεπτεμβρίῳ ἰδι-
κπαῖος θ'. ἐφάνη μέγας καὶ φοβερὸς ἀστὴρ εἰς
τὸ δυτικὸν μέρος κομῆτης πέμπτῳ ἔτι τὰ αὖθις
τῆς αὐτῆς ἀκτίνης ἀσφαπτούσας, ὃν ἔλεγον
Λαμπιδάας, καὶ ἔμεινεν ἔτι ἑξήκοντ' ἡμέρας
λάμπων· καὶ ἐβρόντο κοσμητὴς δημοκρατίας,
καὶ φόβοι. Ὁ δὲ τῇ συμπληρώσει τῆς Νοεμ-
βρίου μὲνός κατέλαθεν ὁ Πατέικος Ρου-
φῖνος ὅτι τῆς πρεσβείας τῆς Περσῶν πρὸς
τὴν βασιλείαν Ιουσιτιδῶν Εἰρηνὴς πάκτα σοι-
σχῆσας· ὅτινα δοξαζόμενος βασιλεὺς λίαν ἀφ' ἑ-
αυτοῦ εἰρηνεύειν, καὶ ἡσιμέντοι τὰ σοιζηγόντα
πάκτα, καὶ ἔτυχον εἰρηνὴς πὲρ πρῶτα πρὸς
ἀμφοτέρων.

α	β	γ	δ	ϵ	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	$\omicron$	π	ρ	σ	τ	υ	ϕ	χ	ψ	ω
----------	---------	----------	----------	------------	---------	--------	----------	---------	----------	-----------	-------	-------	-------	------------	-------	--------	----------	--------	------------	--------	--------	--------	----------

Τούτων γὰρ ἔτι πύμπλη ὄντι τῆς βασι-
λειᾶς Ἰουστινιανοῦ μὲν Ἰακκουαρίου ἰνδικτιό-
νος δεκάτης γέγονεν, τῷ λεγομένου Νίκα, ἡ
ἀντιστοία. καὶ ἔσπευσαν οἱ τῷ Δέμῳ εἰς βα-
σιλέα Ὑπατίου τὸν συγγῆν τῷ βασιλέως
Αναστασίου. καὶ ἐκείνῳ πολὺ μέρος τῆς
πόλεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἡ
ἀγία Εἰρήνη, καὶ ὁ ξανά τῷ Σαμφών, καὶ
ὁ Αὔγουστον, καὶ ὁ πρεσβυτέρων τῆς βασιλι-
κῆς, καὶ ἡ Χαλκὴ τῷ παλατίου. καὶ ἐβόησαν
φόβος μέγας, καὶ πολλοὶ τῷ δρεχόντων
ἐν τῷ λεγομένῳ ἰππακῷ μὲν Ὑπατίου,
ὡς φασί, τετακόσια πύτε χιλιάδες ἀπέ-
θανον. γέγονεν δὲ ἡ ἀναξία τῷ Νίκα ἑ-
πω τοιούτων. ἀφελόντα τὰ μέρη ἐν τῷ
ἰππακῷ, ἀνέκραξαν οἱ τῷ Περσέων. Α-
κτα. Διὰ Καλαπόδιον τὸν Κουδικουρά-
ειον, καὶ Σπαθάρειον. οἱ Περσῆται. ἔτι πολ-
λά, Ἰουστινιανὸν Αὔγουστον. τοῦ βίβας. ἀδικοῦ

μη, μήτε ἀγαθὸν, οὐ βασιλεύω. οἶδεν ὁ Θεός. Α
φοβούμεθα ὁνομάσαι, μὴ πλεον ὠτυχήσῃ, καὶ
μέμνη κακοδυνάμει. Μαρδάτωρ· ὡς ἔστιν, σὺ
οἶδα. ὁ πλεονεκτῶν με, Τεισαύρουσε, εἰς
τὴν τριβλίαν ἀγνοήσεται. Μαρδάτωρ· ὁ δὲ
ὑμᾶς ἀδικεῖ, οἱ Γεράσιοι· εἰς καὶ μόνος ἀδι-
καί με, Θεοτόκε, μὴ ἀνακεφαλίσῃ. Μαρδά-
τωρ· ὡς ἔστιν ἐκείνος, σὺ οἶδα μὲν, οἱ Γε-
σιοι· οὐ καὶ μόνος οἶδας, Τεισαύρουσε, τίς
πλεονεκτῇ με σήμερον. Μαρδάτωρ· εἴ τις ἐὰν
ἔστιν, σὺ οἶδα μὲν, οἱ Γεράσιοι· Καλοπόδιος, ὁ
Σπαθάριος ἀδικεῖ με, δάσκατε πάντων. Μαρ-
δάτωρ· σὺ ἔχῃ πρῶτον Καλοπόδιος· οἱ
Γεράσιοι· εἴ τις πατέ ἔστιν, τὸν μόνον ποιήσῃ τῷ
Ιούδα, ὁ Θεὸς ἀπαποδώσῃ αὐτῷ ἀδικουῦντι μὲν
ἀγαπήσει. Μαρδάτωρ· ὑμῖς σὺ ἐπέρχε-
θε εἰς τὸν ἡωρῶσα, εἰ μὴ εἰς τὸν ὑβρίζοντι
ἄρχοντι; οἱ Γεράσιοι· εἴ τις διπλοῦ ἀδικεῖ
με τὸν μόνον ποιήσῃ τῷ Ιούδα. Μαρδάτωρ· ἡσυ-
χάσατε, Ιουδαῖοι, Μανιχαῖοι, καὶ Σαμα-
ρεῖται. οἱ Γεράσιοι. Ιουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖταις
ἀπικαλεῖς; ἢ Θεοτόκε μὲν ἔλυν. Μαρδά-
τωρ· ἔως ποτὶ ἐαυτοῖς κέλευσθε. οἱ Γερά-
σιοι· εἴ τις οὐ λέγῃ, ὅτι ὁρθῶς πεποιθὲς ὁ δασκ-
της ἀγάπημα αὐτῷ, ὡς τῷ Ιούδα. Μαρδά-
τωρ· ἐγὼ ὑμῖν λέγω εἰς ἓνα βαπτίζεσθαι. οἱ
Γεράσιοι· ἀνέδοσαν ἐπὶ τῷ ἀλλήλων, καὶ
ἐκέρχον. ὡς ἐκέλευσεν, ἀπῆλθεν, εἰς ἓνα βαπτί-
ζομαι. Μαρδάτωρ· ὅπως εἰ μὴ ἡσύχασιτε,
ἀποκεφαλίσω ὑμᾶς. οἱ Γεράσιοι· ἕκαστος ἀπο-
δίδῃ ἄλλῳ κερὰς, ἵνα σωθῇ· καὶ εἰ τι αὐ-
τῷ ἐπὶ τῷ θλιβόμενῳ, μὴ ἀνακατήσῃ τὸ κε-
ρας σου· τὸ γὰρ ἡὶον πάντων ἀνέχεται. οἱ Γε-
σιοι· ἡμεῖς λόγον ἔχοντες, ὁνομάζομεν ἄρτι
πάντα, ποδὲν ἔστιν, ἡμεῖς σὺ οἶδα μὲν, ὅτι ὁ
παλιῶν, Τεισαύρουσε, ὅτι πολιτείας κέλε-
σαις, μὴ εἰς τὴν πόλιν περέρχομαι, ὅτ' αὐ-
τοῖς βορρύνω καλῶς· εἶδος μὴδὲ πᾶσι, Τει-
σαύρουσε. Μαρδάτωρ· ἕκαστος ἐλάττωσεν ὅπου
ἦλθ' ἀκινδύνως δημοσίᾳ. οἱ Γεράσιοι· καὶ
ἁρπᾶς ἐλάττωσας, καὶ ἐμφανίσας οὐ συζωοῦ-
μαι. Ἐάν ἔστιν ἐλάττωσας, ἔχῃ δὲ Γεράσιων
ὑπόληψιν, πάντως εἰς φανερόν κολλήσῃ. Μαρ-
δάτωρ· ἐπιμοχθήσεται ὁ δὲ τῶν ψυχῶν ὑμῶν φεί-
δεσθαι; οἱ Γεράσιοι· ἐπαρῇ τὸ χεῖμα τῶν, καὶ
ἡ δικὴ οὐ χεῖμα πᾶσι, αἶες τὸ φονάεσθαι καὶ
αἶφες, καλῶς μετὰ. ἴδε πῶς βρίουσαι, καὶ ὅστις
ἔλπει καλῶς. ἀληθῶς τὰ δύο ταῦτα οὐ φέ-
ρῃ ἀνδραπῆμ φόνος. Εἶδος Σαββάτου μὴ
ἐλθῇ, ἵνα μὴδὲ ὑὸν ἔχον φορέα. Εἰκόσιν
ἔτος φόνος ἔστιν ὁ ἡρώδης εἰς τὸ Ζῆγμα

Theophanis Chron.

A perpetior, o qui bonus vnus es, nec eam am-
plius fero. Nouit Deus. Vereor nominare,
ne rem felicius geres, & ego ad periculum
extremum deducar. Respondit Mandat-
tor. Quis ille sit, non noui. (Prasino-
rum factio.) Qui me opprimit, ter Auguste, ad
futarias officinas moratur. Mandator. Nul-
lus iniuriam vobis infert. Prasini. Vnus
solusque me iniuria afficit, o Deipara, ne
paria iniquitatis capita repetat. Mandat-
tor. Quis ille sit, ignoramus. Prasini. Tu
solus nouisti, ter Auguste, quis me in ho-
diernum diem opprimit. Mandator. Si
quis omnino sit, nescimus. Prasini. Calo-
podius Spatharius, ipse est qui me vexat,
omnium Domine. Mandator. Nihil ad-
ministrat Calopodius. Prasini. Quisquis
ille fuerit, Iudæ partem sibi comparabit:
breui rependet Deus illatæ iniuriæ præ-
mium. Mandator. Spectatum conuenistis?
an forte contumeliis Optimates resperfu-
ri? Prasini. Qui iniuriam intulerit, Iudæ
sortem sortietur. Mandator. Quiescite
tandem, Iudæi, Manichæi, Samaritanæ.
Prasini. Iudæos, & Samaritanas nuncupas?
Sic omnibus nobis adiutrix Deipara. Man-
dator. Quousque vobis ipsis infauista præ-
camini? Prasini. Anathema ceu Iudæ, o
Domine, ei qui Dominum non recta cre-
dere profiteretur. Mandator. In vnus no-
mine vos baptizari iubeo. Magna ad inui-
cem contentione exclamauerunt Prasini,
& vociferati sunt. Vt iussit, hauri aquam,
in vnus nomine baptizor. Mandator. Sa-
ne, nisi quiescat, caput vobis tollo. Pra-
sini. Singuli quique salutem sibi querere
incipiunt: at si quid affligi proferamus,
ne indignetur imperium tuum: ipse Deus
omnes sustinet patienter. Prasini. Nos
cum iure queramus: cuncta nunc propriis
appellamus nominibus: Vbi moretur ille,
nescimus: Palatium, ter Auguste, vel
Reipublicæ status & administratio mihi
ignota: vnica via per Urbem procedo,
cum bordoni infideo: utinam, ter Augu-
ste, ne tum quidem. Mandator. Liber
homo quilibet, quocumque vult tuto at-
que impune in publicum procedere po-
test. Prasini. Libertati confido: eam ta-
men manifestam reddere mihi non licet.
Si quispiam liber est, de Prasino-
rum factione suspectus, omnino plectitur in ma-
nifesto. Mandator. Pœnarij, Furciferi,
neque vitæ vestræ parcitis? Prasini. Au-
feratur certe color iste, cessat prorsus a
iure dicundo ipsa iustitia: permitte, oc-
cidamur: per te liceat, morte plectemur.
En iam scaturit fons sanguinis, tu, quos
lubet, plecte. Certe duo hæc humana na-
tura minime patitur, utinam Sabbatius
nusquam fuisset natus, filium certe ho-
micidam non habuisset. Viginti decurre-
runt anni, ex quibus mane ad Zeugma

οἱ ἑμβολοὶ ἀπὸ τῆς καμάρης τῆς φόρου ἕως τῆς Χαλκῆς, ἔπειτα ὄρυγεσφρατῖα, καὶ τὰ Λαύ-
σου πύργα πυρὶ ἀνελώθησαν, καὶ οἱ ἐμπύπλον-
τες αὐτοὺς στρατιώτας κατέσφαξαν ἀφιδῶς. καὶ
εἰσερχόμενοι ἐν τοῖς οἴκοις διήρπαιον τὰ ὑπο-
στάς, καὶ ἐκτενέμενοι πρὸς εἰσοδὸν τῶ πα-
λάτιου πρὸς χαλκὸν, καὶ Πρωτοτίκτορας,
καὶ ὁ ἑναπὼν τῶ Αὐγυστεῖ. Ἐκτελέσας ὁ
Δῆμος εἰς τὸν Ιουλιανὸν τῆς Σοφίας λεγόμε-
νον λιμένα εἰς τὸν οἶκον Γερμανοῦ ζητουῦντες ὅπλα,
καὶ κρύπτοντες ἄλλοι βασιλεῖα τῆ πόλεως, καὶ ἔβαλον
πῦρ εἰς τὰ Γερμανοῦ καὶ κατέκαυσεν ὁ οἶκος, καὶ
ἦλθον, καὶ ἐκαυσάν τὸν βαλανεῖον τῶ Αλεξάνδρου,
καὶ τὸν ξενεῖον τὸν Σαμψών τὸν μέγαν, καὶ ἀπώλ-
λοντο οἱ ἄρρωστοι, καὶ πρὸς μεγάλῃ ἐκκλη-
σίᾳ συνῶντος ἀμφοτέρους χίλιοι καὶ πᾶσαι ἐκ τε-
τρακτέως κατέκαυσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς φοβηθεὶς
ἠγάγετο βαλεῖν εἰς δρόμους τὰ χεῖματα, καὶ
ἐξελεῖν ἐπὶ τῷ Θράκιῳ, ἕως Ηρακλείας, κα-
ταλείψας φυλάκην τὸ παλάτιον τῷ στρατηγῷ
Μουῦδῳ μὲν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τριχλίων ἀνδρῶν,
καὶ Κωνσταντίνου, καὶ τοῖς Κουβικουλαρίοις. οἱ δὲ
Δῆμοι τοὺς νεκροὺς σύραντες ἔβαλον εἰς τὸ θά-
λασσαν, φονεύσαντες καὶ γυναῖκας πολλὰς. φήμεις
ὅτι ἡμοῦνης, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν τὸ Αὐγύστην
ἐκτελέσας τὸν Θράκη, καὶ ἀπὸ τῶν βασιλέων
Υπάτιον τὸ Πατρίκιον, καὶ κατέζωοντο ἐν τῷ ἱπ-
πικῷ βίῃ μετὰ τὸν Δῆμον. καὶ ἤκουσαν τὰς
ὕβρεις καὶ φησὶ τὰς παρὰ τοῖς Ιουστινιανὸν τὸ βασι-
λεῖα. ἦλθον καὶ ἐκ τῶν Φλαβιανῶν νεώτεροι Γερ-
μανοὶ Ἀφροῖοι λευκώτοι, ὑπολαβόμενοι
καὶ αἰοῦντες τὸ παλάτιον, ἐκείνου γὰρ τὸ Υπάτιον.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ παρὰ τῶ Δῆμου καὶ
Υπατίου πολυμήνητα, ἐπέστη ἐν τῷ παλάτιῳ,
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ λεγόμενα Πούλιπτα, ὅπου
τῶ καθίσματος τῶ ἱπποδρομίου, εἰς τὸν τρι-
κλινον τὸν ἔχοντα τὰς χαλκὰς θύρας, ἔχων μὲν
ἐαυτὸν Μουῦδον, καὶ Κωνσταντίνον, καὶ Βελισσά-
ριον, καὶ ἄλλους συγκλητικούς, ἐκ τῶν πλεονεκτη-
τῶν βοηθῶν, καὶ Κουβικουλαρίους, καὶ Σπαθα-
ρίους. ἐξελεῖν δὲ Ναρσῆς ὁ Κουβικουλαρίος,
ἐπέστηρεν πῖνας ἐκ τῶ Βενέτου μέγας, φορῶντας
χεῖματα καὶ ἡρξάντο κρύβειν Ιουστινιανὸν Αὐγύστην,
καὶ βίβας. Κύρει οὖν Ιουστινιανὸν τὸ βασιλεῖα, καὶ
Θεοδώρην τὴν Αὐγύστην. τότε διχονοήσαντο ὁ πλε-
θος, ὁρμησάντες κατὰ ἑαυτοὺς. καὶ ἐξελθόντες οἱ τῶ
παλάτιου μὲν τῆς αὐτῆς βοηθείας, ἀπὸ τῶν πῖ-
νας αὐτῶν ἀπὸ τῶ Δῆμου, καὶ ὁρμησάντες εἰς τὸ ἱππο-
δρομίου. καὶ ὁ μὲν Ναρσῆς Ἀφροῖοι τῶ θύρῳ, ὁ δὲ υἱὸς
Μουῦδου Ἀφροῖοι τῆς σφενδόνης, ἄλλοι δὲ Ἀφροῖοι
μενοπαίου τῶ καθίσματος εἰς τὸ πάλμα, καὶ ἡρξάν-

Amara, adusque Chalces terminos incen-
derunt cuncta, Argentariorum officinas,
Lausique ædificia omnia flammis con-
sumpserunt, & obuios quosque milites,
nulli venia concessa, occiderunt: domos
quoque penetrantes bona diripuerunt cun-
cta, Palatii aditum ære rectum, Prote-
ctorum stationem, & Augustei Ennatum
omne igne depopulati sunt. Exinde dila-
psa populi factio ad Iuliani ædes (So-
phiz portus is dicitur) conuenit, tum ad
Probi, arma, aiebat, repertura contem-
dit: & in Vrbe Imperatorem alium incla-
mans Probi domum incendit, quæ mox in
ruinam acta. Pergens vero ulterius in A-
lexandri balneum flammis vltices intulit,
magnum Sampsonis hospitium, ægris
etiam misere consumptis, deuastauit, ma-
gnam quoque Ecclesiam cum vtriusque
partis columnis: tota vero quadripartito
in ruinam concidit. His Imperator terri-
tus, pecuniam omnem in dromonem con-
geregere, & Mundo militiz Magistro, &
eius filio, & millibus hominum tribus,
nec non Constantiolo, & Cubiculariis,
ad Palatii custodiam relictis, in Thra-
ciam, Heracleam vsque secedere medi-
tabatur. Factiones porro cadauera (erant
etiam illa plurimarum ab eis occisarum
mulierum) per Urbem raptantes in ma-
re proiecerunt. At cum rumor sparsus ef-
set Imperatorem abducta secum Augusta
in Thraciam profugisse, Hypatium Pa-
tricium Imperatorem salutauerunt: mox
sedens in Circo populi factionum faustas
voces excepit, & contumeliosarum in Iusti-
nianum coniectarum extitit auditor. Con-
uolarunt insuper a Flauianis iuniores Pra-
sini ducenti loricati, qui Palatium resera-
re, & Hypatium introducere in animo
habebant. Imperator, intellectis factionis
& Hypatii temerariis conatibus, ingres-
sus Palatium Mundo, Constantiolo, Be-
lissario, aliisque Senatorii ordinis viris,
nec non armatorum militum præsidio,
Cubiculariisque, & Spathariis secum du-
ctis, locum Pulpita dictum pone Circi
thronum ad Triclinium portis æneis in-
signe, occupat. Egressus vero Narfes Cu-
bicularius, pecuniarum largitione quos-
dam ex Veneta factione ad partes suas
traxit, qui vociferari cœperunt. Iustinia-
ne Auguste: Tu Vincas. Domine, ser-
ua Iustinianum Imperatorem, & Theo-
doram Augustam. Tum factiones in dis-
cordiam adductæ, in inuicem fecerunt
impetum: at qui Palatium tenebant cum
præsidariis erumpentes, factionis deser-
tores ad se nonnullos adiunxerunt, & v-
na simul irruerunt in Circum. Et Narfes
quidem ostiis anterioribus, Mundi filius
iis quæ ad metam, alij per semitam, qua
tendit Imperator ad proprium sedile in

arenæ solum delati, factiosos, hi quidem A
sagittis, alij gladiis confodere, & concidere
cœperunt: adeo vt nullus ex Venetis aut
Prasinis ciuis, qui tunc in Circo reper-
tus, incolumis euaserit. Belissarius ad Im-
perat. sedile vna cum Spathariis euolans
raptum Hypatium duxit ad Imperato-
rem, qui illico custodiæ traditus. Cæso-
rum ea die numerata sunt ad triginta
quinque millia: nec vllus qui factioni
cuipiam esset addictus occurrit vllibi:
quinimmo cuncta summa tranquillitate
sunt composita. Sequenti luce Hypatius
& Pompeius eius frater necati, & eorum
cadauera in mare proiecta, & desque il-
lorum publicata, vna cum aliorum Pa-
tricioꝝ 18. & Illustrium, & Consula-
rium, quorum facultates Imperatoris ara-
rio addictæ, quod se Hypatij fautores &
auxiliarios præbuisent. Magnus exinde
terror animos omnium incescit, Vrbs tu-
multuari destitit, nec non nisi longo post
spatio Circenses editi sunt ludi.

Hoc eodem anno a vespere ad crepusculum matutinum astrorum concursus ingens visus est, adeo vt omnes metu exanimati exclamarent. Cadunt e celo stellæ: nec vnquam rem monstro tam proximam conspeximus.

		Rom.					
		Epi-					
		Sop.					
		Joan.					
		ney					
		annis					
		il.					
6	8	1	13	22	13	6	

Hoc anno Theodora piissima Augusta ad calidas Pythiorum aquas, quibus corpus foveret ac reficeret, profecta est: Vix socios dederunt se Patricius Menas Præfectus, Patricius Elias Largitionum Comes, & alij Patricij, nec non Cubicularij, & Optimates ad quatuor millia. Ingentem porro pecuniarum vim in Ecclesias, pauperum hospitia, & Monasteria distribuit.

		7	9	2	14	23	14	7
--	--	---	---	---	----	----	----	---

Hoc anno Priscus ex Imperatoris Notario Consul designatus, mota per eum Imperatricis indignatione, bonis omnibus multatus est, & Imperatoris iussu Cyzicena Ecclesiae Diaconus ordinatus.

Hoc etiam anno Vandalicæ expeditionis fuceptæ, & Africa demum a Belisario recepta. Vandali quippe, prout annis superioribus manifestatum, Hispania sub Arcadio & Honorio Imperatoribus occupata, ex ea postmodum vna cum Gon-

καὶ κῆπτεν ἐν τῇ Δήμῳ, οἱ μὲν τοῦδε Ἰσχυροῦς, οἱ
 δὲ καὶ ἀποστράζοντες, ὥς μὴδεῖα τῇ πολι-
 τῶν, ἢ τῇ Βενέτων, ἢ Περσέων ἀνδραγ-
 γῶν ἐν τῇ ἰσχυρῇ ἔδεικται· ὁ δὲ Βελισσι-
 εῖος εἰσδραμὴν ἐπὶ τῷ κήπῳ τῷ βασι-
 λέως μὲν Σπαρτιάων συναβόμβος Ὑπά-
 πος παρῶντα τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν ἐν τῇ φυλακῇ, ἀπὸ τῶν δὲ τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ χαλιδάδες τειχόμενα πέντε ἀνδράν.
 καὶ οὕτως ἐπὶ ἐφαίνετο Δημότης πάντοτε· ἀλλ'
 ἐξήνετο πούρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ δὲ ἐπαύ-
 ρισον ἐστράγησθαι Ὑπάπτος καὶ Γομπήτιος ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐρρίψθη σάμας αὐτῶν ἐν
 τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐδημειύθησαν οἱ οὕτως αὐτῶν,
 μὲν καὶ ἄλλων ἐν Παιτεικίῳ, καὶ Ἰλλου-
 ρίῳ, καὶ Ὑπατιῇ δημειύθησαν, ὥς σκυ-
 δρόμων Ὑπαπίου, καὶ ἐξήνετο φόβος μέγας,
 καὶ πούρασαν ἡ πόλις, καὶ οὕτως ἡ ἰσχυρὴ
 ἐπὶ ἐκείνῃ χρόνῳ.

Τὰ δὲ ἀντὶ ἐστὶ ἐ ἀέρας γίνεσθαι δρόμος
πολλὴ, ὅσοι ἐσπείρας εἰς αὐτοῖς, ὥστε πάντα
ἐκπλήττεσθαι, καὶ λέγειν, ὅτι οἱ αἶθρες πιπλου-
σιν, ἐ οἷα οἰδαμὲν ποτε τοιοῦτον πρῶτον.

Date		Page	Page	Page	Page	Page	Page
1	2	3	4	5	6	7	8
1	2	3	4	5	6	7	8

Ταῦτά τ' ἔπει Θεοδότα ἡ δισσέβαστη Αὐ-
γούστα δέλφει εἰς τὴν θερμὰν τῆς Πυθῶνος ἔρ-
μίσσας· ἔπει πᾶσι αὐτῇ, ὅτε Πατείκιος Μη-
νάς ὁ Ἐπαρχος, καὶ ὁ Πατείκιος Ἡλίας ὁ Κο-
μης τῆς Λαρχιδάου, καὶ ἄλλοι Πατείκιοι,
καὶ οἱ Κουβικουλάριοι, καὶ σατράπαι, χηλιάδες
πρωτάρφαι, καὶ πολλὰ ἐλάσσονα τῆς οὐκροσίας,
καὶ πτωχικοὶ, καὶ τοῖς μοναστέροις.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

D Τούτω τῷ ἔτι Πείσῳς ὁ Ὑπὺς ἀπὸ
Νομείων ἔβασιλεὺς ἀδρακταῖς ἀπὸ Θεο-
δώρου τῆς βασιλείας ἐδημιούνη, καὶ ἀφ' ἑκτονος
Κυζίκου ἐφ' ἑρσηνῆς, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔπει γεγρασιν Οὐαρδαλικοὶ πό-
λεμοι, καὶ ἀφ' ἑλθεον Βενισσάριοι πρὸς Αφελ-
κίω. οἱ γὰρ Οὐαρδαλικοὶ, κατὰ τὸ αἶμα χρό-
νοις εἴρηται, ὅτι Ἀρχιδίου βασιλέως καὶ Οὐα-
ρίου πρὸς Σπαρτιάδων καταλαβόντες μὲν Γουλι-

χίσκου τῷ ῥηγὸς αὐτῶν ἐκ τούτης ὑπὲρ Λι-
 βύου περιήσαντες, τούτῳ κατήγον. τῷ
 δὲ Γογδικίσκου πλεονήσαντος Γόνδαρις
 καὶ Γίζερχος οἱ υἱοὶ τῶν ἀρχῶν αὐ-
 τῷ διεδέξαντο. Γόνδαρις δὲ εἰς ἀνδρῶν
 ἡρώδης, Γίζερχος βασιλεὺς Οὐδυνῶν
 αἰαδίσκονται, καὶ πόλιν Καρθαίην βα-
 σιλύσας ἔτη λθ'. ἀφ' ἧς καὶ τῶν Ρώμην.
 τούτου δὲ πλεονήσαντος Οὐαίχης ὁ υἱὸς αὐ-
 τῷ τῶν βασιλείων διεδέξαν, πολλὰ κακὰ
 τοῖς ἐν Λιβύῃ Χριστιανοῖς ἐπέδραμον, καὶ
 ἀφ' ἧς βίαιος καὶ πολλοὶ ἐφόνε-
 σον, καὶ ἐγλωσσόμενοι ἀπὸ τῆς φαρύγγος.
 οἱ δὲ τῷ Θεοῦ χάριτι ὑπερὶ ἐλάτουν. τού-
 των καὶ φρονήσαντες ἐπολέμησαν οἱ Μαυ-
 ρύσοι, πολλὰ κακὰ εἰς Οὐδυνῶν εἰσ-
 γάγοντες. οὕτως δὲ ἔτη βασιλεύσας πλε-
 ονὴ ἀπολέσας Νουμιδίας, καὶ Αὐρησίου ὄρεος,
 οἱ οὖν ἔτι ὑπὸ Οὐδυνῶν ἐγένοντο. Γον-
 δαβουῦ δὲ ὁ Γεγοντος υἱὸς υἱὸς Γίζερχου
 τῶν ἀρχῶν διεδέξαν, μίζοντα κακὰ τοῖς
 Χριστιανοῖς ἐπέδραμον. ἐπὶ αὐτοῖσι βα-
 σιλύσας ἔτη ιβ'. τούτου τῶν ἀρχῶν διεδέ-
 ξαν Τεσσαμυῶδες αἰὲρ διιδίς, καὶ συ-
 νετὶς, καὶ μαγαλόνυχος. ἔτι τοῖς Χρυσ-
 τοῖς ἐβιάζετο μεθαστάσθαι τῶν πατρῶν
 δόξαν, οὗτοι αἰκισμοῖς, τοῖς δὲ ἀπειθοῦ-
 σιν ἀποκτείνοντες. πλεονήσαντος δὲ τῆς γυ-
 ναϊκῆς αὐτῆς ἀπέκτου βουλεύσας αἰετα καὶ
 πίμψας πρὸς Θωδύειχον βασιλέα Γότθαν
 εἰς Σπαρτιάδην, ἥτις τῶν υἱοῦ ἀδελφῶν κα-
 εῖν πρὸς γάμον Μαλαφριδὴν χήραν οὖσαν.
 ὁ δὲ τῶν ἀδελφῶν δίδωκεν εἰς γυναῖκα, καὶ
 Γότθαν δόκιμον διαγλίους ἐν τῷ δροσφορῶν
 σὺν ἄλλαις πύτοι χλίσαι ἀνδρῶν μάχων
 πρὸς ὑποურγίαν τούτων. ἐδωρήσαντο δὲ τῇ
 ἀδελφῇ Θωδύειχος καὶ τῇ ἐν Σικελίᾳ ἀκρω-
 τείῃ ἐν τῷ καλούμεν Λύσιον καὶ ἀπ' αὐ-
 τῶν ἐδόξετο ὁ Τεσσαμυῶδες πόλιν τῇ ἐν
 Λιβύῃ βασιλευσάντων κρείσσοντες, καὶ δυ-
 νατώτατος. ἐγένοντο δὲ καὶ φίλος τῷ βασι-
 λέως Αναστασίου. ἐχρότησε δὲ τῆς βασιλείας
 ἔτη κζ'. τούτου δὲ πλεονήσαντος, Ἰλδέ-
 ρχος ὁ Οὐαίχης τῷ Γίζερχου πατρὸς ἐβα-
 σιλύσας αἰὲρ πρὸς καὶ ἀγαθὸς, καὶ εἰς
 Χριστιανοῖς χαλεπὸς ἐγένετο. τὰ δὲ εἰς πόλει-
 μιν μετὰ τὴν λίσαν, ἐστὶν ἀκούσας ἤθελεν
 εἶναι ὁ πρῶτος. Αμμεργυῦ δὲ ὁ υἱὸς ἀδελφῆ-
 δὲ αἰὲρ ἀγαθὸς τὰ πολέμια ἐστράτην Οὐαν-
 δίλων, ὃν δὲ Ἀχίλλεα ἐλάτουν. Ἰλδέρχος δὲ

Adicisclo rege in Libyam traicientes, eam
 tenuere prouinciam. Gondicisclo autem
 defuncto Gogdaris & Gezerichus eius fi-
 lij in principatu successerunt. Gogdari au-
 tem sublato, Vandalorum rex Gizerichus
 declaratur, & Carthaginē ciuitate sub
 iugum missa, Romaque pariter capta, tri-
 ginta & nouem annis regnauit. Eum satis
 raptum Honorichus filius exceptit in reg-
 no, multaque deinceps mala, Christianis
 ab eos in Arianas partes per Libyam trans-
 ire coactis, intulit, plurimosque tum cædi-
 bus, tum linguis ex imo gutture abscis-
 sis, vexauit, qui diuina tamen opitulante
 gratia loquendi facultatem postea re-
 ceperunt. Maurusij porro Vandalorum
 despecta potentia, susceptoque aduersus
 eos bello, plurimarum cladum illis extire-
 runt authores. Honorichus amissa Numi-
 dia, & Aburufio monte, quorum domi-
 nium penes Vandalos nondum adhuc erat,
 exactis in regno annis octo, diem extremum
 obiit. Gondabunus autem Geefonis filius,
 Gizerichi nepos auitum regnum adiit,
 & ingentioribus in Christianos exercitiis
 supplicij vita functus est post annum re-
 gni duodecimum. Imperij factus est hæres
 Trasimundus, vir forma, prudentia, &
 animi magnitudine præstans. Hic Chri-
 stianos paternam religionem deferere &
 immutare cogebat; verum non irrogatis
 in eos pœnis: at eos tantummodo auer-
 satus, quos dictis non obsequentes com-
 perisset. Coniuge vero, nulla edita prole,
 ex hac vita migrante, optimum init con-
 silium: & ad Theuderichum Gotthorum
 regem in Hispaniam missa Legatione,
 sororem eius Malaphridam viduam in
 coniugium sibi locari postulat. Ille soro-
 rem nuptum tradit, & bis mille insuper
 Gotthos lectissimos, qui satellitum ordi-
 nem apud ipsum implerent, cum aliis
 hominum bellicosorum millibus quinque,
 qui priorum adiutores atque ministri fo-
 rent. Ad hæc sororis nomine ex Siciliæ
 promontoriis vnum, cui Lysium nomen
 dono contulit: ex quo Trasimundus om-
 nium, qui hætenus Libyæ regnum te-
 nuerant ditissimus & potentissimus eua-
 sit. Hic Anastasio Imperatori fœderibus
 & amicitia coniunctus fuit, & regnum
 annis viginti septem administrauit. Eo
 deinde mortuo, Ilderichus filius Hono-
 richi, & Gizerichi nepos regni suscepit
 munus, vir supra reliquos mansuetudine
 & clementia conspicuus, qui nec in Chri-
 stianos carnificinam, aut animi seuerita-
 tem vllam ostendit; at circa res belli-
 cas mollis admodum & deiectus, adeo vt
 nec belli vocem audire sustineret. Amer-
 gus autem eius consobrinus, vir bonus
 ac præstans res bellicas omnes apud Van-
 dalos administrabat, quem ea de causa nuncupabant Achillem. Porro Ilderichus

amicus fuit Iustiniano, cum priuatus adhuc sub Iustino auunculo mereretur, & amicitiae ad inuicem confirmandae missis & acceptis muneribus plurimis se se frequentius prouocabant. Fuit autem ex Gizerichi genere quidam originem ducens, cui Gelimer nomen, vir nequam, & prauis moribus instructus, rerum innouandarum studiosus, & facultatibus alienis inhiare solitus. Hic aduersus Ilderichum septennio iam regno potitum, ac proprium suum dominum tyrannide excitata, rege capto, & in carcerem cum uxore Malaphrida coniecto, Gotthos omnes interfecit, & Amerem, & fratrem eius Eugeem sub custodia seruauit. Caeterum noua tyrannide elatus non potuit praesenti rerum statu contentus diutius viuere. Quamobrem defensionem pro se ad Imperatorem Iustinianum scripsit, nimirum ad se regnum iure pertinere, cum Ilderichus ipsum administrare minime posset. Ea de re certior factus Iustinianus Gilmiero, rescripsit se istam eius tyrannidem nullatenus probare. At ille neglectis hisce responsis, Amerem excæcavit, Ilderichum vero & Eugeem diligentius custoditos in carcerem inclusit. Quod ubi rescivit Iustinianus continuo expeditionem in Libyam decreuit, bello, quod in Media tum gerebat, dirempto, & reuocato ex Oriente Belissario, Senatum ea de re consuluit. Senatus rem difficilem & periculosam censuit, reuocans in memoriam infelicissimam Leonis Imperatoris aduersus Vandalos naualem expeditionem: quantusque in ea Basilisco Duce militum numerus periisset, & quanta pecuniarum vis in ea frustra insumpta. Quare perpensa periculi magnitudine, ne ipsum Belissarium naualis istiusmodi exercitus Ducem eligeret Imperator, metuebant. Ioannes autem Patricius in medium descendens orationem huiusmodi habuit. Nos quidem, o Domine, iussis tuis parebimus, neque ipsis obistere consilium vnquam fuit: æquum tamen est imminensam vix longitudinem, quanta nimirum maris spatia, & quam magnum terrestris itineris interualum, quod per centum & quadraginta dies vix confici possit: præterea quam sit incerta belli ineundi victoria, vinci autem quam miserum sit & luctuosum, & quam sera ac vana poenitentia tum fuerit, diligentius perpendere. Imperator probata Ioannis sententia, feruentem illum ac propensum ad expeditionem suscipiendam animum sedauit. Sed quidam Orientis Episcopus alas & animos iterum addidit Imperatori, somnium sibi a Deo immissum asserens, quò se ad Imperatorem accedere, cumque ut Christianos, qui in Libya a tyrannis opprimuntur liberaret,

A φίλος τῷ τῷ Ιουστινιανῷ πρὸς τὴν βασιλευσάν αὐτὸν ὑπὲρ Ιουστίνου τῷ πατρὶ αὐτῷ, καὶ πολλὰ χεῖματα πρὸς αὐτὸν ἐπέμπετε, καὶ ἐδίχετο πρὸς αὐτὸν φιλίας κρατερώων. ὡς δὲ τις ὕψι σου βῆκεν, οὐ τὴν ἡμῶν Γεζερῖον, Γελίμερ ὀνόματι, αὐτὸς κακὸς, καὶ κακῆτος, καὶ πρὸς ἡμᾶς πτωχὸς καὶ χεῖμασι δαλοτέσις ὑπὸ τῆς βασιλείας. αὐτὸς τυραννίᾳς ἔχων τὴν ἰδίαν διασώπον Ιλδερίχου ἐπὶ τῆς βασιλείας, τῆς τὴν κρατερώων, εἰς φυλακὴν ἀπέστη, σὺν τῇ γυναίκῃ Μαλαφρίδῃ, καὶ τοῖς Γότθοις διόφθικτον ἀπέκλεισε, καὶ Ἀμερην, καὶ τὸν αὐτῷ ἀδελφὸν Εὐγέμιον ἐν φυλακῇ ἔχον. ἐπαρτήεις δὲ τῇ τυραννίδι, οὐκ ἰδύνατο εἰς τὴν κρατερώων βιοτεύειν. χεῖρα πίνων πρὸς βασιλέα Ιουστινιανὸν ἀπολογεῖσθαι, πῶς αὐτῷ ἡ βασιλεία ἐνέμενος προσέκειν, Ιλδερίχου μὴ ἰδύνατο αὐτὸν διοικῆσαι. αὐτὸς δὲ Ιουστινιανὸς μετὰ τὴν, ἐξαίρετον πρὸς αὐτὸν, ὡς οὐ κατεδέχεται αὐτὸν πλεονεξία. αὐτὸς δὲ μὴ πρὸς τὴν γαλακτομαχίᾳ, πᾶσι Ἀμερην ἐκτέφλωσεν, τὸν τε Ιλδερίχον σὺν Εὐγέμιον ἐν φυλακῇ ἀπέκλεισε. αὐτὸς μετὰ Ιουστινιανὸν κατὰ Λιβύης ἐστράτευον, κατελάσαντες τὸν Μηδικὸν πόλεμον, ὃ μετὰ περὶ τῆς βασιλείας. Βελλισαρίον οὐκ ἔβρισκεν, ἐβουλόμην πρὸς τὸν. ἡ δὲ σύγκλητος ἐδυγράμην ἀταμιμῆσθαι τῇ Λέοντι τῇ βασιλείᾳ σὺν τῷ Οὐρβιανῷ στρατάρχῃ σὺν τῷ Βασίλειῳ, καὶ ἀπολαύσας, ὅσοι τε γραταῖαι ἀπέθανον, καὶ ὅσα χεῖματα ἀπώλετο. διδοῖς δὲ τῇ κινδύνῳ ὃ μέγας μὴ αὐτὸν στρατὸν αὐτῆς τῆς γραταῖας ἐξελέγοιτο ὁ βασιλεὺς. πρὸς τὸν δὲ Ιωάννης Πατριάρχης εἰς ὃ μίσην ἔλεξε πᾶσι, ἡμεῖς μὲν, ὃ διασώπον, πῶς οὐκ ἐπὶ πρὸς ἡμᾶς περὶ τῆς βασιλείας. ἀλλὰ διέχον ὅτι λογίζομαι σὺν τῇ οὐδὲ μὴ-χρὲς, καὶ τὴν τῆς γαλακτομαχίας, καὶ ὃ ἀπὸ τῆς ἐκείνου περὶ τῆς ἡμερῶν οὐδὲ ἀπὸ τῆς ἐκείνου, καὶ τῆς ἐκείνου ὃ ἀδελφόν, καὶ τῆς ἐκείνου ὃ ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς βασιλείας ὃ ἀνέστη. ἀποδοχὰς δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον, πλεονεξία εἰς τὸν πόλεμον πρὸς ἡμᾶς κατέπαυσεν. ὑπὸ τῆς βασιλείας τῆς ἐκείνου τὸν βασιλέα ἀνέπλεωσεν, λόγον οὐ Θεοῦ ὑποσχεσθαι αὐτῷ ὅτι καλὸν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα ἡμεῖς, ὃ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτὸν τοῖς ἐν Λιβύῃ Χριστιανοῖς ῥύσασθαι.

ἐκ τῶν τυραννῶν, καὶ αὐτὴ συνδιήκοι, καὶ
 Λιβύης κύριον ἵσχυρον. αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἀκού-
 σας κατέχρησεν ἡγεμόνας οὐκ ἐπὶ δυνάμει, ἀλλὰ
 πρῶτον γρατείας καὶ τοῦ ναυικοῦ ἐξέπληξεν, ὅπλα τε καὶ
 στήθια ἡτοίμασεν, καὶ Βελισσάριον ἐμπροσθέντων
 ἐκέλευσεν ἔλθαι, ὡς ἐπὶ Λιβύῃ γρατηγέσσοιτα. Πυ-
 δίτιος δὲ ἀδελφὸς τυραννῶν, Τρίπολιν ἐκράτη-
 σεν, καὶ ἐπὶ Ιουστινιανὸν ἔγραψεν, πύμψας γρα-
 τῆν καὶ γρατηγὸν, καὶ πρῶτον ἀνέλαβεν τὴν ἡγεσίαν
 ὁ Γότθος τυραννῶν καὶ τῶν ἰσθμῶν διασώτου Γε-
 λίμερος, Σαρδηνίαν πρῶτον ἡγεσίαν ἐκράτησεν, καὶ
 πρὸς Ιουστινιανὸν ἔγραψεν, ὅπως πύμψῃ γρα-
 τῆν καὶ γρατηγὸν, καὶ πρῶτον ἀνέλαβεν τὴν ἡγεσίαν
 ἀπὸ Κύνου καὶ τῶν βασιλέων ἀνδρῶν πρὸς
 βοήθειαν αὐτῶν. ὁ δὲ Γελίμερος ἀποστείλας τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν πάτριον, καὶ ἑταίρους,
 καὶ γρατῆν Ὀυαδῆλιν, αὐτῶν πρῶτον ἀνέλα-
 βεν, καὶ τὸν Γογδάμ ἀνέλαβεν. Βελισσάριος δὲ πρῶ-
 τος ἐλθεῖν τὴν γρατείαν, καὶ τὸν πάτριον, καὶ τοὺς ἑταί-
 ρους, Σολομῶν τε τὸν γρατηγὸν, καὶ Δωρό-
 θεον τὸν τῆς Ἀρμενίας, καὶ Κυπριανόν, καὶ Βα-
 λεριανόν, καὶ Μαρτίνον, καὶ Ἀλφίαν, καὶ Ἰωάν-
 νην, καὶ Μαρκελλόν, καὶ Κύνου, οὗ πρῶ-
 τος ἐλθεῖν ἐπέταξε, καὶ ἐπὶ τοῖς πολλοῖς τοῖς πρῶ-
 τοις οἰκιστάς. εἰπόντες δὲ αὐτοῖς ἔλθετε,
 ὡς φασὶν ἦρχαν, χίλιοι, καὶ Μαωπαγέτις ἰσχυ-
 ρότατος, ὡς ἡγεῖτο Σισιανός τε καὶ Βαλῆς.
 ναὺς δὲ ἑκατὶ ἦσαν. αὐτὰ μυστρίων πέντε με-
 δέμων χωρῶν. ναῦται δὲ περὶ τοὺς Αἰ-
 γυπτιοὺς τε, καὶ Ἰωνεῖς, καὶ Κίλικες. ὅσοι δὲ εἰς
 τὴν ναυὶ Καλῶντος Ἀλεξάνδρου. ἡσυχίαν
 δὲ καὶ δρῶντες ἀπὸ ναυμαχίας ἐπὶ τὴν ναυὶ
 γρατηγὸν ἡγεμονεύοντα ἐπὶ ἅπασιν Βελισσάριον ὁ
 βασιλεὺς ἐποίησεν. ὡρμητὸς δὲ ὁ Βελισσάριος ἐκ
 Γερμανίας, ἡ Θρακίᾳ τε καὶ Ἰλλυρίᾳ μετὰ
 αὐτῶν. συνεπείρετο δὲ μετ' αὐτῶν τὴν Ἀν-
 τανόαν τὴν αὐτῶν γαμῆλιν. ὁ δὲ Γελίμερος τὸν
 αὐτοῦ ἀδελφόν Τζατζονα σὺν ἑκατὸν ἑξή-
 κσι ναυσὶ, καὶ γρατῆν ἐκελευσμένον ἐκ Σαρ-
 δινίᾳ τῇ ἡγεσίᾳ καὶ Γογδάμ ἀπέστειλεν. ἔβδωκεν
 δὲ ὡς ἔπος Ιουστινιανὸς ὅτι ὁ Βελισσάριος ἐκ
 τῆς ἡγεσίας ἐστάλη. σὺν αὐτῷ δὲ αὐτὸς ὁ Γερχύπιος
 ὁ συλχεφάδης. ἀπέρχοντες δὲ τῆς βασιλείδος
 πόλεως, ἦλθον ἐκ Ἀβύδου. Βελισσάριος δὲ
 ἐφρόντισεν ὅπως ὁ συμπαὺς στόλος ἅμα πλέοι,
 καὶ εἰς χωρίον ὅ αὐτὸ προσορμίζοντο. κατε-
 λαβὼν δὲ τὴν Σικελίαν, ἀπὸ τῆς Γερχό-
 πιος τὴν συλχεφάδα εἰς Σιρακούσας, εἶ-
 πευ ὄρεσι πρὸς ὁδοποιήσας αὐτὸν εἰς Λι-
 βύην ἐκ τῆς ἀφρικῆς προσορμίσασθαι τῇ
 γῇ, καὶ τὸν λαὸν ἐξαγαγεῖν διότι τὴν συμ-

A exorare iuberetur: cum ipso enim mili-
 tabo, & Libyæ dominum constituam.
 His auditis proprium animi sensum con-
 tinere non valuit Imperator, quinimmo
 exercitum nauesque armis instruxit, &
 amplum comœatum paravit: Belissarium
 vero, seu Ducis munere in Libya fun-
 daturum quantocyus dispositum esse iussit.
 Porro Pudens tum rebellans, Tripo-
 lim per tyrannidem occupavit, ac Iustinia-
 no rescripsit, ut ad eam recipiendam exer-
 citum mitteret. Pariter Gogdas Gothus
 tyrannide adversus Gelimerem dominum
 mota, Sardiniam insulam occupavit, de-
 ditque litteras ad Iustinianum, ut arma-
 to milite & Duce missis, insulam recu-
 peraret: Imperator vero Cyrillum cum
 trecentis militibus, qui viro suppetias fer-
 rent, summisit. Verum Gelimer fratrem
 præmittens cum instructissima classe, &
 lectissimo Vandalorum exercitu, insulam
 cepit, ipsumque Gogdam occidit. Cæ-
 terum Belissarius exercitum, classemque
 accepit cum Præfectis, Solomone Duce,
 Dorotheo, cui commissa erat Armenia,
 Cypriano, Valeriano, Martino, Alpha,
 Ioanne, Marcello, & Cyrillo, cuius nu-
 per mentionem habui, multisque aliis,
 qui Thraciam inhabitabant. Ipsum vero
 mille Æluri, Phara Duce, sequuti sunt;
 & Massagetæ equites sagittarij, quibus
 Sifinnius & Balas præfuere. Naues autem
 fuerunt omnino quingentæ, cunctæ ve-
 ro modiorum quinquaginta millia capie-
 bant: Nautæ vero triginta millia nume-
 ratæ sunt Ægyptij, Iones, & Cilices: v-
 nusque demum nautis per naues istas Præ-
 fectus Calonymus Alexandrinus: & dro-
 mones ad prælia navalia nonaginta. Be-
 lissarium Ducem omnium supremæque in
 alios omnes potestate instructum Impera-
 tor constituit. Belissarius iste ex Germa-
 nia regione Thraciam inter & Illyricos
 media traxit originem: & Antoninam
 coniungem secum duxit. Porro Gelimer
 fratrem suum Tatzonem cum navibus
 centum & viginti, & milite lectissimo ad
 Sardiniam insulam contra Gogdam misit.
 D Septimus autem imperij Iustiniani erat
 annus, cum Belissarius ad insulam missus
 est. Procopius vero Scriptor Historiarum
 in ipsius comitatu tum erat. Ab Urbe igitur
 reliquarum regina soluentes, Aby-
 dum appulerunt. Porro curæ maxime e-
 rat Belissario, ut classis tota simul vela
 faceret, & ad unum pariter portum acce-
 derent. Cum ad Siciliam applicasset, Pro-
 copium Scriptorem Syracusas destinavit
 quaesitum, si qua forte vix ductores compe-
 rirer, qui classem ex improviso ad Libycæ
 terræ oras admoverent, quo militares suas
 copias regionis (enim incolas hostibus au-
 xilio fore vereretur) facilius ad solum edu-

ceret. Interim ipse Cauchana, pagus is A fuit ducentis stadiis a Syracusis remotus, tota classe mari delata appulit. Procopius Syracusas ingressus, ab Amalafunthe Theuderichi coniuge, Athalarichi vero Italix regis matre (erant hi duo cum Iustiniano foedere coniuncti) cibos emit, & inopinato in virum a pueris amicitia sibi deuinctum incidit, qui Libyx marisque loca cuncta frequentioribus experimentis habebat nota, qui tribus non amplius diebus Chartagine discesserat. Is profundam tranquillitatem Vandalos agere, nullam aciem aduersus se instructam suspicari, ipsum Gelimerem quatuor a mari stationibus moram in presenti facere asserbat. Eum secum assumptum Cauchana ad Belissarium adduxit. Belissarius his auditis post tertium diem ad Libyx oras applicuit, ad locum, cui Caput breue, nomen. Descensu e nauibus facto, mox fossa profunde ducta, valloque circum excitato, vno solo die castra metati sunt. Illic, dum agger effoditur magnam aquæ scaturiginem sponte tellus emisit (cum alioquin totus aquarum penuria locus laboraret) quæ ad necessarios iumentorum totiusque exercitus usus suffecit. Sequenti luce populus populatum processit. Præfatus exercitus seuerius in eos animaduertens, verba demum huiusmodi habuit. Violentia quidem uti, & alienis furto raptis vivere omni tempore nefas, quam maxime periculo imminente. Ego vero hoc solo confusus ad terram istam vos exposui, ut iustitia & beneficentia diuinum numen nobis demereamur, & Libyes ad nos alliciamus. Hæc autem vestra petulantia & viuendi licentia res in contrarium vertet, & Libyes Vandalis opem ferre compellet. Verum consiliis præbete morem, pretio cibos comparate, ut neque fas & ius violare, neque Libyum affectum in hostiles animos conuertere vel inflectere videamini. Opem itaque Dei vobis ipsis conciliaturi, in aliena inuolare desistite, & lucrum scattens vndeque periculis lubentes amouete. Tum Belissarius ad Syllectum urbem exercitu missio eam nullo labore comparauit. Sub noctem enim ad eam profecti, rusticorum curribus in eam ingredientibus admixti, occupauerunt. Illucescente sole Sacerdotem & cæteros ciuitatis primores captos ad Præfectum miserunt. Eodem die qui cursus publici curandi sustinebat prouinciam, equis publicis traditis in partes Romanas transiit, & qui regia responsa ferebat Veredarius, tum etiam captus est. Tunc Belissarius copiis in ordinem dispositis, Carthaginem versus iter direxit. Ioanni vero Armenio trecentos lectissimos viros com-

μαχίαν. αὐτοὶ δὲ τὸ εὖλον ἄρσενος εἰς Καύχωνα
 ὁ χειρὶν παρσώρμισεν, ἀλγυκοῖσι παθίοις τῆς
 Συρακούσης ἀπέχον. Προκόπιος δὲ ὁ Συρακού-
 σης ἐισελθὼν, Ἐσφάς τε ὠνόμασε παῖδα Ἀμαλα-
 φυῆς τῆς γυναικὸς Θεοδορείου, μή τις δὲ Ἀπα-
 λαμείνου βασιλέως Ἰταλίας, Φιλίας πατρὸς Ἰου-
 νιανῆς ἐχόντων ἐπέτυχεν τε παῖδα δύο, καὶ ἀνδρὸς,
 φίλου μὲν αὐτοῦ ὑπερχοῦτος ἐκ παιδός, πεπαιρε-
 μένου δὲ τῆς Λιβύης τόπων, καὶ τῆς θαλάσσης, τείτλει
 ἔχοντος ἡμέρας ἐκ Καρχηδόνης ἀφικόμενον, καὶ διε-
 βόλον δὲ πᾶσιν ἀμελεῖσθαι ἔχον αὐτοῖς, καὶ μὴ
 ὑποπλῆθῃν ἀ κατ' αὐτῶν στρατεύεσθαι, ὥστε δόξοι
 τε ἀπέρων μόνον τῆς θαλάσσης τῆς Γελίμερος ἀντί-
 ζεσθαι. τῷ τῷ δὲ Λιβύων Προκόπιος εἰς Καύχωνα
 πατρὸς Βελισσάριου ἀπήγαγε. καὶ ταῦτα μετὰ τὸν
 Βελισσάριον τῆς τῆς Λιβύης ἐκτὴς τριταῆος παρ-
 σώρμισεν εἰς χειρὶν, ὁ κεφαλὴν βροχίον, καλοῦ-
 σιν. δόποδ' αὖτε δὲ τῆς κατὰ, χάρσιν τε καὶ παφρον
 βαρύναν ποιήσαντες, ἐστρατοπεδίσθησαν ἐν ἡμέ-
 ρα μὲν, ἔνθα καὶ ὕδατος πολὺ τὴν χάσμα τῆς παφρον
 ὄρουσθαι μόνον ἢ γὰρ αἰήκειν, τῷ τῷ αὐτοῦ ὄντος,
 καὶ εἰς πᾶσιν χρεῖας τοῖς τε ζώοις ἐκ τῆς στρατῶν γί-
 γνηται. τῇ δὲ ἐκταύσει ὁ λαὸς πατρὸς παρὰ δὲ ἡμέρας.
 ὁ δὲ στρατηγὸς τοῖς τοῖς ἡμέρας, λέγων πατρὸς αὐ-
 τοῖς, πᾶσι δὲ μὴν βιάζεσθαι, καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις
 στήζεσθαι, ἀδικεῖν ὅτιν ἐν πᾶσι καὶ καὶ
 C μάλιστα ἐν τοῖς κινδύνοις. ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μόνον
 ὁ θαρρεῖν ἔχον εἰς πᾶσι γὰρ ταῦτα ὑμᾶς
 ἀπὸ βίβασα, ὅπως τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀγαθοῦ-
 ρία τὴν τε Θεὸν ἡραπαύσαι, καὶ τοῖς Λιβύας
 πατρὸς ἡμᾶς ὑπὸ πειρασμῷ. αὐτὴ δὲ ὑμῶν ἢ
 ἀκρότητα εἰς ποιῶν τὸν ἡμῶν μετὰ βίβασα, καὶ τοῖς
 Λιβύας συμμαχίᾳ τοῖς Οὐρανῶν τοῖς πᾶσι ἀν-
 σι. ἀλλὰ περὶ μόνον ἐκ ἐμῶν λόγων, αὐτοῦ μόνον τῆς
 Ἐσφάς κομίζεσθαι, καὶ μὴ ἀδικοῖς δέχνηται, μὴ
 τε δὲ Φιλίας τῇ Λιβύων εἰς ἔχον μετὰ βίβασα
 τε, καὶ τὴν Θεὸν ἡραπαύσαι. παύσατε τοῖς
 ἀλλοτρίοις ὑπὸ πειρασμῷ, καὶ κέρδος δόποδ' αὖτε
 κινδύνων μόνον. δόποδ' αὖτε Βελισσάριος ἐπὶ
 D Σύλλακτον πᾶσι πόλιν ἐστρατῶν, ταῦτα δόποδ' αὖτε
 πᾶσι λαβεῖν. ἐν νυκτὶ γὰρ πατρὸς αὐτῶν ἀφί-
 κόμενοι σὺν ταῖς εἰσούσις ἀμύξας τῇ ἀγρο-
 κῶν εἰσελθόντες, ταῦτα ἔχον. καὶ τῇ ἡμέ-
 ρα ἐχόντες, πᾶσι ἱερέα καὶ τοῖς ταῦτα πατρὸς
 τοῖς λαβόντες, πατρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπιμαρτυ-
 ρῆ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὁ δὲ δημοσίου δρόμου ἐπὶ με-
 λούμενος, καὶ πᾶσι μόνον πατρὸς αὐτοῖς δημοσίου
 ἵππων. συνεληφθῇ δὲ καὶ τῆς βασιλικῆς δόποδ' αὖτε
 τοῖς ποιεῖν Βελισσάριος. Βελισσάριος δὲ ἀλγυκο-
 σμήνης ὁ ἐστρατεύμα ἐπὶ Καρχηδόνα ἐβάδιζεν.
 Ἰωάννη δὲ τῷ Αρμενίᾳ τετρακοῖσις ἐπιλέκτους

ὡς αὖτε ἡγήσθηεν ὡς ἀπολαύειν τε αἰεὶ, ἅμ' αὖτε
 καὶ τῷ στρατοῦ μὴ παύειν διδάσκειν. εἰς δὲ
 Σύλεκτον πλεῖν πάλιν ἀφικνούμενος, ἀγαθότα-
 π' καὶ γλυκολογίᾳ τοῖς αἰετῶσιν, ὥς τοῖς
 λοιποῖς καθάπερ ἐν χώρᾳ ἰδίᾳ πλεῖν πορεύειν
 ποιοῦντων οὔτε ὑποχωροῦντων, οὔτε κρυ-
 πτομένων, ἀλλὰ καὶ ἀγροῦν περὶ χερσίων, καὶ
 πᾶσι ἄλλοις τοῖς στρατιώταις ὑποπρεσβύτου
 ὀγδοήκοντα ὅσους αἰετῶντες ἡμέραν ἐκείνην,
 ἄγχι Καρχηδόνος διετίλεσθαι. αὐτοὶ δὲ ἂν τῆς
 Λεπτινῆς πόλεως καὶ Ἀδραμυνίου εἰς Χερσίον ὅ-
 χωρίον ἀφίκοντο, ὅκτω καὶ τετρακοσίους σταδίους
 Καρχηδόνος ἀπέχον, ἔνθα καὶ ἡ βασιλεία
 τῆς Οὐανδύλου, καὶ ὡς ἐξήλθοι καλλίστοι, B
 καὶ κρήναι διπλοῦνται, καὶ ὁπωρὸν πᾶν το-
 σάπτω πληθὺς ἀπειρεῖν. ὥς τῇ στρατι-
 ῶν ἕκαστος πλεῖν καλὴν ἐν δένδροις ὁπω-
 ροῖς ἐπιβᾶν, καὶ τῇ κερπῶν ὥραν ἔν-
 ται, ἐπὶ πᾶν δαπανοῦνται, ἀμαρτῆς οὐ γέ-
 ροντο ἐλαττωμένης τῆς αἰῶντος. ὁ δὲ Γελίμερ αἰκού-
 σαι πρὸς τοὺς Ρωμαίους, καὶ εἰς Καρ-
 χηδὸν πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀματῶν, Ἰλδερ-
 χον καὶ ἄλλους ὅσους εἰς φυλακὴν ἔχ' οὐ-
 λῆναι αὐτῶν δακτυλῶν αἰών, καὶ τοῖς Οὐανδύ-
 λους, ἐπὶ πᾶν μάχην ἐν τῇ πόλει καὶ
 ἔξω πόλεως πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ Ἀματῶν κα-
 λυπόμενος αὐτῶν ἐπὶ πόλιν. Βελισσάριος δὲ Ἀρ-
 χελᾶο τῷ Ὑπάρχῳ καὶ Καλονύμῳ τῷ ναυάρ-
 χῳ ἀπέστειλε πλοῖα εἰς τὴν Καρχηδὸν, καὶ
 μὴ εἰσβαλεῖν πρὸς αὐτὴν ἄλλοις αὐτὸν
 καλῶσι. αὐτοὶ δὲ εἰς Δέκιμον ἀφίκοντο ἀπέ-
 χοντα Καρχηδόνος σταδίους ἑξομῆκοντα. ὁ
 δὲ Γελίμερ τὸν αἰετῶν Κιβανμῶδον ἐκέλευ-
 σαι ἅμα διελθόντες ὅς τ' αἰώνηται μέγας ἔ-
 ραι, ὅπως Ἀματῶν καὶ ἐν Καρχηδόνος, Γε-
 λίμερ δὲ ὁποδὲν, Κιβανμῶδος δὲ ἐν τῇ
 ἀετῶν χωρίον εἰς τὴν πλεῖν κύκλῳ τῇ
 πολεμῶν ποιήσονται. Βελισσάριος δὲ τὸν καὶ
 Ἰωάννην, ὡς περὶ φῶν, περὶ φῶν ἐκέλευσεν,
 Μαωαγέτας δὲ ἐν ἀετῶν τῆς στρατῶς ἰ-
 ναι. Ἀματῶν δὲ ἐν ἐν δὲ ἀφίκοντο χροῖς,
 ἀλλὰ ἐν τῇ πλεῖν τῇ Οὐανδύλου ἐν Καρ-
 χηδὸν ἀπέλιπον, ἐν ὥς ἔχοντες εἰς τὸ Δέκιμον
 ἀφίκοντο σὺν ὀλίγοις, καὶ οὐδ' αὖτε σὺν ὀλί-
 γοις. σὺν αὐτοῖς δὲ Ἰωάννης εἰς χεῖρας ἦλ-
 θεν, καὶ κτείνεται ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ τρεπεται οἱ
 σὺν αὐτῷ φθίνοντες ἀετῶν, καὶ αἰετῶν
 πᾶντας τοῖς ἐν Καρχηδόνι εἰς Δέκιμον ἰόντας,
 αἰετῶν τοῖς δὲ αἰετῶν πᾶν πλεῖν τῇ. Ἰωάν-
 νης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ οὐδ' ἔσφαλλον ἔως τῇ πε-
 λᾶν Καρχηδόνος τοῖς αἰετῶν, ὥς εἰς τῇ τοῖς

Amendans, pone sequi, nec a se diuer-
 tere, aut ab exercitu longius discede-
 re præcepit: Syllectumque urbem profe-
 ctus, innata sibi lenitate & suauiloquentia
 civium animos & aliorum pariter sibi de-
 uinxit, ut in castris velut in propria regione
 iter haberent, neque a militibus se sub-
 ducendos aut occultandos putarent, quin-
 immo com meatum præberent, cætera-
 que omnia vitæ necessaria subministra-
 rent. Stadia vero octoginta per singulos
 dies, quoad Chartaginem pervenerint,
 conficiebant: atque ita demum per Le-
 ptem & Adramutum ciuitates ad Chra-
 sim pagum tercentum & octo stadiis Car-
 thagine distitum accesserunt. Illic Van-
 dalorum regia erat, hortique pulcherri-
 mi, & limpidissimi fontes, & fructuum
 omnis generis immensa copia: adeo ut
 vnusquisque militum casulam inter arbo-
 res fructiferas fixerit: cumque fructuum
 species ad colligendum inuitaret, & vsus
 in omnes communis, nulla tamen eorum
 in arboribus imminutio, nullum detri-
 mentum poterat oculus aduertere. Vbi
 Gelimer Romanos accedere rescivit, Car-
 thaginem ad Amatam fratrem scripsit, ut
 Ilderichum, & quotquot alios sub custo-
 dia detentos eius affines neci traderet,
 Vandalos autem, & si quos alios militum
 idoneos haberet urbs, armis ad bellum
 instrueret: quæ Amatas, prout erant ius-
 sa, fideliter exequutus est. Tum Belis-
 rius Archelao Præfecto & Calonymo na-
 uarcho mandauit, ut ad Carthaginem
 propius classem admouerent, nec tamen
 impressionem in urbem facerent, donec ip-
 se iuberet: ipse vero Decimum stadiis se-
 ptuaginta Carthagine distans secessit. Ge-
 limer autem Cibamundum nepotem cum
 millibus hominum duobus sinistra iter ha-
 bere iussit, ut Amata Carthaginem ver-
 sus recta tendente, ipse pone sequeretur,
 & cum Cibamundo ex locis ad lxxum po-
 sitis adueniente, per circum hostilem e-
 exercitum obsideret, quem vna simul om-
 nes concluderent. Cæterum Belisarius,
 ut præmissi, Ioannem præcedere impera-
 uit, & Massageras aciei sinistram tenere.
 Amatas autem opportuno tempore non
 est progressus, verum copiis Vandalorum
 Carthagine relictis, paucis comitatus,
 sed neque bene iunctis ad inuicem Deci-
 mum quantocyus contendit. Ioanni ve-
 ro factus obuiam, manibus cum eo con-
 fertis occiditur, comitesque fusi, & in fu-
 gam præcipientes versi, immensam inse-
 quentium hostium aciem esse rati, Deci-
 mum conuolare, & urbem tutari com-
 monebant. Ioannes autem, & qui vna
 pugnabant, tam magnum hostium nume-
 rum vsque ad ipsas Carthaginis portas
 occiderunt, ut quisquis tantam stragem

vidisset, eam nonnisi a viginti hominum millibus edi posse facile existimaret. Cibamundus & qui comitabantur milites bis mille, dum suppetias sociis afferunt, in Vnnos incidentes omnes deleti sunt. Belissarius cum ad Decimum substitisset, nihil horum rescivit: sed vallo circumducto castra metatus est, in quibus uxorem & pedestres copias reliquit. Ipse equitibus stipatus, & Ducibus secum sumptis, Carthaginem eontendit. Cum autem mortuos in via iacentes ipsumque Amatam vna cum Vandalis occisum, omniaque, prout gesta fuerant, percepisset, tumulum ascendens, pulverem meridiem versus excitatum magnumque Vandalarum equitum, agmen a Gelimere ductum prospexit: Cibamundi quippe cladem & Amatae cædem ignorabat adhuc Gelimer. Cum vero utrique ad inuicem propius accessissent, præuertentes Vandali tumulum occupant, & de se terrorem maximum hostibus incutiant: quare Romani in fugam versi secedunt in vicum stadiis septem a Decimo remotum. Deus autem præter omnem opinionem Vandalos in metum coniecit: si enim fugientes continuo insequuti essent, omnes penitus cum ipso Belissario ad internecionem deleuissent. Adeo quippe numerosa erat Vandalarum multitudo, ut Ioannem Carthagine reuertentem, & in spoliis mortuorum diripiendis occupatum, nullo negotio potuissent comprehendere. Gelimer relicto tumulo vbi mortuum fratrem offendit, ad planctus & ciulatum conuersus est totus, ex quo victoriæ acies ei remansit omnino obtusa. Belissarius fugientibus sistere iussis, mox cuncta disponit ornate, formidinem exprobrat, cognitaque quam sustinuerant hostes, strage, & a Ioanne parva victoria, contento corporis cursu & animi ardore in Gelimerem impetum facit. Barbari subeundo certamini penitus imparati, in validam fugam se coniciunt, & multis suorum amissis defertaque Carthagine, Mediam se recipiunt. Vbi nox ingruit, Belissarius, Ioannes, & Massagetae Decimum repetentes, cunctis, quæ acciderant auditis, summo pere gauisi sunt. Postero die copiis pedestribus accitis, coniuge quoque Belissarii secum sumpta, cuncti Carthaginem versus arripuerunt iter. Carthaginenses reseratis portis & accensis focus cum totius populi frequentia Belissarium excepturi obuiam processerunt: Vandali in ciuitate relicti fugientes in templa consuluerunt salutem. Aduentante classe, sublata quæ portum claudebat catena, & naues in ciuitatem admissæ. Et plurima quidem exercitus pars iussa Belissarii obseruatura portum non est ingressa, sed foras appu-

Α ὁρῶντας διασπυρίων πολεμίων τὸ ἔργον εἶ). Κι-
 βερμουνδος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διχάλιοι πε-
 πετωκότες ἐν τῇ ἀλκῇ τοῖς Οὐννοῖς, ἀπώ-
 λοντο πάντες. Βελισσαρίου δὲ εἰς Δέκιμον ὄν-
 τόν τιν ἱστῶν ἔμαθεν· ἀλλὰ χαρῆκαίμα πε-
 ρεβαλὼν, ἐφωσάτευσεν, καὶ χαλιπὼν αὐτῷ
 πλεὺς γεωγῆκε αὐτῷ, καὶ τοῖς πεζοῖς. αὐτὸς δὲ λα-
 βὼν τοῖς ἵπποις, καὶ τοῖς ἡγεμέναις, εἰς Καρ-
 ρηδόνα ἔχωρε. ὄντων δὲ τοῖς πεπιωκότας νε-
 κροῖς, τὸν τε Ἀματῶν, καὶ Οὐδυνήλους, καὶ
 μαθῶν τὰ γεγόνετα, εἰς λόφον πρὸς ἀεελθόν,
 ὅθεν κοπορτὸν ἐκ μεσημβρίας, ἔοιδυνδι-
 λων ἱππίων πλῆθος πολὺ, ἡγουμένου αὐτοῖς
 Βελίμερος, μὴ γνώσκοντες μήτε τὸ Κιβα-
 μουνδὸν πάθος, μήτε τὸ τῷ Ἀματῶ. ἐπεὶ
 δὲ εἰς τὸν ἀλλήλων γεγῆνασι περὶ τὴν στήθεα
 Οὐδυνήλοι τοὺς λόφον καὶ ἀεελθόντες, καὶ
 φοβεροὶ τοῖς ἐναντίοις ἐδείκνυσαν. οἱ δὲ Ρω-
 μαῖοι παρῆντες εἰς χεῖρας ἀφικνουῦνται
 σπῆδους ἐπὶ τῷ Δέκιμον ἀπύχον. Θεὸς δὲ
 πάντας περὶ δόξας ἀλλοίως εἰς διχάσις κα-
 τέστησεν. εἰ γὰρ πλεὺς δῶκεν· ὅθεν ἐπὶ τῷ
 στήθεα, ὅθεν αὐτῶν σὺν Βελισσαρίῳ
 διέφθαρ. ἱσοδόν τῷ τὸ πλῆθος τῷ Οὐαν-
 δύλων, καὶ τὸν Ἰωάννην ὑποσπέρποντα ἐκ
 Καρρηδόνας, ἔσχυλόντες τοῖς περὶ τὴν στήθεα
 σπῆδους χεῖρας ἐμμελλον. Κατὰ δὲ ἐκ τῷ
 λόφου Βελίμερ, καὶ ὄντων τὸν ἀεελθόν νεκρὸν
 εἰς τε ὀλοφύροσς ἐπὶ τῇ, καὶ τῆς νίκης πλεὺς ἀκ-
 μὴν ἡμολωεν. Βελισσαρίου δὲ καὶ τοῖς φέρον-
 τας, ὅθεν καλῶσας, καὶ χρομῶσας πᾶντα δι-
 τάξας, καὶ ὁρῶσας τῆς διχάσις, καὶ τῷ τελευτῶν
 τῷ ἐναντίων, ἅμα τε καὶ Ἰωάννην νίκην μαθῶν,
 δρόμον καὶ ἀνδρείαν ἔπαι Βελίμερα χρεῖ. οἱ δὲ
 βαρβάροι ἀπαρσκαδῶσαι ὄρεοντες, εἰς φυ-
 γὴν ἐπὶ τῇ στήθεα χεῖρας, ἔοιδυνδι-
 λόντες εἰς Μήδην ἔχωρεν καὶ χαλιπόντες
 Καρρηδόνα. νεκρὸς δὲ καὶ ἀεελθόντος, ὁ, τε
 Βελισσαρίου, καὶ Ἰωάννης, καὶ οἱ Μααζαγάται
 εἰς Δέκιμον ἀφικνούμενοι, ἀπῶντα τὰ συμβεβη-
 κῆτα μαθόντες, ἔχοντες τῇ δὲ ἐπαύρειν ἅμα
 τῷ πεζῶν καὶ τῷ Βελισσαρίου γεωγῆκε ἀπῶν-
 τες ὑπὲρ Καρρηδόνα ἐπορεύοντο. οἱ δὲ Καρ-
 ρηδόνοι τῷ πύλας ἀναπνέοντες, καὶ λυ-
 χρα ἀφῶντες, πᾶν δὴ μὲν πρὸς ὑποσπέρπον-
 τιν Βελισσαρίου ὄρεον. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ Οὐαν-
 δύλοι ἐν τοῖς ἱεροῖς περὶ σπῆδους, καὶ ἀεελθόν-
 τος δὲ τῷ ἐόλου πλεὺς ἄλλοις ἀεελθόντες ἐν τῷ λι-
 μένι ἱστῶντες ἐδείκνυσαν. καὶ ὁ μὲν πλῆθος ἐόλος
 πλεὺς ἐσπολὴν τῷ Βελισσαρίου φυλάξαντες
 ἐκ εἰσπλῶν ἐν τῷ λιμένι, ἀλλ' ἔξω περ-

σὺρμισθῶν. Καλόνυμος δὲ πλὴν πᾶσιν ἄλλοις A
 ἐνδοσάμηνος εἰσῆλθεν, & πᾶσι πλοῖα λη-
 σάμενος πολλὰ ζεήματα ἀφῆρπασεν, καὶ
 πῆς ἐργαστηρίους & οἰκίας τοῖς πλησίον τῆς λι-
 μένης εἰσῆλθεν, καὶ πολλοὺς ἡχμαλῶτάς τινι.
 Σπινθὴ δὲ Βελισσάριος τῆς Καρχηδόνης κε-
 τήσας ἀφῆρπαι τοῖς στρατιώταις λέγων· ὁρᾶτε
 ἡλικία δυνάμεις γαργάσιν ἡμῶν; ἐπειδὴ
 σφεδρῶν εἰς πῆς λιμένας ἐπιδέξαμεθα.
 βλέπετε, πλὴν διχοσμίας ἐν Καρχηδὼνι ἀφ-
 αίσσατε. καὶ μή τις ἀδικήσῃ τίνα, ἢ ἀφαρ-
 πᾶσιν ἢ αὐτῷ. πολλὰ γὰρ καὶ παλαιοὺς
 ὑπὸ Οὐαυδύλου ἀνδρῶν βαρβαρῶν, βα-
 σιλεὺς ὁ ἡμέτερος βοηθῶναι ἴσμεν, ἡμᾶς B
 ἀπέστειλεν, καὶ πλὴν ἐλδύθειαις ζεῖσασθαι.
 ταῦτα ἀφῆρπαι εἰς Καρχηδόνα εἰσῆλθεν.
 καὶ ἀναβὰς ἐν τῇ παλατίᾳ, ἐν τῇ Γελί-
 μερος θρόνῳ ἐκάθισεν. πάντων τῶν παροῦν-
 τῶν οἷε ἐμπροσθὶ Καρχηδόνης, καὶ ὅσοι πλησίον
 τῆς θαλάσσης ἔμεινον, ὁλοφρονέμενοι ἀρπαγῇ
 πεποιθέναι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος. ὁ δὲ Βελισσάριος
 Καλόνυμον τὸν ναύαρχον ὀρκίσας, ὅπως ἀ-
 πόμναι πᾶσι διαρπαγῆται ἐπίσκη, καὶ ἀποδώσῃ
 τοῖς οἰκείοις διαπότης. ὁ δὲ σφτερισάμενος ὅλ-
 αυνεν, καὶ ὑποτακτικῶς, καὶ οὐ μὴ πλὴν πλὴν δι-
 κίων ἔπειθε. ἔξω γὰρ φρεσὶν ἡμεῖς πλὴν ἐσ-
 τὶν γλῶσσῃ φαγῶν ἀπέβανεν. Βελισσάριος δὲ C
 τὸν λαὸν εἰς τὰ βασιλικῶς, καὶ ἢ τῇ Γελίμερ
 ἡγεμῶν ἀφῆρπαι, καὶ ἀποχρῆ, καὶ πᾶσι ἄλλοις
 πόμναι ὑποδύει. οὕτως δὲ ὁ στρατηγὸς ἀφῆρ-
 πᾶς πλὴν πάλιν ἔχον ὥστε ἐπὶ ἔβαν τίνα ἐπᾶ-
 γῃ ἀνδρῶν, ἐπὶ ὅπῃ τῆς ἀρετῆς ἵνα ἐσ-
 νέβη πλὴν οἰκίας σφαλίσαι. ἀλλ' ἀρετῶν
 οἱ στρατιῶται εἶδον, καὶ ἀφῆρπαι.
 τοῖς δὲ εἰς τὰ ἱερὰ φυγόντας Οὐαυδύλους πι-
 σαὶ διὰ δέχασθαι. τῇ δὲ τειχίᾳ τῆς πόλεως
 ἐπεμελῆν ἡμελημένων παρῶν ὄντων. ἔλε-
 γον δὲ καὶ πάλαι λόγον ἐν Καρχηδὼνι εἰ-
 ρῆσθαι. ὡς δὲ Γ δὴ δὲ Β, νυνὶ δὲ τετέ-
 λωται. παρῶν γὰρ Γίζερος Βονιφά-
 τιον ὁρᾶν νυνὶ δὲ Βελισσάριος Γελίμε-
 ρος. Γελίμερ δὲ ζεήματα πολλὰ τοῖς γαργῶν
 λιμένων παρῶν ἐαυτὸν ὑπῆρπαι, καὶ ἐκείλυσεν
 αὐτοὺς Ρωμαίων τοῖς εἰς τὰ χωρία
 παρῶν κτείναν. τῇ δὲ ποικιλομένων τῇ γαργ-
 ῶν μαθῶν ὁ Βελισσάριος, ἀποστέλλει Διο-
 γένῃ ἕνα τῶν αὐτῶν ὁδοφόρων αἰτήσασθαι. ὁ
 δὲ Διογένης ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ εἰς οἰκίας εἰ-
 σελθὼν, ἐκείλυσεν μηδὲν πολέμιον ἐνοου-
 μένος. τῇ δὲ μαθῶν ὁ Γελίμερ τελαχοῖς ὑπῆ-
 λεισάμενος ἀποστέλλει κατ' αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ

lit. Calonymus vero contumacia fretus
 intro subiit, & exhaustis prædonis in mo-
 rem nauigiis, immensam diuitiarum mo-
 lem ex eis asportauit, officinas etiam &
 domos portui proximas ingressus, pluri-
 mos ex eis abduxit captiuos. Belissarius
 porro Carthagine sine labore potitus, mi-
 lites his verbis hortabatur. Quam pro-
 sperere vobis cuncta cedunt, cum nimirum
 moderate & temperanter erga Libyæ po-
 pulos nos gessimus, vos videtis: Nunc ut
 eadem moderatio in vrbe Carthagine fer-
 uetur, efficite: Nullus iniuste ciuem ex-
 cipiat, nullus alterius rem per nefas tra-
 ctet aut rapiat. Plurima quippe a Vanda-
 lis barbaris viris passos istos ciues Imper-
 ator noster liberaturos nos misit, opem
 laturos, ac denique reddituros liberta-
 tem. Hæc colloquutus Carthaginem in-
 gressus est: inde ad Palatium ascendens,
 in Gelimeris throno sedit: ad quem sta-
 tim vrbs mercatores, cæterique qui ad
 mare habitabant accessere, se ab exerci-
 tu nauali funditus compilari quiritantes.
 Quare Belissarius, Dei nomine religiosius
 interposito, Calonymum classis Præfectum
 adiurauit, ut quæ diripuerat, deponeret
 in medium, & cuncta propriis dominis
 restitueret. Is cum quæpiam furtim reti-
 nuisset, & iuramentum violasset, non diu
 postmodum persoluit pœnas: a mente si-
 quidem alienatus, lingua sibi dentibus cor-
 rosa, misere periit: Porro Belissarius po-
 pulum regali prorsus epulo accepit, in
 quo ipsa Gelimeris familia cibos apposuit,
 ipsa vinum miscuit, cæteraque ministe-
 ria obiuit. Ita Dux ille nullo pene belli
 tumultu urbem obtinuit: adeo ut nulli
 hominum illata fuerit iniuria, nullus in
 foro propriam obserare domum fuerit co-
 actus: quin potius necessariis pretio com-
 paratis milites epulabantur, & genium
 fouebant. Ad templa vero profugis Van-
 dalis fidem dedit Belissarius, & e sacris
 locis eduxit: & vrbs mœnium pridem
 neglectorum curam egit. Cæterum anti-
 qui cuiusdam dicti submurmurans rumor
 adhuc Carthagine ferebatur. Gamma
 expellet Beta: Et id quidem impletum
 est. Prius enim Gizerichus Bonifacium
 eiecit: nunc vero Belissarius Gelimerem.
 Gelimer porro multis in Libyæ agricolas
 profusis pecuniis eos ad se pellexit:
 eosque iussit, ut Romanos, qui remanse-
 rant in pagis, occiderent. Agricolarum
 facinoris nuncio accepto, Diogenem e sa-
 tellitibus vnum, qui de crimine expostu-
 laret, & vlcisceretur agricolas misit. Dio-
 genes vna cum comitibus domum quam-
 piam ingressus, nihil hostile veritus dor-
 miebat. Eo cognito trecentos electos vi-
 ros in eum Gelimer emittit. Illi profecti
 domum qua iacebat per ambitum obse-

derunt: noctu namque in eam irrumperet A metuebant. Romani soli viginti numero periculo præiusto exurgunt, armantur, in equos insiliunt, & reseratis de repente portis, clypeis obtekti, lanceisque fortiter pugnantes, aduersarios in fugam vertunt. Porro Gelimer in Numidiam profectus, Vandalos omnes, & ex Maurusiis quos habuit amicos collegit, & ad bellum renouandum instruxit. Litteras insuper in Sardiniam ad Tzatzonem fratrem dedit, quibus, quæ sibi contigerant, significaret. Ille confestim e Sardinia cum vniuerso sibi subiecto exercitu ad Libycas oras tertio itineris die applicuit, & mox occurrit Gelimeri. Illi colla sibi brachiis circumplectentes nullum inuicem dedere colloquium, sed, Salue, tantum effati, & constrictos se tenentes collacrymabantur, omnisque pariter exercitus communem cladem deplorabat. Gelimer utroque exercitu in vnum collecto, Carthaginem petit, & urbem obsidione cingere molitur, secum reputans urbem Romanorumque exercitum, a Carthaginensibus quibus Arii sententia colebatur, ex templo prodendum. Ad Vnnorum quoque præcipuos mittens, multa bona eis se donaturum pollicebatur, si Romanos in manus suas proditione traderent. Hæc a Gelimeris partium desertoribus cognoscens, Laurentiumque quendam Carthagine morantem reperiens Belissarius, colle quodam penes ciuitatem sito patibulo affixit; ex quo in magnum terrorem adducti sunt, qui prodiciones machinabantur, adeo ut quæ ipsis Gelimer clam indicasset Maslagetæ palam edicerent. Cunctis autem in exercitu blandis eius verbis ac etiam iusiurandis amice sibi conciliatis, Ioanni Armenio, ut equitibus, præter quingentos, vniuersis secum assumptis, in Vandalos egressus, velitationibus pugnam lacefferet, confestim imperauit. Ipse postera luce cum pedestrium copiis & equitum illis quingentis pone sequebatur. Cum autem Vandalos ad Tricammarum castrametatos inuenisset, iuxta se inuicem nocte illa in castris utrique steterunt. In Romano vero exercitu portentum videri contigit. Hastarum enim cuspides ignitis emissis radiis collucere: quo viso, cuncti terrore stupefacti. Primo crepusculo armis utrinque muniti ad conferendam pugnam utrique cum impetu irruerunt. Ioannes ex suorum copiis non multis admodum selectis, flumen traiecit, & in Vandalos impressionem fecit: Tzatzon fortiter sustinens, & in eum ex aduerso irruens, in fugam vertit: atque ita insequentes Vandali ad flumen vsque perueniunt. Rursus vero Ioannes pluribus ex Belissarii satellitiis acceptis in

ἀντικύκλωσθον πλὴν εἰκίας, διδόντες εἰσέλθῃν πλὴν νύκτα. οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἀσπίδοι, αἰσάντες, καὶ ὀπλισάμενοι, τοῖς ἵπποις τε ἐπιβάντες, εἰκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες αἰοῖσιν ὄξαπίνης τὰ ῥύας, καὶ τοῖς ἀσπίσι παρὰ φρεσὶ ἀμύνονται, καὶ τοῖς δόρυσιν ἀμύνονται, τοῖς ἐσπείοις ἔτρεψον. Γελίμερ δὲ ἐν Νυμιδίᾳ ῥηόμενος Οὐδμηλοῖς πάντας συνήγαγον, καὶ ὅσους παρὰ σφίλιν εἶχον τῇ Μαυρησίᾳ, καὶ πρὸς πόλεμον ἐπετίξεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ ῥαγγάμματα ἐν Σαρδύνιᾳ πρὸς Τζάτζονα τὸ ἴδιον ἀδελφεόν, τὰ συμβαλόντα αὐτῷ δηλοποιᾶν ὅς ἀπάραις ἐξ ὧν μὲν πάντες ἔλαβον ἀπὸ Σαρδυνίας εἰς τὴν Λιβύης ὁκτὼν τετρακίους κατέλαβεν, ἐξ ὧν τῇ Γελίμερ. οἱ παρὰ πλάκας ἀλλήλων τὰ κατὰ μέρος ὅτι ἐν μέρει εἰς ἀλλήλους ἐφίηζον. Ἀλλὰ ὁ, Χαῖρε, σφίλιντες ἔκλαμον ὁμοίως ἐν ὁμοίᾳ πλὴν συμφορᾷ ἀπεδύοντο. ὁ δὲ Γελίμερ παρὰ λαβὼν ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ Καρχηδόνα χωρεῖ, ἐξ ὧν πλὴν πολιορκεῖν ἐπιτρέψω, οἰόμενος τοῖς ἐν Καρχηδόνι παρὰ διδοῖν αὐτῷ πλὴν πλῆν, καὶ τὸν Ρωμαίων στρατὸν, οἷς ἢ τῷ Ἀρείῳ δόξα ἡσκάτω. πύμνας δὲ εἰς τοῖς ὄρεσιν τῇ Οὐνῶν πολλὰ αἰδοῖς ἀγαθὰ ὑπογράφον διδοῖν, εἰ καὶ παρὰ δώσωσιν αὐτῷ Ρωμαῖοι. ταῦτα δὲ Βελλισαρίου μαχρὸν παρὰ τῇ αὐτομέλει, καὶ Λαυρέντιον ἵνα ἐν Καρχηδόνι ὄντα παρὰ διδοῖν ὧν αἰετὸς ὁκτὸς ἐπὶ λαβὼν παρὰ τὴν πόλεως, καὶ ἀπὸ τοῦτου εἰς διός μίγα ἐπέπεσον οἱ παρὰ διδοῖς μελετήσαντες, ὥστε τοῖς Μαυρησίταις ὁμολογῆσαι τὰ ὑπὸ Γελίμερος αἰδοῖς διλωθῆναι. τῷ δὲ Βελλισαρίου πάντας λόγους ἡλικῶ, καὶ ὅρκους πρὸς φιλίαν αὐτῷ μετὰ βαλόντος, αὐτὸς ἐκέλευσεν ἐξ ὧν Ἰωδμήνιον τὸν Ἀρμήνιον παρὰ λαβὼν πάντας τοῖς ἵπποις καὶ ἐξ πεντακοσίων καὶ ὄξαλόντα πρὸς τοῖς Οὐδμηλοῖς ἀκροβολήσασθαι. αὐτὸς δὲ τῇ ἑσέρι ἄμα τῷ περὶ στρατῷ καὶ τοῖς πεντακοσίοις ἵπποις εἶπε. καὶ λαβὼντα δὲ τοῖς Οὐδμηλοῖς ἐν τῷ Τερκαμμάτῳ στρατοπέδωσθαι, ἔμεινον πλὴν νύκτα πλοσίον ἀλλήλων. συνέβη δὲ τῷ ῥηόμενῳ ἐν τῷ Ρωμαῖκῳ στρατῷ. τῷ γὰρ δόρυσιν πλὴν ἄλλα πύμνας πολλὰ κατέλαμπε. τῷ ῥηόμενῳ κατεπλάγησθαι. φρεσὶ ἀμύνοντες δὲ ἄμα παρὰ ἀμφοτέρωθεν πρὸς τὴν πόλεμον ὤρμησθαι. Ἰωδμήνης δὲ τῷ ἄμα αὐτὸν ὀλίγους ἐκτελέσμενος τὸν τε ποταμὸν διέβη καὶ τοῖς Οὐδμηλοῖς εἰσέβαλεν. ὁ δὲ Τζάτζων ὥπισμα ῥηόμενος ἐδίωξεν αὐτόν. οἱ δὲ Οὐδμηλοὶ διώκοντες ἄρτι εἰς τὸν ποταμὸν ἦλθον. αὐτὸς δὲ Ἰωδμήνης πλείους τῷ ὑπασιστῶν Βελλισαρίου λαβὼν

καὶ τῷ Τζάτζωνος εἰσεπήδησαν σὺν βοῇ τε καὶ
 παύρῳ πολλῷ. γίνεται δὲ καρτερὸς ἡ μάχη,
 καὶ πίπτει Τζάτζων ὁ τῷ Γελίμερος ἀδελφός.
 ὅτε δὲ πᾶν τὸ στρατόμα Ρωμαίων τὸν ποτα-
 μὸν διφραδύντες ὑπὲρ τοὺς πολεμίους ἐχώρησεν,
 καὶ τοῖσι πρὸς αὐτοὺς, μέχρι τῷ στρατοπέδῳ
 ἐδίωξαν καὶ ὑποσφύζαντες τοὺς νεκροὺς ἀπέ-
 δυνόντο, μάλιστα ἐχρυσόφορον, καὶ οἱ δὲ αὐ-
 τῶν στρατοπέδον ὑποχώρησεν. ἀπὸ τῶν δὲ
 τῶν τῇ μάχῃ Ρωμαίων περτήκοντα, Οὐαδὴ-
 λων δὲ ὀκτασίτοι. καὶ λαβὼν Βελισσάριος σὺν
 τοῖς πρὸς τῇ δαίλῃ πρὸς ὁρμῇ αὐτοῦ ὡς εἶχε ἑ-
 λθὼν σὺν πᾶσι τῶν στρατοπέδων ὑπὲρ τοῦ Οὐα-
 δήλων στρατοπέδου ὤχετο. Γελίμερ δὲ τοὺς Βελ-
 λισάριον κρούοντα σὺν τοῖς πρὸς, καὶ πᾶσι τῶν
 στρατῶν ὑπὲρ τοῦ ἵππου μηδὲν διφραδύν-
 οντος ἀκροῦς Νυμιδίας ἐφυῖν μετ' ὀλίγων συλ-
 ληθῶν καὶ οἰκιστῶν αὐτῶν καὶ ἀπεπληγμένους. ἐπὶ
 δὲ αὐτὸν φυγόντα ἦσαν οἱ Οὐαδὴλοι καὶ οἱ πο-
 λέμιοι ἡδη ἐωρώντο, τότε δὲ οἱ τε ἄνδρες καὶ γυ-
 ναῖκες, καὶ τὰ παῖδά ἐθορύβουν τε καὶ ἐκώκυον,
 καὶ οἱ χρημάτων μετεποιούντες, ὥστε τῶν φιλ-
 ππίων ὀδυρμῶν. ἀλλ' ἕκαστος ἐφυῖν ὅσον
 ἠδύναντο. ἐπιλήθοντες δὲ οἱ Ρωμαῖοι τότε στρα-
 τοπέδον ἄρριστον, καὶ ὑπὲρ διώξαντες πᾶν ἡκτὸν
 ὅλιν, ἄνδρας μὲν ὅσους ἔτυχον ἔκτειναν, παῖ-
 δας δὲ καὶ γυναῖκας ἐκείρας ἀπὸ τοῦ λόγου ἐποιού-
 ντες. χεῖματα δὲ λαβόντες ὁ πλῆθος ὄρεν, ὅ-
 σα ὅσῳποτε ἐκείνη χεῖρα ἔτυχεν (ἦ). πᾶν γὰρ
 Ρωμαίων πρὸς τὸν ληισμῶν, χεῖματα εἰς
 Λιβύην πολλὰ μετένευον καὶ τὰς χώρας αὐ-
 τῆς ἀγαθὰς οὐσίας καὶ δικαίους, χρημάτων
 πρὸς τοὺς πολλὰς ἀλλοῖς γένεσιν. ἐκνήκοντα
 πᾶσι γὰρ ἔτη Λιβύης Οὐαδὴλοι ἐκρέτα-
 σεν, καὶ πολὺ πλούτους συναγαγόντες ἐκεί-
 νῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν τῶν Ρωμαίων χεῖρα ὅπως
 πλούτους ἐπὶ κέρει. ἐκείνη γὰρ μὴ πολέ-
 μήσας Βελισσάριος ἀπὸ τῷ Οκτωβρίου μην-
 ος εἰς τὸ τέλος τῷ Δεκεμβρίου πᾶσιν πᾶσι
 Λιβύην ὑποτάξεν. ἀπὸ τῆς δὲ Ἰωάννου τὸν
 Ἀρμένιον σὺν διφραδύνσις ὑπὲρ τοῖς διώ-
 κειν τὸν Γελίμερα ἕως αὐτὸν ζῶντα, ἡ νε-
 κρὸν λαβεῖν. ὅς φθασας τὸν Γελίμερα ἡμελ-
 λε λαμβάνειν, εἰ μὴ σὺν τῇ πρὸς
 γὰρ τοῖς Οὐαδείοις τις τῶν Βελισσάριου
 ἀδελφῶν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, ὅς οἱ με-
 θυμένος ἰδὼν ὅρην ὑπὲρ τοῦ δένδρου καὶ θηρίων,
 ἐκτείνας τὸ πῆλόν κατ' αὐτῆς ἔβαλεν, καὶ τῷ
 μὲν ὅρην ἀπέτυχεν, τὸν δὲ Ἰωάννην ὅπως
 εἰς τὸν ἀνὴρα ἔβαλεν. ὁ δὲ χεῖρας πλη-
 γαῖς τέθηκεν, πολὺ πῆλόν βασιλεῖ τε Ἰουστινι-

A Tatzonem cum clamore & strepitu in-
 filiit: acrisque pugna inde confusa est,
 qua Tatzon Gelimeris frater cecidit.
 Tum vero uniuersa Romanorum acies
 flumen traiciens in hostes irrupit, & in
 fugam actos ad castra usque caecos inse-
 cuta est: atque inde versa facie pedem
 referens, mortuis, maxime qui auro erant
 ornatiores, exutis, ad castra remigravit.
 Cæsi sunt in ea pugna Romanorum quin-
 quaginta, ex Vandalis octingenti. Sub
 vesperam autem inclinata iam die, Belis-
 sarius cum peditibus reuersus, qua cursus
 contentione potuit, cum uniuerso exer-
 citu in Vandalorum castra perrexit. Ge-
 limer Belissarium cum peditibus & agini-
 num reliquis adesse persentens, relicto
 exercitu incompósito, effuso cursu, ipso-
 que metu urgente compulsus, cum pau-
 cis consanguineis & familiaribus in Numi-
 diam aufugit. Comperta a Vandalis eius
 fuga, ipsique hostibus iam in conspectu
 positis, tunc virorum, mulierum, & pue-
 rorum promiscua turba sublato ciulatu
 terrore confundi & turbari, abiecta-
 que facultatum & charissimorum cura, qua
 quisque potuit, in fugam se coniecit.
 Romani dato aditu irrumpentes castris
 potiuntur, & fugientes per totam noctem
 insequuti, viros quidem obuiam factos
 peremerunt, pueros autem & mulieres
 captiuas in seruorum numerum recensue-
 runt. Porro pecuniarum & diuitiarum
 cam ibi vim repererunt, quam in vnum
 locum usquam congerere liceat. Quon-
 dam enim Vandali Romanorum impe-
 rium totum in direptionem sibi concessum
 deprædatis, diuitias & facultates in Li-
 byam transportauerunt immensas: ac re-
 gionem insuper optimam & fertilissimam
 nacti, fortunatum & opum omnium colle-
 gerunt prouentus. Nonaginta quippe an-
 nis Libya potiti Vandali, & variorum bo-
 norum copia circumfluentes, vno diei mo-
 mento in Romanorum manus delapsi,
 omnibus ad Romanos redeuntibus cesserunt.
 Trimestri siquidem bello, ab Octo-
 bris exordio ad Decembris exitum Li-
 byam uniuersam Belissarius subegit. Mi-
 sit autem Ioannem Armenium cum du-
 centis militibus selectis, qui Gilimerem
 insequeretur, & eum, seu viuum, seu vi-
 ta functum comprehenderet. Is Gilime-
 rem assequutus, iam manibus tenebat,
 nisi quid negotii huiusmodi capiendum
 impedisset. Vliarius quidam Belissarii fa-
 telles in Ioannis comitatu tum fuit, qui
 cum vino madidus auctem arbori vidisset
 insidentem, directo in eam arcu telum e-
 mittens, a ferienda quidem aberrauit aue,
 at Ioannem in ceruicem percussit retro.
 Is itaque lethali plaga faucibus, sui deside-
 rio, multoque luctu Imperatori Iustinia-

no, Belissario, Romanis omnibus, & Carthaginensibus relicto, interijt. Gelimer itaque ea die fuga arrepta, ad Maurusios se recepit: Belissarius autem fugientem insequutus in monte Papua ad extrema Numidiz inclusum obsedit. Per hyemem vero posita obsidione, rerum necessarium penuria, & in angustum premi cœpere, nec enim panis, vinum, aut oleum, apud Maurusios enascitur, sed olyra sola & hordea, animalium ratione carentium more, eaque nondum subacta comedunt: In eam calamitatem adductus Gelimer a Pharano, quem Belissarius ad obsidionem continuandam reliquit, cytharam, panem vnum, & spongiam sibi mitti per litteras petijt. Pharano hæsitanti, nec quid hæc sibi vellent, assequuto, qui tulerat epistolam tabellarius addidit. Nondum viso pane, ex quo montem ascendit Gelimer, panem videre desiderat; oculis ab eo tempore illotis, & iam forde oppletis ac dolentibus, nunc leniendis & abstergendis spongiam expetit: cytharam denique, ipse pulsandæ citharæ mire peritus, exoptat, qua præsentis infortunij calamitatem deslere & luctu possit proficui. His auditis Pharanus indoluit, & fortem humanam deplorans, quod per litteras petierat Gelimer concessit, atque omnia, quæ opus erant, transmisit. Exacta iam hyeme, veritus Gelimer ne magis stricta Romanorum obsidione premere-tur, filiorum maxime sui generis, qui vermibus scatebant & laborabant, misertus, animo emollitus & omnino fractus, ad Pharanum rescripsit, ut data securitatis fide, ipse cum suis ad Belissarium transire possent. Pharanus interposito iusiurando cum Gelimeri fecisset satis, cunctos in potestatem receptos Carthaginem deduxit: eumque Belissarius gratanter omnem in modum excepit. Gelimer porro ridens ad Belissarium accessit: ex quo calamitatis & doloris vehementia cum naturali mentis statu alienatum & in insaniam æquum nonnulli suspicabantur; amici prudentem prædicabant & sagacem, qui cum regia stirpe procreatus regnum prius teneret, locorum & hominum firmo potiretur præsidio, & immensis diuitiis abundaret, vno temporis momento fugam & omnis generis molestias Papæ subire coactus, nunc demum captiui specie oppres-sus, nullius alterius, quam copiosi ri-fus dignas res humanas omnes existima-bat. Eum porro cum Optimatibus Van-dalorum omnibus a dedecore longe & contemptu, sub tuta licet custodia tenuit Belissarius, ut cum ad Imperatorem Iustinianum Byzantium deduceret. Continuo vero Cyrillum cum capite Tzatzonis in Sardiniam insulam, Cytum olim dictam

Αἰὼς, καὶ Βελισσαρίου, καὶ πᾶσι Ρωμαιοῖς, καὶ Καρχηδονίοις καὶ Ἰταλικοῖς. οὕτως Γελίμερ ἀφ' οὗ-φυγὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅπῃ Μαυρησίοις ἐχώρη. Βελισσαρίου δὲ τῶν διαώξας εἰς Πα-ποδά. ὁ ὅρος ἀπέκλινεν εἰς τὴν ἐξοχὴν Νυμι-δίας. οὗτου δὲ πῶς κατέστη, ἀφ' οὗ τῆς χειμῶνος ἀρχήν, αὐτοὶ πάντες τῇ ἐπιτηδεύῳ, ὥρ-πος γὰρ πῶς Μαυρησίοις οὐ γίνεσθαι, οὔτε οἶτος, οὔτε ἔλασθαι, ἀλλὰ τὰ ὅλυσθαι, ἢ τὰ κρι-θᾶς, ὡς ἄλυσθαι ζῶσα, ἀνέφθαι ἐάθῃοισιν. τοι-οῦτοις Γελίμερ πείσσειν, γράψας πρὸς Φα-ράν, ὃν Βελισσαρίου κατέλειπε φυλάσσειν αὐτὸν, πεμφθεῖσθαι αὐτῷ κητῆρας, καὶ ὥρ-πον ἓνα, καὶ ἀσπίδαν. ὁ δὲ Φάρας διηπόρει, τί αὐτῷ εἴη τῶν, ἕως αὐτῷ ὁ πῶς ἐπιτηδεύῳ χρ-μίσας, εἶπεν· ὡς ὥρπον αὐτῷ ἐπιτηδεύῳ θεάσασθαι Γελίμερ, μὴ ἰδὼν ὥρπον, ἀφ' οὗ ἀναβέβη-κιν. ἀσπίδαν δὲ ἀφ' οὗ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τῆς ἀλοισίας κακοῦσθαι, ὅπως ἀσπίδαν τοῦτοις πα-ρσμευθῶσθαι κητῆρας δὲ ἀναθῶν ὄντι, ὅπως πῶς συμφορὰν πῶς πῶς ὀφθαλμοῦ τῇ κητῆρας ἀρη-κίση, καὶ ἀποκλαύσθαι. ὡς αὐτῷ ἀκούσας Φα-ράς, πείσσειν τὴν, καὶ τὴν πῶς αὐτῷ ἀναβέ-βηκιν ἀπολοφύρεσθαι, καὶ τὴν γερραμμένα ἐπὶ, καὶ πῶς ἐπεμψεν ὅσα ἐχρησεν τῷ Γελίμερ. τῷ δὲ χειμῶνος πῶς ἐλθόντος, δι-δῶς ὁ Γελίμερ πῶς πολιορκίας Ρωμαιοῖς, καὶ ἐλεήσας τὰ τῇ συνθήκῃ τέκνα σκώλη-χας ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλικῇ πεποικίκα, ἐπὶ-λυθῆναι τὴν πῶς ἀφ' οὗ, καὶ πρὸς Φάραν ἐγράψεν, ὅπως τὰ πρὸς λαβῶν, αὐτῷ τε, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς Βελισσαρίου πῶς ἀφ' οὗ. ὁ δὲ ἔκρινεν τῶν πληροφορήσας, λαβῶν ἀπὸ τῆς εἰς Καρχηδὸν ἦκεν. Βελισσαρίου δὲ τῶν πῶς ἐλθόντος ἐδίδαν. ὁ δὲ Γελίμερ γὰρ πρὸς Βελισσαρίου ἦλθεν· ὡς οἱ μὲν τῇ Ἰταλικῇ τῇ πῶς ἐκείνῃ τῇ καὶ φύσιν φρενὸν Ἰταλικῇ, καὶ πῶς ἀφ' οὗ. οἱ δὲ φίλοι τοῦ ἀγχοῦ τὴν ἀν-δρῶν λογίζεσθαι, ὅτι βασιλέα ὄντα, καὶ βασιλικὸν ἦν, καὶ διὰ μὲν ὁ χρῶν ἐχρησ-τὴν, καὶ χρημάτων μεγάλα, ἀφ' οὗ φυγῆναι, καὶ κα-κοπαθῆναι πῶς ἐν Παποδά Ἰταλικῇ, καὶ νῦν ἐν ἀγχοῦ λόγῳ ἦκεν, ἐκείνῃς ἀξία τὰ ἀνδρῶν, ἢ γέλωτος πολλοῦ οἰεσθαι εἶναι. Βελισσαρίου δὲ τῶν σὺν ὥρτοις πᾶσι τῇ Οὐαδύλῳ εἰς ἐν ἀπὸ ἐφύλασθαι, ὅπως πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν τῶν ἀπαράγγη εἰς ὁ Βυζάντιον. Κύριλλον δὲ διὰ Βελ-λισσαρίου σὺν τῇ κεφαλῇ τῇ Τζατζίανος ὅπῃ Σαρδὼν πῶς ἦσαν, ἢ Κυρώνη ἐκαλεῖτο πρὸς

περὶ τῶν Ρωμαίων ἱστορίας. εἰς δὲ Κα-
 ρθάνον τὸν Μαυριτανίαν Ἰωάννην ἔτερον ἀπί-
 ραν, ἡ τις τελευτῶν ἡμερῶν ἐδὸν ἀπὲρ
 Καρχηδόνος, εἰς τὴν Γάδερν τε, καὶ τὴν ἡλίου δυ-
 σμας καί τινι. ἄλλοι τὴν Ἰωάννην τὴν ἱστορίας
 εἶνα εἰς τὸν τὸν Γαδέρν πορθῶν, καὶ τὴν ἐπὶ τὸν
 τὴν Ηρακλίδην φιλοῦν ἐπεμψαν, ὃς ἐκ τὸν φερ-
 ευσὶν ἔπειτα καλοῦσι καλεῖσθαι. εἰς δὲ τὴν ἡ-
 σσις, ἀπὸ τὸν ἐκ τὸν τὸν Ωκεανὸς εἰσβολῆς,
 Μαίρικα τε καὶ Μιόρικα, Ἀπολλινάριον ἱε-
 λαιστὰς ἀγαθὸν εἰς τὴν πολέμια. ἀπὸ τὸν δὲ καὶ
 ἐν Σικελίᾳ ἡγεῖται τὴν Λιβυαίων, ὃς τὴν Οὐδ-
 δῶν τὸν φερύειον λαβεῖν ἐκέλευσε. οἱ δὲ φυ-
 λᾶσθαι τὴν Γότθον τὴν μητίον Ἀπαλα-
 χου τὴν δὲ ἐπὶ τὸν. ἡ δὲ γράφει καὶ τὸν
 Βελισσάριον μὴ τὴν τυραννίδα λαβεῖν τὸν φερ-
 ευσὶν, ἔως αὖ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς γράει, καὶ τὴν
 δοκίμῳ ἀπὸ ποιήσῃ. ἐν τούτῳ δὲ Οὐδῶν δα-
 κὸς πόλεμος ἐτελεύτησε. ὃς δὲ φόνος, οἷα ἐν με-
 λῶν δαμάμονα φιλεῖ ἡμίονος, ὥστε καὶ εἰς Βελ-
 λισάριον. πῶς γὰρ διέβαλλον αὐτὸν εἰς τὴν βασι-
 λείᾳ τυραννίδα μελετῶν. ὃς δὲ βασιλεὺς πῶς
 ἡ Σολομῶνα ἀποτινίσκει τὴν Βελισσάριον
 γράμῳ, πῶς τὸν σὺν Γελίμει καὶ Οὐδῶν
 τοῖς εἰς Βυζάντιον ἦσαν, ἡ αὐτὴν μόνον, ἐκεί-
 νους ἐπὶ λαὸν ὡς οὐ γὰρ ἔλαβον αὐτὸν οἱ φόνοντες οἱ
 τὴν τυραννίδα ἐπὶ τὸν. ὃς δὲ Βελισσάριος
 εἰς Βυζάντιον ἀφίκεται Σολομῶνα στρατηγὸν Λι-
 βύης καλεῖται. καὶ τὸν δὲ Βελισσάριος
 τὸν Βυζάντιον ἀπὸ Γελίμει καὶ τὸν Οὐδῶν
 ἡγεῖται μεγάλων, οἷαν ἐν τὸν αὐτὸν χρόνῳ
 οἱ Ρωμαῖον στρατηγοὶ ἐν μεγάλῃ νίκῃ ἀνέ-
 σθαι. ἐξακοσίῳ τε χρόνῳ ἀφ᾽ ἡμερῶν τὸν
 ἐκ τὸν εἰς ἡμῶν Ἰωάννην, εἰ μὴ τίς, καὶ
 Τρωαδὸς, καὶ ἄλλοι ἀνδραγαθὸς στρατηγῶν
 τῶν τὸν βαρβαρικὸν ἔθνος ἐκίκοιτο. ἡ τὴν γὰρ
 λαφύρας ἐκ τὸν ἡμερῶν, καὶ τὴν πολέμου ἀνδρά-
 ποδα ἐν μέσῳ τὴν παλὴν ἐπέμψαν, ὃς δὲ
 λαφύρας καλοῦσι Ρωμαῖοι οὕτω παλαιῶν μόνον ἔ-
 κει, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλῆα ἐκ τὸν οἰκίας τὸν ἐκ
 τὸν ἄλλοις εἰς τὸν ἱπποδρόμῳ. ἡ δὲ τὴν λα-
 φύρας ὅσα δὲ ἱστορίας τὴν βασιλῆα τὸν
 ἐκ τὸν αὐτὸν εἰσάγει, δρόμοι χρυσοί, καὶ ὅσα
 ματα οἷς τὴν βασιλῆα αἱ γυναῖκες ὡρῶνται,
 κόσμος τε πολὺς ἐκ τὸν λίθων ἐκ τὸν σὺν κίμ-
 νος, ἐκ τὸν χρυσοί, καὶ ἄλλα σὺν τὸν
 τὸν εἰς τὴν βασιλῆα ἡμῶν χρῆσιμα.
 ἡ δὲ καὶ φόνος ἔλαβον μυριάδας πολλὰς
 λαφύρας καὶ πλοῦτα βασιλικῶν κειμή-
 λων, ἀπὸ τὸν Γελίμει ἐκ τὸν Ρωμαῖον σὺν τὸν
 τὸν ἔλαβον ἐν οἷς καὶ τὸν Ἰουδαίων κειμήλια ἡ,

Theophanis Chron.

A misit; quam ille postmodum in Romano-
 rum potestatem recepit. Ioannem autem
 alterum Cæsaream, quæ Mauritaniz est,
 distatque a Carthagine triginta dierum
 itinere ad Gades & solis occasum sita, &
 insuper alterum Ioannem unum ex sacel-
 litibus ad fratrem Gaditanum, atque alte-
 ram Herculis columnam misit, qui cas-
 trum quod Septum vocant, occuparet :
 Apollinarium vero virum bello egregium
 ad insulas quæ propius absunt ab Oceani
 in Mediterraneum influxu, Maioricam
 nimirum atque Minoricam destinavit, &
 in Siciliam nonnullos milites ex Libya,
 qui Vandalorum arcem sub præsidio te-
 nerent. Castrum vero custodes Gorthi istud
 B Atalarichi matri litteris manifestauerunt.
 Illa Belissario, ne castrum tyrannice ex-
 pugnaretur, priusquam Imperator Iusti-
 nianus certior fieret, suumque super ea re
 consilium explicuisset, significat. Ita de-
 mum Vandalica bella finem habuere. Cæ-
 terum invidia, quemadmodum in magna
 felicitate fieri amar, etiam Belissario ca-
 lamitatem peperit. Quidam enim ipsum
 affectatæ tyrannidis apud Imperatorem
 criminati sunt. Imperator autem per Sa-
 lomnem Belissarii sententiam experitur,
 utrum ipse cum Gelimere & Vandalis By-
 zantium proficisci, aut certe ipso in Li-
 bya diuturniorem moram trahente, ipsos
 illuc mittere statueret : Porro Belissarius
 C Salomne Libyæ Duce relicto (ab Opti-
 matibus enim se tyrannidis insinulatum
 non erat nescius) Byzantium versus iter
 arripit. Subinde cum Gelimere & Van-
 dalis Byzantium profectus, ea honorum
 amplitudine, qua prioribus sæculis Ro-
 manorum Duces post magis insignes vi-
 ctorias donabantur, cumulatus est : sex-
 centos enim annos si numeraveris, nul-
 lus, nisi forte Titus, Traianus, aut alij
 Imperatores & exercituum duces, qui
 barbaras nationes deicerunt, parem ho-
 noris gradum qui attigerit, facile occur-
 ret. Spolia namque & exuvias, victos
 quoque bello captivos per mediam ciui-
 tatem circumduxit, quod Triumphum
 D Romani nuncupauere. Ita quidem anti-
 quo more ex domo sibi propria ad Cir-
 cum usque pedes incessit. Fuere vero ea
 spolia, quæ regis maiestatis ministerio
 & regum vñbus concedi consueverunt.
 Throni aurei, & lecticæ quibus regum v-
 xores amant vehi, mundus infinitus ex
 pretiosis lapillis, aurea pocula, cætera-
 que omnia, quæ regis conuiuiis inferun-
 tur. Censum est præterea argenti pon-
 dus plurium myriadum talentorum, &
 regia generis omnis supellex, quam Gize-
 richus Romam depopulatus ex Impera-
 torum Palatio secum asportauerat : in his
 extiterunt ornamenta Iudæorum omnia,

Y

quæ captis Hierosolymis Titus Vespasianus Romam intulit. Captivi in triumphum ducti fuerunt, Gelimer ipse purpurea chlamyde in humerum reiecta vestitus, omnes eius confanguinei, & ex Vandalis proceriores quique corpore & vultus forma venustiores. Ut ad Circum Gelimer peruenit, & Imperatorem folio sedentem, & populum hinc & inde circumstantem conspexit, in has voces frequentius repetitas erupit: Vanitas vanitatum; & omnia vanitas. Versus Imperatoris autem solium procedentem exierunt purpura, prius etiam quam pronus in terram Imperatorem venerari cogere. Post hæc Ilderichi filios & nepotes, eosque cunctos qui a Valentiniano Imperatore genus ducere reperti sunt, Imperator & Augusta magna diuitiarum liberalitate excepit: Gelimeri vero vicos & oppida per Galatiam ampla & amœna, in quibus ipse cum affinibus habitare permitteretur assignauit: in Patriciorum tamen ordinem quod Arianorum opinionem deferere detrectaret, non euexit. Acto triumpho Belisarius subinde Consulatum gessit, & ex eius victoria id nummorum munus, quale nusquam auditum populus Byzantinus accepit. Porro Salomone Libyam administrante, Maurusij aduersus Libyas arma mouerunt. Isti Maurusij ex Gentibus, quas Iesus Naue Phœnicum regionem a Sidone ad Ægyptum vsque habitantes expulit, originem traxerunt: qui primum in Ægyptum appellentes, nec ab incolis admissi, perrexerunt in Libyam, & eam incoluerunt: (eam sequentis temporibus Romanorum Imperatores sibi subactam Tingitanam dixerunt) ac demum duabus columnis ad magni fontis latera ex albo lapide crectis Phœnicio charactere Phœnicumque dialecto nonnulla insculperunt in hanc sententiam. Nos sumus, qui a facie Iesu prædonis filij Naue fugimus. Extiterant etiam per Libyam aliæ gentes indigenæ, quibus Æsculapius rex, Telluris, ut aiebant, filius præfuit, quæ prima Carthaginis fundamenta posuerunt. Salomon autem copiis Carthagine eductis, aduersus Maurusios profectiorem suscepit. Byzacium cum peruenisset ad Rames oppidum, quo Maurusij, vallo circulari ex camelorum gregibus composito, mulieres, pueros, nec non se ipsos in eum impressionem facturos incluserant; equo desiliens quingentos milites selectissimos ad vnam circumvallantis ambitus partem collocatos hostes aggredi, & camelos telis iubet confodere. Ducentis circiter interfecit, contento cursu medium ambitus, quo mulieres confederant, occupat. Barbari autem prostrati, in montem nullo

Α ἄφ' Οὐεσσασιδνὸς Τίτος μὲν τὸ Ἱεροσολύμων ἄλωσιν ἐν Ρώμῃ ἐνέεικεν. ἀνδράποδα δ' ἐν τῷ θριαμβοῦ Γελίμερ τε αὐτὸς ἐαθὴν ἵνα ὑπὲρ τὸν ὄμον ἀμπερόμενος πορφύρεον, καὶ δὲ συλῆνές ἀπορῶν, Οὐεσσάδιον τε ὅσοι διμήκεις ἀγῶν καὶ καλοὶ ὦρ σῶμα πῆσθον. ὡς δὲ ἐν ὧ ἱπποδρομίῳ Γελίμερ ἐγένετο, τὸν τε βασιλέα ὑπὲρ βήματες κατήμενον, καὶ τὸν δῆμον ἐστῶτα ἐφ' ἐκάτερα μέρη εἶδεν, ὑπεκρίνων σέα ἐπαύσατο λέγων. ματαιότης ματαιότητων ἡ πόλις ματαιότης. ἀφικέμενον δ' αὐτὸν καὶ δὲ βασιλέως βῆμα τὸν πορφύρεον περιελόντες πρὸς αὐτὸν προσκυῖνται τὸν βασιλέα ἐν αὐτῷ καὶ σῶμα. ὁ δὲ βασιλεὺς τε καὶ ἡ Αἰγύπτια καὶ ἡ Ἰλδερίου παῖδας, καὶ εἰρήνους, πάντας τε τοὺς ἐν τῷ Οὐεσσασιδνὸς βασιλέως συλῆνείας χεῖματα καὶ ἀειδωρήσαντο, καὶ Γελίμερ χωρία ἐν Γαλαθα, μεγάλα τε καὶ τετραπλάσιον πάντων τῶν συλῆμεν αὐτῷ ἐν τοῖσι οἰκῶν συλῆμεν εἰς Πατρικίου τῶν τῶν σέα ἀνέβησαν, ἀφ' ὧ μὴ δέχεσθαι αὐτὸν τὸν Ἀρείου δόξης μετὰ σῶμα. ὁ δὲ Βελισσαρίου μὲν τῶν θριαμβῶν ὑπάτευσεν, καὶ πᾶσι πολλὰ χεῖματα ἐκ τῆς αὐτῆς νίκης ὁ δῆμος δὲ Βυζαντίου ἀπῆλυσεν, ὅσα σῶμα ποτε. καὶ ὁ Σολομῶν καὶ Ἀβελίου διέποντος, Μαυροῦσιοι πόλεμον καὶ Ἀβελίου ἐκίνησαν. οἱ δὲ Μαυροῦσιοι ἐκ τῶν ἐσθλῶν κατέχοντο, οὗς ὁ Ἰησοῦς ὁ τῆς Ναυῆ ἐκ τῶν Φοινίκων χώρας ἀπὸ Σιδῶνος μέχρις Αἰγύπτου κατεκρινώτας ἀπῆλυσεν. οἱ ἱνὲς κατελαβόντες τὴν Αἰγύπτου, καὶ μὴ δεχόμενοι αὐτοὺς αὐτῶν, κατέλαβον αὐτοὺς πᾶσι Ἀβελίου, καὶ αὐτῶν πᾶσι κατέκρινον (ἐν ὑπέρῳ καὶ ὁ τῶν Ρωμαίων βασιλεὺς κατέκρινον, Τηγεῖον αὐτῶν ὠνόμασθαι) ἐκστῶντες δύο σῶμα ὑπὲρ τῆς μεγάλης κλίμας ἐκ λῆθων λαλῶν ἐκκακοκαμμένων ἐχούσας χεῖματα Φοινίκικα λέγοντα πᾶσι. ἡ μὲν ἐσθλὴν οἱ φυγόντες ἀπὸ τῶν σῶμα Ἰησοῦ τῆς λησῶν καὶ τῆς Ναυῆ. ἡ σῶμα δὲ καὶ ἄλλα ἐσθλὰ ἐκ τῆς Αἰγύπτου σῶμα αὐτῶν, ἐχούσας βασιλέα Ασληπεία, τῆς γῆς ὑπὸν ἐφασκεν εἶναι, οἱ πῆες Χαρρηδῶνα ἐκτίσαν. Σολομῶν δὲ λαβὼν ἐκ Καρχηδῶνος τὰ στρατεύματα, καὶ Μαυροῦσιων ἐχούσας ἐλθὼν εἰς Βυζαντίον εἰς Ραμῆς δὲ χωρίον, εἶδα οἱ Μαυροῦσιοι ἐστῶτα πᾶσι σῶμα κύκλον ἐκ τῶν καμμένων ποιησάμενοι, αὐτὸν γενομένης καὶ τὰ τέκνα ἔσπετο τὸν κύκλου ἐσθλῶν, καὶ τοὺς Μαυροῦσιους καὶ αὐτὸν ὄντο καμμένων, ἀπὸ τῆς τῆς ἱπποῦ περὶ τῶν σῶμα ὑπὲρ τῶν ἐκστῶν ἐκστῶν εἰς ἕνα τὸν κύκλον ὑπὲρ σῶμα μέγας, καὶ αὐτὸν καμμένων ἐκστῶν ἐκστῶν. Φοινίκικα δὲ ἀμφὶ αὐτῶν σῶμα, σῶμα εἰς τὸν κύκλου μέσον ἐκστῶν, εἶδα αἱ γενομένης ἐκστῶν. οἱ δὲ βαρβαροὶ ἐκστῶν ὑπὲρ τὸν σῶμα

Ἰφυρον σὺν πάσῃ ἀκοσμίᾳ. κτείνονται δὲ καὶ Μαυροσίων ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μύριοι. αἱ δὲ γυναῖκες πᾶσαι σὺν τοῖς παιδίοις ἐν ἀδραπιδῶν λόγῳ ἐβήκοντο. καὶ τοῖς λαβόν-
τες σὺν ταῖς καμηλοῖς καὶ πάσῃ τῇ ἡλικίᾳ εἰς Καρχηδόνα εἰσέλασθαι πρὶν ἑπινίκιον ἐορτῇ
ἄρζοντες. οἱ δὲ βαρβάροι πάλιν σὺν ἀνδρά-
σιν πομπὴν σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις, μη-
δὲνα κατελιπόντες, ἐστράτευσαν καὶ Ρωμίων,
καὶ πρὸς Βουλγαρίᾳ χωρὶα ἐλπίζοντο. Σολομὸν
δὲ ἄρας καὶ τὸ πᾶν πρὸς τὸ ἐστράτευμα, ἐπὶ
αὐτοῖς ἦν. ἡμέραν δὲ ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐ-
λθόντες οἱ πολέμοι ἐστράτευσαν, διεσχί-
σμενοι τὸ ἐστράτευμα, ὡς εἰς μέγαν. οἱ δὲ
Μαυροσίων ἐν ταῖς ὁρῇ καὶ Βουλγαρίᾳ ἐπὶ
πλείον ἔαλλον, εἰς τὸ πεδίον κατελθεῖν μὴ
βουλόμενοι. Σολομὸν δὲ ἀπεστείλας Θεόδωρον
καὶ τῆς νυκτὸς σὺν χιλίοις πεζοῖς, καὶ τῇ ση-
μειωτῶν ἡμέρᾳ, ὅπως εἰς τὸ ὄρος ἐκ τῆς ὁρι-
στῆς αὐτῶν καὶ τῆς νυκτὸς ἀνέλθωσι, καὶ ἄμα
τὸ ἡλίον ἀφῇσι πρὸς σημεία ὑπερθεύσαντες,
καὶ τὴν πολέμιον χωρίσων. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς
ὁρῶν βαρβάρους ἀνέλθων, ἄμα καὶ τῇ πολέ-
μιον ἐχάρησιν. ἰδόντες δὲ οἱ βαρβάροι ὅτι ἐν
μέσῳ τῇ Ρωμίων γυνάσων, εἰς φυλὴν ὤρμη-
σαν καὶ χρηματὶν ὀψίζοντες αὐτοῖς, καὶ ἀναγκά-
σας. ἀπέβησαν δὲ ἐν ταῖς πολέμιον Μαυροσίων
μυριάδες ἑ. καὶ τῇ Ρωμίων τὸ πρῶτον ὄντι
εἰς, οὐ μὲν ὥστε πληγῶν ἡμέρας, ἀλλὰ
πᾶντες ὑπερθεύσαντες ἡμέρας ἡμέρας. οἱ δὲ
πλείστοι τῇ ὁρῇ αὐτῶν τοῖς Ρωμίοις πρὸς ὁρί-
σιν. γυναῖκες μὲν καὶ παῖδες ἑσθλῶν πλῆθος οἱ
Ρωμίοι ἔλαβον, ὡς πρὸς αὐτοῦ ἡμέρας πᾶν
Μαυροσίων ἀνείδων βουλόμενοι ἀπεδέδωκεν.
Ἐπεὶ αὐτοῖς τὸ παλαιὸν λόγιον γυναῖκας μὲν
πᾶν ἀπέβη, ὡς ἄρα τὸ πλῆθος αὐτῶν πρὸς
αὐτοῖς ἀφῇσι ὅλην. ὁ δὲ Σολομὸν διῆλθε
ἐκ παιδῶν πρὸς γυνάμιν κατήσκηκεν πρὸς πᾶ-
ν τὴν ἡμετέραν μέγα δόξα λαόν. λαβὼν δὲ
τὴν λαὸν πᾶν εἰς Καρχηδόνα ὑπέστρεψεν.

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ τῆρας ἐν ταῖς οὐρανῶν
αὐτοῖς ἡμέρας. ὁ δὲ ἡλῖος ἀκτῖνας χωρεῖς,
πρὶν ἄλλῳ ὥστε ἡ σελήνη ἐπὶ αὐτῇ ἀπομυ-
κτῇ ἐπὶ πλείστοι δὲ ἐκλείπειν εἰσὶν,
οὐ κατὰ τὴν φάσιν, ὥστε εἰσὶν. χρόνος δὲ
δύο βασιλείας Ιουστινιανοῦ. ἐν τούτῳ δὲ
ταῖς χρόνῳ οὔτε πόλεμος, οὔτε γένος ἐπὶ
φροσύνης τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλιπεν. ἔπειτα
καὶ ὁ βασιλεὺς Βελισαρίου ἐστὶν πρὸς τῇ
Ιουστινιανῇ πρὸς Σικελίᾳ ἀποφρονεῖν ποιῶν
Ρωμίοις. χαλεπὸν δὲ αὐτῷ ἐν Σικε-

Theophanis Chron.

A servato ordine fugam arripiunt. Ea die ad
decies mille Maurusij cæsi fuerunt: mulie-
res cum natis omnes in captivitatem a-
ctæ: hisque demum una cum camelorum
gregibus & omnis ætatis hominibus ab-
ductis, victores Carthaginem ingressi dies
festos ob partam victoriam egerunt. Ve-
rum barbari nullo ex suis relicto, una cum
vxoribus & liberis in unum collecti, bel-
lum aduersus Romanos redintegrarunt,
& pagos circa Byzacium depopulati sunt.
Salomon ex aduerso copiis exercitus om-
nibus conuocatis, contra profectus est:
iamque Bulgarionem, qui locus hosti-
lium castrorum erat, cum attigisset, exer-
citus omnem quasi pugnam initurus dis-
posuit. Maurusij in planitiem descende-
re veriti, in Bulgarionum monte diutius
substituerunt. Salomon una cum pediti-
bus mille Theodorum, & ex signiferis
quendam, de nocte summisit, qui tene-
bris tecti, monte retro aduersarios con-
scenso, cum exoriente primum sole ex
superiore loco signa tollerent in altum,
ac simul omnes in aduersarios irrumpe-
rent. Ipse profunda adhuc nocte sub au-
roram una cum illis ascendens in hostes
iter dirigit. Barbari Romanis circumqua-
que se vallatos & inclusos comperientes,
per prærupta loca in fugam se dederunt,
inuicem se perturbato ordine premen-
tes, & mutuam sibi cædem inferentes.
Hoc in certamine Maurusiorum myriades
quinque perierunt, Romanorum ne vllus
quidem defuit, aut aliquam omnino pla-
gam accepit, quinimmo sanis & saluis
omnibus integram victoriam retulerunt.
Maurusiorum autem primores non pauci
Romanis se adiunxerunt. Mulierum ve-
ro & puerorum is fuit numerus a Roma-
nis captus, ut ouis pretio puerum Mauru-
sium sibi comparare volenti æstimarent,
& diuenderent. Ita demum vatis formi-
næ vetus oraculum exitum habuisse de-
prehensum, quod plebem eorum ab im-
berbi viro penitus delendam prænuncia-
tum. Salomon enim generationis admi-
nistris partibus morbo amissis, inuitus olim
a puero præter sententiam Eunuchus e-
uaserat. Spoliis tandem onustus Cartha-
ginem remcauit.

Hoc etiam anno portentum in cælo
apparere contigit. Sol etenim radiis pe-
nitus orbatus lucem omnino lunæ simi-
lem per totum annum eiacularatur: quam
frequenter autem non plene, prout sole-
bat, visus, deficienti par extabat. Erat is
annus imperij Iustiniani decimus. Eodem
pariter anno neque bellum, neque lues
lethifera miseris mortalibus inferri desti-
tit. Incunte quippe vere Siciliam Roma-
nis tributis subacturus a Iustiniano Belis-
sarius missus est. Cum vero in ea insula

hymasset, imminente iam solemnitate Paschali, Romani, qui in Libya morabantur, in Salomonem tumultuati sunt, hac occasione. Mortuorum in bello Vandalorum vxores viduas ducentes illi agros eorum cum proprios possederunt, eorum tamen ratione Imperatori tributa pendere noluerunt. Salomon autem ne Imperatoris sententiae aduersum irent, quin potius quae decerneret ipse, ut redderent, exhortari. Ex ipsis vero, & ex Gothis maxime nonnulli in Arianam haesim defecerunt, quos Ecclesiae Sacerdotes ab Ecclesiae communione tenere extorres, nec eorum liberos baptismo initiare ferebant: quare solemniter peragendo baptismo die seditio exorta, initumque a militibus de Salomone in Ecclesia interficiendo consilium. Egressi siquidem ciuitate villas & adiacentes agros depopulati, Libyas in morem hostium hostiliter exceperunt. Nuncio de his accepto, magna animi perturbatione iactatus Salomon, ut a seditione abstinere, blandioribus verbis militibus persuadere tentauit. Illi in aduersum collecti Salomonem & Optimates quosque contumeliis impudenter respergere. Tum vero in Palatium profecti Theodorum Cappadocem communibus suffragiis Ducem constituerunt, & ferro accincti obuium quemque siue Libym, siue Romanum, si modo Salomoni familiaris, mactare, facultates depredari, & in domos ingressi pretiosa quaeque diripere. Salomon in sacra Palatii aedem profugiens, delituit. Succedentis noctis silentio Palatio cum Procopio Scriptore & Martino egressus, conscensa naui, Syracusas, quae vrbs est Siciliae, ad Belissarium perrexit, & Theodoro Carthaginis curam assumere, remque omnem Imperatoris nomine administrare, litteris commendauit. Porro milites ad Bules (consilij) campum conuentu habito Tzotzam e Martini satellitibus quempiam, virum alioquin ad iram praecipitem, & ad omne facinus promptum, tyrannum, elegerunt, sub quo depulsus Imperatoris Magistratibus ipsi Libyam obtinerent. Tzotzas itaque ad urbem Carthaginem propius accedens, Theodorum ciuitatem quamprimum sibi tradere per internuncium iussit, si modo se suosque a malis immunes vellet superesse. At Carthaginenses & vna Theodorus urbem Imperatoris nomine se seruatuos professi sunt palam. His auditis Tzotzas ad urbis obsidionem se accinxit. Caeterum Belissarius ex suis satellitibus his hasta, illis clypeo instructis centum selectos viros, quos Salomon secum abduxit, ipse vnicam nauim assumens, cum eis Carthaginem traiecit, & circa lucernae

Α λία, τῆς ἑορτῆς τῆ Παύλα καὶ θαλασσοῦσης, ἐπαύσατο· οἱ δὲ Λιβύη Ρωμαῖοι καὶ Σολομῶνος ἔβαν. τοῖσι δὲ λαβόντες γὰρ τῇ αἰμαρῇ τῶν Οὐρανῶν γυναικας κατέχον τοὶ ἀρχεῖς αὐτῶν ὡς ἰδοὺς, καὶ τελῶν τὰ βασιλεῖ τὰ ἑαυτῶν αὐτῶν τέλη οὐκ ἤθελον· ὁ δὲ Σολομὼν πρὸς αὐτοὺς μὴ ἀπειρῆν καὶ βασιλέως, ἀλλὰ τὰ ὁρῶντα τοῦτον ἀπειρῶναι. μετέπειτα δὲ ἦντο αὐτῶν, καὶ μάλιστάν τῃ Γότθων πρὸς τὴν Ἀρείου δόξαν, οὗ οἱ ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας ἠφόρεον, καὶ τοῖσι τὰ τέκνα αὐτῶν βαπτίζον ἤθελον. ὅταν δὲ τῇ ἑορτῇ γένηται ἡ γὰρ ἐπιβουλή· τοῖσι οἱ στρατιῶται Σολομῶνα ἐν τῇ ἱερᾷ κτιρίῳ. ἐξελθόντες δὲ τῆς πόλεως ἐλπίσαντο τὰ ἐκείνους χωρία, καὶ τοὺς Λιβύας, ὡς πολέμιους ἐχρῶντο. Σολομὼν δὲ ἀκούσας ταῦτα εἰς Ἰερὺς πολλὰ ἐμπιστῶν, πιθανολογίας περὶ τὸν στρατὸν ἐπειρῶτο παύσασθαι τῆς γαίης. συλλεγόντες δὲ πάντες Σολομῶνα, καὶ τοὺς ἀρχόντας αἰαδιῶς ὕβριζον. Θεόδωρος δὲ τὸν Καππαδόκα εἰς τὸ παλάτιον ἐλθόντες στρατηγὸν τῶν ἐν ἡμεῖς, καὶ σιδεροφόρους ἀπὸ τῶν περὶ τὸν αὐτὸν ἔκτειον, εἶπε Λιβῶν, εἶπε Ρωμαῖον Σολομῶνι γινώσκον, πάντες χρίματα ἐλπίσαντο, καὶ εἰς τὰς οἰκίας εἰσπράξαντο ἀπὸ τῶν τῶν ἡμεῶν. Σολομὼν δὲ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς παλάτιου περσφύρον, ἔβαν. νυκτὸς δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐξελθὼν τῆς παλάτιου σὺν τῷ Περικλίῳ τῷ συστραφεῖ καὶ Μαρτίνῳ, καὶ εἰς ταῦτα εἰσλθόντες πρὸς Βελισσάριον ἐν Συρακούσῃ τῆς Σικελίας ἀφίκαν· γράψας Θεόδωρος φροντίζον τῆς Καρχηδόνος, καὶ τῇ βασιλεῖ περσφύρων. οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγόντες εἰς τὸ βουλῆς περὶ τὸν Τζότταν τὸν Μαρτίνου δορυφόρον τύραννον εἶλκον, ἄνδρα θυμειδῆ καὶ δραστήριον, ὑφ' ὃ τῆ βασιλείας ἀρχόντας ἐξελίσσαντο, Λιβῶν κρατῶντο. Τζόττας δὲ ἐλθὼν πλησίον Καρχηδόνος, ἐπιμύει κελύων τάχιστα παρσφύρει αὐτὸν Θεόδωρον τὴν πόλιν, ὅπως καλῶς ἀπαῖς μείνωσι. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι καὶ Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ ὡμολόγησαν τὴν πόλιν φυλάττειν. Τζόττας δὲ ὁ ταῦτα ἀκούσας εἰς πολιορκίαν τῆς πόλεως κέχρισται. Βελισσάριος δὲ ἀπολεξάμενος ἀνδρᾶς ἑκατὸν τῇ αὐτῇ δορυφόροις τὴν καὶ ἑαυτῶν, οὗ ὁ Σολομὼν ἐπαγόμενος μὴ τὸν εἰς Καρχηδὸνα ἀπὸ τῶν περὶ τὸν αὐτὸν

rum myriadas, Ducibus Iuda & Artaia, iis se adiunxisse reperit. Igitur congressi, & acri certamine inito, equum, cui Germanus infidebat, quispiam interfecit. Germanus in terram præceps actus ultimum periculum subiisset, nisi satellites armis vndequaque vallantes, equo quantocytus adducto, cum rursus sustulissent. Vertuntur itaque in fugam aduersi milites, vixque Tzotzas in tanto tumultu cum paucis se fuga furripere valuit. Porro Germanus iis qui a se propius aberant, ut recta in hostium castra irruerent, præcepit, eaque post reparatam pugnam obtinuit. Tum vero milites repertas obuiam absque delectu vel ratione diuitias diripientes, nullam Ducis curam gerere, nullam in eum obseruantiam retinere. Veritus igitur ne resumptis animis hostes adorirentur, substitit de tam indigno facinore conquestus, ipsos in ordinem subinde reuocans. Maurusij vero ubi fugam istam conspexere, facto in ipsosmet milites perduelles impetu, vna cum Imperatoris acie eos insequuti sunt. Quamobrem Tzotzas, qui fiduciam omnem in eis reposuerat, cum istam illorum aduersum se conuersionem animaduertit, se cum centum aliis in fugam coniecit, & in Mauritaniam interiorē recessit: atque ita demum seditio cessauit. Imperator autem Germanum vna cum Domnico & Symmacho Byzantium reuocans, Libyam iterum administrandam Salomoni commisit. Tertius tunc supra decimum imperij Iustiniani numerabatur annus: aliosque Libyæ rectores Rufinum, Leontium, & Ioannem Sisinnij filium addidit. Porro Salomon Carthaginem traiciens leui moderatoque imperio populum rexit, & Libyam sedulo tutatus, exercitum eo ordine composuit, ut si quem ex militibus suspectum habuit, Byzantium statim transfuderit. Belisarius autem Sicilia, Roma, vicinisque ciuitatibus a Iurgio detentis in Romanam potestatem receptis, Iurgium cum vxore & liberis ad Iustinianum Byzantium adduxit. Imperator vero Narsen Cubicularium rebus illic administrandis cum classe valida Romam transmisit. Salomon etiam quum Cathagine, tum in Libya regenda summa moderatione vsus, aduersus

Α
ραν μυριάδες πολλὰς, ὡς Ἰουδαίους τε, καὶ Ἀρταίας ἥρχον. συμβάλλοντες δὲ πόλεμον, καὶ τῆς μάχης κραταιὰς ἡμιμέρας, τῇ Γερμανοῦ ἵππῳ τὴν πρὸς πολέμιον ἐκτείνει. πρὸς δὲ ἐπὶ γῆς Γερμανοῦς εἰς κώδιον ἦλθεν, εἰ μὴ ὁ ἄχος οἱ δορυφόροι Φραζάρμοι ἔφερον ἵππον, καὶ τῷ αὐτῷ ἀνέδιδαν. τρέπονται ἰόντων οἱ στρατιῶται, καὶ ὁ Τζότζας ἐπὶ τοῦ δορυφόρου αὐτοῦ ὀλίγων ἀφ' αὐτῶν ἰσχύσας, ὁ δὲ Γερμανὸς ἔτις ἀμφ' αὐτὸν ἐκελευσάμενος, ὡς ἐπὶ ὁ στρατὸς περὶ τὴν πολέμιον ὥρμησεν, καὶ τῷ πρὸς ἑλθεῖν πολέμου. ἐν τῷ δὲ πρὸς χεῖματι οἱ στρατιῶται συνέειν λόγῳ ἀπαύζοντες, τῷ στρατηγῷ λόγῳ σὺν ἐπισημῶν. κοῆσαι δὲ ὁ Γερμανὸς, μὴ συμφροσόμεντοι οἱ πολέμοι ἐπ' αὐτὸν ἴωσιν, ἴσατο ὁδοσέμενος, καὶ πρὸς βυκοσίαν ἔπεισε φραγκλῶν. οἱ δὲ Μαυροῦνοι πρὸς ἑπὶ τῆς παλαιᾶς καὶ τῇ στρατιῶν ὥρμησεν, καὶ ἰόντων ἐδίωκον αὐτὸν τῷ βασιλεῖ στρατῷ. Τζότζας δὲ ὁ θάρσος εἰς αὐτοῦ ἔχον ἐωρεκῶς τὰ ἑαυτοῦ ἡμιόμομα μὴ ἔχοντες εἰς φυλὴν ἐπάπη, καὶ εἰς Μαυροῦνας πρὸς ἐπὶ τῆς ἐξώστης ἐχώρησεν, καὶ ἡ εἰς αὐτοῦ πύποις ἐτελεύτη. Γερμανὸς δὲ πρὸς Δομῆκον, καὶ Συμμάχον μετὰ πεμψάμενος ὁ βασιλεὺς εἰς Βυζάντιον, Σολομῶνι πάλιν τὰ τῆς Λιβύης πρὸς ἑλθεῖν ἐνεχρίσε. τριεκαδέκατον ἔτις ἔτις τῷ Ἰουστινιανοῦ βασιλείας πρὸς ἑλθεῖν αὐτοῦ ὁρῶντες τὴν αὐτοῦ, καὶ Ρουφῖνον, καὶ Λεόντιον, καὶ Ἰωάννην τὸν Σισινίου υἱόν. Σολομῶν δὲ κατὰ πρὸς εἰς Καρχηδόνα μετῆλθε τὸν ὁρῶν, καὶ Λιβύην ἀσφαλῶς διεφύλαξεν, ἀφ' αὐτοῦ τε τὸν στρατὸν, καὶ εἰς ἡμεῖς ἵππον ἐπὶ αὐτοῦ ὥρμησεν, εἰς Βυζάντιον ἀπέπεμπε. Βελισσαίος δὲ πρὸς τὴν Σικελίαν, καὶ Ρώμην ὑπὸ Ἰουτρίου κατεχρησάμενος, καὶ τῷ πρὸς πόλιν πρὸς ἑλθεῖν, Ἰουτρίου εἰς Βυζάντιον πρὸς ἑλθεῖν Ἰουστινιανὸν ἡγαγὼν μὴ τῆς γυναικὸς, καὶ τῇ τέκνῳ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναρσῆν τὸν Κεδρικουλάον μὴ σὺν αὐτῷ τῇ Ρώμῃ πρὸς ὁρῶν ἀφ' αὐτοῦ τὰ ἐκεῖσε. Σολομῶν δὲ πρὸς Καρχηδόνα κατὰ πρὸς εἰς Λιβύην κατὰ πρὸς εἰς Μαυροῦσιαν ἐγράτευσεν, καὶ πρὸς ἑλθεῖν τὸν ὁρῶν αὐτοῦ δορυφόροι αὐτοῦ ἀγαγόν, καὶ εἰς τὰ πολέμια αὐτῷ στρατεύματα ἐπέμψεν, ὡς πρὸς εἰς Βίαν ποταμὸν ἀφ' αὐτοῦ, εἰς Βαυραῖν πόλιν ἔρρησεν ἐστρατοπεδεύσας. ἐν τῷ δὲ μάχῃ ἡμιμέρας, ἡττηθεὶς, καὶ εἰς ὁ κατὰ πρὸς αὐτοῦ ὑπὸ τῆς τῇ Μαυροῦσιαν πρὸς εἰς ὁρῶν ἐπὶ τῷ. Σολομῶν δὲ πλησίον ἡμιόμομος, καὶ αὐτὰ ματῶν, καὶ ἄχος ἦεν. οἱ βαρβάροι δὲ σὺν αὐτοῖς ἀγαγόντες, καὶ εἰς ὁ Ἀβραῖον

ὁρῶν παρὰ ποταμὸν φρατοπέδους. ὁ δὲ Σολομών A
 τοῖς συμβαλὼν, εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. οἱ δὲ Μαυ-
 ρύσοι ἐπὶ πλεῖν δυχωρίας ὅθρως ἔφυγον, καὶ
 ἐπὶ Μαυρετάνους ὤκνησαν. Σολομών δὲ τὰς ἐν Μυ-
 γαδῇ πεδιάς ληιστάμους, καὶ πᾶσιν τὴν γῆν αὐτῶν
 πυρπολίσας, οἷον τε πολὺν κομιστάμους, εἰς
 Ζερβούλιν ὁ Φερούειον ἀπέστρεψεν εἰς τὴν Ἡαυ-
 δᾶς πρὸ δισημερίοις Μαυρεσίοις παρὰ Φυγῆν.
 Ἡαυδᾶς δὲ καὶ ἑλισπὼν ὁ Φερούειον, εἰς τὸ τῆς
 Αβρεσιῶν ὁρῶν εἰς ὑψὺς ἀναβὰς ἠσυχάζει. Σο-
 λομὼν δὲ Ζερβούλιν ὁ Φερούειον εἰς περὶ ἐπο-
 λιὼν κησεν ἡμέρας, καὶ πόλιν τὰς ἐν αὐτῇ ληιστά-
 μους, φύλακας τε ἐν αὐτῇ κατέστησεν, ὅτι τὰ
 παρὰ ποταμὸν καὶ διεσχέπειν ὅταν εἰς τὴν κορυφὴν ὅθρως
 διωκηθῇ ἡμέρας ἀποτόμου τε ὄντος, καὶ
 πολλὴν δυχωρίαν κατεχόμενον. ὁ δὲ Θεὸς πόρην ἐν
 τῇ ἀπορείᾳ ἐποίησεν οὕτως. εἰς τὴν φραπὴν τῆς
 περὶ φραπὴν Ὀπίων ὡς γένων ὁ νόμος, εἴτε
 θυμῷ χρώμους, εἴτε τῇ ἡσυχίᾳ αὐτὸν ἐκίνησεν, ὅτι
 τοῖς πολεμίοις ἀπέβαινεν ὁ νόμος. ὁπίσω δὲ τοῦτου ἡ-
 νὴς συφραπὴται ἡ κορυφή ἐν τῇ μετὰ μεγά-
 λα ποιῶν τε ὁ γινόμενος, περὶ δὲ τῆς Μαυρεσι-
 σίων οἱ εἰς τὸ φυλάσσειν πλεῖν εἰσὶν ἐπιταγμένοι
 ἰδόντες τὴν ἀφ' ἧς ποταμὸν ὁρῶν νομίσαντες
 παρὰ αὐτοὺς ἀνέβαιναι. ὁ δὲ καὶ ἕνα τοῖς ἐρ-
 χόμενοις ἀφ' ἧς ποταμὸν τὸ ποῦ τὸν τε παρὰ ποταμὸν
 ἀφ' ἧς, ὁμοίως καὶ τὸν ἄλλοις πρὸς τὴν τρίτην. τῶν
 κατὰ δόντες οἱ ὅτι οὐκ ἴοντες, πολλὰ ἰορῶν τε
 ἔλασσαν ἐπὶ τῇ πολεμίοις ἐχέοντων. ὡς δὲ ὁ γι-
 νόμενος ἡκούσθη καὶ εἶδεν ἡ τῆς Ρωμῶν φραπὴ
 ἐπὶ τὸν φραπὴν ἀναμείναντες, ὅτι τὰς σάλ-
 πικας, ὅτι πλεῖν πᾶσι φυλάσσοντας. ἀλλὰ πα-
 ρὰ ποταμὸν καὶ πολλὰ χρώμους, καὶ ἀλλήλους ἐκκαλύ-
 μνοι, ἔπειν ἐπὶ τῇ πολεμίων φραπὴν. ἐν
 τῇ Ρουφίῳ τε καὶ Λεόντιος ἔργα ἐπεδείξαντο
 εἰς τοῖς πολεμίοις ὅτι τῆς ἀξίας. αὐτίκα οἱ βαρ-
 βάραι εἰς φυγὴν ὅπου ἕκαστος ἡδυνάτω ἡσυχῇ.
 Ἡαυδᾶς δὲ πληγὴς ἀκούσας τὸν μηρὸν διέφυ-
 γόν τε, καὶ εἰς Μαυρετάνους ἠσυχάζοντες. οἱ δὲ
 Ρωμῶν διαρπάσαντες τὸ τῆς πολεμίων φραπὴν
 πεδόν, ὅτι ἐπὶ τὸ Αὐρεσιῶν ὁρῶν κατέλιπον, ἀλ-
 λὰ Φερούειον οἱ ἐκκαλύμνοι τῶν φυλάττων.
 ὡς δὲ πρὸς πῆρα ἀποτόμος πόλιν, ἐν ἧς πύργον οἱ
 ἐκκαλύμνοι οἱ Μαυρεσίοι ὅχιον τῶν τῶν
 ἐπὶ κατέφυγον, ἰσχυρὰ τε, καὶ ἀμαχία.
 ἐν τῇ ἐπὶ τῇ Ἡαυδᾶς τὰς χημάτας αὐτῆς
 ἐπὶ γεωγράφους ἀποτήμους, καὶ ἕνα φύλακα
 γένοντες τῇ χημάτων κατέστησεν. οὐ γὰρ
 αὐτοὶ ἠσυχάζοντες τοῖς πολεμίοις εἰς τὸν δὲ τὸ
 πύργον ἀφίσταται, ὅτι βίαν τῶν ἐλεῖν διώ-
 ντας. οἱ δὲ Ρωμῶν τὰς τῆς Αὐρεσιῶν δυχωρίας

montis radices castra ponunt. Salomon
 conferto praelio eos in fugam vertit. Mau-
 rusii difficilia & prærupta montis loca fu-
 gientes occupant, & mox ad Mauritanos
 defleunt iter. Salomon vero planitiem
 omnem Mugadæ circumpositam depopu-
 latus, & omni eorum regione incendio
 deuastata, com metu immenso inde
 deportato rediit in Zerbulen castrum,
 quo Eaudas cum Maurusiorum viginti
 millibus fuga se recepit. Eaudas autem
 relicto castro, & Abrasij montis conscen-
 so cacumine quietem agere statuit. Salo-
 mon Zerbulen castrum triduana pressit
 obsidione, direptisque in eo omnibus, &
 posita custodia ultra procedendum ratus,
 qua via montis præruptis undique saxis
 obstiti, & locorum difficultatibus pene in-
 accessi verticem superare posset attentius
 considerabat: Cum Deus per animi an-
 xietatem in loco inuio viam in hunc mo-
 dum fecit. Inter pedestres copias Optio-
 num numeri Genlon quidam nomine, si-
 ue animi proprii impetu, siue diuino mo-
 tus instinctu in aduersarios conscendit so-
 lus. Pone sequebantur commilitones non-
 nulli miraculo quod fiebat ponentes.
 Maurusiorum vero tres ad custodiendum
 aditum destinati, virum eminus conspi-
 cati, & ad se accedere existimantes, ei ob-
 uiam velocius occurrerunt: qui cum pro-
 pter loci angustias singuli ac soli procede-
 rent, vnum quidem occidit primo, tum
 pariter secundum, & ultimo tandem
 confodit tertium. Hæc qui pone seque-
 bantur conspicientes præcipientes, & ex
 impetu processerunt in aduersos: quæ pa-
 lam facta ut audiuit & animaduertit Ro-
 manus exercitus, nullo Duce, vel tuba-
 rum expectato signo, quin nec ordine
 seruato, sed confusis tantum vocibus ex-
 citati, & inuicem adhortati, in hostium
 castra conuolarunt. Hic sane Rufinus at-
 que Leontius facinora aduersus hostes
 insigni virtute digna edidere: ac barbari
 se continuo quo quisque potuit in fugam
 conicere: Eaudas autem iaculi vulnere
 in femore accepto, fuga salutis consulens
 in Mauritanorum partes secessit. At Ro-
 mani castris hostilibus direptis, Abrasium
 montem non amplius deferuere, sed con-
 structis castris deinceps custodiendum de-
 creuerunt. Porro petra istic fuit omnino
 prærupta, in qua turrim posuerunt Mau-
 rusij, quod tutissimum sibi, munitumque,
 atque inexpugnabile esset refugium: in
 eam se se recipiebat Eaudas, opes cun-
 ctas, & uxores in ea collocarat, custode
 quodam sene facultatum in ea recondita-
 rum constituto: ad eam enim turrim nus-
 quam accessuros hostes, aut eam vi cape-
 re posse in animum induxerat. Romani
 vero difficultates & angustias Abrasij

montis forte perferutati, in locum incid-
runt: & ad turrim conscensum facere cum
rifu non nemo tentauit, quem rifu pariter &
ludibriis mulierculæ & vetulus exceperunt.
Romanus autem ille miles manibus pedi-
busque adrepens, vbi propius accessit, edu-
cto e vagina gladio exiit, & percussit in
cervicem senis caput amputauit. Tum vero
milites sumptis animis audacius irrumpen-
tes, manibus ad inuicem datis se se erigen-
tes in turrim conscenderunt, mulierculas-
que, & maximas opes illic congestas abri-
pientes ad Salomonem detulerunt. Exin-
de Salomon Libyæ ciuitates mœnibus cin-
xit & muniuit: & posteaquam Maurusij
ex Numidia victi recessere, Zabem pro-
uinciam, Mauritaniam, cum Etephe eius
Metropoli fecit Romanis vectigalem. Al-
terius enim Mauritaniz prima Metropo-
lis est Cæsarea, quam prius subegit Be-
lissarius. Quare Libyes omnes Romanum
iugum subierunt, & secuta pace potiri
sunt: quadriennioque in eiusmodi pace
transacto, decimo septimo Iustiniani an-
no Cyrus & Sergius Bacchi Salomonis
fratris liberi ad regendam Libyam ab Im-
peratore missi fuere: & Cyrus quidem
Pentapolim, Tripolim Sergius admini-
strauit. Porro Maurusij seniores ex suis
Leptim magnam, quæ ciuitas est, mune-
ra oblaturus, & firmaturus pacem ad Ser-
gium miserunt. Sergius Pudentij viri
Tripolitæ consilium sequutus, barbaro-
rum quidem præstantiores ad octoginta
in urbem admisit, & postulara adimple-
turum cuncta pollicitus, adhibita iustu-
randi fide pacem obfirmauit: reliquos au-
tem foras in suburbium emisit, & ad epu-
lum conuocatos cunctos trucidauit. So-
lus vnus clam exiliens & periculo ere-
ptus, quæ fuerant attentata contribuli-
bus significauit. Iis auditis, cursu concito
redierunt in castra sibi propria, & reli-
quis omnibus adiuncti, in Romanos arma
sumpserunt. Sergius vero cum Pudentio
eis obuiam occurrit, iniroque certami-
ne, multis suorum desideratis, Pudentius
interemptus est: Pudentius vixano ti-
more correptus, ad Salomonem patrum
Carthaginem nauigauit. Cuncta Tripo-
litana regione a Maurusio derelicta, Bar-
bari vniuersa circumquaque loca depræ-
dari, abducta Romanorum captiuorum
innumera multitudine, versus Pentapolim
contenderunt. Cyrus nuncio accepto fu-
gæ se dedit, & Carthaginem transfreta-
uit. Barbari nullo resistente Beronicem
ceperunt, moxque in Carthaginem ar-
ma mouerunt: deinde Byzacium profecti,
multos eius regionis agros suis excursio-
nibus deuastauerunt. Attalas autem ini-
micitias cum Salomone, quod fratrem in-
terfecisset, exercens, barbaris adiungi-

A διαρνούμενοι, ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν τίς αἰσθάνηται
εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν γέλωτι ἐνείχεται. αἱ δὲ γυναῖ-
κες τῶν κατεγέλων αὐτῶν προσβύτη. ὁ δὲ Ρω-
μαῖος ὅστις χερσὶ καὶ ποσὶν αἰσθάνηται ἐξ ἧς πο-
νὴρ ἐστίν, ἀπασάντων δὲ ξίφος ἐξήλασε, καὶ τὸν γε-
ροντος εἰς τὸν ἀνέριον ἐπιτιγνὼν, τοῦτου τὴν κεφα-
λήν ἐξέτεμεν. οἱ δὲ στρατιῶται παρρησιῶντες ἦδον,
καὶ ἀλλήλων ἐχόμενοι, εἰς τὸν πόλιν ἀνέβαινον,
καὶ ταῖς γυναῖκας καὶ ταῖς χεῖρας μεγάλας ὄντας
λαβόντες πρὸς Σολομῶνα ἤγαγον. ὁ δὲ Σολο-
μὸν τείχη τῶν Λιβύης πόλεων περιέβαλλεν, καὶ
ἐπεὶ Μαυροῖσι ἀνιχώρησεν ἐκ Νουμηδίας νι-
κηφόντες, Ζάβω τὴν τῶν γυναικῶν, καὶ Μαυριτῶνας,
καὶ Ἡτταφὴν τὴν μητροπολὶν ἀπέφορον Ρωμαῖοις
παποῖκεν. καὶ ὁ ἑτέρος Μαυριτῶνας Καίσαρα
ἢ πρὸς τὴν μητροπολὶν ἀπαρξά. ταῦτα δὲ Βελ-
λισσῆριος ὁ πρὸς τὸν καὶ ἐπιτίθει. ἀφ' οὗ τὸν
Λιβύης ἀπὸ τῶν ἀνέμων Ρωμαίων γέγραπται,
εἰρήνης ἀσφαλείᾳ τυγχόντες, τιτλασθῆναι δὲ ποιή-
σμεντες ταῦτα τῇ εἰρήνῃ ἐν τῇ ἐξ. ἔπειτα Ιουστινι-
ανὸς Κόρρος τε, καὶ Σέργιος, οἱ Βάκχου τὸν Σολο-
μῶντος ἀδελφοῦ παῖδες ἀπὸ τῆς βασιλείας ἀπε-
στάλησαν πρὸς τὴν Λιβύην. Πενταπόλεως μὲν Κόρρος
Τριπόλεως Σέργιος. οἱ δὲ Μαυροῖσι τοῖς ἐσω-
τῶν προσβύτοις εἰς Λεπτήμαγρον τὴν πόλιν
ἐπεμψάντων πρὸς Σέργιον, ὅπως διατάξαι αὐτῶν
C πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὴν εἰρήνην κρατεῖν. Σέρ-
γιος δὲ Πουδεντίῳ πιαστὴς ἀνδρὶ Τριπολίτη, ὄγ-
δοκοντα μὲν τῶν βαρβάρων τοῖς δοκιμωτέροις ἐν τῇ
πόλιν ἐπέταξε, πόλιν δὲ ἐπιτελεῖν τὰ ἀπὸ τῶν
ἐπιτιγνόντων, καὶ ὅρκους τῇ εἰρήνῃ ἐκτελεῖν. τοῖς
δὲ λοιποῖς ἔξω ἐκ τῆς πόλεως ἤγαγον. τοῦτοις δὲ
ἐπ' αἰσῶν καλέσας ἀπὸ τῶν ἐκτελεῖν, εἰς δὲ τοῦ-
των λαοὺς ἐκπέμψας, τοῖς ὁμοφύλοις τὰ ἡμέ-
ρῃα ἐμύνησαν. οἱ δὲ τῶν ἀκούσμεντες, δρόμον εἰς
D τοὺς οἰκίους στρατιώτην ἰεσθαι καὶ αὐτῶν τοῖς ἄλλοις
ἀγαντες ὅτι Ρωμαῖοις ἐθήκοντο. ὁ δὲ Σέργιος αὐτῶν
ὅτι Πουδεντίῳ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐκτελεῖν, καὶ μέχρις ἀφ' οὗ
ἐκτελεῖν, Πουδεντίῳ μὲν πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἐκτελεῖν
Σέργιος δὲ εἰς ἀφανὸν φόβον ἐμπεπνυμένος, ὅτι
Καρχηδὼνα ἐπέλαυνεν πρὸς Σολομῶνα τὸν αὐτῶν
ἡγιόν. πάντων δὲ τῶν Τριπολὶν Μαυροῖσι ἀπὸ τῶν
οἱ δὲ βαρβάρων ἀπὸ τῶν λισιμένων τὰς ἐκ τῶν
ἐκτελεῖν, ἐξ ἐκδραποδισμῶν πολλοὺς Ρωμαίων ἐπὶ
Πενταπόλιν ἰεσθαι. ὁ δὲ Κόρρος τοῖς Φυγαῖς εἰς
Καρχηδὼνα κατέπελξε. οἱ δὲ βαρβάρων μνηστῆρες
αἰσίωντος αὐτοῖς Βερνίκῳ τῇ πόλιν ἐλόντες, ὅτι
Καρχηδὼνα ἐφράτθον, καὶ εἰς τὸν Βυζάκιον ἀφικέ-
μενοι, πολλὰ ἐξ ἐπιδρομῆς τῇ ἐκ τῶν ἐλπίσμων γυν-
εῖα. Ἀνταλᾶς δὲ ἐξ ἡφαιστῶν πρὸς Σολομῶνα,
ἀφ' οὗ τὸν αὐτῶν ἀδελφὸν ἐκτελεῖν τοῖς βαρβάρων
ἐκτελεῖν,

εἰσὶται, καὶ καὶ Καρχηδόνιος καὶ Σολομώντος
 ταῖς αὐτῶν αἰκούσας πα-
 ραβλῶν. ὁ γράτθιμα κατ' αὐτῶν ὤρμησιν.
 ἐλθὼν δὲ εἰς Βέστην πλὴν πόλιν ἐξ ἡμερῶν Καρ-
 χηδόνιος ἰδὼν ἀπέχουσαν, ἐπ' αὐτῇ ἐγράτθισεν.
 ἡσυχίαν δὲ σὺν αὐτῷ Κέρως καὶ Σέργιος καὶ Σολο-
 μὼν ὁ νέος οἱ τῷ Βαλχρῶ παῖδες. ἰδὼν δὲ ὁ
 πληθὺς τῶν βαρβαρῶν καὶ δαλίαςας, ἐπεμύεν
 παρὲς τοῖς ὄχλοις αὐτῶν μεμφόμενος αὐτοῖς,
 ἐπ' ἐκαστοῦ Ρωμαίων ὄντες, ὅπλα κατ' αὐ-
 τῶν ἐαίεσαν. αὐτοὶ δὲ πλὴν εἰρήνῃν κερ-
 τυνέσθαι, καὶ ὅρκους βεβαυδοῦσθαι. οἱ δὲ βαρ-
 βαροι χλευάζοντες τῷ εἰρησμία, ἐφισαν. B
 ὅππ' Σέργιος εἰς τὴν διαγέλια ὁμῶς καλῶς
 ἐφύλαξε τοῖς ὅρκους ἀποκτείνας τοὺς ὀδοδύον-
 τας πῶς νῦν ἡμῶν πεπύσασθαι τοῖς ὅρκους; πο-
 λέμου δὲ κροτηλῶτος, τρέπονται οἱ Ρωμαῖοι.
 τῷ δὲ ἵππου ὀκλάσαντος κτείνεται Σολο-
 μὼν, καὶ οἱ τοῦτον δροφύρε. Σέργιος δὲ ὁ
 τοῦτον αἰεφίως πλὴν τῆς Λιβύης ὄχλῳ ὑπὸ
 τῷ βασιλεὺς ἐπαχέεισθαι. ἰωδύντες δὲ ὁ Σισι-
 νόλου, καὶ οἱ λοιποὶ ὄχλοι μῖσος παρὲς
 τὸν Σέργιον μέγας ἐαίεσαν, ὥστε μῆτε ὁ-
 πλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἶρεν βουλεύεσθαι. καὶ
 οἱ βαρβαροι πῶτα ἀδελφῶς ἐλκίζοντο. Αὐτα-
 λῆς δὲ ἐξελθεὶς τῷ βασιλεὶ Ἰουστινιανῷ, ὅππ'
 πᾶντες Μαυροῖοι πλὴν σὺν δουλείας, καὶ
 φιλίας ἀρευνῶνται, ἀλλὰ πλὴν Σολομώντος, καὶ
 τῶν τοῦτον αἰεφίως βίαιας ὑποαγωγῶν οὐχ
 ὑποφύεσθαι, ἐπεμύσαν. τοῖς αὐτοῖς ὄχλοι-
 λος, καὶ εἰρήνῃ Ρωμαῖοι καὶ Μαυροῖοις συ-
 νίστανται. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν πᾶντων οὐ κατε-
 δέξατο. Αὐταλῆς δὲ καὶ ὁ τῶν Μαυροῖων γρά-
 τος αὐτῶν αὐτῶς ἐπὶ Βυζακίῳ, καὶ σὺν αὐ-
 τοῖς Τζοτῆς γράτῳτας ὀλίγους καὶ Οὐσαδῆ-
 λους ἔχων. οἱ δὲ Λίβους πᾶν ἐκάλουν Ἰωάν-
 νῳ τῷ Σισινόλου γράτθιμα ἐγείρειν ἐπὶ
 τῶν πολεμίων γροῖσαι σὺν Ἰμερίῳ τῷ ὄχ-
 λῳ τῷ ἐπὶ Βυζακίῳ κελύεσθαι. ὁ δὲ γὰρ τῷ D
 γράτῳ ὅππ' οἱ πολεμῖοις ἦεν, Ἰμερίῳ παρὰ
 γὰρ κελύεσθαι. συμβολῆς δὲ ἡμερῶν ἡτῶνται
 οἱ Ρωμαῖοι, καὶ συλλαμβάνονται οἱ βαρβαροι τὸν
 Ἰμερίον ζῶντα σὺν τῷ γράτῳ αὐτοῦ. καὶ τῶν
 εἰς φυλακὴν ἀποθήκεται τοῖς γράτῳτας Τζο-
 τῆς πᾶν ἐκάλουν ὁμοιογενῶς καὶ Ρωμαίων
 γράτῳτας. πᾶν ἐκάλουν οἱ δὲ ὄχλοι ἐπὶ
 Ἰμερίῳ Ἀδραμύτον τὴν πόλιν, καὶ οἱ μὲν τῷ Λιβύῳ
 εἰς Σικελίαν κατέφυγον. ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλας νῆ-
 σους, καὶ εἰς Βυζάντιον. Μαυροῖοι δὲ καὶ Τζοτῆς
 ἐπὶ ἀδελφὰ πολλὰ τῷ Λιβύῳ πᾶσαν ἐλκίζοντο. οἱ
 δὲ ἐπὶ Βυζαντίῳ εἰσελθόντες Λίβους ἐδέοντο τῷ

bant frequentius, ut exercitum cum optimo Duce Byzantiū decerneret. Imperator autem Areobindum cum militibus numero exiguis virum alioqui nobilem & prudentem, sed rei militaris rudem & inexpertum misit, atque vna cum ipso Athanasium, Armeniosque quam paucos, quibus Artabanes, & Ioannes, Arfacidæ præfuerunt. Sergium tamen minime reuocavit, imo ipsum atque Areobindum vna ambos Libyæ Duces esse iussit: ita ut Sergius aduersus barbaros, qui in Numidia erant, Areobindus vero contra Maurusios, qui Byzacium tenebant, expeditionem susciperet. Areobindus ubi in Libyam venit, dimidiumque exercitus accepit; Ioannem Constantioli filium in Tzotzam & reliquos barbaros præliatum misit. Ioannes adeo numerofo hostium exercitu confpecto, manus cum illis conferendas se cogi intellexit. Graues autem cum Tzotza inimicitias gerebat, ita ut alter alterum conficere, atque ita demum perire exoptaret. Certamine igitur inito, vterque de medio exercitu progressus, in se inuicem irruerunt. Ac Ioannes quidem arcum intendens, telum in dextrum Tzotzæ inguen direxit, ex quo paucis abhinc diebus extinctus est: Barbari vero hostem cum magno impetu adorti, cum ad numerum prope infinitum accederent, ipsum Ioannem, omnesque Romanos ad vnum occiderunt. Hunc certe inter moriendum dixisse aiunt: Lucunda morte pereo, votis meis iam circa Tzotzam completis. Ex aduerso comperta Ioannis morte lætatus Tzotzas animam reddidit. Ioannes etiam Armenius in eo bello perit. His auditis tristatus Imperator, Sergium dignitate abrogatum ad se renocat: Areobindo vero soli vniuersam Libyæ confert administrationem. Cæterum vix duo menses transierant cum Gottharius quidam tyronum catalogis præfectus dolo in Areobindum composito, clam Maurusios mouet, ut in Carthaginenses expeditionem suscipiant. Confestim itaque ex Numidiæ & Byzacii partibus hostium copiæ in conditum locum collectæ, summo bellandi desiderio Carthaginem versus proficiscitur. Cutzinas & Eandas Numidiis, Byzacii Antalas præficitur. Adfuit cum ipsis in Tzotzæ locum Ioannes tyrannus cum militibus. His cognitis, Gotthari velut amico confusus Areobindus exercitum omnem commendat, & adiuncto Artabane, & Armeniis cum hostibus dimicaturum mittit. Gottharis ex famulitio coquum Maurusium genere ad Antalam & barbaros destinat, qui referret: Gotthari in animo esse suæ in Libyam potestatis collegam cum assumere. Antalas nuncium excepit lætus:

Βασιλεῖ ὅπως κράτουμεν καὶ κρατηθῶν ἄριστον εἰς Λιβύην ἀπελεύλη. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρεοβίνδον σὺν τοῖς κρατῦμασιν ὀλίγοις ἀνδράσιν ὄνυσσον καὶ ὄψουλον, ἔργων δὲ πολέμιων οὐδαμῶς ἔμπειρον, καὶ σὺν αὐτοῖς Ἀθανάσιον, καὶ Ἀρμενίους ὀλίγοις, ὧν Ἀρπεδάκης τε, καὶ Ἰωάννης ἦρχον, οἱ Ἀρσακίδες. οὐ μὲν γὰρ Σέργιον ἀπεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σὺν Ἀρεοβίνδῳ Λιβύης στρατηγεῖν ἐπέπεμψε. Σέργιον μὲν τὴν πόλεμον διεκτελεῖν παρὰ τοῖς ἐν Νυμιδίᾳ βαρβάροις, Ἀρεοβίνδον δὲ παρὰ τοῖς ἐν Βυζακίᾳ Μαυρουσίοις ἀγχιμαχέσθαι. Ἀρεοβίνδος ὅττι Λιβύην καταλαβὼν, καὶ ὅττι ἡμῶν τὴν στρατὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινίου καὶ Τζότζαν καὶ τὴν βαρβαρίων ἀπέστειλεν. Ἰωάννης δὲ τὰ πλεῖστα τῆς πολέμου κατακτείνων, ἐν ἑαυτῷ χεῖρα ἀνδρῶν ἐπιβαλὼν, ὡς ἐν ἑστῇ μεγάλῃ καὶ Τζότζᾳ, ὡς ἐκαστέρους πύχυνον φονδὴν τῶν ἐπείρου θύρεσσιν, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. τῆς δὲ μάχης ἡρωϊκῶς ἐκαστέρων τῶν στρατοπέδων ὀξελόντες ἐπὶ ἀλλήλους ἤλθον. ὁ μὲν οὖν Ἰωάννης πέρας ὁ πόρον καὶ τὸν δόξιν βούλωνα παρὰ Τζότζαν ἐπέτυχεν, ὃς μετὰ ὀλίγας ἡμέρας τέθνηκεν. οἱ δὲ βαρβάρων πολλοὶ θυμῷ ἐπὶ τοῖς πολέμοις χρησθέντες, πλεῖστος ἀπειροδοῦντες, τότε Ἰωάννῳ, καὶ Ρωμαίοις ἀπομύσας ἀπέκτειναν. τῶν δὲ φασιν εἰρηκέναι. ἡδυνάνα θάνατον θῆσθαι, τῆς θύρας τοῦ εἰς Τζότζαν περὶ τῆς πόλεως. καὶ ὁ Τζότζας μαθὼν τὸν Ἰωάννου θάνατον, ἐν χειρὶ ἐτελεύτησεν. θῆσθαι δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀρμενίος. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκούσας ἀβέβητος γέγονεν καὶ τὸν Σέργιον τῆς πόλεως ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, μετεπέμψατο. Ἀρεοβίνδου δὲ μόνον πλεῖτε Λιβύης πόλεμος ἐνχείριον. καὶ δὲ δύο μὲν ἄλλοις Γότθαις τῆς ἐν Νυμιδίᾳ καταλόγων ἡρώμενος δόξιν μελετήσας καὶ Ἀρεοβίνδου, ἄνδρα τοῖς Μαυρουσίοις ἐδόξεν, ὅπως καὶ Καρχηδόνος χρησσοῖν. αὐτὸς γοῦν ἐκ τῆς Νυμιδίας καὶ Βυζακίου πολέμου στρατὸς εἰς ὃ αὐτὸ ἐνηργημένος ἐπὶ Καρχηδόνα σπουδῇ ἵεσθαι. ἡγεῖτο δὲ Νυμιδιαν Κουτζιναν καὶ Χαλδᾶς, Βυζακίαν δὲ Ἀνταλᾶς. σπουδῇ δὲ αὐτοῖς καὶ Ἰωάννης ὁ τέλειος σὺν τοῖς στρατιώταις αὐτῇ Τζότζᾳ. ταῦτα γοῦν Ἀρεοβίνδος Γότθαις ὡς φίλῳ παρὰ τὸν κράτῦμα ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σὺν Ἀρπεδάκῃ καὶ Ἀρμενίοις καὶ τῇ πολέμου ἐπέλετο. ὁ δὲ Γότθαις τὸν αὐτὸν μάχασθαι ἐν Μαυρουσίῳ ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις ἀπέστειλεν παρὰ Ἀνταλᾶς εἰπεῖν, ὡς αὐτοῖς Γότθαις βούλεται τῆς Λιβύης πόλεως κρινανὸν λαβόν. ὁ δὲ Ἀνταλᾶς τὸν λόγον ἀσμενῶς ἔλασεν.

ἀπικρίθη δὲ, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ἀφ' ἡμαρτίνων πρὸς τοιαύτην διοικήσασθαι. ταῦτα Γότθαις ἀκούσας, Οὐλίαιτοι τὸν αὐτὸν δρυφύεον, ὡς πρὸς ἑνὸς Ἀνταλᾶν ἐπεμψεν, ἀδελφεαὶν αὐτὸν παλαιάσασθαι τῇ Καρχηδόνι, ὅπως αὐτὸν τὸν Αρεοβίνδου αἰέλη. Οὐλίαιτος δὲ τῷ Ἀνταλᾷ χρυσῇ συνέντευχε, καὶ συνεφώνησάν, ἵνα ὁ αὐτὸς Ἀνταλᾶς τῷ Βοζακίου ᾤρηται, καὶ ὁ ἡμῖν τῷ Αρεοβίνδου χρημάτων λάβοι, καὶ χελίους πανταχοῦς γραπύοντας Ρωμαίοις στείλῃ αὐτῷ. Γότθαις δὲ ὁ βασιλεὺς ἀξίωμα λάβοι, καὶ Καρχηδόνος ὁ κρητός. ταῦτα ἀφ' ἡμερᾶς ἀμείβετο Οὐλίαιτος, ἐπὶ δὲ ταῖς Γότθαισι. οἱ δὲ βαρβαροὶ καὶ Καρχηδόνος ἀσυνδὴ πολλῇ ἦσαν. καὶ ἰσχυρόντες δὲ ὁ Δέκιμος καὶ γραπτοπιδύλαχοι οἱ αὐτοὶ τῇ ἐστραφίᾳ ὅτι Καρχηδόνος ἐχώρουν. ὑποστυβίσαντες δὲ τῇ Ρωμαίων στρατιῇ, ἀποσδοκήτως αἰδίως συνέβαλλον, καὶ πολλοὺς τῶν Μαυροσίων ἐκτείναν, οὓς δὲ ὁ Γότθαις ἐκείζων ἐπίσχεπεν, ὡς δραστυνόμορος, καὶ πρὸς τῇ Ρωμαίων περὶ ἡμέρας εἰς κίνδυνον φέρει. ὁ δὲ Αρεοβίνδος πύμψας πρὸς Κουτζίαν, ἄφικε καὶ πρὸς αὐτὴν ἡμέρας Μαυροσίων ὁ δὲ ἀμαλῶρηται τῇ πικρίᾳ. ἄπειρον γὰρ τῇ Μαυροσίων θῆρος πρὸς τὴν ἄλλοις, καὶ πρὸς ἄπορτους. ταῦτα Αρεοβίνδος τῷ Γότθαι ἐπαγγέλλεται. ὁ δὲ ἄφ' ἡμέρας τῷ Αρεοβίνδῳ τῷ Κουτζίαν μὴ πικρίειν. Οὐλίαιτοι δὲ ἀποτείλας, τῷ Ἀνταλᾷ ταῦτα ἐμύνησαν. Γότθαις δὲ κτείνειν τὸν Αρεοβίνδον λαόνδρα διενόησαν, καὶ πύμψαντες τῶν ἀελητῶν τῆς Καρχηδόνος, καὶ οἱ τὸν πολέμου ὄρεοντο. ὁ δὲ Αρεοβίνδος ἀπὸ τῶν πολλῶν ὧν, πρὸς ὅλα ἀνέβηται μὴ διυνάμενος, ἀνέβηται. καὶ οὕτως ὁ χρόνος περὶ τῆς ἡμέρας. ἀφ' οὗ διὰ πέντε ἡμέρας εἰς πέντε αἰετοὶ ἀποκτείνονται, πύμψαντες. Γότθαις ὅς αὐτὸν ἐξεκτείναντες ἢ μέλλουσιν πικρίσασθαι ὑποπτεύοντας, ἅτι τῇ περὶ τῆς ἀφ' ἡμερᾶς ἀφ' ἡμέρας, ὡς τῇ ἐμφαντοῦς κατ' αὐτὴν ἐτυρόντο. Αρεοβίνδος ὅς καὶ ἔλαχος τῇ Καρχηδόνι κατελιπὼν, καὶ φυγῇ χρησιμώμενος, εἰς ταῦτα ἐπιστῆναι, ὅτι ὁ Βοζακίος πρὸς αὐτὴν ἤμελλαν, εἰ μὴ χιμῶν μετὰ τῇ ἡμέρας ἀνέβηται. ἀποτείλας δὲ Ἀνταλᾶς οὗ καὶ Καρχηδόνι, μετεπύμψαντες ἵνα, ὡς οἱ καὶ Ἀρταβάνω, ὅς πολλὰ πύμψαντες τῷ Αρεοβίνδῳ, μὴτε ἀναπικνωμέναι, μὴτε ἀνελθόντες, καὶ διδόναι τὸν Γότθαισι. ἀλλ' ἐαυτὸν ἐμὲν στείλῃ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ μέλλοντι ἵνα, πρὸς τὴν ἀφ' ἡμέρας καλῶν. ὁ δὲ Γότθαις τὸν Αρεοβίνδον εἰς τοὺς γραπύοντας ἀνέβηται, ὡς ἀναστροφῇ, καὶ ἀφ' ὧν, καὶ ἀφ' ὧν ταῦτα μὴ βούλεσθαι

A respondit autem, haud tuto coqui manibus huiusmodi negotium tractari. His acceptis Vlisſtheum e ſatellitum numero fidiffimum ad Antalam Gottharis remittit, precibus hoc agens, vt Carthagini viciniore factus, Arcobindum e medio tollere conaretur. Vlisſtheus ſubinde cum Antala laeunter congreſſus vna paciſcitur, vt Antalas Byzacij principatu occupato, facultatum Arcobindi mediam ſumeret partem, ac inſuper ex Romanis militibus mille quingentos ſecum haberet: Gottharis autem Imperatoris aſſumptis inſignibus, Carthagine ſolum imperij locaret. Pactis huiusmodi firmatis, ad Gottharim Vlisſtheus reuertitur. Hinc barbari accelerata expeditione, in Carthaginem irruunt: & primo quidem Decimum profeſti, caſtra metati ſunt, poſtridie ad ipſam Carthaginem applicant. A Romanorum autem exercitu obuiam facto excepti, ad inexpectatum deſcendunt praelium, quo plurimi Mauruſiorum caſi. Romanos demum probris contumeliis que aſfectos, tanquam qui nimia ſreſti audacia Romanam rem in diſcrimen adducerent, Gottharis male accepit. Cæterum Areobindus Curzinam, vt Mauruſios proderet, per nuncium hortatus eſt: is autem ſe facturum recepit. Mauruſiorum quippe gens, non in omnes modo, ſed & in ſuos inſidiſſima. Hæc Areobindus Gotthari ſidenter aperuit. Ille ne Curzinæ fidem daret, Areobindum precari: cum Vlisſtheo miſſo Antalæ cuncta ſignificat. Gottharis Areobindo ex inſidiis vitam eripere animo voluens, Carthagine exercitum educere ſuadet, & pugnam cum hoſtibus conſerere. Areobindus ceu belli inexpertus, & armis ferendis non aſſuetus, conſilium differt: ita dici tempus elabitur: quare pugna in ſequentem diem retardata, intra muros ſe continuit. Gottharis Areobindum quaſi, quæ inſtruerentur aduerſa, ſubodoratum, & ideo minus moras ex animi propoſito neceſſentem ſuſpicatus, in manifeſtam aduerſus eum erumpit rebellionem. Quare Carthagine extemplo relictæ, fuga ſalutem ſibi parat Areobindus, & conſcenſa naui, Byzantium, niſi tempore intercedente navigationem prohibuiſſet hyems, traſicere diſpoſuit. Interim Athanaſio Carthaginem miſſo, ex ea quosdam euocat amicos, in quibus Arrabanes ſpectatiſſimus. Is Areobindum, ne animo conſideret, aut timore conſterneretur, vel Gottharim formidaret; ſed potius ipſo vna cum cæteris, qui partes eius tuebantur, contrarius iret, antequam malum latius ſerperet, horrabatur. Ex aduerſo Gottharis Areobindum tanquam imbellem ac puſillanimum, quique ſtipendia ſoluere noller, apud milites

Theophanis Chron.

 $\mathbb{Z} \oplus \mathbb{Z}$

traducebat. Areobindus autem cum Artabane, cæterisque, qui cum sequuti fuerant, contra Gottharim processit: & ad ipsa propugnacula, turres, vrbisque portas acri pugna dimicatum est. Multi vero milites eorum, quæ Gottharis moliebatur, nescij, arma aduersus eum arripuerunt. Porro Areobindus vbi homines occisos vidit, huiusmodi spectaculis minime assuetus, cum timorem non amplius ferret, fugæ se committit, & in Monasterium quod Salomon ad mare extruxerat, murisque tanquam arcem firmissimam muniuerat, se cum vxore, atque sorore contulit. Tum vero etiam fugit Artabanes. At Gottharis victoriam per summam vim adeptus, Palatium occupauit. Tum vrbis Præfuli, ipsique Athanasio ad se accersitis denunciavit, vt fide publica data Areobindum ad Palatium ducerent, alioqui, si parere recuset, obsidionem minatur, nec vllam ei salutis spem aut fiduciam superesse. Areobindus igitur accepta ab Episcopo Repeato fide, in Gottharis conspectum venit, procidensque ad eius pedes iacuit, & Euangelia, in quibus iuratus Episcopus fidem ei dederat pro supplice libello porrexerat. Gottharis ipsum erigens nullum ei malum inferendum coram omnibus iurauit: sed postera die ipsum cum vxore & facultatibus Byzantium remittendum: quin etiam Episcopo dimisso, Areobindum & Athanasium ad cœnam secum in Palatio inuitauit. Areobindum itaque honorificentissime accepit, & vt primus thoris accumberet, rogauit: & bene cœnatum in Ducis cubiculo dormire iussit: vbi Vlistheo & quibusdam aliis summis ciulantem & querelas voces cum lachrymis emittentem interfecit. Athanasio certe senectutem reueritus pepercit. Sequenti luce caput interfecti misit ad Antalam: ex facultatibus autem eius nullam ex inito pacto partem assignauit. Antalas de perpetratis aduersus Areobindum, & de Gottharis petiurio certior factus, ad Imperatoris Iustiniani partes transire decreuit. Artabanes autem accepta Gottharis fide, in Palatium se cum Armeniis transtulit, & tyranno operam locare pollicitus est: licet ei mortem latenter inferre machinaretur. Porro cum Gregorio nepote, & Artasero satellite communicato consilio, dixit Gregorius. Dignitatem Belislarj omnem soli tibi nunc vindicare comparatum, Artabanes, numerosum siquidem exercitum, ingentesque diuitias, nobilesque viros comitantes, classemque qualem adhuc nullus audiuerat, ab Imperatore sibi traditam accipiens, vix multo labore Libyam Romanis vestigalem reddidit. Nunc vero cum hæc prouincia rebellans, in pri-

A δίδουαι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος σὺν τῷ Ἀρταβάνῃ καὶ τοῖς ἐπομένοις κατὰ Γοτθάρειδος ἦλθεν. καὶ γίνε-
ται μάχη ἐν τῇ ἐπαλῆξει καὶ τῇ λειπαῖς πυλῆσι.
τῷ δὲ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι σὺν ἑσθλῶν τῶν
ὑπὸ Γοτθάρειδος μελετηθέντα, καὶ σωμαζό-
μενοι κατὰ αὐτὸν ὠπλίζοντο. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἰδὼν
αἰδεσφόβους κτεινομένους, ἀνηθὺς ὡς τῷ ἱσίου τευ
ἡγάματος, πλὴν δὲ λίσσας σὺν οὐκ ἐκείνῳ, ἔφυγεν, καὶ
εἰς τῆς παρθενίας μοναστήριον, ὅπου Σο-
λομὸν ἐδίμυσεν, καὶ ἐκείνῳ ἔσπευσε, ὡς φρονέον
ἀσφαλές, εἰς αὐτὸν κατέφυγεν σὺν τῇ γυναικί,
καὶ τῇ ἀδελφῇ. τότε καὶ Ἀρταβάνης φυχὴν ἐξήσπα-
σεν. Γότθαις δὲ κατὰ κράτος νικήσας, ὁ παρθένον
B ἔλαβεν. μετὰ πεμψάμενος δὲ τῇ πόλει δό-
χερῆα, καὶ Ἀθανάσιον, τὰ πιστὰ τῷ Ἀρεόβινδῳ
ἐκέλευσε δίδουαι, καὶ εἰς τὸ παρθένον αὐτὸν ἀγα-
γεῖν, ἀπειλήσας πολιορκήσεν αὐτὸν ἀπειρήσθη-
τα, καὶ μετέπειτα αὐτὸν ὑπὸ τῆς θρησκείας τὰ πιστὰ
δώσεν. ὁ δὲ παρὰ τῷ ὑποστράτου Ρεπιάτου τὰ πι-
στὰ λαβὼν, τῷ Γοτθάρειδῃ εἰς ὅψιν ἦλθεν, καὶ
αὐτῷ πεισὼν ἔειπε, πλὴν ἰκετηρίας αὐτῷ τὰ
διαθήματα παρεπινόμενος, ἐφ' ὃ τὰ πιστὰ οἱ ἱε-
ράς αὐτῷ δίδωκεν. ὁ δὲ Γότθαις τῷ ἑαυτοῦ αἰτήσεν,
ὁμοιωκῶς αὐτῷ ὅτι πόντων, μηδὲν αὐτῷ κακὸν
ποιεῖν ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ σὺν τῇ γυναικί, καὶ τοῖς
C χηρύμασιν αὐτῷ εἰς Βυζάντιον ἐλθεῖν. τὸν δὲ
ἱερέα δόπο πεμψάμενος Ἀρεόβινδον καὶ Ἀθανά-
σιον σὺν δόχῃ ἐν τῷ παλατίῳ ἔλαβεν. ἐπὶ
τήμῃσι δὲ τὸν Ἀρεόβινδον, καὶ παρῶν αὐτῷ ἑπὶ τῆς
σιβάδος κατέκλινεν. δὲ πνήσθητα δὲ αὐτὸν ἐν κοι-
τῷ κατέκλινεν ἐκέλευσε. δόπο δὲ Οὐλί-
πτεον σὺν ἑτέροις ὑπὸ κοκκύσιν τε καὶ ὀδονομαῖς
χρηύμασιν, τῷ ἑαυτοῦ ἐκτείνεν. Ἀθανάσιον δὲ ἐφεσά-
σεν ἀφ' ἑαυτοῦ. τῇ δὲ ἐπαύριον τῷ ὑποστράτου κεφαλὴν
D ὁ Ἀνταλῆς ἐπέμψεν, ὅτι χηρύματα κατέλαβεν
ἐν τῷ ὑποστράτῳ καὶ τὰς σωμαζίας δίδωκεν. Ἀνταλῆς
δὲ μαθὼν τὰ εἰς Ἀρεόβινδον πεπραγμένα, καὶ τῷ
τῷ Γοτθάρειδῃ ὑποτακτικῶς λογισάμενος, Ἰουστι-
νιανῷ ὁ βασιλεὺς παρῶν ἦλθεν. Ἀρταβάνης
τὰ πιστὰ λαβὼν παρὰ τῷ Γοτθάρειδῃ εἰς τὸ
παρθένον σὺν τοῖς Ἀρμενίοις ἀνέβη, καὶ τὴν τρυφ-
νὴν ὑπερέτης ἐστὶν ὡμολόγησεν. λαβὼν δὲ ἑαυτοῦ ἀνέ-
λθιν ἐβουλόμην. Γρηγορίῳ δὲ ὁ ἀντιπῶν καὶ Ἀρ-
τασέρῳ τῷ ὑποστράτῳ παρῶν τὸ βούλευμα,
ἔφη αὐτῷ Γρηγόριος. νῦν σοὶ Ἀρταβάνῃ παρῶν
μόνον τὸ Βελισσαρίου ἀπὸ δόσεσθαι κέλεται. ὁ δὲ
γὰρ στρατίας τε, καὶ χηρύματα μέγιστα παρὰ βα-
σιλέως λαβὼν, καὶ ὁρμήσας σὺν ἐπομένοις, καὶ
ἐόλθον οἷον οὐδὲ ποτὶ τις ἀκίχεται, πόνη πολλὰ τοῖς
Ρωμαίοις πλὴν Ἀβούλου ὑποφύοντες κατεστῆσαν.
νῦν δὲ, ὡς ὁ δὲ δόξης πάλιν γίνεσθαι, εἰς τὸ δόξ-

χαῖος Λιδύη ἀποπρήσασα, ἐν σοὶ μόνῃ καίτοις τῶν
πῶν πάλιν τῷ βασιλεῖ προσενέγκειν, καὶ τὰ
πρᾶγματα ἀφαισύσασθαι. λυγίζου δὲ ὁ σὺ
ῥῆμος, ὅτι Αρτακίδης αἰέχων, καὶ ὅτι δὴ ῥῆμος
ὢν, ἀνδραγαθίζεσθαι αἰετφρέπεις, καὶ πολλὰ ἔρ-
γα ὑπὲρ ὅσων ἐπιδεικνύει. ἰσὺ γὰρ ὄντες ἐν-
θυμηθεὶς ὅσα Αἰχέιον τὸν Αρμῆμιον ὀρχοῖται,
καὶ Τριτῶν τὸν Ρωμῶν στρατὸν ἐν πελέμοις
ἐκπῖνας, Χοσρόη τε τῷ βασιλεῖ τῆς Περσῶν
συνεγράμνεις. ἰσὺτος δὲ ὢν μὴ ἀξείδης τῆς
Ρωμῶν ὀρχῆς ὑποκινῶς μεθύοντες κατε-
χολοῦν. ἐγὼ δὲ σοὶ, καὶ Αρτασίημος, ὅσα εἰς
δυνάμειν ἐπιτάσσονται ὑπουργήσωμαι. Γούττα-
εις δὲ τὸν Αρταβάνην ἠγχεῖσαι ἔγραψας, ἐπὶ
τε Αἰταρῶν καὶ Μαυροσίους ἰσὺς ἐν Βυζακίᾳ
ἐκέλευσι γράφειν. σὺν δὲ αὐτοῖς καὶ ὁ ἰσὺ-
νης ὁ τῆς σασιανῶν ὀρχῆς, καὶ Ουλίάδεος ὁ δο-
ρυφόρος· εἴποντο δὲ αὐτοῖς καὶ Μαυροσίους, ὢν
Κουτζίας ἦρχον. συμβαλὼν δὲ τῷ Αἰταρῶ
καὶ ἰσὺς βαρβάρους, ἰσὺτοις ἔπεσαν. ἐκλοκα-
κῆσας δὲ Αρταβάνης ἐκ τῆς αἰφνιδίως, ἐπὶ τῆς
βαρβάρου εἰς ὁ στρατὸς πεδὸν ἤλαυνεν. Ουλίάδεας δὲ
κτείνων τῶν εἰς ὁ στρατὸς πεδὸν διεισέει. Αρτα-
βάνης δὲ ἔφασκεν δίσσαι, μὴ ὅτι Αδραμύτου τῆς
πόλεως δὲ λυγρόντες οἱ βαρβάρους, βοκλήσονται ἰσὺς
ἐν δρόμοις, καὶ αἰήκεα ἔργα εἰς ἡμᾶς πρᾶξωσιν.
ἀλλὰ Γουττάειδα σὺν πᾶσι τῷ στρατῷ ἤλαυν-
ον ἡμᾶς*, καὶ οὕτως πᾶντας ἐλάττω. καὶ αἰσφύλας
εἰς Καρχηδόνα ὅτι τυράννης τῶν ἀπὸ τῆς ἡλίας.
ὁ τῷ τυράντης ὅτι Γασφίλως βουλευσάμενος, ἀπὸ τῆς
καὶ διεισέει τὸν στρατὸν ἐξοπλίσαι, καὶ σὺν αὐ-
τῷ στρατεύσασθαι, φύλακας τε μένους τῇ πόλει
καταλιπεῖν. καὶ ἔκαστος δὲ ἡμέραν πολλοὺς ἀνέ-
ρξας ὁ Γούτταεις ὅτι ὑποφύλας. ὅτι ἔλθων δὲ ὁ Καρ-
χηδόνας ἐν πρᾶσι, ἐν δὲ ἐπὶ αἰδῆς ἡσυχῇ ἐν
παλαμῶν πρᾶσι, ἐν οἷς κατακλίθη σὺν Αρταβάνῃ,
καὶ Αἰταρῶν, καὶ Πέτρῳ ὅτι δορυφόρος ὁ Σολο-
μῶντος. Αρταβάνης τῶν τῶν τῶν ἐπὶ τῆς πόλεως
εἰς τὸν τῶν τυράντης-φύλας ἐπὶ αἰδῆς, Γουττάειας τε, καὶ
Αρτασίημος, ἐν δορυφόροις πιστοῖς ἰσὺς ὁ πρᾶ-
γμα ἐπὶ αἰδῆς· καὶ ἰσὺς, καὶ δορυφόροις σὺν ἰσὺς
ἐξοφῶν ἐνδὸν ἐκέλευσιν ἡμέρας. ὀρχοῦντων γὰρ
ἐπὶ αἰδῆς ὅτι ἐπὶ αἰδῆς δορυφόροις ἰσὺς ἰσὺς.
ἐπὶ αἰδῆς ὅτι ἐπὶ αἰδῆς ὁ πρᾶγμα ἐκέλευσιν, ἰσὺς
αὐτοῖς τὸν κατὰ αὐτοῖς ἀφ' ἰσὺς ποιεῖσαι, τὸν
Αρτασίημον κατελόντας πρᾶτον τῶν ἔργων ἔχ-
ουσαι. τῷ δὲ Γουττάειᾳ ἐπὶ αἰδῆς τῶν Αρμε-
νίων πολλοὺς τοὺς ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἀπὸ τῶν ποταμῶν
εἰς ὁ πρᾶς ποῖν ἡμᾶς τὰ ἐπὶ αἰδῆς ἐπὶ αἰδῆς
ἐπὶ αἰδῆς ἐπὶ αἰδῆς βουλευσάμενος μὴ δὲ ὅτι
πῶν. πρᾶσιος δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τῶν Γουττάειδων

Astinum statum denuo reciderit : eam ad Imperatoris obsequium reducere , resque omnes e manifesto discrimine seruare , in te situm est. Genus tuum mente reputa , vt ex Arfacidum antiqua prosapia natus , prae te sanguinis fers nobilitatem , & fortiter vbique te gerere , & virtutis praeclara facinora passim prodere te deceat. Memorare iuuenilibus annis Acacium Armeniae Magistratum , & Tartzam Romanorum Ducem confertis in bello manibus te sustulisse , & sub Chosroe Persarum rege te subinde militasse. Talis igitur cum sis , Romanorum imperium ab ebrioso cane occupari , ne diutius patiaris. *Quae* in nostra sunt potestate , si iusseris , ego & Artaserius exhibebimus. Gottharis autem Artabanem exercitui praefecit , & in Antalam reliquosque Maurusios Byzacium detinentes proficisci imperat. Ioannes quoque rebellionis author & princeps , nec non Vlistheus Satelles comitabantur. Sequuti sunt pariter Maurusij , quorum Dux Curzinas. Cum Antala itaque & barbaris conferta pugna , barbari vertuntur in fugam. Artabanes repentina ignauia motus , versis retro bandis in castra remeauit. Vlistheus vero eum in castris interficere meditabatur. At ne barbari vrbe Adramyto egressi hosti suppetias ferrent , suosque irreparabili malo mulctarent , Artabanes se timuisse aiebat : proinde necessum fuisse , vt ipse Gottharis cum vniuerso exercitu adueniret , atque ita demum inimicos penitus deletum iri. Et Carthaginem reuersus isthaec omnia tyranno renunciauit. *Qui* consulto super his omnibus Pasiphilo , vniuersum quidem exercitum instruere , & cum eo in pugnam progredi , solos vero custodes Carthagine relinquere decreuit. Singulis autem diebus plures haud alia quam suspicionis causa morti tradebat Gottharis : qui demum Carthagine egressus , in suburbium vbi Triclinium , siue tres thoriae olim strati fuerant , in eis cum Artabane Achanasio & Petro Salomonis satellite recubuit. Artabanes igitur tempus ad conficiendam tyranni caedem opportunum ratus , Gregorio , & Artaserio , ac satellitibus quibusdam consilium suum patefecit : ac satellites quidem cum gladiis intus adesse iussit (Ducibus epim in mensa accumbentibus satellites pone astare mos erat) & de repente rem tum demum aggredi , cum ipse tempus adesse inuisset ; Artaserium autem primum operi manum admouere mandauit. Adhaec Gregorio praecipit , vt delectos Armeniorum audacissimos gladiis solis accinctos ad Palatium deduceret , nulli tamen ex illis propositum aperiret. Ergo comperationibus longius procedentibus , ipsoque Gotthari

vino iam probe madido, Artaserius nudato ense in tyrannum irruit. Ex famulis autem quidam ubi ensen educi conspexit, simul exclamavit: Quid hoc, o bone, dicens. Gottharis interim verso ad eum vultu respiciebat: una vero gladio percussit Artaserius, & eius manum dexteram amputavit. Exiit extemplo Gottharis, & pariter Artabanes: hic vero nudatum ensen in tyranni latus impulsit ad capulum usque infixit: atque ita simul ambobus sustulerunt. Mox Athanasium, ut prius sub Areobindo egerat, facultatum in Palatio repositarum curam gerere iubet Artabanes. Nunciata potro Gottharis morte, Iustinianum Imperatorem Victorem & Triumphatorem Custodes proclamaverunt. Irruentes subinde in seditionum domos, qui in Imperatoris partes inclinabant, eos occiderunt. Ioannes autem cum Vandalis in templum se recepit, quos data fide eductos Artabanes misit Byzantium. Tyranni caedes ab excitatione eius tyrannide post sex & triginta dies decimo nono Iustiniani anno contigit. Ex facinore vero tam præclaro magnum apud homines omnes nomen Artabanes sibi promeruit. Et quidem Periecta Areobindi coniux ampla munusculum liberalitate cum prosequutus est: quem Imperator uniuersæ Libyæ Ducem instituit. Haud multo tamen post interuallo eo munere se abdicans ad Imperatorem Byzantium perrexit. Imperator vero Ioannem Pappi fratrem Libyæ Ducem declarauit. Ioannes ubi in Libyam aduenit aduersus Antalam, & Maurusios Byzacium occupantes arma mouit, iisdemque profligatis victoriam retulit, hostium plurimos tradidit neci, signaque Salomoni a barbaris sublata eis ipse eripuit, & Byzantium ad Imperatorem misit. Præterea barbarorum reliquos e Romanis finibus expulit. Postremo tandem tempore Leuastharum ingens exercitus ex Tripolitanis agris prorumpens Antalæ adiutus est: in quem cum aduersam aciem opposuisset Ioannes euasit inferior, multisque suorum desideratis recepit Carthaginem. Elati victoria barbari Carthaginem usque vicis & oppidis eius passim direptis se se effuderunt. Excitatis demum militum suorum animis, & quum Maurusius aliis, tum qui sub Curtina promerebantur, in auxilium accitis, acriter bellum in eos mouit, fugauit, & longius diutiusque fugientes insequutus, magnam eorum edidit stragem. Reliqui vero in extremis Libyæ finibus palantes se receperunt. Hoc pacto tandem res Libyæ tranquillam pacem consequuta sunt.

A χαλασθέντος τοῦ οἴκου, Ἀρτασέρσης ἀποστέλλει ὁ Ζήφος καὶ τὸ τυραννικὸν ἐχάρι. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν ἰδὼν ὁ Ζήφος γυμνὸν, ἀνέκραγε· τί τὸν, ὦ βέλτε; λέγων. ὁ Γότθαρις ἐρέτας ὁ παρῶν. εἰς αὐτὸν ἔβλεπεν. Ἀρτασέρσης δὲ αὐτὸν τῷ Ζήφῳ ἐπαύειν, καὶ πῶς δοξαίει χεῖρα αὐτῷ ἀφείλει. ἀπαπληθύνοντα δὲ τὴν Ἀρταβάνης μάχην ἀποστέλλει ἐν τῇ τῷ τυραννικῷ πλυντῇ. αὐτῷ ἐπέειπε· ἀγχι τῆς λαβῆς, καὶ τὴν ἀμφω ἀπείλοι· τότε Ἀρταβάνης τὸν Ἀθανάσιον ἐπιμελεῖσθαι τῇ ἐν τῷ παλατίῳ χρημάτων, καὶ τὸν Ἀρεοβίνδου, ἐκέλευσεν. ἐπὶ δὲ οἱ φύλακες πῶς τὸν Γότθαριδος τελευτῶν ἔμαθον, ἰκνησάντων ἀνέβλεψαν καλλίνικον βασιλέα. ὁ τεύθει· οἱ δὲ βασιλεῖ ἀνοκκῆτες, εἰσπηδίσαντες εἰς τὰς τῆς σπασσάν οἰκίας, τούτους ἐκτείνασιν. Ἰωάννης δὲ σὺν πῶς Οὐδωρίῳ εἰς τὸν ἱερὸν κατεβή, οὓς Ἀρταβάνης τῶν πατρῶν δούξ, καὶ ὁ Ζήφος, εἰς Βυζάντιον ἀπέστειλεν. γέροντες δὲ οἱ τῷ τυραννικῷ φόβος μετὰ τειάοντα ἐξ ἡμέρας τῆς τούτου τυραννίδος ὀνόματι δίκαιον ἔπος Ἰουστινιανοῦ ὑπαρχόν. Ἀρταβάνης δὲ ἐκ τούτου κλέος μέγα παρῶν ἐβάλλει· εἰς πᾶσι αἰδοφύτοις. Περὶ οὗτος δὲ ἡ Ἀρεοβίνδου γυνὴ μεγάλη δώρεα ὅτι Ἀρταβάνῃ ἐδώκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν στρατηγὸν Λιβύης ἐποίησεν ἀπάσης. ὁ δὲ Ἀρταβάνης μετὰ οὐ πολὺν χρόνον ἀποστέλλει πρὸς βασιλέα εἰς Βυζάντιον ἦλθεν, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωάννην τὸν Πάππου ἀδελφὸν στρατηγὸν Λιβύης κατέστησεν. ὁ δὲ Ἰωάννης πρὸς Λιβύην κατεβή, καὶ Ἀνταλᾶ καὶ Μαυροσίαν τὴν ἐν Βυζαντίῳ ἐπεστράτευσεν, καὶ τούτοις παλεμήσας ἠκέως ἦσαν, καὶ πολέμοις πολλοῖς ἐκτείνεν, καὶ τὰ σημεῖα, ἀπὸ Σολομῶνος οἱ βαρβάρων ἔλαβον, ἀφελόμενος δὲ αὐτῶν, τῷ βασιλεῖ εἰς Βυζάντιον ἐπέμειλεν. τοῖς δὲ λοιποῖς τῇ βαρβαρίῳ ἐδίδωκεν τῆς Ρωμαίων στρατῶν. γέροντες δὲ ὑπὲρ οἱ Λιβύαν στρατῶν μεγάλη ἐκ τῇ τῷ Τειάου χερσὶν εἰς Βυζάντιον ἀφικόμενοι τῷ Ἀνταλᾶ ἰωώθησαν. ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπορτίσας ἡττήθη, καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν εἰς Καρχηδόνα ἐπάρηκεν. οἱ δὲ βαρβάρων μέγιστοι Καρχηδόνος κατελθόντες, τὰ ἐκείνης χερσὶ ἐλπίσαντο. ὑπερὶ δὲ Ἰωάννης τῇ στρατιᾷ τὴν παρῶν δούξην, καὶ Μαυροσίαν τε καὶ ἄλλους, ἐκ τῶν οἴκων σὺν τῷ Κουτζίᾳ εἰς συμμαχίαν λαβὼν, καὶ τούτοις πολέμοις, ἐστράτην, καὶ δίδωκεν μέγα πῶν ποικίλων πολὺ πλῆθος ἀπέλκεν. οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰ ἐξάρχας τῆς Λιβύης ἔφυγον, καὶ οὕτως τὰ παρῶν ἐν Λιβύῃ εἰρήνης βασιλείας ἔτυχον.

					Ιερο- δόσκ. Ιουστι- νιαν- ος ἐπε- ταβ. α'.		
	δ'	ι'	γ'	α'	α'	α'	α'

Τούτω ᾧ ἔτει ὁ Ἰβήρων βασιλεὺς Ζαμα-
ναρσὸς ἦλθεν εἰς ΚΠ. παρὰ τὸ διουβέσασθαι βα-
σιλέα Ιουστινιανὸν μὲν τὸ γυναικὸς ἐκ τῆς συλκηντι-
κῆς αὐτῆς, καὶ χαλῶν αὐτὸν ἔτι αὐτὸν σύμμα-
χον Ρωμαίων, ἐφίλον γήσιον. ὁ δὲ βασιλεὺς πλεὺ-
σταύτην παρὰ τὸν ἀποδοξάμενος, πολλὰ αὐ-
τὸν ἐφιλοτιμήσατο, καὶ τοὺς αὐτῆς συλκηντικούς,
ὁμοίως δὲ ἡ Αὐγούστα τῇ ἐαυτῆς γυναικὶ χάρισμα
πληυτῶς ἀφ' ἧς μὲν γάρ τινος ἐχέουσιν. Ἐπὶ αὐτῇ
αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.

					Ρώμης ἐπισκ. Αγα- πετός ἐπε- ταβ. β'.		
	δ'	ια'	α'	ιγ'	ε'	ιδ'	ιβ'

Τούτω τῷ ἔτει ἔπαθεν ἡ πόλις Πομπηναίως
Πομπηναίως τῆς Μισίας. ἐχάρη γὰρ ἡ γῆ
ἡ πόλις τῆς σεισμῶν, καὶ ἐχάρη δὲ ἡ πόλις τῆς
λαῶν μὲν τῆς οἰκητῶν. καὶ ἡ πόλις ἡ πόλις
καὶ φωνὰ αὐτῶν ἡκούοντο, ἐλεηθῆναι. καὶ πολ-
λὰ ἐδωρῆσαν οἱ βασιλεῖς παρὰ τὸ ἐκ χειρὸς
καὶ βοηθῆσαι αὐτοὺς, καὶ τοὺς ζητήσαντας
ἐφιλοτιμήσαντο.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ἀφ' ἧς δὲ καὶ Ιουστινιανὸς
τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τῇ. Ο μω-
νοβήτης υἱὸς καὶ λόγος Θεοῦ. ἐποίησε δὲ καὶ τὸ
ὠρελόνον τῇ Μιλίῳ.

Καίσαρ ἐπε- ταβ. α'.	Ρώμης ἐπισκ. Ιουστι- νιανός ἐπε- ταβ. α'.	Περσ. ἐπισκ. Χοσ- ροῦς ἐπε- ταβ. α'.	Ρώμης ἐπισκ. Αγα- πετός ἐπε- ταβ. β'.	Καπρ. ἐπισκ. Ανδρ. ἐπε- ταβ. α'.	Περσ. ἐπισκ. Ιουστι- νιανός ἐπε- ταβ. α'.	Αλεξ. ἐπισκ. Τρι- μύς ἐπε- ταβ. α'.	Αντ. ἐπισκ. Εὐ- φρά- τιος ἐπε- ταβ. α'.
δ'	ια'	α'	β'	α'	γ'	δ'	ε'

Τούτω ᾧ ἔτει Επiphανίου ἐπισκόπου τελευ-
τήσας μετὰ ἰνδ. ιε'. ἐπισκοπήσας
ἔτη ιε'. καὶ μετὰ γ'. Ἀνθίμης ἀρεπτικός ἐπίσκο-
πος Τραπεζουναίως μετετέθη εἰς ΚΠ. Ἀγαπη-
τὸς δὲ ἐπίσκοπος Ρώμης εἰς τούτω ᾧ χρόνῳ ἀφ' ἧς
καὶ εἰς ΚΠ. σενόδοι ἐκρότησιν ἔχοντες ἀπὸ αὐτοῦ

A

					Ηιε- ρο- δόσκ. Επισκ. Ιουστι- νιανός ἐπε- ταβ. α'.		
	8	10	3	15	1	15	8

Hoc anno rex Iberorum Zamanarsus
ad piissimum Imperatorem Iustinianum
cum vxore & aulicis cunctis Constanti-
nopol. accessit, in Romanorum societa-
tem & fidam amicitiam admitti deprecatus.
Imperator probato eius proposito: ip-
sum & aulicos dignis honoribus excepit:
similiter Augusta varium mundum, & ex
gemmis ornatum eius vxori largita est:
atque ita demum Imperator ipsos in reg-
num proprium remisit.

					Romae Epi- scopus Aga- petus annis 1.		
	9	11	1	16	2	16	9

Hoc anno Mysiae ciuitas Pompeiopo-
lis plaga caelesti percussa ingens damnum
passa est. Scissa enim magna concussione
terra ciuitatis pars media ipsis cum ciui-
bus absorpta est: erantque illi miserum
in modum rudicibus obruti, & ut alij mi-
sererentur, lugubri voce implorare au-
diebantur. Effodiendis autem & eruendis
illis multa contulit Imperator, & qui eos
per ruinas & rudera inquirerent maximis
donis excepit.

Hoc etiam anno Iustinianus modulum
hunc, Vnigenitus filius & Dei Verbum,
a se compositum Ecclesiis decantandum
tradidit. In Milio quoque Horologium
posuit.

D

Αντ. ἐπε- ταβ. α'.	Ρώμης ἐπισκ. Ιουστι- νιανός ἐπε- ταβ. α'.	Περσ. ἐπισκ. Χοσ- ροῦς ἐπε- ταβ. α'.	Ρώμης ἐπισκ. Αγα- πετός ἐπε- ταβ. β'.	Καπρ. ἐπισκ. Ανδρ. ἐπε- ταβ. α'.	Περσ. ἐπισκ. Ιουστι- νιανός ἐπε- ταβ. α'.	Αλεξ. ἐπισκ. Τρι- μύς ἐπε- ταβ. α'.	Αντ. ἐπισκ. Εὐ- φρά- τιος ἐπε- ταβ. α'.
10	12	2	1	3	17	10	18

Hoc anno Epiphanio Praefule mensis
Iunij die quinto, indictione decima quin-
ta, post Episcopatus annos sexdecim, &
mensis tres viuis erepto, Haereticus An-
thimus Trapezuntinus Episcopus in sedem
Constantinopol. translatus est. Romanus
autem Pontifex Agapetus Constantinop.
hoc anno profectus, aduersus impium Se-

uerum, & Halicarnassi Antistitem Iulianum, & reliquos alios Theopaschiras Concilium conuocauit: Ex his Anthimus Constantinopol. Episcopus tanquam eorum sententiæ particeps, cum sedem mensibus decem tenuisset, munere abdicatus, & depulsus est. Menas vero Presbyter & hospitij cui Sampson nomen, Præpositus a Romano Pontifice Agapeto in eius locum ordinatus. Romanus ille Pontifex Agapetus Byzantij moramagens in Domino quieuit. Annum vnum tenuit Pontificatum: & in demorru vicem consecratus est Syluester: qui anno solo vixit.

			Rom. Epi- scop. Sylue- ster anno vno.	C.P. Epi- scop. Me- nas annis 16.		Ale- xand. Epi- scop. Ge- næs anno vno.	
	II	13	I	I	4	I	II

Hoc anno mensis Decembris die vigesimo septimo, indictione prima, priora magnæ Ecclesiæ peracta sunt Encænæ. Processit vero supplicantis populi cæcus e sanctæ Anastasiæ templo, Patriarcha Mena in Imperatoris curia sedente, & ipso Imperatore inter plebem procedente. Ab incensæ igitur sanctissimæ Ecclesiæ die ad eius dedicationem anni quinque, menses vndecim, & dies decem intercesserunt.

			Rom. Epi- scop. Vigili- bus annis 18.			Ale- xandr. Epi- scopus Theodorus annis 1.	
	12	14	1	2	5	1	12

Hoc anno Bulgari reges duo cum Bulgarorum innumera multitudine & drungo in Scythiam & Mysiam, militiæ Magistrum in Mysia Iustino, & in Scythia Baudario agente, arma mouerunt. Isti Bulgari in aduersum progressi, commiserunt prælium, in quo Iustinus militiæ Magister cecidit, in cuius locum Constantinus Florentij filius suffectus est: & ad partes vsque Thraciæ irruerunt Bulgari. In eos autem Acum patria Vnnus, quem e sacro fonte suscepit Imperator per Illyricum militiæ Magister expeditionem suscepit: Igitur Romani Bulgarios vndique suis copiis interclusos ferro cædentes, innumera ex eis multitudinem prostrauerunt, prædam omnem abegerunt, sublatisque regibus eorum duobus, præclaram sua virtute tulerunt victoriam. E pugna reuertentibus ac lætis alij Bulgari occurre-

Α Σάβηρου, καὶ Ιουλιανοῦ Αλικαρνασσίας, καὶ τῶν λοιπῶν Θεοπασχόντων· ὅς οἱς καὶ Ἀνθίμους ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ὁμόφρων αὐτῶν κατὰ τοὺς νόμους, ἐξελέλητο, ἐπισηκῶντας μὲν αὐτοὺς καὶ ἐχρηστονίσθη αὐτῶν τῇ Μένῃ πρεσβύτερος καὶ ξενοδόχος τῷ Σαμφῶν ὑπὸ Ἀγαπητοῦ τῷ Πάπῃ Ρώμης. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης ἐν Βουλγαρίᾳ ὅν ἐκασιμένον, καὶ ἐχρηστονίσθη αὐτῶν Σιλβέστρος ζήσας ἔτος ἑν.

			Rom. Epi- scop. Sylue- ster anno vno.	C.P. Epi- scop. Me- nas annis 16.		Ale- xand. Epi- scop. Ge- næs anno vno.	
	II	13	I	I	4	I	II

Τούτῳ τῷ ἔτι μὲν Δεκεμβρίου κζ. ἡ δικτατορία πρῶτης γένηται τῇ πρῶτῃ ἐκείνῃ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ ἐξῆλθεν ἡ λατὴ ἀπὸ τῆς ἁγίας Αναστασίας, κατὰ τὸν Μέναν τῇ Γαλατάρχῃ ἐν τῷ βασιλικῷ ἑορτασθῇ, καὶ τῷ βασιλεὺς συλλειτουργῶν τῷ λαῷ· γίνονται οὖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καύσεως τῆς ἁγίας μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι τῆς ἐκείνης ἡμέρας πέντε μῆνες καὶ ἡμέρας ἑν.

			Ρομ. Επισκ. Βυζ. αντ 179 18.			Αλεξ. Επισκ Θωδ. αντ 179 18.	
	12	14	α	β	γ	α	12

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐκείνησιν οἱ Βουλγάρους δύο ῥῆγες μὲν πλείους Βουλγάρων καὶ θρούνης εἰς τὴν Λαοδικίαν καὶ Μισίαν, στρατηγὰς τοῦ ὅπου τῆς Μυσίας Ιουστίνου, καὶ τῆς Σκυθίας Βαυδαρίου. οἱ ὅτινες ἐξελθόντες κατὰ τὴν Βουλγαρίαν, συνέβαλον πόλεμον, καὶ ἐστράτη Ιουστίνος ὁ στρατηγὴς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτῶν αὐτῶν ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Φλωρεντίου καὶ ἦλθον οἱ Βουλγάρους ἕως τῆς μερῶν τῆς Θρακίας, καὶ ἐξῆλθεν κατὰ αὐτοὺς ὁ στρατηγὴς Ιλλυριοῦ Ἀκούμ, ὁ Οὐννος, ὃν ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς βασιλείας καὶ μέσσω βαλόντες τοὺς Βουλγάρους ἐκώλυν αὐτοὺς· καὶ ἀπέκτειναν πλείους πολλὰ καὶ ἐξέπναιζαν πᾶσαν πλὴν τῶν παρθένων καὶ οὐκ ἐκείνων καὶ κελῶν, φονεύσαντες καὶ τοὺς δύο ῥῆγας αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ὑποσπέρφειν αὐτοὺς μὲν χάρας ὑποκρίσαντες αὐτοὺς ἄλλοι Βουλγάρους,

γὰρ ἐς, καὶ ἐσώκισαν αὐτοὺς φθίνοντας, Κωνσταν-
 τῖνον, καὶ τὸν Ἀκούμ, καὶ Γοδιλλαν. ὁ δὲ μὲν Γοδιλ-
 λας μὲν τῷ πατρὶ μέρει αὐτῶν ἐξέλασεν τὸν σπῆν,
 ἐξέλασεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος πρὸς τῷ Ἀκούμ
 συνελθόντων ζώοντες. καὶ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον
 δίδωκεν λαβόντες χίλια νομίσματα, ἔπλεον
 ἐν ΚΠ. τὸν δὲ Ἀκούμ ἐκρέτισαν εἰς πέντε ἰδίαν
 πατεῖδα μὲν ἑλλαν αἰχμαλώτων.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι πῦρ ἐλάσαν ὁ Χοσροὺς βα-
σιλεὺς Γερσῶν Ἀντιόχου τὴν Συρίαν καὶ μεγάλαν,
καὶ εἰσπλῖνεν εἰς Ἀπυμμία, καὶ ἐτίμας πόλεις.

[illegible]

Τούτων τῷ ἔπει Γερσπύριον Ρωμαίους Μουσῶδες,
ὡς τῷ ἡμίονε τῷ Γερμάδων χαλκωγέμενος, υἱὸς Γέ-
σμου, ὅστις μὲν τῷ πελιδνίῳ τῷ πατρὶς αὐτῷ ἦλθεν
πατρὶς ῥήζου τῷ ἡμίον αὐτῷ, ἀπὸ μητρὸς ῥήζα ὄντα
τῷ Σερμίον, ἐγὼ τοῦ τῷ ὁ ῥήζ Ρώμος, ὁ Θεοδὲ-
ριος, πέμψας πατρὶς αὐτῷ, ἐπειθεῖς, ἀπὸ ἡλθεν
πατρὶς αὐτῷ, ἐμὲ μὲν αὐτῷ συμμαχῶν αὐτῷ.
μὲν τῷ πέντε πελιδνίῳ Θεοδεδίον, ἦλθεν ὅτι τῷ C
Δαυρούδιον πεταμένον, ἐγὼ ἡγήσατο τῷ βασιλείᾳ Ιου-
στινιανῷ (τῷ) ὑπὸ τῷ βασιλείᾳ αὐτῷ. ἐπὶ ἦλθεν ὡς
ΚΠ. ἐπὶ πολλὰ αὐτῷ φιλοσημειώμενος ὁ βασι-
λεὺς καὶ τῷ υἱῷ αὐτῷ, ἀπέλυον αὐτοῖς, ποιήσας
αὐτῷ φραγυγέτω τῷ Ιλνυεχθ. καὶ ὡς τῷ πα-
ραγμῶς αὐτῷ εἰς ὁ Ιλνυεχθ, ὅθεν ἄλλοι Βυλ-
γάρης πλῆθος πολλὸν, ἐγὼ ῥημάσας καὶ αὐτῷ πέμ-
ψας ἀπέλυσαν. καὶ ἀπὸ τῷ ἦλθεν ὡς ΚΠ. ὡς τῷ αἰ-
χμαλωσίᾳ τῷ ἡγουμένῳ αὐτῷ μὲν ἔαλλον, ἐπὶ
ἐπέμπευσον αὐτοῖς ὡς ὁ ἰπτακῶ. ἐπὶ ἡμίον εἰρή-
νη βασιλεὺς ὡς τῷ Θράκη, μεκίπ τελεμῶντων τῷ
Οὔτω περὶ τῷ Δαυρούδιον. ἔπειτα δὲ αἰχμα-
λώτοις τῷ Βουλγάρων ἐπεμψαν ὁ βασιλεὺς εἰς D
Αρμενίαν, καὶ εἰς Παζικῶν. καὶ κατεπαύσατο ὡς
τοῖς Νουμμερίοις ἀρεθμοῖς.

[illegible]

Τούτω δ' ἔτι δ' ἰ. Ν. Ιουστινiano Ὁ Χοσρόης ὁ π
Περσῶν βασιλεὺς τεπέρτεν εἰς Βαλὼν εἰς π Ρω
μαίην γλῶ ἐποίησαν. ἐλθόντι δὲ εἰς π π Καμα
Theophanis Chron.

A runt & Constantinum, Acum, & Godillam fugientes foco velut recte interceperunt. Godillas quidem foco sicca opera rescisso, effugit: Constantinus autem vna cum Acum viuis comprehensus est. Constantinus certe nummorum mille pretio redemptus Constantinopol. rediit: Acum vero retento cum ceteris captiuis ad proprios lares remeauerunt.

Hoc eodem anno Persarum rex Chosroës magnam Antiochiam, quæ est in Syria, cepit : & in Apameam aliasque ciuitates armorum vi sibi subactas, victor ingressus est.

B	Dom. Inven. Jst. Imperat. Iustina- nus annis 38.	Perse- rus Chof- roas annis 48.	Roma- Episc. Vigili- us annis 12.	Con- stant. Episc. Me- nas annis 16.	Hie- rofol. Episc. Ioan- nes annis 11.	Alex. Episc. Theo- dosius annis 1.	Antioch. Episc. Euph- ranus annis 18.
	13	15	2	3	6	2	13

Hoc anno Mundus e Gepedibus suum genus trahens, Giesmi filius, qui post patris obitum ad auunculum ex matre Sirmij regem accessit, in Romanorum partes transiit. Eo cognito Romæ rex Theuderichus Legatos ad eum misit; quorum verbis ille suafusus, ad Theuderichum profectus, cum eo moratus est, armorum eius socius factus. Theudericho fatis functo ad Danubium flumen venit, & ab Imperatore Iustiniano imperij subdium se deinceps haberi postulauit. Quinetiam Constantinopol. accessit, quem Imperator vna cum filio maximis muneribus donatum, & Illyrici Magistrum militiæ renunciatum a se dimisit. Illyricum versus iter agenti, & iam proximo Bulgarorum manus innumera præclufit iter: ipse nihilominus viam fetro aperuit, & irruens in aduersos deleuit omnes. Selectos vero ex captiuis Duces cum aliis pluribus Constantinopol. misit, quos publicis affectos ludibriis per Circum traduxerunt. Exinde profunda pax per Thraciam acta, Vnnis Danubium traficere nusquam amplius ausis. Porro Bulgarorum captiuos in Armeniam & Lazicen misit Imperator, & in militares numeros retulit.

						Alex. Epi- scopus 1.	
14	16	3	4	7	I	14	

Hoc anno, qui Iustiniani decimus quartus, Perfarum rex Chosroës quartam irruptionem in Romanorum ditionem fecit: iamque in Comagenarum provinciam

delatus Palæstinam, & ipsam Hierosolymam, dona in ipsa reposita deprædaturus, aggredi meditabatur. Eam quippe regionem fertilissimam, & eiusincolas auro pecuniisque fœlices audierat. Romani vero impendenti ruinæ in aduersum ire negligebant. Etenim munita quæque loca occupantes, ea pro viribus singuli defendere, & in eis quarere salutem. Eo nuncio accepto, Belissarium ex Occidentis partibus denuo reuersum in Persas mittit Iustinianus. Belissarius equis publicis vectus celeri cursu in Euphratesiam delatus est. Nepos autem Imperatoris Iustus vna cum Buzæ Orientalis militiæ Magistro Hierapolim se recepit: illi cum Belissarium adesse nouissent, ad se accedere, & Hierapolim armistutari litteris suis rogant. Sed Belissarius ipsos rescriptis obiurgauit, ex æquo & bono vnam urbem ut protegeret, non esse, dicens, ac interim per Romanorum ditionem hostes libere diuagari, reliquasque imperij vrbes deuastare permitteret. Neque laret vos fane, mortem virtute ornatam, salute citra pugnae discrimen comparata, longe præstantiorem: nec enim salutem eam merito dixerim, sed prodicionem manifestam. Verum relicta mora atcedite vos in Europum pagum, quo collecto exercitu omni, si Deus concesserit, hostes me superaturum confido. His auditis animos resumpserunt Proceres, & Iusto cum paucis ad ciuitatis Hierapoleos defensionem relictis, reliqui Europum se contulerunt. Chosroës vbi Belissarium, & Romanum exercitum omnem ad Europum castra metatum intellexit, hæsit attonitus, & non ultra progredi statuit, quin potius Abandazem, qui ei ab Epistolis, & in rebus gerendis vir strenuus erat, quasi prætexendis querimoniis, quod Legatos de pacis fœderibus seruandis tractaturos Imperator Iustinianus non misisset in Persidem, ac reipsa Ducem ipsum, & eius exercitum, & castra exploraturum destinauit. Eum Legationis gratia proficisci audiens Belissarius, ipse hominum, quorum magnitudo corporisque forma reliquis præstabat, millibus sex electis, a castris nonnihil remotius quasi vxnaturus processit. Porro Diogenem Satellitem, & Adulium virum Armenium, cum equitibus mille quasi fluminis vada experturis, flumen traicere imperauit. Cæterum vbi Legatum iam adesse cognouit, in loco deserto, tanquam apparatu relicto, & absque proposito se aduenisse significaret, papylionem fixit: milites autem ad tentorij vtrumque latus iussit consistere (Thracæ erant illi, Illyrij, Gotthi, Eluri, quibus etiam Vandalis & Maurusij fuerant adiuncti) & planitiei spatium plurimum occupare: Mini-

γίναντες γάρ, καὶ Παλαστίνης καὶ Ἱεροσολύμων διενεῖτο χωρεῖν, ὅπως τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις κειμήλια ληίστηται. χῶρον γὰρ ταύτῃ ἀγαθὸν καὶ πολὺ χρυσὸν οἰκητῶρων ἤκουσεν εἶναι. Ρωμῆοι δὲ ταῦτοις ἡσυχαστὰς ἐν ἑσπέρῳ δεσφύοντο. τὰ δὲ ὀχυρώματα καταλαβόντες, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο, ταῦτα διαφυλάττειν, καὶ αὐτοὶ σὺν ἑσθλα ἐβούλοντο. τοῖς δὲ ταῦτα Ἰουστινιανὸς, Βελισσάριον αὐτῆς ἐν τῇ ἑσπερίῳ ἐκλυθότα εἰς αὐτοὺς ἐπέμψεν. ὁ δὲ ἵπποις τοῖς τῷ δημοσίου ὀχυρὸς ἦν πολλὰ εἰς πλὴν Εὐφρατῆος ἀφίκετο. Ἰούδος δὲ ὁ ὅ βασιλεὺς ἀνέμψος σὺν Βούλῃ τῷ στρατηγῷ τὸ εἶπας ἐν Ἱερσπόλῃ καταφυγὴν ἐτύχρηεν. ἀκούσας δὲ Βελισσάριος ἤκειν γραφοῖσι πρὸς αὐτοὺς ἀφίκεσθαι, καὶ πλὴν Ἱερσπόλιν διαφυλάττειν. ὁ δὲ Βελισσάριος ταῦτοις λίαν κατεμύμενος, γραφὰς πρὸς αὐτοὺς οὐ δύναντο εἶναι μίαν πόλιν φυλάττειν, καὶ τοὺς ἐξῆροις ἀφίεναι ἐπὶ τῇ τῇ Ρωμῆων χρίσμι, ἀδείας βασιλεὺς, καὶ ταῖς τῆς βασιλείας πόλιν λυμῆσθαι. αὐτὸς γὰρ ἴτε, ὅτι σὺν τῇ ὁρῇ τῇ ἀπολαλέει, ὅτι σὺν ἁμαρτητῇ αἰμῶν. ὁ γὰρ αὐτῶν τῆς κληθείς, ἀλλὰ πρὸς δόξα διττῶς. ἀλλ' ἤκετε πέρις εἰς Εὐρώπῃ χωρεῖν, οὗ δὲ συνήξας ὁ στρατὸς ὅλον, ὡς αὐτὸς Θεὸς γένη, ἐλπίδα ἔχω τοῖς πολέμοις ἐργασασθαι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες ἐξήρσαντο, καὶ Ἰούδῃ σὺν ὀλίγοις ἑσφύλαττειν πλὴν Ἱερσπόλιν κατέλιπον οἱ ὅλοι εἰς Εὐρώπῃ ἦλθον. τοῖς δὲ Χοσροῆς Βελισσάριον καὶ πᾶσι τὸν στρατὸν Ρωμῆων στρατοπέδῳ ἐν Εὐρώπῃ, ὅξεν, καὶ πρὸς ὁ μὴ ἤλασεν, σὺν ἐπὶ ἔργῳ Ἀβανδάζῳ δὲ τὸν γραμματεῖα ἀνδρα σὺν πρὸς Βελισσάριον ἐπέμψεν, τὸν τε στρατηγὸν καὶ στρατοῦ ἡγεμόν, καὶ ὁ στρατοπέδον, τῷ δὲ λόγῳ δύναντο μεμνημένοι, ὅτι βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τοῖς πρὸς οὖς ἐν Περσίδι σὺν ἐπέμψεν πλὴν εἰρῶν καὶ σφύρατον ὅξεν. ὁ δὲ Βελισσάριος μαθὼν τῷ πρὸς οὖς ἤκειν, αὐτοὺς μὲν ἐξακιχλίοις ὅξεν ἀμῶς, ὁ μὲν καὶ τε, καὶ τὰ σῶματα καλοῖς, ἅπαντες τῷ στρατοπέδῳ κινήσῃ ὅξεν. Διογῆν δὲ τὸν δορυφόρον, καὶ Ἀδύλιον ἀνδρα Ἀρμένιον τὸν ποταμὸν διαβῆναι σὺν ἵπποις χιλίοις ἐκέλυσεν, ὡς ἡλασθῆναι πλὴν τῷ ποταμῷ διαβῆσιν. Βελισσάριος δὲ ἐπὶ τὸν πρὸς οὖς ἔλγος ἐρχόμενος ἔργῳ, τὸν παπυλεῖα ἐπῆξατο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, πρὸς οὖς ὅτι σφύρατον πρὸς οὖς ὅξεν ἤκει. τοῖς δὲ στρατιώταις διεπίταξεν τῶς μὲν καλοῖς ἐφ' ἕκαστον τῶν, Θράκας τε, καὶ Ἰλλυριοὺς, Γότθους τε, καὶ Ελνύρους, μὲν οὖς Οὐρανίους, καὶ Μαυροσίους, τῶς πεδίου ὅξεν ὅξεν. διη-

χόντων γὰρ εἰς ἑαυτοὺς, ἀλλ' ἐβιάζοντο εἰσι-
 στήναι, ὡς κυνηγούμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτούς, ὅς ποτε
 τὸν Χοσρόου προσεβόωντο ἐβλάπον διελωμένοι
 τεβιάζοντο, καὶ φαιδρὸν τὰ παρόντα, πάλαι
 βασιλεύοντες, ἐμνησθῆναι. ὁ μὲν Ἀβασθάνης εἰς
 ὅτι Βελισσαρίου ἐλθόν, λυπεῖσθαι τὸν Χοσ-
 ρόου ἐφασκεῖ, ὅτι δὲ καὶ ἂν συνέστη, ὅτι ἐπε-
 μνησθῆναι τοῦ πρόσθεν πρὸς αὐτὸν πρὸς
 εἰρήνης, καὶ ὑποτάξαι Χοσρόου καὶ Ρωμῆων
 στρατεύσασθαι. Βελισσαρίου δὲ αὐτὸν ὁρῶντος
 πρὸς τοὺς λόγους ἐποιεῖν, τὸν Χοσρόου λέγειν αἰ-
 πνον τῶν πόλεων. εἰ γὰρ εἰρήνης ἐφίετο, ὅτι αὐτὸς
 πρὸς τῶν Ρωμῶν γὰρ ἀφικόμενος, αὐτὸν ἐξ-
 πειλίσσει. ἀλλ' εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἰδὼν, τοῖς
 πρόσθεν ὁρῶντι. καὶ αὐτὰ εἰπὼν, τὸν πρόσθεν
 ἀπεπείλητο, ὁ δὲ πρὸς Χοσρόου ἀφικόμε-
 νος, ἐφ' ἑαυτὸν ἐωρεχάμενος Βελισσαρίου συνε-
 πόντε καὶ αἰδέσθαι ὑποτάξαι, στρατιώτας δὲ οἷος
 αὐτὸς ἄλλοις ἐν πύργοις εἶδεν, ὡς τὴν δυνάμειν
 ἐκπύματα ἐκ ἀφύρτου ἐλθόντα συνελεγε-
 ναι, καὶ συνεβούλευσε Χοσρόου μὴ συμπλέκε-
 σθαι εἰς μάχην μετ' αὐτὸν, ὅπως μὴ ἡττηθῆ-
 ναι αὐτὸν ὅτι τῶν ἀφύρτου τῆς τῶν Περσῶν βα-
 σιλείας ἐν γῇ Ρωμῶν ὑποτάξαι, καὶ φυγῆς
 τόποι μὴ ἔχοντι. καὶ νικᾷ αὐτὸν οὐ μάλα. στρα-
 τηρὸν γὰρ τῶν Ρωμῶν καὶ μέγαν νικῶναι. ὁ δὲ
 Χοσρόης τῇ πύργῳ πρὸς αὐτὸν ἀναστρέφειν δι-
 ζῶν ὅτι τὰ ἴδια διανοῖτο. ἐφοβήθη γὰρ τὴν
 ἀφύρτου τῆς ποταμοῦ ποιήσασθαι, ὡς τῶν
 Ρωμῶν αὐτὸν κατεχόντων. καὶ πολλὰ ἀφύ-
 ρουμένοι, ἀπέστειλε πρὸς Βελισσαρίου
 πρὸς αὐτὸν αὐτὸν τῶν ποταμῶν ἀφύρτου
 ἀναστρέφειν, καὶ αὐτὸν τὴν πρὸς ἀκαλύ-
 τως πρὸς ἑαυτὸν. Βελισσαρίου δὲ ὡς πρὸς αὐ-
 τὸν πρόσθεν ἐπεμνησθῆναι, καὶ τῶν τῶν ἀναστρέ-
 φειν ἐπὶ αὐτῷ, καὶ πρόσθεν ἐν τῇ βασιλείᾳ
 συνεπείχετο διελωθέντων, ὅπως τὴν εἰρήνην
 βραβεύσασθαι. ἔξου δὲ Χοσρόης τὸν Βελισσα-
 ρίου ἀφύρτου τῶν Ρωμῶν γῆς τὴν πρὸς ἀκαλύ-
 τως ἀκαλύπτει. ὁ δὲ Βελισσαρίου ἰωάννου
 τὸν Εὐδοκίον ἀδελφὸν ἀφύρτου ὁμοῦ τῶν
 Χοσρόης ἀπέστειλε πρὸς ὁ ἀκαλύπτως πρὸς
 αὐτὸν τὴν τῶν Ρωμῶν γῆς. οἱ δὲ Ρω-
 μῶν τὸν Βελισσαρίου ἐν διφρημαῖς εἶπον. μά-
 λον δὲ ἐν διφρημαῖς ἐν τῇ τῶν ἔργῳ, ἢ
 ὅτι Γελιμέρος τε δυνάστης καὶ Οὐπρίαν τοῖς
 δύο βασιλεῖς εἰς Βυζάντιον ἦγαγον. ὡς γὰρ
 ὡς ἀλυσθῆναι λόγῳ τε καὶ ἐπαίνῳ ἄξιον, πεφο-
 βημένον τῶν Ρωμῶν, καὶ ἐν τοῖς ὁχυρώμασι
 κρυπτομένων πόλεων, Χοσρόου δὲ στρατῷ με-
 γάλῳ ἐν μέσῳ γενομένου τῆς τῶν Ρωμῶν ὁρῶ-
 ντος

Theophanis Chron.

strantes quippe non referebant, nec uno se
 loco continebant; sed hinc inde agglome-
 rati & vagantes, venatorum more discur-
 rebant; obiter vero, & quasi aliud agentes
 Chosrois Legatum se videre simulabant:
 & praecincti alioquin, & vultu hilari pro-
 grediebantur, gestabantque secures & bi-
 pennes. Abandanes itaque in Belissarii
 conspectum ductus, Chosroem dolere di-
 xit, quod neglectis pactis Legatos de pa-
 ce colloquuturos ad se non misisset Iusti-
 nianus, ac proinde ad bellum Romanis
 inferendum Chosroem coegisset. Belissa-
 rius quasi minimi sermones eius haberet
 belli causam omnem in Chosroem velut
 in eius authorem referre. Si pacis ete-
 nim cupidine tenebatur, nusquam certe
 in Romanorum ditionem ingressus, eam
 exquisisset: quin potius propria stans re-
 gione Legatorum aduentum fuisset praes-
 titolatus. His dictis Legatum dimisit. Le-
 gatus ad Chosroem reuersus Belissarium
 Ducem virum prudentia eximium, & a-
 nimi fortitudine conspicuum se vidisse re-
 tulit: milites vero ex diuersis gentibus
 coactos, quantum quidem ex armorum
 ornatu conicere licuit, quales alios me-
 vidisse nusquam memini. Cum huiusmo-
 di igitur bello decertare nusquam author
 fieret, ne ipso superato, genus omne Per-
 farum regnique summa in Romanorum
 ditione periculum experiretur; nec ta-
 men receptui commodum reperiret lo-
 cum. Si vincerent, non magni quidem
 aestimandum: vnus etenim soliusque Ro-
 manorum Ducis superiores euaderent.
 Chosroes eius monitu propriam sedem
 repetere cogitabat: fluminis enim vadum,
 Romanis illud occupantibus, tentare ve-
 rebatur. Multa igitur secum animo repu-
 tans, tandem ad Belissarium misit postu-
 lans, vt eos, qui annum traiecerant re-
 uocaret, sibi que tutum pararet discessum.
 Extemplo Legatis ad eum missis secessum
 laudauit Belissarius, breuique delegan-
 dos ab Imperatore affirmavit, qui firmam
 cum eo pacem constituerent. Chosroes
 autem per Romanorum terras transitum
 a periculo immunem habere postulabat.
 Eapropter Ioannem Edessenum virum Il-
 lustrissimum ad Chosroem, quo tutius
 per Romanorum terras incedere possit,
 obsidem misit. Interim Romani Belissa-
 rium felicibus votis faustisque acclama-
 tionibus prosequiebantur; maiorem nimi-
 rum ex eo facto gloriam adeptum, quam
 cum Gelimerem bello captum atque Vet-
 tigem duos reges Constantinopolim per-
 duxit. Et fuit re vera memoratu & lau-
 de dignum illud facinus, quod cum Ro-
 mani vniuersi timore percussus in municio-
 ra loca se abdidissent, & Chosroes in me-
 dias Romani imperij prouincias penetra-

A a ij

set, vnus homo celeri cursu Byzantio aduectus castra Persarum regis exercitui opponere ausus est: suaque sapientia effecit, vt Chosroës re inopinata deceptus, domum infecto negotio repeteret.

Eodem etiam anno Timotheo Alexandriæ Episcopo defuncto, impius Severus Antiochiæ adulter Præses, & Iulianus Halicarnassensis Alexandria fugientes, de corruptibili & incorruptibili motis quæstionibus adinuicem dissidentes, tanquam veritatis alieni, deprehensi sunt. Et hi quidem Theodosium, Gainam aliq Alexandriæ promouerunt Episcopum: & Gainas certe per annum tenuit Episcopatum, per duos Theodosius. Eos demum litteris accitos Constantinopolim aduenire, & ab inuicem separatos viuere mandauit Iustinianus, ac demum Paulum quendam de fide recte sentire existimatum renunciauit Alexandriæ Antistitem. Hic Ecclesiasticis in precibus & sacrificiis memoriam sacrilegi Seueri faciens, irati imperatoris iussu Episcopatus dignitate motus, Hierosolymam tandem profectus, ibi moratus est.

		15	17	4	5	8	2	15
--	--	----	----	---	---	---	---	----

Hoc anno, mense Octobri, indiçt. quinta, mortalitas horrenda Byzantij incubuit. Eodem quoque anno Hypapante, siue Occursus Domini mensis Februarij die 2. celebrari cœpit. Augusti etiam mensis decimo sexto, eadem indiçtione, ingensteræ motus Constantinopoli auditus, ex quo templa, ædes, & maxime murus, qui ad Urbis Chrysen portam, corruit. Lancea pariter, quam statua Sancti Constantini in foro erecta, & Xerolophi statuz manus dextera decidit in terram: inde plurimi mortem oppetiere, & ingens timor omnium animos perualit.

						Alexand. Episc. Zoilus annis 7.		
	16	18	5	6	9	1	16	

Hoc anno regem Exumitarum (Indiam isti habitant, & Iudæorum religionem colunt) ex huiusmodi causa bellum sustinere contigit. Exumitarum rex interiorum Ægyptum occupat, & Iudæorum opiniones sectatur. Romani porro mercatores ad Exumitam & interiores Indorum Æthiopumque partes per Homeritarum terras penetrant. Mercatores istos, vt moris erat, per Homeritæ montes iter agentes, rex Homeritarum Damianus, direptis eorum facultatibus omnibus, occidit:

Αἰὲς, ἄνδρα ἓνα ἐν ὁδῷ δρόμῳ ἐκ Βυζαντίου ἤγοντα ἀπὸ ἐσθλότητας τῷ τῷ Γερσῶν βασιλεὺς στρατοπέδῳ παρῶν. Χοσροῦ δὲ ἐκ τῆς ἀπερσοδουκῆτος τῇ τῷ Γερσῶν βασιλεὺς ἀπερσοκτονεῖς τῷ οἰκείῳ αὐτοχρησῶν χώρῳ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Τιμοθέῳ ἐπισκοπῶντι Ἀλεξανδρείας ἱερωτικῶτος, Σεβερὸς ὁ δυναστεὺς Ἀντιοχείας μισθὸς παρεδρὸς, καὶ Ἰουλιανὸς ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φυγόντες, πρὸς φθαρτοῦ τε καὶ ἀφθαρτοῦ διεκρινόντες καὶ ἀλλήλων γαζῆσαι, ὡς ἀληθείας ὄντες ἀλλότριοι. καὶ οἱ μὲν Θεοδοσίον, οἱ δὲ Γαῖνῳ παρεβόλοντο εἰς ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας. Ὁ Γαῖνῳ μὲν ἐκράτησε τῷ ἐπίσκοπῳ τῆς αἰωνίου. ὁ δὲ Θεοδοσίος δύο. Τούτους δὲ Ἰουστινιανὸς πῖμψας ἡ γὰρ ἐκ Βυζαντίου, καὶ ἀλλήλων χειρισμένοις διατρίβοντες παρῶντα ἔξιν. Γαῖνῳ δὲ πῖμα δοκούμενον (τῷ) ὁρῶντος ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας παρεβάλετο. ὅτι τῷ μνημῶν Σολήρυς ἀπὸ ἐξου ποιήσας ἐξέβλητο τῷ ἐπίσκοπῳ ὁργῇ βασιλείας, καὶ ἡτῶν διεβίβεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

		α'	ε'	δ'	ε'	α'	β'	α'
--	--	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ δὲ ἔτι ἐν μηνὶ Οκτωβ. indiçt. ε'. γέγονεν ἐκ Βυζαντίου ὁ μέγας σεισμός. καὶ ὁ αὐτῷ χρόνῳ ἡ ὑπαπαντή τῷ κυρίου ἐξαβέντος ὁρῶντος ἐπίσκοπος ἐκ Βυζαντίου τῇ δούτῃ τῷ Φεβρουαρίου μηνός. καὶ ὁ Αἰγύπτῳ μηνὶ ιε'. τῆς αὐτῆς πῖμψας indiçt. ἐξήντη σήμειος μέγας ἐκ ΚΠ. καὶ ἐπιστολὴ ἐκκλησίαι, καὶ οἰκοί, ἐκ τῶν πύχας μάλιστα ἐκ τῶν Χρυσῶν πόρτων. ἔπεισαν δὲ καὶ ἡ λόγῃ μὲν ἐκράτει ὁ ἀσθρῆς ὁ ἑστῶς εἰς τὸν φόρον τῷ ἀγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἡ δούτῃ χεῖρ τῷ ἀσθρῆτος τῷ Ξηρολόφου. καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐγένετο φόβος μέγας.

						Αλεξ. ἐπίσκ. Ζωίλ. καὶ ἔτι 7.		
	α'	α'	ε'	ε'	δ'	α'	ιε'	

Τούτῳ τῷ ἔτι συνέβη πολέμῳσι τῷ βασιλεὶ τῷ Ἐξουμῶν Ἰνδῶν Ἰουδαίων δὲ αἰτίας ἰσαόνης. ὁ τῷ Ἐξουμῶν βασιλεὺς ἐσθλότερος ἐστὶ τῆς Αἰγύπτου, Ἰουδαίων. οἱ δὲ τῷ Ρωμαίων στρατηγῶνται ἀπὸ τῷ Ὀμηρίῳ εἰσέρχονται ἐπὶ τὸν Ἐξουμῶν, καὶ τὰ ἐσθλότερα μέρη τῷ Ἰνδῶν καὶ Αἰθίοπων. τῷ δὲ στρατηγῶνται καὶ ὁ εἰσῶν εἰσλόντων εἰς τοὺς ὀρεῖς τῷ Ὀμηρίῳ, Δαμῖανος ὁ τῶν βασιλεὺς ἐφείλκεν αὐτοὺς, καὶ ἀφείλετο πάντα τὰ ἀν-

τῶν, λέγων· ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κακοποιοῦσιν τοὺς
 ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἰουδαίους, καὶ φονδύουσιν αὐ-
 τοὺς· καὶ ἐκ τούτου ἔλυσάν τινι παραγραπείᾳ
 τῇ ἐξουσίᾳ τῶν Ἰουδαίων τῆ Εὐρυμπίου. καὶ ἀγα-
 γαστάς οὗ τῆ Εὐρυμπίου βασιλέα· ὁ Ἀδάς
 ἐδύλωσεν τῷ Ομηρίτῃ, ὅτι ἔβλαψεν τὴν βα-
 σιλείαν μου, καὶ τὴν ἐξουσίαν Ἰουδαίων, καλύπτας
 τοὺς Ῥωμαίων παραγραπείας τῆ εἰσπράξεως
 πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἦλθον εἰς ἔξτρας μεγάλης, καὶ
 συνέβησαν πόλεμον μετ' ἀλλήλων. καὶ ἐν τῷ
 μέλλῃ αὐτοὺς πολεμεῖν, Ἀδάς οὗ τῆ Εὐρυμι-
 πίου βασιλεὺς ἐπαΐσατο, λέγων· ὅτι εἰ νικήσω τὸν
 Ομηρίτην, Χρυσίανος γίνομαι· καὶ ὅτι ἔσθ' ἡ
 Χρυσίανος πόλεμος. καὶ τῇ τῆ Θεοῦ ἐνέργειᾳ
 ἐνίκησεν ὁ Χρυσίανος, καὶ ἔλαβεν ἀρχιεπίσκοπον
 Ζωῖτα Δαμιανὸν τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ τὴν
 χώραν αὐτῶν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῶν, ἐξ ἑξου-
 σίας τοῦ Θεοῦ Ἀδάς οὗ βασιλεὺς τῆ Εὐρυμπίου,
 ἐπεμψεν πρὸς τὴν βασιλείαν Ἰουστινιανὸν λαβεῖν
 ἐπισκοπὴν, καὶ κληρικὸν, καὶ διδασκάλον ἡμέτερον
 Χρυσίανον. καὶ ἐχάρη ὑπὲρ τούτου μεγάλως ὁ Ἰου-
 στινιανός· καὶ ἐκέλευσεν δοῦναι αὐτοῖς ἐπισκοπῶν,
 οἱ ἀνελήσονται. καὶ ἐπιλέξαντες αὐτοὶ οἱ πρεσβυτέραι
 περιεργασάμενοι τὸν μοναχὸν τῆ ἀγίου Ἰωάννου
 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, ἀνδρᾶ βίλατον, C
 πρῆξον, ὁνόματι Ἰωάννην, ἐτῶν ἑξή. ἔλαβόν-
 τες αὐτὸν ἀπῆλθον εἰς τὴν ἰδίαν χώραν πρὸς
 Ἀδάς τὸν βασιλέα αὐτῶν. ἔοὺτως ἐπίστρευσεν
 τῷ Χρυσίῳ, ἔφωτίσθησαν ἀπόμυτοι αὐτοί.

Ἰουστινιανός	Ῥωμ.	Περσ.	Ῥωμ.	ΚΠ.	Περσ.	Αλεξ.	Αντ.
Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε

Τούτῳ τῷ ἔτει μὲν Σεπτεμβρίου 7. ἡμέ-
 ρα πρῶτη, ἰνδικτιώνος ἐβδόμης, γέγραφε σέσημος D
 μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὡς πεπρωμένης
 ἡμῶν τῆς Κυζίκου. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπληρώθη
 ὁ χαλκὸς κίων ὁ μέγας πλησίον τῆ παλαιᾶς, ὁ
 λεγόμενος Αἰγυρίου. ἔαίνετο τῇ ἐκκλησίᾳ βα-
 σιλείᾳ Ἰουστινιανῷ ἐφίππος. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἦν
 ἐκ τῆς Ἰταλίας χώρας χρημδρόμος ὁνόματι Αν-
 δρέας ἔχων μετ' αὐτοῦ κύναν ἑσθλὸν καὶ τυφλόν·
 ὅς τις καλὸς κύνος ἔσθ' αὐτῷ ἐποίησεν ἡμέτερα.
 ἐσώθη τὸ αὐτὸ ἐκ τῆ ἀρχῆς, καὶ ὅχλου πρῆξον-
 τος, λαοὶ δὲ κύνος ἐκομίζοντο τὰ τῆς ἐσώτου
 δακτυλίου, χρυσά τε, καὶ ἀργυρέα καὶ σιδερέα· καὶ
 ἐπὶ αὐτὰ εἰς ὁδὸν, ἀνέκειντο αὐτὸν τῷ

co quod Romani, aiebat, Iudæos secum
 habitantes vexant, & mortem eis non ve-
 rentur inferre : Ex quo commercium in-
 teriorum Indorum Exumitæ diremptum
 fuit. Iratus itaque Exumitarum rex Adad
 Homeritæ significavit : Prohibitis Ro-
 manis mercatoribus ad nos usque acce-
 dere, regnum meum, & interiorum In-
 diam omnem magno damno affecisti. Ita
 demum magnis inter se inimicitias susce-
 ptis, mutuo inter se bello contendebant.
 Cumque iam in aciem congressuri essent,
 Exumitarum rex Adad voto se devinxit
 in hanc mentem. Si Homeritæ superior
 rediero, Christianus fiam : & in Christia-
 norum gratiam bello deinceps decertabo.
 Deo igitur opitulante, magnam ille retu-
 lit victoriam, regemque Damianum vi-
 uum captivum egit, Homeritarum regio-
 nem, eorumque regiam reddidit plane
 subditam : Gratiarumque Deo Exumitarum
 rex subinde perfoluturus, Episcopum at-
 que Clericos ad se mitti, & se suosque
 de Christiana religione doceri, missis ad
 Imperatorem Iustinianum Legatis, expe-
 tiit. Eo nuncio Iustinianus supra modum
 latatus, Episcopum, quem ipsi vellent,
 dari iussit. Legati diligenti examine præ-
 missis, sancti Ioannis in magna Alexan-
 drina Ecclesia Paramonarium, virum pie-
 tate ornatum, & servata virginitate cele-
 bre, annorum duorum & sexaginta de-
 legerunt. Eo igitur abducto, ad regem
 Adad & propriam regionem redierunt.
 Ita demum Christi fidem professi, baptis-
 mi lumine cuncti fuerunt illustrati.

Ἰουστινιανός	Ῥωμ.	Περσ.	Ῥωμ.	ΚΠ.	Περσ.	Αλεξ.	Αντ.
Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός	Ἰουστινιανός
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε
ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε	ἔπε

Hoc anno mensis Septembris sexto die,
 hebdomados primo, indictione prima,
 magnus terræ motus totum terrarum or-
 bem concussit, adeo ut urbis Cyzici pars
 media corruerit. Eodem anno ingens illa
 ænea columna ad Palatium posita, quæ
 dicitur Augusteus, absoluta est : & eque-
 stris Imperatoris Iustiniani statua in eam
 sublatæ. Eodem pariter anno planus ac
 circulator quidam, Andreas nomine, ex
 Italicis partibus adfuit fulvum & orbem
 lumine circumducens canem, qui ab eo
 iussus, & ad eius nutum mira edebat spe-
 ctacula. Is siquidem in forum, magna
 populi circumstante caterva, prodicens,
 annullos aureos, argenteos, & ferreos,
 clam cane, a spectantibus depromebat,
 eosque in solo depositos, aggregata terra

cessu autem Imperatoris ad Hebdomum habito, coronam Vestitores amiserunt, quæ post octo demum menses reperta fuit: in qua vel vnicus vnio cæteraque eius ornamenta integra inuenta fuere.

Α δὲ ἡμερῶν ἐν τῷ Εὐδῶμῳ ἀπαύσθη οἱ Βερ-
τορες ὁ γέμισμα ὁ βασιλεὺς, ὁ παρ' αὐτῶν μέλλων ἡ
διόρῃ. ὁ παρ' αὐτῶν μὲν γὰρ ἔστιν ἐν πᾶσι ἡ λαοὶ
αὐτῶν ἡ αὐτῶν, καὶ διόρῃ.

Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς

Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς
Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς	Ἰουλιανὸς

Hoc anno mense Octobri, ludis Circensibus celebratis Legatus ex India secum ducens elephantem, CP. venit, & Circum ingressus est. Porro mense Ianuario Patriarchæ Constantinopol. nomen primo gradu motum est, & Vigilio ei præposito, nomen etiam eius in Ecclesiasticis tabulis ad primum ordinem promotum fuit. Martio vero mense noctu e stabulo elephas euadens plurimos feriit, & alios occidit. Die autem decimo sexto Aprilis vespere, dum Iudi Circenses agerentur, populares factiones ad inuicem decertarunt, multique ex utraque parte interfecit: Subindeque in officinas irruentes, obuia quæque diripuerunt, Ioanne cognomento Cocco-robio Urbis Præfecto. Cæterum Iulij mensis die vigesimo octauo, tertia feria, sanctorum Apostolorum ædis facta est consecratio, & sanctorum reliquiarum Andreæ, Lucæ, & Timothei, qui sancti Apostoli, depositio. Episcopus vero Menas vna cum sanctis reliquiis progressus est vehiculo autem imperatorio gemmis exornato vestitus: tres autem sanctorum Apostolorum gestabat oculos supra genua: atque ita dedicationem celebravit.

Β Τούτῳ δ' ἔτι μὲν Ὀκτωβρίῳ ἀρχιεπίσκοπος
ἰππικῶν προσέδωκεν Ἰνδῶν ἔλθαι ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει φέρειν ἐλέφαντα, καὶ εἰσέλθαι ἐν τῷ ἰπ-
ποδρομίῳ. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μὲν κατεβίβη-
θη ὁ ὄνομα Μένων Πατριάρχου Κωνσταντι-
νουπόλεως, καὶ προσεβίβηθη ὁ ὄνομα Βιγελ-
λίνου πρεσβυτέρου ἐν τοῖς διπλοῦσι. ὃ δ' Μαρ-
τίῳ μὲν ἐξήλθον οἱ ἐλέφαντες οὐκ ὀλίγοι, καὶ
πολλοὶ ἐπάταξεν, καὶ ἄλλους ἐφόδισεν. καὶ
τοῖς Ἀπελλίῳ μὲν ἱστῶν. ἐξήλθον συμβολὴ τῆς
Δήμιον πρὸς ἀλλήλους ἐν δὲ ληϊστῶν ἰππικῶν ἀγ-
μῶν. καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν,
καὶ εἰς ἐργασίαν εἰσέλθον, καὶ ἤρπαιον, εἰς π
ἀει-
σχην, ὅπως Ἰωάννου τῷ ἐπιλεγεμῶν
Κοκκοροβίου. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μὲν καὶ ἡμέρῃ γ'.
γίγεται τὰ ἐξήματα τῶν ἀγίων ἀποστόλων, καὶ ἡ κα-
τέβηκε τῶν ἀγίων λείψανων Ἀνδρέου, Λουκά, καὶ
Τιμοθέου τῶν ἀγίων ἀποστόλων. καὶ εἰσέλθον οἱ ἐπί-
σκοποι Μένων καὶ τῶν ἀγίων λείψανων καὶ ἡμερῶν
ἐν ὅλῳ τῷ χρυσῷ βασιλικῷ ἀμφιθέτω καὶ τῶν
καὶ τοῖς θύραις τῶν ἀγίων ἀποστόλων εἰς τὰ ἵερα
αὐτῶν καὶ οὕτως ἐποίησε τὰ ἐξήματα.

24	26	13	14	6	2	6
----	----	----	----	---	---	---

Hoc anno, mense Aprili, indictione quarta, Narses Cubicularius bellum Gotthis, qui Urbem ceperant, illaturus, Romam missus est. Nam post receptam Urbem a Belisario, bellum reparauerunt Gotthi, & eam denuo armis occupauerunt. Iulij vero mensis die nono, magnus & terribilis terræ motus factus est, per omnem Palaestinæ, Arabiæ, Mesopotamiæ, Syriæ, & Phœnicis regionem: adeo ut Tyrus, Sidon, Berytus, Tripolis, & Byblis multa damna acceperint, & hominum perierint multa millia. Ad Bostram vero ciuitatem, magna pars promontorii mari adiacentis, cui nomen Lithoprosopus, auulsa in mare translata est: portumque effecit multis magnis nauibus recipiendis idoneum: cum vrbs illa prius portum non habuisset. Imperator autem

24	26	13	14	6	2	6
----	----	----	----	---	---	---

Τούτῳ δ' ἔτι μὲν Ἀπριλίῳ. ἰνδ. δ'. ἐπέμφθη
Ναρσῆς ὁ Κουβικουλῆριος ἐν Ρώμῃ ὀφείλειν πα-
λαμῆσαι τοῖς Γότθοις τοῖς ἀφ' ἀναβύσσι τῆς Ρώμης.
ὅπως μὲν ὁ ἀφ' ἀναβύσσι αὐτῶν τῆς Βασιλείας
καὶ ἐπὶ ἀναβύσσι καὶ ἀφ' ἀναβύσσι αὐτῶν οἱ Γότθοι. ὃ
δ' Ἰουλίῳ μὲν θ'. ἐξήλθον οἱ ἀγῶνες καὶ φοβεροὶ
ἐν πάσῃ τῇ γῆρᾳ Παλαιστίνης, καὶ Ἀραβίας, καὶ Μεσο-
ποταμίας, καὶ Συρίας, καὶ Φοινίκης, καὶ ἐπὶ τῶν Τύρων,
καὶ Σιδῶν, καὶ Βήρυτος, καὶ Τρίπολις, καὶ Βύβλις. καὶ
ἀπέθανον ἐν αὐταῖς ἀνθρώποι πολλοὶ πολλὰ. ἐν
δὲ τῇ πόλει Βόστρου ἀπεσπάσθη ἀπὸ τῆς πόλεως
καὶ ἡμερῶν τῆς θαλάσσης ὅριος, τῶν λεγεμῶν Λιθο-
προσώπου, μέρος πολὺ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἀπέτελεσαν λιμένα, ὡς δυνάσκειν ὁρμαῖν
ἐν αὐτῇ πολλὰ πλοῖα παρμενῆσαι. οἷον εἶχον
γὰρ ἡ αὐτὴ πόλις πρὸ τούτου λιμένα. ὁ δὲ βασι-
λεὺς

pergitur agens, in Illyrico diem extremum obiit.

	27	29	16	2	9	5	9
--	----	----	----	---	---	---	---

Hoc anno, mensis Augusti decimo quinto, indictione secunda, illucescentis iam Dominici diei post mediam noctem tempore, terræ motus contigit adeo horrendus, ut ædes plurimæ, balnea, Ecclesiæ, moenium Urbis Constantinopol. pars, quæ maxime ad Chrysen portam damnum ingens passa fuerint: & eo plures oppressi perierint. Corruit etiam pars Nicomediæ maxima. Inualuit autem is terræ tremor diebus quadraginta, modicoque spatio ad mentem & poenitentiam redierunt homines, publicis per vias precibus, Ecclesiasticorum cœtuum frequentia, diuturnam in Ecclesiis mora diuinam opem implorantes: mox vero Dei clementiam experti in deteriora prolabebantur. Cæterum populo in Campum cum precibus processionem agente huius terræ motus per annos singulos memoria renouatur. Porro Lazi a Romanis deficientes ob Ioannis eorum Præfecti avaritiam, atque iniustitiam, ad Persas transfugere: sed iterum intra eundem annum ad Romanorum partes redire: & expulsis Persis Romani Castrum Petram cepere.

Ani macti 6047.	Rom. Imperator Iulianus annis 38.	Persarum Chosroës annis 48.	Romæ Episc. Vigilius annis 18.	Constantinopol. Episc. Eutychius annis 13.	Nicomediæ Episc. Petrus annis 20.	Alexand. Episc. Apollinarius annis 19.	Antiochie Episc. Domnus annis 24.
	28	30	17	3	10	6	10

Hoc anno mensis Iulij die vndecimo, indictione tertia, in sacro conuentu ad sanctæ Euphemie Olybrij celebrato, vehemens factus est terræ motus. Eiusdem vero mensis decimo nono, tonitrua & fulgura plane horrenda visa, ventusque Libis terribilis adeo spirauit, ut crux intra Rusij portam affixa in terram deciderit.

	29	31	18	4	11	7	11
--	----	----	----	---	----	---	----

Hoc anno, mense Iulio, indictione quarta, Cæsareæ in Palæstina Iudæi & Samaritæ tumultuati sunt, & factionis Prasine & Venetæ dissidia inter se simulant, in Christianos urbis illius ciues iruerunt, & multis eorum occisis, succenderunt Ecclesias: Stephanum insuper eiusdem ciuitatis Præfectum sustulerunt e medio, & facultates eius omnes depræ-

Αχὼ ἐπελὺντο πλὴν ἐπὶ Ρώμῃ ἀναλύον ὁδόν.

	κ'	κβ'	κγ'	β'	δ'	ε'	ε'
--	----	-----	-----	----	----	----	----

Τούτων τῷ ἔτει μὲν Αἰγύπτῳ ιε'. ἰνδικ-
πέντος β'. ὅρα μεσσηνίου ἀφ' ἀφαιρούσης κυ-
ριακῆς, ἐγένετο σεισμὸς φοβερός, ὥστε πα-
θεῖν οἴκοι πολλοί, καὶ λουτρά, καὶ ἐκκλη-
σίας, καὶ μέρος τῶν τευχῶν Κωνσταντινουπόλεως,
μέγιστα τὰ τῆς Χρυσῆς πύργης καὶ πολλοὶ
ἀπέθανον. πέπλωκε δὲ ἡ Νικημηδίας μέρος
πολύ. ἐπεκράτησε δὲ ὁ αὐτὸς σεισμὸς ἡμέρας
β'. καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἀνδρες κατενύ-
γησαν λιτῶνόντες, καὶ παρεδράοντες, ἔ-
εις τὰς ἐκκλησίας μένοντες, καὶ πάλιν φι-
λανθρωπίας Θεοῦ ἡγομένης ἐπὶ τῷ χεῖρον
γένησάν. γίνεται δὲ καὶ ἡ μὴ μὴ τῷ σεισμῷ
βούτου κατ' ἔτος ἐν τῷ Κάμπῳ λιτῶνόντες
τῷ λαῷ οἱ δὲ Λαῶι ἀπετήσαντες Ρωμάς
ἀφ' αἱ Ἰωάννου τῷ ἄρχοντος αὐτῶν Φιλαρ-
γυρίας, καὶ ἀδικίας, ἔπρως Πέρσας ἀ-
πομνήσαντες, πάλιν τῷ χεῖρον βούτου τοῖς
Ρωμαίοις παρεστρέψαν, καὶ πλὴν Πέτρας τῇ
Φρυγίᾳ ἀφ' ἧς οἱ Ρωμαῖοι, καὶ τοῖς Πέρ-
σας ἀπὸ τῆς πόλεως.

C

Κόρινθος 6047.	Ρωμ. Imperator Iulianus annis 38.	Περσ. Chosroës annis 48.	Ρώμ. Episc. Eutychius annis 18.	Κονσ. Episc. Eutychius annis 13.	Ιερου. Episc. Eutychius annis 18.	Αλεξ. Episc. Eutychius annis 18.	Αντ. Episc. Domnus annis 24.
	28	30	17	3	10	6	10

Τούτων τῷ ἔτει μὲν Ἰουλίῳ ια'. ἰνδικ-
κέντος γ'. ἐν τῇ σιναΐξει τῇ ἁγίᾳ τῷ ὁ-
ρον γένετο σεισμὸς μέγας. ἐν τῷ αὐτῷ μὴ-
νι θ'. ἐγένοντο βροταὶ ἐς ἀστραπαὶ φοβε-
ραὶ, καὶ αἶμος Λίβ' φοβερός, ὥστε πεσῖν
τὸν σαρδὸν τὸν ἑσώην ἱεράρχου τῆς πόργης τῷ
Ροισίῳ.

	κβ'	κγ'	κδ'	δ'	ε'	ε'	ε'
--	-----	-----	-----	----	----	----	----

Τούτων τῷ ἔτει μὴν Ἰουλίῳ ἰνδικτ. δ'. ἐξα-
σιασάν Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρίται ἐν Καίσαρειᾳ τῆς
Παλαιστίνης, ἐποίησαντες πρὸς ἀλλήλους ἐν
ῥαβδῇ Πρασινοβενέτων ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν
αὐτῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἀφ' ἑλθόν, καὶ ἐκκλησίας κα-
τέκαυον Στέφανον δὲ τὸν παρχον τῆς αὐτῆς πόλεως
ἐν τῇ Πρασινοβενέτων ἀφ' ἑλθόν, καὶ τὸν ὑπὸ τῶν αὐτῶν κα-

Σηραπίας. ἡ δὲ γυνὴ αὐτῆς ἀελοδοῦσα ἐν τῇ
 πύλῃ, παροῦσα τῷ βασιλεῖ ἐκέλευ-
 σαι Ἀμαντίου τῷ Στρατηγῇ κατελθεῖν ἐν
 Γαλασίῃ, ἐπὶ τὸ φόνον τῷ Στρατάρχῃ ἐκζη-
 τῆσαι· ὅστις ὄντων τοῖς μὲν ἐφούρχισεν, τοῖς
 δὲ ἀπεκεφάλισεν, τοῖς δὲ ἡρωικῶς ἀπέ-
 δόξαμεν. Ἐν ἡμέρᾳ φόβος μέγας ἐν πᾶσι
 τοῖς αἰατολοικοῖς μέρεσιν. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ
 μηνὶ ἡμέρᾳ θηοῖς ἀνδραγαθῶν ἐν ἀφύρῃ
 πόλεσι, μάλιστα δὲ τῇ παίδει. ὁμοίως ἔχον
 Μαῖον μηνὶ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ὄντων ἐν Βυζαν-
 τίνῃ. καὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐκείνῃ τῷ βα-
 σιλεῖ· δάσπα, διδωῖας τῇ πόλιν. Ἐν αὐ-
 τῇ καὶ τὸν Ὑπαρχον ἐν ἡμεθλιακῇ ἡμε-
 ρίᾳ, ὄντων ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ ἀριστο-
 τῶν τῇ Γερῶν. καὶ ἀναστασίου ὁ βα-
 σιλεὺς κελεύει Μουσικῶν τῷ Ὑπαρχῳ κε-
 τῆσαι τοῖς τῷ ποιητικῷ, ἐκείνῃ αὐ-
 τῷ. ἐλύπησάν γὰρ τὸν βασιλεῖα, ὅτι ἐπὶ
 τῷ ἀριστοτῶν τῇ Γερῶν κατέχευον αὐ-
 τῷ οἱ Δῆμοι. οἷον μὲν καὶ λαοδου ἐπὶ
 τοῦ ἐξιδος διδωῖας αὐτῷ. οἷον δὲ καὶ κεί-
 νος λείψας. τῷ δὲ Ιουλίῳ μηνὶ ἡμέρᾳ
 ἐν ἡμέρᾳ ἀσραπῇ καὶ βροχῇ φοβεραῖ,
 ὥστε πολλοὶ βλαβῶναι· καὶ βροχῇ πολλή·
 ὥστε ἀπὸ πολλῆς ἀβροχῆς οὐδὲν κορεσθῆναι
 τὴν γῆν.

				Ρωμαί- οι Παύ- λος ἐπὶ ἐ.			
	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ 6'. εἰς τὴν
 μυστήριον τῆς Κόνεως ἐπελάττειν ὁ Τιμόθεος Εξ-
 αρχὴς τῇ μεταστροφῇ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Δαλμα-
 τίου μυστῆ. Ἐν ἡμέρᾳ αὐτῇ ἀνθυμὸς ἐκκλησίας
 τῇ αὐτῇ μεταστροφῇ. Ἐν ἡμέρᾳ αὐτῇ ἐν ἡμέρᾳ
 ὡς εἶδος λαῖχος ἀπὸ ὄντων ἕως δυσμενῶν. Ἐν
 Ἀπριλίῳ μηνὶ ἡμέρᾳ 6'. ἡμέρᾳ ὁσμοῦς φο-
 βερῆς, καὶ ἀβροχῆς.

Κόνη ἐπὶ ἐ.	Ρωμ. Βασίλ. Ιουστι- νιανὸς ἐπὶ ἐ.	Περ. Βασίλ. Χοσ- ροῖς ἐπὶ ἐ.	Ρωμ. ἐπίσ. Παύ- λος ἐπὶ ἐ.	Κωνσ. ἐπίσ. Εὐθι- μῆς ἐπὶ ἐ.	Ιερο. ἐπίσ. Πρό- βος ἐπὶ ἐ.	Αλεξ. ἐπίσ. Αθανά- σιος ἐπὶ ἐ.	Αντ. ἐπίσ. Δο- μνῆς ἐπὶ ἐ.
α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Οκτωβρίῳ, ἡμέρᾳ
 5'. ἡμέρᾳ 5'. γόρτος ὁσμοῦς μέγας ἀφ' ὧν
 Theophanis Chron.

A dati sunt. Eius vero coniux Constantino-
 pol. profecta Imperatorem adiit, qui A-
 mantio militis Magistro in Palaestinam
 misso, de Stephani caede iussit inquirere.
 Sontes quos reperit, quosdam suspendio,
 alios capitis abscissione, truncatione mem-
 brorum nonnullos, plerisque facultatum
 amissione multavit: ex quo metus ingens
 in partes omnes Orientales incubuit. Ex-
 tetum mense Decembri variis in ciuita-
 tibus hominum, maxime vero puerorum,
 mortalitas peruagata est. Maio pariter
 mensis panis raritas Byzantium afflixit:
 populusque in angustias coniectus, ad Im-
 peratorem vociferatus est: Domine, da
 B Vrbi abundantiam. Tum in ipsis natalitiis
 spectaculis, Persarum Legatis in Circo
 confidentibus, Praefecti domum euertere-
 runt: ex quo indignatus Imperator Prae-
 fectum Musonium tetrum adeo facinus
 aggressos detineri, & in eos seuerius ani-
 maduertere iussit. Imperator siquidem in-
 doluit populi factiones. coram Persarum
 Legato in eum impudenter vociferatas:
 Vini etenim, laridique, & cuiuslibet ci-
 borum speciei vbertas erat quammaxima:
 tantum frumenti & hordei penuria. Iulij
 demum mensis die decimo tertio, hebdo-
 madis quinto, fulgura & tonitrua adeo
 horrenda excitata, ut multi damnum pa-
 terentur: imber quoque ita copiosus, ut
 C imbris inopia laborans terra, aquis plane
 exsaturata fuerit.

			Roma Epi- scopus Pela- gius annis f.			
30	32	1	5	12	8	12

Hoc anno, mensis Decembris die sex-
 to, Monasteriorum Praefectus, & Dalma-
 ti Monasterij priuatim Praepositus Timo-
 theus ad Pulueris igniti memoriam obiit:
 & in eius locum Anthymus eiusdem Mo-
 nasterij Inclusus suffectus est. Ignisque in
 caelo apparuit in lanceae specie a Septen-
 trione ad occasum: & Aprilis mensis die
 secundo, horrendus exiit terrae motus,
 a quo nullum illatum periculum.

Αντ. ἐπίσ. Δομνῆς ἐπὶ ἐ.	Αλεξ. ἐπίσ. Αθανά- σιος ἐπὶ ἐ.	Ηεροσολ. ἐπίσ. Εὐθι- μῆς ἐπὶ ἐ.	Κωνσ. ἐπίσ. Εὐθι- μῆς ἐπὶ ἐ.	Ρωμ. ἐπίσ. Παύ- λος ἐπὶ ἐ.	Περ. ἐπίσ. Χοσ- ροῖς ἐπὶ ἐ.	Ρωμ. ἐπίσ. Ιουστι- νιανὸς ἐπὶ ἐ.	Αντ. ἐπίσ. Δομνῆς ἐπὶ ἐ.
31	33	2	6	13	9	13	13

Hoc anno, mensis Octobris die sexto,
 indictione sexta, sub Sabbati crepuscu-
 Bb ij

lum ingens terræ motus extitit : & mensis Decembris quarto decimo, alius pariter fuit plane horrendus : adeo ut duo muri Constantinopol. Urbis, qui nimirum Constantiniacus, & qui a Theodosio dicitur extructus, damnum paterentur. Ruinam vero expertæ sunt, quæ in Exætero Ecclesiæ, & quæ protenduntur Hebdomum ultra ; sancti Samuelis, sanctæque Deiparæ, cui ex Petala nomen, sancti insuper Vincentij templum, pluraque Ecclesiarum altaria, nec non ciboria, a Chryse porta, ad eam quæ Rusij, corruebant : neque locus, aut suburbanum prædium extitit, quod ab horrenda terræ motus agitatione iacturam non tulerit. Ad solum autem usque ita deturbatum est Rhegium, ut ubi quondam steterit, nec ipsis oculis extaret. Ad hæc sanctorum Stratonici & Callinici Ecclesiæ, quæ in Rhegio, ad imum usque solum euerstæ : sed & Porphyretica columna e Palatii Iulcardianorum regione erecta, una cum superposita sibi statua decidit, defossaque est in terram pedes octo. Corruit etiam in terram Imperatoris Arcadij statua, ad arcus Tauri partem sinistram posita : multique ruinis oppressi : plures casu post octo dies occupati, qui factis huiusmodi ruinis superfuerunt, & post dies duos aut tres incolumes reperti. Quinetiam in aliis ciuitatibus idem contigisse relatum. Paris enim & æque magni terribilisque terræ motus famam, ea hominum ætate, per vniuersum terrarum orbem se audiuisse, nemo meminit. Concuriebatur continuo terra diu noctuque per dies integros decem, non abalienata penitus Dei clementia, & ad breue spatium homines processionum precibus attenti ad pœnitentiam sunt reuocati : Dei vero humanitatem securius experti, in deteriora rursus facinora retro lapsi sunt. Imperator interim stemma capiti per dies quadraginta non imposuit : sed & absque corona sacris Christi Natalitiis ad Ecclesiam processit : adeo ut agitata, ut moris est, ad nouemdecim accubitus conuiuia, penitus cessauerint, & eorum pretium in pauperes insumpserint. Sub idem tempus gens prorsus insolens atque incognita, Abares ei nomen, Constantinopol. aduenit : & ad eius spectaculum, quod nusquam visi fuissent huius formæ homines, cuncta Urbis effusa est. Comas siquidem a tergo longas admodum tæniis reuinctas, & implexas gestabant : reliquus licet habitus Vnnico simillimus conficeretur, Illiporro relicta patria regione in Scythiæ Mytiæque partes se conferentes, ut humanius in iis prouinciis admitterentur, ad Iustinianum Legatos destinauerunt. Cæterum mense Februario mortifera ex bu-

Αροντος τῆ σαββάτου. καὶ τῆς Δεκαμβρίου μηνὶ ιδ'. γέγονεν ἕπερος σφοδρὸς φοβερὸς πόθῳ, ὥστε παθεῖν τὰ δύο τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, τὸ τε Κωνσταντινακὲν, καὶ τὸ ὑπὸ Θεοδοσίου κτίσθῃ. κατέπεσον δὲ ἐν Ἐξαίρετῳ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὰ ἐπέκεινα τῆς Ἐβδόμου, καὶ ὁ ἅγιος Σαμουὴλ, καὶ ἡ ἁγία Θεοτόκος τῇ Γεταίᾳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Βικηντίῳ, καὶ πολλὰ θυσιασθῆναι ἐκκλησιᾶν καὶ κελύεα, ἀπὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἕως τῆς Ροισίου· καὶ οὐκ ἔν τῷ τόπῳ, ἡ παρὰ τῆς, ὃ οὐκ ἔπεσον ἀπὸ τῆς φοβερῆς ἀπειλῆς τῆς σφοδρῆς. ὁ δὲ Ρήγιον οὕτως ἔπεσον, ἕως ἐδάφοις, ὥστε μὴ γνωρίζεσθαι αὐτὰ. ἔπεσε δὲ ἡ ἐκκλησία τῆς ἁγίας Στρατονίκου καὶ Καλλιπικῆς, ἕως ἐδάφοις, αἱ οὖσαι ἐν τῇ Ρηγίᾳ. καὶ ὁ κίων δὲ ὁ πορφυρεῖς ὁ ἐστὶς ἐμπροσθεν τῆς παλατίου Ιουκαρδίου μὲν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῇ στήλῃς ἔπεσε, καὶ ἐπάγη εἰς πλεῖον γὰρ πόδας ἐκτὼ. ἔπεσε δὲ καὶ ἡ στήλη Ἀρχαδίου τῆς βασιλείας, ἡ εἰς πλεῖον ἀψίδα τῆς Ταύρου, ἡ εἰς τὸ ὄριον μέρος ἐστῶσα, καὶ πολλοὶ ἔπαθον ἐν τοῖς συμπλώμασιν. ἑτέρῳ δὲ μὲν ἡμέρας ὀκτὼ καταληφθέντες ὑπὸ τῆς συμπτώσεως, διεσώθησαν μὲν δύο καὶ πέντε ἡμέρας. ἠκούον δὲ ὅτι καὶ ἐν ἑτέροις πόλεσιν τὸ αὐτὸ γέγονε. Ἰσοδοτὴν γὰρ μέγαν καὶ φοβερὸν σφοδρὸν οὐ μέμνηται ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ θμεῖ ἐκείνῃ. ἔμεινεν δὲ σφοδρὴ ἡ γῆ ἡμέρας καὶ νυκτὸς μὲν φιλανθρωπίας ἡμέρας δέκα, καὶ παρὲς ὀλίγον οἱ ἀνδρες κατανύγησαν λιτὰρόντες. φιλανθρωπίας δὲ γνωμένης παρὰ Θεοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον πάλιν γέγονεν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἐφόρεσεν τὸ στέμμα ἐπὶ ἡμέρας μ'. ἀλλὰ καὶ τῇ ἁγίᾳ Χριστοῦ ἡμέρᾳ χεῖς αὐτῇ παρῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὥστε καὶ τὰ δὲ ἔθνη θρόνον ἀεισάγειν ἐν τῇ. ἔπαυσαν καὶ πλεῖον τοῦτον ἔξοδον τοῖς πτωχοῖς δίδωσθαι. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰσῆλθεν ἔθνος ἐν τῇ Βυζαντίᾳ παρὰ δόξον, τῇ λεγόμενῳ Αβάρων, καὶ πᾶσαι ἡ πόλεις σπεύσαντες εἰς πλεῖον ἴδον αὐτῶν, ὥς μηδέποτε ἑωρακότες Ἰσοδοτὴν ἔθνος. εἶχον γὰρ τὰς χεῖρας ὅπως μακρὰς πόθῳ διεδεδυμένας παρὰ τοῖς, καὶ πεπλεγμένας. ἡ δὲ λοιπὴ φορεσία αὐτῶν ὅμοια τῇ λοιπῶν Οὐννων. οὐτοι φερόντες ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ, ἦλθον εἰς τὰ μέρη Σκυθίας καὶ Μισίας, καὶ ἐπεμύσαν παρὰ τοῖς Ἰουστινιανὸν παρὰ τοῖς διελθόναι αὐτοῖς. ὃ δὲ Φεβρουαρίου μηνὶ γέγονεν ὅπως ἀνδρῶν

ἡ πόλις, ὅτι ἐπιδόκτειν ὁ βασιλεὺς. ὡς γὰρ ἐλ-
θὼν ἀπὸ τῆς Θράκης, καὶ εὐθὺς ἐθεώρη. καὶ λοι-
πὸν εἰ δὴ μοι ἤρπασαν τοὺς ἄρτους ἀφ' ἡδὺν ἐκ
τῆς ἄρτοπικλείας, καὶ μαρτυροῦντες ὡς ἔσαν
πλείων οὐχ ὀλίγοι ἄρτοι ἐν πόλει τῇ πό-
λει, ἐβόησαν μεγάλη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἐκλεί-
οντο δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐδουλοῦντο οἱ
παράγοντες, ὅτι ὁδοὶς ἐκ τῆς συνέκκλητος ἐθεώρη
τὸν βασιλέα ἀφ' οὗ καφαλαγγήσῃ αὐτὸν. ἐκ
τοῦτο ἐπίβησαν ὅτι ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ ὡς δὲ
ἐπὶ τὴν συμβούλιον ἐποίησαν ἡ συνέκκλητος,
καὶ ἐπέμψαν τὸν Ὑπαρχον, καὶ ἐποίησαν φά-
τα αὐτῶν εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, ὅτι ὕψιστος ὁ
βασιλεὺς. καὶ τοῦτο ὅτι ἔστω κατεστῆς ἡ πό-
λις ἐκ τῆς Θρακίας. μετὰ δὲ οὐ μὴν τὸν βα-
σιλέα, Εὐθύμιος ὁ ἀπὸ Ὑπαρχον διέβαλλε
Γεώργιον τὸν Κουρτάριον τῆς Μακεδονίας, καὶ Αἰ-
λέων τὸν Κυρτάριον τῆς Ἀντιόχου, ὡς ἡλθ-
οντες ποιεῖν βασιλέα Θεόδωρον τὸν υἱὸν Γε-
ργίου Μαγίστρου, ὃ συνεφώνησαν ἐν Γεργίου ὁ
Ὑπαρχος τῆς πόλεως. ζητηθεὶς δὲ τῆς ὑπο-
θέσεως, ἐμὴ ἀποδείχθης, ἡ γυναικὶς ὁ Εὐ-
θύμιος, καὶ ἐδήμιον ὁ οἶκος αὐτῶν. παροτρυνόν
δὲ ἐκείνους τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐσώθη. τὰ δὲ Δε-
κεμβρίου μὲν γέγονεν ἐμπυρσμοὺς μέγας ἐν
τῇ λιμένι Ἰουλιανῶν, καὶ πολλοὶ οἶκοι ἐκεί-
νῃ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐως τῆς Γεργίου. γέ-
γονε δὲ ἐν ταῖς πόλεσι μέγας ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Ἀνα-
ζαρβῶν, καὶ ἐν Ἀντιόχειᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ οἱ σφοδ-
ροὶ συνεβόλλαντες κατ' ἀλλήλων οἱ ὀρθόδοξοι καὶ
οἱ Σωμεριανοὶ, καὶ πολλοὶ φόνοι γέγοναν. καὶ ἀπο-
στάτας ὁ βασιλεὺς Ζιμάρχον τὸν Κόμιστα τῆς αἰα-
τολῆς ἐκίχεν τοῖς ἀπὸ τοῦ, καὶ πολλοὺς ἐξώ-
ρισεν, καὶ ἐδήμιον, ἐν ἡρώτωνισιν.

A pol. rumor sparsus est. E Thracia quippe
in Urbem redux, conspicuum nemini se
fecerat. Plebs itaque confusa ex offic-
inis & mancipiis, siue pistrinis panes diri-
puit, & a tertia iam dici hora nullibi ci-
uitatis reperiebatur panis, & copiosus ad-
modum imber eo die decidit. Officinæ
demum omnes clausæ: Rumorque ex Pa-
latio manauit, ad Imperatoris conspectum,
quod capitis dolore vexetur, ex Senatu ad-
mitti neminem, ex quo eum ex humanis
sublatum arbitrabantur. Circa nonam ve-
ro horam Senatus inito super ea re consi-
lio, Præfectum misit, qui pro Imperato-
ris salute, per totam Urbem faces & lu-
mina iussit accendi: & hoc pacto ex tan-
to tumultu ad pristinam tranquillitatem
Urbis rediit. Integra demum Imperatori
restituta valetudine, Eugenius Expræfe-
ctus Curatorem Palatiorum Marinæ Geo-
rgium, & Antiochi Curatorem Æthe-
rium, quasi Magistri Petri filium Theo-
dorum ex Gerontij Urbis Præfecti consi-
lio Imperatorem creare attentassent, ac-
cusauit. Facto de crimine diligenti exa-
mine, nec eo comprobato, Eugenius in-
uidia non plene liberatus, domum publi-
ce proscriptam amisit: is vero ad Eccle-
siam confugiens, salutem consuluit. Mense
autem Decembri magno incendio in por-
tu Iuliani excitato, multæ domus, & æ-
des sacræ multæ, a portis extremo usque
ad Probi conflagrarunt. Mortifera quo-
que lues per Ciliciam & Anazarbum gra-
fata est: Terræ motus Antiochiam ma-
gnam concusserunt: contentione insuper
inter Seuerianos & Orthodoxos orta, mul-
tæ cædes utrinque perpetratæ. Imperator
autem Zimarcho Orientis Comite misso,
seditiosos, multis ex illis in exilium actis,
bonis eorum publicatis, membris quoque
amputatis castigauit.

Καὶ τοῦ ἐν τῇ πό- λει	Ρωμ. βασιλ. Ιου- στινι- ανῶς ἵνα αὐτῶν	Περσ. βασιλ. Χοσ- ροῦς ἵνα αὐτῶν	Ρωμ. ἐπίσκ. Ιου- στινι- ανῶν ἵνα αὐτῶν	Κωνσ. ἐπίσκ. Εὐφ- ροῦ ἵνα αὐτῶν	Περσ. ἐπίσκ. Πέτρ. ἵνα αὐτῶν	Αλεξ. ἐπίσκ. Απ- πύ- ἵνα αὐτῶν	Αντ. ἐπίσκ. Ανα- στα- ἵνα αὐτῶν
α'	α'	α'	α'	α'	α'	α'	α'

Αντ. ἐπίσκ. Ανα- στα- ἵνα αὐτῶν	Αλεξ. ἐπίσκ. Απο- λί- ἵνα αὐτῶν	Ηιε- ροσολ. ἐπίσκ. Πε- τρου ἵνα αὐτῶν	Κων- σταντ. ἐπίσκ. Εὐφ- ροῦ ἵνα αὐτῶν	Ρωμ. ἐπί- σκοπος Ιωαν- νης ἵνα αὐτῶν	Περσ. ἐπί- σκοπος Χοσ- ροῦς ἵνα αὐτῶν	Ρωμ. ἐπί- σκοπος Ιου- στινι- ανῶν ἵνα αὐτῶν	Αντ. ἐπί- σκοπος Ιου- στινι- ανῶν ἵνα αὐτῶν
35	35	35	35	35	35	35	35

Τοῦτο τὸ ἔτι μὲν Ὀκτωβρίου 6. ἡμέ-
ρα δ'. ἰνδικτιῶν ι'. ἐσπέρως βασιλεὺς γέγονεν
ἐμπυρσμοὺς μέγας ἐν τοῖς Καίσαρσι, ὡς
τῆς λιγυρῆς Ομφακῆς. καὶ ἐκείνῃ
ὅλα τὰ ἐργαστήρια, καὶ οἱ πυλωροί, ὡς
τῇ Βοῶς. τὰ δὲ Νοεμβρίου μὲν ἱπποκρῶ
ἡμοῦντος παρὰ τῇ αἰκλῇ τὸν βασιλέα,
γένετο δημοτικὴ ἄρση, καὶ ἐπὶ τὸν οἱ
Γεργίου τοῖς Βιέντις, καὶ γοῖς ὁ βασι-
λεὺς αἰτῶν ἐν τῇ κατήσῃ, καὶ ἡσασ-

Hoc anno, mensis Octobris die duode-
cimo, hebdomados quarto, indictione de-
cima, magnum profunda iam vespera in-
cendium ad Cæsarij partes, ad locum,
cui Omphacera, nomen; grassatum est:
& officinæ omnes, & fornices ad Bouis
locum conflagrarunt. Nouembri etiam
mense ludis Circensibus celebratis, prius-
quam Imperator spectatum aduenisset,
factionum seditio exorta est, & Prasini in
Venetos irruere. Nuncio ad Imperatorem
delato, sedile sibi positum in Circo con-

scendit, & conflictu spectato, Marianum A Comitum Excubitorum & Casarij Palatii Curatorem partibus dirimendis in arenam iussit descendere. Vbi conflictus locum tenuerunt, tumultui sedando non fuisse satis, nec consertam pugnam distrahare valuerunt: ita ut multi ex utraque parte cæsi fuerint, vulnerati etiam multi. Ingressi vero Veneti in Prasinarum cuneos & carceres: Incende hic, exclamabant, ignem illuc admoue. Prasini vero nusquam compareret. Prasini ex aduerso vociferabantur. Hem, Hem, cuncti, cuncti in mediam arenam procedite. Progressi in Venetorum vicinias, lapidibus obuios quotque obruerunt, clamantes. Ignem huc applica, ignem illic suppone. Venetus non compareret. Dominica vero iam illuciente intruerunt in vicinias, & omnia Venetorum bona diripuerunt. Imperator autem Prasinos apprehendi iussit: ex quibus multi variis tormentis castigati. At Veneti ad Ecclesiam Deiparæ, quæ in Blachernis, confugerunt. Prasini autem exilientes ad sanctam Euphemiam Chalcedonem aufugere: quos inde expulsos Præfectus suppliciis affecit. Porro coniuges & matres eorum ad Imperatorem in Ecclesiis clamare, ut Prasinis indulgentiam concederet: illæ vero baculis repulsam passæ sunt: nec placatus Imperator, quin Christi Natalitia celebrarentur. Februario vero mense Imperator iussit ex septem Scholariorum numeris, qui residebant in Bithynia, Nicomedia, Cio, Pruza, Cyzico, Cotyzo, & Dorylæo, ut relictis his locis subsisterent in Thracia, atque Heraclea, cæterisque viribus circumvicinis. Martio deinde mense, Scholæ tumultum contra suum Comitem concitauere, ob quædam stipendia recipi solita, ac deinde rescissa. In eum itaque impetum fecerunt. Hic tum forte aderat Theodorus Petri Magistri filius, cui cognomen Condocheres, qui minaci oratione vsus, eos demulcere & sedare valuit. Eodem anno Bæsipolis ab Vnnis capta est: Quamobrem Marcellum militiæ Magistrum, & nepotem suum, cum copioso exercitu, ad eam ciuitatem atque Persiam liberandam misit. Exinde mense Aprili Anastasiopolis Thraciæ vrbs ab Vnnis occupata: Ac mense tandem Maio, Zimarchus Placidix Curator, quasi multa in Imperatorem eaque graua deblatassent, delatus est a Georgio Marinæ facultatum Curatore, & Ioanne Exconfule, ambobus Imperatricis Theodoræ consanguineis.

ῥόμος τὴν μάχην, ἐκέλευον Μαριανὸς τὴν Κόμητι τῇ Ἐξουσίᾳ τῶν τῇ Κουρῆται-
ει τῇ Καίσαριον κατελθεῖν, καὶ ῥωεῖσαι τὰ
μέρη. οἱ δὲ ἀπελθόντες ἐκ τῆς ἀδυνατήσεως ῥω-
εῖσαι ἀδυνά. καὶ πολλοὶ μὲν ἀπέθανον ἐκ ἀμ-
φοτέρων τῇ μισῇ, καὶ πολλοὶ ἐπληρώθη-
σαν. εἰσέλθοντες δὲ οἱ Βένετοι εἰς τὰ βαρ-
ύτρα τῇ Προσίῳ ἐκέρχον. ἀφ' οὗ ὡς, ἀφ' οὗ
ἐκεῖ. ὁ δὲ Προσίος οὐ φάρεται. καὶ πάλιν οἱ
Προσίοι ἐκέρχον. αἱ, αἱ, ὅλοι, ὅλοι εἰς τὴν μέ-
σην. ἄλλον εἰς τὰς γήτονας τῇ Βένετων, καὶ ἐλί-
παζον οὐκ ἐλίσσεται καὶ ἐκέρχον ἀφ' οὗ ὡς, ἀφ' οὗ
ἐκεῖ. Βένετος οὐ φάρεται. καὶ εἰσέρχοντο εἰς τὰς
γήτονας ἀφ' οὗ φάρεται κυριακῆς, καὶ ἥρπαζον
τὰς ἡγουσάσας. καὶ ἐκέλευον ὁ βασιλεὺς συγ-
κεῖναι τοὺς Προσίους, καὶ πολλὰς βασιλίστας ἐκο-
λάσασθαι. οἱ δὲ Βένετοι παρσίφοντο τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τῆς Θεοτόκου τῇ Βλαχερνῶν. οἱ δὲ ἐξελθ-
όντες Προσίοι παρσίφοντο εἰς τὴν ἀγίαν Εὐ-
φημίαν ἐν Χαλκηδόνι οὐκ ἐκβαλὼν ὁ Ὑπαρ-
χος ἐπ' ἐμφρόσῳ. ἤρξαντο δὲ αἱ γυναῖκες αὐτῶν,
καὶ αἱ μητέρες κερταῖς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐν βα-
σιλεῖ, ἵνα παρσίφῃ τοὺς Προσίους ἐν δουλο-
πῆταις καὶ ἐν δούλοισιν μὲν βαλκων, καὶ οὐ διπλά-
νη αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς Χειρὸς ἡμετέρας.
ὅς δὲ Φεβρουαρίῳ μὲν ἐκέλευον ὁ βασι-
λεὺς, τῇ ἐπὶ Σηλαρείῳ τοὺς κατελομένους
ἐν τῇ Νικομηδείᾳ, καὶ Κίῳ, καὶ Περούσῳ, καὶ
Κυζίκῳ, καὶ Κοτυαίῳ, καὶ Δορυλαίῳ ἀπελθεῖν,
καὶ κατελθεῖν ἐν τῇ Θράκῃ ἐν τῇ Ηρακλείᾳ, καὶ
τοὺς πλείους αὐτῶν. τῷ δὲ Μαρτίῳ μὲν ἐπληρώθη-
σαν αἱ Σηλαί τῶν Κόμητι αὐτῶν, ἀφ' ἧνας
συνήκας αἱ ἐλθόντες, καὶ ἀπέκοψον αὐτὰς. καὶ
ἐπὶ τὸν αὐτὸν αἶψα. ἐν τῷ δὲ ἐκεῖ Θεόδωρος ὁ υἱὸς
Πέτρου τῷ Μαρίστῳ ὁ Κονδοχάρης, καὶ ἀπει-
λητικῶς λόγοις ῥησάμενος, ἠδυνήθη αὐτοὺς κα-
ταπραῶσαι. τῷ δὲ αὐτῷ ἔπειτα πῦρ ἐλάφθη ὁ Βα-
σίπολις ὑπὸ τῇ Οὐντων καὶ ἐπεμψεν ὁ βασι-
λεὺς τὸν Μαρίστῳ τὸν στρατηγὸν, καὶ ἴδιον αὐ-
τῷ ἀνέψιν μὲν πλείους στρατὸς τῇ ἀναρρῶσα-
σθαι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Περίσθιν. τῷ δὲ Απελ-
λίῳ μὲν πῦρ ἐλάφθη ἡ Αναστασιόπολις τῆς
Θράκης ὑπὸ τῇ Οὐντων. καὶ τῷ Μαίῳ μη-
νὶ γ'. κατηργήθη Ζήμωχος ὁ Κουρῆταρ τῇ
Πλακιδίᾳ, ὡς καὶ τῇ βασιλείᾳ λαλῶντας πολ-
λὰ καὶ δόξα, ὑπὸ Γεωργίου Κουρῆταρος τῇ
Μαρίστῳ, καὶ Ἰωάννου ὑπὸ Ὑπέρων συγγραφεῖ
Θεοδώρῳ τῆς βασιλείας.

36	38	2	11	18	14	4
----	----	---	----	----	----	---

Hoc anno, mense Octobri, popularis

Τούτῳ ἔπειτα μὲν Ὀκτωβρίῳ γήροντας
δημοτί-

δραμική ἐν τοῖς Πιττακίοις, καὶ πολλοὶ ὁ βασιλεὺς ἐπικυρήσατο. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ μηνί ἀβροχία πολλή ἐγένετο, καὶ λεῖψις ὑδάτων, ὥστε θύεσθαι μέγας παλλὰς ἐν τοῖς ὑδροίοις. ἐφύσπον δὲ βορρᾶς αἰέμας Αὐγούστῳ μὲν, καὶ οὐδαμῶς ἵστος, καὶ οὐκ ἤρχετο πᾶ πλοῖα, ὥστε καὶ λίθαι ἐκβάλλειν Εὐτύχιον τὸν Πατριάρχῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τῷ δὲ εἰς τὸν ἄγιον Διομήδην.

Τὰ δὲ αὐτῷ ἔτει μὲν ἑκτικία ἔλθον ἀπὸ Ρώμης Ναρσὸς τῷ Πατριάρχῳ δεικνύων τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν πόλεις ὀχυρὰς ἢ Γότθων δύο Βερῶν καὶ Βελίχας. τῇ δὲ καὶ τῷ αὐτῷ μὲν ἡμέρᾳ σαββάτου ἑσπέρης ὑπεβουλῇ ἐμελέτησαν πρὸς φεῦδον τὸν βασιλεῖα, ὡς καὶ ἦν ἐν παρατίθῃ. ἦσαν δὲ Αβλαβίος ἀπὸ Μελίτων, καὶ Μάρκελλος Ἀργυροπράτης καὶ Σέργιος ἀνεψίος τῷ Κουστάριος Αἰθέρῳ. ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν, ὡς καὶ ἦν ἐν τεικλῇ ἑσπέρης πρὸς τῷ μητρώῳ, ἐπιστηδύσαντες σφάλλωσιν αὐτῶν, ἔχοντες ἰδίους ἀνδραγαθῶν συνεργῶν αὐτοῖς Ἰνδοὶ κρυπτομήτοις, εἰς τὸ Σιλενιακόν, εἰς τὸν Ἀρχαγγέλον, καὶ εἰς τὸ Ἄρμα, ἵνα ἡμετέρας τῆς ὑπεβουλῆς ἑσπέρῳ ποιήσωσι. ὁ δὲ αὐτὸς Αβλαβίος καὶ χρεῖον ἔλαβεν ἀπὸ Μαρκελλοῦ τῷ ἀργυροπράτῃ λίρας ἑ. εἰς τὸ συνεργῆσαι αὐτῷ, καὶ τῷ Θεοδῷ διδασκάλῳ ἐπὶ ἑσπέρῳ Αβλαβίος Εὐσεβίῳ τῷ ἀπὸ Υπάτων ὀντι Κόμμη Φυδερῆται, καὶ Ἰωάννῃ τῷ Λογοθέτῃ τῷ καὶ Δοκρυτζίον λίραν, ὅτι τῇ ἑσπέρᾳ αὐτῇ βουλόματα ἐπιλήν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μὲν ὡς τῷ βασιλεῖ ἐκέρχεται αὐτοῖς, ὅτι ἔβρεν αὐτοῖς φορεῖν κρυπτὰ ἔλθῃ. καὶ ὁ μὲν Ἀργυροπράτης Μάρκελλος ἀσκήσας τῷ πρεσβυτέρῳ, σύρας, ὁ ἐφόρῃ ἔλθῃ, δίδωκεν αὐτῷ πρὸς πληρᾶς ἐν τῷ τεικλῇ. συζητῶν δὲ τελευτῇ. Σέργιος δὲ ὁ Αἰθέρῳ ἀνεψίος ἀφ᾽ ἑσπέρῳ πρὸς τῷ Βλαχέρῳ, ὅτι ὁ ἀναγνῶντες τὸ ἐκκλησίαν, ὅτι πρὸς τῷ ὁμολογῆσαι, ὡς καὶ Ἰσάκιος Ἀργυροπράτης, καὶ Βελισσάριος ὁ ἐκδοξάσας Πατριάρχῳ, καὶ αὐτὸς συνεῖδεν ἱερότη ὑπεβουλῇ, καὶ Βίτος ὁ Ἀργυροπράτης, καὶ Παῦλος ὁ Κουστῆρ τῷ αὐτῷ Βελισσαρίου ἐγίνωσκον πρὸς σὺν, καὶ συναρῶντων πρὸς ἀμφοτέρων, καὶ ἐκδοκῶντων Περικλίῳ τῷ Υπάτῳ, κατέστη, καὶ κατέπινον Βελισσαρίου τῷ Πατριάρχῳ. αὐτῶν οὖν βασιλεὺς γίνοντο ἀπὸ ἀγρόμακτον Βελισσαρίου πολλοὶ φονεῖς ἐχρήσαντο. τῇ δὲ τῷ Δε-

Theophrastis Chron.

seditio in Pittaciis excitata est: & in plurimos Imperator animaduertit. Mense vero Nouembri, ex diuturniore imbris penuria magnus vbique aquarum defectus extitit: adeo ut ad aquarum receptacula rixae pugnaeque fuerint commissa. Mense etiam Augusto soli Boreae flatus, Noti aura nullibi spirare, ex quo nauigia a meridicad Urbem appellere non potuer. Quamobrem Eutychius Patriarcha processiones cum precibus Hierusalem, hoc est, ad sanctum Diomedem duxit.

Eodem etiam anno, mense victoriae triumphales nuncij Roma Constantinopol. delati, perucnerunt: Narsetem videlicet Patricium duas vrbes munitissimas Veronam & Brixiam a Gotthis recepsisse. Mensis vero eiusdem die vigesimo quinto, Sabbato circa vesperam de Imperatore interficiendo, vbi sederet in Palatio, quidam coniurauerunt. Facinoris authores fuerunt Ablabius Exmonetarius, Marcellus Argentarius, & nepos Aetherij Curatoris Sergius. Eorum porro coniuratio huiusmodi fuit: nimirum cum Imperator in Triclinio sub vesperam accubisset, priusquam abeundi copia fieret, irruentes eum interfecuri essent. Quinetiam quosdam homines Indos ad hoc facinus adiutores, ad Silentiarium, & locum Archangeli, Harmatiscque nomine nuncupari solitum in insidiis latentes habuere, qui molitione ad finem perducta, tumultum concitarent. Porro ipse Ablabius auri libras quinquaginta a Marcello Argentario, ut suam ipsi operam ad id accommodaret, acceperat. Ablabius autem, Deo ita disponente, cum Eusebio Exconsule, qui Fæderatorum Comes erat, & Ioanni Logothetæ, qui Domentziolo adhaerebat, quod coniurauerant fidenter aperuit: Hac ipsa, inquit, vespera Imperatorem aggredi & interficere decreuimus. Ille re ad Imperatorem nunciata detinuit eos, & gladios occulte ferentes deprehendit. Et Argentarius quidem Marcellus consilio suo frustratus, educto, quem gerebat gladio, tres sibi plagas in ipso Triclinio inflixit. Mox dum caperetur, expirauit. Aetherij vero nepos Sergius furripiciens se in Blachernarum ædem confugit: eumque vi eductum & examinatum hortati sunt fateri Isacium Argentarium, & clarissimum Patricium Belissarium cum coniurationis huiusmodi participes, ac insuper Argentarium Vitum, Paulumque Belissarij Curatorem eiusdem fuisse conscios. Comprehensus igitur uterque & Procopio Præfecto traditus insidias omnes detulit, & Patricium Belissarium accusauit. Confestim itaque in Belissarium Imperator exarsit: ex quo multi fugam arripere consiliati sunt. Tum vero De-

Cc

ποιήσας πάσα Ειρήνης ἔτη ζ'. ἔνεκεν Λαζι-
κῆς ἐ τῇ μερῶν τῆς αἰατολίας. τῷ δ' αὐτῷ
μηνί ἤλθον ἀπὸ τοῦ Ἀσκήλ τῶ ῥηγὸς Ερμη-
χίου τ' ἔσθθη χειμῶν τῇ βαρβαρῶν ἔθνοις
πλησίον τῷ Ωκεανῷ. ὃ δ' Αἰγύπτῳ μὲν γί-
γναι λείψας ὕδατος, ὥστε σφαλιθῆναι τὰ δη-
μόσια λουτρὰ, καὶ ἡρώδαι φονοκῶπια εἰς τὰ
ὕδρα.

Καὶ τὸν ἐτὶ πρῶτον	Ρωμα. βασιλ. Ιουστι- νιανὸς ἐτὶ δ'.	Περ- σικ. βασιλ. Χοσ- ρόες ἐτὶ α'.	Ρωμα. ἐπισκ. Ιουστ. ἐτὶ γ'.	ΚΠ. ἐπισκ. Συν- μας ἐτὶ γ'.	Ιερου- σόλ. ἐπισκ. Γεώργ. ἐτὶ κ'.	Αλεξ- άνδ. ἐπισκ. Απολλ. ἐτὶ δ'.	Αντι- οχεί. ἐπισκ. Ανα- στάσιος ἐτὶ α'.
	α'	α'	γ'	γ'	κ'	δ'	α'

Τοῦτω δ' ἔτι μὲν Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶν
ιβ'. ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ιουστινιανὸς χάριν ἑ-
λπίς ἐν τοῖς Μυριαγγέλοις, ἡρώδαι ἐν Γερμίοις
πάλῃ τῆς Γαλατίας. ὃ δ' Νοεμβρίῳ μὲν εἰς-
ἤλθον ἐν Βυζαντίῳ Ἀρεθῆς ὁ Πατριάρχης, ἐ
φύλαρχος τῇ Σαρχακίων, ὁφθαλμοὶ ἀγαθὴν
τῷ βασιλεὺς τῇ τέκνῳ αὐτῷ ὁφθαλμὸν μὲν
τῷ αὐτῷ ἀποδείξουσιν κερὰ τῆς φύλαρχίας
αὐτῷ, καὶ αὐτῷ τῇ γυναικὶ αὐτῷ Ἀδάρῳ
τῷ ὑποδ' Αλαμυρδαίου εἰς τοῖς ὑπαίς αὐτῷ.
ὃ δ' Δεκεμβρίῳ μὲν γίγναι ἐμπνευσμός
μέγας, καὶ ἐκείνῳ τελείως ὁ ἔσθθη τῷ Σαμ-
ψὼν, ἐ τὰ ἔμπροσθεν τῷ Ρούφου οἰκήματι, καὶ
ὁ μεσάουθεν ὁ πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας, ὁ λεγόμενος Γαρτοιρεάσιον, καὶ τὰ δύο
ἀσκήτῃα τὰ πλησίον τῆς ἀγίας Εἰρήνης οὐκ
ὃ μεσάουθεν αὐτῆς, ἐ μίερος τῆς ναρθηκῆς
αὐτῆς.

	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'
--	----	----	----	----	----	----

Τοῦτω δ' ἔτι μὲν Μαρτίῳ ἰνδικτιῶν
ιγ'. τελευτᾷ Βελισσαρίου ὁ Πατριάρχης ἐν Βυ-
ζαντίῳ, καὶ ἡ ὑπόπυ ἀξιοσύνη ἤλθον εἰς τὸν
διασπῆκτον οἶκον τῆς Μαρίνης. τῷ δ' αὐτῷ ιγ'.
ἰνδικτιῶν μὲν Ἀπριλίῳ ιβ'. Εὐτύχιος Πα-
τριάρχης ΚΠ. κατήρτη ἐξωρεῖσθαι ἐν Αμα-
σίᾳ ἀπὸ Ιουστινιανῷ. ἐ γίγναι αὐτῷ αὐτῷ
Ιωάννης ἀπὸ Σχολαστικῶν Αποκριτάριος ὢν
τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Ιουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς
ὁ αὐτῷ φθάρσεν καὶ ἀφθάρσεν καὶ δόγμα,
καὶ ἰδὲ τὸν πῦρ τοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίου
θυσίας, Θεοῦ προσφθάρσας, ἐτελευτή-
σεν μὲν Νοεμβρίῳ ια'. τῆς ἐχολογίας ιδ'. ἰν-
δικτιῶν, βασιλεύσας ἔτη λβ'. μὲν ζ'.

Theophanis Chron.

A est, constitutis in annos septem pacis con-
ditionibus, quod ad Lazicem aliasque O-
rientis regiones spectabat. Eodem mense
venerunt Legati Ascel regis Hermenchio-
num, qui interiores barbararum nationum
prouincias, iuxta Oceanum obtinent. Au-
gusto denique mense ea aquarum penuria
contigit, quæ publica balnea claudi, &
cædes plurimas ad aquarum receptacula
committi cogeret.

Αντιοχείας ἐτὶ πρῶτον	Ρωμα. ἐπισκ. Ιουστι- νιανὸς ἐτὶ δ'.	Περ- σικ. βασιλ. Χοσ- ρόες ἐτὶ α'.	Ρωμα. ἐπισκ. Ιουστ. ἐτὶ γ'.	ΚΠ. ἐπισκ. Συν- μας ἐτὶ γ'.	Ιερου- σόλ. ἐπισκ. Γεώργ. ἐτὶ κ'.	Αλεξ- άνδ. ἐπισκ. Απολλ. ἐτὶ δ'.	Αντι- οχεί. ἐπισκ. Ανα- στάσιος ἐτὶ α'.
	37	39	3	12	19	15	5

Hoc anno mense Octobri, indictione
duodecima, ad Myriangelos, Germium
videlicet, quæ Galatiæ vrbs est, orationis
habendæ causa Imperator Iustinianus pro-
fectus est. Mense vero Nouembri Patri-
cius Arethas, & Saracenicarum tribuum
moderator Byzantium venit, renunciaturus
Imperatori, quis filiorum post eius o-
bitum in Tribunatum potestatem obtine-
ret, nec non ea quæ ab Abaro Alaman-
dari filio in suam prouinciam commissæ
erant. Caterum mense Decembri ma-
gnum incendium exortum est, quo Sam-
psonis hospicium peregrinis recipiendis
destinatum omnino consumptum, ædes ad
Rufi partem anteriorem, medijs quoque
ad magnam Ecclesiam atrij ædificium,
cui militum statio nomen factum, duo
quoque Monasteria ad sanctam Irenem
posita, nec non eiusdem ad mediam arcem
structura, & Narthecis ipsius Ecclesiæ
bona pars flammis deuastata.

	38	40	4	13	20	16	6
--	----	----	---	----	----	----	---

Hoc anno mense Martio, indictione
decima tertia, Patricius Belisarius Byzan-
tij moritur, facultatesque eius omnes Im-
perialibus Marinae ædibus, & eius ærario
addidit. Eiusdem quoque indictionis de-
cimæ tertiæ mense Aprili, eiusque die
duodecimo, Patriarcha Constantinopol.
Eutychius a Iustiniano dignitate motus
est, & Amasceam relegatus: Ioannes ve-
ro Exscholasticus magnæ Antiochiæ Re-
sponsalis in eius locum subrogatus est.

Eodem anno Iustinianus opinionem de
corruptibili atque incorruptibili mouens,
cum edictum super ea re ab omni pietate
alienum in prouincias omnes emisisset,
Deo præuertente, mortuus est, die vnde-
cimo mensis Nouembris, indictione deci-
ma quarta iam currente, cum regnasset
annos octo supra triginta, menses septem,

Cc ij

dies tredecim : Successor eius nepos Iu- A *ἡμέρας τῆς καὶ γένεσις τοῦ βασιλέως οὐκ αἰετοῦ,*
stinus Curopalates designatur. *ἡ δὲ γενεὰ τοῦ βασιλέως οὐκ αἰετοῦ,*

Eodem pariter anno Theodosiani & Gaianitz conuenticula Alexandriæ ædificare ceperunt : Gaianitz vero auctoritate ac viribus prævalentes Elpidium suum Archidiaconum ordinauerunt ; quem Imperator victum ad se adduci iussit : in itinere vero ad Sigrim mortuus est. Porro Theodosiani clam noctu Dorotheum sibi præfecerunt : conuenientesque in vnum tam Theodosiani , quam Gaianitz , cum communem vtrisque Episcopum in sedem intulerunt. Cum autem Gaianitz Ioannem quendam Monachum dolos aduersum se commentum arbitrarentur , barbam cum pelle atque carne Abbati auulserunt.

Amel. mutuel 60 ft.	Rom. Imp. Iulius annis 17.	Perfur rex Chofroës annis 48.	Rom. Epifcop. Ioannes annis 3.	CP. Epifcop. Ioannes annis 12.	Hierofol. Epifc. Macarius annis 2.	Alex. Epifc. Apollinaris annis 19.	Ant. Epifc. Anastasius annis 12.
	I	41	5	I	I	17	7

Hoc anno, mensis Nouembris die decimo quarto, indictione decima quarta, nepos Iustiniani Iustinus a Ioanne Exscholastico Patriarcha coronatus suscipit imperium. Fuit genere Thrax, generosus, & in gerendis rebus dexter, & ædificiis gaudens. Coniugem habuit nomine Sophiam, cui cum Augustæ dignitate coronam imposuit. Pietatis studiosus Ecclesias a Iustiniano ædificatas ornavit, magnam videlicet Ecclesiam, sanctorum Apostolorum, nec non alias, vt & Monasteria, quæ cuncta sacra suppellectile, muneribusque, collatisque redditibus dotauit. Bene sensit in omnibus de fide. Photinum præterea Belissarij Patricij priuignum, potestate in quasuis personas, acque res data, ad omnes Ægypti, & Alexandriæ Ecclesias reconciliandas, bonæque pace componendas misit.

		2	42	6	2	2	18	8
--	--	---	----	---	---	---	----	---

Hoc anno Ætherius & Abdius, & vna cum eis Medicus Iustini Imperatoris vitæ struxerunt insidias: deprehensi vero, gladio perierunt. Consulum vero more munus dedit Iustinus, multasque pecunias, quibus etiamnum plures ditati, sparsit in populum.

Eodem anno Abbas Agatho Apollinarij Episcopi Alexandrini frater, Alexandriam profectus ad rerum administratarum rationes exigendas, Eustochium Monachum Alexandriae tunc magnum Oc-

ἡμέρας ἑνὸς καὶ ζήσεται τοῦτον ἀθάνατος ὁ αἰεσίος,
αὐτὸς ἰουστὸς ὁ Κουρηνπαλάτης.

Τὸ δ' αὖτε οἱ Θεοδοσιοὶ καὶ Γαϊήται
 ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ κτήζον ἥρξαντο σωμακτῆρα,
 καὶ αὐτῶν τῶν οἱ Γαϊήται ὑπὸ σκπον ἐν αὐ-
 τοῖς ἐχθροῖσι τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιερεῖς αὐτῶν, ὅν
 ὁ βασιλεὺς διεδεδωκένον ἐλθεῖν παρορτοῦσαν. ἐφ' ἧ-
 ρος τῇ καὶ τῇ Σίγῃ ἀπέβησαν. Θεοδοσιοὶ δὲ
 Δωρόθεον κρυπτικῶς ἐν νυκτὶ ὑπὸ σκπον ἐαυτοῖς
 ἐχθροῖσι τῶν καὶ εἰς ἐν σωμακτῆρα οἱ τῇ Γαϊή-
 ται καὶ οἱ Θεοδοσιοὶ κοινὸν ὑπὸ σκπον ἐαυτοῖς
 ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ἐχθροῖσι τῶν καὶ εἰς ἐν σωμακτῆρα
 ἰωάννην δὲ ἵνα
 μνηστῆρα, ὅν οἱ Γαϊήται * δόλον ὑπομεμενηκέ-
 ναι νομίσαντες τὸν πάτριον τῷ Ἀββᾷ σὺν τῷ
 δόμῳ, καὶ τῇ Γραὶ δέειδον.

[illegible]

Τούτω παρ' ἑπεί μιν αὖ Νόμβειω ιδ'. ἰνδι-
δικαπῶν ιδ'. ἑβασίλειον Ιουστίνος ὁ ἀνεψιὸς Ιου-
στινιανοῦ φεφθίς ὑπὸ Ἰωάννου Πατριάρχου
ὑπὸ Σχολαστικῶν. ὡς δὲ παρ' ἡμεῖς Θραξ, με-
γαλόφυλός τε, καὶ εἰς πόλιν ὑπιδίξιος, Φι-
λοκλήτης· εἶχεν δὲ γυναικὴν Σοφίαν ὀνόματι,
ὡς πᾶσι καὶ ἐτίθεν Αἰγυῖαν. Δισέβης δὲ ὢν,
ἐπικλόμενος τὰς ἐκκλησίας τὰς κτιθείσας ὑπὸ
Ιουστινιανῶ, πῶς τε μεγάλῳ ἐκκλησίῳ, καὶ
τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ ἄλλαις ἐκκλησίαις, καὶ μονα-
στήεσι, χρησιμὸς αὐτοῖς κειμήλια, καὶ πῶσθι
πράσσοντι. ὡς δὲ ὀρθόδοξος πόλις. καὶ ἀπέστειλεν
τὸν Ἀββαῖον Φωτεινὸν τὸν πρεσβύτερον Βελτιστοῦ
τῆ Πατριαρχίας, διὰ αὐτοῦ δευσιῶν καὶ πόλιν
πράσσοντι, καὶ πρῶτος τῆ εἰρηνόδοξου τὰς
ἐκκλησίας πάσης Αἰγυπτίου τε καὶ Ἀλεξανδρείας.

		β'	$\rho\beta'$	γ'	β'	β'	m'	n'
--	--	----------	--------------	-----------	----------	----------	------	------

Τούτω πρὸς ἔπει Αἰθέριος, καὶ ὁ Ἀέθιος,
καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς Ἰατρὸς ἐπεβούλευσεν πρὸς
βασιλεῖ Ἰουδίῳ, καὶ γινώσκοντες δι' ἀπέ-
θανον ἔσθαι. ἐποίησεν δὲ ὑπαπατίαν, καὶ
ἐρύησαν χερήματα πολλὰ, ὥστε πολλοὺς πλυν-
ήσαι.

Τὰς δὲ αὐτὰς εἶπει ὁ Ἀββᾶς Ἀγάθων ἀδελ-
φὸς Ἀπολλινάριον ὃν ὀπίσκειον Ἀλεξάνδρειας
ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρην, καὶ λέγειν εἰσαγγη-
λὴν, Εὐεργέτων μεταχὼν ὅτι καὶ οἰκισμῷ

ῥῃ τῷ βασιλεῖ Ἀρέθᾳ μὲν χάρας πολλῆς, ὡς
 ἐφειμένον τῇ φιλίᾳ τῆ βασιλείας Ρωμαίων. ὅτε
 γὰρ δὲ ἐπὶ μελῶν οὗ αὐτὸς Ἰουλιανὸς, ὅτι ὅτε
 ἐδέξατο αὐτὸν, γυμνὸς ἐὼν ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας, καὶ
 καὶ τῆ ζωσματος αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὰς ὕψας λινό-
 χρυσά ἱμάτια· καὶ δὲ τῆς γαστρὸς ἐφόρει χρυσά
 ἀμφὶ μὲν γάρβιτων πρῶτον, καὶ σὺν τοῖς βραχίοσιν
 αἰσπύοντες κλαδίον, καὶ χρυσὰ ἡλλία εἰς τὰς χεῖ-
 ρας αὐτοῦ. σὺν δὲ τῇ κεφαλῇ λινόχρυσον φακί-
 λιον ἐσφειδισμένον, ἔχον ὅτε ἀμφυτέρων τῶν
 δεσμών σφραῖς τέσσαρας, καὶ μασηάκην χρυσοῦν
 σὺν τῷ περικάλυπτον· καὶ ἵσαν ἐπὶ μὲν τετα-
 ρων ἐλεφαντῶν ἐσώτων, καὶ ἐχόντων ζυγόν, καὶ
 ἔχοντες τέσσαρας, ἐπὶ μὲν ὡς ὄχημα ὑψηλὸν
 ἡμφιεσμένον χρυσοῖς πετάλῃς, ὡς περὶ τὰ
 τῶν ἐχόντων τῶν ἐπαρχῶν ὀχήματα. καὶ ἐσὼς
 ἐπὶ μὲν αὐτὸν ἐβάσταζεν σκυτάλην μικρὸν κεχρυ-
 σμῆνον, καὶ δύο λαβίδας χρυσαῖ· καὶ πᾶσα ἡ σὺλ-
 κητος αὐτοῦ μὲν ὅπλων ἄδοντες μέλη μοισχαί.
 εἰσιερχόμενος οὖν ὁ ἀρεσθὺς τῶν Ρωμαίων, καὶ παρ-
 οκωπῶν, ἐκελεύθη πρὸς αὐτὸν αἰσπῆσαι, καὶ ἀρ-
 νῆσαι παρὸς αὐτόν. δὲ δὲ αὐτὸς οὖν τῇ βασιλείᾳ
 σάκεον, κατεφίλησε τὴν σφραγίδα τὴν ἐχου-
 σον ὁ σφάειον τῆ βασιλείας· δὲ δὲ αὐτὸς δὲ καὶ
 τὰ δύο ἐχόντων μεγάλως. αἰαργοὺς δὲ ὄρεν πε-
 ρεῖοντα τῶν ὀπλίσσασθαι αὐτόν καὶ τῆ βασιλείας
 Περσῶν, καὶ τῇ πλησιάζουσιν αὐτὸν χώραι τῇ Περ-
 σῶν ἀποπόλει, καὶ ὅτε λοιπὸν μηκέτι σενάλλαγμα
 ποιεῖν μὲν τῶν Περσῶν, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπετάσσεν
 χώρας τῶν Ὀμηρικῶν ἀπὸ τῆς Νείλου ποταμοῦ
 ὅτι τὴν Αἰγύπτου τῇ σὺν Αλεξάνδρειᾳ παρ-
 αματίας ποιεῖσθαι. δι' ἧς δὲ σφραγεύσας ὁ βα-
 σιλεὺς Ἀρέθας ἐπ' ὅπως ὁ ἀρεσθὺς Ρωμαίων,
 ἐκίνοσε πόλεμον καὶ Περσῶν, παρὰ μὲν τὰς τοῖς
 ὑπὸ αὐτὸν Σαρχκλινοῖς. ἀπελθὼν δὲ καὶ αὐτὸς
 εἰς Περσικὴν χώραν, ὅτε ἐπὶ τῇ πᾶσιν τῇ σὺν
 τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις. κρατήσας ὁ βασιλεὺς
 Ἀρέθας τῇ κεφαλῇ τῆ ἀρεσθὺς Ἰουλιανὸς,
 καὶ δειδωκὼς αὐτὸν εἰρήνης φιλήματα, ἀπέλυσεν
 αὐτόν σὺν πολλῇ περσικῇ σὺν πολλοῖς χρυσί-
 σιν. ἐλθὼν δὲ ἄλλῃ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας τὸν Χοσ-
 ρῶν. οὐνοὶ γὰρ κατ' ἐκείνους ὡς κατὰ, οὗ Τύρ-
 κος λέγειν εἰώθαμεν, ἀρεσθὺς οὖν παρὸς Ἰουστὸν
 ἐλθὼν τῇ Ἀραβίαν χώραν ἀποστρέφοντες. ὅτε φο-
 βητοὶς ὁ Χοσρῶς, παρὰ σφραγίσεν τῇ τῇ Ἀρμενίων
 παρὸς αὐτὸν αἰταροῖας, καὶ παρὸς Ἰουστὸν παρ-
 αχίρησεν, καὶ ἡ τεῖν τοῖς παρὰ σφραγίσας. ἐτέλει γὰρ ὁ
 βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων αἰεὶ ἐπὶ περσικῆς λί-
 τας χερσὶς, ὅπως τὰ πλησιάζοντα τῇ ὑποφύ-
 ρεια ἀφ' αὐτῶν τοῖς Πέρσας, ἵνα μὴ εἰσβάλονται
 τὰ ἐπὶ ἐκαστὴν ἐξελύσῃσι πολιτείας, καὶ κοινοῖς

A gaudio rex Arethas exceperit, ceu qui Ro-
 manorum Imperatoris amicitiam deside-
 raret. Reuerfus e Legatione Iulianus a
 rege Aretha hunc in morem instructo ex-
 ceptum se referebat. Erat ille nudus qui-
 dem corpore, at circa lumbos, qua cin-
 gulum ponitur, lineam vestem auro ge-
 stabat intertextam, quæ ad ventrem qua-
 si diuisa, & pretiosioribus gemmis cer-
 nebatur intercisa. Alligabantur brachiis
 quinque circuli, & manibus inerant ar-
 millæ aureæ. Fascia linea auro distincta
 caput circumuoluebatur, & ex utraque
 nodorum parte quatuor pendebant cate-
 næ: collo vero torquem gerebat aureum.
 Iugo quatuor elephantis vecto, cui rotæ
 quatuor, & currus desuper sublimis, qua-
 les Præfectorum prouinciarum rhedæ, la-
 minis aureis circumtectus, ferebatur. In
 eo stans breue scutum aureum, lanceas-
 que binas breues manibus tenebat: vni-
 uersi vero eius Aulici circumstant ab ar-
 mis instructi, muscos accincentes modu-
 los. Intromissus itaque Romanorum le-
 gatus, exhibito adorationis honore, vt
 erigeret se, & adductus propior fieret,
 iussus est. Tum vero traditæ sibi Impera-
 toris Sacræ sigillum eiusdem facie vna
 cum pectore insculptum exosculatus, de
 acceptis ab eo muneribus magno prorsus
 gaudio affectus est. Perlecta vero Sacra
 hæc demum scripta inuenit, vt nimirum
 arma aduersus Persarum regem capeffe-
 ret, & conterminas Persarum prouincias
 deuastaret, nec vllum amplius cum eo
 percuteret fœdus: sed, quam reddidit si-
 bi subditam, Homeritarum regione per
 Nilum fluuium Alexandriam facta itine-
 re commercium exerceret. Confestim ita-
 que in ipso Legati Romanorum conspe-
 ctu coacto exercitu, & Saracenis, qui sub
 ipso militabant præmissis, rex Arethas bel-
 lum in Persas mouit: ipseque postmo-
 dum Persarum ditionem ingressus, vici-
 nas sibi prouincias, quæ late patent,
 depopulatus est. Apprehenso tandem Le-
 gati Iuliani capite, pacis oscula suauiter
 fixit; amplisque muneribus collatis, mul-
 to comitatu stipatum a se dimisit. Exitit
 etiam alia, quæ Chosroem turbauit mo-
 lestia. Per id enim tempus, Vnni, quos
 Turcos nuncupamus, per Alanorum ter-
 ras Legationem ad Iustinum destinant.
 Ea de re Chosroës in metum adductus,
 Armeniorum aduersum se rebellionem e-
 mentitus, eorum etiam ad Iustinum de-
 fectionem prætexebat, & transfreddi sibi
 postulabat. Quingentas insuper auri li-
 bras Romanorum Imperatore pendere so-
 lito, vt vicina barbaris castella custodi-
 rent Persæ, ne ex barbarorum locis ir-
 rumpentes alterutri imperio perniciem in-
 ferrent: quare communibus vtriusque

impensis loca quæque munita seruabantur in vtriusque limicibus: Iustinus patrum huiusmodi rescindendum censuit; Romanos Persis tributa pendere indecorum esse causatus. Eaque magni illius Romanos inter ac Persas belli occasio extitit. Quamobrem Iustinus Martinum Patricium cognatum suum Orientis militiæ Magistrum renunciâns in expeditionem contra Persas misit.

Αὐτοκράτωρ	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Κόμηται	Ἐπίσκοποι	Ἀρχιεπίσκοποι	Ἀντιπρίντι
8	48	8	1	5	3	

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, aduersa valetudine iactatus fuit Imperator. In proprium vero fratrem Badurium ira incitatus, extremis cum subiecit contumeliis: data quippe Cubiculariis pugnis eum incessendi potestate, ita spreum & fœdatum in Consilium trahi mandauit. Erat is imperatorum stabulorum Comes. Eo cognito indoluit Sophia, & Imperatorem damnauit. Ille facti pœnitens descendit in stabulum, & cum Cubiculariorum Præposito non expectatus intrauit. Badurius conspiciens Imperatorem, ac subinde timore compulsus a præsepi in præsepe aliud desiliit. Imperator vero clamabat: Obtestor te per Deum, Frater mi, siste. Et currens detinuit: brachiisque complexus, & osculis delinens: Te quidem, inquit, Frater, offendi: verum ceu Fratrem tuum maiorem, & Imperatorem agnosce: Diaboli namque opera hæc contigisse non sum nescius. Is ad Imperatoris pedes procidens, & lachrymis rigans, ait: Penes te certe, Domine, suprema omnium potestas est: Verum cum præsentē Senatu seruum tuum despexeris: ceu Dominus etiam coram eo excusatione alicuius rei deinceps tege: eique subinde equos demonstrabat: quem Imp. ad mensam eo die inuitauit. Cæterum eodem anno cum pugna Romanos inter atque Persas commissa fuisset ad Sargathum: Romani vicere.

Αὐτοκράτωρ	Ρωμαῖοι	Πέρσαι	Κόμηται	Ἐπίσκοποι	Ἀρχιεπίσκοποι	Ἀντιπρίντι
9	1	9	2	6	4	

Hoc anno in prouincias Danubio conterminas grassati sunt Auares: quo cognito, Tiberium Excubitorum Comitem

ἀπαλώμασι τὰ φρούρια ἐφυλάττειν. ὁ δὲ Ιουστίνος ἔλυσεν πλεονεξίας φάσκων, ἐπονείδιστον εἶναι φοβησάμενος ὑπὸ τῆς Περσῶν τοῖς Ρωμαίοις. διὰ τὸν χρόνον ἔλαβεν ὁ μέγας ἑστὶν Περσῶν τε καὶ Ρωμαίων πόλεμος. ὁ δὲ Ιουστίνος μαρτυροῦν Πατριάρχου καὶ συνήθη αὐτῷ στρατηγὸν χρηστονήσας τῆς ἀνατολῆς καὶ Περσῶν ἐξέπεμψεν.

Κόμηται	Ἐπίσκοποι	Ἀρχιεπίσκοποι	Ἀντιπρίντι	Ἐπίσκοποι	Ἀρχιεπίσκοποι	Ἀντιπρίντι
8	48	8	1	5	3	

Τούτῳ τῷ ἔτι μὲν Ὀκτωβρίῳ 5'. ἡσέκοσαν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐν λύπῃ γένεσθαι πρὸς Βαδουρίον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ ὕβριον αὐτὸν ἐλάττω, ὅτι πρὸς τοῖς Κουβικουλαρίοις χρηζόμενον ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ σκεπτήριον. αὐτὸς δὲ Κόμης τῆς βασιλικῆς γυναικός. μαρτυροῦσα δὲ Σοφία ἐλυπήθη, καὶ ἐνεκάλεισε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετεμελήθη, & κατελθὼν πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν γυναικὸς εἰσῆλθεν ἄφρων μὲν τῷ Πραποσίτου Κουβικουλαρίῳ. ὁ δὲ Βαδουρίος ἰδὼν τὸν βασιλέα ἐφυγὼν ἀπὸ ζαχὸς εἰς ζάχην φόβῳ τῆς βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔκχευεν. ὀρκίζοντες καὶ τῷ Θεοῦ, ἀδελφε μου, μείνον με. καὶ δραμὼν ἐκέρχοντο αὐτὸν. καὶ περὶ πλάκας κατεφίλησιν αὐτὸν λέγων. ἔπιμαστέ σοι, ἀδελφε μου. ἀλλὰ δέξαι με ὡς ἀδελφόν σου πρῶτον, καὶ βασιλέα. ἐκ γὰρ ἀφροσύνης ἐνεργείας οἶδα ὅτι τὸν γένεσθαι. ὁ δὲ πρὸς τοῖς πόδας αὐτοῦ κλάων, εἶπεν. ἀληθῶς, διάσσωτα, ἔξουσία ἔχεις. πλεονεξίας τῆς συγκλήτου ἀτελήσας τὸν δόδον σου. ὅτι ὁ δεσπότης τοῖς ἀπολόγηται. καὶ ἐδίδκυσεν αὐτῷ πᾶσα ἄλφα. ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν συμφαγῶν αὐτῷ, & εἰρηνόβουλον. τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ γένεσθαι πόλεμος πρὸς τὸν Σαργάθον Περσῶν καὶ Ρωμαίων μέγας, καὶ ἐνίκησεν οἱ Ρωμαῖοι.

Κόμηται	Ἐπίσκοποι	Ἀρχιεπίσκοποι	Ἀντιπρίντι	Ἐπίσκοποι	Ἀρχιεπίσκοποι	Ἀντιπρίντι
8	48	8	1	5	3	

Τούτῳ τῷ ἔτι ἦλθον οἱ Ἀβαρὶς εἰς τὰ μέρη τῆς Δαμουβίου, καὶ μαζὰν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Τιβέριον τὸν Κόμητα τῆς Ἐκκυβιτοῦ

ραν κατ' αὐτῶν ἐς συμβαλὼν αἰῶνις ἐπὶ τῇ ἀφ' ἡμετέρων αἰώνων αὐτῶν, ἐς ἀποβαλὼν πολλοὺς ἀποτίρειται. Ορμισδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταβάνου στρατὸν χρεστίνους, ἀπέστειλεν ἀφ' αὐτοῦ τὸν Εὐφράτην, ἐς τὴν Ρωμῶν χώραν λομψαδοῦ. αὐτὸς δὲ πρὸς τὴν ὁδὸν λαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπέστη τὴν Νίσβιν πολιορκῶν τὰς Ρωμῶν. ὁ δὲ Μαρτίνος τῶν τῶν, καὶ τὴν Νίσβιν, αἰετάρησεν ἐπὶ τὰς Ρωμῶν μέρη. Ἀρταβάνος δὲ πρὸς τὴν Ἀντιόχειαν ἤλθοντες, ἐς τὴν ὁδὸν τὰς περὶ τὴν πόλεως, ἐπὶ τὴν κοίλιν Συρίας ἐχώρησεν. αὐτὸν μὲν οὖν ὁ Ἀρταβάνος πολλὰς αἰχμαλωσίας κατέλαβεν, εἰς τὴν αὐτῶν χώραν ἐπέμεινεν. ἔπειτα δὲ βασιλεὺς Ἰουστίνος ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις δημοπαῶν, τὸν μὲν Μαρτίνον τῆς στρατηγίας ἀπέπαυσεν Ἀρχέλαον δὲ στρατὸν χρεστίνους. ὁ δὲ Ἀρταβάνος τὸν Δαρεῖον ἀπέλαβεν, ἐοικώς ἐπὶ τῇ φρεσὶ. ἔπειτα μὲν Ἰουστίνος, καὶ τὴν πάλιν ἐπὶ μεγάλῃ συμφορῇ, ὡς πρὸς τὴν ἀφ' ἡμετέρων λατρεῖται, ἀποπιδάσκει τὸν αὐτὸν ὁ Ορμισδας, ὅστις ἐπὶ αἰσώσεως ἀποπιδάσκει τὸν κατεδεδεσμένον.

Καὶ τὸν αὐτὸν	Ρωμαῖοι	Περσῶν	Ρωμαῖοι	Κυριεῖς	Ἰουδαῖοι	Αἰγύπτιοι	Ἀντιόχειοι
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος

Τοῦτον τὸν ἔτι Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς Τιβέριον Κόμητάν τὸν Εὐκλειπῶν ὑποποιεῖσθαι Κασπαρὸν αἰχμάλωτον, καὶ συνεκρίνον αὐτὸν ἐποίησεν ἐν τῇ ὑπαδρομίᾳ, ἔπειτα αἰσώσεως ἡμέρας. ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς εὐφρόδωτος τοῖς πόδας, ἐπὶ τὸν πάλιν κατεκρίμενος.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Τοῦτον τὸν ἔτι Ἰουστίνος τὸν μέγαν ἀγαθὸν Οὐάλεριον, ἐξ ἐχρήρησι τῇ πόλιν ἀφ' ἡμετέρων ἰδύων.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Τοῦτον τὸν ἔτι Ἰουστίνος βασιλεὺς τὸν σεν-αγὸν τὸν Εὐκλειπῶν τὸν οὐσὸν ἐν Χαλκω-πρασπίοις ἀποπιδάσκει αὐτὸν, ἐποίησεν ἐν ἀκρόσει τῆς διασώσεως ἡμετέρας τῆς ὑπαδρομίας Θεοτόκου, πλησιάζοντες τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. ὅς δὲ αὐτὸν ἔτι μὲν Αὐγούστου λατρεῖται. ἐτελεύτησεν Ἰωάννης ἐπίσκοπος ΚΓ'.

A aduersus eos misit Imperator. Pugna cum Auaribus commissa, Tiberius ex impro- uiso ab hostibus oppressus, superatur, multisque e suis desideratis reuertitur. Persarum vero rex Hormisdas Artabane exercitus Duce constituto, copias Eu- phratem traicere iussit, & Romanorum prouincias deuastare. Ille coacto vniuerso exercitu in Romanos Nisibin obsiden- tes impetum facere meditabatur: quod persentiens Martinus, Nisibi relicta, in Romanas partes retrocessit. Tum vero Artabanes Antiochiam profectus, vastitate suburbanis eius locis illata, in Cae- lesyriam transiit. Ita demum Artabanes captiuis praedaque onustus in Persarum terras remeauit. Imperator Iustinus ea clade afflictus, Martinum munere abdi- cauit: Archelaum vero Ducem instituit. Artabanes insuper Daras obtinuit: ac ita reuersus est. Imperator vero nuncio tan- tae cladis accepto, consternatus; infirma valetudine mentisque alienatione vexa- tur, & ab Hormisda, ut pacem inirent, & foedus percuterent, expetiit: qui ad annum tantum inducias iniri concessit.

Καὶ τὸν αὐτὸν	Ρωμαῖοι	Περσῶν	Ρωμαῖοι	Κυριεῖς	Ἰουδαῖοι	Αἰγύπτιοι	Ἀντιόχειοι
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος
Καὶ τὸν αὐτὸν	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος	Βασίλειος

Hoc anno Imperator Iustinus Comi- tem Excubitorum Tiberium adoptatum sibi filium Cæsarem renunciauit, sedis- que ac paris honoris consortem effecit, tam in Circensibus ludis, quam in festis ac solemnibus diebus. Pedum enim mor- bo laborans, plurima temporis parte lecto decumbebat.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

D Hoc anno magnum aqueductum a Va- lente constructum Iustinus reparauit, & aquarum copiam Vrbi.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Hoc anno adeptam Iudæis Synago- gam, quæ fuit in Chalcoptreis, Domi- nique nostræ sanctissimæ Deiparæ Iustinus fecit. Ecclesiam, ad eam quæ Magna vul- go audit. Eiusdem etiam anni mensis Au- gusti die trigesimo primo, indictione de- cima, Ioannes Episcopus Constantinopol. obiit.

				CP. Epi- scop. Euty- chius secun- do an- nis 4.			
	13	5		1	6	10	8

				KP. ἀπὸ Εὐτύ- χιος τῆς ἐτ. δ'			
	17	1		4	5	1	4

Hoc anno, mense Octobri, indictione undecima, Eutychius thronum Constantinopol. secundo accepit. Imperator autem aduersa valetudine iactatus, & deinde eius doloribus paulisper leuatus, Pontifice, Senatu, Sacerdotum collegio, cunctisque Reipublicæ Magistratibus conuocatis, Tiberium Cæsarem in omnium conspectu positum, renunciauit Imperatorem oratione in hunc modum habita: Viden', vt Deus in te beneficis isto te habitu & dignitate ornat? Deus, non ego, illo te donauit. Hunc habitum honora, vt ab illo honorem mereatis. Matrem tuam cole, quæ hucusque domina tibi fuit. Eius te nunc filium, quondam seruum extitisse, agnosce. Effuso sanguine nusquam læteris. Nusquam cædium particeps esto. Ne malum malo compensato. In inimicitiis suscipiendis me nequaquam imiteris. Ego namque, velut homo, peccaui: ego quippe peccator extiti: & pro delictorum merito mercedem accepi. Cum eis attamen qui malorum mihi fuerunt authores ante Christi tribunal iudicandus astabo. Ne, prout ego quondam, habitu isto superbito. Ita reliquorum omnium, velut tui ipsius curam geras. Quis fueris prius, quis nunc sis, contemplare. Si superbia non te extulerit, a culpa immunem te seruabis. Quis quondam fuerim, qualis sim natus, quis modo sim, nouisti. Cuncti isti filij tibi sunt, & serui. Præ visceribus meis te mihi charum extitisse probe compertum est. Omnes istos vides? Reipublicæ Magistratus sunt. Militiæ curam gere. Ne nimium erga milites afficiaris, ne decessorem tuum ita affectum, obiciant nonnulli. Hæc dico expertus eorum, quæ passus sim. Fruantur, qui abundant facultatibus suis: erga gentes liberalis esto. Oratione vero a Patriarcha fusa, cum cuncti, Amen prolato, comprecati fuissent, ad Imperatoris pedes Cæsar procidit: ad quem Imperator. Superstes viuo, si volueris: si volueris iterum, pereco. Deus, qui cælum & terram condidit, quæ supererant a me tibi enuncianda, ipse in mentem illa immittat. His cunctis, finem fecit Imperator, & conuentum dimisit. Eo soluto, munus in populum sparsit Tiberius, cæteraque omnia, in Imperatorum inaugurationibus celebranda, peregit.

Τούτω τῷ ἔτει μὲν Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ια'. Εὐτύχιος ἀπέλαβε πάλιν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀδυνατήσας, καὶ μικρὸν αἰεθεὶς τῆς νόσου, προσεκαλέσατο τὸν τε ᾤοντα, καὶ πᾶσι συνέκλητον, καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ πολιτευομένους· καὶ ἀγαθὸν τὸν Καῖσαρα Τιβέριον προεΐσα πόνειραν, ἀνηγόρευον αὐτὸν βασιλέα, τοῖς δὲ τοῖς λόγοις χρησαμένους. Ἰδε ὁ Θεὸς ὁ ἀγαθύνων σε, τῷ τ' ὁ γῆμα ὁ Θεὸς σοι δίδωκεν, καὶ οὐκ ἐγώ. ἡμῶσι αὐτὸν ἵνα ἡμῶσι ὡς αὐτῷ. ἡμῶσι πᾶσι μὲν ἡμῶσι σου, πᾶσι ποτὲ σου διάποινας ἡμετέρων. οἶδας ὅτι πρὸς αὐτὸν δούλος ἦς, νῦν δὲ υἱός. μὴ ὀπίσθησιν αἱμασι, μὴ ὀπίσθωκα φόνους, μὴ κακὸν αὐτῷ κακὸν ἀποδώσῃς. μὴ εἰς ἐχθρὰς ὁμοιωθῇς ἐμοί· ἐγὼ γὰρ ὡς ἀνδρὸς ἐπίασα. καὶ γὰρ πᾶσι εἰρήνην, καὶ ἀπέλασον καὶ τοῖς ἀμείβεσθαι μου. ἀλλὰ διακρίνομαι τοῖς ποιήσασί με τῷ τ' ὁ γῆμα τῷ Χριστῷ. μὴ ἐπὶ σε τῷ τ' ὁ γῆμα, ὡς καὶ ἐμὲ. οὐτὼ πρὸς πᾶσι, ὡς ἐαυτῷ. γινώσκῃς τίς ἦς καὶ τίς νῦν εἰ. μὴ ὀπίσθωκα φόνους, καὶ οὐκ ἀμείβεσθαι. οἶδας τί ἡμῶν, καὶ τίς εἰρήνην, καὶ τί εἰρήνην. ὅλοι οὗτοι τέκνα σου εἰσὶν καὶ δούλοι. οἶδας ὅτι τῷ ἀγαθῶν μου πρὸς εἰρήνην. οὗτοι οὐ βλέπετε ὅλους τῆς πολιτείας βλέπετε. πρὸς τῷ γραπῶν σου. μὴ γραπῶν δέξῃ· μὴ εἴπωσιν σοι ἑνὸς, ὅτι ὁ πρὸ σου οὕτω διεήμεν. ταῦτα γὰρ λόγων μαθὼν ἀφ' ὧν ἐπαθον. οἱ ἔχοντες οὐσίας, ἀπολαύτωσαν αὐτῶν· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, δώρησαι· καὶ ἡμετέρους δὲ καὶ τῷ Πατριάρχῳ, καὶ λεγιόνος καὶ πάντων τῶν Ἀμελῶν, ἔπεισιν ὁ Καῖσαρ εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφη αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἐὰν γέλης, εἰμή· ἐὰν γέλης, οὐκ εἰμή. ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντας ἀπέλαστον εἰπὼν σοι, αὐτὸς ἐμβόλη αὐτῷ εἰς τὴν καρδίαν σου. ταῦτα διεξελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πλεονάζοντων τῶν ἀποστολῶν τῶν δὲ συλλόγων ἀγαλμένων, ὁ Τιβέριος δῶρα πᾶσι ὡς καὶ τοῖς δυνάμει, καὶ ὅσα τῷ βασιλικῷ ἀγαθῶν εἰσῆται.

A

Κεφάλαιον	Παρά.	Παρά.	Κεφ.	Παρά.	Αναξ.	Αποτ.
Τὸ Αὐτὸν ἀποκρίσας.	Βασιλ.	Βασιλ.	ἐκείνη.	ἐκείνη.	ἐκείνη.	ἐκείνη.
	Τέλει-	Ομοι-	Εὐνοί-	Ιωάν-	Ιωάν-	Γρηγόρι-
	ος	αίς	ος	ος	ος	ος
	ἰν	ἰν	ἰν	ἰν	ἰν	ἰν
	δ.	δ.	δ.	δ.	δ.	δ.
	α'	ε'	β'	ζ'	α'	θ'

Ant. 607c.	Rom. Imp. Tib. Tig. annis 4.	Paul. ann. res Hoe. ann. 1f.	Rom. Epi. scopus	Con. stant. Epic. Eny. chius annis 5.	Hie. rofol. Epic. Ioan. nes annis 10.	Alex. Epic. Ioan. nes annis 11.	Ant. Epic. Geo. gorgius annis 14.
	I	6		2	7	11	9

Ταῖς τοῖς ἑπιμελῶς Οκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶ-
ν 16. ἐβασίλευσε Τιβέριος τριφθῆς ἑσπε-
ρὶν Γατελαρχοῦ, ὡς προέλεγετο. ὑπὸ
τοῦ δὲ τοῦ θῆος καὶ αὐτοῦ Θραξ. βασιλεύσαντος ἡ
αὐτοῦ ἐκχεῖται πᾶσι μέρη ἐπὶ τῆς ἱπποδρομίας.
ἴδω, ἴδω πῶς Αὐγούστου Ρωμῶν. ὁ δὲ ἑπι-
μελῶς μαρτυρεῖ λέγων. ἡ αὐτοῦ τῆς δημοσίας
τοῦτο δὲ Δαγίως, ἡ περὶ οὐρανὸν ἐκκλῆσις,
ἀμύνηται ἐπὶ τῇ Αὐγούστου. καὶ ἐκχεῖται πᾶσι
μέρη. Αἰασιὰ Αὐγούστου, Τοῦ βῆτος. αὐτοῦ, κύ-
ρις, εἰς ἐκκλῆσις βασιλεύει. ἀκούσας δὲ
Αὐγούστου ἡ τῇ Ιουστῶν γὰρ ἐπλήρη τῇ ψυχῇ.
ἐβασίλευσε γὰρ Τιβέριος καὶ πᾶσι Αὐγούστου.
οὐ γὰρ ἦν ὅτι εἶχε γαῖαν. ἄνδρες δὲ ἔλεγον, ὅτι καὶ
ἐπὶ ζωῆς Ιουστῶν προσηφιλῶν αὐτοῦ, καὶ αὐτῇ
ἐπὶ Ιουστῶν τῇ ποιήσας αὐτῇ Καίσαρος. ὁ δὲ
Τιβέριος πᾶσι ἡ γὰρ Αἰασιὰς τῇ γαῖαν
καὶ αὐτῇ ἐχρυσῶν καὶ χρυσατῆρας δύο εἰς αὐτῇ Χα-
ριτῶν καὶ Κανσατῆν. καὶ ἐπὶ αὐτῇ Αὐ-
γούστου, καὶ ἐπὶ αὐτῇ ἑσπερὶν πολλῶν.

Hoc anno, mense Octobri, indictione duodecima, Tiberius ab Eutychio Patriarcha, ut præmissum est, coronatus imperavit: qui etiam genere Thrax fuit. Eo iam sceptris potito, celebratis Circensibus ludis, exclamauerunt factiones: Videam, videam Romanorum Augustam. Is vero mandatum confestim emisit, &: Id nominis, ait, Augusta sortita est, quod Ecclesia e publici balnei Dagistei regione sita. In has itaque voces erupere partes. Anastasia Augusta: Tu vincas. Serua, Domine, quos imperare prouidisti. Iis auditis, Augusta Iustini coniux animo afflicta est: Tiberium quippe vitum accipere, & Augustæ dignitatem retinere meditabatur. Eum enim vxori iunctum ignorabat. Exinde etiam superstitie Iustino eam sibi Tiberium deuinxisse, & ut crearet Cæsarem suasisse, nonnulli affirmant. Tum vero Tiberius coniugem Anastasiam, ex qua filias duas Charitum & Constantinam susceperat, adduci iussit, eamque coronauit Augustam, & amplum Consulare munus in populum sparsit.

							Anst. Sims. Elliott Jung Linn Mull.		
B'	C'	D'	E'	F'	G'	H'	I'	J'	K'

					Ale-				
					sand,				
					Epi-				
					scopus				
					Eutro-				
					gius				
					aennis				
					17.				
2	7		3	8	I				10

Τούτων ὅ ἐστι ἐκπῶσι Τιθέριος ὁ βασιλεὺς ὁ
παράπειρος ὁ τῷ Ἰκλιανῷ λιμῆνι, καὶ ἐπὶ τῷ ὄρει
αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰσθμίου καὶ
ἀποκατέστησαν αὐτὴν ὡς αὐτῇ, δίδοντες αὐτῇ τῇ
Κυβερνητικῇ εἰς ἡγεμονίαν αὐτῆς, καλεῖσας
ἡμέτερον αὐτὴν, ὡς μητέραν αὐτῆς, κτήσεις καὶ λείπον,
καὶ πᾶσιν ἡγεμονίαν αὐτῆς. ἀπέστειλε δὲ ἀντιθέτως
πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν καὶ τὸ ἔθνος, μενύοντες
αἰατὰς αὐτῆς. καὶ οὐκ ἀνέστησαν ἡ εἰρήνην ὁ
τῷ Περσῶν βασιλεὺς. τότε Τιθέριος μεγάλας δυ-
νάμεις σπεύδοντες, καὶ ἀντιπαρατάσσας εἰς βασιλι-
κὴν ἡγεμονίαν, πολλὰ στρατεύματα ἐποίησαν, καὶ
ἐσπῆσαν Ἰουστιανὸν ἵνα στρατηγὸν αἰατῶν,
ὡς αἰατῶν καὶ διδάμεις ἐπὶ τὸ Δαεῖς πα-
ρῆναι. στρατεύματα δὲ καὶ Πέρσαι πληροὶ
αὐτῶν στρατηγῶν καὶ ἀπὸ τῶν μέσων Χοσρόης τῆς
ἀντιπαρατάξεως ἡγεμονίας, εἰς τὸν ὄρειον ἔλθον, καὶ ἀπὸ

Hoc anno, Imperator Tiberius Palatium, cui Sophiæ nomen, de Iustini coniugis fecit nomine, in Iuliani portu extruxit: & assignatis ad eius famulatum Cubiculariis, & ut eius mater coleretur, emissio edicto, nec non balneo ædificato, reliquaque familia ad eius obsequium necessaria instructa, habitandum dedit. Porro Legatos ad Persarum regem, qui eum de sua inauguratione monerent, de more misit: ille veto pacem habere non admisit. Tiberius copiis vndeque coactis, & publici ærarij divitiis in milites distributis, plures exercitus composuit: & Iustinianum quendam Orientis Ducem creavit: qui ductis secum copiis ad Daras suscepit expeditionem. Persæ pariter sub Chosroe Duce militantes quam proxime Romanis castra metantur. Dispositis ad pugnam exercitibus, colloquium ineunt, & ad in-

Theophrastus Chron.

D d ij

uicem percusso foedere paciscuntur. Romanos & Persas vno consensu quadriennij spatio cladem Orienti (non) illaturos; bellum vero propter Armeniam gestum composituros.

3	8	4	2	2	11
---	---	---	---	---	----

Hoc anno Persarum rex eductis exercitibus in Armeniam proficiscitur. Romanorum vero Dux audiens Persarum regem ad bellum reuocandum propria sponte procedere, animo concidit : ingens enim timor Romanorum animos inuasit. Quapropter habita ad exercitum allocatione, militiam omnem metu dissolutam Iustinianus animauit, & ad pristinum robur reuocauit. Conserto igitur prælio, tantaque a Persis emissa sagittarum copia, quæ solis radios obscuraret, Romani depulso sagittarum iactu, ad pugnam cominus ineundam processerunt. Ad hæc Romanorum phalanx conferta cum esset, & per omnes partes ad inuicem bene compacta, cum sustinere non valuerunt Persæ : ita Babyloniorum copiarum vertuntur in fugam, & ex eis numerus prope immensus concidit. Ita demum Persarum apparatus farcinarumque omnium potiores fiunt Romani, ipsumque Regium tentorium inuadunt, & omnem supellectilem pretiosam certe & luculentam diripiunt : elefantos denique, quæ insigniora & regia plane spolia, bello illo captos Romani ad Tiberium Constantinopol. transmittunt. Ex quo Persarum rex tanti dedecoris impatiens lege sancita cauit, ne Persarum Princeps visum ad bellum in posterum progrediretur. Romanus autem exercitus Persicis calamitatibus ulterius dabat operam, & ad interiorem Persiam profectus, & ad medium usque Hyrcanicum mare penetrans, captiuorum prædæque multitudinem prope infinitam abegit. Neque aduentante hyeme domos reperierunt Romani : quinimmo totum eius spatium per omnem Persiam dispersi egerunt. Cæterum eodem anno publicum Blachernarum balneum cœpit Tiberius ædificare : plurimas quoque Ecclesias, domosque recipiendis peregrinis, & senibus alendis destinatas reparare : Iussit etiam nomen suum inscribi publicis instrumentis, Tiberius Constantinus.

			C.P. Episc. Ioan- nes annis 17.				
	4	9	I	IO	3	IZ	

Hoc anno, die sexto Aprilis, indictio-

δοται πρὸς ἄλλοις, ἐφ' ὃ χρεῖον τι-
ταετὴ Ρωμαιοὺς τε καὶ Πέρσας πῶς ἀπα-
λῶ* λυμῆνασαι τὸ δὲ πόλεμον τῆς Αἰγυ-
πτῆς συστήνασαι.

		γ'	η'		β'	θ'	β'	α'
--	--	-----------	---------	--	----------	-----------	----------	-----------

Τούτω τῷ ἔτει ὁ ἦν Περσῶν βασιλεὺς αἰα-
λαβῶν (αἰ) ἐαυτὸν διυνάμεις ἐπὶ πλεῖν Ἀρμενίας
χωρεῖ, ἀκηκὼς ὁ ἦν Ρωμῶν στρατὸς ὁ ἦν
Περσῶν βασιλεὺς μέλλειν τὸν πόλεμον ἀδυν-
γαῖν, ἐκλυτὸς γέγονεν· διὸς γὰρ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
λαὸν ἦν Ρωμῶν. ὁ δὲ τῶν λόγων Ἰουστι-
νιανὸς πρὸς (αἰ) διυνάμεις χρυσάμηνος, ἀ-
πέπευσεν τῆς ἀγλίας ὁ μισχίμων. πολέμῳ
δὲ χρυσήντας, ἐν τῆς ἰσχυρίας ἦν Περσῶν πολ-
λῆς γυναικίας, ὡς καὶ (αἰ) ἡλιαχὰς ἀποκρύ-
πτειν ἀκρίνας, Ρωμῶν τοῖς ἀσπίσι (αἰ) ἐν
ἦν πῶν βολαῖς ἀπορρίψαμενοι, τῆς χυρ-
σίδου μέγας ἀπὸρχον· βαθείας δὲ καθε-
ρώσης τῆς ἦν Ρωμῶν φάλαγγος, φέρει
εἰς εἶπον Πέρσας· καὶ τρέπεται ἡ ἦν Βα-
βυλωνίων πηλῶς, καὶ ἀναμενῶνται πηλῆθι
πολλὰ. ἀρξαμενόμενοι δὲ καὶ ὁ ἦν Περ-
σῶν τῆλδον, καὶ ὁ βασιλικὸν σκοποπήνιον,
καὶ πᾶσιν πλεῖν ἀποκρίνῳ ὑπὸ δόξον οὐσιν.
καποδοὶ δὲ καὶ ἦν ἐλεφάνται οἱ Ρωμῶν,
καὶ πρὸς Τιβέριον πέμπονται πὲ ἱππίσματα
ἐκφρα καὶ βασιλικὰ λάφυρα. νομοθετῇ Ἰού-
νιω ὁ ἦν Περσῶν βασιλεὺς πλεῖν ἀγχιῶν
μὴ φέρων, μηκέτι βασιλεὺς ἦν Περσῶν εἰς
πόλεμον ὀξέρχεται. ὁ δὲ Ρωμῶν στρατὸς
ἐπιπῆν τῆς Περσικῆς συμφορᾶς, ἐν πρὸς
τὰ ἐνδότερα τῆς Περσίδος ἐχώρησε, ἐν πολ-
λῶν ἀγχιμελώσας καὶ ἄλωσιν ἐν Περσίδι
πεποίηκεν, φθάντας καὶ μέσον τῆς Ἰνδο-
κῆς θαλάσσης. χιμῶντος δὲ ἡμετέρου εἰς
ἐπὶ μὲν οἱ Ρωμῶν εἰς τὰ ἴδια, ἀλλ'
ἐν Περσίδι πᾶρεχόμεσιν. πρὸς δὲ αὐτῇ ἔτει
ἤρξαντο ἐπὶ Τιβέριον ὁ δὲ δημοσίον Βραχε-
ρὸν λαοῦν, καὶ αἰετώσας πολλὰς ἐκκλη-
σίας, καὶ ξενόνας, καὶ γηροκαμῖα· καὶ ἐκ-
λάσει γράφεται αὐτὸν ἐν τοῖς συμβολαίοις
Τιβέριος Κωνσταντῖνος.

				KTY.			
				Strom.			
				Land-			
				reg.			
				670			
				cy.			
	2'	5'		1'		2'	2'

Τούτω τῷ ὅτι μὲν Ἀπερρίω εἰ. ἰδι-

κρίανι ιε'. ἐπελύθησαν Εὐτύχιος ὁ Πατριαρχ-
 ρος, καὶ ἐχέσθησαν μὲν ἑξ ἡμέρας Ἰωάννης
 ἀρχιεπίσκοπος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Νικε-
 τῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβέριος ἀγροῦντας σάμα-
 πα ἐθελῶν, κατέστησεν γράτευμα εἰς ὄνομα
 ἰδίον, ἀμφιάσας καὶ καθοπλίσας αὐτοὺς χιλιό-
 δας πέντε, δεδοκίως αὐτοῖς στρατηγὸν Μαυρί-
 κιον τὸν Κόμητα τῆς Φυδερέτων, καὶ ὑπεγρά-
 τηγον αὐτῷ Ναρσῆν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς καὶ
 Γερσῶν. πολέμου δὲ κροτηθέντος μεγάλου, νι-
 κῶσι Ρωμαῖοι καὶ κέρως, καὶ ἀφείλαντο ἐκ
 τῆς Γερσῶν πολιτείας τε, καὶ χώρας, αἱ ἐπὶ
 Ἰουστινιανοῦ, καὶ Ἰουστινοῦ πῦρλαβον. ἀεὶ δὲ
 δὲ Μαυρίκιος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδύνη
 ὑπὸ Τιβέριου μὲν ἡμῶς μεγάλης, καὶ ἐ-
 δριάμβουσι Τιβέριος τὰς νίκας Μαυραίου. καὶ
 παραλαβὼν αὐτὸν λαμβρὸν εἰς Κωνσταντινὴν
 τὴν αὐτῇ θυγατέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Γερμανοὶ
 τῷ στρατηγῷ ἐξέδωκε τὴν θυγατέρα αὐτῷ Χα-
 ρετῶ· ποιήσας ἀμφοτέρω Κάρταρας.

Τὰς δὲ Αὐγούστου μὲν 18'. ἰνδικιῶν
 ιε'. φαγόντες σκῆματα περὶ ἀλχοῖατα νεοθου-
 λῶνα, φησὶ πῦρ πέσειν, καὶ μέλλων τεθῆναι
 παρακαλεσάμενος ὁ Πατριαρχὸς Ἰωάννης.
 καὶ τὴν σύκλητον αἶμα γρατεύουσιν ἐν τῷ
 Τελουαλλίῳ, καὶ ἀρχεῖς ἐν φορεῖα λαλή-
 σαι μὴ διωκόμενος δὲ ἐπαγνώσκον τὰ συμφέ-
 ροντα τοῖς πρεσβυτέρωσι τῆς Ρωμῆων τῷ λαῷ
 κατέδωκε πεποιήκεν, καὶ Μαυρίκιος τὸν ἰδίον
 λαμβρὸν βασιλεῖα ἀιηζήρουν. πρῶτων δὲ
 ὁφνημοσύνων τὸν βασιλεῖα σκεπὸν καὶ Μαυ-
 ρίκιος τὸν βασιλεῖα. καὶ ὑπογράφας Τιβέριος
 ἐν τῇ ἰδίᾳ κλίῃ τέθηκεν, βασιλεύσας ἔτη γ'.
 μῶν 1. καὶ ἡμέρας 11'.

Κόμης τῆς ἐκκλ. ἐκκλ. ἐκκλ.	Ρωμ. ἐκκλ. ἐκκλ. ἐκκλ.	Περ- σῶν ἐκκλ. ἐκκλ. ἐκκλ.	Ρώμης ἐκκλ. ἐκκλ. ἐκκλ.	Κων- σταν- τινου- πόλεως	Ἰερο- σόλ. ἐκκλ. ἐκκλ. ἐκκλ.	Αλε- ξανδ. ἐκκλ. ἐκκλ. ἐκκλ.	Αγρ. ἐκκλ. ἐκκλ. ἐκκλ.
17'	17'	17'	17'	17'	17'	17'	17'
17'	17'	17'	17'	17'	17'	17'	17'

Τούτων ὅτε ἐβασίλευσεν Μαυρίκιος ἐτῶν
 ὑπάρχον μὲν. καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον πεποιή-
 κει Παύλου τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον, καὶ πῦρ ἐνέμψεν Μαυρίκιος ὁ ἀνιδύων
 τῆς παλατίου μέγας ὑπάρχον. τῷ δὲ Απει-
 λῶν μὲν γόνον ἐν τῷ φόρῳ ἐμπυροσμός,
 καὶ αἰέμων καταγίδες σιμπερῶσαι τῷ πυρὶ,
 καὶ πολλὰς οἰκίας διέλυσεν. καὶ τῇ 1. τῷ Μαῖου
 μηνὸς γόνον σφισμός μέγας, καὶ πρῶτες κατέ-
 φωνον εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ ὁ ἡμέτερος ἱπ-

A ne decima quinta, Eutychius Patriarcha
 diem ultimum obiit: & post dies sex
 Ioannes magnæ Ecclesiæ Diaconus, qui
 Ieiunator dictus, consecratus est. Porro
 Tiberius Imperator, emptis Gentilibus
 mancipiis, priuatam aciem ex eorum mil-
 libus quindecim, suo de nomine nuncu-
 pandam instruxit: priuatique vestium &
 armorum insignibus distinctis Mauricium
 Fæderatorum Comitem præposuit Du-
 cem, atque Legatum Narsetem adiun-
 xit: & aduersus Persas misit. Initio certa-
 mine victoriam certa virtute partam retu-
 lere Romani, easque vrbes & prouincias
 abstulere Persis, quas sub Iustiniano & Iu-
 stino ceperant. Mauricius Constantino-
 pol. reuersus summis honoribus a Tibe-
 rio exceptus est, & de reportatis a Mau-
 ricio victoriis Tiberius egit triumphum:
 & Constantina filia ei iuncta generum si-
 bi asciuit: Germanoque pariter Duci al-
 teram filiam, cui nomen Charito, loca-
 uit: & utrumque declarauit Cæsarem.

Eiusdem Augusti mensis die decimo
 quarto, indictione decima quinta, degu-
 statis maturino ientaculo supra speciem
 quidem gratis, at supra modum omnem
 vitiatis moris, Tiberius in tabem incidit.
 Itaque iam letho vicinus, Ioannem Pa-
 triarcham Senatūque omnem vna cum
 exercitibus in Tribunalium aduocauit, le-
 thicaque vestis, cum per se populum Ro-
 manum nequiuisset alloqui, Lectoris mi-
 nisterio vsus, quæ ad rem conducere-
 nt, declarauit, & Mauriciū propriū ge-
 nerum renunciauit Imperatorem, cunctis
 Imperatoris consilium ipsumque Mauri-
 cium Imperatorem felici voto faustarum-
 que vocum acclamatione prosequenti-
 bus: Tiberius proprio lecto intro relatus,
 expirauit, cum annos tres, menses decem,
 & dies octo imperasset.

Ant. mndi 6071.	Quinta Incarn. 571.	Rom. Imp. Mau- ricius annis 20.	Persa- rum rex Hor- mis- das annis 15.	Ro- mæ Epi- scopus annis 13.	CP. Epi- scopus Ioan- nes annis 13.	Hie- rosol. Epi- scopus Ioan- nes annis 10.	Alex. Epi- scopus Eulo- gus annis 17.	Ant. Epi- scopus Gre- gorius annis 14.
1	10	2	11	4	13			

Hoc anno, Mauricius annos quadra-
 ginta tres natus imperauit: ac paulo post
 Pauli patris sui, qui sub id tempus Byzan-
 tium deuenerat, celebrauit nuptias; in
 quibus Marites, qui magnus Palatii Eu-
 nuchus erat, Paranymphe munus præsti-
 tit. Mense autem Aprili incendium in fo-
 ro exortum est, quod ventorum procel-
 lis latius propagatum, multas ædes com-
 bustit. Die decima Maij maximus fuit ter-
 ræ motus, adeo ut vniuersus populus ad
 Ecclesias confugerit, & natalitium cer-

tamen equestre celebratum minime fuerit. Eodem mense Abares, qui non multum ante Sirmium nobilem Europæ urbem occupauerant, decreta ad Mauritium Legatione postulauerunt, ut octoginta millibus annuæ distributionis, quæ sibi a Romanis penderetur, alia adhuc auri viginti millia adderentur: quam pecuniarum summam Imperator pacis conservandæ studio soluere non destituit. Elephantem etiam, animal ex India adductum sibi ad spectaculum mitti postulavit eorum Princeps: & Imperator maximum eorum quos habebat ad eum misit: qui ubi ipsum vidit, statim ad Imperatorem remisit. Præterea lectum aurum petiit: quem cum Imperator ad eum misisset, ipse donum parvifaciens remisit. Alia vero viginti millia centenis illis adici postulavit, quod cum Imperator recusaret, Chaganus expeditione suscepta Sigidonem evertit, multasque alias vrbes Illyrici Præfecturæ subditas expugnauit: cepitque Anchialum. Quinetiam Longum murum evertere minatus est: Quamobrem Imperator Elpidium Patricium cum Commentiolego Legatos ad Chaganum destinavit: tum barbarus pacem ex pactorum conditionibus se servaturum pollicetur. Cæterum Imperator Ioannem Mustaconem in Oriente Armeniæ Ducem constituit: qui cum ad amnem Nymphium, quæ in Tigrim confluit, devenisset, commissa pugna cum Cardarega (Cardaregas proprium nomen minime est, sed maxima apud Persas, summi nimirum Ducis, dignitas habetur) Romani barbarorum superiores remansissent: nisi Crus Legatus Ducis gloriæ invidens data opera terga vertisset: quem cum fugientem cæteri Romani vidissent, ipsi etiam se in fugam dederunt, vixque in castra se receperunt incolumes. Initaque denuo pugna, Romani victi sunt, pluresque trucidati.

Α πικρὴν οὖν ἐπετελέσθη. ὅς δ' αὖτε μὲν ὑπε-
σθάνουσιν οἱ Ἀβάρηδες πρὸς τὸ ἀποστρέφειν Μαυ-
ρίκιον, οἱ πρὸ ὀλίγου χρόνου ὁ Σερμίον χρό-
σάμενοι πάλιν τῆς Εὐρώπης ἐπίσημον, ἡξίουν ἔ-
ργον ἔχοντες χιλιάσιν χροῖται, αἱς ἐλάμβανον καὶ
ἕως τῶν Ρωμαίων, προσεδιῶναι ἄλλας κ'. ὁ
δὲ βασιλεὺς εἰρήνῃς ἐπιέρχους τῶν κατεδίξα-
το. ἤκουσε δὲ καὶ ἐλέφαντα ζῶον Ἰνδιὴν ἐκπε-
φιδῶσαι αὐτῷ πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὁ βασιλεὺς τὸ μεί-
ζον ἀπέκρινεν ἀπίστευτον πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸν
ἡλασμένον πάλιν ἐπέμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν βα-
σιλέα· ὁμοίως καὶ κλίην χρυσὴν ἤκουσαν σαρκεῖναι
αὐτῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τῷ πέν ἀπίστευτον. αὐτὸς
δὲ καὶ τῷ πέν ἀπίστευτον, διτελέσας αὐτῷ. ἦτοι
δὲ καὶ πάλιν ἄλλας κ'. χιλιάδας προσεδιῶναι ἔ-
ρ'. τὸ δὲ βασιλεὺς μὴ καθεδδῆσθαι, στρα-
τεύσας ὁ Χαγῶν καὶ Σιδηρόνα πάλιν κατέστρε-
ψεν, καὶ πολλὰς ἑτέρας πόλεις ἐχθρόνισεν καὶ ἑαπὸ
ὁ Ἰλλυρικὸν τελευτᾷ. ἀφ' ἧς δὲ καὶ τῆς Ἀλγί-
αν. ἡπείλει δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῆς κατὰ τὴν ἡμᾶς.
ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐλπίδιον Γαυρεῖον αὐτῷ Κομμε-
νήνῃ ἀπέστειλε πρὸς τὸ Χαγῶν ὅπως ἀπίστευτον
καὶ ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ πᾶσι τοῖς σκηνῶν ἐί-
ρηναίᾳ ἄρῃ καὶ ἀμολόγησεν. ὁ δὲ τῇ ἀγαπῇ
Ἰωάννην τὸν Μουσικῶνα στρατηγὸν Ἀρμενίας ὁ
βασιλεὺς πεποιθέν· ὅς ἐλαλῶντος ἐν τῷ Νυμ-
φίῳ ποταμῷ, ἔνθα τῷ Τίχρειδι Διφραμῆνται,
συμβολὴν πόλεμον μὲν Καρδαρήγας (Καρδα-
ρήγας δὲ οὗτος ἐστὶν κύριον ὄνομα, ἀλλ' ἄλλα μεγά-
λη καὶ Πέρσης τῷ τῷ Περσῶν στρατηγῷ) καὶ
κεκτοῖσι τῷ βαρβαρῶν οἱ Ρωμαῖοι. Κεῖν δὲ ὁ
ὑποστράτηγος φθίον ἐκλοτυπῶν, πείπειται.
τῶν ἰδόντες οἱ λοιποὶ τῷ Ρωμαίων πείπονται, καὶ
μύλις ὅτι τὸν χαλεκὸν Διφραμῆνται, δολύτερος δὲ
συμβολῆς ἡμετέρας ἡτῶνται Ρωμαῖοι, καὶ πολ-
λοὶ δὲ αὐτῶν διεφθάρησαν.

1	2	11	3	12	5	14
---	---	----	---	----	---	----

1	6	10	7	15	1	18
---	---	----	---	----	---	----

Hoc anno, mensis Decembris die vi-
gesimo, indictione secunda; Imperator
Consul designatus, magnorum thesauro-
rum munera Vrbi largitus est. Philippus
autem, Gordia sorore in matrimo-
nium ei locata, generum sibi ascitum O-
rientis Ducem creavit. Philippicus in
Persicas partes profectus, cum proxime
Nisibim pervenisset, facta de repente in
Persas irruptione, captivorum ingentem
numerum abegit. Quæ de re certior fa-
ctus Cardaregas Persarum Dux, locatis in-
fidiis Romanorum castra dolis adoriri ten-
tauit: At Philippicus prædam tuto abdu-
cens, per montes in Medorum ditionem

Τοῦτον τῷ ἔτι μὲν Δεκεμβρίῳ κ'. ἰνδικτ.
6'. Υπατος ὁ βασιλεὺς ἀναγορεύεται, καὶ πολλοὶ
ἡσυχάζουσι τῇ πόλιν ἐδωκέναι. προσεδιῶναι δὲ
Φίλιππον στρατηγὸν τῷ Εὐάσ, ποιήσας αὐτῷ χα-
λεκὸν Γορδίας πέν ἰδίας ἀδελφῶν. ὁ δὲ Φίλιπ-
πικὸς κατὰ λαὸν τὰ Περσικὰ μέρη, ἐπλησίασεν
τῇ Νισίβῃ καὶ ἀφ' ἧς εἰς τὴν Περσίδα ἐμβαλεῖν,
πολλὸν αἰχμηλασίων ἀπέλαβεν. τῶν δὲ μαθὼν
Καρδαρήγας ὁ τῷ Περσῶν στρατηγὸς ἐξερμα-
πίσας, ἡβουλήθη λοχῆσαι τὰ τῷ Ρωμαίων στρα-
τόπεδον. ὁ δὲ Φίλιππικὸς τῷ αἰχμηλασίων Διφ-
ραμῆνται, ὅς τ' ὁρεῖται εἰς πέν τῷ Μεδῶν χώρην

πρόβαλλεν, καὶ πολλὰ χωρία διέφθιεν τῆς Μη-
δίας, καὶ ὑπερέβηεν εἰς τὰ Ρωμαϊκὰ. ὁ δὲ Χα-
γάνος τὴν εἰρήνην διεκάλει δόλῳ ἑαυτοῦ. τὰ γὰρ
Σκλαβῶνων ἔστιν καὶ τῆς Θράκης ὀξυπλίσιν. ἅ-
παντα προήγοντο μέγιστα μακρῶν τεχνῶν πολ-
λὴν ἄλυσιν ποιοῦντες. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς
παλαιᾶς στρατοπέδα ὀξυγυῶν τῆς πόλεως, καὶ
πρὸς Διήμιον, φυλάττειν τὰ μακρὰ τεῖχη ἐκέλευ-
σεν. καὶ Κομμεντιόλον στρατὸν χρηστονόστον, ὃν
ὀξυπλίσιν, καὶ βαρβαρῶν ἀπέστειλεν. ὁ δὲ ἀδο-
κήτως τοῖς βαρβαροῖς ὤφειπεσάν, πολλὰ πλῆθη
αἰεῖλεν, καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀπὸ τῆς
Αδριανοῦ πόλεως ὤφειπεσάν. Ἀνδραγάστου πλῆθος
Σκλαβῶνων μὲν ἀνιχνυμένων ἐπιφεισμένων, καὶ
τοῖς ἐπιπεσάν τὴν τε ἀνιχνυμένην διέσωσεν,
καὶ νίκην μεγάλην ἀπέβαλετο.

		γ	δ		ε	ς	α
--	--	---	---	--	---	---	---

Τούτω ὅτε Φιλίππικὸς ἀναλαβὼν τὰ στρα-
τεύματα ἐπὶ τῇ Περσικῇ χώραν ὀξυρμήσεν. καὶ
καταλαβὼν τὴν Ἀρζακὴν μεγάλῃς ἀνιχνυμένης
ἐκέρχισεν, καὶ διέλας τοῖς Περσικοῖς ἐμποῖς στρα-
τεύμασι νίκην δὲ ὤφειπεσάν Φιλίππικὸς ἐπὶ τῇ
Μαρτυρόπολιν (ἡμεῖς γινώσκοντες τὴν αἰ-
εμένην καὶ τὴν Ἀρζακὴν, καὶ Στίφανον Ταγμα-
τάρχην περὶ τὴν πόλιν. ὁ δὲ Καρδαρέγας κα-
ταλαβὼν τὴν Μαρτυρόπολιν, τούτῃς τὰς πόλεις
ἐκέρχισεν πᾶσι καὶ ὑπερέβηεν. ὁ δὲ Φιλί-
ππικὸς ἐν ΚΠ. ποσὴν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ στρατεύ-
ματα ὑπερέβηεν ἀναλαβὼν εἰς τὰ ἰδιώτα.

Τούτῳ αὖτε ἐπὶ ἐτέρει τῇ βασιλεὺς υἱός, καὶ
ἐπὶ τῇ αὐτῇ αὐτὸν Θεοδοσίον.

		δ	ε		ς	α	β
--	--	---	---	--	---	---	---

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλίππικὸς ἀναλαβὼν τῆς
βασιλείδος πόλεως στρατοπέδωσεν ἐπὶ τῇ
Αμιδα πόλιν, καὶ ἀναλαβὼν τὸν ὀπλικόν
ἥρωα, εἰς τὴν πόλιν ἐκέρχισεν πᾶσι τὸν πόλεμον
χωρῶν. τῇ δὲ Ρωμαίων ὄρεσι περὶ τὴν πόλιν
τὴν μὲν περὶ τὴν πόλιν πολεμῶν καὶ τὴν γῆν
τὴν Ἀρζακὴν. ὁ δὲ Καρδαρέγας τῶν μαθόν,
γέλῳ τῇ ἀντιπάλῳ ἀπεπέμπετο, εὐπρόιον εἶ-
ναι διὰ τὸν ὀξυρμήμον. καλέσας δὲ τοὺς μά-
γους ἥρωα, τίς ἐστὶ τῆς νίκης κύριος, οἱ δὲ
τῇ δαμνῶν θεοῦ πατρὸς Πέροςας ἔφασκον
ὑπὸ τῇ γῇ τῇ νίκῃ ἀπεπέμπετο. σκιρ-
τῶσι τοῖς υἱοῖς ἐπὶ τῇ πόλιν οἱ Πέροςας τῇ μά-
γῳ ὑποτάσσιν ὀφθαλμοῖς καὶ διμυρ-
γῶσι διὰ τὸν ξυλόποδα ἐκ ξύλου καὶ σιδή-
ρου, ὅπως τοῖς Ρωμαίοις ὑποτάσσιν. ὁ δὲ

ingressus, pluribus locis passim deuasta-
tis, in Romanorum fines reuersus est. In-
terea Chaganus pacem perfidia soluere
studebat. Sclauinorum siquidem gentem
ad Thraciam inuadendam armis instru-
xit: quæquidem vel usque ad murum
Longum progressæ magnam stragem ca-
ptiuitatemque subditis inducere. Impera-
tor igitur Prætorianos milites, populique
factiones Vrbe educas Longum murum
iussit propugnare. Commentiolum vero
Ducem creauit, & cum armata manu
contra barbaros summisit: qui ipsos ex
improviso adortus, magna multitudine
caesa, eos demum abegit. Cum Adriano-
polim peruenisset, in Andragastum inci-
dit, qui magnam Sclauinorum aciem cum
ingenti præda ducebat: eumque adortus
prædam recepit, insigni potitus victoria.

		3	12		4	13	6	15
--	--	---	----	--	---	----	---	----

Hoc anno, Philippicus accepto exerci-
tu in Persiam profectus est, captaque Arsa-
ne maxima potitur præda, timoremque
magnum Persarum exercitibus incussit. At
morbo implicitus Martyropolim se con-
tulit, vbi nepotem, qui turmis præfesset,
in suum locum suffecit, Stephanum au-
tem cohortium Principem instituit. Porro
Cardaregas Martyropolim adortus, sub-
urbanis eius locis igne deuastatis, abscef-
sit. Philippicus afflicta valetudine Con-
stantinopol. remeauit, & exercitum om-
nem in proprias domos incolumem redi-
re permisit.

Eodem anno Imperatori natus est fi-
lius, quem Theodosium appellauit.

		4	13		5	14	7	16
--	--	---	----	--	---	----	---	----

Hoc anno Philippicus urbium Regina
egressus, in Amidam ciuitatem expediti-
onem suscipit. Porro milites iam armis
instructos ad colloquendum conuocans,
num ad conferendas manus animo se pa-
ratos experirentur, interrogare. Romani
interpositis etiam iuramentis suam ad pu-
gnandum auuiditatem testari: atque ita ipse
Anazarbum venit. Eo cognito Cardaregas
risu famam huiusmodi suis excussit auri-
bus, & somniantis deliria, quæ nuncia-
bantur, arbitratus est. Congregatis au-
tem Magis, quis victoria superior euade-
ret, sciscitabatur. Cultores dæmonum
Persas victoriam a diis consequuturos af-
firmare. Quare Magorum pollicitationi-
bus elati Persæ in læticiam & tripudia
diffundi, & Romanis in captiuitatem
abducendis e ligno ferroque compactos
compedes cuncti pararent edixere. Ex ad-

verso agricolarum labores ne devastarent, Dux Romanis commendare, ne Dei iustitia, quod per nefas committitur, avertata, ad barbaros traduceret victoriam. Sequenti luce Saracenicarum Tribuum Principes duos a se Dux ablegat, qui comprehensis Persarum nonnullis viuis, aduersariorum motus omnes & consilium perdiscunt: Dominico quippe Persas in Romanos impetum facturos, nuntiabant. Philippicus itaque summo mane composito exercitu, eoque in tria agmina distributo in pugnam proceffit. Ipse vero Christi Dei & hominis imaginem, (manibus hominum haud conditam opinantur Romani) brachiis complexus, singulos armatorum ordines prætercurrebat, & diuinum animo cuiusque robur inspirabat, & impertiebat. Eo propugnaculo manibus gestato, extremam tenens aciem largo lachrimarum imbre diuinum numen demulcens, caelestium acies in subsidium demissas excipiebat. Inito demum certamine Vitalianus Tribunus præ cæteris maiore in Persas impetu motus densissimam eorum phalangem dirupit, & omnem bellicum eorum apparatus obtinuit. Inde Romani ad diripienda spolia conuersi. Quibus conspectis veritus Philippicus ne reliquus exercitus ad occupandam prædam desertis ordinibus concurreret, & resumptis virtutibus facieque retro versa eos barbari opprimerent; Theodoro Ilibino galeam sibi detractam imponens, cum ut cunctos, qui ad spolia tam auide conuolassent, gladio deterreret misit. Milites, eo conspecto, Philippicum esse rati, spoliis relictis, ad pugnam renouandam regressi sunt. Protracto vero per multas horas prælio, mandatum a Duce edictum, Persarum equos hastis confodi. Quod ubi præstitum, fusus omnis Persarum exercitus, Romani victoria redimiti, plurimos hostium gladiis consumpserunt, & eorum sibi tulerunt spolia. Postera luce Cardaregas collectis copiis ad bellum instaurandum accingitur, & secundo certamine redintegrato, hostes iterum superant Romani, & Persarum quamplurimi in acie trucidantur. Ex iis bis mille viui capti, qui Byzantium missi. Cardaregas Daras se recipit, quem Persæ contumeliis exceptum a se depellunt. Porro Philippicus Heraclium, Heraclij, qui postmodum imperauit, patrem, exercitus Legatum, ad exploranda barbarorum consilia misit: milites vero, qui in prælio vulnerati fuerant, per vrbes dimisit, ut corpora curarent. Eductis deinde copiis Babylonem versus pergit, Chloमारum castrum obsidet. Cardaregas autem collecta rusticorum arinis infuectorum manu ipsis cum subiugalibus, tumultua-

A στρατηγὸς ἀφείλματο τοῖς Ρωμαιοῖς τοὺς γεωργικοὺς μὴ λυμῆσθαι πόνοις, ὅπως ἡ μισοπότητος δικαιοσύνη τῷ Θεοῦ ἐπὶ τοῖς βαρβάρους μετακίσηται πρὸς ἡμέω. τῇ δὲ οὕτω ἐπιτοῇ ἀποστῆλθαι ὁ στρατηγὸς δύο φυλάκους τῷ Σαρακενικῷ, καὶ ζωρεῖσθαι Πέρσαις ζώοντας, δι' ὧν ἐγνωσθῇ τῷ ἐσθωπῶν τὰ κινήματα οἱ ἐφασκὺν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ βούλευσθαι τοὺς βαρβάρους ἐπιπύλασαι τοῖς Ρωμαίοις. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τοῖς Ρωμαίοις ἔξ ἐωθητὸς συντάξας περὶ Φάλαγγιν ἀπῆλθεν πρὸς πόλεμον. αὐτὸς δὲ ἀναρχῶν τὴν βαστρικὴν μερῶν, ἐν ἀχρεοποίητοις οἱ Ρωμαῖοι διέδδοιοι, ἀφ' ἑκαστοῦ τοῖς ἑξῆς ὅ ὅπλητικῶν μετεδίδου τῆς τῆς διωάμεως. καὶ εἰς ὅπου τῆς συντάξεως τῆς κατέχοντο ὁ ὅπλον, διὰ κρυσὶ πολλοῖς τὸν Θεὸν διμυλίζον, ὅς τις τοῖς οὐρεσθῶν τοῖς συμμάχοις πρὸς ἀποσταλῆται. τῷ δὲ πολέμῳ κροτηθέντος, Βιταλιανὸς ὁ ἑξῆς ἀρχὴς πᾶσι τοῖς θρασύτεροις κινήσις, ἡ φάλαγγα τῷ Πέρσῳ διέσπασεν, καὶ ὁ τῷ λῶν ἀφ' ἑλῶν. οἱ δὲ Ρωμαῖοι πρὸς τὰ σκίλα ἤρξαντο ἀρλεῖσθαι οἱς κατὰ μέρος ὁ Φιλιππικὸς, φοβηθεὶς μὴ εἰς τὰ λῶν καὶ οἱ λοιποὶ καπνίτες τῆς πρὸς τῆς ἐπιπύλας, καὶ εἰς τῶν πρὸς τοῖς βαρβάρους ἀποσταλῶν οὐκ εἶ. Θεοδωρὸς τῷ Ἰλιβινοῦ δὲ αὐτὸν κεφαλὰν ἀνέτιθις, ἔξαπὸς ἔλεν τῷ ἑξῆς πύλας πρὸς ἐναρξουμένους εἰς τὰ λῶν. ὃν ἰδόντες, καὶ νομίζοντες Φιλιππικὸν εἶ, κατὰ λῶντες τὰ σκίλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώρησαν. τῷ δὲ πολέμῳ κροτηθέντος ἐπὶ ὥρας πολλὰς, φωνὴ γίνεται πρὸς τὸν στρατηγὸν τοῖς ἵπποις τῷ Πέρσῳ πληθύνει τοῖς δόρυσιν. ἵππου δὲ ἡρομήνου, ἐν τῇ τῇ Πέρσῳ ἐν τῇ τῇ, καὶ ἡμέω μεγάλῳ οἱ Ρωμαῖοι ἀνεδίδοντο, καὶ πολλοὺς ἀπῶσαν, καὶ ἵππους ἐσκόλευσαν. τῇ δὲ ὑστέρᾳ ἀναρχῶν τοῖς ἐαυτὸν διωάμεν οἱ Καρδαρήγας, πάλιν εἰς πόλεμον ἐπὶ λῶν. καὶ δυνάτερον πολέμῳ κροτηθέντος, νικῶσι πάλιν Ρωμαῖοι, καὶ ἀναρχῶν Πέρσαις πολλοί. χρεώται Πέρσαις ζώντες διχάσιοι, καὶ εἰς Βυζάντιον πέμπονται. πρὸς τῷ Καρδαρήγῳ εἰς ὁ Δαραῖς οἱ δὲ Πέρσαις μὴ ὑβρίων τῆς ἀπεπύμασθαι. ὁ δὲ Φιλιππικὸς Ἡρακλῆον τὸν Ἡρακλείου τῷ ἀδελφῷ πατρὶ ἀποστῆλθαι ὅπως ἐπὶ κατὰ μέρος βαρβάρων ἐξέπυμασθαι, καὶ αὐτὸς τοῖς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τραυματίας ἡρομήνους πρὸς τοῖς πόλεσι ἀπεπύμασθαι ἀφ' ἑκαστοῦ. ἀναρχῶν δὲ ὁ στρατὸς εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκβάλλει, καὶ ὁ Χλώμαρος φρονέων πρὸς κατὰ μέρος. ὁ δὲ Καρδαρήγας στρατολογεῖ ἰδιώτας μὴ ἀπολυ-

ρίων, καὶ ὁ χλαγωγὴς τραπεζιδόχης ἐκεί-
παζε, καὶ δι' ὅχρους πέποιε ἐν ἀσιλίῳ νυκτὶ
ἐπὶ τῇ νύκτι γίνεται μηδαμῶς παρρῶν χειρὰς
αὐτοῖς ἐμβαλεῖν. φέρος δὲ ἀχμερὲς ὅτι πεσόντων
τῶν Φιλιππικῶν, καὶ βαλίων ὁ φερόμενος, φυ-
γῇ ἀλόγως ἐχέστατο. καὶ τῶν γυνόντων οἱ Ρω-
μαῖοι εἰς φυγὴν ἐπέπεσαν, καὶ πέποιε δυ-
σεῖσθαι μὲν αὐτοῖς κινδύνους ἀπειπεσύν-
τες. ὡς γὰρ καὶ ἀσιλίῳς ἡ νύξ· ἡλίῳ δὲ
αἰατῆραντος τῆς συμφορῆς ἀπηλάττειτο. κα-
ταβαλόντες δὲ τὸν στρατὸν ἔβρεσαν αἰχμαῖς
τῶν ἐδωσφῆρων. οἱ δὲ Πέρσαι ὅτι πηλα-
σον νομίσαντες τὴν φυγὴν Ρωμαίων, διώ-
ξαν εἰς ἐπὶ λησάν. Ἡρακλῆος δὲ ἀφ' ἑ-
ρῆσας τὸν Τίγριν, εἶσα τῆς Μηδικῆς χώ-
ρας ἡσθρ' ἐπίσημα χεῖρα πῶρεδίδου πυεῖ. καὶ
οὕτω πρὸς Φιλιππικῶν ἀνέχμεν μὲν σὺν-
λων πολλῶν.

Κ.Π.	Περσ.	Αιγ.	Αιτ.
ὅτι πε- σόντες	ὅτι πε- σόντες	ὅτι πε- σόντες	ὅτι πε- σόντες
Ιωάν- νης	Ιωάν- νης	Εὐλα- γίου	Γε- ωργίου
ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.
ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.
ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.

Τὸν δὲ ἐπὶ ὅτ' Ἀβάρων Χαγάνος τῆς αὐ-
τῆς ἐξελίσεως, πλὴν τῆς Μισίας, καὶ Σκυθίας κατε-
πολέμει δὲ νύκτι, καὶ βαρύνει τὴν Ραπαρδάν, καὶ
Κωνωνίαν, καὶ Ἀκύν, καὶ Δωροστόλιν, καὶ Ζανδαπᾶν, καὶ
Μαρκανοπόλιν. ὁ δὲ Κομνηνός τῶν ἐπὶ τῇ Ἀγχι-
αλῶν ἦλθεν, καὶ διελὼν ὁ στρατεύμα, τοῖς ἀδελφείοις
ἐκ τῆς δυνάμεως διέχευεν, καὶ τῇ μὲν ἀρχῇ διώκα-
μεν μὲν χιλιάδας φυλάττειν τὴν χαρμὰν καὶ δι-
κῆν, ὅτι πλεονεξία ἐξήκει χιλίοις ὅτις πρὸς τῆς
δύο χιλιάδας πῶρεδίδου ἐκείνῳ, καὶ δύο
ἐκ Μαρτίνου, καὶ τῆς δύο αὐτῶν αἰατῆρων, καὶ τῇ
βαρβαρῶν χωρεῖ. ὁ δὲ Κάστος ἐλθὼν ἐπὶ τῇ Τζα-
πάρδᾳ, καὶ τῇ Αἰμῶν, καὶ διὼν τοῖς βαρβαροῖς ἡμι-
λημέσι, πολλοὺς διέφθιεν. αἰχμαλωσίας δὲ
χερτίσας πολλῆς, δρυφύρεν ἀφ' ὧν ἐδίδου.
Μαρτίνος δὲ εἰς τὰς εἰς Τομαρῶν τὴν πόλιν ἤρ-
μενος ἐκ Χαγάνου ἀπεσπυρίσας ἀπειπεσύν, πολ-
λοὺς δὲ αὐτῷ διώκαμεν ἀνέλεειν, ὥστε αὐτὸν φυγῇ
τῇ σωτηρίας περὶ ματινέουσα. ὁ δὲ Μαρτίνος
ἐπὶ δὲ ἔκον ἡλίῳ δυνάμενος, πρὸς τὴν στρατὸν
ἐπὶ μὲν ἔκον, ἐν τῇ ἐπὶ γαίᾳ ἀνέμεινε αὐτοῖς. ὁ
δὲ Κομνηνός δὲ λῆλα καὶ βαρύνει, εἰς Μαρκανο-
πόλιν ὑπὸ τῆς εἰς. οἱ δὲ μὴ ἐλθόντες αὐτὸν ἐπε-
σιώξας τὴν ἰδίαν στρατὸν μετὰ, καὶ ἐπὶ τοῖς γενο-
μεῖς Αἰμῶν στρατοπεδούονται. ἰδὼν δὲ Μαρτίνος
τὸν Χαγάνον ἀφ' ὧν τα ποταμῶν, πρὸς τὸν στρατὸν ἐπὶ μὲν ἔκον. ὁ δὲ Κάστος τὸν ποταμὸν ἀφ' ὧν

Theophanis Chron.

Arioque exercitu coacto, quasi reparatis
castris iactantiam præ se ferre, & per loca
munita, & incubiam noctem, eo perue-
nit, ut a tergo Romanis esset; cum alio-
qui manus cum ipsis conferere non aude-
ret. At Philippicus intempestivo terrore
turbatus, relicta castris obsidione, in fœ-
dam & dementem se fugam coniecit: qua
comperta, reliquus etiam exercitus per
imperuia loca magnis undique circumfe-
rtus periculis, fugiens, Ducem suum se-
ctatus est. Incubabat tetris nox illunis &
obscura, eaque peracta, & sole illuces-
cente reformidata calamitate se liberatos
experiantur: Ducemque tandem asse-
quuti atrocioribus conuictis cum lacera-
uerunt. Cæterum simulatam Romanorum
fugam Persæ rati, eos insequi minime
ausi sunt. Heraclius autem traiecto Tigri
oppida quæque Mediæ passim posita in-
cendiis deuastabat, atque ira cum amplis
spoliis ad Philippicum reuersus est.

Αντ.	Κ.Π.	Περσ.	Αιγ.	Αιτ.
ὅτι πε- σόντες	ὅτι πε- σόντες	ὅτι πε- σόντες	ὅτι πε- σόντες	ὅτι πε- σόντες
Ιωάν- νης	Ιωάν- νης	Εὐλα- γίου	Γε- ωργίου	Γε- ωργίου
ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.
ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.
ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.	ἱ. π.

Hoc anno Abarum Chaganus ruptis
fœderibus Mysiam & Scythiam acri bel-
lo vexabat: vrbes vero Ratiarnam, Cono-
niam, Acys, Dorostolum, Zandapa, &
Marcianopolim euerit. Commentiolus
autem Anchialum profectus, milites robo-
ris ac virtutis expertes a fortioribus segre-
gavit: & inutiles quidem copias ad quadra-
ginta hominum millia castra iussit defen-
dere: delectos vero ad sex millium sum-
mam secum abducens, bis mille quidem
Casto, totidem Martino tradidit: residua
duo millia ipse assumpsit, & aduersus bar-
baros perrexit. Castus Tzaparda & Æ-
mum adueniens, cum barbaros otian-
tes & sine custodiis incautos comperisset,
multos interfecit: reductos autem capti-
uos & prædam abactam satellitibus com-
misit custodiendam. Martinus autem ad
loca Tomeæ vrbi contermina accedens,
& præter expectationem in Chaganum
impetu facto, plurimis eius copiis peni-
tus deletis, cum salutem fuga mercari co-
egit. Martinus autem parva insigni victo-
ria, ad Ducem, ubi se eos præstolaturum
dixerat, reuersus est. At Commentiolus
metu impulsus, Marcianopolim se rece-
pit. Eo non inuento, iunctis exercitibus
ad Æmi fauces castra mouerunt illi. Mar-
tinus Chagano flumen traicere conspe-
cto ad Ducem remeant. Castus flumine

Ee

pertransito barbarorum præcursoribus ob-
uiam factus, eos prælio vicit: sed nulla cer-
ta ratione adductus, regressione ad Du-
cem se adiungere neglexit. Quare sequen-
ti luce omni exitu intercluso Chaganus
eum superat: ex quo dissipatus exercitus,
prout quisque potuit, per nemora & saltus
aufugit. Nonnulli, veluti feræ venatu, à
barbaris capti, vbi Castus lateret, enun-
ciant: viuum deinde apprehensum barbari
circumuallant, & saltibus tripudisque pro
victoria gaudium testantur. Chaganus iti-
nere meridiem versus directo, in Thra-
ciam bellum mouet, & ad Longum mu-
rum accedit. Comentiolus autem Æmi-
syluis tectus & occultatus, tandem cum
Martino prodit foras; vbi Chaganum im-
paratum offendit: quod nimirum tota bar-
barorum multitudo per Thraciam dispersa
esset, prima noctis vigilia aduersus eum
contendit. Et præclarum quidem eius ma-
nibus edendum facinus offerebatur, si non
aduersa fortuna conatus eius delulsisset. Iu-
mentorum enim quopiam onus in terram
subuertente, cum iumentum dominum alter
patria voce inclamaret, vt sublapsum onus
erigeret. Torna, torna, Frater, inquit:
& muli quidem dominus vocem non audi-
uit; ea tamen percepta hostes adesse con-
ferta militum manus coniiciens, in fugam
effusa est: Torna, torna. Verte, verte fa-
ciem: magnis vocibus clamitantes. Sed
& Chaganus in maximum timorem con-
iectus, præcipitem pariter arripuit fugam:
adeo vt Romanos atque Abares nullo in-
sequente vtrunque se se fugientes cernere
daretur. Porro Chaganus collectis copiis
Apiriam urbem denuo obsedit. Et cum
forte Busam urbis machinis Præfectum ce-
pisset, mortem viro intentabat. Busas, si
modo vitam in tuto haberet, magna pecu-
niarum vi eam redimere rogabat. Quare
vinculum ad urbis conspectum admove-
runt. Is igitur enarratis, quibus ciuita-
tem demeruisset, beneficiis, ciues vt li-
bertatis pretium penderent deprecari. Ne
preces audirent, ciuis quidam, cui cum
Busæ coniuge consuetudinem fuisse ru-
mor erat, persuasit. Porro Busas vbi se
contemptum vidit, urbem Chagano se tra-
diturum promisit: compactaque obsidio-
nali machina, vulgus Arietem vocat, ur-
bem inuadit. Machinæ condendæ peritia
instructi barbari plures alias vrbes expu-
gnarunt, collectaque captiuorum ingenti
præda reuersi sunt. Cæterum Byzantini
vbi Castum a barbaris captum intellexe-
runt, Mauricio grauissime obtestare, eum-
que fœdis conuiitiis coram proscindere.
Ea tempestate Heraclius, Heraclij pater,
facta in Persicum castrum impressione,
ipsum cepit, quemadmodum & Mazarum
castrum Theodorus: inde vero ambo ad

[illegible]

ratori suafurum, ut nihil eorum, quæ fol-
lent erogari, detraheretur. Exercitus au-
tem Episcopum probris onustum remisit:
& Germanum quamvis renitentem clypeis
sublatum Ducem appellant: & euerfis Im-
peratoris statuis, deletisque eius imaginibus,
in apertam prorupissent tyrannidem,
vibesque deuastationibus cinxissent: nisi
Germanus, qua minis, qua inhortationibus
milites cohibuisset: de quibus omnibus
Imperatore Priscus fecit certiore:
is vero Philippicum Orientis Ducem ite-
rum constituit: Priscus autem iterato By-
zantium repetiit. Exercitus vero Mauri-
cio se haud amplius in bellis obsequuturos
adhibitis iuramentis affirmare: ex quo
barbari de Romanis calamitatibus lxtari,
& in voluptatem dilabi. Demum Imperator
Aristobulum Imperialium domorum
Curatorem ad exercitum summisit, qui
fide per iuramentum asserita, nec non mun-
eribus distributis excitatam tyrannidem
dilueret, quod fideliter præstitit. Ea ty-
rannide distraeta vehemens Romanos inter
& Persas ad Martyropolim commissum est
bellum. Romanis vero bellico robore
militiæque peritia Persas exsuperantibus,
Persarum Dux Baruzas interficitur, viui
ad ter mille comprehenduntur, in quibus
Persicorum ordinum præcipui Rectores.
Soli numero mille periculo seruati, qui
denuo periculis fatigati Persidem repetere
permisisti sunt. Cæterum partem ex Persi-
cis spoliis spectatissimam Romanus exer-
citus ad Imperatorem transmisit, quos ni-
mirum viuos cepit, & crepta in prælio
cuncta banda. Edificauit porro Mauri-
cius ad Blachernas Carianam porticum,
cunctaque a pueris ad susceptum vsque
imperium a se gesta pictorum arte in ea
descripsit: & publicum quod illic habe-
batur balneum absoluit.

Anni numerus æto.	Rom. Imp. Mauricius regis annis 10.	Persarum rex Hostimidas annis 15.	CP. Episcopus Ioannes annis 12.	Hierosol. Episcopus Ioannes annis 10.	Alex. Episcopus Eulogius annis 17.	Ant. Episcopus Gregorius annis 14.
	6	15	7	16	9	18

Hoc anno mense Septembri, indi-
ctione sexta, Longobardi aduersus Romanos
bellum mouerunt: & Maurusiorum gen-
tes per totam Africam magnos excitarunt
tumultus. Extat porro carcer in Perside,
cui nomen Lethe, id est Obluio, quo
Persarum rex ex diuersis nationibus plu-
rimos, cum iis qui ad Daras capti sunt,
inclusit. Illi desperata libertate aduersus
custodes seditionem mouent, & interfe-
cto Manufa, sororem eius captam secum
Byzantium abducunt: quos Imperator

αὐτοκράτορα μηδὲν αὐτοῖς ἀποτρέφειν τῇ εὐ-
δοσίᾳ παροχῆς. ὁ δὲ στρατὸς τὸν ἐπίσκοπον μὲν
ὕβρεως πρὸς πέμπειν, τὸν τε Γερμανὸν ἀκούειν
στρατηγὸς ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἀσπίδος ἐλπίσιν
πρὸς τὴν βασιλικὴν ἀνδριάντα κατέστρεψεν,
καὶ τὴν τοῦ Εὐκλείου ἐκείνου ἐφάρμακον, καὶ ἐπὶ τυ-
ραννίδα ζωρεῖν ἐμμελον, καὶ τὴν πόλιν κυκλῶν,
εἰ μὴ ὁ Γερμανὸς πολλὰ πρὸς ἀνέστη καὶ νοση-
σία τοῖς τοῖς ἐκάλυψεν. ὁ δὲ Πρίσκος τῷ περὶ
βασιλεῖ κατέδωκεν πεποιήκεν, καὶ ὁ βασιλεὺς
πάλιν τὸν Φιλιππικὸν τῆς αἰατολῆς στρατηγὸν
πεποιήκεν. καὶ ὁ Πρίσκος πάλιν εἰς Βυζάντιον
ὑποστρέψας. ὁ δὲ στρατὸς ὅρκους κατησφα-
λίζοντο μηδαμῶς ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύει-
ν. οἱ δὲ βαρβάρων τὴν βαρβαρικὴν συμφορὰν
αἰσχυρίζοντο. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Αἰετούδουλον τὸν Κε-
λέτορα τῇ βασιλικῇ οἰκῇ παρὲς τὸν στρατὸν
ἀπέστειλεν, ὅπως ὅρκους καὶ δώρεα ἀγαθὰ τῇ τυ-
ραννίδι. ὁ δὲ πεποιήκεν. τῆς δὲ τυραννίδος ἀπο-
σπασθείσης γίνεται Περσῶν καὶ Ρωμαίων καὶ πλὴν
Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγας. τῇ δὲ Ρω-
μαίων διωκόμεναι καὶ στρατηγία κατέπολεμῶν-
των τοῖς Πέρσαις, αἰωρεῖται ὁ τῇ Περσῶν στρα-
τηγὸς Βαρουζᾶς συλλαμβάνονται δὲ καὶ ζώντες
πεισθέντες, καὶ οἱ τῇ Περσικῇ στρατιᾷ ἑλπίσιν
ἐξίσταται. χεῖλοι μὲν οἱ τὸν ἀεὶ μὲν διεσώθησαν,
οἱ καὶ μὲν κινδυνῶν ἐπὶ πλὴν Περσίδι αἰεστέρην.
οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἀκρίμειαι παρὲς τὸν αὐτοκράτο-
ρα καὶ τῇ Περσικῇ λαφύρων πολλὰ, καὶ τοῖς ζω-
ρηθέντες ἀποθνήσκουσιν τοῖς βαρβάρους. ὁ δὲ Μαυ-
ρικίος ἐκτίθει τὴν Κασιανὴν ἐμβολὸν ἐν Βλαχερ-
ναῖς ὑποστρέψας ἐν αὐτῇ ἀφ' ἑωρῶν τῶν
ἐκείνῃ ἐκ παλαιῶν ἀρχαῖς μέγαν τὴν βασι-
λεῖαν καὶ αἰετὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἀνέστησαν λαόν.

Κωνσταντ. ὁ πρ.	Ρωμ. βασιλεὺς Μαυρίκιος ὁ πρ.	Περσῶν βασιλεὺς Ορμίσδας ὁ πρ.	Κωνσταντ. ὁ πρ.	Περσῶν βασιλεὺς Μαυρίκιος ὁ πρ.	Αἰετ. ὁ πρ.	Αἰετ. ὁ πρ.
6	15	17	6	15	17	18

Τούτω ὅτε μὲν Σεπτέμβ. ἰνδικτ. ς'. οἱ
Λογίζοντο καὶ Ρωμαίων πόλεμον ἤρουν, καὶ πρὸς
Μαυρεσιάνων ἔειπεν καὶ πλὴν Αφρικῇ μεγάλῃ
στρατῇ ἐποιήσαντο. ἐν δὲ τῇ Περσίδι φυλακὴ
ὑπάρχουσα ἐπὶ τῇ Περσίδι, καὶ πολλοὶ οἱ τῇ Περσῶν
βασιλεὺς ἀφ' ὧν ἐκείνῃ ἐν αὐτῇ κατέκτανον
σευόμενοι ἀρχιμαλώτοις τὴν πόλιν ἐκ Δαρῶν, οὗτοι
ἐν ἀπορροῇ τοῖς ἐκείνῃ ἐπέμειναν καὶ τὴν φυλακὴν
σύντων αὐτοῖς καὶ ἀνέστησαν τὴν Μαυρικίον, καὶ τὴν τοῦ
ἀδελφῆ κατέκτανον εἰς Βυζάντιον ἤσαν. ὁ δὲ βα-

αλλά μὲν ἡ γὰρ μέγας αὐτοῦ ἐπέδρασε πρὸς Α
 δὲ Φιλιππικὸν μὲν ἐρατὴν ὁ ἐρατὸς κατεδί-
 ξατο. πολέμου δὲ Ρωμαίων καὶ Περσῶν ἐν Μαρτυ-
 ροπόλει γιγνόμενος ἡ πόλις τῶν Ρωμαίων καὶ οὐκ ἐκεί-
 των πάλιν τὴν ἐρατὴν τὴν Φιλιππικὴν διεδόξα-
 μένος, Κομμότιος ἐρατὴν τὴν αἰαπλὴν ἀπέ-
 στειλε. ὁ δὲ Κομμότιος πρὸς τὴν Νίσβιν ἡρώδης, καὶ οἱ Πέρσαι καὶ τὸ Σαρδάνιον ἀλλήλους στυγέ-
 ρον. Ἡρώδης δὲ ὁ δὲ Ἡρακλείδης πατὴρ ἐβουλό-
 μησας ἐν τῷ πολέμῳ ἀφῆλεν τὴν Περσῶν ἐρατὴ-
 ν. ὅς τὴν αἰαρενίαν τῆς Περσῶν καὶ δώκεισι
 Ρωμαῖοι. πολλὰς δὲ τὴν αἰαρενίαν ἐν αὐτοῖς ἡρώ-
 νος πρὸς ἀμφοτέρους καὶ τὴν τέλαν, καὶ πολλὰ ἀ-
 φουρα ἐν Βυζαντίῳ ἐκπέμπουσιν, ὅς τὴν ἀντιθέ-
 τικῶς πωλείας καὶ πρὸς ἡμέρας τὴν πόλιν ἐφω-
 δρῶν, καὶ τὰς ἐκείας ἐξορίσθαι. ὁ δὲ Ορμίσδας
 ἐρατὴν χρονοῖσας τὴν Βαράμ ἀμφοτέρους δι-
 σπασίαν καὶ Σακίαν ἐκπέμπει. ἀδοκίμως δὲ
 ταῖς ἐκείας, καὶ ἀπολεμήσαντων τῶν Τούρκων
 ὑπὸ τῇ Περσῶν, ὑπὸ τῇ Ορμίσδας πρὸς τὴν, ὡς
 καὶ φέρεται. χιλιάδας χρονοῖς πρὸς τὴν Τούρκων
 λαβόν, πρὸς τῇ ὑπὸ τῇ τῶν Τούρκων τε-
 λῶν. τὴν Βαράμ πρὸς τὴν καὶ τὴν πόλεμον ὑ-
 πὸ τῇ γιγνόμενος, καὶ εἰς τὴν Ἀρξὴν ποταμὸν ἐρατὴν
 δόλῳ, ὁ Μαυρίκιος ὑπὸ τῇ μὲν Ρωμαίων
 χρονοῖς ἐρατὴν, καὶ ἐν Σακίᾳ μὲν διώκει
 πέμπει. καὶ λαβὼν δὲ ὁ Ρωμαῖος τὴν Λαζικὴν,
 καὶ εἰς τὴν Φασιδὴν λεγόμενον ποταμὸν, ὑπὸ τῇ Ἀλ-
 βανίᾳ ἐρατὴν πρὸς τὴν. ὁ δὲ Βαράμ τὴν ἡν Ρω-
 μαίων ἐρατὴν ὑπὸ τῇ μὲν ἀκροῦς, διὰ τὴν
 ὁ πρὸς τὴν. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ Ρωμαῖος πρὸς τὴν
 ξέως πρὸς τὴν λαβόν, οὐ γὰρ ποτε Ρωμαῖοι πο-
 λεμήσαν. ἀφῆκε τὴν ὑπὸ τῇ ποταμὸν, ὡς
 ὑπὸ τῇ ἐνδοτέρῃ μέρει τῇ Περσίδος ὑπὸ τῇ Ρωμαίων
 ἐφελχόμενος ἡ δὲ ὁ δὲ Ρωμαῖος πρὸς τῇ Ρωμαίων
 πληρὴν ἐχέμεν, ὑπὸ τῇ ἀντικείμεν εἰς τὴν ἑλδὸν κα-
 ταλιπὼν, καὶ δέκα χιλιάδας ὑπὸ τῇ ποταμὸν πρὸς τὴν
 λαβὼν καὶ τὴν βαρβαρὸν ἐχέμεν. ὅς τὴν χιλιάδας
 πρὸς τὴν ἐρατὴν πρὸς τὴν καὶ τὴν. οἱ πρὸς τῇ
 αὐτοῖς ποταμὸν ὑπὸ τῇ πρὸς τὴν τῇ Περσῶν, ὑπὸ τῇ
 τῇ ποταμὸν, καὶ πρὸς τὴν ἀντικείμεν. ὁ δὲ γὰρ φυγῆς ἡρώ-
 δης, καὶ πρὸς τῇ αὐτοῖς ποταμὸν αὐτοῖς, ὡς
 καὶ τῇ ποταμὸν αὐτοῖς ποταμὸν. οἱ δὲ Ρωμαῖοι
 μὲν ἔχοντες τὴν βαρβαρὸν ἐχέμεν, ὡς κα-
 ταλιπὼν τὴν Βαράμ ἐπὶ τῇ ποταμὸν ἀκροῦς
 Ρωμαῖος πρὸς τὴν πρὸς τὴν ἐρατὴν, καὶ πρὸς τὴν
 ποταμὸν ἐν πρὸς τῇ Ἀλβανίᾳ. ὁ δὲ Βαράμ
 ἀπεπείθετο καὶ τὴν πόλεμον. διὰ τὴν δὲ τὴν
 βουλήματος πρὸς τὴν ὁ Ρωμαῖος ἐκείνην
 τὴν συμβολῶν δὲ ἀλλήλους, καὶ πολλὰ αἰαρε-
 νίαν, μέγας Ρωμαίων γίγεται ἡ καὶ στυγερὴ

summa animi latitia excepit. Porro Phi-
 lippicum vix Romanus exercitus agnouit
 Ducem. Prælio vero Romanos inter &
 Persas exorto, vincuntur Romani; Phi-
 lippicum vero regendi exercitus munere
 abdicatum, Comentiolo Orientis Duce
 missio, Imp. reuocauit. Qui cum Nisibim
 accessisset, Persæ vero ad Sarbanum subsi-
 sterent, manus inuicem conferuere. Eo
 conflictu Heraclius, Heraclij pater, fortiter
 in prælio se gerens Persarum Ducem
 occidit: quo sublato vertuntur in fugam
 Persæ: quos cum Romani insequuti fuif-
 sent, prædam abegerunt innumeram, bel-
 licumque omnem apparatus multaque
 spolia capientes, cuncta Byzantium trans-
 misere. Imperator vero equestribus spe-
 ctaculis & publicis conuentibus & festi-
 uitatibus Urbem exhilarauit, & ob par-
 tam victoriam triumphum duxit. Hormis-
 das porro Baram Ducem designans,
 cum ingentibus copiis in Suaniam trans-
 mittit. Hic impressione in eam facta,
 Turcos Persicæ potestati armorum vi om-
 nino subiicit, adeo vt Hormisdæ res tan-
 tum inde ceperint incrementum, vt qua-
 draginta auri millia in vectigal annuum
 Turcis imperaret: cum ipse Turcis antea
 tantundem penderet. Baram ea victoria
 circa res bellicas magnum nomen adepto,
 & ad Araxem fluuium iam castra metan-
 te, certior factus Mauricius Romanum
 Ducem institutum cum exercitu in Suan-
 iam dirigit. Is vbi Lazicam deuenit, &
 ad Phasidem amnem appulit, in Albaniam
 castra mouet. Baram Roman. aciem adesse
 intelligens, factum ridebat: & nondum
 inito illi cum Romanis certamine, Ro-
 manam bellandi artem experiri cupiebat.
 Traiecto itaque vicino sibi flumine, ad
 interiores Persidis prouincias Romanos
 pertracturus, progrediebatur. Romanus
 bipertito exercitu bello inexpertos ad
 impedimenta reliquit, & cum reliquis de-
 cem millibus selectis barbaros insequutus
 est. Ex his bis mille ceteros præcedere,
 & cursu anteire iubentur, qui Persarum
 paribus præcursoribus obuiam facti ver-
 tunt eos in fugam, & cunctos tandem
 trucidant. Fuga quippe arrepta in obie-
 ctum præcipitium lapsi, & angustiis vndi-
 que conclusi cuncti perierunt. Romanis
 inde ad vallum vsque Persarum penetran-
 tibus, Baram de tanta virtute obstupuit.
 Romanus his nunciis militum animos ex-
 citat, & in Albanæ campis castra metat-
 ur. Baram dolis potius quam aperto Mar-
 te victoriam suffurari meditatus, consiliis
 excidit: summa quippe bellandi peritia
 excellebat Romanus. Conferis tandem
 ad vtramque partem manibus, multisque
 barbarorum occisis, præclara Romanis re-
 licta est victoria. Direptis spoliis barba-
 Ec iij

rorum cadauera in ferarum escas per agros passim exposita iacuerunt. Quibus auditis Persarum rex tanti dedecoris impatiens, muliebri veste ad Baram missa, Ducis munere cum priuauit: Quare nouandis rebus animum Baram applicat, & tyrannidem excitare molitur: Hormisdam insuper per litteras contumeliis reuerberat, affixa in hæc verba inscriptione: Hormisdæ Chosrois filix. Et hæc quidem Baram scripsit. Ad hæc cum exercitu colloquutus, ob cladem a Romanis acceptam, Hormisdam militibus grauitur succensere, asseuerauit: Fictas quoque litteras tanquam ab Hormisdæ missas, quibus militaria stipendia iuberentur minui ostendit: quam immitte denique foret Hormisdæ ingenium, quam in immanitatem proclue, quanta pecuniæ cogendæ libido, quam propensus in violentiam animus ipsis in memoriam reuocare; ut exdibus gaudeat, pacem auerfetur, vinculis subiecerit optimates; quos partim gladio, partim Tigridis fluentis absumpsit; ut Persicos exercitus diuturna bella sustinere coactos minuere satagat ac penitus labefactare, ne tumultus aut seditionem in eum moueant, ob oculos proponere. His verbis exercitum aduersus Hormisdam committens maximam in eum rebellionem excitauit. Fidem vero suam adhibito iurciurando Baram obstringentes, Hormisdam regno depellere, & e medio tollere decreuerunt. At Hormisdas Pheroganem coquum suum armis instructum & magno exercitu stipatum contra Baram summisit. Baram ex aduerso Pherogani & exercitui, a Persis in contribules Persas arma non mouenda, significat: vna simul asperum Hormisdæ animum, ut nefariis actibus, ac cædibus gaudeat, ut labore milites opprimat, solerter exponit: his addit fidei inconstantiam, fastum arrogantem, & supra modum animi motus violentos. Pheroganis milites, ubi hæc, quæ alioqui vera erant, intellexerunt, ad Baram defecerunt, & Pherogane occiso illius exercitui se adiunxerunt, & ad Ctesiphontem profecti sunt. Sub id vero tempus Bindoës amplissimæ dignitatis vir ab Hormisdæ in vinculis detinebatur. Porro in negotiorum procella summaque animorum perturbatione, Beldas Bindoës frater in carcerem irrumpens, Bindoem fratrem inde extraxit: & collecta rusticorum atque ciuium turba, sub tertiam dici horam Palatium ingressi, Hormisdam, quem regali habitu throno insidentem reperere, contumeliis variisque appetunt iniuriis. Bindoës autem Hormisdam apprehendens diadema ab eius capite auulsit, ipsumque in carcerem detrussit; Chosroem vero ut paternum solum

Ἰόνω οἱ βαρβάρων, καὶ Ἰαθῆς ἀμισγῆσθαι, θύοις γίνονται καθάρουσα. Ἰόνων ἀκούσας ὁ τῆς Περσῶν βασιλῆς, καὶ πῶς ἀρχαίῳ μὴ φέρων, γυναικεῖον ἐσθῆτα πῶς βαρβάρῳ ἔπειμ-
 λην· ὃ τὴν στρατηγίαν ἔχον ἀπέπειμ-λην. κατε-
 ζῆ Ἰόνω ὁ βαρβάρῳ, καὶ πρὸς τυραννίδα χωρὶς· καὶ
 αὐτοῦ εἰς ἀφ' ἑαυτοῦ ὁρμίσδην, ὅτι
 ἑαυτῶν πῶς ἐπιστολῶν. Ὁρμίσδης τῇ θυγατρὶ
 Χοσρόου. ὁ βαρβάρῳ ἔπειμ ἑαυτῶν. συναγαγὼν
 δὲ τὰ στρατιώτα, ἐφαπτεν ἀνασταστῶν τὸν Ὁρ-
 μίσδην καὶ τῆς στρατευμάτων, ὡς ἔπειμ Ρω-
 μάων ἠπῆλθον. ἔπειμ δὲ καὶ ἐπί-
 πλῃσεν ἑαυτοῦ, ὡς ἀπὸ Ὁρμίσδης, πρὸς
 ὃ ἔπειμ ἑαυτῶν ῥόγας, ἔπειμ
 μισθῶν ἀλλοῖς, τε ἀπῶν τῷ Ὁρμίσδῃ,
 καὶ ὡς τῶν, ὃ φιλαργυροῦν τε, καὶ βίαν
 καὶ ὅπως φόνους μὴν ἀνασταστῶν, εἰρήνης
 δὲ ἀπῶν, καὶ πῶς μεγίστας δεσμοῖς
 καθυπέβαλλεν· καὶ ἴσῃ μὴν ἔπειμ ἀπέπειμ,
 ἴσῃ δὲ ἀπέπειμ ἐν τῇ Τίγριδι καὶ πῶς κα-
 τῶν ἑαυτῶν Πέρσας ἐν μεγάλοις πολέμοις
 χωρεῖν ὅπως ἀφῆλθον, καὶ μὴ κατ' αὐ-
 τῶν στασιάζουσιν. Ἰόνω δὲ λόγους συμβαλὼν
 ὁ βαρβάρῳ τὰ στρατεύματα, τυραννίδα μεγά-
 λην καὶ Ὁρμίσδῃ ἔπειμ· καὶ ὅρκοις τὴν βα-
 ρβάρῳ ὁχυρώσθαι διηματούχους πᾶντες κατε-
 λείν τὸν Ὁρμίσδην. Ὁρμίσδης δὲ φερεσθῆναι
 τὸν μέγιστον αὐτῶν καθυπέβαλλεν, καὶ διωάμενος
 ἀπέπειμ καὶ βαρβάρῳ. ὁ δὲ βαρβάρῳ ἐδήλου πῶς
 φερεσθῆναι καὶ ἴσῃ στρατεύμασι, ὅτι αὐτῶν ὅπλα
 καὶ Περσῶν ἐπὶ φέρεσθαι Πέρσας· καὶ ἔπειμ
 μισθῶν ἀλλοῖς πῶς τῷ Ὁρμίσδῃ παρῆλθον
 τα, ὃ ἀδικον, ὃ αἰμοχρῆς, καὶ φιλόποισιν, ὃ
 ἀπιστον, ὃ ἀφῆλθον τε, καὶ βίαν. Ἰόνω
 ἀνασταστῶν ἀλλοῖς εἰρημνῶν οἱ αὐτῶν τὸν φε-
 ρεσθῆναι καὶ πρὸς βαρβάρῳ μετῆλθον· ὃ
 τὸν φερεσθῆναι ἀλλοῖς πῶς βαρβάρῳ ἐπὶ ὡς
 σθῆν· καὶ ἐπὶ Κτισσῶντα ὡς μισθῶν, ὁ δὲ Ὁρ-
 μίσδης εἶχεν ἐν δισμοῖς Βινδῶν τὸν ἐν ἀφῆλθον
 μεγάλην τελευτῶν. ἐν δὲ σάλῳ μεγάλην τῇ
 πρῶτον ὄντων Βινδῶν ὁ τῷ Βινδῶν ἀ-
 δελφὸς εἰς πῶς φερεσθῆναι εἰσπῆλθον, εἰ-
 σπῆλθον τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ συνα-
 γαγίσθαι πᾶντες ἀρχαίῳ τε, καὶ πολι-
 τῶν τῇ τῇ ὡς τῆς ἡμέρας εἰσπῆλθον εἰς
 τὰ βασιλῆα· καὶ ἐπὶ τὸν Ὁρμίσδην ὅτι
 δεῖνον βασιλικῶς καθυπέβαλλον, ὅρκοις τῶν
 πολλοῖς καθυπέβαλλον. ὁ δὲ Βινδῶν καθυπέ-
 σθαι τὸν Ὁρμίσδην, ἀφῆλθον ὃ ἀφῆλθον ἀπὸ
 τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, καὶ εἰς φερεσθῆναι τῶν πρῶ-
 δον· πρῶτον δὲ Χοσρόην ὃ πᾶν ὡς δεῖνον

αἰσθησαμένη. ὁ δὲ Ορμισδᾶς ἐκ τῆς φρου-
 ρῆς ἀνέλθων δέξεντο αὐτὸν οἱ Γέρσαι, ἀπο-
 μέμνητο λαλῆσαι τὰ συμφέροντα τῇ Περσίδι. γί-
 νεται οὖν τῇ ἐπαύριον, καὶ σινηδριάζει ἡ
 συνέλευσις τῇ Περσίδι ἐν οἷς βασιλείοις σὺν
 τῷ πληθὶ, καὶ ἄλλοις τῷ Ορμισδᾷ δέσμοι.
 ὁ δὲ Ορμισδᾶς ἀεμίμεντο Πέρσαι, ὡς ἐν
 αὐτῇ οὐκ ἐβασίλευε οὐκ ἔλαμψε τὸν καὶ
 ὅσα ἀφ' οὗ ἐβασίλευον ἔγχεα πεποίηκεν, ὅ-
 ὅσα ἐργάσασθαι Πέρσαι, καὶ ὅσους φέρει Τύρ-
 κων τελεῖν τῇ Περσίδι πεποίηκεν. Ρωμῆους δὲ
 εἰρήνης ἐρεῖ, καὶ ὅπως τὴν Μαρτυρόπολιν
 πῦρ ἐλάσσειν, καὶ τὰς πατρῷας ἀείδας δέξιναι.
 ἔξιν δὲ ἀποχρηστοτηλέως Χοσρόην τῆς βα-
 σιλείας, ὡς φιλέδικοι, καὶ ἀπληστον, καὶ αἰ-
 μερῶν, ἡσυχαστικόν τι, καὶ ὕδατον, καὶ φι-
 λοπόλεμον. ἡσυχίαν δὲ αὐτῷ παῖδα, καὶ τῷ
 τῷ μᾶλλον εἰς βασιλείαν προεχρίσασθαι πῦρ
 ἐκείναι. Βιθόνης δὲ πρὸς Ορμισδᾷ αὐτέλε-
 γον, καὶ τὰ οὐκ ἐπιβεβαιώματα εἰς μέσσοι προ-
 βαλλόμενος πᾶσι δεικνύει καὶ τῷ Ορμισδᾷ
 καὶ ἄλλοις εἰς μέσσοι τὴν τε γυναικα Ορμισδοῦ,
 καὶ τὴν υἱόν. καὶ οἱ τῷ προσηνέοντι ἐπ' ὅλῃσι Ορ-
 μισδοῦ οὐκ ἐπὶ δειχόμενον. τὸν δὲ Ορμισδᾷ
 τυφλώσαντες, τῇ φρουρᾷ ἐπαπέστη. ὁ δὲ
 Χοσρόης ἀγρεύει πρὸς τὴν πατρίδα ἐφελθόντων
 ἐν τῇ φρουρᾷ, πᾶσιν ἡδονῶν πῦρ ἐλάν.
 ὁ δὲ Ορμισδᾶς ὕδατος τῷ ἡμεῖς, καὶ πατρῶν
 τὰ ἡσυχίαν βασιλείας πεμπόμενα. ὡργισθὲν δὲ
 ὁ Χοσρόης, καὶ ῥοπαλοῖς ἀγρίοις ἐκείλυσεν
 καὶ τὴν γυναικα τὴν πατρίδα τῷ ἀπείκῃ. τῷ
 ἐλάνησιν οἱ Γέρσαι, καὶ μῖσος καὶ τῷ Χοσ-
 ροῦ ἐπέθηκεν. Χοσρόης δὲ σινηδριάζει δυν-
 αμεις, βασιλείαν ἡσυχίαν καὶ τῷ Βα-
 ρᾷ πῦρ ἐλάν ἐν πεδίῳ τῷ Ζάβᾳ ποταμῷ,
 εἰς τὴν Βαρᾷ τὴν γυναικα εἶχεν. ἡσυχίαν
 δὲ Χοσρόης, ὅτι οὐκ ἐπὶ τῷ ἡσυχίαν τῷ
 ὁ Βαρᾷ, οὐκ ἐπὶ εἶχεν. ἡσυχίαν δὲ τῷ
 λαοῦ, ἀποδοδόντι Χοσρόης μὲν πᾶσι οὐκ ἐλ-
 γαν καὶ πᾶσι τῷ Χοσρόϊ ὁ Βαρᾷ προ-
 σχωρήσαν. ὁ δὲ Χοσρόης ἡσυχίαν τῷ δυνάστητι,
 εἰς τὴν μὲν συμβουλεύοντων αὐτῷ πρὸς Τούρ-
 κους χορεύει, ἐπὶ τῷ πρὸς Ρωμῆους. ὁ δὲ Χοσ-
 ροῦ τῷ ἡσυχίαν ὅτι καὶ τὸν χαλκὸν ἐλάσσει
 πρὸς τῇ πᾶσι ἐπὶ τῷ ὅτι ὅτι ὅτι καὶ ὅτι
 ὁ δὲ ὅτι ὅτι τῷ Ρωμῆους μέρη ἀπεκρίνει, καὶ
 πρὸς τὸν Κερκεσίον ὅτι καὶ πρὸς τὸν
 πᾶσι τὴν ἐλάν ἀφίξει καὶ τῷ Ρωμῆους
 ποιούμενος. ἔτι καὶ τῷ πρὸς τὸν πατρίδα ἐλάν
 ὅτι τῷ ὅτι ἀποδίδει, καὶ τῷ γυναικα τῷ
 βασιλῆς μὲν οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ. ὁ δὲ Βα-

A reciperet hortatus est. Hormisdas autem
 summissio ex carcere ad Persas nuncio, ut
 sibi, quæ e Persarum re forent, dicendi
 copiam facerent, deprecatus est. Indi-
 dus ergo in sequentem diem frequens
 Persarum conuentus : qui ubi vna cum
 plebe in Regia congregatus fuit, Hor-
 misdam vinctum coram adduci iussit. Hor-
 misdas primum in reges, quæ pateretur,
 non comittenda, Persas monere : tum
 vero, quæ tulisset trophæa, quæ bona
 contulisset, quantis tributis a Turcis de-
 inceps pendendis Persicas res auxisset
 commemorare : ut pacem quærere coeg-
 isset Romanos, ut Martyropolim sub-
 egisset, quantis etiam apud Persas pater
 excellisset præclaris facinoribus, enarra-
 re : Quare Chosroem ceu dissidiorum cu-
 pidum, avaritiæ voraginem, cædibus af-
 flictum, præsumptuosum, iniuriis infe-
 rendis pronum, bellorumque tumultibus
 gaudentem regno priuandum : minorem
 sibi esse filium, quem potius regem pro-
 mouendum persuadebat. At Bindoes ad-
 uersus Hormisdam perorans, & quos tur-
 piter lapsus admisisset coram enumerans,
 confesum vniuersum in Hormisdam in-
 cendit. Vxorem tandem & filium Hor-
 misdæ producit in medium, & sub
 ipsius Hormisdæ conspectu terra medios
 diuidunt : eum vero oculis priuatum con-
 iecerunt in carcerem. Ac nonnullo qui-
 dem dierum intervallo patrem in custo-
 dia benigne excepit Chosroes, suppedit-
 atis etiam, quæ volupe forent, deliciis :
 Hormisda vero missa a rege muncera pe-
 dibus conculcante, & iniurias conuitia-
 que rependente, Chosroes ira percitus,
 fustibus agrestibus per illa usque ad ne-
 cem cædi iussit. Tam immane facinus
 Persas afflixit, & omnium odium aduer-
 sus Chosroem prouocauit. Chosroes col-
 lectis armatorum copiis regia se subduxit,
 & aduersus in Zabæ fluminis planitiem,
 qua Baram cum castris confederat, per-
 rexit. Optimatum vero suorum in Baram
 partes inclinare Chosroes suspicatus, eos
 morti tradidit : ex quo tumultuantibus
 copiis Chosroes cum paucis fugam inire
 cogitur : reliquus autem exercitus totus
 ad Baram defecit. Quamobrem Chosroes
 quid sibi agendum foret incertus, cum
 alij ad Turcos, ad Romanos alij secede-
 re suaderent, conscendens equum, fra-
 numque remittens, spontaneos equi mo-
 tus ceteros omnes sequi iussit. Equus au-
 tem ad Romanorum fines progressus, ad
 Cercesium venit : tum vero Legatos mi-
 sit, qui aduentum suum Romanis nun-
 ciarent. Contigit autem Probum Patri-
 cium ibi forte repertum cum excipere,
 & per litteras, quæ ad eum spectarent,
 cuncta Imperatori significare. Porro Ba-

ram ne Chosroï supplicias ferret Imperator missis ad eum Legatis orauit. At Mauricius Imperator Comentiolo mandauit Chosroem Hierapoli suscipere, & regiis honoribus prosequeretur. Cæterum hoc etiam anno celebrandæ ad Blachernas supplicationis in sanctæ Deiparæ exemplar & normam Imperator Mauricius dedit, & Dominæ enconia recitati iussit, idque Panegyrim nuncupauit.

Ἀρχὴ ἀπέστειλεν ἀπόστολὸς πρὸς αὐτὸν ἀντι-
μῆτος μὴ συμμαχεῖται τῷ Χοσρόῳ· καὶ λέγει
ὅτι ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Κομνηνὸς ἐρατη-
ζῶν εἰς Ἱερὰπολιν τὸν Χοσρόν ἐποδὲξάμενος, καὶ
βασιλικὰς θεραπείας πρῆνται· ὅτι αὐτὸς ἔπει
κατέδωκεν ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος ἡμέρας εἰς τὴν
μνημενὴν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν λιτῶν ἐν Βλα-
χεραῖς, καὶ ἐκείμια λέγει τῆς διαποιήσεως, ὁνο-
μασας αὐτῶν Πάμην.

Annus domini	Rom. Imp. Mau- ricius annis 40.	Per- sarum rex Chos- roes annis 39.	C. P. Episc. Ioan- nes annis 17.	Hie- rosol. Episc. Ioan- nes annis 10.	Ale- xand. Episc. Eulo- gus annis 17.	An- tioch. Episc. Gre- gorius annis 14.
7	1		8	17	10	19

Κε- φάλαιον ἐν συν- τάξει	Ρωμ. βασιλ. Μαυ- ρίκιος ἔτη κ'.	Περ- σικ. Χο- σρόος ἔτη λδ'.	Χοσ- ρόος ἔτη κ'.	Περ- σικ. Ιωάν- νης ἔτη κ'.	Αλεξ. ἔτη Συλ- βίου ἔτη κ'.	Αντ. ἔτη Τρεπ- τοῦ ἔτη κ'.
7	1		8	17	10	19

Hoc anno Chosroe Persarum rege in filium adoptato, Domitianum Melitines Episcopum sanguine sibi coniunctum ad eum misit Imperator Mauricius una cum Narsete, cui belli & exercitus regendi supremam contulit potestatem. Illi Chosroe secum ducto, & vniuersis Romanis copiis sibi adiunctis in Persiam irrumpunt. Baram eo accepto nuncio, quem secum habuit exercitum, loco cui nomen Alexandrina constituit, & castra metatus, copias ex Armenia eductas ne Narseti ag- gregarentur, impedire meditabatur. Mustaconem quippe Ioannem Armenicæ militiæ Magistrum acies sibi commendatas secum sumeret, & Narseti, bello una cum eo aduersus Baram mouendo se adiungeret, Mauricius imperauerat. De nocte itaque cunctæ Romanorum copię in aciem vnā conflata, in Baram præclaro ordine instructæ sunt. Baram metu agi- tatus ad montem castra metatur. Inito certamine, Narsetes calcatis Indicis ani- mantibus, mediam barbarorum phalan- gem fregit: eo præstito, reliquæ etiam Ba- ram phalanges infirmatæ, totusque cum tyranno exercitus in fugam effusus. Nar- setes laxatis habenis fugientes insequutus, Persarum maximam edidit stragem. Ad sex mille vero viuos captos & vinculis ob- strictos ad Chosroem adduxit: quos ille hastis transuerberatos neci tradidit. Nar- setes, quos reperit Turcos, ad Imperato- rem Byzantium transmisit. Porro Turci crucis figuram nigris punctationibus effi- giatam cum gerant in frontibus, qua ratione signum illud præferant ab Impera- tore interrogati, responderunt: Multos ante annos cum pestis per Turciam graf- faretur, quosdam ex suis Christianos au- thores fuisse, vt id fieret, ex quo pristina salubritas in regionem reducta est. Cæ- terum Romanorum exercitus tentorium

τοῦτο ὅτι ἐπεὶ τεκνοποιήσας ὁ βασιλεὺς Μαυ-
ρίκιος Χοσρόν τὸν βασιλεῖα Περσῶν, Δομετια-
νὸν ὑπὸ τὸν Μελιτῆν πρὸς αὐτὸν ἐξέπεμψεν
τὸν ἰδίον συνέχον τῶν Ναρσῆ, τὸν ἡγεμόνα τῆς πο-
λέμου τούτου καὶ λαμπρύνον· οἱ ἄλλοι πρὸς τὸν βασι-
λεῖα Χοσρόν καὶ πᾶσας τὰς Ρωμαίων δυνάμεις,
εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλοιτο, ὁ δὲ Βαράμ τῶν
μαχῶν τὰς πρὸς αὐτὸν δυνάμεις ἀναλαβὼν, ἐν
ὑπὸ Ἀλεξανδρίνης ὀνομαζομένη ἐρατοπιδνῶ-
σιν, καλὴν οἰκίαν τὰ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ ἐρχό-
μενα στρατεύματα, τῇ μὴ ἐνωθῆναι τῷ Ναρ-
σῇ· καὶ ἐλθόντι δὲ Μαυρίκιος Ἰωάννην τὸν Μου-
στάκωνα τὸν Ἀρμενίαν ἐρατοπιδνῶν ἀναλαβὼν
τὰ στρατεύματα, καὶ ἐνωθῆναι τῷ Ναρσῇ, τὸ ἄμα
συνέσταλ· πρὸς τὸν Βαράμ πόλεμον. ὅτι τὸ
νικητὸς ἐν ὧν ποτὶ πᾶσιν αἱ Ρωμαίων δυνάμεις,
καὶ πρὸς τὸν Βαράμ, ὁ δὲ Βαράμ πρὸς τὸ
ὄρος ἐρατοπιδνῶσιν, διότι κατεχόμενος πολέ-
μου δὲ κρατηθέντος, ὁ Ναρσῆς τῷ Ἰωάννῃ καὶ
Φρονητῇ Σπείων, τὴν μέσην τῇ βαρβαρῶν διέ-
λυσε φάλαγγα· τούτου δὲ ἡρωϊκοῦ, αἱ λοιπαὶ τῆ
Βαράμ ἡδυνήσαν φάλαγγες, ἐξ ἧς τῇ τυ-
φεύου μεγάλῃ φηγή. ὁ δὲ Ναρσῆς ἀνεπαρξέ-
τως δυνάμει ἀνέλεν τοῖς Πέρσας. ἐξ δὲ χιλιάδες
ζωήσαντες, πρὸς Χοσρόν δεσμένους ἤγαγον. ὁ δὲ
Χοσρόης πρὸς τὰς αἰφύλες ἐν δόξα πᾶσι δὲ Τούρ-
κοι ἐπύχοντο, τοῖσι τῷ ἀνδραγαθῇ εἰς Βυ-
ζάντιον ἐπέμψεν. τῷ δὲ Τούρκων ἐν τοῖς μετώ-
ποις τὸν τύπον τῆς σταυροῦ καὶ τῆς μέλας
ἐχόντων, ἐρωτῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἀνδραγαθῶν ποίῳ
ἔργῳ τῶν ὁ σημεῖον ὅτι φέρονται; οἱ Τούρκοι
ἐφασκον πρὸς πολλῶν χρόνων λαίμην ἐν Τουρ-
κίᾳ ἡμέτεροι. ἡμεῖς δὲ τῷ ἐν αὐτοῖς Χριστιανῶν
ἐποπιδνῶν τῶν πρῶτον, ὡς ἐν τῷ τῇ σταυροῦ
καὶ τῶν χρόνων ἐχόντων. ὁ δὲ ἐρατοπιδνῶν
τῶν

χην ἐκέλευον. καὶ ἔτι τῶν βαρβάρων χωρή-
 σοντες συλκροτοδοὶ πόλεμον καὶ νικῶσιν Ρω-
 μάιοι. ὁ δὲ Χαγανὸς τῶν ἀκηκῶς, ἀταλαστών
 τῶν διωγμάτων, ἐχάρη πρὸς πόντον. ὁ δὲ Σαλ-
 βιανὸς ἰδὼν τὰ πλήθη καὶ καταπληγεῖς, πρὸς
 Πρίσκον ἀφικνέεται. γινώσκει δὲ ὁ Χαγανὸς πλὴν
 τῶν Ρωμαίων ὑποχώρησιν, εἰς Ἀλγίαλον ἐξέρ-
 χεται, ἥτοι εἰς τὸν ἁγίου Ἀλέξανδρον· καὶ τῶν
 τῶν παμφάγῳ πυρὶ πᾶσι δίδωκεν· μέλας
 δὲ εἰς τὰ Δελφίνα ἐπὶ χερσὶ ἐκπορεύεται
 ὁ πόλις πολιορκητικὰ ἐξεργασάμενος ὄρ-
 γανα. οἱ δὲ τὰ Δελφίνα οἰκιστὲς ἐπὶ πλῆ-
 ρει τε πᾶσι δίδωκεν. δρᾶτος. καὶ γὰρ πύλας
 αἰσπλάσθητες, ἠπείλου τοῖς βαρβάροις πο-
 λεμῶν ἐν ἀφελείᾳ ὄντες. ὅτε δὲ ὅτε, θεία
 τις αὐτοῖς ἐπέστη διώγμις. μεσοῦσας γὰρ ἡμέ-
 ρας ὅσον ἐδόξασ οἱ βαρβάροι Ρωμαίων διωγ-
 μίς ἐπιζήσαντας τῶν ἀφῶς, καὶ μέλλειν συμ-
 πλέκεσθαι, καὶ καταπληγεῖς σιωπῶν φυ-
 γῇ ἀποδιδράσκουσιν, καὶ ἐπὶ πλὴν Γείοντον γί-
 νοιται. ὁ δὲ Πρίσκος μὴδὲ θεωρεῖν φέρον τῶν
 πλῆθους τῶν βαρβάρων, εἰς τὸ Τζουρὺλον
 εἰσέλθων φερούμενος ἡσφαλίζειν. ὁ δὲ βαρβα-
 ρος τὸν Γείοντον πολιορκεῖν ἐνεχέει. ταῦτα δὲ
 ἀκηκῶς Μαυρίκιος, διηκέρει πᾶσι δρᾶσι, * ἀλ-
 λὰ δὲ καταπραπῶν τῆς ἀπίστου διωγμῶς
 καὶ ἕνα τῶν ἐκκουσίωνων μεγάλας δωρεάς
 καὶ ὑποχέσσει πύρρην ἐκπύρρην τοῖς βαρ-
 βάροις καὶ δίδωσιν αὐτοῖς πρὸς Γείοντον γράμ-
 ματα ἀεικνέοντα. ταῦτα δὲ ἐνδοξότατον γρα-
 τηρῶν Πρίσκου. πλὴν ἀλιτρίαν τῶν βαρβάρων
 ἐλπίσιν μὴ δολιχῶς, πρὸς γὰρ ἀπώλειαν
 αὐτῶν τῶν γίνεσθαι. γίνεσθαι γὰρ ὅτι μὴ πολ-
 λὴς αἰσχύνης ἔχει ὁ Χαγανὸς ὑποτρέψαι εἰς
 πλὴν ἀφιερωθῆσθαι αὐτοῖς ὑπὸ Ρωμαίων χέ-
 ρων. ἀφῶ τῶν κατελείπειν ἢ σοὶ ἐνδοξότης·
 ἐν Τζουρὺλον ἀεικνέων αὐτοῖς. πέμπου
 γὰρ ἀφῶ θαλάσσης πλοῖα, καὶ ἀρχιμαλ-
 πκοῦ αὐτοῖς. καὶ ἀναγκάζεται μὴ αἰσχύ-
 νης καὶ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποτρέψαι. ὁ
 δὲ Χαγανὸς κεκτῆσας τὰ γράμματα, καὶ ἀ-
 γνοῖ γίνεσθαι ἀεικνέας. καὶ σιωπῶν πρὸς
 τὸν Γείοντον ἀφῶ δέχεται, καὶ ἐρίωνόσας ἐπὶ
 δώροις ἐλπίσιν καὶ ἀναξιολόγοις εἰς πλὴν ἐα-
 ντὶ ἐπορεύεται μὴ φυγῆς κραταιᾶς.

citum iubet. In barbaros itaque irruptione
 facta, acrique conferto praelio, penes
 Romanos stetit victoria: Cladis accepto
 nuncio, alium exercitum instruit Chaga-
 nus, & ad pugnam egreditur. Saluianus
 armorum ingenti multitudine conspe-
 cta, deterretur, & ad Priscum reuertitur.
 Recessu Romanorum cognito, versus An-
 chialum Chaganus procedit, sanctum A-
 lexandrum intellige: & vasto incendio
 locum omnem depopulatur. Inde Drize-
 pera diuertit, & obsidionalibus machinis
 comparatis oppidum expugnare molitur.
 Drizeperorum incolæ peccus audacissime
 opposuere: Referatis enim portis, cum
 barbaris se fortiter congressuros, agitat
 alioqui de deditioe sermonibus, mina-
 bantur. Tunc sane, tunc temporis diui-
 na illis affuit virtus. Manifesta quippe me-
 ridiei luce Romanorum copias vrbe egre-
 dientes cernere barbari sibi visi sunt, &
 ineundum armorum minitantes congres-
 sum: ex quo conturbati, in præcipitem
 fugam se proicientes, Perinthum se con-
 tulere. Priscus autem solius barbaricæ
 aciei conspectum ferre non sustinens, in
 Tzurulum castrum ingressus diligenti cu-
 stodia vitam tutabatur: exinde ad obsi-
 dendum Priscum animus barbaro Principi
 factus. Quod cum ad Mauricium per-
 latum, quid ageret, dubius hæsit. Bono
 tandem consilio aduersus innumeram bar-
 barorum multitudinem armatur, & pru-
 dentia oppugnat. De Excubitorum igitur
 numero vnum ad castra profectum in
 barbarorum potestatem sponte prolabi do-
 nis ingentibus & pollicitis amplioribus
 suadet: ac vna simul ad Priscum litteras
 ei committit in hæc verba. Gloriosissimo
 Duci Prisco. Nefarium barbarorum co-
 natum ne reformides: qui quidem exitio
 ipsis erit. Chaganum cum magno dede-
 core in assignatam sibi a Romanis prouin-
 ciam certo scias. Quare Gloria tua Tzu-
 ruli perdurabit, & Chaganum circum-
 uertet, & pro libito circumagitabit. Co-
 piosam classem mari transmittimus, capti-
 uitatemque hosti paramus: qui alioqui
 cum dedecore & damno domum reuersu-
 rus est. Chaganus interceptis litteris scri-
 pta legit, & vna metu consternitur: pa-
 tisque cum Prisco conditionibus, le-
 uium & nullius pretij munerum accessio-
 ne contentus, composuit pacem, & maxi-
 ma, qua potuit, fuga se surripuit.

πρωτοπαράστως αἰδραγαθίας· εἰ μὴ ὁ Γένειον A
μὲν τῆς περικτῆς διωάμεως τῆς Ρωμαίων ὀπίσται,
μὲν καὶ παρὰ δέλουσι τῶν ὁρμαῖς τῆς βαρβαρίων.
ὁ δὲ Πρίσκος τοῖς πλεῖστον Φρουρὸν αὐτῶν πεποιτευ-
μένους αἰεὶ σελόποιον.

Τὸ δὲ αὐτῶν χρόνον καὶ Παῦλος ὁ τῆς βασι-
λέως πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ΚΠ. καὶ ἐτάφη ἐν
τοῖς βασιλικαῖς μνημείοις ὁμοίως καὶ Αναστασία
ἡ Αὐγούστα ἡ πενήτη τῆς Μαυρικίου, γυνὴ δὲ
Τιβερίου τῆς βασιλέως καὶ αὐτὴ ἐτάφη μὲν Τι-
βερίου τῆς αἰθρῆς αὐτῆς.

Κόμης τῆς γῆς	Ρωμ. Βασιλ.	Περ- σῶν Βασ.	Κων- σταντ.	Ιερο- σολ.	Αλε- ξανδ.	Α.Υ.
	Μαυ- ρίκιος ἔτη α'	Χερ- σοκ ἔτη α'	Ἰωάν- νης ἔτη α'	Ἰωάν- νης ἔτη α'	Ἰωάν- νης ἔτη α'	Γρη- γόριος ἔτη α'
	16	6	17	β'	α'	αδ'

Τούτῳ ὅτε ὁ Πρίσκος πάλιν τῇ ἱερῇ κα-
ταβόρῃ, καὶ τὰ Σκλαβόνων ἐξῆλθε παρὰ δέλουσι
καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν τῶν βασιλῆς αἰα-
πέμμεντος· ὁ βασιλεὺς τῇ Τατίμερῳ ἀπεσταλὴς
πρὸς Πρίσκον, ὅπως καλῶς αὐτῶν τῇ χιμῶ-
να ἀφαιρήσῃ τοῖς Ρωμαίοις καὶ τοῖς οἱ δὲ Ρω-
μαῖοι τῶν μνηστικῶν ἀπέλθον, ὡς εἶπε ἐν δέχα-
ται τῶν θηρίων ἀφαιρήσῃ τῇ πλείστῃ τῇ βαρβα-
ρίων, καὶ τῇ πολέμῳ ἀφαιρήσῃ πλεῖστον, ὅτι
ἡ γὰρ ἀφαιρήσῃ. ὁ δὲ Πρίσκος λόγοις περὶ αὐτοῖς
ἐπειθὴν αὐτοῖς ἐκ τῆς χιμῶνας, καὶ τῇ τῆς βασιλέως
κάλυψιν πληρώσῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαυρικίος
ταῦτα ἀκούσας Φιλιππικὸν τῇ ἰδίῳ γαμβρῶν τὸν
τῆς αἰατῆς στρατηγὸν ἐπέμπε Κόμητα τῇ ὁ-
κοινοῖτορον παρὰ αὐτῶν, ὡς πλεῖστον αὐτῶν ἀδελφῶν
ζῆλτος αὐτῶν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἤρξατο κτίζειν ἐν
Χρυσόπολιν τῇ μολὴν τῇ πόμαζίας ἡμῶν δεσπο-
νῆς Θεοτόκου καὶ παλάτιον ἐν αὐτῇ ἐφ' ὅσον ἔπο-
δῆχαται Μαυρικίον τῇ βασιλείᾳ, καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν. ποιήσας ἱερὴν ἐξοφίαν καὶ ὡς ἀδελφῶν
ἔστω εἰς πλεῖστον παρὰ αὐτῶν, καὶ ἐν ΚΠ. πλεῖστοι
κίαν πλεῖστον ὀπίσκειν ὡς Φιλιππικὸς.

ΚΠ.	Α.Υ.
Ἰωάν- νης Κυ- ριακός ἔτη α'	Ἰωάν- νης Ανα- στασι- αῖος ἔτη α'
17	16

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰς τῇ τῆς Βυζαντίου πρωτοπα-
ράστως τέκνα. παμδιον τετραπόδιον, καὶ ἄλλο
δικάριον. λέγουσι δὲ οἱ τῇ ἱστορίας ὅτι μελὸς ἐ-
ξάφοντες μὴ συμμῆν ἀγαθὰ τῇ πόλει, ἐν αἷς

prius edito acerbior extitisset; nisi Gen-
zon cum toto peditatus robore certamen
iniens acerrimum barbarorum vires fre-
gisset. Porro Priscus cunctos quibus sui
corporis custodiam demandauerat, in pa-
tibulum egit.

Eodem anno Paulus Imperatoris pater
morte C P. perfunctus, inter Imperato-
res parem eis sepulturam & tumulum ob-
tinuit: similiter & Anastasia Augusta so-
crus Mauricij, Tiberij vero Imperatoris
coniux, iuxta virum suum Tiberium sepul-
chri locum consequuta est.

Ανθωμίου 666.	Διόσκου 186.	Rom. Imp. Mau- ricius annis 20.	Per- sian- tex Chos- roes annis 19.	C P. Episc. Ioan- nes annis 15.	Hie- rosol. Episc. Amos annis 8.	Alex. Episc. Eulo- gius annis 17.	Ant. Episc. Gree- gorius annis 24.
		12	6	13	2	15	24

Hoc anno cum Priscus iterum Danu-
bium occupasset, & Sclauinorum ditio-
nem depopulatus, magnam inde prædam,
& captiuorum numerum ad Imperato-
rem summisisset: Imperator Tatemer ad
Priscum misso Romanum exercitum iis in
locis hybernare iubet. Placito Imperato-
ris accepto, moram deprecabantur Roma-
ni, ac quum propter barbarorum sibi op-
positum exercitum, tum hostilis & infestæ
regionis periculum, & intoleranda friga,
id nusquam fieri posse in aduersum
obiiciebant. Priscus suauibus verbis mili-
tem demulcet, & Imperatoris iusso obse-
quentem, hybernæ ibidem stationem
habere suadet. Mauricius his auditis Phi-
lippicum generum Orientis Ducem, quem-
que ob ei iunctam in matrimonium so-
rem fidissimum habebat, Excubitorum
Comitem creauit. Porro Philippicus san-
ctissimæ dominæ nostræ Monasterium, &
ad illud Palatium quo Mauricius Impera-
tor cum liberis aliquando foret excipien-
dus Chrysopoli cœpit ædificare: piscinas
etiam & hortos ad eius vsum deliciasve
intus parauit: C P. autem Philippici do-
mum ab eo nuncupatam extruxit.

C P. Episc. Cyn- tus annis 11.	Ant. Episc. Ana- stasius annis 1.
13	7
1	3
16	1

Hoc anno monstra in suburbanis By-
zantij locis nata sunt: puer nimirum qua-
drupes, & alius biceps. Accurati porro
Historiarum scriptores vrbibus, in qui-
bus illa prodierint, nil boni faustique por-

tendere asseuerant. Imperator autem Prisco a summa exercituum Præfectura remoto, Petrum proprium fratrem Romanarum copiarum Ducem instituit. De sua exauratione Priscus certior factus, eductis secum ante Petri aduentum omnibus copiis, amnem traiecit. Ut Romanas acies ulteriore ripam suo transitu obtinuisse Chaganus intellexit, id satis miratus, misit ad Priscum causam nimirum percunctaturus, ac simul prædæ partem consequi apud se consiliatus: atque ita demum amnem ipse transfugeretur. Quam moleste enim ferebat prosperum quippiam Romanis succedere. Ad Chaganum itaque Legationem de his Priscus instruit, Theodorum videlicet Medicum, virum animi solertia & prudentia insignem. Qui eum tumidos Chagani spiritus, eiusque responsa arrogantius data (cunctarum quippe nationum sese prædicabat dominum) animo percepisset: barbaricam hominis insolentiam antiqua narratione demulcebat. Ad eum itaque conuersus: Audi, inquit, Chagane, narrationem tibi profuturam. Sesostris Ægyptiorum rex illustris, atque oppido felix, diuitiis alioqui clarus, & armorum robore prorsus inuictus, innumeras atque potentissimas nationes subegit: eoque in superbiam omnino dementem prolapsus currum auro lapidibusque pretiosis compactum parauit, cui insidens, ex deuictis regibus quatuor, qui currum equorum more traherent ad iugum alligauit. Interim dum ea pompa elatus triumphat, e regibus quatuor alter conuersis retro frequenter luminibus rotam se se circumuoluentem attentius contemplantur. Sesostris vero sciscitanti, cur retro figeret oculum? Respondit ille. Rotæ inconstantiam demiror in diuersas partes se conuoluentis, & qua partem superiorem inclinantis, qua vero inferiorem erigentis & excelsius eleuantis. Porro Sesostris cum similitudinem hanc, qua pollebat animi sagacitate, percepisset, lege sancita edixit; ne ulli deinceps reges currum apud Ægyptios traherent. Subrisit Chaganus his auditis, & pacis foedera seruaturum se promisit: In potestate vero Prisci stare, qua parte spoliolum vellet, se donatum relinqueret. In transitu itaque concessi mercedem, captiuos omnes Priscus Chagano restituit: ipse reuertens sibi spoliis amnem iterum sine periculo traiecit. Chaganus his acceptis mirum in modum lætatus est: Prisco vero Byzantium reuerso, Petrus in exercitus ducendi munus successit.

περὶ αὐτοῦ τὰ ἑσπέρια. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς στρατηγίας τὸν Πείσκον ἀποπαύει· Πέσκον δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν στρατηγὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖται Ῥωμαίων. ὁ μὲν οὖν Πείσκος τὰς δυνάμεις ἀφ' αὐτοῦ πλεονῶν ἢ τὸν Πέσκον φθάσαι διεπέρεσεν τὸν ποταμὸν ὁ δὲ Χαγάνος πλεονῶντα Ῥωμαίων λαὸν ἀκηχώως, λίαν ἐθαύμασεν, καὶ πρὸς τὸν Πείσκον ἀπέστειλεν, μαθεῖν πλεονῶντος ὑπὸ τῶν, καὶ μῖσθον λαβεῖν τῆς παραίδας· καὶ οὕτως τὸν ποταμὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρῶν. λίαν γὰρ ἐχαλέπαρεν ὑπὲρ τοῦ ἐντυχμασι τῶν Ῥωμαίων. πῆμπε ἱνῶν ὁ Πείσκος παρὲς τοῦτον Χαγάνος πρεσβεῖαν Θεόδωρον τὸν ἰατρὸν, ἀλκινόαν καὶ σπινθὸν κεκοσμημένον. οὗτοι ἐπεσπῶν τὸν Χαγάνον μέγα φρονοῦντα, καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀλαζονικώτερον ποιούντως (ἡπεὶ γὰρ πόρτων τῶν ἐνδοῦν αὐτὸν εἶ) κύριον) διηγήματι παλαιῶν τὸν βαρβαρικὸν κατεφάνε τύπον ἐφασκεν γὰρ. ἀκούσας, Χαγάνος, ἐπωφελοῦς διηγήματος. Σέσωστρις Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀειφρόνως τε καὶ διδάμνουν, τὰς πλοῦτων λαμπρότης, καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταμάχητος, πλεῖστα καὶ μεγάλα ἐδουλώσατο ἔσθην· ἐντεῦθεν εἰς ἀλαζονείαν ἀεὶ πεισῶν, χρυσόκαλλητον ὄχημα ἐκ λίθων ὁμοίων κατεσκεύασας, ἐπικράτηται ἑαυτῷ, καὶ ὑποβάλλει τὰς ζυγῶν τῶν ἡπηνότων βασιλέων τέσσαρας ἔλκειν τὸ ὄχημα. τοῦτον δὲ ἡμορμόνιον ἐν ὑποσώμῳ ἐστῶν, εἰς τῶν τεσσάρων βασιλέων συχρῶς τὸ ὄμμα ἐπέστρεφεν εἰς τοῦτόν, καὶ τὸ ἔσθην κυλιόμενον τῷ Σέσωστρι τὸ ἐφωτῶντι, ἀφ' οὗ ὅπως ἐπικρατεῖ τὰ ὄμματα; τῷ ἡμῶν πῶν τὸ ἔσθην γαυμάζω ἀσπασίως, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κινούμενον καὶ ποτὲ μὲν τὰ ὑψηλὰ ὑπερνοῶντα, αὐτὸς δὲ τὰ ὑπερνοῶντα ἀνυψοῦντα. τὸν δὲ Σέσωστριν συνετῶς πλεονῶντα πρὸς τοῦτον τῇ ἀκοῇ ἐπισκεψάμενα νομοθετοῦσα, τὸ μηκέτι βασιλεὺς ἔλκειν τὸ ὄχημα. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα ἀκηχώως καὶ ὑπογλαφῶς, ἔφασκεν πλεονῶντος εἰρήνῳ ἄν. τῇ δὲ παραφρέσιν Πείσκου, εἶπεν αὐτῇ τῇ λαφύρῳ τὸν Χαγάνον πρῆσαι. ὁ δὲ Πείσκος πλεονῶντος ἀχμελωσίας ἀπέδωκε τῷ Χαγάνῳ ὑπὸ τῆς ἀφαιρέσεως. τὰ δὲ λαφύρεα πόρτων λαβὼν ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διεπέρεσεν. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα δὴ ἀδελφῶς ἦεν· καὶ ὁ Πείσκος εἰς Βυζάντιον ἦεν. ὁ δὲ Πέσκος πλεονῶντος στρατηγίας πρῆσαι.

πρὸ στρατηγῶν, ὡς τὴν πλείων μισθὸν τῆς
 ῥύσεως ἀπὸ χειρὸς τοῦ Ρωμαίου λαβεῖν· καὶ
 τὴν πλείων ἀπὸ ὅπλων· τὴν δὲ ἑτέραν πλεί-
 ον δὲ ἐδωκεν πόρνοις. Ἰδὼν Ρωμαῖοι τῆ-
 ος ἀπεκρίσθησαν πρὸς τὴν ἐπιτομήν· ὁ
 δὲ στρατηγὸς φοβηθεὶς τοὺς στρατοπέδους ἀπε-
 ροχρῆν, ὡς εἶπε ἀληθῆς τῶν ἐστίν· καὶ ἐπεδεί-
 κνυε πρὸ στρατῶν ἑτέρα γράμματα τοῦ
 χαλκὸν ἀντιπρὸς, ὡς τοῦ δεξιτέρου, καὶ
 ἐκ τῆς κινδύνου ὁδοῦ ἐν τῇ πόλει
 αἰσπαρεύεσθαι, καὶ προσεφασθῆναι ἐκ τῆς
 δεξιᾶς τοῦ δὲ παιδὸς τῆς στρατιωτῶν εἰς
 τοὺς ἵππους τῆς γοῆς ἐλθῆναι· καὶ τοῦ-
 τε τῇ πιθανότητι τὸν λαόν κατασφάλλας, καὶ
 τὸν Καίσαρα ἀδελφίστην. Ἐπὶ δὲ ὁ Γέ-
 ζος καὶ πρὸ βασιλεῖς καταμύωνται. ἐλθὼν δὲ
 ἐπὶ Μαρκιανούπολιν ἀπετίθη χεῖρας πρὸς
 πέχυν. οὗτοι ἀπετινχόμενοι Σκλαβίνοις ἐπι-
 φρεσύνοντες Ρωμαῖκῶν λεγεῶνας πολλὰν, Ἰν-
 τοις πέποιον· οἱ δὲ βαρβάρων τὴν αἰχμα-
 λωσίαν ἀποσφάξαντες, καὶ αἰχμαλωσίας
 πολλὰς κρατίστους, ἐπὶ τὰ Ρωμαῖα ἐπέ-
 σπραν.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ἐκτίσθη ὁ βασιλεὺς τὸν
 Ἡλιακὸν τῆς Μαγιστρίας καὶ ἔστη ἐν τῷ με-
 σιῶνι τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀπέστη ὁ καὶ ὁ δε-
 μωρῶν.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτῳ δὲ ἔτει Γέζος τῆς στρατηγῶν κυνηγεῖ-
 ος, καὶ ὅς ἀγρὸν αὐτῷ σιωπηλῶς, τὴν πόλιν
 Ἰντοῦ ἐν δένδρῳ ἐξέλιπεν, καὶ ἀφορήσας ὁδύ-
 ναις χροῖον πολλὰν ἐνοσιλεύον. ὁ δὲ ἀντιπρὸς
 γράμματα ἀγρῶν ἐν ὁδοῖς ἀφορήσας αὐ-
 τοῖς ἀπέβησαν, ἀκούσας Σκλαβίνοις ἔστη καὶ
 ὁ Βυζαντίου κινεῖσθαι. ὁ δὲ Γέζος βιασάμενος
 εἰς Νεβας ἀφῆλθεν. οἱ δὲ τὴν πόλιν ἐπίσημοι
 στρατῶν ἀμὰ ἐν ἐπιστολῇ τῇ στρατηγῶν ἐπὶ
 τῶν ἐκείνων ὁ στρατηγὸς καὶ συμμαχίας τῇ ἐξόπλι-
 σιν, καὶ ἀνδρείας αὐτῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀντιπρὸς
 αὐτῶν τῆς Ρωμαῖκῆς πλεονεξίας σιωπηλῶς· οἱ δὲ
 στρατῶν ἐπὶ Φορβῶν τὴν πόλιν σιωπηλῶς
 τοῖς ἐκείνων τῆς ποιήσας. Συμφορῆς δὲ ὁ στρατη-
 γὸς, ἀπέστειλε Γέζονα μὲν πλεονεξίας στρατιωτῶν.
 οἱ δὲ μαχόμενοι ἐφύρουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τῶν
 τῶν καὶ κλείσθησαν, ἐκείνων ἐκείνων. ὁ δὲ Γέζος τῇ
 αὐτῇ τῇ καὶ ἀπὸ τοῦ διέκεινεν. Γέζος δὲ ὁρμη-
 λῆς, ἀποχρῆσθαι τῇ Γέζονα τῇ στρατηγῶν, καὶ ἐκ-
 πέμψας Σκλαβίνας ἐπιμαρτύρας τῇ ἐπιστολῇ
 αὐτῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ τὴν πόλιν πλεονεξίας σιωπηλῶς
 τοῖς ἀπὸ τοῦ Σκλαβίνας τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ

A gnificauit Imperator, ut stipendiorum ter-
 tiam partem nummis aureis persoluendam
 Romani milites acciperent: partem aliam
 armis sibi concessis: ultimam denique da-
 ta ad vestes quolibet materia sibi repen-
 sam profiterentur. Quod ubi rescuerunt,
 ad rebellionem se conuerterunt. Deter-
 ritus Dux factum apud milites excusauit,
 nequaquam id verum esse asseuerans:
 quinetiam alias litteras ostendit, quibus
 iubebat Imperator, ut milites qui in bel-
 lo fortiter se gesserant, & e grauibz pe-
 riculis incolumes euaserant, in vrbibus
 data vacatione agerent, & publicis sum-
 ptibus inter ceteros senes alerentur: am-
 plius ut militum liberi in proprium paren-
 tum locum ascriberentur. Eiusmodi ver-
 borum lenocinio exercitum ita demulsit,
 ut Caesarem vniuersi faustis acclamationi-
 bus prosequuti sint: De quibus omni-
 bus Petrus Imperatorem certior fecit.
 Marcianopolim vero accedens, milites
 mille, qui praecurrerent, misit. Isti vero
 in Sclauinos, qui magnam e Romanorum
 finibus praedam auexerant, incidentes, in
 fugam barbaros vertere. At barbari ca-
 ptiuis interfectis, ceteram praedam, quae
 maxima fuit, secum abducentes, in Ro-
 manorum fines regressi sunt.

Eodem anno Solarium Magnaurae con-
 didit Imperator, suamque statuam ad me-
 dium atrium erexit, ibidemque posuit ar-
 mamentum.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno cum Petrus Dux venatum
 prodiisset, agrestis sus obuiam factus pe-
 dem eius ad arborem contriuit: ex quo
 doloribus plane intolerandis diu cruciatus
 est. Imperator autem litteris inclemen-
 tioribus, probrosis, conuictis grauiissi-
 mis cum perstrinxit, cum Sclauinos By-
 zantium versus aduentare rescuisset. His
 Petrus commotus ac vere coactus Nouas
 se contulit. Cum vero vrbis primates ac
 milites vna cum Episcopo ei obuiam pro-
 gressi essent: speciosum militum ornatum,
 ac fortitudinem miratus Dux, ut vrbe re-
 licta, se Romano exercitui adiungerent,
 mandauit. At milites qui ad vrbis custo-
 diam deputati fuerant, id exequi detre-
 dauerunt: ex quo Dux iratus, Genzonem
 cum armata militum manu ad eos misit:
 qui ea de re certiores facti, ad Ecclesiam
 confugientes, clausis templi portis intus
 se continuere. Genzon templi sanctita-
 tem veritus, re intentata substitit. Petrus
 inde exasperatus, Genzonem munere ab-
 dicauit, & Scribonem misit, qui Episco-
 pum ignominiose ad se traduceret. At ci-
 ues vicatim & cum totis familiis congre-
 gati, Scribonem turpiter vrbe expellunt;

occlusisque vrbis portis Mauriciū quidem Imperatorem faustis vocibus prosequuti, Ducem probris palam proscindere: atque ita demum Petrus turpiter inde recessit. Cum vero mille homines speculatum præmisset: hi in Bulgarorum turmam numeri eiusdem incidere. At Bulgari, paci, quæ cum Chagano intercedebat confisi, securi citra ullam suspensionem progrediebantur. Cum autem Romani eos adorirentur, Bulgari viros septem delegauere, qui Romanis pacem haud ita soluendam esse persuaderent. Quæ vbi Præcursores audierunt, Duci confestim retulere. Dux vero: neque si Imperator ipse aduenerit, inquit, eis parcā. Confertaque pugna Romani in fugam vertuntur: nec tamen eos insequenti sunt barbari, ne victoriam ardentius amplexati, in insidias inciderent. Dux porro Præcursorum Præfectum virgis acriter cædi imperauit. Quod cum ad Chaganum renunciatum fuisset, Legatos ad Petrum decreuit, qui hostilem hanc aggressionem incusantes, Romanos nulla iusta de causa pacem soluisse quererentur. Sed Petrus hanc suorum incursionem se plane ignorasse blandis ac fraudulentis verbis adstruxit: duplicata se nihilominus ipsis spolia dare omnia: atque ita barbari spoliis, quæ amiserunt, dupla sorte receptis, pacem seruauere. Cæterum Petrus contra Peregastum Sclauinorum Præfectum expeditionem suscepit. At barbari secundum fluminis ripam Romanis obuiam facti, eos amnem traicere prohibebant. Romani contra e vectoriis nauibus tela mittentes, barbaros auerterunt. Dumque in fugam vertuntur, Peregastus illo fauciat, moritur. Romani ergo flumen transgressi, præda maxima coacta in propria loca se recepere. Sed Ductores recta via aberrantes, & in arida inaquosaque loca deficiente, exercitum in magnum coniecere periculum. Iter porro noctu peragentes, diuerterunt ad Ilbaciū amnem. Barbari vero in insidiis, quas trans flumen collocauerant, delitescētes, in Romanos qui haustum venerant, tela iaculabantur. Ex quo Romani cum magna clade afficerentur, a barbaris demum debellati versi sunt in fugam. Mauricius his auditis Petrum officio priuauit, & Priscum iterum Thraciæ Ducem delegauit.

Ἐξ ἑξήκοντα πύλας τῆ πόλεως κλείσμεντες, τὸ μὲν Μαυρίκιον βασιλεῖα ἐνέφημεν, τὸ δὲ στρατηγὸν ὕδρεσι περιέβαλλον· καὶ οὕτως ἀπέμεινε ὁ Πέτρος αἰετὶ ῥησιν. Περὶ πέμπτῃ δὲ χιλίῳς ἐπὶ κελύεσσιν οἱ δὲ περὶ τῶν ἐκείνοις Βουλγάρους χιλίῳς τὸ θρόνον μὲν οἱ δὲ Βουλγαροὶ παρρησίᾳ τὴν εἰρήνην τῷ Χαγάνῳ, ἀμερίμως ἐβόαον· οἱ δὲ Ρωμῆοι παρὰ τοῖς Βουλγάρους τῶν ὁρμῶν ἐποιούοντο. οἱ δὲ Βουλγάρους ἀποστέλλουσιν ἀνδράς ἐπὶ αὐτῶν, πρὸς αὐτοὺς μὴ ἀφελίσσας τὴν εἰρήνην. τῶν ἀκούσμεντες οἱ περὶ τῶν ῥησιν, μέμνησιν τῆ στρατηγὸν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ στρατηγὸς ἔφη. ὅσοι εἰς ὁ ἀνδραγαθὸν πρὸς ἑλθοῖ, ἑστέτοις φείσμεθα. συμβολῆς δὲ ἡμῶν, τρέπονται οἱ Ρωμῆοι. οἱ δὲ βαρβάρους ἐκ ἐδῶδε ἀνέλθον, ἵνα μὴ κινῶντες κινδύνῳ περιπέσωσιν. ὁ δὲ στρατηγὸς τὸν ἑξήκοντα πύλας περὶ τῶν χαλεπῶν ἐμαρτήσιν. τῶν μετὰ τὸν Χαγάνον παρὰ τοῖς περὶ τὸν Πέτρον ἑξήκοντα πύλας ἀντιώμενος, καὶ ὡς Ρωμῆοι αὐτῶν διττάς αἰτίας τὴν εἰρήνην διέλυσαν. ὁ δὲ Πέτρος ἀπεπλησθεὶς ῥῆσις χρυσίου, μὴ εἰδέναι τὴν κίνησιν διήκουσεν, διπλασίονα δὲ διδόναι τὰ σκύλα ἀπῆλθεν. καὶ οὕτως ἐν μετὰ τὸν οἱ βαρβάρους τὴν ἀπολωλότα σκύλα ἀναλαβόντες, ἐφύγαν τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πέτρος ἐπὶ Γερμανοῦ τῷ ἑξήκοντα πύλας Σκλαβόνων γαυρῇ, οἱ δὲ βαρβάρους περὶ τὸν ποταμὸν ἑστέτοις ὑποστήσμεντες, διεκάλουν τὴν ἀφάσιν. οἱ δὲ Ρωμῆοι ἀπὸ τῶν πορθμίων ἐξελθόντες, ἑστέτοις ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων, πληθύνοντες ἐπὶ ῥῆσις ὁ Γερμανὸς, καὶ ἑστέτοις. ἀφ᾽ ὧν οἱ Ρωμῆοι ἀντιπάλους πολλὰς ἐκείνους, καὶ εἰς τὰ ἑστέτοις ἐξελθόντες. πληθύνοντες δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἀντιπάλους ἑστέτοις ἀντιπάλους, ἐκινδύνουν τὸν ποταμὸν βαδίσμεντες δὲ ἀφ᾽ ὧν τὴν νύκτος, περὶ τῶν ἐκείνους ἑστέτοις ποταμῶν. λόχμης δὲ εἰς τὸ ἀντιπάλους ὑποστήσμεντες τὸν ποταμὸν, οἱ βαρβάρους ἐν τῇ κρυπτομένῃ, τοῖς θρονοῖς τῶν ὁδῶν ἐπὶ τὸν μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Ρωμῆοις ἡμῶν στρατεύμασιν, παρὰ τοῖς φυλῶν ἐκείνους, καὶ ἀπολεμήσαντες ἀπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἑαυτοῦ ἀνεκῶς, τὸν Πέτρον στρατηγὸς ἀπέπαυσεν, καὶ τὸν Γερμανὸν πάλιν στρατηγὸν τῆς Θράκης ἀπέστειλεν.

Ann. mundi 6090.	Rom. Imp. Mauricius annis 10.	Pers. Chofroes annis 19.	CP. Episc. Cyriacus annis 11.	Hierosol. Episc. Amos annis 8.	Alex. Episc. Eulogius annis 17.	Ant. Episc. Anastasius annis 6.
	16	10	4	6	19	4

Hoc anno Dux Priscus in Thraciam

K. 6090.	Rom. Imp. Mauricius annis 10.	Pers. Chofroes annis 19.	Kont. Episc. Anastasius annis 6.	Jerus. Episc. Eulogius annis 17.	Alex. Episc. Anastasius annis 6.	Ant. Episc. Anastasius annis 6.
	16	10	4	6	19	4

Τούτῳ τῷ ἔτει Γερμανὸς στρατηγὸς ἐξῆλθεν ἐν

summo diluculo adortus, ex improviso, A cunctos confestim occidit: & recuperatam prædam ad Priscum reduxit. Chaganus clade cognita propriam repetit regionem, & Priscus pariter domum reuertitur.

Τούτου θρόνονος, ἀδελφῶς πάλιν ἀφ' ἑνὸς ἀρχιμαλωσίας λαβὼν παρὰ τὸ Πείσχαν ἡγάγη, ὃν ὁ Χαγανὸς τὰ τῆς ἀποτυχίας μαθὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαμείβετο χύσαν ἐπὶ Πείσχαν ὑπερεψεν εἰς τοὶδία.

Ann. mundi 692.	Rom. Imperat. Mauricius annis 10.	Perla-ram rex Chof-toes annis 39.	C. P. Episc. Cyriacus annis 11.	Hierosol. Episc. Amos annis 8.	Alex. Episc. Eulogius annis 17.	Antioch. Episc. Anastasius annis 6.
	18	12	6	8	21	6

Κωνσταντ. ὁ πρῶτος	Ρωμα. βασιλ. Μωρ. εὐσεβ. ὁ πρῶτος	Περσ. βασιλ. Χοσρὼς ὁ πρῶτος	Κωνσ. ὁ πρῶτος	Ιερσ. ὁ πρῶτος	Λαζ. ὁ πρῶτος	Αντ. ὁ πρῶτος
α'	α'	α'	α'	α'	α'	α'

Hoc anno indictione tertia mense Martio Priscus educto exercitu Singidonem versus proficiscitur. Chaganus ex aduerso collectis viribus ex inopinato in Mysiam irrumpit, & Tomosiam urbem occupare molitur. Quare Singidone relicta Priscus ad eum proximus accessit. Imminente vero Paschali celebritate, Romanis fame tabefactis, cum eorum penuriam percepisset Chaganus conuocando comitatus currus, quos etiam cibis onustos instrueret, ad ipsum mitti Prisco significat: ut proprium sibi festum Romani cum epulorum gaudio peragerent. Currus itaque quadringentos cibis probe refertos ad eos destinavit. Priscus etiam vicissim species Indicas, piper nimirum, folium Indicum, costum, cassiam, & alia postulara misit ad barbarum, qui tum ad Thermium sedem posuerat: & id muneris lætanticissime accepit: atque ita donec festi celebritas expleretur, Romani cum barbaris permixtim & absque discrimine conuersabantur; nec in alterutris castris terroris suspicio ex huiusmodi societate exorta est. Diebus vero solemnibus iam elapsis barbari a Romanis sciunguntur. Porro Mauricius suppetiis Prisco ferendis cum pedestri militum manu Comentiolum misit. Chaganus nuncio accepto, aduersus Comentiolum expeditione suscepta, ad trigefimum lapidem a Comentioli exercitu castra posuit. Quare Comentiolus in magnas mentis angustias adductus Legationem ad Chaganum destinavit. Mauricius sane Comentiolo ut Romanum exercitum a tumultibus concitandis deinceps compescendum aduersariis proderet, quorundam rumor extitit. Porro media nocte milites armari iussit, nec tamen se prælium initurum esse significauit: Vnde milites excitationis tantum ergo arma capessenda se iussos arbitrati, non ut decuit pro certamine sustinendo sunt instructi. Aduentante luce, & iam barbaris irruentibus, ingens tumultus totum exercitum peruatit. Sane Comentiolus ipse turbabat ordines, & confusionis authorem omnino se præbe-

Τούτω τῷ ἔτει ἰνδικτ. γ'. μὲν δὲ Μαρτίῳ ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις ὁ Πείσχαν ἐπὶ τὴν Σιγγιδόνα ὤρμησεν. ὁ δὲ Χαγανὸς συναθροίσας τὴν αὐτὴν δυνάμιν ἄφνω τῇ Μισίᾳ ἐπέταται, καὶ τὴν Τομοσίαν πόλιν ἐνχειρὴ λαβὼν. ὁ δὲ Πείσχαν τὴν Σιγγιδόνα κατέλιπον, τούτω ἐπληροῖσεν τῆς δὲ ἑορτῆς τῆς Πάσχα κατελαβόντες, καὶ τῶν Ρωμηίων λιμὲν τακομῶν, ἀκηκῶς ὁ Χαγανὸς τὰς Γείσχαν ἐδύλου ἀμαζίας ἐκπέμψας παρὰ αὐτὸν ὅπως διαπονήματα ἐκπέμψαι αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἰλασθέντες τὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἐκπληρώσωσι. τετρακοσίας δὲν ἀμαζίας πληρώσας τούτοις ἐξέπεμψεν. ὁμοίως δὲ ὁ Πείσχαν εἰδοὺς τὴν ἰνδικτ. δὲ ἐπέμψεν τὰς βαρβάρους πύσας τε, καὶ φύλλον ἰνδικτ., καὶ κόσον, καὶ κασίαν, καὶ ἔπειτα τῶν ζήτουμένων κατεζωμῶν τῆς Χαγανου εἰς τὸ Θέρμιον, καὶ ταῦτα δοξάμενος ἡσθη ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μέγας τῶν πληρωθῆναι τὴν ἑορτὴν Ρωμηίοι τε καὶ βαρβάρου ἀλλήλοισι συνευλόγησαν. καὶ ἔκ τινος φόβος ἐν ἐκείναις δυνάμεσιν. τῆς δὲ ἑορτῆς πληρωθείσης ἀφ' ἑαυτῶν ἀπέστειλαν μὴ περικῆς δυνάμεως. τῶν μαθὼν ὁ Χαγανὸς ἐπὶ τὴν Μισίαν καὶ Κομηνόλου στρατεύεται ἀπὸ τελευτῆς σημείων τῆς Κομηνόλου. ὁ δὲ Κομηνόλος ἐξαπορεῖν ἀγγέλον παρὰ τὸν Χαγανὸν ἐξέπεμψεν. φασὶ δὲ τινες τὸν Μαυρίκιον ὑποδέσθαι τὰς Κομηνόλου, ὅπως Ρωμηίαν ἐράτευμα ὡς ἀδύνατον πολέμοις ἀφ' ἑαυτῶν ἀπαξίας αὐτῶν. νυκτὸς δὲ μεσσηνίας ἐκέλευσιν τὸν στρατὸν ὁπλίσασθαι, μὴ ὡς ἀγνοῦσθαι. τοῖς ὅχλοις μέλλειν πόλεμον συστήσασθαι. αὐτοὶ δὲ ὑπεειληφότες ὅτι γυμνασίας ἐνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσιν. οὐχ ὡς ἐδὴ ὁπλίσθην. ἡμέρας δὲ θρονοῦ, καὶ τῶν βαρβάρων κατελαβόντων, θρόνος πολλὸς τὸν στρατὸν κατέλαβεν. ὁ δὲ Κομηνόλος τὰς τὰς ἐπὶ ἐπαρτίαν, καὶ αἷτος αὐτοῖς ἀκταπασίας

ἐξήμερ. οὕτω μὲν οὖν Ρωμαῖοι πρὸς Φυλὸν
ἐπέποιον. οἱ δὲ βαρβάροι ἀσπληγῶς τὴν
λαὸν ὀρμηκῶς, ἀπληγῶς οὕτως ἐφόνον. ὁ
δὲ Κορδωπόλος ἀρχὴν φυγῇ ἐπὶ τὰ Δει-
ζήπερα γίνεται· οἱ δὲ τῆς πόλεως ὕβρεσι καὶ
λίθοις βάλλοντες αὐτὸν, τῷ ἄετις ἀπνέμ-
πουν. οἱ δὲ βαρβάροι ἐπὶ τῇ Δειζήπερα ἐλ-
θόντες, πλὴν τῆς πόλιν ἐπὶ ῥητόν, καὶ τὸν ναὸν
τῷ ἀγίῳ Αλεξάνδρου ἐπέστησαν τὸν τε ἱε-
ρον αὐτοῦ ἡγυρωμένων ἀγόντες, αἰσώως σκυ-
λάουσι. καθυβρίζουσι δὲ καὶ τὸ σῶμα τῷ
Μάρτυρος, καὶ πολλὰ ἐν τῇ Θράκη αἰχ-
μαλώσιαι ποικιλάουσι, ἐν ὅλῳ λαμπαρῶ
Ρωμαίων κατὰ πᾶσι τοῖς. τῷ δὲ Κορδωπό-
λου ἐν τῷ Βυζαντίῳ καθυβρίζοντες, μέγ-
ας ἔσθλας καὶ κλέβας τῇ πόλιν ἐπέστη-
σαν· ὥστε φοβηθέντες βούλεσθαι πλὴν Εὐ-
ρώπῳ καθυβρίσειν, καὶ πρὸς πλὴν Ἀσίᾳ ἐν
τῇ Χαλκηδὼν μετακινῶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἐπὶ τῇ Εὐκρίστῃ ἀναλαβὼν, καὶ ἐπὶ τὴν
συνελεύμενος ὁμιλοῦν, τὰ μετὰ διωροῦσιν
τείχεα. οἱ δὲ Δῆμοι πλὴν πόλιν ἐφύλαττον· καὶ
ἡ σύγκλητος πρὸς τὴν Χαλκίδα πρε-
σβείας ἐπέμψαν. ὁ δὲ Θεὸς πλὴν ἐπέστη-
σιν τῷ Μάρτυρος Αλεξάνδρου ποιούμενος,
λοιμικῶν νόσῳ τοῖς βαρβάροις ἐπέμψαν· καὶ
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπὶ αὐτοῖς τῷ Χαλκίδι ὁμο-
πρεπὲς καὶ βουδάνος ἀπέκτεινε σὺν πολλοῖς
καὶ ἄλλοις ὅχλοις· ὥστε αὐτὴν ἡ πόλιν
καὶ παύσῃ, καὶ ἀσμάτων, ἰσχυρῶν, καὶ δι-
κρυα, καὶ πένθι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐχθρὸν τὸν βαρ-
βάρου. ἡ δὲ σύγκλητος πρὸς τὴν Καίσαρα
τὸν βαρβάρου πρεσβύτας εἰς τὰ Δειζήπερα
*** ὅστις λόγος ἡπίους τῷ βαρβάρου ἐκλογά-
κευσι. ὁ δὲ βαρβάρου σὺν ἡβούλῃ τῇ δυνά-
μει ἀξίως, ἰσχυρῶς ἀγόντων τῷ παύσῃ κατὰ ῥ-
μόν. ἐφασκε ὅτι πρὸς τοῖς πρεσβείοις. κρινῇ ὁ
Θεὸς αὐτὰ μὲν ἐν τῷ Μαυρικίου ἀντιθέτω-
ρος· αὐτὸς γὰρ πλὴν εἰρηνικῶν δύνανται ἐπὶ τῷ
αἰχμαλώτοις ἀποδίδωμι αὐτῷ καὶ ψυχὴν
νόμισμα ἐν κομιζόμενος πρὸ αὐτοῦ. ὁ δὲ Μαυ-
ρικίος σὺν ἡβούλῃ δύνανται· καὶ πάλιν ὁ Χα-
λκίδος ἡγήσασθαι αὐτὰ ἡμῶν λαβεῖν καὶ ψυχὴν
καὶ οὐδὲ οὕτως ὁ βασιλεὺς δύνανται κατὰ δέ-
ξασθαι· ἀλλ' οὐδὲ πᾶσι κατὰ τὴν λαβεῖν. καὶ
θυμωθεὶς ὁ Χαλκίδος πᾶσι ἀπέκτεινε, καὶ
ἐπὶ τὰ ἴδια ἀνέβηκεν, περὶ τὴν χελιδάδα τῇ
αὐτοῦ τοῖς Ρωμαίοις ἐπὶ τῇ. καὶ τὸν ἱερὸν πο-
μπὴν μὴ ἀφαιρῆναι ὡμολόγησαν. ἐν τῷ
πολλῷ μῦθῳ καὶ Μαυρικίου τῷ βασιλεὺς ἐκινήθη·
καὶ ἡγήσασθαι λαβεῖν τῷ βασιλεὺς ὁμοίως

Theophanis Chron.

bat : atque ita Romani in fugam versi
sunt. Barbari nulla militis lege compo-
situm exercitum operi, summa inhumani-
te cunctos trucidant. Comentiolus turpi
fuga ad Drizepera salutem quaesivit, quem
ciues contumeliis lapidibusque emissis,
vrbe expellunt. Tum vero barbari Drize-
pera profecti, ciuitate direptione tradita,
in sancti Alexandri templum incendio
grassati sunt, cumque sepulchri thecam
argento ornatam reperissent, illis prius
& contemptis Martyris reliquiis, orna-
mentum omne sacrilege spoliauerunt : inde
coacta per totam Thraciam praeda, colle-
ctisque captiuis, ipsi multitudine armis,
ordine, necessariis bene instructa in Ro-
manos insultabant. Inde Comentiolo By-
zantium reuerso, ingens ex timore per-
turbatio animorumque procella toti Vrbi
incubuit : adeo ut praeter nimium timorem,
de relinquenda Europa, & transmigratione in
Asia Chalcedonem consilium aperte ini-
retur. Imperator autem Excubitorum sa-
tellitio stipatus, collecto armatorum mi-
litum globo Longum murum turabatur :
Vrbem vero populi factiones custodie-
bant, Senatu Legationem ad Chaganum
decernendam suadente. Porro Deus ini-
urias Martyri Alexandro irrogatas vlti-
mus morbum pestilentem in barbaros im-
misit, qui vno solo die febris ex bubone
orta septem Chagani liberos cum innu-
mera populi multitudine extinxit : adeo
ut triumphalis laetitiae, victoriae praenun-
tiumque vice, luctus, lachrymas ac-
que planctus prorsus inconsolabiles rece-
perit. Senatus itaque Legatos ad Chaga-
num Drizepera a Caesare destinari rogabat
* * * * * qui officio functus blandis
verbis barbarum delinquit. Barbarus im-
potenti luctu ex filiorum iactura deten-
tus, munera accipere detrectauit : tantum
Legatos affatur hoc pacto. Seder Deus
aequus iudex inter me & Mauricium Im-
peratorem : ipse violandae paci animum de-
dit. Captiuos tamen omnes ei reddam ac-
cepto in singula capita nummo vno. Mau-
ricius eam pecuniae summam depromere
non tulit : quare dimidium nummum pro
singulorum capite redimendo rursus po-
stulat Chaganus : sed neque dimidiatum
nummum, neque etiam Ceratia quatuor,
quae tandem pro singulis petierat Chaga-
nus, Mauricius soluere admisit. Eapropter
Chaganus cunctos ad vnum interfecit, &
in propriam regionem regressus, tributo,
quod ex antiquis conditionibus Romani
pendebant, quinquaginta millia de nouo
addidit. Istrum vero fluium se non am-
plius traiecturos vtrinque Romani & Bul-
gari conuenere. Ex istis odium ingens in
Mauricium conflatum, unde & conuictis
iniuriisque cum aperte proscindere, exer-

Gg ij

citus quoque grex vniuersus per Thraciam sparsus ad ludibria dirasque in eum expuendas moueri. Exercitus itaque Missos ad Mauriciū contra Comentiolum decreuit, qui se ab ipso in praelio proditos quererentur. Adfuit e Missis vnus Phocas, qui coram Mauricio orans, audiente etiam Senatu, insolentibus in eum probris inuectus est: ita vt inflictiis etiam colaphis, barbā illi e Patriciis nonnemo vellicauerit. Porro Imperator obiectas Comentiolo accusationes non admisit: ac Missos infecta penitus re dimisit: ex quo insidiatum in Imperatorem deinceps struatum series processit. Ceterum ad Nilum Ægypti fluiuium cum Menas Præfectus vna cum exercitu, ad locum, qui Delta vocatur, iter faceret, sole oriente, visa sunt in flumine animalia specie humana, vir & femina. Vir erat bene compositus, pectore amplo, terribilis aspectu, fuluo crine, cui tamen inerant cani, & vsque ad lumbos nudus naturam exhibebat spectandam, & nulla re reclusus cunctorum oculis manifestus erat; ceteras vero corporis partes aqua obtegebat. Hunc Præfectus adiurauit, ne prius e conspectu discederet, quam omnes se raro adeo exfaturassent spectaculo. Mulier & mammas habebat, & faciem leuem, prolixosque crines. Ad horam itaque nonam vniuersus exercitus animalia cum admiratione spectauit: Hora vero nona fluiuium subiere. Quod demum Menas Imperatori scriptis enarrauit.

ὁ λαός ὁ ἐν τῇ Θράκῃ πρὸς λοιδορίαν τῆ βασιλέως ἐκινήθη. ὁ δὲ γραπτός Εὐπολικαίους ἐπέμψεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ Κομνητιόλου ὡς πρεσβυτέρου ἐν τῷ πολέμῳ ποσίστητος, ἐν οἷς καὶ ὁ Φωκάς, ὅστις τῷ βασιλεῖ διφραγόμενος βρυσηρὰς τοῖσι ἀντιλέγει ἐν τῷ σιλητίῳ, ὡς πινάτῃ Γαλακτίων τῷ ματρίδου, καὶ τὸν πύργον αὐτῶν ἔλαβεν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τὸ καὶ Κομνητιόλου ἔκκλησιν ἀλλὰ τοῖς ἀπερχόμενοι ἀπέλυσεν διὰ τῶν ἐπαυλουλῆ τῆ βασιλέως διζυμῶν ἔλαβεν. καὶ τῶν τῆ χειρὸς ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ Μέναν τῶ Υἱοῦ μου μὲν καὶ πορτολάνου ἐν τοῖσι λαγυρίῳ Δῆλπε, ἡλίου ἀγρόντες, ζῶσα ἀνδραπόμορφα ἐφάνεσαν ἐν τῷ ποταμῷ. ἀνὴρ τε καὶ γυνή. καὶ ὁ μὲν ἀπὸρ εὐεργός, καλὰ πλοκάμιας τε καὶ ὄψιν, ἔσθης καὶ χρυσίου, μεξοπόλιος, καὶ μέγας τῆς οὐσίας ἐγγύμου καὶ φύσει, καὶ πᾶσι ἐδείκνυτο γυμνός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τῆ σώματος ὅτι δὲν ἐκάλυπτε. τῶν δὲ Υἱοῦ μου ὅρκους ἔβαλλεν, μὴ καλῶσαι καὶ θωρεῖν, πρὶν ἀποστῆναι ἐμφορῆται τῆς παρὰ τοῦ βασιλέως οὐσίας. ἡ δὲ γυνὴ τοῖς τε μαζαῖς εἶχεν, καὶ τὴν ὄψιν λεῖαν, καὶ τὴν χρυσίου βαφίδαν, καὶ μέγας ἐνάτης πῶς ὁ λαός ἐθαύμαζεν ἰδοὺ τὰ ζῶσα. τῶν δὲ ἐνάτην ὥρα ἐδυσε ἐν τῷ ποταμῷ. ὁ δὲ Μέναν τῶν βασιλεῖ Μαυρικίῳ γράψαν.

Annus mensis dies	Rom. Imp. Mauricius annis 10.	Pentecostes Chofroes annis 19.	C. P. Episc. Cy. nacus annis 11.	Hier. colol. Episc. Ilac. annis 8.	Alexand. Episc. Eulogios annis 27.	Antiochie Episc. Anastasius annis 9.
	19	13	7	1	22	1

Καὶ τὸν ἐν τῇ	Ρομ. βασιλ. Μαυρικίῳ ἐν τῇ	Περσ. βασιλ. Κασίμου ἐν τῇ	Κωνσταντ. ἐπίσκοπος ἐν τῇ	Ιεροσολ. ἐπίσκοπος ἐν τῇ	Αλεξ. ἐπίσκοπος ἐν τῇ	Αντ. ἐπίσκοπος ἐν τῇ
8	17	17	17	17	17	17

Hoc anno mensis Martij die sexto supra vigesimum, indictione quarta, ipso sancti Paschatis die, Sophia Augusta Iustini coniux, & Constantina Mauricij pariter vxor paratam Imperatori coronam pretio quouis superiorem obtulerunt. Imperator opus demiratus, ad Ecclesiam proficiscitur, & in munus Deo offert: ipsi quoque supra sanctam mensam ex triplicibus carenulis lapidibus auroque confertis appendit. Eo nuncio accepto Augustæ animo omnino consternata: & inter querelas & offensas Augusta Constantina cum Imperatore diem solemnem egit. Imperatore vero latas a Thracicis copiis aduersus Comentiolum accusationes nullius faciente, ipse Comentiolus versus Istrum acie educta, ad Singidonem Prisco adiungitur: & cum barbaris pacem initam

τοῖσι τῶν ἐν τῷ Μαρτίῳ κατ' ἰνδικ. δ'. τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀγίᾳ Πάσχᾳ Σοφία Αἰγύπτου ἡ γυνὴ Ιουστίνου ἀμφοτέρων Κωνσταντίνου γυναικὶ Μαυρικίου εἰκόνα καλῶς ἐκτίσασα ὑποτίθει τῷ βασιλεῖ προσέειπεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν θαυμάσιων, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐκρέμασι αὐτὸ ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ πνεύματι διὰ τῆς χαλάρου ἀλυσίδου διελθόντος καὶ χερσὶν. αἱ δὲ Αἰγύπτου μεγάλας ἐλυπήθησαν τῶν μαρτυρίων. καὶ ἐν μέσῃ Κωνσταντίνᾳ Αἰγύπτου πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἐορτήν ἐπαύσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ πρεσβυτέρους ἐκκλησίας τῶν ἐν Θράκῃ γρατευσμάτων καὶ Κομνητιόλου, ὁ αὐτὸς Κομνητιόλος ἀναλαβὼν ὅτι ὁπλιτικὸν, ἔρχεται ἐπὶ τὸν Ἰκρον, καὶ ἐνοδοῖται τῷ Γερίσκῳ ἐν Σιδηρόνῃ καὶ λίσσεται ἡ πρὸς τοῖς βαρβάροις

εἰρήνην. αὐτὸς λυθίσως ἐρχεται εἰς τὸ Βημλινάκιον, ἥτις ἐστὶ νῆσος μεγάλη ἐν Ἰστροῦ. αὐτὰρ ὁ ἀκούσας ὁ Χαγανός, σιωπῶν, δεξιὰς αὐτῶν διδάμει, ἐπὶ τῇ Ρωμαιοῦ χειρὶ τοῖς ἵπποις αὐτῶν ἐκείνους ἐτέρους διδάμει, πρὸς τὴν φρουρὴν αὐτῶν ἀφ' ἧς αὐτοὶ τῆς Ἰστρίας ἐστὶν. εἰ δὲ Ρωμαῖοι σχεδὸν ποιεῖσθαι, τὸ ποταμὸν διενήσαντο, καὶ πόλεμον μὲν τῷ ὑπὸ τῷ Χαγανῷ συνεστήσαντο, Πρίσκος στρατηγὼς. ὁ γὰρ Κομηνόλος ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς τὸ Βημλινάκιον πλεῖν ἤθελεν ἐκαστὴν. ἐπὶ πολλὰς ὥρας τῷ πολέμῳ κεκτῆσθαι καὶ τῷ ἡλίου διώσαντος, τριακισίων τε Ρωμαίων αἰαυρεῖσθαι, χιλιάδες τέσσαρες ἐκ τῆς βαρβαρῶν διώσαντο. ἔωθεν δὲ πάλιν συνεστήσαντο τὰ στρατεύματα, πάλιν τῷ πολέμῳ ἀπέρχοντο, καὶ πάλιν ἐκτὸς χιλιάδες τῆς βαρβαρῶν αἰσθάνοντο. οὕτως καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρὸς ταῦτάς τας ἐκ τῆς ὑπερτέρων οἱ Ρωμαῖοι πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐχώρησαν, καὶ οὕτως κτελέσαντες, καὶ ἐπὶ ταῦτάς τας ἡμέρας τοὺς βαρβάρους ὠκισάντες, πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἐπέλαβον. ἐν οἷς καὶ οἱ Χαγανῶν παῖδες ἀπεπνήσαντο καὶ ἡλικίᾳ οἱ Ρωμαῖοι ἀπεφάνη ἀνεδέχοντο. ὁ δὲ Χαγανός σιωπῶν, δεξιὰς διδάμει πολλὰς καὶ Ρωμαίων ἐπὶ ἡμέρας πολέμου δὲ χρονοῦντες κτελοῖσιν οἱ Ρωμαῖοι τοὺς βαρβάρους καὶ παῶν οἱ Ρωμαῖοι ἐπιστημότερον αὐτῶν ἀπέρχοντο τὴν ἡλικίαν. ὁ δὲ Πρίσκος τέσσαρες χιλιάδας συνεστήσας τὸν Τίσσον ποταμὸν πρὸς αὐτὸν ἐκείλθουσιν, καὶ κεκτῆσθαι τὰ τῆς βαρβαρῶν σκηνώματα. οἱ δὲ βαρβάρους μηδὲν τῷ γρηγόρειον ἐγνώκοντες, ἐορτίζον ἐπὶ τῇ τῶν συνεποσάζον. οὕτως οἱ Ρωμαῖοι κρυπλῶς ἐπὶ πλοῖντες, μέγιστον φόνον ἀφ' ἧς αὐτοὶ. ἂν γὰρ χιλιάδας Γηπαίων ἐκ ἐτέρων βαρβαρῶν ἀπέκτειναν καὶ πλείους αἰχμησάσας λαβόντες πρὸς τὸν Πρίσκον ἔφερον. ὁ δὲ Χαγανός πάλιν διδάμει σιωπῶν, δεξιὰς ἐπὶ τὸν Ἰστρον πρὸς αὐτὸν. καὶ συμβαλόντες πόλεμον ἡγήσαντο οἱ βαρβάρους, καὶ εἰς τὰ ῥεῖθρα τῷ ποταμῷ ἀποπνέοντο. σιωπῶν δὲ καὶ οὕτως Σκλαβῖνοι πολλοί. ζῶντες δὲ ἐκείνους Ἀβάρους μὲν τριχλίους ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ βαρβάρους διχλίους. ὁ δὲ Χαγανός εἰς Μαυρίκιον βασιλέα πρὸς αὐτὸν ἀπέστειλεν ἀγαλαβεῖν τοὺς ζωνοκτῆρας πειρώμενος. ὁ δὲ Μαυρίκιος μή τι μαζῶν πλεῖν ἀφ' αὐτῶν τῆς Ρωμαίων ἡλικίας, γράψας τὸν Πρίσκον ἀπεδίδωκεν τῷ Χαγανῷ τοὺς βαρβάρους μένον. ὁ δὲ Κομηνόλος τὸν ἴσον ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξέρχεται εἰς νομάς ζιτῶν ὁδὸν αὐτῶν ἐξαγαγὼν αὐτὸν πλεῖν ὁδὸν Τεσάρων τῷ βασιλέως. γάρων δὲ πρὸς ἐπιστάμενος, ἔφασκεν δυοῦν αὐτῶν, καὶ ἀδιδόντων, ἀπὸ τῆς τῶν ὁδῶν πολλὰς καὶ χιμῶντος ὄντος, ὑπερβαίνει καὶ χιμῶντος. ὁ δὲ Κομηνόλος μὴ πει-

A soluit. Ea violata Viminacium, quæ est Istri magna insula, conueniunt. Re accepta, Chaganus copias colligit, & Romanas prouincias inuadit: aliis vero turmis filiorum curæ commissis, Istri fluminis, quæ forent vada tutanda mandauit. Romani vero tumultuariis lembis compositis traiecerunt amnem, & Prisco Duce cum Chagani filio manus conferunt: Comentiolus enim infirma valetudine iactatus in insula Viminacio substiterat. Ad plures autem horas certamine protracto, cum sol occideret, e Romanis trecenti occisi, barbarorum ad quater mille desiderati. Copiis summo mane castris eductis & in aciem ex vtraque parte compositis, bellum rursus instructum, & rursus e barbaris octies mille trucidati. Tertio pariter die in ordinem distributi ex eminentiore loco Romani barbaros adorti, eorum acies fundunt, ac in paludem quandam adactos & in eius profundum impulsos, plures aquis suffocarunt, inter quos etiam ipsi Chagani liberi extincti: eo successu victoriam Romani consequuti sunt præclarissimam. Chaganus maioris exercitus robore comparato, in Romanos facit impressionem, confertoque prælio, iterum barbaros fudere Romani: fuitque hæc Romanorum victoria cunctis omnibus illustrior. Priscus porro armatorum millibus quatuor instructis, Tisum amnem transire, & hostium tentoria explorare iussit. Barbari rei gestæ penitus ignari festiuium epulum celebrabant, & crapulis operam dabant. Hos Romani ex improviso adorti, ingenti clade affecerunt: cæsis enim Gepedum & aliorum barbarorum millibus triginta, & insuper præda potiti vberissima, ad Priscum reuertere. Chaganus autem exercitu restaurato ad Istrum venit: vbi commissæ pugna barbari victi sunt, & in amnis fluentis submersi: cum quibus etiam Sclauini multi periere. Viui in potestatem Romanorum venerunt Auarum tria millia ducenti, barbari bis mille. Chaganus vero Legatos ad Mauricium misit ad captiuos redimendos: Mauricius nondum accepto tam præclaræ victoriæ nuncio, Prisco scribit ut solos barbaros redderet. Cæterum Comentiolus cum vix a languore se recepisset, in deserta Nomadum loca profectus est, ductores quærens, qui sibi viam a Traiano olim tritam indicarent. Senior autem quidam illius gnarus difficilem admodum & asperam, ceu quæ a multis annis inusitata perpetuè hyemis rigore horresceret undique, & præruptis saxi niuiumque globis quaqua versus obfideretur, prædicabat. Comentiolus spre-

to senis monito, viam illam capeffit. Cum autem immensum plane frigus asperumque gelu ingrueret, multi ex Romanis militibus, iumentorum vero maxima pars periit: vixque Philippopolim deuentum est: vbi cum hybernarent milites Romani Comentiolus Byzantium se contulit.

Eodem anno vir quidam Monachorum habitu indutus, & continuis religiosæ vitæ exercitationibus insignis, a Foro ad Chalcen vsque nudatum gladium manu intentans morte gladio inferenda Imperatorem ex hominibus excessurum cunctis prænucliauit: similiter Herodianus Mauricio palam, quæ ipsi euentura essent, prædixit. Cæterum Imperatore nudis aliquando pedibus cum vniuerso populo per ciuitatem cum precibus noctu procedente, ad Carpiana forte transitum habente, e plebe quidam exciti tumultuari, & in eum lapides mittere, ita vt vix ipse cum Theodosio filio incolumis euaderet, & precem expleret in Blachernis. At forte plebs hominem quendam Mauricio similem inueniens, hunc nigri coloris sagulo indutum, & corona ex alliis intexta redimitum in asinum imposuit, sedentique iocosis illudebat vocibus. Teneram iuuentulam inuenit, & velut exorians Galulus in eam infiliit: ac procreauit filios instar ligneorum crepitaculorum. Nullus tamen audet conqueri: quinimo cunctorum obturat ora. Sancte mi, o sancte, tremende, & potens: ictum in eius cranium impinge, ne amplius efferatur: & ego voti reus boue tibi maximo litabo. Imperator vero in plures ex seditiosis comprehensos suppliciis animaduertit.

Θεὸς τοῖς λόγοις τῷ γέγοντος, ἀποτίχεται διὰ τῆς οδοῦ τούτης. Ἰὺς δὲ γεγενηὸς ὁξαίσιον καὶ μεγάλου κρύους, ἀφαιρέσονται πολλοὶ τῶν Ρωμαίων, καὶ τῶν ποταφῶν ζώων τὰ πλείστα. καὶ μόλις εἰς τὴν Φιλιπποῦ πόλιν ἀφίκεται· καὶ κεῖσε τῶν Ρωμαίων τῶν ἀρχιεπισκόπων, ὁ Κομηνιολος εἰς Βυζάντιον ἔρχεται.

Τὸ δὲ αὐτὸ ἔπειτα αἴρῃ τῆς ὁ μοναχικοῦ ὄψιμα ἀνελθὼν ἰδὼς, καὶ ἐν ἀσκήσει διαβήσαντων, ἀπαγγίλλει γυμνάσιον, ἀπὸ τῷ φόβῳ μέγιστον τῇ Χαλκῆς ἐπιφάνει ἀφαιρέσονται, τὸν ἀποκρίνεται τοῖς πᾶσιν ἐν φόβῳ μαχαίρας τιθῆναι ἐπὶ τῶν ποταφῶν. ὁμοίως δὲ Ἡρωδιανὸς Μαυρικίῳ εἰς τὸ φέρειν ἐν ποταφῶν τὰ τοῦτο συμβεβηκότα. τῇ δὲ βασιλέως νυκτὶ αἰνυμένου τοῦ λιτομένου τοῦ μὲν πάσης τῆς πόλεως, πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς Καρπιανοῖς, ἐπιδείκνυσιν ἐκ τῶν πλείστων ἱερέων, καὶ λήθους καὶ τῆς βασιλέως ἐβόησαν ὥστε μέγιστον τὸν βασιλέα σὺν Θεοδόσιῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἀφαιρέσονται, καὶ διὰ τὴν πληρώσει ἐν Βλαχερνῶν. οἱ δὲ δέμοι διέρχοντες αἰδρα προσκυνοῦντα Μαυρικίῳ, καὶ βάλλοντες αὐτὸν ἁγίων μαρτύρων, καὶ ἀπὸ σκέρδαν πλείστοις ἐφάμενοι, εἰς οἷον τῶν καὶ ἱερέων, διέπαυον λέγοντες· ἔβηκεν τῷ δαμόνιδι ἀπαλῶν, καὶ ὡς ὁ καὶ ἁγίων ἀλεκτῆρην τῷ τῇ πεπύθηκεν, καὶ ἐποίησιν παῖδία ὡς τὰ ξυλοκουκουδα· καὶ ἐσθλὸς πολλὰ γὰρ ἔλαβεν, ἀλλ' ὅσοις ἐφίμωσεν· ἀγέμου, ἀγέ, φοβερὲ, καὶ δυνατὲ, δὲς αὐτὸν καὶ κεφαλὴν, ἵνα μὴ ἀποτίχεται· καὶ γὰρ σοὶ τὸν βοῶν τὸν μέγαν προσελάττω εἰς διὰ τὴν. πολλοὶ δὲ τοῦτων πᾶσις ὁ βασιλεὺς ἐπιμνησάτω.

Ανιμωμὴ 6094.	Διὸς ἱερέων, 194.	Rom. Imp. Mauricius annis 10.	Persarum rex Chosroes annis 19.	C. P. Episc. Cyriacus annis 11.	Hierosol. Episc. Ilac. annis 8.	Alex. Episc. Eudogianus annis 17.	Ant. Episc. Anastasius annis 9.
		20	14	8	2	23	2

Κόσμος ἐπὶ 579.	Τῶν ἱερέων ἀν. 619.	Ρωμ. βασιλ. Μαυρικίος ἐπὶ 1.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόης ἐπὶ 18.	Κ. Π. ἱερέων. Κυρ. 1.	Ιεροσ. ἱερέων. Ιωάν. 1.	Αλεξ. ἱερέων. Ευλόγιος 15.	Αντ. ἱερέων. Αναστάσιος 8.
		α'	ιδ'	η'	ε'	κγ'	β'

Hoc anno mense Nouembri indiotione 5. Mauricius Imperator filium filix Germani Patricij matrimonio iunxit, Cyriaco Patriarcha C. P. nuptiales coronas impo-nente. Ianuario vero mense Domitianus Melitines Episcopus Imperatoris consanguineus diem extremum obiit, & a Cyriaco Patriarcha ad Sanctorum Apostolorum sepultus est, Senatu vniuerso funebribus honoribus memoriam eius prosequente. Porro Imperator Petrum fratrem suum Thraciæ Ducem iterum renunciatum illuc transmisit. Audierat enim barbarorum multitudinem Apsech Duce ad catarractas congregari. Petrus autem mis-

Τὸν τὸν δὲ ἔπειτα μὲν τὸν Νοεμβ. ἰδ. ε'. ὁ βασιλεὺς Μαυρικίος Θεοδόσιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σὺν τῇ μητρὶ πατρὶ τῇ θυγατρὶ Γερμανοῦ Πατριάρχου ἐφαινώσμενος αὐτοῖς Κυριακὸν Πατριάρχον Κ. Π. τῷ ἱεροσ. μὲν 1. Δομιτιανὸς ἐπίσκοπος Με-λιτινῆς συζύγῃ τῇ βασιλέως τίθηται, καὶ ἐπὶ τῇ ἐν τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις ἐπὶ Κυριακὸν τῷ Πατριάρχῳ, καὶ πάσης τῆς συζύγου ἡμετέρας ἐπιτάφια. ὁ δὲ βασιλεὺς Πέτρον τὸν ἰδίον ἀδελφὸν στρατηγὸν πάλιν τῷ Θράκης χρονοποιεῖ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γυναικὸς καὶ τῆς ἀφ' ἡμετέρας ἀφαιρέσονται τὰ τῇ βαρβαρῶν πληθὺν τῇ Αφίχ στρατηγὸν ἔχοντα. ὁ δὲ Γε-

Ἦτος ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Ἀψέχ παρὰ τὸν Αἰ-
 ρωῶν. ὁ δὲ Ἀψέχ τοὺς κατὰ τὴν ἐκ τῆς Ρω-
 μῶν ἐπεχείρησεν λαβὴν καὶ ὁ Χαγανὸς ἐπὶ τὴν
 *Ιου. κπ. Κωνσταντίαν ἐχώρησεν. οἱ δὲ Ρωμῆοι ἐπὶ τὴν
 Ορράκιον ἐπὶ τὴν ἐκ τῆς Αδριανούπολιν
 ἀφίκοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς μαζὺν ὅτι ὁ Χαγανὸς
 καὶ τῆς Βυζαντίου ἐστὶν ἡγεμὼν, γράφει τῷ Πέ-
 τρῳ εἰς τὸν Ἰστρον ὑποστρέψαι. καὶ ἀποστείλει
 Βάνουον τὸν Σκρίβουα μὲν ναυτιλίας τῆς Ἀφ-
 ραφίας τὸν λαόν. ἀποτείλας δὲ Πέτρος Γουρδίου
 τὸν ὑποστράτηγον ἀφ' αὐτῆς τῆς Ἰστρον πολλῆς αἰχ-
 μωλωσίας ἐκέρχιστον. ταῦτα μαζὺν ὁ Χαγα-
 νος τὸν Ἀψέχ μὲν πληθύνει ἀπέστειλεν ὅπως ὁ
 τῆς ναυτῶν ἀφελῆσθαι ἔθνος, ὡς σύμμαχον τῆς
 Ρωμῶν. ταῦτα δὲ ἡγορῶν τῆς βαρβαρίων
 ἀπομνησθῆναι πρὸς τὸν Ρωμῶν. ὁ δὲ Μαν-
 εῖκιος ἐν ἑαυτῷ ἡγορῶν, καὶ εἰδὼς ὅτι ἐστὶν
 τὸν Θεὸν λαλῶν, ἀλλὰ πᾶσιν ἀποδίδωσιν καὶ
 τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐπιλογισάμενος ὁ σφάλ-
 μα ὁ ἐποίησεν εἰς τὴν αἰχμωλωσίαν, μὴ ἔξα-
 ράσας αὐτῶν, συμφέρειν ἔκρινεν ἐν τῷ βίῳ
 ταῦτα ἀπολαβεῖν καὶ ἀμύρτίας, καὶ μὴ ἐν
 τῷ μέλλοντι καὶ ποιήσας δεύσας εἰς τὰς αἰ-
 ἀπύσους εἰς τὸν Πάτριάρχον Γαλαταρχειὸν, θε-
 ρον, καὶ πᾶσας τὰς ἐκκλησίας καὶ ἅπ-
 τῶν, καὶ εἰς τὰ μοναστήρια καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 καὶ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ εἰς τὰς λαύ-
 ρας χεῖμας, καὶ κρητὶς, καὶ θυμιάματα
 ὅπως ὄντων αὐτῶν, ἵνα ἐν ταῖς ἀπο-
 λαβῇ, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι ἀμύνει. ἐκα-
 θαλίζον δὲ εἰς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐ-
 τῶν, ὡς εἰς ὁ Φ γράμμα ὀνομαζόμενον. ὁ
 δὲ Φιλιππικὸς ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸν βα-
 σιλεῖ, ὡς κατὰ τὸν εἶναι εἰς τὴν δουλείαν αὐτῶν, καὶ
 εἰς τὴν ἐκ τῆς αὐτῶν λόγον, ἡ δόλον. τῆς δὲ Μαν-
 εῖκιον τὸν Θεὸν ἱκετεύοντες τῶν ἐλεηθῆναι τὴν
 ψυχὴν αὐτῶν, ἐν μιᾷ κοιμώμενον αὐτῶν εἶδεν
 ὀπτασίαν, εἰς τὴν Χαλκιδὸν πύλιν τῆς παλα-
 τῆς ἐν τῇ εἰκόνι τῆς σωτῆρος ἐκ τῆς πρὸς αὐ-
 τῶν, καὶ λαὸν πρὸς αὐτῶν καὶ φωνὴν γέγωνε ἐν τῇ
 χροατικῇ τῶ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσα. δότε Μαν-
 εῖκιον. καὶ κεκλήσμεν αὐτὸν οἱ δίκης ὑποστρέ-
 ψαι πρὸς τὸν πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ἐν ἐκείνῳ.
 καὶ ἐφ' ὧν αὐτὸν ἡ ἱεὶα φωνή. ποῦ ἔλθεις
 ἀποδίδω σοι; ἡ δὲ, ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἀμύνει; ὁ δὲ
 ἀκούσας, ἐφ' ὧν. φιλάνθρωπε δέσποτα, δικαιο-
 κρίτα, ὡς μακάριος, ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἀμύνει. καὶ
 ἐκείνου ἡ ἱεὶα φωνὴ ἐκ τῆς Μανεῖκιον,
 καὶ τῇ γυναικὶ αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πᾶσιν τῇ συ-
 γνήσας αὐτῶν φωνῇ ἐν γραπῶν. δι' ἧν αὐτῶν δὲ ὁ

A fo ad Apsech Legato de pace tractauit.
 Apsech ex aduerso catarahtarum locum
 Romanis eripere studebat, Chagano con-
 tra Constantinopolim expeditionem susci-
 piente. Itaque Romani in Thraciam re-
 uersi Adrianopolim venerunt. Verum ubi
 Chaganum Byzantium accedere cognouit
 Imperator, Petro vè ad Istrum redeat,
 scribit. Scribonem etiam Bonosum cum
 nauigiis militem trans flumen deuchendo
 mittit. Petrus missò Gundue Legatò exer-
 citus trans Istrum prædam captiuosque in-
 numeros eius virtute coegit. Quod cum
 Chaganus rescivit, Apsech cum copiis
 misit ad nautarum turbam illic conficien-
 dam, ut pote qui Romanis auxiliati fuis-
 sent. Quo demum facto; portio quæ bar-
 baris contigerat, ad Romanos recidit. Cæ-
 terum Mauricius ad se reuersus, certus
 Deum nihil latere, verum pro meritis cui-
 que suis vices rependere: & attentius se-
 cum reputans, quam, non redemptis cap-
 tiuis, admisisset offensam; vtilius sibi du-
 xit, in hac potius vitâ; quam in futuro
 sæculo, flagitiorum pœnas si exsolueret.
 Compositas itaque preces ac vota litteris
 consignata ad singulos Patriarchales thro-
 nos, & Ecclesias eiusdem subiectas, ad Mo-
 nasteria in desertis, & Hierosolymis posi-
 ta, misit; quibus etiamnum pecuniarum,
 cereorum, & thuris munera adiunxit: quo
 suis illi orationibus obtineant, vè in hac
 terrestri potius, quam in futuri sæculi mo-
 ra operum suorum compensationem acci-
 piat. Inuisus sane erat ei Philippicus ex
 sorore gener ob Phi litteram a qua nomen
 ducebat exordium. Philippicus autem
 non vna iuramenti ratione usus, sed tum
 diris inuocatis, tum etiam Deo in testem
 implorato, se in eius obsequio pûrum ge-
 nere consilium, & tam ab animi lenitate,
 quam dolis alienam semper mentem ser-
 uasse coram Imperatore affirmabat. Mau-
 ricius porro continuis precibus Deum in-
 terpellans vt erga animam clementem
 cum experiatur, quadam nocte somno so-
 pitus per visum imaginatus est, se astare
 coram imagine Seruatoris, quæ ad portam
 Æream, & turbam maximam circa se col-
 lectam: vocem vero ex magni Dei & Ser-
 uatoris nostri Iesu Christi effigie prodeun-
 tem, audiri: Producite Mauricium: mox
 vero comprehensum a iudicij ministris ad
 Porphyreticum vmbilicum ibidem posi-
 tum sterisse. Tum ad eum diuina vox:
 Vbi vis, inquit, tibi pro operibus retri-
 bui? Num hic, vel in futuro sæculo? His
 auditis, respondet. Humanissime Domi-
 ne, Iudex æquissime, hic certe potius,
 quam in futuro sæculo. Illa itaque diui-
 na vox Mauricium, & eius vxorem, li-
 beros, & omnem eius profapiam Phocæ
 militi tradi iussit. Exocitus a somno Mau-

περιβῶ ἐποιεῖν. Μαυρίκιος δὲ τῷ Πέτρῳ ἐπα-
χλῆ ἄλφ' ἡραμμάτων ἄλφ' ἁράσας τὴν Ἱερὸν
καὶ τὰς χιμεινάς ἀποβύθας τῷ λαοῦ ὡς τῆς
τῆς Σκλαβόνων χώρας ἔρυσσασθαι, ὅπως μὴ
δημοσίας στήσας ἀναδικαῶν τοῖς Ρωμαιοῖς πα-
ραχάσας. ὁ δὲ στρατηγὸς μετὰ τὴν λαομαχίαν τὸν
Γουινδύλιν. λίαι μοι βαρύνταται τῇ βασιλείᾳς
παραστάματα ἐπὶ ἀλλοτείας γῆς Ρωμαιοῖς χι-
μάσας παραστάσας, καὶ ὁ ἐπακούσας αὐτὸν, χα-
λεπὸν καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ, ἀφ' ὧν περὶ. ὁ δὲ κα-
λὸν πατεὶ φιλαργυρία, μητὲρ δὲ πάντων τῶν
καλῶν καὶ κακῶν. ὁ δὲ αὐτὸν τοῦτον ὁ ἀλλοτείας
τῆς μεγίστης καλῶν αἰτίας τοῖς Ρωμαιοῖς γίνεται.
μετὰ τὴν λαομαχίαν δὲ τοῖς ἱεραρχαῖς τῷ λαοῦ, τῇ
τῆς βασιλείας σκηνῇ αὐτοῖς πρὸς ἐδύλωση. αὐτοῖς ὅ
ἐφ' ὅσον τὸν λαὸν τῶν μὴ κατὰ δίκην ἔσθαι, ὁ ὅ
λαὸς τῶν ἀκούσας ἐπασίαν. καὶ οἱ ἐπίσκοποι
ἔρχοντες φονεῖντες ὡς αὐτῶν πρὸς τῇ στρα-
τῇ πρὸς ἡμῶν. ὁ δὲ πλὴν σωμαθροῦντα
παραστάσας Ἐξαρχὸν Φωχὰ τῇ Κένταρχον,
καὶ ἐπὶ ἀσπίδα τῶν ἰσχυρότερων διφύμηνον
Ἐξαρχον. καὶ αὐτὰ ὁ Πέτρος ἀκούσας εἰς φυ-
λὴν ἐπέστη, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτὸν κατὰ δίκην
ἐπαίσει. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ διχαρῶ αὐτὸν ἀκού-
σας, κρύπτει αὐτὰ τῷ πλὴν ἐπὶ τῶν. δι-
τῆρα δὲ ἡμέρα καὶ ἰσχυρὸν ἀπετίλειον, τὰ τῆς
συμφορᾶς ἀποκρίπτων. ὁ δὲ Δῆμος τῇ Γερ-
μάνων ἐκέρχεται, λέγων. Κωνσταντῖνος καὶ Δομν-
πίλος, δίασπας Ρωμαιοῖς τεισάμηντες, ὅ
οἱ
καὶ σοὶ δῆμος πρὸς ἡμῶν, ἵνα ὁ Κερκύνης
διοικήσας, εἰς αὐτὸν ἔχοντα αἰματίας ὁ Θεὸς ὁ πᾶ
πάντα δημιουργήσας ὑποτάξῃ πάντα ἔχοντα καὶ
πολέμους ἐμφυλίους τε καὶ ἀλλοφυλοῦς, καὶ καὶ αἱ-
μάτων. ὁ ὅ βασιλεὺς τοῖς Δῆμοις ἐδύλωσεν, μηδὲν
ὑμᾶς ἔχοντα ἀλόγων στρατιωτῶν ἀκρομία καὶ
ἀπαξία, οἱ ὅ Βένετοι εἶπον. ὁ Θεὸς ὁ καλῶσας σε
βασιλεύειν ὑποτάξῃ σοὶ πάντα τῇ πολεμικῶν
τῇ βασιλείᾳ σου. εἰ ὅ Ρωμαιοῖς ἔστιν ὁ ἀγνοῦντα
σε εἰς δουλείαν σοὶ ἔστιν ὑποτάξῃ καὶ αἱμάτων.
τοῖς τοῖς ὅ βασιλεὺς κατὰ πλῆσας, καὶ λόγους ἡπίους
κατευθῆναι, σὺ τοῖς Δημῶν φονεῖν τὰ
πίχη τῆς πόλεως παραστάσας. τῇ ὅ ὑποὶ τῇ βα-
σιλείᾳς ἅμα Γερμανοὶ τῇ περὶ τῶν εἰς Καλι-
κράτεια κυνηγετικῶν, ἀποτέλλουσι ἡράμμα-
τα οἱ Ρωμαιοὶ πρὸς Θεοδόσιον ἀξιοῦντες ὡς
αὐτὸ βασιλεύει. αὐτὸν ὁ Μαυρίκιος μαθὼν,
μετὰ τὴν λαομαχίαν τῇ ὑπὸν πρὸς αὐτὸν. Κολοκύνθου
δὲ τὰ τῆς φονεῖς παραστάσας. τῇ Γερμανοὶ ὅ
σὺ τῷ ὑποὶ Θεοδόσιον κατηγιάτῃ τῇ συμφορᾷ
αἶπος γιγνέσθαι. τῇ δὲ Γερμανοὶ ἀπολογουμέ-
νου, Μαυρίκιος ἔφην, ὁ Γερμανοὶ δύο εἰπὶ τῇ μή-

A bat. Mauricius interea per litteras etiam moleste iussit exercitum trans Istrum duci, & ex Scлавinorum agris annonam in hyemem ei subministrari, ne ipso ex publico comæatû præbere cogeretur. Dux autem Gundithad se vocato, Quam dura, inquit, Imperatoris iussa, in alieno hostilique solo exercitum hyemare præcipientis! Parendi sane necessitas, gravis: detrectandi difficultas maior. Nil equidem boni, atque honesti avaritia peperit quinimmo incommodorum omnium mater apud omnes aestimatur. Huius contagio Imperator infectus ingentium malorum author Romanæ Reip. habebitur. Conuocatis subinde agminum Præfektis, Imperatoris voluntatem ipsis patefacit: qui, milites illam minime executores, dixerunt. Illa quoque publice enunciata, confestim exercitus omnis in rebellionem motus. Periculo subducunt se primores, & ad Ducem palantes se conferunt. Quamobrem agmina in vnum collecta Phocam Centurionem Exarchum creauere: tumque clypeo sublatum Exarchum faustis acclamationibus prosequuti sunt. Ea re intellecta, Petrus fuga lapsus certio rem de omnibus fecit Imperatorem. Mauricius nuncium adeo grauem atque molestum accipiens, vrbicariis turmis cælare satagebat. Die vero secunda insequente quo magis infortunium occultaret, certamen equestre celebrauit. Tum vero Prasinorum factio in has voces erupit. Constantinus & Domentiolus, Romanorum domine, ter Auguste, sollicitant populum, vt, peccatis nostris exigentibus, Furcifer rei communis administrator institueretur: Deus rerum omnium opifex aduersarios & hostes vniuersos intestinos æque ac externos citra sanguinis effusionem tibi subiiciet. Imperator ad hæc factionibus significauit. Insanientium militum motus indecentes atque seditio necquicquam vos moueant. Tum Veneti. Deus qui te Imperatorem esse iussit cunctos maiestati tuæ armis aduersantes prosterneret. Si Romanus sit, qui tam ingratis tecum agit, hunc absque cædis periculo iterum seruituti tuæ subiiciet. Illos itaque armis instructos & blandis verbis delinqtos Vrbis mœnia custodire iussit Imperator. Filio vero Imperatoris ad Calicratiam cum Germano focero vœnato se exercente, ad ipsum Theodosium, vt imperium suscipiat, litteras dirigunt Romani. Ea re comperta filium ad se aduocat Mauricius: mœnium vero defensionem Comentiolo commendat. Tum Germanum vna cum filio Theodosio, ceu imminentium calamitatum authorem, incusare, Germano crimen excusatione depellente: o Germane, inquit Mauricius, suspicionis meæ

Hh

duo sunt argumenta validissima : a populo nimirum ad te missæ litteræ , & quod equarum tuarum gregi ad Urbis vicina loca pascenti populus idem pepercit. Cæteris enim direptis , ex populi in te humanitate res tuæ testæ satæque persisterunt. Parce , Germane , sermones ambagibus inuolucere , morte gladio inferenda nihil mihi iucundius. Tum Germanus ad Dei genitricis ædem , cui a Cyro factum nomen , confugit. Quod ubi rescivit Imperator , Stephanum Eunuchum , qui Germanum Ecclesia educeret , misit. Stephano ad eum erudendum vim adhibente , Germani stipatores contra resistentes , Germanum inde ereptum ad magnam Ecclesiam fuga celeri deducunt. Interea filium Theodosium virgis cædi iubet Imperator. Germanum enim eius consiliis fugam arripuisse causabatur. Quare Excubitores qui cum Ecclesia extrahant , mandant : ex quo tumultus ingens ciuitatem vniuersam inuadit. Cum vero Germanus exire , ac se vltro dedere pararet , plebs id minime passa est : quin petulantioribus conuitiis in Imperatorem inuecta , Exco-rietur , exclamauit , qui te diligit , Mauricie Marcianista. Istis auditis , qui moribus defendendis inuigilabant , deseruere custodiam. Tum vero qui Prasinæ parti affecti , Constantini , cui cognomen Lardus , ædem succenderunt. Ergo Mauricius Imperatoris insignibus & vestibus exutus , priuatum induens , media nocte , consensu dromonibus , cum vxore , liberis , & Constantino , fuga salutem quaerit. Populi vero turmæ turpibus verbis & fædis iniuriis per totam noctem Imperatorem proscindere , & in ipsum Patriarcham Cyriacum diſteria illiberalesque iocos spargere. Exorta autem subinde tempestate maxima Mauricius post varia discrimina ad Autonomum saluus delatus est. Eademque nocte morbus articularis , quem a manuum pedumque doloribus , podalgiam , & chiralgiam nuncupant , eum corripuit. Exinde Theodosium filium cum Constantino mittit ad Persarum regem Chosroem , quo beneficij quondam collati memoriam renouaret , & proprio filio grati animi officium rependeret , & gratiæ vicem refunderet. Interea Germanus ad Sergium Prasinæ factionis Tribunum delegat , vt is sibi ad derelictum imperium obtinendum operam accommodet , factionem Prasinam multis honoribus aucturum , ipsumque insolitis dignitatibus cumulaturum pollicitus. Sergius cum factionis suæ præcipuis consilium communicat : rem vero propositam illi respuentes , Nusquam in-quiunt , ea , qua fertur in Venetos propensione Germanus discedet. Itaque Prasi-
ni Rhegium vsque progressi , faustis sa-

elia τῆς Ἀποτοίας μου. Ἰα τε ἐκ τῆ λαοῦ πρὸς σε χάριμαπα, καὶ τῆ φειδιδαι τὸν λαὸν τ' ἀγαλαγας ἵππου τῆς νεμερδῆς σοι εἰς πὰ πρὸς ἀγα. πόλυτα γὰρ ἐφ' ἡρπασόν, καὶ τῆ σὺν ἐφ' ἡσόν. φειδόν, Γερμανέ, τῆ μηκύνῃ τὸν λόγον, σὺ δὲν ἡδύτερον τῆ ἀφ' ἑξίφοις τεθναῖαι. ὁ δὲ Γερμανὸς εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος τῆς Κύρου πρὸς ἐφυ-γῆν. καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς μαζῶν Στέφανον τ' ἐ-νύχρον ἀπέστειλεν ἵνα ἔξαγαγῇ τὸν Γερμανὸν τ' ἐκ-κλησίας. τῆ δὲ Στεφάνου τῆς ἐξαγαγῆν βιάως ἡλῆσόντες, οἱ τῆ Γερμανοῦ ὑπασις αὐτῆς κα-ταςάντες, ἔξαγοσι τὸν Στέφανον, ἐ λαβόν-τες τὸν Γερμανὸν εἰς πλὴν μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ἀφ' ἡλῆσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰάδδιδος ἐμπε-γῶν Θεοδοσίον τὸν εἰαυτὸν ὕόν. ἐφασκεν γὰρ δι' αὐ-τῆς φυγαδὸν αὐτῶν καὶ ἀποστείλας Ἐξκουσίτῳρας ἵνα ἔξαγαγῇ τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας τὸν Γερ-μανόν. ἐντεῦθεν θρύλλος μέγας τῷ πόλῃ ἐπέ-σκηψεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἠέλκυσεν ἔξελθῆν, καὶ διωγὰς εἰαυτῶν. Ἰα δὲ πλὴν οὐ κατεδέξατο, ἀλλ' ὕβρεσι μεγάλας τὸν βασιλεῖα ἡπίμα-σόν, λέγοντες. μὴ γοῖν δέμα, ὁ φιλῶν σε Μαυρίκιε Μαρκιανιστᾶ. οἱ ἰσίνω πὰ τῆς Φερ-ρουῶντες ἰαυτὰ μαζόντες, τῆς Φερρουῶς κατε-μέλκυσον. ὅτε οἱ τῆ Γερμανοῦ μέγας πλὴν οἰ-κίαν τῆς Κωνσταντίνου, τῆ λεγόμενης Λαρόδου, καὶ ἀφ' ἡλῆσιν. ὁ δὲ Μαυρίκιος μισθόνος τῆς νυκτὸς ἀποδυσάμενος πλὴν βασιλικῇ σελῇ, καὶ ἰδιωτικῇ περὶ ἀλλοτρίους, εἰς θρόνονας τε εἰσέλθων, μὲν τῆς γυναικὸς, καὶ τῆς τέ-κων εἰσὶν, καὶ Κωνσταντίνου, ἀποδιδράσκει. Ἰα δὲ πλὴν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγῶνας ὕβρε-σι τὸν βασιλεῖα κατ' ὕβριον, ἐπὶ σκωπῶν τε, ἐ τὸν Πατριάρχῳ Κυριακόν. λαίλαπος ἰσίνω ἡμερῶν μεγάλου μὲν κινδύνου μεγίστων ἀφ-σώζεται Αἰτήσιμος. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπὶ τῆ-θενται αὐτῶν καὶ ἰόσοι ἄρ' ἀρίπιδες, αἱ ποδαλ-γίας καὶ χιρῶν καλῶσιν. ἐντεῦθεν ἀποστεί-λας Θεοδοσίον τ' εἰαυτὸν ὕόν πρὸς τὸν βασιλεῖα
D Γερμανὸν μὲν Κωνσταντίνου, ὅπως Ἀπομνησθῇ Ἀπὸ Μαυρίκιου γεγενῆσθαι αὐτῶν, καὶ πλὴν αὐ-τῶν πρὸς τῆς διέργασίας πρὸς ἐνείμῃ τῶν ὕων αὐτῶν. ὁ δὲ Γερμανὸς πῆμπε πρὸς Σέργιον Διμήτριον τῆς Γερμανοῦ μέγας, ὅπως σιωπα-νίσσῃ αὐτῶν τῆ βασιλείᾳ, Ἀποχρόντος ἡ-μῶν τῶν μέγας τῆς Γερμανοῦ, καὶ αὐτὸν μεγάλῃς ἀγῶας ἀφ' ἡλῆσιν. ὁ δὲ Σέργιος τοῖς ἑπὶ σκωπῶν-τοις τῆς Διμήν τῆς ἐπ' ἀρῶν. οἱ δὲ τῆς οὐ κα-τεδέξατο λέγοντες. σὺ αἱ ποτε Γερμανὸς τῆς τῆς Βενέτω πρὸς αὐτῆς ἀποσώσεται. οἱ δὲ Γερμανοὶ ἔξελθόντες εἰς τὸν Πήγιον μεγάλῃς

ὡφαιμίαις ἐτίμων τὸν τύραννον Φωκάδ, καὶ πείθου-
 σιν αὐτὸν, ἐν τῷ Ἑβδομῷ πῶς ἠμέσας. πέμ-
 πει ἱόντων Φωκάς Θεόδωρον τὸν Ἀσκληπείας, καὶ
 εἰσέλθων ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπορεύω-
 σαι τῷ λαῷ, ὅπως ὁ Πατριάρχης, καὶ οἱ Δῆ-
 μοι, καὶ ἡ σύκλητος ἀφίκωνται ἐν τῷ Ἑβδο-
 μῷ. ἱόντων ἱόντων γεγονότος, καὶ πῶς τῶν ἐν τῷ
 Ἑβδομῷ ἀφικονμένων, Κυριακὸς Πατριάρ-
 χης ἀπήγγειλε τὸν τύραννον ὁμολογίαν πρὸς
 τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῆ ἀπάραχον φυ-
 γάζειν πρὸς ἐκκλησίαν. ἔδοξεν δὲ ὁ τύραννος
 τὸν Γερμανὸν εἰς βασιλέα προτετέπεισθαι.
 τῷ δὲ Γερμανῷ κατειρωνυμίου μὴ θέ-
 λειν, καὶ τῷ Δῆμον διφρημοῦνται τὸν τύραν-
 νον· αἰαζέσθεται ὁ κακός· καὶ κύριος τῷ
 σκήπτρῳ ὁ τύραννος προχέλειται, καὶ κε-
 τεῖ τῆς ἐνδοξασίας ἡ συμφορὰ, καὶ λαμβά-
 νει πρὸς ἑαυτὸν τὰ μεγάλα τῷ Ρωμαίων ἀ-
 τυχήματα. ἡ δὲ αἰαζέσθους τῷ τυράννῳ εἰς
 τὸν καὶ τῆς ἀγίου Ἰωάννου τῷ Βαπτιστῇ γέ-
 γνηεν. δύο δὲ ἡμέρας ἐν τούτῳ διατεί-
 λας τῇ τετάρτῃ εἰς τὴν βασιλέα εἰσῆλθαι ἐπὶ
 βασιλικῆς ἀμάξας καθεζόμενος. τῇ δὲ πέμ-
 πτῃ ἡμέρᾳ Λεοντίαν πρὸς αὐτὸν ζωῶντα ἐτε-
 λεν Αἰγύπτου. καὶ κατασπάζουσι ἱόντων τὰ μέ-
 ρη πρὸς ἀλλήλας. αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ διαφάσας
 ὕπνῳ. ὁ δὲ τύραννος τὸν Αλέξανδρον τὸν στω-
 αστὴν αὐτὸν ἐπέμψεν κατενέσθαι τὰ μέρη.
 ὁ δὲ Αλέξανδρος Κοσμά τῷ τῷ Βενέτῳ
 Δημήτριῳ χείρας ἐπιβαλὼν, ὡς ποῖν τε καὶ
 ὑβρίσιν. οἱ δὲ Βένετοι ἀναγκαιῶς, ἔχρα-
 ζον. ὕπαγε μὲν πρὸς καὶ ἑαυτοῖς, ὁ Μαυρί-
 κιος οὐκ ἀπέθανεν. ὁ δὲ τύραννος ἱόντων ἀκη-
 κοὺς τῷ φωνῇ, ἐπὶ τὸν τῷ Μαυρικίου φό-
 ρον κρεῖται· καὶ ἀποτείλας γραμμάτας, ἡγάγην
 αὐτοὺς ἐν Χαλκηδὼν εἰς τὸν Εὐρωπίου λιμέ-
 να. καὶ παρακαλεῖται τῷ βασιλέως οἱ παῖ-
 δες οἱ ἄρρενες ἐπὶ ὧσιν αὐτὸν πίνε, ἐπὶ τῷ
 προχέλει τὸν βασιλέα τῇ τῷ παιδὶ σφα-
 γῇ. ὁ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν τὸν δυσέχρημα,
 τὸν ἐπὶ πῶς ἐπεκαλεῖτο Θεόν· καὶ πυκνῶς
 ἐφῆλγετο. δίκαιος εἶ κύριε, καὶ ὡς αἱ
 κρίσεις σου. γίνεται ἱόντων τῷ παιδὶ ὁ θάνα-
 τος τῷ πατρὶ ὅτι παῖτον προσιπιδέσθαι μόνου
 πρὸς δρετὸν ἐν τῷ μεγάλῃ τῷ συμφορῇ.
 τῆς γὰρ πρὸς αὐτὸν σκεπασίας ἕνα τῷ
 βασιλεὺς μειρακίον, καὶ πρὸς φονὴν αὐ-
 τῷ ἐπιδοσάσης, ὁ Μαυρίκιος οὐ κατεδίχατο·
 ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐπὶ ζήτησεν· φασὶ δὲ πινε, ὅτι ἱόν-
 του σφαγῆτος, γὰρ σὺ τῷ αἵματι ἐρῶσαι,
 ὡς πρὸς τῷ ὁράντας, φρίκῃσαι δεινῶς. οὕτω

Theophanis Chron.

tationibus tyrannum Phocam excipientes,
 ad Hebdomum accedere suadent. Phocas
 subinde Theodorum a Secretis dele-
 gat, qui in magnam Ecclesiam ingressus
 audiente populo ex tabella recitavit, ac
 iussit: Patriarcham, populi factiones, &
 Senatum ad Hebdomum conuenire. Quo
 demum facto, cum vniuersi ad Hebdo-
 mum se contulissent, Cyriacus Patriar-
 cha sponsonem a tyranno exegit, qua se
 rectam fidem retenturum, Ecclesiamque
 a turbis immunem conseruaturum pro-
 mitteret. Porro tyrannus de eligendo in
 Imperatorem Germano simulate consi-
 lium iniit. Cum vero Germanus dolos
 mentitus se recusare profiteretur, factio-
 nesque interim tyrannum repetitis voci-
 bus promouere non desisterent: Perni-
 cies, & Imperij clades, Imperator renun-
 ciatur. Ita tyrannus Sceptorum dominus
 salutatur, calamitas felicitatis iura obti-
 net, & Romanorum ærumnæ ingentiores
 ex aduersis istis exordiis erumpunt. Porro
 tyranni inauguratio ad Ioannis Baptistæ
 templum peracta est. Duos vero dies ibi
 moratus, tertio tandem Imperatorio cur-
 ru veclus in Regiam penetrauit. Quinto
 insuper ab aduentu die Leontiam uxorem
 imperiali redimiuit corona, & Augustam
 renunciauit. De stationum autem locis
 dissidentes ab inuicem factiones eodem die
 seditionem mouerunt. Quare tyrannus
 Alexandrum conspirationis initæ socium
 ad partes componendas misit. Alexander
 in Cosmam Venetorum Tribunalum manu
 violenter illata, audacius impulit, & con-
 tumeliis prosequutus est: quod grauius fe-
 rentes Veneti: Discede exclamant, Disce
 modeste agere: Nondum Mauricius per-
 iit. Tyrannus vocibus istis auditis, de
 Mauricio quantocyus e medio tollendo
 consilium iniit: summissosque Chalcedo-
 nem milites ad Europij portum descen-
 dere, ibique Mauricianæ familiæ strage-
 m edere imperat. Sub Imperatoris igitur
 ipsius oculos liberi eius masculi quin-
 que primo necantur: Imperatoris quippe
 supplicium a filiorum nece tyrannus aus-
 picabatur. Mauricius eam calamitatem
 forti animo sustinens, Deum rerum om-
 nium Præsidem frequentius inuocans, phi-
 losophabatur, crebroque repetebat: Ius-
 tuses, Domine: & recta iudicia tua. Filiis
 itaque mors illata, sepulchralem honorem
 patre auspicante: qui videlicet in summis
 ærumnis summæ virtutis speciem exhi-
 buit. Cum enim nutrix vnum ex Impera-
 toris filiis suffurata (propriū eius loco
 substituisset) non est hoc passus Mauri-
 cius, sed suum requisivit. Ex iugulati pue-
 ri corpusculo lac emanasse, quidam fo-
 runt: quod spectatoribus omnibus acerbis-
 simas lachrymas excussit. Sicque tan-

Hh ij

ματα. παρ' αὐτῶν δὲ ἀπελθὼν ὁ αὐτὸς τῷ Αὐγού-
σταλῷ πρῶτα διηγήσατο. ὁ δὲ πρὸς ἡμέραν αὐτῷ
μετὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἐδούλου ποιῆσαι. ἡρακλείδης
δὲ πάλιν ἡμέραν ἐκαρθεῖται ἵκεσθαι. ἐν αὐτῇ δὲ
ἡμέρᾳ ὁ ἀγγελὸς κατέλαβεν μενύων τὸ Μαυ-
ρικίου αἰχμαίνων. ὅτε Αὐγουστάλιος τὸν δαμό-
νον παρ' ἑρμῆσι ἐπὶ λαοῦ ἐξορίσθησιν.

Ναρσῆς δὲ τῷ Ρωμαίων ἡρώδης στρατηγὸς
καὶ τὸ τυραννικὸν αὐτῶν, καὶ τὸ Εδῆσσαν ἐκείνησιν.
ἡρακλῆος Φωκάς Γερμανοῦ δὲ στρατηγῷ πο-
λιορκῆσαι τὸ Εδῆσσαν. ὁ δὲ Ναρσῆς ἡρακλῆος
βασιλέα Γερῶν τὸ Χοσρόην ἀξιοῖται διωά-
μεις καὶ τὸ Ρωμαίων συστῆσαι πόλεμον. ἐποίησε
δὲ Φωκῆς τὸ ἴδιον ἀδελφὸν Δομνὸν τῷ Μαυ-
ρικίῳ, καὶ τὸ Περσῶν Κόμητα Εὐχρυβοτόρων.

		β'	ι'		ι'	δ'	κ'	ν'
--	--	----	----	--	----	----	----	----

Τούτῳ δὲ ἔτι μὲν Δεκεμβρίου ζ'. ἰνδικτ.
ζ'. παρ' ἡμῶν Φωκῆς ἐν τῇ ἑορτῇ ῥίψαι ἐπα-
τίαι πολλῶν. Χοσρόης δὲ βασιλεὺς τῷ Περσῶν
συναξερῶν διώκει πολλῶν καὶ Ρωμαίων
ἀξιοῖται. ὁ δὲ Γερμανὸς ἀκούσας ἐφοβήθη,
αἰατῆρος δὲ τῷ πολέμῳ ἀπῆρξεν. τῷ δὲ
Γερμανοῦ ἐν τῷ πολέμῳ πληγῆς, οἱ ῥω-
μαῖοι τῶν διέσωσθαι μέλει Κωνσταντίνος, καὶ
ἡρώδης Ρωμαῖοι ἐνδεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ καὶ ὁ Γερ-
μανὸς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Φωκῆς τῷ διωάμει
ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν μετέφερεν, ὅτε
Χαγανὸς πᾶντα ἐπαυξήσας, νομίζων ἡρε-
μεῖν τὸ βαρβαρικὸν ὅδεστος. ταῦτα δὲ διελὼν καὶ
Γερῶν ἀπέστειλεν, καὶ δὲ παρὸς τὸν πολιορκῆσαι
Εδῆσσαν καὶ Ναρσῆς σὺν Λεοντίῳ Εὐνοῦχῳ καὶ
μεγιστῶν αὐτῶν. ὁ δὲ Χοσρόης συναξερῶν
διωάμεις ἐπὶ τῷ Δαρῶν γίνεται. Ναρσῆς δὲ
ἐξελθὼν Εδῆσσαν ἐπὶ τὴν Ἱερὰ πόλιν διέφυγον.
ὁ δὲ Χοσρόης σὺν τοῖς Ρωμαῖσι γίνεται εἰς τὸ
Αρζαμύον. καὶ Φορῶν ἀπὸ ἐλέφαντος συστῆσαι
πόλεμον ἀπῆρξεν, καὶ πάλιν μεγάλῳ
ῥεῖσιν, πολλοὺς Ρωμαῖους ζωγρήσας, οὓς καὶ ἀπέτε-
λε. ταῦτα ὅτε παρ' ἡμῶν ὁ Χοσρόης ἐπὶ τῷ
ἐαυτοῦ πάλιν ἐπὶ τὴν Ζογῶν καὶ διωάμεις κα-
ταλιπὼν. ὅτε μαθὼν ὁ Φωκῆς καὶ Λεοντίου ἐμάχησεν,
καὶ χρονοῦσιν σιδηρῶν ἀπὸ αὐτῶν ἐν Βυζαν-
τίῳ φέρει, καὶ χρονοῦσιν στρατηγὸν Δομνὸν τῷ
τῷ ἴδιον αἰχμαίνων, καὶ καὶ Καραγάτῳ ἐποίησεν.

		γ'	δ'		ι'	ε'	κ'	ε'
--	--	----	----	--	----	----	----	----

Τούτῳ δὲ ἔτι ἀπέστειλεν Χοσρόης Καραγάτῳ
καὶ Ρωμαῖς, καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν τῶν Ρωμαίων πό-
λεως. ὁ δὲ Δομνὸς τῷ λόγῳ τῷ Ναρσῇ καὶ ὅρκους
πολλοὺς πείσας αὐτὸν μετῴκει ἀδελφὸν τῷ ὅτι

A ciantes audir. Visa & audita mane ad Au-
gustalem profectus enarrat. Comminatur
ille nulli hanc faceret manifesta. Die ve-
ro notato & attentius observato exitum
expectavit. Nono postmodum die nun-
cius Mauricij eadem evulgaturus adue-
nit: ac simul tunc demoniorum vaticinia
Augustalis in publicum sparsit.

Ceterum Narses Romanū dux exerci-
tus rebellionem in tyrannum movit, &
Edessam occupavit. Quare Phocas Ger-
mano Duci Edessam oblidae, litteris præ-
cipit. Narses Persarum regem Chosroem
ut collecto exercitu in Romanos bellum
moueat scriptis sollicitat. Phocas autem
Domentziolum proprium fratrem Magi-
strum, Priscum vero Comitem Excubito-
rum instituit.

		2	16		10	4	25	4
--	--	---	----	--	----	---	----	---

Hoc anno mensis Decembris die septi-
mo indictione septima, ad solitas festorum
solemnitates, sparsis in populum pro Con-
sulum more nummis processit. Rex autem
Persarum Chosroes collectas copias misit
in Romanos. Germanus autem eo nuncio
accepto extimuit: & necessitate compul-
sus bello principium dedit. Illum vero eo
in bello vulneratum stipatores Constanti-
nam deduxere: victis alioqui Romanis.
Mox undecimo die a vulnere accepto
Germanus diem extremum obiit: Phocas
porro audis ex foederis pacto faciendis
Chagano donis, barbaros ea ratione quie-
tem ac pacem servaturos spectans copias
omnes ex Europa in Asiam transmisit. Di-
uisas autem turmas partim in Persas, par-
tim in Narsetem sub Leontio Eunuchō &
Optimate ad obsidendam Edessam desti-
navit. Chosroe cum instructis aciebus
Daras profecto, Narses Edessa profugus
Hierapolim contendit. Tum vero Chos-
roes ad Arzamum Romanis occurrit: &
elephantis castrorum in morem ordinatis,
belli dat exordia, & insignem refert vi-
ctoriam, captis Romanis quamplurimis,
quos etiam capite multavit. His ita ge-
stis, Chosroes Zongoi cura exercitus com-
missa, in propriam ditionem rediit. Eo co-
gnito Phocas in Leontium ira inuectus,
ferreis manicis devinctum Byzantium ad-
duci iubet, Domentziolo proprio nepo-
te, quem deinde Curopalatem declara-
vit, Duce exercitus instituto.

		3	17		11	5	26	5
--	--	---	----	--	----	---	----	---

Hoc anno Chosroes Cardarega & Ruf-
miza missis Romanorum vrbes plurimas
devastavit. Domentziolus autem verbo-
rum & iusiurandi data Narseti fide, & ma-
li nequidquam a Phoca passurum pollici-

tus, virum ad Phocam C. P. destinavit. At Phocas spreto dato fidei iuramento, ipsum igne combussit. Ea res Romanis tristitiam induxit ingentem: metuebant enim Persæ Narsetem adeo, ut Persarum pueri solo Narsetis nomine audito detererentur & exhorrescerent.

Α Φωκᾶς ὑποτάξαι, ἀπέλυσε αὐτὸν παρὲς Φωκᾶν. ὁ δὲ Φωκᾶς μὴ φυλάξας τὸν λόγον τῆτον περὶ κατέκαυσεν. ἐν λυτῇ δὲ μεγάλῃ γόρῳ-
νασιν οἱ Ρωμῆοι, ὅτι φόβον μέγαν εἶχαν εἰς Πέρσας ὁ Ναρσῆς, ὥστε τὰ τέκνα τῶν Περσῶν ἀκροῦντα ὁ ὄνομα Ναρσῆος τρέμειν.

				C. P. Episc. Tho- mas annis 1.			
	4	18		1	6	27	6

Hoc anno Scholaasticus Eunuchus vir in Palatio clarus, Constantina Imperatrice cum filiabus tribus medix noctis silentio educata, Germani Patricij imperium ambientis consilio, ad magnam Ecclesiam confugit. Magna itaque per Urbem seditio exoritur. Prasini etenim ad Cochliam collecti, diris & execrationibus Constantinam insectabantur; quamvis Germanus ad suppetias sibi ferendas eos adducturus ad Prasinarum Tribunos auri talentum dono misisset, oblatum tamen factionis Principes respuerunt. Quare mulierculas illas templo educendas tyrannus iussit: At Patriarcha Cyriacus tyranno se opposuit, mulierculas ab Ecclesia tyrannice auelli minime passus. Iuramentis autem a Phoca interpositis, securus redditus nil indignum laturas, sacris septis extrahuntur, & in Monasterio includuntur: Germanus autem depolita coma ad Presbyterorum ordinem eius iussu adlectus est. Philippicus etiam crinibus attonsis Sacerdotij dignitatem assequutus est: & Chrysopoli in Monasterio a se extructo moram egit. Cæterum hoc anno Persæ Daras urbem cepere, Mesopotamiamque uniuersam & Syriam excurrentes prædam haud facile numerandam secum auxere. Patriarcha porro Cyriaco viuis crepto Thomas Diaconus & Sacellarius eiusdem Ecclesiæ mensis Octobris die vndecimo in eius locum sufficitur.

				K. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.			
	δ'	π'		α'	ς'	κζ'	ς'

Τούτω τῷ ἔτει Σχολαστικὸς εὐνοδὸς ἀνὴρ ἐν-
δοξὸς τῆ παλατίου μεσοῦσης νυκτὸς Κωνσταντι-
νας τὴν δέσποιναν σὺν τῇ τριῶν θυγατρῶν αὐτῆς
λαβὼν, εἰς τὴν μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ κατέφυγον
βουλῇ Γερμανοῦ τῷ Πατριάρχῳ ὁρμηλίου τῷ
Βασιλεῖ. γένεταί τινος ἐν τῇ πόλει γένος με-
γάλου. οἱ δὲ Πέρσαι ἀφ' ὧν ὄντες ἐπὶ τὸν Κο-
χλίαν, ἐδυσφύμωσαν τὴν Κωνσταντῖναν. ὁ δὲ Γερ-
μανὸς τῷ Δημότῳ τῷ Γερμαίνῳ ἐλάττονον
χρυσίου ἀπέστειλεν, ὥστε σπευδῆσαι αὐτοῖς. ὅ-
τε ὁ πατριάρχης τῷ Δήμῳ οὐ κατέδιδετο τῆτον. ὁ δὲ
τύραννος ἐπέμψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν δέσ-
ποιναν τὰ γυναῖκα. ὁ δὲ Πατριάρχης Κυριακὸς
κατεπαύσατο τῷ τυραννῶ, μὴ καὶ ἀδελφὸς
ἀποπαύσαι τὰ γυναῖκα τυραννικῶς. ὅρκους δὲ βε-
βαιῶναι ὑπὸ τῷ Φωκᾷ, ὡς εἶναι ἀδικήσας αὐ-
τοῖς, ἀξίον τῶν αἰσίου τιμῶν, καὶ ἐν μοναστη-
ρίῳ ἐκκλείσθαι τὸν δὲ Γερμανὸν ἀποκείρας ἐν ἱε-
ροῦς κατέταξεν. τότε Φιλιππικὸς τὸν ἐμὴν ἐλό-
μνος ἱεροσωτῆς ἀξίως ἐπέβαλεν, καὶ ἐν Χρυσο-
πόλει ἐν μοναστηρίῳ, ὃ ἐκποιεῖ, διέτελει. οἱ δὲ
Πέρσαι ἐν τούτῳ ὅτε ἐπὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὁ Δαράς, καὶ
πᾶσαν τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ Συρίαν, ἀρχιμαλο-
σίαν πολλὴν ποιήσαντες, ἥς εἶναι ἐστὶν ὄριθμος. τῷ
δὲ Πατριάρχῳ Κυριακῷ τελευτήσαντος, Θω-
μας χρεοστεινέται αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Διακόνου καὶ Σακελ-
λάριου ὡς τῇ αὐτῆς ἐκκλησίας μὴν Ὀκτωβ. ια'.

Ανθ. μὲν 6039.	Κομ. ἱερ. Φω- καὶ 7.	Περσ. ἱερ. Χο- φ. 19.	C. P. Episc. Tho- mas annis 1.	Ηιερ. τοσολ. Episc. Ilae. annis 8.	Αλε- ξανδ. Episc. Theo- dorus annis 1.	Αντιο- χίαν. Episc. Ana- stasius annis 9.
	5	19	2	7	1	7

Hoc anno tyrannus Phocas Prisco Patricio & Excubitorum Comiti filiam Domentiam in matrimonium locauit: celebratisque in Marinæ Palatio nuptiis equestre certamen agi iussit. Ab utriusque vero factionis Tribunis Prisci & Domentia

Κ. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.	Κ. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.	Κ. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.	Κ. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.	Κ. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.	Κ. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.	Κ. Π. ἐπίσκ. Θω- μας ἐτη γ'.
ς'	ς'	ς'	ς'	ς'	ς'	ς'

Τούτω ὅτε Φωκᾶς ὁ τύραννος ἐβόλετο τὴν αὐτῆς
θυγατέρα Δομνίτιν τῷ Γείσκῳ τῷ Πατριάρχῳ
Κόμνῳ τῷ Εὐκλείτῳ, καὶ ἡμετέροις τῷ γάμῳ ἐν
τῷ παλατίῳ τῷ Μαρίνῳ, ἐκ τῶν ἱσταντῶν ἀρχι-
ται. οἱ δὲ Δημότῳ τῷ δύο μερῶν ἐν τοῖς τετρα-

κίον σὺν τῷ βασιλικῷ λαοφάντῳ ἑστῶν Α
Πείσῳ ἐ Δομντζίαν λαοφάντα. αὐτὰ ἰδὼν
ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν, καὶ πέμψας τοὺς Δα-
μῆτριον Θεοφάνην καὶ Γάμφιλον, καὶ ἑσπας
ἀλλοὺς γυμνοὺς εἰς τὸ σῶμα, ἐκέλευεν ἀπο-
κτείνειν αὐτοὺς. πέμψας δὲ τὸν Πρωτοκρί-
στον ἀπὸ τῆς πρώτης ἀλλοῦς ἕνα ἐκτελέσας
τὸν πεποιήμενον; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι ἡ σὺν-
ῆται οἱ γραμμισαὶ τὸν πεποιήμενον. ὁ δὲ δῆμος
καὶ οἱ λαοὶ ἔκχεον. Φιλαγροῦ δεσπότης διαπο-
νήντα πᾶσι. οἱ δὲ γραμμισαὶ ἐρωτηθέντες,
αἶψά τι τὸν πεποιήμενον; ἔφησαν, ὅτι τῷ βασι-
λεὺς τέτρα ὀνομαζόμενα ἑκὼ πάντων ἡμεῖς Β
ἀπὸ αὐτῶν τὸν πεποιήμενον. ὁ δὲ Πείσῳ
φῶς κατεχόμενος, πλεὺς ἀγανάκτησιν ἐδύλ-
ια τῷ βασιλεὺς. τῷ δὲ λαῷ κελύοντι Φιλα-
γροῦ δεσπότην αὐτοῖς, στυγερῶς ὁ Φωκᾶς
ἐκ τῆς αὐτοῦ μελέτης ὁ Πείσῳς εἶχεν ὡς
ἐργότου μὲν Φωκᾶς. γυνὴ δὲ πρὸς ὀνόματι Πε-
τρωνία γίνεται τῇ βασιλείᾳ Κωνσταντίνῃ ὡς ἀ-
ποδρόμου πατρὸς Γερμανοῦ ἐκ Κωνσταντίνης καὶ
ἀποκρίσεως ποιουμένη. τῆς δὲ φήμης πλατυνο-
μένης Θεοδοσίον ἔχον τὸν υἱὸν τῷ Μαυρικίῳ ἐλ-
πίδας ἀγαθοῦς ἢ τε Κωνσταντίνῃ, καὶ ὁ Γερμα-
νὸς εἶχεν ὑπὸ τοῦτον. ἢ ὅς αὐτοῖς Πετρωνία πα-
τρὸν καλεῖσθαι αὐτὰ πεποιήμενον. ὁ δὲ τῷ
εὐνοῖας Κωνσταντίνῃ Θεοφάντῳ πατὴρ Υἱὸν
πατρὸς βασιλεὺς ἔδωκεν. ἢ δὲ βασιλεὺς ὁμοῦ
Ρωμαῖον Πατριάρχον γενόμενον πᾶσι αὐτοῖς
λαοφάντα ὁμολόγησεν. ὁ δὲ καλεσθεὶς συλ-
ληκτῆρος ἄλλοις ἐπὶ στυγερῶς αὐτοῖς πατρὸς πλε-
ν τῷ τρυφῶν ὑπερβυλῶν κατεχόμενον δὲ ὁ Θεο-
δώρος ὁ τῶς ἀναπλῆς Υἱὸν, ὅν ὁ τύραννος
βοιωτῶν μετίζων ἀφῆλεν. Ελπίδας ὅς καὶ
χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς πύλας τῶν
πύργων, τὸν δὲ Ρωμαῖον ἀπαιφάλισεν,
πλεὺς δὲ Κωνσταντίνῃ σὺν τῇ τειρὶ θυρα-
γῶν ἐκ τῆς μελέτης Εὐρωπίου, ἐν τῇ καὶ
Μαυρικίῳ ἀφῆλεν, ἔφει ἀπὸ τοῦτον. τὸν Γερ-
μανὸν δὲ καὶ πλεὺς τοῦτον θυραγῶν ἐκ τῇ Γρῶ-
τη τῶς σῶματι μαχαίρας ἀπέκτεινεν. ὁμοῦς
δὲ καὶ Ἰωάννην Τζιτῶν καὶ Πατριάρχον, καὶ
Θεοδοσίον τὸν πλεὺς Αβδουμάῳ ἀποκτείνον
ἀφῆλεν, καὶ Σχίσαν, καὶ Δαβίδ τὸν Χαρ-
ποφύλακα τῷ Ορμίσδου.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ οἱ Γέροντες τὸν Εὐφρα-
τίου παρὰ τὸν ποταμὸν, πᾶσι πλεὺς Συρίας, καὶ
Παλαιστίνῃ, καὶ Φοινίκῃ ἀγχομώτευσαν,
πολλῶν ἄλλων ἐκ Ρωμαίων ποιησάντες.

imagines inter alias Imperatoris Laureat-
as ad columnas quatuor erectas cum vi-
disset Imperator ira motus est, & Theo-
phanem Pamphilumque factionum prin-
cipes accitos, nudatisque corporibus in
faciem ad terram iacentes capite truncati
decernit. Protocursore etiam ad eos misso
sciscitabatur: cuius consiliis id attentas-
sent? Responderunt illi. Fictores, quod
more receptum est, moliti sunt. Factionis
autem greci, reliquisque populus vocifera-
tus: Clementissimo domino, inquit, multos
annos. Fictores interrogati cur opus hu-
iusmodi aggressi fuissent? Filios, inquit,
Imperatoris ab omnibus faustis acclama-
tionibus acceptos ac ita nominatos, nos
proprio consilio ita delineauimus. Priscus
autem re gesta deterritus, ab Imperatoris
indignatione sibi cauebat. Cuncta vero
plebe veniam illis concedi crebris voci-
bus exclamante: Phocas delictum remisit.
Ab eo itaque momento alta mente repo-
sitam offensam Priscus gerens cum Pho-
ca sincere & ex animo rem nullam traba-
bat. Cæterum mulier quædam cogno-
mento Petronia Tabellarij famuli vices
gerens Constantinæ ad Germanum utrin-
que dicta responsaque referebat. Cum
autem rumor increbresceret Theodosium
Mauricij filium inter viuos adhuc super-
esse, magnam nouandarum spei rerum eo
nuncio Germanus & Constantina animis
fouebant. Nefaria vero Petronia quæ ge-
rebantur tyranno facit manifesta. Quæ-
re Constantinam supplicij examinandam
Præfeto Theopempto tyrannus commi-
sit. Illa tormentorum vi compulsæ Roma-
num Patricium dictorum ad inuicem col-
latorum confcium ac participem fateretur.
Is pariter examinatus alios insuper ad in-
sidias tyranno parandas adiutores sibi fuisse
denunciat. Comprehensus est etiam
Theodorus Orientis Præfetus quem ty-
rannus taureis cæsum neci tradidit: ad
hec Elpidium manibus & pedibus trun-
catum igne absumit: Romano caput ab-
scidit: Constantinam autem cum tribus
filiabus ad Europij portus aggerem, vbi
Mauricius trucidatus, gladio percussit:
Germanumque cum eius filia ad Proten
insulam iugulo machæra abscisso perire
iussit. Similiter Ioannem Tzitzam Patri-
cium, & Theodosium Subadiuuz digni-
tate insignem, Scombrum quoque, &
Dauidem Hormisdarum Palatij Charto-
phylacem e medio sustulit immaniter.

Eodem etiam anno Persæ Euphratem
transgressi, Syriam vniuersam, & Palæsti-
nam, atque Phœniciam populati sunt: in-
gentemque stragem atque prædā in Ro-
manorum ditione fecere.

Αντιοχ. 690.	Rom. Imp. Phocas annis 7.	Perfar. rex Chofroes annis 39.	C P. Episc. Thomas annis 3.	Hierosol. Episc. Isaac annis 2.	Alex. Episc. Theodorus annis 1.	Ant. Episc. Anastasius annis 9.
	6	20	3	8	2	8

Hoc anno Priscus nefarias carces & Phocæ perpetrata scelera ferenda non amplius ratus, Heraclio Patricio Africæ Duci, Heraclium filium, & Gregoræ Patricij Legati sub eo militantis filium nomine Nicetam, Phocæ tyrannidi se se opposituros, ad se mittat, scribit: audiebat enim aduersus Phocam in Africa parari seditionem: ex quo Africæ nauigia per totum id tempus C P. non appulere. Cæterum Phocas vniuersos Mauricij confanguineos, & Comentiolum Thraciæ Ducem, & alios plures crudeliter interfecit. Sub id vero tempus mortalitas & omnium rerum penuria ingruit. Persæ vero Cardarega ducente exercitum, expeditione suscepta, Armeniam, Cappadociamque cepere: & inito certamine Romanas prostrauerunt acies: Et Galatia, Paphlagoniaque occupata, & omnibus deuastatis, nullo atatis aut sexus habito discrimine Chalcedonem vsque deuenere. Atque ita Persæ extra Urbem tyrannidem in Romanos exercuerunt: Phocas interius domesticum accendebat bellum, idque crudelius, ciuib. interfecit & in carcerem detrulit.

			C P. Episc. Serghius annis 29.	Hierosol. Episc. Zacharias annis 12.	Alex. Episc. Ioannes annis 10.	
	7	21	1	1	1	9

Hoc anno seditione mota, Hebræi Antiochenfes tumultuati sunt, & Anastasio magno Antiochiæ Patriarcha occiso, virilia in eius os inferuerunt, & per medias vrbs vias raptatum interfecerunt: pluresque opulentiores ciues summisso domibus igne absumpserunt. Bonosum autem Orientis Comitem creatum & Cottonem militiæ Magistrum aduersus eos in aciem procedere iussit: qui copiis eductis, impetu in eos facto, quosdam interfecerunt, membris mutilauerunt alios, quos demum vrbe fecerunt extorres. Porro equestribus ludis a Phoca populo datis, Prasini ei palam conuictiati sunt, vociferantes. Iterum caliculo bibisti: atque iterum sensum amisisti. Ex eius itaque iussu Constans Vrbs Præfectus multis extrema membra decurtauit, eaque ad Circi metam suspendit: alios autem capite mul-

Κωνσ. 79.	Ρωμ. βασιλ. Φωκ. 79.	Περσ. βασιλ. Χορ. 79.	Κωνσ. 79.	Ιερσ. 79.	Αλεξ. 79.	Αντ. 79.
7.	7.	7.	7.	7.	7.	7.

Τούτω τῷ ἔτει ὁ Πρίσκος μὴ ἀποφύγων ὄραν τοὺς ἀδελφεοὺς Φόνους καὶ πὰς τὰς τὰς Φωκῆς γινόμενα, ἐξέσπεν πρὸς Ἡρακλῆον τὸ Πατριάρχιον καὶ στρατηγὸν Ἀφρικῆς, ὥστε ἀποστείλῃ Ἡρακλῆον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικήτορ τὸν υἱὸν Γρηγορίου τὸ Πατριάρχιον καὶ ὑποστράτηγον αὐτοῦ, ὅπως ἐλθόντων τῶν τυράννων Φωκῆς, ἤκουεν γὰρ μελετωμένων ἐν Ἀφρικῇ καὶ Φωκῇ ἀπαρτίαν ὅταν ἐσθὲ πὰς πλῆν τῶν Ἀφρικῆς ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ αἰετοῦσαν. ἀπέκτεπεν δὲ Φωκῆς πᾶσιν τὸν συγγένειαν Μαυρικίου, καὶ Κομηνίον τὸν στρατηγὸν τῶν Θράκης, καὶ ἄλλους πολλοὺς αἰχμαλώτους. ἐγίνετο δὲ ἐν τούτῳ χρόνῳ τῶν βασιλέων καὶ * κριπία πᾶσι τοῖς εἰδῶς. οἱ δὲ * αὐτοὶ Γέροντες ἐξῆλθον σὺν τῷ Καρδαρίχῳ, καὶ κτήρα ἔσπον τὸν Ἀρμενίαν, καὶ Καππαδοκίαν, καὶ πολέμους ἐπέτελλον πὰς τὸν Ρωμῆων στρατεύματα: καὶ κτήρα ἔσπον τὸν Γαλατίαν, καὶ τὸν Παφλαγονίαν καὶ ἦλθον μέγας Χαλκηδόνος λυμηνόμενοι ἀφ' ὧν πᾶσιν ἡλικίαν. καὶ οἱ μὲν Γέροντες ἔξω τὸ πόλεως ἐν τῷ χρόνῳ Ρωμῆων: ὁ δὲ Φωκῆς ἐνδὸν πὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐποίησεν φονδύων καὶ ἀγχυλωτῶν.

			Κ.Π. 79.	Ιερσ. 79.	Αλεξ. 79.	
	7	κα'	79.	79.	79.	8'

Τούτω ἔτει ἀσπότησιν οἱ Ἀντιοχεῖς Ἑβραῖοι ἐσθὲν ἐποίησαν καὶ Χερσίου καὶ ἀποσφάξουσιν Ἀναστάσιον τὸν μέγαν Πατριάρχην Ἀντιοχίας, βαλόντες πῦρ ἐν αὐτῷ ἐν τῷ τόματι αὐτοῦ καὶ μὲν τῶν σφάξαντων αὐτὸν ἐπὶ τὸ μέσον ἐφόνυσάν, καὶ πολλοὺς κτήρων, καὶ ἑκάστῳ αὐτοῖς. ὁ δὲ Φωκῆς ἐποίησεν Κόμητα ἀνατολῆς Βόιοντον, καὶ Κόμητα στρατηγῶν, καὶ ἀπέσπεν αὐτοῖς κατ' αὐτοῦ. ὅπισθεν αὐτοῦ δὲ στρατεύματα ἐπὶ ἦλθον αὐτοῖς, καὶ ἐφόνυσάν πολλοὺς, καὶ ἡκρωτεῖαν, καὶ τῆς πόλεως ἐξέστησαν. ὁ δὲ Φωκῆς ἐποίησιν ἱπποκῆν, καὶ οἱ Γέροντες ἔβρισαν αὐτὸν, λέγοντες: πάλιν εἰς τὸ καὶ ἔπες: πάλιν τὸν τοῦ ἀπέλεκες καὶ ἐπέσπεν Κωνσταντῖνον τὸν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἡκρωτεῖαν, καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ ἐν τῇ σφενδότῃ ἐκρέμασαν. ἄλλοις δὲ ἀπέκτεφον

indictione decimaquarta Heraclius ex Africa appulit cum nauibus turritis in quarum malis arculæ & Dei matris imagines appensæ, prout Pisidius Georgius narrat, ingenti exercitu ex Africa & Mauritania aduecto: & Nicetas Patricij Gregoræ filius cum maximis pariter pedestribus copiis ab vrbe Alexandria & Pentapoli aduenit. Desponsa autem Heraclio fuerat Eudocia Rogari Afri filia, quæ cum temporis vna cum Epiphania Heraclij matre C P. morabatur. Porro vbi Phocas matrem Heraclij, eiusque sponsam Eudociam C P. adesse rescivit, comprehensas in Imperiali Monasterio, quod Nouæ Pœnitentiæ nuncupatur, diligentius asseruandas inclusit. Heraclius Abydum appellens, Theodorum Abydi Comitem conueniens, sciscitatus quæ C P. gererentur, cuncta didicit. Phocas autem Domentiolum fratrem Magistrum Longos muros custoditum misit. Ille vero Magister Heraclium Abydum appulisse vbi rescivit, Muris relictis fugit, & C P. se recepit. Abydi cunctos in exilium a Phoca relegatos adiunxit sibi Heraclius, & Heracliam illis comitibus profectus est. Stephanus autem Cyzicenus Metropolitae coronam ex Ecclesia sanctæ Dei genitricis, cui Artaces nomen, depromptam ad Heraclium attulit. Heraclius C P. profectus ad Sophiæ portum applicuit; & inito certamine Phocam tyrannum Dei præsidio vicit. Extemplo populi factiones comprehensum tradidere neci, & ad Bouem locum dictum igne combussere. Heraclius Regiam ingressus, in Oratorio sancti Stephani, quod in ipso Palatio conditum, a Sergio Patriarcha coronatus est: Desponsa pariter Eudocia eodem die redimita est Augusta: Ambo igitur a Sergio Patriarcha coronas nuptiales acceperunt: & eodem die Imperator simul & Sponsus renunciatur, & corona vtrique insignitur. Porro Maio mense Persæ in Syriam expeditionem fecere, captaque Apamea, atque Edeffa, Antiochiam vsque peruenere. Illis obuiam progressi Romani, confertis manibus inferiores euasere: adeo vt totus Romanus exercitus ad internecionem delictus fuerit, paucique admodum superstites remanserint. Iulio mense eadem indictione filiam ex Eudocia nomine Epiphaniam Imperator suscepit, quæ Augusti quinto & decimo die in Blachernis a Sergio Patriarcha baptizata est.

τοῖς λίθιν ὀφθαλμοῖς. τῇ δὲ ἐβδόμῃ τῆς Ἰουλίου μηνὸς * Ἰνδικτιωνος ζ'. ἐτέθη τῇ βασιλεῖ * ἡ δὲ Εὐδοκία θυγάτηρ Εὐδοκίας, καὶ τῇ Αἰγυπτῶ μηνὶ ιε'. ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχερνῶν ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου.

κτίσθαι ἰδ'. ἦκεν Ἡρακλῆος ἀπὸ Αφρικῆς φέρων πολλὰ κατελλωμένα ἔχοντα ἐν τοῖς κατάρτοις κτενώτα, καὶ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, καὶ τῆς ὁ Πισιδίος Γεωργίου λέγει, καὶ στρατὸν πολλὸν ἀπὸ Αφρικῆς ἐκ Μαυριτανίας ὁμοίως καὶ ὁ Νικήτας ὑπὸς Γρηγορίου τῷ Πατριάρχῳ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ Πεντάπολιν ἔχον μὲν ἑαυτὸν λαὸν πολλὸν πεζικόν. ὡς δὲ Ἡρακλῆος ὁμοσπασμένος Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα Ρόζα τῆς Αφροῦ, ἥτις τῷ πατρὶ ὡς ἐστὶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα ἐπιφάνεια τῇ μητρὶ Ἡρακλείου, καὶ * ἡ ὡς ἐστὶν μεμνησεν ἑμὴν Εὐδοκίαν * ἐκρέτεσιν αὐτῆς, καὶ ἐφύλαξεν εἰς τὸ διαποικὸν μοναστήριον, τὸ λεγόμενον τῆς νέας μετρούσας. καὶ λαβὼν δὲ Ἡρακλῆος τὸν Αβυδὸν ὄρεν Θεόδωρον τὸν Κόμητα τῆς Αβύδου, καὶ ἀσκήσας ἑμῶς πρὸ αὐτῶν τὰ κινούμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Φωχὸς ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Δομηντζίον τὸν Μάγιστρον φυλάττειν τὰ μακρὰ τείχη· μετὰ δὲ ὁ Μάγιστρος, ὅτι κατέλαβεν Ἡρακλῆος τὴν Αβυδὸν, ἐφυγε καὶ λαβὼν τὰ τείχη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὁ δὲ Ἡρακλῆος ἐδίξαστο ἐν Αβύδῳ πύργους, οὓς ὀνόμασε Φωχῶν· καὶ ἀνῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς Ἡρακλῆας. Στίφθους δὲ ὁ τῆς Κυζίκου μητροπολίτης λαβὼν ἑμῶς ἐκ τῆς ὁμοκλήσιας τῆς ἀγίας Θεοτόκου Ἀρτάκης ἀπήγαγεν αὐτὸν τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ λαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν περιεστράφη ἐν λιμένι τῆς Σοφίας· καὶ πολέμῳ χροτηθέντος νικῶν χάριτι τῆς Χειρὸς Φωχῶν τὸν τύραννον. οἱ δὲ Δῆμοι τῶν κατελαβόντες, αἰεῖλον, πύρρως καὶ κακὰ σὺν τῷ Βοί. εἰσέλθων δὲ Ἡρακλῆος εἰς τὴν βασιλέα ἐτέθη ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου ἐν τῷ ὁκτακτίῳ τῆς ἀγίας Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. ἐτέθη δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ μεμνησεν ἑμὴν αὐτῇ Εὐδοκίᾳ Αἰγυπτῶ. καὶ ἔλαβον ἀμφοτέρω καὶ Σεργίου τῷ Πατριάρχῳ τοῖς στέφανοις τῆς γάμου· καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοῦ ἀνδραγαθῶς καὶ ἡμφοῖς αἰαδεύονται. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ ἐστράτευσθαι οἱ Πέρσαι καὶ Συρίας, καὶ πρὸ ἔλαβον τὴν Ἀπάμειαν, καὶ τὴν Εδίσσῃ, καὶ ἔλθον ἕως Ἀντιοχείας. καὶ οἱ Ρωμαῖοι συναντήσαντες ἐπολέμησθαι, καὶ ἡττήθησαν Ρωμαῖοι· καὶ διωλέσθη πᾶς ὁ λαὸς τῶν Ρωμαίων, ὥστε ὀλί-

* ἡ
* καὶ

* ἡ δὲ
* ἡ δὲ

A

Κόινον ἐτη εἰς γ'	Ρωμ. βασ. Ηρακλίου καὶ λαβ.	Περσ. βασ. Χοσροῦ ἐτη λαβ.	Κωνσ. ἀπὸ Σέρ- γου ἐτη λαβ.	Ιερο. ἐπισκ. Ζαχα- ρίου ἐτη λαβ.	Αλεξ. ἐπισκ. Ιωάν- νης ἐτη ι'
	β'	αγ'	γ'	γ'	γ'

Annus mundi 6101.	Rom. Imp. Hera- clius annis 31.	Persa- rum rex Chof- roes annis 19.	CP. Epi- scop. Ser- gius annis 19.	Hie- rofol. Epi- scop. Za- char. annis 11.	Alex. Epi- scop. Ioan- nes annis 10.
	2	23	3	3	3

Τούτω τῷ ἔτει πρῶτον οἱ Πέρσαι Κα-
σάρτας τῆς Καππαδοκίας, καὶ πολλὰς μυ-
ριάδας ἐν αὐτῇ ἡχμαλώτισον. Ηρα-
κλῆος δὲ ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας, ὥρε πα-
ραλελυμένα τὰ τῆς πολιτείας Ρωμῶν περ-
σικάτα. πῶς τε γὰρ Εὐρώπῃ οἱ βαρβάροι
ἐρήμωσαν, καὶ πῶς Ἀσίᾳ οἱ Πέρσαι πᾶσαν B
κατέσρεψαν, καὶ τὰ πόλεις ἡχμαλώτισον,
καὶ τὸν τῆς Ρωμῶν στρατὸν ἐν τοῖς πολέμοις
αἰχλώσαν. καὶ τῶτα ἰδὼν ἐν ἀπορίᾳ ἡδὲ π
δράσιν. ἐβλήσας γὰρ τὸν στρατὸν, εἰ ἄρα
ἐσθλόνος ἐκ τῆς μὲν Φωκῆς καὶ Μαυρικίου
στρατιωτῶν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ τυραννίδος, δύο
μόνοις ὄρεν ἐν πᾶσι τοῖς ἡμέτεροις.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει μὲν Μαΐου γ'. ἰνδικτ.
ιε'. ἐτέθη ὁ βασιλεὺς υἱὸς δὲ Εὐδοκίας, Ηρα-
κλῆος ὁ μικρὸς, καὶ ὁ νέος Κωνσταντῖνος. τῷ δὲ
Αὐγούστῳ μὲν ιδ'. ἐτελεύτησεν Εὐδοκία Αὐ-
γούστα τῆς αὐτῆς ιε'. ἰνδικτιῶνος.

	γ'	αδ'	δ'	δ'	δ'
--	----	-----	----	----	----

Τούτω τῷ ἔτει μὲν Ὀκτωβρίου δ'. ἰν-
δικτιῶνι α'. ἐτέθη ἡ Ἐπιφάνια ἡ θυγάτηρ
Ηρακλίου ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου Αὐγούστα
ἐν τῷ δικτηρίῳ ὃ ἀγὼς Σπυρίδων ἐν τῷ παλα-
τίῳ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μὲν κε'. τῇ αὐτῇ α'. ἰν-
δικτιῶνι ἐτέθη Ηρακλῆος ὁ υἱὸς Ηρακλίου,
ὁ νέος Κωνσταντῖνος, ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ἐπεγράψον Σαρακε-
νοὶ καὶ Σουείας καὶ λυμηνάριοι ἰσχυρὰ χρεῖα
ὑποέσρεψαν.

	δ'	κε'	ς'	ς'	ς'
--	----	-----	----	----	----

Τούτω δὲ ἔτει ἔλαβον οἱ Πέρσαι πῶς Δα-
μασκὸν, καὶ ἡχμαλώτισον λαὸν πολὺν.
Ηρακλῆος δὲ βασιλεὺς ἀνέσχετο πρὸς Χοσ-
ροῦ ἀπέσχετο πᾶσαι τὰς ἐκ τῆς αἰ-
χμαλωτῆς αἰματὰ τῆς αἰχμαλωτῆς, καὶ οἰσά-
μενος, καὶ λαμβανὴν πάντα, ὃ ὅτι ἀνέσχετο
ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωτῆς αὐτοῦ
λόγων, ἐλπίων τελείως ὡς λαμβανὴν τῇ τῆς Ρω-
μῶν δόξῃ. ὁ δὲ Ηρακλῆος δὲ αὐτῷ χρό-
νῳ ἐγγὺς Μαρτίνου, καὶ αἰχμαλωτῆς αὐτοῦ Αὐ-

Theophanis Chron.

Hoc anno Persæ Cæsarea Cappadociæ
potiti, plures hominum myriadas in ca-
ptiuitatem egerunt. Heraclius autem im-
perio assumpto, rem omnem Romanam
labefactatam reperit. Europam etenim
barbari reddiderant desertam, vniuersam
Asiam Persæ pessum dederant, & vrbes
integras in captiuitatem abduxerant, Ro-
manumq; exercitum bellis consumpserant
continuis. Ista conspiciens Imperator,
quid ageret dubius hærebat. Exercitu si-
quidem omni perlustrato, num aliqui ex
iis, qui cum Phoca tyrannidis eius fauto-
res aduersus Mauricium præliati inter vi-
uos superessent, perscrutatus, per legio-
nes cunctas rimatus duos solos iuuenit re-
siduos.

Eodem etiam anno mensis Maij die ter-
tio, indictione decima quinta, ex Eudo-
cia Imperatori susceptus filius, Heraclius
iunior, & nouus Constantinus. Augusti
vero mensis die decimo quarto, eadem in-
dictione Eudocia Augusta diem extre-
mum obiit.

	3	24	4	4	4
--	---	----	---	---	---

Hoc anno mensis Octobris die quarto,
indictione prima, Epiphania Imperatoris
Heraclij filia in Oratorio sancti Stephani,
quod in Palatio, a Sergio Patriarcha Au-
gustæ corona redimita est. Decembris au-
tem die vigesimo quinto, prima indictione,
Heraclius Heraclij filius, nouus Con-
stantinus, a Sergio Patriarcha imperij col-
lega coronatus est.

Eodem etiam anno expeditionem in Sy-
riam fecere, direptisque oppidis quam-
plurimis domum reuerfi sunt.

	4	25	5	5	5
--	---	----	---	---	---

Hoc anno Persæ capta Damasco capti-
uos innumeros secum abduxerunt. Im-
perator autem Heraclius Legatione ad
Chosroem decreta, vt fundendo crude-
liter hominum sanguini parceret, admo-
nuit, tributa vero statueret, & pacis con-
ditiones præscriberet, rogauit. Ille au-
tem nullo cum Legatis habito colloquio,
quasi de Romanorum imperio breui oc-
cupando certus, re infecta eos dimisit.
Heraclius porro Martinam eodem anno
sibi coniugio copulatam renunciauit Au-

Ii ij

gustam : & ad Augustum Sergio Patriarcha coronam imponente Augustali stemmate redimendam decreuit.

		5	16		6	6	6	
--	--	---	----	--	---	---	---	--

Hoc anno Persæ Iordanis loca, Palæstinam, & sanctam ciuitatem armorum vi subegerunt : & manibus, vt quidam asserunt, Iudæorum, plurimos, ad nonaginta videlicet millia trucidarunt. Singuli etenim pro suis quique facultatibus Christianos euentes, confestim occidebant. Capto vero Hierosolymorum Patriarcha Zacharia, pretioso etiam & viuifico crucis ligno locis illis erepto, captiuorum hominum multitudinem innumeram in Persidem abduxerunt.

Eodem anno Constantinus alter ex Martina coniuge Imperatori natus est : qui a Sergio Patriarcha in Blachernis baptizatus.

		6	27		7	7	7	
--	--	---	----	--	---	---	---	--

Hoc anno Persæ Ægyptum, Alexandriam, & Libyam ad vique fines Æthiopix subegerunt : & collecta captiuorum multitudine, spoliis etiam amplissimis, & pecuniarum vi asportata, suas in prouincias redierunt. Chalcedonem quidem occupare non valuerunt, sed præsidio ad eam obsidendam relicto, secesserunt.

		7	28		8	8	8	
--	--	---	----	--	---	---	---	--

Hoc anno Persæ expeditionem in Chalcedonem instruentes, bello eam ceperunt. Hoc eodem anno Ianuarij mensis die primo, indictione quinta, Constantinus iunior, qui & Heraclius Heraclij filius Consul renunciatus est : qui Constantinum minorem proprium fratrem Heraclio & Martina genitum declarauit Cæsarem.

		8	29		9	9	9	
--	--	---	----	--	---	---	---	--

Hoc anno aliam Legationem de pace cum Persis habenda, & ab eis expetenda ad Chosroem destinauit Heraclius. Eam iterum respuit Chosroes, dicens : Vobis minime parcam : donec Crucifixum, quem vos prædicatis Deum, Solem adoraturi, abnegaueritis.

		9	30		10	10	10	
--	--	---	----	--	----	----	----	--

Hoc anno Abares in Thraciam armamouerunt. Heraclius autem missis ad eos Legatis pacem firmari exposcebat. Cumque Chaganus eam se compositurum pollicitus fuisset, Imperator cum satellitio

Α γένειαν εἰς αὐτὸν εἰς τὸν Αὐγουστῆα, εὐφραίνεσθαι ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου.

		ε'	κ'		ε'	ε'	ε'	
--	--	----	----	--	----	----	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει πρῶτον οἱ Πέρσαι τὸν Ἰορδάνην, Παλαιστίνην, καὶ πάλιν ἀγίαν πόλιν πολέμῳ, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ Χρὶς τῷ Ἰουδαίῳ, ὡς φασὶν ἑσθλὰς εὐχὰς. αὐτοὶ γὰρ ἀποφύγετε τοὺς Χριστιανοὺς καθὰ ἡμέτερον ἕκαστος ἀπέκτεινεν αὐτοὺς. Ζαχαρίην δὲ τὸν Πατριάρχην ἱεροσολύμων, καὶ τὸ ὅλον ἔθνος, καὶ ζωοποιὰ ξύλα λαβόντες σὺν αἰχμαλωσίᾳ πολλῇ, ἐν Περσίᾳ ἀπήγαγον.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει ἐτέρευεν τῷ βασιλεῖ ὁπότε Μαρτίνος Κωνσταντῖνος ἑτερος, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου.

		ε'	κ'		ε'	ε'	ε'	
--	--	----	----	--	----	----	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει πρῶτον οἱ Πέρσαι πάλιν Αἴγυπτον, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ Λιβύην, ἕως Αἰθιοπίας, καὶ λαβόντες αἰχμαλωσίην πολλὴν, καὶ λάφυρα πάμπαν, καὶ χρήματα ὑπέστρεψον. Ἡ Χαλκηδόνα δὲ καὶ Ἰερουσὴμ πρὸς λαβὴν, ἀλλὰ φρουρὰν εἰσάγοντες ἐπὶ πολιορκεῖν, ἀπέχρησαν.

		ε'	κ'		ε'	ε'	ε'	
--	--	----	----	--	----	----	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγράψατον οἱ Πέρσαι καὶ Χαλκηδόνος, καὶ πρῶτον αὐτὴν πολέμῳ. τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει μὲν Ἰουλιανὸς α'. ἰνδικτιῶνος ε'. ὑποτάχοντο Κωνσταντῖνος ὁ νεός, ὁ καὶ Ηρακλῆος ὁ Ηρακλεῖος υἱός, καὶ πατριάρχης Κωνσταντῖνος τὸν μικρόν τὸν ἰδίον ἀδελφόν τὸν καὶ Ηρακλεῖος καὶ Μαρτίνος ἡγουμένον.

		ε'	κ'		ε'	ε'	ε'	
--	--	----	----	--	----	----	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει πάλιν Ηρακλῆος ἀπέστειλε πρεσβυτέρους ἐν Περσίᾳ πρὸς Χοσρόην αἰτούμενος εἰρήνην. ὁ δὲ Χοσρόης καὶ πάλιν ἀδυνάτως ἀπεπέμψατο λόγον οὐ φείσμεθα ὑμῶν ἕως αἱ ἀρνήσονται τὸν ἐσταυρωμένον, ὃν λέγετε Θεόν (τῷ). καὶ παροικησάτω τῷ ἡλίῳ.

		ε'	κ'		ε'	ε'	ε'	
--	--	----	----	--	----	----	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγράψατον Ἀβάρης καὶ πρὸς Θράκης, καὶ ἀποστείλας ὁ Ηρακλῆος πρὸς αὐτοὺς ἦν πάλιν εἰρήνην καὶ συνθηκὴν ὁ Χαγανὸς τῷ αὐτῷ ποιῆν, ὅτε ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ἐξ

labra aliaque eiusmodi sacri ministerij va-
sa vsurpauit. Proprium autem filium Ser-
gij Patriarchæ C P. Bonosique Patricij
viri præstantis ingenij, magnæque pru-
dentia & experientia multiplicis consilio
rem communem administraturum in Vr-
be reliquit. Ad Chaganum quoque Aba-
rum principem cui Procuratoris in filium
nomen & dignitatem indidit, quique se-
cum amicitiam ex pactis firmauerat, vt
afflictis rebus Romanis opem ferret, litte-
ras cum precibus misit. Urbium Regina
subinde profectus, itinere nauigiis susce-
pto, loco, cui Pylæ nomen, soluit. Inde
ad Thematum prouincias delatus, legio-
nes collegit varias, quibus nouam mili-
tiam addidit. Tum eos bello exercere,
Martisque disciplina instruere. Diuisum
siquidem in æquas partes duas exercitum
ordines componere, incruentis irruptio-
nibus ad inuicem congredi, clamorem
bellicum, præanas, militaresque strepitus
edere, fortes in inuicem animos excitare
docuit: vt iam non ficto, sed vero Marte
implicari, rei nouæ vsu non terrentur,
sed velut ad ludum, ita in hostes, de sua
virtute bene confisi irruerent. Mox lata
manibus Christi Dei & hominis effigie,
hominis manu vel penicillo non efficta,
sed quam in imagine, quod cuncta for-
mauit & configurauit diuinum Verbum,
absque colorum delineatione, vt absque
femine fœtum; in lucem eduxit; huius-
modi, dico, figura diuinitus exarata pla-
ne fidens, & oppignorata exercitui fide,
cum eis ad mortem vsque decertaturum,
& vt propriis filiis semper eis se deuin-
ciendum & copulandum pollicitus, ad
bellicos conflictus descendit. Studebat
enim exercendam in milites auctoritatem
potius affectu, quàm timore comparare.
Cum vero exercitum desidia dissolutum,
animorum deiectione, ordinis defectu, &
confusione pene lacerum, & in varias pro-
uinciarum partes dissipatum reperisset:
quantocyus & expedite cunctos in vnum
collegit. Hinc singuli velut vna voce robur
& animus Imp. laudauere: ipse etiam ro-
bur pectoribus inspiraturus his verbis vte-
batur. Videris, Fratres & Filij, vt hostes
ditionem nostram vniuersam depopulati,
vrbes ciuibz desertas reddiderint, succen-
derint altaria, & incruentorum victimarum
mensas cædibus & sanguine inundarint,
& Ecclesias etiamnum labis omnis immu-
nes voluptatibus fœdissimis conspurcant.
Tum vero milites bellicis exercitamentis
instruaturus, armatos & pugnae iam para-
tos in duas acies diuidere, & tubas, cly-
peorumque phalanges in inuicem com-
mittere secundo iussit. Interim exercitus
thoracibus & armis omnibus munitus sta-
tionem obseruabat. Vt itaque in tuto constiterunt ordines, manus ad inuicem con-

ἑταροσκήνη ὑποσυργικά, ὑπεράξας νομίσματι,
καὶ μιλιαρίσια πάμπολλα. κατέλιπε δὲ τὸν
ἴδιον υἱὸν τοῦ Σεργίου τοῦ Πατριαρχῆ ΚΠ.
διοικεῖν πρῶτα σὺν Βοροσῷ τοῦ Πατρι-
αρχῆ ἀδελφῷ ἐχέφρονι, καὶ τὰ πάντα συνετῶ καὶ πε-
πειρομένῳ. ἔγραψεν δὲ πρὸς τὸν Χαγάνον
τῷ Ἀβάρων πρῶτα κλήσει τῷ ὑπὸ τρυφεῖν τῷ τῷ
Ρωμῶν πρῶτα, ὡς φιλήδον ἀφασάμε-
νος πρὸς αὐτὸν, καὶ ὑπὲρ τὸν τῷ αὐτῷ υἱὸν
τῷ τῷ ἀνόμασεν. ἀπάρας δὲ τῆς βασιλευ-
σης πόλεως, ἔκκλησεν καὶ τὰς λεγεωνάρας Γύ-
λας πλοὺ πλεὺ πορείαν ποισάμενος. ἐστὶ-
θεν δὲ ἐπὶ τῷ τῷ θυμῷ τῶν χωρῶν ἀφικώ-
μενος, συνελέγη τὰ στρατόπεδα, καὶ προ-
σεπήλῃ αὐτοῖς νέας στρατείας. τοῖσι δὲ γυμνα-
ζὼν ἤρξατο, καὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐξεπαί-
δουσεν. διχῶ γὰρ διελὼν, τὸν στρατὸν πρῶτα
ἐξῆς τε καὶ συμβολαῖς πρὸς ἀλλήλους αἰσχυρῶς
ποιήσασθαι ἐκέλευσεν, κραυγῶν τε πολεμικῶν,
καὶ παλῶν, ἢ ἀλλὰ λαγνῶν, καὶ διέτρεψεν ἑκά-
στους ἐδιδάξαι, ἵνα καὶ ἐν πολέμοις θύεισθαι
μὴ ξενίζονται, ἀλλὰ θαρρόμενοι ὡς παύσιον
καὶ τῷ ἑαυτῶν χωρήσονται. λαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς
ἐν χειρὶ πλεὺ θυμῶν μισθῶν, τῷ χεῖρες
ἐκὼν ἔγραψεν, ἀλλ' οἷον ἐν εἰκόνι ὁ πᾶν
μισθῶν καὶ ἀπλάττειν λόγος, αἰὲν γραφῆς
μισθῶσιν, ὡς αἰὲν ἀσπράς κύκλῳ λυγέειν, καὶ
τοῖσι πεποιθῶς τοῦ περὶ τῶν τῶν ἀπὸ τῶν
τῶν ἀγῶνων, πρὸς διὰ τῶν τῶν, ὡς σὺν
αὐτοῖς μέγας θαλάττου ἀγῶνισται, καὶ ὡς τέ-
κνοις οἰκείοις τοῖσι συναρμόσται. ἐβούλετο
γὰρ πλεὺ ἐξοιστῶν οὐ φίλῳ ὅσον ἐν πότῳ ἔχῃ.
ἄνω δὲ τὸν στρατὸν εἰς ῥαθυμίδῳ πολλῶν καὶ
ἀγλίας ἀπαξίας τε καὶ ἀκοσμίῃ καὶ εἰς πολ-
λὰ τῆς γῆς μέρη ἐσπερμῶν, συνετάμνωσεν πᾶν-
τας εἰς ἐν σινηγῶν. καὶ πᾶντες ὡς ἐν μιᾷ
συμφωνίᾳ ὁμοσθῶν ὁ κράτος καὶ τῷ ἀνδρείῳ
τῷ βασιλέως. αὐτὸς δὲ πᾶς λόγῳ τοῖσι ὑπὲρ-
ρῶντων ἔλεγον. ὁρᾶτε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ὡς
οἱ ἐχθροὶ τῷ Θεῷ κατεπάτησθαι ἡμῶν τῷ χῶ-
ρον, καὶ τὰς πόλεις ἡρῆμωσθαι, καὶ τὰ θυσιαστήρια
κατέκαυσθαι, καὶ τὰς τραπέζας τῷ ἀσπασμάτων
θυσιῶν αἱμάτων μισθῶν ἐπλήρωσθαι, καὶ τὰς
ἀδίκους τῷ πατῶν ἐκκλησίας ἐν ἡδοναῖς χερά-
τοις ἐμπαθῆσάταις. πάλιν δὲ τὸν λαόν πρὸς
γυμνασίαν πολεμικῶν ὁπλίζων πᾶσις δύο
ἐνόησεν ποισάμενος, σάλπιγγες τε, ἢ φά-
λαγγες ἀσπίδων, καὶ λαὸς περὶ τῶν τῶν
ἵστατο. ἐπεὶ τῷ ἀσφαλῶς συνεσθῶν τὰ τῶν
μακρὰ, συμβάλλειν ἀλλήλοις ἐκέλευσεν ὡς

σμοί τε βίαιοι καὶ συνκρούσματα παρὰ δὲ ἄλλη-
 λους ἐγένοντο, καὶ ζηματισμοὶ τῶν πολέμων
 ἐδείκνυντο. καὶ ὡς ἰδίῳ φρεσὶν θάλασσα φοῖτον
 ῥοαίς καὶ κινδύνῳ, καὶ παρὰ φόβους συναν-
 σίς, αἱμάτων δίχα, καὶ παρὰ τῆς αἰσθήσεως
 τοῦ ὄψεσθαι, ὅπως ἕκαστος ἐκ τῆς ἀκινδυνότη-
 τος σφαγῆς λαβὼν ἀφορμὰς, ἀσφαλέστερος
 μάχη. οὕτω δὲ καθοπλίσας πάντας πρὸς ἑα-
 λην ἀδικίας ἀπέχεσθαι. ἡρόδοτος δὲ ὅτι πᾶ-
 μίην Ἀρμενίας παρσπέρειν, πλῆθος ἱππέων
 λαβὼν ἐπιπτεῖν τῷ βασιλεῖ διανοεῖτο. οἱ
 δὲ παρσπέρειν τῷ βασιλεῖ τοῖς σινα-
 τισμῶν, ὅν τε στρατὸν αὐτῶν δισημῶντι
 ἤγαγον παρὰ τὸν Ἡράκλειον, καὶ τοῖς πε-
 ςαῖνοι πολλοὺς αἰεῖλον. ἐπὶ δὲ χιμὸν κα-
 τίλαβεν, ἀποκλείσας ὁ βασιλεὺς ὁ Γεώργιος
 κρίμα, ἐδόξε τοῖς βαρβάροις ἐν οὕτῳ αὐτὸν
 παρσπέρειν. λαβὼν δὲ τοῦ Γεώργιος καὶ ἐπι-
 στραφείς, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλει. τῶν
 μαχητῶν οἱ βαρβάροι εἰς ῥαθυμίαν ἦλθον
 τῷ ἀπεροδοκίῳ τῆς οὐτοῦ εἰσόδου. ὁ δὲ
 βαρβαρὸς ὁ τῷ Περσῶν στρατὸς λαβὼν
 τὴν αὐτῶν δύναμιν ἦλθεν ἐν Κιλικίᾳ, ὅπως
 εἰς Ρωμαίαν ὁρμήσῃ τῶν περσέων. φο-
 βηθεὶς δὲ μὴ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας εἰς τὴν Περ-
 σίδα ὁ βασιλεὺς εἰσβαλὼν αὐτὴν ἱερέειν,
 οἷον εἶχε τὸν αὐτῶν λογισμὸν βεβηκῆτα, ἐπὶ
 δρασσι. ὁμοῦς ὡσαύτως ἀχλυσθεῖν ὀπίσω
 τῷ Ρωμαίου στρατοῦ, κλέψας μεμνημένον τὸν
 πόλεμον, καὶ ἀπὸ νυκτὸς ἀφείχετο τοῖς
 παρσπέρειν. πρὸς αὐτὸν δὲ οὕτως τῆς νυ-
 κτὸς, ἀπικρούσθαι τῷ σκέμματι, καὶ τὴν
 πρὸν αὐτῶν σθασιμὴν αὐτῶν ἐδυσημῶν σι-
 λῶν. ἡ δὲ σιλήνη ἡσυχία κατ' αὐτὴν
 τὴν νύκτα ἐκ τῆς συμβεβηκότητος. ἐκ οὕτου
 ἐδήλῳ ὁ βαρβαρὸς παρσπέρειν τῷ βασιλεῖ,
 καὶ πᾶσι κατίλαβεν, ὡς δοκῆδες, ὅρα τὴν
 καλλίστην καὶ ὑψηλὴν στρατηγίαν ἀφ' ὧν
 τῷ Ρωμαίῳ. τοῖς δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν οὐ-
 νου δηλῶν, παρὰ τὴν οὐτοῦ ὑψηλῆς, ἀ-
 παύτως πλήρης, ἐρέχων τῶν παρὰ πό-
 λεμον. κατερχόμενοι δὲ λαβὼν τῶν ὄρεων
 πολλάκις συμπλοκαὶ μετὰ ἐποιοῦν, καὶ
 ἐκ πομπῆς οἱ Ρωμαῖοι ἐπρωτέρων, καὶ παρὰ
 ἐπὶ πλεῖον ὁ στρατὸς ἐλάμβανεν, ὅρα τῶν
 τὸν βασιλεῖα πομπὴ παρσπέρειν, καὶ ὁπλ-
 μος πολεμῶντα. Περσὸς δὲ τις παρὰ ὁλί-
 γον χρόνον παρσπέρειν ἡρόδοτος ἐκ τῶν
 τῷ βασιλεῖ ἐγέρτο. ἐπὶ ἀπιδραῖς
 παρὰ τοῦ Περσῶν ἀπῆλθεν ἐλπίδων αὐτοῦ ὅτι
 Ρωμαίων στρατὸν ὀλέσσει. ἰδὼν δὲ αὐτὸν τὴν

serere hortatus est : & qua violentis in
 inuicem impulsibus, qua mutuis impres-
 sionibus immanis belli speciem horren-
 dam exhibebat. Tremendum sane absque
 exade & periculo cernere licebat spectacu-
 lum, ad stragem citra sanguinem impe-
 tus, & absque necessitate belli specimi-
 na, ut ex exade quam nullum comitaretur
 periculum sumpto documento secu-
 rior unusquisque permaneret. Cumque
 exercitum ita instruxisset, ut iniustitia ab-
 stinerent, hortatus est. Porro ubi ad Ar-
 meniae fines intrauit, praecurrens hosti-
 lium equitum turma Imperatorem ex im-
 prouiso adoriri consilium ceperat : Impe-
 ratoris autem Praecursores illis obuiam fa-
 cti, aduersariorum Duce vinculis manci-
 pato, & ad Heraclium ducto, necnon comi-
 tibus eius fusis, reliquos armis deleue-
 runt. Ingruente vero hyeme, cum Pon-
 ticum clima Imperator undique circum-
 muniuisset, hybernā in eo tempestatem
 moraturus barbaris visus est : at clam ipsis
 reuersus in Persidem irruit. Nuncio acce-
 pto, expeditione adeo inexpectata per-
 territi sunt barbari. Barbarus itaque Per-
 sarum Dux eductis secum copiis in Cili-
 ciam proficiscitur, sperans se ita irruptione
 in Romanorum ditionem facta Hera-
 clium a Perside reuocaturum. Ne vero
 Persia ulterius penetrata ex Armeniae par-
 tibus Imperator damnum inferret, veri-
 tus, de quouis opere aggrediendo nul-
 lum certum consilium inire poterat. At-
 tamen Romanum exercitum a tergo sub-
 sequi tandem coactus est : hostem dolo
 circumuenire, eumque per noctem obscu-
 ram adoriri meditatus. Sed cum pleno lu-
 mine luna irradiaret, commento frustra-
 tus est, & colendum sibi prius astrum di-
 ris omnibus execrabatur. contigit enim il-
 la nocte ut luna defectum pateretur, ac
 ideo subsistere videretur : ex quo arro-
 gans ille, ne impressionem faceret in Im-
 peratorem sibi cauit, quare dorcadum
 more montium cacumina occupauit, in-
 deque praclarum & ad militaris discipli-
 nae praeccepta compositum ordinem subli-
 mis despiciebat. Imperator animi eius vi-
 litate cognita loca illa securior & confi-
 dentior tenebat, & bene refecto exerci-
 tu, aduersarium ad certamen prouocabat.
 Persae vero clam ex monte descendentes
 leuia saepius iniere praelia, in quibus om-
 nibus semper superiores euasere Romani,
 & robore animisque eorum exercitus in
 dies augebatur, quod Imperatorem in pri-
 mam aciem profluentem, ac fortiter di-
 micantem ubique viderent. Porro qui-
 dam Persicae militiae desertor ad Impera-
 toris partes Persa transierat. Is ad suos re-
 fuga Romanas acies ab eis dissipandas ac
 perdendas sperabat. At ubi viles eorum

animos & metum expertus est, post diem A
decimum ad Imperatorem reuersus, afflic-
tum & meticulosum barbarorum sta-
tum omnem enucleatius exposuit. Cate-
rum insolens ille Persarum Dux moræ
tamdiu per montana productæ impatiens,
& in certamen descendere necessitate com-
pulsus, diuiso in tria agmina exercitu,
sub primum auroræ crepusculum & non-
dum manifesto terris sole, paratus ad pu-
gnam ex improviso apparuit. Imperator
præcognitis eius consiliis, dispositum pa-
riter ac distributum in acies tres exerci-
tum, ad pugnam eduxit. Imperatore ve-
ro ad Orientem constituto, exorientis
quoque solis radij, quem Persæ tanquam
Deum venerantur, eorum oculos acius
perfringebat. Imperator itaque fugam si-
mulare iussit exercitum: quare Persæ pha-
langum suarum solutis ordinibus eos in-
temperantius insequendos decernunt. At
Romani versa in eos facie impressionem
eorum fortiter sustinent, & terga dare
compellunt: & multis eorum cæsis, reli-
quos ad montis adigunt angustias, & in
prærupta loca præcipitiaque compulso,
prosternunt, & in extremum periculum
adducunt. Per asperas etiam illas & sale-
brofas rupes caprarum syluestrium more
desilientes Persas vnanimes & capiunt vi-
uos, occupatisque eorum castris, belli-
cum apparatus omnem diripiunt. Ita de-
mum Romani manibus in cælum elatis
debitas Deo grates referunt: & ad eum
pro Imperatore suo rei militaris adeo pe-
rito vota insuper concipiunt. Qui prius
enim vel motum a Persis puluerem intue-
ri verebantur, impræsentiarum defixa &
immoza eorum tentoria deprædati sunt.
Quis, amabo, Persas gentem armis inui-
ctam terga Romanis dare vnquam spera-
set. Imperator autem relicto exercitu, Du-
ceque ei præposito, sub cuius cura hyber-
na in Armenia transigeret, Byzantium re-
uersus est.

Hoc anno Mamed Ameras primo con-
spici cepit: annis nouem regnauit, a col-
latæ Heraclio imperij potestatis anno de-
cimo tertio.

Annus enclitici 6114	Rom. Imp. Hera- clius annis 31.	Persa- rum rex Chof- roes annis 39.	C. P. Episc. Ser- gius annis 29.	Hie- rosol. Episc. Za- char. annis 22.	Ale- xand. Episc. Geo- rgius annis 14.
	13	34	14	14	4

Hoc anno mensis Martij die decimo
quinto indictione vndecima soluens ab
vrbe Regina Imperator magnis itineribus
in Armeniam contendit. Persarum vero
rex Chosroes Sarbanazam ad fines Ro-

δύλιαν μὲν δικάτω ἡμέρας, πρὸς τὸν βα-
σιλέα ἀπῆλθεν, καὶ πᾶσιν ἀκριβοῦς τὴν
τῆς βαρβαρῶν ἔξουσιαν ἀπολύειν. ὁ δὲ Γε-
ρῆς μὲν ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα ἀπῆλθεν,
εἰς τὰ δὲ μέρη διελὼν ὁ στρατεύμα κατῆλ-
θεν ἄφω ὑπερωσκούσης ἡμέρας πρὸς τῆς τῆ
ἡλίου ἀναβάσεως ἐπεπαισμένος πρὸς πό-
λεμον. ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς τοὺς, ἐς σινοπῆας ἡ
στράτην ὁμοίως εἰς τρεῖς φάλαγγας, εἰς πλὴν
μέγλην πρὸς ἡγῆται. τῷ δὲ ἡλίου ἀνατεί-
λαιτος καὶ τῷ βασιλέως κατὰ ἀναπλάς δι-
ρεγῆτος, τοὺς Πέρσας ἐσκήνισεν ἡ τοῦτον ἀκ-
τίς. ἐν ᾧς Θεὸς πρὸς τοὺς τοῦτον. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἐξημέτισε τὸν λαὸν αὐτῷ εἰς φυλὴν
πρὸς τοὺς, καὶ λύσαντες ἐκείνοι τὰς φά-
λαγγας ἀκρῶς διώκειν τοῦτον ἐνόμιζον.
ἐπιπρῶτοντες οὖν οἱ Ρωμαῖοι ἐν ὕψους τοῦ-
τοις ἐσκήνισαν, καὶ πολλοὺς ἀπέκταν, ἐλθ-
όντες αὐτοὺς ἕως τῷ ὄρει, εἰς κρημνοὺς
αὐτοὺς ἐμβάλλοντες καὶ τοῖς δυσβάτους,
καὶ πρὸς αὐτοὺς συνένειψαν. ἐν δὲ τοῖς
κρημνοῖς ἀγῶν ἀγέων δύνειν ἐσκηνοβάτων.
πολλοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἐξέζησαν. πρὸς τοὺς
δὲ καὶ ὁ τοῦτον στρατὸς πρὸς τὸν πᾶσιν
τὴν ἀποκρίσιν αὐτῷ. οἱ δὲ Ρωμαῖοι πρὸς
ὑψος τὰς χεῖρας ἐκπίναντες τῷ Θεῷ νύχα-
εἰσαν, καὶ τῷ στρατηγῷ καλῶς βασι-
λεὺς σινοπῆας πρὸς τοὺς. οἱ γὰρ πρὸς μὴ-
δὲ Γερσικὴν κῆν πλῆθος τοῖς ἰδίῳ, καὶ
τὰς σινοπῆας τοῦτον ἀσπλῆτοις ἐκρήνισεν ἐλθ-
όντες τοῖς. τίς γὰρ ἤλπιεν ὁ τῆς Γε-
ρῶν δυσμαχέταται ἡμῶς ὅσα δίδωαι πο-
τὶ Ρωμαῖοις. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν στρατὸν σινο-
πῆας πρὸς τοὺς, αὐτοὺς εἰς Βυζάντιον ὑπε-
στρέψα.

* Τοῦτον τῷ ἔτει Μάμμεσι ἐφάρη Ἀμκράσι Βασιλεὺς
ἐν τῷ θ'. γ'. ἔτος Ηρακλῆος ἔξουσιαν.

Καὶ ἐν τῷ 6114	Ρωμ. βασιλ. ἡμέ- ρας καὶ ἐν τῷ 6114	Περ- σῶν βασιλ. Χο- ροῦς ἐν τῷ 6114	Κων- σταν- τῖνος ἐν τῷ 6114	Ιερο- σολ. ἐν τῷ 6114	Αλε- ξανδ. ἐν τῷ 6114
	13	34	14	14	4

Τὸν δὲ ἔτει μὲν Μαρτίῳ 16. ἰνδικ. 16. ἀπῆ-
ρας ὁ βασιλεὺς Ηρακλῆος πρὸς τὸν βασιλεὺς ἐξ
τοῦτος ἀφίκετο εἰς Ἀρμενίαν. Χοσροῦς ὁ τῆς
Περσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλε τὸν Σαρβασαζάν σινο-
πῆας

ὅς ἐαυτὸν γραπτὸν εἰσβάλεῖν εἰς τὴν Ῥωμῆαν Ἀ
 γλῶ. Ἡρακλῆς δὲ ἐγχαρὴν πρὸς Χοσρόην,
 ἢ τὴν εἰρηνὴν ἀπαύσασθαι, ἢ ἑαυτὸν εἰς τὴν
 Περσίδα σὺν ὅς ἐαυτὸν γραπτὸν εἰσβάλεῖν. ὁ δὲ
 Χοσρόης οὔτε τὴν εἰρηνὴν ἀπαύσας, οὔτε τὴν
 Ῥωμῆαν ἡγήσας, ὅτι Ἡρακλῆς πολὺ τῇ
 Περσίδι πλεονέκτης. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ εἰκασίᾳ
 τῆς Απερλίου μὲν εἰσβάλεν εἰς τὴν Περ-
 σίδα, καὶ μαζὸν τῶν Χοσρόης πρὸς Σαρβα-
 ραζὸν ὑπερβίβας ἐκέλευσεν. καὶ ὑπερβίβας
 εἰς αὐτὸς τῆς Περσίδος πρὸς ἐαυτὸν γραπ-
 τῶν, καὶ πρὸς αὐτὸς τῆς Σαλῶν καὶ ἑλ-
 ἐνθῶν αὐτὸς τῆς Σαρβαρὰς πρὸς αὐτὸς
 καὶ οὕτως ἡγήσας καὶ τῆς βασιλείας. Ἡρακλῆς
 ὁ πρὸς αὐτὸς τῆς Περσίδος ὁ ἐαυτὸν γραπ-
 τῶν πρὸς αὐτὸς τῆς Περσίδος διήλθεν αὐτὸς, λέγων αὐ-
 τῶν, ἀδελφοί μου, ἡμεῖς εἰς τοὺς τῶν
 Θεοῦ φίλους, καὶ ἀγωνισάμεθα τὴν τῶν Θεοῦ
 εὐχὴν ἐκτελέσας. τῶν ἡμεῖς κατ' ἐξῆρας
 Ῥωμῆαν δὲ καὶ Χρυσίαν ἐργασασθῶμεν. αὐτὸς
 τῶν ὅς τῆς Ῥωμῆαν ἀδελφῶν καὶ, καὶ
 τῶν κατ' ἐξῆρας δυνατῶν ἀπολιμένων.
 ἡμεῖς πρὸς τῆς φίλων φιλίας. αὐτὸς
 ἡμεῖς ὅτι ἐνδὸν ἐσμέν τῆς τῆς Περσίδος
 γῆς, καὶ μεγάλαν κίνδυνον ἡ φυγὴ φέρει.
 ἐκδικήσασθαι τῆς φιλίας τῆς πρὸς αὐτὸς, πρὸς
 τῆς μὲν μέγα τῆς γραπτῶν ὁράντες,
 ποιήσασθαι καὶ καρδίας. ὅς ἐστι ὁ κίνδυνος
 αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς αἰωνίου δόξης πρὸς αὐ-
 τῶν αὐτῶν, καὶ κύριος ὁ Θεὸς σὺν
 ἐργῶν ἡμῶν, καὶ ὁλέσας τῆς ἐξῆρας ἡμῶν.
 τῶν δὲ καὶ ἄλλα τῆς βασιλείας πρὸς αὐ-
 τῶν τῶν ἀπὸ αὐτῶν αὐτῶν εἰς ὑμῶν
 πρὸς αὐτὸς. ἡμεῖς καὶ καρδίας, δέσπο-
 τε, ὅς ὅν πλεονέκτης ἐν πρὸς αὐτὸς. ὡς
 τῶν οἱ λόγοι σου πρὸς ἐξῆρας ἡμῶν, καὶ ἐμψυχα
 τῶν εἰργασθῶμεν. αὐτῶν ἡμῶν καὶ
 τῶν λόγων. ἐνδὸν αὐτῶν ἐν τῆς μάχης πρὸς
 ἐξῆρας ἡμῶν σε ὁράντες, καὶ ἐπὶ αὐτὸς ἐν
 αὐτῶν οἱς κελύμεθα. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐ-
 τῶν ὅς ἐαυτὸς, διὸς ἐν τῇ ἐνδὸν
 Περσίδι διεχώρισεν, πρὸς καὶ φλέγον καὶ
 χώρας, καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 φλέγον. ἐν γὰρ τῇ περὶ τῆς αὐτῶν γῆς
 δροσίδος ψυχρῶν πρὸς τῆς Ῥωμῆαν γραπ-
 τῶν ἀγαθὰς ἐλπίδας ἀναλαβεῖν αὐτῶν. ἀν-
 τῶν δὲ Ἡρακλῆς ὅς Χοσρόης ἐν Γαζακῶν
 τῇ πόλει ἐστὶν σὺν πλεονέκτης χιλιάσι
 ἀνδρῶν πολεμιστῶν, ὡρμησιν κατ' αὐτὸς καὶ πρὸς
 πρὸς αὐτὸς πρὸς αὐτὸς Σαρακενοὺς
 σὺν αὐτῶν τῇ τῆς Χοσρόης βίβλας, καὶ ὑμῶν

Theophanis Chron.

manorum inuadendos summisit. Hera-
 clius autem litteris Chosroem monuit,
 aut pacem amplecteretur, aut certe quam
 citius in Persidem irrupturum se praestola-
 retur. At Chosroes neque pacis sermones
 admisit, & Heraclij minas pro nihilo ha-
 bendas duxit, qui cum in Persiam propius
 accedere non ausurum speraret. Impera-
 tor itaque mensis Aprilis die vigesimo in
 Persiam irruptionem fecit: quod ubi re-
 sciuit Chosroes, Sarbarazam reuocat, &
 collectis ex vniuersa Perside copiis, iisque
 Sai Duci commissis, quam citius Sarba-
 razam adiungeret se, ut viribus unitis in
 Imperatorem progredierentur, edixit. He-
 raclius autem vocato ad allocutionem e-
 exercitu, verbis ad suadendum apertis animos
 eorum excitaturus: Viri Fratres, inquit,
 Dei timorem in animum inducamus, &
 eius iniurias vicisci contendamus. Ste-
 mus animo forti in hostes, a quibus hucus-
 que Christiani tot aduersa perpeffi. Ro-
 mani imperij maiestatem hucusque indom-
 itam barbaris succumbere pudeat nos:
 & hostibus arma impia tractantibus inui-
 ctum pectus opponamus. Fide mortis ac
 metus omnis triumphatrice accingamur.
 In Persicæ ditionis meditullio consistere
 nos contemplemur, & quantum pericu-
 lum fuga secum vehat. Corruptas virgi-
 nes nostras viciscamur: visis commilito-
 num nostrorum membris fœde truncatis,
 qua decet, cordis compassione eos prose-
 quamur. Periculum mercede laud vacat,
 quinimmo perpetuæ gloriæ coronam pro-
 meretur. Fortiter itaque geramus nos,
 suppetias dabit Deus, nostrosque delebit
 inimicos. His & aliis similibus Imperatori
 exercitus animos prouocanti, vnus e tur-
 ba omnium vice respondit. Dilatasti gau-
 dio corda nostra, Domine, ubi os ad oran-
 dum & suadendum reclusisti. Acuerunt
 gladios sermones tui, animum etiam ar-
 mis nostris loquela tua fecit. Alas certe
 verbis addidisti. Erubescimus tantum te
 exercitum præcedere, & periculis obici:
 & ob id maxime iussis tuis omnibus sem-
 per parebimus. Ita Imperator exercitu e-
 ducto, in mediam ipsam Persidem velocis-
 sime penetrauit, & obuias quasque vrbes
 & vicos igne deuastauit. Tum vero in-
 suetum omnino & horrore dignum mira-
 culum fieri contigit. Circa æstiuam quip-
 pe solis conuersionem torridus ac tempe-
 ratus aer redditus adeo Romanum recrea-
 uit exercitum, ut ex eo felices euentus se-
 quuturi faustam spem conciperent. Atque
 ita audiens Heraclius, ad Gazacum ciui-
 tatem cum armatorum 40. millibus Chos-
 roem adesse, recta ad eum contendit. Sa-
 raceni vero quidam sub eo militantes ad
 præcurrendum præmissi, Chosrois excu-
 bitoribus obuiam facti, eos partim truci-

Kk

dant, partim vinculis mancipatos cum Duce ad Imperatoris conspectum adducunt. Audiens hoc Chosroes, deserta vrbe & exercitu, celeri fuga salutem quaerit. Insequitur Heraclius, & fugitiuorum quosdam assequutus, interficit, alios pedum celeritate sibi creptos passim dissipat. Gazacum subinde Orientis ciuitatem, in qua ignis erectum templum, diuitiarum Cræsi Lydorum regis repositæ, & carbonum impostura recondita, occupat: quibus sublati Dastagerdem perrexit. Porro Imperator Gazaco relicta, Thebarmaes accedit, & in urbem ingressus Ignis templum cum vniuersa ciuitate igne consumpsit: Inde vero Chosroem a tergo per angusta Medorum loca insequutus est: qui per has obrans angustias ex vno loco subinde ad alium transmigrabat. Heraclius autem hunc persequens multa oppida camposque diripuit. sed cum hyeme ingruente de hybernis cum exercitu deliberaret, alij in Albania hyemandum, alij vero contra ipsum Chosroem pergendum esse censebant. Imperator autem cum expiationem ac sanctimoniam vniuerso exercitui per dies tres continuos indixisset, apertis Dei Euangeliiis, inuenit sibi significari, vt in Albania hyemaret. Quamobrem continuo iter conuertens in Albaniam contendit: In itinere porro cum ingentem Persarum, tam diuitiarum, quam captiuorum prædam secum abduceret, multas incurfiones a Persicis copiis passus est: Sed Deo opitulante victor vbique euasit. Cum autem hyems rigidior ac gelu eos in itinere vexasset: ipse vbi in Albaniam deuenit, Persas quos ad quinquaginta millia captiuos secum ducebat, pro innata sibi misericordia a vinculis soluit, ipsosque, qua potuit, corporis cura & medela refecit: ita vt omnes in lachrymas effusi, votis pro eo conceptis exoptauerint, vt perniciofa illa totius orbis peste Chosroes occiso, ipse vniuersæ demum Persiæ liberator euaderet.

Amed annus secundus.

	14	36		15	15	5	
--	----	----	--	----	----	---	--

Hoc anno Persarum rex Chosroes Sarablagam virum strenuum & Martio fastu tumentem Ducem instituit, & exercitu Chosroegenarum sic vocato ei commisso, simul cum Perozite aduersus Heraclium in Albaniam misit. Albaniz vero fines ingressi ad Imperatorem cominus accedere, vel ad eius conspectum sub armis stare nusquam ausi sunt: verum insidias ei præstruere consiliati, montium angustias, quibus ad Persiam iter, occupare sibi satis esse putauerunt. Heraclius autem perampas supinasque camporum planities ex quibus vberem colligebat commeatum

παὶ μὲν αἰεῖλεν, παὶ δὲ πεδῆσθαι σὺν στρατηγῷ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ προσήνεγκον. τὸν μαζῶν Χοσρόης καὶ βασιπῶν πλὴν πόλιν καὶ ὁ στρατευμα, φυγῇ ἐχρήσατο. ὁ δὲ Ηρακλῆος ἐπιδιώξας, τοὺς μὲν φθάσας αἰεῖλεν, οἱ δὲ λοιποὶ φυγόντες διεσκεδάσθησαν· καὶ καὶ βασιλῆων ὁ βασιλεὺς πλὴν Γαζακῶ πόλιν ἐν τῇ αὐτοπλῇ ἐν ἣ ᾠκῆρχεν ὁ ἱεὺς τῆ πυρῆς, & τὰ χρῆματα Κροίσου τῷ Λυδῶν βασιλέως, καὶ ἡ πλάγιον τῆ αἰσχροῦν ζωῶν λαβὼν ἐπὶ Δασαγῆρι χειρεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπάρας ἀπὸ Γαζακῶν καὶ λαμβάνων πλὴν Οὐκαρμῆς· & εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ πυρὶ ἀπὸ λῶσεν τὸν τῆ πυρῆς ναὸν, καὶ πᾶσιν ἢ πόλιν πυρὶ ἀναλώσας κατεδίωκεν ὁπίσω Χοσρόου ἐν τοῖς γενοῖς τῇ Μήδων χρόνοις, καὶ ζωῶν τῶν δυοῶν ἐπὶ τὸν ἐκ τοῦ Χοσρόης ἡμίσεων· καὶ ὁ Ηρακλῆος τῶν διώκων πολλὰς πόλεις ἐπόρθησεν καὶ χρόας. Χρῆμωνος δὲ καὶ βασιλῆος βυλλῶ ἐποίησεν τὸν πᾶν χρόνον μὲν τῆ λαοῦ αὐτῶν καὶ οἱ μὲν ἐφασκον ἐν Αλβανίᾳ· οἱ δὲ κατ' αὐτὸν εἰσελάειν τὸν Χοσρόην. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸ λαὸν ἀγνίσκειν τρεῖς ἡμέρας, & αὐοῖξας τὰ τῷ Θεοῦ διαθήγια, εἶρεν ἐπιτρέποντα αὐτῶν ἐν Αλβανίᾳ πᾶν χρόνον. διὸ καὶ οὕτως οὗ ἐπιτρέψας, ὡρμήσεν ἐν Αλβανίᾳ. ἐν τῷ δὲ μετὰ τὸν ὁδοὺ ἔχων πολλὴν ἀγχομαλώσας τῇ Περσῶν σὺν αὐτῶν, & ἐκ ἐλγας ἐπιδρομαὶ ἀπὸ Περσικῶν στρατομάτων ἐδίχετο αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ σπουδαία νίκην καὶ πόλιν ἤετο. Χρῆμωνος δὲ σφοδρὸν ἐπιπεσόντος αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ χρόνους, φθάσας αὐτὸς ἐν Αλβανίᾳ πενήκοντα χιλιάδας δισμήνους ἔχων, οὕτως τῇ θύσσυμπῆντι αὐτῶν καρδίᾳ ἐλέησας τὸν δισμῶν ἐλυσεν, καὶ ἐπιμελείας καὶ ἀναπαύσεως μετέδιδον ὥστε πόλιν μὲν δακρύων οὕτως πύχοντο ῥύσιν ἡμέρας, καὶ τὸ Περσίδος τὸν κοσμήλε, θεῶν ἀνελόντι Χοσρόην.

Διὸτερον ἔτος Αμέδι.

	14	36		15	15	5	
--	----	----	--	----	----	---	--

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Σαραβλαγαῶν προσβάλετο στρατηγὸν αἰσχροῦ στρατηγῶν, καὶ τῷ φῶ πολλῶν ἐπηρμήδων καὶ πᾶσι αὐτοῖς στρατὸν τοῖς λεγόμενοις Χοσροηνῶν, καὶ Γεργίτην ἐν Αλβανίᾳ ἐστῆλεν καὶ Ηρακλείου εἰσελάοντες δὲ εἰς τὰ ἄκρα τῆς Αλβανίας, καὶ ἐξαρρήσαντο καὶ προσώπον τῷ βασιλέως πρὸς πόλεμον εἶναι· ἀλλὰ καὶ εἰς Περσίδι ἀγνύσας καὶ σφύρας ἐκράτησε, νομίζοντες τὸν λοχῆσαι. ὁ δὲ Ηρακλῆος ἀμαεῖαι ἀπάρας τὴν Αλβανίαν δι' ὑπὸ πῆλιν πεδίον, καὶ τὰς προφὰς διαμειλὼς ἀπὸ πρῶτον

ἢ πρὸδοι εἰποιέτω εἰς Περσίδα, εἰς μὴκοις δὲ ἄ-
 ρμα πολλῇ ὁδῷ ἦνεν. ὁ δὲ Σαραβλαγας διὰ
 ρεῖης ὁδοῦ, ὡς διὰ σταντόμου ἤλαυνεν, τῷ παρ-
 ραβλῆν αὐτὸν ἐν τῇ χώρᾳ Περσίδος. ὁ Ηρακλῆος
 δὲ πρὸς τὴν λαὸν λέγων ἔγνωμεν, ἀδελφοί,
 ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Περσῶν ἐν τοῖς δυσβάτοις τοῖς
 πλημυρῇ, τοῖς τε ἵπποις αὐτῆς παρὰ τὴν
 αὐτῶν ἐκινεῖται. ἡμεῖς δὲ ἀπὸ σταντόμου καὶ Χοσρόου
 χωρεῖται ἐν πολλῇ ὁδῷ, ὡς ἐκ τῆς ἀπερσοδοκί-
 τος ἐκπαισύντες αὐτὸν ἰορὺ δὴ σταντόμου, ὁ δὲ λαὸς οὐ
 σκευάσθη τὸν ποῖον, μέγιστα οἱ τῶν Λα-
 ζῶν, καὶ τῶν Αβασγῶν, καὶ τῶν Ἰβήρων σύμμαχοι.
 ἐν τούτῳ ἐν συμφορᾷς ἐκτείνονται. κατέλα-
 βε δὲ Σαραβλαγας μὲν τὴν λαὸν αὐτῶν οὐκ ἔλα-
 βεν Χοσρόου παρὰ διωκόμεναι, καὶ ἀπέστη
 καὶ Ηρακλείου διὰ τὴν Ἀρμενίαν. Σαραβλαγας
 δὲ ἡκεῖν ἐκ τῶν ὁπίσθεν αὐτῶν, καὶ οὐ σκευά-
 λει αὐτῶν ἐκ διωκόμεναι ἐνωθέντες τῷ Σαραβλα-
 γᾷ, καὶ ἔτι τὴν πόλεμον συνέτασαν. γόνιτες δὲ οἱ
 Ρωμαῖοι τὴν ἐφοδὸν τῷ Σαραβλαγᾷ εἰς δελίαν
 ἐπεσπόμεν, καὶ τοῖς ποσὶ τῷ βασιλεὺς παρὰ πτε-
 ροῖς δάκρυσι μετὰ μενοινῶντες διὰ τὴν κακίαν ἡμο-
 ρμῶν αὐτῶν παρὰ καλῶν, γόνιτες δὲ καὶ ἐκ τῶν
 λαὸν μὴ εἶχεν τοῖς τῷ δεσποτῶν βουλεύμασι, καὶ
 ἔλεγον. τίς χεῖρ σου, δεσποτα, πρὸς ἀπολέσας
 ἡμᾶς τοῖς ἀθλίοις; εἰς τὴν γὰρ σου, ἐν οἷς αὐτὸν
 λαλῶν. ὅτε ὁ βασιλεὺς ἐπεσπόμεν συμβαλῶν τῷ
 Σαραβλαγᾷ πρὸς ἐνωθέντες τῷ λαῷ τῷ Σαρ-
 βαρᾷ, καὶ πολλὰς ἐκδρομας κατ' αὐτὸν ποικ-
 σάμενος ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, εἰς δελίαν αὐτὸν κα-
 τέστην, καὶ ὁπίσθεν ἐάσας τοῖς ἀμφοτέροις καὶ
 Χοσρόου μὲν ἀπὸ τῆς ἡλαινεν. αὐτὸς μολοῖ δὲ
 δύο τῶν Ρωμαίων πρὸς τοῖς Πέρσας, καὶ πειθου-
 σιν αὐτοὺς ἐκ δελιανδρείας φεύγειν τοῖς Ρωμαίοις.
 ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ φήμην ἐτέρα· τὸν Σάβω στρα-
 τηγὸν Περσῶν κατέλαβον μὲν ἐτέρου στρα-
 τεύματος εἰς βοήθειαν καὶ τῶν μετόντες Σαρ-
 βαρᾷ καὶ Σαραβλαγᾷ ἡγωνίσθησαν παρὰ
 σάβω τῷ Ηρακλείῳ πρὸς πόλεμον, πρὸς ἡ
 φθίσει τὸν Σάβω, καὶ τῆς νίκης αὐτῶν μετενέ-
 κειν ὁ κλέος. περὶ σπόμεντες δὲ καὶ τοῖς ἀνέμοις,
 ἐχώρηε καὶ Ηρακλείου· ἐπὶ πλησίον αὐτῶν
 ἡ πληκτικὸν, βουλόμηναι ἄμα τῷ παρὰ συμ-
 βαλῆν. ὁ δὲ Ηρακλῆος ἀπάρας ἀπὸ ἐσπόμεν,
 ὡδύσαν δὲ ὅλως τῆς νυκτός· ὡρὸν τε πεδίον
 χρονοφῶν ἡ πληκτικὸν ἐν αὐτῶν. οἱ δὲ βαρβα-
 ρογινόμενοι ἐκ δελίαν φεύγειν, ἀκρίτως ἤλαυν-
 ον τῷ κατέλαβον αὐτὸν. αὐτῶν δὲ ἡ παρὰ τῆς
 αὐτοῖς ἐκρύπτεται πόλεμον κατ' αὐτῶν. κατέλα-
 βὼν δὲ βουλόμηναι ἀλσώδη καὶ ὁπισσόμεν τὸν
 λαὸν αὐτῶν, τῇ δὲ Θεοῦ σκευεργείᾳ πρὸς Πέρ-

Theophanis Chron.

ex Albania simul cum incunte vere soluens
 iter in Persiam agebat, licet ob locorum
 distantiam longiori mora perficere cogere-
 tur. At Sarablagas, quo Imperatorem præ-
 uerteret, per viam angustam velut magis
 compendiarium in Persiam procedere sta-
 tuit. Heraclius proinde verbis istiusmodi
 exercitum animabat. Persarum exercitum
 imperuiis locis nunc errantem equos pe-
 nitus defatigare, ac viribus exhaustire no-
 uimus, Fratres: quoniam Chosroem
 aggredi cum multa celeritate festinemus,
 ut ex improviso irruentes, cum in metum
 & fugam coniiciamus. Exercitus porro,
 ex Lazis maxime, Abasgis, & Iberis socij
 consilium huiusmodi exequi auersaban-
 tur: ex quo demum ingens suborta cala-
 mitas. Sarbarazas enim iis quas instruxe-
 rat Chosroes copiis adiunctus, simul cum
 reliquis suis agminibus per Armeniam ad-
 uersus Heraclium incessit. Sarabalgas por-
 ro Imperatorem pone sequutus, ad con-
 gressum non descendit: Sarbarazas quip-
 pe adiungere se studebat, atque ira bel-
 lum committere. Romani cognito Sarba-
 razas aduentu metu percelluntur, & ma-
 la admixta contumaciæ poenitentes, quan-
 tum malum sit seruum domini consiliis
 non parere falsi, ad Imperatoris pedes
 cum lachrymis procidunt: & Dexteram
 tuam, inquiunt, Domine porridge oscu-
 landam priusquam miseri pereamus: tibi
 etenim ad placitum obsequi parati sumus.
 Tunc Imperator Sarablagas, antequam
 Sarbarazas exercitui adiungeretur, inita
 pugna vires experiri tentat, crebrisque
 tum noctu tum interdum factis in eum ex-
 cursionibus, in metum & animi mole-
 stiam coniicit. Tum utroque post se reli-
 cto celeri gressu aduersus Chosroem con-
 tendit. Duo vero milites Romanis parti-
 bus desertis ad Persas transfugientes, eos
 ex metu fugæ se dedisse persuadent: Sed
 & alius rumor ad Persas delatus, Sacem ni-
 mirum Ducem cum altero exercitu sup-
 petias venire. Audito nuncio Sarbarazas
 & Sarablagas cum Heraclio ad pugnam
 descendere properabant, priusquam ni-
 mirum Sacem adueniret, & victoriæ glo-
 riam omnem ad se transferret. Quare da-
 ta desertoribus fide, aduersus Heraclium
 progressi sunt: & iam proximi castra me-
 tati sunt, simul cum sequenti luce manus
 committere decernentes. Heraclius sub
 vesperam inde soluens, tota nocte itinere
 confecto, mox campo virenti inuento, in
 eo castra applicuit. Barbari fuga salutem
 querere rati, nullo seruato ordine, ut
 eum assequerentur, procurrebant: tum
 ipse facie in eos versa, acre cum iis iniit
 prælium. Cum enim collem quendam ne-
 morosum occupasset, exercitu in eum ag-
 glomerato, Dei nutu Persas in fugam adi-

Kk ij

git, ipsosque per conualles insequutus, magnam stragem edidit. Porro durante hoc certamine, cum Saes cum exercitu superuenisset, eo in fugam verso, magna- que illius exercitus parte caesa, reliquos palantes dissipauit, & eorum omnia cepit impedimenta. Sarbarazas subinde Sai adiunctus barbaros e praelio superstites colligebat, ac vterque de Heraclio compositis viribus aggrediendo commune consilium iniit. Verum Imperator per Vnorum prouinciam, viarumque molestias, & aspera inaccesaque eorum loca iter agere: & barbari cum a tergo insequi. Hic Lazi vna cum Abasgis periculo deterriti, violata societate, & a Romano exercitu diuisi, in propriam regionem secessere. Saes Romana calamitate laetior redditus, animis resumptis in Heraclium cum barbaris erumpit. Imperator ex aduerso collectum exercitum verbis corroborare, & militum animos, monitis istiusmodi delinire. Hostium numerus plane ingens nufquam vos, Frattes, terreat: Deo enim ita volente, Romanus vel vnus mille aduersarios fugabit. Pro fratrum nostrorum salute nosmetipsos Deo immolemus. Coronas Martyrum assequamur: ita nos laudibus complebunt posteris, & factis nostris mercedem Deus rependet. Pluribus etiam aliis exercitu animato, Imperator alacriam facie agmina componit pugnae. Confliterunt aduersariae acies exiguo seiunctae spatio, a mane vsque ad vesperam, nec signa contulerunt. Vespera autem ingruente, Imperator iter iniit, barbaris rursus a tergo cum insequentibus. Eum vero immutata via praertere meditati, in palustria loca prolapsi palantesque in magno discrimine versati sunt. Imperator inde digressus, Persarmeniae partes obibat: e regione autem illa, quae nimirum Persarum ditioni subiecta est, plures ad Sarbarazam confluerunt, ex quibus ipse copias & exercitum auxit: sed cum hyems appeteret, huiusmodi multitudo in proprias sedes & domos dispersa est. Ea re cognita, bello nocturno inimicos furtim laceffere meditatur Heraclius. Itaque cum sua hyemis tempestas incumberet, nulla de se barbaro suspitione iniecta, robustiores equos & milites viribus praestantiores selectos & armis instructos in duas acies diuidit, & hanc quidem barbarum impetituram iussit praecedere: ipse cum altera pone sequi instituit. Itinere celeri gressu per noctem confecto, hora noctis eiusdem nona Salbanum oppidum perueniunt. Vna Persae loco eodem reperi, Romanorum aduentu cognito, stratis exurgentes in Romanos incurrunt. Romani vero eos omnes occiderunt praeter vnum, qui cladis nuncius ad barbarum

σας, καὶ τοῖσις ἀφ' ὧν φάραγγας διώξας, πολλὸς πολὺ αἰεῖλεν. καὶ τοῦτων μετὰ τὴν ἀγωνίαν ὄντων, ἐφθασεν καὶ ὁ Σάβω σὺν τῷ στρατῷ αὐτοῦ, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ βασιλεὺς, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνέλαυν, τοὺς λοιποὺς δὲ ἀπὸ τοῦ φθόγου ἔκτειλεν. ὁ δὲ Σαρβαραζὰς ἐνωθεὶς τῷ Σάβω ἐπισυνάξατο τοὺς συνήκοντας βαρβάρους· καὶ πάλιν διεσοσύντο καὶ Ἡρακλείου χωρεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ τῷ Οἰνῶν χωρῶν καὶ ταῖς αὐτῶν δυσχωραῖς ἤλαυνεν, ἐν τε τραχύσι ὕπερι καὶ δυσβάτοις. οἱ δὲ βαρβάρους ὁπίσω αὐτῶν ἠκολούθουν. οἱ δὲ Λαζοὶ ἅμα τοῖς Ἀβασγῶν διηλάσαντες, ἀπέσπασαν αὐτοὺς τῆς Ρωμῆων συμμαχίας, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ἀνελθόντες. ὁ δὲ Σάβω ἠδυνάσθη ἐπὶ τοῖσι, θυμῷ πολλῷ σὺν τοῖς βαρβάρους ἐχώρηε καὶ Ἡρακλείου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν στρατὸν λόχοις ἀνέπέρρυσεν, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοῖσις ἐξέλαυν, λέγων. ὁ πολλὸς ἡμᾶς, ἀδελφοί, μὴ θρακατῆτε. Θεοῦ γὰρ ἡγετοντος, εἰς διώξῃ χηλίσκῃ. ὑπομῖν ὅτι ὁ Θεὸς αὐτοὺς ἔσθ' ὅτις τῇ ἀδελφῶν ἡμῶν σωτηρίας. λαβὼν μὲν ἑφ' ὅς μὴ τῶν, ἵνα ὁ μέλλων ἡμᾶς χρόνος ἐπαμνήσῃ καὶ ὁ Θεὸς τοῖς μαθόντες ἀποδώσῃ τοῖσις. καὶ ἄλλοις πλείοσι λόγοις τῷ στρατῷ ἐπαμνήσας τὸν στρατὸν, φησὶν ὅτι πρὸς αὐτοὺς τῷ πάλαι, καὶ πάντες ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ μικροῦ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἀσπίδας ἀλλήλοις συνέβαλλον. ἐσπίρας δὲ καὶ λαβόντες ὁ βασιλεὺς τὸ ὄδιον ἐλάττω. οἱ δὲ βαρβάρους πάλιν ὁπίσω αὐτῶν ἤλαυνον. ἐναντάσσοντας δὲ τὸ ὄδιον, καὶ τῶν περὶ λαβὼν ἡλίσσαντες, ἐμπήκοις εἰς τοὺς τελματώδεις, καὶ πληθαίνοντες, καὶ εἰς μεγάλα κίνδυνον ἤλθον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφ' ὧν τὰ μέρη Περσαρμενίας πρὸς ἑαυτοῦ. τῶν δὲ γῆς ἐκείνης ἔσθ' ὅτι Περσῶν κραυγῆς, πολλοὶ συνέπεσαν τῷ Σαρβαραζᾷ, καὶ ἐπηλθὼν τὸν αὐτὸν λαόν. χιμῶνος δὲ γεγονότος ἐσχερτέθη ὁ πολλὸς ἐν τοῖσις ἰδίσις ὕποις. τῶν δὲ ὁ Ἡρακλῆος μαθὼν, ἀφ' ὧν ἐν νυκτὶ ἐλθεῖν τὸν πόλεμον καὶ τῶν χιμῶνος ὅπκιμῶν, ἐκ τῆς μὲν μηδεμίας οὐσίας ἐκ βαρβάρων, ἀφ' ὧν ἀμῶν ἵπποις ἐκείνῃς, ἐκ τῶν στρατῶν τοῖς ἀδελφοτέροις διχῇ ὁπλίστας, τοῖς μὲν περὶ αὐτὸν ἐκέλευεν καὶ τῶν βαρβάρων αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἑτέροις ὁπίσω τοῦτων εἵπετο. ἀνυσσάντες δὲ ἐλθὼν τὴν νυκτὸς, καὶ καὶ λαβόντες ὁ χωρίον Σαρβάρων, ὡς τῶν θ'. τὴν νυκτὸς Περσῶν ἐκ αὐτῶν ὄντων καὶ γόντων τῶν ἐφοδῶν, οἱ καὶ ἀφ' ὧν ὡς ἀρμῆσιν καὶ αὐτῶν. οἱ δὲ Ρωμῆοι τοῖσις πᾶσιτας ἀφ' ὧν πρὸς ἑνὸς, ὅς τις ἐκ βαρβάρων

ἐμμένονσι. ὁ δὲ βασιλεὺς αἰσάσας, καὶ ὀπίσθας Α
ἴψαν, γυμνὸς τε, καὶ αὐτοπόδιος, Φυγῇ τινὶ ὅ-
τρειαν ἐπερείπαρ. Ἰόντου δὲ τοῦ γυναιχέως, καὶ
πρὸς τὸν Περσικὸν αἶθος, ἔρχομαι τε καὶ ὁτρειά-
σας, καὶ στρατιώτας ὀπιλέκτους ἀναλαβὼν αἰελο-
ῖντας ἐν ταῖς τῇ οἰκίᾳ ἐστάσι καὶ πῆλμον κρο-
πυῖντας ἀφ' ἧς πυρὸς καθίλειεν καὶ οὐκ ἔκτει-
λει, οὐδὲ πύρρ' ἀπῆλυσεν, ἄλλοι δὲ χέεσπιδας
ἐδισηκῆσαν. ἔλαβον δὲ καὶ τὰ ὄπλα τῆς Σαρδα-
ρῶν χρυσὴν ἀσπίδα τε, καὶ μάχαιραν, καὶ δόρυ, καὶ
τὴν ἀφ' ἧς χρυσὴν ζώνην, καὶ τὰ ὑποδήμα-
τα αὐτῆς καὶ πόμπεα λαβὼν χωρεῖ καὶ τῇ διασπαρ-
μῶσι αὐτοῖς χωρεῖς, οἱ πῆες μεθότις τινὶ τῇ Β
Σαρδαρῶν Φυγῇ, ἀχεατῶς ἐφυγον. αὐτὸς
δὲ διαΐξας πολλοὺς αὐτῶν ἔκτεινεν, καὶ δισηκίους
ἔλαβεν καὶ οἱ λοιποὶ μετ' ἀρχμῆς ἐν Περσίδι
ὑπερέστησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυναΐξας τὸν αὐ-
τῆς στρατιώτηδον, μετ' ἑαυτῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς τό-
ποις κτρεχάμεσιν.

venit. Quare barbarus loco celerius relicto, nudus & discalceatus etiamnum pedibus, equum conscendens fuga salutem sibi comparavit. Huius uxores & Persicum omnem florem, Principesque & Satrapas, & delectos milites cum super tecta domorum ascendisse, ac defensionem inde moliri conspiceret, igne coniecto disturbavit: & quosdam quidem occidit, alios cremavit, alios denique manicis & compedibus vinctos in captivitatem abduxit. Cepit etiam arma Sarbarazæ, clypeum aureum, machæram, hastam, & zonam auro gemmisque ornatam, nec non eius calceamenta. Iis omnibus sublati, adversus ceteros, qui huc & illuc palantes vagabantur & dispersi erant, contendit. Illi fuga Sarbarazæ cognita, pari impetu in eam se coniecere. Imperator diutius eos insequutus plures eorum deleuit, captivos alios abduxit, reliquos cum dedecore in Persiam coegit redire: ac demum proprio exercitu in vnum collecto, in iis ipsis locis hilariter hyemavit.

Κορυθαίτην	Περ- βαση.	ΚΠ. δόνου.	Ιερσ. δόνου.	Αλεξ. δόνου.
Τὴν δὲ αὐτὴν	σὺν βαση.	Σιγ- γος	Σιγ- γος	Γιγ- γος
ἐστὶν	πίσις	ἐστὶν	ἐστὶν	ἐστὶν
ἀν.	ἐστὶν	ἀν.	ἀν.	ἐστὶν
αὐ.	αὐ.	αὐ.	αὐ.	αὐ.

Annuntiandi 6116.	Dom. Impe- rator Hera- clius annis 31.	Perla- rum rex Chof- roes annis 39	C. P. Episc. Sergius annis 19.	Hie- rofol. Episc. Za- char. annis 11.	Alex. Episc. Georgius annis 14.
	15	37	16	16	6

Τούτων δὲ ἔπειτα μέλει Μαρτίῳ α'. ἔπισυναΐξας ὁ βασιλεὺς Ἡεράκλειος τὸ αὐτῷ γράψευμα βουλευτῶν ἐπειρήσας, τὸ ποῖα δὴ ποιεῖν, δύνῃ τὸ δόξαι αὐτῷ παρὰ κρίνωσιν κρίναι τε, καὶ δύνῃ ἀπαρτῆναι ἢ μὴ ἔπι Τάραντος φέρουσιν, ἢ γ' ἔπι τῇ τῇ Σύρων γῆν. καὶ ἡ μὲν ἔπι Τάραντος ἀφαιρουμένη μὲν ἔστι, ἀλλ' ἀπολείας εἶχεν τῇ Ἐσφάντι πᾶσιν ἢ γ' ἔπι τὴν τῇ Σύρων τὴν Ταῦρον ὑπερβαίνουσα τὴν ὁπορεύσασθαι, καὶ διαψίλλεσθαι τῇ Ἐσφάντι ἀφαιρεῖσθαι. ταῦτα μὲν συκρίνουσι πάντες, εἰ καὶ ἀπαιτούμενα, καὶ ἴσως πολλὰ κατεργασμένη ὑπερῆρχαν. ταῦτα μὲν δὲ καὶ πᾶσι πολλὰ ὑπερβαίνοντες, ἀφ' ἑπὶ αἱμερῶν κατελάμβανον τὸν Τύραντον ποταμὸν καὶ τὸν ὁρῶν ἀφαιρούμενοι κατελάμβανον τὴν Μαρτυρῶν ποταμὸν, καὶ τὴν Ἀμειδίην καὶ αὐτὰ πάντας ὅς τε γράτος, καὶ ἡ αἰχμηλωσίαι. ἐπεὶ οὖν δὴ ὁ βασιλεὺς ἡγάγετο, καὶ πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν δηλώσας, καὶ ἡ πόλις πολλὰ ἐμπειρομένη τῇ πόλιν ὅς τινος βαρβαρὸς ἔπισυναΐξας τὸ αὐτῷ ἀφαιρουμένην ἡσυχίαν, ἐπὶ τὴν καὶ αὐτῇ. ὅς τινος βασιλεὺς ἐπὶ τὴν ἀμειδίην ἔπισυναΐξας, ἀπέλυσε φουράγησιν τῇ πόλιν αὐτὸν ἀγρίους καὶ σκύλους καὶ τῇ πόλιν αὐτὰ τὴν αὐτὸν ἐκδραμὸν διεξέδου, αὐτὸν πρὸς ὅσον ἢ γ' ὁ βαρβαρὸς, καὶ αὐτὰ

Hoc anno mensis Martij die primo, Imperator Heraclius collecto exercitu uniuerso, quæ sibi procedendum via consilium inuit. Geminæ namque obiciebantur oculis angustæ sane & difficiles: hæc quidem Tarantum, alia in Sytorum regionem ducens. Et quæ Tarantum quidem, breuior; at ciborum omnium penuria laborabat: quæ ferebat in Syriam, ubi Tauri montis culmina superasset, annonæ copiam, generisque omnis victum largissime suppeditabat. Hanc quamuis asperiores & niuib. obsitam cuncti decernunt capeſſendam. Eam itaque summo labore dierum septem spatio emensi, ad Tigridem fluiuium deuenere, quo demum traiecto Martyropolim, & inde Amidam deuenire: ibi exercitus omnis & captiuorum turba substitit. Quinetiam inde litteras Byzantium mittendas, & quæ gessisset cuncta significanda, Imperator occasionem nactus decreuit: ex quo Byzantina ciuitas ingenti gaudio perfusa. Barbarus autem Dux collecto suo omni exercitu, impressionem in eum fecit. Imperator selectos militum manipulos, qui montium angustias & vias ad se ducentes defenderent, misit. Ipse per exitus, quibus in Orientem itur, egressus barbaro in aduersum ibat: & Nym-

phio amne superato, ad Euphratem peruenit: vbi pons ex funibus & loris stratus fuerat. Sarbaras autem pontis funibus solutis, ex vna ripa ad alteram pontem omnem adduxit. Adueniens Imperator, nec quo fluuium superaret reperiens pontem, ripam decurrens eamque perscrutatus, vadum, quo transiret, inuenit. Absque periculo itaque mense Martio flumen traiecit, & Samosata contendit: Taurumque iterum superato, Germaniciam apulit: Adanumque transiens, Sarum flumen attigit. Sarbarus autem ponte proprium in locum restituto Euphratem nullo obiecto impedimento pertransiit, & Imperatoris vestigia sequebatur. Ipse Imperator Sari pontem transgressus, cum exercitui equisque reparandis locum idoneum reperisset, in eo fixis castris quiescere iussit: oppositam fluminis partem Sarbarus occupauit. Ponte vero & turribus ad eum propugnandum obiectis a Romano milite detineri visis, ibi castra applicuit. Multi porro ex Romanis incomposito agmine per pontem in Persas incurrentes, magnam eorum stragem edidere. Imperator contra, ne tumultuario & absque ordine procederent, vetabat, ne aduersariis per pontem secum irrumpendi viam facerent, & in aduersam ripam deducerent. Imperatori exercitus minime obsequutus est. Interea Sarbarus, positus in occulto insidiis, ipse simulata interpu gnandum fuga, Romanorum non paucos, etiam Imperatore prohibente, ad se persequendum prouocauit: & ex improviso conuersus insectatos se in fugam egit; & quantos ultra pontem sibi obiectos attigit, vniuersos contumaciae suae pernam passos e medio sustulit. Attamen Imperator cum barbaros, dum alios persequuntur ordinem deferere, & eos qui pontis propugnacula & turretes defendebant, a Persis occidi videret, aduersus Persas irruit. Tum vero quidam Gigantæ staturæ Imperatori obuiam factus, cum in medio ponte aggressus est: quem Imperator graui vulnere percussum in amnis fluentum deturbauit, eoque cadente reliqui fugere barbari, & præ pontis angustia seipso partim in flumen proiecere, alij gladiis cæsi: cum interim reliquus exercitus barbarus ex fluminis sponda sagittas confer tim mitterent, fortiterque obfisterent, ne Romani pontem transgredierentur. At Imperator velut strenuus & Marte plenus, flumine traiecto validum pectus hostibus opposuit, & cum paucis ex sodalitis facinus vel supra vires humanas edidit, adeo ut ipse Sarbarus admiratione percussus, Cosmæ quidam qui fidem fœda ad idola desertione conspurcauerat, & ad Persas relicto Romano exercitu defecerat, dixit:

σας τὸν Νυμφίον ποταμὸν κατέλαβεν τὴν Εὐφράτιν· ἐν οἷς τινὲς πλεκτὴν γέφυραν ἐκ χοίρων τε καὶ ῥινόων. ὁ δὲ Σαρβαραζᾶς τῆς γέφυρας πρὸ χοίρια λύσας μίας ὀχλὺς ὑπὲρ τὴν ἐπίστα πᾶσιν τὴν γέφυραν μετήγαγεν. ἐλθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ μὴ δύναν ἀφάσας ἀφ' ἧς γέφυρας, πρὸ δραμῶν ὄρε πόρον· ἐκ αἰκιδιώνος τῶν ἐπὶ ὁρίων τῷ Μαρτίῳ μὲν καὶ καταλαμβόμεναι τὰ Σαμώσατα· καὶ πάλιν τὸν Ταῦρον ὑπερβαίς, εἰς Γερμαρίκειαν ἀφίκετο καὶ ἀφάσας τὴν Ἀδδύα, ἦλθεν πρὸς τὸν Σάρον ποταμὸν. ὁ δὲ Σαρβαρας πάλιν τὴν γέφυραν εἰς τὸν ἴδιον ὅποιον ἐκτίσας, τὸν Εὐφράτιν ἐφάσας αἰεμποδίζων· καὶ ἐκ τοῦ ὅπου αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφάσας τὴν γέφυραν τῷ Σάρῳ, καὶ δύναν ἀπαυσιον τῆς στρατοῦ, καὶ τῆς ἀλόγων, ἐν αὐτῇ ἀπληκτύσας ἀφαιπάυσαν αὐτοὺς, καταλαμβόμεναι δὲ ὁ Σαρβαρας εἰς τὸ ἀπὸ τῆς μέσης. δύναν δὲ τὴν γέφυραν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πύργια ὑπὸ Ρωμαίων καταλήψαντα, ἀπληκτύσιν. ὁ δὲ ἔχοντες δὲ ἀφ' ἧς γέφυρας πολλοὶ τῶν Ρωμαίων ἀπακτύσας τοῖς Πέρσας προσέβαλλον· καὶ πολλὴν συνκτύπὴν αὐτοῖς ἐποίησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς ἐκώλυσεν ἀπακτύσας ἐκ τῆς, μήπως ἐδὲς ἡμῶν τοῖς ἐναντίοις συνελθὼν εἰς τὴν γέφυραν, καὶ συμπράσσει. ὁ δὲ λαὸς οὐκ ἐπέμνη τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Σαρβαρας ποιήσας ἐκ κρύματα, καὶ διώξας αὐτοὺς ὡς φέροντα, εἰλκυσεν πολλοὺς Ρωμαίους πρὸς τὸν ὁρίων τῶ βασιλέως εἰς διώξιν αὐτῶν ἀφάσας. ὑπερβαίς δὲ τοῖς πρὸς ἀμύνοντες, ὅσοις ἔξω τῆς γέφυρας ἐφάσας ἀφίκεν δίκην ὑπερβαίς τῆς πρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐωρεκῶς τοῖς βαρβάροις τῇ διώξῃ ἔαζεν λύσασθαι, καὶ ἐκ τῆς ἐφεσώτων Ρωμαίων τοῖς πύργοις ὑπὸ αὐτῶν πολλοὺς ἀναμετρήτους, καὶ αὐτῶν ἐχώντοισιν. αὐτῶν δὲ πρὸς γαστήρας τῷ βασιλεῖ συναιτήσας, μέσον τῆς γέφυρας προσέβαλλον. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν πρὸς αὐτοῦ, ἐν τῇ ρείδῃ τῶ ποταμοῦ ἐρρίψαν. τοῦτον δὲ πεσόντος, εἰς φυγὴν ἐτάπυσαν οἱ βαρβάροι, καὶ τῇ τινώσῃ τῆς γέφυρας οἱ βαρβάροι εἰς τὸν ποταμὸν αὐτοὺς ἐρρίπτειν· ἄλλοι δὲ καὶ τοῖς ξίφεσιν ἀνέσταν· ὁ δὲ πλῆθος τῶν βαρβάρων πρὸς τὰ χεῖλη τῶ ποταμοῦ χυθὲν, ἐπέβησαν καὶ αἰήσαντο μὴ ἐλπίτες τοῖς Ρωμαίοις περῆσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς περῆσας ἡμῶν τοῖς βαρβάροις ἀνίστατο μετὰ ὀλίγων ἑταῶν τῆς αὐτῆς ἐταιρίας ἀγωνισόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς τὸν Σαρβαραν ἐκπλαγῶσαι καὶ Κοσμάδῳ ὑπὸ πλοῦτον αὐτῶν ἐσώτα πρὸς πύργια Ρωμαίων μετακίεσθαι εἰς

πίν. ὁρᾷς τὸν Καίθηρα, ὦ Κοσμά, πῶς δρα- A
 σὺς, παρὲς τὴν μάχην ἵσταται, καὶ παρὲς ὑ-
 ποδὸν πληθὺς μόνος ἀγωνίζεται, καὶ ὡς ἄμμιον
 τὰς βολὰς ἀποπιπεί. ἐκ γὰρ τῆς ἀληθινῆς τρι-
 γώνου ἐκρωεῖται, καὶ πολλὰς πληγὰς ἐδέχθη,
 ἢ καὶ σφιδμαίαν. ἐν ἑνὶ τῶν ἐκ πολέμου μαχησά-
 μῃνοι, τῆς ἐσπέρης καβαλαβούσης ἀπ' ἀλλή-
 λων διέσπασεν· καὶ ὁ Σαρδάρεος φοβηθεὶς διέ-
 τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἑσπερίων. ὁ δ' βα-
 σιλεὺς ἐπὶ τῶν αἰσῶν τὸν ἑαυτοῦ λαὸν εἰς τὴν Σε-
 βασιδαὺν πόλιν ὤρμησεν, καὶ ἀφ' ὧν τὸν Ἀλιω
 ποταμὸν ἐν ἑνὶ τῇ γῆρᾳ διέτρεχε· ὅλην τὸν
 χρόνον. ὁ δὲ Χοσρόης μακρὰς ἀποστείλας ἐλα- B
 βεν ὅλην τὰ κειμήλια τῆς ἐν πάσαις ὑπὸ Γέρ-
 σης ἐκκλησιασθῆναι. καὶ ἰωάνναζε πρὸς Χερσιδουὺς
 ἡμέρας εἰς τὴν τῷ Νεσορείου θρησκείᾳ παρὲς
 ὃ πλῆξαι τὸν βασιλεῖα.

Αφ' ου αν δ' εχρησας Αμειον ετη εντα.

rit: Vides Cæsarem, ô Cosina, quanta audacia pugnam conferat, solusque aduersus tantam multitudinem decertet, & velut arenam vento excitatam tela sagittarumque despuat? Imperator siquidem ex veris & propriis eius ocreis dignosci poterat: & iam certe plurima, nullum tamen cum vitæ discrimine vulnus acceperat. Porro pugna diutius protracta, sole iam ad occasum inclinato, exercitibus ab inuicem sponte diuisis dirempta est. Et Sarbarus periculum metuens retro cessit. Imperator collecto vniuerso exercitu in urbem Sebasteam se recepit, traiectoque Alyfluuio in ea regione per totam hyemem substitit. Chosroes exinde furore percitus misit qui donaria supellectilemque omnem a cunctis per vniuersam Persiam erectis Ecclesiis auferrent; & ut Imperatori ægre faceret, Christianos ad amplectendam Nestorij superstitionem adegit.

Arabum Princeps Amed annis nouem.

		η'	η'			η'	η'	ζ	
--	--	---------	---------	--	--	---------	---------	---------	--

		16	38			17	17	7	
--	--	----	----	--	--	----	----	---	--

Τὸ τῶν δὲ ἐπὶ Χοσροὺς τῆ Περσῶν βασιλεὺς
 μέγα ἐποίησεν γρατεῖαι, γρατεῖους ζέτους τε, καὶ
 πολέτας, καὶ οἰκίτας, ἐκ πόλεως ἡρώς ἐκ λεγόντων
 ποιησάμενος· καὶ ταῦτα πάντα ἐκ λεγόντων δὲ Σάδω
 παρὰ τοὺς γρατεῖαν, ἄλλας τε ἑ. χιλιάδας ἐκ τῆ
 φάλαγγος τῆ Σαρδάρου ἐπὶ λεγόντων λεγόντων, ταῦτα
 σπουδῆς, καὶ ἀνόμεσι Χρυσολογίαις, καὶ ταῖς περὶ ἀπὸ
 ἐξέλε καὶ βασιλείας. τῇ δὲ Σαρδάρου σὺν δὲ λοι-
 πῶν αὐτῶν γρατῶν καὶ ΚΠ. ἀπέστειλεν, ὅπως ταῖς
 ἐκ δύστας Οὐντοις, οὐδὲ Αἰάροις καλεῖσιν, Αἰά-
 ρος τε, καὶ Σκλάβοις, καὶ Γηπαῖδες συμφωνήσας καὶ
 τῆς πόλεως, χωρήσωσι, καὶ ταῦτα πάντα πολιορκήσωσι.
 γνοὺς δὲ τῶν ὁ βασιλεὺς τῆ αὐτῆς γρατῶν εἰς τρεῖς
 διαρέσας ἐχώρισεν, καὶ ταῖς μετὰ δὲ ἐπὶ περὶ αὐτῶν
 ἰδίῳ ἀδελφῶν καὶ τῆ Σάδω πολεμῶν ἐκέλευσεν
 ὅτι ἵππων μέγας αὐτὸς λεγόντων ἐπὶ Λαζικήν ἐχώρη-
 σεν ἐκ τῆ ταῦτα δὲ ταῖς Τέρκοις ἀπὸ τῆ εἰσας,
 οὐδὲ Χαζάροις ὀνομάζουσιν εἰς συμμαχίαν παρὰ
 σκεδόντων. ὅτι Σάδω αὐτῶν ἐκ σπουδῆς ταῦτα
 καλεῖσιν τῆ βασιλείας ἀδελφῶν Θεοδῶρος
 παρὰ πόλεμον ὠπλίσαντο. τῇ δὲ Οὐν δὲ ταῖς
 λεγόντων τῆ πολυμήτου Θεοδῶρος σπουδῆς πόλεμος, καὶ
 πόλεμος κροτηθέντες, χαλὰ παρὰ τοὺς δὲ
 βαρδάρων κατεπείχον, καὶ πολλοὺς ἐπάταξεν. ἡ δὲ τῆ
 Ρωμῶν παρὰ ταῖς χαλῆς ἀπέλαυνεν. ἔπειτα
 ὅτι οἱ Ρωμῶν ταῖς Γέροισι, καὶ αἰμαῖσι πληθὺς πο-
 λόντων μετὰ Χοσροὺς ὠρίξεν καὶ τῆ Σάδω. ὅτι
 Σάδω ἐκ πολλῆς ἀθυμίας εἰς νόστον ἔπεισεν καὶ ἐπε-
 λώθησιν. ταῦτα ὅτι σῶμα καλεῖσιν Χοσροὺς ἀλατὶ
 ταῖς γυναικὶ παρὰ αὐτὸν χροιάσιν, καὶ τῶν τε

Hoc anno Persarum rex Chosroes nouo exercitui reparando aduenas, ciues, & famulos, ex omni nimirum hominum genere adlectos aggregauit; ea vero selecta multitudine Sai Duci tradita, alios quinquagies mille ex Sarbari phalange excerptos ex animi consilio milites Aurihastatos ab ipso dictos eisdem adiunxit; & aduersus Imperatorem misit: Sarbarum vero cum reliquo exercitu C. P. versus misit: ut initis pactis cum Vnnis (Abaros quidam vocant) Bulgaris, Sclauis, & Gepedibus, vna cum eo Urbem impressione facta obsiderent. Eo consilio cognito in tres acies exercitum vniuersum Imperator distribuit: & primam quidem ad Urbis defensionem: aliam Theodoro proprio fratri traditam Saem aggredi iussit: cum tertia secum educta ipse in Lazicam regionem secessit: ibique mora aliquandiu protracta, Turcos Orientales, quos Chazaros vocant, ad belli societatem allexit. Tum vero Saes cum nouitio isto exercitu fratrem Imperatoris Theodorum offendens, bello eum adurit. Consertis autem ad inuicem manibus, Deo laudatissimæ Dei Genitricis precibus manifeste opitulante, grando vehemens ex inopinato in barbaros delata plures eorum vulnerauit. Interim Romana acies tranquilla aeris serenitate fruebatur. Persas igitur in fugam Romani vertunt, & ex eis copiosum numerum prosternunt. Eo audito Chosroes ira vehementi in Saem exarsit. Saes ipse præ mœrore atque desperatione in languorem incidens misere interiit. Cadauer eius sale multo conditum ad se aduehi Chosroes iussit, & mor-

καὶ ἀπερσδύκτως ὁ γὰρ τὸν χιμῶνα εἰς ἕκασ-
 τὸν εἰσβάλλει τὸ Χοσρόου τῶν μαζόντα. οἱ δὲ
 Τοδρκοὶ τὸν χιμῶνα ἐρωῶντες, καὶ τὰς συνιστά-
 ῃς ἐπιδρομαῖς τὸ Περσῶν μὴ ἀποφύγοις, συκο-
 πῶν τὸν βασιλεῖ ἤρξαντο, καὶ ἐλίσσοντο ἀποφύγειν,
 καὶ πρῶτες ἀφέντες αὐτοὺς, ἀπέφερον. ὁ δὲ βα-
 σιλὸς διελάλησεν τῶν αὐτῶν λόγων, γινώσκων
 ἀδελφοὶ, ὅτι τοιοῦτος συμμαχῆσαι ἔλθῃ, ἀλλ' ἢ
 μόνος ὁ Θεός, καὶ ἡ τῶν τελευτῶν ἀσπίς μη-
 τερ, ἵνα δείξῃ τὴν ἐαυτοῦ δυναστείαν, καὶ κατὰ
 πᾶν τὴν βοήθειαν αὐτῶν. ὁ δὲ Χοσρόης ἐπι-
 γραπτύσας τὰ γραπτύματα αὐτῶν, ἀπεβόλλε-
 ται στρατῶν ἐν αὐτοῖς Ραζάτων ἀνδρα πολε-
 μικάτων καὶ ἀσπέρων καὶ ἡ Ἡρακλείου τῶν
 ἀπείσθων. ὁ δὲ βασιλὸς τὰς τε πόλεις Περ-
 σίδος ἐκπορεύσας, καὶ τὰς κάμας, καὶ τοὺς κατὰ
 λαμβανόμενους Πέρσας ἀνέλασεν ῥυμφοῖα.
 τῇ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ Οκτωβρίου μηνὶ τῆς α'.
 ἰδικτιῶνος κατέλαβεν εἰς τὴν χώραν Χα-
 μαζῶν καὶ ὁ γὰρ ἐπαυτοὶ τὸν λαὸν ἐβόδωσεν
 μίαν. ὁ δὲ Ραζάτης ἐλθὼν εἰς τὸ Γαυζάκιον,
 ἐξήρτη ὅπισθεν αὐτῶν, καὶ ἐκπορεύσας τῶν
 διαπορευόμενων ἐμπροσθεν τὰς Ἑσφῆς αὐτὸς δὲ
 ὅπισθεν ὡς κύων πινυὲν μέλις ἐκ τῆς ψυχῆς
 αὐτῶν ἐπείφετο καὶ ἐκ τῆς μὴ ἐρείσας αὐτοὺς δια-
 πόνας πολλὰ τῶν ἀλόγων αὐτῶν διεφθάρησαν.
 τῇ δὲ περὶ τῆς Δεκεμβρίου κατέλαβεν ὁ βα-
 σιλὸς ποταμὸν μέγαν Ζαβῶν λεγόμενον, καὶ
 τῶν σφάσας ἠπλῆκευσεν πλοῖον Νινβὶ τῆς
 πόλεως. κατέλαβεν δὲ καὶ ὁ Ραζάτης εἰς τὸ σφῶν
 ἐπακορυφῶν αὐτῶν, καὶ κατελθὼν ἀπὸ τριῶν
 μελίων ἔβρεν ἄλλο πέλας, καὶ ἐπείρεσεν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς ἀποτείλας Βαδύον τὸν στρατηγὸν
 μὲν ὑπὸ ἑκτῶν στρατιωτῶν ὀλίγων, ἔβρεν βοῦ-
 δας τὸν Περσῶν, καὶ φοιδύσας αὐτῶν τὴν Κέρμη-
 τα, ὡς δὲ αὐτῶν τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ σφαγὴν
 ὀλοχρυσὸν καὶ πολλοὺς φοιδύσας, ὡς δὲ ζῶν-
 τας κατ'. ἐν οἷς ὡς καὶ ὁ σφαγὴς τῶν Ραζάτων
 ὅς τις αἰνέσκει τῷ βασιλεῖ, ὅτι πολέμῳ
 βοῦλεται αὐτὸν ὁ Ραζάτης, οὕτω καλῶς
 πρὸς Χοσρόου, καὶ τριγυλῶν ὀπλισμένους
 ἀπέστειλεν αὐτοῖς. ἀλλ' ἀκμῶν ἐκ ἐφθάρη.
 ὅπως δὲ μαζὼν ὁ βασιλὸς ἀπεπαύσας τὸ
 τῶν ἐμπροσθεν καὶ αὐτοὺς ἐπακορυφῶν σφα-
 γῶν ἔβρεν ὅπως ἐν ᾧ ὡς φεῖλεν πολέμῳ
 σφαγῶν τῇ ἐν αὐτοῖς αὐτοῖς οἱ τριγυλῶν. ὡ-
 ρὼν δὲ πεδίον ἐπιδίδων πρὸς πολέμῳ καὶ

A irrumpens, Chosroem, ubi rescivit expe-
 ditionem in animi anxietatem & stupo-
 rem coniecit. Turci vero incumbentem
 hyemem prospicientes, crebrarum a Per-
 sis excursionum impatientes, nec Impera-
 tori collaborare gnari, paulatim elabi
 vel se furripere ceperunt: ac tandem om-
 nes societate belli deserta redierunt. Im-
 perator autem exercitui suo ad collo-
 quium vocato: Videte, Fratres, ut nul-
 lus belli societatem inuit nobiscum, quam
 Deus solus, & quæ illum sine semine con-
 cepit mater, ut potentiam nimirum suam
 exerat, & auxilium nobis suum manife-
 sto mittat. Porro Chosroes compositis &
 eductis suis copiis, Ducem eis præfecit
 Rhazatem virum bellicosissimum & stre-
 nuum: & in Heraclium misit. Imperator
 vero Persidis vrbes & vicos ferro & igne
 deuastabat, Persasque in potestatem ve-
 nientes cunctos romphæa debebat. No-
 no vero mensis Octobris die, indiçtio-
 ne decimaquinta, in Prouinciā Chama-
 etham peruenit, & dierum septem quie-
 te exercitum refecit. Rhazates autem Gau-
 zacum profectus, pone sequebatur Im-
 peratorem, & Romanorum comæatum
 omnem per vias occupantium & consu-
 mentium vestigia a tergo legebat. Ipse
 vero canis more pedissequus ac famelicus
 micis vix decidentibus annonam suffura-
 batur: equi etiam pabulis non inuentis pe-
 rierunt innumeri. Prima deinde Decem-
 bris die Imperator ad magnum fluuium,
 cui nomen Zabæ peruenit, eoque traiecto
 iuxta Niniem ciuitatem castra applicuit.
 Circa fluuium pariter Romanos insequu-
 tus Rhazates appulit, & ad millia tria
 iuxta fluuij cursum descendens, vadum
 inuenit, & in vltiorem ripam transiit.
 Tum vero Baanes militiæ Magister cum
 selectis militibus paucis Persarum cohor-
 tem suo vexillo insignem offendit: & eius
 Comite occiso, Comitæ eiusdem caput
 tulit, & ex auro solido enses: multis præ-
 terea deletis, viuos viginti sex abduxit,
 inter quos Rhazatis Spatharius repertus,
 qui etiam Imperatori renunciauit Rhaza-
 tem cum eo congredi velle, sic enim a
 Chosroe iussum affirmabat, & virorum
 tria millia ad eum missa, quæ nondum ta-
 men aduenissent. His cognitis, Imperator
 impedimenta præcedere iubet: ipse pla-
 nitiam pugnæ conferendæ idoneam prius-
 quam ter mille viri nominati aduenirent,
 & reliquis adiungerentur, mente sollicita
 inuestigans sequebatur. Campo ad pu-
 gnam apto reperto, exercitum ad allocu-
 tionem vocat, & ordines componit. Rha-
 zates pariter cum eundem locum tenuis-
 set, in tres cuneos totum exercitum di-
 stribuit, & in Imperatorem præliaturus se
 confert. Mensis itaque Decembris die

* Deiant ὁ γὰρ ἐπαυτοὶ τὸν λαὸν ἐβόδωσεν
 in Reg. & Ραζάτης κατέλαβεν καὶ αὐτοὺς πρὸς ἐπείρεσεν
 καὶ ἐν τῇ
 στρα-
 τῶν.

duodecimo, qui Sabbati fuit, certamen commissum: in quo Imperator ante omnes proficiens, Persarum ductorem offendit, eumque Dei virtute & Dei Genitricis auxilio prostravit: unde qui prius etiam cum eo pugnam inierant in fugam versi sunt. Imperator iterum in alium sibi occurrentem infilit: & hunc pariter expugnat, & morti tradit. Tertius tandem eum aggreditur, qui hasta eum ad labrum ferit, & vulnus infligit: Eum tamen Imperator ut & reliquos edomitum necat. Tubis itaque concinentibus pars utraque manus conferuit, & cruento certamine excitato, Imperatoris equus, cui Phalbas, vel Dorcon cognomentum, accepto hastæ ictu in femore a peditibus vulneratus est: tot tamen corpore ferro circumvallatus, inflictis etiam ad caput crebrioribus ensium plagis, nullatenus læsus est, nec plagæ armis vel equo damnum intulerunt. Cadit igitur bello Rhazates, & una Persicorum agminum Ductores tres, & præcipua capita exercitus, qui ipse totus pene deletus est. Romanorum ad quinquaginta deleti, plurimi vulnerati, quorum nonnisi decem obierunt. Prælium ab aurora ad horam usque undecimam commissum. Persarum vexilla viginti octo, præter ea quæ feruntur fracta & contrita, Romani sustulerunt, & interfectis subinde spoliatis, loricas, cassides, & armorum genus quoduis sibi sumpserunt: uterque vero exercitus duobus tantum sagittarum iactibus a se invicem substitit: prostrata namque non in fugam acta Persarum pars fuit. Romanus porro exercitus alimenta, potumque equis illa nocte subministravit: Persæ autem equites ad eiusdem noctis horam septimam penes interfectorum cadavera stantes; octava tandem ad castra & impedimenta redierunt: quibus secum sublati, secessu dilapsi, ad asperi salebrofique montis radices tremantes ac perterriti applicuerunt. Enses subinde plurimos, zonas auro distinctas, lapides preciosos, clypeum Rhazatis ex auro solido laminis centum & viginti obductum, thoracem quoque auro conflatum, & Scaramangium, & una caput extulerunt. Brachialia eius & equilis sella auri purissimo metallo fabrefacta in victorum potestatem venit. Ad hæc Barsames Iberorum, qui Persis Romanisque subsunt, Princeps, vivus captus. Ipso toto die nusquam substitit aut cessavit conflictus. Superiores quidem Romani evaserunt: a Deo tamen solo suppetiæ datæ, & victoria concessa. Porro Imperator animis militum rursus confirmatis, iter Chosroem versus direxit, ut metu ipsi incusso, Sarbarum e Byzancio Chalcedonenfi suo mandato reuocaret. Die vero Decembris primo supra

ἡμέρα σαββάτου ἐκρηγῆν ὁ πόλεμος· καὶ περὶ πηδίσας πόντων ὁ βασιλεὺς ὄρχοντι τῷ Περσῶν συνώπῃσιν καὶ τῇ τῷ Θεοῦ δυνάμει καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Θεοτόκου τῇσιν κατέβαλεν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ περὶ πηδίσκοις ἐπράπησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῆς ἄλλῃ συναντήσας, καὶ τῇσιν κατέβαλεν. περὶέβαλεν δὲ αὐτῷ καὶ τρεῖς, ὅς καὶ ἔδωκεν αὐτῷ μὲν δέσποτος εἰς τὸ χαίρειν, ἔ τῇσιν ἐπληξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τῇσιν ἀφείλεν καὶ τῷ σαλπείγων ἡχισσῶν συνέβαλον ἀλλήλοισ ἀμφοτέρω τὰ μέρη, καὶ μάχης κροτηρίοις σφοδρᾶς, ἐπληρώθη ὑπὸ τῷ πεζῶν ὁ βασιλεὺς ἵππος, λεγόμενος Φάλλας, ὃ καὶ Δόρκων, εἰς τὸν μηρὸν αὐτῷ λαβὼν χεῖναιρας πολλὰς δὲ ἔσπαρξας ἐν τῇ ὄλῃ αὐτῷ ἔλαβεν. ἀλλὰ φορὸν καὶ ἀφροακτιρενῆ, οὐκ ἐβλάπτειν, ὥστε αὐτοῖς ἐνὶ ἡρώων. πύπῃ δὲ αὐτῷ πολέμῳ ὁ Ραζάτης, καὶ οἱ πρεῖς Τουρμὺχοι τῷ Περσῶν, καὶ οἱ ὄρχοντες ἡδὺν πόντες, καὶ τὸ πλῆθον τῷ στρατῷ αὐτῶν. ἐσφάγησαν δὲ καὶ οἱ Ρωμῆοι πεντήκοντα, καὶ ἐπληρώθησαν ἰχθυοὶ, ἀλλ' οὐκ ἀπέθανον, εἰ μὴ δέκα· ἐκρηγῆν δὲ ὁ πόλεμος ἀπὸ τῆς ἑως ὥρας ἐνδεκάτης. ἐπῆρθη δὲ οἱ Ρωμῆοι τῷ Περσῶν βούδα καὶ. χωρὶς τῷ κλαυθίοντι, καὶ σκυλεύσασθαι τοὺς νεκροὺς, ἔλαβον τὰ λωεῖα, καὶ τὰς κασίδας αὐτῶν, καὶ πόντια τὰ ὄρματα καὶ ἔμειναν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ δύο σαχητιβοσλῶν. ἔσπῃ γὰρ οὐ γέγονεν. οἱ δὲ τῷ Ρωμῆων λαοῖ. τῇ νυκτὶ ἐπόπτην καὶ ἐπῆρσαν τὰ ἄλλα αὐτῶν. οἱ δὲ καβαλλάριοι Πέρσαι ἴσαντο ἕως ἐβδόμης ὥρας νυκτὸς ἐπὶ τῷ σκηνωμένῳ τῷ τελευτῶν Περσῶν· καὶ τῇ ὀγδοῇ ὥρῃ τῆς νυκτὸς ὑπερέβησαν εἰς τὸ φρουρᾶν αὐτῶν, καὶ τῶν λαβόντες ἀπὸ τῆς, καὶ ἡπληκύνθησαν εἰς περὶ πόδα ὅροις τραχέος πεφοβημένοι. πολλὰ δὲ σπαρξία ὀλόχευσαν, ἔ ζώνας ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ μὲν γὰρ τὰς, ἔ τὸ σκυτῆρον τῷ Ραζάτῃ ὀλόχευσαν ἔλαβον ἔξω πέπλους καὶ. ἔ τὸ λωεῖον αὐτῶν ὀλόχευσαν ἔλαβον, ἔ τὸ σκαρμαμένον αὐτῶν ὑπερέβησαν σὺν τῇ κεφαλῇ αὐτῶν· καὶ τὰ βραχιόλια αὐτῶν, καὶ ἡ σέλλα αὐτῶν ὀλόχευσαν· ἐκρατῆθη ὁ ζῶν Βαρσαμείσης ὁ ὄρχων τῷ Ἰβήρων τῷ Περσῶν καὶ Ρωμῆων γεγονότων. οὐχ ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο ὁ πόλεμος, ἐνέκυσθη δὲ οἱ Ρωμῆοι· ἀλλὰ τῶν γέγονεν μὴ τῇ τῷ Θεοῦ βοηθείᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς παρορμήσας τὸν στρατὸν, καὶ Χοσροῦ ἤλαυνεν, ὅπως τῇσιν φοβήσῃ, καὶ ἀποστείλας περὶ σκαλέσται τὸν Σαράβον ἐν τῷ Βυζαντίου καὶ Χαλκηδόνος. τῇ δὲ εἰκοτῇ τῇσιν Δεκεμβρίου μηνὸς

φωίπα· ἡ δὲ μὴ διωκόμενος πάντε μίλια ποιῶν· A
 σαι πένυ ἡμέραι, φάλλον ἐποίησιν κέ· ἡ αἱ γυ-
 ναῖκες ἡ τὰ τέκνα τὰ μὴ θεωρουῦντα ἀλλήλοισι,
 πῶτε φέρων ἐφυγον ἀλλήλοισι πρῶτον μὲν·
 τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἀναβούσης Ἑλσπλῆν Χοσρόης
 εἰς οἶκον γαυροῦ μνηστέρου μίται, μέλις ζω-
 ρηθεῖς ἐν τῇ τοῦτο θυῖα, ἡ δὲ ἰδὼν ἔραπον Ἡρα-
 κλῆος, ἐθαύμασιν. Διότι τε τριῶν ἡμερῶν κατέ-
 ραθεν Κτησιφωίπα· ἡ δὲ χρησιμοδοτηθεῖς ὑπὸ
 τῇ γρήτῳ ἀφρολῶντος πρὸς κέ· ἐπὶ τῷ, ὅτε δὲ Δα-
 ρας ἐπολιόρησιν ἐπὶ τῇ γρήτῳ Φωκα τῷ βα-
 σιλέως, Ρωμῆων, ὅτι ἐν εἰς ταῖς ἀπέλθοι ἐν
 Κτησιφωίπῃ, ἀπὸ τῆς· ἡ μὴ αἰσθόμενος ἀπὸ τῆς
 Δασαφῶς ἐπὶ τῷ μέγας ἐκείνῳ μίλιον ἐν πορὺ-
 λῶναι, ὅτε φάλλον ἐν τῷ ἀπὸ τῆς, ἡ δὲ οὐδὲ
 ἐν τῷ τῆς ἀφρολῶντος, ἀλλὰ ἀφρολῶντος τῇ
 πορὺλῶν Τίγριδος πεταμένῳ εἰς πένυ ἐκείνῳ
 πένυ, πένυ λεγόμενον Σελθίκατος πρὸς ἡμῖν,
 πρὸς τῇ Γέρσας Γυδεσίρ, πένυ τῇ γρήτῳ
 ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς, ἡ ἐκείνῳ ἐκείνῳ μὲν Σιρέμ τῆς
 γυναικὸς αὐτῆς, ἡ μὲν τριῶν ἡμερῶν γυναικὸς,
 ἡ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς· τῇ δὲ λοιπῇ αὐτῆς γυναι-
 κῆς, ἡ τὰ πολλὰ αὐτῆς τέκνα πρὸς πέμψαν εἰς τῷ
 αἰσθόμενος μέγας εἰς τὸν οὐρανόν. ἡ δὲ
 Γέρσας διέβαλλον τὸν * Σαρβαραζὸν πρὸς Χοσ-
 ρόω, ὡς τῇ τῇ Ρωμῆων φρονοῦντα, καὶ καὶ
 λαλοῦντα αὐτὸν ἡ ἀποστέλλει Σπαθάρειον μὲν κε-
 λθίστως αὐτῇ πρὸς Καρδαρήγαν συστράτηγόν
 Σαρβαραζὸν εἰς Χολκιδεῖα γράφας αὐτῇ, ὅτι
 Σαρβαραζὸν ἀποκτείνῃ, ἡ ὅπως τῇ τῇ Περ-
 σῶν αἰσθόμενος ἀπὸ τῆς εἰς συμμαχίας αὐτῆς· ὅτι
 γράμματι καμίζων πρὸς τῇ Γυδεσίρ συλλαμ-
 βόμενῳ πρὸς τῇ Ρωμῆων. οἱ δὲ συλλαβόντες αὐτὸν
 ἀφρολῶντες τοῖς Πέρσας, εἰς τῷ Βυζάντιον τῇ
 ἀπὸ τῆς, ἡ δὲ ἡ βασιλέως ὅτι πρὸς τῇ
 ὅτι βασιλέως μέγας πρὸς τῇ ἀποστέλλει πένυ
 ἀπὸ τῆς Σαρβαραζὸν πρὸς γρήτῳ μετὰ πέμ-
 ψῃ· ἐλθὼν δὲ πρὸς τῇ βασιλέως, ὅτι βασιλέως
 τῇ πρὸς τῇ Καρδαρήγαν ἐπιστολῇ τοῦτο ἐπι-
 διδόν, ἡ τῇ ἀποστέλλει πένυ πένυ, ἡ αὐτῇ τῇ
 ἐπιστολῇ, ἡ πρὸς τῇ ἀπὸ τῆς ὅτι ἀπὸ τῆς, πρὸς γρήτῳ
 ἐπὶ τῆς, ἡ στυγῆρας μὲν τῇ ἡ βασιλέως ἡ δὲ
 Παρσάρχου ποιῇ, ἡ φρονοῦντα Χοσρόης ἐπιστο-
 λῇ στυγῆρας αὐτῇ αὐτῇ αὐτῇ ἄλλοις ὅτι σαβ-
 πας, ἡ ἀφρολῶν, ἡ χιλιάρχας, ἡ ἐκαστὸν ἡ
 ἐπιστολῇ στυγῆρας, ἡ ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς τῇ σφραγίδι,
 στυγῆρας τῇ ἡ ἀπὸ τῆς, ἡ αὐτῇ τῇ Καρδαρή-
 γαν, ἡ αὐτῇ τῇ ποιῇ, οἱ δὲ ἀφρολῶντες θυμῷ
 πρὸς τῇ Χοσρόω ἀπὸ τῆς, ἡ πρὸς τῇ
 βασιλέως στυγῆρας εἰρηνοῦς ἐποίησιν, ἡ κοινῇ βα-

* Σαρ-
 βάρ

querentur, edixit. Tunc qui millium quin-
 que iter vno die conficere non valebat,
 fugiens ad viginti quinque spatium emen-
 sus est (Mulieres vero & liberi, qui se
 prius nusquam conspexerant, tum mixtim
 seque inuicem obtrudentes in fugam age-
 bantur. Ingruente autem nocte ad do-
 mum vilis cuiusdam agricolæ diuertit, cu-
 ius ianua vix ipsum capere potuit : quam
 cum postea vidisset Heraclius, satis mira-
 tus est) & trium dierum spatio Ctesiphon-
 tem attingit. Is igitur Chosroes, qui ante
 viginti quatuor annos, cum sub Phoca
 Imperatore Daras expugnaret, a præsti-
 giatoribus Astrologis varicinium audierat,
 sc, quo tempore Ctesiphontem secederet,
 perditum iri ; quique ob id nec vnicum
 quidem milliare a Dastagerd Ctesiphon-
 tem versus progredi ausus fuerat, tum de-
 mum fuga arrepta in eam urbem se rece-
 pit, nec in ea tamen subsistere confidit,
 sed traiecto Tigridis amnis ponte, in vr-
 bem longius positam contendit, quæ qui-
 dem Seleucia a nobis, a Persis Guedeser
 appellatur : repositisque in ea omnibus
 opibus suis, illic demum confedit cum Si-
 rem vxore sua, & tribus aliis pellici-
 bus, & filiabus suis : reliquas vero vxores
 atque liberos quamplurimos nonnullis
 passum millibus procul Orientem versus
 in locum munitissimum transmisit. Por-
 ro Sarbarum, quasi Romanorum partibus
 propensum, & Chosrois famæ detrahentem,
 apud ipsum Persarum nonnulli cri-
 minati sunt. Quare missis per Spatharium
 ad Cardaregam Sarbarazæ collegam ad
 Chalcedonem expugnandam castra meta-
 tum iussis, vt e medio tollat Sarbarazam,
 ac mox educto exercitu ad suppetias sibi
 ferendas aduoler, significat. Is autem qui
 litteras ferebat, a Romanis circa Galatiam
 insciis Persis comprehenditur, & C.P. Im-
 per. filio coram sistitur. Imperator verita-
 te a Misso ex ordine cognita, Sarbarazam
 ad se confestim vocat. Veniens ille co-
 ram Imperatore stetit. Imperator tradita
 illi, quæ ad Cardaregam epistola, Missum
 palam ostendit : Legit ille epistolam, &
 de re circa se gerenda certior factus, ver-
 tit animum, & cum Imperatoris filio &
 Patriarcha pactum inicit. Adulteratis dein-
 de Chosrois litteris, sibi occidi iussu qua-
 dringentos alios adiunxit Sarrapas, Opti-
 mates, Tribunos, & Centuriones quasi
 certissimæ morti deuotos : sigilloque bel-
 le adaptato, Duces & ipsum Cardaregam
 conuocat, lectaque in omnium auditu e-
 pistola, compellans Cardaregam : Istuc,
 inquit, facturum te polliceris ? Optima-
 tes itaque iam ira exultantes, Chosroem
 regia dignitate excidisse publicant ; com-
 politisque cum Imperatore pacis federi-
 bus, communi omnium consilio decre-

tum, Chalcedone abscederent, & in patriam reuertantur. Scripsit autem Heraclius Chosroi. Insequor te, & ad incundam pacem contendo: non enim lubens Persidem deuasto, verum a te coactus. Armis proiectis, pacem amplexemur: & incendium extinguamus, priusquam tota moles conflagret. Respuit Chosroes pacis condiciones: ex quo in eum Persici totius populi odium incensum. Nouo subinde exercitui conflando studium adhibet: quare Optimatum suorum domesticos, vilemque etiam ministrorum suorum & pellicum gregem armis instruit, & ut Rhazatis exercitui se adiungerent, imperat: locum etiam quo conueniant, ad Arbam videlicet fluiuium lapide duodecimo Ctesiphonte distitum præfigit, simulque iubet, ut flumine ab eis trajecto, pontem e lapide vel ligno quemlibet soluant & disrumpant. Imperator autem mensis Ianuarij die septimo e Dastagerd gressu moto, & trium dierum itinere confecto, ad duodecimum ab amne Arba milliarium, quo loci Persarum confluxerat exercitus, in quo elephanti ducenti, castra applicuit. Inde Armenicorum agminum Ductorem Georgium, qui fluiuium Arbam experiatur, & num vadi commoditatem offerat, exploret, secreto summittit. Is vbi pontes intercisos & ruptos, nullumque in Arba flumine vadum reperit, ad Imperatorem reuertitur. Motis inde castris Siazurum Imperator diuertit, provincias & vrbes toto mense Februario circumire contentus. Mense vero Martio ad oppidum, cognomento Barzam, deflectens, dierum septem moram in eo figit. Mox Mezezium Ducem ad prædam e vicinis agris agens mittit. Ibi Gundabunam qui in Sarbari exercitu Tribuni munus obtinuerat, cum viæ sociis quinque, Comitibus quidem tribus, aliisque præcipua dignitate insignitis duobus offendit, quos omnes ad Imperatorem duxit. Is Gundabunas res omnino necessarias ad Imperatorem retulit: E Dastagerd, inquit, Chosroes fugitiuus erupit, & Ctesiphontem, mox inde Seleuciam petiit. Ager viscerum morbo filium Merdasam e Sirem vxore susceptum regia corona redimire meditatus, fluiuium retro traiecit, & Merdasam filium, Sirem vxorem, Saliarumque alium ex ea natum, primogenito Siroe, & eius fratribus, nec non aliis coniugibus trans flumen relictis, secum tulit. Porro Siroes, vbi de fratre in regem coronando patris consilium comperit, animo commotus, collactaneum suum ad Gundabunam misit, scripsitque in hanc sententiam. Veni trans fluiuium: & te alloquar. Gundabunas Chosrois metu transire detrectauit. Solum significat. Scribe per collacta-

λυσταμένοι ἐδοξεν, ἵνα ἐκ Χαλκηδόνος αἰαζομένη-
σαι, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀπέλθωσι. ὁ δὲ Ἡρακλῆδης
ἔγραψεν τῷ Χοσρόῳ. ἐγὼ διώκω, καὶ πρὸς εἰ-
ρηνύειν τρέχω. οὐ γὰρ ἐκὼν πυρπολῶ τὴν Περσί-
δα, ἀλλὰ βιασθεὶς ὑπὸ σοῦ. ῥίψω μὲν δὴν τὰ
ὄπλα, καὶ εἰρηνύειν ἀπασόμεθα· σφέτω μὲν δὲ
πῦρ, πρὶν δὲ πρὶν καθεφλέξῃ. Ἰούτου δὲ μὴ καθε-
δέξασθαι, μεγάλως δὲ μῖσος ἔλαοι τῆς Περσί-
δος καὶ ἐμῆς καὶ Χοσρόου, καὶ ἐκείνου τοῦ Χο-
σρόος πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐξ ἡμετέρων αὐτῶν,
ἐπὶ πάντων τῶν ὑπουργίων, αὐτῶν τε, καὶ τῶν γυναι-
κῶν αὐτῶν, ἐν τοῖς ὀπλίταις πάντας ἀπέλυσεν
ἐνωπύων τῶν στρατῶν τῶν Ραζατῶν, καὶ τῶν αἰγυ-
πτιῶν καὶ Ἀρβᾶ ποταμὸν ἀπὸ τοῦ. μιλίων Κτησιφών-
τες· καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς, ἵνα ὅταν περὶ τὸν
ποταμὸν, ἐλθῶσι τὴν γέφυραν, καὶ τὴν ποτα-
μὸν γέφυραν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ ἐβδόμῃ τῶν Ιανουα-
ρίου μηνὸς κινήσας ἐκ τῆς Δασαγῆρ, καὶ
πεντηκτῆσας πρὸς ἡμέρας, ἠπλῆκευσεν ἀπὸ τοῦ
μιλίων τῶν Αρβᾶ ποταμοῦ, ὅπου ἔστι φασάντων τῶν
Περσῶν, ἐν οἷς εἶχον καὶ ἀφαιρούσας ἐλέφαντας. ἐ-
κείνην ἡμέραν ὁ βασιλεὺς Γεώργιον τὸν Τερμύζην
τῶν Αρμενιανῶν, ἵνα ἀπέλθῃ μέγρι τῷ ποτα-
μῷ, καὶ καθεμῆν, εἰ ἔχῃ πέραμα ὁ Αρβᾶς.
ἐθῶν δὲ πρὸς ἐκείνους τῶν γεφύρας, καὶ οὐκ ἔχῃ
πέραμα ὁ Αρβᾶς, ὑπέστρεψεν πρὸς τὸν βα-
σιλέα. ἐν δὲ κινήσας ὁ βασιλεὺς, ἦλθεν εἰς τὸν
Σιάζαρον, καὶ πενήκοντα τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν πέλεις
ἐλθόντων τῶν Φεβρουάριον μηνῶν. ὅς δὲ Μαρτίῳ μηνὶ
ἦλθον εἰς χωρίον λεγόμενον Βαρζᾶν, ἐποίησεν ἐπὶ αὐ-
τῆς ἡμέρας. καὶ ἀπέστειλεν Μεζέζιον τῶν στρατῶν εἰς
κοδρόσον· ἐπεστέρησεν αὐτῷ Γουδαβουάσας, ὅς
τῆς χιλιάδος μὲν τῆς στρατείας Σαρδάρεν μὲν
ἄλλων πέντε, τριῶν δὲ Κομήτων, δύο δὲ ἄξιωμα-
τικῶν· καὶ ἡγάρην αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα. ὅς τις
Γουδαβουάσας ἀνακλῆσθαι πέραμα τῶν βασιλέων
ἀπήγγελε, λέγων· ὅτι ἐφύνη ὁ Χοσρόης ἀπὸ Δα-
σαγῆρ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Κτησιφώντι, καὶ Σελά-
κεία, ἠδὲ ποσειδὼν δυνστερία, καὶ ἠέλησεν τὸν
ἴδιον Μερδασὸν τὸν τεχνίτην ἐκ τῆς Σιρῆς γέ-
φυρας· καὶ ὅτι αὐτὸς πέρευσεν τὸν ποταμὸν πάλιν, καὶ
ἐνέσχευεν μὲν αὐτῶν τὸν Μερδασὸν, ἐν τῷ Σιρῆν,
ἐν τῷ ἄλλοις αὐτῶν Σαμιαρόν· τῶν δὲ πρὸς τοὺς αὐ-
τῶν ὅν Σιρῆν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ τῶν
γυναικῶν αὐτῶν ἐάσας πέρευσεν τὸν ποταμὸν. καὶ
τοῖς Σιρῆς, ὅτι τὸν Μερδασὸν γέφυρα γέφυρα,
ἐπαράστη· καὶ ἐπεμῆν τὸν συζυγάκετον αὐ-
τῶν πρὸς Γουδαβουάσην, δηλώσας αὐτῇ, ὅτι·
ἐλθὲ πέραν τῶν ποταμῶν, ἵνα συντύχω σοι. ὁ δὲ
Γουδαβουάσας ἐφοβήθη, καὶ τὸν Χοσρόην, πε-
ράσας· καὶ διελθὼν αὐτὸν, ὅτι γράψας μοι εἴχῃ τὸν συ-

γαλάκτου σου, εἴπὶ ἡλίας. Ἐξήρασαν αὖ-
 τὰς Σιρόης, ὅπ' ἰσώσκεις ἡ πολιτεία τῆς Περ-
 σῆς ἀπώλετο ἐκ τῆς κακῆς αἰδεσθῆτος Χοσ-
 ρόου, ἃ ἡλεῖ σέ-φας τὸν Μέρδασμ, καὶ
 ἐμὲ τὸν περὶ τὸν αὐτὸν ὕον ἀφαιρέσει·
 καὶ ἐλὼ λαλήσεις τὸν γρατὸν, ἵνα διέξωταί
 με, καὶ τὰς ῥόγας αὐτῶν ἐπαυξήσας ἔχω,
 καὶ εἰρήνῃ ποίῃ μὲν τῷ βασιλεῶς τῆς Ρω-
 μῆων, ἃ καλῶς ἐχρῆμ ζῆσαι. καὶ ἀποδιδ-
 δασθὲν μὲν τῷ λαῷ σου, ἵνα ἐγὼ βασιλεύ-
 σω· καὶ πόμυτας ὑμᾶς ἀναβιβάσας ἔχω, καὶ
 σὺλκροτήσας, καὶ κατεξάρτεσσι. Ἐπὶ ἐδὴ
 λωσα αὐτὸν ἀπὸ τῆς συζαλάκτου αὐτοῦ, ὅπ'
 εἴπὶ διωάμην λαλήσας ἔχω τὸν γρατὸν, ἃ
 μολῶσαι. καὶ ὅπ' ἐλάλησα εἴκοσι δύο Κό-
 μητας, ἃ ἐποίησα ἀντὶ τῆς γλώμης μου,
 καὶ ἄλλους καὶ γραπῶτας πολλοὺς. καὶ τῶν
 δαλώσας τὰς Σιρόης, ἐδὴλωσάν μου· ἵνα τῇ
 κγ'. τῆς Μαρτίου μένους λάβω τὰς ἀτάς
 νεωτέρους, καὶ εἰς πλὴν ποταμῶν τῆς Τί-
 γριδος ποταμοῦ ἡσθάντῃσιν αὐτῶν, καὶ λαβώ-
 μην αὐτὸν εἰς τὸν γρατὸν, καὶ κινήσωμαι καὶ
 Χοσρόου. καὶ ὅπ' μὲν Σιρόης εἰσὶν καὶ οἱ
 δύο υἱοὶ τῆς Σαρβαραζᾶ, καὶ ὁ υἱὸς τῆς Εσ-
 δίμ, καὶ ἄλλα πολλὰ ὄνυχοντες τέκνα, καὶ
 ὁ υἱὸς τῆς Αρᾶμ, πόμυτες ἐπίλεκτοι· καὶ εἰ
 μὴ διωκῶσιν αἰετὶν τὸν Χοσρόου, ἃ καὶ
 καλῶς εἰ ἀσκήσωσι, πόμυτες σὺν Σιρόῃ
 περὶ τὸν βασιλεῖ· καὶ ἀπέτρελλέ με
 περὶ σὲ, δέσποτα· αἰδῶται γὰρ τῆς βασι-
 λείας τῆς Ρωμῆων, ὅπ' Χοσρόου ἔσονται πο-
 τε. νῦν δὲ μάλλον κακὰ πρὸς αὐτὸν πέποι-
 θεν, καὶ ὅπ' ἀπὸ πλὴν ὁ καίοντος ἀγρωμοσύ-
 νῃν σὸς ἐμοὶ ἔχῃ ὁ βασιλεὺς περὶ σὲ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς Ηρακλῆος τῶν πάλιν περὶ
 Σιρόῃν ἀποτίλως, ἐδὴλωσεν αὐτῶν τὰς
 φυλακὰς, καὶ τοὺς κατεχρῆμους ἐπὶ αὐ-
 τῶν Ρωμῆων ἐκβάλλει, καὶ διώσας αὐτοὺς
 ὅπλα, καὶ οὕτω κῆσας κατὰ Χοσρόου. ὁ
 δὲ Σιρόης ἡσθάντῃσιν τὰς βασιλεῖ, καὶ
 ἐκβαλὼν τοὺς κατεχρῆμους, ἐπῆλθεν τὰς
 περὶ τὸν ποταμὸν Χοσρόῃ. αὐτὸς δὲ φυ-
 γὼν δοκιμάσας, καὶ μὴ ἰσχύσας, ἐκράτη-
 θη. τῶν δὲ δισηκῶντες σφοδρῶς σιδερεπέ-
 δας καὶ ὀπασάκων, τοὺς τε ποσὶ καὶ τὰς
 πρᾶξις βαρὴν σίδερα ἀφαιρέσας, καὶ εἰς-
 ἀρῶσιν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς σκῆπης, ὅν
 αὐτὸς ἐχυρώσας ἐκ νέας κτίσας εἰς ἀπὸ
 σιν χρημάτων, καὶ ὄρνων περὶ τὸν οἶκον
 διδόντες καὶ ὕδωρ, ἐλιμαλῆσιν· ἔφη γὰρ
 ὁ Σιρόης· ὅπ' ἂν χρυσὸν φάγη, ὁ σινηγα-

neum tuum, si quid a me exposcis. Re-
 scripsit Siroes. Persatum Remp. nefarij
 istius hominis Chosrois opera periisse no-
 uisti: nunc Merdasam regni corona insi-
 gnire, me primogenitum omnino con-
 temptui habendum velle, certo scias. Ex-
 ercitus alloquutus, regem me suscipiat,
 si volueris, efficies. Ego, si regnum adi-
 piscar, militum stipendia confestim auge-
 bo, & cum Romanorum Imperatore mihi
 pacis fœdus erit: & prospere cuncta suc-
 cedent. Vt igitur regnum nanciscar, exer-
 citus opera effice: & ut vos, teque velut
 inter reliquos præcipuum honoribus &
 opibus augeam, & penes me retineam,
 nusquam deero. Hæc ille. Ego vero colla-
 tanci eiusdem voce usus, retuli. Quod
 potestas suggerit, ut exercitum in collo-
 quio sollicitem, & tui gratia laborem,
 pollicor. Iam Comites duos ac viginti
 alloquutus, ac plures alios milites in meam
 traxi sententiam. His a me Siroi nunciatis,
 in aduersum ille rescribit. Vt mensis Mar-
 tij die tertio supra vicissimum, eductis me-
 cum militarium ordinum iunioribus, ad Ti-
 gridis fluminis ligneum pontem occurram,
 ut ita mecum in exercitum cum assumam,
 & in Chosroem moueamus, edixit. Sunt,
 Imperator, cum Siroe duo Sarbarazæ filij,
 adest Esdim patre natus, & numerosa mul-
 torum nobilium proles, nec non & Aram
 filius, cuncti armis & sanguine selecti. Et
 quidem si Chosroem e medio tollere va-
 luerint, prospere & feliciter: Sin a pro-
 posito aberrarint, cuncti cum Siroe ipso
 in acies tuas se recipient, Imperator. In
 hunc finem Siroes misit me ad te, Domi-
 ne. Pudet enim illum coram Romano-
 rum Imperatore, qui quondam Chosroi
 salutis fuit author, apparere: impræsen-
 tiarum enim ab eo non nisi mala retulit:
 adeo ut propter fœdum ingrati hominis
 facinus, neque ego ipse, qui fidem ab
 Imperatore reportem, merear. Imperator
 autem Heraclius Legatum eundem ad Si-
 roem remittens, custodias reseraret, &
 victos in eis Romanos liberaret, instrue-
 ret armis, & cum eis moueret aduersus
 Chosroem, litteris significauit. Impera-
 toris placito Siroes paret, & captiuis cu-
 stodia expeditis, in Chosroem patrem par-
 ricidam arma mouet. Chosroes fugere
 molitus, nec fugæ compos, deprehendi-
 tur. Illum brachiis retro actis pedes & col-
 lum grauib. carenis onustum, compedi-
 busque toto corpore circumligatum, in
 Tenebrarum ædem, quam ipse iuuenis con-
 struxerat, & reponendis in ea diuitiis fir-
 miter muniuerat, includunt: ibique stri-
 cto pane & aqua parce effusa sustentatum
 fame misere perire parant. Fuit enim istud
 Siroi in eum pronunciatum. Aurum, quod
 frustra collegit, propter quod etiam plu-

Antioch. 611.	Rom. Imperator Hecclius 11.	Perfatum sex Hecclius 11.	C. P. Episc. Sergio 19.	Hierosol. Episc. Zachar. 11.	Alex. Episc. Georgio 14.
	20	1	21	21	11

Κόμης ἐπὶ σπῆς.	Ρωμ. βασ. Ηράκλειος 11.	Περσ. βασ. Ορμίσδας 11.	Κωνσ. βασ. Σέργιος 11.	Περσ. βασ. Ζαχαρίας 11.	Αλεξ. βασ. Γεώργιος 11.
	κ'	α'	κα'	κα'	α'

Hoc anno, cum Imperator adhuc Hierapoli moraretur, Athanasius Iacobitarum Patriarcha, vir vaser & perniciosus, ut ex innata sibi vafritie sunt Syri omnes, ad eum accessit: motisque cum Imperatore de fide sermonibus, si modo Synodum Chalcedonensem vellet admittere, Patriarcham Antiochiæ se constituturum Heraclius promissit. Is enunciatis in Christo naturis duabus, hæresim ad tempus simulans, propositam Synodum probavit, & recepit. Tum vero de operatione & voluntatibus Imperatorem interrogavit: Quales asserere deceat, geminas an vnicam? Imperator inusitata sibi vocum novitate implicatus, Sergio C. P. Episcopo scribit. Is Cyrum Phafidos Episcopum ad se accersitum interrogat, & in vnicam voluntatem & actionem pariter vnicam consentire reperit. Sergio etenim, ceu patria Syrus, & Iacobitis parentibus ortus, vnam physicam volendi actionem, vnamque operationem in Christo confessus, & scripto testatus est. Imperator vtriusque ad inuicem comparata sententia, concordem eis postmodum inuenit Athanasium. Ibi namque vnam ponendam naturam, vbi vna operatio asseritur, illi probe notum. Interim Imperator opinionibus istiusmodi instructus, vtriusque mentem Ioanni Papæ Romano scriptis significat, Ille eorum hæresim proscribit. Georgio vero Alexandriæ Antistite viuis erepto, Cyrus in Episcopatu sufficitur, qui Theodoro Pharan Episcopo adiunctus, aqua male tinctam vnionem illam, vnam nimirum & eandem in Christo operationem commentus est, & tradidit scripto. His ita ordine gestis, in probum & dedecus maximum Chalcedonensis Synodus, quinimmo vniuersa Ecclesia prolabitur. Gloriantur siquidem inde Iacobitæ & Theodosiani palam iactantes, se non quidem cum Chalcedone, at Chalcedonem se cum doctrina communicare, & vna operatione admissa, vnicam quoque Christi naturam docere. Ea tempestate Sophronius Hierosolymorum Episcopus instituitur, qui congregatis, quibus præerat, Episcopis, Monotheliticum dogma condemnauit, Synodicaque acta Sergio C. P. & Ioanni Romæ Episcopo per epistolas transmisit. His auditis, Heraclius pudore afficitur, & quæ admiserat quidem

Τούτω τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Ηρακλείου ὄντος ἐν τῇ Ιερσπόλῃ, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀθανάσιος ὁ Πατριαρχὴς τῆς Ιακωβιτῶν, διὸς αὐτὸν καὶ κακοδρῆς τῇ τῇ Σύρον ἐμφύτῳ κακουρίᾳ, καὶ κήσας πρὸς τὸν βασιλέα πλεῖς πίστεως λόγους, ὑποχρεῖτο αὐτῷ Ηράκλειος εἰπεῖν ἐν Χόλκηδόνι συνόδῳ ὑποδέξασθαι, Πατριαρχῇ αὐτὸν ποιεῖν Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ὑποχρεῖται ὑποδέξασθαι τὴν συνόδον, ὁμοδογήσας τὰς δύο ἐν Χριστῷ φύσεις· ἡρώτησεν τε τὸν βασιλέα πλεῖς τῶν ἐργείας, καὶ τῆς πλημμάτων, ὅπως διὰ τῶν λέγων ἐν Χριστῷ διπλὰ, ἢ μοναδικά; ὁ δὲ βασιλεὺς ξενοφωνητὴς, γραφὴ πρὸς Σέργιον Κ. Π. παρασχεῖται καὶ Κόμην τὸν Φάσιδος ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἐρωτήσας, ὅπως αὐτὸν ὁμοφωνοῦντα εἰς ἓν ἡλημα, καὶ πλεῖς μίαν ἐνέργειαν. Σέργιος γὰρ, ὅτε Συροφῶν, καὶ γενεῶν Ιακωβιτῶν ὑπαρχόντων, μίαν φυσικὴν ἡλυσαν, καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐν Χριστῷ ὁμολόγησεν, καὶ ἔγραψεν, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀμφοτέρων τοιχίσας πλεῖς βουλιῶν, ὅπως καὶ τὸν Ἀθανάσιον συμφωνοῦντα αὐτοῖς. ἐγένεσκον γὰρ ὅτι εἶναι ἐνέργεια εἴρηται, ἐκεῖ καὶ μία φύσις γνωρίζεται. βεβαιωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τούτῳ γραφὴ πρὸς Ιωάννην τὸν Γάπρον Ρώμης ἀμφοτέρων πλεῖς γράσας. ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο αὐτὸν πλεῖς ἀρεῖσιν. Γεωργίου δὲ Αλεξανδρείας πειλοτύστους, ἀποστέλλεται Κόμης ἐπίσκοπος Αλεξανδρείας, καὶ ἐνωθεὶς Θεοδώρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Φαράν, ἐπιστολῶν πλεῖς ἐδρεοσάφῃ ἐκλήνῳ ἐνωσιν, μίαν καὶ αὐτὴν γραφὴν ἐν Χριστῷ φυσικῶν ἐνέργειαν. Τούτων δὲ οὕτω πᾶσα καλοῦσθαι εἰς μίαν ὁμοδοξίαν ἢ συνόδον Χόλκηδόνος, καὶ καθολικὴν ἐκκλησίαν πειστέσθαι. κατεκαυχῶντο γὰρ οἱ Ιακωβίται, καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ φάσκοντες, ὅτι ὅχι ἡμεῖς τῇ Χόλκηδόνι, ἀλλ' ἡ Χόλκηδὸν μάλιστον ἡμῶν ἐκοινώσεν, ἀλλ' ὅτι μίαν ἐνέργειαν μίαν ὁμολογήσασα φύσιν Χριστοῦ. ἐν τούτοις Σωφρόνιος χροστονείτω ἐπίσκοπος Ιερσπολύμων, καὶ σωμασεύσας τοῖς ὑποχρεῖται τῷ Μονοθέλῳ δόγματι ἀντιμέτισιν, καὶ σωμαδικῇ Σερρίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν Ιωάννῃ τῷ Ρώμης ἀπέστειλεν. ἀκρίστως δὲ τῶν Ηρακλείου ἡγεμῶν, καὶ ἐκείνων μὲν

τὰ οἰκεῖα οὐκ ἠθέλησεν, καὶ πάλιν τὸν ὀρθόδοξον
 οὐχ ὑποφύρεν. ὅτε δὲ, ὡς μέγα τὴν τομιζών
 ποιῆν, ἐκλήθηται ὁ λαογράφος Ἰδακην, παρ' ἐ-
 ρχον, μήτε μίας, μήτε δύο ἐνεργείας ὁμολο-
 γῶν ἐν Χριστῷ, ὡς ἀναγινώσκουσιν οἱ τὰ τῆς Σελή-
 ρου φρονοῦντες ἐπὶ καπηλείων καὶ βαλαγγείων
 διέσονται πλὴν κατὰ τοὺς ὁμολογίας, λέγον-
 τες· παρ' αὐτῶν μὲν τὰ Νεστωρίου φρονοῦντες οἱ
 Χαλκηδόνιται, αἰνέοντες, ἐπιτρέφοντες εἰς
 πλὴν ἀλήθειας, ἐνωθέντες ἡμῖν διὰ μίας ἐ-
 νεργείας εἰς πλὴν μίας τῆς Χριστοῦ φύσιν. τῷ
 δὲ κατὰ τοὺς τῆς καλῶς ἐχούσης, ἀπολα-
 σμαφότα, μήτε μίας, μήτε δύο ἐν Χρι-
 στῷ ὁμολογοῦντες. μὲν δὲ πλὴν τῆς Σερ-
 γίου, Πύρρου τὸν Σεργίου Κωνσταντινουπόλεως
 διεδίξασθαι, ὅς τις τὰ διγματιζόμενα ὑπο Σερ-
 γίου καὶ Κύρου ἀσέβως ἐκράττει. τῷ δὲ
 Ηρακλείου τελευτήσας, καὶ τῆς υἱοῦ αὐτοῦ
 Κωνσταντίνου βασιλεύσας, Γύρρος σὺν τῇ
 Μαρτῇ Φαρμάκῳ τῶν αἰνέων, καὶ βασιλεὺς
 Ηρακλεῖας ὁ τῆς Μαρτίης υἱός. ἡ δὲ σύγκλη-
 τος καὶ ἡ πόλις Πύρρον, ὡς ἀσέβως, σὺν τῇ Μαρ-
 τῇ, καὶ ὅς τις αὐτῆς ἐξέσωσεν καὶ βασιλεὺς Κων-
 σταντίνου υἱός, καὶ χριστιανὸν Παῦ-
 λος ΚΠ. ἐπίσκοπος, καὶ αὐτὸς αἰρετικός. Ἰωάννης
 δὲ ὁ Ρώμης ἐπίσκοπος σὺν Σεργίῳ σὺν ὁδῷ
 ἐπιστάται, πλὴν τῶν Μονοθελητῶν αἰρεσὶν αἰ-
 θεματίσιν. ὁμοίως καὶ ἐν Αφρικῇ, καὶ Βυζακίᾳ,
 καὶ Νυμφιδίᾳ, καὶ Μαυριτανίᾳ, διέφορον ἐπίσκοποι
 σὺν Σεργίῳ, τοῖς Μονοφισίταις αἰθεματί-
 σιν. Ἰωάννου δὲ τῆς Ρώμης κοιμηθέντος, Θεόδω-
 ρος χριστιανὸν Πάπας αὐτὸν αὐτῶν. Γύρρος δὲ
 τῇ Αφρικῇ κατὰ λαβὼν, στυγνίζοντα τὸν ἀγίω-
 τατον Ἀββαῖον Μαξιμῶν, τὸν αἰδίσμενον ἐν Μο-
 ναχικῇ κατὰ τῶν αἰνέων, καὶ τοῖς ἐκείνῳ ἐξοί-
 σις, οἱ ἄνθρωποι αὐτὸν ἐλέγξαντες, ἐπίσκο-
 πος παρὲς τὸν Γάβριον Θεόδωρον ἀπέστειλαν ἐν
 τῇ Ρώμῃ. καὶ λίαν ὀρθοδόξως ἐπιδιδω-
 κὼς τῷ Γάβρι, ἐδίδου ὑπο αὐτοῦ. τῆς Ρώ-
 μης δὲ ὑποχωρήσας, καὶ ἐν Ραβέννῃ ἐλθὼν, ὡς
 κύνων ἐπὶ τὸν ἴδιον ὀξέρισμα ὑποέφευαν. τῷ
 δὲ μαθὼν ὁ Γάβρι Θεόδωρος, ὁ πληρωμα τῆς
 ἐκκλησίας συγκαλέσας, καὶ τὸν παῖδα τῶν κα-
 τὰ τοὺς κατὰ λαβὼν, αἰτήσας ὁ ἡγεῖν πο-
 τίσειν, ἐκ τῆς ζωοποιῶς ἀμύνης τῆς Χριστοῦ ἐπι-
 στήσεως, τῇ ἰδίᾳ χεὶρ κατὰ τῆς Γύρρου καὶ τῶν
 κοινοποιῶν αὐτῶν ποιῆται. Γύρρου δὲ πλὴν
 Κωνσταντινουπόλεως κατὰ λαβόντος, καὶ Γά-
 βρου ἀπεσταλόντος, οἱ πολλοὶ ἐτερόδοξοι τὸν
 Πύρρον πάλιν τῷ Σεργίῳ Κωνσταντινουπόλεως
 ἐγκατέστησαν. Θεόδωρον δὲ τῷ Πάπᾳ τελευ-
 τῶν

Theophanis Chron.

noluit rescindere, nec quo probro onera-
 batur, pati. Tum igitur præclarum ali-
 quod inuenisse ratus, Edictum ita voca-
 tum, quo neque vnica, neque geminæ
 Christi operationes assererentur, promul-
 gavit: quod vbi Seueri sectatores legero,
 Ecclesiam Catholicam per popinas & bal-
 nea impiis sermonibus traducebant: Qui
 hucusque Nestorij sensum sequuti Chal-
 cedonitæ, nuper resipuerunt, & verita-
 tem amplexati, per vnus operationis po-
 sitionem, in vnâ nobiscum Christi natu-
 ram asserendam conuenere: at nunc
 demum eo, quem recte tenebant, sensu
 damnato, vtrumque amisit, dum ne-
 que vnâ, neque duas in Christo confi-
 tentur naturas. Post Sergij vero obitum,
 Pyrrhus C. P. sedem excepit, qui Sergio
 & Cyro temere assera, mordicus & im-
 pie retinuit. Heraclio tandem fati fun-
 cto, Constantinum eius filium imperij suc-
 cessorem Pyrrhus & Martina, quo ad He-
 racleonam Martinæ filium imperij digni-
 tas deuolueretur, veneno sustulerunt: Se-
 natusque subinde & Urbis plebs Pyrrhum,
 ceu sacrilegum & impium, cum Marti-
 na & eius filio abrogauit & expulit: Con-
 stans autem Constantini filius imperium
 adipiscitur, & Paulus etiam ipse Hæreti-
 cus in C. P. thronum subuehitur. Ioan-
 nes autem Romæ Episcopus conuocata
 Episcoporum Synodo, Monothelitarum se-
 ctam inflicto anathemate damnauit: Si-
 militer in Africa, & Byzacio, per Numi-
 diam, & Mauritaniam varij Episcopi in
 vnum collecti, Monophysitas, vnâ ni-
 mirum Christi naturam docentes, diris
 perstrinxerunt. Defuncto vero Ioanne
 Romæ Episcopo, Theodorus in eius lo-
 cum Papa sufficitur. Pyrrhus autem in
 Africam profectus, mutuis sanctissimi Ab-
 batis Maximi Monasticorum institutorum
 obseruantia conspicui familiaritate & con-
 spectibus vsus, & in Pontificum diuinam
 religionem spirantium confessum admis-
 sus, ab eis acerrime reprehensus, vt ad
 Papam Theodorum se conferat, eorum
 hortatibus impellitur. Is ita Romam trans-
 missus, tradito sanæ rectæque doctrinæ li-
 bello, a Pontifice suscipitur. At Romæ
 digressus, cum Rauennam appulisset, ad
 vomitum, canis instar, reuersus est. Id
 vbi Theodorus Papa rescivit, vniuerso
 Ecclesiæ conuentu conuocato, ad Cory-
 phæi Apostolorum sepulchrum astans, ca-
 llice afferri iussit, ex viuifico Christi san-
 guine stillam excutens, Pyrrhi, cætero-
 rumque, qui cum eo communicarent, ab-
 rogationem & condemnationem propria
 manu exarauit. Pyrrhus subinde C. P. de-
 latus Paulo defuncto, ab audacioribus
 varix vanæque fidei propugnatoribus in
 C. P. thronum restituitur. Theodoro Papa

Mm ij

morte sublato, Martinus sanctissimus Pontifex Romanus eligitur. Tum vero Maximus ex Africa Romam transfretatus, Martini Papæ sanctum in Deum ardorem accendit: qui centum & quinquaginta Episcoporum Synodo celebrata, Sergium, & Pyrrhum, Cyrum, & Paulum anathemate perculerunt: geminas vero Christi Dei nostri voluntates & operationes, clarius expositas promulgauerunt nono Constantis imperantis anno, indictione octaua. Constans Heraclij nepos, his auditis, furore percitus, sanctissimum Martinum, & Maximum C.P. adduci iussit, eosque tormentis excruciatos in exilium deportari ad Chersonesi plagas, & multos insuper Occidentalium Episcoporum suppliciis affici. Martino demum in exilium pulso, Agatho Romanus Papa instituitur, qui & ipse sincero in Deum feruore motus, sacram Synodum conuocat, & duabus voluntatibus & operationibus assertis, Monothelitarum hæresim condemnat. Ecclesia sub id tempus ab Imperatoribus & impiis Sacerdotibus agitata, Desertii incola Amalec, commune plebis Christianæ flagellum emerfit: & auditur prima vice Romani exercitus clades, eadico, quæ ad Gabitham, & Iermucham contigit, nefanda omnino Christiani sanguinis effusio: quam Palæstinarum, Cæsariensium, & Hierosolymorum deuastationes sequutæ sunt, tum vero Ægyptiaci dominij iactura, & mediterraneorum regionum, insularumque, & vniuersæ Romanæ ditionis captiuitas, ac insuper in Phœnicia integra & communis exercitus classisque Romanæ strages, & omnis Christiani populi Christianæque prouinciæ vastitas: quorum finis nullus fuit, donec Ecclesiæ persecutor in Daplines balneo in Sicilia infelicitè occisus fuit.

Annus mundi 511.	Rom. Imp. Heraclius annis 31.	Arabum Dux Muamed annis 9.	C.P. Episcopus. Sergius annis 49.	Hierosol. Episcopus. Zacharias annis 11.	Alex. Episcopus. Georgius annis 14.
	21	9	22	22	12

Hoc anno Muamed Saracenorum Dux, & Pseudopropheta, Abubachar cognato suo successore designato, mortuus est: ex quo omnes extimuerunt. Hebræi vero iam diu in seductionem inducti, sub aduentum eius expectatum ab ipsis cum esse Christum arbitrabantur: adeo ut nonnulli inter eos spectatissimi, Moysis Dei inspectoris legibus relictis, ad eum se conferentes, quam prædicauit religionem acceptarent. Erant numero decem, qui facinus huiusmodi perpetraverunt, qui ad

πίστητος, Μαρτίνος ὁ ἀγιώτατος χρίσταινται ἐν Ρώμῃ. καθ'αυτὸν δὲ καὶ Μαξιμὸν ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐν Ρώμῃ, καὶ τὸν Γάππον Μαρτίνου πατρὸς ζῆλον ἐξάψαντος, στυγερὰν ἐν ὀπισθοκῶν συναθροισάμεντες, Σέργιον καὶ Πύρρον, Κύρον, καὶ Γαύλον ἀνέστησαν· ὧς δὲ δύο θελήσας καὶ ἐνεργείας Χριστοῦ τῷ Θεοῦ ἡμῶν ἐπεδύσαντο, καὶ ἐκήρυξαν τῷ * ὃ ἐν ὀνόματι ἔπει * καὶ βασιλείας τῷ Κωνσταντῷ τῷ ἑξῆς Ηρακλείου δακτυλοκράτην. ὅς τις μαθὼν, καὶ θυμῷ πληρωθεὶς, τὸν τε ἄγιον Μαρτίνον, καὶ Μαξιμὸν ἐπέλασας ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ βασανίστας, ὡς ἐξεία πρὸς ἐπιμελῆν ἐν Χερσονησὶς κλίμασιν· πολλοὺς δὲ καὶ τῶν Εσπερίων ὀπισθοκῶν ἐπιμαρτύρησαν. μετὰ δὲ πάλιν ὡς ἐξεία Μαρτίνου Ἀγάθου χρίσταινται Γάππας Ρώμης, ὅς τις κινηθεὶς ζῆλον Θεοῦ, στυγερὰν ἱερεῶν ἐν αὐτοῖς συναθροίσας, πάλιν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπεκήρυξε καὶ δύο θελήσας καὶ ἐνεργείας πρᾶξις. οὕτω δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅτε ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν δυσσεβῶν ἱερέων ὁμοθυμαδὸν, αἶψα ὁ ἐρημικὸς Ἀμαλὴκ τύπῃον ἡμᾶς τὸν λαὸν τῷ Χριστῷ, καὶ γίνεσθαι πατρὶ φρεσὶ παύσας τῷ Ρωμανῷ γρατὸν, ἢ καὶ τὸ Γαβιθὴν λέγων, καὶ Ἱερμουχὸν, καὶ πάλιν ἄριστον αἵματι χυσιῶν καὶ τῷ αἰ Γαλαστίνων, καὶ Καϊθρέων, καὶ Ἱεροσολύμοι ἀλώσεως, εἶπε ὁ Αἰγύπτιος ὁλεθρὸς, καὶ καθεξῆς τῶν μεσογείων, καὶ ἰνῶν, καὶ πάσης Ρωμανίας ἀγχομωσία, καὶ ἐν Φοινικῇ πόρυτελης τῷ Ρωμανῷ γρατὸν τε, καὶ ὅλου ἀπώλετα, καὶ πόρυτων τῶν Χριστιανῶν λαὸν, καὶ ὅπαν ἐρημώσεως, ἥτις οὐκ ἐπαύσατο, ἄχρις αὐτοῦ τῆς ἐκκλησίας διώκτης ἐν Σικελίᾳ κακῶς ἀνέβη ἐν βαλάνειῳ τῆς Δάφνης.

Κόσμος 511.	Ρωμ. βασιλεὺς. Ηρακλ. καὶ τῶν ἑξῆς.	Αραβ. ἀρχὴ. Μουαμέδ ἑξῆς.	Κ.Π. ἐπίσκοπος. Σέργιος ἑξῆς.	Ιεροσ. ἐπίσκοπος. Ζαχαρίας ἑξῆς.	Αλεξ. ἐπίσκοπος. Γεώργιος ἑξῆς.
	κα'	θ'	κ'	κ'	ι'

Τούτω τῷ ἔτει ἀπεβίβη Μουαμέδ ὁ τῶν Σαρακενῶν ἀρχηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης, παρὰ τὸν ἐιστάμενον Ἀβουβάχαρ συνήλθον αὐτῷ. ἐπὶ πόρυτες ἐφοβήθησαν. οἱ δὲ πεπληθυμένοι Εβραῖοι ἐν τῇ πόρῃ τῆς πρὸ τοῦ αὐτοῦ ἐνόμισαν αὐτὸν εἶναι τὸν πρὸ αὐτοῖς παροδοκώμενον Χριστὸν ὡς καὶ ἴνες τῶν παροχόντων αὐτὸν παροσλῆν αὐτῷ, καὶ διδάσκει πάλιν αὐτῷ θρησκείαν, καὶ ἀφῆσαν πάλιν τῷ θεοπίου Μουῦσῃ. ἡσυχία δὲ τῷ ἀρεθμῷ δέκα οἱ τῷ πεπονηκότες, καὶ σὺν αὐτῷ

διῆγον ἄρχει τῆς σφαγῆς αὐτῶν. θεωρήσαντες δὲ αὐτὸν ἐάσαντα τὸν καμήλῳ, ἐγνώσαν, ὅτι οὗτος ἔστιν αὐτὸς, ὃν ἐνόμισαν, καὶ ἠπίεον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀφῆσαν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰσραηλῆα δολιχὸντες οἱ ἄνθρωποι, διδάσκοντες αὐτὸν ἀλήθεια κατὰ τὸν νόμον Χριστιανῶν· καὶ διῆγον πρὸς αὐτὸν. ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς διανοίας αὐτῶν πρὸς τὴν γένεσιν· ἔσθ' ἑκ μίας Ἰσραηλῆος φυλῆς κατήγετο ὁ Ἰσραηλ, υἱὸς Ἀβραάμ. Νιζαρεθ γὰρ ὁ τῷ Ἰσραηλ ἀπὸ τῶν πατέρων αὐτῶν ἀναγορεύεται. ἔσθ' Ἰσραὴλ υἱὸς δύο, Μουῦδαρεθ, καὶ Ἀρεθίας. Μουῦδαρεθ Ἰσραὴλ Κούρατος, καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Θεομίμης, καὶ Ἀσάδης, καὶ ἄλλοις ἀγνώστοις. οἱ ποῦτες ἄκουον πρὸς Μαδιαίτην ἔρχον, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκτενοῦσθαι, ἐν σκηνῇ κατεκρινόντες. εἰς δὲ ἐκδοτέρι αὐτῶν, μὴ οἶτες τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τῷ Ἰσραὴλ, οἱ λεγόμενοι Ἀμαῖται, τῶν ἐστὶν Ὀμπεῖται. ἐπερχομένων δὲ ἰδὲς αὐτῶν ἐν ταῖς καμήλοις αὐτῶν. ἀπὸρου δὲ καὶ ὀφθαλμοὶ ὅπως τῷ παρρησιῶν Μουαμέθ, ἔδωκεν αὐτῷ εἰσιλῆιν πρὸς ἑνα γυναῖκα πλοισίην συγγενῆ αὐτῷ οὕτως ἐνόματι Χαδία, μεστὴν ἐπὶ τῷ καμήλῳ, καὶ ἐπερχομένην ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Παλαιστίνῃ. κατ' ὀλίγον δὲ πρὸς Ἰσραηλῆα εἰσῆλθε τῇ γυναίκεν χήρα οὕτως, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἔχε τὰ καμήλους αὐτῆς, καὶ πρὸς ἑαυτὴν. ἐρχόμενος δὲ ἐν Παλαιστίνῃ συναντήσας Ἰουδαίους τε, καὶ Χριστιανούς. ἐπὶ αὐτῶν δὲ πρὸς αὐτὴν ἵνα γαμῇ. ἔχε δὲ πᾶν ὅπλην. καὶ νόμισαν ἡ τοῦτον γυναῖκα, σφόδρα ἐλυπῆτο, ὡς διὰ τῆς οὐσίας, καὶ τῷ τοῦτον συναφθῆναι, οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ ὄντος, ἀλλὰ ἐν ὅπλην. Ἐπορεύθη δὲ αὐτὸς περὶ αὐτῶν, οὕτως λέγων. ὅτι ὁπλοῖας ἵνα ἀγγέλου λεγόμενου Γαβριὴλ θεωρῶ, καὶ μὴ ἀποφύγω πρὸς τοῦτον θεόν, ὁλιγορῶ καὶ πίπτω. αὐτὴ δὲ ἔχουσα μοιχὸν ἵνα ἀφ' ἐκείνου οὕτως εἰσὶν αἱ οἰκουῦνται, ἀνέχεται αὐτῷ πόντος, καὶ ὁ ὄνομα τῷ ἀγγέλου. καὶ οὕτως ἡλυν πλεονομήσας αὐτῶν, εἶπεν αὐτῇ. ὅτι ἀλήθειαν εἴρηκεν· καὶ γὰρ ἔσθ' ὁ ἀγγελος ἐκπέμπεται πρὸς πόλιν πρὸς τῆς. αὐτὴ δὲ πρὸς τὴν δόξαν αὐτῆς τὸν λόγον τῷ Ἰουδαίῳ, ἐπίστευσεν αὐτῷ, καὶ ἐκήρυξεν ἄλλας γυναῖκας ὁμοφύλους αὐτῆς πρὸς τῶν αὐτῶν εἶς. καὶ ἔσθ' καὶ ἐκ γυναῖκων ἡλυν, καὶ εἰς αἵματι πρὸς Ἀβουδάρεθ, ὃν καὶ ἀφ' αὐ-

Acædis eius diem ipsi adhaferunt. Cameli vero carnes eo degustare conspecto, quem arbitrabantur cum non esse decreuerunt: quid autem agerent, hærebant dubij: at cum eius superstitionem deferere miselli vererentur, nefanda in Christianos moliri edocentur: interim societatem cum eo tenuere. Cæterum necesse omnino videtur hic de eius origine aliquid attexere. Is ex præclarissima tribu duxit originem, ex Ismaele nimirum filio Abraham. Nizarus quippe Ismaelis pronepos pater istorum omnium prædicatur. Hic filios duos suscepit, Mundarum, & Arabiam. E Mundaro Curasus, Isus, Themimes, & Asadus, & incogniti alij processerunt. Isti omnes Madianitarum deserti incolæ extiterunt, & in tentoriis habitantes, per eam regionem armenta pascebant. Sunt etiam iis interiores ab eorum tribu omnino alieni, Iectan nimirum posterius, dicti Amanitæ, qui etiam Homeritæ vocantur. Quidam vero ex eis cum camelis mercaturam exercent. At cum memoratus Muamed orphanus & rei familiaris egestatem sustineret, ei visum est, ad mulierem quandam oppido diuitem gentilem suam cognomento Chadigam se conferre, ut operam suam illi locaret, ad camelos pasceudos, mercaturamque ex iis in Ægyptum & Palæstinam exerceret. Paulatim vero liberiore eius utens consuetudine, ut erat vidua, se in gratiam eius insinuaui, adeo ut vxorem ipsam duxerit, eiusque camelos vniuersamque substantiam fecerit suam. Profectus autem in Palæstinam, cum Iudæis & Christianis versabatur: & quædam de sacris eorum scriptis vanatus est. Porro cum morbo comitiali laboraret; vxor virum eo aliquando correptum animaduertens, grauem inde concepit dolorem, quod nobilis ipsa, tali viro non solum pauperi, sed etiam comitiali infirmitate affecto coniuncta esset. Is autem eam delinire comminiscitur huiusmodi verbis. Angeli cognomento Gabrielis visio mihi manifestatur: cuius aspectum ipse ferre non valens, mentis deliquium patior, & concido. Illa cum ad manum Monachum quendam haberet, ob prauos in fidem sensus relegatum, & istuc morari consuetum, hominem consulit, cuncta viri secreta denunciat, ac ipsius Angeli nomen. Is cum mulieri rem plane persuasam vellet, dixit ei. Verum enunciauit: Ille quippe Angelus ad omnes Prophetas destinatur. Ipsa itaque cæteris prior Pseudabbatis verbis credula viro deinceps adhibuit fidem, ac inter alias fœminas contribules cum Prophetam esse disseminauit: & hoc pacto a fœminis in viros res propagata est, ante alios vero ad Abubacharum, quem ille postea succes-

forem reliquit. Obtinuitque ea Hæresis in partibus Æthiopi, postremo tandem bello; primum quidem occulte, annos decem disseminata; tum vero armorum vi annos pariter decem; ac tandem aperta concione annos nouem. Porro subditos ita edocuit: Qui interfecerit inimicum, vel ab inimico interfectus fuerit, in Paradisum admittetur. Paradisum vero quo corporalis cibi, & potus, & fœminarum commixtionis sit usus, ipse asseruit: Fluuium item mellis fore, vini, & lactis, fœminarumque usum, non quales fluxum exhibet sæculum, sed præstantiorum, diuturnam commixtionem, & permanentem stantemque voluptatem, aliaque id genus luxus & dementiæ plena. Præterea ut sui inuicem misericordia mouerentur, & iniuriam passis opem ferrent edixit.

Eodem quoque anno, indictione quarta, mensis Nouembris die septimo, Heraclio in Oriente degenti David filius natus est. Eodem quoque die Heraclius Heraclij iunioris Constantini dicti filius, magni Heraclij nepos in lucem venit: & a Patriarcha Sergio mensis Nouembris die tertio, quinta indictione, lustrali vnda initatus fuit in Blachernis.

			Ara- bum Dux Abu- ba- char. an. 3.			Hie- robo- l. Episc. Mo- de- stus an. 2.		
611.	612.	22.	1		23.	1	13.	

Hoc anno Persæ in inuicem tumultuati intestinis bellis mutuo sese confecere. Sub id vero tempus munera gratulantis animi testimonia, ob partem ab Heraclio de Persis victoriam, Indorum rex misit: vnionum videlicet ac lapidis pretiosi copiam non contemnendam. Iam ante Muamed factus extinctus fuerat, qui debellandis ex Arabum genere Christianis Ameræos quatuor instituit. Illi ad vicum, cui Mucheorum nomen, in quo Theodorus Vicarius sedem fixerat, accedunt; qua die prophanos suos ritus exequerentur in Arabes impressionem facere consiliati. At Vicarius ea de re per Corasinum, cognomento Cutabam certior factus, cunctis militibus deserti custodiæ ac præsidii deputatis in vnum collectis, nec non de die & hora qua irrumperere meditabantur diligentius a Saraceno edoctus, ipse ad pagum vulgo Mothus dictum ex Ameræis tres & exercitum copiosum delet. Vnus autem Ameræus Chaledus nomine, quem etiam Dei gladium vocabant, euasit. Cæterum cum ex Arabibus iuxta positus nonnulli defendendis Eremitis faucibus exigua stipendia referre solerent: Venit

χρηστέλιπε, καὶ ἐκράτισεν ἡ αἵρεσις αὐτῶν τὰ μέρη τῆς Αἰθιοπίας ἀπὸ πολέμου ὃ ἔσχατον. πρῶτον μὲν κρυπτῶς ἔτι δέκα, καὶ ἀπὸ πολέμου ὁμοίως δέκα, καὶ φανερώς ὀκτώ. ἐδίδασκεν τοῖς αὐτοῦ ὑπακόους, ὅτι ἀποκτείνων ἕνδρον, ἢ ἀπὸ ἑνδρὸς ἀποκτείνοντο, εἰς τὸ ἐξέλθον ἐξέρχεται. τὸν δὲ πρῶτον ὁρκιστὴς βρώσεως, & πόσεως, καὶ μίξεως γυναικῶν ἐλεῖν ποταμὸν τε οἴνου, & μέλιτος, & γάλατος, καὶ γυναικῶν οὐ τῶν πρῶτων, ἀλλ' ἄλλων, καὶ πλεονεξία πολυζήτειαν, καὶ διαρκὴ πλεονεξία καὶ ἄλλα ἵνα ἀστυίας, καὶ μυστίας μετὰ συμπαθεῖν δὲ ἀλλήλοις, καὶ βουθεῖν ἀδικουμένοις.

Εν αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει, ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μὲν Νουμβερίῳ ἐβδόμῃ, ἐβλήθη Ηρακλείῳ ἐν τῇ αἰατολῇ Δαβίδ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ηρακλῆος ἐτέθη υἱὸς Ηρακλείου τῷ μικροῦ τῷ καὶ Κωνσταντίνου υἱὸς Ηρακλείου τῷ μεγάλου. καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχεργῶν ἀπὸ Σεργίου Πατριάρχου τῷ ἐ. ἰνδικτιῶνι μὲν Νουμβερίῳ τετάρτῃ.

			Αραβ. ἀρχ. Αβου- βαχάρ εἰς γ. ἰ. 3.			Ιερο- δότος. Μεθι- στος ἰ. 3. β.		
611.	612.	22.	1		23.	1	13.	

Τὸν τῷ ἔτει ἐπιθήμεστον Πέρσαι καὶ ἀλλήλων, καὶ ἐπολέμηστον αὐτοῖς ἐν αὐτῷ ὃ ἔσχατον ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγγενεῖα ἐν Ηρακλείῳ ἐν τῇ Γερσῶν ἡκὴ μὲν ῥοῖας καὶ λίθους ἡμίους ἱκανοῖς. ὡς δὲ πρὸς τελευτῆς ὁ Μουαμπί, ὃς ὡς γῆρας πάλαιος Ἀμηνάριος τῷ πολυμύνητορ ἐξ Ἀράβων ἡμίους Χριστιανοῖς καὶ ἡλθον κατένδον Μουχέων κάμψι λεγομένη, ἐν τῇ ὑπῆρχεν Θεόδωρος ὁ Βικέλιος θέλωντες ὑπερβαῖν καὶ τῇ Ἀράβων τῇ ἡμέρᾳ τῆς εἰδωλοθυίας αὐτῶν. μεθ' ὧν δὲ τῷ ὁ Βικέλιος πρῶτος Κορασινὸς, Κουτβά λεγομένη, σπουδάζει πάλαι τοῖς στρατιώταις τῇ φυλακῇ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀκριβοσάμενος πρῶτον τῷ Σαρακηνῶν πλεονεξία καὶ πλεονεξία, ἐν τῇ ἐμμελλον ὑπερβαῖν αὐτοῖς, αὐτοῖς ὑπερβαῖν αὐτοῖς ἐν τῇ χειρὶ ὑπὲρ λεγομένη Μοθὺς ἀνεκτείνει πρὸς Ἀμηνάριος, καὶ ὁ πλεονεξία τῷ λαῷ. ὁ δὲ ἡλθεν δὲ εἰς Ἀμηνάριος ὁ Χάλεδος, ἐν λέγεισι μετὰ τῷ Θεοδ. ἡσυχία δὲ ἵνες τῇ πλεονεξία Ἀράβων λαμβάνοντες πρῶτον τῇ βασιλείῳ ῥοῖας. μετὰ πρῶτον ὁ φυλακῇ καὶ σίμια τῆς ἐρήμου. ἐν αὐτῷ δὲ

τῷ ταυρῷ ἡλθὶν τίς εὐνοδὸχος δίδων τὰς ρόγας ἢ ἄρα
 γραπτιωτῶν, καὶ ἐλθόντες οἱ Ἀραβες καὶ ὁ εὐνοδὸχος
 λαβὼν τὴν ρόγαν αὐτῶν, ὁ εὐνοδὸχος ἀπεδίω-
 ξεν αὐτοὺς, λέγων ὅτι ὁ διαπότης μόγις τοῖς γρα-
 πτιώταις δίδωσι ρόγας, πόσω μᾶλλον τοῖς κυσὶ
 τοῖς; θλιβέντες δὲ οἱ Ἀραβες ἀπῆλθον πρὸς
 τοὺς ὁμοφύλους, καὶ αὐτοὶ ὠδήγησαν αὐτοὺς ὑπὲρ
 τὴν χώραν Γάζης εἰς τὸν οὐὸν τῆς ἐρήμου καὶ
 ὁ Σινάων ὄρεος πλοισίας σφύδρα.

Περσῶν βασιλεὺς Ορμισδᾶς ἔτη ια'.

Καὶ τὸν ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ	Ρωμ. βασιλ. Μαρκ. ἐπὶ λα'.	Αραβ. ἀρχ. Αβ. ἐπὶ β'.	ΚΤ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.	Περσ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ β'.	Αραβ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.
	κγ'	β'	κδ'	β'	κδ'

Τούτῳ τῷ ἔτει πέμψας Ἀβουβάχαρος
 δ' ὠδήγησεν, ὡς περὶ φῶν, ἡλθον καὶ ἔλα-
 βον τὴν Ἡρα, ὁ πᾶσαν χώραν Γάζης, εἰ-
 μον οὐὸν τῆς ἐρήμου, καὶ ὁ Σινάων ὄρεος μί-
 γρις ὅτι ἐλθὼν ἀπὸ Καθαρίας Παλαστίνης
 Σέργιος σὺν γραπτιωτῶν ἐλίγαν, καὶ συμβαλὼν
 πόλεμον, κτείνετο περὶ τοῦ σὺν ἡ γραπτιωτῶν
 τειχοσίων ὄντων καὶ πολλοὺς ἀγχμαλῶν
 λαβόντες, καὶ λαβὼν πολλὰ ὑποβόλῃ μὲν
 λαμπρῶς νίκης.

Αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ σφοδρὸς ἐγένετο κατὰ
 τὴν Παλαστίνην καὶ ἐφάρη σημεῖον ἐν τῷ
 οὐρανῷ κατὰ μισσηβείας, ὁ λεγόμενος δο-
 κίτης, περὶ μὲν τὴν τῇ Ἀραβίᾳ ὅτι
 κέρηται· ἐμμεν δὲ ὑπὲρ ἡμέρας περὶ αὐτῶν
 ἀφαιτῶν ἀπὸ μισσηβείας ἕως Ἀρκτου. ἡ
 δὲ ἐξοφῶν.

Καὶ τὸν ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ	Ρωμ. βασιλ. Μαρκ. ἐπὶ λα'.	Αραβ. ἀρχ. Αβ. ἐπὶ β'.	ΚΤ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.	Περσ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ β'.	Αραβ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.
	κγ'	β'	κδ'	β'	κδ'

Τούτῳ δὲ ἔτει Ἀβουβάχαρος τελευτᾷ Ἀμη-
 ρύτας δὲ ὅτι ἡμῶν καὶ περὶ λαμβανὴν ἢ
 χιὼν Οὐμῶν, ὅς περὶ λαμβανὴν Βόστρας ἢ πόλιν
 μὲν καὶ ἄλλων πόλεων ἀπεδίωκτο δὲ μέχρι τῆς
 Γαβηθᾶ. τοῖς συμβαλὼν Θεόδωρος ὁ βα-
 σιλεὺς Ηεροκλείου ἀδελφὸς ἦν ἡμῶν, καὶ πρὸς τὸ
 βασιλεὺς ἐν Εδέσῳ ἔρχεται. ὁ δὲ βασιλεὺς περὶ
 χεῖρεται ἔπειτα γραπτιῶν ὀνόματι Βαδύλῳ, καὶ
 Θεόδωρον Σακελλαρίου μὲν μάλῃς διωκά-

ca tempestate Eunuchus non nemo sti-
 pendia militibus erogaturus : & ut Ara-
 bes pro more sibi consueto stipendium ac-
 cepturi venissent ; asperis verbis adegit.
 Dominus noster, inquiens, militibus sti-
 pendia vix soluit, quanto minus canibus
 istis distribuet ? Arabes ita male accepti
 ad contribules suos se recipere, eosque
 inde adduxerunt ad agrum Gazæ, quæ
 ad ipsas deserti fauces contra Sinzum
 montem sita opibus quamplurimis abun-
 dat.

Perfarum rex Hormisdas annis vndecim.

Αραβ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.	Ρωμ. βασιλ. Μαρκ. ἐπὶ λα'.	Αραβ. ἀρχ. Αβ. ἐπὶ β'.	ΚΤ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.	Περσ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ β'.	Αραβ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.
	κγ'	β'	κδ'	β'	κδ'

Hoc anno Abubacharus Duces qua-
 tuor, ut præfatus sum, misit ; qui ab A-
 rabibus deducti, Heram & vniuersam Ga-
 zæ regionem cepere, quæ versus montem
 Sinzum Deserti fauces occupat. Quibus
 cum Sergius tandem aliquando Cæsarea
 vrbe Palæstinæ cum paucis adeo militi-
 bus obuiam procurrisset, certamine inito,
 ipse primus cum cæteris militibus, qui
 trecenti omnino erant, cæsus est. Quare
 ipsi ingenti præda parva, pluribusque ca-
 ptiuis abactis, insigni victoria potiti, do-
 mum reuerſi sunt.

Eodem etiam anno terræ motus in Pa-
 læstina contigit : Signumque in cælo me-
 ridiem versus visum est, Docitem a Tra-
 bis forma vocant : quod Arabum impe-
 rium portendebat : duravitque dies tri-
 ginta, a meridie ad Septentrionem vsque
 exporrectum, & gladij formam præ se fe-
 rebat.

Καὶ τὸν ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ	Ρωμ. βασιλ. Μαρκ. ἐπὶ λα'.	Αραβ. ἀρχ. Αβ. ἐπὶ β'.	ΚΤ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.	Περσ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ β'.	Αραβ. ἐπὶ Μέδ. ἐπὶ κδ'.
	κγ'	β'	κδ'	β'	κδ'

Hoc anno Abubacharus duobus annis
 & dimidio principatu occupato extinctus
 est : tum vero tyrannidem Vmarus obti-
 net, qui Bosfram & plures alias cititates
 expugnauit : & ad Gabetha vsque pene-
 trauit. Theodorus autem Imperatoris He-
 raelij frater cum iis conferta pugna victus
 est : & ad Imperatorem Edesiam rediit.
 Imperator Ducem alium Baanetn nomine
 præficit, & Theodorum Saccellarium &
 ambos, cum armata multitudinis aduersus

Arabes instruit. Is Emesam profectus, obuiam Saracenorum agmen habuit: quibus deletis, Ameræ principatu fungentem, & reliquos vniuersos Damascum vsque fugat: ibique ad Bardanesium amnem castra fixit. Heraclius porro quasi rebus in desperatis Syria relicta, & venerandis lignis Hierosolyma asportatis, C. P. recessit. Baanem vero Damasco Emesam reuerti iubet: atque etiam Theodorum Saccellarium qui quadraginta millium militum aciem ducebat. Isti Emesa Damascum vsque prosequuntur Arabes.

Perfarum rex Hormisdas annis vnde-cim regnat.

Ann. mundi 616.	Rom. Imperat. Heraclius annis 25.	Arabum Dux Vmatusannus 12.	C. P. Episc. Sergius annis 29.	Hierosol. Episc. Sophronius annis 3.	Alex. Episc. Cyrus annis 10.
	25	1	26	2	2

Hoc anno Saraceni copiarum pene immenfarum exercitu collecto irruptionem in Arabiam iuxta Damasci agrum fecere. Eo cognito, Baanes Imperialem Saccellarium, ut cum vniuersis copiis in auxilium suum acceleret, per litteras monet: Erat quippe Arabum innumerus exercitus. Ambo Emesa soluentes, Arabibus occurrunt: praeliumque commissum est ipso primo die, qui fuit hebdomadis tertius, Iulij vero mensis tertius ac vicesimus, quo Saccellarij acies omnino profligata. Baanis vero milites, Baane in Imperatorem subuecto, Heraclium respuunt. Sub id tempus Saccellarij copiae castris discessere, qua occasione Saracenis oblata, praelium ab eis confertur. Validis autem flatibus in Romanorum faciem vento noto spirante, motoque & elato per acrem puluere, ipsam hostibus in praelio dare non valebant: succumbunt eam ob rem, & praelio cedunt: tum vero seipsos in Ierimochthæ fluminis angustias præcipitantes, illic omnes fere periere. Aderant vtrique Duci copiae hominum quadraginta millium numerum constantes. Saraceni motis inde castris, Damascum bene composito exercitu aggrediuntur, & capiunt, nec non Phœniciæ prouincias, in quibus proprias sibi sedes constituunt: & mox in Ægyptum expeditionem moliantur. Interim Cyrus apud Imperatorem accusatur, quod Ægypti opes Saracenis dedisset. Imperator ira incensus, misit qui ipsum accerferet; & Manuelem quendam Armenum genere delegauit Augustalem. Euoluto temporis spatio, Saracenorum exactores colligendo auri stipendio adfuere: quos Manuel re infecta cum huiusmodi verbis

μεως πίμπει καὶ Ἀραβίων πῶς ἡρόμειρος ὅς εἰς τὴν Ἐμεσὴν συναγαγὲ πλῆθος Σαρακενίων, καὶ ἀποκτείνας αὐτοὺς, ἐπὶ τὴν ἀμφοτέρωθεν αὐτῶν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπελαυνέτω εἰς Δαμασκόν. καὶ κείτω πῶς τὸν Βαρδανήσιον ποταμὸν πῶς φωσὶν. Ἡράκλειος δὲ τὴν Συρίαν καὶ Ἀλεξάνδιαν, ὡς ἀπελπίσας, ὥρας καὶ τὰ πρῶτα ἐύχρησάτο ἱεροσταλὴν ἐπὶ τῷ Κ. Π. ἀπὸ τῆς Βασιλείας δὲ Δαμασκὸν εἰς Ἐμεσὴν καλεῖται πρὸς φέρεσθαι, καὶ Θεόδωρον Σακελλάριον ἐγγυῖα στρατὸν χιλιάδας μί. καὶ διώκουσιν Ἀραβίας δὲ Δαμασκὸν.

Γερῶν βασιλεὺς Ορμισδὰς ἐτὶ 11.

B

Κ. Π. ἡρῶν ἐτὶ 11.	Ραμ. βασιλ. Ἡράκλειος ἐτὶ 25.	Αραβ. ἀρχὴ. Οὐμαρ ἐτὶ 16.	Κωνσ. ὁπίσκ. Σέργιος ἐτὶ 18.	Ιεροσ. ἐπίσκ. Σωφρόνιος ἐτὶ 3.	Αλεξ. ὁπίσκ. Κύριος ἐτὶ 10.
	25	16	18	3	10

Τούτῳ πρὸς ἔτι ἐστράτευσθαι οἱ Σαρακενοὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπὶ τὰ μέρη Δαμασκὸν πλῆθος ὄντες ἀπειροὶ. Βαδύνης δὲ μαθὼν πρὸς τὸν βασιλεὺς Σακελλάριον ἀποστείλει, ἵνα κατελάβῃ εἰς τὴν μὲν τῆς στρατὸς εἰς βοήθειαν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ πλῆθος ἐπὶ τοὺς Ἀραβίας, κατέλαβεν δὲ ὁ Σακελλάριος πρὸς Βαδύνην καὶ ἀπέρχοντες δὲ Ἐμεσὴν συναγαγόντες τοὺς Ἀραβί, καὶ συμβολῆς ἡρομείους τῇ πρὸς τὴν ἡμέραν, ἥ τις ἐπὶ τῇ τῆς ἐβδόμης, καὶ τῷ Ιουλίῳ μηνος, ἡτῶνται οἱ πρὸς τὸν Σακελλάριον. τασσάσθαι οἱ τῷ Βαανί, Βαανίον παραχρῆζοντα βασιλέα, καὶ Ἡράκλειον ἀπεκέρυξεν. ὅτε οἱ πρὸς τὸν Σακελλάριον ἔσπερχοντο, ἐπὶ οἱ Σαρακενοὶ ὄντες ἀδύην, συμβάλλουσι πόλεμον. αἰέμον δὲ πνέσαντες καὶ Ρωμῶν νότον, μὴ δυνάμεντες ἀντιπροσώπῃσαι ἐχθροὺς διὰ τὸν κοινοτόν ἡτῶνται. καὶ ἑαυτοὺς βάλλοντες εἰς τὰς περὶ τοὺς ἱερομείους ποταμὸν ἐκτὶ ἀπώλοντο ὥρδην. ἡστὴν δὲ ἀμφοτέρων στρατῶν χιλιάδες πεπράχοντα. ὅτε οἱ Σαρακενοὶ κινήσαντες, λαμπαρῶς ἐπὶ τὴν Δαμασκὸν ἐγγυῖα, καὶ τῶν τῶν λαμβάνουσι, ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Φοινίκης, καὶ οἰκίζονται ἐκτὶ. καὶ στρατῶσι κατ' Αἰγύπτου. κατηχεῖται δὲ ὁ Κύριος ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, ὡς ὁ χροῖον τῆς Αἰγύπτου τοὺς Σαρακενοὺς * ἀφ' ὧντος. καὶ ἀποτείλας μετ' ὀργῆς τῶν μετεπέμψαν. Μανὴλ δὲ ἵνα Ἀρμένιον πρὸς ἡμῶν ἐκπέμπει Αὐγουστῆλιον. πληρωθέντος δὲ τῆς χρόνου οἱ τῶν Σαρακενῶν πρὸς ἡμῶν πρὸς τὸν λαβεῖν ὁ χροῖον, ὁ δὲ Μανὴλ ἀπέρχεται αὐτοὺς ὅς ἐλαυνε, λέγων

* ἐπὶ

λέγων

λόγων· ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἐγὼ Κύρος ἀσπλος, ἵνα
τέλος ὑμῖν παύσω· ἀλλὰ ἐνοπλος ἐγὼ εἰμὶ.
Ἰούτων δὲ ἀπειλούντων βίβως ὁπλίζονται οἱ Σα-
ρακενοὶ κατ' Αἰγύπτου καὶ συναλφόντες μὲν
Μαυροὺλ πόλεμον, ἀπελευθεροῦσι τὴν. αὐτὴν ὅ-
μως ὀλίγους ἡμέρας εἰς Αλεξάνδρειαν ἀφίσταν-
ται. ὅτε οἱ Σαρακενοὶ ἐφορῶντες, ἀκούσας
δὲ Ηρακλίου τὰ παρὰ τὴν ἀποστείλας Κύρον
παρὰ πείσας αὐτοὺς ἀναχωρῶσαι τὴν Αἰγύπτου ὅ-
πως τῷ τειχίματι καὶ ἀπειλῶν ὁ Κύρος εἰς τὴν
ἀφροδισίαν καὶ Σαρακενοὺς ὑποτασσάμε-
ται, ὡς ἀσπίς ὢν τῆς παύσεως, καὶ εἰ βού-
λωνται τὴν παρὰ τὴν συμφωνίαν ὅρκους βεβαιώ-
σαι. παρὰ ἑαυτοῖς οἱ Σαρακενοὶ ἐκ ἐπίεσ-
τον λόγοντες ὅτι ὑποσέσω. διὸ τὴν τὴν
παμμεγίστην ἐνδον καθεστῆναι; ὁ δὲ εἶπεν. ἐκ
ἐδίδχται. οἱ δὲ εἶπον. οὐδὲ ἡμῖν ἐδίδχται ἀνα-
χωρῶσαι τῆς Αἰγύπτου ἔτι.

Περσῶν βασιλεὺς Ορμίσδας ἔτι 14.

Κύριος	Ῥωμ.	Λατ.	Κατ.	Ἰερ.	Αλεξ.
Τὸν ἀποστόλ. τὴν Χρ.	Βασίλ.	ἀρχ.	ἐπίσκ.	ἐπίσκ.	ἐπίσκ.
	Ηρακλ.	Οὐραν.	Σίρ.	Σαν.	Κύρος
	καὶ	10	7	ἐπίσκ.	ἐπίσκ.
	ἐπί	10	18	7	7
	ἀν.	10	18	7	7
	κρ.	β'	κ'	γ'	γ'

a se abegit. Non sum ego Cyrus illo in-
crinis, qui tributum vobis pendam; adsum
armis haud leuiter instructus. Reuersis e-
xactoribus Saraceni in Ægyptum arma-
ntur: & praelio cum Manuele conferto, fu-
ga eum se dedere cogunt. Ipse paucis co-
mitibus Alexandriam se recipit. Exindo
Saraceni tributum Ægypto imposuerunt.
Heraclius accepto rerum gestarum nun-
cio Cyrum mittit, vt relicta Ægypto ini-
tis prioribus conditionibus starent, Sara-
cenis suadeat. Cyrus ad Saracenorum ca-
stra profectus primæ a se huius infractio-
nis crimen deprecatur: deinde priora pa-
cta de nouo iurciurando obfirmaturum, si
ita ipsis videatur, promittit. His Episcopi
verbis Saraceni se suaderi non permise-
runt: idcirco, Potes, inquit ingentem
hanc columnam deuorare? Qui cum id
fieri minime posse dixisset: responderunt.
Neque vilo modo fieri, vt Ægypto exce-
damus.

Perfarum rex Hormisdas annis vndecim
regnat.

Ann. mundi 6127.	Rom. Imp. Heraclius annis 14.	Ara-bian Dux Vma-rus annis 13.	C. P. Episc. Sergius annis 19.	Hie-rozol. Episc. So-phronius an. 3.	Alex. Episc. Cyrus annis 10.
	26	2	17	3	3

Τούτω τῷ ἔτι ἐπεγράψουσιν Οὐμύρος καὶ
Παλαστίνος, καὶ παρὰ κατὰ τὴν ἀγίαν πόλιν
διεπὶ χρόνον, ἀφ' ἧς ἔλαβεν αὐτὴν λόγον. Σωφρο-
νιος δὲ ὁ ἱεροσολύμων ἀρχιερεὺς λόγον ἔλαβεν
πάντος Παλαστίνος ἀσφαλές. εἰσελθὼν δὲ
Οὐμύρος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν τειχίοις ἐκ κα-
μήλων ἐκδύμασιν ἡμφιεσμένος ἐρρύπωντο, καὶ
ἐπὶ κρήναις τε σατορικῶν ἐκδύμασιν, τὸν
καὶ ἐξήκοντος καὶ ἱουδαίων ἰδεῖν, ὃν ἐκδομένη
Σολομὼν, παρὰ κλητήριον αὐτὸν ποιῶσαι τῆς
αὐτῆς βλασφημίας. τῇ τὴν ἰδὼν Σωφρόνιος ἔφη
τῇ τὴν ἐπὶ ἀληθείας ὁ βδέλυγμα τῆς ἐκ-
δόσεως ὁ ῥῆθρον ἀφ' ὃ Δαυὶδ τῷ παρὰ τὴν
ἐκδοσὶν ἐκ τῆς ἀγίας πολλοῖς τε δάκρυσι ὁ Χει-
σταὶν φύλον ἀπεδύνατο τῆς βίσεως ὁ παρὰ
μαρτυρῶν, οἷος δὲ αὐτὸς ἐκ τῆς ἐκδοσὶν, ἀφ' ἧς
ἐκδοσὶν αὐτὸν ὁ Πατριάρχης διέσταται πρὸ
αὐτῆς συνδόνον σὺν ἐκδύμασι ἐκδύμασιν.
ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐκδοσὶν ἐκδύμασιν αὐτὰ. με-
τὰ οὗτο ἔπεισε φορέσαι ἕως ἐκδύμασιν τὰ
ἰμάτια αὐτῶν. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν αὐτὰ
τὰ Σωφρόνιον καὶ ἐφόρεσε τὰ ἴδια. ἐκ τῶν
τοῖς ἀπέστειλεν ὁ Σωφρόνιος, ὁ λόγον καὶ παρὰ
ἐκ τῶν ἱεροσολύμων καὶ ἐκδοσὶν ἐκδοσὶν
Theophanis Chron.

Hoc anno Vmarus in Palaistinam sus-
cepit expeditionem: & obsidione per an-
nos duos ad sanctam ciuitatem continua-
ta, tandem fide data eam in potestatem
accepit. Sophronius autem Hierosoly-
morum Antistes fidem ab eo pro totius Pa-
laistinæ incolumitate acceperat. Vmarus
itaque cilicinis camelorum vestibibus in-
que laceris & sordidis opertus, & hypo-
crisis plane diabolicæ pietatis velamine
ostentans sanctam ciuitatem ingreditur,
& mox templum a Salomone constru-
ctum, in impietatis & blasphemiae orato-
rium illud conuersurus, sibi ostendi po-
stulauit. Hunc cum Sophronius vidisset:
Hæc est vere, inquit, abominatio deso-
lationis a Propheta Daniele prænunciata,
quæ modo stat in loco sancto: Multaque
simul lachrymarum copia insignis ille pie-
tatis propugnator Christianam gentem
desolebat. Intra templi igitur septa dum
ille moraretur, precibus apud eum age-
bat Patriarcha, vt acceptam a se sindo-
nem ac vestem indueret. Quam cum as-
sumere detrectasset: Episcopus vix exo-
rauit, vt ista gestaret donec solita indu-
menta lauarentur: & propriis resumtis,
statim ista Sophronio restituit. In ea re-
rum calamitate Sophronius præclaris ver-
bis & gestis Hierosolyumorum Ecclesiam

olim amplificans, de Heraclio, & Monothelitarum ipsi addictorum prauitatibus & commentis, deque Sergio & Pyrrho confutatis, clarissima trophæa referens, defunctus est.

Eodem anno Vmarus Iasum in Syriam misit, qui totam eam prouinciam in Saracenorum potestatem redegit.

		27	3		28		4	
--	--	----	---	--	----	--	---	--

Hoc anno Ioannes, cognomento Cateas, Osthoeenæ prouinciæ Procurator Chalcedonem Iasum alloquuturus profectus est: & singulos in annos nummorum centum millia ei se pensurum pactus est; si modo, quamdiu promissum auri pondus ipse exsolueret, ille nec pacis, nec belli gratia traiceret Euphratem. His ita stipulatis Ioannes Edessam regreditur, & annuum tributum congruo tempore ad Iasum transmittit. Quo comperto Ioannem crimini obnoxium, Heraclius iudicauit, quod nimirum id inscio Imperatore attentasset. Ad se itaque reuocatum exilio damnat, & Ptolemæum quendam militiæ Magistrum in eius locum suffecit.

		28	4		29		5	
--	--	----	---	--	----	--	---	--

Hoc anno Arabes Antiochiam armis expugnatunt. Mauias vero ab Vmaro Dux & Ameras Saracenorum ditionis vniuersæ ab Ægypto vsque ad Euphratem protensæ institutus est.

Persarum rex Hormisdas annis vnde-cim regnauit.

Anni mundi 610.	Rom. Imp. Heraclius annis 31.	Arabum Dux Vmarus annis 12.	C. P. Episc. Pyrrhus annis 3.	Alexand. Episc. Cyrus annis 10.
	29	5	1	6

Hoc anno Iasus educto trans Euphratem exercitu vniuerso Edessam occupat. Edesseni accepta securitatis fide pro se, agrisque suis, militiæ Magistro, & qui cum eo erant Romanis militibus ciuitatis portas aperiunt. Hostes subinde Constantiam tendunt, & posita ad eam obsidione, eaque armorum vi subacta, trecentos Romanos ferro trucidant. Inde ad Daras profecti, urbem bello inuadunt, & populum eius omnem delent: atque ita Mesopotamiam vniuersam Iasus subegit.

		30	6		2		7	
--	--	----	---	--	---	--	---	--

Hoc anno Saraceni in Persiam arma &

σάκκον, καὶ τὴν τῆς Ηρακλείου ἐκ τῆς αὐτοῦ Μονοθελιτῶν κακοδοξίας ἀγωνιστὴς Σεργίου καὶ Πύρρου.

Τὸ αὐτὸ ἔτι Σαυλὸς Οὐμῆρος τὸν Ιασὸν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ὑποτάξεν πᾶσιν τὴν Συρίαν Σαρακηνῶς.

		κς	γ		κς		δ	
--	--	----	---	--	----	--	---	--

Τούτῳ δ' ἔτι ἦλθεν Ιωάννης, ὁ ἐπὶ Κιτίας, ὁ ἐπὶ ὧντος Οστρονῆς πρὸς Ιασὸν εἰς Χολεχόνα, καὶ ἐποίησε δοῦναι αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν δέκα μυριάδας νομισμάτων, τὸ μὴ ἀφάσκειν τὸν Εὐφράτην, μήτε εἰρηνικῶς, μήτε πολεμικῶς, ἕως οὗ τὴν προσηται τὸ χειρὸς Σαυλίδου. ὅππ' ἴσους ὁ Ιωάννης εἰς Ἐδεσσὴν ἀνέστρεψεν, καὶ τὸν ἐνιαυτὸν φέρον αὐτὰς πρὸς Ιασὸν ἐκπέμπει. Ηρακλῆος δ' τῆς αὐτοῦς ὑπαγίου ἐκρίνεν τὸν Ιωάννην, ὡς αὐτὸ βασιλικῆς ἐιδήσεως τῆς πεποιήκοτα. καὶ τῆς μετὰ πεμφθῆς ἀρχῆς κατέκρινεν. αὐτὸ αὐτὸ δ' ἐκπέμπει Πτολεμαῖον ἵνα στρατηγέται.

		κς	δ		κς		ε	
--	--	----	---	--	----	--	---	--

Τούτῳ τῷ ἔτι πρὸς ἔλθον οἱ Ἀραβες τὴν Ἀντιόχην. καὶ ἐπέμφθη Μαυίας ὑπὸ Οὐμῆρου στρατῶς, καὶ Ἀμηνῆς πάσης τῆς ὑπὸ Σαρακηνῶν χώρας ἀπὸ Αἰγύπτου, ἕως τῆς Εὐφράτου.

Περσῶν βασιλεὺς Ορμίσδας ἔτη 11.

Κόσμος τῶν ἐτῶν.	Ρωμ. βασι. Ηρακλῆος ἔτη 31.	Αραβ. ἀρχ. Οὐμῆρος ἔτη 12.	Κωνσ. ἐπίσκ. Πύρρος ἔτη 3.	Αλεξ. ἐπίσκ. Κύρος ἔτη 10.
	κς	ε	δ	ε

Τούτῳ δ' ἔτι ἐπεστράτευσεν Ιασὸς πᾶσιν στρατῶν τὸν Εὐφράτην, καὶ κατὰ λαμβάνει τὴν Ἐδεσσὴν. οἱ δὲ Ἐδεσσηνοὶ ἀνίσταντες ἔλθον λόχον αὐτῷ τῇ χώρᾳ καὶ τῷ στρατηγῇ καὶ τοῖς αὐτοῦ Ρωμαῖοις. καὶ ἀποφθονοῦντες αὐτὸς τὴν Κωνσταντίαν, καὶ πολιορκησάμεντες αὐτὴν ἄρρουν αὐτὴν πολέμῳ, καὶ τετρακοσίους Ρωμαῖους ἀπώλεσαν. καὶ οὕτως ἦλθεν εἰς Δαρὰς καὶ τούτῳ λαμβάνουσι πολέμῳ καὶ πολλοὺς ἐκ αὐτῆς ἀπώλεσαν καὶ οὕτως πᾶσιν τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς ἔλθον Ιασὸς.

		κ	ε		δ		ε	
--	--	---	---	--	---	--	---	--

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπεστράτευσεν οἱ Σαρακηνοὶ

ἡ Περσίδος, καὶ σιναπιοὶ πόλεμος μετ' αὐ-
τῶν, καὶ νικητὲς ἦν καὶ πάλιν ἡ Πέρ-
σας ὑποτάχθη. Ορμίσδας δὲ ὁ ἦν Περσῶν βα-
σιλεὺς φονγῇ χρησάμενος, ἐπὶ τῇς ἐνδοτέρως
Πέρσας εἰς τὴν βασιλῆα ἐχώρη. οἱ δὲ Σαρακε-
νοὶ ἐν γαλατῶν σὺν ἑστ' Ορμίσδου θυγατρὶ
μὲν πάντες τῆς βασιλικῆς ἀποσκέψης, καὶ ἡ ἑξ-
ουσία πρὸς Οὐμύρον. αὐτὸς δὲ ὁ χρηστὸς ἐκείνου
Οὐμύρος ἀναγραφῶναι πᾶσιν τῶν ὑπο-
αὐτοῦ εἰς τοὺς μὲν ἐν γένει δὲ ἡ ἀναγραφὴ αἰνεσ-
ται, καὶ κτείνων, καὶ φινταῖ.

	α'	β'	γ'	δ'	ε'
--	----	----	----	----	----

Τούτω ἔτι περὶ τῆς Ηρακλίου ὁ βασιλεὺς
μὲν Μαρτίου ἰδὲ ἰδ' ἰδρίδας βασιλεύσας
ἐπὶ α', μὲν α' βασιλεύει μὲν αὐτὸς Κωνσταν-
τῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μὲν α' τῶν τῶν, καὶ φαρμα-
κείας ὑπο Μαρτίου καὶ αὐτὸς μνηστῆρας. καὶ Πύρ-
ρος Πατριάρχης περὶ τῆς καὶ βασιλείας ὁ Ηρα-
κλεως ὁ Μαρτίου υἱὸς σὺν τῇ μητρὶ Μαρτίου.

Ρομ.	Κ.Π.
Βασιλ.	ὑποπ.
Ηρακλίου	Παύλου
ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'
α'	β'

Τούτω τῷ ἔτι περὶ τῆς λαμβάνουσας Μαυρίας Κα-
σέας Παλατίου μὲν ἐπὶ α' τῆς πολιτο-
κίας αὐτῆς. καὶ κτείνων αὐτὴ Ρωμαίων χιλι-
δας ἐπὶ α'. τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἀπώσαστο ἡ σὺν-
κλητος Ηρακλεως αὐτὸς Μαρτίου τῇ μη-
τρὶ αὐτῇ καὶ Βασιλείου καὶ ἐν γαλατῶν σὺν
Μαρτίου, καὶ ἐν γαλατῶν σὺν Ηρακλεως
αὐτῷ, καὶ ἐν γαλατῶν σὺν αὐτῷ, αὐτὸς αὐτῷ Κων-
σταντῖνος Κωνσταντῖνου ἑστ' Ηρακλεως ἐπὶ τῆς
ἑστ' καὶ ἐκείνου ἐπὶ α'. Πύρρου δὲ ἐκείνου
ἑστ' ἐπὶ α' τῆς, ἐκείνου ἐπὶ α' Πατριάρχης
Κ.Π. Παύλος ἐκείνου, καὶ ἐκείνου μὲν
Οκτωβρίου ἰδ' ἰδ' ἰδ' ἐπὶ α' τῆς.

Κωνσταντ.	Ρομ.	Λαβ.	Κωνσ.	Λαβ.
ἰδ' ἰδ' ἰδ'	Βασιλ.	ὑποπ.	ὑποπ.	ὑποπ.
Κωνσταντ.	Κωνσταντ.	Οὐμύρος	Παύλος	Κωνσταντ.
ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'
α'	β'	γ'	δ'	ε'

Τούτω ἔτι βασιλεύσας Κωνσταντῖνος
τῷ σὺν κλητῇ ἐλεῖν. καὶ ἐμὲ γεμνικῆτος πατρὸς
Theophanis Chron.

expeditionem mouent: manibusque cum
Perfarum acie collatis superiores eua-
dunt, & Perfas vniuersos armorum vi sibi
subiiciunt. Perfarum vero rex Hormisdas
fuga salutem querens in interiorem Per-
siam & in occultiore Regiam secedit.
Saraceni captiuas Hormisdæ filias, & re-
gium omnem eius apparatus Vmaro ob-
tulerunt. Eo quoque anno Vmarus dicio-
nem omnem ac terras sibi subditas descri-
bi iussit. Descriptio ista non hominum
modo, sed & iumentorum & plantarum
numctum recensuit.

	31	7	3	8
--	----	---	---	---

Hoc anno, mense Martio, indi-
ctione decima quarta, Imperator Heraclius post
imperij annos triginta & menses decem
hydropis morbo affectus obiit. Constan-
tinus eius filius menses quatuor post eum
tenet imperium: & Martinæ nouerca,
Pyrrhique Patriarchæ opera veneno pro-
pinato interiit: & Heracleonas Martinæ
filius cum matre potestatem obtinet.

Ρομ.	Κ.Π.
Βασιλ.	ὑποπ.
Ηρακλίου	Παύλου
ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'
α'	β'

Hoc anno Mauias Cæsaream Palestinæ
post obsidionis septimum annum in pote-
statem recipit, & ad Romanorum millia
septem in ea interficit. Hoc eodem anno
Heracleonam, matrem eius Martinam, &
Valentinum ab administrando imperio Se-
natus repulit. Lingua vero Martinæ ab-
scissa, amputatisque Heracleonæ naribus,
iisdemque in exilium actis, Constantem
Constantini filium, & Heraclij nepotem
ad imperij thronum subuehit. Imperauit
autem annos viginti septem. Pyrrho vero
Episcopi dignitate abdicato, Paulus Pre-
sbyter & Oeconomus ordinatus est mense
Octobri, indi-ctione decima quinta. Ges-
sit Episcopatum annos duodecim.

Ρομ.	Αραβ.	Κ.Π.	Αλεξ.
Βασιλ.	ὑποπ.	ὑποπ.	ὑποπ.
Κωνσταντ.	Κωνσταντ.	Οὐμύρος	Παύλος
ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'	ἰδ' ἰδ' ἰδ'
α'	β'	γ'	δ'

Hoc anno Constans Imperator decla-
ratus hanc orationem ad Senatum habuit.
Constantinus genitor meus qui viuente
N n ij

cuius patre, auo nimirum meo Heraclio satis A diuturnum una cum ipso imperium administravit, sed post mortem breue nimium quantum obtinuit, Martinæ nouercæ inuidia, optima spe præcisa, ex viuis exemit: idque suum scelus ipsa per Heraclionem suum ex Heraclio filium perpetravit. Quamobrem vos, Deo ita consulente, Senatusconsulto eam eiusque filium imperio eiecistis: ne Romana dominatio illegitima atque nefaria videri posset: cum id præ cæteris manifeste procuraret amplissima vestra dignitas. Quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac iudices pro communi ciuium salute vosmetipsos mihi præbeatis. Hisque demum dictis Senatū maximis muneribus fuscum cumulatū B dimisit.

		2	10		3		11	
--	--	---	----	--	---	--	----	--

Hoc anno Vmarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est: ædificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram concidit. Causam sciscitanti responderunt Iudæi. Nisi crucem in monte oliuarum elatam sustuleritis, nusquam ædificium consistet. Huius gratia crux inde deiecta est: atque ita eorum ædificatio firma sterit: & ob causam eandem innumeras cruces suis locis Christi hostes deturbarunt.

							Alexandr. Epi- scopus Petrus annis 10.	
		3	11		4		1	

Hoc anno Valentinianus Patricius in Constantem mouet seditionem: Imperator vero missio qui hominem e medio tolleret, in pristinam fidem & amicitiam reuocauit exercitum. Porro mensis Dii quinto die, feria hebdomadis sexta, hora nona solis defectus contigit.

		4	12		5		2	
--	--	---	----	--	---	--	---	--

Hoc anno mense Dio, feria hebdomadis quinta, Vmarus suorum dolis occisus fuit: Cædis author fidei desertor Persa quidam extitit. Is precibus vacantem offendens, gladium in ventrem adactum impulit: atque ita ille vitam morte commutauit, anno Ameratus siue principatus duodecimo. Eo sublato Vthmanus eius consanguineus Phani filius Saracenorum Dux constituitur.

Κωνσταντίνου, ὡς ἐπὶ ζωῆς τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ἐμὲ δὲ πάππου Ηρακλείου ἰχθὺν σὺν αὐτῷ ἐβασίλευσεν χρόνον, μὲν τῶν δὲ ἐλπίαν βραχυῶ. καὶ γὰρ χρυσότατος ἐλπίδας ὁ Μαρτίνος τῆς αὐτῆς μητρὸς φόνος * συνδραμῆζας, τῷ ζῆνι ^{παύσας} ἀπὸ ληξάν. ἐ τῶν δὲ Ηρακλεωνῶν τὸν οὗτον αὐτῆς καὶ Ηρακλείου ἀθιμότητος γαμήλιον, ἡ μάστις μὲν τῷ τέκνῳ ἢ ὑμετέρῳ σὺν Θεῷ ἡφους τῆς βασιλείας διχάως ὀξέδαλεν, παρὲς δὲ μηδὲν ἐκνομώτατον τῇ βασιλείᾳ Ρωμῆαν. τῶν μάλιστα ἐργακῶν ἢ ὑμετέρῳ ὑποφύης συμφορέπια. διὸ παρὰ καλὰ ὑμᾶς ἔχον συμβόλους ἐ γράμματα τῆς κοινῆς τῇ ὑποκρίων σωτηρίας. ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσε τὴν σύγκλητον δωρεῶς φιλοπρησάμενος.

		β'	ι'		γ'		ια'	
--	--	----	----	--	----	--	-----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὐμῆρ οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐχί, ὡς καὶ κτίσμα ἀλλοτρίον ἐπέπτεν πυροβόλῳ δὲ τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι. ὅτι ἐὰν τὸν ναὸν οὕτως ἐπιδόμῃ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐλαφῆς ἐκ ἐπάρητε, οὐ γάρ κτίσμα. ἐνεκεν τούτης τῆς ὑποθέσεως ἐπῆρθη ὁ ναὸς ἐκείθεν, καὶ οὕτως συνεσπῆ αὐτῶν οἱ οἰκοδομηταί. διὰ τούτων τὴν αἰτίαν πολλοὶ ναοὺς κατήγαγον οἱ μισοχριστοί.

							Λιξ. ἐπίσκ. Πέτρος ἐτη ι'.	
		γ'	ια'		δ'		α'	

Τούτῳ ἔτει ἐβασίλευσεν Βαλεντινιανὸς ὁ Πατρίκιος καὶ Κωνσταντίνος, καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ναὸν εἰς τὴν αὐτῆς ὁδοῦ μετήγαγον. καὶ ἐκλήψας τῷ ἡλίῳ γέγονεν μὲν Δία πέμπτη, ἡμέρα ἑκτη, ὥρα ἐνάτη.

		δ'	ιγ'		ε'		β'	
--	--	----	-----	--	----	--	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδόξασθη Οὐμῆρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἄρχηγος μὲν Δία ἡμέρα ε'. ὑπὸ ἱνὸς Πέτρον μαγάρτιον. παροικισθέντα γὰρ αὐτὸν ἐν ἑκείνῳ, ἐκέντησεν καὶ γὰρ διελθὼν ὁ ξίφος, καὶ οὕτως τῷ ζῆνι διήλλαξεν ἀμνηστίας ἐτη ιβ'. καὶ μὲν τῶν ἱσταν Οὐθμαῶν, ὁ τούτου σύγκλητος, ὁ υἱὸς τῆς Φαῦ.

tit, & usque in hodiernum diem effecit insulam incolis omnibus desertam.

Eodem anno Concilium Romæ a Martino Papa damnandis Monothelitis celebratum est.

9	5	10	7
---	---	----	---

Hoc anno Atablicorum castrorum Præfectus in Isauriam impressionem fecit: & magna strage edita, plures in captivitate misit, & cum vinctorum millibus quinque ad suos regressus est. Imperator autem Constans Procopio quodam ad Mauiam misso, pacem exposcebat: quod anno secundo postmodum Mauias præstitit, Gregorio Theodori filio pastorum initiorum obside Damasci retento.

10	6	11	8
----	---	----	---

Hoc anno Pasagnathes Armenorum Patricius in Imperatorem perduellis arma suscepit: & filio Mauie in obside dato, belli cum eo societatem iniit. Nuncio perduellionis audito, Imperator Cæsaream usque Cappadociæ se contulit: & rebus Armeniæ desperatis in Urbem reuersus est.

11	7	12	9
----	---	----	---

Hoc anno Imperatoris Heraclij frater Gregorius Heliopoli diem extremum obiit: & myrrha conditus C. P. relatus est. Hoc etiam annopulsus e caelo imbris instar depluit, & metus ingens hominum animis incubuit.

C. P. Episcopatum annos duodecim Paulus obtinuit.

Paulus fato fungitur, & Pyrrhus rursus per menses quatuor, & dies viginti tres restituitur.

12	8	1	10
----	---	---	----

Hoc anno Rhodo a Saracenis occupata, Mauias Rhodium Colossium mille trecentis & sexaginta annis postquam positus fuerat, deiecit. Iudæus quidam Edefsenus cum mercatus nongentos ex eius metallo camelos oneravit. Eodem anno Abibus Arabum Dux in Armeniam manu armata ingressus est: Maurianumque Romanorum Ducem cum copiis obuiam factum, ad Caucasios usque montes fugavit: & regionem quaquā patet, deprehdatus est.

13	9	2	11
----	---	---	----

Hoc anno Mauias exercitum instaurauit: ingentem vero classem armis viris-

ταίχισιν, & πλὴν ἤσσαν ἀοίκητον κατέστησεν, ὡς τῶν ἰωῶ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι γέγονεν ἐν Ρώμῃ συνόδος ὑπὸ Μαρτίνου τῷ Πάπῃ ἐξ ἑτῶν Μονοθελητῶν.

9	5	10	7
---	---	----	---

Τούτῳ τῷ ἔτι γραππιδάρχης σὺν τοῖς Ἀρχιεπισκόποις ἐπεγράψαν ἐπὶ Ἰσαυρίας, & κτείνας, πολλοὺς ἠχμαλῶτας, καὶ μὲν πεποικιλίαν διορίσαν ὑπεγράψαν. πέμπει δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος Πρωτόπριον ἵνα πρὸς Μαυίαν ζητῶν εἰρήνην. ὃ καὶ γέγονεν ἔτη β'. Γρηγόριον υἱὸν Θεοδώρου λαβὼν Μαυίας ἐνέχευεν ἐν Β. Δαμασκῷ.

10	6	11	8
----	---	----	---

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπαύσατο Παπαγνώστους ὁ τῷ Ἀρμενίων Πατριάρχῃ τῷ βασιλεῖ καὶ ἀπονδῶς μὲν Μαυίου πεποίηκεν, διδωκὼς αὐτῷ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἦλθεν εἰς Καϊσρείας Καππαδοκίας, καὶ ἀπελπίσας τῆς Ἀρμενίας ὑπεγράψαν.

11	7	12	9
----	---	----	---

Τούτῳ δὲ ἔτι Γρηγόριος ὁ ἀδελφὸς Ηρακλείου ἐν Ἡλιουπόλῃ ἀπέθανεν, καὶ σμυρνήσεως ὑνέχθη Κ. Π. τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι κόπης οὗτος οὐρανὸν κατέκλυεν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν τοῖς ἀνθρώποις.

Κ. Π. ὑπὸ σκῆπος * Πέτρος ἔτη ιθ'.

* Παῦλος

Παῦλος πελώτης καὶ Γεώργιος πάλιν δόση κατέκλυον, καὶ μέγας δὲ καὶ ἡμέρας κγ'.

12	8	1	10
----	---	---	----

Τούτῳ τῷ ἔτι Μαυίας πλὴν Ρόδον κατέλαβεν κατέκλυεν τὸν Κολοσσὸν Ρόδου μὲν ατξ'. ἔτη τῆς αὐτῆς ἰδρύσεως, ὃν Ἰουδαῖος τις ὠπασάνδρος ἔμπορος Εδουανὸς συνακοσίας καμύλοις ἐφόρτωνεν εἰς τὸν χαλκόν. τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι Ἀβίλος ὁ τῷ Ἀρμενίων γρατηγὸς Ἀρμενίαν ἐπεγράψαν, καὶ ἀπετυχὼν Μαυιανὸν τὸν τῷ Ρωμῶν γρατηγὸν κατέκλυον αὐτὸν εἰς τῷ Καυκάσιον ὄρειον, καὶ πλὴν χαίρειν ἐλήσταν.

13	9	2	11
----	---	---	----

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπεγράψαν οὗτος Μαυίας, καὶ ὡρίσταν θρόνον ὀξυπλοῖσι μεγάλῳ τῷ

πλοίων πρὸς τὸ ἀελεῖν τὸν πόλεον αὐτῶν· καὶ ΚΡ'. Α
 ἢ δὲ πᾶσαι ἐτοιμασίαι εἰς Τριπόλιν ἡ τῇ καὶ Φοι-
 κίῳ. τῶν δὲ Πασσάδων δύο ἀδελφοὶ ἄντες
 φιλόφρονες εἰς Τριπόλιν κατελθόντες υἱοὶ Βυ-
 κινάτωρος, Ζήνων Θεοῦ πρωτόκτισ, ἐπὶ δὲ δε-
 σμωτίῳ τῆς πόλεως ὄρμησαν. εἶχε δὲ πλῆθος
 Ῥωμαίων διομένων, καὶ ἀφ' ὧν ἔσαντες ἐξήλθον,
 καὶ τοὺς διομένους λυσάντες, ἐπὶ τῇ Ἀμηνῶν τῇ πό-
 λεως ὄρμησαν, καὶ κτείναντες αὐτοὺς, καὶ τοὺς αὐτῶν
 αὐτῶν, καὶ πλὴν ἀποσκευῶν ἀπασαν περὶ κατόμα-
 λασάντες, ἐπὶ πλὴν Ῥωμαίων ἀπέπλευσαν.
 πλὴν οὐδ' οὕτως τῇ αὐτῇ ἐπαύσαντο ἐξαρτή-
 σαι· ἀλλ' ὁ μὲν Μαυίας στρατὸν ἐπὶ Καυκάσιον
 Καππαδοκίας, Ἀβυλαβάρ δὲ στρατὸν κατέ-
 σκευε τῆς ναυπλοίας· ὅς περ ἀφ' ἡμέτερος εἰς τὸν
 λεγόμενον Φοινίκαν τῆς Λυκίας, ἔστα ἡ οὐ βασι-
 λεί· Κώστας μὲν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ναυμαχί-
 μετ' αὐτῶν. μέλλοντας δὲ τῇ βασιλείᾳ ναυμαχεῖν,
 θεωρεῖ κατ' ὅσον τῇ νυκτὶ ἐλαίῃ (τῇ) αὐτῶν εἰς
 Θεσσαλονίκην. δι' ὅπως διηγήσαντο ὅτι οὐκ ἐ-
 κρίθη τὸ ὄραμα. ὁ δὲ ἔφη· ὦ βασιλεῦ, εἴη μὴ
 ἐκιομήτης, μήτε δὲ οὐκ ἐστὶν εἶδες. τὸ γὰρ εἰδέναι
 εἰς Θεσσαλονίκην· Θεσσαλονίκη ἐκρίνεται πρὸς
 τὸν ἑσπέρου σου ἢ ἡμέρας πέντε. τῇ δὲ βασιλείᾳ μη-
 δὲνα ποιησαμένον λόγον περὶ τούτου, πρὸς τῇ
 ταῖς ναυμαχίας τὸν Ῥωμαίων πόλεον παρεστήσα-
 ν καὶ πύλεσαν· καὶ δὲ συμβάλλοντες ἀλλήλους
 ἡττήσαντο Ῥωμαῖοι· καὶ συγκρινάμεν ἡ θάλασσα
 τοῖς αἵμασι τῇ Ῥωμαίων· εἰσέδυσεν δὲ ὁ βασι-
 λεὺς ἄλλον ἵνα πλὴν αὐτῶν ἐσθῆτα. καὶ εἰς-
 πηδήσας ὁ υἱὸς τῇ Βουκινάτωρος ὁ παρελθὼν
 εἰς τὸ βασιλικὸν σκάφος τὸν βασιλεῦς ἀπαρ-
 πάσας, καὶ εἰς ἑτέρον σκάφος τῶν μετὰ
 βαλὼν τῇ δόξῃ διέσωσεν. αὐτὸς δὲ ἀν-
 δρείος ὄντας τῇ βασιλικῇ καὶ πολλοὺς αὐτε-
 λεν ὁ θυμαρίτης, θανάτω αὐτοὺς τῇ δου-
 λῶν τῇ βασιλείᾳ. τῶν δὲ κυκλώσαντες οἱ
 πολέμιοι, καὶ εἰς μέσῃ κατεστάντες ἐδόκουν
 αὐτοὺς εἶναι τὸν βασιλεῦς. μετὰ δὲ τὸ πολλοὺς
 ἀελεῖν κτείναντες καὶ αὐτοὺς ὑπὸ τῇ παλα-
 μῶν, σὺν τῇ φορεῶν πλὴν βασιλικῶν ἐσθῆ-
 τα. ὁ δὲ βασιλεὺς οὕτω Ἐπικασάδης σὺν-
 τα, καὶ κατελιπὼν πᾶν ἀπέπλευσεν εἰς
 Κωνσταντινουπόλιν.

A que munitam, ut bellum & eadem C P.
 inferret, parati iussit. Omnem porro bel-
 licum apparatus ad Tripolim, quæ Phœ-
 nicæ ciuitas est, colligi curauit. Eo con-
 specto fratres duo Christicolæ, qui Tripoli
 fidem fixerant, filij Buccinatoris, diuino
 animi ardore exagitati, ad publicos ciui-
 tatis carceres irruunt (erat certe Roma-
 norum numerus haud contemnendus in
 vinculis) effraetisque vi foribus, vindictis-
 que liberatis, in ciuitatis Ameram impe-
 tum faciunt, eoque cum toto comitatu
 occiso, supellectilem eius omnem flam-
 mis absumunt, & in Romanam ditionem
 transfretantur. Arrepto vero bellum mo-
 uendi proposito non abcessit Mauias,
 quinimmo exercitum Cæsaream Cappa-
 docie ipse transfert: Abulabarum autem
 classis Præfectum constituit. Is Phœni-
 cem (Lyciæ locum quendam sic dicunt)
 ubi Imperator Constans castra classem-
 que tenebat, appellens, cum eo nauali
 prælio decertat. Inter primos autem pa-
 randæ maritimæ pugnæ tumultus noctur-
 næ quietis somnio Thessalonicæ reperiri
 se, imaginabatur. Excitatus somniorum
 coniectori visionem enarrat. Dicit ille.
 Vtinam neque dormiisses, neque vidisses
 somnium. Etenim Thessalonicæ te reperi-
 ri mali ominis argumentum est. Thef-
 salonica quippe victoriæ ad hostem transi-
 tus iudicatur. Imperator nulla iudicii
 istiusmodi ratione habita, in naualis cer-
 taminis ordinem Romanas copias compo-
 nit, & ad bellum prouocat. Pugna ita-
 que ad inuicem commissa superantur Ro-
 mani, totumque mare illorum sanguine
 inficitur. Imperator cum altero quopiam
 habitum mutauit. Tum vero memoratus
 Buccinatoris filius in Regiam ratem infi-
 liens rapuit Imperatorem, cumque ex hac
 in alteram traductum, præter vniuerso-
 rum expectationem periculo præsentis eri-
 puit. Ipse vero quasi Regiæ naui Præfe-
 ctus eidem impositus plenus Marte dimi-
 cabat, ac tandem Imperatoris gratia mor-
 tem strenue oppetit. Quamobrem hostes
 eum quem Imperatorem esse rebantur vn-
 dequaque intercludentes, multis prius ad
 necem datis, ipsum etiam interfecere vna
 cum eo, qui vestes Imperatorias induce-
 rat. Imperator igitur in fugam versus,
 incolumis euasit, relictisque omnibus C P.
 soluit.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτων τῶν ἔτι ἐδιδραφονήθη Οὐθμάν ὁ τῇ
 Σαρακηνῶν στρατηγὸς ὑπὸ τῇ εἰς * Εὐφρί-
 δας ἀμνηρόντας ἔτι ἰ. γάρρην δὲ αἰσασθὲν μέ-
 σον αὐτῶν. ἔτσι γὰρ καὶ πλὴν ἔρχοντο ὑπὸ ἡρχον
 τὸν Ἀλὴ ἦσαν αἰεψέον τῇ Ἀλὴ γαμβρὸν ὄν-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno Vchmanus Saracenorum Dux
 Ameræ prouincia decem annos fundus
 ab Echribensibus dolo appetitus interiit.
 Diffidium autem inter Arabes exortum
 est. Qui enim Deserti loca tenuere Alis
 alterius Alim nepotem, Muamed gene-

rum, desiderabant Principem: qui vero A
Syriam & Ægyptum incoluere Mauiam
promouebant: cuius pars superior exitit,
& imperium obtinuit annos viginti qua-
tuor.

Arabum Dux Mauias annos 29. regnat.

		15	1		4				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Hoc anno Mauias bellum aduersus A-
lim mouit: & in media Barbalissi planitie
ad Cæsarium iuxta Euphratem vterque
exercitum eduxit. Mauiz acies victoria
superior effecta amnis fluente occupat:
siti vero aciem Alis inuadente, milites
aquarum penuria virium & animi deli-
quium patiebantur. Manias itaque præ-
lium detrectans absque villo labore victo-
riam tulit.

		16	2		5				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Hoc anno Imperator in Sclauiniam ex-
peditionem suscepit: pluribusque barba-
ris in captiuitatem actis, prouinciam sub-
egit. Hoc quoque anno quæ sanctum Ma-
ximum & eius discipulos spectant, gesta,
iis nimirum pro recta fidei sententia susti-
nenda aduersus Monothelitas decertanti-
bus. Eos cum Constans in peruersum sen-
sum abducere non valeret, diuina sapien-
tia fluentem & varia eruditione floren-
tem illam sancti linguam vna cum illius
dextera abscidit: verpote quæ multa ad-
uersus eius impietatem vna cum discipu-
lis (erant illi vterque Anastasius) conscrip-
sisset, quæ & ipsi ad verbum exscripse-
runt, vt omnibus scientiarum studiosis
notum est.

		17	3		6				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Hoc anno Mauiz Legatione, ab Impe-
ratore suscepta, Arabes seditionibus &
tumultibus iactati, cum Romanis pacti
sunt: vt nimirum per singulos dies num-
mos mille, equum, & scrum Romanis
penderent. Inter hæc magnus terre
motus mense Dæzio indictione se-
cunda per Palæstinam & Syriam exortus
magnis ruinis causam dedit. Hoc etiam
anno sanctissimus Martinus Papa Roma-
nus pro veritate fortiter propugnanda hu-
cusque præliatus, & iam Confessor fa-
ctus, in Orientis partibus vitam finiuit.

		18	4		7				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Hoc anno Constans Theodosium fra-
trem germanum occidit. Arabibus porro
ad Sapphim confidentibus, Ali Perfidis
princeps sublatus est: ex quo Mauias im-
perium Arabum solus adipiscitur. Hic

πα τῷ Μουαμιά. οἱ δὲ καὶ Συρίαν, καὶ Αἴγυ-
πτον, τὴν Μαυίαν ἤγαγον. ὅς καὶ κόρησεν καὶ
ἐκράτησεν ἔτη καδ'.

Αράβων δεσπότης Μαυίας ἔτη καθ'.

		15	1		4				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει ἐπεγράψουσιν Μαυίας καὶ
Αλὴ καὶ σινα, διεξιζοντι ἀμφοτέρω ἀδελφε-
σιν Βαρβαλίω, εἰς τὸ Καυκάσιον πλοῦσι
τῷ Εὐφράτι. οἱ δὲ τῷ Μαυίου ὑπεκρετέεσι
γεγονότες τὸ ὕδωρ ἔλαβον. εἰς δὲ φαντε ἔλθο-
ντες οἱ τῷ Αλῇ ἐλθροὶ καὶ Μαυίας δὲ εὖ
ἤγαγεν πολέμους, ἄλλ' ἀπονητὴν νίκην ἤσαν.

		16	2		5				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει ἐπεγράψουσιν ὁ βασιλεὺς
καὶ Σκλαβίας, καὶ ἡγεμονίᾳ πολλοὺς,
καὶ ὑπέταξεν. τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει πα καὶ τῷ
ἄλλῳ Μαξιμῳ, καὶ τοῖς μετὰ αὐτὸν ἐπὶ
ῥῃ, καὶ τῷ ὁρῶν πύκτως ἀγωνισαμένων καὶ
τῷ Μονοθελητῶν, οἱ Κωνσταντίνος εἰς τὴν αὐ-
τῷ κακοδοξίαν μὴ ἰσχύοντες μεταστῆσαι, τὴν το-
σοφον καὶ πολυμαθεσίαν γλαῦστον τῷ ἀγίῳ
ἀπὸ τῆς μὲν δόξης χρεὼς αὐτῷ, ὡς πλεον-
εῖα καὶ τῷ αὐτῷ δυναστείας αὐτῷ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτῷ Αναστάσις συζηταμένοις, αὐτῷ καὶ
κατ' ἑκαστὸν ἡγερέψαν, ὡς οἱ φιλομα-
θεῖς γνώσκουσιν.

		17	3		6				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει ἐσχηχὴν μετὰ τὸν Ρωμῶν καὶ
Αράβων τῷ Μαυίου παρὰ τὸν αὐτὸν ἀδελφὸν
Κωνσταντίνου, ἵνα πλείωσιν Ρωμῶν οἱ Αράβες
κατ' ἡμέραν νομισματα χίλια, καὶ πῶσι, καὶ δο-
λὸν γέροντες δὲ καὶ σφόδρως μέγας ἐν τούτῳ τῷ χρό-
νῳ καὶ πᾶσι ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ καὶ
Δακρίᾳ ἰδὲ καὶ. ὅς τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπελεύσθη
Μαρτίνος ὁ ἀγιώτατος Πάπας Ρώμης ὑπὲρ τῆς
ἀληθείας θρησκείας ἀγωνισάμενος, καὶ ὁμολογητὴς
θρόνος ἐν τοῖς κλίμασι τῆς ἀνατολῆς Ἰερουσαλῆμ.

		18	4		7				
--	--	----	---	--	---	--	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει ἀπέκταν Κωνσταντίνος Θεοδόσιον
τὸν ἰδίον ἀδελφόν. καὶ δὲ Αράβων ὄντων εἰς τὸ
Σαπφίον, ἐδόλεστον τῷ Ἀλλίῳ, ὁ τῷ Περσί-
δῃ: καὶ μοιροκροτρεῖ ὁ Μαυίας βασιλικῶς κα-
τακτείνῃ.

παύσας ἐν Δαμασκῷ, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ ἀποθήκευσε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων.

Damasci Regiam firmat, & pecuniarum thesauros illic reponit.

1	18	5	1	1	1	1	1	1	1
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---

Τούτῳ ᾧ ἔτι ἀνεφαρὴν αἵρεσις Ἀραβίων, οἱ λεγόμενοι Χαρουργίται. Μαυίας δὲ τοῦτος ἡγεμὸν ἔχων, τοὺς ἐν Περσίᾳ ἐπαπέκρωσε. τοὺς δὲ ἐν Συρίᾳ ὕψιστον καὶ τοὺς ἐν Ἰσραὴλ ἰσχυροτάτους, τοὺς δὲ Ἡρακίτας, καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν τοὺς ῥόγας ἀπέκρινεν, ἕως ἀφαιρέσειν νομισμάτων τῶν Ἡρακίτων κατέλειπεν ἕως λ'. νομισμάτων.

1	19	5	1	1	1	1	1	1	1
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---

Τούτῳ τῷ ἔτι καβαλιπὼν ὁ βασιλεὺς ΚΠ. μετῆν ἐν Συρακούσῃ Σικελίας, βουληθεὶς ἐν Ρώμῃ πρὸς βασιλεὺς μεταστῆναι. καὶ πύμπε ἀγαθὴν πρὸς γυναῖκα αὐτοῦ, ἣν τοὺς πρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, Ἡρακλῆον, καὶ Τιβερίον· οἱ δὲ Βυζαντίοι οὐ κατέλευσαν αὐτοὺς.

1	20	6	1	1	1	1	1	1	1
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπεγράτευσεν οἱ Ἀραβες καὶ Ρωμαίους, καὶ πολλοὺς ἡγματούχους καὶ πολλοὺς ὅπως ἠρέμωσαν.

1	21	7	1	1	1	1	1	1	1
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---

Τούτῳ ᾧ ἔτι ἡγεμονία τοῦ μέρους τῆς Σικελίας, καὶ ἀκμάσειεν ἐν Δαμασκῷ πολλοὶ αὐτοῦ.

1	22	8	1	1	1	1	1	1	1
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐβρέθη πλὴν τῆς νηστείας. ἣ ἐπεγράτευσεν ὁ Ἀβδερραχμὰς, ὁ τῷ Χαλέδου, πρὸς Ρωμαίους, ἣ ἐν αὐτῇ ἐχρίμασεν, καὶ πολλὰς ἐλυμήνατο χώρας, οἱ δὲ Σχλαβῖνοι τοῦτο πωροῦντες σὺν αὐτοῖς ἐν Συρίᾳ κατέλθον χιλιᾶδες πέντε, καὶ ἔκτισαν εἰς πρὸς Ἀπαμείας χώραν ἐν κώμῃ Σκευοκολοβῶν.

1	23	9	1	1	1	1	1	1	1
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπεγράτευσεν Βουσοῦρ καὶ Ρωμαίους καὶ ἀπὸ τῆς Θωμάριχης ὁ ἐπίσκοπος Ἀπαμείας καὶ ἐκείνῃ ὁ ἐπίσκοπος Εμεσῆς.

Theophanis Chron.

1	24	10	1	1	1	1	1	1	1
---	----	----	---	---	---	---	---	---	---

Hoc anno Arabum hæresis, cui Chaururgitarum inditum nomen, emerfit. Quos cum Mauias edomasset, iis qui Perliam incolebant, afflictis; alios in Syria positos opibus & honoribus euexit: & illos quidem Isamitas, istos vero Heracitas appellavit: ac insuper Isamitarum stipendiis ad ducentos nummos auctis, Heracitarum pretium ad triginta imminui decrevit.

1	25	11	1	1	1	1	1	1	1
---	----	----	---	---	---	---	---	---	---

Hoc anno de transferenda Romam imperij sede Imperator consiliatus, C. P. relicta Syracusis Siciliæ urbem migravit. Quamobrem misit qui uxorem suam tresque liberos, Constantinum, Heraclium, atque Tiberium ad se adducerent: sed Byzantij ciues eos abire minime passi sunt.

1	26	12	1	1	1	1	1	1	1
---	----	----	---	---	---	---	---	---	---

Hoc anno Arabes eductis per Romanam ditionem copiis, captiuorum multitudinem immensam abegerunt, & in plures provincias vastitatem induxerunt.

1	27	13	1	1	1	1	1	1	1
---	----	----	---	---	---	---	---	---	---

Hoc anno Siciliæ bona pars captiuitate oppressa, ciues abducti sponte sua Damasci sedem fixerunt.

1	28	14	1	1	1	1	1	1	1
---	----	----	---	---	---	---	---	---	---

Hoc anno error in ieiuniorum tempus inualuit. Porro Abderachmam Chaledi filius exercitu in Romanam ditionem deportato, illic hyberna duxit, & multas prouincias depopulatus est. Sclauini vero ad quinque millia ipsi adiuncti, per Syriam effusi sunt, & in Apamæorum agro ad Sceuocolobum oppidum habitauere.

1	29	15	1	1	1	1	1	1	1
---	----	----	---	---	---	---	---	---	---

Hoc anno Bufur Romanorum fines armata manu penetrauit. Thomarichus autem Apameæ Episcopus defunctus est: & Emefanus igne periit.

25	11	2		
----	----	---	--	--

Hoc anno Bufur renouato exercitu Romanas prouincias fatigauit, & Exapoleos partes deuastauit : Sphadala autem illic cum copiis hyemem egit.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Hoc anno Saborius e Persia originem trahens Armenicæ militiæ Dux, in Imperatorem Constantem perduellis arma mouit. Hic Sergio militiæ Magistro ad Mauiam legato, imperium Romanum ei se subiecturum, si modo in Imperatorem suggerat auxilium, pollicetur. Eo cognito Constantinus Imperatoris filius Andream cum muneribus ad Mauiam, ne rebellaret opem; pariter misit. Andreas Damascum adueniens, Sergium comperit & locum & Principis animum præoccupasse. Mauias igitur in Imperatorem pietatem & compassionis affectum simulabat. Mauix Sergius forte assidebat, qui ut Andream ingredientem prospexit, festinus exurrexit. Obiurgauit Sergium Mauias, & : Extimuiſti, ait. Factum excusauit Sergius, & iuxta patriam consuetudinem gessisse se, protestatus est. Ad Andream itaque Mauias conuersus : Quid postulas? inquit. Subinfert ille. Ut rebelli edomando opem tuam conferas. Respondet Mauias. Ambo inimicitias agitis : Quare plura mihi pollicituro suppetias exhibeo. Ad quem Andreas. Ne dubites, Amara Honestius tibi ab Imperatore modica, quam a perduelli plura accipere. Verumtamen quod magis ardet, exequere. His dictis Andreas siliuit. Mauias itaque : De istis, inquit, æqui bonique mihi cum meis erit consilium : ac simul vtrumque foras e conspectu iussit abire. Tum vero Sergium priuatim ad se vocatum alloquutus, Ut quid amplius, ait, Andream veneraris? Nil proficis. Sequenti itaque luce Sergius Andream præueniens ad Mauix latus sedebat : nec ut pridie venienti Andream assurrexit. Eapropter Andreas toruo diroque conspectu Sergium iniuriis & minis impetiit, dicens : Si modo vita superstes fuerit : quis sim, tibi demonstrabo. Sergius contra. Tibi minime assurgo, eo quod nec vir, nec femina sis. Mauias compeſcuit vtrumque : dixit vero Andream. Quantum Sergius offert, paciscere te daturum. Quid istuc est? ait Andreas. Cui Mauias. Publicum censum in Arabes collationem. Miror te, Mauia, responderet Andreas, qui solidum corpus dare, vmbra solummodo retinere consulis : Paciscere prout fert voluntas cum Sergio : quod petis nusquam exequar.

			xs'	as'		C'			
--	--	--	-------	-------	--	------	--	--	--

Τούτω δ' ἔτι ἐπισφράττει πάλιν Βασίλειον
τῇ Ρωμανίᾳ, καὶ ἐλυμμένα τὰ μέρη Εὐχα-
λαίας, καὶ Σφαδαλας οὐκ εἶς ἐχίμασι.

	x'	β'	γ'	
--	------	----------	-----------	--

Τούτω δ' ἔπειτα ὁ τῆς Ἀρμενικαῖς στρατηγὸς
Σαβώριος Περσέλης ἐξαίσιον καὶ Καντα
τῆ βασιλείας καὶ πέμπει πρὸς Μαυίαν Σέρ-
γιου τὴν στρατηγίδα ὑποχρέωτος ὅτι Μαυία
B ὑπαντάξαι τῷ Ρωμανίῳ, εἰ αὐτὴ συμμάχου-
σιν καὶ τῇ βασιλείᾳ. τοῖς δὲ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς
τῆ βασιλείας, ἀπεπέμψεν καὶ αὐτὸς πρὸς Μαυίαν
Ἀνδρέαν τὸν Κούδικου χείριον μετ' αἰμάτων, ὅπως
μὴ σιωδῶσιν τῷ αὐτάρτι. καὶ λαβὼν δὲ Ἀν-
δρέας τὸν Δαμασκόν, ὥρην Σέργιον πρὸς
λαβόντα. ὁ δὲ Μαυίας ὑπεκρίνετο συμπαῖς
τῷ βασιλεῖ. καὶ δὲ Σέργιος καὶ φίλος πρὸς
Μαυίαν, καὶ εἰσαλθὼντος Ἀνδρέου ἰδὼν αὐτὸν
ὁ Σέργιος ἐπηρώτη. ὁ δὲ Μαυίας ἐμέμψατο τὸν
Σέργιον, λέγων· ἐδύλίσσας. ὁ δὲ Σέργιος ἀπε-
λογήσατο καὶ σιωπήσαν τῶν πεποινηκόων. στρα-
C τῆς δὲ Μαυίας λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· τί ζητῆς;
ὁ δὲ λέγει· ἵνα δώσῃς βοήθειαν καὶ τῷ αὐτάρτι.
ὁ δὲ λέγει· ἀμφοτέρω ἐξ ἑστέ. καὶ τῷ πλείῳ
πρὸς χρόνῳ μοι δίδωμι. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη πρὸς
αὐτὸν· μὴ ἀμφισβάλῃς Ἀμμοῦ· ὅτι ὀλίγα πρὸς
βασιλείᾳς κρείττονός σοι, ἢ πλείονα πρὸς αὐτάρ-
την ὅμοις, ὡς ἐρασιμῶς ἔχῃς, ποιῇ. καὶ ταῦτα
εἰπὼν Ἀνδρέας ἐσιώπησεν. ὁ δὲ Μαυίας λέγει·
σκέπτομαι αὐτὴν τοῦτον καὶ καλῶς ἀμφοτέρω
ἐξελθῆναι. πρὸς καλεσάμενος δὲ Μαυίας κατ'
ιδίῳ Σέργιον, λέγει αὐτῷ· μή τι πρὸς σκε-
νήσῃς τῷ Ἀνδρέᾳ· ἐπεὶ ἑστέν αὐτοῦ. καὶ τῇ
ἐπαύριον πρὸς λαβὼν ὁ Σέργιος τὸν Ἀνδρέαν,
πρὸς Μαυίαν ἐκάλει. καὶ εἰσαλθὼντος τῷ
D Ἀνδρέῳ σέθεν ἐπηρώτη ὡς ἔσθῃς. ὁ δὲ Ἀνδρέας
ἀντιβόλῃς αὐτῷ δεικνύς τῷ Σερρίῳ, ὕδα-
σι, καὶ ἀπειλήσει λέγων· ὅτι εἰ ζῶ, δεῖξά μοι
εἰς ὅ, τίς εἰμί. ὁ δὲ Σέργιος ἔφη· σέθεν ἐπι-
γνώσκω σοι. ὅτι σέθεν εἰς αὐτὸν, ὅτι πάλ-
ιν γινώσκω. ἀμφοτέρω δὲ παύσας ὁ Μαυίας,
ὅτι Ἀνδρέας ἔφη· σέθεν δεικνύς κατὰ τὸν
Σέργιον δίδωσι, καὶ πόσον ἔστιν; ἔφη ὁ Ἀν-
δρέας· ὁ δὲ Μαυίας ἔφη· τὸν εἰσφορεῖν τῷ δε-
μοσίῳ πρὸς ἑστέ. καὶ ὁ Ἀνδρέας
ἔφη· βαβαί σοι, Μαυία, συμβουλίᾳς πάλ-
ιν δεικνύς, τὸν δὲ σκεδὸν κατέχευε. ὡς ἡ-
λῆς, μετ' Σερρίου εἰς ὅ, ἐγὼ γὰρ τῶν οὐ ποιά.

πλὴν οἱ πρῶτοντες, πρὸς τὸν Θεὸν ὡς δυνα-
 τὰ πρὸς σου οὐκ ἔστιν ὑποφασαίειν Ρωμαίοις κα-
 τὰ φύσιν, ἔτι ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐλπίδας ὑψίστη.
 Ἰούτα εἰπὼν, λέγει τῷ Μαυίᾳ· σάβου· καὶ
 ἀνέστην ἀπὸ Δαμασκού ὑπὲρ Μελιτινῶν, ἀφ' οὗ
 οὗ τῶν ἁγίων ἐστὶν) ἐν τοῖς μέρεσι καίτοις, ἐν οἷς
 καὶ Σέργιος εἶχεν πορεύεσθαι. ὡς δὲ κατέλαβεν
 τὴν Ἀραβίαν, ἀνέστην τῷ Κλεόσερ-
 φύλῳ. οὐ γὰρ συναπλήρη τῷ τυραννίᾳ. Ἰούτα
 δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνέστην τὸν Σέργιον ἐπὶ μερ-
 γῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς δὲ
 ἐπὶ τῷ ἁγίῳ Αἰμονίᾳ, τὸν Σέργιον ἐκδιώκον-
 τος, τὰ ἵππεσιν ἐκδιώκοντα ἐκ βασιλείᾳ ἐκλήρωσεν. Σέρ-
 γιος ὁ συνέχων μὲν Μαυίαν τὰ δικαίωτα, πρῶ-
 τος δὲ Φαδάλῳ στρατηγῷ Ἀραβίων μὲν βου-
 λίας βασιλεὺς συμμαχεῖν ἐκ Σαβωρείᾳ.
 πρὸς πορεύμενος δὲ ὁ Σέργιος τῷ Φαδάλῳ, ἐ-
 πὶ τῷ ἁγίῳ Σαβωρείᾳ ἀφ' ἁγίων, πα-
 ρεπλήρῃ εἰς τὴν κλησύναν τοῖς τῷ Ἀνδρέῳ ῥο-
 χοῖς, καὶ τῷ ἁγίῳ κλησύνῃ, πρὸς Ἀνδρέαν, φέ-
 ροντες ἴσμεν. ὁ δὲ Σέργιος ἰδὼν τὸν Ἀνδρέαν, ῥίπῃ
 αὐτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, διὰ μένος φέρεσθαι
 αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν. σὺ εἰ Σέργιος ὁ κλησύν-
 ῃς ἐν τοῖς ἀγίοις ὑπὲρ Μαυίου, καὶ μετὰ τῷ ἁγίῳ
 Ἀνδρείῳ ἀπὸ τῆς πόλεως σου εὐδὲν ὠφε-
 λήσῃ, ἀλλὰ θανάτωσιν. Ἰούτα εἰπὼν,
 ὑπὲρ ἐπεὶ ἐκτμησύναν αὐτὸν τὰ ἀγία, καὶ
 ἐκρέμασιν αὐτὸν ὑπὲρ ξύλου. ὁ δὲ Κωνσταντῖος
 ἀκούσας τὴν τῷ Φαδάλῳ ἀφίξιν εἰς τὴν Σα-
 βωρείαν βοήθειαν, ἀποστείλει Νικηφόρον τὸν
 Πατριάρχον μὲν Ρωμαίων δυνάμεως ἀντι-
 πύλασθαι τῷ Σαβωρείᾳ. ὡς δὲ Σαβωρείος εἰς
 Ἀδριανούπολιν, καὶ ὡς ἐπὶ τῷ Νικηφόρῳ ἔρ-
 χεσθαι πρὸς αὐτόν, ἐγύμναζεν αὐτὸν πρὸς
 πόλεμον. συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ
 οὗτος εἰσὶν τῆς πόλεως ἐφ' ἵππου ἐξέλαι-
 νη· ὡς δὲ γέγονεν πλησίον τῆς πόλεως, εἶδον
 τῷ ἵππῳ τῇ μάχῃ. ὁ δὲ ἀφωγιάσας, καὶ
 ἰούτα κεφαλῇ τῇ πύλῃ πρὸς ῥοχλῆς, κα-
 κῶς τῷ ζῆν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ οὕτως ὁ Θεὸς τὴν
 νίκην ἐδωκεν τῷ βασιλεῖ. Φαδάλῳ οὖν
 ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐξάπολιν, καὶ μετὰ τὴν πόλιν
 ἠπόρῃσεν. καὶ ἀποστείλει πρὸς Μαυίαν αὐτῶν
 βοήθειαν, ἀφ' οὗ τοῖς Ρωμαίοις ἐλθὼν εἰς ὁμό-
 νοιαν. πέμπει δὲ αὐτῷ ὁ Μαυίας τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ Ἰζίδου, καὶ πολλὰς αὐτὸν πλῆθ' βαρβα-
 ρων. πρῶτον δὲ ἀμφοτέρω εἰς Χαλκεδό-
 να, καὶ ἡ χυμάλωτος πολλοί, πρὸς ἑλθόν
 ὅτι ὁ Ἀμόριος τῆς Φρυγίας πᾶντε χιλιάδας
 αἰδρῶν ἐνόησαν ἀφέντες εἰς Φυλακὴν αὐτῶν
 καὶ αἰχμαλώτων εἰς Συρίαν. χυμῶτος ἡρομῆ-

Theophanis Chron.

Quamobrem te deinceps relicto, ad
 Deum, qui potentia te superat, quique
 Romanos, quo vult modo, potest prote-
 gere, confugiamus: in eo spes omnis no-
 stra sita est. His dictis, Mauia, Vale,
 inquit; Et Damasco egressus venit Meliti-
 nem: quod tyrannus in iis partibus di-
 versaretur, per quas Sergius esset tran-
 siturus, Vt Arabissum appulit, de rebus ge-
 rendis cum angustiarum custode tractat:
 haud enim ille tyranni signa fuerat se-
 quutus. Huic redeuntem Sergium obser-
 vare præcipit, cumque ad se adducere.
 Ipse Amnesiam progressus est, vbi reti-
 nendum Sergium expectaret: Interim de
 rebus a se gestis Imperatorem reddit cer-
 tiorem. Sergius quæ sibi libuissent cum
 Mauia pactus, Phadalam Arabum Ducem
 cum auxiliaribus barbarorum copiis Sa-
 borio militaturis secum accepit: & Pha-
 dalam præcurrens, dum latus admodum
 ad Saborium contendit, in insidias ad
 fauces montium ab Andrea sibi paratas
 incidit: quare comprehensum, & vincu-
 lis alligatum ad Andream deferunt. Ser-
 gius Andream primo conspiciat, ad eius
 pedes veniam precaturus prolabitur. Ad
 cum ille, Tunc, inquit, Sergius ille exi-
 stis, qui me Mulierculæ nomine excep-
 to, de tuis virilibus gloriabaris? Virilia de-
 inceps nil tibi profutura, quinimmo mor-
 tem allatura, certo scias. His prolatis,
 partes quæ virum efficiunt, ei rescari
 iussit, & ad lignum suspendi. Constanti-
 nus autem vbi Phadalam Saborio suppe-
 tias venire audiuit, Nicephorum Patri-
 cium cum Romano exercitu, qui se Sa-
 borio opponeret, misit. Saborius Adria-
 nopolim forte occupauerat, qui cum Ni-
 cephori aduentus nuncium accepit; se-
 ipsum ad pugnam exercebat. Eum itaque
 pro more sibi consueto extra urbis muros
 quadam die equum agitare contigit: Vr-
 bis vero portæ iam proximus equum in-
 flicto flagello incitat. Equus ob inflic-
 tum dolorem in sessorem rebellis, desultorio
 impetu caput ei ad portam allidit: ex quo
 infelici letho perire coactus est: sicque
 Deus victoriam in Imperatoris manus
 transtulit. Phadala Exapolim adueniens,
 vbi quæ gesta erant rescivit, ad magnas
 adductus est angustias: adeo ut auxilium
 a Mauia pctitum miserit, quod iam Ro-
 mani concordiam inire statuissent. Ma-
 uias filium suum Izid copioso barbaro-
 rum exercitu instructum auxilio misit.
 Quare ambo coniunctis armis Chalcedo-
 nem conueniunt, & captiuorum nume-
 rum non contemnendum abducunt. Tum
 vero Amorio Phrygiæ vrbe capta, & ar-
 matorum millibus quinque ad eius custo-
 diam relictis, in Syriam regressi sunt. In-
 cumbentes vero hyeme, & niue plurima

* *Hec fungosus
abunda.*

Ρωμῶν μὲν Τιβερίου καὶ Ηρακλείου τῶν ἰδίων
 ἀδελφῶν. [* τῶ δὲ βασιλείῳ Κωνσταντῶς ἐν
 Σικελίᾳ ὅτε ἐπορεύετο αὐτῷ Μιζίζιος μὲν
 ἐτέρων ἐν ταῖς λουτρῶν, καὶ ἐθαλάττωσεν αὐτόν.
 ἡμεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Μιζίζιον καὶ τοὺς
 σὺν αὐτῷ τοὺς τῆς τοῦ πετολμηκότας, καὶ ἀπε-
 κεφάλισεν αὐτοὺς. ὡσαύτως δὲ καὶ Ιουστινιανὸς τὸν
 Πατρίκιον τὸν πατέρα Γερμανοῦ τῶν ἡμετέρων
 Γαλακτάρου· τὸν δὲ Γερμανὸν τραχύπερον
 οἷα διούχον.]

[illegible]

Τούτω τῷ ἔπει ἑδασίλυσεν Κωνσταν-
τῖνος πῶς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῷ. καὶ ἐπεγρά-
τῶσεν Σαρακῖνοὶ πλὴν Αφρικανῶ· καὶ ἡχ-
μαλώτῶσεν χιλιάδας ὀδοήκοντα, ὡς φα-
σίν. οἱ δὲ τῷ ἡμάτος τῇ Ανατολικῇ ἡλ-
θον εἰς Χρυσοπόλιν, λέγοντες· ὅτι, εἰς
πλὴν πελάδα πιστεύομεν· τοῖς τοῖς εἰφω-
μεν. ἐπεγράθη ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτι μένος ἡ
ἐξήμερος. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὁδομήν
αὐτῷ εἶχον· καὶ ἀποστείλας Θεόδωρον Πα-
τριάρχην τὸν Κολωνείας ἐτροπώσαντο αὐτοῖς,
ἐπαρέστας αὐτοῖς. καὶ ἔλαβον τὰ ἀποτίμα
αὐτῶν τῷ αἰλῇ εἰς τὴ πόλιν, καὶ μετὰ
τῆς συγκλήτου βουλόμενοι, καὶ ποιῶσαι
τὸ ἡλίμα αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐ-
τοῖς ἐφούρχισεν αἰτίπτερον εἰς Συκῆς. καὶ
τῷ ἰδίῳ, καὶ κατασκευάσας εἰσέλθον εἰς
ὁδομήν εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτῷ ἐμενοκλήσεν.

[illegible]

Τούτω τῷ ἔτι χιμῶν μέγας ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐκινδύνισαν αἵδεσθαι, καὶ σκῆλα. Ἐ
ἐχίμασιν φαδαλῶς εἰς Κύριον.

	γ'	α'		β'		
--	-----------	-----------	--	----------	--	--

Τούτω περ' ἔτι ἐπιγράψουσιν Βουσίρ,

Tiberio & Heraclio imperij collegis ascitis Romanam Remp. administrat. Cum Imperator Constans in Sicilia moraretur, ac lotum iuisset, Mizizinus adiunctis paricidij fociis cum aggreditur, & lethum infert. Successor imperij Mizizinum ac reliquos sceleris authores pœnis subiicit, & capitis damnat. Similiter & Iustinianum Patricium Germani, qui deinde Patriarchæ dignitatem sustinuit, patrem occidit: ipsum vero Germanum ferocius se gerentem virilibus resectis castigavit.

Rom. Imp. Con- stan- tinus annis 17.	I	14	2
--	---	----	---

Hoc anno Constantinus cum fratribus imperium administravit. Saraceni vero comparato exercitu in Africam excurrerunt, & octoginta hominum millia, ut ferunt, in captivitatem miserunt. Theodorus quoque Orientalium milites Chrysopolim accesserunt, dicentes: In Trinitatem credimus: Imperatores tres coronemus. Constantinus, qui solus imperij coronam susceperat, his auditis turbatus est: quamvis eius fratres nulla imperij dignitate penes populum essent conspicui. Misso itaque Theodoro Coloniarum Patricio, propolitaque laudis & consilij eorum alibi probandi specie, sententiam eorum devocit & eludit. Primores enim eorum & clamoris auctores in Urbem transire iussos, & ut postulatis fieret satis, Senatus consultum expectere persuasos, trans portum in Sydena regione patibulis affixos sceleris poenam ferre Imperator decrevit. Reliqui viso huiusmodi spectaculo, pudore suffusi domum redierunt. Post hæc fratres naribus mutilari Imperator edixit.

Armenian Dux Maurice annis 11.	2	15
Roman Imperator Constantine annis 17.	2	17
Dux Iacobi anti 667.		
Annus mundi 616.		

Hoc anno hyems adeo vehemens ter-
ris incubuit: ut multi homines atque ani-
malia periclitata sint. Porro Phadalis ad
Cyzicum hyemavit.

		3	16		4			
--	--	---	----	--	---	--	--	--

Hoc anno Bufur expeditione suscepta,

capituum multitudinem abegit, & ad suos se recepit.

καὶ ἠγματούθειον πολλοῖς, καὶ ὑπερέβηεν.

	4	17		5			
--	---	----	--	---	--	--	--

Hoc anno iris in cælo conspecta carni omni tremorem incussit mense Martio Dystro: adeo ut omnes rerum vniuersarum consummationem aduenisse prædicarent. Eodem anno qui Christi fide negata Saracenorum acies ducebant Muamed & Caïsus classe maxima præparata, cum ea Ciliciam præternavigauerunt, egeruntque hyberna, Muamed quidem filius Abdela Smyrnæ, Caïsus vero in Cilicia & Lycia. Horrenda quoque mortalitas vniuersam Ægyptum incessit. Porro Ameram alium Chale nomine cum classe ad ferendum auxilium, quod & pugnare & aliquid audere valeret, summisit. Memoratus autem Constantinus comperto Dei aduersariorum in C P. proposito, biremes etiam cacabos igne oppletos ferentes, & dromones siphonibus eundem ignem spirantes, ad Proclianisium Cæsarij portum in hostes impressionem facturos præparari iussit.

	5	18		6			
--	---	----	--	---	--	--	--

Hoc anno belli maritimi renouatrix illa Dei aduersariorum classis ad Thraciæ fines appulit, ab Occidentali nimirum promontorio, cui alias Magnauræ cognomen, adusque rursus Orientis promontorium, quod vulgus Cyclobium vocat. Singulis itaque diebus a diluculo ad vesperam, ab Aureæ portæ Armilla ad prænominatum Cyclobium armis se se impellentium ac vicissim bellica vi repulso- rum creber, imo quotidianus, excitabatur & reparabatur conflictus. Huiusmodi vero ceptis insistebant, & in singulos annos priores renouabant conatus a mense Aprili ad Septembrem vsque: Reuersi vero Cyzicum aggrediuntur, & ea capta, illic hyberna ducunt. Porro vere redeunte applicata rursus classe nouum pariter bellum cum Christianis mari restaurabant. Bello tandem per annos septem in hunc modum protracto, & amissa viro- rum bellicorum innumera multitudine, vulneribus insuper & lue maxima ipsis in-
flicta, Deo Deique genitrice auxiliarem manum conferentibus, cum dedecore & animi dolore recessere. Ea igitur classis Dei manu submergenda vela faciens, ad Sylæi plagam aduerso fluctu iactata, & procella vehementi appetita, fractis ad saxa, vel in profundum absorptis ratibusto- ta dispersit. Suphiam autem filius, Ayph minor frater cum Floro, Petrona, & Cypriano, Romanorum militum armatam manum secum ducentibus manus conse-

	8	9		1			
--	---	---	--	---	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει ἐφάνη Ἰεὺς ἐν τῇ αἰθρᾷ, καὶ ἔφειξεν, πᾶσα ἑστῆ, ἐν μὲν Μαρτίῳ Δύ-
στρῳ, ὡς λέγει πῶντας· ὅτι συντέλεια ἔστι.
Τούτω δὲ χρόνῳ ἐγένοντο μέγαν ὀξυρυσμῆτος
οἱ θρόνηται τῶ Χριστοῦ, καὶ πᾶσι πλοῦσθης
Κιλικίῳ, πρεσβυτέρῳ, εἰς Σμύρνην Μυα-
μεῖον ὁ τῷ Αβδελῷ, Καίσιος δὲ εἰς Κιλικίῳ, ἐν
Λυκίῳ. καὶ ἐγένοντο θανάτων ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπέ-
στειλε δὲ Χαλὲ τὸν Ἀμπαῖον μὲν καὶ ἐπέσχε
ἐλθόντος πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, ὡς ἰσχυρότατον
καὶ πλημμελὲς εἰς μάχην. ὁ δὲ πρεσβερεὺς
Κωνσταντῖνος πρὸς τοιαύτην τῇ θομᾷ κα-
τὰ ΚΡ. ἐρωκῶς, κατεσκόπει καὶ αὐτὸς δι-
ρῆς ὁμιλήσας * κακὰ ὑπερφύσεις καὶ δρό-
μους σφωνοφύσεις· καὶ τοῖσι πρὸς ὁρμή-
σαι ἐκέλευσεν ἐν τῇ Περικλαιοῦ τῇ Κα-
σαρίου λιμῶνι.

	1	2		3			
--	---	---	--	---	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει ὁ πρεσβερεὺς τῇ θο-
μᾷ ἐλθὼν αἰαδάλας πρὸς αὐτοὺς ἐν
τοῖς Θρακικοῖς μέρεσιν ἀπὸ τῆς πρὸς δύ-
σιν ἀκρότητος τῷ Εὐδῶνι, ἦν τῆς λεγο-
μένης Μαγδαράς μέγας πάλιν τῷ πρὸς
αἰατολίῳ ἀκρωτηρίου τῷ λεγομένῳ Κυκλο-
βίου. καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ἡμέραν συμβολὴ πο-
λέμου ἐκροτῆται ἀπὸ πρὸς ἑως ἐσπέρης,
ἀπὸ βραχολίου τῆς Χρυσῆς πόρτης μέγας
τῷ Κυκλοβίου ἐσποῖς ὠρῶντες καὶ αἰτῶν-
τες ἐν τοῖσι δὲ διετέλεσαν ἀπὸ τῆς Απει-
λίου μὲν μέγας τῷ Σεπτεμβρίου. καὶ
ὑπερέβησαν ἀφ' ὧν ἐν τῇ Κυζίκῳ, καὶ
τοῖσι πρὸς αὐτοὺς, ἐκείνῳ πρεσβυτέρῳ,
καὶ κατὰ τὸν αἰαδάλας ὁμοίως πόλε-
μον ἀφ' ὧν αὐτοὺς συνῆπεν μὲν τῇ Χει-
ριστοῦ. ὅτι ἐπὶ αὐτῇ δὲ τῇ τελέσθη, καὶ
τῇ τῷ Θεοῦ βοηθείᾳ καὶ τῆς Θεομήτορος,
πληθὺς τε ἀποβαλόντες αὐτοὺς μάχῃ,
καὶ τραυματίας μέγας εἰς αὐτοὺς γένηται
μῆνις, αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς μὲν μεγάλης λύπης.
ἐκπερίσσει δὲ ὁ αὐτὸς θομῶντος ἐλθὼν, κα-
τελήφθη ὑπὸ χιμείου ζάλης καὶ πλοῦ-
ματος καταιγίδος ὅτι τὰ μέρη τῷ Συλάῳ
καὶ συντελεῖς ὁλοκλήρως ἔλεον. Σουφιδῶ
δὲ ὁ υἱὸς, τῷ Αὐτῷ ὁ δὲ πρὸς ἀδελφός, συν-
έβαλεν πόλεμον μετὰ Φλώρου, καὶ Πετρω-
νῆ, καὶ Κυπριατοῦ ἐχόντων Ρωμῆτικῶν δυνά-
μεις.

ratorum & Corasfenorum concilio ipsum
 perhonorifice excepit. Posteaquam vero
 multa super pace agitata & hinc inde dis-
 ceptata fuissent, tandem inter utrosque
 conuenit, ut pacis condiciones interposito
 iureiurando scriberentur: nimirum ut
 pro vestigali annuo auri pondo tria mil-
 lia, homines item captiuos quinquagin-
 ta, & equos generosos quinquaginta A-
 garenis Rom. Reip. penderent. Quibus
 demum utrinque pactis, pace firma inter
 Romanos atque Arabes ad annos triginta
 constituta, publicisque duobus instru-
 mentis ad utramque partem inuicem da-
 tis, celebris ille, ac sæpius laudatus vir
 cum muneribus maximis ad Imperatorem
 reuersus est. Hoc ubi percepere qui occa-
 sum incolebant, Chaganus Abarum Prin-
 ceps, cæterique illarum prouinciarum Re-
 ges, Duces, & Castaldi, virique Occiden-
 talium nationum Primores, Legatos una
 cum muneribus ad Imperatorem pacis
 concordiaque cum ipso ineundæ firman-
 dæque gratia, misere. Imperator eorum
 precibus concedens, pacem, qua se testa-
 retur dominum, cum ipsis firmavit. At-
 que ita quies & tranquillitas maxima tam
 in Oriente, quam in Occidente obti-
 nuit.

6790	10	23	I	C. P. Epi- scop- us Geor- gius annis 6.
------	----	----	---	--

Hoc anno magnus terræ motus per Mesopotamiam exitit, quo Ambo, & Ecclesiæ Edeffensæ Trullus corruit: cum vêtro Mauias suafu atque precibus Chriftianorum reftaurat.

		II	24		2		
--	--	----	----	--	---	--	--

Hoc anno mensis Aprilis die sexto, D
inditione prima, Manius primus Sara-
cenorum rex letho extinctus est. Gen-
tis suæ Ducem se gessit annos viginti, A-
meram se renunciauit annos viginti qua-
tuor: Izid vero eius filius post eum prin-
cipatum obtinuit. Sub id vero tempus
Bulgarorum gens in Thraciam irrupit.
Sane de Vnnobundobulgarorum & Con-
tragorum antiquitate nonnihil hic de-
libare operæ pretium duco. Ad Euxini
ponti partes trans mare positas, & Se-
ptentrioni subiectas, ad Mæotidem nimi-
rum paludem, in quam fluuius ingens ex
Oceano per Sarmatarum terram procur-

σάρδιμα παποινκίως ἦν τε Αμυράων, καὶ Κο-
ροσποδὶν ἐδίξασθ' αὐτὸν μὲν μεγάλης τιμῆς,
πολλὰν δ' αὖ λαζάντων αἰα, μεταξὺ αὐτῶν εἰρήνην
κ' ἵν' ὀφθαλμοῖς, συνεφωνήθη πρὸς ἑκατέρους ἐξαρ-
φει εἰρήνης γινέσθαι μὴ ὄρκου λόγον ἐπὶ συμ-
φώνου ἐτησίῳ πάσῃ ἀφ' ἑκάστης τῇ Ρωμαί-
κῃ πολιτείᾳ πρὸς τὴν Αἰθιοπικὴν χρυσοῦ χι-
λιάδας πέντε, καὶ ἀνδρας αἰχμαλώτους ἑ. καὶ ἵππους
δύο ἑκατὸν ἑ. ἑῶντα τοιχάζοντα μετὰ δὲ τὴν δύο με-
ρὸν ἐπὶ χρόνους ἅ. φυλάττειν πλοῦτιαν εἰ-
ρήνην ἀπὸ μέσση Ρωμαίων καὶ Αἰθιοπῶν καὶ τῶν ἐν-
τῶν καὶ λαλῶν δύο ἐξ ἑκάστης λόγον πρὸς ἄλ-
λήλους μὴ ὄρκων, καὶ ἀλλήλους ἐπιδοκῆνται, ὁ
πολλὰς λαζαίς πονύβημος ἀπὸ πρὸς τὴν
βασιλείᾳ ἀνέστρεψεν μὲν καὶ δύνων πολλὰν. ἑῶντα
μαθόντες οἱ παῖδες αἰσχυρῶς μέρα, ὅτε Χα-
ζαῖος καὶ Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ ἐπὶ κεῖνα σῆρας, ἐξαρ-
χοίτε, καὶ Κασπιοὶ, καὶ οἱ ἔξω χρόνιοι καὶ πρὸς τὴν
δύσιν ἐπὶ δὲ πρὸς αὐτῶν δύο καὶ βασιλεὺς
εἰσάγοντες, εἰρήνην πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην κυ-
ρωσύναι ἡγήσαντο. εἰξας δ' αὖ ὁ βασιλεὺς πᾶς αὐ-
τῶν ἀγέσσει, ἐκάρωσεν, καὶ πρὸς αὐτοὺς διαπο-
τικῶς εἰρήνην. ἔξῃ δ' ἀμεμνία μεγάλη ἐν-
τε τῇ αἰα πολὴ, καὶ ἐν τῇ δύνει.

[illegible]

Τούτω γὰρ ἔτι γέρονε σφόδρὸς μέγας καὶ
πλὴν Μεσοποταμίας, ὅς ἐ πίπῃ ὁ Βασιλεὺς, καὶ
ὁ Τροάδιος τῆς Ὀκρυζίας Εδέας· καὶ κηρύξῃ
αὐτῶν Μαιῶας ἀποσπῆναι τῆς Χερσονήσου.

			α'	$x_0^{2'}$		β'		
--	--	--	-----------	------------	--	----------	--	--

Τούτων τὰ ἔτι ἀπὸ τοῦ Μανίας ἡ Σα-
ρχικωδὴν πατρὸς βασιλῆς μὲν Ἀρτε-
μασίῳ ε'. ἰνδικτιῶνι α'. γήσῃ δὲ φραγαρῶς
ἔτη κ'. καὶ ἡμέρῳσιν ἔτη κδ'. καὶ ἤρξεν Ἰζιδῆ
ὁ υἱὸς αὐτῶν· ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ὁ ἡ
Βουλγάρων ἔθνος ἐπέβηεν τῇ Θράκῃ. αἰαλ-
χμοὶ δὲ εἶπεν καὶ πρὸς τῆς δουλείας ἡ
Οὐνοβουδδουλγάρων καὶ Κοιτράγων. ἐν τοῖς
δουλεύουσιν περὶ τοὺς μέρεσι τῆς Εὐξείνου πόν-
του, ἐν τῇ λεγομένῃ Μαμάτῃδι λίμνῃ, εἰς τὴν
εἰσάγειται ποταμὸς μέγας ἀπὸ τῆς Ὠκεα-
νοῦ καὶ ἀφ' ἐξουδὸς ἀφ' αὐτῆς ἡ Σαρματῶν
ἡ

γῆς, λεγόμενος Απάλις, εἰς ὃν εἰσάγεται ὁ λε-
 γόμενος Τάραις ποταμὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς
 Ἰσχυρῶν πυλῶν. ὁ ἑσπερίομος τῆς ἐν τοῖς Κασ-
 κέοις ὄρεσι, ἀπὸ δὲ τῆς μίξεως τῆς Τάραι
 καὶ τῆς Απάλ, [αἰῶνα τῆς περὶ λεγόμενης
 Μαιώτιδος λίμνης λεγόμενον τῆς Απάλ] ἔρ-
 χεται ὁ λεγόμενος Κοδφίς ποταμὸς, καὶ ἀποδί-
 δι εἰς τὸ τέλος τῆς Γορπηῆς θαλάσσης πλησίον
 τῆς Νεκροπυλῶν εἰς τὸ ἄκρωμα τὸ λεγόμενον
 Κεῖον περὶ ὅπου. ἀπὸ δὲ τῆς περὶ σιμαγῆτος
 λίμνης ἴσα ποταμῶν θάλασσα, καὶ εἰσάγεται
 εἰς τὴν τῆς Εὐξείνου πόντου θάλασσαν Διφ. τῆς
 Βοασπόρου καὶ Κιμμερίου, ὅθεν οὗ ποταμοῦ ἀρχή-
 ναι τὸ λεγόμενον Μυρζούλιτ, καὶ τῆς τοῦτου ὁμοια, B
 καὶ εἰς αὐτὴν περὶ ἀνατολῶν μέρη τῆς περὶ χει-
 μῶνς λίμνης ἐπὶ Φαναγουρίας, καὶ τοῖς ἐσπέραι-
 κοῦν τοῖς Εὐβοαῖοις περὶ χαιρῶνται ἔσθῃ πληθεῖσα. ἀπὸ
 δὲ τῆς αὐτῆς λίμνης εἰς τὸ λεγόμενον Κοδφίς πο-
 ταμὸν, ἦν τὰ τὸ Ξυρὸν ἀρχήν) Βυλαζορίχον ὀψί-
 α, ἡ πυλῶν Βυλαζαία ὅστις ἡ μεγάλη, καὶ οἱ
 λεγόμενοι Κότεραζι ὁμόφυλοι αὐτῶν καὶ οἱ τοῖ
 τυλχομόντες. ὅπῃ τῇ χερσὶν Κωνσταντίνου εἰς τὴν
 δύσιν * * * * Κεσάτου τῇ Κύρῃ τῇ λεγόμενης
 Βυλαζαίας καὶ τῇ Κότεράζι τῇ βίον μεταλλάξας
 ποταμὸς, καὶ πύτι καὶ ἀλιπύτις ὑοί, καὶ Διφτυπύσι-
 ποταμὸς μὲτα μὲν τοῖς ἀποχρημαθῶν ἐκ τῆς
 πρὸς ἀλλήλους διαίτης ὅθεν τὸ πύτι κυριεύει αὐ-
 τοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν μὲν δουλοῦνται ἔσθῃ. μετ' ὀλίγον τῇ
 χερσὶν τῇ ἐσπέραις τελευτῆς εἰς διαίρεσιν ἐπληρο-
 τῆς οἱ πύτι αὐτῶν ὑοί, διέσπασθαι ἀπ' ἀλλήλων μὲν
 εἰς τὴν ὑπερῶς ὁποῖται αὐτῶν ὑποχειμῶν λεγόμεν καὶ
 ὁ μὲν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ λεγόμενος * Βατβαῖον τὴν
 ἐν τοῖς τῶν οἰκείου φυλακῆς παρῆς, διέμενει ἐν
 τῇ περὶ τῆς αὐτῆς γῆς μέρει τῆς δουλοῦ. ὁ δὲ δό-
 τιος τοῦτου ἀδελφεός, ὁ λεγόμενος Κότεράζι, τῇ
 Τάραιν Διφρῶν ποταμῶν ἀπέναντι τῆς περὶ
 ὁμοῦ ἀδελφοῦ. ὁ δὲ τίς ποταμὸς καὶ ὁ πύτιος τῶν
 Ἰσχυρῶν, ἦτοι Δούρουβις, ἀφαιρῶντες ποταμὸν, ὁ
 μὲν εἰς Γαρουρίας τῆς Αρμενίας ὑποπαρῆς ἐν
 Χαζαρά τῇ Αβασῶν, ἐμπεριέχει καὶ μὲν τῆς
 διωάμεως αὐτῶν. ὁ δὲ τὴν περὶ τῇ Ραβδῶν Περ-
 τῶν ποταμῶν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείου τῇ
 Χερσιανῶν γέγονεν. ἔπειτα τοῖς τῶν οἱ ποταμῶν, Ασ-
 παρῶν λεγόμενος, τὸν Δούραπιν καὶ Δούρα-
 πιν περὶ τῆς, καὶ τὸν Οἰκλὸν καὶ ἀπὸ τῶν βορρο-
 τῆς τῆς Δαμουβίος ποταμῶν, μετὰ τῶν τοῖς
 καὶ αὐτῶν ὁμοῦ, ἀσφαλῆ ἐν δυσμαχῶν τῇ τῶν
 τοῖς περὶ τῆς αὐτῶν ὁμοῦ μέρει, τελευτῶν-
 δις γὰρ ἐμπεριέχει, ἐν ἄλλοις τοῖς ποταμοῖς ἐν-
 φανούμενος, πολλὴν τῶν ἐσθῇ περὶ τῶν αὐτῶν
 Διφ τῇ περὶ τῶν οἱ ποταμῶν πρὸς τῆς αὐτῶν

Arens Atalis nomine exoneratur, in quem etiam fluuius alter Tanais dictus, ipse pariter ab Iberiis portis ad Caucasios montes fixis profluens; ex concursu vero Tanais & Atalis (Hic enim Atalis supra memoratam Maëtidem paludem ab altero diffinditur) emergit amnis, cui Cuphis nomen impositum, qui in maris Pontici finem iuxta Necropylas ad promontorium, quod Arietis facies vocatur, prorumpit. A designata vero palude mare fluminis instar latum, in ipsius Euxini ponti sinum per Bosphorum & Cimmerij regionem exundat: in eo flumine Murzulium, & huic similes expiscantur; & ad Orientalem quidem præiacentis paludis plagam, Phana-guriam nuncupant, & Hebræos istuc degentes, hominum nationes pleræque numerantur: ab ipsa vero palude ad fluminis Cuphis limites, in quibus Xystus Bulgaricus piscis capitur, ipsa antiqua magnaue Bulgaria sita est, & quæ Cotragorum Bulgariis contribulium vocatur regio. Cæterum Constantini temporibus, qui in Occidente * * * * * Crobatus quidam præfatæ Bulgariz Cotragorumque Dominus Ierho vicinus filios quinque post se relinquens, iis condito testamento præcepit, vniuscuiusque dominio firmo ac stabili retinendo, & ab exterarum gentium seruitute vindicando ne seorsim a se inuicem habitarent: ac cum post breue tempus a patris obitu quinque liberi illi ad distribuendas ad inuicem dominij portiones singulas processissent, ad inuicem rursus cum subiecto suæ potestati populo segregandos se decreuerunt. Ex primogenitus quidem filius nomine Barbaïas, paterni mandati tenax in auito solo ad hunc vsque diem constitit. Secundus natus frater, Cotragum dixerunt, Tanai flumine traiccto, ex aduerso fratris primogeniti sedes posuit: quartus autem & quintus, flumen Istrum, intellige Danubium præteruecti, ille quidem in Pannoniam Abaricam Chagano Abarum Principi postmodum subdendus cum omnibus suis copiis transit: hic vero Pentapolim ad Ra-uennam perueniens, Christianorum imperio pariter subiectus remansit. Fratrum deinde istorum tertius Asparuch vocatus Danapri & Danaestri fluminibus præternavigatis, & ad Onclum alium amnem iam profectus (hi sunt fluuij Danubio magis Boreales) inter hunc & illos, tutum & inexpugnabilem ex vtraque parte locum coniectatus, sedem & habitationem mediam habere constituit. Cum sit enim in anteriore parte paludibus munitus locus, & hinc & inde fluminibus circumcingatur, maximam genti, quæ aliqui propter hanc diuisionem imminuta fuerat, ab hostibus securitatem præstitit.

πικρῆς παλῆας· κυριεύσαντες δὲ αὐτῶν καὶ τῶν
 ἀσχυροτέρων Σχλαβῶν ἐβλῶν τῇ λεγε-
 μένῃ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας· τοῖς μὲν Σεβέρῃς κατέ-
 κτησεν ἀπὸ τῆς ἑμμεροῦσιν κλησύνους Βερε-
 γάβου ἐπὶ τὰ πρὸς ἀναπλὺν μέρη· εἰς
 δὲ τὰ πρὸς μεσημβρίαν καὶ δύσιν μέγρε Ἀβα-
 ρίας τῇ ἀπολοιπῇ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀπὸ πᾶ-
 κτου οὐκ ἔστι· ἐν τοῖς τοῦ πλάττωσιν αὐτῶν
 ἐλαυνέσθην, καὶ ἤρξαντο τὰ ἀπὸ τῶν Ρω-
 μῶν πολυτίμους ὄντα κτήνη τε, καὶ χρυσία
 ὑπερρίπτεν, καὶ ἀρχμαλωτίζειν. ὅταν αὐτὰ κα-
 εῖς ὁ βασιλεὺς εἰρηνώσῃ μετ' αὐτοῦ ἐτήσια
 αὐτοῖς συμφωνήσας πᾶντα ἐπ' αὐ-
 γμῇ Ρωμῶν ἀπὸ πλῆθος πωλημάτων·
 θαυμάσων γὰρ ὡς ἀκούσας τῆς μακροῦ καὶ
 τῆς ἐξουσίας, ὅτι ὁ πόμντας εἰσέλθῃ ἀποταλῆς
 χαλκαστάδης, πῶς τε καὶ τῶν ἐξουσίας, καὶ δύ-
 σιν, καὶ ἄρκετον, καὶ μεσημβρίας, ἀπὸ τῶ
 μυσαρῶ καὶ νεφελῶν ἔθους ἡγήθη. ἀλλ'
 οὕτως μὲν ἐν παλαιῇ Θεοῦ τῆς συμβεβη-
 κέναι Χριστιανῶν πεποιθὲς, διαβλητικῶς ἀφρο-
 νοποιήσας, εἰρηνώσιν καὶ ὡς εἰς τελευτῆς αὐ-
 τῶν ἡμετέρων ἐν πόμντων παλέμῃ ἀποδίδω ἔχον
 δεξιῶν ἐνδοσὺ τῇ ἀποταλῇ διηρημένως
 ἀγίας τῆ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς χεῖρας
 Ηρακλείου τῆ βασιλείας καὶ πατριάρχου αὐ-
 τῶν, καὶ Σεργίου τῆ κακίφρονος, καὶ Πιέρρου τῆ
 ἀναξίως ἡγετοῦ τῆς δεξιῆς ΚΠ. μέντοι δὲ
 ἡλυσιν ἐ μίας ἐνέργειας ἐπὶ τῶν κυρίων καὶ Θεοῦ
 ἐ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διηρητισμῶ-
 των, ὡς τῇ κακοδιξίᾳ ἀναπείλῃ ἀποδιδ-
 ζων ὁ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς συνόδον οἰ-
 κουμενικὴν συναναθεστάς ἐπισκόπων σπθ'. ἐν
 ΚΠ. τῇ τε παρκαυρωμένη ἐν τῇς ἀγίας καὶ
 οἰκουμενικῆς συνόδου ἐπιβεβαιώσας δόγματα,
 καὶ τῇ τῇ ἡλημάτων καὶ ἐνέργειᾳ διαισθῆς
 θαυμάσιον δόγμα συναναπείλῃ καὶ τῶν
 αὐτῶν ἀγίας καὶ ἀκριβεστάτην ἐκτὴν οἰκου-
 μενικὴν συνόδον, ἥς ἀρχεῖ ὁ αὐτός τε πόμ-
 ντας βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ οἱ δισ-
 τοῖς ἐκείνων.

A munitum conspexissent, & Sclauinorum
 illic degentium septem generationes, quæ
 dicuntur, in potestatem redegressent, Se-
 berenses quidem ab anteriore Beregabo-
 rum clusura ad Orientales plagas, meri-
 diem vero & Occidentem versus ad Aba-
 rum usque reliquas gentes septem sibi ve-
 stigales factas illuc transtulit, ac collo-
 cavit. In hunc itaque modum dilatis &
 expansis ditionis eorum terminis, Roma-
 næ Reip. vrbes & oppida animis in super-
 biam elati diruere ac deprædari cœperunt,
 Ex quo Imperator coactus pacem cum eis
 agere, & exigente delictorum nostrorum
 numero, non sine magno Romani nomi-
 nis dedecore, pactam annuatim pecuniam
 eisdem persolvere. Et sane res auditu mi-
 rabilis tum nostratibus exitit, tum exteris,
 eos, qui vniuersas gentes, qua ab ortu ad
 occasum, rursusque a meridie ad septen-
 trionem longe lateque excurrit orbis, ve-
 stigales olim sibi fecere, nunc ab ista abo-
 minanda & nuper enata gente esse supera-
 tos. Verumtamen Imperator istud ex Dei
 prouidentia contingere arbitratus, ceu
 Euangelij sensu mente probe percepto,
 pacem fecit: atque ita demum reliquum
 vitæ suæ spatium sine ullis bellorum tu-
 multibus tranquillum exegit, id præ cæ-
 teris summo studio procurans, vt sanctæ
 Dei Ecclesiæ dissidium vbique passæ a
 temporibus Heraclij Imperatoris proani
 sui, & vassani Sergij, & Pyrrhi, qui C P.
 thrōno indigne præfetti vnā volunta-
 tem, vnāque item actionem in Domino
 & Deo & Salvatore nostro Iesu Christo
 docebant, in vnionem atque concordiam
 reuocaret. Istorum insanas atque impias
 opiniones Christianissimus Imperator om-
 nino subuertere cum maxime studeret, v-
 niuersale Concilium Episcoporum ducento-
 rum & octoginta nouem congregans,
 decreta a prioribus sanctis & Oecumeni-
 cis Conciliis antea sancita confirmauit,
 piūque ac rectum de duabus voluntati-
 bus atque actionibus dogma per istud san-
 ctum atque accuratissimum sextum Oecu-
 menicum Concilium promulgari atque
 statui decreuit. Concilio præfuerunt piissi-
 mus Imperator Constantinus, piique sa-
 crorum Antistites.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Τούτω ἔτι συναναθεστάς ἡ ἀγία καὶ οἰκουμε-
 νικὴ ἐκτὴ συνόδος ἐν ΚΠ. ᾗ σπθ'. ἐπισκόπων καὶ
 Theophanis Chron.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Hoc anno sanctum & vniuersale Con-
 cilium sextum ducentorum octoginta no-
 uem Episcoporum & Patrum pij Impera-
 Pp ij

toris Constantini nutu C P. congrega-
tum est.

πατέρων κατ' ἐπιτροπὴν τῆ δισβουλῆ βασιλείας
Κωνσταντίνου.

Ann. mundi 617.	Rom. Imp. Constant. annis 17.	Arabum Dux Izid annis 3.	C P. Episc. Georgius annis 6.				
	13	2	4				

Κόσμος 617.	Ρωμ. βασιλ. Κωνσταντίνος 17.	Αραβ. αρχηγ. Ιζιδ. 3.	Κωνσ. επίσκ. Γεωργιος 6.				
	13	2	4				

Hoc anno Constantinus fratres suos Heraclium & Tiberium ab imperij dignitate remouit : solusque cum Iustiniano filio imperauit.

Τούτω ἔτι ἀπέσπασε Κωνσταντίνος τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τῆ βασιλείας Ἡρακλίου καὶ Τιβερίου, ὅς μόνος ἐβασίλευσε σὺν Ἰουστινιανῷ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

	14	3	5				
--	----	---	---	--	--	--	--

	14	3	5				
--	----	---	---	--	--	--	--

Hoc anno Muchar impostor tyrannide excitata, Persidem in potestatem accepit. Is Prophetam se predicabat : ex quo tumultus inter Arabes emerferunt.

Τούτω ἔτι Μυχάρ ὁ ψεύτης τυραννίδος ἐπικρατῆς γέγονε τῆς Περσίδος. ἐπικαλεῖται ὅτι εἰς αὐτὸν προεφάνητο, καὶ ἐπαρξάμενος οἱ Ἀράβες.

		Arabum Dux Marwan annis 1.					
	15	1	6				

		Αραβ. αρχηγ. Μαρβαν 1.					
	15	1	6				

Hoc anno Izid fato extinctus est. Ex quo Arabes ad Aethribum positi tumultuati sunt : tandem vno impetu moti, Abdelam quendam filium Zuber Ducem sibi praefecerunt : Qui vero Phoenicem & Palzstinam incolunt, in vnum conuenientes, Damascus, deinde Gabetbam ad Asan Palzstinae Ameram profiscuntur : manusque dexteram Marwan dantes Ducem constituerunt : qui etiam Amerae dignitatem menses nouem sustinuit : eoque mortuo Abimelech eius filius principatum assequitur declaratus Ameras annos viginti & vnum : tyrannosque subegit, & Abdelam Zuber filium & successorem potestatis occidit.

Τούτω πάλιν ἔπεσε Ἰζίδος, καὶ ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἀράβες τῷ Αἰθριβίῳ διηγήθησαν, καὶ ἐκταράσσοντες ὅλην τὴν ἐσθλίαν Ἀβδελὰμ υἱὸν Ζουβέρ, καὶ συναρξάμενοι οἱ Φοινίκης καὶ οἱ Παλαστίνης, ἔρχονται ἐπὶ τὴν Δαμασκόν, ὅς ἕως τῆ Γαββητῆ πρὸς Ἀσάν Ἀμερὴν Παλαστίνης καὶ δίδωσι χεῖρας διδύμῳ πάλιν Μαρβαν καὶ ἰσχύον αὐτὸν ὡς ἀρχηγόν, καὶ ἀμνηστίας μῆνας ὀκτώ. καὶ τελευτήσας αὐτὸν, Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀφ' ὧν δίδωται τὴν ὀρχήν, ἀμνηστίας ἔτι καὶ 20 χρόνους, καὶ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδελὰμ υἱὸν Ζουβέρ καὶ ἀφ' ὧν δίδωται.

		Arabum Dux Abimelech annis 1.					
	16	1	1				

		Αραβ. αρχηγ. Αβιμέλεχ 1.					
	16	1	1				

Hoc anno fames & pestilentia magna Syriae incubuit : & gentis imperium Abimelech obtinuit. Mardaitis autem circa Libani regionem excurrentibus, & inualefcente pestilentia, pacem prius sub Mauiā expetitam ipse denuo requirit per Legatos ad Imperatorem missos, & trecen-

Τούτω ἔτι ἐγένετο λαίμαξ καὶ θάλασπρον μέγα ἐν Συρίᾳ, καὶ Ἀβιμέλεχ ἐκράτησε τὴν ἐξουσίαν. τῇ δὲ Μαρδαϊτῶν ἐπιτηδεύοντων τοῖς μέρεσι τῆς Λιβάνου, καὶ λαίμαξ ἐπικρατούσης ὁ αὐτοῦ Ἀβιμέλεχ πάλιν ἐπὶ Μαυίου ζητηθεὶς ἐν Ἱερουσαλὴμ αἰτήσας, ἀποστείλας ἀρεστές πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ

τξε'. χιλιάδας τῶν χρυσῶν νομισμάτων σεν-
 δάριος πλεῖν, καὶ τοὺς τξε'. δούλους, καὶ ὁμοίως
 δι' ἄλλων ἵππων τξε'.

tas sexaginta quinque chiliades nummo-
 rum aureorum, seruos totidem, & gene-
 roforum equorum gregem numero non
 imparem daturum se annuatim pacificatur.

1	17	2	2			
---	----	---	---	--	--	--

1	17	2	2			
---	----	---	---	--	--	--

Τοῦτω τῷ ἔτει ἀνεπὶν ὁ ὁσιώδης βασι-
 λῆς Κωνσταντῖνος κρατήσας ἔτη ιζ'. καὶ ἐβασί-
 λευσεν Ιουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ἰστέον ὅτι μάλιστα ληρωδῶς Φλυαροδοὶ ἡ-
 κες λέγοντες, καὶ πᾶσα ἔτη γενήσεται τοῖς
 πρὸ αὐτοῖς Φημιζομένους τῆς ἑκτῆς σινο-
 δου κεφαλαιώδης τύποις. ὡς γὰρ ἐν πᾶ-
 σι Φουδνηρωδῶτες ἐλέγχονται. ἀποδείκνυν-
 ται καὶ ἐν τοῖς τοῖς ἀληθῶς λέγοντες. καὶ
 ἡ γὰρ ἀκριβὴς ἀποσημείωσις ἔστι καὶ τῷ Μονο-
 θελατῶν ἀγίας οἰκουμένης ἐκτίω σινοδῶν
 ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Κων-
 σταντίνου ὁ καλεῖται Ηρακλείου ἡμέρας λέγει,
 ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου 5706'. καὶ ὅτι
 καὶ τῷ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος
 ἔτη πέντε, καὶ τελευτήσας αὐτοῦ, ἐμ-
 παρήλασεν Ιουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δε-
 κα. ἐκβληθέντος δὲ Ιουστινιανοῦ ἐκράτησεν
 Λεόντιος ἔτη γ'. καὶ καὶ Λεόντιος Τιβέριος,
 ὁ καὶ Ἀψίμαχος ἔτη ζ'. καὶ πάλιν ὁ Ιου-
 στινιανὸς ὁ ἐκβληθείς ἔτη 5'. ὡς διείσχεσθαι
 ὅτι αὐτοῖς τῷ δεκάτῳ τύπῳ τῷ β'. ἔτι
 τῆς ἐνάτης βασιλείας τῆς αὐτοῦ ῥιτοκοπημέ-
 νου Ιουστινιανοῦ ἐκτελέσθαι αὐτοῖς ἀνέχον-
 τας ἐν τῷ γ'. τύπῳ ἢ λέξουσιν, οὕτως. σινο-
 δωδὴν ὅτι τοῖς καὶ δυοὶ γάμοις ἀνέπαυον-
 τας, καὶ μέγιστος τῆς ιε'. πρὸς τὸν Ιωάννην
 μέγιστος τῆς πρὸς τὸν δ'. Ἰνδικτιωνος ἔτος
 5748'. δουλωθέντας τῇ ἀμύρτῃ, καὶ μὴ ἐκ-
 νήσαντας, παρελόμεθα καὶ ταῖς ἡμε-
 ραῖς ἀποβαλὼν. καὶ καὶ ἔπειτα τοῖς δὲ καὶ
 πλεονάζοντες γάμοι ἐπὶ τῷ πατρὶος πα-
 σομολογίας, τῶν ἐπὶ τῷ πατρὶος, καὶ
 ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀποδεδωκέναι, ἥδη ἐπὶ βρα-
 χυῖ ἡμερῶν εἰρησθέντας τῆς ἱεράς ἀφου-
 ρίας, καὶ ἐπιτηδεύοντας, αὐτοῖς αὐτοῖς τοῖς
 οἰκείοις ἀποκαταστήσας βαθμοῖς, μηδαμῶς
 ἐτέρῳ μείζονι παραστήσαντας βαθμῶν, πα-
 δότως ἀφελούσας αὐτοῖς τῆς ἀφουρ-
 ροῦ. ὡς ὅτι αὐτοῖς τῆς χρυσῆς ἀπο-
 σημειώσεως ἀφελούσας φάρμακον σινοδῶ-
 δῶν ἀπὸ τῆς ἀγίας οἰκουμένης ἑκτῆς σι-
 νοδῶν ἕως τῆς ἐκβληθείσης τύπων ἔτη κζ'.
 πατριαρχῶντος ἐν τῇ ἀγία οἰκουμένη σι-
 νοδῶν Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου ἑτος ἄρον-
 τος τῆς πατριαρχίας γ'. καὶ καὶ πλεονάζον-
 τας

Hoc anno pius Imperator Constanti-
 nus, cum annos septemdecim imperasset,
 in pace obdormiuit. Filius autem eius Iu-
 stinianus imperium collegit.

Obseruandum hominum delirium men-
 tis passionum instar in vanum eos nugari,
 qui scriptis suis celebratos sexti Concilij
 Capitulares typos, exactis postmodum an-
 nis quatuor, editos affirmant. Vt enim in
 plerisque mendacia effutire deprehen-
 duntur, ita & in istis nihil sani verique
 asserere. Accurata quippe temporum ra-
 tio & designatio sanctum vniuersale sex-
 tum Concilium verum Monothelitarum
 excidium Imperatoris Constantini Hera-
 clii pronepotis anno duodecimo celebra-
 tum affirmat, anno a mundi conditu se-
 xies millesimo centesimo septuagesimo
 secundo: ipsumque Constantinum annos
 posthac quinque imperasse; eoque viuus
 erepto, Iustinianum eius filium Monar-
 chiam tenuisse annos decem: eiectione Iusti-
 niano, Leontium tyrannide positum annos
 tres, post hunc Tiberium, qui etiam Ap-
 simarus, annos septem regnasse, eiectionem-
 que prius Iustinianum denuo restitutum
 imperio annos sex: adeo ut ex ipsis editis
 Concilij typis siue Canonibus anno se-
 cundo imperij Iustiniano naribus mutila-
 to restituti, eos primum promulgatos aper-
 te comperiamus. Tertio siquidem Cano-
 ne in hæc verba legimus. Matura consilij
 discussione prahabita, eos, qui duobus
 coniugiis implicati fuerunt, & ad præteriti
 mensis Ianuarij diem decimum quintum,
 præteritæ quartæ indictionis, anni sexies
 millesimi centesimi nonagesimi noni pec-
 cati seruituti obnoxios se voluerunt, nec
 villo pacto resipiscere, Canonice deposi-
 tioni subiicere decreuimus. Et quibus-
 dam interpositis. Eos vero qui post ordi-
 nes susceptos vno licet coniugio se de-
 uinxerint, id est Presbyteros, Diaconos,
 & Subdiaconos, breui temporis spatio fa-
 ctis ministeriis prohibitos & pœnis castiga-
 tos propriis demum gradibus denuo resti-
 tuti, alio superiore nusquam promouendos,
 nimirum illegitimo contubernio palam
 prius dissoluto. Ex ipsa itaque temporum
 designatione a celebrata sancta vniuersali
 sexta Synodo, vsque ad editos Canones
 eius nomine promulgatos, aperte colli-
 guntur anni viginti septem, Patriarcham
 nimirum agente in sancta Oecumenica
 Synodo Georgio, cuius Patriarchatus an-
 nus tertius numerabatur: cuique post Sy-

nodum alij tres in dignitate exacti sunt. Post hunc vero Theodorus annos tres: Paulus annos septem: Callimicus annos duodecim: Cyrus denique annos duos sedit: adeo ut ex ipsis Patriarcharum ætatibus anni viginti septem dilucide computentur. A Canonum vero promulgatione usque ad annum quartum Philippici anni quinque intercedant: Primo autem imperij ipsius Philippici anno, insanum Conciliabulum aduersus sanctum Oecumenicum Concilium celebratum sit. Cyroque expulso sub sextum Patriarchatus sui annum Ioannes C. P. Patriarcha factus fuerit: Andreas autem Cretæ Metropolitæ, & Germanus Cyzici pariter Metropolitæ infano illi Concilio manifesto subscripserunt, & cum omnibus eiusdem ætatis Episcopis celebratum aduersus Monothelitas præfato more sanctum sextum Concilium anathemate proscripserunt. Post annos tres vero mortuo Ioanne, Germanus Cyzico translatus est C. P. & Patriarchatum tenuit annos quindecim: eodemque sub Imperatoris Leonis annum decimum tertium sede pulso, Anastasius fuerit institutus, & annos viginti quatuor in Patriarchatu numerauerit: Hunc Constantinus excepit annos duodecim: deinde Nicetas quatuordecim: mox Paulus quinque: tum Tarsasius vno & viginti: Nicephorus octo: Theodorus sex: Antonius sexdecim: denique Ioannes Lecanomanes annos sex & mensem vnum.

Annus mundi 676.	Imperator Roman. Iustinian. annis 10.	Abimelech annis 11.	C. P. Episcopus Theodorus annis 3.
	1	3	3

Hoc anno Abimelech firmandæ pacis ergo ad Iustinianum Legatos misit: His autem conditionibus pax inita. Ut Imperator Mardaitarum agmen e Libano prorumpens comprimeret & impediret eorum excursions: Abimelech vero in singulos dies mille nummos aureos, & equum, & seruum Imperatori penderet. & vterque Princeps iusta & æquali portione Cypri, Armeniæ, & Iberiæ vectigalia inter se diuiderent. Imperator Paulum Magistratum confirmandæ pacis causa ad Abimelech delegauit: cautioque in scriptis coram testibus facta est. Et Magisterianus honorifice exceptus ad Imperatorem reuertit. Et misso edicto Mardaitas ad duodecim millia Imperator Romanam potentiam eo facto mutilaturus, e loco priore sustulit. Quas enim ciuitates

A. Δο πατριαρχήσας ἄλλα ἔτη γ'. μζ' δὲ τῇσι Θεοδώρου ἔτη γ'. καὶ Παύλου ἔτη ζ'. καὶ Καλλινίκου ἔτη ιβ'. καὶ Κύρου ἔτη β'. ὡς συνάγαζον καὶ δὲ αὐτῶν τῇσι Πατριαρχῶν ἔτη κζ'. ἀπὸ δὲ τῇσι ἐκδοδιδόντων τύπων ἕως τῆς περὶ Φιλιππικοῦ ἔτη πέντε· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περὶ τῆς Φιλιππικοῦ θρόνου ἐμμένον συνόδου καὶ τῆς ἀγίας ἑκτῆς συνόδου· καὶ ἑξωστῆτος Κίρου τῇσι ε'. ἔτι τῆς πατριαρχίας αὐτῆς, θρόνου Ἰωάννου Πατριαρχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἀνδρέου δὲ μητροπολίτου Κρήτης, καὶ Γερμανίου μητροπολίτου Κυζίκου, ὑπογράψαντες πατριάρχῃ καὶ ἀσκηματιστῇσι μετὰ πάντων τῇσι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς χρονοῦ πλὴν πατριάρχῃ σην καὶ τῇσι Μονοθελητῶν ἀγίας οἰκουμένη κλῶ ε'. συνόδου. μζ' δὲ ἔτη γ'. τελευτήσας Ἰωάννου, μετὰ τῇσι Γερμανίου ἀπὸ Κυζίκου, καὶ πατριαρχῆσας Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δικάπηντε, καὶ τῇσι ιγ'. τῆς βασιλείας Λέοντος ἑξωστῆτος θρόνου Ἀναστάσιου, καὶ πατριαρχῆσας ἔτη κδ'. καὶ μετ' αὐτῶν Κωνσταντῖνος ἔτη δώδεκα, καὶ Νικήτην πραιποσίτην, καὶ Παῦλον πέντε, καὶ Ταρσῆσιον κα'. καὶ Νικηφόρον η'. καὶ Θεόδωρον ε'. καὶ Ἀντόνιον ιε'. καὶ Ἰωάννην τὸν Λεκανομαστῆν ἔτη ε'. καὶ μετὰ α'.

Κόσμος 676.	Imperator Roman. Iustinian. annis 10.	Abimelech annis 11.	C. P. Episcopus Theodorus annis 3.
	1	3	3

Τούτῳ δὲ ἔτι ἀποστείλῃς Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰουστινιανὸν βεβαιώσαι πλὴν εἰρήνῃ· καὶ ἐσοχὴν εἰρήνῃ οὕτως. ἵνα ὁ βασιλεὺς πᾶν τὸ ἀπὸ τῆς Μαρδαϊτῶν ὄχλος ἐκ τῆς Λιβανίου, καὶ ἀπὸ καλύσῃ τῇσι ὑπὸ δρομαῖς αὐτῶν. καὶ Ἀβιμέλεχ δώσῃ τοῖς Ρωμαίοις κατὰ ἑκάστην ἡμέραν νομισματα χίλια, καὶ ἵππων, καὶ δούλων· καὶ ἵνα ἔχουσιν κοινὰ καὶ τὸ ἴσον τοῖς φόροις τῆς Κύπρου, καὶ Ἀρμενίας, καὶ Ἰβηρίας. καὶ ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς Παῦλον Μαγιστρίον πρὸς Ἀβιμέλεχ ἀσφαλίσαι τῇσι τοῖς κατὰ τὴν γῆν ἐξωστῆτος ἀσφαλῆα μζ' μὲν τῶν καὶ φιλοσημῆσι ὁ Μαγιστρίανος ὑπέστρεψεν. καὶ ἐπεμψας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν βασιλῆα τῆς Μαρδαϊτῆς χιλιάδας ιβ'. πλὴν Ρωμαίων διυνασίου ἀκρωτηριάσας. πᾶσι γὰρ νῦν

οἰκονομοῦναι πρὸς τῷ Ἀραβίων εἰς τὰ ἄκρα πόλεις ἀπὸ Μόβου εἰς τὰς καὶ ἕως δὲ τῆς δ'. Ἀρμενίας αἰχμαρῶν καὶ ἀοίκητοι ἐτύγχεον ἀπὸ πλὴν ἔφοδον τῷ Μαρδαϊτῶν τῷ παρσαλέντων. πρὸς τὰ κακὰ πέποιθεν ἡ Ρωμαία ὑπὸ τῷ Ἀραβίων μέλει τῆς νύ.

Τῷ δ' αὖτε πέμπτῃ Ἀβιμέλεχ Ζιάνδου τὸν ἀδελφὸν Μαυίου εἰς Περί-
δα κατὰ Μουχάρ τῆς ψεύσου καὶ τυραν-
του. καὶ αἰνέτη Ζιάνδου ὑπὸ Μουχάρ.
καὶ ἀκούσας Ἀβιμέλεχ ἔρχεται εἰς Μεσο-
ποταμίαν καὶ τυραννίται ὑπὸ Σαΐδου. ὃν
ἐπὶ μελῶν ἀπὸ λόγου τῷ Δαμασκῷ πέπει-
χεν αὐτοῖς τὴν περὶ καταληψίαν ὑπὸ
αὐτῶν, καὶ μὲν τῶν διδοφονεῖ αὐτῶν. Ἰου-
στινιανὸς δὲ πάλιν ὡς ὡς 15'. ἡρώων, καὶ
ἀβουλῶν τὰ κατ' αὐτὸν διοικῶν ἀποτέλλει
Λεόντιον τὸν στρατηγὸν καὶ πλὴν Ἀρμενίαν
μετὰ Ρωμαϊκῆς δυνάμεως, καὶ τοῖς ἐκεῖ-
σε Σαρακηνοῖς κτείναν, ὑποτάσσιν Ρωμαίους
ὡσαύτως καὶ Ἰβηρίας, καὶ Ἀλβανίαν, * Βουλ-
γακίαν, καὶ Μινδιάν. καὶ φερελογήσας τὰς
χώρας, πάμπολλα χρήματα τῷ βασιλεῖ
ἀπέστειλεν. Ἀβιμέλεχ δὲ τὰ πάντα μεμαδοναίως,
καταλαβάνη ὁ Κερκίσιον, ἐπὶ πλὴν Θεού-
πολιν ὑποτάξεν.

A in montium cacuminibus sitæ incoluntur
ab Arabibus a Mopsuestiæ termino ad
quartam usque Armeniam cunctæ ob Mar-
daitarum, qui deinceps repressi sunt, ex-
cursiones munimentis infirmæ & habita-
toribus vacuæ existebant. Generum sane
omnium calamitates & aduersa quæuis in
Romanam ditionem ab ea die in hanc
usque horam Arabum opera inundaue-
runt.

Hoc etiam anno Abimelech Ziandum
fratrem Mauix aduersus impostorem & ty-
rannum Muchar in Persidē misit: Muchar
vero Ziandum interfecit. Accepto nuncio
Abimelech in Mesopotamiā progreditur.
Interea Saïdus aduersus eum rebellauit:
Abimelech festine regressus Damascum,
quam Saïdus sibi præoccupauerat, data se-
curitatis fide aperiri suadet, cuius ille obli-
tus perduelli dolo mortem intulit. Iusti-
nianus porro cum iunior adhuc annorum
videlicet sexdecim existeret, & suis in-
consultis Reip. negotia quæuis admini-
straret, Leontium Ducem cum Romanis
copiis in Armeniam misit. Hic Saracenis,
qui illic aderant, occisis, Armeniam Ro-
manæ ditioni subiicit, quemadmodum &
Iberiam, & Albaniam, & Bulcaciam,
& Mediam: & vestigalibus per singulas
quasque prouincias collectis, ingentem
diuitiarum acervum ad Imperatorem trans-
misit. Hīs auditis Abimelech Cercisium
profectus, Theopolim subegit.

				ΚΠ. ὁπίσθ. Παυ- λὸς ἔτη ζ'			
	β'	δ'		α'			

Τούτῳ δ' αὖτε ἐγένετο λιμὸς ἐν Συρίᾳ: ἐ-
πολλοὶ ἐπίπλουν εἰς Ρωμαίαν. καὶ ἐλθὼν ὁ
βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν ἐκεῖ ἐδέξατο τοὺς
ἐν τῷ Λιβανῷ Μαρδαίτας χάλκισιν τείχεσιν
ἀφελύσας. πρὸς τὴν δὲ πλὴν μὲν τῷ Βουλγα-
ρῶν παρωπίσθῃ εἰρήνῃ, ἀπαρτίζας τοὺς
ὑπὸ τῷ οἰκίσῃ πατρὸς ἐνορδίνους γεγενῆστας τυ-
ποις, καὶ κελυφὴν περὶ τὴν πλὴν Θρακίαν τὰ
καθ' ἡλικίαν ἔματα, Βουλγαρίαν τοῖς τε Βουλ-
γαροῖς, καὶ τοῖς Σκλαβόνις ἀγματοποιῶν.

μὲν	ζ'	ι'	β'				
-----	----	----	----	--	--	--	--

Τούτῳ δ' αὖτε ἐπεγράττισεν Ἰουστινιανὸς καὶ
Σκλαβόνις, καὶ Βουλγαρίαν, καὶ τοῖς μὲν Βουλγαροῖς
πατρὸς δὲ πρὸν ὑποδοτικῶς ὡς ὡς. μέλει δὲ

				C. P. Epi- scopus Paul- lus annis 7.			
	2	4		1			

Hoc anno fames Syriæ incubuit: eius-
que plurimi incolæ in Romanam ditio-
nem migrauerunt. Imperator autem in
Armeniam profectus Mardaitarum agmen,
arcum illum imperij Romani murum in
Libano prius consistentem, & a se euer-
sum illic suscepit. Pacem quoque cum
Bulgaris firmatam soluit foederum condi-
tiones a patre concessas, ipse perturbans,
ac omnino violans. Et Bulgaros & Scla-
uinæ prouincias in seruitutem mittere
meditatus, equestres legiones in Thra-
ciam transire iussit.

μὲν	3	5		2			
-----	---	---	--	---	--	--	--

Hoc anno Iustinianus in Bulgariam &
Thraciam eduxit exercitum. Bulgaros-
que sibi obuiam cum armis factos cum pri-
mum repulit. Et excursionibus subinde

Thessalonicam usque habitis, immensum Sclauorum numerum, qua belli virtute domitum, qua sponte ad se transeuntem & deditum e patria educens, ad Opficij partes traiceto Abydi freto habitare decreuit. At in reditu intra compressos montes & Clusuræ angustias a Bulgaris interceptus, multis ex exercitu quum cæsis, tum vulneratis, vix periculum superare & in oppositam partem transire valuit.

Eodem anno Abdelas Zuber filius Musabum fratrem germanum aduersus Musatarum mittit: qui cum eo pugna congressus, Musatarum fugam arripere, & in Syriam se recipere coegit: cumque tandem in itinere præuertens, e medio sustulit. Abimelech vero aduersus Musarum expeditione suscepta, & victoria potitus, hostem neci dat: & vniuersam Persidem suo subiugat imperio.

Ann. mundi 613.	Rom. Insp. Iustit. anno 10.	Arabum Dux Abimelech an. 21.	C P Episc. Paulus annis 7.			
	4	6	3			

Hoc anno Abimelech misit Chagan in Acca aduersus Zumir arma moturum. Chagan autem Zumir deletum, prouinciam Chagan ipsi inimicam sub Abimelech potestatem redegit: & idoli eius ædem igne succendit, sed & idolum summa religione ab eis cultum extinxit: Eam ob rem Abimelech Chagan Persiæ Ducem instituit: atque ita Persia, Mesopotamia, magna Arabia, quæ Æthiopi, Abimelech imperio subternuntur: omniaque inter Arabes variis ætatibus agitata bella ciuilia cessauere.

	5	7	4			
--	---	---	---	--	--	--

Hoc anno dissidiorum finem & præliorum omnium exitum Arabum principatus obtinuit. Et cum reliquos Principes suo subiecisset imperio, & populos in pace continuisset, ipse Abimelech pacem prosequi studuit.

	6	8	5			
--	---	---	---	--	--	--

Hoc anno compositam cum Abimelech pacem ex animi clementia Iustinianus soluit. Cypri quippe incolæ in aliam regionem transportare stolide nulloque sano consilio meditatus est: nummosque figura recenter excogitata, & hæcenus omnino non visa ab Abimelech conflatos, & in vestigal missos admittere recusauit. Cypriorum subinde multitudo ingens, cum mare traiceret, submersa est, pars etiam ingruentibus morbis iactata interiit, reliqui

Θεσσαλονίκης ἐκστραμὴν, πολλὰ πλῆθη τῶν Σκλάβων πρὸς πόλιν πολέμῳ, πρὸς δὲ πρὸς-ρύνετα πρὸς λαβὼν, εἰς τὰ τῷ Οὐκίου 21^{στῆς} τῆς Αβύδου πελάγους κατέστησε μέρη. ἐν δὲ τῇ ὑπογράφῃ οὐδὲν αἰσθητὸν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ σιμῇ τῆς κληρονομίας μὲν σφαγῆς τῶν οἰκείου λαοῦ καὶ τραυματίας πολλῆς μόλις αἰτίη φελλῶν ἠδυνήθη.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι καὶ Αβδελᾶς ὁ Ζούβερ Μουσάβου τὸν ἴδιον ἀδελφὸν πέμπει κατὰ Μουκάβου, καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτῷ πρέσβευει ὁ Μουκάβου, καὶ φέρει εἰς Συρίαν· καὶ φέρει αὐτὸν, κατείνει αὐτόν. Αβιμέλεχ δὲ στρατεύει κατὰ Μουσάβου, καὶ νικήσας κατείνει αὐτόν· καὶ ἀπέπαυσε πάντες τὴν Περσίαν.

Κόσμος ἐν σπ. 613.	Ρωμα. βασι. Ιουστινιανὸς ἐν 10.	Αραβ. ἀρχ. γέν. Αβιμέλεχ ἐν 21.	Κωνσ. ἐπίσκοπος Πάππας ἐν 7.			
	4	6	3			

Τούτῳ δὲ ἔτι ἀπέστειλεν Αβιμέλεχ καὶ τὸν Ζουμὴρ Χαγὰν εἰς τὸν Ἀκκα, καὶ κατείνει αὐτόν· καὶ ὁ Χαγὰς καὶ ἀποπαύσας τὸν Αβιμέλεχ τὴν χώραν τῆς Χαγὰς ἐκαστοὶ ἀνέβησαν, ἐνέ-σκησαν τὸν οἶκον τῶν εἰδωλῶν αὐτῶν· σὺν δὲ εἰδωλῶν τῆς σθεασμένης αὐτῶν· δι' αὐτῶν αἰσθητὸν τὸν Χαγὰς στρατηγὸς τῆς Περσίας παρεβάλετο. καὶ ἀπέπαυσε τὸν Αβιμέλεχ ἡ Περσία, καὶ ἡ Μεσοποταμία, καὶ ἡ μεγάλη Ἀραβία τῶν Αἰθιόπων· καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι αὐτῶν ἐπαυσαν.

	5	7	4			
--	---	---	---	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι τέλος ἔσχεν, καὶ ἀπαλ-λαγνὴν πᾶντος πολέμου ἡ Ἀραβία εἰρήνη· καὶ εἰρηνώδους Αβιμέλεχ, ἀποπαύσας, εἰρηνώδους πόλιν.

	6	8	5			
--	---	---	---	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι τὴν πρὸς Αβιμέλεχ εἰ-ρηστικὴν Ιουστινιανὸς ἐξ αἰτίας ἔλυσεν· καὶ γὰρ τὴν Κυπρίαν νῆσον ἀλόγως μετακινήσας ἐκπαύ-δασεν, καὶ ὅσα μὲν χάρισμα πρὸς Αβιμέλεχ νεοφανὲς ἐν, καὶ μηδὲποτε γενοὺς οὐ παρ-σιδέσθαι. πλῆθος δὲ Κυπρίων ἀφώντων κατε-πονήσθη, καὶ ἀπὸ θέρψης ἀλλοτρίᾳ καὶ οἱ λοιποὶ ἐστράφησαν

ἐγράψοντο εἰς Κύπρον. καὶ ἀκούσας ταῦτα Ἀβιμέλεχ ὑποκριτῶς παθητικῶς πρὸς ἐκεῖνον λέγει μὴ λυσιτελεῖν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ δεῖ τὴν νῆα αὐτῷ μεταστῆναι, ὡς καὶ Ἀράβων μὴ κατεδεχόμενον τὴν τῆς Ρωμαίων χαρὰν εἰς τοῖς ἰδίους νομίμασι, τῆς ὁλκῆς τῷ χρυσῷ διδομένης ἐκ τῆς νῆας χαράσσειν Ἀράβας. ὁ δὲ τὴν πρὸς ἐκεῖνον εἰς φόβον νομίνας, εἰς ἐνοήσας, ὅτι ὁ σπουδαζόμενος αὐτοῖς ἐν πᾶσι τὴν τῆς Μαρδαϊτῶν ἐπαγωγὴν, καὶ οὕτω διὰ τοῦ δουλοῦ διόλκον παροφθαλμῶς λῶσαι τὴν εἰρήνην. ὁ καὶ ἐβόησεν. καὶ ἀπίστευον Ἀβιμέλεχ οἰκοδομῆσαι τὸν τῆς Μαχῶν τῶν. καὶ ἠθέλησεν ἐπάγειν τοὺς κίονας τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς. καὶ πρὸς ἐκεῖνον αὐτὸν Σέργιος τις αὐτῶν Χριστιανικώτατος ὁ τῷ Μάρτυρι Ἰσχυρὸς Λογοθέτης, καὶ λίαν οἰκτιρωμένος ὁ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, ὁ Πατριεὺς ὁ τοῦτο ἐφάρμακτος τῆς καὶ τῆς Παλαστίνης Χριστιανῶν παροφθαλμῶν, ὁ ὑπὸ Κλαύδου, ἀποστόλου μὴ ἡμῶν τῷ, ἀλλὰ δι' ἰκασίας αὐτῶν πείσαι Ιουστινιανὸν ἄλλοις ἀποδείξαι αὐτῷ αὐτῶν ὁ καὶ γέγονεν.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτῳ δὲ ἔτι Ιουστινιανὸς ἀπελέξατο ἐκ τῆς μετακινουμένης ἡμῶν αὐτῶν Σκλάβων, καὶ ἐγράψαντο χιλιάδας λ'. καὶ ὁπλίους αὐτοῖς ἐπὶ νόμισμα αὐτοῖς λαὸν Περσίου. ὄρχοντα τε αὐτῶν Νέβουλον τοῦτομα. παρρησιασθεῖς εἰς αὐτοῖς γεγραμμένης Ἀραβί μὴ ἐμμένειν αὐτῶν τῇ ἐν γραφῇ συμφωνησίᾳ εἰρήνης, καὶ πρὸς Ἀράβων τὸν Περσίου λαόν, καὶ πᾶσι τὰ καβαλαρικὰ ἔματα ἐπορεύθη εἰς Σεβαστοπόλιν τῇ πρὸς Ἰερουσαλὴμ. καὶ δὲ Ἀράβων ὑποκρινομένων, καὶ μὴ ἀρεσυνόμενων τῇ εἰρήνῃ, ἀλλὰ τῇ βασιλικῇ αἰτίᾳ καὶ παροφθαλμῶς τῶν παροφθαλμῶν αἰσθησάμενοι. ὁπλίσαντες καὶ αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς Σεβαστοπόλιν παρεμύττωμένοι δὲ βασιλεὺς τὰ μὲν ὅρκων ἀναμνησθεῖς αὐτῶν συζητήσαντα μὴ γραφῆναι ἐπὶ τοῖς ἐκδικῶν καὶ χρητῶν ὁ Θεὸς τῇ αἰτίᾳ ἡμῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς μετ' ἀκούσας ταῦτα μὴ ἀναγόμενος, ἀλλὰ πρὸς μάχην μάλλον κατεπέμψεν, τὸν τῆς εἰρήνης ἔχοντα λόγον λύσαντες, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ἄκρας αὐτῇ φραγμαῖον παρὰ τὴν κρήνην, καὶ τῇ Ρωμαίων ὄρμησιν, Μουαμέδ στρατηγὸν ἔχοντες, καὶ συνεβάντο πόλεμον. καὶ ὁ μὲν πρὸς τὴν ἡττῆσιν οἱ Ἀράβες. ὑποβαλὼν δὲ Μουαμέδ τῶν συμμαχούντων Ρωμαίοις στρατῷ τῇ Σκλάβων πέμπει αὐτῷ κυρκοῦρον γί-

Theophanis Chron.

A Cyprum redierunt. Horum accepto nuncio satanica vafritie Abimelech instructus, ac dolos parans, pacem a Iustiniano nusquam solui precabatur: Arabibus insuper sculpram a Romanis figuram in consueto nummorum suorum usu vel conflatione non approbantibus, monentam a se cusam admitti rogabat, maxime cum ex noua apud Arabes signata debetum in vestigal auri pondus Romani acciperent. Ille Arabum preces merum existimans, nec id eis esse consilio ut Mardaitarum cohibitis impressionibus ipsi verosimilis causæ obtentu pacem soluerent, non animaduertit: quod demum factum est. Misitque Abimelech qui templum B Mechæ construerent: Iamque sanctæ Gethsemanes columnas tollere paratum, Sergius vir Christiana pietate conspicuus Mansur Logotheta Generalis, & ipsi Abimelech summa necessitudine coniunctus, & Patricius quidam eius collega, cognomento Claxus, Christianorum in Palæstina degentium præstantissimus, ambo ne id faceret deprecari sunt, polliciti se potius precibus suis cum Iustiniano aucturos, ut alias in eorum locum transmitteret: quod ita postmodum actum est.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno ex deportatis in Asiam Sclauis viros bello idoneos elegit Iustinianus, & in exercitum ad triginta millia adlectos armis instruxit, quos Acie Superabundantem nuncupauit, & eorum Ducatorem Nebulum. Eorum robori confidens Arabibus scripsit, se pacis a se scriptæ conditionibus non amplius stare posse. Et Superabundanti illa Acie, equestribusque legionibus eductis, Sebastopolim, quæ ad mare est, contendit. Arabes ex aduerso pacis se studiosos simulare, nec eam velle infringere: illius violandæ causam ex Imperatore stare, & ex eius præcipiti animo ad bellum renouandum cogi: deinde & ipsi arma induentes, Sebastopolim accedunt: ibique Imperatorem obtestantur, ne pacta quæ inter se inuicem interposito iusiurando firmauerant, solueret: Deum alioquin victorem atque iudicem injuriarum futurum. Imperatore neque tantum auditu hæc ferre passo, quinimmo ad prælium quantocius procurrente, Arabes scriptas de pace tabulas in acrem expansas, & ex longa hasta flamuli vice suspensas præcedere iubentes, ipsi, Muamed Duce, in Romanos irruunt, & bellum committunt. Et primo quidem conflictu vincuntur Arabes. At Muamed Sclauorum, qui cum Romanis auxiliares militabant, Ducem clam tentans, transmissa ad eum pharetra nummis

aureis plena, pluribus etiam pollicitis delinitum cum sociorum viginti millibus ad suas partes transire suadet. Ita fugam, quam Romani tulerunt, ille mercatus est. Sub id tempus Sclauorum reliquias, etiam mulieres & pueros Iustinianus e medio sustulit ad Leucatam locum præruptum atque maritimum, & ad Nicomediam situm littora.

	8	10	7			
--	---	----	---	--	--	--

Hoc anno Symbatius Armeniæ Patri-
cius cognita Armenorum clade, Armeni-
am Arabibus tradidit: Quibus etiam
interior ad Orientem Persia, Chorasana di-
cta, subiugata est: Porro istic emerfit no-
uator nomine Sabinus, qui multos Ara-
bes ad necem deduxit, ipsumque etiam
Chaganum in annem deiecit tantum
non suffocauit. Ex eo tempore Agareni fe-
rociore & audentiores effecti per ditio-
nem omnem Romanam grassati sunt.

Anni mensis dies	Rom. Imp. Iustinian. an. 686.	Arabum Dux Abimelech an. 22.	CP. Episcop. Callinicus an. 12.			
	9	11	1			

Hoc anno mensis Hyperberetæi die
quinto, prima hebdomadis feria, hora diei
tertia defectus solis contigit: adeo ut astra
nonnulla manifeste apparerent. Muamed
etiam in Romanum imperium expeditio-
nem suscepit, & profugis Sclauis, seu Ro-
manorum locorum probe expertis sibi ad-
iunctis, magnam hominum copiam abdu-
xit captiuam. In porcos magna caede de-
fectum est in Syria. Porro Iustinianus e-
rigendis Palatii ædificiis studium adhi-
buit: Triclinium Iustiniani nomine deinceps
vocatam, & Palatii mœnia condidit. Huic
operi præpositum, & cum plena potestate
dominantem Stephanum Persam Sacellarium
suum, & Eunuchorum Antesignanum præfecit.
Is vir sanguinarius, & summe crudelis erat,
cui non satis fuit ipsos operas sue manua-
rios iniuriis ac verberibus afficere, sed ipsos,
& qui operarum duces lapidabat. Quinetiam
cum aliquando Imperator peregre profectus
esset, agrestis illa fera Anastasiam Impera-
tricem Augustam matrem lotis puerorum
more flagellare ausa est. Idem cum multa
maioraque mala in vniuersam Remp. ad-
misisset, ciuium odia in Imperatorem
fufcitauit. Similiter & Generalis Logothetæ
muneri præfecit Monachum quendam
cognomento Theodotum qui prius in Thraciæ
finibus ad Freti angustias In-

μον νομισμάτων, & πολλὰς ὑποσχέσεις ἔχον ἀπα-
τίσας πείρῃ προσφυγῶν πρὸς αὐτοὺς μὲν & κί-
χλιαδὸν, & ἕτω Ρωμαίοις ἤ φυγῶν ἀεὶ ποιεῖ-
σαι· τότε Ἰουστινιανὸς αὐτὸν ἐξέλεγε· ἐλθὼν δὲ
μαστὶν γυναιξὶ & τέκνοις πρὸς τῷ λεγομένῳ
Λακεῖν ὑπὸ κρημνῶδ' & πρὸς θαλάσσιον ἔχ'·
ὁ Νικημφιδάσιον χάλπον χειρὸς.

	κ'	ι'	ζ'			
--	----	----	----	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει Συμβάτιος ὁ Γαλατικὸς Ἀρ-
μενίας μαθὼν ἃ τῇ Ἀρμενίᾳ ἤσαν, ἢ Ἀρμε-
νίᾳ πρὸς δὲ καὶ Ἀραβίᾳ, & ὑποτάξῃ αὐτοῖς,
& ἡ ἑσὼ Περσίς ἡ λεγομένη Χωροσδὴρ, & φέρονται
ἐκείνῃ πρὸς ἑαυτὸν ὀνόματι Σαβίτου, & πολλοὺς
τῇ Ἀραβίᾳ ἀπέκτεινεν, καὶ αὐτὸν τὸν Χαγάνον
πρὸ ὀλίγον τελέως πομπὴν πικρὰν ἐποίησεν. ἔκ-
τε δὲ πλείον' ὁρᾶσθαι ἵκνται οἱ Ἀγάρωνοι, πλὴν
Ρωμαίων ἐλυμῆνται.

Ἰουστινιανὸς ἔτος	Ρωμ. βασιλ. Ιουστινιανὸς ἔτος	Αραβ. δὲ πρὸς ἑαυτὸν ὀνόματι Σαβίτου	Δελφ. ἀρχ. γὰρ Ἀβιμήχ ἔτος	Κωνσταντ. ἐπίσκοπ. Καλλίνικος ἔτος			
8	9	10	11	12			

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκλειψεν ἡλίου γέγονεν
μὲν ὁ ὑπερβέρηται πέμπτη, ἡμέρα πρὸς
τῇ, ὥστε τελεῖται, ὥστε φανῶναι πέντε λαμπροὺς
ἀστέρας, καὶ ἐπεστράθησαν Μουαμέδ' τῇ Ρωμα-
νίᾳ, ἔχον μὲν ἑαυτὸν προσφυγὰς Σκλάβους ὡς
ἐμπόρους τῆς Ρωμανίας, καὶ πολλοὺς ἤχη-
σάντων. ἐγένετο δὲ καὶ αἰσάσεις τῇ γῆν
ἐν Συρίᾳ. Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὰ τῇ παλατίου
κτίσματα ἐπέμελειτο, καὶ ἔστησε ὁ Ἰουστινιανός·
τοῦ τεκλίνου λεγόμενον, καὶ τὰ τῇ παλα-
τίου πρὸς τῇ κτίσματι· καὶ ἐπέστησεν ἐπὶ κτίων
Στέφανον τὸν Γέροντα, Σακελλάριον αὐτῷ,
καὶ προσποδοχόν, κύριον, καὶ ἔξοισα-
σέν τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρων, καὶ ἀπὸ τῆς ὅσας αἰ-
λεῶς τοῦ μὲν ὅπερ αἰσάσεις οὐκ ἦσαν,
ἀλλὰ καὶ λιθοβολεῖν αὐτοὺς τε, & τοῦτο ὅτι
ἐσάτας. τῷ δὲ βασιλεὺς ὑπερβέρηται κατε-
πλήμηνεν ὁ ἄγγελος τῇ ἐκείνῃ, & πλὴν αὐ-
τῷ μνηστὴρ Ἀναστασίῳ πλὴν Αἰγύπτου παιδι-
κῶς δὲ αὐτὸν μασιγῶσαι. ἐν τοῖς τῇ αὐτῷ
ὁ πολιτικὸν πλῆθος πολλὰ καὶ ἐνδεδέξαμε-
νος, μυστὴν τὸν βασιλέα πεποιήκειν. ὁμοίως
καὶ εἰς τὰ τῇ Γενικῷ Λογοθέτῳ πρὸς ἑαυ-
τὰ Ἀββαῦ ἵστα ὀνόματι Θεόδωτον Ἐγκλήστον
ὁ πρὸς τῇ ὅτι ἐν τοῖς Ὁρακίῳ τῷ τῇ τοῦ

μύρεται, & αὐτὸν δύνανται, & ἀπὸ τῶν λίαν ἀ-
 ρχάων, ὅς τινι πλείους τῆς πολιτείας ἀρ-
 χῆς, & ἐμφανῆς ἀνδρας εἶναι. ἐκ τῆς διοικητικῆς
 μόνον, ἀλλὰ ἐκ τῆς πόλεως εὐκρίτων, εἰκῇ
 & μάλιστα, ἀπερπατοῦν, ἀπαρτήσας, & ἐκ-
 παγῆς, & δαμνόντας ποιούμενος, χρόνους τε ἑοί-
 κους κρεμνόν, & ἀχέως ἀποκαταστήσας. ἐπὶ δὲ
 & ὁ Ὑπάρχων βασιλικῇ κελύσῃ πλείους ἀν-
 δρας ἐν εἰρηκτῇ κελύκῃ, ὅτι χρόνους τε-
 ρεῖσθαι πεποιθεῖται. ταῦτα πάντα πύξῃσι δὲ μύσας
 & χρόνους πὺν βασιλείᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς
 Καλλίστης Πατριαρχίας ποιῶν ἀχλὺν, ἵνα
 κελύσῃ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἀχλὺν Θεοτόκου τῆς
 Μετρώπολιτος πύν οὐδὲν πλησὶν τῆς πατριαρχίας, B
 ἵνα ἐκ τῆς ὕψους ποιῶν φιάλῃ, & βάθρῳ
 κηρύσῃ τὴν δόξαν τῆς Βενέτης, ὅπως ἐκεῖ δέχον-
 ται τὴν βασιλείαν, ὁ δὲ Πατριαρχὸς ἐλεῖν. ὅτι
 ἀχλὺν ὑπὸ τοῦ ἀχλὺν ἐκκλησίας ἐχρῆν, ὅτι δὲ ἐκ-
 κλησίαν ἐκκλησίας, οὐκ ἐκκλησίαν, βιαζομένην
 δὲ αὐτὸν τὴν βασιλείαν, & πύξῃσι ἀπαρτήσας τὴν
 ἀχλὺν ἐκ τῆς Πατριαρχίας. διὲξ δὲ Θεὸς αἰετ-
 ρῶν πύξῃσι, πύξῃσι, & αἰετῇ, & αἰετῇ, & αἰετῇ.
 ἀμὲν. & τὸν ἀχλὺν κηρύσῃ τὴν ἐκκλησίαν, & ἐκ-
 κλησίαν, & ἐκκλησίαν πύξῃσι φιάλῃ. & ἐκκλησίαν τὴν ἐκ-
 κλησίαν πύξῃσι Μετρώπολιτος εἰς τὸν Γετρίν.

clusus vixerat, homo pariter ferox & im-
 mitis, qui in multos Imperij Rom. primo-
 res virosque spectatissimos, non qui æra-
 rium modo administrarent, sed ex Urbis
 incolis tributa, impositiones atque pro-
 scriptiones, temere, sine villa iusta causa,
 vel saltem prætextu exigebat: adeo ut
 etiam funibus suspensos palcarum inferius
 accensarum fumo vexare auderet. Præ-
 terea Urbis Præfectus plurimos Imperato-
 ris mandato in carceres compulsos etiam
 per multos annos vinculis detinuit. Qui-
 bus omnibus populi odia in Imperatorem
 excrevere. Ad hæc Imperator a Callini-
 co Patriarcha contendebat, ut preces con-
 ciperet, ad Ecclesiam sanctæ Dei Geni-
 tricis cui Metropolitæ nomen, iuxta Pa-
 latium sitam destruendam: in eius quip-
 pe solo fontis machinam, & Venetæ fa-
 ctionis Imperatorem illic excepturæ sedilia
 extruere annitebatur. Respondit Pa-
 triarcha. Preces in templi conditum con-
 ceptas habemus: subruendo templo nul-
 las a maioribus accepi. Imperatore ar-
 dentius instante, & preces fieri etiam vi-
 expetente: dixit Patriarcha. Gloria Deo
 qui etiam hæc patitur, iugiter, nunc, &
 semper, & in sæcula sæculorum. Amen.
 Eo audito subruerunt Ecclesiam, & fon-
 tem excitaucrunt: istamque Metropolitæ
 Ecclesiam ad Petrium transtulerunt.

																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																					</
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----

Imperatorem breui futurum prænunciauerant. Ad eos Leontius. Vos, inquit, in carcere adhuc positum de imperio consequendo certiozem me semper fecistis: nunc autem inter ærumnarum angustias vita mihi transigitur: retro quippe insequentem me mortem propediem expecto. Cui illi: Ne despondeas animo, aiunt: breui post promissa succedent. Dictis tantum attende, & sequere nos. Eductis itaque domesticis, & armis, quæ præ manibus habuit, sumptis, in Prætorium silentio Leontius perrexit, pulsatisque foribus, simulat eo Imperatorem accedere, ut de quibusdam in carcere detentis sententiam ferat. Re ad Præfectum delata, ipse festinus accedit, ac ubi fores reseat, mox a Leontio comprehenditur, ac deinde frequentibus alapis cæsus manus ac pedes deuincitur. Leontius intus penetrans, carceribus reclusis, præclaros sane ac fortunæ non contemnendæ viros plerosque vinculis compeditos, & carceris horrore a sex, vel etiam ab annis octo conclusos, quorum plerique militiam sequebantur, liberat: Vbi armorum facta copia, cum illis in forum excurrit, ac vociferatur. Cuncti Christiani ad sanctam Sophiam conuenite: Ac simul summisit, qui per Urbis singulas regiones voces eandem cum clamore spargerent. Conferta plebs hoc tumultu excita ad Ecclesiæ lauacrum accelerans congregatur. Leontius cum Monachis duobus, & amicis suis, nec non aliis quibusdam ex illustrioribus viris, qui ex carceribus prodierant, Pontificem ad Patriarchalem suam ædem conuenit. Cumque ipsum etiam Patriarcham conturbatum, ob ea nimirum quæ ipsi a Patricio Stephano Rufio iussa fuerant, comperisset: hortatur, ut ad baptisterij lauacrum descendat, & voce magna exclamet: Hæc dies, quam fecit Dominus. Tum populus clamore sublato vociferatur. Effodiantur Iustiniani ossa. His vocibus auditis, in Circum plebs vniuersa tumultuans concurrit. Mox aduentante die Iustinianum per metam in Circum producunt: & naso linguaque truncatum D Cherfonam relegari decernunt. Post hæc plebs Theodotum Monachum Generalemque Logothetam, & Stephanum Saccellarium origine Persam comprehendit: eosque funibus ad pedes alligatis per viam publicam ad Bouem locum ita dictum pertractos igne damnavit: atque ita deum Leontius populi felicitatem precantis vocibus Imperator est salutatus.

Βεβαιουῶν αὐτὸν βασιλεύσῃ τῇ Ρωμῶν. ὁ δὲ Λεόντιος λέγει πρὸς αὐτοὺς. ὑμεῖς διεβεβαιώσατέ με ἐν τῇ φυλακῇ πρὸς βασιλείαν καὶ τῇ ζωῇ μου ἐν κακοῖς παύσονται. ὅτι πᾶσι γὰρ μου ἔσομαι καὶ πᾶσιν ὡραῖ ἐκδεχόμενος θάνατον. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. μὴ ὀκνῆσης, καὶ τὸν θυμὸν πληροῦσαι. ἐπαχυσον ἡμῖν μῖνον καὶ ἀκολουθήσον ἡμῖν. καὶ λαβὼν ὁ Λεόντιος τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ὄψματα ὅσα εἶχεν, ἀπῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον σιγῇ πολλῇ, καὶ κρούσασθαι τὴν πύλιν, παρεφασίσαντες τὸν βασιλέα πρὸς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὅτι τὸ διοικῆσαι ὑμᾶς τῇ ἐκείνῃ ὄντων. μελυθέντος δὲ τοῦ πλυντικαῦτα Ὑπάρχου, καὶ στυγνῶς ἐλθόντος, καὶ τῆς πύλας ἀνοίξαντος, χροῦται ὑπὸ Λεοντίου καὶ ῥαπιδεῖς ἐπέδρα χεῖρας καὶ πόδας. εἰσελθὼν δὲ ὁ Λεόντιος καὶ τῆς φυλακῆς ἀνοίξας, λύσας τε τοὺς κακῶς ἐκδεχόμενους ἀνδρας πολλοὺς καὶ θνητοὺς, ἀπὸ ἐξ ὧν καὶ χρόνῳ κακῶς ἐκδεχόμενοι, τραπιάζας τοὺς πλείονας τυγχάνοντας καὶ τοῖς ὀπίσθιν εἰς τὸν φέρον ἐκῆλθεν σὺν αὐτοῖς καὶ ἄλλοι. ὅσοι Χριστιανοὶ εἰς τὴν ἀγίαν Σοφίαν. καὶ πέμψας καὶ ἕκαστον ῥεγμένα, τὴν αὐτὴν φωνὴν ἀνακαλῶν παρεστάξεν. ὁ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως θορυβηθὲν, ἀποῦδεν εἰς τὸν λουτήρα τῆς ἐκκλησίας ἡγερέσθη. αὐτοὺς δὲ ἅμα τοῖς δυοῖν μεταχρῆς καὶ φίλοις αὐτοῦ σὺν καὶ ὕμνῳ ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξεληθόντων ἐκφάμεσθαι ἀνδρῶν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἀπῆλθε πρὸς τὸν Πατριαρχὴν. διδρῶν δὲ καὶ αὐτὸν τεταραγμένον ἀφ᾽ τὰ κελεύοντα τοῦ Πατριάρχου Στεφάνου τοῦ Ρουαίου, πείθει αὐτὸν κατελθεῖν εἰς τὸν λουτήρα, ὅπως φωνῆται οὕτως αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ὡς ἐποίησεν ὁ κύριος. ἅπῃ δὲ τὸ πλῆθος ἤρξαν φωνῶν. ἀνὰ σκαφὴν τὰ ἑστία Ιουστινιανοῦ. καὶ οὕτως ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ ἐξέδραμε πᾶς ὁ λαός. ἡμέρας δὲ ἡμερῶν ἐξάροις τὸν Ιουστινιανὸν εἰς τὴν ἱπποδρομίαν ἀφ᾽ τῆς σφενδόνης. καὶ ῥινοκοπήσασθαι ἅμα καὶ γλῶσσοκοπήσασθαι ἐξώρισθαι ἐν Χερσῶνι. ὁ δὲ ὄχλος συλλαβόμενος τὸν τε Θεόδοτον τὸν μοναχὸν καὶ Γενητὸν Λογοθέτην, καὶ Στέφανον τὸν Σακελλαρίον τὸν Πέριον, χρίοις τε ἐκ ποδῶν τοῖς δούλοισι, σύριοι ἀφ᾽ τῆς μέσης λεωφόρου, καὶ εἰς τὸν Βοιωτὸν ἀπαγαγόντες κατέκαυσαν. καὶ οὕτω Λεόντιος βασιλέα ἀφ᾽ ἡμέρας.

A

	Page.				
	Summ.				
	Διδω				
	πας				
	ετα				
	γ'				
	α'	17'		γ'	

Τούτω τῷ ἔτει Λεόντιος ἐβασίλευσε, καὶ
παύθησαν εἰρηνικῶς διέμεινεν.

		β'	$1\beta'$		β'			
--	--	----------	-----------	--	----------	--	--	--

B

		γ'	α'		δ'		
--	--	-----------	-----------	--	-----------	--	--

	Rem. Imp. Leon- tius annis 1-				
	I	13	3		

Hoc anno Leontius imperavit, & pacem vndeque habuit.

		2	14		4		
--	--	---	----	--	---	--	--

Hoc anno Alidus armata manu Romanum imperium inuasit, & collecta captiuorum multitudine recessit: Sergius quoque Lazicæ & Barnucij Patricius perduellis in Imperatorem extitit, & ea loca Arabibus prodidit.

		3	15		5		
--	--	---	----	--	---	--	--

LI

marus comitante secum classe aduectus ex aduerso Urbis ad portum Sycænum ap- pulit. Cum vero longo satis interuallo temporis aciei aduersæ Leontium prodere ciues Urbis recusarent, intercessit prodi- tio composita a Principibus Extraneorum in vnico eoque leui Blachernarum muro collocatis, quibus clauis muri terrestribus horrendo prorsus iureiurando ex sacra mensa interposito commissæ fuerant. Ii fane deditionis authores, & structarum Leontio insidiarum fuerunt opifices. Mi- lites porro Apfimarî classe aduecti, ci- uium domos penetrantes bona eorum cun- cta diripuerunt. Apfimarî autem Leon- tium naribus mutilatum in Dalmatæ Mo- nasterio sub custodia seruandum manda- uit: eius vero optimates velut commor- tuos & fortis eiusdem participes, partim verberibus, partim proscriptionibus mul- tatos in exilium agi imperauit. Tum ger- manum fratrem suum Heraclium tanquam bello gerendo idoneum omnibus exteris equestribus copiis singularem ac supre- mum Ducem instituit: misitque vt par- tes Cappadociæ, & clusuras siue mon- tium angustias percurreret, & hostium molimina obseruaret, & quod in aduer- sum foret agendum, decerneret.

ἡ δὲ Ἀψίμαρος ἄμα τῷ σπυόντι αὐτοῦ
σὺλῳ, καὶ παρσάρμῃσιν αὐτοῦ τῆς πό-
λεως ἐν Συκῆς. ἔτι χρόνον δὲ ἵνα τῆς
πόλεως παρσάρμῃσιν Λεόντιον μὴ βουλομέ-
νης, παρσάρμῃσιν γένηε ἄλλὰ τῷ μοιου-
χοῖ Βλαχερνῶν ὑπὸ ἔξωπλῳ δόροντων
τῷ τῷ κλεις τῷ χερσὶ τοῦ τείχους μὴ ὄρ-
κῳ φεικτοῦ ἐν τῆς ἀγίας τραπέζης ἐμπι-
τευόντων· οὗτοι δὲ ὑπεβουλῆς παρσάρμῃσιν
τῷ πόλιν. Εἰσελθόντες δὲ οἱ τῷ πλάτῃσιν
τραπέζῃσιν εἰς τοὺς οἴκους τῷ πολιτῶν ἐγύ-
μνωσιν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν. ὁ δὲ Ἀψίμα-
ρος τῷ μὲν Λεόντιον ἐρεοκόπησεν, καὶ ἐν τῇ
μοῇ τῷ Δαλματίας ὑπὸ φυλακῇ εἶναι
παρσάρμῃσιν· τοὺς δὲ δόροντας καὶ φίλους αὐ-
τῷ ὡς συναποθανόντας αὐτοῦ τῷ τῷ καὶ δι-
μεύσας ἐξώρῃσιν· Ηρακλῆον τε τῷ γήσιον
αὐτοῦ ἀδελφὸν ὡς λίαν ἰχθυώτατον μονογρά-
τηρον πᾶσι τῷ ἔξω Καβαλασειῶν γε-
μάτων παρσάρμῃσιν ὑπὸ τὰ μέρη Καπ-
παδοκίας, καὶ τῷ κλησουργῶν ἀφ' ἑσπέρῃ, καὶ
τῷ κατ' ἐξωτῶν ποιεῖσθαι φρενίδα τε καὶ
διοίκησιν ἀπέστειλεν.

Anni mundi 6191.	Dionys. Lucan. 691.	Rom. Imp. Apfimarî annis 7.	Arabum Dux Abimelech an. 11.	C P. Episc. Callis- nicus annis 12.					
		1	16	6					

Hoc anno Apfimarî imperium obti- nuit. Aberachman vero in Persia rebel- lionem excitauit, & ea potitus Chaga- num illinc eliminauit.

		2	17	7					
--	--	---	----	---	--	--	--	--	--

Hoc anno lues maxima extitit. Mua- med vero cum Arabum copiis bello Ab- derachman aggressus est, ac in Persidem ingressus Chagano adiungitur: & com- muni Marte Abderachman adorti cum interficiunt, & Chagan rursus Persidis recipit principatum. Romani autem im- pressionem in Syriam facta, Samosatium vs- que penetrant, vicinasque regiones po- pulati, Arabum ad ducenta, vt narrant, millia trucidant, spoliaque opima innu- merosque captiuos abducentes, valido metu Arabum animis incussio, domum reuersi sunt.

		3	18	8					
--	--	---	----	---	--	--	--	--	--

Hoc anno Abdclas copias in Roma-

Κόσμος τῷ 6191.	Ρομ. βασιλ. Αψί- μαρος ἐπὶ 7. α'	Αραβ. ἀρχε- λῆς μίσηχ ἐπὶ 15'	Κωνσ. δόπου- Κα- λίνικος ἐπὶ 12'						
-----------------	----------------------------------	-------------------------------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι Ἀψίμαρος τῆς βασιλείας ἐχεύτησιν. καὶ ἐστασίασιν Ἀβδεραχμᾶν ἐν Γερ- σίδι, καὶ ἐκινεῖσιν αὐτοῦ, καὶ ἐδίωξε τὸν Χα- γανὸν ἀπ' αὐτοῦ.

		β'	17'	7					
--	--	----	-----	---	--	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι γένηε θανατικὸν μέγα. καὶ ἐπεγράτῃσιν Μωάμεδ σὺν τῷ πλῆθι τῷ Αβ- δερᾶν καὶ τῷ Αβδεραχμᾶν, καὶ καβαλασίων τῷ Περσίδα ἐνταῦθα Χαγανῶν, καὶ πολεμήσας τὸν Αβδεραχμᾶν, κτείνουσιν αὐτόν, καὶ πάλιν τῷ Χα- γανῶ τῷ Περσικῷ ἐσχεύουσιν. οἱ δὲ Ρωμαῖοι κα- τέδραμον Συρίας, ἐρχονται ἕως τῷ Σαμόσα- τῳ, ἐπ' ἐρεομένους τῷ παρσάρμῃσιν πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὡς φασὶ χιλιάδας σ'. Αραβῶν δὲ σὺν πλῆθι λαβόντες καὶ ἀγχαλωσάσας πολλῶν Αραβῶν, ὑπεβουλῆσιν φόβον μέγαν ἐμπι- στεύουσιν εἰς αὐτοὺς.

		γ'	18'	8					
--	--	----	-----	---	--	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπεγράτῃσιν Αβδερᾶς εἰς

Ρωμαίους, καὶ πολιορκήσας Τάραντον, καὶ μηδὲν ἀνίστας, ὑπερέβηεν πρὸς τὸν Μόλχου Εἰς, καὶ ἔστη ὡς αὐτῇ Φύλαχος.

		δ'	ιβ'	θ'		
--	--	----	-----	----	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει Βαδύνης, ὁ ἑπικύριος Ἐπταδάμων, πρὸς τετάρτῳ Ἀρμενίῳ τοῖς Ἀραβῶν ὑπέταξεν. Ἀψίμαρος δὲ Φιλιππικὸν τὸν υἱὸν Νικηφόρου τῷ Πατριάρχῳ εἰς Κεφαλωνίαν ἐξώρισεν, ὡς ὁφειλομένου βασιλεύειν ἔφασκε γὰρ ἐωρακέναι κατ' ὄναρ, ὅτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐσκιάζετο ὑπὸ αἵματι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, ὡς χρῆμα αὐτὸν ἐξώρισεν.

		ε'	κ'	ι'		
--	--	----	----	----	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκασίας τοῖς ἄρχοντες Ἀρμενίας καὶ τῇ Σαρακηνῶν, καὶ τοῖς ἐν Ἀρμενίᾳ Σαρακηνοῖς ἀπέκτειναν. καὶ αὖθις πρὸς τὸν Ἀψίμαρον πέμπουσιν, καὶ Ρωμαιοὺς εἰς τὴν αὐτὴν χώραν φέρουσιν. ὁ δὲ Μπαμίσ, ὁ ἐπιστρατάρχης καὶ αὐτῶν, πολλοὺς κτείνει, καὶ πρὸς τὸν Ἀρμενίαν Σαρακηνοὺς ὑποτάσσει. τοῖς δὲ μεγίστας Ἀρμενίας σωβόνας ἐν ὕψει ἐποίησιν. κατ' αὐτὸν δὲ τὸν χρόνον ἐπεστράτευσεν Ἀζάρ πρὸς Κιλικίαν μετ' ἑξακτῶν δέκα καὶ πενταχτῶν αὐτῶν ὁ Ηρακλῆος ὁ ἀδελφὸς τῷ βασιλεῶς τοῖς πλείοσι ἀπέκτεινεν, καὶ τοῖς λοιποῖς δεισμονίαις τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλεν.

		ε'	κα'	ικ'		
--	--	----	-----	-----	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀζβος ὁ τῷ Χυνέπ ἐπεστράτευσεν πρὸς Κιλικίαν, καὶ πολιορκήσας τὸ Σίσιον κάστρον κατέβαλεν. ὃν κατέλαβεν ὁ τῷ βασιλεῶς ἀδελφὸς Ηρακλῆος, καὶ πολεμήσας αὐτὸν κτείνει δέκα χιλιάδας Ἀράβων. τῷ δὲ Ἰουστινιανῷ ἐν Χερσῶνι ἀφ' ἑξῆς, καὶ δημοσχευῶντες ἑαυτὸν πάλιν βασιλεύειν μέλλοντα, οἱ τῷ ἐκείνῳ οἰκήτορες τὸν ἐκ τῆς βασιλείας κίνδυνον φοβηθέντες, ἐβουλεύσθησαν τῷ τῷ αἰελεῖν, ἢ τῷ βασιλεῖ πρὸς πέμψαν. αὐτὸς δὲ διεγνωκὼς ἠδυνήθη ἐκφυγεῖν, καὶ εἰς τὸν Δαρεῶν καὶ δραπετῶν, ἠτήσαντο τῷ τῷ Χαζάρων Χαζάρῳ συνωφισμένῳ. αὐτὸς δὲ μετὰ τὴν ἐδίξαστο αὐτὸν μετ' ἑμῶν μεγάλης, ἐξέδωτο αὐτῷ εἰς γυνῆκα Θεοδώρην πρὸς γυναικὸς αὐτοῦ ἀδελφῆς. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον αἰτησάμενος τῷ Χαζάρῳ κατέλθαι εἰς Φαγαγουρίαν καὶ κείνῳ διέτριβε μετ' Θεοδώρας. ἀκούσας ταῦτα Ἀψίμαρος, πέμπει πρὸς τὸν Χαζάρῳ ὑποτάκτους αὐτῷ πρὸς πολλὰ δῶρα, εἰ τὸν Ἰουστινιανὸν

Aniam eduxit. Et obsessa Taranto non valens potiri, Mopsuestiam rediit, & praesidium in ea constituit.

		4	19	9		
--	--	---	----	---	--	--

Hoc anno Baanes, cognomento Eptadamon, quartam Armeniam Arabibus fecit subiectam. Apfimarum autem Philippi cum Niecephori Patricij filium in Cephaloniam relegavit, quod imperio se quandoque potiturum somniasset. Caput enim suum aquilae pennis obumbratum per somnum se vidisse asserabat. His auditis Imperator cum confestim in exilium deportari sanxit.

		5	20	10		
--	--	---	----	----	--	--

Hoc anno Armeniae Primores tumultu in Saracenos excitato, Saracenos per Armeniam universos occiderunt: & Legatione rursus ad Apfimarum destinata, Romanos in suam provinciam inducunt. Muamed autem expeditione in eos suscepta plurimos ex eis delet, & Armeniam iterum Saracenis subiicit, Armenosque proceres unum in locum collectos omnes vos combussit. Sub id tempus Azar armorum millibus decem secum ductis Ciliciae bellum intulit: Cui cum Heraclius Imperatoris frater obuiam factus fuisset, plurimos ex eius copiis prostravit, reliquos vero victos ad Imperatorem transmisit.

		6	21	11		
--	--	---	----	----	--	--

Hoc anno Azibus Chunce filius in Ciliciam arma movit, Sisiumque castrum obsidione expugnatum subvertit: cum Heraclius Imperatoris frater paribus armis aggredditur, pugnaque conferta Arabum duodecim millia profligat. Interim Iustinianus Chersonae degens, imperij sceptrum denuo sibi cum potestate committenda enuncians, eius loci incolas dictis huiusmodi terret. Quare periculum ab Imperatore sibi metuentes, de inferenda illi nece, vel eo ad Imperatorem deportando consilium ineunt. Ille machinas praesentens, fugam solerter capessit, & festino gressu Daras profectus, Chagani Chazarorum congressum & colloquium sibi concedi expostulat. Eo nuncio accepto, Chaganus virum honore cumulatū excipit, & germanam sororem Theodoram ei coniugem locat. Breui tempore interiecto venia a Chagano expetita Phanaguriam se confert, & ibi cum coniuge Theodora moratur. His auditis Apfimarum Chaganum per Legatos maxima munera pollicitos hortatur, ut Iustinianum

vium, vel saltem ipsius caput ad se mittendum curet. Chaganus promissorum spe illectus postulatis morem gerit, & satellitij custodia ad Iustinianum deputata, infidias a gentilibus suis ipsi struendas se vereri simulat: simul autem Papatzem, qui illic vices eius gerebat, & Balgitzem Bosphori Præfectum mandatis instruit, ut cum ipsis significaretur, Iustinianum e medio tollerent. Istis a Chagani famulo Theodora denunciatis, ac subinde Iustiniano reuelatis, ipse prædictum Papatzem ut remotis arbitris colloqueretur, ad se vocavit, eumque chorda confestim strangulavit, quemadmodum & Balgitzem Bosphori Præfectum: quo simul facto, & Theodora in Chazariam remissa, ipse fuga Phanaguriam versus clanculum arrepta, ad freti fauces peruenit. Ibi piscatoriam scapham forte nactus, eam conscendit, & Asadem præteruectus, ad Symbolum iuxta Cherfonam appulit. Nunciis vero Cherfonam latenter missis, Basbacurium, & eius fratrem, Salbanum, Stephanum, Moropaulum, & Theophilum secum tollit: & Cherfonæ pharum prætergressus cum eis enauigat. Inde Necropyta præterlapsi, & Danapris, Danastrisque fluminum ostia emensi, procella de repente exorta, cuncti de salute desperant. Tum Myaces eius domesticus homo ita cum alloquitur. Viden', Domine, periculo mortique nos proximis. Voto itaque pro salute tua concepto, si Deus imperium reddiderit, in nullum hostium tuorum te deserviturum pollicere. Ille etiamnum ira percitus: Si veniam, respondet, vlli concessero, hic iam Deus me mittat in maris profundum. Tempestatis postmodum periculo ereptus in Danubij ostia penetrat. Tum vero Stephanum ad Terbelem Bulgarie dominum delegat, ut auitum recuperet imperium, auxiliarem manum ab eo postulat, plurimis muneribus beneficium, aiebat, compensaturus, etiam propria filia in uxorem data. Terbeles ei se in omnibus obediturum, auxiliumque daturum adhibito iureiurando pollicitus, Iustinianumque perhonorifice suscipiens, omnes Bulgarorum & Sclauorum copias collegit: qui demum omnes anno insequenti arreptis armis ad Imperatoriam Urbem profecti sunt.

Ζώντα αὐτὸς πρὸς ἀπὸ μὴ, καὶ τὸ αὐτὸ κε-
φαλίῳ. εἰς αὐτὸς τὸ Χαζάρων τῇ ἑαυτοῦ αἰτίᾳ
πρὸς ἀπὸ μὴ αὐτὸς ἐπιμύει, ὡς δὲ τὸν ἀπὸ
μὴ ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ ὁμοφύλῳ ἐπιβληθὲν αὐτὸς ἐ-
πιβληθὲς τὸν Παπατζίον ὡς ἐκ τῆς πρὸς αὐτοῦ
αὐτὸς ἐκείνῳ ὄντι, καὶ Βαλγίτζιον τὸν πρὸς αὐτὸν Βο-
σφόρου, ἵνα ὅταν διηλωθῇ αὐτοῖς ἀνέλκοι Ἰουστι-
νιανόν. Ἰούταν δὲ οἰκέτου Χαζάρων τῇ Θεοδώρα
μύων ἦντων, καὶ ὅτι Ἰουστινιανὸς γινώσκων, πρὸς
καλοσάμους τὸν λαβόντα Παπατζίον καὶ ἰδίᾳ
ὁμιλῶσα, κόρδα τὸν ἀπὸ γένος ὁμοίως καὶ Βαλ-
γίτζιον τὸν πρὸς αὐτὸν Βοσφόρον. διήκως δὲ ἀποτέλλει
Θεοδώραν ἐν Χαζαρία, αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φαναγου-
ρίᾳ λαβὼσα δρακιδίους εἰς τὸν κόλπον κατέλ-
γει. καὶ διρυκῶς ἀλῖα δα εὐχρησιμοποιεῖν ἐπέβη ἐπ'
αὐτοῦ. καὶ πρὸς ἀπὸ μὴ τὴν Ἀσάδα, ἥλθε μέγας
Συμβόλου πλησίον τῆς Χερσῶνος. ὁ ἀποτέλλας
κρυπτικῶς ἐν Χερσῶνι ἐπὶ τῆς Βασβακχίον, καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἵνα τε Σαλβαδόν, καὶ τὸν Στεφάνον,
καὶ τὸν Μωρόπαντο συνὸς Θεοφίλου. καὶ συνὸς αὐτοῖς
ἀποπλῖσας διέβη τὸν Φάρον Χερσῶνος. εἰς οὗ-
τως πρὸς ἀπὸ μὴ τὰ Νεκρόπυτα, ὅς τὸν μόνον
τῆς Δάμαπρι, καὶ τῆς Δάματρι, κλύδωνος γεγενῆσθαι
ἀπὸ γένος πᾶντες τὸ ἐκ τῶν σωτηρίας. Μυάκης
δὲ οἰκὸς αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶπε αὐτὸς ἰδὼν ἀπο-
τέλλας μὲν δέσποτα, ἱερεῖα δὲ Θεοῦ καὶ τὸν σωτη-
ρίας σου, ἵνα ὁ Θεὸς, ἐὰν ἀποδώσῃ σοι πλὴν βασι-
λείᾳ σου, μηδὲνα ἀμύνεσθαι τῇ ἐξουσίᾳ σου. ὃς
ἀποκριθεὶς ἐν θυμῷ λέγει αὐτὸς. εἰς φείσομαι ἱππὶ
ὅς αὐτοῦ, ὁ Θεὸς ἐξουσίᾳ με καταπονήσῃ. καὶ
ἀκινδυνῶς ἐκ τῆς κλύδωνος ἐκείνης ἐξῆλθεν, καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν Δάμαβι ποταμὸν. ἀποτέλλας δὲ
αὐτὸς Στεφάνον πρὸς Τερβέλιον τὸν κύριον Βουλ-
γαρίας ὅτι δὲ αὐτὸς αὐτὸς σὺν αὐτοῖς, ὅπως κερτήσῃ
τὸν πρὸς αὐτὸν αὐτὸς βασιλεῖα, ὡς ἐξ αὐτοῦ αὐτὸς
πλείστα πρὸς αὐτὸν δῶκε, καὶ πλὴν αὐτοῦ θυγατέρα
εἰς γυναῖκα. αὐτὸς δὲ πᾶντα ὑπακούει καὶ σω-
πείσῃ ἐν ὁμοίᾳ ὑποχωρῶν, ὅς μὲν ἱμῶς δι-
εξαρῶν, συγκατεῖ τὸ ὑποκείμενον αὐτὸς πᾶντα
δρακὸν τῆς Βουλγαρίας καὶ Σκληβῶν καὶ τῶν ἐργα-
σίων ὁπλισθέντες ἐπὶ πλὴν βασιλείᾳ
σὺν πάλιν πρὸς αὐτοῦ.

Ante mundi 6197.	Rom. Imperat. Arimarus annis 7.	Atabum Dux Abimelech an. 22.	C. P. Episc. Callistus annis 12.		
	7	22	12		

Hoc anno Arabum Dux Abimelech mortuus est: & Valid eius filium princi-

Κόμης ἐκ τῆς	Τὸν δὲ τὸν ἐκ τῆς	Ρωμα. βασιλ. Αβιμαρος ἐκ τῆς	Αραβ. βασιλ. Αβιμαρος ἐκ τῆς	ΚΠ. δόσις. Καλαίτις ἐκ τῆς	
5	5	5	5	5	

Τούτω πρὸς ἔτι τέθηκεν Αβιμέλεχ ὁ τῆς Αραβῶν δόσις. καὶ ἐκείνησιν Οὐαλίσι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

αὐτῶν. τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς πάλιν βασιλείᾳ πάλιν κατεβῶν ἄμα Τερβέλη, καὶ τῇ αὐτῇ Βουλγαρίᾳ ἐπληκύνει εἰς τὴν Χαροῖου πόρτον, καὶ ἕως Βλαχερνῶν. καὶ ὑπὲρ τρεῖς ἡμέρας παρεσχευόμενος τοῖς ἐν τῇ πόλει ὑβρίζοντο πρὸ αὐτῶν, καὶ σὺν λόγον κατεδίχοντο. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μετ' ὀλίγον ὁμοφύλων πολέμου χάρις ἀφ' αὐτῶν ἀνελθὼν εἰσελθὼν, καὶ ῥυτίον αἰσκαφῆς βαλὼν, πάλιν πρὸς ἑλκεν, καὶ πρὸς Βεσχυρὸν ἐσκήνωσεν ἐν τῷ παλαιῷ Βλαχερνῶν.

Ρωμ.	Αραβ.	ΚΠ.			
Βασιλ.	ἀρχ.	ἐπίσ.			
πάλιν	Ουσ-	Κύριος			
Ἰουστι-	λίος	ἔτη			
νιανός	ἔτη	ε'			
ἔτη ε'	δ'				
α'	α'	α'			

Τοῦτω τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς πάλιν τὴν βασιλείαν ἀφ' ἀρχαίων, ἧ πολλὰ δῶκε δαῖς τῷ Τερβέλει καὶ βασιλικῇ σκύλῃ, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ἀψίμαρος δὲ κατελιπὼν τὴν πόλιν εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει. κατεδιω-
χθεὶς δὲ συλλαμβάνεται, καὶ εἰς Ἰουστινιανὸν ἄγεται. καὶ Ηρακλῆος δὲ σὺν Θράκης διδελφὸς ἤρπτε σὺν πᾶσι τοῖς σινασσιζομένοις αἰσίοις ὄρχοισιν, οὓς ἐν τῷ τεύχεϊ πόμψας ἐφύρ-
κισιν. Σπυρίδης δὲ εἰς τὰ μισθία ἀπὸ πλεῖστος ὅς αὐτῶν ὄρων ἐμπρόκειν τε, καὶ ἀπρόκειν πόμψας ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ Ἀψίμαρον καὶ Λεόντιον αἰχμασίαι διδελφούς εἰς πᾶσιν πόλιν κομπέσαι πεποιήκει· καὶ τῷ ἱπποκὸν ἀρεμῶν, καὶ ἐν τῷ σὺν κατελιπὼν ἤρπτε σὺν ἐφύρ-
κισιν δημοσίᾳ, καὶ ἐρρίφθησαν ὑποταγάντων αὐτῶν. καὶ ἐπάτησε τὸν τράχηλον αὐτῶν, ἄλλους δὲ πολέμους τῷ πρὸς βασιλῆα τῷ δήμῳ βοήσαντες· ὅτι, ὑπὲρ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκου ἐπέκειντο, καὶ ἐπάτησε λέοντα καὶ δράκοντα. καὶ τοῖσι Σπυρίδης ἐν τῷ Κυνηγίῳ ἀπεκεφάλισεν· Καλλίνικον δὲ Πατριάρχῳ τυφλώσας ἐν τῇ Ρώμῃ ἔδωκεν· καὶ αὐτῷ αὐτῷ Κόρον ἐν τῇ νήσῳ Ἀμαστρίδι ἔκλει-
ον ὄντα, ὡς παρεσημαίνετο αὐτῷ πρὸς τῆς δούλειας βασιλείας ἀποκαταστάσει παρεβά-
λετο. αἰαεὶ μνηστὴρ δὲ πλῆθος ἐκ τῆς πολιτείας ἐφ' ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν πόλιν ἀπώλειαν, πολλοὺς δὲ καὶ ἐν σάκκοις ἐμβάλλων ἐν τῇ θαλάσσῃ περὶ τὰς ἀπὸ τῆς ἀπώλειαν ἐποίησεν. ἄλλοις δὲ πρὸς ἀεὶ τὴν κληρονομίαν ἄμα ἐν αἰσθήσει, οὓς μὲν ἐφύρ-

Theophanis Chron.

Apatum obtinuit. Eodem etiam anno Iustinianus Terbelis & Bulgarorum ipsi adiutorum auxilio fretus Urbium Regnam armis impetit, & ad Charsij portam castris locatis totum spatium ad Blachernas usque occupat. Per dies autem tres colloquio cum ciuibus habito, nonnisi contumelias & dicteria ab ipsis retulerunt, quibus etiam incassum pacis condiciones obtulerunt. Porro Iustinianus cum paucis admodum gentilibus suis citra pugnam per cuneum in Urbem subiens, sparso cædis & stragis tumultu eius compos effectus, paulo post in Blachernarum Palatio sedem ac simul castra posuit.

B

Rom.	Ara-	C. P.			
Imp.	bum	Episc.			
Iusti-	Dux	Cyrus			
nia-	Valid	annis			
nus	annis	6.			
secun-	9.				
do					
an. 6.					
I	I	I			

Hoc anno Iustinianus in imperium restitutus, præclaris muneribus & regia suppellectile Terbeli oblata, inito cum eo fœdere, pacifice dimisit. Apfimarum Vrbe relicta, Apolloniadem fuga se recipit: & in ipsa fuga comprehensus ad Iustinianum adducitur. Heraclius quoque vinculis compeditus Thracia extractus, cum cæteris, qui sub eo merebantur, proceribus eidem præsentatur: quos omnes laqueis e muro suspendit. Dimissis etiam per mediterranea ministris, multos ex Apfimari militibus repertos, tum eos qui pro ipso aliquid moliebantur, quam qui quietem agerent; omnes interfecit. Apfimarum autem & Leontium catenis vinctos per vniuersas Vrbs regiones ignominiose traduci mandauit: & Circensibus ludis celebratis, ipso propria sibi sede composito, illi publice cum dedecore tracti, ad pedes eius prosternendi humili more proiecti sunt. Inclinatorum & pronorum in terram ceruices pedibus terebat & calcabat Iustinianus, donec Circi munus primum exhiberetur, populo vociferante: Super aspidem & basiliscum ambulasti, & conculcasti leonem & draconem. Demum in Cynegium missis caput amputari præcepit: Callinicum Patriarcham oculis orbatum Romam relegauit: & in eius locum Cyrum quendam in Amastri inulsa Monachum Inclusum, quod imperij secundo gerendi vaticinium edidisset, suffecit. Ex ciuium posthac militumque ordine numerum propemodum infinitum coegit perire: plurimos quoque faccis inclusos amara morte interemit: Nonnullos etiam ad prandij cœnæque epulum inuitatos, si quando surgerent e mensa, hos

Rr

θίντες ὡς ἦντες δ' αἰνὰ ὑπὲρ ἑλπίδωντες μεγάλως Ἀ
 διέφθραν ὁ Ρωμαίων ποιμὴν, πολλὰν αἰχ-
 μαλωσίαν τε, καὶ ἵππους, καὶ ὄρματα, δόξα τῇ
 αἰρεθέντων λαβόντες. ὁ δὲ Ιουστινιανὸς εἰς τὴν
 χεῖρα κατὰφυγὸν σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπὶ
 τρεῖς ἡμέρας ἀπέκλεισε τὰς πύλας. θαλάσσι-
 ος γὰρ πλεῖν τῶν Βουλγάρων ἐπιμονὴν αὐτὸς περὶ
 τὸν ἑαυτοῦ ἵππον νυρεγκήσας παύσας δ' αὐ-
 τὸ ποιῆσαι πῦρ ἐκκέλευσε. Ἐπὶ αὐτῷ δὲ ἐπὶ τῇ
 τείχει δέσμιος Διὸς ἡκτός εἰς τὴν σκάφην ὑπὲρ
 τῆς θύρας ἀπέπλυσεν, καὶ μετ' αἰχμῶν τῇ
 πόλει ἐπέσχετο.

		5	5		5	5		
--	--	---	---	--	---	---	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστρατεύσας Μασσα-
 μάς, καὶ Ἀββάς τῇ Τυανῶν Διὸς πλεῖν μα-
 νίδι τῷ ἀποκαταστάσει στρατὸν σὺν τῷ
 Μαυρίμῳ ἀπὸ Μασίμου, καὶ τῷ πλεῖν πο-
 λιτοκλήτῳ πῦρ ἐκκέλευσε. καὶ ἀπο-
 στέλλει πρὸς αὐτοὺς δύο στρατοὺς Θεόδω-
 ρον τὸν Καρπενοπόλιν, καὶ Θεοφύλακτον τὸν
 Σαλιδῶν μετὰ στρατὸν καὶ γεωργικὸν λαόν
 γεωργικῆς πρὸς τὸν πελεμῶσιν καὶ ἐκ-
 διαστῆσαι αὐτοὺς. αὐτοὶ δὲ εἰς ἑλπίδα ἀλλήλων
 ἐλθόντες, καὶ ἀπέκτισαν συμβάλλοντες αὐτοῖς,
 πρέπονται, καὶ πολλὰ χιλιάδες ἀπώλοντο, C
 καὶ ἡγματοκλήτους πολλοί. λαβόντες δὲ
 τὸν πόλιν καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει βρώματα, πῦρ
 ἐκκέλευσε ὡς οὐ πῦρ ἐκείνην πλεῖν πόλιν. λει-
 φθέντες γὰρ ἡσυχάζοντες τὰ βρώματα, καὶ ἡμε-
 λον αἰσχυροῖν. οἱ δὲ τῆς πόλεως Τυανῶν
 τῷ πλεῖν ἰδόντες καὶ ἀποστρέφοντες, ἔλαβον λό-
 γον τῆς ἐαυτῶν ἀπαθείας. καὶ ἐξῆλθον πρὸς
 αὐτοὺς, κατὰλινόντες πλεῖν πόλιν ἔρημον ὡς
 τὴν νῦν. οἱ δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξαντες, εἰς
 τὴν ἔρημον τῷ πλεῖν ἐξώλεσαν, καὶ πολλοὺς
 δούλους ἐκράτησαν.

5	5		5	5		
---	---	--	---	---	--	--

Τούτῳ ἔτει ἐπιστρατεύσας Ἀββάς πλεῖν Ρω-
 μαίων, καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτίσας ὑπέστρε-
 ψεν. καὶ ἤρξατο κτίζειν ὁ Γαρίς εἰς τὴν χώραν
 Ἡλιουπόλεως.

		5	5		5	5		
--	--	---	---	--	---	---	--	--

Τούτῳ ἔτει ἐπιστρατεύσας Οὐρμαῖ ἡ Κιλι-
 κία, καὶ πολλὰς χεῖρας ὑπὲρ τῶν πῦρ ἐκείνην πρὸς
 Theophanis Chron.

		4	4		4	4		
--	--	---	---	--	---	---	--	--

Hoc anno Masalmas & Abbas ob ca-
 sum a Mariano cum Maiuma Duce exer-
 citum insania perciti Tyanam urbem bello
 vexauerunt : & ad eam stricta obsidione
 cinctam hybernastinuerunt. Iustinianus
 autem Duces duos Theodorum Carteru-
 cam, & Theophylactum Salibam hosti-
 bus expugnandis & ab instaurata obsidio-
 ne repellendis cum instructo exercitu, &
 ex agricolarum grege rusticis auxiliariis
 summittit. Isti primum diuisis animis dissi-
 dentes, tum vero nullo militati serquato
 ordine in hostem irruentes, vertuntur in
 fugam, & ex iis pluribus desideratis mil-
 libus, reliqui non pauci in manus aduer-
 sariorum captiui deuenere. Hostes ita-
 que eorum castris & commeatu potiti,
 donec urbem caperent, constanter in ea
 circumvallanda persistenter : iam enim
 ciborum patiebantur defectum, & de ob-
 sidione soluenda & recessu ipsos incessan-
 ter cogitatio. His visis Tyanenses in de-
 sperationem acti, accepta salutis fide, in
 hostium partes transierunt, urbe, prout
 etiamnum visitur, habitatoribus vacua re-
 licta. Illi violata protinus fide Tyanenses
 in deserta loca relegauerunt, & ex eis
 plurimos sibi retinuerunt captiuos.

5	5		5	5		
---	---	--	---	---	--	--

Hoc anno Abbas educto in Romano-
 rum ditionem exercitu, plurimos capti-
 uos abegit, & ad suos reuersus, in He-
 liopolcos regione Garis urbem ædificare
 cepit.

		6	6		6	6		
--	--	---	---	--	---	---	--	--

Hoc anno Vchman in mediam Ciliciam
 exercitum induxit, multasque vrbes data
 securitatis fide subiectas sibi fecit : quin-
 R r ij

etiam Camachum cum locis adiacentibus A ipsi proditum fuit. Iustinianus autem acceptarum quondam iniuriarum memor, Maurum cum Stephano, cui cognomen Asmiētus, ambos Patricios valida & ap- prime apparata classe illis commissa, in Cherfonam delegavit. Infidiae quippe a Cherfonitis, Bosphorianis, & aliis re- gionum illarum incolis ipsi structae eius animo remanserant profundius repositae. Quare bello iis inferendo vniuersi gene- ris nauigia, dromones, triremes, scaphas, onerarias, piscatorias, naues, ipsosque etiam lintres, omnium Urbis incolarum, ordinis Senatorij, officinariorum plebeio- rum, & officij cuiuscumque collatis ex- pensis parauit. Iis itaque dimitti & e por- tu soluere dispositis, vt cunctos vrbium illarum incolas, nullo in viuus relicto, gladio delerent iniunxit, Heliamque Spa- tharium, qui Gubernatorem apud Cher- sonam institueret, aggregauit. Isti por- ro Cherfonam appellentes, vrbes nullo resistente inuasunt omnes, & caedibus & sanguine cuncta repleuerunt, & exce- ptis adolescentioribus, quibus, vt & infan- tibus, parcendum putauerunt, velut ad seruitutem reseruatis, vniuersos occide- runt. Tudunum autem Chersonae Praefe- ctum, ceu qui Chaganum referret, & Zoi- lum, qui a stemmate & origine ciuium Primarius erat, & alios quadraginta illu- stres & spectatos viros lignis verubus confixos viuo igne asianerunt. Alios vi- ginti vindictis retro manibus ad lembum la- pidibus oppletum alligatos, in mare de- merferunt. Accepto rerum gestarum nun- cio Iustinianus seruatos iuuenes aegre fe- rens, & in infaniam versus, eos ad se sol- licite aduehi curauit. Cum vero classis mense Octobri soluisset, procellarum tur- binibus in pelago iactata, sub ortum astri, cui Taurus nomen, tota ferme in mari perijt: adeo vt qui naufragio immerfi fue- rint, ad septuaginta tria millia numeren- tur. Illa calamitate cognita, tantum ab- fuit, vt condoleret, quin potius laticia perfusus eo infaniam processit, vt elatis in altum clamoribus nouas etiam adiecerit comminationes, & alteram illuc iterum classem transfuderit, cum mandatis vt omnia solo aequaret, solumque aratro prof- cinderet, atque vniuersos vsque ad min- gentem ad parietem interficeret. Istorum rumore diuulgato, qui castra illa obtine- bant, communierunt & concluderunt se, & ad res nouandas contra Imperatorem coacti, ad Chaganum in Chazariam de- legauerunt, qui praesidium ad sui defen- sionem exposcerent. Interim suscepti pro- positi conficius aduenit Elias Spatharius, & Bardanes prius exul, nunc vero post- liminio reuocatus e Cephalonia, & clas-

δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ Κάμαχον σὺν τοῖς πλο- κειμένοις ὕπαι. Ιουστινιανὸς δὲ ἀπέλευσεν Μαῦρον τὸν Πατρίκιον εἰς Χερσῶνα ἀφ' ἡμερικῆς αὐτῶν Στεφανῶ Πατρίκιῳ, δ' ἐπὶ κλίῳ Ἀσμίκτην, ἔξοπλίσας ὅλον πολὺν, μνηστὴς τῆς κατ' αὐτὴν ἡμερικῆς ὑπερουλῆς ὑπὸ τὴν Χερσωνιτῶν καὶ Βοστροειδῶν, καὶ τῶν λοιπῶν κλημάτων, πᾶσιν ναυῶν δρομήων τε, καὶ τριηράν, καὶ σκαφῶν * μυριοβόλων, καὶ * Forfen αἰλιάδων, καὶ ἕως χαλκιδίων, ἀπὸ Ἀφροδίτης περὶ αὐτῶν οἰκιστῶν πλὴν πάλιν, συλκηνικῶν τε, καὶ ἐργαστηριακῶν, καὶ δημοτῶν, ἐκ πάντων ἑμφι- κίου. καὶ τοῖς τοῖς ἀποστείλας πρὸς ἡγῶν πρῶτας τοῖς οἰκιστῶν ὡς ἐκείνοις τοῖς κείροις τῶν ξί- φος ὅλον, θρόνον, καὶ μηδὲνα ζωογονήσας, πα- ραδιδωκῶς αὐτοῖς τὸν Ἡλίου τὸν Σπαθῆριον ὁφείλοντα ἄρχοντα Χερσῶνος καθιστῆναι. οἱ δὲ Χερσῶνα καθίστασθαι, μηδὲν αὐτοῖς ἀντιπῆρας τὰ κείρα πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς τὰς τῶν ξίφος αἰετοῖς, καὶ τῶν μισθίων, ὡς κτείναν, τοῖς τῶν φεισάμενοι, καὶ πρὸς δου- λείαν ἀπεποιήσαντων. Τουδυνῶν δὲ ἄρχοντα Χερσῶνος, ὡς ἐκ παλαιῶν Χαζαρίων ὄντα, καὶ Ζώλον τὸν ἐκ σίρας καὶ ἡρώς ὄν- τα παροπολίτην, καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων ἐκεί- να ἐμφανῶς ἐκ παλαιῶν τῆς Χερσῶνος εἰς συνέλας ξυλίας παροποπολίτας, ἐπὶ πυ- ρὸς ὤπτησεν. ἄλλοι δὲ εἰκῶν ὅσον δέ- σμους, καὶ εἰς χαλκιδόνους παροποπολίτας καὶ λίθους τῶν γαμίσματα, εἰς βυθὸν κατεπέ- πτην. τῶ Ιουστινιανῷ δὲ τῶν μαχόντων καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν μισθίων μανέντων, ἐκείλιντε ἀποδοῦναι αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν πλοῦς ἡμέρας. ἀποδοῦναι δὲ τῶ ὅλον τῶ Ὀκτωβρίου μηνὶ, καὶ ἐν τῶ πλοῦς φησάμενος ὡς τῇ τῶ ἄστρον ὕπαι, ὅσον λεγαμένου Ταυροεῖ, μα- κρὸν εἶναι ὅσον ὅσον κατεπεπτήσας καὶ πρὸς μὴν ὅσον οἱ ἐκ ταυροῦ ἀποδοῦναι χιλιά- δες ὄν. τῶ δὲ Ιουστινιανῷ τῶν μαχόντων, καὶ μὴ λυπηθέντων, πολλοὶ μὲν οὖν γράας πληθέντες, καὶ τῶν τοιαύτης μαρίας ἀκμῶν ἐχόμενοι, καὶ κραυγαῶς ἐκπαλαιωμένους, πάλιν ἐπερὶ ἐκ- πῆμπε ὅσον, καὶ ἀρετῶν ἀποδοῦναι καὶ ἔξ- δαφίξιν ἕως οὐρανῶν πρὸς τοῖς. ἡκουσάντων οἱ τῶν κείρων ἐκείνων, καὶ ἐκείνοις ὁ- φαλίσματα, καὶ ἀνταχάμενοι καὶ βασιλέας φροῦσαι, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Χαζαρίον εἰς Χαζαρία ἀποδοῦναι καὶ πρὸς φυλακὴν αὐτῶν. ἐπὶ τοῖς οὖν ἀφ' ἡμέρας καὶ Ἡλίας, ὁ Σπαθῆριος, ἐκ Βαρδάνης ὁ ὅσον ὁ πλιν- καῦτα ἀνακληθὲς ἀπὸ Κεφαλωνίας, καὶ σὺν

lisque de suscepta expeditione a Ducibus acceptis litteris, Iustinianus causam coniectatus est. Eductis itaque secum Opliciorum manu, & Thracensium aliquot manipulis, de rerum Chersonæ gestarum successu exploraturus, Sinopem contendit. Igitur dum superiores maris regiones specularur, classem recta in Urbem apertis secundisque velis delatam conspicatur; rugituque leonis instar ingenti edito, ipse pariter in Urbem iter & impetum dirigit. Conatus eius Philippico sua diligentia præuertente, & Urbem præoccupante, ipse Damatrym accessit, & adeam cum suis castra applicuit. Philippicus mora omni penitus abiecta, Maurum Patricium, & Ioannem, cognomento Struthum, paris dignitatis virum, aduersus Tiberium: Eliamque cum expeditorum & velut ad prædam paratorum militum manu in Iustinianum Damatry receptum: & alium tandem aduersus Basbacurium, qui iam sibi fuga consuluerat, mittit. Porro Maurus cum prædicto Strutho Blachernas appellens, Tiberium vna quidem manu sanctæ mensæ altaris in sancta Dei matris æde positi columellam, alia vero pretiosa crucis ligna complexum, & ex collo reliquiarum thecas gerentem appensas, extra Tribunalis autem, id est Sacrarij, septa patris eius matrem Anastasiam sedentem offendit: quæ ad Mauri pedes prouoluta nepotem Tiberium, ut pote qui nil terri flagitij admisset, a morte vindicandum rogabat. Inter auiz vetulæ preces sibi detinentis pedes, & eos lachrymarum imbre perfundentis, Struthus in Sacrarium insiliens, virum illuc ad immunitatem receptum summa violentia eripuit: tum vero veneranda quidem ligna ab eo sublata in sancta mensa reposuit, reliquiis autem ad proprium collum appensis, adolescentem ad superiores Calinicz fores abductum, suisque vestibis nudum, totoque corpore ad limen extensum ovis instar iugulo mactari, & ad ædem sanctorum mercede non Conductorum Cosmæ & Damiani Paulinæ dictam sepeliri mandauit. Basbacurius autem Patriciorum antesignanus & Comes Oplicij comprehensus, eade illata mortem subiit. Porro Elias cum adiunctis sibi copiis Damatrym profectus, colloquio cum exercitu, qui ibi confederat, conferto, militibusque Iustinianum sequutis salutis data securitate, eos a se se inuicem dividi, Iustinianum deferere, solum sibi permittere, ac tandem in Philippici partes transire persuasit. His ita peractis præfatus Elias furore accensus in Iustinianum insiliit, & apprehensa eius ceruice, sicca qua erat accinctus caput eius amputatum per Romanum Spatharium ad Philippicum transf-

εως τε μη ἐλθούσης, ἐσχεδάσατο Ἰουστινιανὸς πάλιν αἰτήσας, καὶ ἐκέραιας σὺν αὐτῷ, τοῖς τῷ Οψικίου, καὶ μέγας Θρακησίων, ἀπὸ λητοῦ ἕως Σινώπης πρὸς τὸ διέλθοντα πὰρ τὴν Χερσονήσον. ἐν δὲ τῷ σκεπάζειν αὐτὸν τὰ περιττὰ μέρη, ὅτε τὸν σὸλον ἔκπτε πάλιν ὀρμηίζοντα, καὶ βρυχάσας ὡς λέοντα, καὶ αὐτὸς ἔκπτε πάλιν ὀρμηίζοντα. τῷ δὲ Φιλιππικῷ παρελθόντος, καὶ πάλιν κρατήσαντος, αὐτὸς ἔκπτε τὸν Δαματρίω ἐλθόντα σὺν αὐτῷ τοῖς αὐτοῖς ἡπληκασεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποστὰς ἀπὸ τῆς πόλεως τῷ Τιβερίῳ Μαῦρον τὸν Πατρικίον σὺν Ἰωάννῃ Πατρικίῳ, πάλιν ἔκπτε τὸν Στρατῆρα, τὸν δὲ Ἡλίας ὁμοίως μὲν κέρου καὶ Ἰουστινιανὸν εἰς τὸν Δαματρίω, καὶ ἔπειτα πάλιν καὶ τῷ Βασβακουρίου Φυγῇ χειροσφιδήσας. καὶ ὁ μὲν Μαῦρος ἅμα τῷ ῥήσαντος Στρατῆρος ἐν Βλαχερινῇ πόλει, ὅτε τὸν Τιβερίον κρατῶντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸν κισσόν τῆς ἀγίας τραπέζης τῷ θυσιαστηρίῳ τῆς ἀγίας Θεομήτορος, καὶ τῇ ἑτέρᾳ τὰ ἅμια ξύλα, καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ φυλακῇ, ἐξωθεν δὲ τῷ βήματι τῷ κατὰ τὸν Ἰουστινιανὸν Ἀναστασίας πάλιν τῷ πατρὶ αὐτοῦ μητέρα, ἥτις τοῖς πατρὶ τῷ Μαῦρου κυλινδρῶν, ἥτις μὴ ἀποκτείναντα τὸν αὐτὸς ἔλθοντα Τιβερίον, ὡς μηδὲν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν. αὐτὸς δὲ τοῖς πόδας τοῦτου κρατῶντος, καὶ μὲν δακρύων ἱκετευούσης, εἰσελθὼν ὁ Στρατῆρς εἶδεν τὸν βήματος, βίβλα ἀφάρπυσεν αὐτὸν καὶ τὰ μὲν ἅμια ξύλα δὲ αὐτοῦ ἄρας, ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπέζης ἐπέθηκεν, καὶ τὰ φυλακὰ εἰς τὴν ἰδίαν ἐξήρτησεν τὰ ξύλα, καὶ λαβόντες τὸν παῖδα ἔκπτε τῷ αὐτῷ Καλλινίκῳ τῷ πατρὶ, καὶ τῷ τὸν ἐκδύσαντες, καὶ ἔκπτε τῆς φλογὸς ἀπλάσαντες δίκην παραβάτου αὐτὸν ἐλαβήσαντο, καὶ τῶν ἐν τῇ κατὰ τῇ ἀγίᾳ ἀναργύρῳ, ὅτε λαβὼν τὸν Παυλίνην, ἀφελὼν παρεστήκεν. χερσὶ δὲ Βασβακουρίου ὁ πρῶτος πατρικίος καὶ Κόμης τῷ Οψικίου, καὶ αὐτὸς αἰτήσας. ὁ δὲ Ἡλίας ἅμα τῷ σὺν αὐτῷ αὐτῷ λαβὼν αἰετῶν ἐν τῷ Δαματρίῳ, καὶ εἰς λόγους μὲν τῷ ἐκείνῳ εἶπε τὸν ἐλθόντα, λέγοντα τὴν ἀπαθείαν τῷ σὺν αὐτῷ τῷ Ἰουστινιανῷ λαβὼν δεδωκώς, διηρέθησαν ἀπὸ τῆς, καὶ ἀπὸ δραστῆ τῷ Ἰουστινιανῷ, μόνον αὐτὸν κρατῶντες, καὶ τῷ μέρει τῷ Φιλιππικῷ παρεστέλλοντες. ὅτε ὁ παρελθὼν Ἡλίας Σπαθάριος θυμῷ ἐκιδραμὼν, καὶ τὸν τοῦτου πατέρα δραστῆ, τῷ πατρὶ, ὅτε ἰὺ διεξωσμένος, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ χερός, καὶ ἀπὸ Ρωμαίων Σπαθαρίου πρὸς Φιλιππικὸν ἀπὸ-

ἐλθεν. ὁ δὲ Φιλιππηκὸς ἀφ' αὐτῆς Σπα-
θαρίου ταύτην ὅπῃ τὰ δυτικὰ μέρη ἐξέ-
πεμψεν. πρὸς δὲ τῆς βασιλεύσεως αὐτῶν ἐν
τῇ μηνί τῇ Καλλιγράφου Ἐκκλησίᾳ ἡ πόλις
ἐρηπικὸς, καὶ αἰρετικὸς, ὅς τις αἰελοῦντι τῷ
Φιλιππηκῷ εἶπεν αὐτῷ. ὅτι ἡ βασιλεία
σοι καίται. ὁ δὲ ἐπαρώχθη. καὶ λέγει ὁ Ἐκ-
κλησιαστής. εἰ ὁ Θεὸς καλεῖ, σὺ ἀντιλέγεις;
τῷ δὲ σοι λέγω. ὅτι ἡ ἕκτη σινοδὸς κα-
κῶς ἐγένετο. ἐὰν οὖν βασιλεύσης, ταύτην
ρίψον. καὶ θύρασθαι σοι ἐχρὶ ἡ βασιλεία κε-
ταῖα καὶ πελυχόσιος. ὁ δὲ συνέστη μὲν
ὁρῶν τῷ ποιῆν. τῷ δὲ Λεοντίου ἀφ-
δελφίου τὸν Ιουστινιανόν, αἰσχροῦ ὁ Φι-
λιππηκὸς πρὸς τὸν Ἐκκλησιαν. ὁ δὲ λέγει αὐ-
τῷ. μὴ ἀπουδάσης, θύρασθαι ἐχρὶ βασιλεία.
Βασιλεύσας δὲ Ἀψιμόρου πάλιν ἀνέλ-
θαι πρὸς αὐτόν. καὶ πάλιν εἶπεν αὐτῷ. ὅτι
μὴ ἀπουδάσης, ἐκεῖνο παρὲν σὲ. θάρ-
ρησόντες δὲ Φιλιππηκὸς υἱὸς τῷ φίλῳ αὐ-
τῷ ἐμμένει τῷ Ἀψιμόρῳ. ὁ δὲ δέρας, ὅ
κουράσας αὐτόν, καὶ σιδηρώσας, ὁρῶν
εἰς Κεφαλωνίαν. βασιλεύσας δὲ Ιου-
στινιανὸς πάλιν ἀνεκαλέσασθαι αὐτόν. καὶ βα-
σιλεύσας ἐποίησεν ψευδοσινοδὸν ὅπως ἔ-
παιεν καὶ τὸν λόγον τῆς ψευδαβδῶ, καὶ Εγ-
κλησίας. καὶ ἔρριψεν τὴν ἀγίαν καὶ οἰκου-
μενικὴν ἐκτίαν σινοδὸν. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ
ἐτυφλώθη ὁ μάταιος. ἐν πολλῇ δὲ ἀμαρ-
μυῖα εἰς τὰ βασίλεια ἀφελῶν πληθὺν τε
χρημάτων καὶ λαμπροτάτων οὐσιῶν ἐκείσε
δύραν ἐκ πλείονων τῶν χρόνων τῇ πρεβε-
σασκευῶν σωμαζόντων ἐκδημείων,
καὶ ἀφαιρῶν πρεσβύτων, καὶ μέγιστα ὑπὸ
τῆς Εὐρυμάρου Ιουστινιανῶ, ταῦτα εἶκον
καὶ μάτην δόπῃως διεσκήρπισεν. καὶ ἐν μὲν
ταῖς ἀφελαιαῖς αὐτῶν λόγιος καὶ ἐχέφρων
ἐλογίζετο. ἐν δὲ ταῖς πρεσβύταις αὐτῶν ἀσι-
μῶς καὶ ἀνικαδῶς τὸν βίον ἀφελῶν πορ-
πὴ ἀδίκως ἐδίδκοντο. ἡ δὲ καὶ αἰρετικὸς, D
καὶ μοιχός. Κυρεν δὲ τὸν Πατριάρχην
ὁρῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ Ιωάννην τὸν αὐ-
τῷ συμμίσκον καὶ σωμαρῆτικόν πρεσβύ-
τατον.

misit: Eiusdemque Spatharij opera in Oc-
ciduas imperij prouincias illud coaspi-
ciendum Philippicus traduxit. Cæterum
prius longe quam imperio potiretur, ad
Callistrati Cænobium Inclusus nonne-
mo vaticinandi arte præditus & hæresi in-
fectus morabatur, qui Philippico ad se
nonnunquam accedenti prænuñciauit.
Imperium tibi repositum est. Sermoni-
bus istiusmodi perculso subinfert Inclu-
sus. Si Deus ita iubeat, aduersaberis tu?
Illud vnū enuncio. Pessime rerum Sy-
nodus sexta peracta est. Si vsquam impe-
raueris, proscribe, & incassam redde: &
foelix diuturnaue imperij ætas succedet.
Is data iurciurandi fide, rem exequendam
in se recepit. Leontio postmodum post
Iustinianum tyrannidem adepto, Inclu-
sum de vaticinio Philippicus conuenit.
Renunciat ille. Ne festinaueris, impe-
rium assequeris. Apſimaro deinde in eam
dignitatem euecto, virum rursus adit Phi-
lippicus. Cui Inclusus Vates: Ne rem ac-
celeres, imperium te manet. Cæterum
Philippico amicorum cuidam vaticinium
eloquuto, ille rem totam ad Apſimarum
detulit: qui virum verberibus exceptum,
capillis detonsum, & onustum catenis in
Cephaloniam relegauit. Hunc Iustinia-
nus sceptris secundo potitus postliminio
reuocauit. Ipse deinde imperij potestate
auctus, Pseudosynodum Episcoporum ex
Pseudabbatis atque Inclusi sententia ce-
lebrauit, & sanctam atque vniuersalem
sextam Synodum abrogauit: eo vero an-
no insanus ille oculis orbatus est. Qui
cum in Palatio tranquillam ac plane otio-
sam vitam ageret, ibique immensam pror-
sus pecuniarum summam, splendidissimæ-
que supellectilis congeriem iam a multis
retro sæculis sub Imperatoribus, qui ipsum
præcesserant, ex publicationibus, variis-
que aliis prætextibus, maxime vero ab
eius decessore Iustiniano coaceruatam of-
fendisset: frustra atque incassum, nulla
necessitate, dementer dilapidauit. Cæte-
rum in colloquiis facundus ac prudens
habebatur: at rebus agendis inhonestam
ac tantæ dignitati imparem vitam viuens,
ab omnibus reprobatus est. Quinetiam
hæresi & adulterio dignitatem conspur-
cavit. Cyro vero Patriarchæ sede ab eo
deiecto, Ioannem quendam improbitatis
& prauæ opinionis consortem in eius lo-
cum promouit.

Αντιμ. mundi 6104.	Rom. Imperator Philippi- cus annis 2.	Ara- bium Dux Valid annis 9.	C. P. Episc. Ioan- nes annis 3.	Hie- rosol. Episc. Ioan- nes annis 30.	Κωνσ. Episc. Iωάν- νης annis 3.	Ιερο- σόλ. Episc. Iωάν- νης annis 30.
	I	7	I	7		

Hoc anno Philippicus Armenos propriis sedibus expulsos Melitinem & quartam Armeniam incolere coegit. Amaseam vero cum plerisque castellis & multa captiuorum præda Masalmæ occupauit. Georgius autem Apameæ Episcopus Martyropolim translatus est. Porro Philippicus aduersus sanctam & vniuersalem sextam Synodum inuehi non erubuit, sacra dogmata ab ea sancita studens euertere. Cæterum qui in hanc sententiam irent, Ioannem C. P. Episcopum, Cyrocus præcessore dignitate moto, & in Monasterium Choræ relegato, ab eo institutum; Germanumque C. P. etiam sede postmodum potitum, cum eo tempore Cyzicenam administraret; Andream item Cretensem Episcopum; Nicolaum etiam a Calicibus olim ministrum in arte medica Sophistam egregium, & sub eam tempestatem Quæsturæ munus obeuntem; Elpidium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Antiochum quoque Chartophylacem, & alios istis non absumiles instituto offendit; qui sententia scriptis promulgata in sanctam sextam Synodum anathema pronunciauerunt. Cæterum Bulgari per Phileam ad freti Byzantini angustias irrumpentes, ingenti strage edicta, ad Urbem vsque impressionem fecerunt: plurimosque, qui portus fretum traicerent, quique nuptias opulentissimas & sumptuosissima conuiuia varia supellectile argentea & reliquo vasorum apparatu comportato, celebrarent, deprehendunt, & in reliquos ad Chrysen vsque portam excurrunt: tandem vastitate Thraciæ illata, & ex ea collecto captiuorum ingenti numero, animantibusque pene infinitis secum abactis, salui & a periculo immunes domos repetierunt. Arabes pariter Misthiam sibi subegerunt: tum vero castris aliis direptis innumerarum familiarum necnon animantium prædam omni pretio & æstimatione superiorem collegerunt.

	2	8		2	8	
--	---	---	--	---	---	--

Hoc anno Abbas Romaniam armis inuasit: & Antiochia Pisidiæ subiugata, prædæ diues recessit. Validus autem terræ motus mensis Peritij die octauo supra vigesimum Syriam concussit. Biennio vero imperij Philippici inter superius memora-

Τούτω τῷ ἔτη Φιλιππικὸς τοὺς Ἀρμενίους τῆς αὐτῆς γῆς ἀπελάσας Μελιτίνην, καὶ πέντε-
 ἑντάλιν Ἀρμενίας οἰκισαμένην ἀνάγκασεν. Μασσα-
 μαζ δὲ πέντε Ἀμασσην πᾶν ἔλαβεν σὺν ἄλλοις
 κατελλείοις καὶ πολλῇ αἰχμαλωσίᾳ. Γεωργίος τε
 ὁ Ἀπαμείας ἐπίσκοπος μετακλίθη εἰς Μαρτυ-
 ροπόλιν. Φιλιππικὸς δὲ οὐκ ἠγωνίη ἐκμασῶς
 κενώσας καὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης ἐκτὸς
 σινοῶδου ἀναστρέψαι σπουδὴν τὰ ἴσα αὐτῆς
 βεβαιώσας ἡῖα δόγματα. Ὡς δὲ ὁμόφρο-
 νας αὐτῷ Ἰωάννῃ τῷ ἐπίσκοπῳ Κωνσταντινου-
 πόλεως, ὃν πεποιήκει κεφαλὴν Κόρην τὸν ταύ-
 της πρεσβύτερον, ὃς καὶ παλαιότατος ἐν τῇ
 Χώρας μεταστρέψας Γερμανόν τε τὸν μὲν ταύ-
 τε Κωνσταντινουπόλεως δεῖναι κελεύοντα ἐπί-
 σκοπον, τὸν πέντε καὶ ἴσα ἀρχόντα Κυζικίου,
 καὶ Ἀνδρέαν καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον Κρήτης ὄντα,
 Νικήλαον τε τὸν ἀπὸ Καυκασιανῶν Σοφι-
 στὴν γαλιότα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, Κυνέ-
 σωρον τε ἵσα ἀρχόντα, Ἐλπίδιον τε ἀφ-
 κονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ἀντόχον τε
 τὸν Χαρτοφύλακα, καὶ ἑτέρας ὅσους ὁμοιο-
 ῦσους· οἱ πᾶς καὶ ἐλθράφως ἀντιμετώπισαν
 τὴν ἀγίαν ἐκτὸς σινοῶδον. ἥν δὲ Βουλγαρίων
 ἀφ' ἧς Φιλέα λαβὼν ἐπὶ τῷ εὐρὺν κατε-
 λαβόντων, καὶ μεγάλῳ σφαγῶν πεποιή-
 των, καὶ μέλει τῆς πόλεως ἐκδραμόντων, καὶ
 πολλοὺς περματίζοντας, γάμοις τε εὐδοίοις,
 καὶ διαψεύσεσιν ἀείτοις, ἐ μὲν ποικίλου ἀεί-
 ρου, ἐ λοιπῆς ἀποσκόλης ὠρνήσαντο, καὶ ἕως
 τῆς Χρυσῆς πόρτης ἀφ' ἐκδραμόντων, καὶ πέντε
 ἀπασάν ὁράσαν αἰχμαλωτισθέντων ἴσα-
 στρέψαν ἀνταρῶς εἰς τὰ ἴδια μὲν κτενὸν ἀμέ-
 των. ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρβες πέντε Μισιαν πᾶν
 λαβόν, καὶ ἑτέρας κείρας, Φαμηλιὰν καὶ κτενὸν
 ἀμετρήτων ἄλλων ποιησάμενοι.

	β'	ε'		β'	η'	
--	----	----	--	----	----	--

Τούτω ἔτει ἐπεγράψατο Ἀββᾶς ὁ Ῥωμα-
 νὸς καὶ πᾶν ἔλαβεν Ἀντόχον Πισιδίας μὲν πολ-
 λῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐρήνης ὃ σφ-
 σμὸς μέγας καὶ ὁ Συρία μὲν Περσικῇ καὶ δι-
 τῇ δὲ χροῦ τοῦ βασιλείας Φιλιππικοῦ εἰς τὸν

πισ Διδραμόντας, καὶ ἡ ἑθελίου ἰπποκρόδ' ἀκ-
τελουμάου, Γρεσίνων νικησάντων, ἔδωκε τῷ
βασίλει τῷ Σαββάτῳ τῆς ἰ. κεβαλλάειοι μὲν
διχῆς καὶ ὀρθάνης εἰσληῖν. καὶ λούσας εἰς τὸ
δελφόνει λουθῶν τῷ Ζωζίππου, καὶ μὲν πολι-
τῶν ἀρχαιοφρονῶν ἀεισέται. ἐν δὲ τῷ με-
σημέρῳ αὐτὸν δέξαντα Διδ' τῆς Χρυσῆς
πύργος εἰσῆλθε Ροδφός ὁ Πρωτοεράτωρ τῷ
Οψικίου ὑπὸ βουλῇ τῷ Γεωργίου Πα-
πεικίου καὶ Κόμης τῷ Οψικίου, τῷ ὀπί-
κλῳ Βορέφου, καὶ Θεόδωρου τῷ Παπει-
κίου τῷ Μυσικίου μὲν τῷ Ἰωάννῃ, ὃν εἶ-
χε ἐν τῇ Ὁράῃ τῷ αὐτῷ ἡμάτι, καὶ εἰς-
δραμῶν εἰς τὸ πάλαιον, ὅρην Φιλιππικὴν
μεσημβρίζοντα, καὶ ἀρκύσας αὐτὸν ἀνέει-
κε εἰς τὸ ὀριαπύριον τῷ Γρεσίνῳ, καὶ κῆ-
σε αὐτὸν ἐτύφλωσιν μηδινὸς διεγνωχῆς. τῇ
δὲ ἐπαύριον, ἦρσαν τῷ Πεντακτῇ, σαρδ-
νῆτος τῷ λαοῦ εἰς πάλαιον μέγαλινον ἐκκλησίαν,
ἐξήφθη Ἀρτίμιος ὁ Πρωτοασκρητῆς, μετεπο-
μευτῆς Ἀναστάσιος. πάλαι δὲ σαββάτῳ ἐτυφλώ-
θη Γεώργιος καὶ Θεόδωρος ὁ Μυσικός· καὶ πάλαι
δελφῶν σαββάτῳ ἐτυφλώθη Γεώργιος ὁ Βύ-
ραφος καὶ Ἰωάννης ὁ Θεοαποστολῆς.

Ara transacto, Circaenis demum ludis ob
festiuam Imp. natalitiorum memoriam ce-
lebratis, cum ex Praefinorum parte stetit-
set victoria, vario apparatus comitatu &
musicorum instrumentorum sono, ipso
Pentecostes sabbato, grandi equo ve-
stum procedere, Imperatori placuit. Pu-
blico itaque Zeuxippi balneo lotus cum
cuiusvis Urbis antiqua nobilitate specta-
tis pransus est. Cum vero quieti sub me-
ridiem indulgeret, Rufus Opsicij Proto-
strator, ex Georgij Patricij & Comitissae Op-
sicij, cognomento Boraphi consilio, Theo-
dori quoque Myacij, qui Patricius erat,
hortatu, cum militibus praesidiariis, quos
in Thracia ex eodem Themate regebant,
irrupentes, Philippicum meridiana re-
laxatione solum reperientes, raptum e-
lecto in Praefinorum Ornatorium obdu-
xerunt, ibique nullo pene proposito co-
rum conscio oculos effoderunt. Postera
die, quae fuit Pentecostes, populo in ma-
gnam Ecclesiam confestim coaceruato,
Artemius Protoaecretis, Anastasius co-
gnominatus imperij tertia redimitus est.
Sabbato sequenti Georgius & Theodorus
Myacius oculorum lumine priuati sunt:
secundo vero sabbato Georgius Buraphus
eadem poena multatus: qui Thessaloni-
cam in exilium deportati sunt.

Κίονας 1ης σελ.	Ροζ.	Λεγέ.	Καυ.	Τύπος.
Τρις Σελ. 4ης, 5ης, 6ης.	Βασιλ.	αρχ.	δύνα.	δύνα.
	Αρχ.	Ουα.	Ιωαν.	Ιωαν.
	μω.	λιό	της	της
	1ης	1ης	1ης	1ης
	β.	β.	γ.	α.
	α.	β.	γ.	β.

C	Ann. mundi dno.	Dioc. Incra. 706.	Rom. Imp. Attendus annis 1.	Arabum Dux Valid annis 9.	C. P. Episc. Ioannes annis 3.	Mic. sol. Episc. Ioannes annis 90.
---	-----------------	-------------------	-----------------------------	---------------------------	-------------------------------	------------------------------------

Τούτω τῷ ἔτι ἐκείνουσι Μασσαλαῖς ἡ
Ρωμαίαν καὶ σκυλλῶσι πύ Γαλατίαν, ὑπερ-
βαν μὲν αἰχμαλωσίας ἐ σκύλων πολλὰν. ὁ δὲ
Αρτίμιος γρατηγεὺς ἰσχυράτους πρεσβυτέρου
εἰς τὰ καθάλασκα ἤματι, καὶ λογιωτά-
τους τὰ πολιτικά, ἐ ἀδία διετέλ. τῷ Αρ-
θου δὲ ὀπλιζομένων καὶ Ρωμαίας ἀφ' ἧς
ἐ θαλάσσης, ἀπέστη ὁ βασιλεὺς ὄρχουτος
ἐ Συρία πρὸς Οὐαλίη, ὡς δὲ τὴν τὴν εἰ-
ρήνως πρεσβυτέρου, Δαμιῆλ τὸν Σικωπίτην
Πατερίου ἐ Υπερῶν τῆς πόλεως, ἐ πηλῶ-
ντος αὐτῷ ἐ ἀκροβεία διεβύνησαν ἀφ' ἧς
καὶ Ρωμαίαν κατέσταν, καὶ διωκόμενος αὐτῶν.
τῷ δὲ ἀπελθόντος καὶ ὑπερβάντος, ἀπὸ
ἧς τῷ βασιλεὶ πύ μάλιν καὶ τῆς βα-
σιλίδος πόλεως ἀφ' ἧς καὶ θαλάσσης ἐξό-
πισιν αὐτῷ ὅτι ἐκκεῖς φερόντων τὰ ἐαυ-
τῷ διαπύρας ἔως τῷ τριετοῦ χρόνου. ὁ δὲ τῷ
καὶ ἀπορῶν, ἀποτρέχων τῆς πόλεως, ἐπέστη ὁ

Hoc anno Masfalmas Romaniam excursionibus infestavit, & per Galatiam grassatus, promiscua multitudine in captivitatem acta, pluribusque ablatis spoliis, domum repetiit. Artemius autem Ducibus probatissimis qui equestres regerent ordines, aliisque cruditissimis, qui res politicas administrarent, institutis, ipse a tumulta vivebat immunis & alienus. Arabibus porro in Romanum imperium terrarumque arma parantibus, Imperator ex suis Optimatibus nonnullos, qui de pace habenda tractatum haberent, ad Validum delegavit; maxime Daniele Synopensem Patricium & Urbis Praefectum, hoc praecunctis iniuncto, ut de Saracenorum in Romaniam expeditione & eorum viribus noticiam accuratam referret. Eo igitur iter aggresso ac mox redeunte, armorum apparatus, qui fidem omnem superet, in Urbem terrarumque instructum renuntiavit. Singuli quique, ait, in triennium sumptus omnes providendo: qui sibi non est satis, Urbe egreditur. Tum vero

Ἀντὶ τοῦ μὲν τοῦ	Κομ. Ἰμπερι- ατος Θεο- δοσίου ἀν- νοῦ.	Ἀρα- βῶν Δὺξ Σουλ- μάν.	Κ. Ρ. Ἐπί- σκο- πος Γε- ρμα- νῶν.	Με- τοφ. Ἐπί- σκο- πος Ἰω- αν- νῶν.	Κατὰ ἐκείνην ἐποχὴν.	Ἰσο- στα- σίαν.	Ἰσο- στα- σίαν.
1	2	3	4	5	6	7	8

Hoc anno Masalmes in C. P. expedi-
tionem suscepit : ac ideo Sulimanem ter-
ra, Vmaram vero mari datis utrique exer-
citibus præmiserit : ipse amplo belli appa-
ratu coactio retro sequutus est. Suliman
autem & Baccharus Amorium profecti,
litteris ad Leonem datis : Romanum, aiunt,
imperium ad te pertinere nouimus : eam
ob rem huc te confer, & de pace inter
nos seruanda vna simul tractatum habea-
mus. Suliman itaque Amorium præsidio
vacuum, Orientis vero Ducem inimici-
tias cum Imperatore seruandæ in Arte-
mium fidei gratia agentem, Masalmanem
ibidem expectare consiliatus, urbem ob-
sedidit. Cum vero vrbi iam vicinus astaret,
Saraceni Leonem Ducem salutatum Im-
peratorem faustis vocibus excipientes, ci-
ues ut idem ipsi præstarent, sollicitè ro-
gabant. Vbi Saracenorum affectum in sa-
lutando Leone notum habuerunt Amorij
ciues, ipsi pariter Imperatorem procla-
marunt. Urbem autem præsidio Ducibus-
que vacuam manibus hostium cito per-
dendam Leo perpendens, Sulimani scri-
bit : Si nos de pace colloquium habituros
cupis conuenire, ut quid urbem istam
occupate moliris? Ad hæc ille. Veni tan-
tum, & abscedo. Dux igitur fide a Suli-
mane accepta, cum equitibus trecentis
ad eum profectus est. Agareni loriceis or-
nati, & armis probe muniti, eo conspe-
cto, venerunt obuiam, & spatio ad me-
dium milliare a castris semoto, in aciem
compositi steterunt. Cum vero tribus die-
bus continuis ad eos itaret, de pace ser-
uanda, & eorum ab vrbe recessu frequen-
tibus colloquiis agebant. Responderunt
illi. Compone pacem, & confestim dis-
cedemus. Porro Saracenos de eo apud
detinendo consilium habere suspicatus,
Saracenorum illustres quosque ad cenam
vocauit : qui dum conuiuuntur, Suliman
Saracenos loricatedos ter mille summisit,
qui eum, ne forte elaberetur, impedirent.
Eo explorato, qui stabat in excubiis illi
renunciat : Saracenorum equitum manus
vndeque nos circumuallat. Tum ex eis
vnus, Zuber nomine, equo insidens, & in
eorum conspectu stans, Seruus, ait, magna
pecuniatum vi furto sublata, fugam arri-
puit : eapropter equos conscendimus. Eo-
rum astu perspecto respondet Dux. Ne vos
illa cura sollicitet : quocumque enim ille

Τούτω τῷ ἔτει ἐπεσφάτωσε Μασαλμας
ἐπὶ Κ. Π. καὶ παρεπέμψεν Σαλειμάν μὲν στρατὸν
ἐπὶ τῆς ἑρᾶς, οὐ μὲν οὖν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, αὐτὸς δὲ
ὅπισθεν αὐτῶν μὲν πολλῆς ἀποσκευῆς πολέμι-
κῆς ἔκεν, Σαλειμάν δὲ Βάκχαρος ἐπὶ τῷ Ἀμώ-
ρειον φθάσαντες γραφοῖσι πρὸς Λέοντα στρα-
τηγὸν τῆς αἰατολικῆς, ὅτι οἶδε μὲν, ὅτι ἡ βασι-
λεῖα τῆς Ρωμανίας σὺ ἀρμύρῃ, ἐλθὲ εἰς πρὸς
ἡμᾶς, καὶ αἱ θαλάσσιον σὺ πρὸς εἰρήνην. ἡω-
ρήσας οὖν ὁ Σαλειμάν τῷ Ἀμώρειον στρατὸν μὴ
ἔχειν, καὶ τὸν στρατηγὸν ἐν ἑρᾷ ἀφελόμενος ἀφ᾽
ἐκείνης ἀρτέμιον συμμαχίας, πρὸς ἐκείνην αὐ-
τὸν, βυζαντινὸς ἐκείνην ἀνέειπε τῷ Μασαλμᾷ,
ἄμα δὲ ἐπὶ πλοῖα σὺν τῇ πόλει, ἤρξαντο Σαρακηνῶν
ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν στρατηγὸν Λέοντα βασιλέα, πρὸς
καλοῦντες καὶ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως, ἰδόντες δὲ οἱ τῶν
Ἀμωρείων, ὅτι οἱ Σαρακηνῶν πόθεν αὐτὸν ἀφ᾽ ἡ-
μῶν ἀφ᾽ ἡμῶν καὶ αὐτοὶ, γινώσκοντες δὲ τὸν στρατηγὸν ὅτι
ἐξείλετο καὶ ἐξείλετο ἐκ τῆς πόλεως μὲν ἀπὸ τῶν
ἐκ τῆς πόλεως, ἀλλὰ τῶν Σαλειμάν, ὅτι ἐὰν ἡ-
λικὸς ἴνα ἐλθῶν πρὸς σὺ καὶ πρὸς εἰρήνην θαλά-
σσιον, ἀφ᾽ ἐκείνης ἀφ᾽ ἐκείνης τῆς πόλεως, ὅτι πρὸς
αὐτὸν, ἐλθὲ, καὶ ἀναχωρεῖ, καὶ ἡβῶν ὁ στρατηγὸς τῶν
ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν μὲν πελαγονίων καβαλλάριον πα-
ρακρίνει πρὸς αὐτὸν, ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἀγροῖνοι
φορέσαντες τὰ λαοὶ καὶ τὰ καὶ φρονέοντες αὐ-
τῶν, ἐπὶ τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀπὸ ἡμῶν
σεως μιλίων ἑφωσάτω αὐτῶν, ἐπὶ τῆς πόλεως δὲ ἡμῶν
πρὸς πρὸς τῶν αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, ἐλθὼν
τὰ πρὸς εἰρήνην καὶ ἀναχωρεῖ αὐτοὺς τὴν πόλεως,
οἱ δὲ ἔφασαν, σὺ γινώσκοντες τὴν εἰρήνην, καὶ ὅτι ἀνα-
χωρεῖ μὲν, γινώσκοντες δὲ τὸν στρατηγὸν ὅτι βούλονται αὐ-
τὸν κρατῆσαι, ἐκείνην ἐκ τῆς πόλεως Σα-
ρακηνῶν πλείους εἰς εὐπνοῖαν, καὶ ἐοικῶσαν αὐτῶν
ἀπὸ τῆς πόλεως Σαλειμάν πελαγονίων Σαρακηνῶν
λαοὶ καὶ πελαγονίων καὶ φυλάττειν αὐτοὺς πρὸς
τὸ μὴ ἀφελόμενος, ἡ δὲ βίβλος γινώσκουσα ἐδύ-
λων αὐτοὺς, ὅτι πολλοὶ Σαρακηνῶν κύκλῳ
ἡμῶν ἴσαντες καβαλλάριοι, ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν πό-
λεως καβαλλάριος ὀνόματι Ζοῦβερ, ἔσπευ-
σεν ἀφ᾽ ἐκείνης, ὅτι δοῦλος ἐφύθη κλέψαι χρη-
ματα πολλά, καὶ δὲ ἐκείνην ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν
ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν τῆς πόλεως αὐτῶν ἐγρωκῶς, ἔφη
πρὸς αὐτοὺς, μὴ ἀπεισπαθεῖτε, ὅπου γὰρ δι-

ποτε αὐτὸν ἀπέλθῃ ἐν τοῖς κρητοῖς ἡμῶν, βίβεις. Αἱ μὲν αὐτῶν. λυπηθεὶς δὲ ἡδυνήθη κρυπτικῶς δι' αἰθερόθεν αὐτῶν δελεάσαι τοὺς τῷ Αμαρείου ὅτι φοβήθητε τὸν Θεόν, μὴ φοβήθητε αὐτοὺς. ἰδὼν γὰρ πλησιάζει καὶ ὁ Μασαλμαῖς. καὶ ἔρχεται ὁ ἐπίσκοπος πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ αὐτὰ ρηλαί αὐτῶν. γνοὺς δὲ ὁ Σαλείμας, ὅτι ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος, πέμπουσιν πρὸς τὸν στρατηγὸν ὅτι δὸς ἡμῖν τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ περὶ-κατεχὼς ἔκρινεν αὐτὸν, εἰπὼν εἰς τῆς αἰθερόθεν αὐτῶν. ὅτι ἡμῶν ὁμιλοῦντων, ἐνδύσων αὐτὸν ἐτέρῳ πελῶ, καὶ ὡς ἀφ' οὗτος, ἢ εἴαφ ἀπὸ λυσοῦ αὐτὸν πορρωτέρω εἰς τὰ ὄρη. αἰσχυρῶς δὲ τῶν Σαρχακίων πρὸς τῶν ἐπισκόπου. λέγει ὁ στρατηγός. σὺν ἔστι ὡς. πλὴν ἀπέλθαι πρὸς Αμαρεῖν καὶ ἔρχομαι καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν πύκτων ραβδῶν. αὐτοὶ δὲ ραβδῶν μὲν οἱ ἐρχομένους αὐτῶν εἰς τὸν Αμαρεῖν ἐν μέσῳ αὐτῶν κρατῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν. καὶ ὁ βασιλικὸς δὲ σὺν ἀφ' αὐτοῖς αἰθερόθεν αὐτῶν, ὡς δὴ καὶ κινηθῶν, ἔδωκεν εἰς τὰ ἀετῶν. οἱ δὲ σὺν στυγνῶς αὐτῶν Σαρχακίῶν λέγεισιν αὐτῶν. ποῦ ἀφ' ἧς; ὁ δὲ εἰπὼν. εἰς τὰ λιβάδια θάλλω μέλας πηλὸς. οἱ δὲ εἰπὼν. ὅτι ἡ βουλή σου σὺν ἔστι ἀγαθή. καὶ σὺν ἐρχόμεθα μὲν σοῦ. ὅτε λέγει ὁ στρατηγός τοῖς ἰδίοις αὐτῶν. ὅτι λόγον ἡμῖν δόντες κρατῶσιν ἡμᾶς ἡλίκου, καὶ δι' ἡμῶν τοῖς Χριστιανοῖς ἀπολέσας. ἐκ τῆς αἰθερόθεν ἡμῶν, ἢ τῶν ἀλόγων τῶν ἀπομεινόντων σὺντα κρατῶσι. καὶ πορρωτέρω μέλιστα δίκαια ἡπλῆκευσιν. τῇ δὲ ἐπαύριον πέμπει τὸν Δομέστιχον τῶν Στρατιῶν αὐτῶν, καὶ διλοῖ αὐτοῖς. ὅτι λόγον μοι ἔδωκατε καὶ δόλον κρατῶσιν με ἡπλῆσατε, καὶ ἀφ' οὗτος αἰχμῶν. ὁ δὲ Μασαλμαῖς ἔχων αὐτῶν ὡς κρητοῦρας. ὁ δὲ τῶν σὺν ἔρω. ἐπασάσθω δὲ οἱ Αμαρεῖται, καὶ ὁ λαὸς καὶ Σουλείμας. ὅτι τῶν πρὸς καὶ ὁμιλῶντα τὰ τέλη τῶντα, καὶ οὐ κρυπτικῶν; καὶ ἐκ τῶν ἑλόντων τῶν τῶν αἰχμῶν. ὁ δὲ στρατηγός Νικηίας τῶν Τυρμῶν μὲν τῶν στρατιωτῶν εἰσπείλει εἰς τὸν Αμαρεῖον ἐκβαλὼν τὰ πλεῖστα γυναικῶντα. καὶ ἀφ' ἧς αὐτῶν εἰς Πισιδίαν. τῇ δὲ Μασαλμαῖς ἐλθὼν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἀπογίνε-ται αὐτῶν οἱ Καππαδοκεῖς ἀπὸ τῶν πρὸς αὐ-τὸν πρὸς καὶ ὡς αὐτῶν. ἀκρίων δὲ ὁ Μασαλμαῖς πλὴν ἔχων ὡς εἶχεν Θεο-δότος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στρατηγόν, βυθό-μῶν τῶν δελεάσαι, καὶ εἰρηνῶσαι μετ' αὐ-τῶν, καὶ δι' αὐτῶν τῶν Ρωμαίων ὑποπάζει, λέγει

A fugerit, in castris nostris reperietur. Re ita gesta tristior effectus, ut hæc Amorij ciuibus, per hominem latenter missum nunciaret, occasionem accepit. Deum time- te: ipsos autem nullatenus timete. Mas- almas enim huc accedit. Egressus vero Episcopus cum conuenit, & hæc etiam ipse dixit. Vbi cognouit Suliman Episco- pum ad eum profectum: Saraceni Duci significant. Trade nobis Episcopum. Ille Saracenorum vi & dolis circumuentus, virum occultat: Domesticorum vero cui- piam iniungit. Interim dum colloquimur, Episcopum alia veste indutum, quasi li- gnis vel aquæ comportandæ ministran- tem, in montium desertum secedere præ- cipe. Saracenis autem Episcopum instan- tius reposcentibus Dux respondet, Epi- scopus non est hic. Verum ad Ameram pergite: pone subsequor ego; simul de omnibus colloquemur. Isti Ducem ad A- meram profectum in medio ipsorum in- clusum detenturos consiliati, liberum abi- re permiserunt. Ille cum ducentis, quos secum duxerat militibus, quasi vxnatus gratia equitans, ad sinistram partem de- flectit. Quare Saraceni viæ comites, Quo proficisceris? inquirunt. Ad prata, re- spondet ille, castra transponere desidero. Dicunt illi. Inique agis, neque tecum ulterius progredi valemus. Tum vero co- mites Dux alloquitur. Isti quamuis nobis fidem suam dedissent, nobis tamen manus iniicere in animo habuerunt, & nobis ini- urie detentis rem Christianam affligere: ex nostris nihilo secius hominibus vel etiam animantibus quos secum habebant, nullum detinere. Ad passuum itaque de- cem millia digressus, castra metatus est. Postera vero die Stratorum suorum Do- mestico ad eos delegato hæc denunciat. Vos præter datam nobis fidem manus no- bis iniicere consiliabamini: hæc mei a vobis discessus causa extitit. Masalmas porro iam montium fauces transgressum ignorabat. Ameræ autem & milites tu- multu aduersus Sulimanem excitato; Ut quid mœnibus istis circumuallandis infi- stimus, ac non potius in prædam colligen- dam excurrimus? Euerfis igitur tentoriis abscefferunt. Interea Dux Nicæam tur- marum Ductorem Amoriorum expulsis in- de mulieribus ac pueris quamplurimis in- trodudit: ipse Pisidiam contendit. Porro cum Masalmas Cappadociam penetras- set, Cappadoces de rebus suis desperan- tes ipsum conuenerunt, in mancipia ab eo se recipi deprecari: Masalmas autem intellectis, quas in Imperatorem Theodo- sium Dux habebat, inimicitias, cum cum dolis inescare, & pace cum eo fide com- posita, eius opera Romanam omnem di- tionem subiugare tentaret; Cappadoces

interrogat. An non Ducis partes defenditis? Illis assentientibus. Facitis, ait, quicquid ille molitur? Facimus: inquit. Tum ille: Recipite vos, respondet, in castra vestra, nec quenquam timueritis. Ne vero exercitus ex quavis Ducis provincia prædam ageret edicto prohibuit. His cognitis, quod se colloquioque dimisso fugerit, Sulimanem Masalmæ litteris significasse, Dux contemplatus, ipse Masalmæ in hanc sententiam scripsit. Ad te venire cupientem Suliman deterruit; ad eum quippe bona fide profecto manus iniicere tentauit: nunc itaque ad te accedere vereor. Ducis nuncio Masalmæ respondet. Ducem mihi illudere ne in eius provincias excurrat certus sum. Ad hæc Ducis nuncius. Nequaquam: Sed sincero mentis proposito scribit. Tunc ille. Qui sunt in eum Amotiensium affectus? Dixit nuncius. Æqui bonique. Cuncti lubentes ei se subdunt. Ille subito iræ motu correptus, contumeliis nuncium impetens: Quid mentiris? ait. Ad illum nuncius. Ita, ut dixi, se res habet. Præsidarios milites, & eorum Ductorem immisit in urbem; quasque reperit inutiles familias eiecit. Masalmæ tristi eo nuncio consternatus, cum indignatione nuncium a se amouit: Ea namque ætate urbem subiugare, classem expectare, & mox in Asiam profectum in ea hyberna tempestate morari decreuerat. Iterum igitur Ducis nuncium interrogat, & accuratius ab eo sciscitatur: ad quem ille iuratus ait. Quæ enunciaui cuncta vera sunt: quinetiam mille præsidarij milites sub Turmarcha urbem defendunt: omnes vero oppidanorum pretiosas facultates, & familias ex egestate onus urbi allaturas inde eduxit. His auditis, ad Ducem rescribit. Accede ad me: pacem tecum inibo: & pro arbitratu tuo cuncta conficiam. Dux Masalmæ cum iam peruenisse animo perpendens, & intra quinque alios dies provincias omnes pertransiturum præsentens, per duos Consules ad eum missos significat. Litteris tuis acceptis, ad te mox profecturus sum. Verum quia Ducem esse me nouisti: impedimenta, facultates, argentæam supellectilem, & exercitum in comitatu esse simul noueris. Cunctis cautum fide tua volo. Et si quidem pro libito res successerit, bene & feliciter: sin minus, citra periculum & animi mœrorem ad meos redibo. Porro Consulibus ad Theodosiana Masalmam conuenientibus, ipse dixit. Ducem vestrum mihi illudere certus sum. At illi, Absit omnino, responderunt. Masalmæ vero cautione, quam a se petierant, tradita, eos dimittit. Iphis itaque cum scripto fidei datæ teste in itinere positis, ut erat Masalmæ copioso sti-

αἰσῶς. ὅτε ἐπὶ τῷ στρατηγῷ; οἱ δὲ εἶπον ναί. ποιεῖτε εἴ τι ποιεῖ ὁ καὶνός; ὅτι ναί. ὅτε λέγει αὐτοῖς, ἀπέλθαι ἐν ταῖς κείροις ὑμῶν. καὶ ἵνα μὴ φοβηθῆτε. καὶ πρὴν γὰρ ὅτι λαοὶ αὐτῶν μὴ παραδύσασιν ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τῷ στρατηγῷ. ταῦτα γνοὺς ὁ στρατηγός, καὶ ἐνοουήσας ὅτι ὁ Σουλεῖμας διλοῖ τὰς Μασαλμαῖς, ὅτι ἀφῆκε αὐτὸν, καὶ ἀνέχρησεν· ἀπέστειλε γράμματα πρὸς τὸν Μασαλμαῖν πείθοντες ὅτι ἐξ ἑνὸς σου ἐβουλόμην ἐλθεῖν. ἀλλ' ὁ Σουλεῖμας ἀπελθὼντος μου πρὸς αὐτὸν ἐβουλόμην κρατῆσαι με, καὶ νῦν φοβοῦμαι ἐλθεῖν πρὸς σε. λέγει δὲ αὐτῷ ὁ Μασαλμαῖς ὅτι ἀνδρόφρων τῷ στρατηγῷ. οἶδα ὅτι ἐμπαιξέ με ὁ στρατηγός διὰ τὸ ὅλως μὴ παραδύσασθαι με ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν. λέγει δὲ ὁ ἀνδρὸς τῷ στρατηγῷ. ὅτι ἐστὶν οὕτως· ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ σοι γράφω ὅτι ἐρωτᾷ. ὁ Ἀμώριον πᾶς ἐστὶν ἐξ ἑνὸς αὐτῶν; ἔφη καλῶς, καὶ ἐν ὑποταγῇ αὐτῶν. ὁ ξυνοῦς δὲ ὕβρισεν αὐτὸν, εἰπὼν, τί ψεύδῃ; ἐκείνος εἶπεν, ὅτι, ὡς εἶπεν, οὕτως ἐστὶν, ἐπεὶ ἔλαλεν μὲν καὶ Τουρμάρχῳ ἐν αὐτῶν καὶ ἐξήγαγε ταῖς πλείω φαμίλιας. θλίψεν δὲ αὐτὸν μεγάλῳ δολοφονίᾳ καὶ τοῦτο ὁ Μασαλμαῖς, καὶ θυμωθεὶς ἐδίωκεν αὐτὸν. βουλιῶν δὲ εἶχεν διὰ τὴν καλονομίαν λαβεῖν αὐτόν. καὶ ἐκδιέσταται τὸν σόλον· ἐοῦτα ὅτι ἡ Ἀσία ἐλθὼν καὶ χημάσαι. πάλιν αὖτε ζητήσας τὸν ἀνδρὸς τῷ στρατηγῷ, ἐπαυακρίνῃ αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐνοουήσας ἔφη, ὅτι πόρρω ἀπὸ λέγω σοι ἀληθῆς ἔσται ἡ ἀρχή. ἀλλὰ ἐχίλιοι ἑξατάσι σοὶ τῷ Τουρμάρχῳ ἐκείνῳ εἰσέλθον· πᾶσιν δὲ ὑπάρχον τῷ καίῳ, καὶ ταῖς πόλεσιν φαμίλιας ἐξήγαγον τῷ καίῳ. ταῦτα ἀκούσας γράφει τῷ στρατηγῷ ὅτι ἐλθὼν ἐξ ἑνὸς μου, καὶ εἰρηνοῦσά με σου, καὶ πόρρω ὡς ἡλὸς ποιεῖ. γενομένης δὲ ὁ στρατηγός ὅτι ὅτι Μασαλαίων ἐπλησίασεν, καὶ ὅτι ἐν ἄλλαις πέντε ἡμέραις πρὸς ἐρχεται ταῖς ἐπαρχίαις αὐτοῦ, πέμπει πρὸς αὐτὸν δύο ὑπάτους, ἐπὶ διλοῖ αὐτῶν. ὅτι τὰ γράμματα σου ἐδεδέμην, καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι πρὸς σε. ἀλλ' ὡς ἐπίσταται στρατηγός εἰ με, καὶ γένηται, ἐπεὶ γένηται, καὶ λαοὶ μοι ἐχθροὶ ἀκολουθήσονται. πέμπει μοι πρὸς ἐκείνου λόγον, καὶ εἰ μὴ ὡς ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἡγήσεται τὸ πρῶτον, οὐ καλῶς ἐπὶ καὶ ἀλγίμως ἐπὶ ἀθλῶος ἐπὶ μελῶσιν μου. τῷ δὲ αὖτε ὑπάτων καὶ ἀφῆκε αὐτὸν εἰς Θεοδοσιανὰ. λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Μασαλμαῖς. ἤδη ὅτι ἐμπαιξέ με ὁ στρατηγός ὑμῶν. καὶ οἱ δὲ ἔφησάν· μὴ γίνου· ὅτε πεποιμένως ὅτι ἐπὶ τῇ ὁδῷ λόγον, ἀπολύει αὐτοὺς. ἐν ὅσῳ αὖτε οἱ ὑπάται μετ' αὐτῶν ἐνοουήσαντες λόγον πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀπήχθησαν, ὁ Μασαλμαῖς πάλιν

πᾶν πολλὰ ἔχων, καὶ μὴ διωάμιμος ποτὶ σῆται,
 ᾤχετό τε εἰς Ἀφροδίτην. ἰδὼν δὲ ἑσπαιτὺς ὅτι
 πρὶν ἂν ᾤετο πρὶν ἄλλας αὐτῷ ἐπὶ τὴν Νικομήδην
 ἀφ' ἑλθεῖν. ὡς τευχὴν δὲ τὸν Θεοδοσίου υἱὸν Χρ-
 εσθὲν ἔχον μὲν πάσης τῆ βασιλικῆς ὑποουρίας,
 καὶ τὸν ἐν τῇ ἀφροδίτῃ παλαιῶν. ὁ δὲ Μασσα-
 μαὶς κατελθὼν εἰς Ἀσίαν ἐκεῖ πρὶν ἔλθαι, ἔ-
 ουμνος ἐν Κιλικίᾳ, ὁ δὲ ἑσπαιτὺς πρὶν ἔλθαι
 τὸν υἱὸν τῆ βασιλέως, ἔσπευδον δὲ σάμιμος τοῖς
 σὺν αὐτῷ ἔρχεται εἰς Χρυσόπολιν. γοῶν δὲ Θεο-
 δόσιος πρὶν ἔλθαι, καὶ βουλοσάμιμος Γερ-
 μαρὶν τῇ Παπειάρχῃ ἐπὶ τὴν συνέληπτον, ἔλθον
 λόγῳ διὰ τὸ αὐτῷ Παπειάρχῃ πρὶν ἔλθαι Λέοντος
 τῇ αὐτῷ ἀφροδίτῃ. καὶ ὅπως ἐλθὼν αὐτῷ τῇ βα-
 σιλείῳ. Θεοδοσίος δὲ σὺν τῷ υἱῷ αὐτῷ κληρονο-
 μοῦντες τὴν ὑποουρίαν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν
 ἐν εἰρήνῃ διήκα. ἔλθον δὲ Μασσαμαὶς ἐν τῇ
 Περιγὰρ αὐτῶν πρὶν ἔλθαι, καὶ πρὶν ἔλθαι
 Θεοδ. αὐτῶν πρὶν ἔλθαι ἐκ ἀφροδίτῃς ἐνερ-
 γείας. εἰσηγήσεται γὰρ ἡμεῖς μὲν οἱ τῆς πόλεως ἔλ-
 κων γενομένη καὶ πρὶν τὸ τεκεῖν οἱ σὺν, αὐτῶν αἰ-
 τεμον καὶ λαβόντες ὁ βρέφος, ἔσπευδον καὶ
 ὁφείδοντες, εἰς τὴν ἑαυτῶν καὶ διὰ τὴν θυ-
 σίαν πᾶντες οἱ πολεμῶν βουλομένοι πρὶν μενίκα
 τῇ δουλείᾳ καὶ αὐτῶν κατεβάνον, ἔσπευδον
 καὶ τοῖς ἐσπαιτῷ πρὶν ἔλθαι.

patus exercitu, nec poterat alieno inuadendo modum ponere, Acroinum armis aggreditur. Dux autem ubi cum suarum prouinciarum limites prætergredi vidit, Nicomediam se contulit: ac Theodosij filium cum omni Imperatorio apparatu & Palatii optimatibus forte obuiam factum in potestatem accipit. Masalmas subinde declinans in Asiam, in ea hyberna duxit, & Vmarus pariter in Cilicia. Dux autem Imperatoris filio secum ducto, & communicato cum suis consilio, Chrysopolim accedit. Theodosius de iis, quæ gesta erant, certior factus, requisita Germani Patriarchæ & Senatus sententia, a Leone, qui hoc in tractatu Patriarcham admiserat sequestrem, immunitatis & salutis fidem accipit: atque ita imperio se abdicat, & Leoni tradit: & tum ipse, tum filius quoque Clericorum albo ascripti, reliquum vitæ tempus in pace transgere. Masalmas Pergamum veniens, eam obsidione cinxit: & Dei permisso, ut diaboli opera, urbem cepit. Magi quippe nonnulli suasisibus prægnantem mulierem ac iam partui propinquam mediam discucere, detractumque vtero puerum cacabo elixantes, quicumque arma suscipere proposuerant, manus dexteræ manicas in sacrificium illud Deo execrandum intinxisse. Eam ob rem in hostium potestatem venire.

	Pape- Sama. Aior ilma-									
90'	85'	75'	65'	55'	45'	35'	25'	15'	5'	0'

608	703	Rom. Imp. Leo Hou- rus annis 14					
		I	3	3	12		

[illegible]

Hoc anno Leo Germanicia, seu verius Isauria oriundus imperium obtinuit. Hic vna cum parentibus e natali solo in Thraciæ Mesembriam ab Imperatore Iustiniano translatus fuit primi eius imperij temporibus: eodem vero secundo imperante, quando cum Bulgari nimirum reuersus est, ipse Leo obuiam progressus quingentarum ouium ad eum munus misit: quo Iustinianus delinitus, Spartharium mox creatum in sinceriorum amicorum numerum adlegit. Hinc inuidia conciti nonnulli ipsum affectatz tyrannidis apud Iustinianum accusauerunt: Verum instituta rei discussione, isti velut calumniatores cum rubore retro amandati sunt. Is sane rumor ex eo tempore a plerisque divulgari cepit. Iustinianus autem licet ei palam nocere noller, secreta tamen indignatio animum eius incessit: quare ipsum cum ingenti pecunia in Alaniam delegauit, vt Alanos in Abasgiam, & Lazicem, & Ibe-

tiam concitaret. Ille Lazicam profectus A pecuniam quidem in Phaside reposuit, & paucis indigenis secum abductis in Daptilium se contulit, ac deinde Caucaſeſis montibus ſuperatis, in Alaniam contendit. At cum perniciem ipſi inferre Juſtinianus meditaretur, qui pecuniam ab ipſo in Phaside repositam tolleretur, miſit. Alani vero Spathario cum honore ſuſcepto, verbisq; eius obediētes, irruptione in Abaſgiam facta, provinciam omnem in ſervitutem miſerunt. Tunc Abaſgorum dominus Alanis in hæc verba ſignificat. Virum, ſi bene coniicio, mendaciis conſingendis aptiorem, præter iſtum, qui mutuam inter nos loco patriæque vicinos B diſſenſionem excitaret, quem mitteret, haud reperit. Sane ille nobis impoſuit, maxime cum pecuniarum promiſſa nobis primum obtulit: pecunias ipſas mandato ſuo Juſtinianus recepit. Verum tradite nobis illum & nummorum tria millia vobis exhibebimus, & quam ab antiquo habuimus pacem non violabimus. Reſponderunt Alani. Non gratia pecuniarum, ſed ex eo quem ad Imperatorem fouemus affectu, viro parere non recuſauimus. Abasgi iterum ad eos delegauerunt, qui dicerent. Tradite nobis illum, & nummorum ſex millia rependemus. Alani Abaſgorum C regiones explorare conſiliati, nummorum ſex millia accipere, & Spatharium Abaſgorum manibus permittere pacti ſunt. Communicato ſubinde Spathario conſilij ſecreto, his cum verbis compellant. Via qua Romanam in ditionem itur vndequeque, vt cernis, intercluſa eſt: nec iſtinc digredi tibi facile conceditur. Quare cum hoſtibus dolo nobis agendum. Nos itaque tradituros te ipſis hæc conueniamus: tum vero te cum quibuſdam e noſtris miſſo, Cluſurarum, quæ apud illos ſunt, anfractus explorabimus, & impetu de- D mum in eos facto per eorum regiones graſati, quod obuium fiet, vaſtabimus: atque ita, quæ e re noſtra ſunt, promouebimus. Alanorum igitur Apocriſtarij in Abaſgiam profecti, & Spatharium tradituros pacti, plurima ab ipſis retulerunt munera. Abasgi ſubinde plures e ſuis cum eiſdem Apocriſtarios delegarunt, qui promiſſam auri ſummam enumerarent, & Spatharium reciperent. Tum vero Alani ad Spatharium: Homines iſti, inquiunt, te ſibi traditum, vt monuimus, comprehenſuri venerunt: & iam te vinctum Abaſgia tota præſtolatur. Ad eos vero, ceu provincię noſtræ conterminos, mercatores e noſtris ſæpius itare & tranſire noueris. Quare ne conſilium a nobis arreptum in crimen vertatur: in manus eorum manifeſte trademus te: illiſque te ſecum rapientibus ex ultimo noſtrorum agmine

είας. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ Λαζικῇ, πάλιν
 χρημάτων ἀπέπεσε ἐν τῇ Φάσιδι, ὁλίγους
 δὲ λαβὼν ἤλθεν ἐντοπίῳ ἀπὸ τῆς εἰς Δα-
 ψιλίας, καὶ ὑπερβαῖν τὰ Καυκάσια ὄρη,
 ἦλθεν ἐν Ἀλανίᾳ. ὁ δὲ Ιουστινιανὸς θέλων
 ἀπολέσαι αὐτὸν, πέμψας ἐπέστειλε τὰ χρημά-
 τα ἐκ τῆς Φάσιδος· οἱ δὲ Ἀλανοὶ τὸν Σπα-
 θάριον μὲν πάσης ἡμῶς δοξάζοντες, καὶ τῇ
 λόγῳ αὐτοῦ ὑπακούοντες, ἦλθον ἐν ἡ-
 μαλώτεσσιν πρὸς Ἀβασγίαν. ὁ δὲ Ἀβασ-
 γῶν κύριος διελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς· ὅτι ὡς διεί-
 σκεν ἄλλοις φάσκειν εἶναι εἶχεν Ιουστινιανὸς,
 ὃν ὠφείλει ἀπολέσαι καὶ συλκῶσαι ἡμᾶς
 καὶ ὑμῶν τῇ γένει ἡμῶν, εἰ μὴ τὸν
 ἀνδραπον τῆτον. ἐπέστειλε γὰρ ἡμᾶς καὶ
 πρὸς τὴν ὑπερβαῖν τῇ χρημάτων· πέμ-
 ψας γὰρ Ιουστινιανὸς ταῦτα ἐπέστειλεν. ἀλλὰ
 δότε ἡμῖν αὐτὸν, καὶ πρὸς ἡμῶν τριτά-
 λια νομίματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἀγά-
 πη μὴ ἀφελῶν, οἱ δὲ Ἀλανοὶ εἶπον. ὅτι
 ἡμῖς οὐχ ἔνεκεν χρημάτων ὑπακούομεν
 αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὴν βασιλείαν ἀγά-
 πη. πάλιν δὲ οἱ Ἀβασγοὶ πέμποσι πρὸς
 αὐτοὺς λέγοντες. ὅτι δότε ἡμῖν αὐτὸν, καὶ πρὸς
 ἡμῶν ὑμῖν ἑξ. νομίματα. οἱ δὲ Ἀλανοὶ
 θέλοντες καὶ ἀμαρτύνειν τὴν χώραν τῇ Ἀβασ-
 γῶν, συνέθεντο λαβεῖν τὰ ἑξ. νομίματα,
 καὶ δοῦναι τὸν Σπαθάριον, οἱ δὲ Ἀλανοὶ ἐξάρ-
 ρησεν τὴν Σπαθαρίαν, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς.
 ὅτι ὡς ὁρᾷς ἡ ὁδὸς ἡ ὅτι Ρωμαίων ἀγρυ-
 πῶν κεκλιμένῃ ὄσιν, καὶ πῶς πρὸς ἡμῶν
 ἔρχε· ἀλλὰ πολλοὶ ἐπαρσώμεθα· καὶ σιω-
 τώμεθα αὐτοῖς, ὅτι πρὸς αὐτοὺς σε, καὶ
 ἀπολέομεν ἅμα τοῖς ἀνδράποιν αὐτοῖς ἡ-
 μῶν, καὶ καὶ ἀμαρτύνειν τὴν χερσὺς
 αὐτοῦ, καὶ κουρσώμεν, καὶ ἀφαιρέομεν τὴν
 χώραν αὐτοῦ, καὶ ποιήσομεν τὴν ἡγεμονίαν
 ἡμῶν. τῇ δὲ Ἀποκρισάριον τῇ Ἀλανῶν
 ἀπελθόντων εἰς Ἀβασγίαν καὶ σιωπῶντων
 πρὸς αὐτοὺς τὸν Σπαθάριον, πλείους ἔπειτα
 πρὸς αὐτοὺς εἰλήφασιν· καὶ πλείους Ἀπο-
 κρισάριους πάλιν ἀποπέμπον μὲν καὶ τῆς
 ποσότητος τῆς χειρὸς πρὸς τὸ λαβεῖν τὸν
 Σπαθάριον. οἱ δὲ Ἀλανοὶ λέγουσι τῇ Σπα-
 θαρίᾳ· ὅτι οἱ ἀνδραποὶ οὗτοι, καὶ πρὸς
 πορὶν, ὅτι τὸ λαβεῖν σε πρὸς ἡμῶν· καὶ ἡ
 Ἀβασγία ἐκδίδει σε. καὶ ἐπεὶ πλείους ἔπει-
 ατοῖς, πρὸς αὐτοὺς ἀφαιρέομεν πρὸς
 αὐτοὺς οὐ ἀφαιρέομεν. λοιπὸν ἵνα μὴ ἀφ-
 ελθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν, πρὸς αὐτοὺς σε φαι-
 ρῶς καὶ ἀποκινώτων αὐτοὺς ἀπολέομεν κρυ-
 πῶς

πλὴς ἐὰν τῶν ὀπίσσω, καὶ ἐλπίοις μὲν ἀποκτείνω-
 ρθῇ, καὶ οἱ κρινόμενοι, ἕως αὐτοῦ σαρβυθῇ ὁ λαὸς
 ἡμῶν, καὶ ἀσυμφώνως εἰσελθόντων ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
 ὁ δὲ γέγονεν. Πρῶτα μελαινότες γὰρ τῶν Αβασγῶν
 Αποκρισάριοι τῷ Σπαθαρίῳ σὺν τοῖς ἀνδρά-
 ποῖς αὐτοῦ, διπλῆς ἀδελφῆς ἀπὸ τοῦ καὶ λα-
 βόντες διὰ τὸ ὅτι οὗτοι οἱ Αβασγοὶ σὺν τῷ Ιππῶν
 ὁ καὶ αὐτῶν ἀποκτείνοντο τοῖς Αβασγοῖς τῷ
 Σπαθαρίῳ ἐκρυψάν, καὶ στρατολογήσαντες ἐκείνους
 καὶ Αβασγοῖς καὶ ἀπεροδοκῆτας εἰσελθόντες τοῖς
 κλησάροις πλείστον αἰχμαλωσίας εἰς τοῖς Αβασ-
 γοῖς καὶ ἀφάρτιστον ἀπειργάσαντο. ἀκούσας ὁ τῶν
 Ιουστινιανός, ὅτι καὶ τῶν χρημάτων τὰ τῆς ἐπι-
 τροπῆς αὐτοῦ γέγονεν, πέμπει χρημάτων πρὸς τοῖς
 Αβασγοῖς ὅτι εἰς σωσθῇ τῷ Σπαθαρίῳ ἡμῶν, ὅ
 πρὸς ἡμῶν εἰσὶν δι' ὅμοιαν ἀδελφῆν πᾶντα τὰ πλε-
 οντα ἡμῶν συλχεσθῶν ἡμῶν. οἱ δὲ μὲν χρῆσας
 τῶν πλεονεκτημάτων ἀπέστειλαν πάλιν εἰς Αβασγῶν,
 λέγοντες ὅτι διδόντων ἡμῶν ὅφειδας τὰ τέκνα ἡμῶν,
 καὶ δότε ἡμῶν τῷ Σπαθαρίῳ, ἵνα ἀπολύσωμεν αὐ-
 τὸν πρὸς Ιουστινιανόν. ὁ δὲ Σπαθαρίος τῶν ἑ-
 κτιδέξασθαι, εἰπὼν. διωσάτω ὁ Θεὸς ἀνοίξαι μοι θυ-
 ρον τῷ ὁδῷ αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ Αβασγίας ἐκείνην ἔ-
 μνη. μετὰ ὃν χρόνον ἵνα φωσάτω Ρωμαίων καὶ Αρ-
 μενίων εἰσελθόντων ἐν Λαζικῇ, καὶ τῇ Ἀρχαίᾳ πό-
 λιν παλιόρχωτων ἀκροσθέντων τῇ Σαρχκλιῶν
 ἔλθουσιν αὐτοὺς ὁρᾶν. ἀποσπασθέντες δὲ ἄνθρωποι
 αὐτῶν ἔως τῇ Λαζικῇ, ἀπῆλθον ἐν τοῖς μέρεσιν
 Αβασγίας, καὶ τῇ Καυκάσιᾳ παραδόντες. τῶν δὲ
 Σαρχκλιῶν καὶ λαβόντων πλεονεκτημάτων Λαζικῇ, φυ-
 γῇ χρησάμενος ὁ τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Ἀρμενίων λαὸς
 ἐπὶ τὸν Φάσιν ὑπέστρεψαν. οἱ δὲ Λαζικοὶ ἐπὶ
 μείνδρ' εἰς τὰ Καυκάσια ὄρη, ἐκστῶν ληστεύοντες,
 ἀπεργάζοντες ἐαστῶν. οἱ δὲ Αβασγοὶ μετὰ τῶν ὑπὲρ
 λαβόντων πλεονεκτημάτων Ρωμαίων τῇ ἐν τοῖς Καυκά-
 σιοις καὶ γὰρ ἄνθρωποι λέγονται τῷ Σπαθαρίῳ. ὅτι
 οἱ Ρωμαῖοι ἐπλησίασαν· ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς.
 λαβὼν δὲ ὁ Σπαθαρίος πεντήκοντα Αβασγοῖς,
 καὶ ὑποβάς μετὰ κυκλοπόδων Μαῖου μελῶς
 τοῖς χόρταις τῇ Καυκάσιᾳ, ὅρῃ αὐτοῦ, καὶ ἐν
 πολλῇ χαρᾷ γελῶν, ἠρώτα, ποῦ ἔστι ὁ λαός;
 οἱ δὲ εἶπον. τῇ Σαρχκλιῶν ὁπτισθέντων
 ἐπὶ Ρωμαίᾳ, ὑπέστρεψαν. ἡμεῖς δὲ μὴ δυ-
 νήσαντες ἐπὶ Ρωμαίων ἀπῆλθον, ἐπὶ Αβασ-
 γῶν ἠρχόμεθα, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς. τί ποιε-
 ῶμεν ὅρῃ; οἱ δὲ εἶπον. ὅτι μετὰ τῆς χώρας τῆς
 ἀδελφῆς ἐστὶ διελθῆν ἡμᾶς. ὁ δὲ Σπαθα-
 ρίος ἔφη. ἐπεὶ διωσάτω δι' ἄλλης ὁδοῦ ὁδῶν
 αὐτοῦ; καὶ εἰς αὐτὸν ὑποήρχαν ἐκείνη, ὅτι λεγόμενον
 Σίδηρον, ἐν ᾧ τὸ τοποτηρητὴς Φαரசμανίος
 ἦν ὁνομαζόμενος τῷ Σαρχκλιῶν τυχεύων, καὶ

Theophanis Chron.

Aquosdam occulte summitteremus, qui eos
 armis adorianur & occidant: te vero, do-
 nec exercitus noster in terram eorum pa-
 cis omni fœdere soluto irrupturus colli-
 gatur, ab oculis secreto reinouendum no-
 ueris. Consilio res successit. Capto liqui-
 dem cum omni comitatu Spathario, eo-
 que vinculis constricto, Abasgorum Apo-
 cristarij iter arripiunt: Alani vero Itaze
 domino suo Duce Abasgis occisis, Spa-
 tharium ad se receptum occultant. Il-
 le exercitu collecto mouit in Abasgos,
 & penetratis ex improviso Clusurarum an-
 gultiis, partaque captiuorum ingenti præ-
 da maximam cladem Abasgis intulit. Vbi
 nullis expensis pecuniis vel ære soluto
 quæ mandauerat feliciter successisse Iu-
 stinianus rescituit, scribit Abasgis. Si Spa-
 tharium nostrum incolumem seruaueritis,
 & absque periculo per terras vestras permi-
 feritis transire, offensas a vobis in nos ad-
 missas condonamus. Illi litteris alacri ani-
 mo receptis Abasgis iterato hæc nunciant.
 Filios nostros in obsides vobis damus, tan-
 tum Spatharium nobis tradite, vt Iusti-
 niano protinus transmittamus. Conditionem
 oblatam recusauit Spatharius, di-
 cens: Felicem exitus viam mihi referre
 potens est Deus: Per Abasgorum vero fi-
 nes transire non fert animus. Caterum
 quodam tempore ab hinc elapso, cum
 Armenorum Romanorumque exercitus
 Lazicam ingressus Archæopolim obside-
 ret, audito Saracenorum aduentu, inde
 continuo recessit. Ex ipsis autem nonnul-
 li ad ducentos distracti, finibus Apfiliæ
 penetratis, Caucasiorum regionem de-
 prædatis sunt. Cum vero Saraceni in La-
 zicam venissent, Romanorum Armeno-
 rum exercitus fuga vsus in Phasidem re-
 meauit. Porro ducenti isti ad Caucasios
 montes subsistentes, rebus desperatis la-
 trocinia exercebant. Quo comperto Ro-
 manorum copias ingentes ad Caucasii loca
 appulisse concientes Alani, supra modum
 læti Spathario dixerunt. Aduenere Roma-
 ni: Recipe te ad illos. Tum igitur Spa-
 tharius Alanis quinquaginta comitatus,
 & cyclopedum ope niuib. Caucasei iu-
 gi mense Maio superatis, Romanos offen-
 dit: & gaudio perfusus totus rogabat:
 Vbi est exercitus? Responderunt illi. Sa-
 racenis ingruentibus, in Romanorum di-
 tionem redierunt. Nos vero cum Roma-
 nos fines attingere vetarémur, iter in A-
 laniam meditati sumus. Spatharius ad eos:
 Quid nunc rei agendum est? inquit. Tum
 illi: Hac, aiunt, regione transire nullo
 pacto conceditur. An non alia via, res-
 ponderet Spatharius, facilis transitus? Por-
 ro castrum illic erat nomine Siderum, cu-
 ius custos quidam nomine Pharasmanius
 sub Saracenorum potestate constitutus

T t

pacem cum Armeniis seruabat. Nonnulli ad eum delegatis Spatharius significat. Si pacem cum Armeniis agis, eam mecum habe: Romanorum iugum subi: feropem insuper ut ad mare transeamus, & Trapezuntem traicere possimus. Eo conditiones haud admittente, ex suis & Armeniis nonnullos Spatharius distrahit, quibus infidias locare imperat: ac ubi milites, inquit, ad diurnum laborem & agrorum culturam prodeuntes videritis, quos poteritis, detinete: & exteriores portas occupate, donec ipsi aduenerimus. Illi impositum onus capessunt, & positis infidiis in populum ad diurnum opus extra castrum prodeuntem irruunt ex improviso, & occupatis etiam portis plures ex eis ceperunt. Pharasmanius in castris cum paucis remanserat, cum repente Spatharius scipsum praesentem exhibuit, ac ut portas aperiret cum Pharasmanio colloquutus: haud acquieuit ille, quinimmo bellum sustinendum duxit: Cumque castrum bene munitum foret, ipsum inuadere Spatharius haud valuit. Interea Marinus Apfiliensium incolarum spectatissimus castrum obsessum intelligens, magno timore percussus est: cum videlicet copiosum illic cum Spathario exercitum confidere arbitraretur: quare viris trecentis secum abducis, Spatharium adiit, & Ego te, inquit, ad maris usque oras incolumem deduco. Tum vero Pharasmanius, ubi se in has coniectum angustias sensit, cum Spathario colloquutus: Accipe, ait, filium meum obsidem: & imperio Romano me subditum fore polliceor. Ille recepto in potestatem puer: Quem te rogat, imperij subditum profiteris, qui etiam inclusus & obsidione cinctus, nobiscum pacisci contendis? Certe nos hinc recedere impossibile est, nisi prius castrum in potestatem nostram veniat. Pharasmanius ad hæc: Da fidem, inquit, te nihil damni illaturum, sed cum triginta solis comitibus te castrum ingressurum. Is lubens pollicetur: at fide postmodum violata, comitibus iniunxit: Ingressi portas occupate: & reliqui demum socij subsequantur. Quo, ut iusserrat, praestito: etiam ignem castris submittere imperauit: incendioque iam excizato, familiae omnes illinc egressae, ex facultatibus, quod licuit, secum asportauerunt: & exactis illic diebus tribus muros solo tenus æquauit, & motis inde castris cum Marino Apfiliensium primore in Apfiliam profectus est, ubi summis honoribus ab incolis susceptus fuit: inde ad maritimam oram digressus, in vltiorem ripam traiecit, & ad Iustinianum se contulit. Iustiniano e viuis sublato, & Philippico oculis priuato, Artemius imperat, qui Leonem Orientalium Ducem insti-

Εἰρηνικὸν ἔχον μὲν τῶν Ἀρμενίων. πέμψας αὖτὸν ὁ Σπαθάρειος δηλοῖ αὐτὸν. ὅτι ἐφ' ὅσον εἰρήνην ἔχεις μὲν τῶν Ἀρμενίων, εἰρηνώδους καὶ μετ' ἐμοῦ καὶ ἡμεῖς ἔσσομεν πρὸς τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων καὶ δὲς ἡμῖν σέσωκασι τὴν κατελθόντων ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ περὶ τὴν εἰς Τραπεζοῦντα. τῇ δὲ μὴ ἐλθόντων τῶν ποταμῶν, πέμπει ὁ Σπαθάρειος ἐκ τῶν ἀνδραγαθῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀρμενίους, ἀποσταλὰς αὐτοῖς ποταμῶν ἐκφυγεῖν καὶ ὅτι ἐξέρχονται ἐκ τῶν κείρων εἰς τὸν κέματον, χερσὶν αὐτῶν ὅσους δύνασθαι, καὶ τὰς πόλεις κρατῆσθαι ἐκ τῶν ἐξω ἕως αὐτῶν καὶ ἡμεῖς φησὶν αὐτοῖς. τῶν δὲ ἀπελθόντων, ἐκ ποταμῶν τῶν ἐκφυγεῖν, καὶ τῶν κείρων ἐξελθόντων εἰς τὸν κέματον, ἀφ' ὧν ἔπιπτον, καὶ τὰς πόλεις ἐκράτουν, καὶ πολλοὺς ἐξώρουν. τῷ δὲ Φαρασμαῖον ἐν ταῖς κείρων μετ' ὀλίγων μενάντας, κατέλαβεν καὶ ὁ Σπαθάρειος, καὶ προσλαλήσας τῷ Φαρασμαῖον ὅπως αὐτοῖς τὰς πόλεις, ἐκ τῶν ἡλίκων, ἀλλ' ἐκράτουν πόλεμον, τῷ δὲ κείρων ἰσχυρόντος, λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῶν δυνάμεων. Μαρῖνος δὲ ὁ παλαιὸς τῶν Ἀψιλιῶν μετὰ τὴν πολιορκίαν τῶν κείρων, φόβῳ στυγερῶς, νομίσεις πολὺν χρόνον εἶναι σὺν τῷ Σπαθαρίῳ καὶ λαβὼν μὲν ἐκ τῶν τειχοκόποις, ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν Σπαθάρειον, λέγοντες ὅτι ἐγὼ σὺν τῷ Σπαθαρίῳ ἕως τῆς ἀποσταλῆσας. ὁ δὲ Φαρασμαῖος ἐωρακὴς πρὸς τὴν πόλιν, ἔφη παρὰ τὸν Σπαθάρειον, λαβὼν τὸ τέκνον μου ὄψιν, καὶ ὁμολογῶ δουλεύειν τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ λαβὼν τὸ τέκνον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ. ποῖον δόδωκεν αὐτὸν τῆς βασιλείας καλεῖς, ὅτι ἐσὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς λαλεῖς ἡμῖν; ἀδυνάτοός ἐστιν ἡμῖν ἀναχωρεῖν μετὰς αὐτὸν ἀποσταλῆσθαι τὸν κέματον. ὅτε λέγει Φαρασμαῖος. δὲς μοι λόγον μεθ' ἡμῶν ἀδικῶν, ἀλλὰ μετὰ τειχόκοιτον ὀνομάτων μόνον εἰσελθόντων ἐν ταῖς κείρων. ὅπου δὲ λόγον μετὰ φυλάξαντος ἀπὸ τῆς αὐτῆς στυγερῶς αὐτῷ λέγει. ὅτι εἰσελθόντων ἡμῶν κρατῆσθαι τὰς πόλεις καὶ αὐτὸν εἰσελθόντων πόλεις. καὶ ὅπου γενομένων, ἐκείθεν βαλὼν αὐτὸν εἰς τὸν κέματον. ἡμεῖς δὲ πυρκαϊὰς μεγάλαις, ἐξελθόντες αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρπάζουσιν ὅτι ἡδυνάμεν βασίλειαν ἐκ τῶν ἀποστάντων αὐτοῖς καὶ ποιήσας ἄλλας τρεῖς ἡμέρας, κατέλυσεν τὰ τείχη ἕως τῆς γῆς, καὶ ἀποκινήσας κατέλυσεν ἐκ τῆς Αψιλίας μὲν ἐκ Μαρῖνον τὸν παλαιόν αὐτῶν ἀποστάντων ἀπὸ τῆς Αψιλίας μετὰ μεγάλῃς ἡμέρας. κατέλυσεν κατέλυσεν ἐκ τῆς παραθαλάσσιας, ἀντεπείρασεν καὶ ἦλθεν παρὰ τὸν Ἰουστινιανόν. τῷ δὲ Ἰουστινιανὸν ἀναρρῶντος, καὶ τῷ Φιλιππικῷ τυφλωθέντος, βασιλεύει ὁ Ἀρτέμιος, καὶ παρὰ τὴν αὐτὴν στρατηγὴν εἰς Αἰα-

[illegible]

Aruit. Mox Theodosio tyrannidem attri-
piente, cum eiectus esset Artemius, &
cum barbarorum incurfionibus, tum in-
iustis Iustiniani cædibus, tum Philippici
sacrilægis impietatibus cuncta sua deque
per Romanam Remp. iactarentur, me-
moratus iste Leo armis in Theodosium sus-
ceptis, Artemij partes strenue propugna-
bat. Propositi vero armorumque socium,
& in eadem pericula conspirantem nactus
est Artabasdum Armenicorum Ducem,
quem Anna filia in matrimonium locata
generum Imperator factus asciuit, & Cu-
ropalatis dignitate auxit. Cæterum Ma-
salmas in Asia hyematus, ibi Leonis pro-
missorum solutionem expectabat: qui
cum nihil a Leone accepisset, illusum se
sentiens, Abydum profectus copiosum
exercitum in partes Thraciæ navibus trans-
misit, & in Urbem imperij Reginam arma
mouit: Sulimanem etiam consilij sui Pri-
micerium litteris monuit, ut cum classe
instructa adueniret. Die autem mensis
Augusti decima quinta Urbem obsidere
cepit Masalmas, expugnatis direptisque
Thraciæ castris. Porro terrestri muro cir-
cumquaque vallato ingentem fossam ape-
ruerunt, & ad vallum fossæ impositum ex
lapidibus nullo cæmento ad invicem iun-
ctis murum, qui castris pro lorica esset,
circumdaxerunt. Die vero prima mensis
Septembris indictione prima, insensu il-
le Christi aduersarius Suliman cum classe
& Amicis suis ad Urbem appulit, adue-
ctis insolitæ magnitudinis bellicis navi-
bus, nec non dromonibus, mille & octin-
gentis numero: & ad spatium littoris,
quod Magnauram & Cyclobium interia-
cet, applicuit: Post duos autem dies no-
to spirante ea statione soluerunt, & ad
Urbem adnavigauerunt. Et hi quidem
Eutropij Anthimique oras occupant, alij
in Thraciæ partes a Galatæ Castello ad
portus ipsius seras deuehuntur. Onerariæ
tandem naues suo pondere depressæ ac
tardius latæ cum classis extrema tenerent,
ad viginti ex præcipuis numerum retro
totum agmen steterunt, centum milites
loricis instructos ad singularum defensio-
nem ferentes. Tranquillitate autem ma-
gna toti freto primum incumbente, leni
mox venti flatu ex portus angustiis in ex-
timum spatium delatæ sunt: easdemque
pientissimus Imperator incendiariis navi-
bus ex Urbis extrema arce emissis, igne
Dei iuvantis opera iniecto, cunctas ab-
sumpsit: & hæc quidem ad maritima Ur-
bis mœnia conflagrantes disiectæ, alix pe-
lagi profundo cum impositis hominibus
absorptæ: reliquæ ad Oxeam Plateamque
insulam altum mare tenentes deductæ.
Hinc Urbis ciuibus creuerunt animi, ho-
stes vero operosam potentemque auidi

ignis virtutem experti summo terrore percussit. Illa quippe ipsa die sub vesperam ad maritimos muros militares copias applicare, temonesque supra propugnacula imponere decreuerant: Sed istud eorum consilium sanctæ Dei genitricis interuentu Deus incassum & irritum declarauit. Porro eadem nocte pius Imperator catenam ferream Galatz portum occludentem silenter subduxit. Hostes Imperatori remanimo eos circumueniendi remouisse rati, vltius progredi, & ad Galatz portum appellere nequaquam ausi sunt: Sed ad Sosthenij sinum recedentes, classem suam illic tuto collocarunt. Die vero mensis Octobris octaua illorum Dux Suliman extinguitur, & Ameræ principatum Vmarus obtinet. Eo tempore tam aspera vis hyemis in Thraciam ingruit, vt præ nunc gelu indurata, centenis diebus videri terra non potuerit: ex quo ingens equorum, camelorum, reliquorumque animalium numerus hostibus perijt. Insequente vere Suphiam aduenit conflaram in Ægypto classem adducens nauium frumento conuiehendo idonearum ad quadringentas, & totidem celoces: Is ignis Græci virtute percepta, præternavigata Bithynia, cum in aduersam partem traicisset, ad Boni agri portum applicuit. Non diu post cum altera classe in Africa collecta, in qua naues onerariæ trecentæ sexaginta cum armorum & commeatus numero Izib adfuit: qui cum eadem pariter de liquido igne referri audiisset, ad Satyrum & Bryam & ad Cartalimenem vsque appulit. Tum vero Ægyptij per vtramque forte classem dispersi, consilio solerter inito, solutis onerariæ cuiuslibet nauis lintribus, profugerunt in Urbem, Imperatorem faustis vocibus prosequuti, adeo vt ab Hicria ad Urbem vnico ligni fragmento totum mare compactum videretur. Imperator de vtrique classe ab eis certior factus, Siphones eiaculandis ignibus instructos, & in dromones biremesque impositos aduersus eas emisit: Deoque ipsius Deiparæ precibus opitulante locis quibus anchoris fixi constiterant, hostes maris profundo absorpti sunt: quare nostri spoliis eorum commeatuque omni direpto cum lætitiæ pattæque feliciter victoriæ tripudiis in Urbem redierunt. Ad hæc iterum Merdasan cum Arabum acie a Pylis Niczam vsque & Nicomediam regionem omnem suis excursibus deuastante, Libi Sophonisque nobiles quique & Imperatorij procures nec non pedestres alie copię Mardaitarum instar e latebris in eos irrumpentes in frustra concisos & damnis affectos fugam arripere coegerunt. Ad vltioris itaque freti ripam nonnulla libertate concessa, nauiculæ innumeræ

πυρὸς ἐγνωκότες δραστηκωπῶς ἐνέρχασθαι. ἐβόλονται γὰρ τῇ αὐτῇ ἑσπέρα εἰς τὰ πρῶτα πλοῦς τῆς πύλης, καὶ τοὶ αἰχμῆς εἰς τὰς ἐπὶ τῆς πύλης ὑπὸ τῆς αὐτῆς. ἄλλα τὴν βουλὴν αὐτῶν διεσκεδάσεν ὁ Θεὸς ἀφ' ἧς προσέειπεν τῆς ἀγίας Θεοτόκου, τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ τὴν ἄλυσιν ἐκ τῆς Γαλατίας ὁ βυσιβὴς βασιλεὺς μυστικῶς συνέειπεν. οἱ δ' ἐχθροὶ νομίσαντες, ἐπὶ βουλῆς μὲν αὐτοῖς δελεάσαι ὁ βασιλεὺς τῶν τῶν παρ' ἐξέλει, οὐκ ἐπὶ ληψὶν εἰσελθὴν καὶ ὁρμῆσαι εἰδὼν Γαλατίαν. ἄλλα ἀφ' ἀπλῶς αὐτοῖς ἐκ τῆς Σωαθίου ἐκ τῆς κατὰ σφαλιστῆρος ὅτι αὐτῶν πλοῦς. τῇ δὲ ὁρμῇ τῆς Οκτωβρίου μηνὸς θύσας ὁ Σαλαμίης ὁ δόρυχτος αὐτῶν, καὶ ἀμνηρβίος Οὐμῶν. χιμῶνος δ' ἡμοδίου βαρυπᾶν ἐκ τῆς Θράκης, ὥστε τὴν γῆν ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας μὴ φαίνεσθαι ἐκ τῆς χρυσανθωδίου χιόνος, πληθὺς τῶν πλοῦν, καὶ καμῶν, καὶ λοιπῶν ζώων τῶν ἐχθρῶν τεθνήσκουσιν. ὅτι δὲ εἰρηναῖοι καὶ κατέλαβον Σαφίαν μὲν τῆς ἐκ Αἰγύπτου κπεδύπτος ἐλθόν, ἔχον κατὰς σιποφόρους ὕ. καὶ δρόμους, καὶ μαζῶν τὴν τῶν Ρωμῶν πυρὸς ἐνέρχασθαι, καὶ πρῶτα δρᾶμα τὴν Βιθυνίαν, καὶ αἰπὴς περὶ τῆς, εἰς τὴν τῆς κατὰ ἀγρὸς λιμῆνα πλοῦς αὐτοῖς. μετ' οὐ πολὺ δ' ἐκπέλασαν ἐκ τῆς μὲν ἐπὶ τῆς ἐλθόν κπεδύπτος ἐκ Αφεικῆ ἔχον καὶ αὐτὸς κατὰς τῆς. δόρυχτος μὲν τε, καὶ δαπῆρας. ὁμοίως καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μεμεσσηκῶς πρὸς τῆς ὕψος πυρὸς πλοῦς αὐτοῖς εἰς τὴν Σάτυρον, καὶ Βρίαν, καὶ ἔως Καρπυλίου. οἱ δὲ τῶν δύο ἐλθόν τῶν Αἰγύπτιοι καὶ ἑαυτοῖς βυλθυσσάμενοι νυκτὸς τοὺς τῶν κατὰς σιποδύλους δόρυχτες ἐκ τῆς πόλεως προσέφυγον τὴν βασιλέα ὁφνηκῶντες, ὥστε ἀπὸ τῆς ἱερῆς ἔως τῆς πόλεως ὁλόξυλον φαίνεσθαι τὴν γαλατίαν. μαζῶν δὲ δὲ αὐτῶν πρὸς τῶν δύο ἐλθόν ἐκ τῆς πόλεως, σιποδύλους πυρσοφόρους κατὰ σιποδύλους, εἰς δρόμους τε καὶ διήρξας τοῖς ἐμβάλοις, καὶ τῶν δύο ἐλθόν ὁξέπεμψεν. τῇ Θεοῦ δὲ συνεργήσας ἀφ' ἧς προσέειπεν τῆς Θεοτόκου ὑπὸ πῶς ἐβόλῃσθαι οἱ ἐχθροὶ καὶ λαβόντες τὰ σκῆλα οἱ ἡμέτεροι, καὶ τῆς δαπῆρας αὐτῶν μὲν χαρῆς καὶ νίκης ἑσπερεύσαν. ἐπὶ δὲ πάλιν τῇ Μερδασῶν ἀπὸ Πυλῶν σιπὶ τῶν γρατῶν τῶν Αρῶν, ἔως Νιζίας καὶ Νικομηδίας ἀφ' ἀπλῶς, οἱ ἐκ τῶν Λίβων καὶ Σόφων δίκων Μαρδασῶν χρυσιόμοι βασιλικοὶ δόρυχοι, καὶ τὰ περὶ τῶν ὁξάπινων τοῖς ἐπὶ τῶν ῥιπῶντες, καὶ κλασματίζοντες, ἐκείνῃ ἀποδράσας ἐπὶ τῶν καὶ λοιπὸν μικρὰς ἀδίας τῆς περικτῆς πρῶτα δὲ βύσης ἐκ τῆς πόλεως

ἀνερχόμενα χελιδόνια πλείστα ἐκόμιζον διαπά-
 ρας ὡσαύτως ὃ καὶ τὰ ἀλιεύματα ἀγρόεα, εἰς
 τὰς ἡσούς, καὶ τὰς ὁρμύλιας τῆς ἀγροῦς ἰσχυρὰς
 ἐκ ἐκωλίων. λιμὸς τε γενομένος ἐν τοῖς Ἀρα-
 βῆσι πλείστα τὰ ἀποθνήσκοντα ζῷα αὐτῶν ἦσαν,
 ἵπποι τε, καὶ ὄνοι, καὶ καμήλοις. φασὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ
 αἰδοῦναι τιθεσθαι, καὶ τὸν ἑαυτῶν κόπον
 εἰς τὰ χελιδόνια βάλλοντες, καὶ ζυμῶντες ἦσαν.
 ἐπέσκηψαν εἰς αὐτοὺς καὶ λοιμικὴ νόσος καὶ αἰαεθί-
 μνητα πλῆθος αὐτῶν ὤλεσεν. σιωπῆ δὲ πρὸς
 αὐτοὺς πόλεμον ὃ ἦν Βουλγάρων ἔθνος, καὶ ὡς
 φασιν εἰ ἀκριβὲς ἐπιτάμνοικε. χελιδόνας δὲ
 αὐτῶν ἐσφαζαν καὶ πολλὰ σπυρίσκον αὐτοὺς
 διὰ τὸ τῶν χειρῶν ἐκείνων, ὥστε ἐπιγινώσκον
 αὐτοὺς τὴν πύραν ὅτι ὁ Θεὸς καὶ πόμα γὰρ πρὸς
 Θεομήτορα φερεσθῶσι πλεονέκτημα τῶν αὐτῶν,
 ὃ ἦν Χριστιανὸν βασιλέα, καὶ ἐκ ἐκείνου ἐκείνου
 Θεοῦ τελεία ἐν τοῖς ἐπιταμνομένοις αὐτὸν
 ἐν ἀληθείᾳ, εἰ καὶ πρὸς βραχὺ παιδιδύμεται
 ἀπὸ τῶν ἀμύρτων ἡμῶν.

A comincatum inde asportaturæ confluxe-
 runt: similiter & piscatoris naues adia-
 centes infulas littoraque muros Urbis al-
 luentia peragantes, piscibus capiendis
 nullo impediēte vel resistente se se exer-
 cebant: Ciborum vero penuria inter Ara-
 bes ingrauescente, omnia sua animalia,
 quæ morerentur, equos, asinos, & came-
 los vorare ipsi coacti sunt: Sunt etiam qui
 hominum cadauera suaque ipsorum ster-
 cora in clibanum missa, & mola subacta
 deglutiisse dicant: ex quo pestilentia lues
 in eos grassata numerum pene infinitum
 e medio sustulit. Bellum quoque cum ipsis
 Bulgarorum natio commisit, quo, qui
 rem exacte norunt, viginti duō millia ex
 eis caesa referunt. Plurimæ denique ea
 tempestate clades & calamitates in eos
 incubuerunt, quibus experientia dignos-
 cerent Deum & sanctissimam virginem
 Dei matrem Urbem istam & Christiano-
 rum imperium protegere: neque omnino
 a Deo deferi, qui cum inuocant in veri-
 tate, breui licet spatio pro admisis pec-
 catis peccatas sustineamus.

		Αρχὴ ἀρχῆς γὰρ Οὐ- μῆτος ἐκείνης							
β'		α'		δ'	ε'				

			Αρα- bium Dux Vrbe- m annis 1.						
210.	2	1		4	13				

Τὴν ὥρην ἔπει Σέργιος Πρωτοσπαθᾶριος καὶ
 στρατὸς Σικελίας ἀκούσας ὅτι Σαρακηνῶν
 πρὸς τὴν πόλιν βασιλεύοντων πλεονέκτημα
 ἐκείνους ἴδιον βασιλέα ὀνόματι Βασίλειον
 Κωνσταντίνου πολίτην ἦν Γρηγορίου τῷ Οὐ-
 μαρῶν, Τιβέριον ὀνόματι, ἐποίησεν ὅπως
 βολὰς, καὶ ἰδίους ἀρχόντας μὲν βασιλεὺς τῶν
 ἀρχόντων Σεργίου. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν ἀκούσας
 ἀποστείλας Γαβριὴλ τὸν ἴδιον αὐτῶν Χαρτυλάριον
 περιβαλλόμενος αὐτὸν Πατρίκιον καὶ στρα-
 τὸν Σικελίας, πρὸς δεδωκὸς αὐτῶν πρὸς σὺ-
 μνον αὐτῶν καλῶς πρὸς τοὺς ἀρχόντας ἦν
 δυπλῶν μερῶν, καὶ σάκεαν πρὸς τὴν λαόν. καὶ
 ἀπὸ νυκτὸς εἰσέλθοντες εἰς ὅλην τὴν πόλιν
 ἔλθον εἰς τὰ μέρη Κυζίκου ἀπὸ τοῦτο εἰς
 ὕπνον, ἀπὸ τῆς καὶ θαλάσσης πλεονέκτημα
 ποικαίμοι, ὅλην τὴν Σικελίαν κατε-
 λαμβάνουσιν. Εἰσέλθοντων δὲ αὐτῶν ἐν Συ-
 ρακυσσῇ ἤκουσεν Σέργιος ὅτι ἔβη, καὶ πλεονέκτημα
 τῶν ἐπιταμνομένων πρὸς τὴν πόλιν εἰς τοὺς πλησι-
 ζοῦσας τῇ Καλαβρίᾳ Λομβαρδοῦ. τῶν ἡμερῶν
 ἀντιπρὸς τὸν πόλιν, καὶ τῆς σάκεας ἀναγνωσείας, καὶ
 αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς σπυρίσκον
 καὶ ὁ πόλις ἀντιπρὸς τὴν πόλιν ἔβη, καὶ τῶν

Hoc anno Sergius Protospatharius &
 Siciliæ Dux Urbem imperantem a Sara-
 cenis obsessam audiens, Basilium quendam
 C.P. natum Gregorij Onomaguli filium
 Tiberium a se vocatum illic loci proprium
 Imperatorem corona insigniuit. Is me-
 morati Sergij consiliis officialium pro-
 motiones, & Curialium præfecturas insti-
 tuit. Imperator tyrannidis excitatæ ru-
 more percepto, Paulum proprium Chartu-
 larium in Patricium & Siciliæ Ducem pro-
 motum, datis etiam auxilio conquiendo
 ad Occidentalium partium proceres liti-
 ris, & sacra ad exercitum scripta, illuc
 misit. Noctis vero silentio dromonem re-
 migio citius impellendum ingressi, in Cy-
 zici oras primum eruperunt: mox e loco
 in locum varia littora legentes, qua ter-
 ra, qua mari iter peragentes, præter om-
 nium expectationem in Siciliam deue-
 niunt. Vbi eos Syracusas attingisse audit
 Sergius, obstupuit: propriæque conscien-
 tiæ crimine impulsus, ad vicinos Cala-
 briæ Longobardos confugit. Exercitu
 mox congregato, sacraque Imperatoris
 perlecta, cuncti de imperij incolumitate
 & perpetuo statu certiores redditi, Urbem
 insuper aduersus hostium impetum quam
 prius multo magis instructam, duarum

etiam classium cladem inauditam Ducis A
testimonio firmatam percipientes, Leo-
nem quidem Imperatorem felicibus votis
extemplo cumulauerunt, Basilium autem
Onomagulum & Aulicos ab eo constitu-
tos vinculis mancipatos Duci tradiderunt.
Ipse in Basilium & supremum sub eo exer-
citus Ducem gladio animaduertit: & eo-
rum capita fasciis circumuoluta Spatha-
riorum opera ad Imperatorem transmisit.
Residuae rebellium turbæ quosdam ver-
beribus, alios capillorum detensione,
nonnullos narium amputatione multatos
in exilium eiecit: ex quo ingens per vni-
uersas Occidentis provincias tranquillitas
exorta. Memoratus autem Sergius, petita
& accepta incolumitatis fide, ad Ducem B
se contulit: ac subinde cunctis Occiduis
partibus alta pax reddita. Porro Vmarus
Arabum principatum adeptus Masalmam
de reditu cogitare permisit. Die igitur
Augusti decima quinta Saraceni cum ma-
gno generis sui dedecore recesserunt.
Classe siquidem e littoribus nostris sol-
uente, immissa Dei nutu Deique matris
interuentu procella naues hinc inde ia-
ctatas disperfit: & quasdam quidem ad
Præconesum, alias ad varias insulas, quas-
dam per flexuosos sinus, alias denique ad
diuersa maris littora illisit ac submersit.
In residuas Ægæum mare præternauigan-
tes repentina de cælis vlcio incubuit. Igni-
ta quippe grando in eas dilapsa maris a-
quam ebullire fecit: ex quo pice liquata
naues cum ipsis vectoribus pelagi profun-
do absorptæ sunt. Solæ decem ex eis,
Deo ita disponente, incolumes seruatae
sunt, quæ nobis pariter atque Arabibus
miracula circa eos potenti Dei manu edi-
ta referrent: quæ cum in nostrorum ma-
nus incidissent, quinque ex eis captæ,
quinque residuæ Dei virtutem annuncia-
turæ in Syriam latæ.

Hoc anno terræ motu per Syriam exor-
to, Vmarus ciuitatibus vinum inhibuit:
Christianosque ad fidem religionemque
fœda desertione conspurcandam adegit:
eos vero qui negato Christi nomine ad
ritum alienum defecissent immunes a ve-
tigalibus declarauit, qui piaculum non
admitterent crudeliter necauit, ex quo
plures effecti Martyres: ne Christiani præ-
terea aduersus Saracenum testimonium
recipiatur lata lege sanxit. Epistolam de-
nique fidei suæ expositionem manifestan-
tem ad spurcos eius sensus virum dedu-
cere arbitratus ad Leonem Imperatorem
datam transmisit.

3	2	5	14
---	---	---	----

Hoc anno Leoni irreligioso Imperato-
ri filius impietate & irreligione superior,

αὐτὸν ἦν δὴν εὐλογῶν διηρησάμενον αὐτοῖς, δι-
ήκως τὸν μὲν Λέοντα βασιλέα διφήμενον.
Βασίλειον δὲ τὸν Ονομαζόμενον, καὶ τοὺς περὶ
χειρουργίας ἑσπ' αὐτὸν ἔργοντες διασίοις ἐ-
στρατηγῶν ἀνδραδέδωκτον. αὐτοῖς δὲ τὸν μὲν Βα-
σίλειον σὺν τῷ μοναρχατικῷ αὐτοῦ ἀπικε-
φαλίσιν, καὶ τοὺς κεφαλὰς αὐτῶν φασκιά-
σαις, τῷ βασιλεὶ διὰ τῆς Σπαθαρίων ἀπέ-
στειλεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τύφας καὶ κουρδύ-
σας, ὡς δὲ ῥινόκεπτος ἀξίως. ἐντε-
θεν οὖν μεγάλη κλέψασις ἐς τοὺς δυτικαίς
ἐρήμευ. Σέργιος δὲ ὁ περὶ λαοὺς λόγον ἀ-
παθείας τὸν στρατηγὸν αἰτησάμενος καὶ λα-
βὼν, ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν· καὶ πᾶντα εἰρή-
νησεν καὶ ἐσπείρεν μέρη. Οὐμμερος οὖν κρα-
τίσας ἦν Ἀραβίων, ἐπέπερτο ἀνακρίψαι
τὸν Μασαλμὰν. ἀποκινήσαντων δὲ τῶν Σα-
ρακηνῶν τῇ 16. τῆς Αὐγούστου μηνὸς μετὰ
πολλῆς ἀγέλης, ἐπὶ τῷ γὰρ ἐκπαρείδῃ τὸν
εὐλογῶν αὐτὸν λαὸν ἐκ Θεοῦ διὰ τῆς περὶ εὐ-
τοῦ Θεομάρτους ἐσκέψας εἰς αὐτοὺς, τοῦ-
τοις διεσκόρπισεν· καὶ τοὺς μὲν ἐς Περισκή-
σιν, καὶ τοὺς λοιποὺς ἡσίοις, τοὺς δὲ ἐς τοὺς
ἀποστροφῆς, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀκταῖς κατε-
πύνησεν. οἱ δὲ περὶ εὐλογῶντος κήρυκτος Αἰ-
γίου πύργος, καὶ ἄφω ἐπὶ τῷ αὐτοῖς πο-
μηνία· χαλὰ γὰρ πύργος κατελθούσα ἐπ'
αὐτοῖς ὅ ὕδαρ τῆς θαλάσσης καχρήσας πεπνί-
κεν, καὶ τῆς πίσις λυθείσης, αὐτῶνδ' αἱ
ἡνῆς εἰς βοθρὸν κατεκρήνησεν. ἔλαξε δὲ μὲν
καὶ αὐτὰ περὶ Θεοῦ διὰ τῆς αὐτοῦ
ἐξ αὐτῶν, πρὸς δὲ ἀπαλγεῖλαι ἡμῖν τε, καὶ
τοῖς Ἀραβί τοῖς μεγαλείᾳ τῷ Θεοῦ πὲρ γε-
νότα εἰς αὐτοὺς· αἱ καὶ περὶ τῶν οἱ τῷ ἡμε-
τέρων τοῖς μὲν πιάσαι ἡδυνήθησαν, αἱ δὲ ἄλ-
λαι εἰς ἀπεσπείωσιν εἰς Συρίαν πλεῖν τῷ Θεοῦ
διωκόμεν ἀναγέλλουσαι.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἐπισημοῦ μεγάλου ἡμεροῦ
ἐς Συρίαν, ἐκάλυσιν Οὐμμερος τὸν οἶνον ἀπὸ
τῶν πόλεων, καὶ μαζαρίζῃ τοὺς Χριστιανούς ἐν αὐ-
καί· καὶ τοὺς μὲν μαζαρίζοντες ἀπικαίς
ἐποίησεν, τοὺς δὲ μὴ καλὰ διηρημένους ἀπὸ τῆς
πολλοὺς μάρτυρας ἀπειργάσας, καὶ μὴ πα-
ραδέχεσθαι μάρτυρας Χριστιανῶν καὶ Σαρα-
κηνῶν ἐκείνοις. ἐποίησεν δὲ ὁ πᾶσι δόγμα-
τικῶν πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα, οἰόμενος
πίσθιν αὐτὸν τῷ μαζαρίσας.

γ	δ	ε	στ
---	---	---	----

Τοῦτον τῷ ἐπὶ ἐπὶ τῇ τῷ δυναστείᾳ
Βασιλεὶ Λέοντι δυναστεύοντι αὐτὸν ὡς,

ἐπ' Αὐτοχρίστου πατρὸς, ὡς καὶ ὁ Οὐκτω-
βρίου μῆνός Μαρία ἡ γυνὴ αὐτῆς ἐπέφθη ἐν τῷ
τρικλινίῳ ὁ Αὐγουστῆς, καὶ παρ' ἡλίου ἐμπρόκ-
τως μὴν χροῖς τῷ ἀδελφῷ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλη-
σίᾳ, καὶ ἐξελθὼν παρ' τῆς εἰσοόδου τῆς μεγάλου συ-
ναγωγῆς, μετὰ λαοὺς τῆς μέγαν βαπτιστῆρα προ-
σέλθοντος ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς μετ' ἐλπίων οἰκειαστῶν
αἰδεσθέντες αὐτὴν, ἔστη βαπτιστῆρας Γερμανοῦ ὁ
δὲ χροῖς τῆς κακίας τοῦ καὶ βασιλείας αὐτῶν
ἐξελθὼν, Κωνσταντῖνον, δὲ τὸν τε, καὶ δυνάμεις ἐκ τοῦ
πύθοντος αὐτῶν παρ' ἡλίου πικρῆς, ἀφοδύ-
σας αὐτὴν ἐν τῇ ἀγίᾳ καλυμνίᾳ, ὅρα, ὡς φασιν,
εἰ ἀκριβοῦς αὐτῆς γυνὴ ὡς, ὡς φασιν, Γερ-
μανοῦ τῆς ἀγιώτατης Πατριάρχης, ὅτι μεγάλου
κακοῦ Χριστιανῶν καὶ τῆς ἐκκλησίας δι' αὐτὴν μέλ-
λωντος γινέσθῃ ὁ σημεῖον τῶν πέφυκεν. τῶν οἱ
παρ' ἡλίου τῆς γυναικὸς καὶ τῆς συκλήτου βαπτι-
στῆρα αὐτῶν. μὲν ὁ τῆς γυναικὸς ἀφ' ἡλίου ἐμ-
πρόκτως ὁ Αὐγουστῆς Μαρία αἰεὶ ἐκ μὲν σὺν ὁ
ἐν βαπτιστῆρα ἐκπαίδειν δοῦσα διὰ τῆς ἐκκλη-
σίας ὡς τῆς Χαλκῆς πύλης τῆς παλαιᾶς.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἐτεὶ Νικήτας ὁ Ξυλινὴς γρά-
φει παρ' Ἀρτέμιου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς ἀπελ-
θὼν αὐτὸν παρ' ὁ Τερβελίου ὅπως μὲν συμμα-
χίας Βουλγαρικῆς ἔλθῃ καὶ Λέοντος. ὁ δὲ
Ἰσακίδης ἀπῆλθεν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ γρα-
τὸν καὶ ἑ. κεντῶντα χρυσῶν. καὶ ἔπειτα λα-
βὼν ἐπὶ ΚΡ. ἔρχεται. τῆς δὲ πόλεως τῶν μὴ
δοξαμένων, οἱ Βούλγαροι τῶν τῷ Λέοντι πα-
ρέδωκεν, καὶ φιλοφρονήσαντες ἔσθ' αὐτῷ ὑπε-
ρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν σὺν τῷ Ξυλι-
νῇ αἰεῖται, δυνάμεις καὶ πλεὶς τῶν Ξυλινῶν
ἐν τῷ Μαγίστρου αὐτῷ Ἰσακίδῃ, καὶ πολ-
λὴν κεκτημένην. ὁμοίως δὲ Σισίνιον τὸν Πα-
τρίκιον, τὸν ἐπὶ κλῆρον Ρειδάκιον, καὶ Θεόφω-
τον Πρωτοασκρητῆν, ὁ Νικήτης τὸν Ανδρα-
κα, καὶ ὄντας τῶν τῶν, οἱ Βούλγαροι ἀπέ-
καταλίπον, ὡς σὺν ὁ Ἀρτέμιος, ὁ Ἰσίδω-
ρος Πατρίκιον ὁ Κόμητος Οψικίου, ὡς σὺν ὁ
καὶ φίλοι αὐτῷ ἀπέκτειναν. ἔπειτα δὲ λοιποὺς
ῥητορικοὺς, καὶ διμεινῶν, ὁξώσαν.

Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης

Τούτῳ τῷ ἔτει ἰνδικτιῶν γ'. τῇ ἡμέρᾳ τῇ
Γ' ὡς ἐπέφθη Κωνσταντῖνος Ἰσακίδης
τῶν πατρῶν ἐν τῷ Τελουναλίῳ τῷ 19'. ἀκου-

A verus Antichristi præcursor natus est. O-
ctobris vero mensis die vigesimo primo
Maria eius vxor in Augustei triclinio co-
ronæ recepit consortium, & cum solempni
comitatu, sine viro, ad magnam Ecclesiam
processum egit. Votis ibi conceptis, an-
te Ingressus ad magnum altare solemniter,
ad magnum Baptisterium, viro eius pau-
cis domesticis stipato eodem loci se con-
ferente, ipsa perrexit. Ibi cum a Ger-
mano Antistite imperij malitiæque eorum
heres Constantinus iustitiam vnde expia-
retur, dirum ac fœdum ab infantia sui in-
diciu edidit, aluum nimirum in sacrum
lauacrum egerens, ut ab oculatis testibus
fide dignis perhibetur; ita ut sanctissimus
Patriarcha Germanus maximum malum
Christianis ipsique Ecclesiæ per istum e-
uenturum istud signum portendere vati-
cinatus sit. Eum e sacro fonte Thematum
& Senatus spectatissimi viri susceperunt.
Sacris peractis Augusta Maria totius aulæ
stipata comitatu, muneribus ab Ecclesia
ad arcem vsque Palatii portam in popu-
lum sparsis, cum filio baptismate initiato
reuertit.

Eodem etiam anno Nicetas Xylonites,
litteris ad Artemium Thessalonicam re-
latum datis, ut ad Terbelium Bulgarorum
locia arma quæsiturus, & subinde aduer-
sus Leonem militaturus proficiscatur, mo-
net. Is consilium sequutus, pergit in Bul-
gariam, & exercitum, aurique centena-
ria quinquaginta accipit. Eo apparatu in-
structus C. P. recta tendit. Urbis ciuibz
Artemium a se depellentibus & imperium
eius respuentibus, Bulgari virum Leonis
potestati permiserunt: quare acceptis ab
eo muneribus domum redierunt. Impera-
tor vero Artemium & Xylonitem interfe-
cit: bonaque Xylonitæ, qui Magister erat
& locuples, publicauit: similiter Sisin-
ium Patricium cognomento Rendacem,
& Theognostum Protoascretis, & Ni-
cetam Anthracem, & mœnibus reparandis
Præfectum Artemij familiarem Bulgari
capitis abscissione mulctarunt, ac pariter
D Isocem Patricium & Opficij Comitem ut
amicos adiutoresque eius Leo occidit:
alios vero naribus præcis bonisque pu-
blicatis in exilium eiecit.

Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης
Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης	Ἰσακίδης

Hoc anno, indictione tertia, ipso Pas-
chatis die Constantinus a patre Leone in
nouemdecim Accubitorum Tribunali im-

perij coronam accepit consueta oratione Beatae memoriae Germano Patriarcha peragente. Eodem anno Vmarus Arabum Ameras post principatus annos duos & menses quatuor extinctus est : cui Izid succcessit : at in eum surrexit tyrannus, qui etiam dictus est Izid Mualabi, cui multi ex Perfide se adiunxerunt : At Izid Masalmam aduersus eum misit : ipsoque interfecto Perfidem in ditionem suam redegit.

1	5	2	7	16	
---	---	---	---	----	--

Hoc anno quidam Syrus emerfit Pseudochristus, qui Hebraeos seduxit, Christum Dei filium se esse mentitus.

1	6	3	8	17	
---	---	---	---	----	--

Hoc anno Imperator Hebraeos & Montanistas ad baptismum subeundum coegit. Et Iudaei quidem praeter libertatem baptizati, baptismo tanquam contracta forse se expiabant : & cibo communi iam sumpto sacri doni se consortes futuros exhibebant, atque adeo fidem contaminabant. Montanistae vero sibi ipsis finem vaticinari die constituta domos errori suo deputatas ingressi, viuos se se combusere.

1	7	4	9	18	
---	---	---	---	----	--

Hoc anno Iudaeus quidam Laodicia maritimae Syriae ortus supremus praestigiator habito cum Izide colloquio annis quadraginta Arabum principatu potiturum promisit, si modo venerandas imagines toto suo principatu e Christianorum Ecclesiis eliminaret. Is porro Izid vere insanus in sanctas & venerandas imagines generale decretum promulgauit : Verum summa Domini nostri Iesu Christi gratia, & intemperatae matris Sanctorumque omnium meritis Izid extinctus est, nondum etiam satanico eius fancito ad plurium aures & notitiam publicato. At cum Imperator Leo nefandae & insuauis huiusmodi prauitatis particeps existeret, multorum in nos malorum auctor fuit. Inscitiae quoque suae consortem Beseer quendam nomine Christianae quondam fidei in Syria desertorem reperit. Hic certe quae Christo praestatur credulitate prius abiurata, mox haustis animo Arabum opinionibus integre imbutus, non longo ante haec spatio eorum seruitute liberatus, & in Romanam ditionem euadens, ob corporis robur, & concordem in haesibus admittendis sensum a Leone praecipuis honoribus acceptus fuerat, ac deinceps huius maximi mali fautor atque adiutor

Εἴταν τῷ μακαρίῳ Γερμανοῦ Πατριάρχου ποιήσας τὰς παρασηφύδας β' χαί. ὅ δ' αὖτ' ἔπει ἀπεβίω Οὐμαρος ὁ τῷ Αρσένῳ ἀμνησθῆναι ἔτι β'. μεμνᾶς δ' ἡ ἀμνησθῆναι Ἰζίδ. Ἰούτω φέσται ἐν Περσίῃ τυραννος καὶ αὐτὸς Ἰζίδ Μουαλαβί. Ἐ συνεπαπλῆθον αὐτῷ πολλοὶ ἐκ Περσίδος καὶ πέμψας Ἰζίδ τὸν Μασαλμαῦ ἀπέλεν αὐτὸν. Ἐ πλεὺ Περσίδα ἀπ' ἐτάξεν.

1	5	2	7	16	
---	---	---	---	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη τις Σύρος ψευδοχριστός, καὶ ἐπλάνησε τοὺς Ἑβραίους λόγων, ἑαυτὸν εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

1	6	3	8	17	
---	---	---	---	----	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβάλετο ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἑβραίους καὶ τοὺς Μοντανιστοὺς βαπτίζεσθαι. οἱ δ' Ἰουδαῖοι ἀπεραγέτως βαπτιζόμενοι, ἀπελούοντο τὸ βάπτισμα, καὶ ἐσθιόντες μετελάμβανον πλεὺ ἀγίας δωρεᾶς, ἢ ἔχοντες πλεὺ πίστεως. οἱ δὲ Μοντανιστοὶ διεμύνησαν τὸν αὐτοῦ, καὶ ἀεισέστην ἡμέραν, ἢ εἰσελθόντες εἰς τοὺς ἀεισούμενους οἴκους τῶν πληρῶν αὐτῶν, κατέκαυσαν αὐτοὺς.

C

1	7	4	9	18	
---	---	---	---	----	--

Τούτῳ ἔτει Ἰουδαῖός τις ὀρμηλὸς ἀπὸ Λαοδικείας τῆς παλαιᾶς Φοινίκης, γῆς, ἐλθὼν πρὸς Ἰζίδ ἐπηγάγει αὐτὸν ἐπὶ μέγα πτόσην τῇ Αρσένῳ ἀρχῆς εἰς τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Χριστιανῶν ἐν πίστῃ τῇ ἀρχῇ αὐτῇ ὑπομνήσας σπιλάς εἰχῆνας κατέλη. τῷ πεισθῆς ὁ αὐτοῦ Ἰζίδ δόγμα κατὰ τὸν νόμον ἐκτίσας καὶ τῇ ἀγίᾳ ἐσπλάγχνισαν. ἀλλὰ χάριτι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῇ ἀφ' οὗρου μυστρῶν, καὶ πλεόντων τῇ ἀγίᾳ πλεὺ αὐτῷ ἔπει τὴν ἡμέραν Ἰζίδ, ὅς ἐστι ἀκουστικὸς φθασμένος τοῖς πολλοῖς τῷ Γεωργίῳ αὐτῷ δόγματι. μετὰ λαβὼν δὲ ταύτης τῆς ἀγίας καὶ πικρᾶς κακοδοξίας λέων ὁ βασιλεὺς πολλὰν κακὴν αἴτιαν ἡμῖν γέγονεν. διὸν δὲ ὁμοφροῦν τῇ ἀπαμύνησιν ταύτης Βισὴρ ὑπὸ τοῦτομα, ἡρώμενον μὲν ἀπὸ Χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ, ἀποστάντα δὲ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ποιῶντα τοῖς Αρσένῳ δόγματι, οὐ πλεὺ πολλοὺς δὲ χρόνον ἀπελθόντας τῆς αὐτῆς δουλείας, ἢ κατὰ λαβὼντα πλεὺ Ρωμαίων πολιτείας. ἀλλ' ὁμοφροῦν δὲ σώματος καὶ ὁμοφροῦν τῇ κακοδοξίᾳ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ λέοντος, ὅς τις καὶ συνεπαπλῆθον τῷ μεγάλῳ κακοῦ τοῦτου γένους.

cum interim ipse Stephanus eum a perurij in regem admissi metu absoluisse, regemque ipsum Pipini decessorem detonsis eius capillis in Monasterium omni honore & quiete cumulatam relegasset. Ille Pipinus filios duos habuit Carolum, & Carolum magnum eius fratrem.

Eodem etiam anno Izid qui Arabum Ameram gessit, post principatus annos quatuor, excessit e vita. Successit Ameras Isam frater eius, qui passim per prouincias & vrbes palatia construere, agros ferere, hortos plantare, conquirere aquas & deducere cepit. Is in Romaniam expeditione suscepta multis ex acie desideratis domum reuersus est.

Porro Stephanus Papa Romanus ad Francos confugit.

			Romæ Epi- scopus Gre- gorius annis 9.			
	9	2	I	II	20	

Hoc anno irreligiosus Imperator Leo de proscribendis & deponendis sanctis & venerandis imaginibus primum tractatum habere cœpit: comperto cuius proposito Gregorius Papa Romanus, scripta prius ad ipsum Leonem Decretali epistola, qua de fide quidquam statuere, & antiqua Ecclesie sancita a sanctis Patribus firmata innouare aut conuellere non decere Imperatorem commonet, Italiam tandem ac Romæ tributa ad ipsum deferenda prohibuit. Hoc etiam anno torrens in urbem Edessam exundans eam aquis opplevit, & deleuit plurimos.

		10	3	2	12	21	
--	--	----	---	---	----	----	--

Hoc anno Masalmes Casaream Cappadociæ armis aggressus, eam occupauit. Pestis per Syriam grassata est. Cameli Saraceno- rum Protosymbuli ad sanctum Eliam igne perierunt. Mauias insuper filius Isam Romanam ditionem bello infestauit: & exercitu per eius prouincias circumducto retro cessit. Eodem autem anno, indictione nona, messis colligendæ tempestate, inter Theram & Therasiam insulas per aliquot dies vapor ex profundo maris, quasi ab ardente fornace, ebulliuit: quo paulatim densato & in lapidem concreto igni incendij ardore totus fumus igneus apparuit: & ob terrenæ materiæ crassitiem magni pumices lapidum instar per totam Asiam minorem, Lesbum, & Abydum, & maritimas Macedoniæ regiones disiecti sunt, ita vt vniuersa facies eius maris pu-

τῶ αὐτοῦ Στεφάνου, καὶ ἀποκείραντος τὸν αὐτοῦ αὐτὸν ῥήγαν, καὶ ἐν μοναστηρίῳ μὲν ἑμῶν καὶ ἀναπαύσεως ἀφειρόμενος. ὅτε ὁ Γρηγόριος διολογούμενος Κάρουλλον, καὶ Καρουλλόμαχον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ἀπεβίω Ἰζίδος ὁ τῆς Αραβίων ἀμνηστίας ἔτι τίστατο. καὶ ἀμνηστὴς Ἰσάμ ὁ τοῦτου ἀδελφός, καὶ ἤρξατο κτίζειν καὶ χεῖρας καὶ πόλιν παλάτιον, καὶ κατεσπορῶς ποιεῖν, καὶ ὡς ἀδίδουσι, καὶ ὕδατα ἐκβάλλειν, καὶ ἐπεσφάττει (ῥῆν) πλεῖν Ρωμανίον, καὶ πολλὰς τῆς αὐτοῦ ἀποβάλλων ὑπερέβηεν.

Στέφανος δὲ ὁ Πάπας Ρώμης πρὸς τοὺς Ἰουδοίους φερόμενος.

			Ρώμ. ἐπίσκοπος Γρηγόριος ἐπὶ τοῦ 9.			
	9	2	I	II	20	

Τούτων τῶν ἔτι ἤρξατο ὁ δυναστεύων βασιλεὺς Λέων τῆς χ' τῆς αἰῶνος καὶ σελῶν εἰκόνων κατὰ ῥέουσιν λόγον ποιῆσαι, καὶ μαθὼν τῆς Γρηγορίου ὁ Πάπας Ρώμης Ἰωάννης Φόρτος Ἰταλίας καὶ Ρώμης ἐκώλυσεν, καὶ ἔβηεν πρὸς Λέοντα ὅτι πολλὰ δογματικῶς, μὴ δεῖν βασιλεὺς ἀπὸ πῆτιος λόγον ποιεῖσθαι, καὶ χρηνοτομῆν πρὸς ῥῆμα δογματῆς ἐκκλησίας πρὸς ἑαυτὸν αἰῶν πατέρων δογματῆς. τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι ὁ χαίμας πλῆμμερῆς εἰσῆλθεν εἰς Ἐδεσσάν πλεῖν πόλιν, καὶ πολλοὺς ἠφάνισεν.

		10	3	2	12	21	
--	--	----	---	---	----	----	--

Τούτων δὲ ἔτι ἐπεσφάττει Μασαλμῆς καὶ Καρῶνας Καππαδοκίας, καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ γίνονται θανάτοις ἐν Συρίᾳ, καὶ ἀνέμῳ τῷ Πρωτοσυμβόλου ἐκείνου εἰς τὸ ἄγιον Ἡλίου. Μασῶν δὲ ὁ υἱὸς Ἰσάμ ἐπεσφάττει τὴν Ρωμανίαν καὶ ἐμῶν πατρίδας, ὑπερέβηεν. ἐν αὐτῷ δὲ ἔτι Ἰνδ. θ'. ὥρα θέρου, ἀτμός τις ἐκ καμίνου πρὸς αἰέρεσιν ἀνάμεικτον Θήρας καὶ Θερρασίας ἐκ τῆς βορρῆς ῥῆσιν τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ κατεβόρην παρὼν καὶ ἀπολιθομῆν τῆς ἐκκασίας τῆς πυρώδους φλογώσεως ὅλος ὁ καπνὸς πυροφάνης ἐδείκνυτο. τῇ δὲ παχύνει τῇ γαῖᾳ οὐδὲς περὶ οὐρανὸν μετέειπεν ὡς λίθος ἑπτά αἰαπόμενος καὶ ὅλος τῆς μετέειπεν Ἀσίας, καὶ Λέσβου καὶ Ἀβύδου καὶ πρὸς θαλάσσης Μακεδονίας ὡς ἄπην τὸ πρὸς

ὡς ποιοῦν τῆς βασιλείας αὐτῆς κιοῦντων ἔπι πο-
 λαζόντων γάμειν· μέσση δὲ τῇ τηλικούτου πυ-
 ρὸς ἦστος ἀπογνώστως τῇ Ἱερᾷ λεγεμένη νή-
 σω συνήφθη, μήπω δ' ὡρὴν οὖσα, ἄλλως αἱ
 παρρηγῆσαι ἦστος Ὁρᾷ τε, καὶ Ὁρεῖσαι
 περὶ ὅδε ἐρεῖσθαι, οὕτω καὶ αὐτὴ νῦν ἔπι
 τῇ χερσὶν τῆς θεοῦ Λέοντος· ὅς τινι κατ'
 αὐτῇ θείῳ ἐργῷ ἑαυτὴν λογισάμενος,
 αἰαδίερον καὶ τῇ ἀγῶν καὶ σιπῶν εἰκῆ
 ἤρθε πόλεμον, σύμμαχον ἔχον Βισπὶν τὸν
 ὁρῶντα, καὶ τῆς ἰσθμῆς ἀδελφῆς ἐφάμμεν.
 ἀμφὸν γὰρ ἀπάσης ἀπαυδυσίας ἦστος ἔμ-
 πλεον, καὶ πάσης ἀδελφῆς, ὅς ἦς τὰ πολλὰ
 τῇ κακῷ ἔρχεται. οἱ δὲ καὶ τὴν βασιλί-
 δα πάλιν λαοὶ σφόδρα λυπούμενοι ἔπι τῆς
 κατὰς διδασκαλίας αὐτῇ τε ἐμελέτων ἐπελ-
 γῆν, καὶ ἵνα βασιλικὴν αἰνέσθῃς ἀνέ-
 λτοι κατὰ τὴν τὴν κυρίου εἰκόνα τὴν ἔπι
 τῆς χαλκῆς πύλης, ὡς πολλοὶ αὐτῇ ἑαυτὴν
 εἰσεβείας ἡμῶν διδασκαλίας ἐκκοπῆς, καὶ
 μάστιγι, καὶ ὁρεῖας, καὶ ζημίας· μέλιστα δὲ
 τοῖς εἰσεβείας καὶ λόγῳ ἀφ' αὐτῆς ὡς καὶ τὰ πα-
 ρατῆρα ὁδοποιῶν, καὶ τὴν εἰσεβείαν παίδου-
 σιν ὡς τῇ ἐν ἀγῶνι Κωνσταντίνου ἡ μάστιγι,
 καὶ μάστιγι νῦν κατὰ τὴν, ἦς καὶ μὴ ἄλλων
 πολλὰ καλὰ κατὰ τὴν ὁ Σαρκίνωφρων
 εἰς Λέον γέγονεν. ἐν τοῖσις οὗν θείῳ κινού-
 μενοι ζῆλον πασάλοισι κατ' αὐτὴν μεγάλη κα-
 μαχία συμφωνήσαντες Ἑλλαδικοὶ τε, καὶ οἱ τῇ
 Κυκλάδων ἦσαν Κοσμάς ἵνα συνεπόμενοι
 ἔχοντες εἰς ὁ θεοῦ. Ἀγαλλιανὸς δὲ Του-
 ρμῆς τῇ Ἑλλαδικῇ ἡγῶν τῆς γραφῆς, καὶ
 Στέφανος, οἱ καὶ παρὰ τὴν βασιλίδι πό-
 λιν. τῇ Ὁκτωβρίου μηνὸς τῆς ἰ. ἰνδικτ.
 ἡγῶνται συμβαλόντες τοῖς Βυζαντινοῖς ἐμῶν
 αἰνέτων αὐτῇ τῇ πάλιν τῇ σελῶν πυ-
 ρὴ. καὶ οἱ μὲν βυζιζονται πρὸς τὸν λαόν, ἐν οἷς
 καὶ Ἀγαλλιανὸς ἐνοπλῶν ἐαυτὸν ἐπὶ τῶν οἱ
 ζῶντες τῇ κατὰ τὴν παρὰ τὴν, καὶ ἀπο-
 τέμνεται τῇ κεφαλῇ Κοσμάς τε καὶ Στέ-
 φανος. αὖξαι τε τῇ κατὰ Λέων ὁ δυνα-
 τὴς, καὶ οἱ τοῦτο σύμφωνες τὸν καὶ τῆς δι-
 σβείας διωκῶν ἔπι τῆς αὐτῆς. καὶ δὲ τὴν θε-
 ρεῖαν ἔχοντα αὐτῆς τῆς ἰ. ἰνδικτῆρος καὶ
 τὴν τῇ ὁρῶντων κακῶν ἰκῶν, καὶ καὶ τὴν
 Βισπὶν Νικῆας κατὰ τὴν τῇ Σαρκι-
 νῶν διὰ Ἀμηνῶν εἶφος Ἀμην ἐν χιλιά-
 σι μονάζοντα δικαπῆτε παρὰ τὴν, καὶ
 ἀπαρκαλῶσαι κυκλώσαι τὴν πάλιν, καὶ
 Μαυίας κατὰ τὴν ἐν ἄλλῃς ἐκτὸς ἡ-
 μισυ μυριάδας, οἱ μὲν πολιορκίας πολ-

Theophrastus Chron.

A micibus innatantibus repleta fuerit : in medio autem ingentis illius ignis insula in terræ molem stipata Hieræ insulæ aggregata est , quæ antea nusquam extiterat , sed quomodo olim Thera & Therasia , quas supra memorauimus , ebullierunt , sic tum isthac ætate Leonis Dei hostis manifesto reuelati. Hic accensam in se diuinam iram sibi fauere arbitratus , Besei Dei desertorem oblatum sibi auxilium & parisi in scitiæ æmulum nactus , in sanctas & venerandas imagines bellum impudentissime mouit. Ambo quippe pleni erant imperitiæ atque omnis infantiæ , vnde maxima malorum pars exoritur. Quare populus Urbis Imperatricis ob nouam istam doctrinam maximo dolore percitus , cum ipsum Leonem statuit inuadere , tum multos ex Imperatorio famulitio , qui Æreæ portæ Domini imaginem exturbauerant , neci dedit : quo factum est vt in multos pietatis ergo membrorum mutilatione , verberibus , exiliis , damnis illatis animaduersum fuerit : imprimis autem in eos qui pietate & doctrina clarebant : adeo vt Scholæ vna cum sacra doctrina exciderint , quæ a sæculo sancti Constantini magni vsque ad ea tempora floruerant : cuius videlicet , multarumque præstantissimarum rerum Leo iste Saracenicæ disciplinæ

C. confors oppugnator & grassator extitit manifestus. Interea populi qui Græciam & Cycladas insulas habitabant pio in Deum moti affectu , conspiratione inter se facta , parataque maxima classe , aduersus Imperatorem rebellare , Cosmam quendam , qui partes eorum sequebatur , imperio destinantes. Aciem ducebant Agallianus Græcanicorum Turmarcha , & Stephanus. Isti mensis Octobris die decimo octauo indictione decima ad Urbem Imperatricem appellentes , commisso cum Byzantinis prælio , nauibus artefacto igne combustis superantur : adeo vt alij circa profundum submersi sint : inter quos ipse Agallianus vt erat armatus seipsum præcipitavit : superstitionibus vero ad victorem Imperatorem vitro se conferentibus , Cosmas & Stephanus capite plexi sunt : Ex quo impij Leonis sectatorumque eius malitia oppido creuit , adeo vt susceptum aduersus pietatem bellum latius promouerint. Porro circa æstiuum solstitium huius indictionis decimæ post perniciosam illam de propriis ciuibus reportatam a Leone victoriam , duo Amerzi Saracenicum exercitum aduersus Nicæam Bithyniensem urbem deduxere : Amer videlicet cum quindecim millibus expeditorum militum præcurrens , urbem ex improviso & impræmunitam obsedit , Mauias autem cum octoginta quinque millibus subsequutus est. Verum ij post longam obli-

$$V_{ij}^s$$

dionem, murorumque ad sanctorum Patrum ibidem cultorum ædem factam oppugnationem & deiectionem, vrbe tamen minime potiti sunt, cum ob acceptas eorum apud Deum preces, tum ob veneranda eorundem lineamenta, quæ ab sententiæ illorum sequacibus ad hanc usque diem erecta, & piis honoribus cumulata persenerant. Porro cum quidam Constantinus Artabaldi Strator imaginem Deiparæ erectam cernens, arreptum lapidem in ipsam proiecisset, eamque contritam & in humum lapsam pedibus conculcasset, Dominam sibi astantem per visum conspexit, quæ cum ita alloquuta est. Vides quam egregium facinus in me commisisti? Id certe in caput tuum recidet. Postridie Saraceni murum oppugnantibus, commissæque pugna, Constantinus militem fortem se præbens, cum ad murum accurrisset, lapide a tormento in eum immisso, caput faciemque contritus, dignam impietate referens mercedem infelix interiit. Saraceni vero captiuos innumeros & spolia diripientes, reuersi sunt: In quo quidem Deus impio Imperatori ostendit, non ob contribulium suorum pietatem ac religionem, vt ipse gloriabatur, sed ob diuinam quandam virtutem & secretum suum iudicium hæc contigisse: cum nimirum Sanctorum precibus, propter accuratas verasque eorum imagines illic ab oppidanis excultas, idque in tyranni confutationem & inexcusabile aduersus eum iudicium, contra vero in piorum confirmationem, Arabicum istum impetum a Sanctorum Patrum vrbe ipse depulit. Enimvero impius ille non tantum in errore de respectiua venerandarum imaginum adoratione versatus est, sed etiam de sanctissimæ Deiparæ sanctorumque omnium intercessionibus: eorumque reliquias homo scelestissimus, in Arabum præceptorum suorum morem, abominatus est. Ab eo itaque tempore inimicitias cum Beato Patriarcha C. P. Germano imprudenter suscepit, omnes decessores suos Imperatores, Præfules, Christianosque populos, tanquam idololatrias, ob sanctorum venerandarumque imaginum adorationem condemnans, cum ille præ nimia incredulitate atque rusticitate de respectiue earum cultu rationem ac sermonem minime capere valeret.

λινὸν καὶ κεχαίρεσιν τῇ τειχῶν μερικῶν τῷ τῇ
 ἡμιμέλειον ἀγίων πατέρων αὐτοῦ περὶ τῆς, Θε-
 οῦτος μὲν οὐ παρελθόντασι διὰ τῇ ἀπρεσβί-
 κτων αὐτῶν λιτῶν πρὸς Θεόν, ἔστα καὶ σβό-
 σμοι αὐτῶν χαρκατῆρες ἀνέστησαν μὲν τῇ
 νυν ὑπὸ τῇ ὁμοφρόνων αὐτοῖς ἡμιμέλειον.
 Κωνσταντῖνος δὲ ὡς Στρατὴρ Ἀρκαδόσου ἰδὼν
 εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐκώσθη, λαβὼν λίθον
 ἔρριψεν ἐκτ' αὐτῆς, καὶ συνέτριψεν αὐτὴν,
 καὶ περὶ σὺν κατεπάτησεν καὶ περὶ ἐν ὁρ-
 ματι πλὴν διαπονοῖα πρὸς ἐκώσθη, καὶ λήγουσθ
 αὐτῇ. οἷδ' οὖν πῶς ἡμιμέλειον πρὸς ἡμιμέλειον
 εἰς ἐμὲ, ὅντως καὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς τῆς πε-
 ποίησας. τῇ δὲ ἐπαύρειον πρὸς ἀλλόττων Σα-
 ρκαλινὸν τῇ τείχῃ, καὶ πολέμου κροτῆν-
 τες, δραμὼν εἰς τὸ τείχος, ὡς ἡμιμέλειον γρα-
 πιώτης, ὁ ἡμιμέλειον ἐκείνος βάλαντα ὑπὸ
 λίθου τῇ ἐκ τῇ μετὰ τῆς περὶ τῆς, καὶ
 συνέτριψεν αὐτῇ πλὴν κεφαλῇ καὶ τὸ πρὸς
 σπον, ἄξιον τῆς αὐτῆς δυαπείας κομιστῆρος
 αἰταπόδομα. αἰχμαλωσίας δὲ πλείων καὶ λα-
 φουρα συναγαγόντες ὑπὸ ἐκείνῃ, δεικνύοντες
 καὶ τῇ τῇ Θεοῦ ὅς ἀσβεῖ, ὅτι οὐ δι' ὁμοφρόνων
 γίγνεται τῇ ὁμοφρόνων, ὡς ἐκείνος πῶς, ἀλλὰ
 διὰ ἵνα ἀγίων ἡμιμέλειον ἐκείνῃ κρῖσι, ἀπο-
 κρουσθῆναι μὲν πλὴν ἡμιμέλειον ἡμιμέλειον ἡμιμέλειον
 τῆς τῇ ἀγίων πατέρων πόλεως πῶς αὐτῶν
 πρὸς ἐκείνῃ, διὰ τῇ ἐν αὐτῇ ἡμιμέλειον ἀ-
 κριβεσάντων αὐτῶν χαρκατῆρων εἰς ἐκείνῃ ὅς
 καὶ ἀναπολόγηται κρῖσι τῇ τυρῆνῃ, καὶ βε-
 βαίωσιν τῇ ὁμοφρόνων. οὐ μόνον γὰρ πρὸς τῇ
 μετὰ τῇ σπῆν ἐκείνῃ ὁ δυαπείας ἐσ-
 φάλλον πρὸς ἐκείνῃ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῇ
 πρὸς ἐκείνῃ τῆς πρὸς τῇ Θεοτόκου, καὶ πρὸς
 τῇ ἀγίων καὶ πρὸς τῇ λείψανον αὐτῶν ὁ παμ-
 μίας, ὡς οἱ διδασκαλοὶ αὐτῆς Ἀρεσθες, ἐκ-
 δειλῆται. ἐκ τῆς δὲ ἡμιμέλειον τῇ μετὰ τῇ μα-
 κρείῃ Γερμανῶν Πατριάρχῃ ΚΠ. πρὸς ἐκείνῃ
 βασιλεῖς, καὶ ὁμοφρόνων, καὶ Χριστιανούς, καὶ
 λαοὺς, ὡς εἰδωλολατρείας τῇ πρὸς ἐκείνῃ
 τῇ ἀγίων καὶ σπῆν εἰκότων, μὴ μετὰ τῇ
 αὐτῇ δι' ἀπίστας καὶ πρὸς τῇ ἡμιμέλειον τῇ
 μετὰ τῇ πρὸς ἐκείνῃ λήγει.

	II	4	3	I3	22		
--	----	---	---	----	----	--	--

Hoc anno Mauias castrum Ateus expugnauit, ac reuersus est.

		12	5	4	14	23		
--	--	----	---	---	----	----	--	--

Hoc anno filius Chagani Chazarix Prin-

		α'	β'	γ'	η'	x''		
--	--	-----------	----------	-----------	---------	-------	--	--

Τούτω πῶς τε Μανίας πρέλαθει δάκρυον
 Απὸ τοῦ, καὶ ὑπὸ σφύρου.

		ℓ'	e'	d'	rd'	xy'	
--	--	---------	------	------	-------	-------	--

Τούτω τῷ ἔτει ἐπεγράψουσιν ὁ μὲν Χαλδῆος

quindecim post annos, tertio videlicet A
Persecutoris Constantini, indictione duodecima, exitum tandem habuit, ac non sine diuino impulsu prolatum fuisse con-
stitit. Etenim Constantinus Artabasdo ge-
nero expulso, cum solus imperio potitus
esset, Anastasium vna cum aliis suis ini-
micis verberibus cæsum, deinde nudum
asinoque facie retro versa insidentem per
Circi stadium palam circumduci iussit: vt
pote qui vna cum inimicis suis se Impe-
ratoris munere abrogatum imperio cie-
cerat, atque Artabasdam coronauerat:
quemadmodum inferius suo loco demon-
strabitur. Porro facer ille ac diuinus Ger-
manus decretorum veræ religionis defen-
sor Byzantij floruit aduersus Leonem ex
re nomen habentem, eiusque satellites
tanquam aduersus feras depugnans: quem-
admodum in veteri Roma vir vndequa-
sacer & Apostolicus, Petri Apostolorum
Coryphæi confessor eruditione præclarif-
que facinoribus clarebat Gregorius: qui
Romam atque Italiam totumq; Occiden-
tem a Leonis obedientia, tam ciuili, quam
Ecclesiastica, & ab eius imperio subtra-
xit. Tum vero Damasci Syriæ Ioannes
Chrysorrhæos, Mansur filius, Doctor egre-
gius sanctitate vitæ æque ac doctrina ful-
gebat. Porro Germanum vt suæ potestati
subditum Patriarchali folio deiecit, Gre-
gorius autem epistolis, quas omnes no-
runt, ad eum datis, ipsi succensuit: ac de-
nique Ioannes vna cum totius Orientis
Episcopis impium Leonem anathemate
deuinxit. Cæterum die septima mensis
Ianuarij, indictione decima tertia, feria
hebdomadis tertia, irreligiosus Leo Si-
lentium contra sanctas venerandasque
imagines in nouemdecim Accubitorum
Tribunatio celebravit, Germano sanctif-
simo Patriarcha aduocato, cui persuaden-
dum arbitrabatur, vt suo de abolendis sa-
cris imaginibus decreto tandem subscri-
beret. At fortis Christi seruus abominan-
do Leonis consilio nequaquam cedens,
imo veritatis verbum recto sensu distri-
buens, Episcopatu se se abdicauit: quin-
etiam pallium Pontificium sponte depo-
nens post satis longum meræ doctrinæ ple-
num sermonem demum dixit. Si ego sum
Ionas, in mare me proicite: Absque vni-
uersalis etenim Concilij autoritate, Im-
perator, circa fidem quidquam innouare
non valeo. Tum vero in locum, qui Pla-
tanius dicitur, in paternam domum se re-
cipiens, vitæ reliquum summo silentio
transegit. Tenuit Pontificatum annos qua-
tuordecim, menses quinque, dies tres:
Die autem septima eiusdem mensis Ia-
nuarij Anastasium falsi nominis virum,
ipsius Beati Germani discipulum & Con-
cellaneum in eius locum suffecerunt, qui

ἑοδσα μὲν ἔτη τῷ τρίτῳ ἔτι Κωνσταν-
τίνου τῆ διακτον ἰνδικτιῶν ἑ'. πούδας ἐπι-
σιν ὅα θίας χρίστος παρρητιευδῶναι. Κων-
σταντῖνος γὰρ μὲν πῶ τῷ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀρ-
ταβάσδου ἀσασθῶν, τῆς βασιλείας ὑπηρε-
τίας, Ἀναστάσιον τῶν τῶν σὺν ἄλλοις
ἐξήρῳς ἐν ἱππικῷ ἀφ' ἧς διπλοῦν γυμνῶν
μὲν ἐπ' ὄνου καλούμενοι ἔξαστροφα ἐπὶ μ-
πλοῦν, ὡς τοῖς ἐξήρῳς σπασσάμεντα αὐτῶν,
καὶ τὸν Ἀρταβάσδον ἐπέδρα, ὡς δὲ λαοῦσι-
ται ἐν τῷ ἰδίῳ πῶ. καὶ ἐν μὲν τῷ Βυζαν-
τίῳ παρῳχος τῆς ἑσθ' ἀσθεῖας δογματῶν,
ὁ ἱερεὺς οὗτος καὶ θεοστός ἤματι Γερμανὺς
θεομαχῶν παρῳς τὸν φεράνουν Λέοντα, καὶ
τοῖς αὐτῷ σπασσάμεν. ἐν δὲ τῇ παρῳδύτῳ
Ράμῃ ὁ Γρηγόριος ὁ πρῶτος Ἀποστολικὸς αἵρ,
καὶ Πέτρον τῷ κορυφαῖον σὺν θεοῖς, λόγῳ
καὶ παρῳξῇ ἀφ' ἀλάμπας, ὡς ἀπίστοι Ρώ-
μῳ τε, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ πῶντα τὰ ἐσθῆτα
τῆς πολιτικῆς, καὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἀσθῆτης
Λέοντος, καὶ τῆς ἑσθ' αὐτῶν βασιλείας. ἐν
δὲ τῇ καὶ Συρίας Δαμασκῇ Ἰωάννης ὁ Χρυ-
σορῳας παρῳδύτῳ καὶ μεταρῳς, ὁ τῷ Μαν-
σοῦρ, διδάσκαλος ἀείρος, καὶ βίῳ καὶ λόγῳ
παρῳξάμεν. ἀλλὰ Γερμανὺν μὲν ὡς ἑσθ'
αὐτῶν ὄντα ἐκβάλλῃ τῷ θεῶν Γρηγόριος ὁ
δὲ ὑπὸ τῶν ἀειδῶν αὐτῶν ἐλῆχῃ τῷ τοῖς
πῶντο ἐγασσῶν. καὶ Ἰωάννης σὺν τοῖς τῆς
αἱματοῦς ὑπὸ τῶν τοῖς ἀνὰ τῶν τοῖς ἀσθῆ-
τῇ ἑσθῆτῃ. τῇ δὲ ζ'. τῷ Ἰανουαρίου μῆ-
νός τῆς ιγ'. ἰνδικτιῶν ἡμέρα γ'. τῆς ἐβδ-
μάδος Λέων ὁ δυναστεὺς Σελέντοι κατὰ τῷ
ἀρίων καὶ σπῶν εἰχῶν ἐκρέτησιν ἐν τῷ
Τελβουαλίῳ τῷ ἑ'. ἀκούοντων. παρῳ-
λεσάμενος καὶ τῷ ἀγῳάτῳ Πατριάρχῳ
Γερμανὺν, οἰόμενος πείθῃ αὐτῶν ὑπογῳ-
λα καὶ τῷ ἀρίων εἰχῶν. ὁ δὲ ἡμῶς
τῷ Χριστῷ δοῦλος μῶς ἔλως πεισθεὶς τῇ
μυστῳ κακῳβουλίᾳ αὐτῷ, τὸν λόγον τῆς ἀ-
ληθείας ὀρθομῶς, ἀπὸ τῆς πῶ δῳ-
χερῳσῶν ὑπὸ τοῦ ὁ ἀμῳφῆριον, καὶ εἰ-
πὼν μὲν πολλοὺς διδασκαλικὺς λόγους. ἐὰν
ἐγὼ εἶμι Ἰωνᾶς, βάλετέ με εἰς πῶν γα-
ραστῳ. χρεὶς γὰρ οἰκουμῆνῆς σπῳδῳ κα-
νομῳσῳ πῶν ἀδυνατῳ μοι, ὁ βασιλεῦς,
καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ λεγῳμῳ Γρατῳ εἰς
ρομῳοὺς αὐτῷ οἶκον ἡσῳχασῳ, δῳχερῳτῳ-
σῳς ἔτι ἰδ'. μῆνας ἑ'. ἡμέρας γ'. τῇ δὲ *ζ'. *α'.
τῷ αὐτῷ Ἰανουαρίῳ μῆνός χρεῳποδοῖς Ἀνα-
στάσιον τὸν φεράνουν μαρτυρῳ καὶ Σὺν κελ-
λον τῷ αὐτῷ μακῳρίῳ Γερμανοῦ σπῳτῳμῳ

τῷ Λέοντος ἀσθεῖα. ὁ δὲ φιλαρχίας κοσμη-
κὺν παρὰ χριστιανῶν Κ. Π. ἡνδραπίσχετος. Γρη-
γόριος δὲ ὁ ἱερεὺς παρὰ τὸν Ρώμης, ὡς παρ-
έφιν, Αναστάσιον ἀμα τοῖς λιβέλλοις ἀπακ-
ρυξεν, ἐλέγχας τὸν Λέοντα δι' ὑπεροχῶν, ὡς
ἀσθενῶντα· καὶ πρὸς Ρώμην σὺν πάσῃ Ἰτα-
λίᾳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστησιν. ἐμμελῆς
αὖτ' ὁ τυραννὸς ἐπέτειρε τὸν χ' τῷ ἀγίῳ εἰ-
κῶν διοργμὸν· πολλοὶ τε κληρικοὶ, καὶ μετα-
στῆ, καὶ δι' ἄλλοις λαϊκοῖς ὑπερεκινδυνώσαν
τῷ ὀρθῷ τῆς πίστεως λόγῳ τὸν μάρτυρα ἐν αἰα-
διαιμένοις ἐφάρμογον.

videlicet dominij secularis ambitione mo-
tus, cum Leonis impietati assentiret, fal-
sus C. P. Episcopus creatus est. Cæterum
Gregorius sacer Romæ Præful, quem ad-
modum iam præmisi, Anastasium una cum
libellis eius abiudicauit, Leonemque
ipsum tanquam irreligiosum per Epistolas
redarguit: ac Romam cum vniuersa Italia
ad defectionem ab eius imperio concita-
uit: Ex quo tyrannus maiori in dies furo-
re percitus, persecutionem aduersus san-
ctas imagines mouit: adeo ut multi Clerici
& Monachi, & deuoti Laici ob recta fidei
decreta periclitati, Martyrij corona fue-
rint redimiti.

				Κ. Π. ὑπὸ Ανα- στάσιον ἐν χ'.					
	14	7	6	1	25				

				C. P. Epi- scopus Ana- stasius annis 14.					
	14	7	6	1	25				

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεγράτευσεν Μασαλμας
τῇ Ρωμανίᾳ, καὶ ἐλθὼν εἰς Καππαδοκίαν πρὸ
ἐλθεῖν δόλῳ ὁ Χαρσιανὸς κέκρυπτο.

Hoc anno Masalmas Romanam ditio-
nem armis infestauit: & in Cappadociam
profectus, Charisiani castrum sibi dolo
subiecit.

	14	7	6	1	25				
--	----	---	---	---	----	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεγράτευσεν ὁ Μασαλμας
πρὸς Τουρκίαν, καὶ φράσας τὰς Κασπίας πύλας
φοβουμένους ὑπέστρεψεν.

	14	7	6	1	25				
--	----	---	---	---	----	--	--	--	--

Hoc anno Masalmas in Turciam exer-
citum eduxit, & cum iam Caspias portas
attegisset, metu correptus, retro cessit.

	14	7	6	1	25				
--	----	---	---	---	----	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς τῇ θυγατρὶ
Χαγανῇ τῇ Σκυθῶν δυνάστῳ ὁ υἱὸς Κωνσταν-
τίνῳ ἐσυμφύσασα, ποιήσας αὐτῷ Χρυσίδα, καὶ
ἐνομήσας αὐτῷ Εἰρηνίαν, ἥ τις μεθοδὸς τὰ ἱερὰ
χρῆματα διέφερεν ὡς ἀσθεῖα ἐλέγχουσα τῷ
τύτῳ δυνάστῳ. Μασίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαμῆ ἐπι-
γράτευσεν τῇ Ρωμανίᾳ καὶ ἐλθὼν εἰς Γαλατρί-
αν, ἀνέκαμψεν μὲν ἀρχιεπισκόπου πολλῆς, ὁ δὲ
βασιλεὺς ἐμάρτυρε καὶ τῷ Πάπᾳ, καὶ τῆς ἀποστά-
σεως Ρώμης, καὶ Ἰταλίας καὶ ὅσων πλῆθος ἐτόλιν μέ-
γαν ἔξωπλιν κατ' αὐτὴν Μαρίῳ στρατηγῷ τῷ
Κιβυρραϊωτῶν στρατηγῷ ποιήσας εἰς αὐτοῦ.
ἡμεῖς δὲ ὁ μέγας ναυαγιστὴς τῷ ἐτόλιν εἰς ὁ
Αδριακὸν πέραν. ὅτε ὁ θυμὸς ἐπὶ πλῆθος
ἐμμελῆς, Ἀραβικῶν τε φρονημάτων κερδόμενος,
φόρου κεφαλικοῦ ὅσον τρεῖς μέρη Καλαβρίας καὶ
Σικελίας τῷ λαῷ ἐπέθηκεν. τὰ δὲ λεγόμενα πα-
τερμόνα τῷ ἀγίῳ ἐκ χρυφαίων ἀποδόσαν τῷ
ὡς τῇ φρεσύτερα Ρώμῃ ὑμνημάτων πῶς ἐκ-

	14	7	6	1	25				
--	----	---	---	---	----	--	--	--	--

Hoc anno Leo Imperator filiam Cha-
gani Scytharum Principis Constantino fi-
lio suo uxorem duxit, cum Christianam
prius eam fecisset, appellassetque Irenem.
Hæc sacris litteris erudita, pietate fuit il-
lustris, & Leonis Constantinique impie-
tatem arguebat. Porro Mauias filius Isam
bellum Romanæ intulit: penetrataque
cum armato milite Paphlagonia, multa
captiuorum præda ditatus, in patriam re-
diit. Imperator autem contra Papam, Ro-
mæque & Italiæ desertores insanens &
plane furis inuectus, classem ingentem
extructam aduersus eos misit, & Manem
Cibyrthæotarum Ducem ei præfecit.
Summum tamen dedecus vanus ille Prin-
ceps retulit, classe in mari Adriatico nau-
fragium passa. Ex quo in furorem actus Dei
ille hostis Arabico sensu imbutus, auctiora
Siculis ac Calabris populis parte tertia tri-
buta in singula hominum capita imposuit.
Patrimonia vero quæ dicuntur sanctorum
& Coryphæorum Apostolorum, qui in
veteri Roma coluntur, tria nimirum cum

medio auri talenta eorum Ecclesiis ab antiquo assignata & pensa, in publicum ærarium conferri iussit. Inspici insuper atque describi masculos infantes, qui nascerentur, quemadmodum olim Pharaō Hebræorum pueros, mandavit: quod tamen neque ipsi eius doctores Arabes in Christianos Orientales admiserunt.

	17	10	9	4	28		
--	----	----	---	---	----	--	--

Hoc anno pestifera lue in Syriam grassante, multi periere.

			Romæ Episc. Zacharias annis 11.				
	18	11	1	5	29		

Hoc anno Theodorus Manfuris filius ad deserti regionem relegatus est. Signum quoque igneum splendidissimum in cælo visum. Mauias denique Asiam prædatus est.

	19	12	2	6	30		
--	----	----	---	---	----	--	--

Hoc anno Suliman filius Isam in Armenorum prouinciam arma mouit: ac re infecta reuersus est.

	20	13	3	7			
--	----	----	---	---	--	--	--

Hoc anno Mauias Romanæ bellum intulit: ac non post dies multos redire coactus, equo decidens animam efflauit.

	21	14	4	8			
--	----	----	---	---	--	--	--

Hoc anno Suliman filius Isam plurimos ex Asia captiuos abduxit: inter concaptiuos quidam exiit Pergamenus genere, qui se Tiberium Iustiniani filium prædica- bat. Hunc Isam ad proprii filij honorem, & Imperatorum terrorem omni cultu regio instructum cum exercitu signis & vexillis Hierosolymam misit: indeque vniuersam Syriam maximo cum apparatu obire iussit: quod spectaculo & admirationi cunctis exiit.

	22	15	5	9			
--	----	----	---	---	--	--	--

Hoc anno Suliman filius Isam Romanam ditionem armis aggressus, castrum cognomento Ferreum depopulatus est: ac Eustachium Mariani Patricij filium captiuum abduxit.

κλησίαις ἑκπαλαι ἡμιόμηναι χειρίου ἔχοντα
πεία ἡμῶν τῶν δημοσίων λόγων τελείωσαι παρ-
ταξεν ἐποπιδόν τε καὶ ἀναγράφεσθαι τὰ ἱερὰ
καὶ κελύουσας ἄρρενα βρέφη, ὡς Φαραὼ ποτὶ τὰ
Ἑβραίων ὁμοῦ καὶ αὐτοῖς ποτὶ οἱ διδασκαλοὶ αὐτῶν
Ἀραβες ἐποίησαν εἰς τοὺς καὶ τὸ ἑὸν Χριστιανούς.

	17	10	9	4	28		
--	----	----	---	---	----	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο θάνατον ἐν Συρίᾳ,
καὶ ἀπέθανον πολλοί.

			Ρωμ. ἐπισκ. Ζαχα- ρίας ἔτη 11.				
	18	11	1	5	29		

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁξυείδῃ Θεόδωρος ὁ τῷ
Μαυρίῳ εἰς τὰ κλίματα τῆς ἐρήμου καὶ ἐγένετο
σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ πυρῶδες καὶ λαυγάζον καὶ
Μαυρίας πλεὺς Ἀσίας ἐλπίσαν.

	19	12	2	6	30		
--	----	----	---	---	----	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεγράτευσεν Σαλείμαν ὁ τῷ
Ισαὶ καὶ τῷ Ἀρμενίῳ χάριν, καὶ ἐδόθη ἰωύσεν.

	20	13	3	7			
--	----	----	---	---	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεγράτευσεν Μαυρίας ὁ Ρωμα-
νίαν, καὶ ἐπορεύθη οὐ μὴ πολλὰς ἡμέρας τῷ ἔπ-
που πρὸς ἀπὸ πύξεν.

	21	14	4	8			
--	----	----	---	---	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει Σαλείμαν υἱὸς Ισαὶ ἀρχμα-
λώτευσεν πολλοὺς ὅς Ἀσίας, σινηχμαλώτευσεν
καὶ πᾶσι Γεργαμλὺν, ὅς ἐλεῖν ἑαυτὸν τῷ ἑαυ-
του Ιουστιανοῦ. τῷ τῷ Ισαὶ εἰς ἡμῶν τῷ ἰδίου πα-
δὸς καὶ τῷ βασιλέων ἐμφύθησιν μὴ τῆς ἀρ-
ζούσης βασιλικῆς ἡμῶν, ἐστρατευμάτων καὶ
σκήπτρων καὶ βαλάντων εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκπέμπει,
ἐὸν καὶ τῷ Συρίᾳ παρὰ τὴν καλὴν μὴ πολλὰς
ἡμῶν πρὸς ἡμῶν πόλιν καὶ καλὴν πύξεν.

	22	15	5	9			
--	----	----	---	---	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεγράτευσεν Σαλείμαν πλεὺς
Ρωμαίων ὁ υἱὸς Ισαὶ καὶ ἐπόρθησε ὁ λεγόμενος
σινδριῶν καὶ Εὐσταθίου τὸν υἱὸν Μαρι-
νοῦ τῷ Πατριεῖου ἀρχμαλώτων ἔλαβεν.

ἡμε-
Ρωμαίων
ὁ υἱὸς
Ισαὶ
καὶ ἐπόρ-
θησε
ὁ λεγο-
μενος
σινδρι-
ῶν
καὶ Εὐ-
σταθίου
τὸν υἱὸν
Μαρι-
νοῦ
τῷ Πα-
τριεῖου
ἀρχμα-
λώτων
ἔλαβεν.

6248. iuxta Romanorum computum : iux-
ta Ægyptios, intellige Alexandrinos 6232.
a Philippo Macedone 1063. Igitur a men-
sis Martij die vigesimo quinto decima
quinta indiétione, ad mensis Iunij diem
decimum octauum nona indiétione, Leo
imperauit. Tenuit autem imperium annos
viginti quatuor menses duos dies viginti
quinque : Constantinus pariter eius filius
impietatis æque ac imperij successor a præ-
fato mensis Iunij die decimo octauo nona
indiétione, ad mensis Septembris diem de-
cimum quartum indiétione decima quar-
ta, Deo permittente, potestatem obtinuit
annos quatuor supra triginta menses tres
dies duos. Is ergo Leo, vt præmisimus,
eodem anno eiusdem indiétionis nonæ
mensis Iunij die decimo octauo simul cum
animæ mortem obiit corporis : cui in ty-
rannidis summa potestate occupanda filius
Constantinus successit est. Porro mala
omnia quæ sub impio Leone Christianis
contigerunt quod ad rectam fidei senten-
tiam, & ciuiliū rerum administrationem
spectat, quæ videlicet excogitata in Sy-
riam, Calabriam, & Cretem turpis lucri
& auaritiæ arte : ad hæc ex praua eius
opinione orta Italix defectio, terræ mo-
tus, annonæ penuria, pestilentia, pro-
uinciarum rebelliones, vt priuatas quas-
que calamitates præteream, superioribus
capitibus enarrata sunt. Nunc irreligio-
sissimi & infelicis vndeque filij eius
nefaria gesta, sceleraiora multo Deoque
magis inuisa decet recensere ; ex veritatis
tamen oraculis, ceu in Dei cuncta inspi-
cientis ac intime penetrantis conspectu
positi, nulla vel rei superflua accessione
facta, quod nimirum quum posteris, tum
misellis atque improbis homuncionibus
secundum execrandam iniquissimi Im-
peratoris sententiam errantibus prodesse
queat, quæ ab indiétione decima & pri-
mo imperij eius anno deinceps gesta sunt
fideliter enarrabimus. Ipse siquidem per-
ditissimus, ac mente plane stupefactus,
siue potius sanguinaria ac crudelissima fe-
ra, tyranni, non legitimi Imperatoris mo-
re imperium administrans, a Deo impi-
mis, & Seruatore nostro Iesu Christo, &
ab immaculata, & sanctissima eius matre,
& a sanctis omnibus, mala præstigiū
arte affectata, impuriatibus, effuso victi-
marum cruore, equinis stercorebus & lo-
tiis seductus, obscenis tactibus, & Dæ-
monibus inuocandis assuetus ab infantia,
studiis deinceps omnibus, quæ animam
perdunt, & perniciem ingerunt, a primis
annis innutritus fuit. Postquam vero pater-
nam potestatem eiusque simul impietatem
hæreditario iure adiit, quis explicare va-
leat, quas malitiæ turbas ab ipsis primor-
diis scelestus ille ac piaculis omnibus in-

ἀπὸ Ἀδὰμ, καὶ ἃ δὲ Αἰγυπτίους, ἥρωα
 Ἀλεξάνδρους, 5 σ λ β'. ἀπὸ δὲ Φιλίππου τῷ
 χ' Μακεδόνας α. ξ γ'. ἐκασίλυσεν αὖτε Λέαν
 ἀπὸ κέ. τῷ Μάρτῳ μένους τῆς ιε'. ἰδι-
 κπῶτος, ἕως μένους Ιουίου ιη'. τῆς θ'. ἰ-
 δικπῶτος· βασιλεύσας ἔτη κδ'. μένους β'.
 ἡμέρας κέ. ὁμοίως καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς
 αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀσθεῖας αὐτοῦ καὶ βασιλείας
 ἀφ' ἑδρόνου, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ιη'. τῷ Ιουίῳ
 μένους τῆς θ'. ἰδικπῶτος, ἕως τ' ιδ'. τῷ Σε-
 πτεμβρίῳ μένους τῆς ιδ'. ἰδικπῶτος. βα-
 σιλεύσας καὶ αὐτὸς, πρὸς χαρῆς ἑσθλῶν Θεοδ.,
 ἔτη τεσσαράκοντα τέσσαρα, μένους γ'. ἡμέρας
 β'. Ἐπ' αὖτε, ὡς περὶ ἐφ' ἑκείνῳ, περὶ αὐτοῦ ἔτι
 τ' θ'. ἰδικπῶτος μένῳ Ιουίῳ ἐκτετακτικῶς
 τέθηκε Λέαν σὺν περὶ ψυχῶν τῶν σωμα-
 τικῶν θάνατον. καὶ ἀποκαταστρεφὶ ὁ Κωνσταντῖ-
 νος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ ὅσα μὲν ὑπὸ Λέοντος
 τῷ ἀσθεῖς καὶ Χρυσόστομος σὺν ἑσθλῶν πε-
 ρὶ τῶν ὁρθόδοξον πίσειν, καὶ περὶ τῶν πο-
 λιτικῶν διοικήσεων ἀγροδὶ κέρδους καὶ φι-
 λαργυρίας ὑπῆνοι, καὶ περὶ Σουλῶν, καὶ
 Καλαβρίας, καὶ Κρήτης· ἥ τε τῆς Ἰταλίας
 ἀποστασία ἀφ' ἧς αὐτοῦ ἐκκοδίζαν, σφ-
 σμοί τε, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, καὶ ἐσθλῶν
 ἐπιμαρτυρίας, ἵνα πᾶς καὶ μέρος σῶσται,
 ἐν τοῖς περὶ ἀποδοῦσι διδόνων κεφαλῶν.
 ἄξιον λοιπὸν ἐφεξῆς καὶ τῷ δυναστεύοντι
 καὶ παρθαλίῳ πατρὶς αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν
 διεξιέναι περὶ αἱμάτων, αἰσθητοῦ καὶ καὶ πο-
 μότητος οὐσίας· φιλαργυρίας δὲ ὅμως, ὡς
 ἐφοροῦτος καὶ ὑπερβλέπων τῷ πονηρίῳ
 Θεοδ., καὶ ἀπερίτῳ, εἰς ἐφελῶν τοῖς με-
 τέπειτα, καὶ τοῖς νῦν πλαναμένοις ἀθλίῳις
 καὶ ἀπαυδίοις ἀνδραίοις εἰς τὸν τῷ πα-
 ραπομπῆν βδελυρῶν ἐκκοδίζαν, πᾶς ἀπὸ
 τῆς δικῆς λέγοντας ἰδικπῶτος ἔπειτα περὶ
 τῆς αὐτοῦ βασιλείας. αὐτὸς γὰρ ὁ πα-
 τὴρ, καὶ ἐμμενῶντος, αἰμωδῶν τε, καὶ
 ἀγριώματος, τυραννικῶς καὶ ἐν ἐκείνῳ
 καὶ τῷ χειρῶν, περὶ μὲν ἐν τῷ Θεῷ
 καὶ σωτηρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς ἀ-
 χραΐτου καὶ παρὰ τῆς μετὰ αὐτοῦ, ἐκ πα-
 τῶν τῶν ἀγίων δίδωται μαρτύριον, καὶ ἀσπ-
 γίας, καὶ αἰμωδίας, καὶ ἀσπγίας τε κόπρις,
 ἐκ οὐρανῶν ἀπαυδίων, μαρτυρίας τε, μὲν
 καὶ δαμνῶν ὑπερβλέποντι χαίρων, ἐκ πάντων ἀ-
 παυδίων ὑπερβλέποντι ἐκτετακτικῶν ἐν πα-
 τῶν ἡλικίας συζήσεις. ἐπεὶ δὲ πᾶς πατρικῶς
 ἀφ' ἑκείνῳ σὺν τῇ κακίᾳ πᾶσι δίδωται,
 ὅτι ἐν αὐτῷ περὶ οὐρανῶν ὁ πατριάρχης καὶ καὶ

ἐκείνηται, καὶ εἰς πρῶτον αὐτῶν καὶ ἀναέριον ἀνέριον φλόγα· οὐ μὲν γὰρ αὐτῶν βλέπωντες τοὺς Χεριστανοὺς κατέλαβον ἀθύρματα, ὡς πάλιν ἐκ παλαιῶν διῆναι δι' ἱστορίας μυσταὶ αὐτῶν, καὶ Ἀρταβασδὺν Κουροπαλάτην καὶ Κόμητιν τὸν Οψικίου προσηλυτῶντα γαμψοῦ τε αὐτοῦ ὅτι ἐπ' ἀδελφῇ Ἀππῇ, καὶ τῷ βασιλεὶ αὐτοῦ ὡς ὀρθοδόξῳ πρὸς διδασκαλίαν. ὅς δ' αὐτοῦ ἔπειτα ἀνέλεον Ἰσάμην τὴν Ἀραβίαν ἀνέχουσαν τοὺς καὶ πάλιν πᾶσαν τὴν ἑσπέρην ἀνέχουσαν Χεριστανοὺς, ἐν οἷς Εὐστάθιος ὁ μακαρίου υἱὸς Μαρέου καὶ ἀδελφῆς Πατρικίου πολλὰ βία δαίς, ἐπὶ τῷ αὐτοῦ εἰληκτικῶς πῦρ μὴ ἀνέχουσαν, μὲντοι ἀλλοθὺς αἰνείδης, εἰς Χαράν πάλιν οὐδὲν τῆς Μεσοποταμίας ἐκίστημι· ἔτι καὶ τὴν ἑσπέρην καὶ ἀγὰρ λείψματα ἰσότητος πρὸς ἀντιπροσώπων χάριτι· ἐπὶ πολλοὶ ἔτι καὶ μάρτυροι καὶ αἵματος ἐκ Χεριστῶν ἐπελάττουσαν.

Affectus mouerit, & quas per vniuersum orbem, tanquam per aeris spatium, malorum euomuerit flammis? Non levis etenim incendiorum huiusmodi spectatores tristitia & animorum consternatio incessit: adeo ut ab imperij statim principio propter innatam truculentiam omnes exosum habuerint, & in Artabasdum Curopalatem & Opficij Comitem, & ob locatam sororem Annam eius generum, ceu rectum de fide sensum ingiter retinentem bene affecti imperium studuerint transfereendum. Cæterum eodem anno Isam Arabum Princeps Christianos captiuos per singulas ditionis suæ vrbes ad vnum interfecit: inter quos Beatus Eustathius Marini spectabilis Patricij filius multa passus tormenta, nec sinceram suam fidem ob id eiurans, in Charan celebri Mesopotamiæ vrbe, verus atque illustris Martyr eluxit: vbi venerandæ sanctæque eius reliquix, gratia Dei opitulante, omnis generis præbent medelam. Sed & multi alij per martyrium effuso sanguine consummati sunt.

Κόμητις Οψικίου	Ρωμαῖοι	Αραβ. αἱρετικοί	Ρωμαῖοι	ΚΠ. ὁπλίται				
Κουροπαλάτης	αἱρετικοί	Ζαχαρίας	αἱρετικοί	Διακόνος				
αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί				
αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί				
αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί	αἱρετικοί				

Αἱρετικοί	Imperator Romanus	Arabum Dux	Romanus Episcopus	C. P. Episcopus				
Constantinus	Constantinus	Isam	Zacharias	Anastasius				
annis 15.	annis 15.	annis 15.	annis 15.	annis 15.				
1	18	8	11					

Τούτων τῶν ἔπειτα ὁ δυνάστης τῆς πατρικίας ἐκείνου Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν, ἡνίοχος κρίμασι, καὶ πληρὴν πολιτισμῶν ἡμῶν. τῶν αὐτῶν ἰουδαίων μὲν, εἰκόνη ἐβδόμη τῆς ἐπικεινὰ δυνάστεως ἰουδαίων, ἐξελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Οψικίου καὶ τῆς Ἀραβίας, ἦλθεν ἐν τῇ λαομαχίᾳ Κερίσῳ. τῆς δὲ Ἀρταβασδοῦ ἐν τῷ Δορυλαίῳ μετὰ τῷ Οψικίῳ λαοῦ ὅπως, ὑπερβλέποντι ἀλλήλους. ἀποστάτας δὲ Κωνσταντῖνος πρὸς αὐτὸν, ἡγεῖτο τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, πεμφθεῖν αὐτοῦ, ὡς αἶτε ἀνέμους αὐτοῦ, πρὸς τὸν ἰδὼν αὐτοῦ. σκῆπτρον δὲ αὐτοῦ κατέλαβεν αὐτοῦ, καὶ φερούσας. ὁ δὲ δόρον νοήσας, καὶ ἀπογοῦν ἐαυτοῦ, μηχανώμενος τε πρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ, ἀφελόμενος τε τῶν λαῶν, καὶ πρὸς αὐτοῦ, ὡς μὲν κατ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ. καὶ τῶν αὐτῶν Πατρικίου Βιστῆρ τὸν Σαρακενὶ φρονα πρὸς τὸν αὐτοῦ ῥωμαίους αἰνείδης. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος παρὲν αὐτῶν ἐφωκισμένον, καὶ ὅπως αὐτοῦ, ἐφωκισμένον εἰς τὸν Ἀμαρὶον. καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ τῶν ἡμεῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐφωκισμένον τῶν αὐτῶν Theophanis Chron.

Hoc anno Dei iudicio ita ordinante, & offensarum nostrarum multitudine pœnas prouocante, patrum institutorum persecutor Constantinus imperium accepit. Mensis itaque Iunij die vicesimo septimo ad insequentem indictionem decimam pertinente, aduersus Arabes circa Opficij regionem expeditione suscepta, ad urbem, quæ Crasus dicitur, venit: cum vero Artabasdus Opficij militum manu comitatus Dorylæi versaretur, mutuum de se sibi inuicem suspensionem ingerebant. Constantinus autem missis ad Artabasdum litteris, filios eius, ceu nepotes ex sorore, & quasi videndi eos auidos, ad se transmitti postulauit. Id autem eius animo inerat consilium, ut pueros retineret, & seruaret sub custodia. Ille dolum subodoratus, & de rebus suis desperans, ceu inexplicabilem eius nequitiam expertus, exercitum alloquitur, & ad res nouandas inducit: ac mox cum copiis omnibus aduersus eum suscipit profectiorem: primoque belli impetu Besser Saracenica doctrina infectum sibi obuiam factum ferro obtruncavit. Constantinus autem veredarium sella instructum ac forte repertum conscendit, & in Amorium se fuga surripit: tum vero ad Orientalium thema, cui

tunc Longinus præerat, se recipiens, de salute securitatem accipit, ac vicissim magnis pollicitationibus eos demeretur: inde continuo ad Sisinacium, eiusdem Thracensium thematis Ducem, mittit, qui secum eos militare suaderet. Hinc imperij in seipsum armati sæuissimæ pugnæ, civiumque ad inuicem confictus, Imperatoribus duobus renunciatis, & ex æquo de potestate contendentibus. Interim Artabasdus Theophani Patricio & Magistro, qui Imperatoris vices in Vrbe gerebat, omnia quæ gesta fuerant, per Thalassium Silentiarium denunciat. Is Artabasdo bene affectus, ad magnæ Ecclesiæ Catechumena populo collecto tum litteris tum prædicti Thalassij testimonio, Imperatorem fato functum & Artabasdum a Thematibus Imperatorem salutatum suadet. Confestim populus vniuersus Anastasio falsi nominis Patriarcha duce diris & maledictis, ceu naturæ monstrum & a Deo alienum Constantinum insequitur, eadem eius, quasi ingenti malo liberati grante excipit, & Artabasdum, velut Orthodoxum & Sacrorum dogmatum defensorem, Imperatorem proclamat. His ita gestis Monutes Nicephorum filium Thraciæ Ducem, ut eius provincie exercitum ad Urbem custodiendam adduceret, misit: tum mœnium portis subinde firmiter obferatis, dispositisque ad ea vigiliis, mox Constantini amicos comprehendens verberibus & capillorum detensione castigatos in carceres detruxit. Artabasdo vero cum Opficij copiis Urbem iam ingressio, Constantinus Thematibus duobus Thracensium, dico, & Orientalium stipatus Chrysopolim aduenit: cumque nil proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hyberna duxit. Interim Artabasdus sacras imagines per singulas ciuitates erexit. Occasione vero duorum Principum de rerum summa ad inuicem contendentium, Arabes, Sulimane duce, infinitam captiuorum prædam e Romanorum terris abduxerunt. Cæterum Anastasius falso nomine Patriarcha, veneranda ac viuifica crucis ligna manibus tenens, interposito iurando coram plebe disseruit: Per eum, qui lignis istis suffixus est, ita mihi dixit Imperator. Ne Dei filium, quem genuit Maria, quique Christus dicitur, vsquam reputaueris, quam simplicem ac nudum hominem. Eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum; quo me mater mea Maria genuit. His auditis populus vniuersus eum imperio abdicatum pronunciauit.

τῷ Λογίνῳ ἀφιστάζοντι ἑαὶ αὐτῶν, δόξοντι πῶς τε τοῦτοις μεγάλαις ὑποσχέσιν, καὶ παρὰ Σισινάκιον ἀποτέλλει θεῶς κρατηγὼν ὄντα τῷ πτωχεύοντι θεῶς τῇ Θρακησίῳ, καὶ πεινῇ αὐτοῖς συμμαχῆσαι αὐτοῖς. ἐπεὶ οὖν οὗτοι μάχαι δυνάταται καὶ αὐτοπλοῖμοι γίνονται τοῖς ὑποσχέσιν, τῇ ἐκαστέρῳ βασιλείῳ ἀναρρομύδιον. Ἀρτάσασδος δὲ κρατὶ παρὰ Θεοφάνῳ Πατρικίῳ καὶ Μάγιστρον ἐν παροῦσιν οὗτον ἐν τῇ πόλει ἀφ' Οὐλασίου Σιληντάρου πρὸς παραχρῆστα. ὁ δὲ παρορμήμενος Ἀρτάσασδος, σφύρας τὸν λαὸν ἐν τοῖς κρατηγούμοις τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἀφ' ἧς γραμματέων καὶ τῶν λεγόντων Οὐλασίου, πεινῇ πύργῳ ὡς ὁ βασιλεὺς τέθηκεν, Ἀρτάσασδος δὲ ὑπὸ τῇ θανάτων αἰνηγούμῃ βασιλεὺς. ὅτε πᾶς ὁ λαὸς σὺν Αναστάσιῳ ψευδομένῳ Πατριάρχῃ ἀγαθήματι καὶ ἀσπαφῇ ἔβαλλον αὐτὸν, ὡς ἀθέτους καὶ ἄθῃον, καὶ ἀτίως αὐτὸν ἐδίξαντο σφαγῆναι, ὡς μεγίστου κακῆς λυπηρόντες, Ἀρτάσασδος αἰνηγούμῃ βασιλεὺς, ὡς ὀρθόδοξον καὶ θίον δογματῶν ὑπομνην. θεῶς οὖν ἀποτέλλει ὁ Μονούτης ἐν τοῖς Θρακίαις μέρεσι παρὰ Νικηφόρον τὸν ἴδιον ὅσον κρατηγούμῃ τῆς Θρακίας τῷ συνελάσῃ ὅς ἐκείσε κρατὶ παρὰ παρὰ φυλακῇ τῆς πόλεως. κρείσας οὖν τῇ τῶν τείχεων πύλαις, καὶ βίγλας θέρμους, τοῖς φίλοις τε Κωνσταντίνῳ χρωσάμενος, τῆς, καὶ κουράσας, εἰς φυλακῆς ἀπέχετο. τῷ δὲ Ἀρτάσασδος μὲν τῷ Οὐφικίου λαοῦ ἐν τῇ πόλει εἰσελθόντος, κατέλαβεν καὶ Κωνσταντίνος ἐν τῇ Χρυσοπέλει μὲν τῷ δύο θανάτων Θρακησίῳ τε, Φημί, καὶ Ανατολικῷ καὶ μηδὲν ἰσχύσας ὑποέστρεψεν καὶ ἐχρίμασεν εἰς τὸ Ἀμάριον. ὁ δὲ Ἀρτάσασδος καὶ πᾶσιν πρὸς πόλιν τῇ ἱερᾷ εἰσάρας αἰετοῦ πλάσσει. οἱ δὲ Ἀραβες ἀσπιδόμοι πρὸς τῶν κατ' ἀλλήλων μάχῃ, πολλῶν ἀχμαλώσιον ἐποιήσαντο εἰς Ρωμανίας, τῷ Σουλεϊμῶν κρατηγούμῃ αὐτοῖς. Αναστάσιος δὲ ὁ ψευδομένος Πατριάρχης κρατὶσας τὰ ἅμια καὶ ζωοποιὰ ζύγα ὡμοσεν πρὸς λαόν, ὅτι μὲν τὸν παρορμήσαντα ἐν αὐτοῖς, οὕτως μοι εἶπεν Κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς, ὅτι μὴ λογίσῃ ὅσον Θεοῦ εἶναι ὅν ἔτεκεν ἡ Μαρία, πρὸς λεγόμενον Χριστόν, εἰ μὴ ψεῖδος ἀφ' ἑσθῆτος. ἡ γὰρ Μαρία αὐτὸν ἔτεκεν, ὡς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ μήτηρ μου ἡ Μαρία, καὶ τῶν ἀκούσμεντες οἱ λαοὶ ἀπέσκαψαν αὐτὸν.

A

								ART.
								20000.
								Σ 71-
								00000
								170
								β'
								α'

							An- tio- chiz Epi- scop. Ste- phan. an. 2.
	2	19	9	13			r

Τούτων τῶν ἔπει πέθανεν Ἰσαμὸς ὁ τῷ Ἀργύ-
ρων ὄρχηστος. ὧν πέντε ἀγωνιστῶν ἐκκλη-
σία τῆς Ἀπποχεΐας ὑπὲρ μ. χρόνους χηραίνου-
σιν, καλυπύσων τῷ Ἀργύρων ἡμέρας Πα-
τερνάρχῳ ἐν αὐτῇ, ἔχων ὑπὸ προσωφιλῆ
μυάζοντα Σύρον, ὀνόματι Στίφῃνον, ἀρεσι-
κότερον μὲν, διὰ τοῦ δὲ, ὑπὲρ τῶν ἐν Χρι-
στῷ, ἔϊψεν ἡλίσκειν συζυγῆ-κῶν αὐτοῖς
Πατερνάρχῳ, ὑποφύσασθαι αὐτὸν Στίφῃνον.
οἱ δὲ ἡδὲν τῶν τομίσαντες ἡμέρας χρε-
ποδοῖσι αὐτὸν ἐν τῷ δευτέρῳ Θεουπέλειος. κα-
κῶς ἕως τῆς νῦν διέθραμνεν ὁ ἀκαλύτων.

Τούτων τῶ ἔτι ἐπικράτησιν Οὐαλιῶι υἱὸς
Ισὴμ τῆς Αρβῶων ὄρχης· πρὸς ὃν Κωνσταν-
τῖνος Ανδρέας Σπαθῆλειον, Αρπῆσαςδὲ δι
Γρηγόρειον Λογοθέτην ἐξέπλημψον, πὲ πρὸς
συμμαχίας ζητωῦντις ἀμφοτέρω. Ἀρβῶνας
δὲ πολλὰς θρησκείας καὶ σέσημοι καὶ ἔθνη, ὡς
ἐκείνηται ὅρα πρὸς ἄλληλα καὶ πλὴν ἔρημον
Σαβᾶ, καὶ κώμας ὑπὸ γλῶ κελσπῶνθ-
να. τῶ δὲ αὐτῶ ἔτι Κοσμάς ὁ Πατριάρ-
χος Αλεξανδρείας ὀρθόδοξοι σὺν τῇ πόλει
αὐτῇ ὡς τῆς τῶ Μονοθλητῶν κωκοδοξίας,
κρητισίας δὲ Κύρου τῆ ἐπὶ Ηρακλείου
ἐπιστολῆς Αλεξανδρείας. ἐπεγράψενται δὲ Γά-
μερ πλὴν Ρωμῶνας μὲν πλῆθος Αρβῶων, καὶ
παλλοὶ αἰχμηστατοῦσαι, ὑποστρεφῆν ἐφάνη
σημείον καὶ βορρᾶν μὲν Ἰουλίαν. Οὐαλιῶι δὲ
Πέτρῳ τῷ ἀκρόποτι μῆτρῳ κλίτῳ Δαμασκῶ
γλωσσισμῶν ἐκείλῳσι, ὡς ἀνάφαστον
ἐλέγχοντα πλὴν τῶ Αρβῶων, καὶ Μανιχαῖαν
δυνατίαν. ἔκλειπον δὲ αὐτὸν καὶ πλὴν δι-
δάμωνα Αρβῶων, ἔνθα καὶ πελάγῳται μῆτρ-
ρῶσαι ὑπὸ Χειρῶν, καὶ τῶν ἐκφανήσας τῷ
ἡσας ληπτουργίαν, ὡς οἱ διηγησάμενοι φασὶν
ἰδίαις ἀκωῆς πεπληροφωρεῖσθαι. Ἰούτου ζηλω-
τῆς καὶ ὁ ὁμῶνμος Πέτρῳ, ὁ καὶ τὸν Μαῖεμαῦ
ἐν τοῖς αὐτοῖς αὐτεῖς καὶ χεῖροις, μῆτρῳ ὑπὸ
Χειρῶν ἀκωμῶν. πῶς γὰρ συζητῆς, πρὸς
καλέσται τοῖς τῶ Αρβῶων ὄρχης, αὐτὸ σὺν
αὐτῶ ὄντας, Χαρτυλέων τὴν πελοῦντὶ τῷ
δημοσίῳ φόρῳ ἐ φασὶ πρὸς αὐτοῖς. τὸν μὲν
ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς μαθὼν πρὸς Θεοῦ λα-

Hoc anno Isam Arabum Dux mortuus est. Is sanctam Antiochiæ Ecclesiam pastore iam annos 40. viduatam, Arabibus nimirum Patriarcham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. Quempiam ctenim Monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem, rusticum quidem, at pietate clarum Christianis in Oriente positus, si modo hunc admitterent, Patriarcham eligendi liberam fecit potestatem. Illi diuinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiochen-sium Theopoleos sede Episcopum collocant: atque ita ad hodiernum vsque diem eligendo Patriarchæ nullum impedimentum a Saracenis affertur.

Hoc anno Valid filius Isam Arabum principatu potitus est: ad quem Constantinus Andream Spatharium, Artabafdsus vero Gregorium Logotheram, ambo suppetias sibi dari postulantem miserunt. Diuturna vero imbris penuria & terræ motus varia loca adeo concusserunt, vt in deserto Saba montium cacumina ad inuicem colliderentur, & pagi terra absorberentur. Eodem etiam anno Cosmas Alexandriæ Patriarcha cum ipsa ciuitate, Monothelitarum prauitate a Cyri, qui sub Heraclio vixit, temporibus eam ciuitatem obtinente, abiurata, & errore cognito ad Orthodoxam Ecclesiam rediit. Porro Gamer Saracenorum copiis comitatus in Romaniam impressionem fecit, & collecta ingenti captiuorum præda, in patriam remeauit. Mense Iunio signum ad Septentrionalem cæli partem apparuit. Porro Valid Petro sanctissimo Damasci Metropolitæ, seu Arabum, & Manichæorum impietatem palam arguenti linguam præscindi iussit, & in felicem Arabiam exulem deportari; ibi pro Christo martyrium passus, distinctisque apertæ loquelæ verbis sacrum celebrans, vt, qui retulerunt proprio auditu se percepisse, confirmant, morte consummatur. Eius æmulus & eiusdem nominis confors Petrus apud Maiumam insigne pro Christo martyrium sub hæc tempora sponte tulit. Morbo quippe detentus, Arabum procures, seu ex Chartularij publicorum vestigialium munere ipsis notus, sibi familiares ad priuatum colloquium inuitauit. Tum is ad illos: Vestræ huius, inquit, ad me visitandum profectionis mercedem a Deo recipiatis

precor: licet enim fidei luce priuati, amici tamen estis censendi. Testamenti itaque mei, quod huiusmodi est, volo vos esse testes. Qui non credit in Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, Confubstantialem & viuificantem in vnitatem naturæ Personarum Trinitatem, is animæ oculis occæcatus est, & æterno supplicio dignus. Muamed falsus vester Vates, & Antichristi Præcursor, eiusmodi extitit. Quamobrem si mihi nunc cælum & terram coram vobis obtestanti aliquatenus fidem adhibetis, fabulosam & deliram eius doctrinam eiurate. Hoc necessitudinis erga vos meæ præsens argumentum: beneuolum hoc admittite consilium: ne parem cum eo cruciatum sustineatis. Arabes sacros istos & pares alios sermones explicantem audientes, & vna simul stupore & infania correpti, virum bene valere iusserunt, tanquam in mentis delirium eum lapsum arbitrati. Is ubi vires ex infirmitate recepit, valida voce publice vociferari: Anathema Muamed & fabulosæ eius doctrinæ, credentibusque in eum omnibus. Extemplo gladij pœnæ suppositus, Martyr declaratur. Eum orationum suarum encomiis sanctus Pater noster Ioannes, ob eloquij sanctitatisque velut aureo fulgore radiantem spirituali gratiam, Chrysorrhœas recte cognominatus celebravit. Ioannem etiam istum Constantinus impius Imperator execrationibus annuatim renouatis ob eminentem illius in recta fide doctrinam subiicere solebat: & Mansur auiti nominis, quod vertitur Redemptus, vice, Manzerum nouum Ecclesiæ Doctorem sensu plane Iudaico vocitabat.

Eiusdem etiam anni mense Maio ad Opficij regionem profectus Artabasdus, Asiam, dum iter ageret, sub potestatem redegit, & prouinciam depopulatus est. Eo comperto Constantinus copias in eum eduxit. Vbi Sardium attigit fines a Celbiano redeuntem offendit, & manibus cum eo confertis, in fugam vertit, & ad Cyzicum vsque insequitur. Ille Cyzicum ingressus, dromonem subinde conscendit, & in Urbem saluum se recipit. Mense autem Augusto eiusdem vndecimæ indictionis Artabaldi filius supremus copiarum eius Ductor ad Modrinem cum Constantino bello congressus fugam arripit: Tiridates Patricius Armenus miles generosus, Artabaldi consobrinus, cum selectis aliis proceribus cadit: Armenorum & Armeniacorum aduersus Orientales & Thracenses Constantini ius defendentes depugnantium cædes utrimque haud minima facta. Calamitatis omnis author Diabolus talem inter Christianos dementationem & cædes reciprocas sub hæc tempora excitauit: ut filij aduersus parentes, &

κοίτη, καὶ ἄπαισι τυγχάνετε φίλοι. Ἀφ' ἧ-
κης δέ μου μάρτυρας ὑμᾶς εἶναι βούλομαι ποι-
αὐτός οὗτος. πᾶς ὁ μὴ πιστεύων εἰς πατέρα,
καὶ υἱόν, καὶ πνῦμα ἅγιον, πλὴν ὁμοούσιον καὶ
ζωαρχικὸν ὅς μονάδι τετάδα, πεπήρωται
πλὴν ψυχῶν, καὶ τῆς αἰωνίου καταστάσεως ἐξ-
ἄξιος. Ἰσοδότης ἐστὶν ὁ Μουαμέδ ὁ ψευδοπρο-
φήτης ὑμῶν, καὶ τῷ Ἀντιχρίστῳ παρόμοιος·
ἀποστήτε αὐτῷ, εἰ ἔμεινεν πιστεύετε μάρτυρα ὑμῶν
ὑμῶν σήμερον τὸν οὐρανὸν καὶ πλὴν γλῶττις ἐκεί-
νου μυθολογίας. ἔτι οὐδ' ἂν ὑμῶν σήμερον, ἵνα
μὴ σὺν ἐκείνῳ καταδύντε. Ταῦτα καὶ ἄλλα

πλείεστε θεολογικῶς αὐτῷ ἀκούσαντες θαυμά-
ζετε καὶ μαρτὰ συναθῆντες, μακροθυμεῖν ἐδόξα-
σεν, ὡς ἐκ τῆς νόσου παρὰ φρενοῦνται τῷ τῷ οἴκῳ
μοι· μὲν δὲ ὁ Ἀφ' ἧρίσται αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου,
ἤρξατο μυθαφωτότερον ἀνακεφάλαιον. αἰσθημα
Μουαμέδ ἐκ τῆ μυθολογίας αὐτῷ, καὶ πᾶ-
σι τοῖς πιστεύουσιν αὐτῷ. ἦντε πλὴν Ἀφ' ἑξέως
πρωεῖον ὑποσας, μάρτυρας αἰετὶ δέξει. τῷ τῷ
ἐκκαμίσαι λόγων τετίμηκεν ὁ ὅσος πατὴρ ἡμῶν
Ἰωάννης ὁ χαλὰς ὑπεκλητὴς Χρυσόρροας Ἀφ'
πλὴν ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ αὐτῷ [τῷ πνῦματος ἐν τῇ
λόγῳ καὶ βίᾳ χερσαυγῇ χάριν, ὃν Κωνσταν-
τῖνος ὁ δυναστεὴς βασιλεὺς ἐτιστῶ κατηνέβα-
λεν αἰσθηματὶ Ἀφ' πλὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν
αὐτῷ] ὁρθοδόξια· καὶ αὐτῷ τῷ πτωχικῷ ἐνέμα-
τος αὐτῷ Μασσὺρ, ὁ ἐρμηνεύεται λελυττω-
μένος, Μασσὺρ ἐν Ἰουδαίᾳ φερόμεται μετα-
νομήσας τὸν νόον τῆς ηλικίας διδάσκαλον.

Τὰ δ' αὐτῷ ἔπει μὲν Μασσὺρ Ἀρταβασδος
ὑπὲρ τὰ μέρη τῆς Οὐβικίου ἐξελθὼν, πλὴν Ἀσίας
εὐρατολογήσας, κατέλαβεν, ἐκπερὶ τὴν αὐτῷ.
Κωνσταντῖνος δὲ τῷ μαζῶν, ἐκίνησεν κατ' αὐ-
τῷ. καταλαβὼν δὲ εἰς τὰ μέρη τῆς Σαρδίας
ἀπὸ τῆς Κελβιανοῦ ἀπερχόμενον, συμβαλὼν
μετ' αὐτῷ πόλεμον, πέπει αὐτὸν, καὶ καταδύ-
κει μέγας Κυζίκου. ὁ δὲ τῷ Κυζίκῳ καταλαβὼν,
καὶ εἰς δρόμους εἰσλθὼν, ἀφ' ὧς ἐστὶν ἐν τῇ πό-
λει. μὲν δὲ Αὐγείῳ τῆς αὐτῆς ἰα· ἰσδικτ. Νι-
κήσας ὁ μονογράφητος υἱὸς Ἀρταβασδου συμβα-
λὼν Κωνσταντῖνον εἰς πόλεμον παρὰ τῇ Μοδρινῇ
φάλαγγι κραπίς. καὶ τῷ μὲν Πατρίκιον Τυριδάτην
τῷ Ἀρμενίον εὐραπώτην ἡγετῶν ὑποάχροντα ἐ-
ξ' ἀδελφῶν Ἀρταβασδου σὺν ἄλλοις ὑπὸ τῆς
ἐρχοισι αὐτῶν. ἐκαστῶν τῶν μερῶν τῶν αὐτῶν οὐ
μικρὰ γέγονεν Ἀρμενίων τε καὶ Ἀρμενιάκων μα-
χολομένων παρὰ Ἀναπλικοὺς καὶ Θρακησίου τοῖς
ὑπομάχους τῷ Κωνσταντῖνῳ. ὁ δὲ ἀρχέκεκος ἀφ' ὧς
βολὸς τοιαύτην καὶ τῷ Χρυσόρροῳ ἡγήρεν μόνον
καὶ τοῖς χροίοις, τοῖς καὶ ἀλλοποσφάγας, ὡς

Haec ex
Bard.
desumpta
desumpta
desumpta

πίκνα χ' γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν
συγκινεῖσθαι ἀφειδῶς εἰς σφαγὴν, καὶ αἰ-
λεῶς ἐμπυρρίξαι τὰς δυνάμεις ὑποαρχουσας
ταύτας, καὶ οἰκίας.

A fratres in fratres necem nullo sanguinis
aut indulgentiæ discrimine irruent: suaf-
que inuicem ipsorum domus atque facul-
tates citra illati damni sensum flammis
perderent.

		Αραβ. αφ' ἑλ. Οὐα- λὶδ ἰσ α'			
	γ'	α'	ι	ιδ'	β'

		Ar- abum Dux Valid anno vno.			
	3	I	10	14	2

Τούτω τῷ ἔτει χ' βορρὰ ἐφύθη σημεῖον, καὶ
κόνις κατέβηεν εἰς τόποις. γέγονε δὲ καὶ σεισμός
εἰς τὰς Κασπίας πύλας καὶ αἰνρέθη Οὐαλὶδ
ὑπὸ τῆς Αραβίων μὲν ἀπειλήσας 15. ἡμέρας
ἐ. ἄρξας ἔπος α'. καὶ κρατὶ τῆς ἄρξας Ιζιδ
ὁ Αφίος. οὗτοί χεῖματα πολλὰ σαρπίσας
ἐκράττει πλὴν Δαμασκόν, καὶ δουξίας ἔλαβεν
τῆς ἄρξας ἐκ * τῆς χ' πλὴν Δαμασκόν καὶ Περ-
σίδα καὶ Αἰγυπτίον Αραβίων. Μαρουὰμ υἱὸς Μου-
μέσιν πλὴν Αρμενίῳ διέπων ἀκούσας τῶτα, κα-
ταλαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, ὑποφραχὼν τῷ
δικτῷ τῆς τέκνων Οὐαλὶδ, καὶ ἐσθλοποιήσας
τῷ Ιζιδ. καὶ μὲν μὲν εἰς. θνήσκει ὁ Ιζιδ κα-
ταλείψας Αραβίαν πρὸς αὐτῶν ἀδελφὸν ὑπὲρ τῆς
Δαμασκὸν ἀφίστασθαι. Τούτω πᾶσι παλαιῶν
Μαρουὰμ ἔχον τοὺς τῆς Μεσοποταμίας ἔρχεται
εἰς Εδεσσάν, ἐκεῖθεν εἰς τὰ μέρη Δαμασκόν, καὶ
Αντιλίβανον, εἰς κάμπον λεγόμενον Γαρίς.
καὶ καὶ συμβαλὼν τῷ Συλεῖμαϊ, * θνήσκει πᾶσι
τῷ ποταμῷ Λιτᾷ, τῶν ἐστὶ κακῶν, πέπεισται αὐτὸν,
καὶ αἰσθρὲς χιλιᾶδας κ'. καὶ μόνος Συλεῖμαϊ μετ'
ὀλίγων φρουρῶν χ' τὴν Δαμασκὸν ἀφίστασθαι.
εἰσελθὼν δὲ ἐν αὐτῇ αἰεῖται τοὺς υἱοὺς Οὐαλὶδ,
ὧν ὑποφραχὼν ἐδόκει Μαρουὰμ, ἐξέστηεν
τὴν Δαμασκόν, χεῖματα σφετεριστῶντος ἰκα-
νά. κατὰ λαβὼν δὲ καὶ Μαρουὰμ τὴν Δαμασκόν,
αἰεῖται πολλοὺς τῶν ὑποφραχόντων ἐ τοὺς συνεργή-
σαντας τῷ φόνῳ τῆς Αλιδ καὶ τῆς τέκνων αὐτοῦ, καὶ
τοὺς ἄλλοις ἡκρωτεῖσιν. τὰ δὲ χεῖματα καὶ
τοὺς θοσαυτοὺς ἀπὸ τῶν μετέστηεν εἰς Χαρ-
ρὸν πλὴν πόλιν Μεσοποταμίας.

Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μὲν δεκάτῃ καὶ δολ-
τίρᾳ ἰδιγκῶνι κατέβηεν Κωνσταντῖνος ὑπὲρ τὰ
μέρη Χαλκηδόνος, αἰτεπεύσας ἐν τοῖς Θρα-
κίοις μέρεσιν, Σισινίου τῆς στρατηγῶν τῆς Θρακη-
σίῳις ἀφ' ἡ Αβυδῶν ἀφ' ἑσθλότητος, καὶ τῶν χερσαίων
τείχεϊ πᾶσι κακίστουτος. καὶ ἐλθὼν ὑπὲρ πλὴν Χαρ-
σίῳις πόρτιον διέδραμνεν ὡς τῆς Χρυσῆς πόρ-
τις ἐσθλὸν τοὺς ὄχλους ὑπὲρ δυνάμεων καὶ πάλιν
ὑποφραχὼν, καὶ ἡπλάχευσεν εἰς τὸν ἄγιον

Hoc anno in Boreali cæli parte signum
apparuit, pulvisque imbris instar in diuer-
sa loca decidit. Ad Caspias etiam portas
terræ motus contigit. Mensis Aprilis die
decimo sexto, hebdomadis feria quinta
Valid Arabum factione sublati post im-
perij annum vnicum: cui filius Izid cogno-
mento Leipsus, id est Diminutus successit.
Is maxima pecuniarum vi erogata, Da-
mascum obtinuit: atque ab Arabibus, qui
Damascum Persidem & Ægyptum inco-
lebant, dextras in imperij confirmatio-
nem accepit. Maruam autem filius Mua-
med, Armeniæ Rector, his auditis Mes-
opotamiam occupat, filios Valid, ut vide-
batur, in tutelam accepturus, & Izid ad-
uersarium se oppositurus. Post menses ve-
ro quinque moritur Izid, fratre suo Abram
Damasci successore relicto: Aduersus
quem Maruam exercitum ex Mesopota-
miæ Arabibus instruens Edeßam venit:
indeque versus Damascum, & Antiliba-
num, in campum, qui dicitur Garis: præ-
lioque ibi ad fluuium Litam, id est Ma-
lum, inito cum Sulimane, ipsum fugat,
& ex eius copiis hominum viginti millia
delet: adeo ut Suliman cum paucis ac
ferme solus Damascum fugam arripuerit:
Is urbem ingressus filios Valid, quorum
partes tueri Maruam videbatur, e medio
sustulit, & magna pecuniarum vi sibi ad-
dicta loco excedit. Maruam demum Da-
mascum perueniens, multos ex proceri-
bus, eosque etiamnum qui Valid & libe-
rorum eius mortis se præbuerant autho-
res interfecit, reliquos membris mutila-
tos viuere permisit: pecuniam autem om-
nesque thesauros Charram Mesopotamiæ
urbem transportauit.

Mense vero Septembri duodecima in-
dictione, Constantinus Chalcedonem ver-
sus profectus, traiecto freto in Thraciam
perrexit: Sisinio Thracensium Duce ad
Abydum transfretante, ac subinde By-
zantij muros, qui continentem spectant,
obsidente. Is ubi Charlij portam attigit,
exinde ad aliam, quæ Aurea nominatur,
plebi seipsum palam ostendens excutrit:
ac confestim reuersus ad sanctum Ma-

mantem applicuit. Cives interea annonæ penuria premi cœpere: quamobrem Athanasium a secretis & Artabasdum Domesticum ad com meatum nauculis in Urbem aduehendum Artabasdus misit: quos cum Cibyrthæotarum classis extra Abydi angustias obuam habuisset, detentos ad Imperatorem conduxit: qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero & Artabasdum extemplo lucis iacturam luere iussit. Postmodum Artabasdus terrestris muri portas eiusque vias sibi liberas reddere, & cum Constantino manus conferere decreuit. Quare inito prælio, fusus est Artabadi exercitus, plurimique, inter quos Monutes, desiderati. Tum Artabasdus biremes in cacabis Græcum ignem ferentes instruens, ad sanctam Mamantem aduersus Cibyrthæotarum classem summisit: quæ etiamnum repulsæ sunt, & rectorum ætæ. Porro fames ingens Urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, millij lupinorumque octo æstimaretur: olei quinque libræ nummo integro, vini sextarius dimidio vāniret. Populo iraque penuria cibi pereunte, coactus est Artabasdus publicam ex Urbe migrandi potestatem facere: verum exeuntium obseruatis vultibus, quosdam detinuit: vnde nonnulli vel facie velata, vel clementia mulierum larua vsi exitum sibi facilem meruere: illi Monasticum habitum, alij fœminarum cultum sibi composuerunt: atque ita sub eo latere, & egressum suffurari valuerunt. Cæterum Nicetas militiæ supremus Dux copiis ad Modrinem prius dispersis, iterum collectis, Chrysopolim vsque venit. Cumque inde pedem referret, traiciens Imperator ipsum a tergo insequutus est, cumque ad Nicomediam tandem assequutus, viuum cepit, vna cum Marcellio, qui ex Episcopo, Curator euaserat, quem illico capitis damnavit: at supremum militiæ Ducem vinculis de muro suspensum patri videndum ostentabat. Demum Nouembris die secundo aciebus ex improviso sub vesperam instructis, Urbem per terrestrem murum inuasit. Artabasdus autem vna cum Baetagio Patricio chelandium conscendens, ad Opificium in præsens tempus recessit: exindeque ad Puzanzæ castrum digressus in eo inclusum se communiuit: quos cum Imperator comprehendisset, Artabasdum quidem vna cum eius duobus filiis excæcavit, Baetagium vero ad ferarum vñatum capite truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi iussit. Demum vero post annos triginta iniuriarum memor & inclemens Imperator, in Choræ Monasterium vxorem eius se conferre, in eo siquidem sepultus iacebat Baetagius, &

Μάμαντα. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἤρξαντο ἐνοεῶσθαι εἰς τὰς διαπολέας, καὶ ἀποστείλας Ἀθανάσιον τὸν Ἀσκληπῆς καὶ Ἀρτάβασδον τὸν Δομέστικον αὐτοῦ πρὸς τὸν κομιστὰ διαπολέας Διόφ. σαφῶς εἶπεν οὗτοις ὁ λόγος τῆς Κιβυρραίωντων ἔξω τῆς Ἀβύδου καὶ οὖτοις καὶ αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα αἰτήσαντες καὶ τὸν μὲν οἷον τοῖς ἰδίοις λαοῖς ἐδωρήσαντο. Ἀθανάσιος δὲ καὶ Ἀρτάβασδον πᾶσαντὰ ἐτύφλωσεν. μὲν ταῦτα ἐδοκίμασιν Ἀρτάβασδος αὐτῶν καὶ τῷ χειρσίου τήχεις πόρτας, καὶ συμβαλεῖν πόνεμον μὲν τῷ Κωνσταντίνου καὶ ἡμετέρας συμβολῆς, ἐπράπησεν οἱ τῷ Ἀρτάβασδου, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον, ἐν οἷς καὶ Μονούτης καὶ Ἀρτάβασδος κακὰ κακοπορφύροις ἀπέθανον εἰς τὸν ἄγρον Μάμαντα καὶ τῷ λόγῳ τῆς Κιβυρραίωντων, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν. καὶ ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πρὸς αὐτοῦ τὸν μέδιον τῆς κρήνης νομίσματα δώδεκα, τῷ δὲ κέρχου, καὶ τῷ λουπίου νομίσματα ὀκτώ. ὁ δὲ ἔλαγον πάντες λίπας τῶν νομισμάτων, καὶ ὁ ἕξτης τῷ οἴνου ἡ σμυσιίου. τῷ δὲ λαοῦ θηροκτονίας ἐνέσχετο Ἀρτάβασδος ἀπολύειν αὐτοὺς, πρὸς τὸ ἐξέρχασθαι τῆς πόλεως. ὅπτησαν δὲ τὰ πρὸς αὐτοῦ, τοῖς μὲν ἐκάλυσεν, ὅθεν ἦν τὰ ἐαυτῶν πρὸς αὐτοῦ ἐκάλυπτον, καὶ γυναικείας σολῶν πρὸς αὐτοῦ. οἱ δὲ μοναδικὸν ὄχημα, καὶ γυναικείαν σολῶν καὶ οὕτως ἠδυνάσαν λαθεῖν, καὶ ἐξελθεῖν. Νικήτας δὲ ὁ μονογράφτης ὑπὸ τῶν ῥώσας τὸν ἴδιον λαόν, τὸ ἀπὸ Μοδρινῆς στρατιώτης, ἦλθεν εἰς Χρυσόπολεως, καὶ ὑποστρέφοντος αὐτοῦ, πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κατεδίωξεν ὅπισθεν αὐτοῦ, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Νικημυδίᾳ, ἐχράσαντο αὐτὸν σὺν τῷ ἀποπεσόντι Κουράτωρι Μαρκιῶν, ὃν πᾶσαντὰ ἀποτμηθέντα ἐκείλυσεν. τὸν δὲ μονογράφτην πιδόντας Διόφ. τῷ τήχεις τῷ πύλῳ ἐπιδείκνυν. τῇ δὲ δέκατῃ τῷ Νοεμβρίου μηνὸς ἄφω πρὸς αὐτὸν τὸ δύνει Διόφ. τῷ χειρσίου τήχεις πύλῳ πόλιν πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἅμα τῷ Πατρικίῳ Βακταγίῳ εἰς χερσὶν εἰσέλθων πρὸς τὸ πρὸς ἐξῆλθεν εἰς τὸ Ὀψικίον, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν κῆπον Γουζάνος ἐαυτὸν ἐνέκλυσεν. οὗτος Ἀρτωστέλης ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀρτάβασδον σὺν τοῖς δυοῖν υἱοῖς αὐτοῦ ἐτύφλωσεν, τὸν Βακταγίον δὲ σὺν τῷ Κωνσταντίνῳ ἀπεκεφάλισεν, καὶ πύλῳ τῷ κεφαλῶν ἐν τῷ Μιλίῳ ἐκρέμασεν ὑπὸ τρεῖς ἡμέρας. μὲν δὲ τελευτῶντα ἔτι ὁ μονογράφτης καὶ ἀσπασχὸς βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπὸ τῶν πύλῳ αὐτοῦ γυναικῶν ἐν τῇ μηνὶ τῆς Χώρας, ἐκείνῳ γὰρ ἡ τῶν αὐτῶν

αἰσάσαι αὐτὸν ἐν τῇ ἐκείνῃ καὶ ἐν ἰδίῃ παλ-
λῳ βασιλείᾳ, καὶ εἰς τὰ λεγόμενα Πελα-
γίου μνήματα μὲν τῶν βιογραφούντων ῥίψαι.
ὁ τῆς ἀποκαταστάσεως; πολλοὶ δὲ καὶ ἄλ-
λους Ἀρταβασδὸν συμμαχούσας τῶν περὶ
χρότων αἰτίων· αἰσθημένους δὲ ἐνὶ φλῶσιν,
καὶ ἄλλους ἐχθροὺς καὶ ἐπιδιόκησιν. ἐπι-
πρῆσαν δὲ τοῖς σὺν αὐτοῖς εἰσληθόντων δέοντι-
κῆς φέρουσιν εἰσληθόντων εἰς τοὺς οἴκους καὶ
δαρπάζουσιν τοὺς οὐσίας τῶν πολιτῶν· πολλὰ δὲ
καὶ αἰσθημένα διὰ ἐπιδιόκησιν τῇ πόλει. ἐπι-
πρῆσαν δὲ πόλιν εἰσληθόντων Ἀρταβασδὸν
σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις δεδωμένοις
ἀπὸ τῆς διπλοῦς αἰσθημένης Ἀρταβασδὸν
νύμφης Πατριάρχης τυφλωθέντι δημοσίως καὶ
ἐπὶ οὐνοῦ ἔξαναστροφα καὶ ἀνδρῶν, ὅν ἐστις ὁ
ἐπιπρῆσαν ἔξαναστροφῶν ἐπὶ πόλιν. πάλιν δὲ ὡς
ὁμοφρονα αὐτῶν ἐκφοβήσας καὶ δουλώσας, ἐν ὅ-
δε τῇ τῆς ἱερωσύνης ἐκάθισεν. Σισίππος δὲ
τὸν Πατριάρχην καὶ στρατηγὸν τῶν Θρακησίων
πρὸς σὺνδραμόντας αὐτοῦ καὶ σὺνδραμόντας
ἀνδρῶν, ἔξαναστροφῶν τε αὐτῶν ὄντων, μὲν μὲν
ἐνὶ φλῶσιν τῇ τῇ Θεοῦ δικαίᾳ κρίσει. ὁ γὰρ
βοηθῶν τοῖς ἀσθενέσι, ἐμπροσθέντες εἰς τὰ χεῖρας
αὐτῶν καὶ ὁ γνησάμενος.

A eius ossa tumulo eruta proprio pallio de-
portata ad ea quæ Pelagii vocitantur mo-
numenta una cum iis qui sibi ipsis con-
scias manus intulerant proicere compu-
lit. O factum prorsus inhumanum! Mul-
tos insuper alios ex proceribus qui Acta-
basdi partes sequuti sunt, interfecit, in-
numeris oculos effodit, manus istis, aliis
pedes abscidit. Ad hæc extraneis quos se-
cum in Urbem introduxit nobilibus ci-
uium domos penetrare, & eorum faculta-
tes pro arbitrato sibi abripere permisit; ac
denique infinita damna ciuitati intulit.
Celebratis etiam in Circo ludis equestri-
bus Artabasdim una cum filiis & amicis
vinculis alligatum, nec non Anastasium
falsi nominis Patriarcham oculis priua-
tum, & asino facie ad caudam versa insi-
dentem publice per medium Circi sta-
dium inuexit, & de iis ludibrij trium-
phum egit. Cæterum Anastasium ceu sen-
tentia suæ sectatorem probe subactum &
renouandæ pœnæ timore emendatum in
Sacerdotij sedem restituit. Sisinnium etiam
Patricium & Thracensium Ducem (quo
adiutore ac simul præliante imperium re-
cepit) consobrinum licet & amicum post
dies quadraginta iusto Dei iudicio oculis
damnavit. Qui enim impio fert supplicia,
in manus eius, ut Scriptura testatur, in-
cider.

Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία

Τούτῳ τῷ ἔτι κομήτης μέγας καὶ πρὸς Συ-
ρίαν ἐφάνη. καὶ ἐσαόσιας Θεοῦ καὶ τῶν Μα-
ρυνῶν, & Δαχάκ ὁ τῶν Αἰθιοπῶν οὐκ ἁ-
ρυσταμένος Μαρινῶν αἰτίων ἐν τοῖς οἰοῖσις Εὐ-
μεῖς μὲν πλῆθος πολεμιστῶν χαλιδάδας ἐβ. ὁ δὲ
αὐτοῦ ἔτι πρὸς ἀρχὴν τῆς Χριστιανικῆς σπουδῆς
ἐν τῇ Χριστιανικῇ Θεοφύλακτος πρεσβυτέρου
Εὐδοκίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κομμήτης
Στεφάνου, καὶ τῶν γράμματα καθολικῶν ἡμεῶν
πρὸς αὐτὸν τῶν Αἰθιοπῶν. γράμματα γὰρ
πρὸς αὐτὸν ἐκδομένη, μάστιγα ὅσων ἐπὶ
τῇ Εὐμεῖς δὲ καὶ Χαλιδάδας ἐφάνησαν· τὸν δὲ
Αἰθιοπὸν καὶ πολλὰ τῶν Χριστιανῶν αἰσθημένων ἐκ-
δομένη, καὶ πολλοὺς ὅσων πρὸς τὸν Θεόν, καὶ αἰσθη-
μένων αἰσθημένων ἐν τῇ φυλακῇ. γαλέντος γὰρ
πρὸς αὐτὸν τοῦ Αἰθιοπῶν καὶ Μαρινῶν ἐπὶ
τοῦ γαλέντος πλῆθος ἀσθενῶν ζωῶν εἰσληθόντων
πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ τῇ κεφαλῇ καὶ πρὸς αὐτὸν ῥί-
σις πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς αἰσθημένης, διέταξεν ἐφάνησαν

Theophrastus Chron.

Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία
Κόσμος	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία	Ἰστορία

Hoc anno cometes ingens penes Sy-
riam in cælo visus est. Thebit & Dachac
Aruritarum Princeps aduersus Maruam
seditionem excitauit. Maruam eos com-
prehensos cum viris militaribus ad duo-
decim millia circa limites Emesæ trucidauit.
Hoc etiam anno idem Maruam Chri-
stianis postulantibus Theophylactum Pre-
byterum Edessenum Antiochiæ Patriar-
cham post Stephani obitum ordinari per-
misit: eundemque publicis litteris hono-
rifice ab Arabibus salutari sanxit: Spiri-
tualibus siquidem gratis temperantiaque
maxime ornatus erat. Chalbanos insuper
centum & viginti suspendio damnavit
apud Emesam: Abam autem effusi Chri-
stianorum sanguinis reum, multaue loca
passim depopulatum & deprædatum in
carcere occidit. Æthiops enim quidam a
Maruam missus faccum viua calce opple-
tum eius capiti naribusque adeo commo-
de circumposuit, ut præstigiatori digno
malitia supplicio applicato, virum facile

Yy

suffocauerit. Magicis enim artibus dæmon-
umque inuocationibus multorum Chri-
stianis malorum author fuerat, isque
etiam Valid cædis particeps extiterat.

		5	2	12	16			2
--	--	---	---	----	----	--	--	---

Hoc anno collectis omnibus copiis cum Maruam bello conflixit Suliman : militarumque septem millibus ex exercitu desideratis superatur, & fugitiuus Palmyram se recipit, atque inde in Persidem. Emeseni quoque, vt Heliopolitæ & Damascus seditione aduersus Maruam excitata, ocellus ciuitatum portis eidem ingressum negauerunt. Is filio aduersus Dachac cum copiosa militum manu misso, ipse Emesam versus arma dirigit, & urbem mensium quatuor spatio in potestatem recipit. Interea Dachac ingentibus copiis stipatus accessit: cum quo Maruam in Mesopotamia prælio congressus, multis occisis, ipsum viuum captum neci tradidit. Dum hæc geruntur Constantinus Germaniciam inuadit, exercitumque in Syriam & Dulichiam emittit, commodam ex Arabum bellis vincendi occasionem natus. Arabes etiam ex eis urbibus inermes eductos & in fidem suam receptos, nec non patris consanguineos cum pluribus Syris Monophysitis Hæreticorum nota inuictis Byzantium transtulit: quorum reliquæ Thraciam incolentes in hodiernum vsque diem Trinitatem in hymno Ter sancto crucifigentes Petri Fullonis mentem tenent, & in ea perseuerant. Porro a die decima vsque ad decimam quintam Augusti tenebræ fuerunt caliginosæ. Eo tempore Maruam parua victoria, & Edeffa recepta, consanguineos Isam & libertos omnes occidit: muris etiam Heliopolcos euerfis, viros autoritate præstantiores e medio sustulit, cæteros vero, qui in his urbibus superfuere, mutilauit.

		6	3	13	17			3
--	--	---	---	----	----	--	--	---

Hoc anno mensis Ianuarij die decimo octauo hora quarta magnus terrę motus in Palæstina, circa Iordanem, & in omni Syria factus est, adeo vt multę hominum myriades ac pene infinitę perierint, & Ecclesię Monasteriaque conciderint, & maxime circa sanctę ciuitatis solitudinem. Hoc eodem anno lues pestilentialis a Sicilia & Calabria primum exorta, arque velut ignis sensim depascens per Monobasiam, & Gręciam, adiacentesque insulas peruagata, tota indictione decima quarta irreligiosum Constantinum flagellauit, si modo potuisset ab ea qua in Ecclesias & venerandas imagines ferebatur infania re-

Α Ἐν ῥήματι ἡμετέρας. μετὰ τὴν δὲ διαμείναν ἔπι-
κλήσεις πολλὰ καὶ Χριστοῦ καὶ ἐκτετέλατο.
ὅτι καὶ τῶν αἰματι Οὐαλίσθι ἐκονήσονται.

			ϵ'	β'	κ	π'			β
--	--	--	-------------	----------	----------	--------	--	--	---------

Τούτων τῶ ἐπὶ Σκλημῶν συνάξας τὰ γρα-
πύματα αὐτῶν, αὐτῆς Μαρουάμ συμβάλλει,
καὶ ἡ πᾶσι δόποσιν αὐτῶν ἰδίου λαοὶ χιλιάδας
ζ'. καὶ φυγὰς εἰς Γαλιλάαν ἀφαιρῶντες καὶ αὐτὸν
εἰς Γερσάδα. ἐκαστάσθην δὲ οἱ Εὐμεστοὶ [καὶ οἱ *Hei in*
Ηλιουπόλει καὶ Δαμασκῶν] τῶ πόλεις ὅτι Μα- *Bartho-
læa dñs
in Reg.*
ρουάμ δόποσιν αὐτῶν. ὅς τὸν λαὸν αὐτῶν καὶ τὴν
Δαχακ δόποσίνας μὲν διωάμους, αὐτῆς ἐπὶ
πῶ Εὐμεστοὶ ἤλθον, ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀφείλα-
σαν. ὁ δὲ Δαχακ μὲν πλείους διωάμους ἤρ-
χετο. ὁ δὲ Μαρουάμ συμβαλὼν αὐτῶν καὶ τὴν Με-
σοποταμίαν μὲν ὅτι πολλὰς αἰαρεῖας αὐτῶν καὶ
αὐτῶν τῶν συλλαβῶν κτείνῃ. ἐν τούτοις Κων-
σταντῖνος Γερμανίαν ἀφείλασαν ὑπερτατί-
σας πῶ Συρίαν καὶ Δουλικίαν ἀδελφῶν αὐτῶν
πῶ τῶν Ἀρσένων πρὸς ἀλλήλους μάχην. λό-
γῳ δὲ τοῦ ἐπὶ αὐτῶν Ἀρσένων δόποσίνας ἀ-
πλοῦς προσελάσαν, καὶ τοῦ πρὸς πατρὸς συλ-
ληνῆς, καὶ ἐπὶ Βυζαντίῳ μετακίσειν, αὐτῶν καὶ πολ-
λοῖς Σύροις Μοινοφισίταις αἰρετικῶν, ὡς οἱ πλείους
εἰς πῶ Θράκην οἰκῶντες, μέγαν τῶ πῶ καὶ
ἐπὶ τῶν περὶ αὐτὴν πῶ πειάδα συνεικῶντες καὶ
Πετρῶν τὸν Γραφίαν ἀφείλασαν. ἀπὸ δὲ τῶ Αὐ-
γοῦτου μετὰ δεκάτης ἔως πεντηδεκάτης
σήμερος ἐγένετο ὁμιχλάδες. ὅτι ὁ Μαρουάμ
ἐκκίχας, καὶ δόποσιν Ἐδισσῶν, αἰαρεῖ
πῶντας τοῦ συλληνῆς καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἰσάμ. κα-
θαρεῖ καὶ πῶ τῆς Ἡλιουπόλεως, αἰαρεῖ πολ-
λοῖς διωατοῖς, καὶ ἀποτρεάσας τοῦ ἐπὶ αὐτῶν
πῶ πόλεος ἀπὸ τῶν ὁμῶν.

		r'	y'	z'	x'			
--	--	------	------	------	------	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει ἔχρησθ' ὁνόμας μέγας ἐν Πα-
λαιστίνῃ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Συρίᾳ
D μὲν Ἰερουσαλὴμ ἐπὶ ἄρα Ν. ἔπαυται μυστα-
γίας καὶ αἰατῶνται τιθῆναι. ἐκκλησιάσαι τε καὶ
μυσταγήσια πεποιθήσονται, καὶ μάλιστα καὶ τῶν ἑρ-
μαι τῆς ἀγίας πόλεως. τὰ δ' αὐτῷ ἔτει λοι-
μώδης ὄστος ἀπὸ Συκελίας καὶ Καλαβρίας ἀν-
ξάειρος, οἷον τι πῦρ ὑπὸ πτελέμαρον ἐπὶ τῶν Μα-
νοβασίων, καὶ Ἑλλάδων, καὶ ὧν χειμῶνας νύ-
σους ἦλθεν δι' ὅλης τῆς γῆς. ἰσχυρῶς πρὸς
μαστίζων τοὺς ἀσθεῖς Κωνσταντῖνον, ἔα ἀπὸ τῶν
τῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς σπληνῆς εἰκόνων μα-

ίας, ἐπὶ καὶ ἀδύρῳτος ἔμεινεν, ὡς Φα- A
 ραὸς ὁ πάλας. ἡ δὲ αὐτὴ λαίμη τῆς νόσου
 τοῦ βουβωνικοῦ ἀνδραμῶν τῇ πεντηδεκάτῃ
 ἑπταμήσθι, ἐν τῇ βασιλίδι πόλει. ἤρξαντο δὲ
 αἴφνης ἀοράτως γήγεσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἥμ' αὐ-
 ρόπουν ἱματίοις καὶ ἐν τοῖς ἥμ' ἐκκλησιασίων
 ἱερῶν ἐνδύμασι σαρκεῖα ἐλαγώδη πλείστα.
 ἐγένοντο δὲ ἐν τούτοις τοῖς ἀνθρώποις λήθη
 καὶ ἀθυμία πολλή τῇ τοιούτου σημείου ἀπο-
 ρεία ἐν πάσῃ τῇ ἀσχερίᾳ αὐτῆς. ἐγένοντο δὲ
 αἱ φατμασίαι εἰς πολλοὺς ἥμ' αὐροπουν,
 καὶ ἐν ἐκείνῃ ἡρόδοτος, ἐνόμιζον ξένους
 ἴσθαι, ὡς ἐδόκει, καὶ βελανθίνους παρὰ τοῖς
 στυλοῖς, καὶ τοῖς ἀπαιτῶντας αὐτοῖς, ὡς B
 δὲ οὐ φίλοις παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀφ' ἑλ-
 ληνόμοις. σημειοῦμενοι δὲ τὰ ἥμ' αὐτῶν θα-
 ρακίσματα ὁμοιωμάτων. ἐώρεον τοῖς ἀνθρώποις εἰς
 οἴκοις εἰσπρηγμένους, καὶ τοῖς μὲν τοῦ οἴκου
 αἰμαρῶντες, τοῖς δὲ ἔξωθεν πηρώσκοντες, συ-
 νέβαινε δὲ τὰ πλείστα ἥμ' αὐτοῖς λεγ-
 μένων ἡμῶν οὕτως, καὶ οὕτως εἶδον. τὰ
 δὲ ἐαυτῶν καρδίᾳ τῆς ἀσχερίας ἐδικαιώσαντο
 ἐπίπαιε μαιζόντας, καὶ τῶν ἡμεῶν ὁμοιω-
 ῶν εἰς ἀπαξ, ὥστε ὁμοιωμένους οἴκοις κλη-
 ῶντας πρὸς τοὺς, καὶ μὴ εἶναι τοῖς ὁμοιω-
 μένους θάπτον τοῖς νεκροῖς. ἐν πολλοῖς δὲ
 ἀσχερίᾳ ἐπενόησαν ἀφ' ἑλῶν σακματι- C
 μένων ἕως πεντακτῆρας σφίδων ἐπιπ-
 ῶν, καὶ οὕτως ἐκφύγον τοῖς νεκροῖς. ὁμοίως
 δὲ καὶ εἰς ἀμάξας ἐπὶ πρὸς ἀλλήλων τοῖ-
 σις ἐπιπῶν. ἐν δὲ τῶν πληρωμένων πρὸς
 ταῖς τε ἐν ἀσχερίᾳ καὶ παρὰ τοῖς μαιζόν-
 τα, ἔτι μὲν ἔχοντες ἀνδρῶν καὶ γυναι-
 κῶν, καὶ πλείους ἀμπελόνας ἀφ' ὁμοιω-
 τῶν οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνδον ἥμ' αὐ-
 λαῶν τειχῶν κήποις εἰς πρὸς τοῖς αὐτοῖς
 παρὰ τοῖς ἥμ' αὐροπῶν σφίδων ἐκ-
 φύγον καὶ οὕτως μάλιστα ἕως τοῦ εἶναι
 τοῖς αὐτοῖς χρεῖαι. πρὸς δὲ οἴκου ἐν τῇ D
 ποσότητι συμφορᾷ ἀφ' ὁμοιωμένης ἀφ' ἑλῶν
 ἀσχερίας γήγεσθαι εἰς τοῖς ἱερῶν εἰκό-
 νας ἕως ἥμ' αὐροπῶν κατέβησαν, αὐτῶν
 ὁ ἥμ' αὐροπῶν εἶδος κατέβησαν ὡς Ἀλε-
 ξανδρείας ἐν Κύπρῳ, ἐνθα μὲν ὁ Ρωμαῖος
 εἶδος. ὁ δὲ στρατηγὸς ἥμ' αὐροπῶν ἐπι-
 πῶν αὐτοῖς αἴφνης ἐν τῶν λιμένων ἥμ' αὐ-
 ροπῶν, καὶ κατέβησαν ὁμοίως τῶν λιμέ-
 νων χελίων δρομῶν οὕτως ὥστε μάλιστα ὁμο-
 ῶντας φαίν.

Attenuatus fuisset adortus, ex mille hostium dromonibus tres solos euasisse narrante.

trahere & compescere, ipse tamen prout
 quondam Pharaο in malis obduratus &
 inemendatus perseuerauit. Pestilens illud
 bubonis virus ad Imperatricem vsque vr-
 bem propagatum est indictione decima
 quinta. Ac primum quidem inuiso quo-
 dam modo & de repente corpora inuade-
 bat; tum vero in hominum vestibus, & in
 Ecclesiarum sacris indumentis cruciculae
 plurimae oleagineo liquore confersae con-
 spiciebantur. Quo signo quid portende-
 retur cum homines ignorarent, in ma-
 gnum motorem animique angustias in
 circumuicina Urbis regione adducti sunt.
 Exinde plures hominum in mentis alic-
 nationem coniecti variis se se phantasiae
 figuris, vel spectris, & sensuum stupore
 permiserunt illudi: adeo ut cum peregrin-
 is & terriculantis faciei hominibus, ut
 sibi videbatur, societatem ac iter habere
 se putarent, quos etiam velut amicos, ubi
 occurrerent, compellarent, ac cum ipsis
 colloquerentur, & quae ab ipsis diceren-
 tur, obseruantes, aliis enarrabant. Eosdem
 insuper in domos penetrantes, quosdam ex
 obuiis vel plane conficere, vel gladiis vul-
 nerare conspiciebant. Sed & pleraque ex
 iis, quae isti referebant, quemadmodum
 ipsi viderant, ita fieri contigit. Insequen-
 te autem primae indictionis vere magis ac
 magis serpere & grassari contagium: circa
 mensem vero ita eius incendium exarsit,
 ut quamplurimae domus incolis penitus
 orbae clauderentur, ac sepeliendis mor-
 tuis amici viui deficerent. Ex necessitatis
 igitur in hunc modum vrgentis angustia
 animantibus in quadrum ad inuicem iun-
 ctis, ac suis cliellis instructis trabeculas,
 quibus affixi asseres, superponere, ac ita
 mortuorum cadauera in tumulum efferre
 excogitatum est: & cadauera rursus cada-
 ueribus congesta coaceruabant curribus
 exportanda. Cum vero tam urbis quam
 suburbiorum monumenta mortuis corpo-
 ribus oppleta exundarent, cisternas at-
 que etiam piscinas exsiccaras, nec non vi-
 neas excavare & effodere coacti, hortos
 quoque veteribus muris cinctos ad huius-
 modi humanorum cadauerum sepulturae
 officium destinare compulsi sunt: ac ne
 vix quidem eo pacto huiusmodi necessi-
 tati exhauriendae suffecerunt. Porro cum
 omnes familiae ex ista calamitate, nimi-
 rum ob sacrarum imaginum impie iussam
 a Principibus abrogationem, diminutae
 vel penitus deletae apparerent, de repente
 Agarenorum classis Alexandriae instructa
 Cyprum, ubi Romana classis stationem
 agebat, appellere visa est. Cum vero Ci-
 byrrhaeotarum Dux Agarenos in Ceramea
 portu occupatis eius faucibus ex improviso

	7	4	14	18		4
--	---	---	----	----	--	---

Hoc anno Gregorius ab Aruritis occiditur: Maruam vero Arabum Dux, quemadmodum superius retuli, victoria potitus est.

	8	5	15	19		5
--	---	---	----	----	--	---

Hoc anno Chorasani & Maurophori, populi eo nomine noti, aduersus Maruam & omnem præcedentium Principum cognationem a Muamed Pseudopropheta vsque ad Maruam, hoc est aduersus Vnaiz filium, ex postremis Persiæ Orientalis regionibus expeditionem mouerunt. Post illatam quippe Valid necem Saracenis mutuisese bellis conficientibus, & circa cædes reciprocas occupatis, qui filij Achim & Alim vulgo audiunt, Pseudopropheta quidem genere orti, occulti tamen & in minorem Arabiam prius fugitiui, nunc sub Abram, ex familia Duce præcipuo, in vnum collecti, quodam suo liberto, cui nomen Abumufulim, ad quosdam Chorasani regionis proceres, misso, sociis armis aduersus Maruam conuenire ab eis expectierunt. Illi conuenientes apud Chactabam quendam consilium incunt, feruifque in dominos suos concitatis, plurimos eorum vna nocte trucidant: & eorum curribus equis & facultatibus ditati & instructi, potentes reputati sunt. Iidem porro in duas tribus distribuuntur, Caifinos nimirum, & Imanitas, quorum fortiores Imanitas Amumilim contemplatus, istos mouet in Caifinos: sisdemque deletis, in Persidem Chactaba socio suscipit expeditionem: prælioque cum Bindara inito, victoria potitus ad centum circiter hominum millia cepit: inde profectus aduersus Ibinubirem exercitum hominum ducentorum millium educentem, eundem pariter fudit & prostravit: tum vero Maruam trecentis hominum millibus stipato ad Zabam fluium obuiam factus, cum aggreditur, & debellat, & innumeram hostium multitudinem delet. Cernere erat eo in conflictu vnum hominem mille sibi aduersarios fugantem, vt scriptura testatur, & duos solos myriades integras insequentes. Eos vbi virtute sua victoriam sibi peperisse Maruam conspicit, Charran contendit, & amne traiecto, pontem nauibus compactum distumpit: & ablatis, quas potuit, diuitiis, ac tota familia, cum vernarum suorum ter millibus fuga secessit in Ægyptum.

	9	6	16	20		6
--	---	---	----	----	--	---

Hoc anno Maurophori Maruam bello

	5	8	18	22		8
--	---	---	----	----	--	---

Τούτω τῷ ἔτει κτείνεται Γρηγόριος ὑπὸ τῶν Αβουρητῶν καὶ Ἀχίμης Μαρουάμ ὁ τῶν Αραβῶν ἀρχηγός, ὡς περὶ ἔφιν.

	8	5	15	19		5
--	---	---	----	----	--	---

Τούτω τῷ ἔτει ἐκινήθη ἐκ τῆς Ανατολικῆς τῶν μερῶν τῆς Περσίας λαοὶ λεγόμενοι * Χωρσ-<sup>* ἀπὸ Χωρσ-
σάντων καὶ Μαυροφύρων καὶ τῶν Μαρουάμ καὶ πα-
σι τῆς συγγένειας τῶν περὶ ἑαυτῶν ἀπὸ Μνα-
μῶν τῶν ψευδοπροφήτου ἕως τῶν αὐτῶν Μαρουάμ,
τῶν τῶν καὶ τῶν λεγόμενων τέκνοι τῶν Οὐαῖα. τῶν
τῶν καὶ τῶν αἰσίου τῶν Οὐαῖα διὰ τὴν πο-
λεμικῶν καὶ ἀπαρχαυμένων, οἱ λεγόμενοι οἱ
τῶν Αχίμ καὶ τῶν Αλίμ, συγγενεὶς μὲν καὶ τῶν ψευ-
δοπροφήτου τυγχέμενοι, κεχυμένοι δὲ καὶ φυ-
γάδες ὄντες καὶ πλεονεχέοντες Αραβίας καὶ ἀφρι-
διάντες περὶ τὸν ὅσον Αβραῖμ, ἐκ πύ-
παισι ἀπὸ δουλοῦ αὐτῶν ἵνα λεγόμενοι Αβου-
μουσουλὶμ εἰς τὸ Χωρσάν περὶ ἵνας τῶν αὐ-
τῶν περὶ τῶν, ἀπὸ τῶν συμμάχων αὐ-
τοῖς καὶ Μαρουάμ. οἱ δὲ συναρτῶντες περὶ
Χαλβαῖν ἵνα βουλεύοντες, καὶ ἐπὶ τῶν τοῖς
δούλοις καὶ τῶν ἰδίων διασπορῶν, καὶ ἀφαιρούσι
πολλοὺς ἐν μιᾷ νυκτὶ, ὧν τοῖς ἀρμασι, καὶ ἵπ-
ποις καὶ χεῖμασι καὶ πλοῖσιν, ἐλθόντες εἰς
διωκτοὺς. διασπορῶν δὲ εἰς φυλάς δύο καὶ
Καῖσινους καὶ Ἰμανίτας, ὧν διωκτοὶ σὺν
πῶν τοῖς Ἰμανίταις ὁ Αβουμιλὶμ διαγίρει καὶ
τῶν Καῖσινων, καὶ ἀφελὼν αὐτοῖς, περὶ τῶν
ἐν Περσίᾳ σὺν τῶν Χακῆαδῶν, καὶ πολέμ-
ους τὸν Βίνδαρ, περὶ τῶν καὶ τῶν ἀ-
πὸ τῶν, ὡς ἔκαστον πλεονεχέοντες ἀνδράν. καὶ
ἐλθὼν ἐπὶ τὸν Ἰβινούβρην γραπτοπέδουσι σὺν
χιλιάσι διὰ τῶν, καὶ αὐτοὺς ὅτε ἐλθόντες, καὶ
καὶ τῶν τῶν Μαρουάμ εἰς τὸν Ζαβῶν ποτα-
μὸν ἔχοντες τῶν χιλιῶν πολεμῶν αὐ-
τῶν καὶ πλεονεχέοντες αὐτοῖς ὅτε αὐτοῖς, καὶ ὡς
ἰδὼν καὶ πλεονεχέοντες ὅτε ἐνα διώκοντες χιλίας,
καὶ δύο μετὰ τῶν χιλιῶν, οἱ δὲ αὐτοῖς κα-
τὰ κράτος νικῶντες ὁραὶ ὁ Μαρουάμ, ἔρχεται
εἰς Χαρῶν, καὶ περὶ τῶν ποταμῶν, ἔκ-
αυτε πλεονεχέοντες ἀπὸ τῶν πλοίων οὐδὲν. ἐ συμπα-
ραλαβὼν πᾶν τὸ χεῖμα ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῶν,
καὶ τῶν χιλιῶν ἀνδρῶν οἰκογενεῶν αὐτῶν ἔφυγεν
ἐπὶ πλεονεχέοντες Αἴγυπτον.</sup>

	8	5	15	19		5
--	---	---	----	----	--	---

Τούτω τῷ ἔτει κτείνεται Μαρουάμ ὑπὸ

A									
	13	4	20	24					3

Τούτω τῷ ἔτει Αναστάσιος ὁ αἰετός ὁ Σε-
 ρεν ὁ ΚΠ. ἡγεσάμενος τέθηκεν τῇ ψυχῇ σὺν
 τῷ σώματι οὐκ ἔτι πρὶν τῶν λειτουργιῶν χορδα-
 φός, καὶ πρὶν ἀφ' ὧν τῶν ἐμῶν, ἀξίως ἔπρε-
 δέκετο ὑπὸ τῆς κτ' Θεοῦ καὶ τῆς διδασκαλίας
 ἑλπίας. τῷ δ' αὖτε Κωνσταντῖνος ὁ δυσ-
 σέβης κτ' ἦν ἀγίως καὶ σπηλαῖν εἰκότως παρ' ὅλο-
 γον σὺν ἑδρίον τ λ η'. ὑποσχόμενος σὺν ἑλπί-
 τῶ τῆς ἱερείας παλαίον, ὡν ὁ ἑπάρχης Θεοδό-
 σιος ὁ Εφῆσου, υἱὸς Αψιμάρου, καὶ Γαλατίας
 ὁ Πέρης· οἱ καὶ ἐπὶ αὐτοῖς τὰ δόξαται δογμα-
 τιστῆς μηδὲν πρὸς τὴν καθολικὴν Σε-
 ρεν, Ρώμης φημί, Αλεξανδρείας, καὶ Ἀντιο-
 χίας, καὶ Ἱεροσολύμων, ἀπὸ δεκάτιμι ὅτι Φεβρουα-
 ρίου μηνὸς δεκάτιμι, διήκεσαν ἕως ἡ'. Αὐ-
 γούστου δ' αὐτοῦς ζ' ἡμερῶν καὶ ἡ' ἐν Βλα-
 χερναῖς ἐλθόντες οἱ δ' Θεοτόκου πολέμοι, ἀπῆλ-
 θον Κωνσταντῖνος ἐν τῷ ἀμύμονι καὶ τῷ Κωνσταν-
 τίνῳ μεταχρὸν ὑποσχόμενος ἡμέρας τῶν Συλαίων,
 ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐφ' ἡμερᾶν τῇ φωτῇ. Κων-
 σταντῖνος εἰκουμένην δ' Γαλατίας πολλὰ τὰ
 ἔτη καὶ τῇ κτ'. τῷ αὐτῷ μηνὸς ἀπῆλθον ὁ βασι-
 λεὺς ἐν τῷ φόρῳ σὺν Κωνσταντίνῳ τῷ αἰετῷ
 ἐν τοῖς λοιποῖς ὑποσχόμενος, καὶ ὁ ἑξῆς ὡς πρὸς
 ἐαυτῶν καὶ ὁ δὲ ὡς ἀπὸ ἐν ὧν πρὸς τῶ
 λαῶν, αἰσθηματισταί Γερμανοὶ δ' ἀγνώπα-
 τον, καὶ Γεώργιον τὸν Κύπριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυ-
 σορρόον Δαμασκηνὸν τὸν Μασσούρ, αἰδρας ἀ-
 γίους καὶ ἀειδίμους διδασκάλους.

				ΚΠ. ὁπία Κων- σταν- τῖνος ἐν τῷ κτ'.		
13	4	20	24			3

Τούτω δ' ἔτει Μουαμέδ, ὁ καὶ Αβυλαβας, τέ-
 θεκεν, καὶ τῶν ἐν τῷ ἐν τῷ Αβυλαβας ὁ ἀδελ-
 φός αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς βλασφημίας αὐτοῦ
 * Τιμῆς. καὶ αὐτὸς αὐτὸς τὸν Αβυμουσλὶμ
 ὅτι καὶ τὴν Περσίδα φυλάξαι αὐτὸς τὸν τόπον τῆς
 δεξιᾶς, καὶ τὸς ἐκκληρώθῃ αὐτὸς. ὁ δὲ μαζὶν Αβ-
 δελᾶν τὸν υἱὸν Αλὶ, ἀδελφὸν δ' Σαλήμ τῷ μονο-
 στρατήγι Σουλῆ τῷ δεξιῷ αὐτοῦ παρ' ὅλο-
 γον, καὶ ἐρχόμενος καὶ τῶν Περσίδα, ἐνα-
 πούμενος δὲ τοῖς Πέρσις, καὶ τῶν σκελῶν τοῖς δ'

Hoc anno Anastasius sacrilegus throni
 C P. Antistes anima simul & corpore mor-
 tuus est infelicissimo morbo, qui Chorda-
 plius dicitur, proprium stercus per os
 egerens, dignamque persolvit ultionem
 suorum in Deum ac præceptorem iniuria-
 rum. Eodem etiam anno impius Constanti-
 nus aduersus sanctas & venerandas ima-
 gines illegitimum trecentorum triginta
 & octo Episcoporum in Hieric Palatio
 coegit conciliabulum, cuius Præses extitit
 Theodosius Ephesi Episcopus Apismari
 filius, & Pastillas Pergenensis Antistes. Isti
 priuatas suas sententias priuata autori-
 tate sancientes, nullo Catholicarum se-
 dium, Romæ, dico, Alexandriæ, Antio-
 chiæ, & Hierosolymorum præsentē, a
 mensis Februarij die decimo facto initio,
 ad Augusti diem octauum ceptis instite-
 runt eadem indictione: qua ad Blacher-
 nas convenientibus istis Deiparæ aduer-
 sariis, Constantinus Constantinum Mo-
 nachum, qui Sylæi Episcopus fuerat, ma-
 nu tenens, conscendit ambonem: & cla-
 ra claraque voce votis conceptis bene
 precatus; Constantino, inquit, Oecume-
 nico Patriarchæ multi anni. Et vicesimo
 septimo mensis Augusti, Imperator in fo-
 rum progressus cum sacrilego Constanti-
 no & reliquis Episcopis, qui omnes pra-
 uam suam hæresim coram vniuerso popu-
 lo promulgauerunt: & sanctissimum Ger-
 manum, Georgium Cyprium, Ioannem
 Chrysorhoam Mansuris filium, viros san-
 ctos, & venerandos Doctores anathemate
 ferire ausi sunt.

				C P. Epi- scopus Con- stant. annis 13.		
14	5	21	1			4

Hoc anno Muamed, qui Abulabas
 etiam dictus, moritur postquam principa-
 tu potitus est annos quinque. Abdelas au-
 tem frater eius in loco blasphemiarum eorum
 dicato Mecha oppido morabatur. Is ad
 Abumuslim, qui in Persia degebat, scri-
 bit, ut sibi principatus partem, quæ for-
 te obtigerat, seruetur. Hic ex aduerso
 Abdelam filium Ali, Salem vero Syri
 supremi Ducis fratrem principatum sibi
 procati cognoscens, ac ideo in Persiam, ut
 eam sibi subiiciat, accedere, Persis tamen
 aduersari, & in Syriæ incolæ propende-

re, qui etiam cum eo belli societatem inierant, de his certus, Syriæ copias in eum concitat, & ad Tyanam confertis inuicem manibus, ex contraria parte pluribus occisis, Abusolim victor remansit. Etenim plerique Sclauī erant atque Antiocheni. Abdelas solus superstes & incolumis, post dies aliquot fidem sibi dari petiit ab alio Abdela Muamed fratre, qui e Mecha profectus in Persiam festine properauerat. Hic illum in domo ruinam minante inclusum, fundamentis latenter effodi iussis, interfecit. Abusolim vero aduersus Arabes Syriæ ferocientem & minas instantem, ut pote qui Maurophorum rebellionē inica iugum excussissent, multosque eorum per Palæstinam, Emesenos agros, & maritima loca sustulissent, & in reliquos irruere consiliati fuerant, exercitus copiis in eum eductis repressit. Is Abdelæ infensus, cum totis agminibus in secundam Persiam irruit: quare metu percussus Abdelas ipsum verborum lenocinio precumque blanditiis reuocauit, ac ipsis etiam imperij sui symbolis execrandis: virga, inquam, atque sandaliis falsi Prophetæ sui Muamed ad eum summissis, ab eo contendens, ut vnus saltem diei itinere ad se diuertere dignaretur, ut ei tanquam patri debitum grati animi officium persolueret. Ille lenociniis huiusmodi inescatus, equitibus centum millibus secum eductis, ad eum venit: vtriusque vero copiis ad inuicem coniunctis, propriis eius, qui vocauerat, manibus interficitur. Turmæ autem dissipatæ summis licet honoribus cumulatæ reditum eodem die susceperunt. Hic fuit Abdelæ imperij ordo.

			Ara- bun Dux Abde- las an- nis 11.	Roma Epi- scopus Pauli- ci an- nis 7.			
15	1	1	2				5

Hoc anno Nicetas Heliopoleos Episcopus ab vniuerso Ecclesiæ cœtu anathemate percussus est. Imperator autem Constantinus, quos Theodosiopolis & Melitine Syros & Armenios eduxit, in Thraciam transtulit: quibus Paulicianorum hæresis aucta est. Vrbe pariter tota ciuibus peste sublati destituta, ex insulis, Græcia, & inferioribus aliis regionibus incolæ alios cum integris etiam familiis asportatos, ut eam habitarent transtulit: atque ita ciuibus ut prius refertam ac populosam reddidit. Eodem etiam anno Bulgari ob noua castra extituta, noua quoque pacta postulant. Imperatore Apocrisiarium eorum

Συρίας, οἱ καὶ συνεμήχρυν αὐτοῖς, διεγείρας τὰ τῆς Συρίας στρατεύματα, συμβάλλει αὐτοῖς καὶ πλεὺς Τυρίων: καὶ κηρύττει αὐτὸν ὁ Ἀβυ-
σαλίμ πολλοὺς ἐκτείνειν. ἥσθμ γὰρ οἱ πλείους
Σκλάβοι, καὶ Ἀρμενιοί. ὁ δὲ Ἀβδελᾶς μό-
νος ὑπεσσεύεται, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡγήσα-
το λόγους λαβεῖν παρὰ τοῦ ἄλλου Ἀβδελᾶς,
τῷ ἀδελφοῦ Μυαμῆδι, καλεσθέντος αὐτοῦ.
ὃν πολλὴ πλεὺς Περσικῶν ἐκ τῆς Μάκχα· ὃν
ὕνα φεβρησας ἐν οἰκίᾳ σαθεῖ, καὶ κα-
θορυσθῆναι παρὰ τῆς τοῦ θεμελίου λαῖσθρα,
τῷ τὴν ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ Ἀβυσαλίμ μεμνην-
τα καὶ τῆς Συρίας Ἀράβων, ὡς ἐπάραι-
των τοῖς Μαυροφύροις, καὶ πολλοὺς καὶ πλεὺς
Παλαστίνων, καὶ Εμεσῶν, καὶ παλαιῶν
ἐλόντων, ἐπελθεῖν τε αὐτοῖς μελετῶνται,
μὲν γὰρ στρατευμάτων ἐκάλυψεν. ὁ δὲ ὄργι-
σθεις τῷ Ἀβδελᾶς παρὰ πλεὺς δυνάμει Περ-
σίδα ὤρμησεν αὐτὸν τῷ πληθύνει, ὃν ἐπὶ
σας σφόδρα μετὰ ἐλλεται αὐτὸν πειρασμο-
γίας, καὶ παρὰ κληρονομίαν, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς μυ-
σεσιν συμβόλοις τῆς ἐσχῆς αὐτοῖς. Φημὶ
δὲ τῇ ῥάβδῳ καὶ τοῖς σαρδαλίοις τῷ ἑαυτοῦ
παρὰ τῆς Μυαμῆδι, ὅθεν αὐτὸν ἡμέρας
μίας ἐκκλίναι παρὰ αὐτὸν, ὅπως αὐτοῖς πλεὺς
παρεῖ παρὰ πλεὺς δυνάμει ἀπονεύμῃ. ὁ
δὲ ἀπατηθεὶς, παρὰ κληρονομίαν αὐτοῦ χιλιάδων ἑπ-
τάων ρ'. ἐπὶ αὐτοῖς τε αὐτοῖς κτείνετα ἑαυ-
τοῦ χροῖον ἰδίας. οἱ δὲ ὄχλοι χροῖον αὐ-
τῷ μετὰ ὄργης, φιλοτιμίαις ἀπαρτιμῆτοις
ἐφοδίζοντες. καὶ οὕτω τὰ τῆς ἐσχῆς τῷ Ἀβ-
δελᾶς διδύμει.

				Λεγά- τος ἀρχι- επί- σκοπος Παυ- λίου ἱερο- κλῆ- τος	Ρωμα- νός ἐπί- σκοπος Παυ- λίου ἱερο- κλῆ- τος			
α'	α'	α'	β'					ε'

Τούτῳ τῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ἡλιόπολεως ἀνα-
θηματίσθη παρὰ τῆς ἐκκλησίας πάσης. ὁ δὲ βασι-
λεὺς Κωνσταντῖνος Σύρους τε, καὶ Ἀρμενίους, οὓς ἡ-
γάγη ἀπὸ Θεοδοσιουπόλεως, καὶ Μελιτινῆς, εἰς
Θράκιον μετέκλεισε, ὅθεν ὡς ἐπὶ λαλῆσαι ἡ ἀρετὴς
τῆς Παυλικιανῆς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῇ πόλει ἐλθόν-
των τῶν οἰκητῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἰαπωνικῆς,
ὡς ἔκινε συμφαρμύλοις ἐκ τῆς ἡσυχίας, καὶ Ἑλλὰδος,
καὶ τῆς κατωπλάτης μερὸς, καὶ ἐποίησεν καποικίαν
πλεὺς πόλιν, καὶ κατεπύκνωσεν αὐτήν. ὅθεν αὐτοῖς
χρόνῳ ἐξήτησεν οἱ Βέλγδοι πάλαιτα εἶναι τὰ κα-
τασκευασθέντα καὶ τῶν βασιλέων ἀπαισθησέναι τὴν

Αποκρισάμενοι, ἔκλῃθον φασαδικῶς, καὶ ἔλθον
εἰς τὴν μακροῦ τείχεος καὶ τῆς βασιλίδος πόλεως
πλεῖον ὁμιλῶν ποιησάμενοι. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀλυσιν ἐρ-
γασάμενοι, καὶ ἀγχυσλωσίας λαβόντες, ὑπέ-
σπεσαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια.

		16	2	2	3			6
--	--	----	---	---	---	--	--	---

Τὰ δὲ αὐτῶν ἔτι σφοδρὰ γέγονεν καὶ πλεον
Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ οὐ μικρὰς μετὰ Μα-
ρτίᾳ συνέτη. καὶ ἐξωρίσθη Θεόδωρος ὁ Γα-
πειάρχης Ἀντιωχείας ὁδόν τε ἑλθὼν Ἀρσένου,
καὶ Διόκλητου, ἐπὶ συγχρῶς τῶν βασιλεῖ
Κωνσταντίνῳ δειλοποιεῖ τὰ ἑλθὼν Ἀρσένου Διό-
κλητου καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Σαλήμ ὑπε-
ρέειν τίθῃσι εἰς πλεον Μααβίτην χώραν, πα-
τεῖδαι τε αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ Σαλήμ μὴ κτίσθαι νέας ἐκκλησίας, μηδὲ φανερῶς
φανερῶς, μηδὲ δογματίζῃ περὶ πίστεως Χρι-
στιανῶν μὴ Ἀρσένου. ἐπεγράθη δὲ καὶ Ρω-
μανίας σὺν χιλιάσιν πέντε. καὶ ἔλθον εἰς πλεον
Καππαδοκίας ἡγουσιν Κωνσταντίνου κατ' αὐ-
τῶν ἐπιχρισμένοι, καὶ φοβηθεὶς ἡσυχάζοντες
ἀπερχομένους μηδὲν λυπητάμενος· μέγας δὲ ὀλί-
γους Ἀρμένους παρορνεύσας αὐτῶν λαβὼν ὑπέ-
σπεσαν.

		17	3	3	4			
--	--	----	---	---	---	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι Ἀβδελᾷ ὁ φορολογίαν ἐπέ-
τιθεν Χριστιανῶν, ὡς ἀπομύθῃς μοναχῶν τε, καὶ
ἐκκλησιῶν, καὶ κιοῖτας τοὺς ὅτι Θεοῦ διαρεσιμῶν
φορολογῆσαι ἐσφοδρῶσαι δὲ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν
καὶ μηλιαρχίᾳ, καὶ ὡς ἔστιν Εβραίοις, περὶ δὲ πε-
νήσας αὐτὰ καὶ ἡρώεσθαι αὐτὰ οἱ ἀπελθόντες.

		18	4	4	5			
--	--	----	---	---	---	--	--	--

Τούτῳ δὲ ἔτι Κωνσταντίνος τῶν καὶ καὶ Μα-
κεδονίᾳ Σκλαβίας ἡχμαλώτους, καὶ τοὺς
λοιποὺς ἡσυχάζοντες ἐπέστη. ὡς αὐτῶν δὲ ὁ
χρῆμα ἡνέκεν ἐκ τῶν Μαυροφύων Περσῶν
τῶν μακρῶν ὄντες Σρησκίας, ἀπάτη τῶν Διό-
κλητου κρατούμενοι, πωλήσαντες πλεον ὑπὲρ
ἐξ αὐτῶν, καὶ γυμνοὶ ἀεὶ λήγοντες εἰς τὰ τείχεα,
ἐφρίπτον εἰσέλθοντες, ὡς πεπαθῆναι εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, ὡς εὐόμιζον. οἱ δὲ μηδὲν ἀγέλοισιν τῆς
ἐκείσε κληρονομίας ἔχοντες, εἰς γὰρ αὐτοὺς
σπεσαν τὰ μέλη σπυρτεῖοντες, ὡς τοὺς ὁξάρ-
χους τῆς πλεον Ἀβδελᾷ ἀεὶ λήγοντες Διό-
κλητου καὶ πλεον Βέρροιας καὶ Χαλκίδας ὄντες
ἀεὶ λήγοντες.

Theophanis Chron.

A spernente, ipsi ignominiam vlturi, ad Lon-
gum vsque murum versus Urbem cum
exercitu bene instructo irrumpunt: ma-
gnaque strage edita, & multitudine ca-
puiorum abducta, illæsi & incolumes pro-
prias domos repetunt.

Hoc anno tetræ motus haud levis in
Palæstina & Syria contigit mensis Martij
die nono. Theodorus Antiochiæ Patriar-
cha in exilium deportatus est Arabum in-
uidia, qui frequentioribus litteris ad Im-
peratorem Constantinum scriptis res Ara-
bum cum manifestare criminati sunt. Quo-
re Patriarchatus terminis extorrem in pro-
vinciam Moabitidem, quæ fuit eius pa-
tria, transferendum Salem Arabum Dux
edixit. Idem novas Ecclesias nuspam in-
staurari, crucem publice videndam non
exponi, Christianum cum Arabibus de fi-
dei dogmatibus non differere lata lege
sanxit. Armatis hominum octoginta mil-
libus in Romaniam expeditionem susce-
pit. In Cappadociam autem profectus ubi
Constantinum arma in aduersum parare
audiuit, metu pulsus, re penitus infecta,
nullaque illata noxa domum rediit: tan-
tum paucos Armenos sponte ad eius ca-
stra transeuntes secum abduxit.

Hoc anno Abdelas imposita Christia-
nis tributa auxit: adeo ut omnes siue Mo-
nachi siue Inclusi, siue Columnicolæ Deo
sua vita placiti vestigales describerentur.
Ecclesiarum quoque sacras penus sigillo
suo obseravit: & ad sacra vasa distrahen-
da emptores Hebræos induxit: emerunt
autem ea Liberti.

Hoc anno Constantinus Sclauinæ pro-
vincias ad Macedoniam sitas in seruitu-
tem redegit, reliquos vero imperio Rom.
plane subiici coegit. Eodem quoque an-
no ex Maurophoris Persis nonnulli facul-
tatibus distractis, depositisque vestibus
nudi, consensu ædificiorum mœnibus,
in capita præcipientes se agebant, quo, ut
magicæ superstitionis fallacia decepti, &
a Diabolo potentius occupati rebantur,
in cælum promptius euolarent. Illic porro
hæreditatis & sortis sibi propositæ nil æsti-
mabile dignum reportantes, membris om-
nibus conterendi in terram grauius dila-
bebantur. Huius erroris antesignanos sex
numero repertos, quum Berthæ, tum in
Chalcide, opera Salem Abdelas e medio
sustulit.

	19	5	5	6					
--	----	---	---	---	--	--	--	--	--

		8	1	1	1				
--	--	---	---	---	---	--	--	--	--

Hoc anno a publicis vestigalium actis conficiendis ad breue temporis spatium Saraceni inuidia moti Christianos prohibuerunt : rursus autem necessitate compulsi , quod ipsi numeros & summas scribere non possent , eadem eis reposuerunt in manus : & irruptione in Romaniam facta plures abduxerunt captiuos , Paulumque Armeniorum Ducem , inito ad Melam cum eo certamine , exercitusque partem non contemnendam , quadraginta duobus viris e Romana ditione spectatissimis , pluribusque aliis compedibus astrictis in captiuitatem secum abactis , prostrauerunt. Imperator autem armis in Bulgariam motis , venit Beregabam : At Bulgari ad Clusuram obuiaz facti plurimos ex eius militibus deleuerunt , inter quos Leo Patricius & Thracensium Dux , alter Leo cursus publici Logotheta , & ex confusa plebe non pauci desiderati. Eorum arma acceperunt Bulgari : atque ita Romani cum dedecore redierunt.

	20	6	6	7					
--	----	---	---	---	--	--	--	--	--

Hoc anno error in celebrando Paschatis festo admissus est , Orthodoxis per Orientales tractus mensis Aprilis die sexto , Hæreticis autem , quorum id fuit erratum tertio decimo solemnitatem illam agentibus.

Eodem anno sancti Ioannis Præcursoris & Baptistæ caput ex Antri Monasterio in proprium templum sumptuose constructum ad Emesenorum urbem translatum est. Confessio quoque sacræ reliquię reponendæ ædificata est , in qua in hunc usque diem a fidelibus adoratum , tam corpora , quam spiritali odoris fragrantia honoratur , & ab illo morborum omnium medela , velut e perenni fonte , in eos qui cum fide accedunt , scaturit. Hoc insuper anno cometa trabis in morem fulgidissimus ad Orientalem cæli plagam dies continuos decem , & ad Occidentalem rursus dies viginti & vnum visus est. Theodorus autem quidam e monte Libano Syrus in Heliopoleos regione , quæ Libano adiacet , in Arabes rebellauit : & manibus cum eo confertis multi ex utraque parte desiderati : tandem eius acie fusa in fugam versus est , quique illum sequebantur Libanitæ omnes occisi. Tumultus quoque per Africam exorti apparente solis defectu mensis Augusti die decimo quinto , feria sexta , hora diei decima. Porro quidam ex Maurophoris Dabeci emertere , qui Protosymbuli filium , quod eorum nutritium ageret , Deum esse præ-

Τούτω τῷ ἔτει φθινοφύλλῳ Χριστιανοὶ ἐκάλυσαν Ἀραβες ἐκ τῆς δημοσίων χρηματοσίας πρὸς ὀλίγον χρόνον , αὐτοὶ ἀνακαθήμενοι ἐχρησθόντων αὐτοῖς τὰ αὐτὰ , διὰ δὲ μὴ διώσασθαι αὐτοὺς χάριν τῶν ψήφους· καὶ ἐπεστράτησαν πρὸς Ρωμαιοὺς , καὶ ἠγχιμαλώτισαν πολλοὺς καὶ Γαῦλον τὴν στρατηγὴν τῆς Ἀρμενίων πολεμήσαντες εἰς τὸν Μέλαν ἀπέλκον μὲν πολλοὺς στρατοῦ καὶ μὲν· ἀνδρας ὅτις τοῖς δεσμοῖς ἤγαγον , καὶ κεφαλὰς πολλὰς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπεστράτησεν πρὸς Βουλγαρίαν , καὶ ἐλθὼν εἰς Βερέγαβαν εἰς τὸν κρησσοῦσαν ὑπερώτησεν αὐτῷ οἱ Βούλγαροι , καὶ πολλοὺς τῆς αὐτῆς ἀπέλκον , ἐν οἷς καὶ Λέοντα Πατρικίον , καὶ στρατηγὴν τῆς Θρακικῆς , καὶ Λέοντα ἑπερὸν Λογιστὴν τῆς δρόμου , καὶ λαὸν πολλὸν καὶ ἔλαβον τὰ ὄπλα αὐτῶν , καὶ οὕτως ἀδόξως ὑπέστρεψαν.

		1	1	1	1				
--	--	---	---	---	---	--	--	--	--

Τούτω τῷ ἔτει γήγρε πλάση τῆς Γαλατίας· καὶ οἱ μὲν ὀρθόδοξοι καὶ πρὸς εἰσὶν ἑκτῇ τῆς Ἀπριλίου μηνὸς ἐπάχασαν· οἱ δὲ πεπληνημένοι αἰρετικοὶ τῇ 17.

Τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἡ κέλση τῷ ἁγίου Ἰωάννου τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ Βαπτιστοῦ ἐκ τῆς μηνὸς τῆς Σεπταρίου εἰς τὸν κατὰ αὐτὸν κατὰ τὸν Εὐμολωδὸν πόλιν ἀπεφασγῆ ὄντα , καὶ ἡ κελύβητος ἐκλήθη ἔσθαι μέγιστος τῆς σήμερον ὑπὸ τῆς πίστεως πρεσβυτέρου διωδὶα σωματικῇ τε , καὶ πνευματικῇ ἡμῶν , βλύζουσα πᾶσι τοῖς πίστιν πρεσβυτέροις ἰάματα· καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει δοκίμης ἐδείχθη λαμπαρότατος κατὰ τὸν κατὰ αὐτὸν δέκα ἡμέρας· καὶ αὐτοὶ πρὸς δύσιν ἡμέρας καί. Θεόδωρος δὲ πρὸς Λιβανίτης Σύρος κατὰ τὸν ἀείχμαρτον Ἡλιουπόλεως πρὸς τῆς Λιβανίων ἐπιδόκη τοῖς Ἀραβί· καὶ πολεμήσας αὐτοῖς ἔπεισον ὅτι ἀμφοτέρων πολλοί. ἔχοντες δὲ πρὸς ἑφύβη , καὶ οἱ σενόγτες αὐτῷ Λιβανίται πᾶντες ἀνέστησαν. ἐλθόντες δὲ ἐπὶ Ἀφρικῇ ἀκαταστάσι καὶ πλεονη , ἡλιακῆς γήρην ἐκλείψας μηνὸς Ἀυγούστου πεντεκαδεκάτη , ἡμέρας ἑκτῇ , ὥρα δεκάτη. ἀπέστησαν δὲ ἄνθρωποι τῆς Μαυροφύρων ἐπὶ τῷ Δαδελῶ λέγοντες τὸν υἱὸν τῆς Γραψοσυμβόλου Θεοῦ , ὡς ἐφύβη

αὐτῶν. καὶ ἐξέλιετο δόγμα τοιούτων. καὶ εἰσῆλ-
θοι οἱ Μαυροφόροι εἰς τὸν οἶκον τῆς πλάτης αὐ-
τῶν. καὶ ἀπέκτειναν τοὺς Κληδούχους ὀνόμα-
τα ἕ. καὶ ἐξήλθον ὑπὲς ὑπὲρ τὰν Βάσραστοι, καὶ
ἤρμαλῶτάσθην πολλοὺς, καὶ χεῖματι ἐλα-
βον πολλὰ.

		κα		ζ		ζ		κ			
--	--	----	--	---	--	---	--	---	--	--	--

Τούτων τῶν ἔτι ἐπασιᾶσθαι οἱ Κασοῦται
καὶ τῶν Μαυροφύρων διὰ τῶν γυναικῶν. ἔμι-
ναν γὰρ οὗτοι αὐτῶν εἰς οἶκον, ὅς τῳ ἔλθον ἀ-
δελφοὶ πρεῖς. καὶ ἠτύλησθαι τοὺς γυναικῶν αὐ-
τῶν ποτῖσται. ἐβλήθησαν δὲ οἱ πρεῖς ἀδελφοί,
ἀπέκτειναν, καὶ ἐξώσθην αὐτοὺς. οἱ δὲ σινα-
χῆντες, ἀπέκτειναν καὶ τοὺς λοιποὺς. καὶ πύμ-
νας ὁ Σαλὴν πᾶς τραπόμενα διὰ τῶν δόλων,
ἦλθον αὐτῶν αὐτῶν. καὶ πιάσαντες αὐτοὺς
ἐφοῦρκεσθαι τοὺς πρεῖς ἀδελφοὺς, καὶ πολλοὺς
ἀπέκτειναν. καὶ τῇ ἑορτῇ τῇ Πάσχα εἰσῆλθον
ὅς τῳ ἀγία σιναχῆν εἰς πλὴν καθολικῶν ἐκ-
κλησίαν, καὶ τῇ μετῴκιστον ἀφιστάμενον καὶ
ἐκφυγῶντας, πᾶς ὁ γὰρ λαὸς σου δυναστεῖ σε,
καὶ ἰκετόν σε. ἐξέλιετο αὐτόν καὶ ἀπέκλει-
σθαι ὅς φυλακῇ, καὶ ἄλλος ἐπλήρωσεν πλὴν ἀ-
γίου σιναχῆν. καὶ ἐβλήθη φόβος μέγας. καὶ
εἰ μὴ ὁ μετῴκιστος κατεπαύειν αὐτὸν ἡθι-
κότητι καὶ ταπεινοῖς λόγοις, καὶ μὴ μὲν αὐ-
τῶν ἀπετελέσθαι τῇ ὥρᾳ αὐτοῦ. ἡ δὲ ὁ μακά-
ριος Αναστάσιος.

Τῶν δὲ αὐτῶν ἔτι Κωνσταντῖνος ὁ δυνά-
της Ἀνδρέαν τὸν ἀσπίδην Μοναχόν, τὸν λεγόν-
τον Καλυβίτην ὅς Βλαχερνῶν διὰ τῶν μα-
στῶν ὅς τῳ ἰσχυρῶς τῇ ἀγίου Μάρμαρος
ἀπέκτεινεν ἐλέγχοντα αὐτὸν πλὴν ἀσπίδων, καὶ
Οὐάλειαν ἥν καὶ Ιουλιανὸν ἀποκαλοῦνται
αὐτόν. ὃν καὶ ὅς τῳ ῥόδιματι ῥιφίῳ παρ-
σάξει, εἰ μὴ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ τῇ τῇ ἀρ-
πάσαν, ὅς τῳ ἐμπόρῳ τῷ Λακαδίου
ἐπαλῶν.

				Ρομ. ἐπίσκοπος Κων- σταν- τίνος ἐπὶ τῷ α'						
	κ'	α'	α'	ε'						

Τούτων ὅς ἔτι ἐφάνη δοκίμης καὶ πλὴν εἰσῆλ-
θοι αὐτῶν ὁ υἱὸς τῆς Φατήμας. οἱ δὲ Βούλ-
γαροι ἐπόμενα ἔφονδον τοὺς κυρίους
αὐτῶν, τοὺς ἀπὸ σφῶν κατὰ τοὺς ἑσθ-
Theophanis Chron.

A dicarent. In hanc quoque mentem pro-
mulgauere dogma. Maurophori subinde
in fanum errori suo dicatum ingressi ædi-
tuos numero sexaginta mactauerunt. Qui-
dam autem Basrasum profecti, plerisque
in captiuitatem abactis, ipsi opes innu-
meras abstulerunt.

		21		7		7		8			
--	--	----	--	---	--	---	--	---	--	--	--

Hoc anno Casiotæ in Maurophoros tu-
multuati sunt fœminarum causa. In domo
etenim in qua tres fratres habitabant ex
illis nonnulli mansionem habentes coniuges
eorum in illiciti concubitus cœnum
voluerunt demergere: exciti vero fratres
illi tres morte eis illata iniuriam vlti sunt,
& terra cæsa corpora occultauerunt: &
in vnum collecti reliquos pariter dede-
runt neci. Salem vero missis insidiosè mi-
licibus, impetuque in eos facto, cunctos
in potestatem accepit: & fratres quidem
illos tres laqueo, plurimos alios ferro con-
fecit. Porro die solemnitati Paschali di-
cato Christiana plebe in cœtum collecta,
Salem ille communem & præcipuam Ec-
clesiam ingressus est: Metropolitam vero
sacris altaribus astantem, & elata voce
exclamantem: Populus tuus te precatur,
& te rogat: corripui iussit, & in carcerem
detrudi, alio interim Sacerdote ad san-
ctam Synaxim complendam suffecto: Ex
quo timor ingens in omnium animis ex-
citatus. Ac nisi innata morum vrbانيتα
& humili oratione ferocientem Princi-
pem Metropolita demulsisset, magnum
prorsus malum ea occasione committeba-
tur. Is porro erat Beatus Anastasius.

Eodem etiam anno Constantinus per-
secutor Andream venerabilem Mona-
chum, Calybitem dictum, ad Blachernas
habitantem verberibus contusum, quod
eius impietatem, eo Valente Iuniore, &
Iuliano vocitato, arguisset, in sancti Ma-
mantis Circo ad Blachernas interfecit:
eius autem corpus in maris fluentum pro-
iici iusserat, sed Andree sorores ipsum ef-
ferentes in Leucadij emporio sepulturæ
mandarunt.

				Ro- maz Episc. Con- stan- tinus æonis f.						
	21	8	1	9						

Hoc anno cometa trabis instar ad O-
rientem visus. Fatimæ filius e viuis subla-
tus. Bulgari seditione mota propriis do-
minis continuata vnius stirpis serie pote-
statem hucusque adeptis, illata cæde re-
Zz ij

icetis malignæ mentis hominem nomine A Teletism annos triginta natum sibi Ducem præfecerunt. Multi propterea Sclavi patria excedentes, ad Imperatorem vltro se contulere: quos ille Artanam incolere constituit. Mensis autem Iunij die decimo septimo bis millium chelandiorum equos duodecim per singula vehentium classe per Euxinum Pontum missa, Imperator Thraciam versus perrexerit. Teletis terra marique aduersum se paratam audiens, vicinarum nationum viginti millibus in auxilium accitis, & per munita loca distributis, ipse præsidio se inclusit. Imperator vero in Anchiali agris castra metatus est. Porro Iunij die trigesimo, indictione prima, feria hebdomadis quinta, Teletis cum numerosa auxiliatorum multitudo progredi tandem visus est: confertaque pugna, mutua vtriusque partis exdes ingens edita: fusisque demum Teletis copiis ipse fugam attripuit: durauitque pugna ab hora quinta vsque ad vesperam, & maximus Bulgarorum numerus certamine illo deletus: multi capti: alij vltro ad Romanos defecerunt. Imperator prospero victoriæ successu elatus, armis omnibus cum toto exercitu instructus, Urbem triumphum ducens ingressus est: lætisque totius ciuitatis vocibus exceptus, Bulgares bello captos xylopanduris vinctos in eam inuexit: eosque demum extra Chrysen portam a ciuibz capite truncari iussit. Bulgari autem seditione in Teletsem mota ipsum ac cunctos eius procures dederunt neci, Sabinum vero Cormesij quondam Principis generum constituerunt Ducem. Cum vero Sabinus Legatos de pace ad Imperatorem confestim destinasset, Bulgari comitiis habitis Sabino pertinaciter se opposuerunt, clamantes. Bulgaria tui causa Romanorum potestati subiicienda est. Audito demum tumultu, Sabinus in Mesembria præsidium fuga se subducit, & inde ad Imperatorem se confert. Alium vero Dominum nomine Pagenum Bulgari creauerunt.

σὺν ἀνδρά κακίφρονα, ὀνόματι Τελέτισ, ἐτῶν ἑξήκοντα λ'. Σκλάβων δὲ πολλὰν ἐκφυγόντων παρορρήσαντες τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἐκτίστησαν ὑπὲρ τὸν Ἀρτάνον. τῇ δὲ ιζ'. τῷ Ιουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς ὑπὲρ τὴν Θράκιον ἀποτείλας καὶ πλοῖμα ἐπὶ τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ ἕως διχαλίων χειμερίως ἐπιφειρομένης αἰῶς ιθ'. ἵππων. ὁ δὲ Τελέτις ἀκούσας τῆς ἀφ' ἧς καὶ θαλάσσης κατ' αὐτὸν κίνησιν, λαβὼν εἰς συμμαχίαν ἑα τῇ παρορρησασαυμένην ἐσθλὴν χηλιάδας κ'. καὶ ἑσπεύσας εἰς τὰ ὄχυρά ματαιώσας, ἡσθαλίσατο ἑαυτὸν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐλθὼν ἀπὸ Πηλίου εἰς τὸν κάμπου Ἀγχαίου καὶ τῇ λ'. τῷ Ιουνίου μηνὸς τῆς α'. ἰνδικτικῆς, ἡμέρα ε'. ἐφύλαξε Τελέτις μετ' ἀπληθὺς ἐσθλῶν ἐρχομένων, καὶ συμβολάσας πολέμων, κέποιοντο ἀλλήλους ὑπὲρ πολλῶν καὶ τραπίς Τελέτις ἐφυγῆν. ἐκρήθησε δὲ ἡ μάχη ὥστε ὥρας ε'. ἕως ὅτου καὶ πολλὰ πλεῖστα Βουλγάρων ἀνελάνθησαν· πολλοὶ δὲ ἐχρήσθησαν, ἄλλοι δὲ καὶ παρορρήσαντες, ὁ δὲ βασιλεὺς ὄψθεὶς ὑπὲρ τῇ ἑαυτῇ νίκῃ, ἐξορμήσθησαν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὥρμηταιμένος σὺν ὧν στρατῷ εἰσλθὼν, ἀφ' ἡμῶν ἑαυτὸν τῷ δέ μῃ καὶ ξυλοποδούρεσι σὺν τοῖς χιρῶν τας Βουλγάρους, οὐκ ἔξωθεν τῆς Χρυσῆς πύργης ἀπὸ μακρόθεν ἐκείλυσεν ἑαυτὸν τῇ πολιτῶν. τὸν δὲ Τελέτιν πασάσαντες οἱ Βούλγαροι ἀπὸ πύργης σὺν τοῖς ὄρεσι αὐτῶν, καὶ ἑσπέρῃ Σαβίνῳ γαμβρῶν ὄντα Κορμεσίῳ τῷ πάλαυ κυρίου αὐτοῦ. τῷ δὲ Σαβίνῳ ὄψθεως ἀποτείλασας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ζητοῦντος ποιῆσαι εἰρήνην, κομμένδον ποιῶντες οἱ Βούλγαροι αἰτήσαντες ὧς Σαβίνῳ ἐπὶ ὄρεσι, λέγοντες ὅτι ἀφ' ὧν Βουλγαρία μέλλει δουλοποιῆσαι τοῖς Ρωμαίοις. εἰσέως δὲ ἡμορμήης, φέλλῃ Σαβίνος ὡς τῷ κείνῳ Μεσημβρίας, καὶ παρορρήσας τῷ βασιλεῖ. ἐσπέρῃ δὲ οἱ Βούλγαροι ἔπειτα κύριον ὀνόματι Παγρόν.

		23	9	2	10		
--	--	----	---	---	----	--	--

D		κγ'	6	8	/		
---	--	-----	---	---	---	--	--

Hoc anno habitatores Deserti, Barathonifque incolæ fratres duo in Abdelam rebellionem excitauerunt: quos ille misso exercitu cum copiarum octoginta millibus extinxit. Hoc eodem anno Turci Caspiis portis egressi, plurimis per Armeniam occisis, captiuorum collegetunt turmas, & domos repetierunt. Porro quidam Epiphaniæ, quæ ad Apameam Syriæ posita est, Episcopus, cognomento Comanites, Epiphaniæ ciuibz quod sacra vasa distraxisset, apud Theodorum Antiochiæ

Ταῦτα ὧς ἔπει ἀντήρτες οἱ τῆς ἐρήμου καὶ τῆς Βαρυθῶν τῷ Ἀβδελᾷ δύο ἀδελφοί, οὐκ ἀποτείλας ἀντίλεν σὺν χηλιάσιν π'. στρατῶ. ὧς αὐτῶν ἔπει ἐξῆλθον Τούρκων ἑα τῇ Κασιανῶν πύργῃ, καὶ ἀνέλθον πολλοὺς εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐλαβὼν ἀρχιμελωσίαν πολλὴν, καὶ ὑπερέβησαν. Κορμαῖ δὲ τῆς ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας τῆς κατ' Ἀπάμειαν τῆς Συρίας, Κομανίτης ὑπελεγερόμενος, τῇ πολιτῶν Ἐπιφανείας πρὸς Θεόδωρον Πα-

παισάρχην Αντιοχείας ἔκλινον ποικιλαμένον καὶ τὴν αὐτὴν Κοσμά σφελ μωσιώσας ἱερῶν, καὶ αὐτὴν μὴ δυναμένην ταῦτα συστήσαι, ἀπέστη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὁμύφρων τῆς αἰρέσεως Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἀγίων εἰκόνων γέροντος. ἐν κοινή γράμῃ Θεόδωρος ὁ Πατριάρχης Αντιοχείας, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἱεροσολύμων, καὶ Κοσμάς ὁ Ἀλεξανδρείας σὺν τοῖς ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόποις τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς μετὰ πλὴν ἀνύστατον τῷ ἀγίου βιασθέντι ὁμοφρονῶς ἀνέστη μάλιστα, ἔκαστος καὶ πλὴν αὐτῆς πόλιν.

Τὰ δὲ αὐτῶν ἔπειτα ἀπ' ὧν καὶ ὁ Οὐκαδελίου μιλῶν γέροντος κρῖος μέγα ἐπικρόταται, οὐ καὶ πλὴν ἡμετέρων γλῶσσιν, ἀλλὰ καὶ καὶ πλὴν αἰσπελῶν, καὶ ὠρεῶν, καὶ δύνων. ὡς πλὴν ὠρεῶν καὶ τῶ πόντου ποταμίου ὑπὲρ ἑκάτον μίλια ὁ πύργος ἀπολιθωθῆναι ἐκ τῶ κρῖος ὑπὲρ τριακента πύργος ὁ βασις καὶ ἀπὸ Ζευχίας μέγρι τῷ Δαμουβίου, καὶ τῷ Κούφι ποταμῶ καὶ τῷ Δάμαστροι, καὶ Δαμαπεί, καὶ τῷ Νεκροπύλων, καὶ τῆς λοιπῆς ἀκτῆς, μέγρι Μεσημβρίας ἐκ Μεδείας ὁμοῖα πεποιθότων, τῶ ἵσίουτου πάγος ἐπὶ τῶν κρημάτων καὶ ἔστιν ἐπ' ἄλλας εἰκοσι πύργος. ὡς συμμορφωθῆναι πλὴν γὰρ αὐτῶν τῷ ἔκρη, καὶ περὶ βαπτισθῆναι ὑπὲρ τῶ κρῖος, ἀπὸ τῆς Χαλκείας, Βυλγάριας, καὶ τῶ λοιπῶν ποταμῶν ἐξῆναι, ποταμὸς αἰδουρπῶν ἀγρίων τε, καὶ ἡμέρων ζώων. τὰ δὲ φεβρουαρίου μὲν τῆς δ'. ἰνδικτιῶνος τῶ ποντοῦ πάγος καὶ Θεοῦ κέλδουσι εἰς πλείστα καὶ ἀφ' ὧν ὁμοφρονῶν τμήματα διαγρῆντες, καὶ τῇ τῶν αἰμάτων βία ὑπὲρ Δαφνυσίας, καὶ ὁ Ἱερὸς διεπερῆντος, οὕτω ἀφ' ὧν τινος ὑπὲρ πλὴν πόλιν ἔφθασεν μέγρι τῆς Προποντίδος, καὶ τῶν ἡνίων, καὶ Ἀβύδου, πᾶσιν τῶν ποταμῶν ἀκτῶν ἐπληρώσθαι, ὡς αὐτῶν πᾶσι ἡμεῖς γενομένων ὑπὲρ αὐτοὺς ὑπὲρ ἐνὸς αὐτῶν σὺν καὶ ἡσυχίᾳ ὁμολογῶν λ'. καὶ παύζοντες ἐπὶ τῶν αὐτῶν. εἶχον δὲ καὶ ζῶσα ἀγρία τε, καὶ ἡμεῖς περὶ αὐτῶν. πᾶς δὲ ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφιδουῶν ἕως τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσόπολεως ἕως τῆς ἀγίου Μάμας, καὶ τῶν Γαλάτων ἀκάλυτος ἀφ' ἑκράς ἐβλάθρον. ἐν δὲ ὧν αὐτῶν ποταμῶν τῶν τῶν ἀκροπόλεως σκάλα σπινίται ἂν αὐτῶν. ἔπειτα δὲ παμμέγρους ἐπὶ τῶν ποταμῶν, τῶν μεγάλως ἐδόκησιν, ὡς ἐπὶ τῶν ἐνδοθεν οἰκουμένων συμμορφῶν τῶ σάλου. εἰς τῶν δὲ διαρρήσθαι ἔλθουσιν πλὴν πόλιν ἀπὸ τῶν Μαλγάρων ἕως τῆς Βοσπόρου, οὗ ἵκνται ὁ ὕψος ὑπερβαίνει τῆς πόλεως πᾶς τῶν πόλιν. πόρτες δὲ οἱ τῆς πόλεως ἀδρές τε, καὶ γυναικῶν ἀδελφείπῳ τῇ τῶν τῶν ποταμῶν ἀνέστησαν, καὶ μετὰ δριμύτων,

A Patriarcham accusationem passus, precium eorum restituendi impotens, recte fidei desertor factus, in Constantini sententiam adversus sanctas imagines excitatam ipse contrarie conscius transit: Eum communibus calculis Theodorus Antiochie, Theodorus alter Hierosolymorum, Cosmas Alexandria Patriarche cum suffraganeis Episcopis die sancte Pentecostes sacrosancti Evangelij lectione peracta, in propria sede singuli concordibus animis ac vocibus anathemati subicere.

Eodem pariter anno a mensis Octobris exordio frigus ingens & asperissimum non in hac modo regione, sed & per Orientem, Septentrionem, & Occidentis plagam incubuit: adeo ut in Borealibus Ponti maritimis mare ad centum millia in longum, in profundum vero cubitus triginta præ frigore in lapidis duritiem concreverit: quod etiam in toto illo terrarum tractu, qui a Zecchia usque ad Danubium, & Cuphem fluvium, & Damastrium, & Danaprim, & Necropylas, reliquumque littus usque ad Mesembriam & Mediam interiaceret, obtinuit. Huiusmodi vero glacies copiosa deinde niue cooperata, ad alios viginti cubitos excrevit: adeo ut mare solidæ continentis quam simillimum, ad Chazarie, Bulgarie, exterarumque nationum adiacentium fines tutum iter hominum animaliumque quum sylvestrium tum domesticorum pedibus præbuerit. Indictionis autem secundæ mense Februario, glacies huiusmodi Dei iussu in multa ac varia frustra montium speciem referentia disrupta est, quæ vento rum vi ad Daphnusiâ & Hierum delata, inde per Ponti fauces in Urbem delata & ad Propontidis terminos, insularum & Abydi maritimas omnes oras, cuius de visu testes extitimus, implevit. In vnum quippe illius fragmentum quasi triginta ætatis eiusdem iuvenes ludibundi ascendimus. Erant autem in fragmentis istis congesta ferarum domesticorumque animalium cadavera. A Sophianorum fane portu ad Urbem usque, & a Chrysopoli usque ad sancti Mamantis & Galatæ littus qui voluisset sicco pede & absque difficultate velut per solidam terram gradiebatur. Vnum porro ex istis ad Acropoleos scalam allisum eam confregit. Aliud horrendum certe ac ingens ad murum cum impetu appellens, adeo valide concussit, ut commotionis tremorem, qui interius habitabant, experirentur. Illud demum in tres discissum partes a Manganis ad Bosphorum Urbem circumcinxit: cum alioquin eius esset magnitudinis quæ Urbis muros superaret. Cuncti autem Urbis incolæ quum viri tum mulieres spectaculis istiusmodi diutissime detenti, mox in gemitus

& lachrymas soluti domos repetebant, A quid vero de istis sentirent, prorsus ambigebant. Eiusdem quoque anni mense Martio stellæ quasi e cælo decidere visæ sunt: adeo ut cuncti portentorum huiusmodi spectatores effecti sæculi præsentis consummationem aduenisse coniecarent. Siccitas subinde & ventorum ariditas talis incubuit, ut fontes ipsi exaruerint. Cæterum Imperator Patriarcham ad se accersitum ita alloquitur. Si Dei genitricem, Christi matrem asseruerimus, quid inde mali portendetur? Illé Imperatorem complexus: Miserere Domine, inquit: nec mentem tuam cogitatus huiusmodi vnquam subeat. An non vides quam diffamatus & execrandus per vniuersam Ec-

κὴ δακρύων οἶκοι ἀτέκαμπτον, ἀπαρηῶντες ἢ εἰπεῖν πρὸς τῶν. τὰ δὲ αὐτὰ ἔτι μὴ καὶ Μάρτιος ἀστὲρες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες ὡφθησάν, ὥς πάντας τοὺς ὁράσαντας πλεὶν τοῦ πρῶτοντος αἰῶνος ὑπολαμβανόντες ἔτι συντίλθαι αὐχμὸς τε πολὺς γέγονεν, ὥς ξηρὰν θύειν καὶ πηγὰς. ἀγαθὸν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Πατριάρχην λέγει αὐτῷ. ὅρτι ἡ ἡμᾶς βλάβη, ἐὰν λέγομεν πλεὺς Θεοτόκου, Χειροτονίαν; ὁ δὲ πατριάρχης ἀντὶ λέγει. ἐλέησον διάσωσε, μηδὲ εἰς ἐννοίαν σου ἔλθῃ αὐτως ὁ λόγος. εὐχόμενος ὅσα ζητησάμεται, καὶ ἀσάφηματίζονται Νεστόριος ὑπὸ πίστεως τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν. ἐγὼ μετὰ τὴν θέλῃαν ἡρώτησαι ἕως δὲ σου ὁ λόγος.

Abol. mundi 446.	Imperator Roman. Constant. annis 16.	Arabum Dux Abdellas annis 10.	Roman. Episc. Constant. annis 15.	C. P. Episcopus Constant. annis 11.					
	24	10	3	11					

Κρίσις τῶν ἑσπέρων.	Τὸ δὲ δὴν ἀπὸ τῆς ἑσπέρων.	Ρωμα. βασιλ. Κωνσταντίνος ὁ πρῶτος.	Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνου.	Ρωμα. δόξα. Κωνσταντίνος ὁ πρῶτος.	Κ. Π. δόξα. Κωνσταντίνος ὁ πρῶτος.				
καὶ	καὶ	καὶ	καὶ	καὶ	καὶ				

Hoc anno Turci in Caspias portas & Iberiam irruptionem secundam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conferta, ex utraque parte cecidere non pauci. Porro Abdelas Iseibi Musæ, in quem, ut superius enarratum est, imperandi fors tertio ordine deuolvebatur, principatu hac arte defraudauit. Cum enim eum Hemicranico ac vertiginoso capitis dolore laborare videret, ipsum sanatum iti persuasit, si in nares eius insufflaretur medicamentum sternutamenta mouens, confectum a quodam suo medico, Moyse nomine, Antiochenæ Ecclesiæ Diacono, quem iam ante ipse Abdelas muneribus corruperat, ut nimirum medicamentum violentum simul ac soporiferum præpararet. Is facile persuasus, morem Abdelæ gerit: ac licet ab insidiis cauens a conuiuio quoque cum eo ineundis sibi temperandum putaret, hausit tamen naribus medicamentum. Confestim vero capitis grauedine laborans ac sensibus occupatis turbatus, rationis etiam functionibus & principis partis ductu priuatur, & exanimis iacebat. Abdelas subinde Ducibus & generis proceribus conuocatis, ipse ceu frater eorum sententiam rogat. Quid vobis de futuro rege vestro videtur? Eo vero communibus suffragiis repudiato, Monam, cognomento Madi, Abdelæ filio, dexteras & fidem dederunt: Isæ autem sensibus orbatum do-

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπὶ τὴν πάλιν οἱ Τούρκοι ἐπὶ τῇ Κασπίᾳ πύλῃ, καὶ εἰς Ἰβηρίαν καὶ πολέμησαντες μετὰ τῶν Ἀράβων, καὶ ἄμφοτέρων ἀπώλοντο πολλοί. ὁ δὲ Ἀβδελὰς πτωχεύσας τοιαύτην χρησίμην τῆς ἀρχῆς τῶν Ἰσχυρίων, εἰς ὃν, ὥς αὐτῶν εἶρηται, ὁ τέλειος κληρὸς τῷ κεφατῇ μετὰ αὐτὸν ἔπεισεν. κεφαλὴ λαμβάνων γὰρ ἡμικρανικῶς ὄραν, καὶ σκετομετικῶς πληροῦν, πλείη θεοπαράκλησις μίλλειν εἰ τοῖς ῥίσιν ἐμφυσῶν παρμικῶν ὑπὸ ἐνοχλασμοῦ τῶν αὐτῶν ἰατρῶν, Μωσὶ ὑπὸ ὑπόνομα, Διακόνῳ τῆς Ἀντιόχειας ἐκκλησίας ὃν ἦδη δυνάμει τῷ πεπικνῶς δριμύτατον κεφαλαλάσσει φάρμακον, μετὰ τῶν καρκινῶν ἐπὶ σφόδρα καὶ δὴ πεισθεὶς ὁ αὐτὸς * εἰσὶ τῶν * ἡ Αβδελὰ, καὶ ἀσφαλιζόμενος ἔσφυρα γὰρ αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐπαβουλίῳ, ἐδίξαν ἀφαιρεῖν. καὶ πληρωθεὶς πλεὺς κεφαλῇ πάσας τὰς ἀσθενείας, * μετὰ τῶν ἡμερησίων ἐπεργαζόμενος * ἡ ρητὴς, ἄφρονος περιέχει. περικαλεσάμενος ὃ τοῖς ἡμετέροις καὶ περιεργάζεσθαι τῶν ἡμετέρων * ἀδελφός, ἔφη. τί ὑμῖν δοκεῖ, πλεὺς τῶν μέλλουσιν ἀσθενείας ὑμῶν; οἱ δὲ ὁμοφρονῶς ἀποκρίσασθαι αὐτὸν, δόξας ἔδωκεν τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν Αβδελὰ, Μονάμ δὲ τῶν ἐπικληθέντι Μάδῃ; τὸν καὶ δὲ Ἰσὴν αἰσθητὴν μετὰ τὸν

χρη οἶκε δι. τῶν δὲ μὲν τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
 γαρόμενος, ἀπολογίας ὑπαπείκοις πῦρεμ-
 ῖσιν. Ἐλάντοις χρυσίου ρ'. πλὴν ὕβρις αὐτα-
 μειψάμενος.

Τὸ δ' αὖτὲν ἔπει ἐπέβλεπεν Παγανὸς ὁ
 κύριος Βουλγαρίας πρὸς τὸν βασιλέα, αἰτιύμε-
 νος συνοψαθῆναι αὐτῷ· καὶ λαβὼν λόγον,
 ἔβη πρὸς αὐτὸν μὲν τῇ Βοϊλάδῳ αὐτῇ,
 καὶ καθεστῆς τῷ βασιλείῳ, καὶ τῷ Σα-
 βίνου σὺν κατὰ ζομάρου καὶ αὐτῷ, ἐδίξαν αὐτοὺς.
 καὶ ἀνέβησαν πλὴν ἀπαξίαι αὐτῶν, καὶ ὁ καὶ
 Σαβίνου μῖσος· καὶ ἐποίησαν, ὃ δοκεῖν, Εἰρή-
 νην. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς λαβὼν εἰς
 Βουλγαρίας ὑπίασιν πῖν Σέβερν δόρυοντα
 Σκλαβουῶν τὸν πολλὰ κακὰ ἐν τῇ Θράκῃ
 ποιήσαντα. κατεχέτο δ' ὁ Χριστῖνος ἀπὸ Χει-
 σιδωρῶν μαγαρίτες, καὶ πρῶτος τῇ Σκαμά-
 ρων, ὅν ἐν τῷ μούλῳ τῷ ἀγίου Θεοῦ χρί-
 στοποιήσαντες καὶ ποδοκινήσαντες, ὑπέκταν
 τοὺς ἰατροὺς, καὶ τῶν αἰετέων ζῶντα ἀπὸ
 ἥρας ἕως τῷ θώρακος πρὸς ὃ κατὰ μὴ-
 σαι πλὴν τῷ αἰθερόπου κατὰ σκλῆν. καὶ οὕ-
 τως αὐτὸν τῷ πυρὶ παρέδωκεν· ἄφνω δ' ὁ
 βασιλεὺς ἔβη ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀφυστά-
 κτους ὄντων τῶν κλησούρας, ἀφ' ὧν ἀπα-
 τλήν Εἰρήνῳ, εἰσῆλθεν εἰς Βουλγαρίαν
 ἕως Τουμάς. καὶ βαλὼν πῦρ εἰς τῶν αὐ-
 λὰς αἰετέων, μὲν φύλου ὑπερέβηεν, μηδὲν
 ἡμεῖς ποιήσαντες.

num retulerunt: eundemque tertium post
 diem reparatis sensibus & mente resti-
 tuta bene valentem multis excusatio-
 num modis Abdelas placare contendit,
 & illatam iniuriam talentis auri centum
 compensare.

Eodem etiam anno Paganus Bulgaro-
 rum dominus missis ad Imperatorem Le-
 gatis, ad colloquium & mutuum cum eo
 conspectum venire postulavit: & accepta
 fide, ipse cum suis Boiladis & optimati-
 bus ad Imperatorem se contulit. Impera-
 tor autem sede sua recubans, Sabino ipsi
 pariter assidente, aduenientes excepit.
 Tum rebellionē, & quod in Sabinum con-
 ceperant, odio exprobrato, simulatam
 pacem cum eis composuit. Missis porro
 latenter in Bulgariam milicibus, Seuerum
 Sclauinum optimatem multorum pridem
 in Thracia malorum authorem in pote-
 statem recepit. Comprehenus est etiam
 Christinus Apostata fidei conspurcator, &
 inter prædones dictos Scamares autefigna-
 nus, qui in portus S. Thomæ mole præcis
 manibus & pedibus accitis medicis com-
 missus est, & a pube ad thoracem ab eis
 dissectus conspiciendæ humani corporis
 compositioni nouum exhibuit spectacu-
 lum: ac demum in ignem coniectus est.
 Postmodum Imperator Vrbe inexpectato
 egressus, Clusuras custodia destitutas, ob
 fraudulentæ pacis speciem reperiens, in
 Bulgariam Tunzas vsque penetrauit. Tum
 igne caulis & tuguriis forte repertis sub-
 iccto, nulla re præclare gesta, sed subito
 metu correptus C. P. remeauit.

	κ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'	ι'	κ'	λ'	μ'	ν'	ξ'	ο'	π'	ρ'	σ'	τ'	υ'	φ'	χ'	ψ'	ω'
--	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Τούτῳ δ' ἔπει τῇ κ'. τῷ Νομβρίου μηνὸς
 ἰνδικτ. δ'. ἐμμελὲς ἡμέραν ὁ δυνάστης καὶ αὐ-
 τοῦ βασιλεὺς καὶ πᾶσι φοβουμένοις τὸ Θεόν,
 Στέφανον τὸν νέον Πρωτομάρτυρα συρτήσαν
 προσέταξεν Εἰσέλθειν οἷον εἰς τὸ ἄγιον Αὐξέντιον
 εἰς ὃ πληροῖον ὄρεσ τὸ Δαματρεῦ ὅν λαβόντες οἱ
 τῆς ἀπαμειβίας αὐτῷ μετέχοντες ἐχθροὶ, καὶ ὁ μὲν
 φρονεῖς αὐτῷ γυνώσκοντες, Σχολαστικοὶ τε, καὶ τὸ λοι-
 πὸν ἱεραγείων, καὶ λαϊκῶν δόξαντες αὐτῷ τὸ πᾶν,
 εἰλκον αὐτὸν ἀπὸ τῆς Πρωτομάρτυρος ἕως τῆς Πελαγίας,
 ἵνα καὶ ἀφασπισθέντες, ἐρρίψου τὰ ἴμια αὐτῷ
 λείψμα ἐν ᾧ τὸ βιοθανάτων χάσμα, ὡς πολ-
 λὰς νευτεπώτα πρὸς τὴν μονήν βίον, καὶ κατὰ
 φρενὴν πειθόντα τῇ βασιλικῇ ἀξιομύθων,
 καὶ χρημάτων. αἰδέσιμος γὰρ ὁ αὐτῷ ὑπερ-
 χεν, ἀφ' ὃ ἐξήκοντα χρόνους αὐτὸν ποιῶσα
 ἐν τῇ Εἰσέλθει, καὶ ὅσας πολλὰς ἀφ-
 λάμπειν· πολλὰς τε ὁρῶντων καὶ σπαρτωτῶν
 ἀφελκέντων προσκυνοῦν εἰκόνας ἀφρό-
 ρους ἡμμελίας, καὶ πικροτάτης αἰτίας ἰού-

	25	11	4	12																							
--	----	----	---	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Hoc anno mensis Nouembris die vige-
 simo, indictione quarta, impius & irreligi-
 osus Imperator aduersus omnem, qui
 Dei timorem præ se ferret, furis inuectus,
 Stephanum iuniorem Protomartyrem In-
 clusum ad sanctum Auxentium (is locus
 est ad montem Damatry vicinum) ad sup-
 plicium trahi iussit. Eum itaque pedem
 vnum rudente alligatum, quod plerosque
 ad Monasticam vitam esset hortatus, &
 aulæ dignitates diuitiasque contemnere
 suasisset, a Prætorio vsque ad Pelagij mo-
 numenta, Scholarij exterorumque ordi-
 num milites, imo potius hostes, qui Con-
 stantini erroris, sensus, & imperitiæ parti-
 cipes fuerant effecti, tractum laceraue-
 runt, & venerandas eius reliquias mem-
 bratim concisas in violenta morte subla-
 torum foueam proiecerunt. Vir sane cun-
 ctis pretio fuit & honori, qui annos sexa-
 ginta in Clausura exegit, & virtutibus in-
 numeris claruit. Procerum autem & mili-
 tum non paucos imagines adorasse accu-
 satus variis tormentis & acerbissimis sup-

pliciis Imperator subiecit. Istud porro iuramentum, quod generale fuit, ab omnibus imperio subditis exegit, ne quisquam imagini venerationem exhiberet: postmodum vero ipsum Constantinum falsi nominis Patriarcham ambonem conscendere & veneranda viuificaque ligna manibus tollentem, e numero eorum qui venerarentur imagines se nusquam existere, iurare compulit: ac confestim ex Monacho nuptiales coronas gestare, carnes delibare & in Regia mensa cytharædorum vocibus aures præbere persuasit. Sed non multo post diuina vindicta hunc in manus Constantini sanguinarij homicidæ tradidit. Cæterum Ianuarij mensis die vigesimo primo indictione quarta, Imperator bello in Bulgaros moto, chelandiorum bis millia sexcenta Anchialum misit, copiis thematum omnium iis impositis. Cum autem littora nauigando semper legerent, Boreali vento flante, cuncta paucis exceptis con fracta sunt. Immensus sane suffocatorum numerus extitit: Cadaveribus autem colligendis vncos ferreos demisit Imperator, & mortuos vndis extractos funereis honoribus prosequutus est. Mensis subinde Iulij die decimo seprimo nullo stipatus apparatu in Urbem rediit. Eiusdem porro indictionis quartæ mensis Augusti die vigesimo primo Monasticum habitum & institutum publice traduxit in Circo, & contemnendum oculis omnium exposuit. Monachorum etenim singulos muliere manu apprehensa Circi spatium obire, atque ita totius spectantis populi sputis & ludibrijs permisos obambulare præcepit. Mensis pariter eiusdem die vigesimo quinto ex spectatissimis proceribus nouemdecim numero in Circum ducti ignominiosa pompa circumacti sunt, quasi mala consilia in Imperatorem iniissent: quæquidem mera calumnia erat, cum re vera Imperator vultus elegantiam & corporis robur, veras affectus & laudis illecebras, ipsis inuideret. Atenim in eorum nonnullos etiam eorum pietate, quod apud præfatum Inclusum frequentius conuenissent, ac eius in tormentis tolerantiam ac triumphos encomiis celebrassent, exasperatus sæuuit, & mortis reos egit: Inter quos insignes sunt isti. Primus Constantinus Patricius & publici cursus quondam Logotheta, quem Podopagurum cognominauit. Secundus, eius frater Strategus Patricius, & Excubitorum Domesticus. Tercius, Antiochus, qui cursus etiam Logothetæ, & Siciliæ Ducis munus gessit. Quartus, Spatharius ad Bese missus, & Opficij Comes. Quintus, Theophylactus Iconiensis Protospatharius, & Thraciæ Dux. Sextus, Christophorus. Himerio Patricio Spatharius assignatus.

in Circo celebratis, vniuersam eius faciem depilantes, barbam, supercilia, atque capillitium abradere: & serico breui, & sine manicis vestimento indutum in asinum clitellis instructum, facie retro versa, adeo vt manibus caudam teneret, imposuere: atque per Diippiam in Circum produxere, plebe vniuersa ipsisque factionibus cum conuitiis atque sputis prosequentibus. Constantinus vero eius nepos praecisis naribus deformis asinum trahebat. Cum autem ad factionum locum deuenit, tum omnes sputis eum denuo respergere, & puluerem in eum proiicere. Ad locum deinde quo consistunt equi adductum, asino praecipitem deturbauerunt; eiusque demum collo pedibus conculcato, e factionum regione confidentem sales, iocos, ludibria in se deblaterata, donec absoluerentur ludi, coegerunt audire. Ad hanc mensis Augusti die decimo quinto, missis ad eum Patriciis interrogat. Quid de fide nostra, & ea quam habuimus Synodo sentis? Is vero animi plane vani homuncio: Optime, respondere credis, & Synodum recte celebrasti: nimirum hoc pacto Imperatorem rursus placare sperans. Illi dabo responso citius subinferant: Hoc vnum erat, quod ex impuro ore tuo audire volebamus. Nunc itaque in tenebras, & in malam horam perge. Itaque sententia in eum lata in Cynegio capite truncatus est. Eius porro caput auribus deuinctum in Milio per continuos tres dies populo spectandum suspendere: corpus autem rudente ad pedem alligata tractum cum morte violenta sublato cadaveribus proiecere: ac pariter caput post idem dierum trium spatium suspendio solutum illuc eodem deportauere. O feritatem, o crudelitatem, & inhumanam illius belluae truculentiam. Numquid sacrum lauacrum reuereri non debuerat homo perditus? Duos quippe eius liberos ex tertia coniuge natos inter vlnas Patriarcha exceperat: verum ferinis moribus agitatus animae prorsus ferinae argumenta dedit. Caeterum ab hoc tempore maiori vrsania in sanctas Dei Ecclesias ferebatur. Misit enim qui Petrum venerabilem Columnicolam a petra exturbaret: eumque dogmatibus suis repugnantem viuum pedibus vinctum, ac per medias Urbis vias pertractum inter Pelagii cadauera proiici iussit, alios vero saccis inclusos, lapidibusque degrauatos in pelagi profundum demergi. Oculorum orbitates, concisiones narium, flagrorum lacerationes, & omne suppliciorum genus aduersus religiosos molitus est. Et haec quidem in Vrbe ab Imperatore agebantur, & a ceteris qui cum eo sentiebant, per Antonium dico Patricium & Scholarum

αὐτοῦ ἐφίλωσαν αὐτὸν πλεὺς ὅτι, & ἐγύμνασαν αὐτὸν πλεὺς θηράδα, & τὰς τῆς κεφαλῆς τεύχεα, & τῶν ὀφρύων. & ἐσθύνοντες αὐτὸν σκευὴν ἐκ ἀμυδρίκων καὶ τὴν ἐκ ἀλυσσῶν αὐτὸν ὑπὲρ ὅτου σαγματωμένου ἔκαστροφα κεραιώματα πλεὺς εὐρεῖν αὐτὸν. & ἐξελόμενον διὰ τῆς διππίου. εἰς τὸ ἵπποδρομιον τῆς λαοῦ πόλεως ἐκ τῆς δῆμου ἀσασκάπιοτος & ἐμπόλεμος αὐτὸν. εἴσχε δὲ τὸν ὄνον Κωνσταντῖνος αὐτὸς αὐτὸν ῥινοκοπημένος. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς δῆμοις, κατέλθον & ἐσέπυσαν, & χεῖν ἐπέριπτον ἐπ' αὐτόν. ἐσέχοντες δὲ αὐτόν εἰς τὸ σάμα, ἔρριψον αὐτὸν ἐκ τῆς ὄνου, & ἐπάτησαν τὸν τραχηλὸν αὐτοῦ. καὶ καθίσαντες αὐτὸν ἀπέναντι τῆς δῆμου, ἤκουον παρ' αὐτοῦ σκεπτικὰς λόγους, ἕως τῆς ἀπολύσεως τῆς ἰπποδρομίας. τῆς αὐτοῦ μένους πέμπει παρὰ αὐτόν τοις Πατριείοις, & λέγει αὐτοῦ. ὅτι ἡ λέξις παρὰ τῆς πίστεως ἡμεῶν, & τῆς σωτέου, καὶ ἐποικισμένη; ὁ δὲ ματαιωτὴς τὰς φρένας ἀπεκρίθη. ὅτι κελεύς & πιστεύς, & πλεὺς σωτέου πιστεύς, οἰόμενος διὰ τῆς ὄνου πάλιν ἐξελόμενος αὐτὸν οἱ δὲ θύροβόλους ἀποκρίσαντες εἶπον. ἡμεῖς τῶν ἡτλησάντων ἀκούομεν. ἐκ τῆς μαρτυρίας σου σώματος. ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς ἀπελθεῖς ἐκ σώματος, & εἰς τὸ αἰθέρα. & οὕτω λαβὼν πλεὺς ἀποφασιν ἀπεκεφαλίσθη εἰς τὸ Κωνῆριον. & πλεὺς κεφαλῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς ὄνου δισκοῦτες, ὑπὲρ τεσσάρων ἡμερῶν ἐκ τῆς Μιλίας ἐκρέμασαν εἰς τὸ ἐνδύξιν τῆς λαοῦ. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ δισκοῦτες κελεύς τὸν πόδα μὲν τῆς βιογραφίας ἔρριψον. ὁμοίως & πλεὺς κεφαλῶν αὐτοῦ μετ' αὐτῆς πέντε ἡμέρας ἀπαχρῆντες ἔρριψον. ὁ τῆς ἀλυσσῆς, & ὁμοίως & ἀσασκάπιοτος τῆς ἀσπιδόμου πρὸς. οἱ δὲ ἡτλησάντων ἀγῶν κολυμβήσαντες ὁ ἀθλῖος; δύο γὰρ τέκνα αὐτοῦ ἐκ τῆς τεύχεα γυναικὸς ἐκ τῆς ἀλυσσῆς αὐτοῦ διελόμενος ἦν, πᾶντοτε αὐτὸν περὶ τῆς ὄνου & ἀνήμερος ἦν. ἀπὸ δὲ τοῦ τῆς χεῖνους πλείονος μέρους & τῆς ἀγῶν ἐκκρησάντων ἐκρέμασαν. ἀποτείλας γὰρ κατέλυσε Γ' ἔξον τὸν αὐτοῦ Στυλίου, πρὸς μὴ ἰσοεῖσται τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ ἑστῆτα δόξας τῆς ποδῶν, ἐκ τοῖς Πελαγίοις, & τῶν διὰ τῆς μέσης συρμένων ἐκέλυσεν ῥιφύων. ἄλλοις ἐκ σάκκων δεσμάτων, & λίθοις περιεστίζον, ἐκ τῆς πελάγῃ ῥιφύων περιεστίζον. τυφλαίων, ῥινοκοπῶν, μάστιγι ξάνων, & πᾶσι εἰδος καλῶν & τῆς ἀσπιδόμου ὑπὲρ τῶν. & οἱ μὲν τῆς πύλης δι' αὐτοῦ ἑστῆτα ἔδρα, & τῆς ὁμοφροσύνης αὐτοῦ, Ἀντωνίου, φαρμῆ, Πατριεῖου & Δομε-

ἐκείνου τῆς γλώττης, καὶ Πέτρου Μαγίστρου, καὶ ἄλλων
 τῶν ἐκπαίδευσιν ἔχοντων ἀνδρῶν λαοὶ τῆς βα-
 ρυτάτης· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἡμῶν ἀφ' ἧς
 περιρρήντων στρατηγῶν. αὐτοὶ δὲ κυθαρ-
 δίας ἔχοντες, καὶ συμποσιασμοῖς, αἰσχρο-
 γίας τε, καὶ ὀρχισμοῖς ἐκπαίδευσιν τοῖς πε-
 ρὶ αὐτῶν. καὶ Εἰπὺς τῆς συμπίπτου, ἡ
 ἀλλοτρίαν πλὴν σωτηρίαν Χριστιανοῖς αἰὲν φω-
 κῶν, ὁ Θεοτόκε βοήθη· ἡ παρηνυχίων ἐφω-
 ρεῖται, ἡ ἐκκλησίαις προσεδρόμων, ὡς ἐχθρὸς
 τῆ βασιλείας ἐκλογίζετο, καὶ ἀμνημόνους
 ἀπομύζετο. μοναστήρια δὲ τὰ εἰς διέξω Θεοῦ
 ἐκ τῆς σωζομένων καὶ ἀφ' ἧς, οἷον κοινοῖς
 καὶ τῆς ὁμοφρονούντων ἀνδρῶν στρατιῶν. πλὴν
 γουὸ Δαλματίας προσήκει οὐδὲν ἐν τοῖς
 κοινοῖς τῆς Βυζαντίου τοῖς στρατιώταις εἰς
 κατωκίας ἔδωκεν· τὰ Καλλιγράφου τὰ λεγ-
 ῶμεν, καὶ πλὴν Δίου μονῆς, καὶ τὰ Μαξιμίνου,
 ἄλλοις τε μοναχῶν ἱεροῖς οἷον καὶ ἀφ' ἧς
 ἐκ βαλόντων κατέλυσε. τοῖς δὲ μοναχικῶν
 βίον ἀναλαβέσθαι ἐπιτηδύσασθαι ἐκ τῆς ὑπε-
 στήκει ἐν στρατίᾳ, ἡ ἐν τέλει, μέγιστα καὶ
 τοῖς ἐγγύζοντες αὐτοῖς, καὶ μύσας γεγενητάς τῆς
 αἰδοῦ ἀσπληγῶν καὶ ἀφ' ἧς ποικίλιν, θανάτου
 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ὑπονοούμενος πλὴν τῆς ἐξ α-
 γαρρίωνων προσκομιδῶν αὐτοῖς αἰσχυρῶν·
 ἀφ' ἧς τῶν καὶ Στρατήγιον τὸν ἑρμηνεύον-
 τος ἀπὸ τοῦ ὅτι τῶν εἰδῶν προσλαβόμενος, ἐφί-
 λη γὰρ προσκαίνομαι τοῖς τοιοῦτοις ἀφ' ἧς ἀκα-
 ρείας αὐτῶν, ἀφ' ἧς τῶν τε αὐτῶν ἀνδρῶν ἔχα-
 πτε πρὸς τῶν ἀθλητῶν ἀστρονομίας αὐτῶν, καὶ
 ὁ Μακαρίου ὁ Εὐχέλωνος ὁ ἀγίου Αἰξεντίου
 αὐτῶν ἐξαγαγόμενος, σωτηρίας τε φάρμακα
 λαμβάνοντα, ὡς ὑπεβούλων αὐτῶν τῶν ἀφ-
 φορισμῶν, σὺν τῶν Εὐχέλωνος, ὡς πρὸς ἐλε-
 κται, αἰετοῖς. ἐπὶ τοῖς δὲ ἀφ' ἧς τὰ εἰδῶν ἐν
 τῇ πόλει ὁ χρὸς τοῦτο. νέος γὰρ Μίδας θυ-
 μένος τὸν χρυσὸν ἀπεθυσσάμενος, καὶ τοῖς μαρ-
 γαρίαις ἐγγύμενος, καὶ ἀφ' ἧς πλὴν τῆς φέρων ἀπαί-
 τῶν ὑπερβαλόντων οἱ ἀφ' ἧς τοῖς τῶ Θεοῦ
 χρησίας διώκων περὶ αὐτῶν. τῶν δὲ αὐτῶν ἔπει
 Νικητάς ὁ Ἰουδανύμης Πατριάρχης τῶν ἐν
 τῶ Πατριαρχείῳ εἰκόνας τῶν μικρῶν Σε-
 κρέτου ἀφ' ἧς μουσίου οὐσας ἔχουσιν ἐν τῇ με-
 γάλῳ Σεκρέτου τῆς ἑποικίας ὅς ἐκλογαφίας
 οὐσας κατέλυσε, καὶ τῶν λογίων εἰκόνων τὰ
 πρὸς αὐτὰν ἔχουσιν· καὶ ἐν τῶν Ἀβραμιάδων δὲ
 ὁμοίως πεποιθῆται.

to depictas erasit: magni quoque Secreti ambitum imaginibus ligneis dimidiata eminencia effictis ornatum deposuit, & reliquarum omnium imaginum facies alio colore perunxit: idemque prorsus in Abramizo præstitit.

Domesticum, Petrum quoque Magistrum, & ordinum milites, qui ipsius impietatem animo penitus imbiberant: in exteris vero prouinciis per Duces supra nominatos eadem nefanda facinora perpetravit. Interim ipse cytharædorum concentibus & conuiuiis genialiter indulgens, turpiloiis & saltationibus familiares exercebat. Ac si non nemo quandoque vel lapsus vel læsus vñratam Christianis vocem, ὁ Dei Genitrix adiua, emisisset; aut sacras vigilias ducere, aut Ecclesias frequentare deprehensus fuisset, confestim maiestatis reus tormentis examinabatur, nec post lethum nomen eius in Ecclesiasticis precibus memorabatur. Monasteria quoque, ædes illas sacras in Dei gloriam, & saluandorum refugia constructas, militum sententiæ sua prauitate infectorum communes & prophanas domos fieri declarauit. Ac Monasterium quidem Dalmatarum Cœnobiorum omnium Byzantij celeberrimum militibus diuersorum assignauit: alia quoque sacra ædificia, qualia Callistrati, Dij, & Maximini nominibus insignia laudantur, & alias Monachorum religiosas ædes, & virginum sedes a fundamentis euerit. Quos autem vel arte militari præstantes vel dignitate conspicuos, maxime prius sibi necessarios, & libidinum eius secretarumque turpitudinum conscios & mystas, Monasticæ vitæ studiosos eam prosequi comperisset, certa morte damnabat, tanquam ex eorum confessionibus sibi pudorem incussum iri coniectans. Quare Strategium Podopagurifilium, ob decoram vultus formam sibi prius acceptum, in huiusmodi etenim ex libidinis petulantia affectu rapiebatur, infanientem illam Venerem, & nefarios adolescentum concubitus auerso animo ferentem cum persensisset, & Macario sancti Auxentij Incluso flagitia illa pro Christiana exomologesi exposuisse, & quæ ad salutem ducerent accepisse remedia nosset, tanquam in imperium conspirasset, cum Incluso, prout superius enarratum, morti addixit. Cæterum effecit ut omnis generis annona suis temporibus in Vrbe abundaret. Nouus enim Midas effectus, auri nimirum sitientissimus, diuitias coaceruauit immensas, agricolas summis laboribus exerceuit, & ex tributorum conferendorum necessitate fruges a Deo liberaliter concessas & in conuietum repositas vili pretio homines cogeat distrahere. Eodem etiam anno Nicetas falso nomine Patriarcha imagines in Patriarchalis ædis minore Secreto opere tessellato

	13	14	2	3					
--	----	----	---	---	--	--	--	--	--

Hoc anno Imperator tium vxorum vir Eudociam tertiam coniugem Aprilis mensis die primo, indictione septima, die fabbati in vndeuginti Accubitorum Tribunalio corona imposita Augustam renunciauit. Sequenti vero luce, quæ Aprilis secunda fuit, dies nimirum Dominica sancti Paschatis, liberos duos ex ea susceptos Christophorum & Nicephorum in eodem Tribunalio Patriarcha sacras preces obeunte, Cæsares declarauit, & subinde chlamydes & Cæsarium stemmata capicibus imposuit. Nicetæ pariter postremo eorum fratri in Nobilissimum promotus chlamydem auro textam & coronam contulit. Atque ita Imperatores prodeuntes munera, trimisia nimirum, hemisia, & nummos recentur culos per iter ad magnam vsque Ecclesiam in populum sparfere.

	29	15	3	4					
--	----	----	---	---	--	--	--	--	--

Hoc anno commutatio hominum in Syria facta est: homine pro homine, femina pro femina, & puero pro puero datis. Præcepitq; Abdelas vt barbas raderent, & pileos cubiti vnus & semis gestarent. Porro ipse Abdelas cum octoginta hominum millibus Camachum per totam ætatem obfedit: verum irritis conatibus ignominia perfusus pedem retulit. Mensis vero Septembris die primo indictione octaua, Irene Athenis primo profecta, & ab Hieria in quam delata fuerat digressa ad Imperatricem Vrbem cum dromonibus & chelandiis plurimis serica veste ornatis, primoribus quibusque Vrbis viris ac mulieribus obuiam progressis & præeundo comitantibus appulit. Die vero Septembris tertio Patriarcha in Palatium se conferente ad Phari Ecclesiam Imperatoris Leonis cum Irene sponsalia celebrata sunt. Tum autem mensis Decembris die decimo septimo in Triclinio Augusteo Imperatrix Irene coronata est: indeque ad Oratorium sancti Stephani ad Daphnem arrepto itinere, nuptiales corollas cum Domino Leone excepit.

			Romanæ Epiſc. Adrianus annis 17.						
	30	16	1	5					

Hoc anno Banacas infestis armis Romanam ditionem vexauit, & captiuorum

	α'	β'	γ'						
--	----	----	----	--	--	--	--	--	--

Τούτω ὁ ἔτι ἔσταν ὁ βασιλεὺς τῆ γενομένη ἀπὸ Εὐδοκίᾳς ὁ πείλαμος τείντω ἔσταν Αὐγούστου ἐν τῷ Τειβομαλίῳ τῷ 18. ἀκούστων τῇ περὶ τῇ Ἀπειλίου μινὺς Ἰνδικτ. ζ'. ἡμέρα σαββάτου, καὶ τοῖς δὲ αὐτῆς δύο υἱοῖς αὐτοῦ Χειροφόρον καὶ Νικηφόρον τῇ ἐπαύριον, ἡπὶς αὐτῶν δὲ τῶν Ἀπειλίου μινὺς, ἡμέρα κυριακῇ τῇ ἀγίου Πάσχα, παρεβάλετο Καίσαρας ἐν τῷ αὐτῷ Τειβομαλίῳ τῷ Πατριάρχου ποιήσαντος τῷ διζυῖ, καὶ τῷ βασιλέως ὁπληγόντος αὐτοῖς τὰς χλαῖνας, καὶ τὰ Καμαρέκια παρικεφάλαια. ὡσαύτως καὶ τῷ Νικήτῳ τὸν ἔχον ἀδελφὸν αὐτοῦ ποιήσαντος Νωβελίσσημον, ἐπέθηκεν αὐτῷ χλαῖνας χρυσῶν ἐπὶ τῷ ἐφόδῳ. καὶ οὕτως παρελήθον οἱ βασιλεῖς ῥίπτοντες ὑπαταίας τειμίσι, καὶ σιμίσι, καὶ τομίσιμα καὶ κηνουργια ἕως τῇ μεγάλῃς ἐκκλησίας.

	α'	β'	γ'	δ'					
--	----	----	----	----	--	--	--	--	--

Τούτω ὁ ἔτι ἔσταν κατὰ λαγὴ ἐν Συρίᾳ ἀφ' ἑσθρον παρὲς αὐθρον, καὶ γενομένη παρὲς γενομένη, καὶ παμδιὸς ὁμοίως παρὲς παμδιὸν καὶ ἐπὶ τῷ ὁ Αβδελαῖς τοῖς πύργους αὐτοῦ ἐν εὐλοθίῳ, καὶ ἡρώδης καμαλάνια πηχὸς μίας ἡμισυ. πρὸς ἐκάστῳ δὲ Αβδελαῖς ὁ Καμαχον μὲν ὁ γυναικὸν καὶ λαλᾶν ὁλον ὁ δὲ ἄλλος, καὶ μηδὲν αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν κατηχυμένων. τῇ 3. α'. τῇ Σεπτεμβρίῳ μηνὸς τῇ 1. Ἰνδικτ. εἰσῆλθον Εἰρηνὴν ὅτι Αβελῶν ἐλθούσα ἀπὸ τῇ Ιερείας ἐν τῇ βασιλίδι πόλει δρομῶν καὶ χαλασθῶν πλείων ἐσολισμένῳ σερικοῖς παλλίοις τῇ τῆς πόλεως παρὸν ἦν αὐτῇ γενομένη παρὸν πύργων καὶ παρὰ τῇ αὐτῇ. καὶ τῇ γ'. αὐτῇ τῇ Σεπτεμβρίῳ μινὺς τῷ Πατριάρχου ἐλθόντος ἐν τῷ παλατίῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Φαῖν ἐλθόντες πρὸς τῇ αὐτῇ Εἰρηνῶν τῷ βασιλέως Λέοντος ἀπὸ τῇ 1. καὶ τῇ 17. τῇ Δεκεμβρίῳ μινὺς ἐσέφθη ἐν τῷ τεικλίνῳ τῷ Αἰγυπτίῳ τῷ βασιλίσσῃ Εἰρηνῇ, καὶ ἀπελθούσα ἐν τῷ δικτηρίῳ τῷ ἀγίου Στεφάνου ἐν τῇ Δάφνῃ ἐλθεῖν τῇ γάρου ἐφόδῳ αὐτῇ τῇ κυρίῳ υἱῷ Λέοντι τῷ βασιλεῖ.

			Ρωμ. ἐπίσκ. Δόμν- σος ἔτος 17.						
	α'	β'	α'	β'					

Τούτω τῷ ἔτι ἐπεστράθον Βανάκας πρὸς Ρωμῶν, καὶ πολλοὺς ἡχμαλώτους

cie, innumeris oculos effodit. Nonnullis
barbam vnguento ex cera & oleo confe-
fecto illinebat, immissoque in eam igne,
tam faciem quam ipsum miserorum caput
comburebat, alios pluribus tormentis ex-
cruciatus in exilium expulit. Denique ho-
minem nequidem vnum in tota sua Præfe-
ctura Monachi habitu indutum reliquit.
Quod cum rescivisset boni & æqui osor
Imperator, per litteras ei gratias egit, his
verbis: Iuxta placitum meum facientem
te comperi: qui in omnibus voluntati
meæ satisfacis. Quare cæteri eum imitati
in eadem scelera proruperunt.

		32	18	3	7			
--	--	----	----	---	---	--	--	--

Hoc anno Abdelas Mualabitus cum numeroſo exercitu in Africam miſit : & Alphadal Barinar in Romanorum fines incurſione facta, captiuos quingentos abduxit. Huic Mopſueſtenſes obuiam facti conſertis manibus Arabes mille occiderunt. Abdelas Hieroſolymam profeſtus ieiunium celebrauit: Chriſtianosque & Hebræos manus inſcriptas gerere compulſit. Quare multi ex Chriſtianis in Romanam ditionem mari confugere. Porro Curicus Sergius extra Sycen, & Lacherphabus Sergius apud Cyprum, qui Imperatoris vices illic implebat, capti ſunt.

		33	19	4	8			
--	--	----	----	---	---	--	--	--

Hoc anno mense Maio indiſtione duodecima Conſtanticus claſſem chelandiorum bis millium in Bulgariam inſtruxit: ipſe aduerſus Ruſſorum chelandia in Danubium aditum ſibi paraturus mouit. Extra Cluſuras autem equeſtrium ordinum Duces reliquit, vt Bulgariſ in eo repellendo occupatiſ, ipſi in prouinciam, ſi liceret, penetrarent. At vbi Barnam aduenit, metu correptuſ, iam de reditu cogitabat. Ex aduerſo Bulgari ei uſ aduentu cognito terrore acti Boilam & Tzigatum ab Imperatore pacis conditiones accepturos miſit. Iiſ viſi Imperator oppido gaudens pacem compoſuit, quam etiam datiſ ad inuicem iuramentiſ firmauerunt: Bulgariſ nimirum ab infeſtando Romana diſtione; Imperatoreſ vero ab impetendo bello Bulgaria viciffim abſtenturos: conditioneſ iſtaſ ſcripto mandataſ mutuo ſibi tradiderunt. Imperator pedem referens, ex omnibuſ Thematibuſ ad cutanda caſtra recens a ſe erecta præſidio relictuſ milicibuſ Urbem ingreſſuſ eſt. Verum mēſe Octobri indiſtione vndecima nunciuſ a Bulgaria ab occultuſ amicis acceperat, Bulgariaſ Domnuſ duodecim millia militum & Boiladaſ expedire, ad Berzetiaſ incoluſ captiuoſ abigendos, eoſque in Bulgariam

φοις· αἰαρεθμῶτοις δὲ ἐτύφλωσεν. καὶ τῇ ἡμέρᾳ
ἐπὶ πύλιν κηρυξαίφ' αἰείφων, ὑφεῖς τε πῦρ, καὶ οὐρανὸς
ὡς τε περὶ σπονδῶν αἰνῶν, καὶ ὡς κεφαλὰς κατεκρεμε-
νὴς δὲ ῥῆ' πολλὰς βασάνους τῇ Ἰερουσαλὴμ ὡς πέμ-
περ. καὶ τέλος ἔρχεται εἰσπνεῖς ὁ λόγος τοῦ ἁγίου· αὐτὸν ἡ-
μεῖς ἕνα ἀνδρῶν μοναδικὸν ἀξιβεβλημένον
ἡμεῖς. ὁ καὶ μετὰ τὸν μυστήριον βασιλεὺς ἡμε-
ρῶν αἰνῶν δι' ἡμεῖς λέγων· ὅτι ὡς ἐν σὲ ἀνδρῶν
καὶ πέντε καρδίαι μου, ὅς ποιεῖς πάντα τὰ θελή-
ματά μου. τῶν οὖν μιμησάμενοι, καὶ οἱ λοι-
ποὶ τὰ ὅμοια διεπράττοντο.

B			λ_5'	α'	γ'	ζ'		
---	--	--	--------------	-----------	-----------	----------	--	--

Τῷ τὸ πᾶν ἔτι ἀπείσλην ὁ Αἰδελαῖς εἰς Αφει-
κίον τὸν Μυαλάδου ποταμὸν πολλοὺς στρατοὺς, καὶ εἰσ-
ῆλθεν ὁ Αλφαδάλ Βασεβάρ εἰς Ρωμασίαν, καὶ
ἐλάβεν αἰχμητὰς τοὺς πεντηκροτοὺς· οἱ Μεμβουε-
δοὶς συναναγκάσαντες αὐτὰς, καὶ πολέμησοντες, ἀ-
πέκτειναν ὅξ' Αρβόρων χιλοῖς. ὃ Ἀδελαῖς ἀ-
πελθὼν εἰς τὰ Ιεροσόλυμα ἐπιστήκευσε, καὶ ἐπύρε-
ψεν γραφεύας τοῖς Χριστιανοῖς καὶ τοῖς Εβραίοις εἰς
ταῖς χερσίν. καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν διὰ θαλάσσης
ἐφυγον εἰς Ρωμασίαν. ἐνεκατέθη δὲ ὁ Κούρος
Σέργιος ἐξώθη Σουκῆς, καὶ ὁ Λαχρέφατος Σέρ-
γιος εἰς Κύπρον ἐκ παρθένου ὧν τῇ ἐκφο.

		λ_2'	β'	β'	α'			
--	--	--------------	----------	----------	-----------	--	--	--

Τὸν δὲ ἔπει μὲν ἡ Μαῖα ἰδοὺς. β'. ἐκίνησε
Κωνσταντῖνος τότε χαλαρῶς διελθὼν καὶ Βυλ-
γαρίας, καὶ ἀπελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Ρουσία χαλα-
ρῶς ἀπεκίνησε πρὸς τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Δαρδανέου
ποταμὸν, καὶ ἀλιπὼν καὶ ἰσὺς τὴν καὶ ἀλλὰ ἐμὴν γε-
μῆτασιν φρατρυαῖς ἔξω τὴν κληθεῖσαν, εἴ πως διω-
κόμενοι Βυλγαρῶν εἰς αὐτὸν ἀσθλαμένων εἰσελθεῖν
εἰς Βυλγαρίαν. ἐλθόντος ὅμως ἕως τῆς Βάρρας,
ἐδύλασεν καὶ ἐμελέτα ὑπερέχων. ἰδόντες δὲ οἱ
Βυλγαροὶ, καὶ δυνάστες, ἀπέστειλαν Βοϊδάμ καὶ
D Τζιότον, ἀγνοῦντες εἰρήνην θηρέειν. οὗτοι δὲ ἰδὼν ὁ
βασιλεὺς καὶ περὶ χαρὸς θηρόμενος, ἐποίησεν εἰρή-
νην ἔτι ὁμοσθὲν ἀλλήλοις· μήτι Βυλγαροὶ εἰ-
σελθεῖν καὶ Ρωμανίας· μήτι βασιλεὺς ὅστις παρ-
ουσία εἰσελθεῖν εἰς Βυλγαρίαν, καὶ ἐποίησεν ἑξήραφα
ἐπὶ τοῖς τοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὑπερέχων ὁ βασι-
λεὺς εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει, ἑξάτους ἀφείλεται πόρ-
των τὴν θημάτων ἔτι εἰς κέρτα ἀέκτισον. τῶν δὲ Οκ-
τωβ. μὲν ἰα'. ἰδοὺς, ἐδέξατο μεμυμένον ὁ βασι-
λεὺς τὸν Βυλγαρίαν ἐν τῇ κρυπῶν φίλων αὐτοῦ,
ὅτι ἀποστειλὴν ὁ κύριος Βουλγαρίας β'. χαλαρῶς
λαὸν καὶ Βοϊδάδας, πρὸς τὸ ἀνταρξαμένους
τὴν Βερζηνίαν, καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ εἰς Βουλ-
γαρίαν.

μαρτίας. ο δὲ παρὲς τὸ μὴ γινώσκοντες αὐτὸν, ὅτι
 καὶ Βουλγαρίων κατέβη· ἡσυχάζοντες παρὲς
 αὐτὸν οἱ Αποκρισταῖοι τῇ Κυρῷ Βουλγαρίας,
 καὶ ἐπὶ ταῦτα ὄντων ἐν τῇ πόλει, ἐρημασίαν
 καὶ Ἀρεῖαν κατέβη· καὶ ἐπέλασεν αὐτὰς Φαράμα-
 ρον, καὶ ἡ ὑποταγή, καὶ ἀπολύσεις τοῖς Απο-
 κρισταῖς, καὶ μαζὸν ἀφ' ἧς κατασκήπων πλεῖ-
 ὤντων αὐτῶν, ἀπάραι τὸν στρατὸν ἐν ἀποσπῇ
 ἐπέκρινον. καὶ ὑποταγὰς τοῖς ἑσπέραις, ἡ
 γὰρ καὶ τοῖς Θρακιστοῖς, καὶ ἐνέσας τοῖς
 ἑσπέραις τοῖς Οπλιμαῖς, ἐποίησιν αὐτοῖς * ιγ'.
 χιλιάδας. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ περὶ λεγούσῃ τῇ
 Λιθοσείᾳ, ἐπέπεσεν αὐτοῖς ἀποσπαστικῶς
 καὶ πέρας αὐτοῖς, ἐποίησιν ἕως μέγα καὶ μέγαν
 φόβον καὶ ἀνταρξίαν ὑποστρέψαν, θριαμ-
 βώσας ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐμπρόσθεν εἰσελθὼν, τὴν
 πόλιν τῶν ἐπιστομῶν Εὐθύνῃ, ὡς μηδὲν
 αὐτῇ ἀνίστατο, μηδὲ σφαγῆς ἢ ἐκχύσεως
 Χριστιανῶν αἱμάτων γινόμενης.

* Barber.
 ε. χιλιά-
 δας

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον κεφαλὰι σπ'.
 ἀπὸ Ἀφρικῆς, καὶ ἐπὶ πάλιν ἐν Συρίᾳ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς ὡς λόσας παρὲς τοῖς Βουλγαρίοις,
 ὁξύνῃσι πάλιν εἰσὶν πολὺν. καὶ εἰσαγα-
 γὰν εἰς αὐτὸν καταλαβὼν χιλιάδας 16.
 ἀπέλυσεν τοῖς στρατοῖς ἡνὶ πλεῖστον πόν-
 τας αὐτῶν. αὐτοῖς δὲ φοβηθεὶς ἔμεινεν εἰς
 τὴν καταλαβὴν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ὡς
 τῆς Μεσημβρίας, καὶ αἵματος σφοδρῶς βορ-
 ρᾷ πρὸς τὸν ποταμὸν, πόντος μικρῶς διὲν συνετε-
 βόσθη· καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· καὶ ὑποστρέ-
 ψαν μὲν πρὸς τὸν ποταμὸν. ὁ δὲ Τζερίγος ὁ κύριος
 Βουλγαρίας γινώσκων ὅτι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς
 αὐτὸς βούλας αὐτῆς ὁ βασιλεὺς μαζὶν· γρά-
 φει αὐτῇ. ὅτι βούλας εἰμὶ φονεὶν καὶ ἐλ-
 λῆν παρὲς σε. ἀλλὰ πέμψον μοι λόγον ἀπο-
 γνῆς μου, καὶ ἵσως φίλους ἔχῃς ἐν ταῖς
 ἡμετέροις αἰσῶν, καὶ συνδράμῃ μοι
 ὁ δὲ κορυφαίη ἐγχαίρειν αὐτῇ. καὶ αὐ-
 τοῖς μαζὶν ἐαυτοῖς πόντος. ὅθεν αὐτοῖς
 Κωνσταντῖνος πολλὰ τὰς πολιὰς αὐτῆς
 ἔπλεον.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ ιγ', ἰνδικτιῶνι ἔσθλην ὁ
 βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ Αὐγούστῳ καὶ Βουλ-
 γάρων. καὶ δεινὰ καὶ τῇ σκελῶν διηλθὼν ὁρ-
 γῇ ἀνδραγαθίᾳ, καὶ ταῦτα πυρετῶ σφοδρῶ
 Theophanis Chron.

transfrendos. Is ne agnosceretur bellum
 in Bulgaros mouere, ad cum quippe ac-
 cesserant Bulgarorum Apocristarij, & ad-
 huc moram agebant in Vrbe, se contra
 Arabes expediri simulauit: quare in Asiam
 vexilla & bellicum omnem apparatus
 transmisit. Porro dimissis Apocristariis, de
 eorum reditu per exploratores certior red-
 ditus, moto exercitu iter cum festinatione
 arripuit. Tum vero Thematum mili-
 tibus, qui per praesidia dispersi erant, vna
 cum Thracensianis accitis, vna etiam cum
 Ordinibus collectis ex Optimatis, exerci-
 tum ad hominum octoginta millia conflu-
 uit: ac per locum, qui Lithosoria dicitur,
 irumpens, citra tubae sonitum impetum
 in hostes fecit: iisque in fugam versis, in-
 signem retulit victoriam: partaque spo-
 liorum & captiuorum vi rediit, & solemn-
 itipatus obsequio Urbem ingressus, trium-
 phum egit: bellumque istud Nobile vo-
 cauit, quod nemo scilicet sibi restitisset,
 nec vlla caedis aut Christiani sanguinis ef-
 fusio edita esset.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno ducenta & octoginta capi-
 ta ex Africa in Syriam delata ad pompae
 triumphalis instar publice traducta sunt.
 Imperator autem violati ad Bulgaros for-
 deris conscius copiosam classem iterato
 praeparauit. Impositisque in eam equi-
 tum millibus duodecim Duces nauigio-
 rum vniuersos quos in Comitatu habuit,
 ante se praemisit: ipse vero metu reten-
 tus, cum equestribus copiis remansit.
 Classis illa Mesembriam vsque delata, &
 aduersis Borcae flatibus iactata, quin pe-
 riret vniuersa parum absuit: pluribus
 itaque suorum desideratis, Imperator re-
 infecta reuersus est. Porro Tzerigus Bul-
 garorum Dominus a viris sibi coniunctis &
 amicitiam simulantibus consilia sua Impe-
 ratori nota fieri persentens: scribit. Pa-
 tria fugere, & ad te me recipere consi-
 lium mihi est: Quamobrem incolumem
 me apud te futurum fidei argumentum
 trans mitte: Si amicos vsquam hic habue-
 ris, quibus possim fidere, & qui futuri
 sint adiumento scribe. Ille animi leuita-
 te ductus cunctorum nomina conscripsit:
 Eos ita cognitos Bulgarus medios disse-
 cuit: quo comperto Constantinus canos
 suos pra dolore euulsit.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno decima tertia indictione Im-
 perator Constantinus bellum Bulgaris il-
 laturus Urbem reliquit. Anthracum au-
 tem morbo in crura sibi diuinitus immisso
 correptus, & febris subinde vehementissi-

ὁ δὲ, ὡς ἔθος, τοῖς βασιλευσὶν ἀντεδίδου αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱὸς μου μονογυμνὸς μοι ἔστιν καὶ φοβοῦμαι τὴν πωπῆσιν, μήπως συμβῇ μοι ὁ αἰ. Θεοφ. πικρὸν, καὶ αὐτὴν ἐκπίου ὅπως παραπύσσει αὐτόν· καὶ ἄλλοι παρεβάλλεον. οἱ δὲ αὐτὸ ὄρον παρηγορεῖν αὐτὸν, μὴ βασιλεύειν ἐκπὸς τῆς υἱοῦ αὐτοῦ, εἰ καὶ ἡκεῖν αὐτὸν ἡγάσθη ὁ Θεός. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆς Βαβῆν, ἕως τῆς μεγάλης πέντης τῆς ῥαοῦ ἐσχαυῶτος, καὶ ἐπὶ τῇ ἱπποδρομίᾳ συμβαλόμενος καὶ αἰταύδρους, τῇ ἀγία παρὰ σκῶν ἐκέλευσεν ὁμοῦ αὐτοῖς, καὶ ὁμοῦ πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὰ ἴμια καὶ ζωοποιὰ ἐνύα· οἷα τῇ ἡμέτῃ, καὶ τῆς συζήτητος, καὶ οἱ τῇ ἔσω ἑαυμάτῃ καὶ τῇ πολιτείᾳ πῶντων, καὶ οἱ τῇ ἐργαστασίᾳ, τῇ μὴ διέσασθαι βασιλεία ἐκπὸς Λέοντος, καὶ Κωνσταντίνου, καὶ τῆς ἀφῆματος αὐτῶν, καὶ τῇ ἐπαύρειον, ἥτις ἐπὶ ὁ ἄγιος παύσαται ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Τεβουινάλιον τῇ 18. ἀκουσίτων, καὶ παρεβάλετο Νωβελισμὸν Εὐδόκιμον τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ. τὸ γὰρ Ἀθημιον ζῶν ὁ πατὴρ παρεβάλετο. Ἐπερῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς δυοῖς Καίσεσι καὶ Νωβελισμοῖς, ἐπὶ τῇ Κωνσταντίνῳ εἰς τὴν μεγάλην ἐσχαυῶτα καὶ ὑπαλλαξας πρὸς ἐσδυτὴν, ὡς ἔθος ἔστι τοῖς βασιλευσὶν, ἐπὶ τῇ ἐν τῇ ἀμβωνίᾳ σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τῷ Πατριάρχῃ. καὶ εἰσελθὼν πᾶς ὁ λαὸς ἀπῆλθεν πρὸς ἕλκεφα αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀγία πωπῇ. ὁ γὰρ βασιλεὺς διετέλεσεν οὕτως. ἰδοὺ, ὡς ἀδελφοί, τὴν αἴτησιν ὑμῶν πληροῦ, καὶ δωρεῶν ὑμῖν τὴν υἱὸν μου εἰς βασιλείαν. ἰδοὺ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς χεὶρὸς τῆς Χερσὸς αὐτῶν παρεστραμμένῃ. οἱ δὲ μεγάλη τῇ φωτὶ ἐβόησαν, λέγοντες· ἀντιφώνησον ἡμῖς, υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ τῆς χεὶρὸς σου παρὰ δαμάσκηον τὴν κύριον Κωνσταντίνον εἰς βασιλείαν τῆς φυλάτῃς αὐτοῦ, καὶ ὑπαπαποθήσει αὐτόν. καὶ τῇ ἐπαύρειον, ἥτις ἐπὶ ἡ μεγάλη κυριακὴ τῆς Πάσχα 18. ἰδοὺ παύσας ὡρὰ αὐγῆς, ἐξελθὼν ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ Πατριάρχῃ ἐπὶ τῇ ἱπποδρομίᾳ· καὶ ἐπὶ τῇ Ἀθημιονίᾳ, πρὸς τῇ ῥαοῦ ὁράτης, ἐπὶ τῇ δὲ τῷ Πατριάρχῃ, καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τὴν υἱὸν αὐτοῦ καὶ οὕτως περῆλθεν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ οἱ δύο βασιλεῖς σὺν τοῖς δυοῖς Καίσεσι καὶ τῇ Νωβελισμοῖς. περῆλθεν δὲ ἡ βασιλισσὴ Εἰρήνη μετὰ τῇ περῆλθιν τοῖς βασιλεῖς, ὅψι κλυομένη 24. τῇ σάββατον ὑπὸ τῇ ῥαοῖ, καὶ ἀπῆλθεν 24. τῇ ἀναβάσει τῆς Χαλκῆς εἰς τὰ Κατηχούριον τῆς ἐκκλησίας μὴ ἐξελθοῦσα εἰς τὴν μέσων τῇ ἐμβόλῃ. τῇ δὲ Μαίῃ

Theophanis Chron.

Ille ex visitato Imperatoribus quasi contrariam obnatebatur: Filius iste meus, aiebat, vnicus mihi est: & quod postulatis exequi vereor, ne quod humanum est lethum ingruat; & cum adhuc ætate minimum e medio tollatis, & alium vobis Principem præficiatis. Illi iusiurandis fidem faciunt, & Imp. testantur: alium ab eius filio nullum ipsis imperaturum, etsi cum fato præripi Deus iusserit. Iis in postularis a Palmarum Dominica, ad magnam feriam quintam populo cum tumultu perseverante, & curmatim in Circo coacto eadem instantius exigente, sancta passionis Domini Parasceue, vt fidem iuramento facerent, Imperator præcepit. Tum populus omnis, & ex militari Senatorioque ordine qui adfuerunt, gregarij quoque milites, & turbæ, necnon opificum & tabernariorum grex in viuifica & veneranda ligna iurauerunt, præter Leonem, Constantinum, & deductam ab eis sobolem se nullum vnquam Imperatorem suscepturos. Postera luce, quæ fuit sancti sabbati, Imperator in vndeuginti Accubitorum Tribunalium profectus, Eudocium fratrem suum Nobilissimum renunciauit: Anthimum quippe pater ipse adhuc in viuis pari honore promouerat. Cum utroque igitur Cæsare, & Nobilissimis duobus, & iuniore Constantino Imperatore profecto, & vt Imperatoribus mos est, mutata veste, cum filio & Patriarcha ipso in ambonem redeunte, populi vniuersi ordines sponsiones suas scriptura consignatas in sacram mensam imposuerunt. Imperator autem ad eos hæc verba fecit. Videtis, Fratres, vt petitionem vestram impleam, & filium meum in Imperatorem vobis concedam? Videtis ab Ecclesia & a Christi manu vos eum excipere? Illi vocibus in altum sublati: Esto fideiussor, inquit, Fili Dei, vt e manu tua Domnum Constantinum in Imperatorem, cum incolumem seruaturi, & mortem eius gratia fortiter oppetaturi, excipimus. Alia rursus luce, qua magna Paschatis Dominica celebrabatur, decima quarta indictione sub crepusculi horam Imperator Patriarcha comite in Circum perrexit: prolatoque Antimensio, populo vniuerso spectante, & Patriarcha consueta preces ad Deum fundente, filio suo coronam Imperator imposuit: atque ita versus magnam Ecclesiam Imperator vterque cum duobus Cæsaribus, & Nobilissimis tribus processerunt. Ipsa quoque Imperatrix Irene, postquam processerunt Imperatores, sceptris per scholas solemni obsequio ante eam delatis processum habuit: & per æreæ portæ ascensum, haud tamen per porticus mediam viam progressa, ad Catechumena Ecclesiæ se contulit. Mense

Bbb ij

porro Maio eiusdem indictionis Nicephorus Cæsar & Imperatoris frater apud Imperatorem delatus est: quod nimirum de insidiis Imperatori parandis consilium cum Spathariis quibusdam & Stratoribus aliisque Imperatorij comitatus hominibus iniisset. Imperator autem Silentio ad Magnauram convocato, quæ ipsi imputabantur populo exposuit, qui vno consensu exclamavit: utrumque e medio tollendum esse: homines utique periuri, non recordati olim ipsorum patri iureiurando adhibito spondidisse, se post eius obitum iniuriam filiis inferri non passuros. Quamobrem Imperator istos omnes qui rebus novis studebant, cæcos ac tonsos Chersonam & ad vicinas eius regiones, illic sedulo in custodiam asseruandos, relegavit.

	2	2	8	12			
--	---	---	---	----	--	--	--

Hoc anno Vthmas Cacæ filius in Romanam ditionem irruit: & captivis secum abductis, ad suos reuertit. Telerus vero Bulgarorum dominus ad Imperatorem profugit, a quo, locata in matrimonium coniugis suæ Irenes consobrina, Patricius creatur. Eum sacro lauacro initiatum Imperator suscepit, & summis honoribus cumulatam valde adamavit.

	3	3	9	13			
--	---	---	---	----	--	--	--

Hoc anno Vthmas ad Dabecum confedit, & seditionem movit. Imperatoris autem Leonis copię ad hominum centum millia in Syriam irruerunt. Duces extiterunt Thracensium Michael Lachanodracus, Orientalium Artabasduus Armenius, Buccelliorum Tatzates, Armeniacorum Caristerotzes, Opficianorum Muzalacij filius Gregorius. Obsessam vero Germaniciam obtinuerunt, nisi Lachanodracus Isbali muneribus victus ea vrbe ad regionem depredandam, & captivos ex Iacobitis Syris Hæreticis abducendos vires conuertisset: illicque peractis ad Castrum denuo obsidendum regressus est. Vthmas autem collectis ad Debecum copiis Ameras præfecit, & in Romanos commisit. Ex Arabibus, ut ferunt, Ameræ quinque & militum duo millia perierunt. Feria sexta regressi sunt: die quippe Dominica urbem ingressi fuerunt. Imperator vero Maium celebraturus in folio cum filio confedit: atque ita partæ victoriæ solemnia cum celebritate Duces peregerunt. Syros demum Hæreticos in Thraciam transtulit: ibique eos habitare iussit.

	4	4	10	14			
--	---	---	----	----	--	--	--

Hoc anno Madi Arabum Dux cladi-

melwî tēs autēs iōdekpatros διεβλήθη Νικηφόρος ὁ Καῖσαρ ἐ ἀδελφὸς τῆ βασιλείας ἐ βασιλεῖ, ὡς ἐπιβουλῇ σκιδάζον κατ' αὐτὸν, μὲν Σπαθαρίων πῶλον, ἐ Στρατόρων, καὶ βασιλικῶν αἰθροῦτων, καὶ ποιήσας ὁ βασιλεὺς Σιλένιον ἐν τῇ Μαγναύρᾳ, αἰθῆτο τῷ λαῷ τοῖς αὐτοῖς ῥηθέντα. οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν ἀνέβόσαν, τῷ πατρὶ καλῶν ἀμφοτέρους ἐκ τῆ μέσου. μὴ μνησθέντες δὲ οἱ αἰεὶ ἐπτόρκει, ἀ ὁμοσφρ ἐ πατρὶ αὐτοῦ, μὴ καὶ ἀδελφάτου μὲν θάνατον αὐτοῦ ἀδικηθῶναι τὰ τέκνα αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς μὲν νεωτερίσασθαι δέρας τε, καὶ κουφίσας ἐξείρειτο εἰς Χερσῶνος ἐκ κλίματα ὑπὸ πατρὸς φυλακῇ καὶ ἀσφαλείᾳ.

	β'	β'	γ'	δ'			
--	----	----	----	----	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν Οὐτθμαῖς ὁ ἦ Κακα εἰς Ρωμανίον, καὶ λαβὼν αἰχμαλωσίας, ἐπέστρεψεν καὶ περὶ σφύρου Τέλερος ὁ ἦ Βυλγάρων κύριος εἰς τὴν βασιλείαν καὶ ἐποίησεν αὐτὸν Πατριῆκιον, ζήσας αὐτῷ ἐ πῶν τῶν γενομένων αὐτοῦ Εἰρήνης ἐξ ἀδελφῶν. διδασκόμενος δὲ αὐτὸν βαπτισθέντα ἐκ τῆς ἀγίας ἐλυμνήθρας, μεγάλας αὐτὸν ἐτίμησεν, καὶ ἡγάπησεν.

	γ'	γ'	δ'	δ'			
--	----	----	----	----	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκείσθην Οὐτθμαῖς εἰς τὸν Δάβεκαν καὶ ἐστασίασεν. Λέων ὁ βασιλεὺς ἀπέλυον τὰ στρατεύματα τῶν Ρωμανῶν, καὶ εἰσῆλθον ἐν Συρίᾳ χιλιάδες ρ'. αὐτῶν ἡγεμὼν Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων ἦ Θρακησίαν, καὶ Ἀρτάβασδος Ἀρμενίος τῶν Ἀνατολικῶν, καὶ Τατζίτης ὁ ἦ Βουλγαρίαν, καὶ Καριστερότης ἦ Ἀρμενίαν, καὶ Γρηγόριος, ὁ ἦ Μυζαλακίς, ἦ Ὀψικιστῶν, καὶ ἐκώχωνται τῇ Γερμανίᾳ, εἰ μὴ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐπεισεν τὸν Λαχανοδράκοντα ὁ ἦ Ἰσβῆλ, ἐ ἀνὴρ ῥόρπον τῇ κείρῳ, καὶ ἐξήλθεν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς χώρας, ἐ αἰχμαλωτῶσας τοῖς αἰρετικοῖς Ἰακωβίταις Σύρους πάλιν ἐπέστρεψεν ἐν τῷ κείρῳ. καὶ πύμψας Οὐτθμαῖς στρατὸν ἐκ τῶν Δεβέκαν καὶ Ἀμμερῶν, ἐ πολέμησεν μὲν Ρωμανῶν, καὶ ἐκείσθην πῶντα Ἀμμερῶν, καὶ δύο χιλιάδες Ἀραβῶν, ὡς φασι, ἐ τῇ πατρὶ καὶ ἐπέστρεψεν. ἦσαν γὰρ εἰσέλθοντες τῇ κυριακῇ. ὁ δὲ βασιλεὺς ποιήσας Μαίεμας ἐν Σοφιδάμῳ ἐκείσθην ἐπὶ σίνζου μὲν τῷ ἦ ὁ αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἐ, Σριαμβούσθην οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπὶ πύκνῃ. ἐπέστρεψεν δὲ ἐ τοῖς αἰρετικοῖς Σύρους ἐν τῇ Θράκῃ, ἐ κατέκρησεν αὐτοὺς ἐκεί.

	δ'	δ'	ε'	ε'			
--	----	----	----	----	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει γενομένης ὁ ἦν Ἀράβων κύριος

nam a Christo retulerunt. Porro Mache-
 as ille Damascum usque crudelitatem
 exercens processit, nec perpensa quon-
 dam ab Arabibus data Christianis fide,
 plurimas Ecclesias subuertit. Mensis au-
 tem Februarij die sexto eoque Domi-
 nico indictione tertia, die Dominico
 quo ante quadragesimam vltima caseum
 comedendi sit potestas, Nicetas genere
 Sclauus, Eunuchus, C. P. Patriarcha diem
 extremum obiit. Secunda vero ieiunio-
 rum Dominica Paulus Venerabilis Lector,
 Cyprius natione, doctrina & virtute præ-
 stans, quamuis ob hæresim, quæ tunc ob-
 tinebat, multum reluctaret, imo vim om-
 nino passus C. P. Patriarcha instituitur.
 Cæterum media ieiuniorum hebdomade
 Iacobus Protospatharius & Pappias, Stra-
 tegius, & Theophanes Cubicularius &
 Accubitor, necnon Leo & Thomas Cubi-
 cularij, quasi sanctas & venerandas imagi-
 nes coluissent, cum aliis religiosis vitis
 comprehensi sunt. Tum itaque Leo Per-
 secutoris filius nudata in publicum, quam
 huc usque delitescentem gestauerat im-
 pietatem, istos verberibus inclementer
 caesos & confos, ac per mediam Urbem
 cum ignominia traductos in Prætorium
 custodiendos coniecit: ex quo Theopha-
 nes, quem memorauimus, Confessor ef-
 fectus, obteuta Martyrij corona extinctus
 est. Reliqui omnes post Imperatoris obi-
 tum probatissimi Monachi euaserunt. De-
 mum Aaron in Armeniacorum Thema in-
 gressus Castrum Semaluum per totam æ-
 statem obsedit: & ipsum mense Septembri
 pactis initis in suam potestatem misit. Prius
 autem Vthman cum quinquaginta milli-
 bus hominum Asiam bello oppressurum
 delegarat: Cui Michael Lachanodraco
 leui acie ad prædandum idonea stipa-
 tus, & obuiam factus, prælio inito, fratrem
 ipsius Vthman interfecit. Cæterum men-
 sis Septembris die octauo quarta indictio-
 ne Leo filius Constantini in hunc modum
 diem suum clausit. Cum insana in gem-
 marum & pretiosos lapides arderet libidi-
 ne coronam in magna Ecclesia appensam
 deperibat: eam acceptam capiri impo-
 suit: ac confestim e capite ebullierunt
 carbunculi: febrique vehementi simul
 correptus imperij demptis mensibus sex
 anno quinto defunctus est.

ἡ δὲ Χειρὶς ἐκμίσθην. ἔφθασε δὲ καὶ ἡ
 Δαμασκός, καὶ πολλὰς ἐκκλησίας ἐρήμωσεν, μὴ
 παρούσαν τὰ δόγματα λόγῳ τοῖς Χειριστοῖς
 ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως. τῇ δὲ ἑκτῇ τῆς Φεβρουα-
 ρίου μηνὸς τῆς γ'. ἰνδικτιῶνος ἡμέρα κυρια-
 κῇ τῆς Τυροφάγου τέθνηκε Νικήτας ὁ υἱὸς
 Σουλῶνος ἐνορχος Πατριαρχῆς Κ. Π. καὶ τῇ
 δολιτέρᾳ κυριακῇ τῆς πεντήκων Γαυλὸς ὁ ἡμέμιος
 ἀναγνώστης ὑπαρχὸν Κύριος τῷ ἡμῖν λό-
 γῳ καὶ παρῆλθε ἀφ' ἀγέμπτων, μὲν πολλὴν
 πρῶτα τῶν ἀφ' αὐτοῦ αἵρεσιν, βία
 πολλῇ, χρεστονέτω Πατριαρχῆς Κ. Π. τῇ
 δὲ μέσῃ ἐβδομῇ τῆς πεντήκων ἐκκατήν Ιδ-
 κῶτος Πρωτοπατριάρχης, καὶ Παπαῖας, καὶ
 Στρατήγιος, καὶ Θεοφάνης ὁ Κουδικουλάριος,
 καὶ Παρεκκλησιάρχης, Λέων τε, καὶ Θωμαῖς,
 Κουδικουλάριοι· καὶ οὗτοι σὺν τῷ ἐπίτῳ θύ-
 λαίῳ ἀνδράσιν, ὡς περὶ κοινῶν τῶν ἀγίων
 ἐστῆσαν ἐκείνας. ὅτε ἀπογυμνῶσαι τὸ εἶδος
 ἐκκεχυμένῳ κακίᾳ Λέων ὁ τῷ δυνάμει
 ὑπὸς τοῖς αἰσιν. διήρας τε, καὶ κορυβίσας
 ἀφ' αὐτῆς τῆς μέσης τε διδραχμῶν κομπεύσαι ποιή-
 σαι, εἰς τὸ Πραγματεῖον ἀπέκλινεν ὡς οἱ ἀπο-
 θνήσκοντες ὁ παρῶν Θεοφάνης ὁ μολογητὴς
 ἡμέμιος, καὶ τὸν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 σάμῳ· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μὲν πλὴν τοῦ
 πελῶντι δόκμοι μνηστῆρ ἀνδράσιν, ὁ δὲ
 Ααρὼν ἐξελθὼν εἰς τὸν Ἀρμενιανὸν γέ-
 μα πρὸς ἐκείνους εἰς τὸ Σηματοδοτὸς κέρρον
 ὅλον τὸν ἥμερον, καὶ τῷ Σεπτεμβρίῳ μὲν πρ-
 ῆλθεν αὐτὸς ὑπὸ λόγῳ. ὡς δὲ πέμψας τὸν
 Οὐτῆμα ὑπὸ Ἀσίας μὲν περὶ τὸν χαλιδ-
 δαν, καὶ σὺν αὐτῷ Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδρά-
 κας κορυβίσας αὐτὸς μικρὰ ἐπολέμησεν αὐτῷ,
 καὶ ἐκτείνει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Οὐτῆμα. τῇ
 δὲ ὀγδῇ τῆς Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς πεντή-
 κτης ἰνδικτιῶνος τέθνηκε Λέων ὑπὸς Κωνσταν-
 τίνου ἑσπῶ τοῦδε. λιθομῶντος ὑπαρχὸν λίαν
 ἡρώδη τῆς σήμερας τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας· καὶ λαβὼν ἐφόρεισεν αὐτὸν, καὶ ἐκλήθη
 ἀσθράκας ὑπὸ πλὴν κεφαλῇ αὐτοῦ· καὶ λιθῶν
 σφοδρῶς πυρετῷ τέθνηκε βασιλεύσας ὡς
 ἐξ μηνῶς ἑπτα πέντε.

Annus	Rom. Imp. Cons. annis	Armen. Dux Madi annis	Rom. Episc. Episc. Ann. 17.	C. P. Episc. Pau. annis
691.	1	6	12	2

Hoc anno piissima Irene vna cum filio
 Constantino præter hominum opinio-

Κόσμος	Ρωμ. βασιλ.	Αρμ. ἀρχ.	Ρωμ. ἀρχ.	Κ. Π. ἐπισκ.
691.	Κωνσταντίνος	Μακάριος	Λέων	Πατριάρχης
691.	α'	ε'	α'	β'

Τούτῳ τῷ ἔτει Εἰρήνη ἀντιβασίλισσα ἦμαρ
 τῷ υἱῷ αὐτῆς Κωνσταντίνῳ ἀντιβασίλειον ἔλα-

ρεν τὴ βασιλείᾳ ἐλπίδαται μὲν Σεπτέμβριον
 δικτ. δ' ὡς αὐθιμίαν. ὁ Θεὸς καὶ ἐν ταύτῃ
 γυναικὶς χήρας καὶ παύσας ὀρφανοὺς μέλων κατὰ
 ρήν τ' ἀμέλει κατ' αὐτὴν καὶ τῶν αὐτῶν πατρῶν
 δυστυχῶν, καὶ πατρῶν τῶν ἐκκλησιῶν τυραννίδας τῶ
 ἱερομάχου Κωνσταντίνου, ὡς πάλαι τ' ἐξ ἐξουδίου τῆ
 ἀδελφείας τ' ἀλλήλων καὶ ἀγαπημάτων. μὲν ὅτε
 παύσας τῶν ἡμερῶν τῶν κρατῶν αὐτῶν, ὅτε ὅσοι
 αὐτῶν δικαστοὶς ἔσαν ἀρχιερεῖς, συμβούλιον πατρί-
 σμους πρὸς τὸ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξαγαγῆναι Νι-
 κηφόρον τὸν ἀπὸ Καισάρων, καὶ ἔσται εἰς βασιλείαν.
 Ἀφ' ἧς αὐτοῦ δὲ τῆς ὑποστάσεως, ἐκράτηθη-
 σάν Γρηγόριος ὁ δρόμου ὁ Λογοθέτης, καὶ Βαρ-
 δας ὁ ποτὶ στρατὸν τῶν Ἀρμενιανῶν, Κωνσταν-
 τίνος πατρὸς τῶν Βικαρίων Σπαθάρων καὶ Δομestικῶν τῶ
 Εὐκλειστῶν, καὶ Θεοφύλακτος ὁ τῶ Ραχάβ
 Δρουγάρων τῶν ἀδελφῶν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι οὗτοι
 δύνανται καὶ κυρβύσασα ἀξίως εἰς ἀφ' ὧν
 ἔσται. ὅτε δὲ ἀδελφὰς αὐτῶν Καστράς τε καὶ
 Νουβελιστῶν ἀπακρίσας ἱερατεῖαν, καὶ με-
 ταδιδόναι τῶν ἀφ' ἐκείνων ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς τῆ
 Χριστοῦ ἡμετέρας, ἐν τῇ καὶ ἐκτελεσθῆναι βασιλι-
 κῶς δημοσίᾳ σὺν τῷ πατρὶ παρῶν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ ὅτε ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐξήλθον ἅμματα
 ὑπερεκκλησιῶν ἐξ ἑκ μὲν αὐτῶν, παρῶν ἄλλων
 τῶν δὲ Ἐλπίδιον τῶν Γατείων στρατῶν ἐν Σικε-
 λία, ὡς καὶ παρῶν στρατηγῶν ἐκείνους, ἐκπέ-
 λουσι τῶν Φεβρουαρίων. μὲν. ἐν δὲ τῷ Ἀπριλίῳ
 μὲν α'. διεβλήθη ὁ αὐτῶν Ἐλπίδιος, ὡς πρὸς τῶν
 Καισάρων φρονεῖν, ἐκ ἀπακρίσας Σπαθάρων
 Θεοφίλον κρήνην, ἵνα σὺν τῶν ἀρπάζῃ,
 καὶ φέρῃ αὐτὸν. τῶ δὲ ἀπὸ τῶν ἐκείνων ἀπὸ τῶν
 καὶ αὐτῶν οἱ Σικελοί. ἡ δὲ τῶν γυναικῶν αὐτῶν
 δύνανται καὶ κυρβύσασα σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν τῶ
 Πρατωρίῳ κρήνην φυλάττειν. τῶ
 δὲ Ιουνίῳ μὲν ἀπὸ τῶν πατρῶν καὶ πατρῶν
 καὶ ἡμέρας εἰς τὰς κλησούρας φυλάττειν καὶ
 ὑπεκτελεῖν τῶν ἐξουδίων τῶν Ἀρμενίων, ὑπεκτελεῖν
 αὐτοῖς κεφαλῶν Ιωάννου Σακελλάρων ἐνοχ-
 λοῦνται καὶ οἰκιστῶν αὐτῶν. ὁ δὲ Μαδὶ ἀπὸ τῶν
 λεῖ Κεβέρ μὲν δυνάμεις πολλὰς, καὶ σὺν τῶν
 τῶν ἄλλων, ἐν τῶν λεγομένων Μήλων.
 καὶ χροτῆντος πολέμου, ἡτῶνται οἱ Ἀρβες, καὶ
 ἐκτελεῖται ἐκ αὐτῶν πολλοί, καὶ ὑπεκτελεῖται
 μετ' αὐτῶν. ἡρξάντο δὲ οἱ ὑπεκτελεῖν κρήνην
 αὐτῶν, καὶ ὁ λόγος τῶν Θεοῦ πλατύνεται, καὶ οἱ
 ἡλόντες σὺν τῶν ἀποστασίων, καὶ ἡ δὲ ἐξουδίων
 τῶν Θεοῦ ὑπεκτελεῖται, καὶ τῶν μοναστηρίων ἀναρρύν-
 εται, καὶ τῶν ἀγαθῶν φανερόν. ἐν τῶν
 ὑπὸ τῶν χρόνῳ ἐν τοῖς μακροῖς πύχαις τῆς
 Ὁρακῆς, αὐθιμίαν πρὸς ἐκείνων ἀφ' ἧς λαρεῖ-

Anem, Deo ita ordinante, imperium susci-
 pit administrandum mense Septembri in-
 dictione quarta, ut mirandum Dei opus
 eo clarius effulgeret, quo per mulierem
 viduam & puerum orphanum immanem
 aduersum se & famulos suos Constantini
 rerum diuinarum hostis impietatem exas-
 peratam, & aduersum Ecclesias tyranni-
 dem eiusdem armatam, ceu quondam Dia-
 boli malitiam per piscatorum & hominum
 imperitorum infirmitatem prostrauit, om-
 nino expurgaret. A commisso vero sibi
 imperij diebus quadraginta, filio annum
 duodecimum numerante, nonnulli Sena-
 torum ac procerum Nicephorum Excasa-
 rem in medium exponere & Imperato-
 rem constituere consilium inierunt: sed
 coniuratione comperta, Gregorius publi-
 ci cursus Logotheta, Bardas nuper Arme-
 niacorum Dux, Constantinus Vicarij Spat-
 tharius, & Excubitorum Domesticus,
 Theophylactus Rangabe filius & duode-
 cim insularum Drungarius, & alij plurimi
 comprehensi: quos verberibus caesos & ca-
 pillis tonsos in diuersa loca relegauit Ire-
 ne: Cæsares autem & Nobilissimos viri sui
 fratres capiribus rasos Sacerdotio inaugu-
 ratos in Christi natalium festo sacramen-
 ta populo impertiri præcepit, quo ipsa pu-
 blice regioque apparatu vna cum filio pro-
 cedens, sublatum a viro steroma gemmis
 & lapidibus distinctum Ecclesie restituit
 simul & obtulit. Elpidium autem Siciliæ,
 quam prius administrauerat, Ducem præ-
 fecit, & mense Februario in prouinciam
 dimisit: mensisque Aprilis subinde diē
 decimo quinto Elpidium eundem tan-
 quam in Cæsarem mentem inclinantem
 accusatum, misso Theophilo Spathario
 quantocyus rapi & ad se adduci iussit. Sed
 cum Theophilus in prouinciam appulisset,
 Siculi Ducem ei tradere recusarunt. Qua-
 re coniugem eius cæsarem & capite tonsam
 vna cum filiis sub custodia detinendam in
 Prætorium transmisit. Porro Iunio mense
 Clusuris custodiendis, & cohibendis Ara-
 bum excursibus copias omnes transfreta-
 nas expediuit, Ioanne Sacellario Eunu-
 cho proprio domestico eisdem in caput &
 Præfectum assignato. Ex aduerso Madi
 militiam hostilem Ceber Duce compara-
 uit, & instruxit. Occurrunt itaque inui-
 cem oppositæ sibi acies, ad locum, cui no-
 men Melus, & inito certamine vincuntur
 Arabes, & plurimis eorum cæsis, cum
 ignominia reuersi sunt. Tunc temporis
 Deo quique deuoti liberius cum colere,
 verbum Dei propagari, qui salutem qua-
 rerent, hæresibus nuncium mittere, Dei
 laudes efferri, asseri in libertatem Mona-
 steria, bonum omne denique reparari. Sub
 hoc quoque tempus quidam ad Longos
 Thraciæ muros fodiens tumulum offen-

dit, quo terra & pulvere mundato atque A
recluso, virum intus iacentem litterasque
vrx insculptas in hanc sententiam inue-
nit. CHRISTVS ex Maria Virgine nas-
cetur: & credo in eum. Sub Constantino
& Irene, ô Sol, iterum me videbis.

	2	7	13	3			
--	---	---	----	---	--	--	--

Hoc anno Irene Constantinum Sacel-
larium, & Mamalum Primicerium ad Ca-
rolum Francorum Regem delegavit, filix
eius Erythrus nomine filio suo Constanti-
no coniugis petendæ gratia. Pastisque
conuentis, & iureiurando ab utraque par-
te firmatis, Elifæum Eunuchum & Noca-
rium, qui Græcorum litteras & linguam,
receptisque per imperium Romanum mo-
res eam edoceret, reliquit. Imperatrix in-
terea classe ingenti comparata militum-
que selectorum & procerum idoneorum
& in bello exercitatorum exercitu impo-
sito, Theodorum Patricium virum Eunu-
chum quidem, sed in bellis agendis stre-
nuum, in Siciliam aduersus Elpidium mi-
sit. Multis autem præliis ibi fortiter com-
missis, integra tandem victoria in Theo-
dori partes cessit. Quo conspecto conster-
natus timore Elpidius, sublati cum Nice-
phoro Duca, quas habebat diuitiis, se-
cessit in Africam, & securitatis fide acce-
pta, ad Arabes defecit: Eum mox susce-
ptum, imperij corona redimitum, & cal-
ceamentis eiusdem dignitatis symbolo or-
natum, & Imperatorem renunciatum, in-
cassum apud se detinuerunt. Exercitu Ro-
mano in his occupato, Aaron filius Madi
expeditionem suscepit viribus atque ap-
paratu maximam, copiis ex Maurophoris,
vniuersaque Syria, Mesopotamia, & De-
serto collectis: relictoque Bunuso, qui
Nacoliā obsideret, seque a tergo tuta-
retur, Chrysopolim vsque profectus est.
Præterea Burniche cum hominum trigin-
ta millibus in Asiam misit: qui cum La-
chanodracone & Thracensium Themate
ad locum, quem Darenum dicunt, ma-
nibus confertis, ex acie hominum mil-
libus triginta composita, ad millia quin-
decim amisit. Quare Imperatrix Antonio
Domestico cum copiis misso Banem, te-
nuit: ipsosque interclusit. Dux porro Bu-
cellariorum desertor fidei ad eos transit:
concepto nimirum odio aduersus Staura-
cium Patricium, & publici cursus Logo-
thetam, Eunuchum, qui tum inter omnes
primas occupabat, & rerum summam ad-
ministrabat. Tale vero suggestit consilium,
vt pacem peterent. Quamobrem in me-
dium progressi Stauracius, Petrus Magi-
ster, & Antonius Domesticus, non satis
caute cum illis egerunt, vt aliorum fidem

κα, & τὸν ἀποκαταστάς & ἀποκαταστάς, ἔβρε-
ν ἀδρα καί μὲν, & ἡράματα κατακαμμένα ἐν
τῷ λαῷ καὶ ἀειζήντα πᾶσι. ΧΡΙΣΤΟΣ
μὲν ἡρώδης ἐν Μαρίᾳ τῇ πατρὶνι, & πιστεύω
εἰς αὐτὸν. ὑπὲρ Κωνσταντίνου ἐν Εἰρήνῃ τῇ βασι-
λείᾳ, ὦ Ηλίο, πάλιν με ὄψις.

	8	13	17	17			
--	---	----	----	----	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέβλεν Εἰρήνη Κωνσταν-
τίνον Σακελλαρίον & Μάμλλον Πριμικέρων
πρὸς Κάρολον ῥῆγα τῷ Φράγκων, ὅπως πλεῖ-
στον θυγάτηρα, Ερυσσὴ λεγομένην, νυμφέ-
σται τῷ βασιλεὶ Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ αὐτῆς &
ἡμετέρας συμφωνίας & ὅρκων αἰσματοῦ ἀλ-
λῶν, κατέλιπον Εὐλοπίον τὸν ὀνοδχον καὶ
Νοτίον πρὸς τὸ διδάσκειν αὐτὸν πᾶσι τῇ Γρα-
μμῇ ἡράματα, & τῇ γλώσσῃ, & παιδύσται
αὐτὸν πᾶσι τῇ Ρωμῶν βασιλείᾳ. ἔξουσί-
σται δὲ εὖ πολλὴν, & λαὸν ὀπίλεκτον, & ὁρ-
χέας ἱερῶν πρεσβύτερον Θεόδωρον Γαλα-
κίον ἐν ὀνοδχον ἀδρα δραστέον, & ἀπέλυσεν ἐν
Σικελίᾳ καὶ τῷ Εὐλοπίῳ. πολλὰ δὲ πολέμων
γεγονότων οἰκιστὴν οἱ πρὸ Θεόδωρον. ἰδὼν δὲ
Εὐλοπίος ἐφοβήτης, λαβὼν ὅσα εἶχεν χεῖ-
ματα, & Νικηφόρον τὸν Δύκα ἐπέταξεν εἰς Αἰφει-
κίαν καὶ λαβὼν λόγον ἀπαθείας πρὸς τὸν υἱὸν
Αἰφεικίαν ὃν δὲ ἀδελφὸν βασιλέα Ρωμῶν κατέ-
χον τέλει αὐτὸν εἰς μέγαν καὶ ἀειζήντα
τῷ λαῷ καὶ τῷ λαῷ. τῷ δὲ λαῷ τῇ Ρωμῶν
ἀρχιερῶν ἐν ὀνοδχον, ἔξερχεται Αἰφεικίαν υἱὸς
Μαδὶ μὲν διωόμεως καὶ ἔξουσίσται ἑα-
σθαι, ἀπὸ τε Μαυροφύων, & πάσης τῆς
Συρίας, & Μεσοποταμίας, & τῆς ἐρήμου, & ὁρ-
χέας ὡς Χρυσόπολιν, καὶ ἑλπίων τὸν Βυρου-
σὸν πολιορκεῖν πλεῖστον Νακαλίας, & φυλάττειν πᾶ-
σιν αὐτῶν. ἀπέβλεν δὲ καὶ τὸν Βουρηνὴ εἰς Αἰφει-
κίαν τειάοντα χιλιάδων, ὅς καὶ πολέμους τὸν
Λαχνοδράκοντα σὺν τῷ ἡμετέρι τῷ Θρακη-
σίῳ, ἐν ὅτῳ λεγομένην Δαρνίαν, καὶ αὐτὸν
τειάοντα χιλιάδων ὄντων, δεκάπεντε χιλιά-
δες ἀπέκτεινεν. ἡ δὲ βασιλίστα πέμψασα Αν-
τώνιον Δομέστικον σὺν πῶς ἑτάμασιν ἐκέρ-
τισε πλεῖστον Βαυλῶν. καὶ ἀπέκλειον αὐτοὺς. πρὸ-
σέφυγον δὲ αὐτοὺς ὁ τῷ Βουκελλαρίῳ στρα-
τὴς μιστὶ πρὸς Στρατῆριον τὸν Γαλα-
κίον & Λογιστὴν τῷ δρόμῳ, τὸν ὀνοδχον,
πρὸς τὸν πόρταν τῇ πλεῖστον ὄντων, καὶ
πᾶσι πόρταν διοικεῖν. καὶ διὰ αὐτοὺς βουλῶν,
ἡγήσαντο Εἰρήνην. ἔξελθόντων δὲ ὑπὲρ τῶν
Στρατῆριον, καὶ Γέφυρον Μαγίστρον, & Αντων-
νίου Δομέστικον, ὅς καὶ ἡχοβολήσαντο λόγον ἡ-
βῆ

ἑὴν καὶ τέκνα τῶν περὶ τοὺς τοῦτον ἀλλὰ ἀσπύ-
πως ὁξελθοῖσιτες ἐχευτῆρησιν ἕω' αὐτῶν,
καὶ ἐπιδύησιν, καὶ εἰδοάσθησιν ἀμφοτέρω
πὰ μέρει τῶ ποιήσας Εἰρηνίου· καὶ ἐποιήσας
τὸ ἀλλήλοισι ἢ τι Αἰγυπτία καὶ ὁ Ααρὼν ξένια
πυλά, ποιήσαντες καὶ τῶ χειρὶ πελεῖν αὐ-
τοῖς· καὶ ἡμιμέρας Εἰρηνίου ἀπεχρήσθησιν. ἀφῆ-
σαν δὲ καὶ ὁ κλέσθιν Νακαλίας. ἐπῆρεν δὲ ὁ
ὁ Τατρίστας πλεὺ γυναικὸς αὐτῶν, καὶ παῖσιν
ἑσπείσαν.

		γ'	κ'	μ'	δ'				
--	--	----	----	----	----	--	--	--	--

Τὸν τῶν εἰρηνόβουσα Εἰρηνίου μὲν τῶ Αρ-
βων, καὶ ἀδελφῶν ὁξελθῶν, ἀπερὶ τῆς Στρουάκων τῶ
Πατρικίου καὶ Λογερῆτιον τῶ ὁξέου δρέμου μὲν
διναμέως πολλῆς καὶ τῶ Σκλαβίνων ἐξῶν. καὶ
κατελθὼν ἐπὶ Θεσσαλονίκην καὶ Ελλάδα, ἕω' ἐ-
παξε πόντος, καὶ ἑσπείσαντες ἐποίησιν τῇ βασι-
λείᾳ. εἰσῆλθον δὲ καὶ ὁ Γελοπονίκων, καὶ πολ-
λίαν ἀρχιμελωσίδην καὶ λάφυρα ἡγάγη τῇ τῶν
Ρωμαίων βασιλείᾳ.

		δ'	κ'	μ'	δ'				
--	--	----	----	----	----	--	--	--	--

Τὸν τῶν εἰρηνόβουσα Εἰρηνίου μὲν τῶ Αρ-
βων, καὶ ἀδελφῶν ὁξελθῶν, ἀπερὶ τῆς Στρουάκων τῶ
Πατρικίου καὶ Λογερῆτιον τῶ ὁξέου δρέμου μὲν
διναμέως πολλῆς καὶ τῶ Σκλαβίνων ἐξῶν. καὶ
κατελθὼν ἐπὶ Θεσσαλονίκην καὶ Ελλάδα, ἕω' ἐ-
παξε πόντος, καὶ ἑσπείσαντες ἐποίησιν τῇ βασι-
λείᾳ. εἰσῆλθον δὲ καὶ ὁ Γελοπονίκων, καὶ πολ-
λίαν ἀρχιμελωσίδην καὶ λάφυρα ἡγάγη τῇ τῶν
Ρωμαίων βασιλείᾳ.

Theophanis Chron.

sibi obstringerent, & Optimatum filios in
obsides sibi dari prouiderent. Temere ita-
que conuenientes ab aduersa parte reten-
ti, vinculis compediti sunt: atque ita utri-
que pacem vi adacti composuerunt: cum-
que se mutuis muneribus Augusta & Aa-
ron excepissent, id maxime pacti sunt, vt
in annos singulos ipsis tributum solueret.
Pace igitur firmata ab inuicem discesse-
runt. Arabes Nacoliā reliquerunt. Tat-
zates autem vxorem & facultates inde
tulit.

		3	8	14	4				
--	--	---	---	----	---	--	--	--	--

Hoc anno Irene pace cum Arabibus
confecta, a bellorum cura vacans, Stau-
racium Patricium & celeris cursus Logo-
theram cum numerofo exercitu aduersus
Sclauinorum nationes misit: qui cum
Thessalonicam & Græciam adiisset, re-
gionem omnem imperio subiecit, & tri-
butum pendere coegit. Quinetiam Pelo-
ponnesum penetrans captiuorum ingen-
tem turbam, & spolia in Romanam dicio-
nem retulit.

		4	9	15	5				
--	--	---	---	----	---	--	--	--	--

Hoc anno mensis Ianuarij die septimo
Stauracius, quem memorauī ex Sclauina
expeditione regressus, victoriæ solemnia
ducto per Circum triumpho peregit. Men-
se vero Maio eiusdem indictionis septimæ
Imperatrix Irene vna cum filio & valido
copiarum comitatu in Thraciam profecta
est; organa, reliquaque musica instru-
menta secum deferens, & Berrhæam vs-
que contendit: eamque mox reparari ius-
sam Irenopolim appellauit. Postmodum
Philippopolim vsque citra periculi timo-
rem perrexit, & cum pace C. P. reuerfa est,
eo in itinere Anchialo restaurati iussa. Eo-
dem pariter anno Madi Arabum Dux, qui
etiam Muamed obiit: & filius eius Moses
principatum obtinuit. Mensis autem Au-
gusti die tricesimo primo eadem indict. 7.
Paulus vir religiosus & Patriarcha sanctis-
simus in morbum incidens chrono num-
cium remisit: & ad Flori Monasterium se
conferens, ibi Imperatrice propositi eius
inscia, Monasticum habitum assumpsit.
Rei gestæ noticiā vt habuit Imperatrix
confestim cum cum filio conuenit, ac
quetulis vocibus insectata: Quid hoc, in-
quit, fecisti? Ille lachrymis perfusus re-
sponsum ad eam dedit. Vtinam Ecclesia
Dei tyrannice administrata, & a reliquis
thronis ea de causa rescissa, dirisque &
execrationibus deuota, in Sacerdotij Thro-
no C. P. nunquam ego sedissem. Illa Pa-
tricios & Senatus spectatissimos quosque
ad se primum accitos ad eum postmodum

Ccc

destinauit, quæ ipse narraret ore proprio audituros. Qui ad ipsos: Nisi Synodum, inquit, vniuersalem coegeritis, & obtinentem apud vos correxeritis errorem, nulla vobis superest salus. Responderunt ipsi. Cur ergo Patriarcha designatus inter ordinationis solemnities imaginem te nunquam adoraturum subscripsisti? Tum ille: Hæc, ait, lachrymarum mearum causa est: illud me ad pœnitentiam amplexandam impulit, Deum deprecantem, ne me veluti Pontificem hucusque mutum redditum, nec veritatem (solo infanæ vestræ metu detentum) palam enunciantem corripiat. Inter has voces Paulus in pace obdormiuit, magno de se tam Imperatrici, quam cæteris in Republ. pietate conspicuis viris luctu relicto. Venerabilis quippe vir exitit, & misericordiæ operibus impendendis bene affectus, omnique omnino dignus reuerentia maximamque ei fidem cum Imperatrix, tum Resp. habebat. Cæterum ab hoc tempore colloquia atque dissertationes de sacris imaginibus libere ab omnibus haberi cœperunt.

		Ara- bum Dux Mosis anno vno.		C P. Epi- scopus Tara- sius annis xl.		
	5	I	16	I		

Hoc anno Imperatrix Irene populum vniuersum ad Magnauram congregatum in hunc modum alloquuta est. Quid Patriarcha Paulus egerit, Fratres, nouistis. At si diutius vixisset, non cum sane Monastico licet habitu indutum Præfatus thronum deferere permisissimus. Verum quoniam ita Deo placitum fuit ut vita decederet: nunc hominem diligentius perquiramus, qui nos pastoralis cura regere, & Ecclesiam Dei verborum doctrina confirmare valeat. Vna voce omnes, alium a Tarasio, qui tunc A secretis erat, se necite responderunt. Imperatrix iterum ad populum. Eundem Patriarcham, inquit, decernimus: Verum onus recusat. Causam tamen propter quam imperij populi que non admittit electionem, ipse palam exponat. Ille defensionem suam coram populo instituens, in hæc verba dixit. Inculpatæ fidei nostræ, id est Christianæ, defensores, eorumque omnium, quæ ad Dei gloriam pertinent vindices acerrimi Imperatores nostri, dum res omnes quas Numini gratas, vel nobis viles fore sciunt, maxime vero quæ spectant ad Ecclesiam procurant: idque nunc summo studio agentes, ut Pontifex in sua Vrbe Imperante creetur, me pio animo con-

λεν παρὲς αὐτὸν ἀκούσαι τὰ πρὸ αὐτοῦ λεγόμενα. ὁ δὲ εἶπεν παρὲς αὐτοῖς. ἐὰν μὴ συνόδος οἰκουμένη ᾖ ῥύηται, καὶ τὸ σφάλμα ὃ ἐν τῇ μέσῃ ὑμῶν διαρῶσθῃ, οὐκ ἔχει σωτηρίαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς. καὶ ἴνα τί ὑποέγραψας ἐν τῷ χειροποιδῶσι τῷ μὴ προσκυνοῦν εἰκόνας; ὁ δὲ ἔφη. ὅτι ἀφ' οὗτο ἡρώδης, καὶ παρὲς τὴν μετόπισθεν κατέφυγον, διόμοιρος τῷ Θεοῦ, ὅπως μὴ ὡς ἱερεὶα μὲ κολλήσῃ σιγήσθαι ἕως τῆς νῦν, καὶ μὴ κηρύσσοντα τὴν ἀλήθειαν τὰ φύλα τῆς μερίας ὑμῶν. ἐν ταῖς οἰκισμέναις ἐν Εἰρήνῃ καὶ ἀγαθῶν ἡρώων παλιν τῇ βασιλείᾳ, καὶ τοῖς δισέβουσιν ἀνθρώποις τῆς πολιτείας. σβάσμιος γὰρ ἡμεῖς ὁ αὐτὸς καὶ ἐλεήμων ὑπὲρ μέτρον, καὶ πάσης ἀγαθῆς ἀξίος, καὶ πίστιν πολλὴν ἐκέκτετο ἢ τε πολιτεία ἢ τε βασιλεία παρὲς αὐτὸν. ἐκ ταῦτε λοιπὸν ἤρξατο λαλεῖσθαι καὶ ἀμφιβάλλεσθαι [ὅπως] ὁ πατὴρ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων λόγος πρὸς ἡμᾶς ὑποπύωνται.

		Λεγ. ἀφ' οὗ Μω- σῆς ἔπε- σε.		ΚΠ. ἱστορ. Ταρχ- σις ἰπ κα'.		
	5	α'	16	α'		

Τούτω τῷ ἔτι σὺναξαζόμενῃ ἡ βασιλισσα Εἰρήνῃ πᾶντα τὰ λαὸν εἰς τὴν Μαгнаύραν, ἔφη παρὲς αὐτοῖς. γινώκετε, ἀδελφοί, τί πεποιθήκει ὁ Γαῦλος Πατριάρχης. εἰ μὴ ἐξῆν, οὐκ αὐτὸς κατεδιδάμεθα ἔργον ἀφῆσαι τὸ τὸ ὑπερβαρύνοντος ὁρῶντος, εἰ καὶ μοναδικὸν ὄχημα ἀπεβόλλετο. ἐπεὶ δὲ ὡς τὰ Θεοῦ ὁρῶντος ἐν τῷ βίῳ μετέστη φρονήσων ἀνθρώπων, ὅς τις διώκεται ποιμαίνει ἡμᾶς, ἐπὶ οὐκ ἐκλήσας τὸ Θεοῦ ὑπερβαρύνοντος λόγους διδασκαλικαῖς. πάντες δὲ ὁμφύτως εἶπον μὴ εἶναι ἄλλον, εἰ μὴ Ταρχίσιον Ασκληπῆτις. ἡ δὲ ἔφη παρὲς αὐτοῖς. καὶ ἡμεῖς τὸν αὐτὸν ὑποφύμεθα. ὅλλ' ἀπειρήτ, καὶ εἰπὴ δι' ἡμᾶς οὐδέποτε τὴν ὑψὸν τῆς βασιλείας, ἐπὶ πᾶσι τῶν λαῶν. ὁ δὲ ἀπελογίσαντο τὸ λαὸν λέγων. οἱ τῆς ἀμαρτήτου πίστεως ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν φύλακες ἐστέ, καὶ τῶν εἰς δόξαν Θεοῦ γινόμενων πιστῶν βασιλεῖς ἡμῶν, πάντων τῶν εἰς ὁρῶντος αὐτοῦ καὶ συμφέρον ἡμῶν τὴν φρονήσων ποιούντες, μέγιστα δὲ τῶν οὐκ ἐκλήσας καὶ τῶν ὑπερβαρύνοντος ἀφαιρέμενοι, καὶ ἀφαιρούμενοι τῶν ὑπερβαρύνοντος παρὰ χεῖρας αὐτῶν ἐν ταύτῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν πᾶσι τῶν ἐν ταῖς αἰσῶν νομῶν μὲν αὐ-

modum in sinceræ fidei nostræ symbolo A
profitemur, & precamur, Fratres. Et ob
id a piissimis Imp̃petimus, (quod etiam
vos, quorum timor erga Deum mihi no-
tus, facere arbitror) ut Concilium Oecu-
menicum celebretur, ut videlicet nos, qui
vnius Dei sumus, vnum etiam fiamus, qui
Trinitati vnici, atque vnanimes, cultus-
que eiusdem, qui vnius capitis Christi sci-
licet nostri vnum corpus probe connexum
atque coherens, qui Spiritui sancto non
oppositi, sed consentanei, qui veritatis ead-
em prorsus sentientes atque prædican-
tes: & e contrario nulla prorsus conten-
tio atque dissensio inter nos intercedat:
Dei pax, quæ omnem intellectum ex-
superat, nos omnes custodiat. Quod si
Imperatores nostri rectæ fidei propugna-
tores, ut hæc petitio mea impleatur, ius-
serint, ego quoque consentio, eorumque
mandata exequar, vestramque electio-
nem lubens amplectar: sin minus, id præ-
stare nequaquam mihi possibile est, ne
anathemati subiiciar, damnatusque eua-
dam in die Domini nostri Iesu Christi ius-
tissimi iudicis, quo iudicio neque Impe-
rator, neque Pontifex, neque Principes,
neque hominum numerus me exsoluere
haud poterunt. Cæterum, Fratres, si quid
ex iis quæ dixi gratum vobis fuerit, huic
meæ apologiæ, vel ut melius dicam peti-
tioni responsum date. Orationem huius-
modi lubenter excipientes cuncti Conci-
lium cogendum vna voce sanxerunt. Quo-
re Tarasius sermonem iterum ad populum
conuertens, Imperator Leo, dixit, ima-
gines euertit: Conciliumque subinde ce-
lebratum eas inuenit euersas. At quia sola
Imperatoris potestate sublata sunt, totius
reiffumma & caput iterum circa hanc qua-
stionem versatur, quod nimirum anti-
quam consuetudinem in Ecclesia tradi-
tam, ipsi, prout libitum sibi fuit, abolere
ausi sunt. Sed Dei veritas, ut hoc secun-
dum Apostolum eloquar, non est alligata.
Cæterum mensis Decembris die quinto
supra vicefimum & eadem indictione octa-
ua religiosus Pater noster Tarasius C. P.
Patriarcha renunciatus est: Missisque con-
festim Synodicis suis litteris, & libello fi-
dei suæ teste, ab Adriano Papa in Ec-
clesiæ communionem admissus: Impera-
trix etiam ad eundem Papam misit, qui
suo nomine ab eo peterent, ut datis litte-
ris homines, qui Concilio adessent, dele-
garet. Papa vero Petrum Ecclesiæ suæ Oe-
conomum, & Monasterij sancti Sabæ Præ-
positum, viros honore præcipuos, & omni
virtutum cultu ornatos destinavit. Ale-
xandriæ quoque & Antiochiæ Præfules
Imperatrix & Patriarcha nunciis suis ad-
uocauere: nondum enim pax cum Arabi-
bus ista expirauerat. Et Antiochia qui-

αὐτὸν τὰς συμβόλους τῆς εὐαγγελικῆς ἡμεῶν πίστεως
ὁμολογησάμενον, καὶ ἀποδεχόμενον, ἀδελφοί. οἱ μὲν δὲ
καὶ ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ γενόσκειν τὴν φιλίαν τῷ Θεῷ ἔχον
ὑμᾶς πατρὶς καὶ τῆς δισέβειας καὶ ὁρδοδοξίας βα-
σιλέων ἡμεῶν σπουδὴν οἰκουμενικῶν συνε-
λεγεσθῆναι, ἵνα θρησκείαν οἱ τῷ ἐκείνῳ Θεῷ
ἐν καὶ οἱ τῷ τεσσάρων ὁμολογῶντες, καὶ ὁμολογῶντες, καὶ
ὁμολογῶντες, οἱ τῆς κεφαλῆς ἡμεῶν Χριστοῦ σῶμα
ἐν σωματικῶν ὁμολογῶντες ἐκ συμβολαζόμενοι, οἱ δὲ
ἐκ τοῦ πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν
ἀλλήλοις, οἱ τῷ ἀληθείας τὸ αὐτὸ φεροῦντες καὶ
λέγοντες, καὶ μὴ ἢ ἕως καὶ διχοστασία ἐν ἡμῶν.
Βούλων ἡ εἰρήνη τῷ Θεῷ ὑποφύγουσα πάντας
καὶ φερόμενος πάντας ἡμᾶς. καὶ εἰ μὴ κατέλυσον
οἱ τῆς ὁρδοδοξίας παρμαχοὶ βασιλεῖς ἡμεῶν ἐπὶ
τῇ ἐμῇ ἀγότησιν ὁπτιβύσαι, συνέλθαι πρὸς καὶ
καὶ πάλιν κατέλυσον αὐτοὶ ἐκκλησίαν, καὶ ὑμεῖς τῷ
ὑφ' οὗ ἀσπαζόμεθα εἰ δὲ μήκα, ἀδιωκτάτως ἔχον
τῆς ποιήσαι, ἵνα μὴ ὑποβληθῶ τὰς ἀσπάζο-
μας, καὶ θύρετῶν καὶ διδασκαλίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῷ κυρίου ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ κριτῆς τῷ δικαιο-
σύνης, ἐν τῇ οὐτὶ βασιλείᾳ, οὐτὶ ἱερείᾳ, οὐτὶ πό-
λεως, οὐτὶ πλῆθος ἀποδοῦναι δυνάμει, μετὰ ἑ-
λένης, καὶ εἰ πρὸς τὸν ὑμῶν, ἀδελφοί, δεῖτε
τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, φερόμεθα δὲ πολλοὶ ἀγῶ-
σιν ἀποκρισιν. καὶ ἀσμένως ἡκροάσασθαι πάντες
τῇ λαλιῇ τῶν, συμφωνήσαντες τῇ θρησκείᾳ
σπουδῶν. ὁ δὲ Ταρασιος πάλιν παρὰ τῷ λαῷ δι-
λογησάμενος, ἔφη. ὅτι λέων ὁ βασιλεὺς κατέσρε-
ψεν τὰς εἰκόντας. ἡ δὲ σπουδὴς ἐπὶ ἐκείνῳ κατε-
τραμμένης αὐτῷ ὄρεται καὶ ἐπὶ τῇ βασιλι-
κῇ καὶ κατεστράφησαν πάλιν ζήτησιν ἐπὶ τῷ
κεφάλαιον, ὅτι ὁρτοχάται σὺν ἡμῶν πατρὶς δεδο-
μῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατεπλήρησαν, ἡ δὲ δι-
δοξεν αὐτοῖς ἀφορμῶν. ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τῷ Θεῷ
οὐ δίδεται, ἀποσταλτικῶς εἰπῶν. τῇ δὲ καὶ ἡ Δε-
κεμβρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς κ'. ἡμετέρας ἐξ-
εργήσαν ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμεῶν Ταρασιος Γα-
λαιάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀποστείλας
ἐν Ρώμῃ τὰ σπουδῶν αὐτῶν; καὶ τὸν λίβελλον τῆς
πίστεως αὐτῆς, ἀπεδέχθη πατρὶς τῷ Πάπᾳ Αδρια-
νοῦ. ἀποστείλας δὲ ἡ βασιλεία παρὰ τὸν αὐ-
τὸν Πάπᾳ, ἡγήσαντο πεμφθῆναι γραμμάτια
τῶν αὐτῶν, καὶ αἰδεσθῆναι παρὰ τῷ θύρετῶν
ἐν τῇ συνόδῳ. καὶ ἀπέρχοντες Πέτρον τὸν Οἰ-
κονόμον τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, καὶ τὸν Ἡγούμε-
νον τῆς ἀγίου Σάββα ἀδελφῶν ἡμεῶν, καὶ πᾶ-
σαν ὁρτοχὴν κακοσημειώσαν. ἀπέλυσεν δὲ καὶ ἐν
Αλεξανδρείᾳ καὶ Αντιοχείᾳ ἡ βασιλεία, καὶ
ὁ Πατριάρχης ἀκμῶν γὰρ ὁ παρὰ τῷ Αργεῶς
εἰρήνῃ ἐκ τῶν ἀφ' ἐκκλησίας. ἡ δὲ εὐεχὴς ἐκ τῶν

ὁ Ἀποχρίας Ἰωάννου ὁ μὲν καὶ πρεσβύτερος ἔρ-
 γων ἐ λόγων ἀγωνιστὴς μετρήτης καὶ Σύνδικλος
 ὁ Γαλατάρου Ἀποχρίας νεώτερος καὶ Θωμᾶ
 Ἀλεξανδρείας ἀνδραγαθὸν καὶ ἀνταγόμενον,
 ὃς πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐπὶ Ἰμμερικῶν μεγαλο-
 πόλεως Θεσσαλονίκης ἡρώδης δίδωρεται.

		A ₀ C ₀			
		a ₀ x ₀ -			
		z ₀			
		A ₀ -			
		p ₀ v			
		i ₀			
		K ₀ '			
c'	a'		k'	B'	

dem Ioannem illum magnum, virtute & doctrina celebrem, non leuibus sanctitatis indiciis fulgentem, Patriarchæ Antiocheni quondam Syncellum: & Thomam Alexandrinum, virum religiosum & pietate insignem, qui prius in Illyrico magnæ ciuitatis Theſſalonicæ Archiepiſcopus claruerat, ex illis locis adduxerunt.

			Ara- bum Dux Aaron annis 25.			
	6	1	17	2		

Τὴν τὴν εἶπε Μωσῆς ὁ τῷ Ἀαρὼν ἀρχιερεὶς
 τίς θηκεῖ, καὶ ἐκράτησεν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφεὸς αὐτοῦ ἀπὸ
 αὐτοῦ τὸ ἀρχιερεῖος καὶ πολλὰ κακὰ τοῖς Χερουσίμοις
 ἐπέδιδεκεν. ὅς δὲ ἀπεβίβει ἀποκρίσαντες οἱ βα-
 σιλεῖς παρεσκευάσαντο πόντους τοῖς ἄπο τῶν
 ὀφεισθῶν αὐτῶν ὑποσχόμενοι. καὶ ἐλαλοῦντων καὶ τῷ
 ἀπὸ τῷ Ρώμης πεμφέντων ἄπο τῷ Πάπᾳ Ἀ-
 θριανῷ γραμμάτων τε, καὶ ἀνδράσιν, ὡς παρὲ-
 φηκεν, ἐκ τῶν Αἰτοχρείας, καὶ Ἀλεξανδρείας. καὶ τῷ
 ιζ'. τῷ Αὐγούστου μένους τῷ θ'. ἰνδικαίουτος παρεκα-
 λήσαντες ἐν τῷ ναοῦ τῷ ἀγίων Ἀποστόλων ἐν τῷ βα-
 σιλείδι πόλει, ἡρξάμενοι ἐκ ἀγίας γραφῶν ἡσυχασ-
 τῶν ὁσίων, καὶ ἀμφιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, τῷ βα-
 σιλείῳ ἐν τοῖς Καπρυμάρχοις ὁρώμενοι. ὁ δὲ λαὸς
 τῷ Συρραρείῳ τε καὶ Ἐξουσιότῳ ἡσυχασ-
 τῶν οἰκίῳ ἀρχόντων, ἔχοντες ἐκ τῶν διδασκα-
 λῶν τῶν ποιητῶν αὐτῶν διδασκάλου, γυμνάσιον
 τὰ ξίφει, ἐπὶ ἡλίου ἀντίοις, ἀπειρομαῖτες θανα-
 τῶν τῶν τε ἀρχιερέων, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ὑποσχό-
 μενοι τε, καὶ ἡσυχαστοῖς. τῷ δὲ βασιλείᾳ Διότῳ τῷ πα-
 ρεσῶντων αὐτῶν οἰκίᾳ καὶ ἀνδράσιν αἰσθητῶν
 ἀντίοις πειρωμένων, ἐκ ἐπίστασθαι, ἀλλὰ μᾶλλον
 παρεσπόμενοι. ἐν ἡμέρᾳ τῷ Γατελαρῶν, καὶ
 ἐν τῷ βῆματι εἰσιελόντος μὲν τῷ ὀρθοδόξῳ ὑποσχό-
 μενοι καὶ μετὰ τῶν, οἱ δὲ ποιητῶν φρονημάτων αὐτῶν
 ὄντες ὑποσχόμενοι ὅτι ἡλθον πρὸς αὐτοὺς βοῶντες ὅτι
 περικλήμενοι καὶ τῷ Θεοῦ χάριτι ἐνδοξοῖα ἡδύκοσμον
 οἱ μανιῶντες ἐκείνοι καὶ ἀπὸ τῶν ἀνδράσιν, καὶ οὕτω ὁρῶ-
 λυθίους τῷ σπινθὶν ἀπὸ τῶν ἐκείνων εἰς τὰ ἴδια.

			ζ'	β'	α'	γ'			
--	--	--	----------	----------	-----------	-----------	--	--	--

Τότε ὃς ἔπει ἀποστείλασε ἡ βασίλισσα Σταν-
θάκιον Παπρίκιον ἐ Λοζοθέτιν ὃν δρόμον ἐν τῇ
Θράκῃ ὃς Σεπτεμβρίῳ μῶνι, ὡς ἔχ' ἡ ἰ. ἰοδικ.
πρὸς τὰ περὶ τὰ ἡμέρα ἐλθοῖς πέντε αὐτὰ
οἷα, ἔπεισιν αὐτοὺς συνέρρησαι αὐτῇ, καὶ ἐξείδωσαι
τὴν πόλιν καὶ τὴν δυναστεῖαν αὐτῇ, ὅν οὐ ἀλάττωρ Κων-
σταντῖνος ἐγράψατο αὐτῇ, καὶ ἐπαίδωσεν. Ἐπὶ αὐ-

Hoc anno Mose Arabum Duce defuncto, Aaron frater in eius locum successus imperium obtinuit, qui multa mala in Christianos exercuit. Eodem anno Impp. miserunt, qui vniuersos suæ ditionis Episcopos in vnum conuocarent: ad quos ab Adriano Papa missi cum litteris homines, quos memorauimus, vna cum Antiochiæ & Alexandriæ Patriarchis accesserunt. Tum vero mensis Augusti die decimo septimo nona indictione, in Imperatricis Urbis sanctorum Apostolorum templo præsidentes sacras scripturas inuestigare, propositis ad inuicem dubiis difficultates examinare, Imperatoribus & Catechumenis spectantibus, cœperunt. Scholariorum porro & Excubitorum copiarum peruersi magistri sui doctrina imbuti, & a propriis Rectoribus incitati, nudatis gladiis imperum in eos fecere, mortemque tam ipsi Patriarchæ, quam Orthodoxis Episcopis & Monasteriorum Præpositis inferre minati sunt. Imperio vero per Aulicos alios Proceres, qui aderant, tumultum eorum reprimere conante, milites nequaquam paruere: quin potius conuitia in eos coniecere. Exurgente demum Patriarcha, & in sacrum altaris Tribunal cum Orthodoxis Episcopis, ac etiam Monachis ingresso, aduersæ factionis Episcopi nefariæ sententiæ doctores in eos elatis vocibus insilierunt, iactantes, Vicimus. Ac Dei gratia nemini damnum infanientes & inhumani illi intulerunt. Ita Synodo soluta singuli quique domos suas repetierunt.

		7	2	18	5			
--	--	---	---	----	---	--	--	--

Hoc anno mense Septembri, incunte in
dict. 10. Imperatrix misso Stauracio Pa-
tricio & publici cursus Logotheta in Thra-
ciam ad transfretana Themata illic con-
fidentia, vt sibi operam accommodarent.
impiis copiis, quas perditus Constantinus
armis instruxerat, & disciplina sua imbue-
rar. Vrbe expellendis, persuasit. Simula-

καὶ Ῥωμανίας μὲν Σαπτεμβρίῳ, καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὴν Ἀνατολικὴν θύραν, εἰς ὑποὺν λεγόμενον
Κοπιδνάδον. καὶ συναρπάξαντες οἱ τῶν Ῥωμανίων γρα-
τὴν ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ, ἥ τ' ἡγεσία, καὶ
ἀπέθανον πολλοί, καὶ οὐκ ἦν ἔξορισθῆναι οὐκ
ἐλίχθη· ἔπειτα δὲ καὶ ὁ Διογένης ὁ τῶν Ἀνατολι-
κῶν Τουρμάρχης ἐκμύσους, καὶ ὁ Ὀψικίου ὑφ' ἡγεσίας.
λίσσασθαι δὲ ἡ βασιλίσσα Εἰρήνη πρὸς τοὺς
Φράγκους συναμαχῶν, ἀπέλυσε Θεοφάνην τὸν
Πρωτοπαθάρχιον, καὶ ἡγάγη κόρην οὐκ ἦν Ἀρ-
μενιάκην ὀνόματι Μαρίας ἀπὸ Ἀρμενίας, καὶ ἔδω-
κε αὐτὴν Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ ὑπὸ αὐτοῦ,
πολλὰ λυπούμενον αὐτὸν, καὶ μὴ θέλοντες ἄλλῃ τῇ
πρὸς τὸν Κασσιανὸν θυγατέρα τῆς Ῥηγίης τῆς Φραγ-
γῶν ἄρσεν, ἡν παρεμνηστεύσατο. ἔπειτα τελε-
σεν τοὺς γάμους αὐτῶν μὲν Νοεμβρίῳ ἡμερῶν
κ' β'. Φιλατὸς δὲ τῆς Θράκης γρατὴν ἀπέλ-
θων εἰς τὴν Στρώμνην, καὶ ἀφ' οὗ καὶ ἀπληκῶ-
σας, ἐπιπλοῦνται αὐτῶν ἄφω Βουλγάρων ἀνι-
ρέθων· αὐτοὺς σὺν καὶ ἄλλοις πολλοῖς. ἀπο-
τείχεσθαι δὲ Εἰρήνην ἰωάννην τὸν Σακελλάριον καὶ
Λογοθέτην τὸν Στρατιωτικὸν εἰς Λογισβαρδίαν
μὲν καὶ Θεοδῶν τὸν πρὸς τῆς μεγάλης
Λογισβαρδίας πρὸς τὸ εἰ διωκθῆναι ἐσαμυνά-
σασθαι τὸν Κάρολλον, καὶ ἀποστασάμεναι εἰς αὐ-
τῶν. ἔκαστος δὲ σὺν σὺν Θεοδῶν Πατριάρχῃ
καὶ γρατῇ Σικελίας. ἔκ πολέμου κροτηθέντος,
ἐκρηγνῆναι ὑπὸ τῆς Φραγγῶν οὐκ ἦν ἰωάννης, καὶ
ἀφ' οὗ αὐτῶν.

bum ad prædandum comparatæ in Roma-
niam irruptionem fecerunt, & in Orien-
taliū Thema, ad locum, cui nomen Co-
pidnadus, penetrarunt. Romanorum au-
tem Duces collectis in vnum copiis bello
cum eis decertantes fusi sunt: ex quo pe-
rierunt plurimi, nec non ex exulū tur-
mis non pauci: Diogenesque Orienta-
liū Turmarcha vir strenuus, & Opficij
Duces cecidere. Interea Imperatrix Irene
fœdera cum Francis inita soluit, & misso
Theophane Protospathario, puellam ex
Armeniacis nomine Mariam Armenia oriun-
dam accepit, quam Constantino Impera-
tori filio suo coniugem locauit: quamvis
id Constantinus ægerrime ferret, nec pro-
pter conceptum erga Francorum Regis
Caroli filiam quam sibi desponsauerat, af-
fectum, consensum præbere vellet. Nu-
ptiæ tamen mense Nouembri indictione
duodecima celebratæ sunt. Philetus au-
tem Thraciæ Dux Stromonem versus pro-
fectus, nullis circa se dispositis excubiarum
custodibus, Bulgaris ex improviso in-
gruentibus, cum pluribus aliis interfectus
est. Misit insuper Irene Ioannem Sacella-
rium & militiæ Logothetam in Longobar-
diam, cui expeditionis socium Theodo-
tum maioris Longobardiæ nuper regis fi-
lium adiunxit, tentatura, si forte Caro-
lum vlcisci, & ab eius fidei incolas aliquos
posset subducere. Illi cum Theodoro Pa-
tricio Siciliæ Duce viribus coniunctis, præ-
lium conferuerunt cum Francis, a quibus
ipse Ioannes captus acerba morte occi-
sus est.

		ι	ε	κ	ε				
--	--	---	---	---	---	--	--	--	--

		10	5	21	6				
--	--	----	---	----	---	--	--	--	--

Τὸν τῶν ἑτῶν ἐκίνησεν φθόνος τῆς βασίλειος
τῆς βασιλείας αὐτοῦ ποικίλεις, καὶ συνέ-
βαλον πρὸς μυστήρια κατὰ τὴν ὑπόψιν, καὶ τὸν ὑπὸ
καὶ τῆς μητρὸς. ἔπειτα γὰρ αὐτὸν ὡς οὐκ ἐπα-
γωγιστὴν πληροφορήσαντες, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡ-
ρισμένη πρὸς τὸν Θεὸν κερταῖα πρὸς ὑπὸ
σου βασιλείαν, εἰ μὴ σὴ ὅτιν, οὐκ Θεοῦ
διδωμένη σοι. αὐτὴ δὲ ὡς γυνὴ ἀπατηθεῖσα,
ἔχουσα δὲ καὶ τὸ φίλαρχον, ἐπληροφόρηθη
οὕτως τῇ. καὶ οὐκ ἐλογίσθη, ὅτι αὐτὴ διοικεῖν
θέλοντες τὰ πράγματα τῶν παρεφεσάσων.
τῶν δὲ βασιλέως γρηγόρης εἰκοσασπὶς
ῥωμαλέου τε ὄντος καὶ ἰσχυροῦ, πρὸς ἐμὴν
ἐαυτὴν μηδὲν ἐξοισάζοντα. ἔκλυπεν βλέ-
πων Στρωμάτιον τὸν Πατριάρχον καὶ Λογο-
θέτην τὸν πρὸς τῆς μεγάλης, καὶ πρὸς τῆς
αὐτὴν πατριάρχου, καὶ μὴδὲν τὸν
μῶντος πρὸς βασιλεῖ συχράσαι. καὶ βουλὰς
ἐαυτοῦ οἰκείους αὐτῷ ἀντιθέσθαι ὁλοκα-

Hoc anno Diabolus concepto in Impe-
ratorum religionem odio scelestos homi-
nes concitauit, qui matrem in filium, ac
filium aduersus matrem committerent.
Illi etenim quasi ex præfagiis aut vatici-
niis certiores facti: Non est, inquit, a
Deo constitutum, ut filius tuus imperium
teneat; illud, quodcumque est, tuum est:
& a Deo tibi commissum. Illa, ceu mulier
ex proclui decipienda, imperandi ambi-
tione laborans, id ita decretum in ani-
mum sibi de facili induxit: nec eos qui im-
perium persuaderent, ipsos Remp. ad-
ministrandi libidine grauter moueri non
animaduertit. Imperator igitur annum
vicessimum iam superans, cum rebus ge-
rendis idoneum, nec tamen in Remp. po-
testatem vllam exercentem se contempla-
retur, quinimmo Stauracij Patricij & Lo-
gothetæ curæ cuncta commissa, ad eum
solum omnes confluere, ad se, qui acce-
dat, neminem audere animaduertens, ve-
hementer indoluit. Consilio itaque cum
familiaribus sibi viris, numero certe pau-

cis communicato, fuerunt illi Petrus Magister, Theodorus Patricius Camulianus, & Damianus item Patricius, matrem detinere, ac subinde in Siciliam relegare; ipse vero rerum omnium summam propria auctoritate administrare statuit. Mensis porro Februarij die nono indictione decima tertia motus terræ violens adeo contigit, ut in domibus dormitari se continere cauerent homines: sed omnes in hortis ac sub dio tentorii erectis diuersarentur. Imperatrix autem ad sanctum Mamantem cum filio perrexit. Conspirationis autem aduersum se instructæ Stauracius certior factus, Augustam in filium concitat. Mox ipsa Imperatoris domesticis manibus iniectis, cunctos diris verberibus cæfos & tonsos cum Ioanne Protospathario & Baiulo, cui Picridius cognomentum, ad inferius remotos imperij fines in Siciliam vsque relegauit exules. Magistrum etiam Petrum dedecore contumeliisque affectum domi se continere, quemadmodum etiam Theodorum Patricium Camulianum iussit. Ad hos Patricium Damianum verberatū confunque in Castrum Apolloniadem deportauit. Filium denique pari verberum multæ & contumeliarum ignominia subiectum domi detinuit, ita ut per plures dies in publicum non prodierit: eoque tandem exercitum suis importunitatibus adegit, ut milites in consilium hoc adduceret: Filium tuum imperare, donec vixeris, non patiemur: iurantque ita omnes, cum nullus circa istud ei omnino repugnare auderet. Interea Arabum classis in Cyprum expeditionem suscepit: quod cum Imperatrix præsensisset, collectas pariter Romanas omnes naues in eos instruxit. Cum autem ambo Duces Myram peruenissent, superato Chelidoniorum promontorio in Atalix sinum classem immiserunt. Arabes porro Cypro soluentes tranquillitate exorta in mari oberrabant. Cumque terram prospicere cœpissent, extemplo eos adnauigantes classis Præfecti conspexerunt: quare classe ad prælium instructa, bellum commiserunt. Theophilus autem Cibrithæotarum Dux vir robustus & militiæ idoneus, animo nimium confidens, cæteris omnibus retro relictis hostes aggressus, ab ipsis captus ad Aaronem adductus est. In eius conspectu positum, religionis desertorem, & proditorem fieri, terrenisque rebus voluptuose delectati pluribus Aaron hortatus est. Is cum oblata quæque respuerit, & magis ac magis sollicitationibus & minis sollicitatus non acquiesceret, tandem gladij pœnam perpessus, insignis Martyr euasit.

Α τοις οὔσι, καὶ Γέτρῳ Μαρίστῳ, καὶ Θεοδώρῳ Πατρικίῳ καὶ Καμουλιανῷ, καὶ Δαμιάνῳ τῷ Πατρικίῳ, ἐκύρωσεν τὴν πιάσαι αὐτῶν, καὶ δεῦρ' ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν, καὶ κρατῆσαι αὐτῶν ὁ βασιλεὺς. τῇ δὲ θ'. τῷ Φεβρουαρίου μηνὸς τῆς γ'. ἰνδικτιῶνος σήμερος γέγονεν φοβερά· πατος, ὥστε μὴ ὑλμῶντας ἑαλὼν εἰς οἶκον κραυγῆσαι, ἀλλὰ πάντας εἰς τοὺς κήπους καὶ τὰ ἐξώτερα σικιντὰ ποιήσαντας ἀφ' ἑαυτῶν. ἡ δὲ βασίλισσα ἄμα τῷ υἱῷ αὐτῆς ἀνέβη εἰς τὴν ἀγίαν Μάμαντι. μηνυθείσης δὲ τῷ Σταυρακίῳ τῆς παραστάσεως τούτης, συλκνέει πάλιν ἀνέβησαν καὶ τὸ υἱόν, καὶ πιάσασα τοὺς ἀνδράσιν τῷ βασιλεῶς, πάντας δέραςα καὶ κυρῶσασα σὺν Ἰωάννῃ τῷ Πρωτοσπαθαρίῳ καὶ Βαγγίλῳ, λεγομένῳ Πικριδίῳ, ἐξέειπον ὑπὲρ τὰ κατωτέρω μέρη εἰς Σικελίας. τὸν δὲ Μάγιστρον Γέτρῳ ἀπμίας παρὲς βαλοῦσα, ἐκάθησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν· ὁμοίως καὶ Θεόδωρον τὸν Πατρικίον τῷ Καμουλιανόν· τὸν δὲ Πατρικίον Δαμιανόν δέραςα καὶ κυρῶσασα, εἰς Απολλωνιάδα ὃν κείσθων ἐξέειπον τυφάσαι καὶ τὸν υἱόν, καὶ πολλὰ λειδερῆσαι, ἀπερίστων ἐποίησεν ὑπὲρ ἡμέρας ἰχθύας. ἤρξατο δὲ ὁρμίζειν τὸν στρατὸν, ὅτι ἕως οὗ ζῆς, οὐ κατὰ δόξαν τὸν υἱόν σου κρατῆσαι. καὶ ὡμυνοι πάντες οὕτως μηδεὶς πλεονέκτης αἰτιπεῖν παρὲς τοῦτου ὁ σκούροισι. σῆλος δὲ Ἀργεῶν ἀνέβη ὑπὲρ Κύπρον. τῷ δὲ παρασπῶσαι ἡ βασίλισσα, ἐσώρθησεν καὶ αὐτὴ πάντας τὰ Ρωμαϊκὰ πλοῖμα, καὶ ἀπέλυσε κατ' αὐτὴν. ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν Μύρον ἀμφότεροι οἱ στρατηγοὶ ἕκαμψαν ὁ ἀκρωτήριον τὸ Χελιδόνιον, καὶ ἐπέσπλον ὑπὲρ τὸν κόλπον τῆς Αταλίας. οἱ δὲ Ἀργεῖοι κινήσαντες ἀπὸ τῆς Κίπρου, καὶ διδίας αὐτοὺς κατὰ λαλοῦσας παρὲς ἐφύεργον εἰς τὸν πελάγος. αἰαφόμενοι δὲ αὐτῶν πάλιν γαῶν, εἶδον αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ, καὶ παρὰ λαλοῦσας ἐποίησαν ἐπιμάχουσαν τὴν πολεμῆν. Θεόφιλος δὲ ὁ τῷ Κιβυρθαγωτῶν στρατηγὸς Ῥωμαῖος αὐτῶν καὶ ἰχθύωντος ὡν, παροήσας καὶ πάντας παραξέλκων, τοῖς τε συμβάλλουσιν, ἐκράτησεν αὐτῶν, ὃν ἀπήγαγον παρὲς Ααρῶν· θαλάσσης τε πρὶν αὐτῶν, παρὰ τὴν ἀπὸ τῆς Ἰβρίας ἡμέρας, καὶ παρασπῶσαν διαρεῖν τυχῶν. τῷ δὲ μὴ κατὰ δόξαν τὸν πλέον δὲ αἰαφκαθίστας, καὶ μὴ ἀπειθέσας, πάλιν ἀφ' ἐφύεργον ἡμετέρας ὑπομείας, μῆνους αἰετος αἰετοῦ.

A

Κόσμος ἐν ἔτει	Ρωμ. Βασιλ. Κων- σταν- τίνος ἐτ' α'	Αρχ. ἀρχ. ἀν- των. ἐτ' α'	Ρωμ. ἐπίσ. Λέων ἐτ' α'	Κ.Ρ. ἐπίσ. Τερε- νσιος ἐτ' α'			

Αντὶ mundi ἐτ' α'	Rom. Imp. Con- stant. annis 7.	Ar- men. Dux Aaron annis 29.	Ro- mae Episc. Adria- nus an. 27.	C.P. Episc. Tara- sius annis 21.			
	1	6	22	7			

Τούτω τῷ ἔτει μὲν Σιπτιμβρίῳ ἰνδι-
κτιῳ δ'. κατέλαβον οἱ ὀρέζοντες εἰς ὃ ἡ-
μα ἦν Ἀρμενιακὸν· οἱ δὲ οὐ κατεδέξαντο
ὁμῶς, ὅτι οὐ βασιλεύμεθα ὑπὸ τῆς ὑοῦ
σου ἐν τῇ ζωῇ σου, οὐδὲ παρὰ τοῦτον ὄνο-
μα Εἰρήνης παρὰ Κωνσταντίνου· ἀλλὰ Κωνσταν-
τῖνος καὶ Εἰρήνης, ὡς ἐξ ὧν παρὰ τοῦτον
ἀπείχοντο δὲ πάλιν παρὰ τὸ πᾶσι αὐ-
τοῖς Ἀλέξιον τὸν Σπαθάριον καὶ Δρουγάρειον
τῆς Βίγλας, τὸν ὑπὸ τῆς Μουσουλῆς. οἱ δὲ
κρατήσαντες αὐτὸν, τῷ ὄντι αὐτὸν παρὰ
βάλοντο. Νικηφόρος δὲ τὸν Πατριάρχον καὶ
στρατηγὸν αὐτὸν φρουρήσαντες, Κωνσταντῖνον
μὲν βασιλεῖα ἀνδραγαθήσαν. τῶν μαχόν-
τες οἱ ἦν λοιπὸν ἡμέτερον λαὸν, τοῖς στρα-
τηγῶν αὐτὸν διώξαντες, Κωνσταντῖνον μὲν
βασιλεῖα καὶ αὐτοὶ ἀνέκρουσαν. ὃ τῆς τῆς πα-
τρὸς Διόσκουρου πρὸς τῆς· πῶς Διόσκ. πολ-
λὰς μεθόδων ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως ὅτι αὐ-
τοῦτον ἦν; οἱ γὰρ παρὰ δεκάπιντε χρό-
νῳ ὁμῶς τῶν φοβερῶν ἐκείνων ὄντων, καὶ
ἐξήγαγον ποικίλους, καὶ ἐν τῇ ἀγῇ βή-
ματι ἀποδείξαντες, πάλιν ὁμῶς τῇ Εἰρήνῃ
μὴ βασιλεύειν ὑπὸ τῆς ὑοῦ αὐτῆς, ἐν
τῇ ζωῇ αὐτῆς. καὶ αὐτῇ τῶν ὑπὸ τῆς ἀντι-
Κωνσταντῖνον ἀνδραγαθήσαν, μὴ
ἐκρούσαντες οἱ πάλιν, ὅτι οὐκ ἐν αὐ-
τοῖς ποικίλοι. ἀνάγκη γὰρ πᾶσι τῇ ἀ-
ντι-Κωνσταντῖνον ἀνδραγαθήσαν. ὑπὸ
οὐκία δὲ Θεοῦ ὄντων. συνεστῶτες δὲ τῷ
Οκτωβρίῳ μὲν τῆς πατριάρχου ἀνδραγαθήσαν
ἰνδικτιῳ οἱ ἦν ἡμετέρον ἐν τῇ Ἀπρίλῃ ὑπὸ
ἐκρούσαντες πᾶσι καὶ ἡμέτερον Κωνσταν-
τῖνον βασιλεῖα εἰκοστὸν ἔτος· φοβη-
θέντες δὲ Εἰρήνῃ ὃ ὄρμημα τῆς λαοῦ ἀπέ-
λυσαν αὐτὸν. αὐτοὶ δὲ τῶν ἀνδραγαθήσαν
ἐκρούσαντες μὴ ἀνέκρουσαν δὲ πᾶσι τοῖς
μητέροις. ἀπείχοντο δὲ ὁ βασιλεὺς ὄντων
Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδράκοντα, καὶ Ἰωάν-
νην τὸν Βέγγλον αὐτῶν, καὶ Πρωτοπατρι-
άρχον, καὶ ὀνείον τοῦ Ἀρμενιακῆς, τῷ
μὴ δεῖσθαι Εἰρήνῃ πᾶσι μητέροις αὐτῶν εἰς
βασιλείαν· τὸν δὲ Ἀλέξιον ἐκρούσαντες στρα-
τηγὸν αὐτὸν. καὶ ἐπὶ τῶν ὀνείων ὁ βασιλεὺς τῇ

Theophanis Chron.

Hoc anno mense Septembri indictione
decima quarta qui Irenes nomine iusiur-
andum a militibus exigebant, illud ab
Armeniacorum Themate præstandum ex-
pectierunt. Illi sacramento se obstringere
his verbis recusantes: Filio tuo per vitam
omnem subiciemur, inquit: nec vn-
quam Irenes nomen Constantini nomini
præponi patiemur: sed Constantinum &
Irenem, quod ab initio præstitimus, sem-
per appellabimus. Imperatrix iis rursus
demulcendis Alexium cognomine Mus-
lem Spatharium & Vigiliarum Drunga-
rium destinavit. Quare Armeniaci cum
secum retentum sibi præfecerunt: pro-
prium autem Ducem Nicephorum Patri-
cium in custodiam coniicientes, Const-
antinum solum Imperatorem elatis vocibus
celebrauerunt. Nuncio huiusmodi acce-
pto reliquorum thematum turmæ propriis
Ducibus fugatis Constantinum Impera-
torem solum pari suffragio prædicauerunt.
O Diaboli vere maligni versutiam! Quam
variis artibus hominum genus perdere mo-
litur? Iidem sane qui ante annos quin-
decim tremendo illo iusiurando, scriptis
etiam consignato, & ad sacrum Tribunal
deposito, se fidem seruaturus Constanti-
no obstrinxerant, nunc Irene, quamdiu
fuerit in viuis, eius filio nunquam subii-
ciendos, nec filij imperium passuros pari
sacramento protestantur. Mox ultimi iusi-
urandi facti immemores iterum Const-
antinum ceu Imperatorem faustis prose-
quuntur acclamationibus, nec se iusiur-
ando aliud sacramentum opponere ad-
uertunt. Contraria quippe iusiurando af-
firmantibus periurium admittere omnino
necesse est. Periurium autem si admiseris
ipsum Deum negas. Octobri porro mense
indictione quarta decima legiones The-
matum cunctæ apud Atroam collectæ
Constantinum vicesimum tunc annum
agentem solum Imperatorem agnosci pos-
tulauerunt. Quare exercitus impetum
Irene formidans filium tandem dimisit.
Constantino in imperij sede confirmato,
matrem omni potestate milites abdicau-
runt. Imperator subinde Michaelē La-
chanodraconem, & Ioannem Baiulum
suum, & Protospatharium misit, qui Ar-
meniacorum fidem accepto ab eis sacra-
mento deuinceret, ne matrem amplius
Imperatricem agnoscerent: Alexiumque
eorum Ducem confirmavit. Mense vero

Ddd

Decembri in Urbem reuersus Imperator A Stauracium caesum & capillis confum in Armeniacorum prouinciam, quo magis ipsis gratum faceret; Aetium quoque Eunuchum Irenes Protospatharium, & Intimum, reliquosque omnes Eunuchos eius domesticos relegauit. Ipsam vero matrem in Palatio, quod ad Eleutherium struxerat, in quo magnam opum vim reposuerat, securam & comunodam vitam agere praecipit. Ceterum eodem mense contigit incendium, quo Patriarchij Triclinium, Thomaites dictum, Quæstorium, & ad Milium usque plures aedes conflagrarunt. Mense autem Aprili Imperator expeditione in Bulgaros suscepta, ad Castrum, quod Probatum dicitur, iuxta sancti Georgij riuum venit, ubi cum in Cardamum Bulgariae Domnum incidisset, leui pugna uespere commissa, Romani timore perculsi, per noctem in fugam se dederunt: atque ita cum dedecore reuersi sunt. Bulgari etiam exterriti in prouinciam se receperunt.

		2	7	23	8			
--	--	---	---	----	---	--	--	--

Hoc anno mense Septembri Imperator armata manu in Arabes profectus est: ab Amorio autem mouens, Tarsum Ciliciz urbem perrexit. Ad turres autem Anydras ita dictas ueniens, re prorsus infecta remeauit, mense Octobri, indictione decima quinta. Mensis autem Ianuarij die decimo quinto ab ipsa matre multisque Optimatibus exoratus, Imperatricem iterum eam renunciat, & cum eo faustis populi exclamationibus, uelut olim excipitur, in hæc uerba: Constantino & Irene multos annos. Imperatoris placito cuncti paruerunt. Solum Armeniacorum Thema rei nouitate percussum tumultuatur, & Alexium pridem suum Ducem, quem Imperator quodam obrentu reuocatum, & Patricij dignitate promotum, penes se retinuerat, accersitum sibi reddi, & in officium restitui sollicitant. Eum itaque, quod tanto ardore repetiissent Armeniaci, quodque sermones de eo, quasi de Imperatore futuro in vulgus spargerentur, Constantinus uerbis caesum & capillis detonsum in Praetorium detrussit. Porro Iulio mense exercitum in Bulgaros expediuit, & Castrum Marcellorum condidit. Eiusdem uero mensis Iulij die uicesimo, Cardamus Bulgariae Domnus, copiis ditionis suæ omnibus eductis, postmodum in locis munitis substitit. Imperator iuuenili ardore succensus & a fallis uerbis uictoriam ei prænunciantibus seductus, inconsulte, & agminibus in compositis pugnam conferens, graui clade afficitur. Urbem itaque fugitiuus repetit, multis, non ex gregariis modo

πόλιν δὲ Δεκεμβρίῳ μὲν, δειράς τε κουρβύσας ἔξωρουν Σταυράκιον εἰς τὸ ἥμισυ τῆς Ἀρμενίας. καὶ πρὸς πληροφροῦν αὐτῶν. ἔξωρουν δὲ καὶ Αἰώνιον τὸν ὀνόμαζον, καὶ Γραμματάρχην καὶ Ἐπιστήμιον αὐτῆς, καὶ πολλὰς τοῦ οἰκουμένης αὐτῆς διανοίας. ταῦτα δὲ μὲν τῆς ἀπαθείας αὐτῆς ἐκλήθησαν ἐν τῷ παλατίῳ τῷ Ἐλευθερίου, ὃ αὐτὴν ἀκοδόμησεν, ἐν τῷ τῶν πολλῶν χρημάτων καὶ χρυσοῦ. ἐξήντη δὲ τῷ αὐτῷ μὲν ἐμπυρριόμην, καὶ ἐκείνῳ ὁ τεύκλιος τῷ Πατριάρχῳ, ὁ λεγόμενος Θωμάς, ὃς Κοιναγώγιον, καὶ ἄλλαι οἰκίαι πολλαὶ εἰς τὸ Μιλίον. τῷ δὲ Ἀπειλίῳ μὲν ἐπεγρατεύσας Κωνσταντῖνος καὶ Βουλγάρων, ἦλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Γεωργίου καὶ εἰς τὸν ἄγιον Γεωργίου ῥυάκιον καὶ σιωνιτικὰς Καρδάμιον. τῷ κυρῷ Βουλγάρῳ, μικροῦ πολέμου καὶ τῷ ἑσπέρῳ γαληνίῳ, διελθοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τῆς νυκτὸς ἐφυγον, καὶ ἡ πόλις ἐρεῖσεν ἀδόξως. οἱ Βούλγαροι φοβηθέντες ἡσπέρειψον.

		6	7	23	8			
--	--	---	---	----	---	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει μὲν Σεπτεμβρίῳ ἐπεγράψον ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀράβων καὶ ἀπάγει ἐκ τῶν Ἀραβίων ἀπὸ τῆς Τάρσον τῆς Κιλικίας. ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀνύδρους πύργους πάλιν ἀνέστη καὶ εἰς τὸν ὀνόμαζον Οὐκαδὸν, ἰνδικτικῶς ἐστὶν τῷ δὲ ἐστὶν τῷ Ιακωβίῳ μὲν τῶν παλαιῶν ὁ βασιλεὺς ἡσπέρειψεν αὐτῆς, καὶ πολλὰν τῆς ἐν τῇ ἀναγνώσει αὐτῶν πάλιν, καὶ σιωνιτικὰς σιων αὐτῶν, ὡς δὲ ἔχει. Κωνσταντῖνον καὶ Εἰρήνην, καὶ πολλοὺς μὲν περὶ ταῦτα. ὃς τῇ Ἀρμενίᾳ τὸ ἥμισυ ἐκείνῳ πρὸς τὴν ἑσπέρειψεν, καὶ ἐπὶ τῇ πόλει Ἀλέξιον τὸν πρὸς μικροῦ ἐπεγράψον αὐτῶν, ὃς τῶν αὐτῶν τῷ βασιλεὺς μὲν λόγῳ πρὸς καλεσμένους αὐτῶν, καὶ τῇ τῷ Πατριάρχῳ ἡμέρα ἡμετέρας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείνῳ. τῶν δὲ αὐτῶν διὰ τῶν τοιαύτων ἐπὶ τῇ πόλει, ἐστὶν λόγος πρὸς αὐτὸν ῥεσπείσας, ὡς μέλλει αὐτὸν βασιλεὺς εἶρας καὶ κουρβύσας ἐν τῷ Γραμματεῖ ἀπὸ τῶν. ταῦτα δὲ Ιουλίου μὲν ἐπεγράψον καὶ Βουλγάρων, καὶ ἐκείνῳ καὶ Μαρκιανῶν καὶ τῇ εἰς τὴν τῷ Ιουλίου μὲν ἔχειν Καρδάμιον ὁ κύριος τῆς Βουλγαρίας μετὰ πάσης τῆς διωκόμενης αὐτῆς καὶ ἐστὶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι. ἡμετέρας δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡσπέρειψεν ἀδοξοῦσιν περὶ τῆς, ὡς αὐτὴν ἔχει ἡ νύκ, ἀσκήτως καὶ ἀπύκτως συνέβαλεν πόλεμον, ἐπὶ τῇ πόλει πολλοὺς ἀποβαλὼν, οὐ μόνον τῷ κοινῷ

lis eos tradentium vniuersos comprehen-
dit Nicetas: ex quibus Andronicum Spa-
tharium & eorum Turnarcham, Theo-
philum item Turnarcham, & Grego-
rium Sinopes Episcopum neci addicit: &
in reliquos multis & proscriptionibus
animaduertit. Mille porro ex ipsis vincu-
lis constrictos ex ipsorum castro eductos
in Urbem per Blachernarum portam in-
trodixit: ac denique mensis Iunij die vi-
gesimo quarto, feria secunda, notata pun-
cturis singulorum facie, & in ipsam atra-
mento superinfuso, inscripsit: Armeniacus
Infidiator: per Siciliam & reliquas insulas
eos relegatos dispersit. Proditores autem
Armenij, speratis ab Imperatore mune-
ribus fraudati, Camachum castrum Ara-
bibus tradiderunt.

		4	9	25	10				
--	--	---	---	----	----	--	--	--	--

Hoc anno, mense Octobri, indictione
secunda, Arabes, pactis conditionibus,
Thebasam urbem in potestatem miserunt:
Eapropter loci Proceres in proprias do-
mos se recipere permiserunt.

		5	10	26	11				
--	--	---	----	----	----	--	--	--	--

Hoc anno Imperator vxoris Mariz
consortij perit: matris consilio, quæ
vt imperandi potestatem ad se traduce-
ret, cunctorum odiis filium exponere sa-
tagebat, Monialem eam fieri compulit:
ac propositum huiusmodi persuasam in
Monasterio capillis abdicauit mense Ia-
nuario, indictione tertia. Insequente au-
tem Aprili in Arabes expeditionem mo-
uit: subindeque mensis Maij die octauo,
cum vno aduersi exercitus Excusorum
Duce manibus confertis victoriam tulit,
& in fugam versum ad locum Anusam
dictum vsque ad fluuium abegit. Post hæc
Ephesum diuertit, & votorum precibus
ad Theologum persolutis, nundinarum
vestigal centum auri librarum pondo im-
minuit, & in sancti Apostoli & Euange-
listæ Ioannis cultum impendendum rela-
xauit. Mense vero Augusto Theodoten
Cubiculariam Imperator coronauit Au-
gustam, & illegitimo eam sibi copulauit
coniugio.

		6	11	27	12				
--	--	---	----	----	----	--	--	--	--

Hoc anno, mense Septembri, indictio-
ne quarta, feria hebdomadis quarta, Im-
perator, coniuncta sibi Theodote, in san-
cti Mamantis Palatio nuptias celebrauit.
Mense vero Aprili indictionis eiusdem
quartæ, feria septima, hora nocturna,
horrendus plane terræ motus in Creta in-

A ληνίων παρεδεδυμένων, Νικήτας συλλαμβανόμε-
νός τις, ἐξ αἰμαρεῖ Ανθρήνιον Σπαθάριον καὶ Τυρ-
μάρχην αὐτὸν, καὶ Θεόφιλον Τουρμάρχην, καὶ
Γρηγόριον ἐπίσκοπον Σινώπης. τοὺς δὲ λοιποὺς ζη-
μίαις καὶ χρημασίαις καθευτέβαλλεν. χιλίους δὲ
ἐκ τῶν κείρου αὐτὸν διαμήκας ἐν τῇ πόλει
ἐξήγαγον ἀπὸ τῆς πόρτης Βλαχερνῶν. μὲν δὲ
ἰουλίᾳ καὶ ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ὡς ὑπὸ γρά-
φας τοῦ πατριάρχου μέγα ἐκινήθη, Ἀρμενια-
κὸς ὑπὲρ βουλος, διέσπειρεν αὐτοὺς ἐν τῇ Σικελίᾳ,
καὶ τοῖς λοιπαῖς ἡσίσις. οἱ δὲ παρεδύησαν αὐτὸν
Ἀρμένιοι μηδὲν φιλοτιμηθέντες πολεῖν τὴν βα-
σιλεύς, ὃ κείρον Κάμυχοι κήρυξαν τοῖς
Β Αρμενίοις.

		8	8	24	1				
--	--	---	---	----	---	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι μὲν Ὀκτωβρίᾳ, ἰνδικτιῶν
δευτέρᾳ, κήρυξαν οἱ Ἀρβες ὃ κείρον Θε-
βασάν. ἀπὸ λόγου δὲ καὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπῆς αὐτοῦ
ἀπέλυσαν πορνοδιδῶναι εἰς τὴν ἰδίαν.

		9	14	30	2				
--	--	---	----	----	---	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι μάλιστα ὁ βασιλεὺς πλεὶς
ἐαυτὸν γυναικὰ Μαρίαν ἀποβολῇ τῆς ἐαυ-
τοῦ μητρὸς ἐφιεμένης τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ὃ κα-
ταγινώσκοντες αὐτὸν ἀπὸ πόλεως, ἐξεδιόσαν-
το αὐτὸν ἡγεῖσθαι μοναστήριον, καὶ πείσας αὐ-
τὸν, ἀπέκρινεν μὲν Ἰαννουαρίᾳ, ἰνδικτιῶν γ.
καὶ τῷ Ἀπριλίῳ μὲν ἐπιστάταις καὶ
Ἀρβων καὶ τῇ ὀγδῇ τῷ Μαῖου μὲν πλεὶς πο-
λεμήσας μετ' ἐνὸς τῶν κοίρου αὐτοῦ ἐν ὑπὸ
λεζαυρίᾳ Απουσῶν, νικήσας καὶ τρέψας, ἤλα-
σεν ἕως τῷ ποταμῷ. καὶ κατελθὼν εἰς Εφε-
σον, ἐξεδιόσαντος εἰς τὴν Θεολόγην, ὃ κα-
μέριον τῷ πορνοκλήτῳ ἐκστὸν λιπρῶν χρυ-
σίου ὄν, ἐκκοίφισεν πλεὶς περὶ τῆς αἰῶνος
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. ὃ δὲ Αὐ-
γούστῳ μὲν ἐστὶν ὁ βασιλεὺς πλεὶς Θεοδό-
τῳ πλεὶς Κουρικουλαρίῳ Αὐγούστῳ καὶ ἐμνη-
στεύθη αὐτῷ ὁ ὁμοῦς.

		10	19	35	3				
--	--	----	----	----	---	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτι, μὲν Σεπτεμβρίᾳ, ἰνδικτ.
δ. ἐποίησε τὸν γάμον μετ' Θεοδότῃς ὁ βασι-
λεὺς ἐν τῇ παλαιᾷ τῇ αἰῶνος Μάμαρτος,
ἡμέρᾳ πύαρτῃ. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μὲν τῆς
αὐτῆς δ. ἰνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ ἐβδόμῃ, ὡρᾷ νο-
κτεμῇ, γέγονε σεισμὸς ἐν τῇ ἡσῷ Κρήτῃ φο-

Vrbem retro cessit. Ibi tempus accom-
modum Irene nata cum ordinum milita-
rium Ducibus colloquium habuit, & qua
muneribus in eos sparsis, qua promissis
maioribus, abrogato filio summam impe-
rij vt sibi committerent, induxit: ac ita
cunctos partim suis ipsius illecebris, par-
tim familiarium suorum suavis motos &
illectos in suas partes transtulit: subinde
que diem opportunum censuit expectan-
dum. Porro Adriano Papa defuncto, Leo
vir omni honore ac veneratione dignus in
eius locum Romæ suffectus est. Mense au-
tem Martio Imperator Stauracium Patri-
cium & reliquos matris amicos in comi-
tatu habens, cum selectorum ex vtrisque
Thematibus levis armaturæ militum vi-
ginti millibus aduersus Arabes mouit.
Coniurationis porro cum Stauracio initæ
conficij tam militum quam Imperatoris ad
pugnam alacritate comperta, veriti ne si
Imperator vicisset, ipsi proposito sibi con-
silio exciderent: positos in excubiis mili-
tes donis corruerunt, vt falso assererent,
Saracenos aufugisse. Quare grauiter ira-
tus Imperator re infecta in Vrbem se re-
cepit. Mensis vero Maij die primo Leo fi-
lius eius moritur, cuius funus multo la-
chrymarum imbrequit. Cæte-
rum Iunij mensis die decimo septimo, in-
ditione quinta, Imperatore post equestre
Circi spectaculum ad sanctum Mamantem
transcunte, Ordinum pariter, quos dixi-
mus, Duces obuiam facti eum compre-
hendere moliti sunt. Conspecto periculo
chelendio vectus, Pylas traiecit, in Orien-
taliu Thema confugere meditatus. Porro
homines matris amicissimi, quos ille
ignorabat, ipsum comitabantur: sed &
vxor ad Trytonem vsque subsequuta est.
Tunc comites eius matris amici consilio
inter se inito, dixerunt: Si reliqui milites
ad Imperatorem vnquam confluerint, in
libertatem asseret se, ac vbi consilium no-
strum deprehenderit, confestim nos per-
det. Mater autem eius collectis ad Eleu-
theria, quos memorauimus, ex Ordinibus
vniuersis, Palatium ingressa est, & cum
rescisset populi ad Imperatorem concur-
rentis numerum, grauiter extimuit: iam-
que de mittendis ad eum Episcopis, per
quos securitate ab eo impetrata, in do-
mus angulum priuata secederet, medita-
batur. Prius tamen ad amicos, qui cum
filio erant, scripsit. Nisi rationem qua fi-
lium mihi tradatis inieritis, colloquia in-
ter nos habita ipsi aperiam. Illi timore
correpti, Constantinum precibus vacan-
tem comprehendunt: & chelendio ab
ipsis impositus, Sabbato mensis eiusdem
die decimo quinto in Vrbem summo ma-
ne deductum, in Porphyra, qua primum
in lucem prodit, includunt: & circa ho-

μόνος εἰς τὴν πόλιν ὑποέφευγον. διὰ τοῦτο δὲ θρο-
νίσαι ἡ τοῦτου μητὴρ προσεβλήθησαν καὶ ὑπο-
συνεν διαρεῖς καὶ ὑποσχετοὶ τοῖς τῇ ἑαυμάτων
ἐρχομένοις παρὸς τὸ καθελεῖν τὸ ὑὸν αὐτῆς, καὶ μονο-
χερὸς παρῆσαν αὐτῷ. τοῖς μὲν δὲ ἐαυτῆς θωπεύου-
σα, τοῖς δὲ ἀφ' ἧς ἀνδραγαθῶν αὐτῆς καὶ εἰλκευ-
σάντων παρὸς ἐαυτῷ καὶ ἐξεδέχοντο ἡμέραν ὁρίσασθαι
ἐπιτίθεσθαι. ἐν δὲ τῇ Πάμῃ τελευτήσας Πάππα
Ἀδριανὸς, χρεσπομένη Λέων αὐτὴν ὑμνωπῶν,
καὶ κατὰ πάντα αἰδέσμενος. πρὶν δὲ Μαρτίῳ μέλει
ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀρμένιον, ἔχων μὲν ἑαυ-
τῷ Στρατηγὸν τὸν Πατριῆιον, καὶ λοιποὺς φίλους
B τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ μισθολογίου στρατιω-
τῶν ἐκ ἀμφοτέρων θεμάτων χιλιάδας εἰκοσι.
ιδόντες δὲ οἱ πατρὶς Στρατηγὸν πῶς προσθυμίας
τῷ λαῷ καὶ τῷ βασιλεῖ, ἐφοβήθησαν μή πως
πολεμήσας νικήσῃ, καὶ ἀποχρήσῃ τῆς κατὰ αὐτῆς
βουλῆς. καὶ παρεδέχθησαν τοῖς τῆς βύβλας
ἐπιστολῶν αὐτοῦ ἰδέσθαι, ὅτι ἐφυγοὶ οἱ Σα-
ρακενοὶ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ λυπηθεὶς, ἀπε-
κτανε εἰς πῶς πάλιν εἰσῆλθαι. καὶ τῇ πατρὶ τῇ
Ματρὶ μέλως τέθηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Λέων, καὶ
ἐθελώνον αὐτὸν σφόδρα. τῇ δὲ ιγ'. τῇ Ιουλίῳ
C μέλως, ἰδιουσίᾳ ἐ. ἐξ ἱπποπόδων ἀγῶνος περὶ
σῆματος τῷ βασιλεῖ ἐν τῷ ἀγῶνι Μάμαντι
ἐπὶ τοῦ κατὰ αὐτῆς οἱ τῇ ἑαυμάτων προ-
σχελημένοι, ὥστε πιάσαι αὐτὸν. ὁ δὲ τῷ μα-
θῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ χελώνιον αὐτῆς, καὶ ἐπὶ
εἰς Πύλας, βουλόμενος εἰς τὸ θέμα τῇ
Ἀνατολίῃ προσφυγεῖν. σιωπῶν δὲ αὐτῇ
καὶ οἱ τῆς μητρὸς αὐτῆς φίλοι ἀγορεύοντες αὐτῇ
αὐτῇ. ἐξῆλθεν δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἕως τῆς Τεί-
τωνος. συμβουλευσάμενοι δὲ οἱ σιωπῶντες αὐ-
τῇ φίλοι τῆς μητρὸς αὐτῆς, εἶπον παρὸς ἑαυ-
τοῖς. εἴη ὅπως θωπῇ αὐτῇ λαὸς, οὐκ ἔστι κω-
λύεσθαι, καὶ οὐ λαθροῖν αὐτῇ, καὶ ἀπολεῖ
D ἡμᾶς. καὶ ἡ μητὴρ δὲ αὐτῆς ὑπιστάμενη ὡς
τοῖς Εὐλαχέσι τοῖς τῇ ἑαυμάτων προσεβλή-
θεντας αὐτῇ, εἰσῆλθεν ἐν τῷ παρατείχε, καὶ μα-
θοῦσα πῶς τῷ λαῷ παρὸς τὸν βασιλέα σιωπο-
μεν, ἐφοβήθη λίαν, καὶ ἐσκέπειτο ἀπολυσθαι
ὑπιστάμενος παρὸς αὐτὸν, καὶ λαβεῖν λόγον, καὶ
καθίσαι εἰς γυνῆα. ἔρχαντο δὲ λαοὶ παρὸς
τοῖς σιωπῶντας αὐτῇ φίλοις αὐτῆς. ὅτι εἰ μὴ
κοιήσῃτε ὑπὸ ἐξῆς, καὶ ἀφ' αὐτῆς αὐτὸν,
τοῖς λόγοις οἷς ἔχετε μετ' ἐμοῦ, μεμύσῃ
ἔχω τῷ βασιλεῖ. οἱ δὲ φοβηθέντες, ἐκράν-
σαν αὐτὸν εἰς τὸν χελώνιον καὶ εἰσενέχοντες εἰς
χελώνιον κατέλαβον ἐν τῇ πόλει τῷ σαββά-
τῳ τῇ ιε'. τῇ αὐτῇ μέλως. καὶ ἀπέκλινον αὐ-
τὸν ἐν τῇ Πορφύρᾳ, ἐν ᾗ ἐβλήθη. καὶ αὐτῇ ὡς

tem conciliando sententiam animo pro-
posuerat.

τῆς τοῖς ἰδίοις συγγράμει πλεὺ βασιλείᾳ πε-
ποιήσασθαι.

	2	14	3	15			
--	---	----	---	----	--	--	--

	β'	δ'	γ'	κ'			
--	----	----	----	----	--	--	--

Hoc anno Abimelech in Romaniam susce-
pta professione cum prædatoriis mili-
tibus expeditorum turmis adusque Manga-
na penetrauit. Inde vero ex improviso in
Stauracij stabula irruens, eius equis, nec
non ipso, quo Imperatrix vehebatur, equi-
tatu raptis, citra damnum pedem reculit.
Cæteri vero in Lydiam usque penetran-
tes, maximam prædam inde reportaue-
runt. Alterum autem eorum agmen ex-
cursionibus exercitatum, in Paulum Pa-
tricij Opficij Comittem incidens, mul-
ta cæde in vniuersum exercitum, & eius
Optimates debaccharum est: & accepto
belli toto apparatu, ipsum postmodum re-
stituit: & ad suos remisit. Mense au-
tem Martio indictionis septimæ Acamerus
Sclauinorum Belzetix Princeps a Græcis
quibusdam excitus filios Constantini in
libertatem asserere molitus, ex eis non-
neminem Imperatorem creare statuit:
quod ubi Imperatrix Irene accepit, ad
Constantinum, cognomento Serantape-
chum, Patricium eius filium, qui tum
Spatharius erat & Imperatricis ipsius ne-
pos, Theophylactum misit, qui omnes ocu-
lis orbauit: atque ita paratam in se con-
iurationem dissipauit. Sancti vero Pascha-
ris feria secunda Imperatrix a sanctorum
Apostolorum æde processum solemnem
fecit curru aureo, quem quatuor equi
candidi trahebant, vesta: Currum rege-
bant Patricij quatuor, Bardanes, inquam
Thracensium Dux, Sisinnius ipsius Thra-
ciæ pariter Dux, Nicetas Scholarum Do-
mesticus, & Constantinus Boelas: Ipsa
Imperatrix Consulati more munera in po-
pulum spargebat. Mense Maio Imperatrix
adeo grauiter infirmata est, vt morti quam
proximam dixerint: ex quo inter Eunuchos
inuidia & dissensio succreuit. Actius
autem ascito sibi Niceta Patricio & Scho-
larum Domestico Stauracio se fortiter op-
ponebat, & aduersabatur; adeo vt eum
impetij ambitione teneri in Imperatricis
animum inducere potuerint. Illa impo-
tens iræ ad Hierij Palatium se contulit,
dicens: ipsum tumultuum & seditionum
inuentorem & authorem, propriam sibi
perniciem conciliaturum. At ipse defen-
sione sui suscepta, causam propriam apud
Imperatricem & pro iure suo tutabatur. In
Actium itaque & Nicetam præfatos Pa-
tricios rabiem suam conuertit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔξῃ λη' Ἀβιμέλεχ καὶ Ῥω-
μαρίας, καὶ ἀποτείλας κοδρσον μοτοζώνων, κε-
τῆλθεν ἕως τῆς Μαργαρίτης. καὶ ὑπερβαλόντες
οἱ τοῖς αὐτοῖς Στᾶυρακίου τοῖς ἵπποις, καὶ
πλεὺ βασιλικῶν παρυσσέλλας λαβόν, ἐπι-
εργεσαν ἀβραβᾶς· καὶ οἱ λοιποὶ κατῆλθον ἕως
Λυδίας, καὶ πολλὴν ἀρχιμαλωσίαν ἔλαβον.
κοδρσον δὲ αὐτῶν ἔπερσεν ἐκδραμῶν, καὶ ὅστις πε-
ρὶ τῶν Πέτρῳ καὶ Πατρικίῳ καὶ Κόμητι τῷ Οὐ-
κίου σὺν ὅλῳ τῷ ἡματι αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐπι-
μήτοις, πολλὴν κηπίω εἰς αὐτοὺς ἐπέποιον. ἐπὶ-
εργον δὲ καὶ ὁ τῶν λῶν αὐτῶν. Ἐπεεργεσαν καὶ αὐ-
τῶν. τῶν δὲ Μαρτίᾳ μὲν τῆς ζ'. ἰνδικτι-
ῶος, καὶ βουλῆθαι Ἀκαμήθεος ὁ τῆς Σκληρίαν
τῆς Βελζητίας ὄρχειν νυμφίους ἑαυτῶν τῆς Ἑλλα-
δικῆς ἔξαρχον τοῖς ὅτε Κωνσταντίνου, καὶ
περὶ εἰσάσασθαι δὲ αὐτῶν βασιλείᾳ. γινώσκει
δὲ τῶν ἡ βασιλείᾳ Εἰρήνῃ, ἀποτείλλει περὶ
τῶν Πατρικίων Κωνσταντίνου τὸν Σεραπίτην καὶ
Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτῶν Σπαθάρειον ὅτι
καὶ ἀντίστοιχόν αὐτοῖς, καὶ πόδας ἐνὶ φλωσιν, καὶ
δυσκείδασιν πλεὺ κατ' αὐτοῖς βουλῆν αὐτῶν.
τῷ δὲ ἀγίου Γάβριελ τῷ δούτῳ ἡμέρᾳ περ-
εργον ἡ βασιλείᾳ ἀπὸ τῆς ἀγίας Αποστό-
λων ἐπὶ ὀχήματος χρυσοῦ ἐπορυσσέμεν τίς παρ-
σιν ἵπποις λευκοῖς συρμαδίου, καὶ ἑαυτῶν περ-
σάτων Πατρικίων κεκαυμένων. Φεμὶ δὲ
Βαρδάνιου στρατηγῶ Ὁρακισίων, καὶ Σισιν-
νίου στρατηγῶ τῆς Ὁράκης, καὶ Νικητοῦ Δο-
μεστικῶ τῆς Ὁράκης, καὶ Κωνσταντίνου τῷ Βού-
λας, ῥίψασα ἑαυτῶν ἀφ' ὧν. ὁ δὲ Μάρ-
τιος μὲν ἐπέποιον ἡ βασιλείᾳ περὶ ἀπληροῖς ἡ-
ματι· καὶ ἐπέτειλεν ἡ ἑαυτῶν τῶν δυνάμεων. Ἀ-
πίος δὲ περὶ εἰσάσασθαι Νικητῶν τὸν Πατρικίων
καὶ Δομεστικῶ τῆς Ὁράκης, καὶ ἀντίστοιχόν δι-
κῶς τῶν Στᾶυρακίῳ, πείθοντες καὶ πλεὺ βα-
σιλιάσῃ, ὅτι τῷ κηπίῳ ἐφίεται· καὶ θυμω-
θεῖσα δὲ αὐτῶν, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ παλατίῳ
τῷ Ἱερεῖῳ ἐπέποιον μούλων καὶ σῖσιν φρε-
νῶν αὐτῶν τῶν, καὶ ἐαυτῶν περὶ εἰσάσασθαι ἑ-
χρῆσιν ἀπώλῃ. ὁ δὲ περὶ εἰσάσασθαι αὐτοῖς
αὐτῶν, ἐπιστάλῃς ἐαυτῶν· ἐμμένει δὲ κα-
τὰ Αεπίου, καὶ Νικητοῦ περὶ εἰσάσασθαι Πα-
τρικίων.

	3	15	4	16			
--	---	----	---	----	--	--	--

	γ'	κ'	δ'	π'			
--	----	----	----	----	--	--	--

Hoc anno, mense Februario, indictione

Τούτῳ ὧ ἔτει, μὲν Φεβρουαρίῳ, ἰνδικτ.
π.δ.

nabatur. Quare grauiter irati, seditionem in Imperatricem parantes, eam ad finem perducere moliti sunt. Potro Apocristarij a Carolo & a Leone Papa nulli Irenem Carolo matrimonio coniungendam, atque ita Orientis & Occidentis imperia in vnum componenda postulantes adueniunt: quibus ipsa assensura erat, si non Actius iste post Imperatricem, ut sepe memorauimus, cuncta administrans, ac imperium in fratrem transferre meditatus, eius se consiliis opposuisset.

	Rom. Imp. Nice- phor. annis					
	9.					
	1	18	7	19		

Hoc anno mensis Octobris die tricesimo primo, indictione vndecima, hora noctis quarta illucescentis ferix secunda, Nicephorus Patricius & Generalis Logotheta, in puissimam Irenem, Deo delictorum nostrorum multitudinem irritato, & ineffabilibus suis iudiciis ita permittente, tyrannidem excitauit, adiutoribus ad id vsus Niceta Patricio & Scholarum Domestico, & Sisinnio similiter Patricio eius fratre dolosis & periculis Triphylliis. Adiunxere se illis Leo Patricius Serantapechus, & Gregorius Patricius Musulacij filius, & Theodotus Patricius & Quæstor, & Petrus Patricius, qui quosdam ex Ducibus militarium Ordinum in partes suas fraudulentè pertraxerunt. Postremum autem occupata, quæ Chalcedicitur, custodes aliud cogitantes mendacijs deceptos in id inducunt, ut credant, Imperatricis mandato Nicephorum Imperatorem renunciaturus se missos, quæ nimirum a Patricio Aetio, ut fratrem eius Leonem inuicta ad imperium promoueat, & Principem declararet, cogi se experiat. Illi mendacio facilem adhibentes fidem, tyrannum salutauerunt Imperatorem: atque ita ad Palatium maius iidem Patricij progressi, in illud se immiserunt. Inde viris ex populi facie & seruis per totam Urbem missis, Imperatoris designationem ante noctis medium perfecere, & ad Eleutherij Palatium, quo

Ἀξιοῦσι καὶ λυποῦντες κατ' αὐτὴν σφύδρα σέ-
σαι καὶ τῆς βασιλείας μελετήσαντες, εἰς
ἔργον ἐξώκειλτον. Ἐφθασεν δὲ οἱ ἀποσταλέ-
τες παρὰ Καρολλοῦ Αποκρισάριοι καὶ τῷ Γ' α-
πα Λέοντι πρὸς τὴν Εἰρήνην, ἀντιλήναι
ζῆλον αὐτῶν παρὰ Καρολλοῦ πρὸς γάμον,
καὶ ἐκείτω τὰ Εἰμὰ καὶ τὰ Εσπίεια, ἵπας ὑπο-
κύνει αὐτῶν, εἰ μὴδ' Αἴσιος οὐδ' ὁ πολλὰς ἐκεί-
νου παρὰ διωκταίῳ, καὶ ὁ κερταὶ εἰς πόντον
ἀδελφὸν σφαιρεζομένης.

	νομ. βασί- λειας ἐκεί- νης					
B	10.	16.	7	18.		

Τούτῳ τῷ ἔτει, μὲν δὲ Οκτωβρίῳ λα'. ἡ-
δικτιῶν ια'. ἡμέρᾳ κατηνῆ δ'. ἑπιφωσκόντες
ἡμέρας δολύτρας, Νικηφόρος Πατριάρχης καὶ Γε-
νικὸς Λογοθέτης ἐπυρόμηνον καὶ τῆς ἐπιστά-
της Εἰρήνης, Θεοῦ μὲν συζωρήσαντες ἀφά-
τοι καίμασιν ἀπὸ πληθὺς ἀμύμων ἡνῶν, συν-
εργούντων δὲ αὐτῶν Νικήτου Πατριάρχου καὶ Δο-
μαστίκου ἡν' ὁρῶν, καὶ Σισινίου Πατριάρχου
καὶ ἀδελφῶν αὐτῶν, ἡν' ἀδελφῶν καὶ ὑπάρχον
Τριφυλλίαν, συνήσαν δὲ αὐτοὶ καὶ Λέων Πα-
τριάρχης ὁ Σεραπύππης, καὶ Γρηγόριος ὁ Πα-
τριάρχης ὁ Μουσουλᾶριος, καὶ Θεόκλιτος ὁ Πατρι-
άρχης ὁ Κοιῶν, καὶ Πέτρος Πατριάρχης, ἀπα-
τήσαντες καὶ ἡμᾶς ἡν' ἀφῆλτον τῷ λαῷ ἡν'
ἡμετέρας, καὶ ἀδελφόντες δὲ τὴν λογομάχην
Χαλκῆν, καὶ τοὺς φέροντες ἀδελφὸς ὑβριδῶς ἀ-
πορνήσαντες, ἐπιστῆν, ὅτι πρὸ αὐτῶν ἀπισ-
λῶν ἀναρρῶσαι βασιλεῖαν τὴν αὐτὴν Νικηφό-
ρον, ἀπὸ δὲ τὴν αὐτὴν Πατριάρχην Λέοντα βασιλεῖαν
αὐτῶν τὴν αὐτὴν ἀδελφὸν Λέοντα ἀναρρῶσαι
βασιλεῖαν. αἱ δὲ πεποισμέναι ὁ τὴν αὐτὴν φά-
νεις, συναικέρων βασιλεῖαν τὴν τῶν αὐτῶν, αἱ τὰς
αὐτῶν ὅτι ὁ μὲν πατριάρχης ἐλθόντες οἱ αὐτοὶ Πα-
τριάρχης, εἰπὼν τοῖς αὐτοῖς. καὶ αὐτῶν ἀποστῆ-
σαντες κατ' ἑλπίς τῆς πόλεως ἀσέμνως ἡμᾶς καὶ
ἐκείνοι, ὅτι ἀναρρῶσαι ἐπικύσαντες παρὰ τῷ μισο-
νητίῳ, καὶ φέροντες ἀφῆλτον τὸν πατριάρχην ἡν'
ἐλπίσαντες, οἱ δὲ συνήλθον αὐτῶν ὅτι. ἔργον δὲ
μὲν ἀφῆλτον αὐτῶν, κατὰ τὸν ἔσθον οἱ δὲ ἡμέ-
ραν πατριάρχην καὶ ἡμᾶς πατριάρχην οἱ τῷ μεγάλῳ ἐκ-
κλησίᾳ, ὅτι ὁ φέροντες τὴν ἀλκίαν. συνήλθον ὅτι
πρὸς ὁ πληθὺς τῆς πόλεως, ὅτι πρὸς ὅτι τοὺς
σφαριώδεις ἐδυσχέραντες, ἐπικύσαντες τὴν φέ-
ροντες, ὅτι τὴν φέροντες, καὶ τοὺς φέροντες συζωήσαντες.
καὶ οἱ μὲν ἐλπίσαντες, καὶ τὸν συζωήσαντες τὴν φέροντες

alloquuta : Ego quidem , inquit , ὁ homo , orbatam quondam parentibus Deum me extulisse , & ad imperij thronum licet indignam euexisse certa sum : quapropter exaurationis huiusmodi causam mihi delictisque meis ascribo . In omnibus itaque & per omnem modum sit nomen Domini benedictum . Solum regem regum omnium & dominorum Dominum obtestata , designationis tuæ modum ad ipsum relatum volo , sine cuius nutu nil nobis posse contingere credidi . Rumores autem de ea , quam nunc adeptus es , dignitate aduersus te sparsos , & ad me quoque latos , fuisse veros exitus comprobauit , sed nec eos ignoras : iis si permisisses me abduci , nullo sane resistente periisses . Verum qua iusturandis tuis confirmata , qua conscis tuis paritura , tuis , inquam , qui hæc in me refundis , te tuosque commendatos volui Deo , per quem reges regnant , & principes orbi dominantur . Impraesentiarum igitur , te tanquam Religiosum & ab eo promotum Imperatorem veneror . Quapropter infirmitati meæ parcas precor , & in incomparandæ praesentis meæ calamitatis solatium , Eleutherij ædem a me constructam habere me permittas , rogo . Ad hæc ille : Hæc si tibi praestari cupis , per virtutem quaecumque diuinam prius iura imperij thesaurorum nihil te occulturam , & confestim petitis acquiescam tuis , & de cultu tibi exhibendo , deque quiete relinquenda prouidebo . Illa in veneranda & viuifica crucis ligna iurata : Non abscondam , inquit , vel obolum vnicum : quod & praestitit . Is desideriorum compos in Principi insulam , in Monasterium ab ipsa ædificatum , Caroli Legatis adhuc in Vrbe agentibus , & quæ gerebantur spectantibus , eam relegauit . Sane thesaurorum iste helluo potestatem adeptus , ne breui quidem temporis spatio innatam sibi ad malum pronitatem & auaritiam exalare valuit , etiam simulationi addictus : quasi grassantem vero iniustitiam recisurus , atque funditus euulsurus esset , scelestum ac plane iniquum tribunal ad Magnauram constituit . Is autem tyranno quærebatur finis , non vt pauperibus , quod æquum tribueret , prout exitus manifestauit , sed vt nobiles ac positos in dignitate viros , dedecore afficeret , ageret captiuos , & eorum bona cuncta ad se deriuaret : quod eius proposito felicissime successit . Vniuersos vero sibi succensentes conspicatus , ac ne forte pia Irenes beneficiorum memores eam denuo ad Remp. administrandam reuocarent , veritus , mense Nouembri , frigore asperissimo iam terris incumbente , inclemens ac nulla in eam pietate motus , in insulam Lesbum deportari , & sub strictissima teneri custo-

νον . ἐγὼ μὲν , ὃ ἀνδραγαγεῖν , Θεὸν ἡγοῦμαι τὸν πρὸς ἐμφανὲς ἡμῶν ὑψώσαντά με , καὶ ἐπὶ τῷ θρόνῳ βασιλείας ἀναξίαν οὖσαν ἀναβιβάσμενα , καὶ πλεὺς αἰτίας τῆς κατὰ κρίσιν ἐμὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀμνηστῆμασιν . ἐν παντί δὲ καὶ τῇ πρῶτῃ ἔξοπῳ , εἴη τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἐν δόξα καὶ δόξῃ . καὶ τοῦ βασιλέως τῆς βασιλείας καὶ κυρίου τῆς κυρείας , καὶ τῶν ἔξοπῳ τῆς σῆς παραγωγῆς ἐν κυρίῳ ἀποδίδωμι , οὗ χάριν ὁρῶν ἡμέας πεπαισχυμένους . καὶ ἡ τῇ σοφίᾳ πολλοῖς ἀνεκδοκίμας καὶ τῆς νῦν σοῦ περικειμένης ἀξίας ἀληθῆς , ὡς τὸ τέλος ἀπεδέξῃ , τῇ παραγωγῇ ἀκοῆς , αἷς οὐκ ἀγνοεῖς , ἡς εἰ καὶ σπουδῇ καὶ ἀκαλύπτως εἶπον τῇ ἀνελπίστῃ . ἀλλὰ τὸ μὲν τοῖς σοῖς ὅρκοις πιστοῦμαι , τὸ δὲ φερόμεν σου πολλοῖς ἐνοχέτορας , καὶ ἐλθόντων μετὰ Θεοῦ , καὶ πεινικασσάμενα καὶ ἐμὴν πλὴν ἀποδοῦσα , δι' οὗ βασιλῆς βασιλεύουσι καὶ οἱ διώσαντες κατὰ τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν νῦν ὡς ἐπισβῆσαι , καὶ ὡς αὐτὴν πρὸς λαὸν πρὸς αὐτὴν , ὡς βασιλέα . καὶ ἀποδοῦσα φείσασθαι μου τῇ ἀφειδίᾳ καὶ συγχωρήσασθαι μου τῇ ἑσπέρῃ ἐμὴν καὶ τῇ ἐλπίδι οἴκου εἰς ψυχασίας τῆς ἀσυχρίτου μου συμφορᾶς . ὃ ἡ εὐφροσύνη καὶ εἰ τῇ ἡμετέρῃ ἡμετέρῃ , ἐμὴν μου πᾶσιν ἡμετέρῃ διώσασθαι μὴ ἀποκρίνῃς τῇ τῆς βασιλείας ἡσυχίας , ἐπὶ πλὴν σου πλεὺς αἰτίας , καὶ πᾶσιν σου ἡμετέρας καὶ ἀνάπαυσιν ποιεῖ . ἡ ἡ ὡς αὐτὴν αὐτὴν εἰς τὸ ἡμετέρας καὶ ζωοποιᾶ ἡμετέρας , ὅτι οὐκ ἀποκρίνῃς ἀπὸ σου , ὡς ἐβόλου . ὃ καὶ πεπαισχυμένους . ὃ δὲ τῇ πορευομένης ἐπὶ τῇ νῦν , καὶ τῇ ἡμετέρας αὐτὴν ἐν τῇ νῦν τῆς Περικλήτου , ἐν τῇ νῦν , ἡ αὐτὴν ἀναδύμενη , ὅταν ἀκρίτως Ἀποκρισάμενος Καρδίου ἐν τῇ πόλει , ἐφ' ὅσον πᾶν πρὸς ἡμετέρας . ὃ γὰρ πᾶν φανερὸν ὅτι καὶ τῇ ἐπὶ τῇ νῦν , ὅτι καὶ βραχὺ ἔχουσιν ἐπὶ τῇ νῦν δι' ἡμετέρας πλεὺς ἐμφορῶν αὐτὴν καὶ φιλαργυρίαν . ἀλλ' ὡς ὁρῶν μέλλων πλεὺς ἀδικίας ἐκκρίνῃς , τὸ ποιεῖς ἐν τῇ Μαγναύρῃ καὶ ἀδικῶν συνεστήσας δικαστήριον .

σχῆμα δὲ τῇ τῇ νῦν οὐ τοῖς πρὸς αὐτὴν πᾶσι δίκαια ἀποδίδωσι , ὡς ἐδέξῃ πᾶν πρὸς αὐτὴν , ἀλλὰ καὶ τοῦ πρὸς αὐτὴν τοῖς ἐν τῇ νῦν αἰτίαι καὶ ἀντιμαχίας , καὶ εἰς αὐτὴν πᾶν μετακρίνῃς . ὃ καὶ πεπαισχυμένους . ἰδὼν δὲ πρὸς αὐτὴν λυποῦντο καὶ αὐτὴν , καὶ διδὼν μὴ πως μεμνημένοι τῆς ἐπὶ τῇ νῦν Εἰρήνης ἀπεργασίας πρὸς αὐτὴν πᾶν τῇ κατὰ αὐτὴν πᾶν Νεμεσίαν μὲν καὶ χυμῶν ἐπὶ τῇ νῦν βαρύνοντες , ὅτι ὡς αὐτὴν ὁ ἀσπασχῶς , ἀλλ' ὡς αὐτὴν ἐν τῇ νῦν τῇ νῦν αὐτὴν ὡς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν

ξας, καὶ πρὸς τοὺς ὁμοῦς αὐτοῦ τοὺς σπυρίων· τῇ δ' α'. Α
 Ἡ Απειλὴ μὲν ἐπετελεύτησεν Νικητῆς ὁ
 Τριφυλλίος, ὡς φασιν, ὑπὸ Νικηφόρου φαρ-
 μάκῳ ἀναιρεθείς. καὶ τῇ δ'. Ἡ Μάϊου μὲν ἡμέ-
 ρα ε'. ὁ ἡγεὺς Νικηφόρος καὶ Ἡ Χαλκηδὼνα ἐν
 πρεσβείᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ ἰσχυρῇ πρὸς ἡμερωτάτων
 καὶ πρεσβύτων ἐκείνης πρεσβείας τῶν καθεσθάντων
 πρὸς αὐτὸν πᾶσι συνέτελλαν. τῇ δ' ιβ'. Ἡ Ιου-
 λίου μὲν ἡμέρα δ'. ὥρα α'. Βαρδάνης ὁ Πα-
 τρικίος καὶ στρατηγὸς τῆς Ανατολίας, ὁ ἐπὶ τῆς
 Τύρκου, ἀντιβλήθης εἰς βασιλέα ὑπὸ τῆς περ-
 σικῆς ἡγεμονίας, ὅς τις πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἐβό-
 ῳ δρᾶσαι αὐτὸν ἐκείνῳ· καὶ καταλὼν ἕως Χρυ-
 σοπόλεως, καὶ περὶ πολυῶν ἡμερῶν η'. καὶ μετὰ
 ῥαίς ὑπὸ τῆς πόλεως, ὑπέστρεψεν ἕως τῆς Μαλα-
 γίνης. φοβηθεὶς δ' ὁ Θεὸς, ἐλθὼν αὐτὸν μετὰ
 δι' αὐτὸν σφαγῇ ἡρώτου Χρυσίου, ἀποστείλας δ'
 πρὸς Νικηφόρον, καὶ λαλῶν λόγον ὑπὸ τῆς
 ἐξείδου αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ταράσιος ὁ ἀγιώτα-
 τος Πατριάρχης, καὶ πάντες οἱ Πατρίκιοι καὶ
 πύργου, ὡς ἀβελῶν αὐτὸν ἀφ' ἑκείνου
 καὶ ἀφ' αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς αὐτοῦ. τῇ δ' η'. τῇ
 Σεπτεμβρίου μὲν ὥρα μεσονυκτίῳ λαλῶν
 ἀφ' ἑκείνου κατὰ τὴν Κίαν τῆς Βιθυνίας, εἰς τὴν
 μετὰ τῆς Ηρακλείου, καὶ ὁρῶν τὸ ἀπολυθὲν χα-
 λκίδιον τῆς βασιλείας, ἐπὶ τούτῳ ἀπεκέρθη, καὶ
 ἐνεδύσας τοῦτο μοναδικῶς, καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐ-
 τῇ, ἀπῆλθεν ἐπὶ νῆσῳ, τῇ λεγομένῃ Πρώτῃ, ἐν ᾗ
 οἰκοδομήσας τὸ μοναστήριον, οἰόμενος ὅτι αἰδι-
 ῶς τῇ φοβερῇ λόγον, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός
 λογιστὴς Νικηφόρος, καὶ οὐ μὴ βλάβῃ αὐτὸν ἐν
 δι' ὅτι ὡς τῶν μὴ γυμνοῦ αὐτὸν τὸ ὑποστάσις αὐ-
 τῆς, ἐξ ἀφορμῆς ἀναξάρτου πάντας τῶν ἡμερῶν
 τοὺς ἄλλους καὶ κτήρας, ἵνα δὲ ἐκ τῆς βασιλεί-
 ας πόλεως ἡ γυμνασία αὐτοῦ τῇ δ' ἐστὶν ἀπομυ-
 χεύεται εἶσιν. καὶ τῆς λόγος διωκόμενος πρὸς
 αὐτὸν διηγέσθαι τὰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
 ὡς ἔχοντα ὑπὸ αὐτῶν ἔργα καὶ Θεοῦ καὶ
 χάριτος ἀφ' ἑκείνου ἀμύθητος ἡμερῇ. τῇ δ' θ'. τῇ
 Αὐγούστου μὲν τῆς ια'. ἰνδικτιῶνος ἐτελεύτη-
 σεν ἡ βασιλισσα Εἰρήνη ἐν τῇ ἔξοχῃ τῆς Λέ-
 σβου νήσου, καὶ μετὰ τὴν τὸ σῶμα αὐτῆς ἐν τῇ
 νήσῳ τῆς Πελοποννήσου, ἐν τῇ μετῇ, ἢ αὐτὴ ἀκο-
 δήσασιν.

dia, & a nemine penitus conspici manda-
 uit. Mensis porro Aprilis die tricesimo,
 Triphyllius Nicetas, veneno, ut aiunt,
 a Nicephoro propinato extinctus est. Men-
 sis deinde Maij die quarto feria hebdo-
 madis quinta, Nicephorus in Chalcedonis
 suburbana egressus, cum equo mansue-
 tissimo atque mitissimo insideret, quæ Dei
 prouidentia fuit, in terram excussus, dex-
 terum pedem contriuit. Mensis autem Iu-
 lij die decimo nono, feria hebdomadis
 quarta, hora prima Bardanes Parricius &
 Orientalium Dux, qui cognomento Tur-
 cus, a Thematis trans fretum positus
 Imperator salutatus est: qui cum potesta-
 tem multum detrectasset, a militibus au-
 fugere non valuit. Is Chrysopolim pro-
 fectus, circumducto per dies octo exerci-
 tu, & ab Urbis ciuibus haud admissus, ad
 Malagina usque reuersus est. Tum vero
 Dei timore ductus, & ne forte eius cau-
 sa multæ patrantur cædes attentius co-
 gitans, missis ad Nicephorum Legatis, fi-
 dem accepit propria eius manu scriptam,
 cui etiam sanctissimus Patriarcha Tarasius,
 & Patricij omnes subscribere, qua se suos-
 que omnes incolumes atque impunitos ser-
 uatum iri sibi cauebat. Die postmodum Se-
 ptemb. octauo sub mediam noctem fugam
 latenter arripiciens, Cium Bithyniæ urbem
 profectus est in Heraclij Monasterium;
 Vbi cum nauigium ab Imperatore ad hoc
 istuc missum inuenisset: in eo caput abra-
 sit, ac deinde Monastico habitu indutus
 est. Mox conscenso nauigio, in insulam,
 Protem vulgo dictam, in qua Monaste-
 rium olim condiderat, traiecit, vñsanum
 Nicephorum tremendi iusiurandi fidem
 reueriturum arbitrat, & ab eo nullam
 se passurum iniuriam. Ille vero primum
 quidem eum facultatibus nudat, & occa-
 sione arrepta, cunctos Thematum proce-
 res & locupletes viros, inter quos ex Im-
 perante Urbe nonnulli in captiuitatem
 misit: vniuersum autem exercitum debi-
 tis stipendiis defraudauit. Admissa porro
 diebus illis ab eo scelera, Deo propter
 alia crimina nostra illa tolerante, quæ
 oratio valeat enarrare? Cæterum mensis
 Augusti die nono, indiçtione vñdecima
 Imperatrix Irene in Lesbum insulam re-
 legata diem obiit: in insulam autem Prin-
 cipi in Monasterium quod ipsa condidit,
 corpus eius translatus fuit.

	β'	δ'	ε'	ζ'					
--	----	----	----	----	--	--	--	--	--

Τῆς δ' ἑβδόμης, μὲν Δεκεμβ. ἰνδικ. ιβ'. ἔτε-
 λεν Νικηφόρος τὸ ὑπὸ αὐτοῦ Σταυροῦσι δὲ Τα-
 ρασίῳ τῆς ἀγιωτάτου Πατριάρχου ἐν τῇ ἁμ-
 βωνί τῆς μεγάλης ἐκκλησίας εἰς βασιλέα,
 ἀπὸ τῆς νήσου καὶ πᾶσι τῇ τελευτῇ, ἐξ ἑκείνου,

	2	19	8	20					
--	---	----	---	----	--	--	--	--	--

Hoc anno mense Decembri indiçtione
 duodecima Nicephorus filium suum Stau-
 racium Tarasij sanctissimi Patriarchæ ma-
 nibus in ambone magnæ Ecclesiæ Impe-
 ratorem coronauit, hominem siue vultus
 speciem, siue corporis robur, seu deni-

que mentis captum spectes, ad eam dignitatem plane ineptum. Is autem qui nusquam veritatis observatorem se præstitit Nicephorus, Lycaonas nonnullos, ceu potius Lycanthropos belluas iisdem cum eo mente ac moribus instructos homines in Proten insulam missos, noctu ad terram appellentes, Bardanium, quem memorauimus, oculis priuare, tanquam se nullatenus conscio, & parrato facinore, ad Ecclesiam confugere iussit. Admissum scelus Patriarcha & Senatus vniuersus omnesque qui Dei timorem præ se ferebant, indigne tulerunt. Nefarius porro Imperator Nicephorus, homo ad ostentationem omnia, nihil vero secundum Deum agens, in omnes Lycaonum optimates, quasi Bardanem vindicare voluisset, per iuramenta cepit inquirere. Inerat enim homini præter alia naturæ vitia facilis ad simulandum propensio; hoc eius genij præcipuum munus, quo etiam ante susceptum imperium plurimos decepit: simulatum tamen eius studium & affectionem expertis deridiculo exitit: adeo ut vultum suum execrandum continua licet impudentia obscuratum, per dies septem Imperatorio cubiculo tectus & ciuians reddiderit eo tempore inaccessum. Aderant enim homini faciles & mulieres a natura concessæ lachrymæ, quod multis prauis hominibus Christos & Prophetas se falso iactitantibus innatum videatur: id tamen haud plures latuit. Cæterum mense Augusto aduersus Arabes profectioe suscepta, ad Cæsium Phrygiæ obuiam illis factus, certamine inito superatus est: pluribusque suorum prostratis parum absuit, quin hostium in manus incideret, nisi procerum nonnulli animo & robore præstantes, cum non sine difficultate periculo eripuissent.

		3	20	9	21				
--	--	---	----	---	----	--	--	--	--

Hoc anno tumultu in Persia excitato Arabum Dux partes dissidentes compositurus, illuc se contulit. Interea Nicephorus capta occasione Ancyram Galatiæ, Thebasam, & Andrasum reparauit. Leui insuper & prædis cogendis apto exercitu in Syriam misso, milites re infecta, quinimmo pluribus eorum desideratis, reuerſi sunt.

					C. P. Episc. Nicephor. annis 9.				
		4	21	10	1				

Hoc anno mensis Februarij die viceſi-

γνώμη πρὸς τὴν τοιαύτην ἀξίαν. ὁ δὲ μὴποτε ἐν μηδενὶ φυλάξας ἀλήθειας Νικηφόρος Λυκαίονας ἴσας, ἢ λυκαυμοτρόπους, ὁμογνώμονας καὶ ὁμόφροντας ἀποστείλας εἰς τὴν Πρώτην ἐπέλυσεν νεκρὸς ὑπεβῆαι τὴν πίστιν, καὶ τὴν παρρησίαν ἐκφυλάσσειν Βαρδάνιον, ὡς δὲ τὸν ἀποποιῶντος αὐτὸς, καὶ μὴ τὸ δρᾶμα παροτρυνεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦτου δὲ γενομένου καὶ ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ συνέλευσις διηγάς ἡγήσασθαι, καὶ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν. ὁ δὲ σφετερισμῶντες βασιλεὺς Νικηφόρος ἔρχοις τοῖς ἐν τῇ Λυκαίᾳ, τὸ δοκεῖν, ἐπιζητεῖ ἀελεῖν, ἀμύνεσθαι χρηματίζομενος, ὁ πᾶντα κατ' ἐπίδοξιν αἰεὶ, καὶ μηδὲν κατὰ Θεὸν ποιεῖντων. ἡ γὰρ αὐτὴ μέγα τῇ λοιπῇ σφετερισμῶν, καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γνώμης ἔκδοσεν ἰδίῳμα, δι' οὗ καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πολλοὶ ἠπάτησαν. πλὴν γλαυκώματος ἡ τοῖς οἰδῶσιν τὸ ἐπιτίδωμεν. ὥστε καὶ αὐτοὶ αἰαδία πολλὴν ζελοφωμίον τὸ μιαινώματα αὐτῶν πρὸς τὸν αἰεὶ, τότε ἀπέρχεται ἡμέρας ὑπὲρ ἡμέρας ζ'. τῷ βασιλικῷ καινῶντος δολίως κλαυθμυρίζομενος, ἐπεὶ ἐφυσκῶς αὐτῷ γεναυκάδ' παροτρυνεῖν διακρούει, αὐ τοῖς πολλοῖς τῇ φασίᾳ ψαλδοχρίσιν παροτρυνεῖν πίφυκει. ἀλλ' εἰς ἔλαττον τοῖς πολλοῖς, τὰ δὲ Αἰγυπτῶν μὲν ἐλθὼν κατὰ Ἀράβων συνώπτιον αὐτοῖς εἰς Κερασὺν τῆς Φρυγίας, καὶ πολεμέσας ἠπάται· καὶ πολλοὺς ἀποβάλλων· μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸς κρατεῖσθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ τῇ δαχρύῳ ἡνὲς ἀδρόφεται τῶν μάλιστα τῆς αἰαδίας περὶσσεύσασθαι ἰσχυρῶν.

		γ'	κ'	θ'	κα'				
--	--	----	----	----	-----	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς αἰαδίας ἡρομένης χ' τῇ Γερσικῇ, κατέλθεν ὁ τῷ Ἀράβων δαχρύῳ εἰρηνόποιος αὐτοῖς. Νικηφόρος δὲ ἀδελφὸν θύρων, ἐκπέσει τῇ Αἰγυπτῶν τῆς Γαλατίας, καὶ τῇ Θήβας, ἐκ τῆς Αἰδρασί. ἀπέρχεται δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ κούρσων, καὶ μηδὲν ἀνίσχυρῶντες ὑποτρέψαν· ἰωῶν τὸν δὲ μάλλον, καὶ πολλοὺς ἀποβάλλοντες.

					Κ. Ρ. ἰστορ. Νικηφόρος ἰστορ. θ.				
		θ'	κα'	ι'	α'				

Τούτῳ τῷ ἔτει, μὲν Φεβρουαρίῳ καὶ ἰοδί-

δικτιώνη ιδ'. Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος Αρχιεπί-
 σκπος ΚΡ. ἐν δόξῳ ἀπὸ βίῳ, καὶ ὁ ἕκτος μὲν ὁ
 λειψόμενος αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τῆς Πόντου, καὶ ἐπὶ
 φη ἐν τῷ μοναστηρίῳ ὑπὸ αὐτοῦ κτισθέντι πε-
 ρὶ τῆς πόλεως ἐβδόμησθε τῷ ἱεροῦ, καὶ τῇ
 ιδ'. τῷ Απριλίῳ μὲν τῇ μεγάλῃ κυριακῇ τῷ
 Πάσχα ἐχρηστῆθη Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος
 Πατριάρχης ἀπὸ Ἀσκητικῶν ψήφου πρὸς τοὺς
 τῷ λαῷ καὶ τῷ ἱερῷ, πρὸς δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ.
 Γράφει δὲ καὶ Θεόδωρος ἱερομόνιχος τῆς με-
 νῆς τῷ Στουδίῳ οὐ συνθυδύκον τῇ χρεσ-
 τία Νικηφόρου, ἀλλὰ λίαν αὐτοῦ ἡγε-
 μα μελετήσαντες, αἰτίας δὲ τῷ ὀνόματι ἐχρη-
 στή, τῷ μὲν δὲ ἀπὸ λαϊκῶν ἀδελφῶν εἰς ἐπι-
 σκοπὴν αἰσχυρίζοντες ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος
 τῆς πόλεως ἀπὸ λαϊκῶν βουλευτῶν αἰσχυρίζον-
 τας συμβουλεύωντας ἵνα ὁ εἰς ἐπισκοπὴν ἐπα-
 τῇ Πατριαρχεῖν χρεστίαν ὅτι καὶ αὐτοῦ
 τελειώσαντες καὶ ἐπισκοπῶν που μετὰ τὴν
 ὑπὸ Θεόδωρου τεταγμένην, καὶ εἰς τὸ
 πολεῖν ἔχον τῆς ἐκκλησίας καὶ πολεμίας
 ἐπισκοπῆς. ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπὸ λαϊκῶν
 ἐπιστολῶν αὐτοῦ τῆς ἀξίας τοῦ Θεοῦ ἐ-
 ρχόμενοι. καὶ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ ἐπισκοπῇ
 οὐκ Ἀαρὼν τῷ Αρμένιῳ ἀρχιερεῖ τῷ Ρω-
 μαϊκῷ ἐν δυνάμει βαρεῖα ἀπὸ τῆς Μαυρο-
 φόρου, καὶ Συρίας, καὶ Παλαιστίνης, καὶ Λιβύης
 χιλιάδων τεταγμένων, καὶ ἐλθόντων εἰς Τύρνα καὶ
 ἐν ὅμοις οἰκῶν τῇ βλαστοφωμίας αὐτοῦ, καὶ πολιο-
 κήσας ἀφ' ἑλθόντων ὁ Ηρακλῆος καὶ ἐν ἑ-
 ρώτατος πρὸς ὑποῶν, καὶ τῷ ὀνόματι,
 καὶ τῷ Μαλακασπῆς, καὶ τῷ Σιδερεπῆδον,
 καὶ τῷ Ανδραστῶν. ἀπὸ τῆς δὲ χυδρῶν χιλιά-
 δας ἐξήκοντα, καὶ κατὰ τὴν ἑως Ἀκυρας, καὶ ἐ-
 ρήσας αὐτῶν ὑπὲρ τῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς Νικη-
 φόρος φέρον καὶ ἀμνηστία συναχθεῖς, ἐκλήθη καὶ
 αὐτοῦ ἐν ἀπορροῇ, ὅτε ἡμεῖς τῆς ἑλ-
 πιδίας ὅτι ἀπορροῇ, καὶ πολλὰ ἔπειτα
 πορίσας ἀπὸ τῆς πόλεως Ααρὼν τὸν μετὰ
 πολίτην Συναδῶν, καὶ Πέτρον τὸν ἱερο-
 μόν τῷ Γουλαῶν, καὶ Γρηγόριον τὸν Οἰκονό-
 μον Ἀμάρης αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἱεροῦ. καὶ
 πολλὰ ἀφ' ἑλθόντων αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἐ-
 ρήσας. ἵνα ὁ κατ' ἑτος τελῶν αὐτοῦ αἰ-
 τεύοντες χιλιάδες νομίσματα * κεφαλι-
 οῦν αὐτῶν τῆς βασιλείας, καὶ τῆς τῷ ἱεροῦ
 αὐτοῦ. ὁ δὲ αὐτοῦ Ααρὼν τῶν καὶ ἱερο-
 μόν ὑπὸ μυστῶν ἑλθόντων αὐτοῦ δὲ αὐτοῦ,
 ὡς ὑποτάξας τῷ τῷ Ρωμαϊκῷ βασιλεῖ.
 ἐπὶ καὶ δὲ καὶ πρὸς τῷ ἱεροῦ καὶ μετὰ
 κατὰ τῷ. ὑποταγμένων δὲ τῷ Αρμένιῳ

* Βλ. τὴν
 ἐν τῷ
 ἱεροῦ
 ἐν τῷ
 ἐν τῷ

A mo quinto indictione decima quarta Ta-
 rasius sanctissimus C P. Archiepiscopus
 gloriosam mortem obiit. Corpus eius ad
 Ponti fauces delatum, in Monasterio ab
 eo condito feria primæ ieiuniorum heb-
 domadis quarta sepultum fuit. Mensis ve-
 ro Aprilis die duodecima magna Pascha-
 tis Dominica Nicephorus sanctissimus Pa-
 triarcha, prius A secretis, populi totius, Sa-
 cerdotum, atque etiam Imp. suffragio
 electus est. Plato autem & Theodorus Stu-
 diorum Monasterij Superiores, Nicephori
 ordinationi non assenserunt, quin immo
 dissidium a cæteris meditati firmiter ob-
 stiterunt, probabili videlicet argumento
 ducti: Non oportere aliquem ab imo Lai-
 corum statu ad supremum Episcopatus fa-
 stigium proxime euolare: quos Imperator
 Nicephorus Vrbe eiicere consiliatus, ad-
 uersa nonnullorum sententia cohibitus
 est, qui odiosam fore Patriarchæ ordina-
 tionem exposuerunt, si Monachi ad se-
 pringentos vsque sub Theodoro militan-
 tes eiusque Monasterium adeo celebre, illa
 asserta, dissiparentur, & a fundamentis
 ruerent. Porro id neque nouum in Eccle-
 sia neque recens excogitatum fuit factum:
 cum multi etiam alij de Laicis Episcopi
 creati, Deo conuenienter in Sacerdotali
 dignitate se gesserint. Eodem anno Aaron
 Arabum Dux, collectis maximis copiis ex
 Maurophoris, Syria, Palestina, & Libya,
 quæ ad trecenta millia accedebant, im-
 pressionem in Romanam ditionem fecit:
 & Tyana profectus blasphemiz suæ con-
 secrauit ædem: munitissimumque Hercu-
 lis Castrum, Thebasam, Malacopæam, Si-
 deropalum, & Andrasum armis & obsidio-
 ne cepit: agmenque sexaginta millium
 militum popularum munit: & Ancyram vs-
 que deuenit, qua diligentius explorata &
 descripta, reuersus est. Quare Imperator
 Nicephorus in metum atque animi angus-
 tias adductus, ipse etiam contra procef-
 sit, in hac rerum desperatione sortem ad-
 uersus calamitates animum erigens, mul-
 taque sibi ipsi decernens trophæa, Syna-
 densen Metropolitam & Petrum Gulxi
 Præpositum, & Gregorium Amastrensem
 Oeconomum pacem componendam po-
 stulaturos ad Aaronem Legatos destina-
 uit: qui multis hinc inde discussis, pacem
 ea conditione firmaverunt: ut in singulos
 annos triginta nummorum Capitatorum
 millia ijs nimirum Imperatoris effigie
 exsculpta, aliaque pariter tria filij cha-
 raktere notata Saracenis penderentur. Aa-
 ron eo censu accepto, quasi Romanorum
 imperio sibi subiecto gauisus est: nec obla-
 tis talentorum decem millibus maiore læ-
 titia triumphasset. Inter eos insuper con-
 uenit, ne diruta & deserta castra repara-
 rentur. Sed vix Arabes discesserant, cum

eadem castra Nicephorus reedificauit & A muniuit. Ea re comperta, misso exercitu Thebasam iterato coepit Aaron, & classe in Cyprum destinata, Ecclesias euerit, Cyprios in alias provincias transportauit, & multis captiuis abductis, pacis initia fœdera violauit.

		5	22	11	2				
--	--	---	----	----	---	--	--	--	--

Hoc anno Nicephorus bellum in Bulgatos conuertit: & Adrianopolim profectus, cum ab Imperatoris Aulicis & militum Ordinibus conspirationem in se motam intellexisset, re prorsus infecta, & a proposito sibi sine longe sepositus, nisi forte a seueritate in contribules exercita, quos verberibus, exiliis, & bonorum proscriptio nibus vlus est, C. P. remeuit. Bardanio autem Spathario, cui cognomen tum Anemas, misso, aduenis & inquilinis omnibus in seruitutem actis in Thraciam transiit, haud leue auti pondus annuis vectigalibus ab eis exactis collecturum se arbitratus, qui dilecti sibi auri cupiditate, non Christi dilectione cuncta gerere vel administrare visus est.

		6	23	12	3				
--	--	---	----	----	---	--	--	--	--

Hoc anno mense Septembri indictione prima, Aaron Arabum Dux Chumid cum valida classe aduersus Rhodum instruxit. Is ex improviso nauigatione suscepta, Rhodum appellens ingentem prædæ copiam ex ea abegit, arce sola vastitatis immuni seruata. At certe redeuntem sanctus & mirandorum opifex Nicolaus manifesta uisione exagitauit. Myra etenim occupata, cum sacram eius urnam confringere tentaret, & in vicinam ex errore vim & idus inferret: extemplo immanis ventorum procella, marinorum fluctuum impetui tonitruum fulgurumque promiscua tempestas adeo classem iactauit, ut pleræque naues conuulsæ submergerentur, ipseque Dei hostis Chumid sancti virtutem expertus, vix ac præter spem eam potuerit effugere. Mensis autem Decembris die vicesimo Nicephorus Stauracio filio uxorem copulaturus, virginum Romanæ ditionis accurata disquisitione præmissa, Theophanonem Atheniensem Beatæ Irenes affinem viro, cum quo frequentius decubuerat, desponsatam, & ab eo seiunctam infelici Stauracio locauit: ut qui leges omnes violare solitus erat, etiam in hoc transgrederetur impudenter. Duas autem alias puellas istam forma longe superantes, quas vna cum ea delegerat, in ipsis nuptiarum solemnibus diebus palam non sine hominum risu vir execrandus constuprauit. Cæterum mense Febuario

ἐκτίσιν δὴνως τὰ αὐτὰ κείρα καὶ καταχόρυσαν. καὶ τῶν μαζῶν Ααρὼν, ἀποτείλας πάλιν ἔλαβεν πλὴν Θήβαστον, καὶ πύμνας πόλιν εἰς Κύπρον, τὰς τε ἐκκλησίας κατέστρεψεν, τοὺς τε Κυπρίους μετέστη, καὶ πολλὰ ἄλλωσι ποιήσας πλὴν εἰρήνῃ διεστρέψεν.

		6	23	12	3				
--	--	---	----	----	---	--	--	--	--

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Νικηφόρος καὶ Βουλγαρίῳ, καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀδριανούπολιν, εὐσέως μελετωμένης κατ' αὐτὴν ὑπὸ τοῦ βασιλικῆς αἰχμαλώτων καὶ τῶν ἑσπέρων, αἰχμαλώτους ὑπέστρεψεν ἄπρεκτος μηδὲν αὐτοῦ, ἢ μόνον τοὺς ὁμοφύλους ἀμεινόμενος διαρμυῖς τε, καὶ ἑσπέραις, καὶ δημεύσας πολλοὺς ὑποδούλους. ἀποτείλας δὲ Βαρδάνιον τὸν Σπαθάριον, τὸν ὑπὲρ τῶν Ααρὼν, πᾶσι παρεσέλυται, καὶ πύμνας ἐπαχμαλωτῶσας, ἐπέστησεν ἐν τῇ Θράκῃ, οἰόμενος εἰς ὀλίγον ὀλίκῳ χρυσῷ περισεύσαι ἃς αὐτὸς ἔξ ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι ὁ πᾶσι δὲ τῶν φιλομένων αὐτῷ χρυσόν, καὶ οὐ δὲ τὸν Χρυσὸν παρεστήν.

		6	23	12	3				
--	--	---	----	----	---	--	--	--	--

Τούτῳ ἔτει, μὲν δὲ Σεπτεμβ. ἰνδικτ. α'. Ααρὼν ὁ τῶν Ααρὼν ἀρχηγὸς μὲν πόλιν καὶ τὴν Ρόδον κατέλαβεν, καὶ τὴν Ρόδον κατέλαβεν πολλὰ ἄλλωσι ἐποίησας ἐν αὐτῇ. ὁ μὲν τοι ἐν αὐτῇ φερέσας διεφυλάττειν ἀπέστη. ἐν δὲ τῇ ἐπαύριον αὐτῇ, φθινοῦρας κατεπολεμήσας ὑπὸ τοῦ ἀγίου καὶ πνευματογέρου Νικολάου. ἐλθὼν γὰρ εἰς τὰς Μόρας καὶ τὴν Ἱεράν αὐτῷ συντελέσας περὶ τὰς ἑσπέραις, ἄλλω αὐτῷ ἐκείνης πληροῖν αὐτῆς κατέκλεισεν ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀέρας, καὶ θαλαττῶν κυμάτων, βροτῶν τε, καὶ ἀστραπῶν ἀνωμαλία τὴν πόλιν κατέλαβεν, ὥς ἵκανά συντελέσας σκάφη ἀπὸ τῆς πόλεως Χυμείδης ὑπὸ τῆς πόλεως δυνάμει, καὶ τῇ ἐλπίδι τὴν δυνάμει ἐκφυγεῖν. τῇ δὲ Δεκεμβρίου μὲν δὲ Νικηφόρος μὲν πολλὰ ἐκλογίῃ πρὸς τὴν πόλιν ὑπὸ αὐτῷ ἑσπέραις εἰς τὴν ἑσπέραις Στρεφάκιον τὸν υἱὸν αὐτῷ ποιησάμενος, Θεοφάνῳ πλὴν Ἀθηνάϊας παρεσέστη τῆς μακρείας Εἰρήνης μαμνητῶν ἀνδρῶν, καὶ πολλὰ αὐτῷ συνκοιταχθεῖσιν, χρεῖσας αὐτῷ ἀπὸ αὐτῶν, τὰς ἀθλίους Στρεφάκιον συνέβηξεν, ὥς εἰς πᾶσι καὶ εἰς τῶν παρομένων αἰσθῶν, ἄλλας δὲ τῶν ὁμοτιμῶν ἐκλεξάμενος. σὺν αὐτῇ φερέσας αὐτῷ ἐφθάρει κατ' αὐτῶν τὰς ἡμέρας τῆς γὰρ αὐτῶν πᾶσι τὸ μακρὸν γελώμενος. τὰς δὲ Φεβρουαρίου μὲν

anno erogato in milites stipendio ad Stomonem, Bulgari irruentes illud interceperunt auri libras centum supra mille: varia exercitus plebe trucidata cum ipso Duce, & pluribus Optimatibus: aderant quippe ex aliis quoque Thematibus taxati Proceres haud pauci, quorum communis fuit iactura: occupatisque vniuersi exercitus sarcinis, Bulgari rediere. Hoc etiam anno ante Paschatis solemnia Crummus Bulgarorum Princeps, expeditione suscepta, & instructo in Sardicam exercitu, qua dolis, qua pactis, urbem cepit: & ex Romanis agminibus, promiscua priuatorum hominum plebe haud numerata, militum millia sex interfecit. Nicephorus autem feria tertia salutaris Dominicæ passionis hebdomadis aduersus eum egressus, nihil laude dignum edidit: quinimmo Ducibus fuga sibi salutem consulentibus, veniamque pro animi paruitate admissa petentibus eam denegauit, & in hostium partes transire compulit, inter quos Euthymius Spatharius instruendarum belli machinarum expertissimus extitit. Nicephorus autem proprio dedecori daturus accessionem, periuris sacris ad Imperatricem Urbem datis, sanctum Paschatis festum in Crummi Aula se peregrisse mentitus, etiam Sardicam ab hostibus relictam restaurare volentem obsistentis exercitus vim merito timuisse, quod nimirum ab vrbe reparanda Ducum suorum & procerum opera, copiarum omnes Imperatorem violenter deterruerint, ipse per litteras persuadere conatus est. At isti totum drama maligna eius vafritie compositum & instructum attendentes, in eum & proprios Duces circa horam sextam tumultuantur; ac impetu facto, euersis & laceratis eorum tentoriis, ad Imperatorium vsque progressi Principem ipsum contumeliis & maledictis appetebant, inexplabilem eius circa diuitias libidinem & scelestum eius animum se non vltra toleraturos iurati. Ille subito violentoque motu exterritus, exurgit e mensa, & per Nicephorum Petrumque Patricios iusiurandis & aptis ad suadendum verbis eos demulcere parat. Tum illi a tumultu leuiter abstinentes, collem quandam occupant, Miselli propositi facile conficiendi immemores, illud, Domine miserere, quasi terræ motus eam conquassaret, vel diutina imbris penuria aerem detineret, inclamant. Nicephorus utpote ad omnem malitiam exercitatus, muneribus per noctem clam distributis, varios exercitus Duces sibi deuinctos seducens, ipse eorum medius insequentie die ad exercitum procedens, de suo erga eos affectu, deque sua erga ipsos æque ac filios propensione iusiurandis etiam tremendis certiores facturus differit. Ac confestim

A ἔτι ῥόγας διδιδάσκων τὰς λαοὺς ἐν τῇ Στρώματι ἐπικρίνοντες οἱ Βουλγάρων τῶν αὐτῶν ἀφείδαντο χειρῶν λίπας χιλίας καὶ ἑκατὶν καὶ παλιν λαόν κατέσφαξαν σὺν τῇ στρατῶν, καὶ τοῖς ὄχλοις. Ποῦν γὰρ καὶ τῇ λοιπῇ ἡμῶν βασιλείᾳ ὄχροντες εἰς ὅλην καὶ πόλιν ἐκαὶ ἀπύλον. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ πῦλον ὅλον, καὶ ἑσπέρην. τῷ δὲ αὐτῷ ἔτι πρὸς τῆς ἑορτῆς τῇ Πάσχα ὁ Κερόμμος τῇ Βουλγάρων ὄχροντες ὁδοποιήσαντες καὶ Σαρδικῆς, τῶν αὐτῶν πῦλον δὲ λαὸν, καὶ λόγον, στρατόματα Ρωμαίων κατέσφαξαν χιλιάδας ἑξ, καὶ εἰς ἰδιωτικὸν πλῆθος. Νικηφόρος δὲ διῆλθε κατ' αὐτὸν ἔχοντα τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πύλου, ἐξήλθον μὲν οὐδὲν πύλον. τοῖς ἐπιστάταις ἐκ τῆς φυγῆς ὄχροντες αὐτοῖς λόγον αὐτοῦ ἀπαξιώσαντες διώκειν, τοῖς ἑσπέραις φυγὴν ἐβιάσαν, ἐν οἷς καὶ Εὐθύμιος ὁ Σπαθάρης μηχανικῆς ἔμπειρος. ὁ δὲ Νικηφόρος πρὸς τῇ πολλῇ ἀδελφῇ σάφαις εὐχρῆς πρὸς βασιλίδαν πάλιν πύλιν ἐσπέραις δαξεν, ὅτι τῆς τῇ Πάσχα ἑορτῆς ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Κερόμμου ἑορταίας, πρὸς παλαιόφρονος Σαρδικῆς οἰκοδομῶν βουλόματος, αἰτιστάμενα πλῆθος φοβητῆς ὑποβόλην ἀφ' ἧς στρατῶν καὶ ὄχροντες πύλιν τοῖς ὄχλοις αἰτίσασθαι τῷ βασιλεὶ πρὸς τῆς οἰκοδομῆς. οἱ δὲ τὸ δρᾶμα κατὰμνησθέντες ὡς ἐκ τῆς αὐτοῦ κακοπορείας ὑποβόλην ἐσπέραις κατ' αὐτὸν, καὶ τῇ ἰδίᾳ ὄχροντες, ὡς ἐκ τῇ καὶ ἐπὶ τῇ ἀφ' ἧς αὐτοῖς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐλθόντες δὲ εἰς τῆς βασιλικῆς, ὑβρίσιν πολλὰς καὶ ἀρᾶς αὐτῶν ἔβαλλον. μετέπειτα πρὸς αὐτῶν φιλαργυρίᾳ καὶ κακομύθου αὐτῶν γούμην ἐχομύθου ὁ δὲ ὡς ἀδελφῇ τῆς αὐτοῦ σφόδρα κατεπληθύνει, καὶ ἀναστὰς τῆς καπνῆς, αὐτῶν μὲν ἀφ' Νικηφόρου καὶ Πέτρου τῇ Γατρικίᾳ ὄχροντες (αὐτοῖς) καὶ πειθοσολογίας κατὰ πᾶσαν αὐτοῖς ἐπύρην. οἱ δὲ μικρὰ παυσάμενοι, βοῶντες πᾶσι κατὰ λαόν οἱ τεισάλλοι τῆς ἐν χειρὶ ὑπάρχοντες πορείας, ὅ, Κύριε ἐλάσων, αἰσθόμενοι, ὡς ἐπὶ ἡμῶν σφόδρα, ἡ αἰσθόμενοι. ὁ δὲ πρὸς πᾶσιν κακουργίᾳ ἔποιε, λαοφθόρας διπλῆς ἀφ' ἧς τοῖς τοῖς παλαιοῖς τῇ ὄχροντες ἐξαπατήσαντες, τῇ ἐπὶ αὐτοῖς δὲ αὐτῶν μίους ἐλθόντες τοῖς ὄχλοις διελίξοντες πρὸς πᾶσι διημερίας ὄχροντες

fitis Fumaria tributa a primo tyrannidis suæ anno colligi : possessionum vberiores in Imperatoris Curatoriam transferri, annua vero earum nomine pensa a residuis possessionibus & remanentibus sacrarum illarum ædium accolis persolui : adeo ut habitationibus & agris in angustiis adductis aucta duplo tributa exigerentur. Sextum. A Prouinciarum Rectoribus, qui egenis proxime diuites euasissent, inquiri, & ut a thesaurorum inuentoribus diuitias repeti. Septimum. Ab iis, qui a viginti annis & citra illud spatium dolium aut vas quodcumque inuenissent, pecunias coniungi. Octauum. Eos qui ante prædictos viginti annos ab auis & patribus hereditatis iure aliquid obtinuissent, etiamsi pauperes euasissent, ad publico redhibendum cogendos. Qui autem extra Abydum mancipia emissent, de singulis duo numismata soluerent, maxime Cycladas duodecim insulas incolentes. Nonum. Qui ad maris, minoris maxime Asiæ, littora habitarent, neque ex agrorum suorum fructibus victum perciperent, inuitos prædia quæ aliis eripuerat, quanti ab eo æstimata essent, emere præcepit. Decimum. Collectis in vnum insignioribus C P. naucleis, unicuique duodecim auri libras dedit, ea lege, ut in singula numismata quatuor Cæratia in fœnuspenderent : ac nihilofecius consueta nauigiorum vestigalia reddere cogerentur. Ista ex multis pauca compendio in medium protuli, ex quibus varias eius ad omne rapinæ atque iniustitiæ genus artes commonstrarem. Quas enim in Imperatrice Vrbe summi, medij, atque infimi loci hominibus iniurias intulit, plures sunt, quam ut perscribi possint : dum ipse videlicet perquireret, quomodo vnusquisque domi viueret ; seruosque ad calumnias in dominos struendas impelleret : quiquidem initio criminationes in dubium allatas in dubium reuocare simulans, eas postea comprobabat, atque confirmabat : idque præcipue in ignobilibus aduersus illustres viros admittebat, homines ad deferendum idoneos præmiis atque honoribus afficiens. Præterea patres familias quamplurimos a prima ad tertiã generationē domibus exturbauit, spe fretus eos quocitius ruerent, eo citius illorum hereditates ad se deuenturas. Id vero etiam dignum est quod memoriæ tradam, tum voluptati, quam vtili exemplo futurum. Agebat in foro cereorum quidam venditor ex propriis laboribus nonnullas facultates adeptus. Eum ad se accersitum helluo ille pecuniarum sic alloquitur. Apposita capiti meo manu, iura quanta tibi sit auri copia. Is tanquam indignus manum extendere recusans, & exequi compulsus, centum auri libras possidere fastus est : quas Impe-

τιῶσαι ἀπὸ τῆς πρῆτης ἔτους τῆς αὐτῆς τυραννίδος· πὰ δὲ χρήσιμα τῆς κτημάτων εἰς τὸ βασιλικὸν κουρτωριῶν αἰρεῖσθαι, πὲρ μὲν τοὶ τέλη αὐτῶν ἐπιτιθεσθαι τοῖς ἐσαπταμίαισιν εἰς τοὺς αὐτοὺς διαγρεῖς οἴκους κτήματα καὶ κτήρια, ὡς διπλοῦσθαι πολλὰν τὰ τέλη οἰκίστου σπουδερῶν αὐτοῖς, καὶ τῆς χειρὸς ἐκπύου. σκοπιῶσαι δὲ τῆς στρατηγεύωντος τοῦ ἀδελφῆς ἐκ πτωχείας ἀνακτησάμενοις, καὶ ἀπαρτεῖσθαι χρήματα, ὡς ὑπερβαίνειν ἡσυχασθαι. ἐβδόμῳ τοῖς πρὸ εἴκοσι χρόνων ἀρκεῖν τοῖς, καὶ μέχρι τῆς δαΐος πίσης, ἢ σκώρος ὁποιῶν, καὶ αὐτοὺς ἀναγκάζεσθαι. ὀγδόῳ. τοῖς ἐκ πάπων ἢ πατέρων κληρονομήσαντας διαγρεῖν ἐκ τῆς αὐτῆς χρόνων εἴκοσι, ἀξιοδοτῶναι τὰς δημοσίᾳς τοῖς πέντε, καὶ τοῖς ὠπασάμενοις ἔξω τῆς Αὔδου σώματα οἰκιστὰς, αὐτὰ δὲ νομίματα τελέσαι παροσίπαιξεν, μέλιστα τοῖς καὶ τὴν δωδεκάηστον ἐνάτην. τοῖς τὰς παροσταλασίους οἰκιστάς, μέλιστα τῆς μικρῆς Ασίας, μηδὲ ποτε γηποικίως ζήσαντας, ἀκοντὰς ὠπείσθαι ἐκ τῆς καθαρπαγήτων αὐτῶν κτημάτων, ὡς αὐτὰ ἐκτιμηθῶσι πρὸ αὐτῶν. δεκάτῳ. τοῖς ἐκ ΚΠ. ἐπιστήμης ναυκλήρους σπουδαζοῦν δίδωκεν ἑπὶ τῶν πηγακαρῶν τὸ νόμισμα αὐτῶν χρόνου λιγρῶν δώδεκα, τελοῦντας ἐπὶ τῶν σινηδῶν κομμέρια. ἑνῷ ἐκ τῆς πολλῶν ὡς ἐκ κεφαλῆς μικρῆς μοι ἐπληροφάνηται δολοῦν τὸ πρὸς πρῶν εἶδος πλεονεξίας αὐτῶν πολυμήχανον. τὰ γὰρ καὶ τὴν βασιλίδαν τοῖς ἐκ τέλες, καὶ μέσοις, καὶ ἀπὸ τέλες ἐδιδόθησαν διὰ πᾶσα συλζεαφῆς τοῖς μὲν * ἀνελθόντας ὅσοι οἴκοι ζῶσιν, καὶ καθυποβάλλων τοῖς πωλεῖς τῆς οἰκετῶν ἀφελῶν τῶν αὐτῶν τοῖς διασώτας, καὶ ἐκ τῶν δόξαῖς δῆθεν διαλέγοντας ἑπὶ τοῖς λεγομένοις, ἔπειτα βεβασιωτάς συκοφαντίας· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ ἀσέμνῳ κατ' ἐπιστήμην ἔδρα ἡμῶν ἀξίων τοῖς διδόμεναις λόντας· τῆς δὲ οἴκων πολλοὺς τῆς οἰκητόρων ἀπὸ πρῆτης εἰς τρίτην ἡμερὰν ἀναστρέψαν, ἐλπίδι τῆς ἑλπίδος τοῖς αὐτοῖς ἐκπαισθῶν, ἐπὶ αὐτῶν κληρονομήσας. ἀξίων δὲ πηδύματες, ἢ πρὸς διέγματος ἔτεκα μετὰ τῆς καὶ τοῦ. κερυμαλῆος τις μὲν ἐκ τῶν φέρων ἐκ τῆς ἰδίας πόων ἀνενδῆς. τῶν μετὰ τῆς ἀφελῆμος ὁ πᾶμφαρος φησὶ. ἦς τὸ χεῖρ σου κατὰ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ὁ μισθός μου, οὐδὲ πῶς σοι χευστός ἐστι ; ὁ δὲ μικρὸν ὡς ἀπ᾽ αἰτίας δῆθεν, κερυμαλῆμος, ἐβόων τῶν πρὸ αὐτῶν ποιῶν, καὶ λίτρας ἐκπὸν ἐξέπειν ἔχον. καὶ τῶν κατὰ τὴν ὥρην

* Βαθὴν
αὐτοῦ
τοῖς αὐτοῖς

προσέτιξεν ἐν ἐκείνῃ, φήσας. σὺ τί χρεῖαι ἔχεις ἐπιεσσαμένου; σιναρίστον μοι· καὶ ἄρῃ τομίσματα ἑκατὸν, καὶ παρόντων δὲ κοίτης.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Τούτων τὰς ἑπτὰ Νικηφόρος τῆς καὶ Χειρῶν ἐπέτιπεν ἐπιτίμιας ἀπὸ τοῦ ἑξαγρηγορίου πτωχῶν ἀλόγων, βοσκομένων τε, καὶ κερπῶν, ἀδίκους θυμωθέντες τε, καὶ ζημίας, καὶ ἐπὶ τῶν λογισμῶν ἐπὶ πλοίοις, ὃ πάντες τομίσαντες ὁ μὴ ὑκίλιν, καὶ ἄλλας μυρίας καλῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ καὶ μέρη ἱερὰ φορτικὰ τοῖς ὑπηρεσιμαρμὰς ζητοῦσι πέφυκε μαρτυρεῖν πρὸς τὰς ματα. τῇ δὲ περὶ τῷ Οκτωβρίου μηνὸς ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἀπασιμέντος τῆς ἀφανῆς ἐν ἡμέρᾳ μεταχρὸς ἕξτος ἵνα καὶ τῷ στρατομαρμῶν, ἐλπίδα μὲν ἐπὶ τῷ παλαιῷ Νικηφόρῳ αἰελεῖν ζῆτον. καὶ περὶ τῶν δύο ἀφαιρεθέντων καὶ ὑπηρεσιμαρμῶν αὐτῷ, διότι ἐπὶ τῶν μαρμῶν αὐτῷ. συλλυθηδὶς δὲ καὶ παλαιὰ ὑμνησθῆναι, διαμνησθῆναι περὶ τῶν μαρμῶν, καὶ ἵνα συκοφαντήσας. ὁ δὲ τῶν ἐπὶ τῷ ἑξῆς κατεσφαλίσαντα σὺν τοῖς πύργοις καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῷ οἰκισμῷ μεγάλου κακοῦ σημείον ἔχοντες τῶν τοῖς τε κατεσφαλίσαντες, καὶ τοῖς ὑπὸ χεῖρας, κατὰ τὴν ἐπὶ τῷ δουλοῦ Νεστορίου γέννησιν. καὶ δὲ Μανιχαίων, καὶ τῶν Παυλικιανῶν λεγομένων, καὶ Ἀθηναίων καὶ καὶ Φρυγίων, καὶ Λυκαονίων, ἀλλοτρίων αὐτῶν, φίλος καὶ ἀφαιρετός, χρεσμοῖς καὶ τελεταῖς αὐτῶν ὑπηρεσιμαρμῶν, ἐπὶ τῷ Βαρδάνῳ ὁ Πατριάρχης ἐπὶ τῷ αὐτῷ, τοῖς περὶ τῶν μαρμῶν, καὶ αὐτῶν μαρμῶν τῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ. τῶν γὰρ ἐν τῷ ἑξῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ πάλιν ἐπὶ τῷ κατεσφαλίσαντες ἐπὶ τῷ αὐτῷ, οὐ τῶν μαρμῶν καὶ ἱεροσολύμων ἀποκτενῶναι πιστοῖται. πάλιν δὲ τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ αὐτῶν ἀλλοτρίων αὐτῶν; καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ χρεσμοῖς καὶ τελεταῖς αὐτῶν ὑπηρεσιμαρμῶν τῷ Θεῷ ἀφαιρετός ἀμύρῳ καὶ ἡμῶν. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βασιλείας ἀλλοτρίων ἀφαιρετός παλιτῶν αὐτῶν, καὶ πολλοὶ καὶ κατεσφαλίσαντες αὐτῶν ἀλλοτρίων αὐτῶν διεφθάρησαν διότι. ἐπὶ τῷ Εὐακιστῷ ἡμετέρας τῆς Νικηφόρος τοῦ μαρμῶν, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ γέννησιν ἡσυχῆ, καὶ κατὰ τῷ ὁρῶν λόγῳ καὶ τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ὧν αὐτῶν Νικηφόρος, καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ δὲ χεῖρας, καὶ πτωχῶν

rator quantocyus proferri cum iussisset: Quid, inquit, tibi ea sollicitudine opus est? Prandemecum: & acceptis tibi nummis centum, in domum tuam contentus discede.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Hoc anno Nicephorus, qui lege sancta scœnora exercenda prohibuit, solitas sibi at Deo inuisas Christianorum inspectiones, bonorum omnium, & animalium, pabulorum, & fructuum iniquas proscriptiones, vsuras de nauigijs capratas, aliaque mala infinita prorogauit in peius: quorum narratio ex parte instituta molesta iis sit futura, qui res gestas compendio cognoscere student. Mensis autem Octobris die primo, hebdomadis feria tertia, quidam incognitus Monastico habitu rectus, educto e cuiuspiam militis latere gladio in Palatium irruit, Nicephoro mortem inferre meditatus. Astantium autem duos cum insequentes, ac retinere contententes grauitur vulnerauit. Comprehensus itaque, & tormentis examinatus, nullo criminis authore vel conscio accusato, a demonio torqueri se finxit. Imperator virum pedicis ligneis, vna cum iis qui a demone exagitantur, arctari iussit: quod grauis mali tam imperantibus quam subdito cuique impendentis portentum dari, quale impij Nestorij temporibus visum, augurati sunt. Porro Manichæorum, quos nunc Paulicianos dicimus, & Athinganorum ex Phrygia & Lycania iuxta patriam suam erumpentium amicus totus eorum cupidine flagrans extitit, ac eorum vaticiniis & superstitionibus omnino deditus: iis enim accitis, cum Bardanius Patricius seditionem mouit, eorum præstigijs vsus hominem in se rebellantem prostrauit. Taurum siquidem in foveam demissum, & in terram capite procliuem, cornibus ad palum ferreum alligatis, eo pacto mugientem & in luto volutantem se occidi parauit: eiusdemque Bardani vestis sub mola in retroactum gyrum contorta conterti præcipiens, ac simul incantamenta effutens, Deo ita permittente, ob innumerum peccatorum nostrorum numerum, victoriam retulit. Quamobrem sub eius imperium Manichæis istis libere cum alijs viuendi & ciuitatis iure citra metum vtendi facultas data: ex quo multos leuioris ingenij homines nefariis eorum opinionibus deprauari contigit. Fuit tum in Hexacionio Nicolaus quidam, Eremitæ nomen falso sibi arrogans, & quidam eiusdem vitæ participes, aduersus rectam fidem & venerandas imagines blasphemias euomere assueti. Istos sibi deuincire, Pontificem vero Nicephorum reliquosque vi-

tam suam ad Dei placitum conformantes A affligere studebat. Sæpius enim his illos incusantibus succensuit: cum ex aduerso mutuas ad inuicem fouentes inimicitias amplecteretur, & diligentes inuicem conuulsiis morderet, vsque erat diuinorum mandatorum acerrimus oppugnator, in id toto studio raptus, vt, licibus per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnauræ carnificina intentatis, neminem impietatis suis dignoscendis attendere permitteret. Militares proceres Episcopis & Clericis herili iure Episcopatibus & Monasteriis abductis, in seruatorum modum vti, eorumque bonis abuti, iussit. Eos insuper, qui ab antiquo aurea vel argentea quæque vasa Deo deuota consecrassent, ipse vituperiis incessebat: & quæ nunc possideret Ecclesia communibus vñibus deputanda, prout Iudas Dominicum vnguentum, deblaterabat. Ad hæc qui præcesserunt Imperatores, ceu rerum gerendarum imperitos, moderantia in vniuersum sublata, accusabat, affirmans neminem Principe potentiorē esse, modo caute atque strenue is imperium gerat: sed homo diuinæ iustitiæ victima in hisce suis vanis commentis deceptus est. Mense porro Febuario indictionis eiusdem quartæ, primo quadragesimæ Sabbato, Saraceni Leoni Armeniaeorum Duci militum suorum stipendia secum vehenti ad Euchaïtam obuiam facti, cuncta cum exercitus parte in potestatem suam mittunt. Erant autem talenta tredecim libras mille & trecentas conficientia. At ne quidem sic castigatus ab auaritiæ libidine vt resipisceret Nicephorus commoueri potuit. Tantis etiam signis haud eruditus nouus ille Achab, Phalarim & Midam diuitiarum cupidine superans, aduersus Bulgaros vna cum Stauratione filio exercitum parat: & mensis Maij die * * * Imperante Vrbe profectus, Nicetæ Patricio & Generali Logothetæ mandauit, publicos Ecclesiarum & Monasteriorum census augeret, & in octo sequentes annos pensionem a procerum domibus exigeret: quod graui communique luctui causam dedit. A quodam autem fidei suo famulo, Theodosio, inquam, Salibaræ filio viro Patricio reprehensus est ac monitus verbis istiusmodi: Omnes aduersum nos vociferantur, inquit, Domine, & si quid aduersi nobis acciderit, omnes casu nostro lætabuntur. Nicephorus respondit. Deus qui corda hominum indurat, meum pariter indurauit: quid boni in subditos meos a Nicephoro profluere potest, Theodosi? Ne præter ea, quæ experiris, aliud quippiam expectes. Ista Dominus nouit. Ista viua voce referentem Theodosium audiui. Igitur copiis non solum ex Thracia, sed ex vltioribus etiam

τοῖς καὶ Θεοῦ ζήλον. πολλὰς γὰρ καὶ αὐτῶν ἐκκαλὸν ἡγερμακτῆται, τοῖς παρὲς ἀλλήλοις ἐχθραῖοι σφοδρὰ συγχαίρων, ὅτι ποταῖον πόντη Χριστιανὰ φιλοῦσι τὸν πλησίον, ὡς αἰαβουπεῖς τῇ θείῳ ἐντολῇ. καὶ ἀφ' αὐτοῦ δίκας ἀλόγους καὶ ἀλόγους πᾶσι Χριστιανὰ κινεῖν ἐν τῇ κολαστικῇ τῆς Μαγναύρας, παρὲς δὲ μηδὲνα χρῆσθαι καὶ τῇ ἀσέβειᾳ αὐτῶν. τοῖς γραπτικαῖς ὄργησις δουλικῶς χρᾶσθαι τοῖς ἑπισκοπείοις, καὶ κληρικαῖς ἐκείλοις καὶ ἀρχιερεῖς αὐθιγνῶς ἐν πῖς ἑπισκοπείοις καὶ μοναστηρίοις, καὶ ἐκκαλῶσαι πᾶσι αὐτοῖς. τοῖς ἀπ' αἰῶνος αἰαθιμῶν τῇ Θεῷ χρυσῇ ἢ ὀργυρῇ ἐκκαλῶσαι, καὶ πᾶσι τῇ ἐκκλησίᾳ ἱερὰ κοινῶσαι ἀξίον ἐδογμάτισεν, ὡς Ιουδαῖος δὲ δεσποτικὸν μῦθον. τοῖς παρὲς αὐτῶν βασιλεὺς ἀποβῆται, ὡς ἀκυβερνήταις, ἐμμένειν, καὶ ὅλου πᾶσι παρὲς αὐτοῦ αἰαθῶν, καὶ μηδὲνα λέγων γίνεσθαι τῇ κραταιότητι διωπατῶντες, εἰ βούλωντο ὁ κρατῶν ἐν τρεχῶς ὄργη. ἀλλ' ἐμπαυῶν ἐν τοῖς ἀφελουμοῖς αὐτῶν ὁ θεοκτόνος. τῇ δὲ θεοβουλείᾳ μὲν ἡ αὐτοῦ δὲ ἰνδικτιῶνος τῇ παρὲς σαββάτῳ τῇ κατὰ τὴν ἑορτήν ἐκκαλῶν οἱ Σαρακῆναι εἰς Εὐχαΐταν Λέοντι γραπτικῇ τῇ Ἀρμενιανῶν σὺν τῇ ῥογα τῇ ἡμέρας, αὐτῶν ἀφείλγαντο σὺν πολλῇ πληθὴ λαοῦ. ἔλθοντα δὲ ἡ γ'. ἡνὲν λῆμα λίτρας χίλιας τετρακίσιας καὶ οὐδ' οὕτως μὴ παιδολογὶς ἠλέειν Νικηφόρος τῆς πλεονεξίας παύσασθαι. ὅτι ποσὺν τοῖς οὖν σημείοις ὁ νέος Αχαῖς μὴ παιδολογὶς, ὁ Φαλαγγίδης καὶ Μίδων ἀπληροῦτες, καὶ Βουλγαρῶν παρὲς τὰ ἴσταται ἅμα Στρατηγὸς ὅς ἐστι αὐτῶν καὶ τῇ Μόρου μὲν * * * τῆς βασιλείας ὅτι αὐτῶν, ἐκείλοις Νικήτα Πατριάρχῃ καὶ ἡρῶν Λογοθέτῃ πᾶσι δημόσια τέλη τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ μοναστηρίοις ἀναβιδάσκει, καὶ ἐκτὸς ἐτῶν ὀπισθοτελείας, τοῖς τῇ ὀργῇ ἀπαμειβῶναι εἰκοσι. καὶ ἡ δὲ δῆριος μέγας. ἐκκαλῶν δὲ ἑαυτοῦ πρὸς γηνοῦ αὐτῶν θεοκτόνος, Θεοδοσίου, φημι, ὅς Σαλλιβάρῳ Πατριάρχῃ ὄντος, ἐπὶ πᾶσι καὶ ἐκκαλῶσιν ἡμῶν, δέσσοντα, ἐπὶ ἐν κρατὶ πειρασμοῦ πᾶσι γρηγοροῦν τῇ παρὲς ἡμῶν. ἔφη παρὲς αὐτῶν. ὁ Θεὸς σκληρῶν ἐσκληρώσει πᾶσι κρατῶν μου, τί ἀγαθὸν ἔστι τοῖς ἑαυτοῦ πᾶσι χιτῶν μου, παρὲς Νικηφόρου, Θεοδοσίου, μὴ ἐκδέχου παρὲς τῇ ὀργῇ σου. ἔφη καὶ οἱ δειν. ἔφη Ζῶντα φωνῇ ἀκήκοα παρὲς Θεοδοσίου. ἐπισιωμάζας δὲ πᾶσι γραπτικαῖς, οὐ μόνον ἐκ ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ τῇ πει-

ῥαπιδῶς ἡμερῶν, πέντε τε πολλοὶ ἰδοὺς A
 ἐλπίσιν σφενδόνας καὶ ῥάβδους ὀπλισμένους
 βλασφημοῦντας ἅμα τοῖς στρατῶμασιν ἤλκ-
 σαι καὶ Βουλγαρίαν. Κροθύμμος δὲ τὰ πληθὺν
 φρονήεις, οὕτως αὐτῶν ἐν Μαρκελλίᾳς ἡγεῖτο
 εἰρήνῃ. ὁ δὲ τῆς οἰκείας κακοδουλείας, ἐν τῇ
 ᾗ ὁμοφροσύνῃ αὐτῷ συμβούλιον εἰσηγήσας διε-
 κωλύειν καὶ μὴ πολλὰς περὶ αἰσῶν δι' ἀβά-
 πων πόσιν ῥητορικῶς ὁ θρασυδὲλης εἰσέ-
 ρχεται εἰς Βουλγαρίαν τῇ εἰκοστῇ τῆς Ιουλίου
 μηνός· κινῶς δὲ ἐπιτολὴν παρολέθριος συ-
 χρώς ἐπιφθελγέμενος, ὅ, τίς περιόσται καὶ
 ἀπορῶσι, τὸν Αχαάβ; λέγων· ὅτι καὶ ὁ
 Θεός, καὶ ὁ ἀντικείμενος ἔλκει ἀπορῶν. καὶ B
 δὲ τῇ εἰσελθῆν αὐτὸν, Βυζάντιος ὁ τοῦτο Επα-
 ρχῆτος οἰκίτης παρὲς Κροθύμμον παρὲς Μαρκελ-
 λων παρσέφυγῃ, σιναρπάσας ἐσθῆτα βασι-
 λικὴν καὶ χρυσίου λίτρας ἑκατὸν πολλοὶ δὲ τῷ
 τοῦτο φυγῇ ἐπὶ κακῷ Νικηφόρῳ οἰωνίστη-
 ρ. ἐπὶ δὲ τρεῖς ἡμέρας μὴ τὰς πρῶτας συμ-
 βολὰς δόξας κατενοοῦσθαι, οὐ τῷ κατενοοῦσθαι
 Θεῷ τὰ τῆς νίκης ἐπιγράψαν. ἀλλὰ Στρατηγὸς
 μόνου τῷ ἐπιτυχίᾳ ἐξ οὐδὲν ἐκέρχεται, ἐ-
 ποῖς καλῶσι τῷ εἰσόδῳ ἄρχουσι ἡπειλῆς.
 ἄλγος δὲ ζῶν καὶ βρέφει καὶ πᾶσιν ἡλικίας
 ἀσπληνῶς φονεύονται παρσέπτεο, καὶ τὰ τῇ
 ὁμοφύλων νεκρῶν σώματα ἀπαφα εἰσάσας μόνος C
 ἐπιμελούμενος τῆς ᾗ σκύλων συλλογῆς, κλη-
 ῖται δὲ καὶ σφραγίδας τοῖς τῷ Κροθύμμου τα-
 μεῖοις ἐπιθήκας, ὡς ἴδω λαιπὸν ἡσφαλίσατο.
 ὅτε γὰρ καὶ τὰ ἔτερα μέλη Χρυσάνου ἀφα-
 ρῶν τῇ σκύλων ἀπέτεμεν, ἐπὶ τῷ λεγόμενῳ
 αὐλῷ τῷ Κροθύμμου ἐσέστησαν, ἐκείνου σφό-
 δρα ταπεινότητος καὶ δουλοῦτος, ὅτι νεκρῶν.
 ῥάβδος αὖ ἐπὶ σφίσι ἔρεσαν ὅτι καὶ ἐξελθε ἐκ εἰρήνης.
 ὁ δὲ τῆς εἰρήνης ἐξῆς τῷ τῷ οὐ παρσέπτεο
 ἐφ' οἷς καὶ λαλεπήνας ἐκείνος, τὰ τῆς χώρας εἰ-
 σόδους καὶ δόξας περὶ πεφραγμένους ἐυλοῖς
 ἐχυρήμασι, πᾶν καὶ κατησφαλίσατο. Νικηφό-
 ρος δὲ τῷ γνοῖς, ὅτι καὶ, ὡς ἐμπερίστατος, ὅτι
 παρσέπτεο, ἡγεῖτο περὶ αἰσῶν. καὶ τοῖς σιναρπῶν τὰ
 ἀπικλείας ἐλεῖν ὅτι καὶ περὶ αἰσῶν ἡγεῖτο, καὶ
 μηδεὶς ἐλπίσιν ἀφαιρῶν τὸν ὅλεον. καὶ
 τα δὲ ὡς ἐφ' ἡμέρας δύο πᾶν καὶ περὶ αἰσῶν
 σιναρπῶν τὰ μηχανήματα. καὶ τῇ νυκτὶ τῇ
 σιναρπῶν τὰ σιναρπῶν καὶ ὄχλων ἐσέπτεο
 Νικηφόρος καὶ τοῖς σιναρπῶν ἀκούμενος πα-
 ρσέπτεο πᾶν ὅτι σιναρπῶν. καὶ δὲ τῆς
 ἡμέρας ἐπελθόντες οἱ βαρβάρους καὶ τῇ Νικη-
 φόρῳ σιναρπῶν, καὶ τῇ σιναρπῶν ἀκούμενος ἀτα-
 ρεστοὶ αὐτὸν οἰκτρῶς, ἐν οἷς καὶ Αἰτίος Πατρί-

prouinciis in vnum collectis, multisque
 pauperibus eo adactis, ut propriis stipen-
 diis militarent fundis & baculis armati,
 ex quo diris omnibus cum, & vna exerci-
 tum eius vniuersum deuonebant, aduer-
 sus Bulgatos contendit. At cum popula-
 res illæ turbæ Marcellos aduenissent, ex-
 timuit Crummus, & de pace tractare mo-
 litus est: sed Nicephorus tam proprii con-
 silij prauitate, quam eiusdem secum sen-
 sus consiliatorum suggestionibus impe-
 ditus, tractatum recusauit: tandemque
 post varios per inuia loca circuitus, post
 expositum periculo exercitum Thra-
 stimidus mensis Iulij die vicesimo, Bulga-
 riam ingreditur, sub canis perniciosissi-
 mum exortum: Istud autem frequenter
 insonabat: Quis ibit, & decipiet Achab?
 Siue Deus etenim, siue oppositus hostis,
 cuncta trahit, & regit. Prius autem quam
 in Bulgariam penetraret, Byzantius famu-
 lus eius Intimus Imperatoria veste & auri
 libris centum secum sublatis, a Marcellis
 ad Crummum profugit: quam domestici
 fugam plurimi in sinistrum omen inter-
 pretati sunt. Post dies vero tres & confi-
 ctus primos leuiore, cum fortunam in vo-
 ta conspirantem secum trahere videretur,
 haud prosperitatis auctori Deo victoriæ
 successum ascripsit: sed Stauracij solius
 felicitatem ac prouidentiam laudauit: &
 iis, qui ingressum in Bulgariam dissuade-
 bant, pcenas comminatus est. Porro ani-
 malia ratione carentia, & ipsos infantes
 neci crudeliter tradi mandauit: & relictis
 ciuium suorum cadaueribus infepultis, so-
 lam congerendorum spoliolorum curam sus-
 cepit. Claustris & sigillis Crummi con-
 clauia velut propria communiit: eorum
 qui prædam attigissent aures & membra
 præscidit: Crummi Aulam ita dictam in-
 cendit. Is animo fractus, demissis verbis
 Nicephoro significat. Quoniam vicisti:
 tolle quod tibi placitum est: & discede
 cum pace. Is pacis inimicus, pacem non
 admisit: quo Crummus exasperatus, re-
 gionis aditus & exitus ligneis septis in
 muri modum communiuit. Quod cum res-
 cisset Nicephorus subito terrore quasi ful-
 mine idus, prouinciam circumibat, &
 quod moliretur opus hærebat: Cladem
 itaque præfagiens suis dixit. Nullus peri-
 culum euadere, nisi volucres fiamus, spe-
 rare valet. Bini dies feria nimirum quinta
 & sexta in hæc machinamenta insumpti.
 Nocte vero, quæ Sabbatum præcessit, gra-
 ues tumultus & armatorum hominum mo-
 tus circa Nicephorum & eius milites au-
 diti cunctorum animos in terrorem & an-
 xietatem coniecerunt: mox sub crepuscu-
 lum impetu facto in Nicephori & Opti-
 matum eius tentoria, ipsos miserabiliter
 obruncarunt: inter quos Actius Patri-

cus, Petrus Patricius, Sifinnius Triphyl-
 lius Patricius, Theodosius Patricius, Sa-
 libaras dictus, qui multis ærumnis & ma-
 lis illatis Beatam Irenem afflixit, Præfe-
 ctus quoque etiam ipse Patricius, Roma-
 nus Patricius, & Orientalium Dux, & alij
 plurimi Protospatharij, Spatharij, agmi-
 num Ductores, Excubitorum Domestici-
 cus, exploratorum siue Imperatoris vigi-
 liæ Drungarius, Thraciæ Dux, multi præ-
 terea Thematum procures & Officiales,
 cum innumera militum plebe, adeo ut
 Christianorum decor omnis & splendor
 eo die prostratus fuerit & omnino extin-
 ctus: Armaque pariter vniuersa & Impe-
 ratoris supellex omnis perierit. Incompo-
 situm sane istius diei relatum, ceu qui lu-
 tum & querelas omnes exsuperet, absit
 ut Christiani iterum alibi oculis prospici-
 ant. Concigerunt ista mensis Iulij die
 vicesimo quinto indictione quarta. Crum-
 mus autem amputatum Nicephori ca-
 pur, aduentantibus ad se variis nationibus
 ostentandum per dies multos in Romano-
 rum dedecus & vituperium in ligno sus-
 pendit. Postmodum vero illud suspensio
 reuulsum, carnibus nudatum, & argento
 reatum, compotaturis Sclauinorum Prin-
 cipibus in poculum gloriabundus effor-
 mauit. Innumera viduis & orphanis vno
 die factis, luctuique intolerabili totum
 Imperium obtinenti, sola eius mors me-
 delæ pariter & solatio fuit. Cædis eius mo-
 dum nullus qui e prælio euasit incolumis
 enarrare potuit. Quidam etenim cadentem
 a Christianis petrarum cumulo obru-
 miferunt. Effeminati autem eius mi-
 nistri euitati, cum quibus ipse concumbe-
 bat, partim valli incendio consumpti, par-
 tim ense iugulati, vna cum eo interierunt.
 Nullum certe tempus Christianis calamito-
 sius hoc Nicephori imperio exitit: adeo
 ut crudelissimos quosque antecessores suos
 auaritia, libidine, & barbarica prorsus scru-
 itia superarit: quorum singula enarraturus
 si percurrerim, posteris incredibilis, nobis
 autem onerosa susciperetur historia: ve-
 rum ex fimbria & limbo panni contextus
 totus dignoscitur, quod vulgare fert pro-
 uerbium. Ad Spondylorum autem dex-
 tram partem lethale vulnus accepit filius
 Nicephori Stauracius, vixque viuis con-
 flictu ereptus plagæ doloribus vehemen-
 ter exagitatus Adrianopolim peruenit.
 Porro Stephanus Patricius & Scholarum
 Domesticus, Theodisto Magistro præsen-
 te, Stauracium Imperatorem declarauit, &
 de patris eius imperandi ratione ad exer-
 citus reliquias, quæ se fuga letho subri-
 puerant orationem habuit, quam illi lætis
 animis exceperunt. Michael porro Curo-
 palates saluus e prælio redux, Imperato-
 rem salutari se permetteret, plurimum ab

κίος, καὶ Πέτρος Πατρίκιος, καὶ Σισίνιος
 Πατρίκιος ὁ Τριφυλῆς, καὶ Θεόδωρος Πα-
 τρίκιος, ὁ Σαλίβαρος, ὁ πολλὰ λυπητὸς
 καὶ κακὰ ἐσθλὰ ἄνθρωπος τῇ μεκαλείᾳ Εἰρήνῃ,
 καὶ ὁ Ἐπὶ τῶν Πατρίκιος, καὶ Ῥωμαίων Πα-
 τρίκιος, καὶ στρατῶν τῆς Ἀνατολίας, καὶ ἑτε-
 ροὶ πολλοὶ Πρωτοπατρίκιοι, καὶ Σπαθάριοι,
 καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὄντορες, καὶ τῆς Ἐξου-
 σίας Δομέστιχος, καὶ ὁ Δρουγγάριος τῆς βα-
 σιλικῆς βύλας, καὶ ὁ τῆς Θράκης στρατῶν,
 καὶ πολλοὶ ὄντορες τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπείρου
 λαοῖς, πᾶσι τε τῆς Χρειαστικῆς ἡ καλλιῆς
 Βασιλείας. Ἰα τε ὅπλα πάντα ἀπώλυντο, καὶ ἡ
 βασιλεία σκιδνῆ. Ἰα δὲ τῆς ἑαυτῶν ἡμέρας
 ἀγάλλῃ ῥήματα μὴ ᾔνοιτο Χρειαστικῶς ἰδεῖν
 ἑπὶ, ὡς πάντα θρόνον ἐπέκεινα. Ἰα τε δὲ
 γέροντι τῇ Εἰρήνῃ πέμπῃ τῷ Ιουλίῳ μηνὶ
 ἰνδικτικῇ πεντήκῃ, πλεὺς δὲ Νικηφόρου κε-
 φαλικῶς ἐκκέναντος ὁ Κερδύμιος, ἐκρίμασεν
 ἐπὶ ζύλου ἡμέρας ἰχθυῖας, εἰς ὅτι δὲ τῆς
 ἐρχομένης εἰς αὐτὸν ἐβόαν, καὶ αἰχμῶν.
 μὲν δὲ Ἰα τε λαοὶ αὐτῶν, καὶ γυναικῶν
 ὁσούντων, ὄντορες τε ἐσθλὰς ἐξῆλθον, πίνειν
 εἰς αὐτῶν τοῖς τῆς Σκληρίων ὄντορες ἐποίη-
 σεν ἐκκαυχόμενος. πολλὰ δὲ χρυσῶν καὶ ὀφθα-
 λμῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἡρῶντων, καὶ θρόνον
 ἀκαταστάτου ὄντος, ἡ τοῦ στρατῶν πολλὰς
 πᾶσι μὲν γέροντι. πὺν δὲ ἔσπον τῆς τοῦ
 στρατῶν ἐσθλῆς τῆς πᾶσι μὲν ἀκριβῶς
 ἔκρημασεν. φασὶ γὰρ ἱκανοὶ ὅτι καὶ Χρειαστικοὶ
 πᾶσι τῶν ἐπέκεινασεν. οἱ δὲ γενομένης τῆς
 ἀνδρῶν οἰκίας αὐτῶν οἱς σκιδνῆσαν, οἱ μὲν
 τῶν τοῦ σκιδνῆσαν πᾶσι, οἱ δὲ εἰσεσιν ὄντορες
 σκιδνῆσαν αὐτῶν. τοῦ τοῦ τῆς ὄντορες Χρειαστικοὶ βαρυ-
 τῶν ἐσθλῶν χροῖας ἡτύχησαν. πᾶσι γὰρ ἐν
 πλεονεξίας, καὶ ἀκαταστάσεως, καὶ βαρβαρικῆς
 ὄντορες ὄντορες ὄντορες τοῖς πᾶσι αὐτῶν βασι-
 λικῶν τῶν πᾶσι ὡς καὶ μέγας διζέσαι, καὶ
 τοῖς μετέπειτα ὄντορες, καὶ ἡμῖν ἐργᾶδες
 πᾶσι ἐν τῇ κρασίδου ὁ ὄφθαλμος πᾶσι
 λαοῖ, καὶ πᾶσι ὄντορες. ἡτῶσκεται δὲ καὶ Στρου-
 ράκιος πᾶσι αὐτῶν κυρίως καὶ τῇ ἀποδύλου
 ὁ δὲ τῶν μέγας καὶ μέγας τῆς μέγας ὄντορες
 ζῶν, καὶ κατέλαβεν πᾶσι Ἀδριανουπόλιν δι-
 νῶς ὄντορες πᾶσι πᾶσι κατεφίχοντο. Στρου-
 ράκιος δὲ Πατρίκιος καὶ Δομέστιχος ὁ γὰρ
 συμπαρόντος καὶ Θεοκτίστου Μαγίστου ἀντὶ τῶν
 Στρουράκιος ἀντὶ τῶν, καὶ διελθόντων
 πᾶσι πᾶσι λαοῖ καὶ τῇ τοῦ πᾶσι, καὶ
 σφῶντα ὄντορες, Μιχαὴλ δὲ Κουρσικῆς
 τῆς ἀντὶ τῶν πᾶσι, πολλὰ πᾶσι
 ὄντορες

ὑπὸ τῆς φίλων ἀναγκῆς βασιλέως, καὶ οὐ κατεδέξατο ἀλλ' ὡς πρὸς Νικηφόρον ὄρκοις, καὶ Σταυράκιον. τούτῳ Στέφανος Δομέστικος ἀντιπῖν ἐλπίδι τῆς ζωῆς Σταυράκιον. Θεόκτιστος δὲ ὁ Μάγιστρος συνώτρειεν πρὸς τῆς βασιλείας Μιχαὴλ. Σταυράκιος δὲ δι' οὐρανὸν ἀμνηστῆρας ἀμέτρως κατεξέμελλεν μερῶς ἐς σέλην, φορεῖσιν ἐλθὼν ἐν Βυζαντίῳ. τούτῳ Νικηφόρος ὁ Πατριάρχης πᾶν προκαίμενος συνουσίῳ δέξιτο παρὰ τὸν Θεόν, καὶ πρὸς πλεονεκτεῖν πρὸς τὴν πατρὸς αὐτοῦ κατὰ μνηστῆρας πρὸς ὃν ὁ τῆς πατρὸς γνῶμης γήστος κληρονόμος ἐλεῖν, μὴ διώκεσθαι πλείω τελευτῇ λαλῶντος ἀποδοῦναι. ταῦτα δὲ ὡς ὁ μικρὸν μῆρον τῆς οὐκείνου ἀδικίαν, πλείω ἐπὶ ταῦτα ὡκὴ, ζῶντα κατεδίδου. ἀποδοῦν δὲ ἔχον πατριεὶ γνῶμην συχύτερον ἀπμίας ἔβαλλεν Θεόκτιστον Μάγιστρον, καὶ Στέφανον Δομέστικον, καὶ Μιχαὴλ Κουροπαλάτην, ἀπεσφραγίσας πᾶντα ἐν Προκοπίῳ πλὴν ἰδίᾳ ἀδελφῷ, ὡς ἐκτελεσθῆσαν αὐτῷ τῆς Θεοφανῶς Αὐγούρης ἐπιβουλαῖς. αὐτίκα γὰρ ἡ ἑλάνια καὶ μίμησις τῆς ἀγίας Εἰρήνης κρατήσῃ ἤλπιε τῆς βασιλείας ἅπας οὐσα. ὁ δὲ Σταυράκιος ἀπᾶντος ἑαυτὸν ὁρᾷ ἀφαιρέμενον τῇ γαμετῇ πλὴν βασιλείᾳ ἐσπούδαζεν ἀπεποιήσασθαι, ἢ δημοκρατίᾳ ἐκείνῃ Χριστιανοῖς ἢ τῷ τοῖς προλαβοῦσι κακίᾳ. ἐφ' ᾧ ἀποστῆντες Νικηφόρος ὁ Πατριάρχης, καὶ ὁ Θεόκτιστος Μάγιστρος, καὶ Στέφανος Δομέστικος ἐν πολλῇ ἔχρας εἰς φίλους ἀλλήλους, καὶ Μιχαὴλ Κουροπαλάτης, ἤλθον κατὰ τὴν τέλην τῆς Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτης ἡμετέρας. τῇ δὲ ἑσπέρᾳ τῆς περὶ τῆς Οκτωβρίου μηνὸς προσαλεσίουρος Στέφανον Δομέστικον ἐπρωῖτα, πῶς αὐτὸν διωκτῆς ἀναγῆναι Μιχαὴλ τὸν γαμετὸν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ πρὸς τὸ πφλάσαι αὐτὸν; αὐτὸς δὲ φρόνητος ἀδύνατον εἶναι ταῦτα τῇ ὥρᾳ ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὸν διώκεσθαι, καὶ τῇ ἑκτοῦ ἀσφαλὲς τῆς οἰκίας αὐτοῦ, πρὸς ἐλθὼν μὴ γινώσκοντα τὴν τὰ λαλῶντα. ὁ δὲ λόγος πειθαροῖς πείσας αὐτὸν ἀμελεῖσθαι, δι' ὅλης νυκτὸς τὰ πρὸς ἀλλήλους τῆς λαλῶντων φρατρίματα συνήγαγον ἐν τῷ οἴκῳ ἡπαιδρόμῳ μὲν τῆς οἰκίας ὁρῶντων πρὸς τὸ ἀναγῆναι τὸν αὐτὸν Μιχαὴλ εἰς βασιλείαν. ἐλθούσης πάσης τῆς συγκλήτου τῆς ὁρῶντος ἐν τῷ παλατίῳ τῆς ἀναγῆναι βασιλείαν, ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται. Νικηφόρος δὲ ὁ Πατριάρχης ἔλθων

Theophanis Chron.

A amicis rogatus, ob sacramenta Nicephoro & Stauracio a se data, potestatem oblatam recusavit. Huic etiam melioris valetudinis a Stauracio recipiendæ spe fretus Stephanus Domesticus fortiter obstitit: eidem vero Michaeli imperium conferendum sollicitè curabat Theodistus Magister. Stauracio autem sanguinem cum urina emittenti, femora atque crura ita extabuerunt, ut lectica in Urbem sit inuectus. Huic Patriarcha Nicephorus bene affectus Deum placaret, & patris eius rapinis oppressos consolaretur ac leuaret, consulebat: ad quem paternæ sententiæ legitimus successor, se non amplius quam tria talenta restituere posse retulit, quæ iniustorum eius raptorum minima pars erant: quam tamen filius quasi de vita securus reddere cunctabatur. Paternorum insuper morum imitator redditus, cum animo inimicitiis reconciliando prorsus aversum se exhiberet, Theodistum Magistrum, Stephanum Domesticum, & Michaellem Curopalatem sæpius contumeliis affecit, Procopiam quoque sororem vehementer auersabatur, quasi Theophanone Augusta ita suadente sibi parasset insidias. Infelix enim hæc femina Beatæ Irenes exemplo, continuo in spem potiundi Imperij venit, cum sine liberis esset. Sauracius vero agritudine remediis omnibus superiore cum se iactatum cerneret, Imperium coniugi comparare, vel in populi potestatem Reip. totius summam reuocare, quæ certe præteritarum calamitatum fuisset summa, studiis omnibus contendeat: qua re Nicephorus Patriarcha, & Theodistus Magister, quemadmodum & Michael Curopalates in metum adducti, ex inimicitia prius ad inuicem exercita in concordiam redierunt circa mensis Septembris exitum indictione quinta. Porro mensis Octobris die primo sub vesperam Stauracius Stephanum Domesticum ad se accersitum interrogavit, quam via Michaellem ex sorore sibi leuitum oculis quantocumque orbandum domo posset extrahere? Quod ille quum ob circumstantium vires, tum ob incommodam horæ tempestatem, tum denique ob municissimum domus eius situm, haud fieri posse responderet; Sauracius eum deprecatus est, ne ista vili reuelaret. Ille verbis ad suadendum compositis a cura huiusmodi alienum esse rogat: mox per totam noctem in tectis Hippodromi locis collectis residuorum agminum reliquiis, eorum Duces Michaellem renunciaturos Imperatorem illo conuocauit. Senatus insuper Palatium diluculo conueniens, Imperij potestatem ei committendam decreuit, prout sequentibus declarabitur. Nicephorus autem Patriarcha cautionem pro-

Ggg

pria manu scriptam a Michaelē exegit, A quod ipse rectam fidem defensor, manusque a Christianorum effundendo sanguine alienas seruaturus esset, hominesque ex sacro Clericorum ordine, vel Monachos, ceterosque omnes in Ecclesiasticum catalogum relatos verberibus & iniuriis minime læsurus.

Apri mensis 694.	Dionys. Iacobi. 804.	Rom. Imp. Michael annis 4.	Ambros. Dux Mus. med. annis 4.	Roman. Episc. Leo annis 16.	C.P. Episc. Nicephor. annis 9.			
		1	4	16	7			

Hoc anno mensis Octobris die secundo indictioe quinta, feria hebdomadis quinta, hora prima, Michael piissimus Curopalates a Senatu & militaribus Ordinibus in Hippodromo Imperator salutatur. Stauracius autem, Imperatoris alterius audita designatione, detonsis illico capillis, Monasticum habitum, Symeone Monacho eius consanguineo illum conferente, induit, & Patriarchæ opem, ne sibi deficeret, pluribus interpellauit. Patriarcha in Palatium profectus, Stauracium ipsum, vna cum Imperatore & sorore rogantibus, mutuis vrgebat precibus, ne insidiis in eius salutem struendis, sed desperato vitæ eius statui, quod gestum erat, ascriberet. Is paternæ nequitie sectaturus exemplum in rabiem actus, respondit. Amicum meliorem me non inuenies. Quarta vero diei hora in Ambone magnæ Ecclesiæ a Nicephoro Patriarcha Michael coronatus est, cum maximo ciuitatis totius tripudio: ipse vero Patriarchæ auri libras quinquaginta, Clero viginti quinque donauit. Magnificus enim & ab auaritiæ labe alienus cum esset, omnibus, quos Nicephori cupiditas iniuste læserat, opem tulit, & Senatum militaresque Ordines muneribus suis recreauit. Mensis subinde eiusdem die duodecimo Procopia Augustæ nomen cum corona accepit in Augustei Triclinio, dona que quamplurima in Senatum contulit. Occisorum insuper bello Bulgarico e Thematibus militum vxoribus talenta auri quinque largita est. Stauracij etiam coniugem Theophanonem in Monasterium rettusam facultatibus auxit, eius quoque consanguineos sub Nicephoro misere viuentes ditauit, eisque inter alia insignem domum, quæ Hebraica nuncupabatur, concessit in Monasterium, in quo sepultus est Stauracius. Vniuersos denique Patricios, & ordinis Senatorij, Pontifices, Sacerdotes, & Monachos, milites, & pauperes, Imperatricis Urbis ciues, & prouinciarum incolas beneficiis affecit: adeo vt inexplabilis & iminentæ

ἡ ἰδιοχείρου τοῦ Μιχαὴλ ἀπήνησεν ἐπὶ τῆς ὁρῆς πίστεως, καὶ τῆς αἰσχυρῆς φυλάξας τὰς χεῖρας ἀπὸ χειρῶν, καὶ ἐπὶ ἐκκλησίᾳ ἀδελφῶν, ἢ μεταχῶν, καὶ ὅλων τῶ ἐκκλησιαστικῷ κληροτέρῳ τῷ μὴ τύπῃσθαι πρὸ αὐτοῦ.

Κόσμος τῶν πρὸς τὸν Θεόν	Ρωμ. βασιλ. Μιχαὴλ ἔτη 4.	Λεγ. ἀρχ. Νικηφόρου ἔτη 8.	Ρωμ. ἀπὸ τοῦ Αὐτοῦ ἔτη 16.	Κ.Ρ. ἰστορ. Νικηφόρου ἔτη 9.			
	4	8	16	9			

Τούτῳ τῷ ἔτει μὲν Ὀκτωβρίου 6. ἡμερῶν εἰς ἡμέραν εἰς ὥραν α'. Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Κουρουπαῖτης αἰτηθὲν βασιλεὺς Ρωμῶν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ὑπὸ πάσης τῆς συνέκλητου, καὶ τῆς ἑρμῆτων. Στρατηγὸς δὲ πρὸ τοῦ αἰαζομένου ἀκρίτας, αὐτῷ πρὸς τὸν αἰαζομένον, μοναχικῶς ἐπεβάλλον ἱμάτια. Δὲ Συμεὼν μοναχὸς συνέχρυσεν αὐτὸν, πολλὰ τὸν Πατριάρχῳ ἐπιδουλοῦντος, ὃς ἐλθὼν ἐν τῷ παλατίῳ πολλὰ Στρατηγῶν σὺν τῷ βασιλεὶ Μιχαὴλ καὶ τῇ ἀδελφῇ πρεσβεῖαν μὴ λυπεῖσθαι ἐν τῷ γηρονίῳ, οὐ γὰρ κατ' ἐπιβουλὴν, ἀλλὰ κατ' ἀπὸρροσιν τ' αὐτῶν ζωῆς. ὁ δὲ τῇ πατρικῇ ποιεῖα λυγρῶς, οὐ παρῆκετο εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, φίλον αὐτῷ κρείττονα οὐχ ὀρθῶς. ὥρα δὲ τετάρτη τῆς ἡμέρας ἐπέφθην Μιχαὴλ τοῦ Νικηφόρου Πατριάρχου ἐν τῷ αὐτοῦ τῷ μεγάλῳ ἐκκλησίᾳ, ἐφ' ᾧ κατὰ ἀγαλλίας γέγονε, καὶ ἐδωρήσατο τῷ Πατριάρχῳ χρυσῶν λίρας πεντήκοντα, καὶ τῷ κλήρῳ εἴκοσι πέντε. μεγαλόφυγος γὰρ καὶ ἀφιλόργος ὢν πάντας πρεσβυτέρους τοῦ ἐκ τῷ Νικηφόρου πλεονεξίας ἡδικοῦντος, δωρεῆς τε πρὸς συνέκλητον καὶ πρὸς τὰ στρατεύματα ἀνεκτίσατο. τῇ δὲ 16. τῷ αὐτῷ μὲν ἐπέφθην Γεωργία Αὐγούστα ἐν τῷ παλατίῳ τῷ Αὐγουστῶν, καὶ πολλὰς δωρεῆς πρὸς συνέκλητον ἐφιλοτιμήσατο. τῇ δὲ αἰαζομένην ἐν Βελγάρια θεματοῦχο στρατιωτῶν τῶν γεωμετρίων πέντε ἑκατὸν χρυσίου ἐδωρήσατο πρὸς τὸν γεωμετρίων Στρατηγὸν Θεοφάνην κατεπλούτησεν μονασασθῶν, καὶ τοῖς συνέχρυσεν αὐτῶς οἰκτρῶς χρυσῶν ἐπὶ Νικηφόρου, ἐν οἷς καὶ ἐπὶ σημονοῖσιν μοναστήριον, τὸ Ἐβραϊκῶς λεγόμενον, πρεσβῆσαν, ἔστη Στρατηγὸς ἐπὶ τῇ πόλει τῷ Πατριάρχῳ, καὶ συνέκλητοις, ὁρχεῖς, καὶ ἱερεῖς, καὶ μοναχοί, στρατοῦλοι τε, καὶ πτωχοί, πρὸς τὴν βασιλίδαν πόλιν, ἐν οἷς θεματοῦχο κατεπλούτησεν. ὥρα πρὸς αὐτῶν

φιλαργυρίας Νικηφόρου, δι' ἣν καὶ κακῶς ἄλλοι, ὡς ἐλίγαις ἡμέραις ἀφαιρῶνται. πρὸς δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ καλοῖς αὐτῷ ἔργοις βίαιος καὶ ὀρθόδοξος ὢν, ἐλυπεῖτο ὑπὲρ τοῦ ἀποχέ-
 ζοιτο τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ἐν οἷα διήκοντι παρ-
 φάσι βύθιοι, ἢ ἀλόγοι. πολλά τε τὸν ἀγιώτα-
 τον Πατριάρχην καὶ τοὺς διωνυφόρους συντρέ-
 χον τῇ κοινῇ εἰρήνῃ παρὰ καλῶν εἰς ἐπαύε-
 ρον. ἐν οἷς τὸν Θεόδωρον τὸν ἡγούμενον τῆς Στου-
 δίου, καὶ Πλάτων, καὶ Ἰωσήφ δ' ἐχρηπίσκον-
 τον Θεσσαλονίκης ἀδελφεὸν Θεοδώρου ἐν φυ-
 λατῇς πικραῖς συνεχόμενοι μὲν καὶ τῷ
 περιγόντων τῶν κατ' αὐτοὺς μηνῶν ἐσπεύδον
 ἐνδύναμι. ὁ καὶ πεποιήκειν. ἀπέστειλε δὲ καὶ
 πρὸς τὸν Κάρολλον βασιλέα τῆς Φρυγίας
 παρὰ εἰρήνης καὶ συναλλαγῆς εἰς Θεσσα-
 λικὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιώ-
 τος Πατριάρχης ἐπέστειλεν συνοδικὰ γράμ-
 ματα πρὸς Λέοντα τὸν ἀγιώτατον Πάπμ Ρώ-
 μης, πρὸς τοῦτον γὰρ ἐκώλειτο ὑπὸ Νικη-
 φόρου τὸ ποιεῖν. τῇ δὲ εἰκαστῇ πέμπτῃ τῆς
 Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς ἡμετέρας
 Μιχαὴλ ὁ γαλιωτάτος βασιλεὺς ἔστειλε τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ εἰς βασιλέα ὑπὸ Νικηφόρου Πα-
 τριάρχου ἐν τῷ ἁμβωνί τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος. καὶ παρ-
 ούσα μὲν πολυτελεῖ ἡσέμιον τῷ ἀγίῳ θυσιαστη-
 ρίῳ, ἐν σκλίσι χρυσοῦ ἀφαιρήσι, καὶ περ-
 κάτοι δ' ἐχρησάτοισι ἐκ χρυσοῦ καὶ πορφύρας
 ῥαμμέναις καυφασμένοις, ἐσσημασμέναις ἀγίαις
 εἰκόσι πεποιημένοις. ἐδωρήσαντο δὲ καὶ τῷ Πα-
 τριάρχῃ καὶ τῷ διακόνῳ κλήρῳ λίτρας ἐκατὶ φα-
 δρῶν πλεονάζοντες ἐορτεῖν, ἐπὶ τῷ παίδος
 αἰαγρόν. ἔτι δὲ Θεοῦ πολλὰ κατὰ τὸ
 βίαιος βασιλεὺς καὶ Μαριχάων, τῷ νυνὶ
 Παυλικιανῶν, καὶ Ἀθηναίων τῷ ἐν τῇ Φρυ-
 γίᾳ, ἐν Λυκαονίᾳ, καὶ καπυκίῳ ἡμετέροις ἀπο-
 φυλάκτοις τοῖς Νικηφόρου τῷ ἀγιώτατου
 Πατριάρχου, ἐν ἁλλων βίαιος εἰσρηγῆσαν.
 αἰετὰ πᾶσι δὲ ἐτέρων κακοβούλων συμβούλων
 παρὰ φάσι μετὰ μοίας, ὅσοι ἡν ἀδύνατον τοῖς
 τῇ πλὴν ἐκείνῃ ἐαλωκότας μετὰ μοῖσιν.
 ἐδογματίστον δὲ ἀμαρτῶν μὴ ἔχειναι ἱερῶν
 ἀποφασίσαι καὶ βίαιος θάνατον καὶ πόρνη
 τοῖς θύαις γράφαις ἐρατοῦμένοις παρὰ τούτων.
 εἰ γὰρ Πέτρος μὲν ὁ κορυφαῖος Ἀνατόλῳ
 καὶ Σάπφειρον ὑπὲρ ψεύσματι μὲν τιτα-
 νάσκεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ, ὅτι τοῖς
 αὐτοῖς παρὰ μοῖσιν ἄλλοι θανάτου εἰσὶν καὶ
 ἑαυτοῖς παρὰ μοῖσιν ἀμάρτίας. πῶς
 εἰς ἐκείνους αὐτοὺς εἶεν οἱ τοῖς πάσι ψυ-
 χῶναι.

Nicephori avaritiæ, propter quam mise-
 randa sorte interiit, nullum remaneret
 vestigium. Ad innumeras autem eius vir-
 tutes & probos mores accessit, quod cum
 pietate & recta in Deum fide excelleret,
 eorum, qui se quocumque prætectu, siue
 legitimo, siue peruerso, Ecclesiæ cœtu se-
 iunxerant, ærumna graviter offenderetur.
 Quapropter sanctissimum Patriarcham,
 cæterosque omnes, qui pacis commune
 bonum promouere poterant, assiduis pre-
 cibus & hortatibus interpellare non desi-
 stebat: præ cæteris vero Theodorum Stu-
 dij Præpositum, & Platonem, & Iosephum
 Thessalonice Archiepiscopum Theodori
 fratrem arctiori custodia mancipatos, una
 cum Studitarum Monasterij primoribus,
 ad concordiam & unitatem reuocare stu-
 debat: quæ res ei feliciter successit. Le-
 gatos etiam ad Carolum Francorum re-
 gem destinavit, qui de pace atque matrimo-
 nio cum Theophylacto eius filio incun-
 do tractarent: sed & Nicephorus sanctis-
 simus Patriarcha ad Leonem sanctissimum
 Romæ Papam Synodicas litteras transmi-
 sit: ad hoc enim usque tempus a Nice-
 phoro Imperatore prohibitus fuerat, quo-
 minus id præstaret. Mensis porro Decem-
 bris die vicesimo quinto, feria hebdomadis
 quinta, Michael Serenissimus Imperator fi-
 lium suum Nicephori Patriarchæ opera in
 magnæ Ecclesiæ ambone Imperatorem
 coronauit: Tum vero sanctum altare opu-
 lentissime exornauit vasis aureis gemma-
 tisque, & velis quadrangulis ad antiquam
 formam, ex auro & purpura splendide con-
 textis, sanctisque imaginibus manus opti-
 mæ distinctis. Ad hæc Patriarchæ & Ve-
 nerabili Clero sanctum Dei festum & filij
 designationem exhilaraturus, centum li-
 bras contulit. Zelo quoque diuino pic-
 tissimus Imperator motus, in Manichæos,
 qui nunc Pauliciani, & Athinganos e
 Phrygia & Lycaonia capitis pœna, Nice-
 phori sanctissimi Patriarchæ & aliorum deu-
 otorum hortatibus pronunciata, alio-
 rum male feriatum consiliis, pœnitentia-
 que ab istis incunda obtentu, ne sententiam
 exequeretur impeditus est: cum
 tamen fieri nequeat omnino, ut ij, qui in
 hoc errore versati sunt, visquam sincera
 pœnitentia ducantur. Porro isti dogma-
 tum nouatores palam asserabant Sacerdo-
 tibus haud licere capitalem sententiam
 aduersus impios ferre: sed in eo diuinis
 scripturis aduersos simul se proferebant.
 Etenim si Petrus Apostolorum Coryphæus
 Ananiam & Sapphiram vnius mendacij
 reos morti addixit: nec non Paulus liqui-
 do testatur, qui talia perpetrant morte di-
 gnos esse, idque tantummodo pro corpo-
 reo delicto: nonne Apostolorum aduer-
 sarij atque dissimiles erunt, qui homines,

tam animæ quam corporis impuritate sca-
tentes, & dæmonum obsequio mancipa-
tos, gladio diuinam ultionem peragenti
eripient? Eorum tamen haud paucos pius
Imperator Michael capitis abscissione
diminuit. Interea Stauracius vlcere ex
lethali plaga, quam in dorsi spinam ac-
ceperat, irritato, adeo vt nullus ob fæto-
rem ad eum propius accedere posset, vi-
ta tandem excessit mensis Ianuarij die vn-
decimo quinta indictione, cum iuxta quo-
rundam sensum menses duos dies sex im-
perium tenuisset. Cæterum mensis Maij
die decimo quarto ingens solis deliquium
horis tribus & media continuis, ab octa-
ua nimirum hora ad vndecimam durauit.
Mensis autem Iunij die decimo septimo
Michael in Bulgaros profectioe susce-
pta, itineris sociam Tzulum vsque Proco-
piam vxorem habuit. Porro cum Crum-
mus Bulgarorum Dux Debelum obsidione
cepisset, oppidanos vna cum Episcopo
eius se potestati submittentibus in regio-
nem aliam transportauit. Militares autem
Michaelis copię maxime Opficij & Thra-
censium, pessimis nefariorum Imperatoris
consiliariorum hortamentis ad insidias &
contumelias se cõuerterunt, quos Michael
donis & oratione ad eos habita delinitos in
ordinem composuit. Vbi Romani exerci-
tus seditionem & ob belli siue in castris
& aperto Marte, siue in præfidiis sustinen-
di metum eos tumultuari Bulgari perce-
perunt, in Thraciam atque Macedoniam
latus grassati sunt. Sub id tempus, An-
chialo & Berrheæ desertis, nemine inse-
quente, fugam Christiani arripuerunt: Ni-
camque, & Probatum Castrum, & alia
quædam munitiora loca, quemadmodum
Philippopolim, Philippos, & Strymonem
incolentes occasionem nacti, in patrias sua
fuga se receperunt. Exitit hæc diuina vl-
tio Nicephori insaniam condemnans, qua,
quæ præclarissima eius apud homines æsti-
mata facinora, quibus ipse plurimum glo-
riabatur, penitus dilapsa euauerunt. Ec-
enim vt plerasque istorum in opinionibus
prauitates, & Paulicianorum, & Athin-
ganorum Iconoclastarum, Tetraditarum-
que hæreses Deo exosas, & pridem serpen-
tes incusare definam (adulteria quippe,
stupra, libidines, periuria, fratrum discor-
dias, rapinas, cæteraque eorum scelera in
lucem proferre prætereo) isti certe Con-
stantino homine Deo exoso & ter infelice
inter Beatos collocato, quasi qui ad-
uersus Bulgaros, ob eam, qua præstabat,
vt ipsi miseri prædicabant, pietatem, præ-
clare se gessisset; subinde aduersus sacras
& venerandas imagines, & Monasticum
habitum linguas exacuebant: eorumdem
autem nonnulli, Imperatricis Urbis inco-
læ redditæ, a Synodi Occumenicæ tem-

χρῆς καὶ σωματικῆς ἀκαταρείας ἐμπλήεις,
καὶ δαιμόνων λατρείας ὑποαρχήσας λυ-
τῶν τοῦ ἔθνους; ὅλη' ὁ ὁσίως βασι-
λεὺς Μιχαὴλ ἐκ τῶν ὀλίγων αὐτοῦ ἀπέπεμψε.
Σταυρακίος δὲ ἐλευθερὸς ἐκ τῆς χειρὸς πλη-
γῆς τὰ πρὸς τὴν ῥάχιν, ὡς μὴ διωκόμε-
νος παρὰ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πολλῶν
δυσωδίας, τίθηται τῇ ἰατρικῇ τοῦ Ἱεροσολι-
μῶν τῆς πέμπτης ἰνδικτίωνος, βασιλευ-
σας τὰ δοκεῖν μῆνας δύο ἡμέρας ἔξ. τῇ ἰδ'.
Μαῖου μῆνός ἡμέρα ἕκτῃ, ἐκλήψας ἡλιακὴν
γίγαντα μεγάλην ἐπὶ ὥρας πέντε ἡμῶν, ἀπὸ
ὀγδόης ὥρας ἕως ὥρας ἐνδεκάτης. καὶ τῇ ἰζ'.
τῷ Ἰουνίῳ μῆνός ἐξῆλθεν Μιχαὴλ κατὰ
Βουλγαρίαν συνεξελεύσεως αὐτοῦ καὶ Πε-
κοπίας ἕως Τζουλουδ. τῷ δὲ Βουλγαρίῳ ὄν-
την Κερίμμου ἐλόντος τὴν Διέβελτον πο-
λιορχίῳ, καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ἐπισκόπῳ
μετοικισμένοις* παρσυνέειπε αὐτοῖς. ἀπὸ πολ-
λῶν κακοβουλιῶν τῇ παρὰ συμβούλων τῶν
βασιλέως εἰς ἐπιβουλὴν ἐπάγειν καὶ ὁ-
ρῆς, τὰ πλεῖστα μάλιστα τῷ Οὐλαίου καὶ
τῷ Θρακησίῳ, οἳ κατεβλάσαντες Μιχαὴλ
δυνατὲς καὶ πρῶτοι κατεσκήσαν. οἱ δὲ
Βούλγαροι τὰ τῆς εἰσεως μαζοῦτες τῇ γρα-
τῶν καὶ τῶν ὁπλοφόρων τὸν πόλεμον
καὶ τὸν ἱερατικὸν ἀπακοῦναι, πλεόντες κατὰ
τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν. ὅτε καὶ Ἀλ-
χιάλ, καὶ Βερβίλιν ἀφέντες Χεισταροὶ, ἔφυ-
γον, μεθ' ἑαυτοῦ δάκοντες, Νίκαϊά τε, τῇ Περ-
βάτου χείροτι, καὶ ἄλλα ἵνα ὀχυρώματα, ὡς
αὐτοὶ καὶ τὴν Φιλιππούπολιν, καὶ Φιλιππίαν,
καὶ τὸν Στρυμῶνα οἰκοῦντας μέποικοι παρὰ
στῶν δραπετῶν, ἐν τοῖς ἰδίῳις φέροντες
ἐπὶ τὴν ἑλθόν. τῇ δὲ ἡ' τομηνία τὴν τῆς Νι-
κηφόρου μανίας ἐλέγχσας, δι' ἡν τὰ δοκοῦ-
ντα κατεβλάσαντες αὐτῷ, ἐφ' οἷς καὶ ἄλλα
ἀπὸ τῆς πολλῆς κακοβουλίας,
καὶ τῆς τομηνίας αἰρέσεως πληροῦντας Πα-
λιουμάν, καὶ Ἀρτζόμιν εἰκονοκλάστῶν, καὶ
Τετραδιστῶν ἀφέντες ἀπὸ τῆς (ἀπὸ γὰρ λέ-
γαν μνηστῆρας, καὶ πορείας, ἀσελγείας τε, καὶ
ὑποταξίας, μισοδελφίας τε, καὶ πλεονεξίας,
καὶ τῆς λοιπῆς παρὰ νομιμῆς) καὶ τῆς ἑλθόν
καὶ σιπῶν εἰκόνων, καὶ τῆς μοναδικῆς ὁμή-
της ἐκείνου τῆς γλώσσας, μακαρίζοντες Κα-
σαντῆνον τὸν τομηνίαν καὶ τρισεβλίον, ὡς
καὶ Βουλγαρίῳ ὁριεῖσθαι, δι' ἡν, ἐκείνοι
ἀσέβως ἔλεγον οἱ ἱερεῖς, εἶχεν ὁσίως.
οἱ δὲ κατὰ τὴν βασιλίδαν πόλιν ὠπλίζοντο
τὴν ὁρμὴν πρὸς τὴν μετὰ σιπῶν οἰκουμένην

* F. c. c. i.
ῥαίσι

κινῶ αὐτρεπεῖν, τυφλοὺς βουλόμενοι βα-
 αλθῶν χρεῖς Θεοῦ, οἱ πεπηρωμένοι τῆ
 ψυχῆ, τοῖς υἱοῖς Κωνσταντίνου τῷ Ἰωαν-
 νου φεουδουμάρις ἐν τῇ Γανόρμῳ νήσῳ κλη-
 ῖται ἀφ' οὗτος ἡβουλῆσθαι, καὶ εἰσα-
 γῆ εἰς τὸ σπᾶνθιμα· ἀλλὰ κύριος τοῖ-
 τοις κατέχωνεν, διεγείρας Μιχαὴλ τὸν δι-
 σκότατον εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀληθείας. ἀφ' οὗ-
 λεχθεὶς γὰρ τὰ εἰκότα τῆς πίστεως τοῖς λαοῖς
 αὐτοκρίτως, ἀνέβλεπεν ὅτι πῶς βασιλεύ-
 σαι πόλιν. Ἐσφοδὸν ἀφ' αὐτοῦ, τοῖς πολ-
 λοις τῇ νεωτεριστῶν δι' ὀλίγον πληθύνει κα-
 τεπέχον, ἐξορίσας καὶ τοῖς Κωνσταντίνου τυ-
 φλοῖς παῖδας εἰς Αφορείας ἕνα δὲ τῇ ἐμπει-
 ριακῶν ψυδερμητῶν Νικηλαίου τῷ Εὐα-
 κιοῦτου σιωπῶντα εἰκόνα τῆς πόλεως Θεο-
 τίκου ζῶσαντα καὶ ἀτιμῶσαντα ἐγλωσσό-
 μουν, ὅς τις σιωτέσθαι σιωτῇ τῇ ψυχῇ καὶ
 τῷ σώματι· τὸν δὲ τοῦτου σύμφρονα Νικό-
 λαος ἐπαγγελάμενος μετὰροῖν, ὅτι πόλεως
 ἐξορία μὲν ἐστὶν, ἐξομολογημένον τὰ εἰσὶν
 κακὰ· καὶ πῦρ δὲ αὐτὸν ἐν μοναστείῳ
 παρὸς τὸ μὴ αὐτοεξορίσας ἀφ' αὐτοῦ. τοῖς δὲ
 λαοῖς ὅτι τῆς Μαργαρίτας ἀφ' αὐτοῦ, τὰ
 τῆς χ' Θεοῦ αὐτὸν διόδοις γάμοις ἐφατέ-
 ρων δόγματα. τοῖς δὲ Αθηναίοις θυμῶντας,
 ἐξορία παρὰ δέδωκεν ἀφ' αὐτοῦ Λέοντος στρατη-
 γοῦ τῇ Ανατολικῇ. τὰ δὲ Αὐγούστου μὲν
 τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος Θεοδοῖου καὶ Χρυσ-
 τῶν ἐπεσφάτωσαν. τοῦτω συμβαλὼν Λέων ὁ
 τῇ Ανατολικῇ στρατηγὸς διδοκίμησε διχα-
 λῶς καὶ ἀφ' αὐτοῦ καὶ ἰπποῖς, καὶ ὅρματα συλ-
 λαβόμενος. Μυαμείδης δὲ ὁ παρὸς υἱὸς Ααρῶν
 κακῶν πῶς ὁρῶν τῇ ἐθνείῳ, συμβαλὼν ὅτι
 ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἀβδελαῖ καὶ πῶς ἐνδοτιέσαν
 Περσικῶν, ἠτήρησεν καὶ καλὰφυγὰν εἰς τὸ Βα-
 δά τῇ ἐκράτησιν. πῶς τε Δαμασκὸν ἄλλος
 κατέχεν τύραννος, καὶ πῶς Αἴγυπτον, καὶ Αφρι-
 κῶν δύο κατεμερίσθησαν, καὶ πῶς Παλαιστίνῃ
 ἄλλος ληστρικῶς κατενέμετο.

A pore in Orthodoxam fidem arma & bella
 instruebant: ipsique animabus excecati,
 Constantini Dei hostis filios, homines Dei
 ignaros, & cæcitate corporea damnatos, &
 in Panormo insula custodiæ traditos, no-
 ctu secum rapere, & ad militares Ordines
 productos ad imperij solum prouehere
 consiliati sunt: Verum Dominus ipsos
 cum dedecore compefecit, qui piissimum
 Michaelē ad veritatem vindicandam ex-
 citauit: qui cum audenter & simulatione
 reiecta, congruentem de fide sermonem ad
 milites habuisset, ad Imperantem Urbem
 iter conuertit: Vbi solerti consilio inito,
 Nouatorum quamplurimos plagis haud
 multis inflatis deterruit, & Constantini
 filios oculis pridem orbatos Aphusiam in
 exilium deportari iussit. Vni porro ex istis
 planis falsario Eremitæ Nicolai Hexacio-
 nitæ in edendis præstigiis symmystæ, san-
 ctissimæ Dei Genitricis imaginem abra-
 dere & contumeliis afficere auso linguam
 præscidit, qui animæ simul & corporis in-
 teritu raptus est: sententiæ vero morum-
 que sodalem Nicolaum pœnitentiam age-
 re pollicitum per ciuium Urbis omnium
 oculos crimina sua publice fateri coactum
 traduxit, ac ne libere quæ placita forent
 exequeretur, in Monasterium retrusit.
 Vniuerso autem exercitui ad allocutio-
 nem ad Magnauram conuocato, religio-
 sâ suæ in Deum mentis dogmata cuncta
 exposuit: adhibita quoque Leonis Orien-
 talium Ducis opera, Athinganos publice
 proscriptos in exilium amandauit. Indi-
 ctionis autem quintæ Augusto mense The-
 bith in Christianos arma mouit: pugna
 subinde cum eo inita, Leo Orientalium
 agminum Dux bis mille ex eius militibus
 prostratis, equis etiam eorum & armis cap-
 tis, ingens ex illa victoria nomen sibi pe-
 perit. Cæterum Muamed filiorum Aaron
 senior, ac gentis imperio potitus, com-
 misso cum fratre Abdela certamine, in
 Persia interiore succubuit: arreptaque fu-
 ga Bagdam se recipiens, locum occupauit.
 Damascum vero alius obtinuit tyrannus:
 & alij duo Ægyptum & Africam inter se
 partiti sunt: & Palæstinam demum alter
 prædonis in morem depopulatus est.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Τὸν δὲ ἔτι Κρόμμους ὁ τῇ Βουλγαρίῳ στρατη-
 γὸς ἀφ' αὐτοῦ Δαργανερῶν τὰ παρὰ τὴν εἰρήνην αὐτοῦ
 παρὸς Μιχαὴλ βασιλέα ἐπεσφάτωσαν, ζήτων
 τῇ Θεοδοσίῳ καὶ Αδραμυτίνῳ σοιχηθίσας καὶ
 Γερμανῶ καὶ Πατριάρχῳ σπονδὰς παρὸς Κομμέ-
 ρον καὶ οὕτως κατὰ κύριον Βουλγαρίας αἱ ὁ-
 ρεῖς παρὸς ἄλλον ἀπὸ Μηλεῶν τῇ Θράκης ἐσθῆτα

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Hoc anno Crummus Bulgarorum Prin-
 cepts Dargamerum Legatum cum Impera-
 tore Michaelē tractaturum misit: condi-
 tionesque Comersi tunc temporis Bulga-
 riæ domino concessas, ac sub Theodo-
 sio Adramytino & Germano Patriarcha
 istas adimpleri postulauit. Ex porro dicio-
 nibus vtriusque Principis limites præfige-
 bant a Thraciæ Meleonis: vestes, rubras

que pelles ad auri librarum triginta pretium dandas : Insuper ex utraque parte fugitivos utrique Principi mutuo restituendos, licet in Remp. perduelles forent : Mercaturam inter utramque dittonem exercentes res suas vanales litteris & sigillis commendatas & firmatas in publicas rationes inferre deberent. Scriptis præterea minis Imperatorem contestatus : Nisi pacem, inquit, quantocytus duxeris amplectendam, tuo ipsius iudicio in Mesembriam obsidionem parabo. His acceptis, Imperator improborum consiliis ductus pacem admittere detrectavit. Falsæ quippe pietatis obtentu, dicam melius ignorantia, quæ rem communem perderet, ductu, consultores isti sinistri suggererant, Fugitivos minime restituendos : ac in data sententia argumentum Evangelica Domini auctoritate prolata, Ad me accedentem, aiebant, non eiciam foras. Medio vero mensis Octobris decursu aciem instruxit Crummus aduersus Mesembriam, machinis ad urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum profligatore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quendam arte mechanica præstantem, & in ea versatissimum ad Ecclesiæ baptismum accedentem militiæ ascripserat, & Adrianopoli sedem assignauerat. At cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium viro impertiretur, quinimmo stipendiorum parte truncata spe defraudaret, & ad querelas compulsus etiam duris verberibus castigasset : Ille desperatione actus, ad Bulgaros profugit, & condendarum machinarum artem omnem eos edocuit. Machinis igitur istiusmodi Crummus instructus, nemine ex inertia væcordiaque vires aduersas opponente, intra mensis finem vrbe potitus est. Imperator in mentis angustiam coniectus, mensis Nouembris Kalendis, Patriarcha ad colloquium aduocato, de componenda cum hostibus pace consilium quærebat. Aderant conuentui Nicenus & Cyzicenus Metropolitæ, & ex prauis consiliariis manus haud contemnenda. Ac Patriarcha quidem & Metropolitæ Imperatoris sensum sequuti pacem amplectabantur : sed improbi consiliarij vna cum Theodoro Studij Præposito, euerfis contrariæ sententiæ dictis, eam reiiciebant, confirmantes pacem quæ Dei mandata rescindat non esse admittendam : Istud enim, Venientem ad me non emittam foras, Dominus decreuit, aiebant : quæ proferrent, & in cuius argumentum hæc producenda vere nescij. Primo quidem quoniam nemine ex eis ad nos transfugiente, eos qui intra Aulam erant, cum ipsos pace composita seruare possemus, prodidimus. Secundo quia licet

Α τε, ἡ χάρις αὐτοῦ ἐν ἡμῶν τρεῖς αὐτοῦ
λιτρῶν χειρὶν καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς πρὸς τὸν
ἐκαστὸν τῶν μερῶν ἀποστέλλομαι πρὸς ἐκ-
αστὸν, καὶ τὴν χάριν ἐπιβλέποντες τῆς δό-
ξης. τοῖς δὲ ἐμποροῦσιν εἰς ἐκαστὰς τὰς
χώρας ἀφ' ἧς ἀγγέλλω καὶ σφραγίσαντας
ἀποστέλλω πρὸς ἀλλήλους, καὶ εἰσπράττειν τοῖς
δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ καὶ ἀκριβὲς πρὸς
τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μὴ ἀποίσῃ πρὸς εἰ-
ρήνην τὰ κρίματά σε ἀφ' ἀπαιτοῦ κατὰ
Μεσημβρίας. ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς
τῆς τῆς κακοβουλίας εἰσηγήσασιν οὐ πρὸς
καὶ τὴν εἰρήνην. ἀποβείας γὰρ δὲ τὸν ψόδον,
μᾶλλον δὲ ἀμαθίας, καὶ πρὸς τὸ κοινὸν ἀπαιτίας
οἱ ἀφ' ἀπαιτοῦ κατὰ τὴν εἰρήνην. ὅτι οὐδεὶς τοῖς
πρὸς τὸν βασιλέα ἀποδίδωσιν. ἐπὶ τῇ γὰρ
εἰς μὴν τῆς καὶ τὸ Εὐαγγελικὸν τῆς κυρίας
λόγος· ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ
ἐκβάλλω ἔξω. μεσσηνίας δὲ τῆς Οκτωβρίου
μηνὸς πρὸς τὸν Κρομμύον καὶ Μεση-
μβρίας ἐν μηνὶ κατὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ ἐλεπό-
λεως, ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν Νικηφόρου τῆς κατὰ
λύτου τῆς Χριστιανῶν μαθηματικῆς. Ἀρθρα γὰρ
ἵνα πρὸς τὸν βασιλέα πρὸς τὸν ἐμ-
πειρον μαθηματικῆς ἵνα ἀρχὴν στρατιῶν, ἐν
Ἀδριανούπολιν κατέστη, μηδὲ μίας κατ' ἀλλήλους
ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν, ἡ ἐργασίας ποιήσας, ἀλλ'
ἡ μάλλον καὶ τὴν ῥόγαν αὐτὴν καλοῦσας, τὸν
δὲ πρὸς τὸν ἐν τῇ σφραγίδι. ἀποστέ-
λλεις δὲ ἐπὶ τοῖς, πρὸς τὸν τοῖς Βουλγα-
ροις, καὶ ἐδίδωκεν αὐτοῖς πᾶσαν μαθηματικὴν
τέχνην. ἐν τοῖς πρὸς τὸν βασιλέα, μηδὲν
ἀπὸ τῆς ἀφ' ἧς τὴν πολλὴν σκαμνίται, δι'
ὅλου τῆς μηνὸς πρὸς τὸν αὐτὸν. τῇ γὰρ πρὸς
τῆς Νοεμβρίου μηνὸς πρὸς τὸν βασιλέα ὁ
βασιλεὺς τὸν Πατριάρχην, πρὸς τὸν
ἐκβάλλει πρὸς εἰρήνης. πρὸς τὸν δὲ οἱ Μητρο-
πολίται, ὅτι Νικητάς, καὶ ὁ Κυζίκου, συμπα-
ροῦν καὶ τῆς κατὰ τὴν κακοβουλίας. καὶ ὁ μὲν Πα-
τριάρχης καὶ οἱ Μητροπολίται σὺν τῷ βασιλεὶ
τὴν εἰρήνην ἀπαίτουν· οἱ δὲ καὶ σὺν τῷ
σὺν Θεοδώρῳ τῷ Ηγουμένῳ τῆς Σπουδῆς
ταῦτα ἀνέτερον, φάσκοντες, ἐπ' αἰτίας
τῆς τῆς χάρις ἐν πολλῇ οὐδεὶς ἀπαίτουν τὴν
εἰρήνην. πρὸ γὰρ ἐρχόμενον πρὸς με εἰς ἐκ-
βάλλω ἔξω, ὁ κύριος ἀπεφάνη, μὴ εἰδότες,
μήτε αὐτὸν λέγοντες, μήτε πρὸς τὸν ἀφ' ἧς
καλοῦνται πρὸς τὸν ὅτι μηδὲν πρὸς ἡ-
μας ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἡμεῖς τοῖς ἔσ-
της αὐτῆς πρὸς τὸν βασιλέα, διωκόμενοι τοῖς
εἰρήνην πρὸς τὸν βασιλέα· ἀλλ' ἄλλοι δὲ ὅτι, εἰ

καὶ ἀποσφύγγον ζωὴς ἀσπίδι· πλὴν τῶν πλῆθος
 ἡμῶν μᾶλλον καὶ ὁμοφίλων συνεκρίαν ἐχέτω
 ἀσφαλιστάς, ἢ ἐπ' ἀδύλοις πλουτῶν.
 οἷον γὰρ Θεοὶ πλείους, ἢ ὀλίγοι σώ-
 ζονται. ὁ δὲ ζημιούμενος πλείους ἀφ' ἐμ-
 ἑαυτοῦ κέρδος ᾤοντο αἰσίου. ἀλλὰ πῶς τοῖς
 εὐκαίτοις ἀπερηγότως ἀφ' ἐμῆς, πλὴν πί-
 σιν καὶ Παῦλον ἔρηται, καὶ χείρων ἀπίστου
 κρίνεται. ποῦ δὲ καὶ, μὴ τῶν μισθώτων εἰ-
 ρηνῶν ἡμεῖς εἰρήνικος, εἰ μὴ πού τις Παῦ-
 λον καὶ Δαβὶδ οὕτω σφώπτεται; τίς δὲ Γερ-
 μένου τῆς περιστάσεως σφώπτεται, εἰ
 μὴ καὶ ψυχὰς δεῖν εἴησιν οἱ κακοὶ ὡς
 σὺμβολοι, οἱ πλὴν εἰρηνῶν καλίστητες; ἑα-
 ντα καὶ πλὴν ἀσφάλειαν γίνετο τῆς Νοεμβρίου,
 ὡς εἴρηται. τῇ δὲ πεντήκτῃ τῆς Αὐγούστου μην-
 οῦς ὡφθ' ἐκομίσθη ὁ χρόνος λαμπρῶν δύο
 σελήνων ἐκείνηται, καὶ πάλιν διαφρενῶν
 εἰς ἀσφαλίαν χρόνου, καὶ εἰς ἀσφάλειαν αἰ-
 δρα ἀσφαλῶν τυπωθῶν. καὶ τῇ ἐπαύ-
 ρισιν ἢ πῶς τῆς ἀλώσεως Μεσομβρίας ἦλθεν
 ἡμῶν ἐλεεινὰ φάσις πᾶσις τοῦτο ἀφ' ἐμ-
 ἑαυτοῦ καὶ ἀπικροχέως. ὁρῶντες γὰρ αὐ-
 τῶν οἱ ἐξ ἡμῶν πεπληρομένοι πόντων τῶν ὀφεί-
 λωντων πῶς κατέκριναν αἰδομένην πρὸς
 καὶ ἀσφαλῶν, ἑαυτὴν ἐκείνηται σὺν
 τῇ Δεβέλτῃ, ὅς οἱ καὶ σφάλας χαλ-
 κῆς ὄρεον λείπει. καὶ τῇ δὲ αὐτῇ ἐκείνηται
 πίνου ὕδατος πύργος, ὅς οἱ ὀλίγοι χρυσὸν τε,
 καὶ ἀργύρου πλῆθος. πᾶσι δὲ αὐτῇ ἐκείνηται
 πολλοὶ τῶν καὶ Παλαιστίνης Χριστιανῶν με-
 ναχῶν, καὶ λαϊκῶν, καὶ ὅς πᾶσις Συρίας
 πλὴν Κύπρου κατέλαβον, φέροντες πλὴν ἁ-
 μῶν καὶ καὶ τῶν Ἀρεβῶν. ἀναρχίας γὰρ
 καθολικῆς καὶ ἀσφαλείας Συρίας, καὶ Αἰγύπτου,
 καὶ Αφρικῆς, καὶ πᾶσις πλὴν ὅσων αὐτῶν
 ἀσφαλῶν, φέροις τε, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ μοιχείας,
 ἀσφαλῆς τε, καὶ πᾶσις ἀσφαλῆς ἡσυχίας ὅς
 κώμης τε, καὶ πόλεως ὅσων τῆς πόλεως αὐτῶν
 ἐκείνηται ἐκείνηται. οἱ τε καὶ πλὴν ἀγίας Χρι-
 στοῦ τῆς Θεοῦ ἡμῶν πόλιν σιδαῖοις πᾶσι
 τῆς ἀγίας ἀσφαλείας, τῆς κερκῆς, καὶ τῶν
 λαϊκῶν ἐκείνηται. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ κα-
 τὰ πλὴν ἔρημον ἀσφαλῆς λαῶν τῆς ἀγίας
 Χαρίτωνος, καὶ τῆς ἀγίας Σάββα, καὶ τῆς λα-
 τῆς μεταστάσεως, καὶ αἱ ἐκείνηται ἡμῶν.
 καὶ οἱ μὲν ἀσφαλῆς μῆτρικῶς. οἱ δὲ
 πλὴν Κύπρου κατέλαβον, καὶ ὅς ἑαυτῶν ὁ
 Βυζάντιον, οἱ Μιχαὴλ ὁ δὲ ὀρθῶς βασιλεὺς,
 καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης φι-
 λωπῶν ἐκείνηται. τοῖς μὲν γὰρ ἐλθοῦσιν ὅς

A quidam ex eis pauci transfugerint, plu-
 rum certe potius, eiusdemque nobiscum
 nationis & sanguinis consortium satagere,
 quam incertis quibusdam nobis proposi-
 tis fido quæstu ditescere decebat. Plures
 enim quam paucos servare Deo magis gra-
 tum est. Ingens autem damnum leuissimæ
 accessionis spe sibi comparare supremam
 dementia recte dixeris: & qui nullam de
 domesticis siue familiaribus curam gerit,
 is Paulo quidem iudice fidem abnegat, &
 infideli deteriorem se præstat. Quo vero
 loco reponendum illud: Cum iis qui pa-
 cem oderant, pacem ego agebam; nisi
 forte Paulo & Davide sapientiores esse se
 prædicent? Vel quis ter beato Germano
 B prudentior, nisi forte isti ex fastu ani-
 mæ pernicioso pessimi consiliarij, qui pa-
 ci consuevit impedimentum opponere
 non sunt veriti? Ista, ut præmisimus, No-
 uembris die primo gesta sunt. Mensis au-
 tem Augusti die quarto cometes visus est
 lunarum duarum ad inuicem iunctarum
 formam referens, quæ rursus ab inuicem
 sciuntur, & in varias formas figuratæ, in
 hominis capite truncati speciem desie-
 runt. Insequenti die infelix nuncius de
 Mesembriæ clade ad nos delatus est, qui
 omnes ob grauiorum malorum expecta-
 tionem perterruit. Eam enim bonorum
 omnium ad commodam habitationem ne-
 cessariorum copia refectam comperientes,
 C una cum Debelto cepere: quibus in lo-
 cis siphones arci triginta sex, atque ignis
 liquidi per eos emittendi, nec non auri
 argentiue vis immensa reperta est. Eo-
 dem etiam anno Christiani plurimi, quorum
 Monastici, tum Laici ordinis ex Palaesti-
 na & vniuersa Syria, intolerandum Ara-
 bum iugum, illatamque sibi vexationem
 fugientes, Cyprum se receperunt. Cum
 enim imperandi ius vniuersum, & potesta-
 tis legitime gubernantis ordo per Syriam,
 Ægyptum, Africam, & vniuersam Ara-
 bum ditionem diuulsus, ac penitus pro-
 stratus iaceret, cedes, rapina, adulteria,
 libidines, omnia denique scelera Deo
 odiosa, tam in pagis, quam in ipsis ciui-
 tatibus ab ista gente exlitus profliganda
 D admittebantur. Tum vero in sancta Chri-
 sti Dei nostri ciuitate, sanctæ Resurrectio-
 nis & Caluarie veneranda loca, nec non
 alia quæque sacra vestigia prophanata
 sunt: celebresque illæ per desertum po-
 sitæ Lauræ, SS. Charitonis, & Sabbæ, re-
 liquaque Monasteria, & Ecclesiæ cunctæ
 desolatæ: Et Christianorum quidem non-
 nulli vitam martyrio commutarunt, alij
 Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium pe-
 tierunt, quos piensissimus Imperator Mi-
 chael, & sanctissimus Patriarcha Nice-
 phorus, sollicitis charitatis operibus rele-
 uandos curarunt: In Urbem enim con-

fluentibus Monasterium insigne dedit incolendum, ad eos autem qui in Cypro se continuerunt, Monachis ex æquo & Laicis auri talento destinato, cunctos sedulo cultu prosequutus est. Ingenij siquidem humani, & in lenitatem propensi Michael extitit: rerum licet administrandarum inexpertum prorsus præstiterit: quippe qui Theodistio Magistro cæterisque proceribus seruili more se submitteret. Porro mense Februario Christiani duo ex Bulgaria fuga lapsi, Crummum ex improviso Thraciam deuastare consiliatum Imperatori nunciauerunt. Mensis autem eiusdem die decimo quinto Imperatore profectionem suscipiente, Crummus, Deo ita prouide disponente, multis exercitus sui desideratis, infecta re pedem in propriam ditionem retulit. Imperator vero Adrianopolim se conferens, rebus in ea secundum ordinem compositis, cum gaudio C. P. reuersus est. In sancti subinde Patriarchæ Tarasij Monasterium una cum Procopia Augusta profectus, defuncti memorix iustis parentatis, sacrum eius sepulchrum laminis argenteis pondo nonaginta quinque librarum circumtexit. Cæterum Mescimbria Romanis erepta, Imperator pacis condiciones a Crummo oblatas repudians, exercitum ex Thematibus cunctis collectum in Thraciam iussit trahere: quod cuncti moleste ferre maxime Cappadoces, atque Armeniaci. Imperatorem itaque militares copias Vrbe educentem, Procopia Augusta vsque ad Aquæductus iuxta Heracliam prosequuta est: quod milites agerrime passi, Imperatorem conuitiis & contumeliis palam incessabant. Maij porro mensis die quarto solis defectio contigit, ipso secundum horoscopus ad gradum Tauri duodecimum exoriente: ex quo terror ingens militum animis incubuit. Imperator autem Ducibus & militaribus ordinibus eductis, Thraciam obambulare, sed neque Mescimbriam aggredi, neque profligandis hostibus necessarium quippiam moliri ausus est: insanis nimirum consiliatorum suorum sermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicæ rudes plane essent, hostem in eum minime processurum affirmabant, sed potius in propria regione semper confessurum. Porro prouincialium rebus necessariis destitutorum, rapinisque & inuasionibus oppidanos vexantium barbarica excursionem grauior multo damnosiorque extitit aduentus. Sub mensis autem Iunij principium Crummus Bulgarorum Princeps, acciebus ad pugnam paratis, Christianorum exercitum numerosissimum esse suspicatus, in Romanos mouit: & ad Bersiniciam tricesimo circiter lapide ab Imperatoris castris sua posuit. Tum vero Leo

τῇ πόλιν μοναστήριον ὑπὸ τῷ ἑδωρῷ τῷ οὐρανῷ δὲ καὶ πρὸς Κύπρον ἀναπομύνασαι μοναχῶν τε, καὶ λαϊκῶν ἑκάστην χειρὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐκτελέσειν. ὡς μὲν οὖν Μιχαὴλ εἰς πόλιν ἡρώδης καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς παραστάτης διοικήσεως ἀκούοντος, διδουλωμένος Θεοκρίτῳ Μαγίστῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄρχουσι. πρὸς δὲ Φεβρουαρίῳ μὲν δὲ Χρυσάφει ἐκ Βουλγαρίας φυγόντων, ἐμμένοντι πρὸς βασιλεῖ Κρομμῖον λοχῶσαι ἀπειθόντα τοῖς ἐν τῇ Ὁράκῃ ἀφ᾽ ὧν καὶ τῇ ἰ. τῷ μὲν δὲ ὤχληται ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, καὶ Θεοδ. παρρησία ἀπὸ τοῦ αἰσθημένου Κρομμῖος ἐκ ὁλίγοις ἀποβαλὼν, ὁ δὲ βασιλεὺς ἢ Ἀδριανούπολιν καὶ ἑλθεῖν, καὶ διδουλωτῆσαι τὰ κατ' αὐτὴν, αἰσθημένου μὲν ἡρώδης. καὶ ἀειχλῶν εἰς τὴν πόλιν τῇ ἀγίᾳ Ταρσῶν ἢ Πατριάρχῳ, καὶ ἐπιτελέσαι αὐτὴν τὰ μετὰ τὴν αἰσθημένην Περικλῆα τῇ Αἰγύπτῳ, ὡς γυροπετάλων λιπῶν ἐκτελέσαι πέντε τὸν ἱερὸν αὐτὴν ἑλθεῖν ἡμφίαιον. μὲν δὲ πρὸς αἰσθημένην Μεσημβρίας ἀπειθόντων ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς εἰρήνης Κρομμῖον, ἐκ πόλεως τῇ ἡμέρᾳ γρατολογῆσαι, πρὸς τῷ ἑαυτοῦ εἰς τὴν Ὁράκην ἀφ᾽ ἡρώδης ἐκτελέσαι ὡς πόλιν διαχερᾶν μάλιστα τοῖς Καππαδόχῳ, καὶ Ἀρμενιῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὤχληται μὲν τῇ παραστάτης μὲν Μάγῳ σενεβλῶν πάλιν ἢ Περικλῆα Αἰγύπτῳ ὡς τῇ Αἰγύπτῳ, πλησίον Ἡρακλείας. τὰ δὲ πληθύνοντι τοῦ διαχερᾶντος εἰς δυστημίαν καὶ λοιδορίας ἐκτελέσαι καὶ Μιχαὴλ. τῇ δὲ δ'. τῷ Μάγῳ μὲν δὲ ἐκτελέσαι ἡρώδης γάργει πρὸς τὴν δωδεκάτην μὲν τῷ Ταύρῳ καὶ τὸν ὡρῶντος ἀτατέλλοντες τῷ ἡρώδῳ καὶ πολλὴ φόβος ἐπέσει τοῖς ὄχλοις. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπειθόντων πρὸς Ὁράκῃ σενεβλῶν τοῖς στρατηγῶν καὶ τοῖς στρατόμασιν, μήτε καὶ Μεσημβρίας ἀφ᾽ ἡρώδης, μήτ' ἄλλο τι ἢ ὡφελόντων εἰς κατὰ τὴν εἰρήνην ἀφ᾽ ἡρώδης, ἀλλ' ἢ μόνον πειθαρχῶντος λοχῶν μετανοῶν τῇ ἀπειροπαλέμῳ αὐτὴν συμβούλων φασχόντων μὲν ἡρώδῳ τὸν ἡρώδῳ κατ' αὐτὴν ἐλθεῖν ἐκ τῇ ἰδίᾳ χώρα κατὰ τὴν πόλιν. καὶ ὡς βαρβαρικῶς ἐφόδῳ βαρυτέρῳ ἢ τῇ ὡφελῶν πληθύνει, ἀπορρομῶν εἰς τὴν αἰσθημένην χεῖρας, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ ἐκτελέσαι λυμηνολογῶν τοῖς ἐλθεῖν. πρὸς δὲ τῷ ὄρχῳ τῷ Ιωαννῶν μὲν δὲ ὤχληται ὁ Κρομμῖος ὁ τῇ Βουλγαρίᾳ ὡς γυροπετάλων σενεβλῶν τοῖς ἰδίᾳ σενεβλῶν καὶ τῇ Χρυσάφει πολλὰ εἰς σφόδρα στρατοπεδῶντες δὲ εἰς Βερσινικίαν ὡς ἀπὸ σενεβλῶν τελέσονται τῇ βασιλικῇ φροσύνῃ, Λέων ὁ

modi fugæ veritatem animadvertit, hostes a tergo infectatus, castris eorum & opimis spoliis direptis, stragem maximam edidit. Imperator pariter fuga elapsus versus Urbem pedem referebat, & militares Ordines & eorum Ductores maledictis incessens, imperij potestate se se abdicaturum dato iusiurando pollicitus est: ac Leoni Patricio & Orientalium Duci, ceu viro pietate conspicuo, & militari virtute præstanti, ac iam Reip. administrandæ idoneo confestim aperuit consilium: sed eo dignitatem vltro delatam admittere recusante, Thematum regendorum potestate ipsi relicta, Iunij die vicesimo quarto Imperantem Urbem repetiit: ac imperium quidem deponere, aliumque Principem in thronum subrogare meditata, ab vxore & proceribus summam post eum in administranda Rep. potestatem adeptis, consilium exequi non est permisus. Sane Nicephorus sanctissimus Patriarcha propositis assentiebatur: cum nimirum, si eo pacto nouus Imperator designaretur, ipse Michael & liberi eius incolumes facile forent saluandi. Interea Duces militaresque copię omnes de Imperatoris fuga certiores factæ, ab eiusmodi homine imperari non amplius ferendum ratæ, consilio inter se inito, Leonem Orientalium Ducem bono publico consuleret, & Christianam Remp. erigeret rogauerunt. Ille ruinam imperio imminentem, & Barbarorum, qui vix reprimi possent, violentas excursions mente perpendens, fideique erga Impp. seruandæ, suique ipsius a fraudis labe immunem custodiendi studiosus aliquo tempore substitit, & pro viribus dignitati admittendæ moras opposuit. At cum hostem magnis itineribus ad Urbem contendere animaduertit, a Patriarcha Nicephoro, quem de recta sua in Deum fide certiore fecit, ut ex ipsius nutu, & eius prece comite proiectum colligat imperium, per litteras expectiit. Tum vero Ducibus & vniuersis agminibus stipatus, in Tribunalium ante Urbem positum conscendens, legitimus Romanorum Imperator salutatur: medioque iam die C. P. porta, quæ Chryse dicitur ingressus, in Regiam se confert. Michael Leonis designatione audita, cum Procopia & liberis in Oratorium, quod ad Forum est, confugiens, capillis detonsis, vna cum suis Monasticum habitum induit. Postera luce, quæ Iulij mensis fuit vndecima, indictione sexta, feria hebdomadis secunda, in magnæ Ecclesiæ Ambone a Nicephoro Patriarcha coronatus, Urbis muros de die & nocte diligentius custodiri præcepit: ipse vero cunctos excitans, & ad meliorem spem concipiendam animans, Deum immaculatæ Dei

ἀρετῶς φθύνῃς, καὶ ἀδυνάτως, αἰεὶ λέοντι πολλὰ. καὶ λαλοῦντες καὶ τὸ τῆς πόλεως λαφυραγωγῆσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν φθύνων ἐπισηρῆται, πᾶσι τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει ἐπισηρῆται, ἐπὶ δὲ καὶ τῆς βασιλείας τὴν ἀποκρίσιν ὁμοθυμῆδεν. ἐν οἷς καὶ Λέοντι Πατριάρχῃ καὶ στρατηγῷ τῷ Ανατολίῳ, ὡς διδοῖται, καὶ ἀνδραγαθῶν, καὶ κατὰ πόλιν πεπονημένων περὶ τῆς κρατῆος τὴν βασιλείαν ἐκποιήσασθαι. τῷ δὲ μὲν ὅλως εἰς αὐτὸν, ἐὰν αὐτὸν περὶ αὐτὸν τῷ τῆς πόλεως, αὐτὸς τὴν βασιλείαν ἐκποιήσασθαι τῇ κατὰ τῆς Ιουλίου μενῆος, ἡλὼν μὲν ἀποκρίσιν τὸ κρατὸς, ἐν ἄλλῳ περὶ αὐτὸν ἀποκρίσιν μὲν συγχωροῦντος δὲ περὶ τῆς γαλιτίας, καὶ τῇ περὶ αὐτὸν διασυνούτων. Νικηφόρος δὲ ὁ ἀγνῶτος Πατριάρχης ἐν τῷ αὐτῷ αὐτῷ, ὡς καὶ αὐτὸς καὶ τῇ τέχνῃ αὐτῷ ἀεισώρητομένων, εἰ οὕτω περὶ αὐτὸν τῆς. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τὰ πλῆθῃ μαζόντες τὴν βασιλείαν περὶ αὐτὸν, ἀποκρίντες τὸ βασιλεύειν περὶ αὐτὸν, λοιπὸν καὶ βουλευσάμενοι κατὰ αὐτοὺς, ἐδυσώπουον Λέοντα τὸν στρατηγὸν τῷ Ανατολίῳ βοηθῆσαι τῇ κοινῇ, καὶ τῆς Χριστιανῶν πολιτείας ἀντὶ αὐτῶν. ὁ δὲ μέγας μὲν ἵκτος σφοδρῶς ἀντὶ αὐτῶν ὅτι καὶ τῆς, συγχωροῦντος τὸ δυνάστητον, καὶ τῆς τῇ βασιλείᾳ ἐκποιήσας τὸ αὐτοῖς, καὶ τὸ περὶ τοῖς βασιλεύουσιν φυλάττειν ὅσον καὶ ἀντὶ αὐτῶν. ἐπὶ δὲ καὶ τῆς πόλεως τὸν ἐξῆρτον ἐπισηρῆται ἐκποιήσασθαι, κατὰ μὲν Νικηφόρον τῷ Πατριάρχῃ πᾶσι αὐτῶν τῆς αὐτῆς ὁρθοδόξιας ἀφαισίουμενος, αὐτῶν μὲν τῆς ἀγῆς καὶ ἐκποιήσας αὐτὸν τῷ κρατὸς ἐκποιήσασθαι. καὶ κατὰ αὐτὸν τὸ περὶ τῆς πόλεως Τριβουναλίον ἀμὰ τοῖς στρατηγῶν καὶ τοῖς στρατοῦσιν ἐκποιήσας βασιλεὺς Ρωμαίων ἀναδείκνυται. καὶ μετὰ τὴν ἡμέραν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τῆς Χρυσοῦς πόρτης εἰσέρχεται, κατὰ αὐτὸν τὴν βασιλείαν. Μιχαὴλ δὲ ἀκούσας τὴν τοῦ αὐτοῦ ἀναγέρχον ἐν τῇ δίκῃ τῆς πόλεως περὶ αὐτῶν σὺν Γενοπία καὶ τοῖς αὐτῶν τέχνῃς, ἀποκρίσιν τοῖς τείχεσιν μετακινῶν ἀντὶ αὐτῶν. τῇ δὲ ἰα. τῷ Ιουλίῳ μενῆος ἐκτῇ ἰνδικτιῶνι, ἡμέρα δὲ πρῶτη, τῇ ἐπαύριον εἰς τὴν ἀπὸ Νικηφόρου Πατριάρχου ἐν τῷ ἁμῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, πᾶσι τῇ πόλιν περὶ αὐτῆς φερεμένην κατὰ τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, αὐτὸς δὲ αὐτῷ ἀντὶ αὐτῶν, ἐκποιήσας διεκρίνας, διελπίδας τε ἀντὶ αὐτῶν εἶ, ὡς τῷ Θεῷ ἀντὶ αὐτῶν ἐκποιήσας, ἀπὸ τῆς ἀντὶ αὐτῶν ἀντὶ αὐτῶν.

χειρότερον Θεοτόκον, καὶ πόρτων τῆς ἀγίας, καὶ
 μὴ πόρτην κατασκευάσαντες ὡς χερσὶν ὡς
 ἀπὸ πληθὺς πρῶτον ἡμῶν. ὁ δὲ νέος
 Συναγχεῖν Κροδμμος δόξης τῇ νίκῃ, κα-
 ταλιπὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν μὲν τῆς οἰκείας
 διωάμεως πολιορκεῖν τὴν Ἀδριανούπολιν
 μὲν ἐξ ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος,
 ἐπὶ τῶν ἐν διωάμεσι, καὶ ἵπποις τῇ βασι-
 λίδι πέλει, ὡς ἐπὶ τῇ τειχῇ ἀπὸ
 Βλαχεργῶν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης, ὅτι δὲ
 κρύμνος τὴν αὐτὴν διωάμεν, ὅτι τε-
 λέσας μισθὸς καὶ δαμνυνώδης θυσίας ἐν ταῖς
 πόρταις ἡμετέρας λιβαδίῃ τῆς Χρυσῆς πόρ-
 τας, ἡγήσαντο τῇ βασιλεῖ πῆσαι ὁ δὲ
 αὐτὸν κατ' αὐτῆς τῆς Χρυσῆς πόρτης. τῷ δὲ
 τῷ μὴ κατὰ δόξαν, ὡς ἐπὶ τῇ εἰς
 τὴν ἰδίαν οὐκίαν, θάυμαστος δὲ τὰ τῆς πό-
 λεως τείχη, καὶ τὴν ὥσπερ τῇ βασιλείᾳ
 ὡς ἐπὶ τῇ, καὶ τῆς ἐλπιζομένης αὐτῇ πο-
 λιορκίας ἀπορροῖς, ὅτι συμβαδὸς πρέπειται.
 καὶ πρὸς εἰρήνης πειραστικούς λόγους ἐποιεῖ-
 τ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφορμῆς δραπεδύμενος
 ἐπειράθη τῷ τῷ λελίσσαι. ἀλλ' ὡς τῷ πλη-
 θυν τῇ ἡμετέρων ἀμύμων τῷ εἰς πύργον
 ἀγαθὴν ἐκωλύθη τῇ τῇ κατασκευασθέντων
 τοιοῦτω ἀφίκα· πληρωσθέντων μὲν τῶν, κα-
 εἶας δὲ μὴ ἐπαρῶντων πληγῶν. ἐπὶ τῷ
 μαρτῆς ὁ ἀλγίστος ἀποδείλας κοδρὸς ἐν ταῖς
 ἀγίᾳ Μάμαρτι, ὅς ἐκείσε παλατίον ἐνέ-
 παρσε, καὶ τὸν χαλκοῦν λέοντα τῇ ἵππικῇ
 σὺν ταῖς δράκοντι τῇ Υδρίου, καὶ μὲν μὲν
 ὅτι πλέκταις ἐν ἀμύμας φορτώσας ὡς ἐπὶ
 τῇ, ὡς ἐπὶ τῇ Ἀδριανούπολιν, καὶ τῇ
 ἐλῶν.

A Genitricis sanctorumque omnium inter-
 uentu breui posthac nouum & inopinatum
 aliquod opus editurum, nec propter
 peccatorum nostrorum multitudinem im-
 mensam usquequaque nos pudore suffun-
 dendos confusus muros per seipsum conti-
 nuus explorator obibat. Porro Crummus
 Iunior Sennacherim victoris in super-
 biam clatus, proprio fratre ad obsiden-
 dam Adrianopolim cum suis copiis reli-
 cto, post dies sex a demandato Leoni im-
 perio, cum maximo peditum equitum-
 que numero ad Urbem propius accedens,
 ostentata exercitus sequentis se virtute, ad
 muros a Blachernis ad Chrysen usque por-
 tam protensos obambulabat: prophanis-
 que & vere dæmoniacis sacrificiis ad pra-
 tum Chryse portæ adiacens peractis, in
 ipsam Chrysen portam hastam infigere ab
 Imperatore expertiit: quo petita respuen-
 te, in proprium tentorium recessit. Cum
 autem ciuitatis muros & instructissimum
 Imperatoris exercitum haud sine admira-
 tione vidisset, obsidionem ponere posse
 desperans, ad pacis incunda fœdera con-
 uertitur. Num igitur pacem Romani ex-
 peterent, inito cum eis colloquio experiri
 tentauit. Imperator occasione captata
 lancea perfodere molitus est: Verum de-
 lictorum nostrorum multitudine prohibi-
 tus, & ad huiusmodi trophæum excitan-
 dum socioꝝ ineptitudine delusus, ce-
 ptum opus in felicem exitum deducere
 non valuit. Crummo enim facinoris ad-
 ministri plura vulnera inflixerunt, nullum
 tamen intulerunt lethale: ex quo in ra-
 biem versus homo perditissimus, expeditis
 militibus ad sanctum Mamantem missis,
 Palatium ibidem erectum igne supposito
 consumpsit. Tum vero æreo Circei leone,
 & Hydrij dracone cum selectioribus mar-
 moribus in currus coniectis, retro pedem
 tulit: & obsidione ad Adrianopolim po-
 sita, eam demum armorum vi subiugauit.